2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ

Bilimle Daha Güçlü Yarınlara

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi

Sözel Bildiriler

Özet ve Tam Metin Kitabı

14–16 Mayıs 2026

Leyla Dizdar Kültür Merkezi, Safranbolu

UNESCO

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor

Editörler

Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN
Dr. Öğr. Üyesi Sebahat HÜSEYINOĞLU
Dr. Öğr. Üyesi Zulfiyya NURALIYEVA

BIDGE Yayınları

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi

ISBN: 978-625-8821-93-2

Editörler

Reyhan Aydin Doğan, Sebahat Hüseyinoğlu, Zulfiyya Nuraliyeva

Sayfa Düzeni: Gözde YÜCEL

1. Baskı: BIDGE Yayınları, 2026

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının ve editörün yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Sertifika No: 71374

Yayın hakları © BIDGE Publications

www.bidgeyayinlari.com.tr - bidgeyayinlari@gmail.com

Krc Bilişim Ticaret ve Organizasyon Ltd. Şti.
Güzeltepe Mahallesi Abidin Daver Sokak Sefer Apartmanı No: 7/9 Çankaya / Ankara

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi

Sözel Bildiriler
Özet ve Tam Metin Kitabı

14–16 Mayıs 2026

Leyla Dizdar Kültür Merkezi, Safranbolu

Davet Mektubu

Değerli Meslektaşlarımız, Kıymetli Akademisyenler ve Sevgili Öğrenciler,

Sizleri, 14–16 Mayıs 2026 tarihleri arasında, tarihin ve kültürün canlı tanığı Safranbolu'da gerçekleştireceğimiz 12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi'ne davet etmekten büyük bir onur ve mutluluk duyuyoruz.

Bu yılki kongremiz, ismini ve ruhunu çok özel bir "buluşmadan" alıyor. UNESCO Dünya Miras Listesi'nde yer alan, korumanın başkenti Safranbolu; yine UNESCO İnsanlığın Somut Olmayan Kültürel Mirası listesine giren, insanlık tarihinin en köklü mesleği ebelik ile kucaklaşıyor.

Kongremizin ana temasını bu iki evrensel değerin ışığında; "UNESCO Miras Şehrinde, UNESCO Miras Mesleği Ebelik: Tarih ve Bilim Işığında Güçleniyor" olarak belirledik.

Geçmişten günümüze yaşamın başlangıcına tanıklık eden ebeliği, bilimsel gelişmelerin ve kanıta dayalı uygulamaların rehberliğinde daha da ileriye taşımayı hedefliyoruz. Safranbolu'nun büyüleyici tarihi atmosferinde; zengin bilimsel programlar, paneller, kurslar ve sosyal etkinliklerle mesleğimizin dününü onurlandıracak, bugününü tartışacak ve yarınını inşa edeceğiz.

Bilimin ışığında güçlenmek, mesleki aidiyetimizi pekiştirmek ve Safranbolu'nun eşsiz dokusunda unutulmaz anılar biriktirmek için tüm ebelik camiasını ve geleceğin ebelerini bu tarihi buluşmaya bekliyoruz.

Saygılarımızla,
Kongre Başkanı / Düzenleme Kurulu Adına
Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor

2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi

14-15 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi
SAFRANBOLU

Kurullar

KONGRE BAŞKANLARI

- Doç. Dr. Reyhan Aydın Doğan
- Öğrenci Ebe Hilal Kaçan

BİLİMSEL SEKRETERYA

- Dr. Öğr. Üyesi Sebahat Hüseyinoğlu
- Arş. Gör. Begüm Can
- Arş. Gör. Kübra Nur Kılıç

DÜZENLEME KURULU

- Doç. Dr. Reyhan Aydın Doğan
- Doç. Dr. Ayşe Çuvadar
- Doç. Dr. Zühal Çamur Demir
- Dr. Öğr. Üyesi Ebru Çalışkan
- Dr. Öğr. Üyesi Elnaz Karamelikli
- Dr. Öğr. Üyesi Merve Afacan Satıoğlu
- Dr. Öğr. Üyesi Merve Akıncı
- Dr. Öğr. Üyesi Sebahat Hüseyinoğlu
- Dr. Öğr. Üyesi Yeliz Çakır Koçak
- Dr. Öğr. Üyesi Yılmaz Altuner
- Dr. Öğr. Üyesi Zulfiyya Nuraliyeva
- Arş. Gör. Begüm Can
- Arş. Gör. Kübra Nur Kılıç
- Arş. Gör. Sevda Elkatmiş
- Ebe Aisha Salad Hersi
- Ebe Ayşenur Erdoğan
- Ebe Berru Beşevli
- Ebe Burcu Ece Budak

ÖĞRENCİ EBE DÜZENLEME KURULU

- Öğr. Ebe Aybüke Urlu
- Öğr. Ebe Ayşe Melike Kızılkaya
- Öğr. Ebe Ayşe Nur Doğan
- Öğr. Ebe Azra Günaydın
- Öğr. Ebe Beren Acabey
- Öğr. Ebe Berfin Bolluk
- Öğr. Ebe Beyza Nur Geriş
- Öğr. Ebe Boshra Ziyayi
- Öğr. Ebe Buse Mert
- Öğr. Ebe Cansu Yarımbaş
- Öğr. Ebe Cennet Çınar
- Öğr. Ebe Çağlanur Olukbaşlı
- Öğr. Ebe Damla Yağmur Gökcan
- Öğr. Ebe Ebrar Doğan
- Öğr. Ebe Edanur Karatepe
- Öğr. Ebe Elanur Erkiş
- Öğr. Ebe Elif Artuç
- Öğr. Ebe Emine Çimen
- Öğr. Ebe Esra Aydın
- Öğr. Ebe Evin Şimşek
- Öğr. Ebe Feyza Ankara
- Öğr. Ebe Gökçe Arslan
- Öğr. Ebe Gülay Başabaş
- Öğr. Ebe Hayat Mohamed Farah
- Öğr. Ebe Hilal Kaçan
- Öğr. Ebe Hilal Kırık
- Öğr. Ebe Hilal Kurter
- Öğr. Ebe Hümeyra Eker
- Öğr. Ebe İpek Aydoğan
- Öğr. Ebe İrem Ersoy
- Öğr. Ebe İrem Naz Şahin
- Öğr. Ebe Keziban Nazlı Salmanlı
- Öğr. Ebe Kübranur Kepenek
- Öğr. Ebe Luıza Muzaffarova
- Öğr. Ebe Makbule Irmak Yılmazoğlu
- Öğr. Ebe Medine Korkmaz
- Öğr. Ebe Melike Çelik
- Öğr. Ebe Meryem Kutay
- Öğr. Ebe Muhlise Nur Aydın
- Öğr. Ebe Nisa Filiz
- Öğr. Ebe Ogulsafar Yusuf
- Öğr. Ebe Öznur Turmak
- Öğr. Ebe Rabia Genç
- Öğr. Ebe Rabia İNCEDAL
- Öğr. Ebe Raşa Elhüseyin
- Öğr. Ebe Rümeysa Kaya
- Öğr. Ebe Samira Idriss Adam Terda
- Öğr. Ebe Sevilay Uğur
- Öğr. Ebe Songül Aktaş
- Öğr. Ebe Suzan Bektaş
- Öğr. Ebe Sümeriye Güler
- Öğr. Ebe Sümeyye Gül Kara
- Öğr. Ebe Şevval Nisa Demir
- Öğr. Ebe Şevval Nur Demir
- Öğr. Ebe Urelle Eugenia Prisca ADETONAH
- Öğr. Ebe Zehra AY
- Öğr. Ebe Zeliha Gümüş
- Öğr. Ebe Zhanna Kurmanali

Ulusal Bilim Kurulu

Prof. Dr. Anayit Margirit COŞKUN (İstanbul Atlas Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayden Çoban (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayla ERGİN (Kocaeli Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayşegül ÇEBİ (Giresun Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayten DİNÇ (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL (Lokman Hekim Üniversitesi)
Prof. Dr. Ayten TAŞINAR (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)
Prof. Dr. Birsen KARACA SAYDAM (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Büşra CESUR (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Esin Çeber TURFAN (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Fatma Deniz SAYINER (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Gözde GÖKÇE İŞBİR (Mersin Üniversitesi)
Prof. Dr. Gülbahtiyar DEMİREL (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Prof. Dr. Güliz ONAT DEMİR (Kapadokya Üniversitesi)
Prof. Dr. Hafize ÖZTÜRK CAN (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Hava ÖZKAN (Atatürk Üniversitesi)
Prof. Dr. Kerziban YENAL (İzmir Tınaztepe Üniversitesi)
Prof. Dr. Meltem DEMİRGÖZ BAL (Marmara Üniversitesi)
Prof. Dr. Nazan KARAHAN (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)
Prof. Dr. Nazan TUNA ORAN (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Nebahat ÖZERDOĞAN (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
Prof. Dr. Neriman SOĞUKPINAR (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Özgür ALPARSLAN (Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi)
Prof. Dr. Rabia GENÇ (Ege Üniversitesi)
Prof. Dr. Raziye ÖZDEMİR (Karabük Üniversitesi)
Prof. Dr. Sema YILMAZ (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Serap EJDER APAY (Atatürk Üniversitesi)
Prof. Dr. Songül AKTAŞ (Karadeniz Teknik Üniversitesi)
Prof. Dr. Sultan ALAN (Çukurova Üniversitesi)
Prof. Dr. Şule GÖKYILDIZ SÜRÜCÜ (Çukurova Üniversitesi)
Prof. Dr. Tuba UÇAR (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Yasemin AYDIN KARTAL (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)
Prof. Dr. Yeşim AKSOY DERYA (İnönü Üniversitesi)
Prof. Dr. Zekiye KARAÇAM AYDIN (Adnan Menderes Üniversitesi)
Doç. Dr. Ayça DEMİR YILDIRIM (Üsküdar Üniversitesi)
Doç. Dr. Ayça ŞOLT KIRCA (Kırklareli Üniversitesi)
Doç. Dr. Aysel BÜLEZ (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
Doç. Dr. Aysu YILDIZ KARAAHMET (Haliç Üniversitesi)
Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ (İzmir Tınaztepe Üniversitesi)
Doç. Dr. Bihter AKIN (Selçuk Üniversitesi)
Doç. Dr. Burcu AVCIBAY VURGEÇ (Çukurova Üniversitesi)
Doç. Dr. Demet AKTAŞ (Çankırı Karatekin Üniversitesi)
Doç. Dr. Deniz AKYILDIZ (Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi)
Doç. Dr. Derya KAYA ŞENOL (Osmaniye Korkut Ata
Doç. Dr. Didem ŞİMŞEK KÜÇÜKKELEPÇE (Lokman Hekim Üniversitesi)
Doç. Dr. Duygu MURAT ÖZTÜRK (Amasya Üniversitesi)
Doç. Dr. Ebru GÖZÜYEŞİL (Çukurova Üniversitesi)
Doç. Dr. Elif YAĞMUR GÜR (Eskişehir Osmangazi Üniversitesi)
Doç. Dr. Emine ERGİN (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)
Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÖZÇOBAN (Balıkesir Üniversitesi)
Doç. Dr. Filiz OKUMUŞ (Ankara Medipol Üniversitesi)
Doç. Dr. Filiz POLAT (Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi)
Doç. Dr. Gülbahtiyar DEMİREL (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Doç. Dr. Hacer ALAN DİKMEN (Selçuk Üniversitesi)
Doç. Dr. Hacer YALNIZ DİLCEN (Bartın Üniversitesi)
Doç. Dr. Hülya DEMİRCİ (Manisa Celâl Bayar Üniversitesi)
Doç. Dr. Hülya TÜRKMEN (Balıkesir Üniversitesi)
Doç. Dr. Hüsniye DİNÇ KAYA (İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa)
Doç. Dr. İlknur Münevver GÖNENÇ (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Keziban AMANAK (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)
Doç. Dr. Mahide DEMİRELÖZ AKYÜZ (Ege Üniversitesi)
Doç. Dr. Melike Yavaş ÇELİK (Gaziantep Üniversitesi)
Doç. Dr. Meltem AYDIN BEŞEN (Mersin Üniversitesi)
Doç. Dr. Meltem UĞURLU (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)
Doç. Dr. Meral KILIÇ (Atatürk Üniversitesi)
Doç. Dr. Mine YURDAKUL (Mersin Üniversitesi)
Doç. Dr. Neslihan YILMAZ SEZER (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Nilay GÖKBULUT (Çankırı Karatekin Üniversitesi)
Doç. Dr. Nursel ALP DAL (Munzur Üniversitesi)
Doç. Dr. Nursen BOLSOY (Manisa Celâl Bayar Üniversitesi)
Doç. Dr. Özlem AŞCI (Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi)
Doç. Dr. Özlem DOĞAN YÜKSEKOL (Yozgat Bozok Üniversitesi)
Doç. Dr. Özlem DURAN AKSOY (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Doç. Dr. Özlem GÜNER (Sinop Üniversitesi)
Doç. Dr. Öznur TİRYAKİ (Sakarya Üniversitesi)
Doç. Dr. Pelin PALAS KARACA (Balıkesir Üniversitesi)
Doç. Dr. Refika GENÇ KOYUCU (İstinye Üniversitesi)
Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN (Karabük Üniversitesi)
Doç. Dr. Rojin MAMUK (Doğu Akdeniz Üniversitesi)
Doç. Dr. Seda Cangöl SÖĞÜT (Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi)
Doç. Dr. Selda İLDAN ÇALIM (Manisa Celâl Bayar Üniversitesi)
Doç. Dr. Selda YÖRÜK (Balıkesir Üniversitesi)
Doç. Dr. Selma ŞEN (Manisa Celâl Bayar Üniversitesi)
Doç. Dr. Semiha AYDIN ÖZKAN (Adıyaman Üniversitesi)
Doç. Dr. Semra ÇEVİK (Gaziantep Üniversitesi)
Doç. Dr. Serap ÖZTÜRK ALTINAYAK (Ondokuz Mayıs Üniversitesi)
Doç. Dr. Seyhan ÇANKAYA (Selçuk Üniversitesi)
Doç. Dr. Sibel ÖZTÜRK (Atatürk Üniversitesi)
Doç. Dr. Sümeyye BARUT (Fırat Üniversitesi) Üniversitesi)
Doç. Dr. Şahika ŞİMŞEK ÇETİNKAYA (Kastamonu Üniversitesi)
Doç. Dr. Şenay TOPUZ (Ankara Üniversitesi)
Doç. Dr. Tuba Koç ÖZKAN (Adıyaman Üniversitesi)
Doç. Dr. Tuğba YILMAZ ESENCAN (Üsküdar Üniversitesi)

Doç. Dr. Tülay YILMAZ (İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa)
Doç. Dr. Ummahan YÜCEL (Ege Üniversitesi)
Doç. Dr. Yasemin ERKAL AKSOY (Selçuk Üniversitesi)
Doç. Dr. Yasemin HAMLACI BAŞKAYA (Sakarya Üniversitesi)
Doç. Dr. Yasemin ŞANLI (Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi)
Doç. Dr. Yeşim YEŞİL (Mardin Artuklu Üniversitesi)
Doç. Dr. Zehra BAYKAL AKMEŞE (Ege Üniversitesi)
Doç. Dr. Zeliha Burcu YURTSAL (Sivas Cumhuriyet Üniversitesi)
Doç. Dr. Zuhal Çamur DEMİR (Karabük Üniversitesi)
Doç. Dr. Zümrüt BİLGİN (Marmara Üniversitesi)
Doç. Dr. Zümrüt YILAR ERKEK (Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Ebru ÇALIŞKAN (KOSTÜ)
Dr. Öğr. Üyesi Elnaz KARAMELİKLİ (Karabük Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Merve AFACAN SATIOĞLU (Karabük Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Merve AKINCI (Karabük Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Sebahat HÜSEYİNOĞLU (Karabük Üniversitesi)
Dr. Öğr. Üyesi Zulfıyya NURALIYEVA (Karabük Üniversitesi)

Uluslararası Bilim Kurulu

Prof. Işıl Işık Andsoy – Usask College of Nursing, Canada

Prof. Gherissi Atf – Tunis El Manar University, Tunisia

Prof. Christiane Schwarz – Universität zu Lübeck, Germany

Assoc. Prof. Samir Cavadov – Azerbaijan Medical University, Azerbaijan

Assoc. Prof. Sahar Hassan – Birzeit University, Palestine

Assoc. Prof. Elizabeth Liz Newnham – Caring Futures Institute, College of Nursing and Health Sciences, Australia

Asst. Prof. Qorinah Estiningtyas Sakilah Adnani – Universitas Padjadjaran, Indonesia

Asst. Prof. Ayşe Güler Das – UK College of Nursing, United States

Asst. Prof. Iman Kanaan – Lebanese University, Lebanon

Dr. Jale Hayatova – Baku Base Medical College No. 1, Azerbaijan

Dr. İrade Mustafayeva – Baku Base Medical College No. 2, Ministry of Health of the Republic of Azerbaijan, Azerbaijan

Dr. Günay Seyidova – Baku Base Medical College No. 2, Ministry of Health of the Republic of Azerbaijan, Azerbaijan

Specialist Midwife Demet Sezer – San Diego University, United States

Sözel Bildiri Özetleri

Bildiri No: 1001

Sözlü Bildiri

Sezaryen Doğum Öncesi Gebelere Verilen Bilgilendirme Eğitiminin Preoperatif Anksiyete İle Doğum Sonu Ağrı ve Konfor Üzerine Etkisi

GÜLAY AKTAŞ ALPAY[1,*], REYHAN AYDIN DOĞAN[1]

[1] *KARABÜK ÜNİVERSİTESİ*

Giriş - Amaç: Sezaryen doğum oranlarının artması, bu doğum biçiminin maternal psikolojik iyilik hali ve doğum sonrası uyum üzerindeki etkilerinin değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu araştırma, sezaryen doğum yapan kadınlarda QR kod destekli görsel ve video temelli bilgilendirmenin preoperatif anksiyete, doğum sonrası ağrı, konfor düzeyi ve ebelik bakımından memnuniyet üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Deneysel tasarımda yürütülen araştırmaya dahil edilme kriterlerini karşılayan 88 kadın alınmıştır. Katılımcılar basit randomizasyon yöntemi ile müdahale (n=44) ve kontrol (n=44) gruplarına ayrılmıştır. Müdahale grubuna sezaryen doğum öncesinde QR kod aracılığıyla hazırlanan görsel ve video temelli bilgilendirme eğitimi verilmiş, kontrol grubuna rutin bakım uygulanmıştır. Veriler Kişisel Veri Toplama Formu, Durumluk-Sürekli Anksiyete Envanteri (STAI), Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği (HADS) ve Doğum Sonu Konfor Ölçeği ile toplanmış ve SPSS 25.0 programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Müdahale grubunda preoperatif anksiyete ve depresyon puanlarının anlamlı düzeyde azaldığı belirlenmiştir. Ayrıca fiziksel konfor, sosyokültürel konfor ve toplam konfor puanlarının müdahale grubunda daha yüksek olduğu saptanmıştır. Doğum sonrası ilk 24 saatlik ağrı düzeyi ve analjezik gereksinimi açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Ebelik bakımından memnuniyet düzeyi müdahale grubunda daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Sezaryen doğum öncesinde verilen QR kod destekli bilgilendirme eğitiminin maternal anksiyeteyi azaltmada, doğum sonrası konforu ve bakım memnuniyetini artırmada etkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen doğum, anksiyete, depresyon, doğum sonu konfor, QR kod, ebelik bakımı (Bu proje KBÜBAP-24-YL-011 numarası ile desteklenmiştir.)

Bildiri No: 1001

Sözlü Bildiri

The Effect of Pre-Cesarean Section Information Education on Preoperative Anxiety, Postpartum Pain and Comfort

GÜLAY AKTAŞ ALPAY[1], REYHAN AYDIN DOĞAN[1]

[1] *KARABÜK ÜNİVERSİTESİ*

Introduction - Aim: The increasing rates of cesarean sections necessitate the evaluation of this delivery mode's impact on maternal psychological well-being and postpartum adaptation. This study was conducted to determine the effects of QR code-supported visual and video-based information on preoperative anxiety, postpartum pain, comfort levels, and satisfaction with midwifery care among women undergoing cesarean sections.

Materials - Methods: This experimental study included 88 women who met the inclusion criteria. Participants were divided into intervention (n=44) and control (n=44) groups using the simple randomization method. The intervention group received visual and video-based informational training via QR codes prior to the cesarean section, while the control group received routine care. Data were collected using a Personal Data Collection Form, the State-Trait Anxiety Inventory (STAI), the Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS), and the Postpartum Comfort Questionnaire, and analyzed using SPSS 25.0 software.

Results: A significant reduction in preoperative anxiety and depression scores was observed in the intervention group. Furthermore, physical comfort, sociocultural comfort, and total comfort scores were found to be higher in the intervention group. No significant difference was found between the groups regarding pain levels and analgesic requirements within the first 24 hours postpartum. Satisfaction with midwifery care was significantly higher in the intervention group.

Conclusion: It was determined that QR code-supported informational training provided before cesarean delivery is effective in reducing maternal anxiety and enhancing postpartum comfort and satisfaction with care.

Anahtar Kelimeler: Cesarean section, anxiety, depression, postpartum comfort, QR code, midwifery care. (55 This project was supported under the number KBÜBAP-24-YL-011.)

Bildiri No: 1013

Derleme Sözlü

Tele-Ebelik Uygulamalarının Maternal ve Neonatal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi

Miray Acuner[1], Ayşe İlayda Eracar[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr., Öğr., Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Tele-Ebelik Uygulamalarının Maternal ve Neonatal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi
İlayda, Miray, Nurgül Şimal Yavuz
Giriş: Tele-sağlık uygulamalarının yaygınlaşmasıyla birlikte ebelik bakımının dijital ortama taşınması, özellikle antenatal ve postpartum dönemde bakım sürekliliğini destekleyen önemli bir yaklaşım haline gelmiştir. Tele-ebelik uygulamaları, gebelerin sağlık hizmetlerine erişimini artırarak maternal ve neonatal sonuçlar üzerinde olumlu etkiler oluşturma potansiyeline sahiptir. Bu çalışma, tele-ebelik uygulamalarının maternal ve neonatal sonuçlar üzerindeki etkisini inceleyen güncel literatürün değerlendirilmesini amaçlamaktadır.
Yöntem: Bu çalışma, tele-ebelik ve antenatal tele-sağlık uygulamalarını konu alan sistematik derleme, randomize kontrollü çalışma ve kapsam derlemelerinin incelendiği bir literatür derlemesidir. Çalışmalar; maternal fonksiyon, bakım memnuniyeti, sağlık hizmetine erişim ve neonatal sonuçlar açısından değerlendirilmiştir.
Bulgular: Literatürde yer alan çalışmalar, tele-ebelik uygulamalarının maternal fonksiyon ve öz-yeterlilik düzeyini artırdığını göstermektedir. Tele-ebelik ile sunulan bakımın maternal memnuniyeti artırdığı ve bakım sürekliliğini desteklediği belirlenmiştir. Antenatal tele-sağlık uygulamalarının maternal ve neonatal sonuçlar açısından yüz yüze bakım ile benzer sonuçlar sunduğu saptanmıştır. Tele-ebelik uygulamalarının özellikle kırsal bölgelerde sağlık hizmetine erişimi artırdığı ve eşitsizlikleri azalttığı bildirilmiştir. Bununla birlikte, internet erişimi ve dijital okuryazarlık düzeyinin bu uygulamaların etkinliğini etkileyen önemli faktörler olduğu vurgulanmaktadır.
Sonuç: Tele-ebelik uygulamaları, maternal sonuçları iyileştiren ve neonatal sonuçlar açısından güvenli bir bakım modeli olarak değerlendirilmektedir. Bu uygulamalar, özellikle erişimin sınırlı olduğu bölgelerde sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliğini desteklemektedir. Ancak, tele-ebeliğin etkinliğini daha güçlü kanıtlarla ortaya koymak için daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: tele-ebelik, tele-sağlık, maternal, neonatal

Bildiri No: 1013

Derleme Sözlü

The Impact of Tele-Midwifery Applications on Maternal and Neonatal Outcomes

Miray Acuner[1], Ayşe İlayda Eracar[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: The Impact of Tele-Midwifery Applications on Maternal and Neonatal Outcomes
İlayda, Miray, Nurgül Şimal Yavuz
Introduction: With the widespread adoption of telehealth applications, the transition of midwifery care to a digital platform has become an important approach that supports continuity of care, particularly during the antenatal and postpartum periods. Telemidwifery applications have the potential to positively impact maternal and neonatal outcomes by increasing pregnant women's access to healthcare services. This study aims to evaluate the current literature examining the impact of telemidwifery applications on maternal and neonatal outcomes. Method: This study is a literature review that examines systematic reviews, randomized controlled trials, and comprehensive reviews focusing on tele-midwifery and antenatal telehealth applications. The studies were evaluated in terms of maternal function, satisfaction with care, access to healthcare, and neonatal outcomes. Results: The studies included in the literature indicate that tele-midwifery practices enhance maternal functioning and self-efficacy levels. It was determined that care provided via tele-midwifery increases maternal satisfaction and supports continuity of care. It was found that antenatal tele-health practices yield outcomes comparable to in-person care in terms of maternal and neonatal outcomes. It has been reported that tele-midwifery applications increase access to healthcare, particularly in rural areas, and reduce disparities. However, it is emphasized that internet access and digital literacy levels are important factors affecting the effectiveness of these applications. Conclusion: Tele-midwifery applications are considered a safe care model that improves maternal outcomes. These applications support the sustainability of healthcare services, particularly in areas with limited access. However, more randomized controlled trials are needed to demonstrate the effectiveness of tele-midwifery with stronger evidence.

Anahtar Kelimeler: tele-midwifery, tele-health, maternal, neonatal

Bildiri No: 1030

Derleme Poster

Dijital Sağlık Uygulamaları (mHealth) ve Gebelik Takibi: Ebelik Perspektifinden Bir Derleme

Nihal AYDIN[1], Dilara GÜL[1,*]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Mobil sağlık (mHealth) uygulamaları, akıllı telefon ve dijital teknolojilerin yaygınlaşmasıyla birlikte gebelik takibinde giderek daha fazla kullanılan yenilikçi araçlar arasında yer almaktadır. Bu derlemenin amacı, gebelik sürecinde kullanılan mHealth uygulamalarının anne ve fetüs sağlığı üzerindeki etkilerini incelemek ve bu uygulamaların ebelik bakımına entegrasyonunu değerlendirmektir. Literatürde, mHealth uygulamalarının gebelerin doğru ve güncel sağlık bilgisine erişimini artırdığı, antenatal bakım hizmetlerine uyumu güçlendirdiği ve riskli durumların erken tanınmasına katkı sağladığı bildirilmektedir. Ayrıca, gebelerin öz-yönetim becerilerini geliştirdiği, sağlıklı yaşam davranışlarını desteklediği ve sağlık profesyonelleri ile iletişimi kolaylaştırdığı vurgulanmaktadır. Özellikle uzaktan izlem ve danışmanlık olanakları sayesinde, bakım sürekliliğinin sağlanmasında önemli avantajlar sunmaktadır. Bununla birlikte, veri güvenliği ve gizlilik sorunları, dijital okuryazarlık düzeyindeki farklılıklar, teknolojiye erişimde eşitsizlikler ve bazı uygulamaların bilimsel geçerliliğinin sınırlı olması önemli kısıtlılıklar arasında yer almaktadır. Sonuç olarak, mHealth uygulamalarının bilinçli, güvenli ve kanıta dayalı şekilde kullanılması, ebelik bakımını destekleyen ve anne-bebek sağlığını iyileştirme potansiyeline sahip önemli bir araç olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: mHealth, gebelik takibi, ebelik, dijital sağlık, mobil uygulamalar

Bildiri No: 1030

Derleme Poster

Digital Health Applications (mHealth) and Pregnancy Monitoring: A Review from a Midwifery Perspective

Nihal AYDIN[1], Dilara GÜL[1]

[1] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Mobile health (mHealth) applications have become increasingly prevalent in pregnancy monitoring, driven by the widespread use of smartphones and digital technologies. The aim of this review is to examine the effects of mHealth applications used during pregnancy on maternal and fetal health and to evaluate their integration into midwifery care. The literature indicates that mHealth applications enhance pregnant women's access to accurate, up-to-date health information, improve adherence to antenatal care services, and support early detection of potential risk factors. In addition, these applications are reported to support self-management skills, promote healthy lifestyle behaviors, and facilitate communication between pregnant women and healthcare professionals. Particularly, through remote monitoring and counseling opportunities, mHealth applications offer significant advantages in ensuring continuity of care. However, challenges such as data security and privacy concerns, variations in digital literacy levels, inequalities in access to technology, and the limited scientific validation of some applications remain important limitations. In conclusion, the appropriate, secure, and evidence-based use of mHealth applications is considered a valuable tool that supports midwifery care and has the potential to improve maternal and neonatal health outcomes.

Anahtar Kelimeler: mHealth, pregnancy monitoring, midwifery, digital health, mobile applications

Bildiri No: 1059

Sözlü Bildiri

0–3 Aylık Bebeklerde Bebek Bezi Dermatitinin İyileşmesi ve Anne Öz Yeterliliği Üzerine Havalandırma Sıklığının Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

Fatma Şule Bilgiç[1], Aysu Yıldız Karaahmet[2], Ayşegül Kara[2,*]

[1] *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

[2] *Biruni Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bebek bezi dermatiti, özellikle yaşamın ilk aylarında sık görülen ve bebeklerin konforunu önemli ölçüde etkileyen bir cilt problemidir. Bu durum aynı zamanda annelerin bakım süreçlerine ilişkin öz yeterlilik algılarını da etkileyebilmektedir. Bu çalışma, 0–3 aylık bebeklerde bebek bezi dermatitinin iyileşmesi ve annenin algılanan öz yeterliliği üzerinde farklı havalandırma sıklıklarının etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu randomize kontrollü çalışma, Ocak 2023–Ocak 2024 tarihleri arasında özel bir hastanenin çocuk polikliniğinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, Bebekler İçin Komplikasyonsuz Bebek Bezi Dermatit Şiddeti Derecelendirme Ölçeği (UDDSRSI) ile hafif düzeyde dermatit tanısı konmuş 130 bebek ve anneleri oluşturmuştur. Katılımcılar rastgele iki gruba ayrılmıştır. A grubuna günde 6 kez 5 dakika, B grubuna günde 12 kez 5 dakika havalandırma uygulanmıştır. Tüm annelere standartlaştırılmış "Bebek Bezi Bakımı Eğitimi" verilmiştir. Veriler, Veri Toplama Formu, UDDSRSI ve Algılanan Anne Öz Yeterlilik Ölçeği (PMSS) ile ilk gün ve dermatit semptomlarının tamamen ortadan kalktığı gün toplanmıştır. Verilerin analizinde uygun istatistiksel yöntemler kullanılmıştır.

Bulgular: Gruplar arasında anne yaşı, eğitim düzeyi, doğum şekli ve bebek beslenme özellikleri açısından anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Dermatit iyileşme süresi, B grubunda (1,98±1,22 gün) A grubuna (3,23±1,01 gün) göre anlamlı derecede daha kısa bulunmuştur ($p=0,002$). Her iki grupta da PMSS puanlarında artış gözlenmiş, ancak artış B grubunda daha belirgin olmuştur (A grubu: 61,51±8,61 → 66,81±8,74; B grubu: 65,00±6,92 → 75,21±3,93; $p<0,001$). Regresyon analizinde, yüksek sıklıkta havalandırma uygulamasının anne öz yeterliliği üzerinde anlamlı ve pozitif etkisi olduğu belirlenmiştir ($\beta=8,40$; $t=8,801$; $p<0,001$).

Sonuç: Günde 12 kez 5 dakika süreyle uygulanan havalandırma protokolü, bebek bezi dermatitinin iyileşme süresini anlamlı şekilde kısaltmakta ve anne öz yeterliliğini artırmaktadır. Bu bulgular, düşük maliyetli ve uygulanabilir bir bakım yaklaşımı olarak havalandırmanın pediatrik bakım uygulamalarına entegrasyonunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Bebek bezi dermatiti, havalandırma, iyileşme süresi, anne öz yeterliliği

Bildiri No: 1059

Sözlü Bildiri

The Effect of Ventilation Frequency on Diaper Dermatitis Recovery and Maternal Self-Efficacy in Infants Aged 0–3 Months: A Randomized Controlled Trial

Fatma Şule Bilgiç[1], Aysu Yıldız Karaahmet[2], Ayşegül Kara[2]

[1] *Çanakkale Onsekiz Mart University*

[2] *Biruni University*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the effect of different ventilation frequencies on the recovery of diaper dermatitis in infants aged 0–3 months and the perceived maternal self-efficacy.

Materials - Methods: This randomized controlled trial was conducted between January 2023 and January 2024 at a pediatric outpatient clinic of a private hospital. The sample consisted of 130 infants diagnosed with mild diaper dermatitis based on the Uncomplicated Diaper Dermatitis Severity Rating Scale for Infants (UDDSRSI) and their mothers, who met the inclusion criteria. Participants were randomly assigned to two groups. Group A received ventilation 6 times per day for 5 minutes, while Group B received ventilation 12 times per day for 5 minutes. All mothers received a standardized "Diaper Care Education" prepared by the researchers. Data were collected on the first day and the day when all dermatitis symptoms resolved, using a Data Collection Form, UDDSRSI, and the Perceived Maternal Self-Efficacy Scale (PMSS).

Results: No significant differences were found between the groups in terms of demographic variables such as maternal age, education level, mode of delivery, or infant feeding practices ($p>0.05$). The duration of dermatitis recovery was significantly shorter in Group B (1.98±1.22 days) compared to Group A (3.23±1.01 days; $p=0.002$). PMSS scores showed a significant increase in both groups, with Group B exhibiting a greater improvement (Group A: from 61.51±8.61 to 66.81±8.74; Group B: from 65.00±6.92 to 75.21±3.93; $p=0.000$). The intervention in Group B had a significant and positive effect on maternal self-efficacy ($\beta=8.40$, $t=8.801$, $p<0.001$).

Conclusion: The intervention protocol involving ventilation 12 times per day for 5 minutes effectively shortened diaper dermatitis recovery and enhanced maternal self-efficacy. This simple and cost-effective strategy may serve as a valuable approach in pediatric dermatological and maternal support practices. Clinical Trial registration: NCT07268352

Anahtar Kelimeler: Ventilation, diaper dermatitis, recovery, maternal self-efficacy

Bildiri No: 1126

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Kişilik Özelliklerinin Premenstürel Sendrom Semptomlarına Etkisinin İncelenmesi

Leyla KAYA[1], Melike ÇOLAK[1,*]

[1] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dali, İstanbul, Türkiye*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin kişilik özellikleri ile premenstrüel sendrom (PMS) semptomları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve korelasyonel tipte planlanan bu araştırma, 1 Mart 2025–1 Mart 2026 tarihleri arasında bir kamu üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 132 ebelik öğrencisi oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme yöntemi ile Tanıtıcı Bilgi Formu, Premenstrual Sendrom Ölçeği (PMSÖ) ve On Maddeli Kişilik Ölçeği (OMKÖ) kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,73±3,73 yıl olarak saptanmıştır. Menstrüel özellikler incelendiğinde, öğrencilerin büyük çoğunluğunun adet görme süresinin 3–7 gün arasında olduğu (%85,61) ve %70,45'inin düzenli menstrüel siklusa sahip olduğu belirlenmiştir. İlk menstrüasyon yaşı ortalama 12,96±1,01 yıl olarak saptanmıştır. PMS Ölçeği toplam puan ortalaması 141,97±40,51 olarak belirlenmiştir. Kişilik özelliklerine ilişkin ölçek toplam puan ortalaması ise 4,78±0,76 olarak saptanmıştır. Kişilik ölçeği toplam puanı ile PMS toplam puanı arasında anlamlı negatif ilişki olduğu belirlenmiştir (r=-0,238; p=0,006).

Sonuç: Araştırma bulguları, ebelik öğrencilerinde premenstrüel sendrom semptomlarının yaygın olduğunu ve bu semptomların kişilik özellikleri ile ilişkili olabileceğini göstermektedir. Ayrıca yaş ve beslenme alışkanlıklarının PMS semptomlarının şiddeti üzerinde etkili olabileceği belirlenmiştir. Ebelik eğitim programlarında PMS farkındalığı ve semptom yönetimine yönelik eğitimlerin yer alması öğrencilerin yaşam kalitesinin artırılmasına katkı sağlayabilir. Bunun yanı sıra kişilik özellikleri dikkate alınarak bireyselleştirilmiş müdahalelerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencisi, kişilik özellikleri, premenstrüel sendrom

Bildiri No: 1126

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Personality Traits and Premenstrual Syndrome Symptoms in Midwifery Students

Leyla KAYA[1], Melike ÇOLAK[1]

[1] *University of Health Sciences, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey*

Introduction - Aim: This study was designed to investigate the relationship between the personality traits of midwifery students and premenstrual syndrome (PMS) symptoms.

Materials - Methods: Descriptive and correlational in nature, this study was conducted between 1 March 2025 and 1 March 2026 at the Midwifery Department of the Faculty of Health Sciences at a public university. The sample consisted of 132 midwifery students who voluntarily agreed to participate in the study. Data were collected by the researchers using face-to-face interviews, the Demographic Information Form, the Premenstrual Syndrome Scale (PMSS), and the Ten-Item Personality Scale (TIPS).

Results: The mean age of the participants was found to be 21.73±3.73 years. When menstrual characteristics were examined, it was determined that the majority of students had a menstrual period of 3–7 days (85.61%) and 70.45% had a regular menstrual cycle. The average age of first menstruation was determined to be 12.96±1.01 years. The mean total score on the PMS Scale was determined to be 141.97±40.51. The mean total score on the personality characteristics scale was determined to be 4.78±0.76. A significant negative correlation was found between the total personality scale score and the total PMS score (r=-0.238; p=0.006).

Conclusion: Research findings indicate that premenstrual syndrome symptoms are common among midwifery students and may be related to personality traits. Including education on PMS awareness and symptom management in midwifery training programmes may contribute to improving students' quality of life. Furthermore, it is recommended that personalised interventions be developed, taking personality traits into consideration.

Anahtar Kelimeler: Midwifery student, personality traits, premenstrual syndrome

Bildiri No: 1139

Derleme Sözlü

Oksiput Posterior Prezentasyonda Rebozo Tekniğinin Fetal Başın Rotasyonuna Etkisi: Sistematik Derleme

Selin Günay[1,*], Nefise Sultan Badiş[1], Sümeyye Demirtaş[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Doğum eyleminde pozisyon değişiklikleri, hareket ve gevşemeyi destekleyen nonfarmakolojik yöntemler, fetüsün doğum kanalına uygun şekilde yerleşmesini kolaylaştırabilmektedir. Oksiput posterior pozisyon, doğum eyleminin uzaması, maternal ağrı düzeyinin artması ve müdahale gereksiniminin yükselmesi ile ilişkili olabilmektedir. Bu sistematik derlemede, doğum sürecinde uygulanan Rebozo tekniğinin oksiput posterior pozisyondaki fetüsün baş rotasyonu üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme niteliğindedir. Derlemenin protokolünün oluşturulması ve raporlanmasında PRISMA 2020 bildirimi temel alınmıştır. Literatür taraması ScienceDirect, PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde "Rebozo technique", "occiput posterior position rebozo technique", "rebozo technique fetal malposition", "rebozo tekniği" ve "non-pharmacological rebozo" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son 10 yılda yayımlanmış, Türkçe veya İngilizce tam metnine ulaşılabilen çalışmalar değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: Veri tabanlarında yapılan tarama sonucunda toplam 9 çalışma sistematik derlemeye dâhil edilmiştir. Dâhil edilen çalışmaların 3'ünün randomize kontrollü çalışma, 2'sinin araştırma makalesi, 1'inin derleme, 1'inin nitel çalışma, 1'inin kohort çalışma ve 1'inin vaka çalışması olduğu belirlenmiştir. Çalışmalar genel olarak Rebozo tekniğinin maternal gevşemeyi desteklediğini, doğum sürecinde konforu artırabileceğini ve fetal başın oksiput posterior pozisyondan daha uygun bir pozisyona rotasyonunu kolaylaştırabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte, mevcut kanıtların sınırlı sayıda ve heterojen tasarıma sahip çalışmalara dayandığı görülmektedir. Sonuç: Rebozo tekniği, doğum sürecinde nonfarmakolojik, düşük maliyetli ve uygulanabilir bir destek yöntemi olarak fetal baş rotasyonunu kolaylaştırma potansiyeline sahiptir. Özellikle oksiput posterior pozisyonlarda maternal gevşemeyi destekleyerek fetüsün doğum kanalına uyumunu artırabileceği düşünülmektedir. Ancak bu alandaki çalışma sayısının sınırlı olması nedeniyle, Rebozo tekniğinin oksiput posterior prezentasyondaki etkinliğini değerlendiren daha fazla randomize kontrollü ve metodolojik açıdan güçlü çalışmaya gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Rebozo Tekniği, Oksiput Posterior Pozisyon, Fetal Malpozisyon, Doğum Eylemi, Ebelik Bakımı, Sistematik Derleme

Bildiri No: 1139

Derleme Sözlü

The Effect of the Rebozo Technique on Fetal Head Rotation in Occiput Posterior Presentation: A Systematic Review

Selin Günay[1], Nefise Sultan Badiş[1], Sümeyye Demirtaş[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University*

Abstract Text: Aim: Non-pharmacological methods that support position changes, movement, and relaxation during labor may facilitate optimal fetal positioning within the birth canal. Occiput posterior position may be associated with prolonged labor, increased maternal pain, and a higher need for obstetric interventions. This systematic review aimed to evaluate the effect of the Rebozo technique applied during labor on fetal head rotation in fetuses in the occiput posterior position.

Methods: This study was designed as a systematic review. The protocol development and reporting process were guided by the updated PRISMA 2020 statement. A literature search was conducted in ScienceDirect, PubMed, and Google Scholar databases. The following keywords were used: “Rebozo technique,” “occiput posterior position rebozo technique,” “rebozo technique fetal malposition,” “rebozo technique” in Turkish, and “non-pharmacological rebozo.” Studies published within the last 10 years, available in full text, and written in English or Turkish were evaluated for inclusion.

Results: A total of nine studies identified through the database searches were included in the systematic review. Of these studies, three were randomized controlled trials, two were original research articles, one was a review, one was a qualitative study, one was a cohort study, and one was a case study. Overall, the included studies suggest that the Rebozo technique may support maternal relaxation, improve comfort during labor, and facilitate the rotation of the fetal head from the occiput posterior position to a more favorable position. However, the current evidence is limited by the small number of studies and the heterogeneity of study designs.

Conclusion: The Rebozo technique has the potential to be a non-pharmacological, low-cost, and feasible supportive method for facilitating fetal head rotation during labor. In cases of occiput posterior position, it may contribute to fetal adaptation to the birth canal by promoting maternal relaxation. Nevertheless, due to the limited number of available studies, further randomized controlled trials and methodologically robust studies are needed to evaluate the effectiveness of the Rebozo technique in occiput posterior presentation.

Anahtar Kelimeler: Rebozo technique, occiput posterior position, fetal malposition, labor, midwifery care, systematic review

Bildiri No: 1140

Derleme Sözlü

Takipçi mi, Takip Edilen mi? Blogger Annelik Kültüründe Ebenin Yeri

Fatma Yaren Çelik[1,*], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Dijital medyanın yaygınlaşmasıyla birlikte blogger annelik kültürü, ebeveynlik pratiklerini dönüştüren önemli bir olgu haline gelmiştir. Bu kültürün olumlu yanları arasında, annelere ulaşarak bilgi paylaşımı ve dayanışma sağlaması, annelik deneyiminin görünür kılınması ve doğru kullanıldığında farkındalık yaratma potansiyeli sayılabilir. Ancak olumsuz yönleri daha dikkat çekicidir; zira paylaşılan bilgilerin büyük bir kısmı bilimsel dayanaktan yoksun olup tüketim kültürüyle iç içe geçmiş durumdadır ve yenidoğan-çocuk sağlığına dair doğrulanmamış bilgilerin yayılmasına neden olmaktadır. Bu durum, takipçi annelerde yetersizlik duygusu yaratmakta, çocuğun mahremiyetini ihlal etmekte ve dijital istismar riskini artırmaktadır. Bu konuda ebeler, gebelik öncesi dönemden başlayarak doğum ve doğum sonrası süreci kapsayan bütüncül bakım anlayışıyla, anne ve baba adaylarına kapsamlı eğitimler sunmakta, danışmanlık yapmakta ve duygusal-pratik destek sağlamaktadır. Ayrıca, sosyal medyadaki bilgi kirliliğine karşı aileleri bilinçlendirerek doğru ve güvenilir bilgiye nasıl ulaşacakları konusunda yol göstermekte ve dijital ebeveynlik farkındalığı oluşturarak çocukların dijital istismardan korunmasında aktif rol üstlenmektedir.
Sonuç olarak, blogger annelik kültürünün sunduğu dayanışma imkânları göz ardı edilmemekle birlikte, bilimsel temelli, güvenilir ve bireyselleştirilmiş ebeveynlik rehberliği ancak ebeler gibi sağlık profesyonellerinin sistematik eğitim, danışmanlık ve destek mekanizmaları aracılığıyla mümkün olabilmektedir. Bu derleme, blogger annelik olgusunun ebeveynlik üzerindeki etkilerini ele alarak, bu kültür karşısında ebelerin eğitim, danışmanlık ve destek rollerinin önemini bilimsel bir perspektifle ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Blogger annelik, dijital ebeveynlik, ebelik, ebeveynlik, instagram anneleri

Bildiri No: 1140

Derleme Sözlü

Follower or Followed? The Midwife's Role in the Culture of Maternity Blogging

Fatma Yaren Çelik[1], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: With the widespread use of digital media, the culture of blogger motherhood has become an important phenomenon transforming parenting practices. Among the positive aspects of this culture are its ability to reach mothers, providing information sharing and solidarity, making the motherhood experience visible, and its potential to raise awareness when used correctly. However, the negative aspects are more notable; much of the shared information lacks scientific basis and is intertwined with consumer culture, leading to the spread of unverified information regarding newborn and child health. This situation creates feelings of inadequacy among follower mothers, violates children's privacy, and increases the risk of digital abuse. In this context, midwives, with their holistic care approach covering the preconception period, birth, and postpartum period, provide comprehensive education, counseling, and emotional and practical support to expectant mothers and fathers. Furthermore, by raising awareness among families against misinformation on social media, they guide them on how to access accurate and reliable information, and by fostering digital parenting awareness, they play an active role in protecting children from digital abuse.

In conclusion, while the solidarity opportunities offered by blogger motherhood culture should not be ignored, scientifically based, reliable, and individualized parenting guidance can only be achieved through the systematic education, counseling, and support mechanisms of health professionals such as midwives. This review aims to discuss the effects of the blogger motherhood phenomenon on parenting and to highlight the importance of midwives' educational, counseling, and supportive roles in the face of this culture from a scientific perspective.

Anahtar Kelimeler: Mommy bloggers, digital parenting, midwifery, parenting, Instagram moms

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 1147

Derleme Sözlü

Afet, kriz ve acil durumlarda ebelik hizmetlerinin rolü ve önemi

Sudenur Güngör[1,*], Serap Öner[1]

[1] *Fırat Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç:
Bu çalışmanın amacı, afet, kriz ve acil durumlarda ebelik hizmetlerinin kapsamını, önemini ve karşılaşılan güçlükleri ortaya koymak; aynı zamanda bu süreçlerde ebelerin rollerine ilişkin güncel yaklaşımları değerlendirmektir.

Yöntem:
Bu çalışma, sistematik olmayan derleme olarak planlanmıştır. Ulusal ve uluslararası veri tabanlarında "midwifery", "disaster", "emergency", "crisis", "maternal health" ve "afet", "acil durum", "ebelik hizmetleri" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması yapılmıştır. Elde edilen çalışmalar, afet ve acil durumlarda anne ve yenidoğan sağlığına yönelik ebelik hizmetleri çerçevesinde değerlendirilmiştir.

Bulgular:
Literatür incelendiğinde, afet ve kriz durumlarında sağlık sistemlerinin aksaması nedeniyle gebeler, lohusalar ve yenidoğanların yüksek risk altında olduğu görülmektedir. Bu süreçte ebeler; güvenli doğumun sağlanması, acil obstetrik bakımın yürütülmesi, emzirmenin desteklenmesi, enfeksiyonların önlenmesi ve psikososyal desteğin sağlanması gibi kritik roller üstlenmektedir. Ancak kaynak yetersizliği, altyapı sorunları, güvenlik riskleri ve eğitim eksiklikleri ebelerin etkin hizmet sunumunu zorlaştırmaktadır. Ayrıca afetlere özgü ebelik rehberlerinin ve eğitim programlarının sınırlı olduğu dikkat çekmektedir.

Sonuç:
Afet, kriz ve acil durumlarda ebelik hizmetleri, anne ve yenidoğan mortalite ve morbiditesinin azaltılmasında hayati öneme sahiptir. Bu nedenle ebelerin afetlere hazırlık düzeylerinin artırılması, afet yönetimi eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve sağlık sistemleri içinde ebelik hizmetlerinin daha güçlü şekilde entegre edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, afet yönetimi, acil durum, kriz, anne sağlığı, yenidoğan sağlığı

Bildiri No: 1147

Derleme Sözlü

The role and ımportance of midwifery services in disasters, crises, and emergency situations

Sude Güngör[1], Serap Öner[1]

[1] *Firat University Faculty of Health Science Midwifery Department*

Abstract Text: Aim:

This study aims to examine the scope, importance, and challenges of midwifery services in disasters, crises, and emergency situations, as well as to evaluate current approaches to the roles of midwives in these contexts.

Method:

This study was designed as a non-systematic review. A literature search was conducted in national and international databases using the keywords “midwifery,” “disaster,” “emergency,” “crisis,” “maternal health,” as well as “disaster,” “emergency situations,” and “midwifery services” in Turkish. The retrieved studies were evaluated within the framework of midwifery services for maternal and neonatal health in disaster and emergency contexts.

Results:

The literature indicates that pregnant women, postpartum women, and newborns are at high risk during disasters and crises due to disruptions in healthcare systems. In these situations, midwives undertake critical roles such as ensuring safe childbirth, providing emergency obstetric care, supporting breastfeeding, preventing infections, and delivering psychosocial support. However, factors such as limited resources, infrastructural challenges, security risks, and insufficient training hinder the effective delivery of midwifery services. Additionally, the availability of disaster-specific midwifery guidelines and training programs remains limited.

Conclusion:

Midwifery services in disasters, crises, and emergency situations are vital in reducing maternal and neonatal mortality and morbidity. Therefore, it is essential to enhance midwives’ preparedness for disasters, expand disaster management training, and strengthen the integration of midwifery services within healthcare systems.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, disaster management, emergency, crisis, maternal health, neonatal health

Bildiri No: 1174

Sözlü Bildiri

"Gerçek Bir Ebe Gibi Hissetmek": Ebelik Öğrencilerinin Doğuma Tanıklık Etme Deneyimlerine İlişkin Nitel Bir Çalışma

Beyza Nur Aslantaş[1,*], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğuma tanıklık etme deneyimi, ebelik öğrencileri için yalnızca teknik becerilerin kazanıldığı bir süreç değil, aynı zamanda duygusal deneyimler ve mesleki kimlik gelişimi açısından kritik bir öğrenme alanıdır. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin doğuma tanıklık etme deneyimlerini ve bu deneyimlerin duygusal tepkileri, mesleki kimlik algıları ve klinik uygulamaya uyum süreçleri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma fenomenolojik araştırma deseni ile yürütülmüştür. Çalışmaya, doğumhane stajını tamamlamış ve doğuma tanıklık etmiş 3. ve 4. sınıf ebelik öğrencileri dahil edilmiştir (n=10). Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme kılavuzu kullanılarak gerçekleştirilen derinlemesine bireysel görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Elde edilen veriler Braun ve Clarke'ın tematik analiz yaklaşımı doğrultusunda analiz edilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda üç ana tema belirlenmiştir: (1) doğuma tanıklıkla tetiklenen duygusal ve bilişsel uyanış, (2) klinik deneyimle şekillenen profesyonel kimlik ve (3) klinik uygulamada sorumluluk ve başa çıkma süreci. Bulgular, öğrencilerin doğuma tanıklık sürecini yalnızca teknik bir deneyim olarak değil; yoğun duygusal tepkiler, empatik etkileşimler ve beklenti–gerçeklik karşılaşmalarıyla şekillenen çok boyutlu bir öğrenme süreci olarak algıladıklarını göstermektedir. Gebeyle kurulan empatik iletişimin, öğrencilerin mesleki sorumluluk, özgüven ve ebelik kimliğini içselleştirmelerinde belirleyici olduğu belirlenmiştir. Ayrıca klinik ortam ve ekip dinamiklerinin öğrencilerin öğrenme deneyimlerini ve klinik uyum süreçlerini doğrudan etkilediği saptanmıştır.

Sonuç: Doğuma tanıklık etme deneyimi, ebelik öğrencilerinin profesyonel kimlik gelişiminde kritik bir rol oynamakta; empati, etik farkındalık ve klinik sorumluluk algısının gelişimini desteklemektedir. Bu doğrultuda ebelik eğitim programlarında empatik iletişim becerilerinin geliştirilmesi, klinik hazırlık süreçlerinin güçlendirilmesi ve destekleyici öğrenme ortamlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencileri, doğum deneyimi, profesyonel kimlik, nitel araştırma

Bildiri No: 1174

Sözlü Bildiri

"Feeling Like a Real Midwife": A Qualitative Study on Midwifery Students' Experiences of Witnessing Birth

Beyza Nur Aslantaş[1], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selcuk University*

Introduction - Aim: Witnessing birth is not only a process in which midwifery students acquire technical skills, but also a critical learning experience in terms of emotional engagement and professional identity development. This study aimed to explore midwifery students' experiences of witnessing birth and the effects of these experiences on their emotional responses, professional identity perceptions, and adaptation to clinical practice.

Materials - Methods: This study was conducted using a phenomenological research design. The participants consisted of 3rd- and 4th-year midwifery students who had completed their labor ward clinical placement and witnessed childbirth (n=10). Data were collected through in-depth individual interviews using a semi-structured interview guide. The data were analyzed using Braun and Clarke's thematic analysis approach.

Results: Three main themes emerged from the analysis: (1) emotional and cognitive awakening triggered by witnessing birth, (2) professional identity shaped through clinical experience, and (3) responsibility and coping processes in clinical practice. The findings revealed that students perceived witnessing birth not merely as a technical experience, but as a multidimensional learning process shaped by intense emotional responses, empathetic interactions, and encounters between expectations and reality. It was determined that empathetic communication with the pregnant woman played a key role in the development of professional responsibility, self-confidence, and the internalization of midwifery identity. Additionally, clinical environment and team dynamics were found to directly influence students' learning experiences and adaptation to clinical practice.

Conclusion: Witnessing birth plays a critical role in the professional identity development of midwifery students and supports the development of empathy, ethical awareness, and clinical responsibility. Accordingly, it is recommended to strengthen empathetic communication skills, enhance clinical preparation processes, and create supportive learning environments in midwifery education programs.

Anahtar Kelimeler: Midwifery students, childbirth experience, professional identity, qualitative research

Bildiri No: 1196

Derleme Sözlü

Doğumhanelerde Görünmeyen Bir Tehdit: Gürültünün Anne, Fetüs, Yenidoğan ve Sağlık Çalışanları Üzerindeki Etkileri

Pınar YÜCEL[1,*], Mine YURDAKUL[2]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *1Mersin Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Gürültü, doğumhanelerde ölçülmeyen ama sağlık üzerine önemli etkileri olan bir risktir. Bu çalışma doğumhane ortamında sıklıkla göz ardı edilen gürültünün, anne, fetüs, yenidoğan ve sağlık çalışanları üzerindeki çok boyutlu etkilerini ortaya koymak ve gürültü kontrolüne yönelik yaklaşımları değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, doğumhane ortamında gürültüye ilişkin ulusal ve uluslararası literatürün kapsamlı incelenmesine dayanan bir araştırmadır. Bu araştırma için Google Scholar, Pubmed, Tübitak Ulakbim, Yök tez merkezi, TR dizin veri tabanlarında, doğumhanede gürültü, hastane gürültüsü, gürültünün doğum öncesi ve sonrası etkileri, ideal doğum ortamı, çalışan güvenliği, anahtar kelimeleri kullanılarak son 15 yıla ait çalışmalar sistematik bir yaklaşımla incelenmiştir.

Bulgular: Araştırma sonucunda, doğumhanelerin tıbbi cihazlar, alarmlar ve insan kaynaklı seslerin bir araya gelmesiyle önerilen sınırların üzerinde gürültüye maruz kalınan karmaşık ortamlar olduğu belirlenmiştir. Artan gürültü düzeylerinin anne adaylarında stres yanıtını tetikleyerek oksitosin salınımını olumsuz etkilediği, doğum sürecini uzattığı ve obstetrik müdahale gereksinimini artırabileceği bildirilmektedir. Gürültüye maruziyetin fetüste stres yanıtını tetikleyerek erken doğum, intrauterin büyüme geriliği ve preeklampsi gibi obstetrik komplikasyon riskini artırabileceği bildirilmiştir. Yenidoğanlarda ise gürültünün uyku düzenini bozduğu, stres düzeyini artırdığı ve anne-bebek bağlanmasını olumsuz etkilediği saptanmıştır. Sağlık çalışanlarında gürültü maruziyeti; dikkat dağınıklığı, iletişim sorunları, tükenmişlik ve tıbbi hata riskinde artış ile ilişkilendirilmiştir.

Sonuç: Doğumhane ortamında gürültünün, anne-bebek sağlığı ve bakım kalitesi üzerinde doğrudan etkili, önlenebilir bir çevresel risk faktör olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Akustik düzenlemeler, ekipman yönetimi ve farkındalık temelli müdahalelerin entegrasyonu ile daha güvenli ve terapötik doğum ortamları oluşturulması için gürültü kontrolüne yönelik standartların geliştirilmesi ve klinik uygulamalara entegre edilmesinin kritik önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, doğumhanede gürültü, hastane gürültüsü, gürültünün doğum öncesi ve sonrası etkileri, ideal doğum ortamı, çalışan güvenliği

Bildiri No: 1196

Derleme Sözlü

An Invisible Threat in Delivery Rooms: The Effects of Noise on Mothers, Fetuses, Newborns, and Healthcare Professionals

Pınar YÜCEL[1], Mine YURDAKUL[2]

[1] *Mersin University, Institute of Health Sciences, Master's Student*

[2] *Mersin University, Institute Faculty of Health Sciences,*

Abstract Text: Background and Aim:
Noise is an often-overlooked environmental risk factor in hospitals, despite its significant physical and psychological impacts on health. Particularly dynamic environments such as delivery rooms are characterized by high levels of noise generated from medical equipment, alarms, and human activity. This study aims to examine the multidimensional effects of noise in delivery rooms on mothers, fetuses, newborns, and healthcare professionals, and to evaluate approaches for noise control.
Materials and Methods:
This study is based on a systematic review of national and international literature on noise in delivery rooms. Databases including Google Scholar, PubMed, TÜBİTAK ULAKBİM, the National Thesis Center, and TR Index were searched. Studies published within the last 15 years were reviewed using the following keywords: "noise in delivery rooms", "hospital noise", "prenatal and postnatal effects of noise", "ideal birth environment", and "occupational safety."
Results:
Previous studies indicate that delivery rooms are complex environments where noise levels frequently exceed recommended limits. Increased noise exposure has been reported to trigger stress responses in pregnant women, eventually negatively affecting oxytocin release, potentially prolonging labor, and increasing the likelihood of obstetric interventions. In fetuses, noise exposure may stimulate stress responses and has been associated with an increased risk of complications such as preterm birth, intrauterine growth restriction, and preeclampsia. In newborns, elevated noise levels have been found to disrupt sleep patterns, increase stress levels, and negatively affect mother–infant bonding. Additionally, noise exposure has been associated with decreased concentration, communication difficulties, burnout, and an increased risk of medical errors amongst healthcare professionals.
Conclusion:
Noise in delivery rooms is a preventable environmental risk factor that directly affects maternal and neonatal health as well as the quality of patient care. Implementing acoustic improvements, optimizing equipment use, and increasing staff awareness are essential strategies for noise reduction. Developing standards for noise control and integrating them into clinical practice are critical steps toward building safer and more therapeutic birth environments.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, delivery room, noise, hospital noise, maternal and neonatal effects, occupational

Bildiri No: 1218

Sözlü Bildiri

Bebeklerine sağarak süt veren annelerde sanal gerçeklik uygulamasının anksiyete ve süt miktarına etkisi

Zehra karahan acar[1,*], Zümrüt bilgin[2]

[1] *Zeynep kamil kadin ve çocuk hastaliklari eğitim ve araştirma hastanesi*

[2] *Marmara üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik anabilim dali*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, bebeklerine sağarak süt veren annelerde sanal gerçeklik (SG) uygulamasının anksiyete düzeyi ve süt miktarı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Yarı deneysel tasarıma sahip çalışmaya 60 lohusa (30 kontrol, 30 deney grubu) dahil edilmiştir. Deney grubuna süt sağma sürecinde sanal gerçeklik uygulaması yapılırken, kontrol grubuna rutin bakım uygulanmıştır. Veriler Durumluk Kaygı Ölçeği ve süt miktarı ölçümleri ile değerlendirilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız gruplarda t testi ve Mann-Whitney U testi, grup içi değişimlerde Wilcoxon testi kullanılmıştır.

Bulgular: Gruplar başlangıç özellikleri açısından benzer bulunmuştur ($p>0,05$). Süt miktarında deney grubunda zamanla anlamlı artış saptanmış, kontrol grubuna göre daha belirgin bir yükselme görülmüştür ($p<0,05$). Durumluk kaygı düzeyleri açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Sanal gerçeklik uygulamasının süt miktarını artırmada etkili olabileceği, ancak anksiyete düzeyleri üzerinde anlamlı bir etki oluşturmadığı belirlenmiştir. Sanal gerçeklik uygulamasının emzirme destek süreçlerinde nonfarmakolojik bir yöntem olarak değerlendirilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanal gerçeklik, anksiyete, süt sağma, süt miktarı, postpartum dönem, emzirme.

Bildiri No: 1218

Sözlü Bildiri

The effect of virtual reality application on anxiety and milk volume in mothers who express breast milk for their babies.

Zümrüt bilgin[1], Zehra karahan acar[2]

[1] *Marmara university faculty of health sciences department of midwifery*

[2] *Zeynep kamil women and children's diseases training and research hospital*

Introduction - Aim: This study was conducted to examine the effect of a virtual reality (VR) application on anxiety levels and milk volume in mothers who express breast milk for their babies.

Materials - Methods: A total of 60 postpartum women (30 in the control group and 30 in the experimental group) were included in this quasi-experimental study. While a virtual reality application was implemented during the breast milk expression process in the experimental group, routine care was provided to the control group. Data were evaluated using the State Anxiety Scale and measurements of milk volume. For between-group comparisons, the independent samples t-test and Mann–Whitney U test were used, while the Wilcoxon test was applied for within-group changes.

Results: The groups were found to be similar in terms of baseline characteristics ($p > 0.05$). A significant increase in milk volume over time was observed in the experimental group, and this increase was more pronounced compared to the control group ($p < 0.05$). No significant difference was found between the groups in terms of state anxiety levels ($p > 0.05$).

Conclusion: It was determined that the virtual reality application may be effective in increasing milk volume, but it did not have a significant effect on anxiety levels. The VR application is considered to be a non-pharmacological method that can be used in breastfeeding support processes.

Anahtar Kelimeler: Virtual reality, anxiety, breast milk expression, milk volume, postpartum period, breastfeeding.

Bildiri No: 1225

Derleme Sözlü

SOSYAL MEDYANIN GEBELİK ÜZERİNE ETKİSİ

Helin Şirazi[1,*], Rozerin Balcı[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Gebelik dönemi, kadınların fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan önemli değişimler yaşadığı özel bir süreçtir. Bu dönemde gebelerin bilgi edinme ihtiyacı ve destek arayışı artmaktadır. Sosyal medya; kullanıcıların içerik üretmesine, paylaşmasına ve etkileşim kurmasına olanak sağlayan dijital platformlar bütünü olarak tanımlanmaktadır. Günümüzde bu ihtiyaçlar büyük ölçüde sosyal medya aracılığıyla karşılanmaktadır. Sosyal medya, gebelere hızlı bilgi erişimi ve sosyal destek sağlarken, aynı zamanda bazı riskleri de beraberinde getirmektedir. Bu derleme, sosyal medyanın gebelik süreci üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla yapılmıştır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, sosyal medyanın gebelik süreci üzerindeki etkilerini ulusal ve uluslararası literatürde incelemek amacıyla yapılmıştır. Bulgular: Literatür incelendiğinde, sosyal medyanın gebeler üzerinde çeşitli etkiler oluşturduğu belirlenmiştir. Sosyal medya, gebelerin benzer deneyim yaşayan bireylerle iletişim kurmasını sağlayarak psikososyal destek sunmakta ve gebelik, doğum ve bebek bakımı konularında bilgiye erişimi kolaylaştırmaktadır. Ayrıca doğru kaynaklar kullanıldığında sağlık okuryazarlığını arttırmakta ve gebelerin karar verme süreçlerine katılımını desteklemektedir. Bununla birlikte, yanlış veya eksik bilgiye maruz kalma gebelerde anksiyete ve stres düzeyinin artmasına neden olabilmekte, yoğun kullanım bağımlılık riskini arttırabilmektedir. Ayrıca sosyal medya içeriklerinin gebelerin sağlıkla ilgili kararlarını etkileyebildiği belirlenmiştir. Sonuç: Sosyal medya, gebelik sürecinde önemli bir bilgi ve destek kaynağı olmakla birlikte bilinçli kullanım gerektiren bir araçtır. Ebelerin ve diğer sağlık profesyonellerinin gebeleri güvenilir kaynaklara yönlendirmesi ve dijital sağlık okuryazarlığını desteklemesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, sosyal medya, anne sağlığı, dijital sağlık, ebelik

Bildiri No: 1225

Derleme Sözlü

THE IMPACT OF SOCIAL MEDIA ON PREGNANCY

Helin Şirazi[1], Rozerin Balcı[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Abstract Text: Introduction and Aim: Pregnancy is a special period during which women experience significant physical, psychological and social changes. During this period, pregnant women's need for information and their search for support increases. Social media is defined as a collection of digital platforms that allow users to create, share and interact with content. Today, these needs are largely met through social media. While social media provides pregnant women with quick access to information and social support, it also brings certain risks. This review was conducted to examine the effects of social media on the pregnancy process. Materials and Methods: This study was conducted to examine the effects of social media on the pregnancy process in national and international literature. Findings: A review of the literature reveals that social media has various effects on pregnant women. Social media provides psychosocial support to pregnant women by enabling them to connect with individuals experiencing similar situations and facilitates access to information on pregnancy, childbirth and infant care. It also increases health literacy when the right resources are used and supports pregnant women's participation in decision-making processes. However, exposure to incorrect or incomplete information can increase anxiety and stress levels in pregnant women and intensive use can increase the risk of addiction. It has also been determined that social media content can influence pregnant women's health-related decisions. Conclusion: While social media is an important source of information and support during pregnancy, it is also a tool that requires responsible use. It is crucial for midwives and other healthcare professionals to guide pregnant women to reliable sources and promote digital health literacy.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, social media, maternal health, digital health, midwifery

Bildiri No: 1327

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Jinekolojik Kanserlere Yönelik Farkındalık Düzeyleri ve Belirleyicileri: Kesitsel bir analiz

Kübra Nur KILIÇ[1,*], Ayşe ÇUVADAR[1], Yeter ÇUVADAR BAŞ[2]

[1] *Karabük Üniversitesi*

[2] *Gedik Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Jinekolojik kanserler, kadın sağlığını önemli ölçüde etkileyen ve erken tanı ile önlenebilen önemli halk sağlığı sorunları arasında yer almaktadır. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin jinekolojik kanserlere yönelik farkındalık düzeylerini belirlemek ve bu farkındalığı etkileyen sosyodemografik ve eğitimle ilgili faktörleri incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı tipteki bu çalışma, 1 Kasım 2025 ile 15 Ocak 2026 tarihleri arasında bir devlet üniversitesinde öğrenim gören 220 ebelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Jinekolojik Kanserler Farkındalık Ölçeği (JKFÖ) kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde parametrik olmayan testler kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Ebelik öğrencilerinin jinekolojik kanserlere yönelik farkındalık düzeylerinin genel olarak orta-yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir (Toplam JKFÖ: 155,88±28,60). En yüksek puan "Rutin Kontrol ve Ciddi Hastalık Algısı Farkındalığı" (86,15±17,25), en düşük puan ise "Erken Tanı–Bilgi Farkındalığı" (16,90±3,72) alt boyutunda saptanmıştır. Sınıf düzeyine göre "Risk Farkındalığı" ($\chi Z=18,650$; $p<0,001$), "Erken Tanı–Bilgi Farkındalığı" ($\chi Z=6,177$; $p=0,046$) ve toplam ölçek puanlarında ($\chi Z=7,069$; $p=0,029$) anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Gelir düzeyi iyi olan öğrencilerin korunma alt boyutu ve toplam puanlarının daha yüksek olduğu ($p<0,001$), jinekolojik kanserler hakkında eğitim almış öğrencilerin ise risk farkındalığı ve toplam puanlarının anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, öğrencilerin hastalığın önemini kavradığını ancak erken tanı ve tarama bilgisi açısından desteklenmesi gerektiğini; ayrıca lisans eğitimi ve sosyoekonomik düzeyin farkındalık üzerinde belirleyici rol oynadığını göstermektedir.

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin orta-yüksek düzeyde farkındalığa sahip olduğu görülmüştür. Son sınıf öğrencilerinde ve eğitim almış bireylerde farkındalığın daha yüksek olması, jinekolojik kanser farkındalığının artırılmasında yapılandırılmış lisans eğitiminin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Jinekolojik kanser, farkındalık, ebelik öğrencileri, sağlık eğitimi, kesitsel çalışma

Bildiri No: 1327

Sözlü Bildiri

Gynecological Cancer Awareness and Its Determinants Among Midwifery Students: A Cross-Sectional Analysis

Kübra Nur KILIÇ[1], Ayşe ÇUVADAR[1], Yeter ÇUVADAR BAŞ[2]

[1] *Karabuk University*

[2] *Gedik University*

Introduction - Aim: Introduction-aim: Gynecological cancers are among the major public health problems that significantly affect women's health and can be prevented through early diagnosis. This study was conducted to determine the awareness levels of midwifery students regarding gynecological cancers and to examine the sociodemographic and educational factors affecting this awareness.

Materials - Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted between November 1, 2025, and January 15, 2026, with 220 midwifery students enrolled at a state university. Data were collected using a Personal Information Form and the Gynecological Cancers Awareness Scale (GCAS). Non-parametric tests were used for statistical analyses, and the level of significance was set at $p<0.05$.

Results: It was determined that midwifery students had a moderate-to-high level of awareness regarding gynecological cancers (Total GCAS: 155.88±28.60). The highest score was observed in the “Routine Control and Serious Disease Perception Awareness” subscale (86.15±17.25), while the lowest score was in the “Early Diagnosis–Information Awareness” subscale (16.90±3.72). Significant differences were found according to grade level in “Risk Awareness” ($\chi Z=18.650$; $p<0.001$), “Early Diagnosis–Information Awareness” ($\chi Z=6.177$; $p=0.046$), and total scale scores ($\chi Z=7.069$; $p=0.029$). Students with good income levels had higher scores in the prevention subscale and total scale ($p<0.001$), and those who had received education about gynecological cancers demonstrated significantly higher risk awareness and total scores. These findings indicate that although students are aware of the seriousness of the disease, they need further support in terms of early diagnosis and screening knowledge; moreover, undergraduate education and socioeconomic status play a determining role in awareness.

Conclusion: It was determined that midwifery students have a moderate-to-high level of awareness. The higher awareness observed among senior students and those who have received education highlights the importance of structured undergraduate education in improving awareness of gynecological cancers.

Anahtar Kelimeler: Gynecological cancer, awareness, midwifery students, health education, cross-sectional study

Bildiri No: 1357

Derleme Sözlü

Menopozda Stigma: Küresel Perspektifte Bir Halk Sağlığı Sorunu ve Sağlık Eşitsizlikleri

Ebru Çalışkan[1,*], İlke Sert[1], Ezgi Eda Yılmaz[1], Sıla Günal[1]

[1] *Kocaeli Sağlik ve Teknoloji Üniversitesi*

Özet Metin: Menopoz, kadın yaşamının doğal bir parçası olmasına rağmen, hâlâ sessizlik, utanç ve doğru olmayan inanışlarla çevrelenebilmektedir. Toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri ve yaş ayrımcılığı menopozun bir geçiş süreci olarak değil, bir kayıp ya da yetersizlik olarak algılanmasına sebep olabilmektedir. Bu durum, kadınların bu hassas dönemi kırılgan, yalnız, farkedilmeden, anlaşılmadan deneyimlemelerine yol açabilmektedir. Bu derlemenin amacı, menopozla ilişkili stigmatizasyonun (damgalama) küresel düzeyde nasıl ortaya çıktığını ve sağlık eşitsizliklerini nasıl derinleştirdiğini halk sağlığı açısından ve küresel olarak ele almaktır.
Derleme türünde yapılan bu çalışma da; PubMed, Scopus, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında "menopoz", "stigma", "sağlık eşitsizlikleri", "halk sağlığı" anahtar kelimeleri kullanılarak litaretür taraması yapılmıştır. 2010–2025 yılları arasında yayımlanmış 150' nin üzerinde çalışma gözden geçirilmiş, konuya en doğrudan katkı sağlayan 25 çalışma dahil edilmiştir. Birincil veri toplanmadığı için etik kurul onayı gerekmemiştir.
Litaretürde menopozun çoğu zaman konuşulmayan bir yaşam süreci olduğunu ve bu sessizliğin kadınların yaşadıkları belirtileri anlamalarını ve destek aramalarını zorlaştırdığını göstermektedir. Kadınlar çoğu zaman yaşadıkları değişimleri "katlanılması gereken bir durum" olarak görerek yardım aramayı ertelemektedir. Bu durum, yalnızlık hissini artırmakta, psikolojik iyilik halini olumsuz etkilemekte ve yaşam kalitesini düşürmektedir. İş yaşamında ise menopoz çoğu zaman görünmezdir; bu da kadınların destek görmeden mücadele etmelerine neden olmaktadır. Farklı ülkelerde, kültürlerde bu durum değişiklik gösterse de, özellikle dezavantajlı gruplarda eşitsizliklerin daha derin yaşandığı bilinmektedir.
Menopozla ilişkili stigma, sağlık eşitsizliklerinin önemli ancak sıklıkla göz ardı edilen bir belirleyicisidir. Bu nedenle stigma duyarlı sağlık politikalarının geliştirilmesi, kadın merkezli bakımda ebelik destekli modeller geliştirlmesi, sağlık profesyonellerinin eğitiminin güçlendirilmesi, toplumsal farkındalığın artırılması ve kültürel olarak uyarlanmış müdahalelerin uygulanması önerilmektedir. Menopozda bakımının kadın merkezli, bütüncül ve eşitlikçi bir yaklaşım temelli ele alınması, kadınların yaşam kalitesinin artırılmasında kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: "Halk sağlığı, menopoz, stigma, sağlık eşitsizlikleri,"

Bildiri No: 1357

Derleme Sözlü

Stigma in Menopause: A Global Public Health Issue and Health Inequalities

Ebru Çalışkan[1], İlke Sert[1], Ezgi Eda YILMAZ[1], Sıla Günal[1], Zeynep Göçer Ekiz[1]

[1] *Kocaeli Sağlik ve Teknoloji Üniveristesi*

Abstract Text: Abstract

Background/Aim: Although menopause is a natural part of women's lives, it continues to be surrounded by silence, stigma, and misconceptions in many societies. Gender inequality and ageism often lead to menopause being perceived not as a natural transition, but as a loss or deficiency. This perception may cause women to experience this sensitive period in a vulnerable, isolated, and often unrecognized manner. The aim of this review is to examine how menopause-related stigmatization emerges at a global level and how it contributes to health inequalities from a public health perspective.

Materials and Methods: This study was conducted as a narrative review. A literature search was performed using the keywords "menopause," "stigma," "health inequalities," and "public health" in PubMed, Scopus, Web of Science, and Google Scholar databases. More than 150 studies published between 2010 and 2025 were screened, and 25 studies that most directly contributed to the topic were included. As no primary data were collected, ethical approval was not required.

Results: The literature indicates that menopause is often an unspoken life experience, and this silence makes it difficult for women to understand their symptoms and seek support. Women frequently perceive menopausal changes as something that must be endured, leading to delays in seeking help. This situation increases feelings of loneliness, negatively affects psychological well-being, and reduces quality of life. In the workplace, menopause is often invisible, forcing women to cope without adequate support. Although these experiences vary across countries and cultures, inequalities are more pronounced among disadvantaged groups.

Conclusion:Menopause-related stigma is an important yet often overlooked determinant of health inequalities. Therefore, the development of stigma-sensitive health policies, the implementation of midwifery-supported, women-centered care models, strengthening the education of healthcare professionals, increasing public awareness, and developing culturally tailored interventions are recommended. Addressing menopause care through a holistic, equitable, and women-centered approach is critical for improving women's quality of life. Keywords: "Public health, menopause, stigma, health inequalities"

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 1438

Derleme Sözlü

Türkiye'de Annelerde Aşı Kararsızlığı: Bir Ön Çalışma ve Literatür Derlemesi

Buse ALIŞ[1,*], Elifnur ÇİL[1], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Aşı kararsızlığı, son yıllarda küresel düzeyde artış gösteren ve toplum bağışıklığını tehdit eden önemli bir halk sağlığı sorunudur. Dünya Sağlık Örgütü (World Health Organization) tarafından küresel sağlık için başlıca tehditlerden biri olarak tanımlanmaktadır. Özellikle pandemi sonrası dönemde dijital platformlarda yayılan yanlış bilgi ve dezenformasyon, aşıya yönelik olumsuz tutumların artmasına neden olmuştur. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de annelerde aşı kararsızlığına etki eden faktörleri literatür doğrultusunda incelemek ve planlanan yarı deneysel araştırma için kuramsal altyapı oluşturmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayalı narratif bir derleme olarak tasarlanmıştır. PubMed, Scopus, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında "aşı kararsızlığı", "anne", "ebeveyn", "aşı reddi" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan taramalar sonucunda ilgili çalışmalar belirlenmiş ve tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Literatür, annelerde aşı kararsızlığının çok boyutlu bir yapı olduğunu ve başlıca belirleyicilerinin yanlış bilgiye maruziyet, sosyal medya etkisi, sağlık okuryazarlığı düzeyi, sağlık çalışanlarına duyulan güven, kültürel inançlar ve risk algısı olduğunu göstermektedir. Özellikle pandemi sonrası dönemde dijital platformlarda yayılan dezenformasyonun aşı tereddüdünü artırdığı bildirilmektedir. Türkiye bağlamında ebeveynlerin aşıya yönelik bilgi düzeyinin ve sağlık profesyonelleri ile kurulan iletişimin aşı kabulünü etkileyen önemli faktörler olduğu vurgulanmaktadır. Ayrıca ebe ve hemşirelerin danışmanlık rolünün annelerin aşıya yönelik tutumlarını olumlu yönde etkileyebileceği belirtilmektedir.

Sonuç: Bu bulgular doğrultusunda, annelere yönelik yapılandırılmış eğitim programlarının aşı kararsızlığını azaltmada etkili olabileceği öngörülmektedir. Bu ön çalışma, planlanan yarı deneysel araştırma için kuramsal bir temel oluşturmakta olup, ebe liderliğinde geliştirilecek eğitim müdahalelerinin aşı farkındalığını artırmada önemli bir potansiyel taşıdığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aşı kararsızlığı, anne, aşı reddi, ebe danışmanlığı, sağlık eğitimi

Bildiri No: 1438

Derleme Sözlü

Vaccine Hesitancy Among Mothers in Türkiye: A Preliminary Study and Literature Review

Buse ALIS[1], Elifnur CİL[1], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1]

[1] *Cukurova University*

Abstract Text: Abstract

Introduction-Aim: Vaccine hesitancy has emerged as a major public health concern worldwide, posing a significant threat to herd immunity. The World Health Organization (WHO) has identified vaccine hesitancy as one of the top global health threats. In the post-pandemic period, the spread of misinformation and disinformation through digital platforms has contributed to negative attitudes toward vaccination. The aim of this study is to examine the factors affecting vaccine hesitancy among mothers in Türkiye based on the literature and to establish a theoretical foundation for a planned quasi-experimental study.

Materials-Methods: This study was designed as a narrative literature review based on national and international sources. Relevant studies were identified through searches in PubMed, Scopus, Web of Science, and Google Scholar databases using keywords such as “vaccine hesitancy,” “mother,” “parent,” and “vaccine refusal,” and were analyzed thematically.

Results: The literature indicates that vaccine hesitancy among mothers is a multidimensional phenomenon influenced by factors such as exposure to misinformation, social media impact, health literacy, trust in healthcare professionals, cultural beliefs, and risk perception. In particular, the spread of misinformation through digital platforms in the post-pandemic period has significantly increased vaccine hesitancy. In the context of Türkiye, parental knowledge levels and communication with healthcare providers are highlighted as key determinants of vaccine acceptance. Additionally, the counseling role of midwives and nurses is reported to positively influence mothers’ attitudes toward vaccination.

Conclusion: Based on these findings, structured educational interventions targeting mothers are expected to be effective in reducing vaccine hesitancy. This preliminary study provides a theoretical basis for a planned quasi-experimental study and highlights the potential of midwife-led educational interventions in improving vaccine awareness.

Anahtar Kelimeler: Vaccine hesitancy, mothers, vaccine refusal, midwifery counseling, health education

Bildiri No: 1475

Sözlü Bildiri

Görme Engelli Kadınlara Verilen Genital Hijyen Eğitiminin Etkinliğinin Değerlendirilmesi

Elif Saadet Aslan[1], Selda İldan Çalım[1,*]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sağlık hizmetlerine erişimde dezavantajlı gruplar arasında yer alan görme engelli kadınların üreme sağlığının korunması ve genital hijyen davranışlarının geliştirilmesi önem taşımaktadır. Bu çalışma, görme engelli kadınlara verilen genital hijyen eğitiminin etkinliğini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma yarı deneysel ön test-son test tasarımında yürütülmüştür. Çalışma, Manisa Altınokta Körler Derneği'ne kayıtlı ve araştırmaya katılmayı kabul eden 50 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Manisa Celal Bayar Üniversitesi Tıp Fakültesi Sağlık Bilimleri Etik Kurulu'ndan izin alınmış ((20.07.2022/ 20.478.486)) ve katılımcıların sözlü ve yazılı onamları sağlanmıştır. Araştırma verileri Eylül 2022 – Mart 2023 tarihleri arasında toplanmıştır. Veriler Sosyo-demografik Bilgi Formu ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Katılımcılara genital hijyen konusunda sözlü eğitim verilmiş, Braille kabartmalı materyaller ve sesli eğitim içerikleri sağlanmıştır. Eğitimden üç ay sonra aynı veri toplama araçları tekrar uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 45,00±9,91 olup %54,0'ünün 45 yaş ve üzerinde olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %76,0'sının genital hijyen konusunda daha önce herhangi bir eğitim almadığı saptanmıştır. Genital hijyen davranışları ölçeği toplam puan ortalaması eğitim öncesi 46,58±5,64 iken eğitim sonrası 49,68±4,01'e yükselmiş ve bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p<0,01$). Ölçeğin alt boyutlarından adet hijyeni puan ortalaması eğitim öncesi 33,10±3,36'dan eğitim sonrası 34,10±3,00'a yükselmiş olup farkın anlamlı olduğu saptanmıştır ($p<0,01$). Anormal bulgu farkındalığı alt boyutu puan ortalaması ise eğitim öncesi 12,74±1,90'dan eğitim sonrası 13,84±1,01'e yükselmiş ve bu artışın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p<0,01$). Elde edilen bulgular, eğitim müdahalesinin genital hijyen davranışlarını ve farkındalık düzeylerini artırmada etkili olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Görme engelli kadınlara yönelik yapılandırılmış genital hijyen eğitiminin, hijyen davranışlarını ve anormal bulgu farkındalığını artırmada etkili olduğu belirlenmiştir. Dezavantajlı gruplara yönelik erişilebilir eğitim materyallerinin (Braille ve sesli içerikler) geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: görme engelli kadınlar, genital hijyen, sağlık eğitimi, farkındalık

Bildiri No: 1475

Sözlü Bildiri

Evaluation of the Effectiveness Of Genital Hygiene Education Provided to Visually Impaired Women

Elif Saadet Aslan[1], Selda Ildan Çalım[1]

[1] *Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Visually impaired women represent a disadvantaged group in accessing reproductive health services. Improving genital hygiene behaviors through appropriate educational interventions is essential for protecting and promoting women's health. This study aimed to evaluate the effectiveness of genital hygiene education provided to visually impaired women.

Materials - Methods: This quasi-experimental study, using a pretest–posttest design, was conducted with 50 visually impaired women registered with the Manisa Altınokta Association for the Blind. Ethical approval was obtained from the Manisa Celal Bayar University Faculty of Medicine Health Sciences Ethics Committee (20.07.2022/ 20.478.486), and written and verbal informed consent was obtained from all participants. Data were collected between September 2022 and March 2023. Data were collected using a Socio-demographic Information Form and the Genital Hygiene Behaviors Scale through face-to-face interviews. Participants received structured genital hygiene education supported by verbal instruction, Braille-printed materials, and audio-based content. The same measurement tools were re-administered three months after the intervention.

Results: The mean age of the participants was 45.00±9.91 years, and 54.0% were aged 45 years or older. A total of 76.0% of the women had not previously received any education on genital hygiene. The mean total score of genital hygiene behaviors increased significantly from 46.58±5.64 before the education to 49.68±4.01 after the education ($p<0.01$). The menstrual hygiene subscale score increased from 33.10±3.36 to 34.10±3.00 ($p<0.01$). The abnormal symptom awareness subscale score also increased significantly from 12.74±1.90 to 13.84±1.01 ($p<0.01$). These findings indicate that the educational intervention was effective in improving both hygiene behaviors and awareness levels.

Conclusion: Genital hygiene education tailored for visually impaired women was found to be effective in improving hygiene behaviors and awareness of abnormal symptoms. The development and dissemination of accessible educational materials, such as Braille and audio-based resources, are recommended for disadvantaged groups.

Anahtar Kelimeler: visually impaired women, genital hygiene, health education, awareness

Bildiri No: 1491

Sözlü Bildiri

GEBELİKTE GESTASYONEL DİYABET VE PERİNATAL SONUÇLAR

Dilara Kök[1,*], Betül Özer Altunbay[1], Şevval Nur Uran[1], Emine Koç[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Gestasyonel diyabet mellitus (GDM), gebelik sırasında ortaya çıkan ve hem anne hem de fetal sağlık üzerinde önemli etkileri olan glukoz intoleransıdır. Uluslararası Diyabet Federasyonu verilerine göre dünya genelinde gebeliklerin yaklaşık %15,6'sı hiperglisemi ile ilişkilidir ve yıllık yaklaşık 23 milyon doğum bu durumdan etkilenmektedir. Bu derlemenin amacı, GDM'nin prevalansı ve perinatal sonuçlar üzerindeki etkilerini güncel literatür ışığında değerlendirmektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan derleme türünde bir çalışmadır. Google Scholar, PubMed veri tabanında yer alan 2019 – 2025 yılları arasındaki çalışmaların sistematik olarak incelenmesiyle hazırlanmıştır. GDM prevalansı, maternal komplikasyonlar ve neonatal sonuçlara ilişkin sayısal veriler karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Literatür verilerine göre GDM prevalansı coğrafi bölgelere göre %5,7 ile %37,6 arasında değişmektedir. Avrupa'da bu oran yaklaşık %13,9 iken Güneydoğu Asya'da %24,9'a kadar yükselmektedir. GDM'li gebelerde sezaryen doğum oranı %45-%60 arasında bildirilmiş olup, makrozomi görülme oranı %15-%30'dur. Neonatal yoğun bakım ünitesine yatış oranı ise genel gebeliklere kıyasla 2-3 kat artmaktadır. Türkiye'de hiperglisemiye bağlı etkilenen doğum sayısının yaklaşık 149.000 olduğu bildirilmektedir. Bununla birlikte GDM, perinatal sonuçlar açısından değerlendirildiğinde; fetal makrozomiye bağlı doğum travmaları, omuz distosisi, klavikula kırıkları ve brakial pleksus yaralanması riskini artırır.

Sonuç: Gestasyonel diyabet, artan prevalans ve ciddi perinatal komlikasyonları nedeniyle önemli bir halk sağlığı sorunudur. Erken tanı, düzenli antenatal takip ve yaşam tarzı müdahaleleri maternal ve neonatal olumsuz sonuçları azaltmada kritik rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel Diyabet, perinatal sonuçlar, gebelik komplikasyonları, neonatal makrozomi, sezaryen oranı

Bildiri No: 1491

Sözlü Bildiri

GESTATIONAL DIABETES AND PERINATAL OUTCOMES DURING PREGNANCY

Dilara Kök[1], Betül Özer Altubay[1], Şevval Nur Uran[1], Emine Koç[1]

[1] *Ondokuz Mayis University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Gestational diabetes mellitus (GDM) is a form of glucose intolerance that is first recognized during pregnancy and has significant implications for both maternal and fetal health. According to the International Diabetes Federation, approximately 15.6% of pregnancies worldwide are associated with hyperglycemia, affecting nearly 23 million births annually. The aim of this review is to evaluate the prevalence of GDM and its impact on perinatal outcomes in light of current literature.

Materials - Methods: This study is a review based on the analysis of national and international literature. It was conducted through a systematic examination of studies published between 2019 and 2025 in the Google Scholar and PubMed databases. Numerical data regarding GDM prevalence, maternal complications, and neonatal outcomes were analyzed comparatively

Results: According to the literature, the prevalence of GDM varies between 5.7% and 37.6% across different geographical regions. While the prevalence is approximately 13.9% in Europe, it increases to as high as 24.9% in Southeast Asia. The rate of cesarean delivery among women with GDM has been reported to range between 45% and 60%, while the incidence of macrosomia is between 15% and 30%. In addition, the rate of admission to the neonatal intensive care unit is reported to be 2–3 times higher compared to the general obstetric population. In Türkiye, it is estimated that approximately 149,000 births are affected by hyperglycemia. Furthermore, when evaluated in terms of perinatal outcomes, GDM increases the risk of birth trauma associated with fetal macrosomia, including shoulder dystocia, clavicular fractures, and brachial plexus injury.

Conclusion: Gestational diabetes mellitus is a significant public health concern due to its increasing prevalence and associated serious perinatal complications. Early diagnosis, regular antenatal follow-up, and lifestyle interventions play a critical role in reducing adverse maternal and neonatal outcomes

Anahtar Kelimeler: Gestational diabetes mellitus, perinatal outcomes, pregnancy complications, neonatal macrosomia, cesarean section rate

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 1542

Sözlü Bildiri

Genç Kadınlarda Cinsel Sağlık Okuryazarlığı İle Damgalanma Algısı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Emine Ceritlioğlu[1,*], Aslı Bolat[1], Busenur Aslantürk[1], Meryem Gül Demirci[2], Sümeyye Yılmaz[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

[2] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Ünşversitesi*

Giriş - Amaç: Genç kadınlarda cinsel sağlık okuryazarlığının artırılması, cinsel ve üreme sağlığına yönelik toplumsal damgalanma algısının yıkılmasında ve sağlıklı davranış modellerinin geliştirilmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu araştırma, genç kadınlarda cinsel sağlık okuryazarlığı düzeyi ile cinsel sağlık ve üreme sağlığına yönelik damgalanma algısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki bu araştırma, Mart–Nisan 2026 tarihleri arasında 275 genç kadın ile yürütülmüştür. Araştırma verileri; "Kişisel Bilgi Formu", "Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (CSOY)" ve "Genç Kadınlarda Cinsel ve Üreme Sağlığı Damgalama Ölçeği (GKCSÜSDÖ)" kullanılarak Google Forms aracılığıyla çevrimiçi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 22,40±2,43 yıl olup, %85,1'inin üniversite ve üzeri eğitim düzeyine sahip olduğu, %90,9'unun bekar olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %52,4'ü daha önce cinsel sağlık eğitimi aldığını bildirmiştir. Cinsel Sağlık Okuryazarlığı toplam puan ortalaması 47,56±11,33, yeniden kodlanan damgalanma toplam puan ortalaması ise 7,23±5,32 bulunmuştur. Pearson korelasyon analizinde cinsel sağlık okuryazarlığı ile damgalanma arasında pozitif yönlü, zayıf düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmıştır (r=0,141; p=0,019). Alt boyut analizlerinde cinsel bilgi ile damgalanma arasında anlamlı ilişki bulunmazken (r=0,067; p=0,267), cinsel tutum ile damgalanma arasında pozitif yönlü ve zayıf düzeyde anlamlı ilişki belirlenmiştir (r=0,196; p=0,001).

Sonuç: Bulgular, genç kadınlarda cinsel sağlık okuryazarlığı ile damgalanma arasında zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Cinsel sağlık eğitimlerinin bilgi aktarımının yanında tutum, damgalanma, mahremiyet, toplumsal normlar ve sağlık hizmetlerine başvuru davranışlarını kapsayacak şekilde planlanması önerilmektedir. Ebelerin genç kadınlara yönelik erişilebilir, yargılayıcı olmayan ve kanıta dayalı danışmanlık hizmetlerinde aktif rol alması önemlidir. Bu yaklaşımın damgalanmayı azaltmaya yönelik müdahalelere, genç kadınların sağlık hizmeti kullanımına katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık okuryazarlığı, damgalanma, ebelik, genç kadın, üreme sağlığı.

Bildiri No: 1542

Sözlü Bildiri

An Assessment of the Relationship Between Sexual Health Literacy and Stigma Perceptions Among Young Women

Emine Ceritlioğlu[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Introduction - Aim: Enhancing sexual health literacy among young women is pivotal in dismantling societal stigma surrounding sexual and reproductive health and fostering health-promoting behaviors. This study aimed to evaluate the relationship between sexual health literacy levels and perceptions of stigma regarding sexual and reproductive health among young women.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted between March and April 2026 with 275 young women. Data were collected online via Google Forms using a "Personal Information Form," the "Sexual Health Literacy Scale (SHLS)," and the "Stigma Scale for Sexual and Reproductive Health among Young Women (SSSRH-YW)." Descriptive statistics and Pearson correlation analysis were employed for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 22.40±2.43 years. Of the participants, 85.1% had a university or higher education level, and 90.9% were single. In addition, 52.4% reported having previously received sexual health education. The mean total score for sexual health literacy was 47.56±11.33, while the mean recalculated total stigma score was 7.23±5.32. Pearson correlation analysis showed a positive, weak, and statistically significant relationship between sexual health literacy and stigma (r=0.141; p=0.019). In the subscale analyses, no significant relationship was found between sexual knowledge and stigma (r=0.067; p=0.267), whereas a positive and weak significant relationship was found between sexual attitude and stigma (r=0.196; p=0.001).

Conclusion: The findings indicate a weak but statistically significant relationship between sexual health literacy and stigma among young women. Sexual health education programs should be planned to include not only knowledge transfer but also attitudes, stigma, privacy, social norms, and healthcare-seeking behaviors. Midwives should play an active role in providing accessible, nonjudgmental, and evidence-based counseling services for young women. This approach may contribute to interventions aimed at reducing stigma and improving young women’s use of healthcare services.

Anahtar Kelimeler: Sexual health literacy; stigma; young women; midwifery; reproductive health.

Bildiri No: 1588

Sözlü Bildiri

PCOS'lu Kadınlarda Aleksitimi ve Biriktirme Bilişleri: Vaka-Kontrol Çalışması

Arzu Akdemir[1], Özlem Baran[1,*], Pelşin Aydoğdu[1], Ümran İzci[1], Esra Altun[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, Polikistik Over Sendromu (PCOS) olan ve olmayan kadınlar arasında aleksitimi ve biriktirme bilişleri düzeylerinin karşılaştırılmasını ve bu değişkenler arasındaki ilişkinin incelenmesini amaçlamaktadır. Ayrıca aleksitiminin biriktirme bilişleri üzerindeki yordayıcı rolü değerlendirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve karşılaştırmalı tasarımda yürütülen araştırmanın örneklemini 19–45 yaş aralığında toplam 413 kadın oluşturmuştur (PCOS: n=210; kontrol: n=203). Veriler Kişisel Bilgi Formu, Biriktirme Bilişleri Envanteri (BBE) ve Toronto Aleksitimi Ölçeği (TAS-20) kullanılarak toplanmıştır. Analizler IBM SPSS Statistics 22.0 programı ile gerçekleştirilmiştir. Gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi, ilişkilerde Pearson korelasyon analizi ve yordayıcı etkilerin belirlenmesinde çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: BBE toplam ve alt boyut puanları açısından PCOS ve kontrol grupları arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Buna karşın, TAS-20 toplam puanı PCOS grubunda anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p=0,001$; $d=0,330$). Alt boyutlar incelendiğinde, özellikle "duyguları tanımada güçlük" boyutunda anlamlı fark belirlenmiştir ($p<0,001$; $d=0,388$). Korelasyon analizinde PCOS grubunda BBE toplam puanı ile TAS-20 toplam puanı arasında orta düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır ($r=0,468$; $p<0,01$). Regresyon analizinde aleksitimi toplam puanının biriktirme bilişlerini anlamlı ve pozitif yönde yordadığı ($\beta=0,468$; $p<0,001$) ve modelin varyansın %21,9'unu açıkladığı belirlenmiştir. Alt boyutlar incelendiğinde yalnızca "duyguları tanımada güçlük" değişkeninin anlamlı yordayıcı olduğu görülmüştür.

Sonuç: Araştırma bulguları, PCOS'lu kadınlarda aleksitimi düzeyinin arttığını ve özellikle duyguları tanımada güçlüğün biriktirme bilişleri ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, PCOS'un yalnızca biyolojik değil, aynı zamanda duygusal ve bilişsel süreçlerle ilişkili çok boyutlu bir sendrom olduğunu desteklemektedir. Klinik uygulamalarda psikolojik değerlendirme ve müdahalelerin bütüncül bakım yaklaşımına dahil edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Aleksitimi, Biriktirme Bilişleri, Kadın Sağlığı, Psikolojik Süreçler

Bildiri No: 1588

Sözlü Bildiri

Alexithymia and Hoarding Cognitions in Women with PCOS: A Case-Control Study

Arzu Akdemir[1], Özlem Baran[1], Pelşin Aydoğdu[1], Ümran İzci[1], Esra Altun[1]

[1] *Uskudar University*

Introduction - Aim: This study aims to compare the levels of alexithymia and hoarding cognitions between women with and without Polycystic Ovary Syndrome (PCOS) and to examine the relationship between these variables. Furthermore, the predictive role of alexithymia on hoarding cognitions was evaluated

Materials - Methods: The sample of this cross-sectional and comparative study consisted of 413 women aged 19–45 years (PCOS: n=210; control: n=203). Data were collected using a Personal Information Form, the Hoarding Cognitions Inventory (HCI), and the Toronto Alexithymia Scale (TAS-20). Analyses were performed using IBM SPSS Statistics 22.0. Independent samples t-test was used for intergroup comparisons, Pearson correlation analysis for relationships, and multiple linear regression analysis to determine predictive effects. The significance level was accepted as $p<0.05$.

Results: No significant difference was found between the PCOS and control groups in terms of total and sub-dimension scores of BBE ($p>0.05$). However, the total TAS-20 score was found to be significantly higher in the PCOS group ($p=0.001$; $d=0.330$). When the sub-dimensions were examined, a significant difference was determined especially in the "difficulty in recognizing emotions" dimension ($p<0.001$; $d=0.388$). In the correlation analysis, a moderate positive relationship was found between the total BBE score and the total TAS-20 score in the PCOS group ($r=0.468$; $p<0.01$). In the regression analysis, it was determined that the total alexithymia score significantly and positively predicted hoarding cognitions ($\beta=0.468$; $p<0.001$) and the model explained 21.9% of the variance. When the sub-dimensions were examined, only the variable "difficulty recognizing emotions" was found to be a significant predictor.

Conclusion: The research findings show that alexithymia levels are increased in women with PCOS, and that difficulty recognizing emotions is particularly associated with hoarding cognitions. These results support the idea that PCOS is a multidimensional syndrome related not only to biological but also to emotional and cognitive processes. It is recommended that psychological assessments and interventions be included in a holistic care approach in clinical practice.

Anahtar Kelimeler: Polycystic Ovary Syndrome, Alexithymia, Hoarding Cognitions, Women's Health, Psychological Processes

Bildiri No: 1593

Sözlü Bildiri

Ergenlerde doğum sahneleri ile medya okuryazarlığının travmatik doğum algısına etkisi

Hatice Tunç[1,*], Ayşegül Nisa Sağır[1], Sabina Ruslanova[1], Hacer Yalnız Dilcen[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Amaç: Bu araştırma, medya içeriklerinde yer alan doğum sahneleri ile medya okuryazarlığının genç kadınlarda travmatik doğum algısı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Bu nicel, randomize kontrollü çalışma 20–25 yaş aralığında 117 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar travmatik doğum videosu (n=56) ve orgazmik doğum videosu (n=61) olmak üzere iki gruba rastgele atanmıştır. Veriler Katılımcı Bilgi Formu, Travmatik Doğum Algısı Ölçeği ve Medya Okuryazarlığı Ölçeği ile toplanmıştır. Ön test ve son test ölçümleri yapılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi, bağımsız ve eşleştirilmiş örneklem t-testleri ile kovaryans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Bulgular: Gruplar arasında son test travmatik doğum algısı puanları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,001$). Kovaryans analizi sonuçlarına göre, ön test puanları kontrol edildiğinde travmatik doğum grubunun son test puan ortalamasının orgazmik doğum grubuna göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($F(1,116)=17,57$; $p<0,001$; $\eta Z=0,132$). Grup içi analizlerde travmatik doğum grubunda travmatik doğum algısının anlamlı düzeyde arttığı saptanmıştır ($p<0,001$). Medya okuryazarlığı puanları açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Sonuç: Travmatik doğum sahnelerine maruz kalmanın travmatik doğum algısını artırdığı, buna karşın medya okuryazarlığı düzeyinin doğrudan anlamlı bir etki göstermediği belirlenmiştir. Bu bulgular, doğum algısının oluşumunda medya içeriklerinin önemli bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: travmatik doğum algısı, medya okuryazarlığı, doğum sahneleri, genç kadınlar,

Bildiri No: 1593

Sözlü Bildiri

"The Effect of Media Literacy and Birth Scenes on Adolescents' Perception of Traumatic Childbirth"

Hatice Tunc[1], Aysegul Nisa Sagir[1], Sabina Ruslanova[1], Hacer Yalnız Dilcen[1]

[1] *Bartin University*

Introduction - Aim: Objective: This study aimed to examine the effect of birth scenes in media and media literacy on traumatic birth perception among young women.

Materials - Methods: Methods: This quantitative, randomized controlled study was conducted with 117 women aged 20–25 years. Participants were randomly assigned to either a traumatic birth video group (n=56) or an orgasmic birth video group (n=61). Data were collected using a Participant Information Form, the Traumatic Birth Perception Scale, and the Media Literacy Scale. Pre-test and post-test measurements were obtained. Data were analyzed using descriptive statistics, chi-square tests, independent and paired samples t-tests, and analysis of covariance.

Results: Results: A significant difference was found between groups in post-test traumatic birth perception scores ($p<0.001$). Analysis of covariance results indicated that, after controlling for pre-test scores, the traumatic birth group had significantly higher post-test scores compared to the orgasmic birth group ($F(1,116)=17.57$, $p<0.001$, $\eta Z=0.132$). Within-group analyses showed a significant increase in traumatic birth perception in the traumatic birth group ($p<0.001$). No significant differences were observed in media literacy scores between groups ($p>0.05$).

Conclusion: Conclusion: Exposure to traumatic birth scenes significantly increases traumatic birth perception, whereas media literacy levels alone do not show a significant direct effect. These findings highlight the importance of media content in shaping perceptions of childbirth.

Anahtar Kelimeler: Keywords: traumatic birth perception, media literacy, birth scenes, young women

Bildiri No: 1662

Sözlü Bildiri

Kadın Doğum ve Çocuk Kliniklerinde Sorumlu Ebe ve Hemşirelerin Teknolojik Tıbbi Cihaz Kullanımına İlişkin Görüşleri

Nazlı Ünlü Bıdık[1], Elnaz Shırmohammadlee[1,*], Öznur Tiryaki[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Sağlık hizmetlerinde teknolojik cihazların kullanımının artması, klinik bakım süreçlerinin niteliğini ve güvenliğini önemli ölçüde etkilemektedir. Özellikle kadın doğum hastanelerinde görev yapan sorumlu ebe ve hemşireler, bu teknolojilerin etkin kullanımı ve yönetiminde kritik bir rol üstlenmektedir. Dolayısıyla sorumlu ebe ve hemşirelerin teknolojik cihazların kullanımına ilişkin deneyimleri, karşılaştıkları güçlükler ve beklentileri, sağlık hizmetlerinde teknoloji kültürünün anlaşılması açısından büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı sorumlu ebe ve hemşirelerin teknolojik cihaz kullanımına ilişkin görüşlerini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Bu nitel çalışma kapsamında 18 sorumlu ebe ve hemşire görüşülmüştür. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan ve üç uzman görüşüne sunularak son hal verilen üç bölümden oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, MAXQDA programı aracılığıyla tematik analiz yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Analiz sonuçları doğrultusunda ana temalar ve alt temalar belirlenmiştir. Çalışmanın yürütülmesi ve sonuçların raporlanması, Nitel Araştırmaların Raporlanması için Konsolide Kriterler (COREQ) ile uyumludur.

Bulgular: Çalışma bulguları, sorumlu ebe ve hemşirelerin teknolojik cihazları bakım sürecinin vazgeçilmez bir unsuru olarak benimsediklerini ve bu cihazların iş yükünü azaltarak hasta güvenliğini artırdığını ortaya koymaktadır. Ancak en büyük sorunlar teknik arızalar, gürültü ve biyomedikal desteğe erişimdir. Katılımcılar, mühendisler ile sağlık çalışanları arasında daha iyi bir iletişim köprüsü kurulmasını ve cihazların klinik ihtiyaçlara göre geliştirilmesini istemektedirler.

Sonuç: Sonuç olarak, teknolojik cihazlar sağlık bakım süreçlerini önemli ölçüde kolaylaştırsa da birtakım sorunlar devam etmektedir. Bu doğrultuda, cihaz tasarım ve geliştirme süreçlerinde kullanıcı deneyiminin merkeze alınması ve biyomedikal destek hizmetlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Sağlık teknolojilerinin etkin ve sürdürülebilir kullanımı için disiplinler arası iş birliğinin artırılması kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Teknolojik Cihazlar, Bakım Kalitesi, Ebelik, Baş Hemşire, Yöneticiler

Bildiri No: 1662

Sözlü Bildiri

Opinions of Head Midwives and Nurses in Obstetrics and Pediatrics Clinics Regarding the Use of Medical Devices

Nazlı Ünlü Bıdık[1], Elnaz Shırmohammadlee[1], Öznur Tiryaki[1]

[1] *Sakarya University*

Introduction - Aim: The increasing use of technological devices in healthcare significantly impacts the quality and safety of clinical care processes. In particular, head midwives and nurses working in maternity hospitals play a critical role in the effective use and management of these technologies. Therefore, the experiences, challenges, and expectations of head midwives and nurses regarding the use of technological devices are of great importance for understanding the culture of technology in healthcare. The aim of this study is to examine the views of head midwives and nurses regarding the use of technological devices.

Materials - Methods: Eighteen head midwives and nurses were interviewed as part of this qualitative study. Data were collected using a semi-structured interview form consisting of three sections, which was prepared by the researchers in accordance with the literature and finalized after being reviewed by three experts. The data obtained were analyzed using the thematic analysis method via the MAXQDA software. Based on the analysis results, main themes and subthemes were identified. The conduct of the study and the reporting of the results are consistent with the Consolidated Criteria for Reporting Qualitative Research (COREQ).

Results: The study findings reveal that head midwives and nurses have embraced technological devices as an indispensable part of the care process and that these devices reduce the workload and enhance patient safety. However, the biggest challenges are technical malfunctions, noise, and access to biomedical support. Participants are calling for better communication between engineers and healthcare workers and for devices to be developed according to clinical needs.

Conclusion: In conclusion, while technological devices significantly streamline healthcare processes, certain challenges persist. In this regard, it is essential to prioritize the user experience in device design and development processes and to strengthen biomedical support services. Enhancing interdisciplinary collaboration is critical for the effective and sustainable use of health technologies.

Anahtar Kelimeler: Medical Devices, Quality of Care, Midwives, Head nurses, Managers

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 1671

Derleme Sözlü

Perinatal Sağlık Çalışanlarının Endokrin Bozucu Kozmetiklere İlişkin Bilgi Düzeyinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Nazlı Melek Dursun[1,*], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Gebelik döneminde ciltte meydana gelen değişiklikler sebebiyle kadınlar kozmetik ürün kullanmakta veya kullanmaya devam etmektedir. Perinatal sağlık çalışanları, gebelik sürecinde anne ve fetüs sağlığını korumayı benimsemektedir. Bu derleme, kadın sağlığı çalışanlarının endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecine ilişkin bilgi düzeylerini konu alan literatürü incelemek amacıyla yazılmıştır. Bu doğrultuda gebelik sürecinde endokrin bozucu kozmetik kullanımı konusuna dikkat çekmek ve konuyla ilgili farkındalık oluşturmak hedeflenmektedir. Bu derleme için Google Akademik, PubMed, ScienceDirect veri tabanları üzerinden "endokrin bozucu kozmetikler", "gebelik", "sağlık çalışanı", "ebelik", "kozmetik kullanımı", "bilgi düzeyi" anahtar kelimeleri taranmıştır. Tarama, 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsayacak şekilde yapılmıştır. Başlık ve özet incelemelerinin ardından kadın sağlığı çalışanları örneklemi ile yapılmış, endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecini içeren çalışmaların tam metinlerine ulaşılıp dahil edilmiştir. Elde edilen bulgular bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı kategorileri ile sunulmuştur. Tarama stratejisine ilişkin PRISMA akış şeması oluşturulmuştur. İncelenen çalışmalar bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı açısından değerlendirilmiştir. Buna göre, yapılan çalışmalarda perinatal sağlık çalışanlarının endokrin bozucu kozmetiklere ilişkin bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu belirtilmektedir. Farkındalık düzeyine yönelik incelemede sağlık çalışanlarının kimyasal madde farkındalıklarının olduğunu fakat endokrin bozucu kimyasallara yönelik farkındalıklarının yetersiz olduğu bildirilmektedir. Benzer şekilde katılımcıların endokrin bozucu kimyasallara yönelik eğitim ihtiyaçlarının olduğunu ve bu konuda danışmanlık vermede yetersiz olduklarını ifade etmişlerdir.
Sonuç olarak, kadın sağlığı alanında çalışan sağlık profesyonellerinin endokrin bozucu kozmetiklere yönelik bilgi ve farkındalık düzeylerinin genel olarak yetersiz olduğunu ve buna bağlı olarak gebelere yönelik danışmanlık hizmetlerinin sınırlı kalmasına neden olduğu görülmektedir. Bu bulgular, konuyla ilgili eğitim programlarının geliştirilmesine ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, ebelik, bilgi düzeyi, endokrin bozucu kozmetikler, kozmetik kullanımı, sağlık çalışanı

Bildiri No: 1671

Derleme Sözlü

An Examination of Perinatal Healthcare Workers' Knowledge of Endocrine-Disrupting Cosmetics: A Systematic Review

Nazlı Melek Dursun[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Abstract Text: Due to skin changes that occur during pregnancy, women use or continue to use cosmetic products. Perinatal healthcare professionals are committed to protecting the health of both the mother and the fetus throughout pregnancy. This review was written to examine the literature regarding the knowledge levels of women's health professionals on endocrine-disrupting cosmetics and the pregnancy process. Accordingly, the aim is to draw attention to the use of endocrine-disrupting cosmetics during pregnancy and to raise awareness on the subject.

For this review, the databases Google Scholar, PubMed, and ScienceDirect were searched using the keywords "endocrine-disrupting cosmetics," "pregnancy," "healthcare worker," "midwifery," "cosmetic use," and "knowledge level." The search covered the literature from 2020 to 2026. Following a review of titles and abstracts, full-text articles were retrieved and included that involved a sample of women's health professionals and addressed endocrine-disrupting cosmetics and the pregnancy process. The findings were presented under the categories of knowledge level, awareness, and educational needs. A PRISMA flowchart was created regarding the search strategy.

The reviewed studies were evaluated in terms of knowledge level, awareness, and educational needs. Accordingly, the studies indicate that perinatal healthcare workers have insufficient knowledge regarding endocrine-disrupting cosmetics.

A study on awareness levels indicates that while healthcare workers are aware of chemical substances, their awareness of endocrine-disrupting chemicals is insufficient. Similarly, participants stated that they have a need for education regarding endocrine-disrupting chemicals and that they are inadequately equipped to provide counseling on this topic.

Consequently, it is evident that the knowledge and awareness levels of healthcare professionals working in women's health regarding endocrine-disrupting cosmetics are generally insufficient, leading to limited counseling services for pregnant women. These findings highlight the need for the development of educational programs on this topic.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, midwifery, level of knowledge, endocrine-disrupting cosmetics, cosmetic use, healthcare worker

Bildiri No: 1704

Sözlü Bildiri

Üreme Çağındaki Bireylerin Erkek İnfertilitesine Yönelik Bilgi Düzeyleri, Cinsiyet Algıları ve Sosyal Damgalanma Durumlarının Belirlenmesi

Burcu Öskan Fırat[1], Elif Füsun Dağlı[1,*], Buket Çoban[1], Zeynep Gülümser[1], Zehra Tok[1], Büşra Çetinel[1], Hilal Karayiğit[1], Cansu Donbay[1], Eda Babacan[1], Şevval Güvercin[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, üreme çağındaki bireylerin erkek infertilitesine yönelik bilgi düzeyleri, cinsiyet algıları ve sosyal damgalama durumlarının belirlemek amacıyla yürütülmüştür.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte yapılan araştırma Şubat- Nisan 2023 tarihleri arasında üreme çağındaki 411 katılımcı ile çevrim içi platformlarda yürütülmüştür. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen Tanıtıcı Bilgi Formu, Erkek İnfertilitesine Yönelik Bilgi, Cinsiyet Algısı ve Sosyal Damgalama Formu ile toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %69,3'ü (n=285) kadın ve %30,7'si (n=126) erkektir. Katılımcıların "Erkek İnfertilitesine Yönelik Bilgi Düzeyi" puanı ortalama 61,43±24,93, "Cinsiyet Algısı" puanı ortalama 25,73±23,04, "Sosyal damgalama" puanı ortalama puan 10,74±18,57 olarak belirlenmiştir. Cinsiyete göre erkek infertilitesine yönelik bilgi düzeyi puanları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$), erkeklerin cinsiyet algısı ve sosyal damgalama puanlarının kadınlardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,01$). Yerleşim yerine göre il merkezinde yaşayan bireylerin erkek infertilitesine yönelik bilgi düzeyleri daha yüksek bulunurken, köyde yaşayan bireylerin cinsiyet algısı ve sosyal damgalama puanlarının daha düşük olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Eğitim ve gelir düzeyi arttıkça erkek infertilitesine yönelik bilgi düzeyi ve cinsiyet algısı puanlarının arttığı belirlenmiş, ancak sosyal damgalama puanları bu değişkenlere göre anlamlı farklılık göstermemiştir ($p>0,05$). Medeni durum ve çocuk sahibi olma durumuna göre alt boyut puanları arasında anlamlı fark bulunmamıştır. "Her birey çocuk sahibi olmak zorunda mıdır?" sorusuna "hayır" yanıtını veren bireylerin bilgi düzeyi, cinsiyet algısı ve sosyal damgalama puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Sonuç olarak, üreme çağındaki bireylerin erkek infertilitesine yönelik bilgi düzeylerinin orta düzeyde olduğu ve bazı sosyodemografik özelliklere göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Erkeklerin cinsiyet algısı ve sosyal damgalama puanlarının kadınlardan daha yüksek olduğu, eğitim ve gelir düzeyi arttıkça bilgi düzeyinin arttığı saptanmıştır. Ayrıca kırsal bölgelerde yaşayan bireylerin bilgi düzeylerinin daha düşük olduğu görülmüştür. Bu bulgular, erkek infertilitesine yönelik toplumsal farkındalığın artırılması ve bu konuda eğitim çalışmalarının geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet algısı, Damgalanma, Erkek İnfertilitesi, Bilgi Düzeyi, Sosyal Damgalanma

Bildiri No: 1704

Sözlü Bildiri

Determination of Knowledge Levels, Gender Perceptions, and Social Stigmatization Status of Individuals in Reproductive Age Regarding Male Infertility

Burcu Öskan Fırat[1], Elif Füsun Dağlı[1], Buket Çoban[1], Zeynep Gülümser[1], Zehra Tok[1], Büşra Çetinel[1], Hilal Karayiğit[1], Cansu Donbay[1], Eda Babacan[1], Şevval Güvercin[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Introduction - Aim: This study was conducted to determine the knowledge levels, gender perceptions, and social stigmatization status of individuals of reproductive age regarding male infertility.

Materials - Methods: This descriptive cross-sectional study was conducted between February and April 2023 with 411 participants of reproductive age via online platforms. Data were collected using an "Introductory Information Form" and the "Knowledge, Gender Perception, and Social Stigmatization Form Regarding Male Infertility," developed by the researchers.

Results: Of the participants, 69.3% (n=285) were female and 30.7% (n=126) were male. The mean scores were determined as 61.43±24.93 for "Knowledge Level Regarding Male Infertility," 25.73±23.04 for "Gender Perception," and 10.74±18.57 for "Social Stigmatization." While no significant difference was found in knowledge level scores regarding male infertility by gender ($p>0.05$), it was determined that men's gender perception and social stigmatization scores were higher than those of women ($p<0.01$). In terms of place of residence, individuals living in provincial centers had higher knowledge levels regarding male infertility, while individuals living in villages were found to have lower gender perception and social stigmatization scores ($p<0.05$). It was observed that as education and income levels increased, knowledge levels and gender perception scores regarding male infertility also increased; however, social stigmatization scores did not show a significant difference according to these variables ($p>0.05$). No significant difference was found between sub-dimension scores based on marital status or having children. Individuals who answered "no" to the question "Does every individual have to have children?" were found to have higher knowledge levels, gender perception, and social stigmatization scores ($p<0.05$).

Conclusion: In conclusion, it was determined that the knowledge levels of individuals of reproductive age regarding male infertility are at a moderate level and vary according to certain sociodemographic characteristics. It was found that men's gender perception and social stigmatization scores are higher than women's, and knowledge levels increase as education and income levels rise. Additionally, it was observed that individuals living in rural areas have lower knowledge levels. These findings indicate the need to increase social awareness regarding male infertility and to develop educational activities on this subject.

Anahtar Kelimeler: Gender perception, Stigmatization, Male Infertility, Knowledge Level, Social Stigmatization

Bildiri No: 1713

Derleme Sözlü

Antenatal Paternal Eğitim Programlarının Baba-Bebek Bağlanması ve Babalık Rolü Adaptasyonu Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi

Şerife Çınar[1], İrem Naz Kalkan[1,*], Yaren Dönen[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Antenatal dönemde babaların ebeveynlik sürecine aktif katılımı, baba-bebek bağlanmasını, babalık rolüne uyumu, eş desteğini ve aile içi işlevselliği destekleyebilmektedir. Bu sistematik derlemenin amacı, antenatal dönemde uygulanan paternal eğitim programlarının baba-bebek bağlanması ve babalık rolü adaptasyonu üzerindeki etkisini incelemektir.
Gereç-Yöntem: Bu çalışma, PRISMA 2020 rehberi doğrultusunda yürütülen sistematik derleme olarak tasarlanmıştır. Google Scholar, PubMed, Cochrane ve ScienceDirect veri tabanlarında 01.04.2020-01.04.2025 tarihleri arasında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Türkçe veya İngilizce yayımlanan, örneklemi baba/baba adaylarından oluşan, dijital veya yüz yüze antenatal eğitim programlarını içeren randomize kontrollü çalışmalar derlemeye dahil edilmiştir. Olgu sunumları, tezler, kongre bildirileri ve tam metnine ulaşılamayan çalışmalar dışlanmıştır. Çalışmaların metodolojik kalitesi Joanna Briggs Institute randomize kontrollü çalışmalar kontrol listesi ile değerlendirilmiştir.
Bulgular: Sistematik derlemeye toplam 6 randomize kontrollü çalışma dahil edilmiştir. Çalışmaların toplam örneklem hacmi 2862 olup örneklem büyüklükleri 156-1426 arasında değişmektedir. Müdahaleler; kitapçık, eğitim videosu, ev ziyareti, telefon görüşmesi, psikoeğitim, akran desteği, ultrason destekli eğitim, dijital uygulamalar, mobil ruh hali takibi, yüz yüze baba odaklı emzirme eğitimi ve WhatsApp temelli dijital hikâye anlatımı gibi farklı programları içermektedir. Bulgular, bazı müdahalelerin sosyal destek algısını, baba ruh sağlığını, eş desteğini ve emzirme öz-yeterliliğini geliştirdiğini; ancak baba-bebek bağlanması ve babalık rolü adaptasyonu üzerindeki etkilerin tüm çalışmalarda tutarlı olmadığını göstermiştir.
Sonuç: Antenatal paternal eğitim programları, babaların ebeveynlik sürecine hazırlanmasında potansiyel olarak yararlı görünmektedir. Ancak bağlanma ve babalık rolü adaptasyonu üzerindeki etkiler müdahale içeriğine, uygulama yöntemine ve kültürel bağlama göre değişmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baba, antenatal eğitim, baba-bebek bağlanması, babalık rolü, sistematik derleme

Bildiri No: 1713

Derleme Sözlü

The Effect of Antenatal Paternal Education Programs on Father-Infant Bonding and Adaptation to the Fatherhood Role: A Systematic Review of Randomized Controlled Trials

Şerife Çınar[1], İrem Naz Kalkan[1], Yaren Dönen[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: Active involvement of fathers in the antenatal period may support father-infant bonding, adaptation to the fatherhood role, partner support, and family functioning. This systematic review aimed to examine the effects of antenatal paternal education programs on father-infant bonding and adaptation to the fatherhood role. Materials and Methods: This study was designed as a systematic review conducted in accordance with the PRISMA 2020 guideline. Google Scholar, PubMed, Cochrane, and ScienceDirect databases were searched for studies published between April 1, 2020 and April 1, 2025. Randomized controlled trials published in Turkish or English, including fathers or expectant fathers, and evaluating digital or face-to-face antenatal education programs were included. Case reports, theses, conference proceedings, and studies without full-text access were excluded. The methodological quality of the included studies was assessed using the Joanna Briggs Institute checklist for randomized controlled trials.
Results: A total of 6 randomized controlled trials were included in the systematic review. The total sample size was 2862, and the sample sizes of the studies ranged from 156 to 1426. The interventions included booklets, educational videos, home visits, telephone calls, psychoeducation, peer support, ultrasound-based education, digital applications, mobile mood monitoring, face-to-face father-focused breastfeeding education, and WhatsApp-based digital storytelling. The findings showed that some interventions improved perceived social support, paternal mental health, partner support, and breastfeeding self-efficacy. However, the effects on father-infant bonding and adaptation to the fatherhood role were not consistent across all studies.
Conclusion: Antenatal paternal education programs appear to be potentially beneficial in preparing fathers for the parenting process. However, their effects on father-infant bonding and adaptation to the fatherhood role vary according to intervention content, delivery method, and cultural context.

Anahtar Kelimeler: Father, antenatal education, father-infant bonding, fatherhood role, systematic review

Bildiri No: 1731

Sözlü Bildiri

Cinsel sağlık ve üreme sağlığı genel Yeterlilikleri kapsamında Ebelik Eğitim Standartlarının İncelenmesi – Türkiye Örneği

Müge Öztürk[1,*], Gökhan Yıldırımkaya[1], Ayşegül Dönmez[2]

[1] *UNFPA*

[2] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Cinsel sağlık ve üreme sağlığı (SRHR) işgücünün kurumsal kapasitelerinin güçlendirilmesi, ebeler de dahil olmak üzere profesyonel ve akademik ağların güçlendirilmesi küresel temel önceliklerden biridir. Çalışmanın amacı; temel SRHR hizmetleri için gereken yeterlilikler bağlamında Türkiye'deki eğitim müfredatlarının incelenmesi ve elde edilen kanıtlar doğrultusunda ebelik eğitiminin güçlenmesine yönelik savunuculuk faaliyetlerine katkı sunmaktır.

Gereç - Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi ve amaçlı örnekleme yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin batısındaki bir devlet ve bir vakıf üniversitesi oluşturmuştur. Üniversitelerin web sitelerinde yer alan "Ebelik Bilgi Paketi" ve "Ebelik Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (EUÇEP) 22 June 2023 - 4 July 2023 tarihleri arasında analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışma bulgularında; EUÇEP kapsamında; temel bakım, prekonsepsiyonel, gebelik, doğum, postpartum, yenidoğan ve kadın sağlığı becerileri başlıklarında toplandığı saptanmıştır. Üniversitelerin müfredatında; kanser tarama ve erken tanı, kapsamlı cinsellik eğitimi, HIV ve diğer cinsel yolla aktarılan enfeksiyonlar, güvenli ve güvensiz düşük, cinsel/cinsiyete dayalı şiddet, kısırlık, cinsel sağlık ve kontraseptifler hakkında danışmanlık ve hizmetleri derslerde kapsamlı olarak mevcuttur. Ayrıca SRHR hizmetlerinin sürdürülebilirliğinin sağlanması bakımından ebelerin özerk uygulayıcı olarak sahip olması gereken yasal ve mesleki yetkinliklerin de tanımlandığı belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak Türkiye'de ebelik müfredatında "SRHR ile ilgili genel yeterlilikler" büyük ölçüde bulunmaktadır. Ancak uygulama ve mevzuat düzeyindeki bazı sınırlılıkların aşılması için ebe liderliğinde nitelikli ebelik eğitimini ve uygulamalarını güçlendirerek yaygınlaştırmak, ulusal ve uluslararası paydaşlarla iyi bir koordinasyon ve uyum ile savunuculuk süreçlerine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: CSÜS, Ebelik, Ebelik Eğitimi

Bildiri No: 1731

Sözlü Bildiri

Review of Midwifery Education Standards within the Scope of General Competencies in Sexual and Reproductive Health – Turkey Example

Müge Öztürk[1], Gökhan Yıldırımkaya[1], Ayşegül Dönmez[2]

[1] *UNFPA*

[2] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Introduction - Aim: Strengthening the institutional capacities of the sexual and reproductive health (SRHR) workforce and strengthening professional and academic networks, including midwives, are among the global priorities. The aim of the study is to examine the education curricula in Turkey in terms of the competencies required for basic SRHR services and to contribute to advocacy activities for strengthening midwifery education in line with the evidence obtained.

Materials - Methods: The study used document analysis and purposeful sampling methods from qualitative research methods. The sample of the study consisted of a state and a foundation university in the west of Turkey. The “Midwifery Information Package” and “Midwifery National Core Education Program (EUÇEP)” on the websites of universities were analyzed between June 22, 2023 and July 4, 2023.

Results: In the study findings; It was determined that within the scope of EUÇEP; basic care, preconception, pregnancy, birth, postpartum, newborn and women's health skills were collected. In the university curriculum; cancer screening and early diagnosis, comprehensive sexuality education, HIV and other sexually transmitted infections, safe and unsafe abortion, sexual/gender-based violence, infertility, sexual health and contraceptives consultancy and services are comprehensively available in the courses. In addition, it was determined that the legal and professional competencies that midwives should have as autonomous practitioners in order to ensure the sustainability of SRHR services were defined.

Conclusion: As a result, "general competencies related to SRHR" are largely included in the midwifery curriculum in Turkey. However, in order to overcome some limitations at the application and legislation level, qualified midwifery under the leadership of midwives strengthening and disseminating its education and practices, good coordination and harmony with national and international stakeholders and advocacy processes are needed.

Anahtar Kelimeler: SRHR, Midwifery, Midwifery Education

Bildiri No: 1736

Sözlü Bildiri

Kadınların Doğumda Mahremiyet ve Gizlilik Algısı ve İlişkili Faktörler

Ayşegül Gürbüz[1,*], Yağmur Nisa Zengin[1], Edanur Aytekin[1], Yasemin Hamlacı Başkaya[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum sürecinde mahremiyet ve gizlilik, kadınların doğum deneyimini, memnuniyetini ve psikososyal iyilik hâlini etkileyen temel bakım bileşenlerinden biridir. Bu çalışma, kadınların doğumda mahremiyet ve gizlilik algılarını etkileyen sosyodemografik ve obstetrik faktörleri incelemek ve bu değişkenler arasındaki ilişkileri değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı kesitsel tiptetir. Çalışmanın örneklemini Türkiye'de yaşayan, daha önce doğum yapmış ve çalışmaya katılmayı kabul eden 205 kadın oluşturmaktadır. Veriler etik kurul izninin alınmasının ardından 1 Mart- 15 Nisan 2026 tarihleri arasında çevrim içi ortamda gönüllülük esasına dayalı olarak toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak "Sosyodemografik Bilgi Formu" ve "Doğum Mahremiyeti ve Gizlilik Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 37,20±8,57 olup günlük sosyal medya kullanım süresi 2,94±1,66 saattir. Öğrenim durumu, yaşanılan yer, çalışma durumu, doğumdan sonra geçen süre, Instagram ve YouTube kullanımı ile dini inanç düzeyine göre ölçek puanları arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Buna karşın doğum yapılan kurum, doğumda destek alma durumu ve TikTok kullanımı açısından anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$). Devlet hastanesinde doğum yapan kadınların mahremiyet algıları daha düşük bulunurken, doğumda destek alanların puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır. Ayrıca yaş ile mahremiyet algısı arasında zayıf düzeyde negatif yönlü anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=-0,195$; $p<0,05$).

Sonuç: Doğumda mahremiyet algısının; doğum yapılan kurum, alınan destek ve bazı bireysel özelliklerden etkilendiği belirlenmiştir. Mahremiyetin korunması ve destekleyici bakımın artırılması, kadınların doğum deneyimini olumlu yönde geliştirebilir. Bu doğrultuda sağlık profesyonellerinin mahremiyet odaklı bakım yaklaşımlarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, mahremiyet, gizlilik, doğum deneyimi, destek algısı

Bildiri No: 1736

Sözlü Bildiri

Perception of Privacy and Confidentiality During Childbirth and Related Factors

Ayşegül Gürbüz[1], Yağmur Nisa Zengin[1], Edanur Aytekin[1], Yasemin Hamlacı Başkaya[1]

[1] *Sakarya University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Privacy and confidentiality during the childbirth process are among the fundamental components of care that affect women's birth experience, satisfaction, and psychosocial well-being. This study was conducted to examine the sociodemographic and obstetric factors affecting women's perceptions of privacy and confidentiality during childbirth and to evaluate the relationships between these variables.

Materials - Methods: This study is a descriptive and correlational cross-sectional study. The sample consisted of 205 women living in Turkey who had previously given birth and agreed to participate. Data were collected online on a voluntary basis between March 1 and April 15, 2026, after obtaining ethical committee approval. The data collection tools used were a "Sociodemographic Information Form" and the "Birth Privacy and Confidentiality Scale". The obtained data were analyzed using appropriate statistical methods. The significance level was accepted as $p<0.05$.

Results: The mean age of the participants was 37.20±8.57 years, and the average daily social media usage time was 2.94±1.66 hours. No significant differences were found between scale scores according to education level, place of residence, employment status, time elapsed since childbirth, Instagram and YouTube use, and level of religious belief ($p>0.05$). However, significant differences were identified in terms of the institution where the birth took place, receiving support during childbirth, and TikTok use ($p<0.05$). Women who gave birth in public hospitals had lower perceptions of privacy, whereas those who received support during childbirth had higher scores. Additionally, a weak negative but significant relationship was found between age and perception of privacy ($r = -0.195$; $p<0.05$).

Conclusion: It was determined that the perception of privacy during childbirth is influenced by the institution where the birth takes place, the support received, and certain individual characteristics. Protecting privacy and increasing supportive care can positively improve women's childbirth experiences. In this regard, it is recommended to strengthen privacy-oriented care approaches among healthcare professionals.

Anahtar Kelimeler: Childbirth, privacy, confidentiality, birth experience, perception of support

Bildiri No: 1737

Sözlü Bildiri

Dijital Kordon: Ebelik Öğrencilerinin Dijital Bağımlılık Düzeylerinin Ders Çalışma Alışkanlıkları Üzerine Etkisi

Sudenaz Bunsuz[1,*], Nilüfer Ercan[1], Aslı Eker[1], Hakan Dokumuş[2]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Ana Bilim Dalı*

Giriş - Amaç: Dijital bağımlılık; öğrencilerin gelişimini engelleyen ve onu gerçeklikten koparan bir "Dijital Kordon" işlevi görmektedir. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin dijital bağımlılık düzeylerini kapsamlı bir şekilde analiz etmeyi ve bu bağımlılığın teorik bilgi öğrenme başarısı üzerindeki etkilerini "Dijital Kordon" metaforu çerçevesinde tartışmayı amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırma, Mersin Üniversitesi Ebelik Bölümü'nde okuyan 308 öğrencinin katılımıyla gerçekleşmiştir. Veri toplamak için; Katılımcı Tanıtım Formu, Dijital Bağımlılık Ölçeği (DBÖ), Akademik Erteleme Ölçeği (AEÖ) kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamasının 21.54 yıl, genel akademik not ortalamasının 76.83 (min.=51, maks.=97) olduğu belirlendi. DBÖ alt boyut puan ortalamalarına bakıldığında (min.=1, max.=5), aşırı kullanımda 3.05, nüks etmede 2.80, hayatın akışını engellemede 2.56, duygu durumunda 2.74 ve bırakamamada 3.80 olduğu saptandı. Günlük ders çalışma süresi az ve dijital kaynak kullanım süresi fazla olan, boş zamanlarda sosyal medya kullanan, uyku öncesi dijital bir cihaz kullanan ve cihaz kullanım süresi fazla olan ebelik öğrencilerinin aşırı kullanım, nüks etme, hayatın akışını engelleme, duygu durumu, bırakamama alt boyut puanları ile DBÖ toplam ve AEÖ toplam puan ortalamalarının diğer alt kategorilere kıyasla daha yüksek olduğu saptandı ($p<0.05$). Ayrıca dijital bağımlılığın akademik erteleme üzerindeki etkisinin tüm düzeylerde anlamlı olduğu; ancak bu etkinin ders çalışma süresi arttıkça azaldığı belirlenmiştir.

Sonuç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinde dijital bağımlılığın yalnızca bireysel bir alışkanlık değil, aynı zamanda akademik süreçleri doğrudan etkileyen önemli bir risk faktörü olduğunu ortaya koymuştur. Dijital bağımlılık ebelik öğrencilerinin mesleki gelişim sürecini sekteye uğratabilecek potansiyel bir tehdit olup, eğitim programlarına entegre edilecek müdahale ve farkındalık çalışmaları ile bu etkinin azaltılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital bağımlılık, akademik erteleme, eğitim performansı, ebelik eğitimi

Bildiri No: 1737

Sözlü Bildiri

Digital Cord: The Effect of Digital Addiction Levels of Midwifery Students on Their Study Habits

Sudenaz Bunsuz[1], Nilüfer Ercan[1], Aslı Eker[1], Hakan Dokumuş[2]

[1] *Mersin University Faculty of Health Sciences Department of Midwifery*

[2] *Mersin University Institute of Health Sciences Department of Nursing*

Introduction - Aim: Digital addiction functions as a "Digital Cord" that hinders students' development and disconnects them from reality. This study aims to comprehensively analyze the digital addiction levels of midwifery students and to discuss the effects of this addiction on theoretical knowledge acquisition within the framework of the "Digital Cord" metaphor.

Materials - Methods: This descriptive study was conducted with the participation of 308 students enrolled in the Department of Midwifery at Mersin University. Data were collected using the Participant Information Form, the Digital Addiction Scale (DAS), and the Academic Procrastination Scale (APS). The data were analyzed using the SPSS program.

Results: The mean age of the students was 21.54, and the mean academic grade point average was 76.83 (min=51, max=97). When the DAS sub-dimension mean scores were examined (min=1, max=5), they were found to be 3.05 for excessive use, 2.80 for relapse, 2.56 for disrupting the flow of life, 2.74 for mood, and 3.80 for inability to quit. It was determined that midwifery students who had shorter daily study durations and longer digital resource usage times, who used social media during their leisure time, who used digital devices before sleep, and who had prolonged device usage durations had significantly higher scores in excessive use, relapse, disrupting the flow of life, mood, inability to quit sub-dimensions, as well as higher total DAS and APS scores compared to other subcategories ($p<0.05$). Additionally, digital addiction had a significant effect on academic procrastination at all levels; however, this effect decreased as study duration increased.

Conclusion: This study revealed that digital addiction among midwifery students is not only an individual habit but also a significant risk factor that directly affects academic processes. Digital addiction poses a potential threat that may hinder the professional development of midwifery students, and its effects should be reduced through interventions and awareness programs integrated into educational curricula.

Anahtar Kelimeler: Digital addiction, academic procrastination, educational performance, midwifery education

Bildiri No: 1764

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Aşılarına Yönelik Tutumları ile Aşı Komplolarına İnanma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Suzi ÖZDEMİR[1], Sena Dilek AKSOY[1], Merve KÖKLÜ[1,*]

[1] *Kocaeli Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin çocukluk çağı aşılarına yönelik tutumları ile aşı komplo inançları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tasarımda yürütülen çalışma, Nisan-Eylül 2025 tarihleri arasında Türkiye'de ebelik bölümlerinde öğrenim gören 415 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler çevrimiçi anket yöntemiyle toplanmış, veri toplama araçları olarak Tanıtıcı Bilgi Formu, Aşıya İlişkin Tutumlar Ölçeği (AİTÖ) ve Aşı Komplo İnancı Ölçeği (AKİÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi, Bonferroni düzeltmeli Dunn testi ve Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların üçte ikisinden fazlası (%66, n=274) çocukluk çağı aşılarına olumlu tutum sergilemiştir. Kendini aşı konusunda bilgili hisseden öğrencilerin aşıya yönelik tutumları daha olumlu, komplo inancı düzeyleri ise daha düşük bulunmuştur ($p<0.001$). Sınıf düzeyi arttıkça aşıya yönelik tutumun olumlu yönde, komplo inancının ise olumsuz yönde değiştiği saptanmıştır (sırasıyla; $p=0.006$ ve $p<0.001$). Tam aşılı olan öğrencilerin her iki ölçekten aldıkları puanların, aşılama durumunu bilmeyenlerden anlamlı düzeyde farklı olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). AİTÖ ile AKİÖ arasında güçlü, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=-0.686$, $p<0.001$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin büyük çoğunluğunun çocukluk çağı aşılarına yönelik olumlu tutum sergilediği, bununla birlikte aşı komplo inancı düzeylerinin ihmal edilemeyecek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Aşıya yönelik tutum ile komplo inancı arasındaki güçlü negatif ilişki, bu iki değişkenin birbirini anlamlı biçimde etkilediğine işaret etmektedir. Bulgular, ebelik lisans eğitim müfredatında aşı okuryazarlığına ve kanıta dayalı uygulamalara yönelik içeriklerin güçlendirilmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aşılama, aşı tereddüdü, ebelik öğrencileri, komplo teorileri, tutumlar

Bildiri No: 1764

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Midwifery Students' Attitudes Toward Childhood Vaccines and Their Levels of Belief in Vaccine Conspiracy Theories

Suzi ÖZDEMİR[1], Sena Dilek AKSOY[1], Merve KÖKLÜ[1]

[1] *Kocaeli University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the relationship between midwifery students' attitudes toward childhood vaccines and their vaccine conspiracy beliefs.

Materials - Methods: This descriptive, cross-sectional, and correlational study was conducted between April and September 2025 with 415 students enrolled in midwifery programs across Turkey. Data were collected via an online questionnaire using an Introductory Information Form, the Attitudes Toward Vaccines Scale (ATVS), and the Vaccine Conspiracy Beliefs Scale (VCBS). Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis H test, Bonferroni-corrected Dunn test, and Spearman correlation analysis were used for data analysis.

Results: More than two-thirds of the participants (66.0%, n=274) demonstrated positive attitudes toward childhood vaccines. Students who felt knowledgeable about vaccines had significantly more positive attitudes and significantly lower conspiracy belief levels ($p<0.001$). As the year of study increased, attitudes toward vaccination improved while conspiracy belief levels decreased ($p=0.006$ and $p<0.001$, respectively). Students who reported being fully vaccinated differed significantly from those who were unaware of their vaccination status on both scales ($p<0.05$). A strong, negative, and statistically significant correlation was found between ATVS and VCBS scores ($r=-0.686$, $p<0.001$).

Conclusion: Although the majority of midwifery students hold positive attitudes toward childhood vaccines, vaccine conspiracy belief levels remain at a level that cannot be overlooked. The strong negative association between vaccine attitudes and conspiracy beliefs suggests that these two variables significantly influence one another. The findings underscore the importance of strengthening vaccine literacy and evidence-based practice content within undergraduate midwifery curricula.

Anahtar Kelimeler: Vaccination, vaccine hesitancy, midwifery students, conspiracy theories, attitudes

Bildiri No: 1809

Derleme Poster

Aile Planlamasında Dinî Hassasiyetler ve Ebelik Yaklaşımı

Şevval Nur Uran[1,*], Dilara Kök[1], Betül Özer Altunbay[1], Emine Koç[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Aile planlaması hizmetlerinin etkinliğinde ebelerin rolü kritik öneme sahiptir. Ebeler, danışmanlık sürecinde bireylerin dinî ve kültürel hassasiyetlerini dikkate alarak yargılayıcı olmayan, saygılı ve güven verici bir yaklaşım benimsemelidir. Kültürel duyarlılık temelli danışmanlık, bireylerin doğru bilgiye ulaşmasını kolaylaştırmakta ve uygun kontraseptif yöntem seçimini desteklemektedir. Bu yaklaşım, aile planlaması hizmetlerinden yararlanma düzeyini artırarak toplum sağlığına olumlu katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile planlaması, dinî hassasiyet, ebelik, kontraseptif yöntemler, danışmanlık

Bildiri No: 1809

Derleme Poster

Religious Sensitivities in Family Planning and the Midwifery Approach

Sevval Nur Uran[1], Dilara Kok[1], Betul Ozer Altunbay[1], Emine Koc[1]

[1] *Ondokuz Mayis University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: The role of midwives is of critical importance in the effectiveness of family planning services. During the counseling process, midwives should adopt a non-judgmental, respectful, and reassuring approach by considering individuals' religious and cultural sensitivities. Counseling based on cultural sensitivity facilitates individuals' access to accurate information and supports the selection of appropriate contraceptive methods. This approach contributes positively to public health by increasing the level of utilization of family planning services.

Anahtar Kelimeler: Family planning, religious sensitivity, midwifery, contraceptive methods, counseling

Bildiri No: 1857

Derleme Sözlü

2018-2026 Yılları Arasında Türkiye'deki Lisansüstü Tezlerde Doğum Ağrısı Yönetiminde Kullanılan Nonfarmakolojik Yöntemlerin Sistematik Analizi

Ayşenur DOĞAN[1], Şevval Esma DEMİR[1], Sümeyye İrem ÖZKAN[1,*], Zehra AY[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Doğum ağrısı yönetimi, ebelik bakımının otonom ve kanıta dayalı en temel bileşenlerinden biridir. Literatürde 2018 yılı öncesine ait çalışmaların daha önceki derlemelerde kapsamlıca ele alınmış olması nedeniyle, bu çalışma son sekiz yıldaki (2018-2026) güncel kanıtları sentezlemek ve literatüre yeni nesil yaklaşımları eklemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırmanın amacı, söz konusu dönemde Türkiye'de tamamlanan lisansüstü tezlerde kullanılan nonfarmakolojik yöntemlerin profilini, uygulama standartlarını ve çok boyutlu etkinliklerini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, PRISMA 2020 rehberliğinde yürütülen sistematik bir derlemedir. Tezlerin belirlenmesinde PICOS stratejisi (P: Doğum eylemindeki gebeler, I: Nonfarmakolojik yöntemler, C: Rutin bakım/Plasebo, O: Ağrı ve ikincil sonuçlar, S: RKÇ/Deneysel) kullanılmış; veriler nicel döküman analizi tekniğiyle çözümlenmiştir. YÖK Ulusal Tez Merkezi üzerinden yapılan taramada ulaşılan 173 kayıttan, dahil etme kriterlerine uygun toplam 67 lisansüstü tez inceleme kapsamına alınmıştır.

Bulgular: İncelenen tezlerin %76'sının (n=51) doğrudan Ebelik Anabilim Dalı bünyesinde yürütülmüş, ağırlıklı olarak primipar gebeler üzerinde yapıldığı saptanmıştır. Yöntemlerin kategorik dağılımında masaj, akupressur gibi "tensel uyarılma teknikleri" ile yapılan uygulamalar (n=32) ve müzik dinleme, sanal gerçeklik gözlük kullanımı gibi "zihinsel uyarılma ve gevşeme teknikleri" ile yapılan uygulamalar (n=26) öne çıkmaktadır. Müdahalelerin uygulama zamanı analiz edildiğinde, yöntemlerin ağırlıklı olarak aktif fazda yoğunlaştığı; Rebozo ve fıstık topu gibi "pozisyonel tekniklerin" ise tüm evrelere yayıldığı görülmüştür. İkincil sonuç değişkenleri incelendiğinde; ağrı skorlarının yanı sıra en sık doğum süresi (n=31), doğum memnuniyeti (n=16) ve anksiyete/korku (n=15) parametrelerinin değerlendirildiği saptanmıştır. Analizler, tüm yöntemlerin ağrıyı azaltmada etkili olduğunu; ancak özellikle Rebozo ve fıstık topu uygulamalarının hem ağrı algısını düşürmede hem de doğum süresini kısaltmada en yüksek istatistiksel anlamlılığa sahip "çift etkili" yöntemler olduğunu kanıtlamaktadır.

Sonuç: 2018 sonrası literatür, Türkiye'deki doğum ağrısının yönetimi araştırmalarının geleneksel yöntemlerden sanal gerçeklik gibi modern teknolojik çözümlere doğru evrildiğini göstermektedir. Klinik protokollerde, hem maternal konforu artırmak hem de eylemi hızlandırmak adına pozisyonel yöntemlerin (Rebozo, fıstık topu) önceliklendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Ağrısı, Nonfarmakolojik Yöntemler, Ebelik, Döküman Analizi.

Bildiri No: 1857

Derleme Sözlü

A Systematic Review of Nonpharmacological Methods Used in Labor Pain Management in Postgraduate Theses in Turkey Between 2018 and 2026

Ayşenur DOĞAN[1], Şevval Esma DEMİR[1], Sümeyye İrem ÖZKAN[1], Zehra AY[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1] *Karabük University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Labor pain management is one of the most fundamental components of autonomous and evidence-based midwifery care. Since studies prior to 2018 have been comprehensively addressed in previous reviews, this study was conducted to synthesize current evidence from the past eight years (2018–2026) and to incorporate new-generation approaches into the literature. The aim of the study is to determine the profile, implementation standards, and multidimensional effectiveness of nonpharmacological methods used in master's theses completed in Turkey.

Method: The study is a systematic review conducted in accordance with the PRISMA 2020 guidelines. The PICOS strategy (P: Pregnant women in labor, I: Nonpharmacological methods, C: Routine care/Placebo, O: Pain and secondary outcomes, S: RCT/Experimental) was used to identify theses; data were analyzed using quantitative document analysis techniques. Of the 173 records identified through a search conducted via the YÖK National Thesis Center, a total of 67 graduate theses meeting the inclusion criteria were included in the review.

Findings: It was determined that 76% of the theses examined (n=51) were conducted directly within the Department of Midwifery and primarily involved primiparous pregnant women. In the categorical distribution of methods, interventions using "tactile stimulation techniques" (n=32) and those using "mental stimulation and relaxation techniques" (n=26) stood out. When the timing of interventions was analyzed, it was observed that methods were predominantly concentrated in the active phase, while positional methods such as Rebozo and the peanut ball were distributed across all stages. Upon examining the secondary outcome variables, it was determined that in addition to pain scores, the most frequently assessed parameters were duration of labor (n=31), satisfaction (n=16), and anxiety/fear (n=15). The analyses demonstrate that all methods are effective in reducing pain; however, they prove that the Rebozo and peanut ball applications, in particular, are "dual-effect" methods with the highest statistical significance in both reducing pain perception and shortening labor duration.

Conclusion: Research on labor pain management in Turkey indicates a shift from traditional methods toward modern technological solutions such as virtual reality. Clinical protocols recommend prioritizing positional techniques (Rebozo, peanut ball) to both enhance maternal comfort and accelerate labor.

Anahtar Kelimeler: Labor Pain, Nonpharmacological Methods, Midwifery, Document Analysis.

Bildiri No: 1866

Sözlü Bildiri

GEBELERİN KARAR ALMA SÜREÇLERİNDE İNTERNET KULLANIMININ ROLÜ VE ETKİSİ: KESİTSEL BİR ÇALIŞMA

Meral Kurt durmuş[1,*], Esra Çömezoğlu[2], Gülen Kavsa[3]

[1] *İstanbul Prof.Dr. Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*

[2] *Sindirgi 2 nolu ASM*

[3] *İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Giriş - Amaç: Türkiye'de gebelerin internet kullanımına ve özellikle de "gebelikte karar verme süreçlerinde internetin rolüne" odaklanan çalışmalar sınırlıdır. Oysa hem uluslararası literatür hem de ülkemizde artan internet ve sosyal medya kullanımı, gebelikte doğum şekli, prenatal tanı testleri, sağlık kuruluşu seçimi gibi temel kararlarda çevrimiçi bilginin ve etkileşimlerin belirleyici olabileceğini düşündürmektedir. Bu araştırmanın amacı; gebelerin internette hangi konularda, nasıl ve hangi gerekçelerle bilgi aradıklarını; buldukları bilgiyi karar süreçlerine nasıl dâhil ettiklerini ve sağlık profesyonelleriyle ilişkilerine nasıl yansıttıklarını ortaya koymaktır. Elde edilecek bulguların, hem gebelere sunulan danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesine hem de güvenilir, kanıta dayalı dijital eğitim materyallerinin geliştirilmesine katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, Nisan-Temmuz 2023 tarihleri arasında İstanbul'da bir kamu hastanesinin gebe polikliniğinde yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü G*Power analizi ile (effect size=0,25, alfa=0,05, güç=0,80) minimum 242 olarak hesaplanmış, veri güvenilirliğini artırmak amacıyla 494 gebe ile çalışılmıştır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Gebelikte İnternet Yoluyla Karar Alma Ölçeği (GİYKAÖ) kullanılarak yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır.

Bulgular: Gebelerin %86,2'i sosyal medya kullanmakta, %53,4'ü bilgiye erişim kolaylığı nedeniyle interneti tercih etmektedir. Katılımcıların %46,9'u internet bilgilerine tam olarak inanmasa bile dikkate almakta ve araştırmaktadır. GİYKAÖ toplam puan ortalaması 34,31±8,03'tür. Üniversite mezunu gebelerin öz yeterlilik (p=0,003) ve öz kontrol (p=0,017) puanları daha yüksektir. Primipar gebeler (p=0,003), çekirdek aile yapısına sahip gebeler (p=0,032) ve planlı gebeliği olanlar (p=0,031) internet yoluyla karar almada daha yüksek düzeydedir.

Sonuç: İnternet, gebeler için "ikinci görüş" kaynağı haline gelmiş, karar alma süreçlerine belirgin şekilde entegre olmuştur. Sağlık profesyonellerinin dijital okuryazarlık çerçevesinde gebeleri güvenilir kaynaklara yönlendirmesi ve internet kullanımlarını sorgulaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, internet, karar verme, dijital sağlık okuryazarlığı, sosyal medya

Bildiri No: 1866

Sözlü Bildiri

THE ROLE AND IMPACT OF INTERNET USE ON DECISION-MAKING PROCESSES OF PREGNANT WOMEN: A CROSS-SECTIONAL STUDY

Meral Kurt durmuş[1], Esra Çomezoglu[2], Gülen Kavsa[3]

[1] *Istanbul Prof.Dr.Cemil Tascioglu City Hospital*

[2] *Sindirgi 2 Nolu ASM*

[3] *Istanbul Research and Training Hospital*

Introduction - Aim: Studies focusing on internet use among pregnant women in Türkiye, and especially on the role of the internet in decision-making processes during pregnancy, are limited. However, both the international literature and the increasing use of the internet and social media in our country suggest that online information and interactions may be decisive in fundamental decisions during pregnancy, such as the mode of delivery, prenatal diagnostic tests, and the choice of healthcare facility. The aim of this research is to reveal what topics pregnant women search for information on the internet, how they do so, and for what reasons; how they incorporate the information they find into their decision-making processes; and how they reflect this in their relationships with healthcare professionals. It is anticipated that the findings will contribute to both strengthening the counseling services offered to pregnant women and developing reliable, evidence-based digital educational materials.

Materials - Methods: The research was conducted at a pregnant outpatient clinic of a public hospital in Istanbul between April-July 2023. The sample size was calculated as minimum 242 using G*Power analysis (effect size=0.25, alpha=0.05, power=0.80), and 494 pregnant women were included to increase data reliability. Data were collected using the Personal Information Form and the Internet-Based Decision Making Scale in Pregnancy (GİYKAÖ) through face-to-face interviews.

Results: 86.2% of pregnant women use social media, and 53.4% prefer the internet due to easy access to information. 46.9% of participants pay attention to and research internet information even if they do not fully believe it. The mean total GİYKAÖ score was 34.31±8.03. University graduates had higher self-efficacy (p=0.003) and self-control (p=0.017) scores. Primiparous women (p=0.003), those with nuclear family structure (p=0.032), and those with planned pregnancies (p=0.031) were at higher levels in internet-based decision making

Conclusion: The internet has become a "second opinion" source for pregnant women and has become significantly integrated into decision-making processes. It is recommended that health professionals direct pregnant women to reliable sources within the framework of digital health literacy and question their internet use.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, internet, decision making, digital health literacy, social media

Bildiri No: 1885

Sözlü Bildiri

Görücü Usulü Evliliklerde Cinsel Tutumlar: Cinsiyet Farklılıkları ve Sosyodemografik Belirleyiciler

Aysu Yıldız Karaahmet[1], Fatma Şule Bilgiç[2], Ayşegül Kara[1,*]

[1] *Biruni Üniversitesi*

[2] *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Görücü usulü evlilikler birçok kültürde yaygınlığını sürdürmesine rağmen, bu evliliklerde cinsel tutumlar ve bunları etkileyen sosyodemografik faktörlere ilişkin ampirik veriler sınırlıdır. Bu çalışma, cinsiyet, evlilik özellikleri ve eş seçimi biçiminin cinsel tutumlarla ilişkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel tipteki bu araştırma, görücü usulü ile evlenmiş 520 birey (280 kadın, 240 erkek) ile gerçekleştirilmiştir. Veriler Temmuz–Ekim 2025 tarihleri arasında çevrimiçi anket yoluyla toplanmıştır. Cinsel tutumlar Hendrick Cinsel Tutumlar Ölçeği (HSAS) ile değerlendirilmiş olup; izin vericilik (permissiveness), doğum kontrolü, paylaşım (communion) ve araçsallık (instrumentality) alt boyutlarını içermektedir. Sosyodemografik ve evlilik özellikleri yapılandırılmış anket ile elde edilmiştir. Verilerin analizinde t-testi, ANOVA, Kruskal–Wallis ve çoklu doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Erkeklerin izin vericilik (3,12±0,65) ve araçsallık (3,05±0,61) puanları kadınlara göre anlamlı derecede yüksek bulunurken; kadınların paylaşım (3,91±0,60) ve doğum kontrolü (3,78±0,54) puanları daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Toplam HSAS puanı erkeklerde kadınlara kıyasla anlamlı olarak daha yüksektir (3,42±0,44 vs. 3,30±0,41). Daha yüksek eğitim düzeyi, daha kısa evlilik süresi, çocuk sahibi olmama, çevrimiçi görücü usulü evlilik ve daha sık cinsel ilişki yaşayan bireylerde cinsel tutum puanlarının daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Çoklu regresyon analizinde erkek cinsiyet, genç yaş, yüksek eğitim düzeyi, çevrimiçi görücü usulü evlilik ve cinsel ilişki sıklığı pozitif; uzun evlilik süresi ve çocuk sahibi olma ise negatif belirleyiciler olarak bulunmuştur.

Sonuç: Görücü usulü evliliklerde cinsel tutumlar homojen değildir; cinsiyet, yaşam döngüsü ve ilişkisel faktörlerden etkilenmektedir. Bu bulgular, görücü usulü evliliklere yönelik indirgemeci yaklaşımların ötesine geçilmesi gerektiğini ve cinselliğin bağlamsal bir olgu olarak ele alınmasının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Görücü usulü evlilik, cinsel tutumlar, cinsiyet farklılıkları, cinsellik

Bildiri No: 1885

Sözlü Bildiri

Sexual Attitudes in Arranged Marriages: Gender Differences and Sociodemographic Correlates

Aysu Yıldız Karaahmet[1], Fatma Şule Bilgiç[2], Ayşegül Kara[1]

[1] *Biruni Üniversitesi*

[2] *Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Introduction - Aim: Arranged marriages remain common in many cultural contexts; however, empirical evidence on sexual attitudes and their sociodemographic determinants within these marriages is limited. This study aimed to examine gender differences and the role of marital and sociodemographic factors in shaping sexual attitudes.

Materials - Methods: This cross-sectional study included 520 married individuals (280 women, 240 men) who entered marriage through arranged processes. Data were collected via an online survey between July and October 2025. Sexual attitudes were assessed using the Hendrick Sexual Attitudes Scale (HSAS), including permissiveness, birth control, communion, and instrumentality subscales. Sociodemographic and marital characteristics were collected via a structured questionnaire. Data were analyzed using t-tests, ANOVA, Kruskal–Wallis tests, and multiple linear regression.

Results: Men reported significantly higher permissiveness (3.12±0.65) and instrumentality scores (3.05±0.61), whereas women scored higher on communion (3.91±0.60) and birth control (3.78±0.54) ($p<0.05$). Total HSAS scores were modestly but significantly higher in men (3.42±0.44) compared to women (3.30±0.41). Higher sexual attitude scores were associated with higher education, shorter marital duration, absence of children, online-arranged marriages, and more frequent sexual intercourse ($p<0.05$). Multivariate analysis showed that male gender, younger age, higher education, online-arranged marriage, and frequency of sexual intercourse were positive predictors, whereas longer marital duration and having children were negative predictors.

Conclusion: Sexual attitudes in arranged marriages are heterogeneous and shaped by gender, life course, and relational contexts rather than by arranged marriage status alone. These findings emphasize the need to move beyond reductive cultural assumptions and to consider sexuality as a context-dependent construct.

Anahtar Kelimeler: Arranged marriage, sexual attitudes, gender differences, sexuality

Bildiri No: 1911

Derleme Sözlü

Kadın sağlığında beden otonomisi: hak temelli bir yaklaşım ve toplumsal dinamiklerde ebelerin rolü

Zehra Irmak Şener[1,*], Ayşegül Dönmez[1], Çiler Yeyğel[1], Gökhan Yıldırımkaya[2], Müge Öztürk[2]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi-Ebelik*

[2] *UNFPA*

Özet Metin: Kadın sağlığının, biyolojik bir süreç olmakla birlikte aynı zamanda bireyin kendi bedeni üzerinde karar verme yetisi olarak tanımlanan "beden otonomisi" ile doğrudan ilişkisi bulunmaktadır. Beden otonomisi; sağlığın her alanında olduğu gibi üreme sağlığı ve hakları ile ilgili olan tüm hizmet sunumunda bilgilendirilmiş onam ve şiddetten korunma gibi temel insan haklarını da kapsamaktadır. Ebeler bu hakların korunması ve geliştirilmesinde, kadın sağlığı hizmetlerinin merkezinde yer alarak stratejik bir öneme sahiptir. Literatüre dayalı olarak hazırlanan bu çalışmanın amacı, kadınların bedensel otonomilerinde ebelerin profesyonel rol ve sorumluluklarını hak temelli bir perspektifle analiz etmektir.

Ebeler; üreme sağlığı, gebelik, doğum ve lohusalık gibi durumlarda kadına en yakın sağlık profesyonelleridir. Ebelerin rolü yalnızca klinik uygulamalarla sınırlı olmayıp; aynı zamanda kadının kendi bedeniyle ilgili kararlarda savunuculuk yaparak bilgilendirilmiş onam sürecini etik standartlarda yönetmektir. Ebeler, ayrıca doğumun tıbbileştirilmesine, üreme sağlığı hizmetlerinin yaygınlaştırılmasına yönelik kanıta dayalı ve kadın merkezli yaklaşımı benimsemektedir. Kadın sağlığı hizmet sunumunda kilit figür olan Ebeler, toplumsal cinsiyet temelli şiddetin tanınması ve kadının sağlık okuryazarlığının artırılması yoluyla bedensel söz hakkının güçlendirilmesine önemli ölçüde katkı sağlamaktadır.

Sonuç olarak; kadın sağlığı sonuçlarının iyileştirilmesi, kadının kendi bedeni üzerindeki otonomisinin tanınmasıyla mümkün olmaktadır. Ebelerin otonomiyi destekleyen hizmet yaklaşımları, sağlık politika ve sistemlerinde hak temelli bir dönüşüme önderlik etmektedir. Ebelik modelinin güçlendirilmesi ile hem kadınların bedensel bütünlüklerinin korunma ve sağlık kararlarını özgürce verme kapasiteleri hem de ebelerin profesyonel rollerini artırarak güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Beden Otonomisi, Ebelik, Hak Temelli Yaklaşım, Kadın Sağlığı, Üreme Hakları

Bildiri No: 1911

Derleme Sözlü

Bodily autonomy in women's health: a rights-based perspective and the role of midwives in social dynamics

Zehra Irmak Şener[1], Ayşegül Dönmez[1], Çiler Yeyğel Elmas[1], Gökhan Yıldırımkaya[2], Müge Öztürk[2]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

[2] *UNFPA*

Abstract Text: Bodily autonomy, defined as an individual's capacity to make decisions about their own body, is a fundamental component of women's health and is closely linked to reproductive health and rights. It encompasses essential human rights, including informed consent and protection from violence in healthcare services. Midwives occupy a central and strategic role in safeguarding and promoting these rights within women's health services. This literature-based study aims to analyze the professional roles and responsibilities of midwives in supporting women's bodily autonomy from a rights-based perspective. Midwives are primary healthcare professionals involved in reproductive health, pregnancy, childbirth, and the postpartum period. Their role extends beyond clinical practice to include advocacy for women's decision-making and the ethical management of informed consent processes. Furthermore, midwives promote evidence-based, woman-centered care, contributing to the reduction of unnecessary medicalization and the expansion of accessible reproductive health services. They also play a key role in recognizing gender-based violence and improving women's health literacy, thereby strengthening women's agency over their bodies. In conclusion, improving women's health outcomes requires the recognition and support of bodily autonomy. Strengthening midwifery care models that prioritize autonomy can contribute to a rights-based transformation in healthcare systems while enhancing both women's decision-making capacities and the professional empowerment of midwives.

Anahtar Kelimeler: Bodily Autonomy, Midwifery, Rights-Based Perspective, Women's Health, Reproductive Rights

Bildiri No: 1957

Derleme Sözlü

Sağlık Çalışanlarının Kadına Yaklaşımının Doğum Deneyimine Etkisi: Bir Sistematik İnceleme

Çisem Baştarcan[1], Meryem Tuana Güzel[1,*]

[1] *İstanbul Beykent Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, sağlık çalışanlarının kadına yaklaşımının doğum deneyimi üzerindeki etkisini literatür doğrultusunda incelemektir. Yöntem: Bu sistematik derleme kapsamında literatür taraması, PICO yaklaşımı doğrultusunda Kasım 2025–Nisan 2026 tarihleri arasında Google Akademik ve PubMed veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde Türkçe ve İngilizce olarak "doğum", "doğum deneyimi", "sağlık çalışanı", "ebe" ve "iletişim" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son beş yıl içerisinde yayımlanmış, tam metnine ulaşılan ve doğum deneyimini etkileyen faktörleri inceleyen araştırmalar dahil edilmiştir. Tarama sonucunda toplam 13.116 çalışmaya ulaşılmış (Google Akademik: 9.330; PubMed: 3.786), çalışmalar başlık ve özetlerine göre incelenmiş, yinelenenler çıkarılmış ve dahil edilme kriterlerine uymayanlar elenmiştir. Nihai olarak 19 çalışma sistematik incelemeye dahil edilmiştir. Bulgular: İncelenen çalışmaların 3'ü kesitsel, 7'si nitel, 9'u nicel araştırma türündedir. Bulgular, doğum sürecinde sunulan bakımın niteliğinin kadınların deneyimlerini belirleyen temel faktörlerden biri olduğunu göstermektedir. Olumlu doğum deneyimi; mahremiyetin korunması, saygılı bakım, etkili iletişim ve yeterli bilgilendirme ile ilişkilidir. Kadınların deneyimleri, önceki doğum öyküleri, uygulanan müdahaleler ve sağlık profesyonellerinin tutumuna bağlı olarak değişmektedir. İletişim eksikliği, bilgilendirilmiş onamın alınmaması ve mahremiyet ihlalleri olumsuz deneyimlere yol açarken; empatik iletişim kaygıyı azaltmakta ve konforu artırmaktadır. Dil bariyerinin özellikle mülteci kadınlarda önemli bir engel oluşturduğu belirlenmiştir. Ayrıca, sağlık çalışanlarının iletişim becerileri ile iş doyumu arasında pozitif ilişki olduğu saptanmıştır. Bununla birlikte, gereksiz müdahalelerin sürdüğü ve kadın merkezli bakımın yeterince yaygın olmadığı görülmüştür. Sonuç: Doğum sürecinde olumlu deneyimin temelini kadın merkezli, saygılı ve empatik bakım oluşturmaktadır. Etkili iletişim, mahremiyetin korunması ve bilgilendirilmiş onam süreçlerinin eksiksiz yürütülmesi kritik öneme sahiptir. Sağlık profesyonellerinin iletişim ve empati becerilerinin geliştirilmesi ve bakım süreçlerinin güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, doğum deneyimi, sağlık çalışanı, ebe, iletişim

Bildiri No: 1957

Derleme Sözlü

The Effect of Healthcare Professionals' Approach to Women on The Childbirth Experience: A Systematic Review

Çisem Baştarcan[1], Meryem Tuana Güzel[1]

[1] *Istanbul Beykent University*

Abstract Text: Introduction and Aim: This study aims to examine the impact of healthcare professionals' attitudes toward women on childbirth experience based on the existing literature. Methods: This systematic review was conducted using the PICO framework. A literature search was performed between November 2025 and April 2026 in Google Scholar and PubMed databases. The keywords "labor," "childbirth experience," "healthcare professional," "midwife," and "communication" were used in both Turkish and English. Studies published within the last five years, with full-text availability, and investigating factors affecting childbirth experience were included. A total of 13,116 studies were identified (Google Scholar: 9,330; PubMed: 3,786). Studies were screened by title and abstract, duplicates were removed, and those not meeting the inclusion criteria were excluded. Finally, 19 studies were included in the review. Results: Of the included studies, 3 were cross-sectional, 7 were qualitative, 9 were quantitative studies. The findings indicate that the quality of care provided during labor is a key determinant of women's childbirth experiences. A positive childbirth experience is associated with maintaining privacy, respectful care, effective communication, and adequate information. Women's experiences vary depending on previous birth experiences, interventions applied, and the attitudes of healthcare professionals. Lack of communication, absence of informed consent, and violations of privacy lead to negative experiences, whereas empathetic communication reduces anxiety and improves comfort. Language barriers, particularly among refugee women, were identified as a significant challenge. Additionally, a positive relationship was found between healthcare professionals' communication skills and job satisfaction. However, unnecessary interventions persist, and woman-centered care is not yet widely implemented. Conclusion: Woman-centered, respectful, and empathetic care forms the foundation of a positive childbirth experience. Strengthening communication and empathy skills among healthcare professionals and improving care practices are essential.

Anahtar Kelimeler: Labor, childbirth experience, healthcare professional, midwife, communication

Bildiri No: 1989

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Aidiyetlerini Etkileyen Faktörler: Bir Literatür İncelemesi

Nazlı UYAR[1,*], Dilek GEÇER[1], Sibel YALVAÇ[1]

[1] *Tarsus Üniversitesi SBF Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Mesleki aidiyet; bireyin mesleğine olan ilgisi ve mesleğinde kendini nereye koyduğu olarak tanımlanır. Güçlü bir motivasyon kaynağı olan aidiyet duygusu, bireyin mesleği ile arasındaki psikolojik bağı oluşturur. Mesleki aidiyetin güçlü olması; bireyin mesleğiyle özdeşleşmesini, olumlu tutumlara sahip olmasını, iş doyumunu ve iş verimini artırır. Literatürde ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetinin birçok faktörden etkilendiği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetlerini etkileyen faktörleri literatür doğrultusunda incelemektir.

Gereç - Yöntem: Çalışma geleneksel derleme yöntemiyle yürütülmüştür.

Bulgular: Güncel çalışmalar incelendiğinde; ebelik öğrencilerinde mesleğini severek ve isteyerek tercih edenlerin, üst sınıf öğrencilerin, mesleğinden memnun olanların, çalışmak istediği klinikte yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünenlerin, mezuniyet sonrası meslekten ayrılmak istemeyen, mesleğini severek yapacağına inanan, bilimsel etkinliklere katılan, klinik ortamda olumlu tutuma sahip sağlık profesyonelleri ile çalışan, klinik ortama ait hisseden, ebelik, doğum ve kadın sağlığı kliniklerinde çalışan, akademik öğreticinin desteğini hisseden ve hastalar tarafından olumlu karşılanan öğrencilerin mesleki aidiyetinin daha yüksek olduğu bildirilmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyetin bireysel, akademik ve klinik ortam gibi çok boyutlu faktörlerden etkilendiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: ebelik, ebelik öğrencileri, mesleki aidiyet,

Bildiri No: 1989

Sözlü Bildiri

The Factors Affecting Professional Belonging of Midwifery Students: A Literature Review

Nazli UYAR[1], Dilek GECER[1], Sibel YALVAC[1]

[1] *University of Tarsus, Faculty of Health Science, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Professional belonging is defined as an individual's interest in their profession and where they place themselves within it.

A strong source of motivation, the feeling of belonging creates a psychological bond between an individual and their profession. Strong professional belonging increases an individual's identification with their profession, positive attitudes, job satisfaction, and work efficiency. Literature reports that the professional belonging of midwifery students is influenced by many factors. The aim of this study is to examine the factors affecting the professional belonging of midwifery students in light of the literature.

Materials - Methods: The study was conducted using the traditional review method.

Results: Updated studies show that; Studies have shown that midwifery students who choose their profession with love and enthusiasm, upperclassmen, those satisfied with their profession, those who believe they have sufficient knowledge in the clinic where they want to work, those who do not want to leave the profession after graduation, those who believe they will enjoy their profession, those who participate in scientific activities, those who work with healthcare professionals who have a positive attitude in the clinical environment, those who feel a sense of belonging to the clinical environment, those who work in midwifery, obstetrics, and women's health clinics, those who feel the support of their academic instructors, and those who are positively received by patients, have a higher sense of professional belonging.

Conclusion: This study demonstrates that professional belonging among midwifery students is influenced by multidimensional factors such as individual, academic, and clinical environments.

Anahtar Kelimeler: midwifery, midwifery student, professional belonging

Bildiri No: 1992

Sözlü Bildiri

Gebelikte İklim Değişikliği Bilgi ve Tutum Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Özge Sakin[1,*], Melek Balçık Çolak[2]

[1] *Sakarya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali Yüksek Lisans Öğrencisi, Sakarya Eğitim ve Araştirma Hastanesi Kadin Hastaliklari ve Doğum Kampüsü Gebe Okulu Ebesi*

[2] *Sakarya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: İklim değişikliği sistemleri etkilediği gibi insan sağlığını da olumsuz etkilemektedir. Aşırı sıcaklar, sel, fırtınalar, hava kirliliği gibi unsurlar özellikle gebe, yenidoğan, çocuk ve yaşlılar gibi kırılgan grupları daha çok etkilemektedir. İklim değişikliğinin erken doğum, düşük doğum ağırlıklı bebek, gebelik şekeri gibi maternal ve fetal pek çok olumsuz etkisi olduğu kanıtlanmıştır. Bu araştırma gebelerin bu etkilere dair bilgi ve tutum düzeylerini ölçme amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma 17 Nisan 2025-31 Ağustos 2025 tarihleri arasında metadolojik tipte yapılmıştır. Gebe Tanıtıcı Bilgi Formu ve Gebelikte İklim Değişikliği Bilgi ve Tutum Ölçeği Taslak Formuna ait bilgiler "Google Forms" sistemine aktarılıp, paylaşılabilir bir bağlantı linki oluşturulmuştur. Oluşturulan bağlantı WhatsApp ve Instagram uygulamaları üzerinden kartopu örnekleme yöntemi kullanılarak; araştırmaya dahil etme kriterlerine uyan 312 gebe ile veri toplama süreci tamamlanmıştır. Veriler SPSS for Windows 25.0 ve AMOS 21 programları ile analiz edilmiştir. Güvenirlik analizi içi Cronbach Alpha ve yarıya bölme, yapı geçerliliği için Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır.

Bulgular: Ölçek Kaiser–Meyer–Olkin (KMO) deperi 0,896; Bartlett Küresellik Testi $\chi Z(190) = 3821{,}962$; $p < 0{,}001$ bulunmuştur. AFA sonucunda ölçeğin dört faktörlü bir yapıya sahip olduğu ve maddelerin faktör yüklerinin 0,530 ile 0,877 arasında değiştiği sonucuna ulaşılmıştır. Faktörlerin özdeğerleri 7,990; 2,582; 1,702 ve 1,230 olarak hesaplanmıştır. Güvenirlik analizinde ölçeğin Cronbach alfa değeri 0,916 bulunurken alt boyutların alfa değeri 0,715 ile 0,938 arasında hesaplanmıştır.

Sonuç: Gebelikte İklim Değişikliği Bilgi ve Tutum Ölçeği geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: "Gebelik, İklim, İklim Değişikliği, Ebelik"

Bildiri No: 1992

Sözlü Bildiri

Climate Change Knowledge And Attitude Scale In Pregnancy: A Scale Development Study

Özge Sakin[1], Melek Balçık Çolak[2]

[1] *Master's student in the Department of Midwifery, Institute of Health Sciences, Sakarya University, Sakarya Training and Research Hospital, Gynaecology and Obstetrics Campus, Maternity Classes*

[2] *Sakarya University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Climate change negatively affects human health as well as ecosystems. Factors such as extreme heat, floods, storms, and air pollution particularly affect vulnerable groups such as pregnant women, newborns, children, and the elderly. Climate change has been proven to have many adverse maternal and fetal effects, such as premature birth, low birth weight, and gestational diabetes. This study was conducted to measure the knowledge and attitudes of pregnant women regarding these effects.

Materials - Methods: The study was conducted between 17 April 2025-31 August 2025 using a methodological approach. Information regarding the Pregnancy Information Form and the Draft Form for the Climate Change Information and Attitude Scale during Pregnancy has been transferred to the Google Forms system, and a shareable link has been created. The link was distributed via WhatsApp and Instagram using the snowball sampling method; data collection was completed with 312 pregnant women. Translated with DeepL.com (free version)The data were analyzed using SPSS for Windows 25.0 and AMOS 21 software. Cronbach's Alpha and split-half reliability analysis, Exploratory Factor Analysis (EFA), and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were applied for construct validity.

Results: The Kaiser–Meyer–Olkin (KMO) value was 0.896; Bartlett's Sphericity Test $\chi Z(190) = 3821.962$; $p < 0.001$. The EFA results indicated that the scale has a four-factor structure and that the factor loadings of the items ranged from 0.530 to 0.877. The eigenvalues of the factors were calculated as 7.990, 2.582, 1.702, and 1.230. In the reliability analysis, the Cronbach's alpha value of the scale was found to be 0.916, while the alpha values of the subscales were calculated between 0.715 and 0.938.

Conclusion: The Pregnancy Climate Change Knowledge and Attitude Scale was determined to be a valid and reliable measurement tool.

Anahtar Kelimeler: "Pregnancy, Climate, Climate Change, Midwife"

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2005

Derleme Sözlü

Doğumda Gebelere Uygulanılan Rebozo Tekniğinin Ebelik Bakımındaki Yeri

Rabia Doğu[1,*], Gülay RATHFİSCH[2]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi*

Özet Metin: Giriş- Amaç:
Travay sürecinde ebelik bakımının temel hedeflerinden biri, doğum yapan kadının ağrısını azaltmak, rahatlamasını sağlamak ve doğum sürecini kolaylaştırmaktır. İlaç dışı yöntemlerin ebelik bakıma dahil edilmesi önem kazanmaktadır bu yöntemlerden biri olan Rebozonun, travay sürecindeki hamileler üzerinde etkilerini araştıran çalışmaları inceleyerek ebelik bakımına katkıları ortaya koymak amaçlanmıştır.
Yöntem:
Bu çalışma, rebozo tekniğinin travayda kullanımına yönelik yapılmış araştırmalara bakılarak oluşturulmuş bir derlemedir. Ulusal ve uluslararası literatürde yayımlanmış çalışmalar incelenmiş ve elde edilen bulgular ebelik bakımına katkıları çerçevesinde sentezlenmiştir.
Bulgular:
Rebozo, kökeni Orta Amerika'ya dayanan geleneksel bir dokuma kumaş olup tarihsel süreçte kadın kimliği ve kültürel sembollerle yakından ilişkilendirilmiştir. Günümüzde ise rebozo, ebelik pratiğinde yer alan bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. 2020–2024 yılları arasında yayımlanan toplam 19 çalışmanın tematik analizi, rebozo tekniğinin doğum sürecine anlamlı katkılar sunduğunu ortaya koymuştur. Analiz sonuçları, bu yöntemin maternal konforu belirgin biçimde artırdığını, doğum süresini kısalttığını ve obstetrik müdahale gereksinimini azalttığını göstermektedir. Bu bulgular, rebozo uygulamasının ebelik bakımında hem klinik etkinlik hem de kadın merkezli doğum deneyimi açısından dikkate değer bir tamamlayıcı yöntem olduğunu desteklemektedir. Primipar hamileler üzerinden travayda bakım sürecine rebozonun dahil edildiğinde, doğumun aktif fazında farmakolojik olmayan bir yöntem olarak ağrı ve kaygıyı azaltmada ,doğum deneyimini iyileştirmede ve kaygı düzeylerini düşürmede etkili olduğunu ortaya koymaktadır.
Vaka analizlerinde ise rebozo, pelvik kasları ve bağları gevşeterek fetüsün spontan rotasyonunu kolaylaştırarak elektif sezeryan oranlarını düşürmede etkili bir yol olarak öne sürülmüştür.

Sonuç:
Rebozo tekniği, travayda ebelik bakımında etkili bir non-farmakolojik yöntem olarak öne çıkmaktadır. Hem klinik hem de kültürel boyutlarıyla ebelik bakımına entegrasyonu önerilmektedir. Özellikle malpozisyonlarda uygulanmasında sınırlı çalışma bulunmaktadır ayrıca Türkiye'de bu konuda sınırlı çalışma bulunması, daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Rebozo, Doğum, Ebelik Bakımı

Bildiri No: 2005

Derleme Sözlü

The Place of the Rebozo Technique in Midwifery Care During Labor

Rabia Doğu[1], Gülay Rathfisch[2]

[1] *Master's Student, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

[2] *Faculty Member, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

Abstract Text: Abstract

Objective: One of the primary objectives of midwifery care during labor is to reduce maternal pain, promote relaxation, and facilitate the birth process. The integration of non-pharmacological methods into midwifery practice has gained increasing importance. Among these methods, the rebozo technique has been examined in studies investigating its effects on women in labor. The aim of this study is to review such research and to highlight the contributions of rebozo to midwifery care.

Materials and Methods: This study is a literature review based on research conducted on the use of the rebozo technique during labor. Both national and international publications were analyzed, and the findings were synthesized within the framework of their contributions to midwifery care.

Results:The rebozo is a traditional woven cloth originating from Central America, historically associated with female identity and cultural symbolism. In contemporary practice, it has emerged as a method integrated into midwifery care. A thematic analysis of 19 studies published between 2020 and 2024 revealed that the rebozo technique provides significant contributions to the birth process. The results indicate that this method substantially enhances maternal comfort, shortens labor duration, and reduces the need for obstetric interventions. These findings support the rebozo as a noteworthy complementary approach in midwifery care, both in terms of clinical effectiveness and woman-centered birth experiences.
Evidence from primiparous women demonstrates that incorporating rebozo into labor care during the active phase is effective in reducing pain and anxiety, improving the birth experience, and lowering anxiety levels without pharmacological intervention. Case analyses further suggest that rebozo facilitates spontaneous fetal rotation by relaxing pelvic muscles and ligaments, thereby contributing to a reduction in elective cesarean rates.

Conclusion: The rebozo technique stands out as an effective non-pharmacological method in midwifery care during labor. Its integration into practice is recommended for both clinical and cultural dimensions of care. However, research remains limited regarding its application in malpositions, and the scarcity of studies in Turkey underscores the need for further investigation.

Anahtar Kelimeler: Rebozo, Childbirth, Midwifery Care

Bildiri No: 2017

Derleme Sözlü

Gebelikte Cinsel Sağlık: Fizyolojik Süreçten Profesyonel Danışmanlığa Bir Sistematik Bakış

Esra ŞEKERCİ[1,*], Merve AFACAN SATIOĞLU[2]

[1] *Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Enstitüüsü*

[2] *Karabük Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Gebelik, kadının cinsel yaşamını fiziksel, psikososyal ve ilişkisel boyutlarda etkileyen dinamik bir süreçtir. Bu derlemenin temel amacı, gebeliğin cinsel işlev üzerindeki etkilerini belirlemek, trimesterler arasındaki farklılıkları analiz etmek ve ebelik temelli danışmanlığın cinsel sağlığın korunmasındaki etkinliğini güncel kanıtlarla ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışma, sistematik derleme tasarımında kurgulanmıştır. İnceleme kapsamına alınacak araştırmaların belirlenmesinde PICOS (P: Gebeler, I: Cinsel sağlık eğitimi/danışmanlığı, C: Rutin bakım, O: Cinsel işlev/tatmin puanları, S: RKÇ, kohort ve kesitsel çalışmalar) stratejisi temel alınmıştır. PubMed veri tabanı üzerinden "gebelik, cinsel sağlık, cinsel eğitim" anahtar kelimeleriyle yapılan taramada 2071 kayda ulaşılmış; dahil etme kriterlerini karşılayan, 2021-2025 yılları arasında yayımlanan güncel çalışmalar (n=18) analize dahil edilmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmaların sentezi sonucunda şu temel bulgulara ulaşılmıştır:

• Fonksiyonel Düşüş: Gebe kadınlarda cinsel işlev bozukluğu oranı %64,0 olarak saptanmış, bu oranın gebe olmayan kontrol grubundan (%51,6) anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür.

• Trimester Etkisi: Cinsel işlev puanlarında gebelik ilerledikçe belirgin bir düşüş yaşanmakta; en yüksek riskli ve disfonksiyonun en yoğun olduğu dönem üçüncü trimester (%81,11-86,1) olarak belirlenmiştir.

• Bariyer Faktörler: Cinsel perhizin ve isteksizliğin temel nedenlerinin; fetüse zarar verme korkusu, fiziksel semptomlar (bulantı, yorgunluk) ve toplumsal mitler olduğu saptanmıştır.

• Eğitimin Gücü: Sistematik eğitim ve grup danışmanlığı alan gebelerin cinsel tatmin ve işlev puanlarının kontrol gruplarına göre istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksek olduğu ($p < 0,05$) ve sanal danışmanlığın dahi yakınlık üzerinde iyileştirici etkisi bulunduğu kanıtlanmıştır.

• Dijital Okuryazarlık: E-sağlık okuryazarlığı yüksek olan gebelerin cinselliğe yönelik daha olumlu tutum sergilediği görülmüştür.

Sonuç: Gebelik süreci, özellikle üçüncü trimesterde cinsel sağlığı baskılayan bir faktördür; ancak bu olumsuz tablo büyük oranda bilgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Ebeler tarafından sunulan proaktif cinsel sağlık danışmanlığının, yanlış inanışları yıkarak çiftlerin ilişki kalitesini güçlendirmede stratejik öneme sahip olduğu belirlenmiştir. Cinsel sağlık eğitiminin rutin prenatal bakım protokollerine entegre edilmesi kritik bir gerekliliktir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, cinsel sağlık, cinsel eğitim, ebelik danışmanlığı, cinsel işlev bozukluğu.

Bildiri No: 2017

Derleme Sözlü

Sexual Health During Pregnancy: A Systematic Review from Physiological Processes to Professional Counseling

Esra ŞEKERCİ[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1] *Karabuk University*

Abstract Text: Objective: Pregnancy is a dynamic process that affects a woman's sexual life in physical, psychosocial, and relational dimensions. The primary objective of this review is to identify the effects of pregnancy on sexual function, analyze differences across trimesters, and demonstrate the effectiveness of midwifery-based counseling in maintaining sexual health using current evidence.
Method: The study was designed as a systematic review. The PICOS strategy (P: Pregnant women, I: Sexual health education/counseling, C: Routine care, O: Sexual function/satisfaction scores, S: RCTs, cohort, and cross-sectional studies) was used to identify studies for inclusion. A search of the PubMed database using the keywords "pregnancy, sexual health, sexual education" yielded 2,071 records; 18 recent studies published between 2021 and 2025 that met the inclusion criteria were included in the analysis.
Findings: A synthesis of the studies reviewed revealed the following key findings:
• Functional Decline: The prevalence of sexual dysfunction in pregnant women was found to be 64.0%, which was significantly higher than that of the non-pregnant control group (51.6%).
• Trimester Effect: A marked decline in sexual function scores is observed as pregnancy progresses; the third trimester was identified as the period with the highest risk and the most severe dysfunction (81.11–86.1%).
• Barrier Factors: The primary causes of sexual abstinence and lack of desire were identified as fear of harming the fetus, physical symptoms (nausea, fatigue), and social myths.
• The Power of Education: It has been proven that pregnant women who received systematic education and group counseling had statistically significantly higher sexual satisfaction and function scores compared to control groups ($p < 0.05$), and that even virtual counseling had a beneficial effect on intimacy.
• Digital Literacy: It was observed that pregnant women with high e-health literacy exhibited more positive attitudes toward sexuality.
Conclusion: Pregnancy, particularly during the third trimester, is a factor that can negatively impact sexual health; however, thisnegative situation stems largely from a lack of information. It has been determined that proactive sexual health counseling provided by midwives plays a strategic role in enhancing thequality of couples' relationships by dispelling misconceptions. Integrating sexual health education into routine prenatal care protocols is a critical necessity.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, sexual health, sexual education, midwifery counseling, sexual dysfunction.

Bildiri No: 2050

Sözlü Bildiri

Ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyet ve gelecek kaygısı arasındaki ilişki: kesitsel bir çalışma

Aleyna Göbel[1,*], Hayrunnisa Öztekin[1], Elif Bensu Kurt[1], Müjde Ekinci[1], Emel Güden[1]

[1] *Kapadokya Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyet ile gelecek kaygısı arasındaki ilişkiyi ve bu değişkenleri etkileyen faktörleri incelemeyi amaçlamaktadır. Sağlık alanında eğitim gören öğrencilerde mesleki aidiyetin gelişimi önemli olmakla birlikte, artan belirsizlikler ve sosyoekonomik koşullar geleceğe yönelik kaygıyı etkileyebilmektedir. Bu bağlamda çalışma, mesleki aidiyetin geleceğe yönelik kaygı üzerindeki rolünü ortaya koyarak literatüre katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Gereç - Yöntem: Bu kesitsel araştırma, Nisan 2026'da Kapadokya Üniversitesi'nde eğitim gören toplam 191 ebelik öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Veriler, çevrim içi olarak uygulanan kişisel bilgi formu, Ebelik Mesleki Aidiyet Ölçeği ve Gelecek Kaygısı Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra bağımsız gruplar t testi, tek yönlü ANOVA, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin mesleki aidiyet düzeyleri yüksek (89,36±18,76), gelecek kaygısı düzeyleri ise orta düzeyde (50,95±13,28) bulunmuştur. Mesleki aidiyet ile gelecek kaygısı arasında zayıf fakat anlamlı negatif bir ilişki saptanmış ($r=-0,190$, $p<0,05$), bu ilişkinin özellikle gelecekten umutsuzluk boyutunda daha belirgin olduğu görülmüştür ($r=-0,360$, $p<0,01$). Regresyon analizinde yalnızca duygusal aidiyetin gelecek kaygısını anlamlı ve negatif yönde yordadığı belirlenmiştir ($B=-0,744$; $p=0,027$). Buna karşın modelin açıklayıcılığı düşüktür ($RZ=0,065$), bu durum gelecek kaygısının büyük ölçüde mesleki faktörler dışında değişkenlerden etkilendiğini göstermektedir. Nitekim düşük gelir ($F=9,266$; $p=0,001$) ve son 6 ayda stres yaşama ($t=4,17$; $p<0,001$) gelecek kaygısını anlamlı düzeyde artıran başlıca faktörler olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Mesleki aidiyet düzeylerinin yüksek olmasına rağmen gelecek kaygısının tamamen ortadan kalkmaması, bu ilişkinin çok boyutlu olduğunu göstermektedir. Gelecek araştırmalarda, özellikle ekonomik durum, stres ve psikososyal faktörlerin modele dahil edildiği daha kapsamlı ve boylamsal çalışmaların yapılması önerilmektedir. Ayrıca, mesleki aidiyetin farklı boyutlarının zaman içindeki değişimini inceleyen ve müdahale temelli araştırmaların, öğrencilerin gelecek kaygısını azaltmaya yönelik stratejilerin geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, mesleki aidiyet, gelecek kaygısı, meslek

Bildiri No: 2050

Sözlü Bildiri

The relationship between professional commitment and anxiety about the future among midwifery students: a cross-sectional study

Aleyna Göbel[1], Hayrunnisa Öztekin[1], Elif Bensu Kurt[1], Müjde Ekinci[1], Emel Güden[1]

[1] *Cappadocia University Midwifery Department*

Introduction - Aim: This study aims to examine the relationship between professional commitment and anxiety about the future among midwifery students, as well as the factors influencing these variables. Whilst the development of professional identity is important among students studying in the health sector, increasing uncertainties and socio-economic conditions may influence anxiety about the future. In this context, the study aims to contribute to the literature by elucidating the role of professional identity in relation to anxiety about the future.

Materials - Methods: This cross-sectional study was conducted on a total of 191 midwifery students enrolled at Cappadocia University in April 2026. Data were collected using an online personal information form, the Midwifery Professional Identity Scale and the Future Anxiety Scale. In addition to descriptive statistics, the data analysis utilised independent samples t-tests, one-way ANOVA, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses.

Results: The students participating in the study were found to have high levels of professional commitment (89.36±18.76) and moderate levels of anxiety about the future (50.95±13.28). A weak but significant negative relationship was identified between professional commitment and future anxiety ($r = -0.190$, $p < 0.05$), and this relationship was found to be particularly pronounced in the dimension of hopelessness regarding the future ($r = -0.360$, $p < 0.01$). In the regression analysis, it was determined that only emotional commitment significantly and negatively predicted future anxiety (B = -0.744; p = 0.027). However, the model's explanatory power is low (RZ = 0.065), indicating that future anxiety is largely influenced by variables other than professional factors. Indeed, low income (F=9.266; p=0.001) and experiencing stress in the last 6 months were identified as the primary factors significantly increasing future anxiety.

Conclusion: The fact that future anxiety does not disappear entirely despite high levels of professional commitment indicates that this relationship is multidimensional. It is recommended that future research include more comprehensive and longitudinal studies, particularly those that incorporate economic circumstances, stress and psychosocial factors into the model. Furthermore, it is believed that studies examining changes in the different dimensions of professional commitment over time, as well as intervention-based research, will contribute to the development of strategies aimed at reducing students' anxiety about the future.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, professional identity, anxiety about the future, profession

Bildiri No: 2056

Derleme Sözlü

Koital üriner inkontinansın kadınlarda fizyolojik ve psikolojik etkisi ve ebelerin önemi

Fatma Nur Koçer[1,*], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Ana Bilim Dali*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Üriner inkontinans istemsiz idrar kaçırmayla başlayan kadının yaşam kalitesini etkileyen, benlik saygısını azaltan ve cinsel hayatı etkileyen bir sağlık problemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Koital üriner inkontinans, vajinal ilişki öncesinde, sırasında veya sonrasında oluşan idrar kaçırma olarak tanımlanmaktadır ve cinsel aktif kadınlar arasında çok bildirilmeyen ama bu yaş grubundaki kadınların cinsel hayatını olumsuz etkileyen bir sağlık sorunudur. Olgumuzda H.A., 28 yaşında, G1 A0 P1 Y1 olan H.A. gebelikte gestasyonel diyabet tanısı aldığını söyledi. Bebeğinin doğum ağırlığı 3700 gram olduğunu söyledi. Eşiyle 2. çocuğu istedikleri ama cinsel ilişki esnasında idrar kaçırma korkusu ile beraber utanç duygusu yaşadığını dile getirdi. Eşiyle cinsel ilişkilerinde idrar kaçırma yaşadığı için cinsel ilişkilerinin kesintiye uğradığını söyledi. Bu sebepten dolayı cinsel istekte azalma, eşiyle iletişim sorunları, uyarılma ve orgazm güçlüğü yaşadığını "kendini yeterli hissetmediğini" söyledi. H.A'ya ebeler günlük yarım saat belirli tempoda yürüyüş tavsiye etti. Ebeler tarafından pelvik taban kegel egzersizi uygulamalı bir şekilde öğretildi ve diğer görüşmelerde egzersize adapte oluşu ebeler tarafından teyit edildi. Belirli saat aralıklarında idrarı olsun veya olmasın tuvalete gitmesi tavsiye edildi. Haftada bir kez 30 dakika süren bir ay devam edecek bir danışmanlık eğitimi verilme kararı alındı. Danışmanlık eğitimine eşiyle katılımı sağlanarak çifte psikoterapötik destek sağlanmıştır. H.A. 2 ay sonra kontrole geldiğinde "Psikoterapötik destek ve diğer danışmanlık eğitimi sayesinde kendimi yeterli hissetmeye başladım" diyerek durumu hakkında bilgi vermiştir. Ebeler kadın yaşamının her alanında yer alan sağlık profesyonelleri olmaları için üriner inkontinansın sosyal ve emosyonel etkilerinin bilinciyle kadınları bilgilendirmektedir. Bu olguda koital üriner inkontinans yaşayan kadınlarda fizyolojik ve psikolojik sorunlar ile bu sorunlara yönelik konservatif tedaviyle ebeler kadınların yaşam kalitesini etkileyen bu duruma yönelik bütüncül bir bakım vermektedir.
Bu olgu sunumunda kadın sağlığının her alanında olan ebelerin, koital üriner inkontinans yaşayan kadınlarla güven ilişkisi kurarak cinsel işlevleri ve yaşam kalitesini artırmak için ebelerin rehberlik ederek eğitim ve danışmanlık vermelerinin önemi vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Üriner İnkontinans, Koital Üriner İnkontinans, Ebe.

Bildiri No: 2056

Derleme Sözlü

The physıologıcal and psychologıcal effects of coıtal urınary ıncontınence ın women and the ımportance of mıdwıves

Fatma Nur Koçer[1], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Urinary incontinence emerges as a health problem starting with involuntary urine leakage, affecting women's quality of life, decreasing self-esteem, and impacting sexual life. Coital urinary incontinence is defined as urine leakage occurring before, during, or after vaginal intercourse, and is an underreported health issue among sexually active women that negatively affects their sexual lives.

In our case, H.A., a 28-year-old G1 P1 A0 L1 woman, stated she was diagnosed with gestational diabetes during pregnancy. She reported her baby's birth weight was 3700 grams. She expressed wanting a second child with her husband but experienced feelings of shame along with the fear of urinary leakage during sexual intercourse. She stated their intercourse was interrupted due to urinary leakage. Consequently, she reported decreased sexual desire, communication issues with her husband, and arousal and orgasm difficulties, stating she "felt inadequate."

Midwives recommended H.A. take a 30-minute daily walk at a specific pace. Pelvic floor Kegel exercises were taught practically by midwives, and her adaptation was confirmed in subsequent consultations. She was advised to go to the toilet at specific hourly intervals, regardless of whether she had the urge to urinate. A decision was made to provide counseling education lasting 30 minutes once a week for a month. Psychotherapeutic support was provided to the couple by ensuring her husband's participation in the counseling education. When H.A. came for a check-up 2 months later, she provided information about her condition by saying, "Thanks to psychotherapeutic support and other counseling education, I started to feel adequate."

As healthcare professionals involved in all areas of women's lives, midwives inform women with the awareness of the social and emotional effects of urinary incontinence. In this case, through conservative treatment for physiological and psychological problems in women experiencing coital urinary incontinence, midwives provide holistic care for this condition affecting women's quality of life.

In this case report, the importance of midwives, who are present in all areas of women's health, providing education and counseling by guiding women experiencing coital urinary incontinence to increase sexual functions and quality of life by establishing a trust relationship is emphasized.

Anahtar Kelimeler: Urinary Incontinence, Coital Urinary Incontinence, Midwife.

Bildiri No: 2057

Derleme Poster

Prekonsepsiyonel, Antenatal ve Postpartum Dönemde Kültürel Beslenme Uygulamaları: Lisansüstü Tezlerin Gözden Geçirilmesi

Afra Duman[1,*], Zeynep Kılıç[1], Nuriye Karadağ[1]

[1] *Balikesir Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş ve Amaç:Türkiye'de prekonsepsiyonel, antenatal ve postpartum dönemleri kapsayan gebelik süreci; derin kültürel inanışlar ve geleneksel uygulamaların etkisi altındadır. Beslenme, bu süreçte anne ve fetüs/yenidoğan sağlığını doğrudan etkileyen en kritik bileşenlerdendir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de gebelik sürecindeki kültürel beslenme yaklaşımlarını inceleyen lisansüstü tez çalışmalarının kapsamlı bir gözden geçirilmesidir.

Yöntem:Çalışma, tanımlayıcı nitelikte literatür taramasıdır. Türkiye Ulusal Tez Veri Tabanında "gebelik beslenmesi", "kültürel beslenme", "lohusalık diyeti", "geleneksel uygulamalar" ve "ebelik/hemşirelik" anahtar kelimeleriyle tarama yapılmıştır. Bu kapsamda, 2005-2024 arasında tamamlanmış, konuyu kültürel beslenme perspektifinden detaylıca ele alan 15 adet lisansüstü tez (12 yüksek lisans,3 doktora) incelemeye dahil edilmiştir.

Bulgular:İncelenen tezlerin %80.0'inin tanımlayıcı veya kesitsel tipte olduğu, yani uygulamaların yaygınlığını tespit etmeye odaklandığı belirlenmiştir.

1. Gebelik Sırasında Beslenme: "Aşerme" olgusunun baskın olduğu; ancak bazı bölgelerde kabızlık yapacağı veya bebeğe zarar vereceği inancıyla yumurta, balık ve ayran gibi temel protein kaynaklarının kısıtlandığı saptanmıştır. Ayrıca cinsiyet belirleme amacıyla ekşi/tatlı gıda tercihlerinin yapıldığı görülmüştür.
2. Gebelik Sonrası Beslenme:Süt artırmak amacıyla lohusa şerbeti gibi sıvıların tüketimi desteklenirken; gaz yapacağı veya "üşütmeye" yol açacağı inancıyla kuru fasulye, yoğurt ve taze sebze tüketiminin sıkça kısıtlandığı belirlenmiştir.
3. Zararlı Kısıtlamalar:Gebelik sırasında ve lohusalıkta yapılan bazı kısıtlamaların (örneğin; protein ve vitamin içeren besinlerin kısıtlanması) annenin anemi riskini ve bebeğin beslenme yetersizliğini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.
4. Eğitim Girişimleri:Deneysel çalışmalarda, geleneksel inanışlar temel alınarak verilen yapılandırılmış beslenme eğitimlerinin, annelerin zararlı besin kısıtlamalarından vazgeçme ve süt artıran faydalı gelenekleri sürdürme eğilimlerini artırdığı gözlemlenmiştir. geleneksel kısıtlamaların, annede anemi riskini ve bebekte beslenme yetersizliği olasılığını artırdığı sonucuna varılmıştır.

Sonuç ve Öneriler:Geleneksel beslenme uygulamaları, gebelik yönetiminde güçlü bir role sahiptir ve faydalı/zararlı pratikler bir arada bulunmaktadır. Ancak, bu uygulamaların uzun vadeli etkilerini ölçen girişimsel ve randomize kontrollü çalışmaların sayısı yetersizdir. Hemşirelik/ebelik eğitimlerinde kültürel hassasiyet korunmalı; ancak zararlı kısıtlamaları hedef alan kanıt temelli eğitim programları geliştirilmelidir. Annelerle yürütülen danışmanlıklarda geleneksel bilgiyi tamamen reddetmek yerine, bilimsel gerçeklerle uyumlu, kültüre duyarlı

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Ebelik, Gebelik, Geleneksel uygulamalar, Lohusalık.

Bildiri No: 2057

Derleme Poster

Cultural Nutritional Practices Before, During, and After Pregnancy: A Review of Graduate Theses

Afra Duman[1], Zeynep Kılıç[2], Nuriye Karadağ[3]

[1] *Balıkesir Üniversitesi sağlık bölümleri fakültesi Ebelik bölümü*

[2] *Balıkesir Üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[3] *Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Abstract Text: Introduction and Objective

Pregnancy in Türkiye is deeply influenced by cultural beliefs and traditional practices. Nutrition is a critical determinant of maternal and neonatal health during this period. This study aims to review postgraduate theses examining cultural nutritional approaches across the preconception, antenatal, and postpartum periods in Türkiye.

Method

This study is a descriptive literature review. A search was conducted in the National Thesis Center of Türkiye using keywords such as "pregnancy nutrition," "cultural nutrition," and "traditional practices." Fifteen theses (12 Master's, 3 PhD) completed between 2005 and 2024 were included based on their focus on cultural nutritional perspectives.

Findings

Most reviewed studies (80.0%) were descriptive or cross-sectional. Key findings include: During Pregnancy: Food cravings (aşerme) are prevalent. However, essential proteins like eggs and fish are often restricted in some regions due to fears of constipation or fetal harm. Specific food choices (sour vs. sweet) are also used in attempts to determine the baby's gender. Postpartum Nutrition: While fluids like "postpartum sherbet" are encouraged to boost lactation, nutrient-dense foods such as legumes, yogurt, and fresh vegetables are frequently avoided to prevent "gas" or "chilling." Health Risks: These cultural restrictions on vitamins and proteins significantly increase the risk of maternal anemia and neonatal nutritional deficiencies. Interventions: Experimental data shows that structured, culturally-sensitive education helps mothers abandon harmful restrictions while sustaining beneficial traditional practices.

Conclusion and Recommendations

Traditional practices significantly shape pregnancy management in Türkiye. While some customs are supportive, others pose health risks. There is a notable lack of randomized controlled trials measuring long-term outcomes. Nursing and midwifery curricula should integrate cultural sensitivity with evidence-based interventions. Rather than dismissing traditional knowledge entirely, healthcare providers should adopt culturally sensitive counseling that aligns traditional wisdom with scientific evidence.

Anahtar Kelimeler: Nutrition, Midwifery, Pregnancy, Traditional practices, Postpartum.

Bildiri No: 2068

Sözlü Bildiri

Ebelerin Mesleki Profesyonel Tutumlarının Perinatal Yas Bakım Yeterliliğine Etkisinin İncelenmesi

Cansu Işık[1], Berfin Solmaz[1,*]

[1] *Giresun Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Perinatal kayıplar aileler için travmatik bir süreçtir ve bu dönemde sunulan bakımın niteliği önemlidir. Ebelerin profesyonel tutumları bu bakımın kalitesini etkileyebilir. Bu araştırma, ebelerin mesleki profesyonel tutumlarının perinatal yas bakım yeterliliğine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın verileri, etik kurul izni sonrası (25.03.2026/E-50877869-000-164161) 26 Mart–22 Nisan 2026 tarihleri arasında sosyal medya aracılığıyla ulaşılan 140 ebeden toplanmıştır. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Meslekte Profesyonel Tutum Ölçeği (MPTÖ) ve Perinatal Yas Bakım Yeterliliği Ölçeği (PYBYÖ) ile elde edilmiş; analizlerde tanımlayıcı istatistikler ve Spearman korelasyonu kullanılmıştır.

Bulgular: Ebelerin yaş ortalaması 31,47±6,81'dir; %96,4'ü lisans mezunu, %45,0'ı 0–5 yıl deneyime sahiptir. %82,1'i devlet hastanesinde çalışmakta ve aynı oranda perinatal kayıp yaşamış ailelere bakım vermiştir. Ebelerin %80,7'si perinatal yas bakım eğitimi almamış, %77,9'u kendini yeterli hissetmektedir. MPTÖ puanı 151,09±7,61 (32–160), PYBYÖ puanı 104,18±10,22 (23–115) olup yüksek profesyonellik ve iyi yeterliliğe işaret etmektedir. Alt boyut puanları: Bilmek 23,54±2,60; Birlikte Olmak 28,55±2,96; İnancın Sürdürülmesi 19,36±1,82; Güçlendirme 10,93±1,63; Kendini Ayarlama 13,07±2,07; Saygınlığın Korunması 8,73±1,49. MPTÖ ile Bilmek, Birlikte Olmak, İnancın Sürdürülmesi ve Saygınlığın Korunması arasında düşük düzeyde pozitif anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Ebelerin mesleki profesyonel tutumları arttıkça, perinatal yas bakımında özellikle bilgi verme, aile ile birlikte olma, umudu/inancı destekleme ve bakımda saygınlığı koruma gibi temel bakım bileşenlerinin güçlendiği görülmektedir. Bu durum profesyonel tutumun, bakımın yalnızca teknik değil, aynı zamanda duygusal ve etik boyutlarını da geliştirdiğini göstermektedir. Ancak ebelerin büyük çoğunluğunun perinatal yas bakım eğitimi almamış olması önemli bir eksikliktir. Bu doğrultuda, perinatal yas bakımına yönelik yapılandırılmış hizmet içi eğitimlerin yaygınlaştırılması, ebelik müfredatına uygulamalı içeriklerin eklenmesi ve klinik rehberlerin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Perinatal yas, ebelik, profesyonel tutum, bakım yeterliliği"

Bildiri No: 2068

Sözlü Bildiri

Investigation of the Effect of Midwives' Professional Attitudes on Perinatal Bereavement Care Competence

Cansu Işık[1], Berfin Solmaz[1]

[1] *Giresun University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Perinatal loss is a traumatic experience for families, and the quality of care provided during this period is crucial. Midwives' professional attitudes may influence the quality of perinatal bereavement care. This study aimed to examine the effect of midwives' professional attitudes on their competence in perinatal bereavement care.

Materials - Methods: This descriptive study was conducted with 140 midwives reached via social media between March 26 and April 22, 2026, after ethical approval (25.03.2026/E-50877869-000-164161). Data were collected using the Introductory Information Form, Professional Attitude Scale in Occupation (PASO), and Perinatal Bereavement Care Competence Scale (PBCCS). Descriptive statistics and Spearman correlation analysis were used.

Results: Mean age of the midwives was 31.47±6.81 years; 96.4% held a bachelor's degree and 45.0% had 0–5 years of experience. Of the participants, 82.1% worked in state hospitals and had experience caring for families with perinatal loss. While 80.7% had not received training in perinatal bereavement care, 77.9% perceived themselves as competent. The mean PASO score was 151.09±7.61 (32–160), indicating high professionalism, and the mean PBCCS score was 104.18±10.22 (23–115), indicating good competence. Subscale means were: Knowing 23.54±2.60, Being with 28.55±2.96, Maintaining Belief 19.36±1.82, Empowering 10.93±1.63, Self-adjustment 13.07±2.07, and Preserving Dignity 8.73±1.49. PASO scores showed low, positive, and significant correlations with Knowing, Being with, Maintaining Belief, and Preserving Dignity ($p<0.05$).

Conclusion: As midwives' professional attitudes increase, key components of perinatal bereavement care—such as providing information, being present with the family, supporting hope/belief, and preserving dignity—are strengthened. This suggests that professional attitudes enhance not only the technical but also the emotional and ethical dimensions of care. However, the lack of training in perinatal bereavement care is a significant gap. Therefore, structured in-service training programs, integration of practical content into midwifery curricula, and development of clinical guidelines are recommended.

Anahtar Kelimeler: "Perinatal bereavement, midwifery, professional attitude, care competence"

Bildiri No: 2070

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Kültürlerarası Duyarlılık ile Duygusal Zekâ Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Çalışma

Elif Tiritci[1,*], Hatice Öztürk[1], Emel Güden[1]

[1] *Kapadokya Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Küreselleşme ve artan kültürel çeşitlilik, sağlık hizmetlerinde kültürlerarası duyarlılığın önemini artırmıştır. Bu bağlamda, ebelik öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılık ve duygusal zekâ düzeylerinin incelenmesi önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, ebelik öğrencilerinin kültürlerarası duyarlılık düzeyleri ile duygusal zekâ düzeyleri arasındaki ilişkiyi ve bu değişkenleri etkileyen faktörleri incelemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tasarımda yürütülmüştür. Evreni Kapadokya Üniversitesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören 170 öğrenci oluşturmakta, çalışmaya gönüllü olarak katılan 131 öğrenci dahil edilmiştir. Veriler, kişisel bilgi formu, Kültürlerarası Duyarlılık Ölçeği ve Rotterdam Duygusal Zekâ Ölçeği kullanılarak çevrim içi ortamda toplanmış ve SPSS programı ile analiz edilmiştir. Verilerin analizinde t test, Anova, Pearson Kolerasyon testi ve regresyon analizleri kullanımıştır. $p<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20,03±1,39 olup çoğunluğu bekar (%99,2) ve orta gelir düzeyindedir (%90,1). Kültürlerarası duyarlılık (86,08±11,87) ve duygusal zekâ (107,69±20,24) puanları orta-üst düzeydedir. Sosyodemografik değişkenlere göre her iki puanda anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$), farklı kültürlerle etkileşim deneyimi olan öğrencilerin kültürlerarası duyarlılık puanları daha yüksek bulunmuştur ($p=0,016$) . Duygusal zekâ ile kültürlerarası duyarlılık arasında düşük düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır ($r=0,272$; $p<0,01$). Regresyon analizinde modeller anlamlı olmakla birlikte açıklayıcılık düşüktür ($RZ\approx0,09–0,13$) ve yalnızca iletişimde kendine güvenme duygusal zekânın anlamlı bir yordayıcısıdır ($p=0,021$).

Sonuç: Kültürlerarası duyarlılık ile duygusal zekâ arasında anlamlı ancak zayıf bir ilişki bulunmaktadır. Kültürlerarası deneyimlerin artırılması ve iletişim becerilerinin geliştirilmesine yönelik eğitimlerin, öğrencilerin mesleki yeterliliklerine katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Bildiri No: 2070

Sözlü Bildiri

Examining the relationship between intercultural sensitivity and emotional intelligence in midwifery students: A cross-sectional study

Elif Tiritci[1], Hatice Öztürk[1], Emel Güden[1]

[1] *Cappadocia University Midwifery Department*

Introduction - Aim: Globalization and increasing cultural diversity have heightened the importance of intercultural sensitivity in healthcare services. In this context, examining midwifery students' levels of intercultural sensitivity and emotional intelligence is of particular relevance. This study aimed to investigate the relationship between intercultural sensitivity and emotional intelligence among midwifery students, as well as the factors influencing these variables.

Materials - Methods: The study was conducted using a descriptive, cross-sectional design. The population consisted of 170 students enrolled in the Midwifery Department of Cappadocia University, and 131 students who voluntarily participated were included in the study. Data were collected online using a personal information form, the Intercultural Sensitivity Scale, and the Rotterdam Emotional Intelligence Scale, and were analyzed using SPSS. The data were analysed using t-tests, ANOVA, Pearson's correlation test and regression analyses. A p-value of <0.05 was considered statistically significant.

Results: The mean age of the students was 20.03±1.39 years, with the majority being single (99.2%) and of middle-income status (90.1%). The mean scores for intercultural sensitivity (86.08±11.87) and emotional intelligence (107.69±20.24) were at a moderate-to-high level. While no significant differences were found in either variable according to sociodemographic characteristics ($p>0.05$), students with experience interacting with individuals from different cultures demonstrated significantly higher intercultural sensitivity scores ($p=0.016$). A low but statistically significant positive correlation was identified between emotional intelligence and intercultural sensitivity ($r=0.272$; $p<0.01$). Although the regression models were statistically significant, their explanatory power was limited ($RZ\approx0.09–0.13$), and communication self-confidence emerged as the only significant predictor of emotional intelligence ($p=0.021$).

Conclusion: In conclusion, a statistically significant yet weak relationship was found between intercultural sensitivity and emotional intelligence. Enhancing intercultural experiences and strengthening communication skills through targeted educational interventions may contribute to the professional competencies of midwifery students.

Bildiri No: 2078

Derleme Poster

Babalığın Biyolojik Temelleri: Hormonal Trajektörler ve Ebelik Bakımı İçin Çıkarımlar

Helin Kenli[1,*], Yaren Güneş[1], Sevil Güner[1]

[1] *Mersin Üniversitesi, Sağlik bilimleri Fakültesi, Ebelik bölümü*

Özet Metin: Ebelik disiplini içerisinde gebelik, doğum ve postpartum süreçler geleneksel olarak anne odaklı bir perspektifle ele alınsa da, güncel kanıtlar babaların da bu geçiş evresinde partnerleriyle eş zamanlı olarak belirgin nöroendokrin değişimler yaşadığını ortaya koymaktadır. Bu derleme kapsamında incelenen literatür, babaların sadece sosyal bir destek figürü değil, aynı zamanda karmaşık biyolojik dönüşümler yaşayan aktif birer ebeveynlik öznesi olduğunu göstermektedir. Araştırmalar, babaların gebelikten doğum sonrasına geçişte testosteron ve vazopressin seviyelerinde anlamlı düşüşler yaşadığını, bu durumun kaynakların eş aramadan ebeveynlik yatırımına yönlendirilmesiyle ilişkili olduğunu vurgulamaktadır. Özellikle testosteronun östradiola dönüşüm süreci ve düşük testosteron seviyeleri, daha yüksek ebeveynlik duyarlılığı ve bebekle kurulan oyun etkileşimi ile doğrudan bağlantılıdır. Ayrıca partnerler arasında kortizol, testosteron ve oksitosin seviyelerinde gözlemlenen fizyolojik senkronizasyon, aile içi bağlılığın ve ebeveynlik doyumunun kritik bir yordayıcısı olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak bu hormonal dalgalanmaların her zaman olumlu sonuçlar doğurmadığı; özellikle postpartum 3. ve 6. aylarda saptanan düşük testosteron ve DHEA seviyelerinin babalık depresyonu ve bebekle yetersiz bağlanma (bonding) riskiyle korelasyon gösterdiği saptanmıştır. Ebelik bakımı açısından bu bulgular, prenatal ve postnatal süreçlerde babaların da sistematik bir değerlendirmeye tabi tutulması gerektiğini göstermektedir. Ebeler, babaların yaşadığı bu hormonal trajektörün farkında olarak, riskli babaları belirlemeli ve aile merkezli bakım modelleriyle babalık bağlılığını destekleyici girişimler planlamalıdır. Sonuç olarak, babalığın biyopsişik temellerinin ebelik müfredatına ve klinik uygulamalara entegre edilmesi, sağlıklı aile dinamiklerinin sürdürülmesi ve yenidoğan refahının artırılması için elzem bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baba Adayı, Hormonal Değişim, Ebelik Bakımı, Bağlanma

Bildiri No: 2078

Derleme Poster

The Biological Foundations of Fatherhood: Hormonal Trajectories and Implications for Midwifery Care

Helin Kenli[1], Yaren Güneş[1], Sevil Güner[1]

[1] *Mersin University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department*

Abstract Text: Although pregnancy, birth, and postpartum processes are traditionally addressed through a mother-centered perspective within the midwifery discipline, current evidence reveals that fathers also undergo significant neuroendocrine changes simultaneously with their partners during this transition phase. The literature reviewed in this study demonstrates that fathers are not merely social support figures but are active subjects of parenting who experience complex biological transformations. Research highlights that fathers undergo significant declines in testosterone and vasopressin levels from pregnancy to the postpartum period, which is associated with the redirection of resources from mating effort toward parenting investment. Specifically, the process of testosterone aromatization into estradiol and lower testosterone levels are directly linked to higher parenting sensitivity and play interaction with the infant. Furthermore, the physiological synchronization observed between partners in cortisol, testosterone, and oxytocin levels emerges as a critical predictor of family cohesion and parenting satisfaction. However, these hormonal fluctuations do not always yield positive outcomes; notably, low testosterone and DHEA levels detected in the 3rd and 6th months postpartum correlate with risks of paternal depression and inadequate infant bonding. From a midwifery care perspective, these findings indicate that fathers should also be subject to systematic evaluation during the prenatal and postnatal periods. Awareness of this hormonal trajectory allows midwives to identify at-risk fathers and plan interventions to support paternal attachment through family-centered care models. Consequently, integrating the biopsychic foundations of fatherhood into midwifery curricula and clinical practices is considered an essential requirement for maintaining healthy family dynamics and enhancing newborn well-being.

Anahtar Kelimeler: Expectant Father, Hormonal Synchronization, Midwifery Care, Bonding

Bildiri No: 2100

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Mesleki Aidiyet ile Mesleki Kaygı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Meryem TOPRAK[1,*], Derya KAYA ŞENOL[1], Sevda ELKATMİŞ[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyet, mesleki kimlik gelişimi ve mesleğe uyum sürecinin önemli bir göstergesidir. Mesleki kaygı ise öğrencilerin eğitim, klinik uygulama ve mezuniyet sonrası kariyer süreçlerini etkileyebilen önemli bir faktördür. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyet düzeyi ile mesleki kaygı düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 286 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Ebelik Aidiyet Ölçeği ve Sağlık Hizmetleri Öğrencilerine Yönelik Mesleki Kaygı Ölçeği ile toplanmış; tanımlayıcı istatistikler ve korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20,74±2,28'dir. Ebelik Aidiyet Ölçeği toplam puan ortalaması 76,2±19,6; Mesleki Kaygı Ölçeği toplam puan ortalaması ise 69,8±19,3 olarak belirlenmiştir. Ebelik Aidiyet Ölçeği'nde en yüksek puan ortalaması "Mesleki Rol ve Sorumlulukları Yerine Getirme" alt boyutunda 26,2±7,0; en düşük puan ortalaması ise "Meslekte Görev ve Yetki Sınırı" alt boyutunda 10,5±3,0'dır. Mesleki Kaygı Ölçeği'nde en yüksek puan ortalaması "Mesleki Bilgi" alt boyutunda 23,5±7,0; en düşük puan ortalaması ise "Çalışma Hayatı" alt boyutunda 9,0±2,7 olarak bulunmuştur. Ebelik aidiyet toplam puanı ile mesleki kaygı toplam puanı arasında pozitif yönde, zayıf düzeyde ve anlamlı ilişki saptanmıştır (r=.122, p=.039).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetleri orta düzeyin üzerinde olmakla birlikte mesleki kaygıları da dikkate değer düzeydedir. Öğrenciler en çok mesleki bilgi ve yeterlilik alanında kaygı yaşamaktadır. Mesleki aidiyet ile mesleki kaygı arasında zayıf ama anlamlı bir ilişki vardır; bu durum, mesleğe aidiyet duyan öğrencilerin mesleki sorumluluk ve gelecek koşullarına ilişkin kaygıları daha fazla fark ediyor olabileceğini düşündürmektedir. Öğrencilerin mesleki aidiyetlerini güçlendirmeye yönelik eğitim ve klinik rehberlik uygulamaları sürdürülmeli; özellikle mesleki bilgi eksikliği, görev-yetki sınırları, çalışma koşulları ve iş sağlığına ilişkin kaygıları azaltmaya yönelik destekleyici programlar planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: ebelik öğrencileri, mesleki kaygı, ebelikte aidiyet

Bildiri No: 2100

Sözlü Bildiri

Investigation of the Relationship Between Professional Belonging and Occupational Anxiety in Midwifery Students

Meryem TOPRAK[1], Derya KAYA ŞENOL[1], Sevda ELKATMİŞ[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata University*

Introduction - Aim: Professional belonging in midwifery students is an important indicator of professional identity development and adaptation to the profession. Occupational anxiety is an important factor that may affect students' education, clinical practice, and post-graduation career processes. This study was conducted to determine the relationship between professional belonging and occupational anxiety levels in midwifery students.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 286 students studying in the Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Osmaniye Korkut Ata University, who agreed to participate in the study. Data were collected using a Personal Information Form, the Midwifery Belonging Scale, and the Occupational Anxiety Scale for Health Services Students, and were analyzed using descriptive statistics and correlation analysis.

Results: The mean age of the students was 20.74±2.28 years. The mean total score of the Midwifery Belonging Scale was 76.2±19.6, while the mean total score of the Occupational Anxiety Scale was 69.8±19.3. In the Midwifery Belonging Scale, the highest mean score was found in the "Fulfilling Professional Roles and Responsibilities" subdimension (26.2±7.0), and the lowest mean score was found in the "Duties and Authority Limits in the Profession" subdimension (10.5±3.0). In the Occupational Anxiety Scale, the highest mean score was found in the "Professional Knowledge" subdimension (23.5±7.0), and the lowest mean score was found in the "Working Life" subdimension (9.0±2.7). A positive, weak, and significant relationship was found between total professional belonging and total occupational anxiety scores (r=.122, p=.039).

Conclusion: Midwifery students' professional belonging was above moderate level, while their occupational anxiety was also notable. Students experienced the highest anxiety in professional knowledge and competence. The weak but significant relationship between professional belonging and occupational anxiety suggests that students with stronger professional belonging may be more aware of professional responsibilities and future working conditions. Educational and clinical guidance practices should be continued to strengthen students' professional belonging, and supportive programs should be planned to reduce anxiety related to professional knowledge deficits, duty-authority boundaries, working conditions, and occupational health.

Anahtar Kelimeler: midwifery students, occupational anxiety, belonging in midwifery.

Bildiri No: 2127

Derleme Sözlü

Tele-Ebelik ve Uzaktan İzlem Uygulamalarının Anne ve Yenidoğan Sağlığına Etkisi: Güncel Yaklaşımlar

Yaren Buse Cantimur[1], Aleyna Yıldız[1,*]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Tele-ebelik ve uzaktan izlem uygulamaları dijital sağlık teknolojilerinin gelişimiyle birlikte anne ve yenidoğan sağlığında önemli gelişmeler yaratmaktadır. Tele-ebelik; prekonsepsiyonel dönemden başlayarak gebelik, doğum ve doğum sonu dönemlerde ebelik bakımının telefon, video görüşme ve mobil sağlık uygulamaları aracılığıyla uzaktan yürütülmesini ifade etmektedir. Tele ebelik uygulamaları giyilebilir sensörler ve yapay zeka destekli sistemlere entegre edilerek kadınların izlenmesini ve bakımın etkili şekilde sürdürülmesini sağlamaktadır. Güncel literatür, bu uygulamaların özellikle dezavantajlı gruplardaki kadınlar için sağlık hizmetlerine ulaşımı artırdığını ve bakım sürekliliğini desteklediğini göstermektedir. Uzaktan izlem sistemleri sayesinde maternal ve fetal parametreler ev ortamında takip edilebilmekte, erken risk tespiti mümkün hale gelmektedir. Uzaktan elektronik fetal izlem (REFM) ve kablosuz biyosensörlerin perinatal sonuçları iyileştirebildiği ve hastaneye bağımlılığı azalttığı bildirilmektedir. Özellikle yüksek riskli gebeliklerde kullanılan ev tipi kardiyotokografi ve vital bulgu izlem sistemlerinin güvenli ve etkili olduğu bildirilmektedir. Ayrıca tele-sağlık uygulamalarının anne memnuniyetini artırdığı, uzaktan sunulan danışmanlık hizmetleri ile emzirme öz-yeterliliğini desteklediği ve gebelik sürecinde anne adaylarının kendi bakımına katılımını güçlendirdiği belirtilmektedir. Bunun yanı sıra, gebelerin evde kendi başına kullanabildiği tele-ultrason cihazları, fetal değerlendirmede yardımcı olabileceği bildirilmektedir. Bu uygulamalar gereksiz hastaneye başvuruları ve hospitalizasyonu azaltarak annelerin kaygı oranlarını düşürmekte ve hastane enfeksiyonlarından uzak tutmaktadır. Ebelik hizmetlerinde tele-sağlık kullanımına yönelik çalışmalar, ebelerin bu uygulamaları genel olarak olumlu karşıladığını; ancak teknik altyapı eksiklikleri, veri güvenliği sorunları ve dijital okuryazarlık düzeyinin sınırlı olması gibi engellerin bulunduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca COVID-19 pandemisi sonrası dönemde tele-ebelik uygulamalarının sağlık sistemlerinde kalıcı bir yer edindiği ve yüz yüze bakımın tamamlayıcısı olarak sürdürülebilir bir model sunduğu vurgulanmaktadır. Sonuç olarak tele-ebelik ve uzaktan izlem uygulamaları, anne ve yenidoğan sağlığında erişilebilirliği artıran, maliyetleri azaltan ve bakım kalitesini geliştiren yenilikçi yaklaşımlar olarak öne çıkmaktadır. Ancak bu sistemlerin etkinliğinin artırılması için teknolojik altyapının güçlendirilmesi, anne ve ebeveynlerin eğitim programlarına dahil edilerek bilinçlendirilmesi ve etik veri yönetimi stratejilerinin geliştirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tele-ebelik, uzaktan izlem, dijital sağlık, anne sağlığı, yenidoğan sağlığı

Bildiri No: 2127

Derleme Sözlü

Tele-Midwifery and Remote Monitoring Applications on Maternal and Neonatal Health: Current Approaches

Yaren Buse Cantimur[1], Aleyna Yıldız[1]

[1] *Uskudar University*

Abstract Text: Tele-midwifery and remote monitoring applications have generated significant advances in maternal and neonatal health with the development of digital health technologies. Tele-midwifery refers to the delivery of midwifery care from the preconception period through pregnancy, childbirth, and the postpartum period via remote communication tools such as telephone consultations, video calls, and mobile health applications. These applications are increasingly integrated with wearable sensors and artificial intelligence–supported systems, enabling effective monitoring of women and continuity of care. Current literature indicates that these approaches improve access to healthcare services, particularly for women in disadvantaged groups, and strengthen continuity of care.

Through remote monitoring systems, maternal and fetal parameters can be tracked in home settings, allowing early detection of potential risks. Remote electronic fetal monitoring (REFM) and wireless biosensors have been reported to improve perinatal outcomes and reduce dependency on hospital-based care. In particular, home-based cardiotocography and vital sign monitoring systems used in high-risk pregnancies are considered safe and effective. Telehealth applications have also been shown to increase maternal satisfaction, enhance breastfeeding self-efficacy through remote counseling services, and strengthen pregnant women's involvement in their own care. Additionally, tele-ultrasound devices that can be used independently at home may support fetal assessment. These applications reduce unnecessary hospital visits and admissions, lower maternal anxiety levels, and minimize exposure to hospital-acquired infections.

Studies on telehealth use in midwifery services indicate that midwives generally view these applications positively; however, challenges such as limited technical infrastructure, data security concerns, and insufficient digital literacy remain. Furthermore, it is emphasized that tele-midwifery has become a permanent component of healthcare systems in the post-COVID-19 era and offers a sustainable model as a complement to face-to-face care.

In conclusion, tele-midwifery and remote monitoring applications are innovative approaches that enhance accessibility, reduce costs, and improve the quality of maternal and neonatal care. However, improving their effectiveness requires strengthening technological infrastructure, educating women and families, and developing robust ethical data management strategies.

Anahtar Kelimeler: Tele-midwifery, remote monitoring, digital health, maternal health, neonatal health

Bildiri No: 2192

Sözlü Bildiri

Engelli gebelerde sanal gerçeklik uygulamaları: bir literatür taraması

Elif Saraç[1,*], Sati Koldaş Mir[2]

[1] *Lokman Hekim Üniversitesi Ebelik Öğrencisi*

[2] *Lokman Hekim Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sanal gerçeklik (VR), bireylere yapay bir ortamda gerçeklik hissi sunan ileri düzey bir simülasyon teknolojisidir. Güncel literatürde gebelik sürecinde VR kullanımının yaygınlaştığı görülse de engelli gebe popülasyonuna yönelik spesifik çalışmaların eksikliği dikkat çekmektedir. Bu çalışma; sağlıklı gebelerde ve engelli bireylerde VR kullanımının sonuçlarını ele almayı ve VR kullanımının engelli gebeler için potansiyel terapötik faydaları üzerinde tartışmayı amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma kapsamında PubMed ve Google Scholar veri tabanları üzerinden son 10 yıla ait literatür taranmıştır. Taramada "engelli gebe", "sanal gerçeklik", "VR" ve "rehabilitasyon" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Dahil edilme kriteri olarak; sağlıklı gebelerde VR kullanımı ve engelli bireylerde VR destekli rehabilitasyon süreçlerini inceleyen çalışmalar baz alınmıştır.

Bulgular: Literatür incelendiğinde, VR uygulamalarının engelli bireylerde; fonksiyonel mobilite artışı, lokomotor gelişim, denge kontrolü ve akut/kronik ağrı yönetiminde etkin olduğu saptanmıştır. Gebelik özelinde ise VR'ın; non-farmakolojik bir ağrı yönetim aracı olduğu ve prenatal anksiyeteyi anlamlı düzeyde azalttığı belirlenmiştir. Bu veriler ışığında, engelli gebeler için VR teknolojisinin; doğumhane ortamının önceden deneyimlenmesi, engel grubuna özgü doğum pozisyonu provaları ve fiziksel kısıtlılıklara uygun bakım/emzirme simülasyonları sunabileceği öngörülmektedir.

Sonuç: Engelli gebelerin maternal süreçlerde ihtiyaç duydukları kapsamlı desteğin, gelişen teknoloji ile entegre edilmesi kritik öneme sahiptir. Ebe eşliğinde gerçekleştirilecek VR simülasyonlarının, engelli gebelerin fiziksel ve psikolojik adaptasyonunu güçlendirebileceği düşünülmektedir. Bu teorik çerçevenin, gelecekte yapılacak randomize kontrollü deneysel araştırmalarla desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Engelli gebeler, sanal gerçeklik, ebelik bakımı, rehabilitasyon.

Bildiri No: 2192

Sözlü Bildiri

Virtual reality applications in pregnant women with disabilities: a literature review

Elif Saraç[1], Sati Koldaş Mir[2]

[1] *Lokman Hekim University midwifery student*

[2] *Lokman Hekim University Midwifery department*

Introduction - Aim: Virtual reality (VR) is an advanced simulation technology that provides individuals with a sense of reality within an artificial environment. While the use of VR during pregnancy has become widespread in the current literature, the lack of specific studies targeting the population of pregnant women with disabilities is notable. This study aims to examine the outcomes of VR use in healthy pregnant women and individuals with disabilities and to discuss the potential therapeutic benefits of VR use for pregnant women with disabilities.

Materials - Methods: As part of this study, a literature search was conducted in the PubMed and Google Scholar databases covering the past 10 years. The search utilized the keywords “pregnant women with disabilities,” “virtual reality,” “VR,” and “rehabilitation.” The inclusion criteria were based on studies examining the use of VR in healthy pregnant women and VR-assisted rehabilitation processes in individuals with disabilities.

Results: A review of the literature indicates that VR applications are effective in individuals with disabilities in terms of increased functional mobility, locomotor development, balance control, and acute/chronic pain management. Specifically regarding pregnancy, VR has been identified as a non-pharmacological pain management tool and has been shown to significantly reduce prenatal anxiety. In light of these findings, it is anticipated that VR technology could offer pregnant women with disabilities the opportunity to experience the delivery room environment in advance, practice birth positions tailored to their specific disability, and engage in care and breastfeeding simulations adapted to their physical limitations.

Conclusion: It is of critical importance to integrate the comprehensive support that pregnant women with disabilities require during the maternal care process with emerging technologies. It is believed that VR simulations conducted under the supervision of a midwife can enhance the physical and psychological adaptation of pregnant women with disabilities. It is recommended that this theoretical framework be supported by future randomized controlled experimental studies.

Anahtar Kelimeler: Pregnant women with disabilities, virtual reality, midwifery care, rehabilitation.

Bildiri No: 2200

Sözlü Bildiri

Yenidoğan Tarama Programlarına İlişkin Annelerin Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi: Amasya İli Örneği

Mesude ULUŞEN[1], Vildan ŞAHİN[1,*]

[1] *Amasya Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Yenidoğan taramaları hayata sağlıklı başlangıç için önemlidir. Araştırmanın amacı postpartum dönemdeki annelerin yenidoğan tarama programı hakkında bilgi ve tutumlarını etkileyen faktörlerin değerlendirilmesidir.

Gereç - Yöntem: Çalışmanın evreni doğum sonu 24 saat-6 hafta arasında olan 285 anneden oluşturmaktadır. Çalışmada "Yenidoğan Taramaları Hakkında Anne Bilgi ve Tutumları Ölçeği"(YTHABTÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde RStudio(versiyon 4.4.3) programı kullanılmış, normallik varsayımında Kolmogorov Smirnov testi, iki gruplu değişkenlerin farklılığı incelenirken normal dağılmayan verilerde Mann-Whitney U testi, üç ve fazla gruplu değişkenlerdeki farklılık incelenirken Kruskal-Wallis testi kullanılmıştır. Tüm analizlerde önem düzeyi %5($p<0.05$) olarak seçilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %49.8'i 26-35 yaşlarında, %44.9'u lisans veya üzeri eğitim düzeyinde, %56.1'i çalışmıyor, %55.1'i bir doğum yapmış, %93.3'ü takipli, taramalara ilişkin %74 oranında ebelerden bilgi alınmış. Annelerin YTHABTÖ'den aldıkları toplam puan ortalaması 16.84±8.75 olup bilgi alt boyutu ortalama puanı 4.36±2.77, kavram boyutu 5.58±3.24, tutum boyutu 6.90±4.72 olarak hesaplanmıştır. Gebelik takibinin yapıldığı yere ve yenidoğan tarama testinde ebeveyn kararına göre ölçeğin bilgi boyutundaki farklar önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Gebelik takibinin yapıldığı yer, YD tarama bilgisine ulaşım yolu ve ebeveyn kararına ilişkin görüşlerin kavram boyutu üzerinde etkili olduğu görülmüştür($p<0.05$). Yenidoğan taramasına ilişkin bilgi edinmenin en uygun zamanı ve testin ebeveyn kararına bırakılmasına yönelik görüşlerin tutum üzerinde etkili olduğu görülmüştür ($p<0.05$). Gebelik takibinin yapıldığı yer, bilgiye ulaşım yolu, bilgi edinimi için en uygun zaman ve ebeveyn kararına ilişkin görüşlerin toplam puan üzerinde etkili olduğu görülmüştür. Özellikle ASM ve devlet hastanesinde takip edilen bireylerin toplam puanlarının özel hastaneye göre daha yüksek olması, kamu sağlık hizmetlerinde sunulan bilgilendirme süreçlerinin daha etkili olabileceğini düşündürmektedir.

Sonuç: Yenidoğan tarama programlarına ilişkin bilgi düzeyinin artırılmasına yönelik eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi gerektiği, gebelik sürecinde bilgilendirmelerin önemli olduğu, birinci basamakta verilen danışmanlık/eğitimin daha etkili olduğu düşünülmektedir. Özellikle ikinci ve üçüncü basamak sağlık kuruluşlarında gebelere yönelik eğitim/danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi yenidoğan tarama programlarına ilişkin farkındalığın artırılmasına katkı sağlayabilir. Bu bağlamda sağlık profesyonellerinin aktif rol alması, bireylerin karar süreçlerine katılımının desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan taramaları, Bilgi,Tutum, Doğum sonu

Bildiri No: 2200

Sözlü Bildiri

An Assessment of Mothers' Knowledge and Attitudes Regarding Newborn Screening Programmes: The Case of Amasya Province

Mesude ULUŞEN[1], Vildan ŞAHİN[2]

[1] *Amasya Üniversitesi*

[2] *Amasya üniversitesi*

Introduction - Aim: Newborn screening is essential for a healthy start in life. The aim of this study is to assess the factors influencing mothers' knowledge and attitudes towards the newborn screening programme during the postpartum period.

Materials - Methods: The study population consisted of 285 mothers whose infants were between 24 hours and 6 weeks old. The "Scale of Mothers' Knowledge and Attitudes Regarding Newborn Screenings" (YTHABTÖ) was used in the study. RStudio (version 4.4.3) was used for data analysis; the Kolmogorov-Smirnov test was used to assess the assumption of normality; the Mann-Whitney U test was used to examine differences between two groups when data were not normally distributed; and the Kruskal-Wallis test was used to examine differences among three or more groups. A significance level of 5% ($p < 0.05$) was selected for all analyses.

Results: 49.8% of participants were aged 26–35, 44.9% had a bachelor's degree or higher, 56.1% were not in employment, 55.1% had given birth once, 93.3% were under antenatal care, and 74% of information regarding antenatal scans was obtained from midwives. The mean total score obtained by mothers on the YTHABTÖ was 16.84±8.75; the mean score for the knowledge subscale was 4.36±2.77, for the concept subscale 5.58±3.24, and for the attitude subscale 6.90±4.72. It was observed that the location of antenatal care, the method of accessing information on newborn screening, and views regarding parental decision-making had an effect on the conceptual dimension ($p<0.05$). It was observed that the location of antenatal care, the method of accessing information, the most appropriate time for information acquisition, and views regarding parental decision-making had an effect on the total score.

Conclusion: It is considered necessary to strengthen educational and advisory services aimed at improving knowledge levels regarding NTP; it is recognised that providing information during pregnancy is important, and that counselling and education provided at the primary care level are more effective. In this context, it is recommended that healthcare professionals play an active role and that individuals' participation in decision-making processes be supported.

Anahtar Kelimeler: Newborn screenings, Knowledge, Attitudes, Postnatal

Bildiri No: 2216

Derleme Sözlü

Doğumda Non-Farmakolojik Ağrı Yönetiminde Ebenin Rolü: Bir Sistematik İnceleme

Çisem Baştarcan[1], Ayşenaz Güneş[1,*]

[1] *İstanbul Beykent Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, doğumda non-farmakolojik ağrı yönetiminde ebenin rolünü literatür doğrultusunda incelemektir.

Yöntem: Bu sistematik derleme kapsamında literatür taraması, PICO yaklaşımı doğrultusunda Kasım 2025–Nisan 2026 tarihleri arasında Google Akademik ve PubMed veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde Türkçe ve İngilizce olarak "doğum", "doğum ağrısı", "ebe" ve "non-farmakolojik yöntemler" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son beş yıl içerisinde yayımlanmış, tam metnine ulaşılan ve doğumda non-farmakolojik yöntemleri inceleyen araştırmalar dahil edilmiştir. Tarama sonucunda toplam 7.893 çalışmaya ulaşılmış (Google Akademik: 7.860; PubMed: 33), çalışmalar başlık ve özetlerine göre incelenmiş, yinelenenler çıkarılmış ve dahil edilme kriterlerine uymayanlar elenmiştir. Nihai olarak 10 çalışma sistematik incelemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmaların 3'ü randomize kontrollü, 2'si tanımlayıcı ve 5'i nitel araştırmadır. Non-farmakolojik yöntemlerin etkinliği; ağrı şiddeti, konfor düzeyi, anksiyete ve doğum süresi gibi parametreler üzerinden değerlendirilmiştir. SP6 akupresür noktasına uygulanan buz masajı ve ısı-soğuk uygulamalarının doğumun birinci evresinde ağrıyı azalttığı ve doğum süresini kısalttığı belirlenmiştir. Effleurage ve bağ dokusu masajının aktif fazda etkili olduğu, özellikle effleurage'ın ileri evrelerde daha belirgin ağrı azalımı sağladığı saptanmıştır. Ayrıca nefes egzersizleri, dua, yürüyüş ve sıcak uygulamalar gibi yöntemlerin psikolojik rahatlama ile ilişkili olduğu bulunmuştur. "Labour Hopscotch" çerçevesinde doğum topu, doğum taburesi ve su terapisi gibi uygulamaların fizyolojik doğumu desteklediği belirlenmiştir. Ebelerin bilgi düzeyinin uygulama sıklığını etkilediği, ancak eğitim ve ekipman eksikliklerinin kullanımını sınırladığı görülmüştür.

Sonuç: Non-farmakolojik yöntemler doğum ağrısı yönetiminde etkili, güvenli ve anne konforunu artırıcıdır. Ebelerin bu yöntemlere ilişkin bilgi ve becerilerinin artırılması ve klinik uygulamaların desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, doğum ağrısı, ebe, non-farmakolojik yöntemler

Bildiri No: 2216

Derleme Sözlü

The Role of Midwives in Non-Pharmacological Pain Management During Labor: A Systematic Review

Çisem Baştarcan[1], Ayşenaz Güneş[1]

[1] *Istanbul Beykent University*

Abstract Text: Introduction and Aim: This study aims to examine the role of midwives in non-pharmacological pain management during labor based on current literature. Methods: This systematic review was conducted using the PICO framework. A literature search was performed between November 2025 and April 2026 in Google Scholar and PubMed databases. The keywords “labor,” “labor pain,” “midwife,” and “non-pharmacological methods” were used in both Turkish and English. Studies published within the last five years, with full-text availability, and focusing on non-pharmacological pain management during labor were included. A total of 7,893 studies were identified (Google Scholar: 7,860; PubMed: 33). Studies were screened by title and abstract, duplicates were removed, and those not meeting inclusion criteria were excluded. Finally, 10 studies were included in the review. Results: Among the included studies, 3 were randomized controlled trials, 2 were descriptive, and 5 were qualitative studies. The effectiveness of non-pharmacological methods was evaluated based on pain intensity, comfort level, anxiety, and labor duration. Ice massage applied to the SP6 acupressure point and heat–cold applications significantly reduced pain intensity and shortened the first stage of labor. Effleurage and connective tissue massage were found effective during the active phase, with effleurage showing greater pain reduction in later stages. Additionally, breathing exercises, prayer, walking, and warm applications were associated with psychological relief. Applications such as birth ball, birth stool, and water therapy within the “Labour Hopscotch” framework were found to support physiological labor. Midwives’ knowledge levels directly influenced the use of these methods; however, lack of training and equipment limited their implementation. Conclusion: Non-pharmacological methods are effective and safe approaches that enhance maternal comfort during labor. Improving midwives’ knowledge and skills and supporting clinical implementation are recommended.

Anahtar Kelimeler: Labor, labor pain, midwife, non-pharmacological methods

Bildiri No: 2234

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinde Riskli Cinsel Davranışların Cinsel Sağlık Okuryazarlık Düzeyi İle İlişkisi

Dilek GEÇER[1,*], Nazlı UYAR[1], Sibel YALVAÇ[1]

[1] *Tarsus Üniversitesi SBF Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinde riskli cinsel davranışların cinsel sağlık okuryazarlık düzeyi ile ilişkisini incelenmektir.

Gereç - Yöntem: Çalışma, analitik kesitsel tipte olup Mersin'de bir devlet üniversitesinde 2024-2025 yılında öğrenim gören 18-24 yaş grubundaki kız öğrenciler ile yapılmıştır. Veriler, 15.02.2025-25.12.2025 tarihleri arasında anket yöntemiyle toplanmış, Öğrenci Bilgi Formu, Evlilik Öncesi Riskli Cinsel Davranış Ölçeği (EÖRCDÖ) ve Cinsel Sağlık Okuryazarlık Ölçeği (CİSÖY) kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamasının 20,55±2,24 olduğu, %45,4'ünün sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gördüğü, %84,9'unun çekirdek aileye sahip olduğu, %24,8'inin flörtü olduğu, anne eğitim düzeyinin %57,1 oranında ilkokul olduğu, cinsel sağlık bilgisinin %28,3'ü aileden %26,6'sı üniversiteden ve %24,8'i internetten öğrendikleri, aileden bilgi alanların % 72'si anneden % 0.7'si babadan bilgi aldığı, %15,1'inin cinsel istismara maruz kaldığı belirlenmiştir. Çalışmada EÖRCDÖ ortalamasının 72,51±8,53 ve CİSÖY ortalamasının 53,10±8,13 olduğu belirlenmiştir. Herhangi bir işte çalışan ve cinsel istismara maruz kalan öğrencilerin EÖRCDÖ puanları arasında bir ilişki bulunmadığı, KYK'da kalan öğrencilerin EÖRCDÖ puanlarının daha yüksek olduğu, ailesinden bilgi alan öğrencilerin EÖRCDÖ puanlarının daha düşük olduğu, cinsel sağlık okuryazarlık hakkında bilgisi olmayan CİSÖY puanlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmada öğrencilerin CİSÖY ile EÖRCDÖ puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki olduğu görülmüştür. Öğrencilerin cinsel sağlık okuryazarlık düzeyi arttıkça riskli cinsel davranış gösterme eğiliminin azaldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: cinsel davranış, cinsel sağlık, genç yetişkin, sağlık okuryazarlığı, üreme sağlığı

Bildiri No: 2234

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Risky Sexual Behaviors And Sexual Health Literacy Level Among University Students

Dilek Gecer[1], Nazlı Uyar[1], Sibel Yalvac[1]

[1] *University of Tarsus, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The aim of this study is to examine the relationship between risky sexual behaviors and sexual health literacy levels among university students.

Materials - Methods: This study is an analytical cross-sectional study conducted with female students aged 18-24 studying at a state university in Mersin during the 2024-2025 academic year. Data were collected between February 15, 2025, and December 25, 2025, using a questionnaire. The Student Information Form, the Premarital Risky Sexual Behavior Scale (PSBBS), and the Sexual Health Literacy Scale (SHLS) were used.

Results: The study found that the average age of the students was 20.55±2.24, 45.4% were studying in the Faculty of Health Sciences, 84.9% had a nuclear family, 24.8% were dating, 57.1% of the mothers had only primary school education, 28.3% learned about sexual health knowledge from their families, 26.6% from the university, and 24.8% from the internet. Of those who received information from their families, 72% received it from their mothers and 0.7% from their fathers. 15.1% had experienced sexual abuse. The mean score on the Sexual Health Information Questionnaire (SCIQ) was 72.51±8.53 and the mean score on the Sexual Health Information Questionnaire (SCIQ) was 53.10±8.13. It was determined that there was no relationship between the Sexual Health Literacy Scale (SHL) scores of students who were employed and those who had experienced sexual abuse; that students residing in student dormitories had higher SHL scores; that students who received information from their families had lower SHL scores; and that students who lacked knowledge about sexual health literacy had lower SHL scores.

Conclusion: A statistically significant and negative correlation was found between SHL and SHL. It was concluded that as students' sexual health literacy levels increased, their tendency to engage in risky sexual behaviors decreased.

Anahtar Kelimeler: sexual behavior, sexual health, young adult, health literacy, reproductive health)

Bildiri No: 2238

Derleme Sözlü

Sezaryen Oranlarını Azaltmada Kanıta Dayalı Ebelik Yaklaşımları

Tuba KONAK[1,*], Hilal ÇETİN[1], Elif YALVAÇ[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü,*

Özet Metin: Amaç: Bu derleme çalışmasında, sezaryen oranlarını azaltmada kanıta dayalı ebelik yaklaşımları literatür bilgileri kullanılarak ele alınması amaçlanmaktadır.
Yöntem: Bu çalışmanın kanıta dayalı bilgilerin elde edilmesi ile derlemenin teorik alt yapısının oluşturulması literatür taramalarıyla gerçekleştirilmiştir. Kanıtların derlenmesinde alana özgü bilimsel araştırma kitaplar, rehberler, sistematik derlemeler, metaanalizler, randomize kontrollü girişimsel araştırmalar ve gözlemsel araştırmaların ana sonuçları kullanılmıştır. Tarama sürecinde Pubmed, Cochrane Library, MEDLINE, CINAHL, ClinicalKey ve Google veri tabanları kullanılmıştır. Bu çalışma ÜNİDES projesi kapsamında desteklenmeye hak kazanmıştır. Ebelikte Araştırma ve Bilimsel Münazara Kulübü olarak, projenin hayata geçirilmesinde desteklerden ötürü ÜNİDES programına teşekkürlerimizi sunarız.
Bulgular: Günümüzde sezaryen kontrolsüz bir şekilde tercih edilen bir operasyon haline gelmiştir. WHO sezaryen oranlarının %10-15 seviyesinde kalmasını önermektedir. Tıbbi sezaryen haricinde elektif sezaryen kararları nedeniyle sezaryen oranlarının kontrolsüz yükseldiği tahmin edilmektedir. Sezaryen maternal-yenidoğan sağlığı üzerinde, kanama, enfeksiyon, anestezi komplikasyonları ve plasenta problemlere yol açabilir. Sezaryen oranlarının düşürülmesinde; ebe liderliğinde doğum, kanıta dayalı alternatif doğum teknikleri, gebelik/doğum esnasında sürekli destek, kadın merkezli ebelik bakımı, bireyselleştirilmiş ebelik bakımı ve nonfarmakolojik ağrı yönetim teknikleri kullanılarak sezaryen oranlarının azaltılmasında etkili müdahalelerden biridir.
Sonuç ve Öneriler: Sezaryen oranlarının yüksekliği doğumun doğallığını bozan, maternal ve yenidoğan sağlığını olumsuz etkileyen küresel bir halk sağlığı sorundur. Sezaryen oranlarını azaltmak küresel hedefler arasında olup, ebeler, vajinal doğumların yaygınlaştırılması kanıta dayalı uygulamaların hayata geçirilmesinde ve normal doğuma teşvikte kilit rol oynamaktadır. Gebelere doğumun normal bir fizyolojik süreç olduğu ve kanıta dayalı uygulamaların önemi konusunda danışmanlık verilmelidir. Ayrıca ebeler, sürekli literatürü takip ederek alternatif yöntemler hakkında bilgi sahibi olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Gebelik, Kanıta Dayalı Yaklaşımlar, Sezaryen, Sezaryen Oranları

Bildiri No: 2238

Derleme Sözlü

Evidence-Based Midwifery Approaches to Reducing Cesarean Section Rates

Tuba KONAK[1], Hilal ÇETİN[1], Elif YALVAÇ[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: This review aims to address evidence-based midwifery approaches to reducing cesarean section rates using literature data.

Method: The theoretical framework of this review was established through literature searches to gather evidence-based information. Field-specific scientific research books, guides, systematic reviews, meta-analyses, randomized controlled interventional trials, and observational research main results were used in compiling the evidence. PubMed, Cochrane Library, MEDLINE, CINAHL, ClinicalKey, and Google databases were used in the search process. This study was awarded funding under the UNIDES project. As the Midwifery Research and Scientific Debate Club, we would like to express our gratitude to the UNIDES program for their support in realizing this project.

Findings: Today, cesarean section has become an uncontrollably preferred operation. The WHO recommends that cesarean section rates remain at 10-15%. It is estimated that cesarean section rates are rising uncontrollably due to elective cesarean section decisions, excluding medically prescribed cesarean sections. Cesarean section can lead to complications in maternal and neonatal health, including bleeding, infection, anesthesia complications, and placental problems. Effective interventions in reducing cesarean section rates include midwife-led childbirth, evidence-based alternative birth techniques, continuous support during pregnancy/delivery, woman-centered midwifery care, individualized midwifery care, and non-pharmacological pain management techniques. Conclusion and Recommendations: High cesarean section rates are a global public health problem that disrupts the natural process of childbirth and negatively impacts maternal and neonatal health. Reducing cesarean section rates is a global goal, and midwives play a key role in promoting vaginal births, implementing evidence-based practices, and encouraging natural childbirth. Pregnant women should be counseled about childbirth being a normal physiological process and the importance of evidence-based practices. Furthermore, midwives should continuously monitor the literature to stay informed about alternative methods.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, Pregnancy, Evidence-Based Approaches, Cesarean Section, Cesarean Section Rates

Bildiri No: 2323

Sözlü Bildiri

Anne Sütü Mikrobiyotasının Yenidoğan Bağışıklığının Şekillenmesi ve Uzun Dönem Sağlık Sonuçlarındaki Rolü

Melike İkranur Çınar[1,*], Zeliha Burcu Yurtsal[2]

[1] *Yüksek Lisans Öğrencisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

[2] *Prof. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Giriş - Amaç: Anne sütü mikrobiyotası, yenidoğan bağırsak mikrobiyotasının gelişiminde ve bağışıklık sisteminin olgunlaşmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu derleme, anne sütü mikrobiyotasının yenidoğan bağışıklığı ve uzun dönem sağlık sonuçlarındaki rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Bu derleme, PubMed ve Google Scholar elektronik veri tabanlarında literatür taraması yapılarak gerçekleştirilmiştir. “Anne sütü mikrobiyotası”, “insan sütü mikrobiyotası”, “yenidoğan bağırsak mikrobiyotası”, “yenidoğan bağırsak kolonizasyonu”, “bağışıklık sistemi gelişimi” ve “emzirme” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Anne sütü mikrobiyotası, yenidoğan immün gelişimi ve uzun dönem sağlık sonuçları arasındaki ilişkiye odaklanan çalışmalar dahil edilmiştir. Son yıllarda yayımlanan ilgili makaleler incelenerek anne sütü mikrobiyotasının yenidoğan bağışıklığı ve gelecek sağlık üzerindeki rolü değerlendirilmiştir.

Bulgular: Güncel kanıtlar, anne sütünün Bifidobacterium ve Lactobacillus gibi yararlı mikroorganizmaların yanı sıra insan sütü oligosakkaritleri, immünoglobulinler ve antimikrobiyal peptitler gibi biyoaktif bileşenler içerdiğini göstermektedir. Bu bileşenler bağırsak kolonizasyonunu desteklemekte, intestinal bariyeri güçlendirmekte ve immün yanıtları düzenlemektedir. Aynı zamanda, anne sütü ile beslenen bebeklerin formül mama ile beslenen bebeklere kıyasla daha sağlıklı bir bağırsak mikrobiyotasına sahip olduğunu ve bunun enfeksiyon, alerji, obezite ve otoimmün hastalık risklerini azalttığını göstermektedir. Annenin beslenmesi, antibiyotik maruziyeti, doğum şekli ve laktasyon dönemi gibi maternal faktörler anne sütü mikrobiyotasının bileşimini ve infantın bağışıklık gelişimini etkileyebilmektedir.

Sonuç: Anne sütü mikrobiyotası, yenidoğan bağışıklık sisteminin olgunlaşmasında önemli bir belirleyicidir ve yaşam boyu sağlık sonuçlarını olumlu etkileyebilir. Emzirme uygulamalarının desteklenmesi, yenidoğan sağlığını ve uzun dönem iyilik halini geliştirebilir.

Anahtar Kelimeler: " Anne sütü mikrobiyotası, yenidoğan bağışıklığı, emzirme, uzun dönem sağlık "

Bildiri No: 2323

Sözlü Bildiri

The Role of Breast Milk Microbiota in Neonatal Immunity and Long-Term Health Outcomes

Melike İkranur Çınar[1], Zeliha Burcu Yurtsal[2]

[1] *Master's Student, Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

[2] *Prof. Dr., Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

Introduction - Aim: Breast milk microbiota plays an important role in the development of neonatal gut microbiota and immune maturation. This review aimed to examine the role of breast milk microbiota in neonatal immunity and long-term health outcomes.

Materials - Methods: This review was conducted through a literature search in electronic databases including PubMed and Google Scholar. The keywords used were "breast milk microbiota," "human milk microbiota," "neonatal gut microbiota," "infant gut colonization," "immune system development," and "breastfeeding." Studies focusing on the relationship between breast milk microbiota, neonatal immune development, and long-term health outcomes were included. Relevant articles published in recent years were reviewed and synthesized in order to evaluate the role of breast milk microbiota in shaping neonatal immunity and future health outcomes.

Results: Current evidence indicates that breast milk contains beneficial microorganisms such as Bifidobacterium and Lactobacillus, as well as bioactive components including human milk oligosaccharides, immunoglobulins, and antimicrobial peptides. These components support intestinal colonization, strengthen the intestinal barrier, and regulate immune responses. At the same time, studies show that breastfed infants have a healthier gut microbiota compared to formula-fed infants, which is associated with a reduced risk of infections, allergies, obesity, and autoimmune diseases. Maternal factors such as diet, antibiotic exposure, mode of delivery, and lactation stage may influence the composition of breast milk microbiota and infant immune development.

Conclusion: Breast milk microbiota is an important determinant of neonatal immune maturation and may positively affect lifelong health outcomes. Supporting breastfeeding practices may improve neonatal health and long-term well-being.

Anahtar Kelimeler: " Breast milk microbiota, neonatal immunity, breastfeeding, long-term health"

Bildiri No: 2372

Sözlü Bildiri

Ebelik öğrencilerinin klinik uygulamalarda bakım planı hazırlama deneyimleri ve yapay zeka kullanımı: nitel bir çalışma

Buket Alış[1,*], Emel Güden[2]

[1] *Kapadokya Üniversitesi, Ebelik Bölümü*

[2] *Kapadokya Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin klinik uygulamalarda bakım planı hazırlama süreçlerine ilişkin deneyimlerini, karşılaştıkları güçlükleri, yapay zekâ araçları kullanımına dair deneyim ve düşünceleri ve öğrenme süreçlerini derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Çalışma, amaçsal örneklem yöntemi ile belirlenen on ebelik ikinci sınıf öğrencisi ile yürütülmüş olup veriler yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiş ve MAXQDA programı kullanılarak kodlanmıştır. Analiz sonucunda tema, kategori ve alt kategoriler oluşturulmuştur.

Bulgular: Analiz sonucunda yedi ana tema belirlenmiştir: (1) deneyim ve duygular, (2) süreçte yaşanan zorluklar, (3) klinik ortamın etkisi, (4) öğrenme ve mesleki gelişim, (5) eğitim ve değerlendirme süreci, (6) geliştirme önerileri ve (7) yapay zeka kullanımı. Öğrencilerin bakım planı hazırlama sürecinde en çok zorlandıkları aşamanın tanı koyma olduğu belirlenmiştir. İlk deneyimlerde stres, kaygı ve yetersizlik hissi ön planda iken süreç ilerledikçe özgüven ve deneyim artışı gözlenmiştir. Klinik ortam, yoğunluk ve zaman yetersizliği nedeniyle olumsuz etkiler oluştururken, gerçek vaka deneyimi sağlaması açısından öğrenmeyi destekleyici bir rol oynamaktadır. Öğrenciler teorik bilginin tek başına yeterli olmadığını, klinik uygulamalarla desteklenmesi gerektiğini vurgulamıştır. Eğitici desteği ve geri bildirimlerin öğrenme sürecinde önemli olduğu belirlenmiştir. Ayrıca yapay zeka araçlarının daha çok fikir alma ve destek amaçlı kullanıldığı, ancak güvenilirlik ve hastaya özgülük açısından sınırlılıklarının olduğu ifade edilmiştir.

Sonuç: Bakım planı hazırlama süreci, öğrenciler için başlangıçta zorlayıcı olmakla birlikte zamanla gelişen önemli bir mesleki beceridir. Eğitim sürecinde uygulama temelli yaklaşımların, vaka çalışmalarının ve bireysel geri bildirimlerin artırılması önerilmektedir. Yapay zeka araçlarının ise destekleyici ancak kontrollü kullanımı önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencileri, klinik uygulama, nitel araştırma, yapay zeka

Bildiri No: 2372

Sözlü Bildiri

Experiences of midwifery students in preparing care plans in clinical practice and the use of artificial intelligence: A qualitative study

Buket Alış[1], Emel Güden[1]

[1] *Cappadocia University*

Introduction - Aim: This study aims to explore in depth midwifery students' experiences related to the process of preparing care plans in clinical practice, the difficulties they encounter, their experiences and opinions regarding the use of artificial intelligence tools, and their learning processes.

Materials - Methods: The study was conducted using a phenomenological design, one of the qualitative research methods. It was carried out with ten second-year midwifery students selected through purposive sampling. Data were collected באמצעות a semi-structured interview form. The obtained data were analyzed using content analysis and coded with the MAXQDA software. As a result of the analysis, themes, categories, and subcategories were developed.

Results: As a result of the analysis, seven main themes were identified: (1) experiences and emotions, (2) challenges encountered in the process, (3) the impact of the clinical environment, (4) learning and professional development, (5) the education and evaluation process, (6) suggestions for improvement, and (7) the use of artificial intelligence.

It was determined that the stage students found most challenging in the care plan preparation process was making a diagnosis. While stress, anxiety, and feelings of inadequacy were prominent during initial experiences, an increase in self-confidence and experience was observed as the process progressed. The clinical environment had negative effects due to workload and time constraints; however, it also played a supportive role in learning by providing real case experiences.

Students emphasized that theoretical knowledge alone is not sufficient and should be supported by clinical practice. Instructor support and feedback were identified as important components of the learning process. Additionally, artificial intelligence tools were mainly used for idea generation and support purposes; however, limitations were noted in terms of reliability and patient specificity.

Conclusion: The process of preparing care plans, although initially challenging for students, is an important professional skill that develops over time. It is recommended to increase practice-based approaches, case studies, and individualized feedback in the educational process. The use of artificial intelligence tools, on the other hand, should be supportive but carefully controlled.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, clinical practice, qualitative research, artificial intelligence.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2388

Derleme Sözlü

Dijital Ebelik Çağında Gestasyonel Diyabet Yönetimi: Klinik Karar Destek Sistemlerinin Bakım Kalitesine Etkisi

Şeyma Nur YILMAZ[1,*], Reyhan Aydın Doğan[1]

[1] *Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Gestasyonel diyabet prevalansının artması ve tarama ile erken müdahalenin bilinen faydaları göz önüne alındığında, hedefli müdahaleyi kolaylaştırmak için risk tahmin araçlarının benimsenmesi giderek daha önemli hale gelmektedir. Makine öğrenimi modelleri, geleneksel yaklaşımların ötesine geçerek taramayı güçlendirmekte; insülin gereksinimi, neonatal riskler ve tip 2 diyabet gelişimini gibi faktörleri öngörerek zamanında müdahaleyi mümkün kılmaktadır. Yapay zeka tabanlı klinik karar destek sistemleri, kanıta dayalı, tarama odaklı ve maliyet etkin bir yönetim süreci sunmaktadır. Ayrıca akıllı telefon uygulamaları, sürekli glikoz izleme sistemleri ve dijital eğitim materyallerinin bakıma entegrasyonu, hastaların öz yönetimini destekleyerek bireyselleştirilmiş bakım ve beceri düzeylerini artırmaktadır. Genel olarak dijital sağlık uygulamaları yaygınlaşmakta; Dünya Sağlık Örgütü ve Uluslararası Ebeler Konfederasyonu bu teknolojileri destekleyerek ebeler için yeni bir yetkinlik alanı olarak tanımlamaktadır. Bu derleme, gestasyonel diyabet yönetiminde yapay zeka tabanlı klinik karar destek sistemlerinin uygulama potansiyelini ve bakım kalitesine etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, yapay zeka, gestasyonel diyabet

Bildiri No: 2388

Derleme Sözlü

Gestational Diabetes Management in the Digital Midwifery Era: The Impact of Clinical Decision Support Systems on Quality of Care

Şeyma Nur YILMAZ[1], Reyhan Aydın Doğan[1]

[1] *Karabuk University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Given the increasing prevalence of gestational diabetes and the known benefits of screening and early intervention, the adoption of risk prediction tools to facilitate targeted intervention is becoming increasingly important. Machine learning models enhance screening by going beyond traditional approaches, predicting factors such as insulin requirements, neonatal risks, and the development of type 2 diabetes, thus enabling timely intervention. AI-based clinical decision support systems offer an evidence-based, screening-focused, and cost-effective management process. Furthermore, the integration of smartphone applications, continuous glucose monitoring systems, and digital educational materials into care supports patient self-management, enhancing individualized care and skill levels. Overall, digital health applications are becoming widespread; the World Health Organization and the International Confederation of Midwives support these technologies, defining them as a new area of competence for midwives. This review aims to examine the potential application of AI-based clinical decision support systems in the management of gestational diabetes and their impact on the quality of care.

Anahtar Kelimeler: Digital health, artificial intelligence, gestational diabetes

Bildiri No: 2399

Derleme Sözlü

Sezaryen Sonrası Emzirme Neden Zorlaşıyor? Fizyolojik ve Psikolojik Mekanizmalar

Sümeyra Doğangönül[1,*], Kübra Yaraşlı[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Sezaryen doğum oranları dünya genelinde artış göstermekte, bazı ülkelerde %30– 50'ye, Türkiye'de ise %55'in üzerine ulaşmıştır. Yaşam kurtarıcı bir cerrahi girişim olmasına rağmen sezaryen doğumun emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesi üzerinde olumsuz etkileri olduğu güçlü kanıtlarla ortaya konmuştur. Bu derleme, sezaryen sonrası emzirmenin neden zorlaştığını fizyolojik ve psikolojik mekanizmalar çerçevesinde özetlemeyi amaçlamaktadır.

Fizyolojik açıdan, vajinal doğumda gerçekleşen hormonal döngü sezaryende farklılaşmaktadır. Doğum eylemi sırasında artan oksitosin ve prolaktin düzeyleri laktogenez II'nin başlatılmasında kritik rol oynarken, elektif sezaryenlerde doğum eyleminin başlamamış olması süt üretiminin gecikmesine yol açabilmektedir. Postoperatif ağrı, anestezi etkileri, mobilizasyonun gecikmesi ve anne-bebek ayrılığı erken ten tene temasın gecikmesine neden olmakta ve emzirme başarısını azaltmaktadır. Araştırmalar sezaryen doğumun erken emzirmeye başlama olasılığını %40–60 oranında düşürdüğünü göstermektedir.

Psikolojik açıdan, sezaryen sonrası annelerde doğum memnuniyetinin daha düşük olduğu, kontrol kaybı hissi ve doğum travmasının daha sık görüldüğü bildirilmektedir. Ayrıca postpartum depresyon riskinin sezaryen sonrası daha yüksek olduğu ve bunun emzirme özyeterliliğini ve anne-bebek bağlanmasını olumsuz etkilediği gösterilmiştir.

Sonuç: Sunulan bulgular çerçevesinde sezaryen sonrası emzirme güçlüğünün biyopsikososyal temelli çok boyutlu bir süreç olduğu görülmektedir. Erken ten tene temasın sağlanması, annebebek ayrılığının azaltılması, etkili ağrı yönetimi, emzirme danışmanlığı ve psikososyal destek uygulamalarının sezaryen sonrası emzirme başarısını artırmada kritik olduğu değerlendirilmektedir. Ebelerin kanıta dayalı bakım uygulamalarını yaygınlaştırmasının bu sürecin iyileştirilmesinde belirleyici rol oynayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: "sezaryen, emzirme, fizyolojik ve psikolojik nedenler"

Bildiri No: 2399

Derleme Sözlü

Why Does Breastfeeding Become Difficult After Cesarean Section? Physiological and Psychological Mechanisms

Sümeyra Doğangönül[1], Kübra Yaraşlı[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction-Aim: Cesarean section birth rates are increasing worldwide, reaching 30-50% in some countries and over 55% in Turkey. Although it is a life-saving surgical procedure, it has been shown with strong evidence that cesarean delivery has negative effects on the initiation and maintenance of breastfeeding. This review aims to summarize why breastfeeding becomes difficult after cesarean section within the framework of physiological and psychological mechanisms.

From a physiological point of view, the hormonal cycle that takes place during vaginal birth differs during cesarean section. While increased oxytocin and prolactin levels during labor play a critical role in the initiation of lactogenesis II, the fact that labor has not started during elective cesarean sections may lead to delayed milk production. Postoperative pain, anesthesia effects, delayed mobilization and mother-baby separation cause early skin-to-skin contact delay and reduce breastfeeding success. Research shows that cesarean delivery reduces the likelihood of starting breastfeeding early by 40-60%. From a psychological point of view, it is reported that birth satisfaction is lower in mothers after cesarean section, feelings of loss of control and birth trauma are more common. It has also been shown that the risk of postpartum depression is higher after cesarean section, and this negatively affects breastfeeding self-efficacy and mother-baby bonding.

Conclusion: Within the framework of the presented findings, it is seen that breastfeeding difficulties after cesarean section are a multi-dimensional process based on biopsychosocial. It is evaluated that early skin-to-skin contact, reducing mother-baby separation, effective pain management, breastfeeding counseling and psychosocial support practices are critical increasing breastfeeding success after cesarean section. It is thought that the dissemination of evidence-based care practices by midwives will play a decisive role in improving this process.

Anahtar Kelimeler: "cesarean section, breastfeeding, physiological and psychological reasons”

Bildiri No: 2445

Sözlü Bildiri

Geçmişten Geleceğe Köprü: 'Ebelik Tarihi Araştırmaları ve Eğitimi Derneği (ETAD)

Ummahan Yücel[1], Merve Tektaş[2], İrem Erdem[3,*], Melike Öztürk[4], Şükran Şankazan[5]

[1] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Didim 1 Nolu Aile Sağlığı Merkezi / Aydın*

[3] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

[4] *Çukurova Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[5] *Eskişehir Şehir Hastanesi, Yönetim Bölümü*

Giriş - Amaç: Çalışmada, insanlık tarihinin en eski ve köklü mesleklerinden olan ebeliğin tarihsel birikimini ortaya çıkarmak, bu alanda bilimsel araştırmaları yürütmek ve ebeliğin kültürel mirasını koruyarak gelecek kuşaklara aktarmak amacıyla kurulan 'Ebelik Tarihi Araştırmaları ve Eğitimi Derneği (ETAD) ve kuruluş süreci hakkında bilgi kaynağı oluşturmak, derneğin görünürlüğünü arttırmak amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: ETAD'ın kuruluş süreci ve kurumsal çerçevesini tanıtmayı amaçlayan tanımlayıcı betimsel araştırmamızda derneğin; kuruluş gerekçeleri, amaçları, misyonu, vizyonu, örgütlenme yapısı ve faaliyetleri sistematik biçimde aktarılmıştır.

Bulgular: Ebeliğin, UNESCO tarafından 2023'te "Somut Olmayan Kültürel Miras" kabul edilmesi; aynı zamanda ebelik tarihinin, bu mirasın görünür kılınarak korunması gerektiğinin de tescilidir. Bu doğrultuda kurucu üyelerimiz, ebelik tarihine yönelik sözlü tarih, sergi, arşiv ve koleksiyon çalışmaları, öğrenci buluşmaları, söyleşiler gerçekleştirmiştir. Dernek başkanı Ummahan YÜCEL birikimiyle; Cumhuriyetin 100. Yılında, 22-24 Kasım'da, 'Gücümüz Tarihimiz' temasıyla gerçekleşen '1. Uluslararası ve Ulusal Ebelik Tarihi Kongresi'ne başkanlık etmiştir. Farklı illerde sergilenen 'Geçmişten Gününüze Ebelik Formaları Defilesi', 'Çekmecemdeki Tarih' mottosuyla gerçekleştirilen 'Ebelik Tarihi Fotoğraf Sergisi', yönetim kurulunun gerçekleştirdiği faaliyetlerdendir. Ebelik tarihine yönelik faaliyetlerin sürdürülebilirliği ve disiplinler arası iş birliğinin genişletilmesi ve kurumsal bir zemin oluşturulmak amacıyla 20.10.2025 tarihinde, mesleki mirası koruma ve yaşatma misyonuyla "Ebelik Tarihi Araştırmaları ve Eğitimi Derneği (ETAD)" kurulmuştur. Dernek, ilk genel kurul toplantısını 11.04.2026 tarihinde Söke/Aydın'daki merkez binasında gerçekleştirmiştir. Yönetim kurulu, son yıllarda ebelik tarihindeki faaliyetlere öncülük eden Ummahan YÜCEL, tıp tarihi doktoralı Melike ÖZTÜRK, Gevher Nesibe Sağlık Eğitim Enstitüsü Mezunu yönetici ebe Şükran ŞANKAZAN (başkan yardımcısı), ebelik tarihi faaliyetlerini destekleyen yüksek lisans öğrencileri Ebe Merve TEKTAŞ (sayman) ve Ebe İrem ERDEM (genel sekreter)'den oluşmaktadır. 'Işığı Arayan Köy Kızı' kitabının yazarı Fatma SARIHAN TÜRKMEN, derneğin onursal üyesidir. Halihazırda 59 üyesi bulunan derneğin tüm bilgi, belge ve faaliyetlerine resmi web sayfası aracılığıyla (https://ebeliktarihidernegi.org.tr/) erişilebilmektir.

Sonuç: Ebelik tarihi alanında uluslararası bağlamda ender örneklerden ve Türkiye'de ilk olma özelliğine sahip ETAD, misyon ve amaçları doğrultusunda ebelik tarihini yaşatmak için akademik, sosyal ve kültürel faaliyetlerine

Anahtar Kelimeler: ebelik tarihi, araştırma, eğitim, dernek

Bildiri No: 2445

Sözlü Bildiri

A Bridge from the Past to the Future: The Association for Research and Education in the History of Midwifery (ETAD)

Ummahan Yücel[1], Merve Tektaş[2], İrem Erdem[3], Melike Öztürk[4], Şükran Şankazan[5]

[1] *Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Didim Family Health Center No. 1 / Aydın*

[3] *Ege University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[4] *Çukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[5] *Eskişehir City Hospital, Management Department*

Introduction - Aim: The study aims to reveal midwifery's historical accumulation, introduce ETAD founded to conduct scientific research, preserve and transmit its cultural heritage to future generations, provide comprehensive information about its establishment process, and enhance the association's visibility to ensure continuity of this ancient profession's cultural significance.

Materials - Methods: In our descriptive study, which aims to introduce the establishment process and institutional framework of ETAD, the association's rationale for establishment, objectives, mission, vision, organizational structure, and activities are systematically presented.

Results: Midwifery was recognized by UNESCO in 2023 as "Intangible Cultural Heritage," confirming that the history of midwifery must be made visible and preserved. In line with this, our founding members carried out oral history projects, exhibitions, archival and collection studies, student meetings, and interviews related to midwifery history. With her extensive experience, Association President Ummahan Yücel chaired the 1st International and National Midwifery History Congress held on November 22–24, during the 100th Anniversary of the Republic, under the theme "Our Strength is Our History." Among the activities organized by the executive board were the "Midwifery Uniforms from Past to Present" Fashion Show exhibited in different provinces and the "History in My Drawer" Midwifery History Photo Exhibition.
To ensure sustainability of midwifery history activities, expand interdisciplinary collaboration, and establish an institutional foundation, the Midwifery History Research and Education Association (ETAD) was founded on October 20, 2025, with the mission of preserving and sustaining professional heritage. The association held its first general assembly meeting on April 11, 2026, at its headquarters in Söke/Aydın. The executive board consists of Ummahan Yücel, Melike Öztürk (PhD in Medical History), Şükran Şankazan (Vice President, graduate of Gevher Nesibe Health Education Institute), and graduate students Merve Tektaş (Treasurer) and İrem Erdem (General Secretary). Author Fatma Sarıhan Türkmen, writer of "The Village Girl Seeking Light," is the honorary member. Currently, ETAD has 59 members, and all information, documents, and activities are accessible via its official website: https://ebeliktarihidernegi.org.tr/.

Conclusion: ETAD, a rare international example and Turkey's first in midwifery history, began academic, social,

Anahtar Kelimeler: midwifery history, research, education, association

Bildiri No: 2454

Sözlü Bildiri

Ebelik öğrencilerinin aşılara ilişkin tutumları ile sağlık okuryazarlığı ilişkisi

Açelya naz şahin[1,*], Birsen arıkan[1], Aslınur taşkın güzelyazıcı[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: Son yıllarda aşılama oranlarında düşme, aşıların kabulüne yönelik tereddüt ve endişelerde artma eğilimi gözlenmekte ve bu eğilim toplumların bağışıklama kapsamındaki politikalarının başarısını olumsuz yönde etkileyerek küresel sorunlara yol açabilecek salgın hastalıkların önlenmesine ilişkin tehdit yaratmaktadır. Yetersiz sağlık okuryazarlığı ise hasta ile sağlayıcı arasındaki ilgili sağlık bilgilerinin başarılı bir şekilde iletilmesini ve anlaşılmasını önemli ölçüde engelleyerek artan hastane yatışları, daha yüksek yeniden yatış oranları, acil bakımın daha fazla kullanımı, daha düşük ilaç uyumu ve daha kötü hastalık aktivitesi dahil olmak üzere kötü sağlık sonuçlarına neden olabilmektedir. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin aşılara ilişkin tutumları ile sağlık okuryazarlığı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini 2024-2025 eğitim öğretim yılında Ankara Medipol Üniversitesi Ebelik Bölümünde öğrenim gören 271 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan veri toplama formu, Aşılamaya Yönelik Tutum Ölçeği ve Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği kullanılarak çevrim içi olarak toplanmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 205 öğrenci çalışma kapsamına alınmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %50.7'sinin aşılamaya yönelik olumlu, %49.3'ünün orta düzeyde tutuma sahip olduğu, olumsuz tutuma sahip öğrenci bulunmadığı belirlenmiştir. Sağlık okuryazarlığı düzeyinin %37.6 oranında yeterli, %20.5 oranında mükemmel, %36.1 oranında sorunlu-sınırlı ve %5.9 oranında yetersiz olduğu saptanmıştır. Aşılamaya yönelik tutum ile sağlık okuryazarlığı arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=.448$, $p<.001$). Ayrıca sağlık okuryazarlığı arttıkça tutum ve düşünce alt boyut puanlarının da arttığı belirlenmiştir.

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin aşılara yönelik tutumlarının genel olarak olumlu olduğu ve sağlık okuryazarlığının bu tutumu destekleyen önemli bir faktör olduğu belirlenmiştir. Sağlık okuryazarlığı düzeyi yükseldikçe aşılamaya yönelik daha olumlu tutum ve düşünceler gelişmektedir. Bu sonuçlar, ebelik eğitiminde sağlık okuryazarlığı ve bağışıklama konularına yönelik yapılandırılmış eğitim içeriklerinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik öğrencisi, aşı tutumu, sağlık okuryazarlığı, bağışıklama"

Bildiri No: 2454

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Midwifery Students' Attitudes Toward Vaccines and Health Literacy

Açelya naz şahin[1], Birsen arıkan[1], Aslınur taşkın güzelyazıcı[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Introduction - Aim: In recent years, a decline in vaccination rates and a growing trend of hesitancy and concerns regarding vaccine acceptance have been observed; this trend negatively impacts the success of public health policies aimed at achieving herd immunity and poses a threat to the prevention of infectious diseases that could lead to global crises. Inadequate health literacy, meanwhile, significantly hinders the successful communication and understanding of relevant health information between patients and providers, potentially leading to poor health outcomes, including increased hospital admissions, higher readmission rates, greater use of emergency care, lower medication adherence, and worse disease activity. This study was conducted to examine the relationship between midwifery students' attitudes toward vaccines and their health literacy.

Materials - Methods: The study was conducted as a descriptive and cross-sectional study. The study population consisted of 271 students enrolled in the Midwifery Department at Ankara Medipol University during the 2024–2025 academic year. Data were collected online using a data collection form prepared by the researchers, the Attitude Toward Vaccination Scale, and the Turkey Health Literacy Scale. A total of 205 students who agreed to participate in the study were included in the analysis. The data were analyzed using SPSS software.

Results: It was determined that 50.7% of participants had a positive attitude toward vaccination, 49.3% had a neutral attitude, and no students had a negative attitude. It was found that 37.6% of participants had adequate health literacy, 20.5% had excellent health literacy, 36.1% had problematic or limited health literacy, and 5.9% had insufficient health literacy. A moderate, positive, and significant relationship was found between attitudes toward vaccination and health literacy ($r=.448$, $p<.001$). Additionally, it was determined that as health literacy increased, scores on the attitude and belief subscales also increased.

Conclusion: It has been determined that midwifery students generally have positive attitudes toward vaccines and that health literacy is a significant factor supporting this attitude. As health literacy levels increase, more positive attitudes and perceptions toward vaccination develop. These findings highlight the importance of structured educational content on health literacy and immunization in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery student, attitude toward vaccination, health literacy, immunization"

Bildiri No: 2548

Derleme Sözlü

Geçici Barınma Alanlarında Postpartum Bakımın Değerlendirilmesi:Literatür İncelenmesi

Asiye Tuğsa Uludağ[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr.,Öğr.,Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş: Afetler, savaşlar ve zorunlu göçler sonucunda oluşan geçici barınma alanlarında yaşayan kadınlar, doğum sonrası dönemde önemli sağlık riskleri ile karşı karşıya kalmaktadır. Postpartum dönem, anne ve yenidoğan morbidite ve mortalitesinin önlenmesi açısından kritik bir süreçtir. Ancak bu ortamlarda sağlık hizmetlerine erişim sınırlıdır ve bakım sürekliliği çoğu zaman sağlanamamaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, geçici barınma alanlarında postpartum bakım hizmetlerine ilişkin literatürün incelendiği bir derlemedir. PubMed, Scopus ve Science Direct veri tabanlarında "postpartum care", "refugees", "disaster", "temporary shelters " ve "humanitarian settings" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılan taramada, özellikle mülteci ve afet bağlamında maternal sağlık hizmetlerini ele alan çalışmalar değerlendirilmiştir.

Bulgular: Literatür, insani kriz ortamlarında postpartum bakım hizmetlerinin ciddi ölçüde yetersiz olduğunu göstermektedir. Özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde yapılan çok ülkeli analizlerde, doğum sonrası bakım hizmetlerine erişimin oldukça sınırlı olduğu ve bu durumun anne ölümlerini artırdığı belirtilmiştir. Benzer şekilde, mülteci kadınlarda yürütülen çalışmalar, doğum sonrası izlemlerin yetersiz olduğunu ve sağlık hizmetlerine erişimde dil, kültür ve ekonomik engeller bulunduğunu ortaya koymaktadır. Türkiye'de ve bölgesel çalışmalarda ise postpartum bakımın standardizasyonunun sağlanamadığı ve özellikle kırılgan gruplarda bakım sürekliliğinin zayıf olduğu bildirilmektedir. Ayrıca sosyal destek eksikliği ve travmatik yaşam deneyimlerinin postpartum depresyon riskini artırdığı vurgulanmaktadır. Ebeler tarafından sunulan toplum temelli bakım modellerinin bu ortamlarda etkili olduğu ifade edilmektedir.

Sonuç: Geçici barınma alanlarında postpartum bakım, önemli bir halk sağlığı sorunudur. Literatür, bu ortamlarda sağlık hizmetlerinin güçlendirilmesi, ebe temelli bakım modellerinin yaygınlaştırılması ve psikososyal destek hizmetlerinin artırılması gerektiğini ortaya koymaktadır. Özellikle mülteci ve afet bağlamına özgü müdahale programlarının geliştirilmesi ve doğrudan saha çalışmalarının artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: geçici barınma,postpartum bakım, afet, savaş, göç

Bildiri No: 2548

Derleme Sözlü

Assessment of Postpartum Care in Temporary Shelter Settings: A Literature Review

Asiye Tuğsa Uludağ[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student-Department of Midwifery,Faculty of Health Sciences,Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor-Department of Midwifery,Faculty of Health Sciences,Lokman Hekim University*

Abstract Text: Introduction:Women living in temporary shelters resulting from disasters, wars, and forced displacement face significant health risks during the postpartum period.The postpartum period is a critical phase for preventing maternal and neonatal morbidity and mortality.However, access to health services is limited in these settings, and continuity of care is often not ensured. Method:This study is a review examining the literature on postpartum care services in temporary shelters.A search was conducted in the PubMed, Scopus, and ScienceDirect databases using the keywords “postpartum care,” “refugees,” “disaster,” “temporary shelters”and “humanitarian settings,” and studies addressing maternal health services, particularly in the context of refugees and disasters, were evaluated. Results:The literature indicates that postpartum care services are severely inadequate in settings of humanitarian crises.Multinational analyses conducted particularly in low- and middle-income countries have highlighted that access to postpartum care services is highly limited and that this situation contributes to increased maternal mortality.Similarly, studies conducted among refugee women reveal that postpartum follow-up is inadequate and that language, cultural, and economic barriers exist in accessing health services.In Turkey and regional studies, it is reported that standardization of postpartum care has not been achieved and that continuity of care is particularly weak among vulnerable groups.Additionally, the lack of social support and traumatic life experiences are highlighted as factors that increase the risk of postpartum depression.It is stated that community-based care models provided by midwives are effective in these settings. Conclusion:Postpartum care in temporary shelters is a significant public health issue.The literature indicates that health services in these settings must be strengthened, midwife-led care models must be expanded, and psychosocial support services must be increased.In particular, it is recommended that intervention programs specific to refugee and disaster contexts be developed and that direct fieldwork be increased.

Anahtar Kelimeler: temporary shelter, postpartum care, disaster, war, migration

Bildiri No: 2549

Derleme Sözlü

Ebelikte Klinik Öğrenme Ortamının Mesleki Gelişim ve Öğrenme Çıktılarına Yansımaları

Tuğba yılmaz esencan[1], Zeynep yılmazer[1,*], Edibe çil[1], Senanur yılmaz[1], Elif rabia eryılmaz[1], Esmanur körsü[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Klinik öğrenme ortamı, ebelik eğitiminin merkezinde yer alan ve öğrencinin teorik bilgiyi gerçek hasta bakımına dönüştürebildiği temel deneyim alanıdır. ICM Küresel Ebelik Eğitim Standartları, eğitim programlarının en az %40-50'sinin klinik uygulamadan oluşmasını zorunlu kılmakta; bu oran, ebeliğin uygulamaya dayalı doğasının bir yansıması olarak değerlendirilmektedir. Klinik deneyim; öğrencilerin mesleki sosyalleşmesi, etik karar verme yetisinin gelişimi ve profesyonel kimlik kazanımı açısından vazgeçilmez bir işlev üstlenmektedir. Bu derleme, etkili klinik öğrenme ortamının bileşenlerini ve bu ortamın öğrencilerin öğrenme çıktıları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.
Literatür bulguları; fiziksel ortam kalitesi, vaka çeşitliliği, ekip etkileşimi ve yapılandırılmış geri bildirimin klinik öğrenmede belirleyici rol oynadığını ortaya koymaktadır. Türkiye'de ise artan öğrenci kontenjanlarına orantısız klinik alan dağılımı, öğrencilerin %59,1'inin mesleğe yönelik motivasyon kaybı yaşamasına yol açmaktadır. Bloom Taksonomisi çerçevesinde yapılandırılan klinik öğrenme çıktıları; bilişsel (gebelikte risk faktörlerini tanımlama), psikomotor (normal doğum sürecini yönetme, yenidoğan bakımını uygulama) ve duyuşsal (hasta mahremiyetine saygı, etik ilkelere uyum) alanları kapsamlı biçimde içermektedir. Bu bütüncül yapı, öğrencilerin klinik hazır bulunuşluk düzeyini ve mezuniyet sonrası iş performansını doğrudan şekillendirmektedir.
Ebelik eğitiminde klinik öğrenme kalitesinin artırılması için uygulama alanı planlamasının öğrenci sayısıyla orantılı yürütülmesi, klinik eğitici rolünün yasal çerçeveye kavuşturulması ve yapılandırılmış geri bildirim protokollerinin sistematik kullanımı öncelikli politika hedefleri arasında yer almalıdır.

Anahtar Kelimeler: Klinik öğrenme ortamı, ebelik eğitimi, öğrenme çıktıları, mesleki sosyalleşme, klinik yeterlilik

Bildiri No: 2549

Derleme Sözlü

The Impact of the Clinical Learning Environment in Midwifery on Professional Development and Learning Outcomes

Tuğba yılmaz esencan[1], Zeynep yılmazer[1], Edibe çil[1], Senanur yılmaz[1], Elif rabia eryılmaz[1], Esmanur körsü[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Abstract Text: The clinical learning environment is the fundamental setting at the heart of midwifery education, where students can translate theoretical knowledge into real patient care. The ICM Global Standards for Midwifery Education stipulate that at least 40–50% of training programmes must consist of clinical practice; this proportion is regarded as a reflection of the practice-based nature of midwifery. Clinical experience plays an indispensable role in students' professional socialisation, the development of their ethical decision-making skills, and the formation of their professional identity. This review aims to examine the components of an effective clinical learning environment and its impact on students' learning outcomes.

Findings in the literature indicate that the quality of the physical environment, case diversity, team interaction and structured feedback play a decisive role in clinical learning. In Turkey, however, the disproportionate distribution of clinical placements relative to increasing student quotas has led to 59.1% of students experiencing a loss of motivation towards the profession. Clinical learning outcomes structured within the framework of Bloom's Taxonomy comprehensively encompass cognitive (identifying risk factors in pregnancy), psychomotor (managing the normal birth process, providing neonatal care) and affective (respecting patient privacy, adhering to ethical principles) domains. This holistic structure directly shapes students' clinical readiness and post-graduation job performance.

In order to improve the quality of clinical learning in midwifery education, the planning of clinical placements should be carried out in proportion to student numbers, the role of the clinical educator should be brought within a legal framework, and the systematic use of structured feedback protocols should be among the priority policy objectives.

Anahtar Kelimeler: Clinical learning environment, midwifery education, learning outcomes, professional socialisation, clinical competence

Bildiri No: 2576

Derleme Sözlü

Ağrının algısal haritası: ebelik bakımı perspektifinde duygusal ve fiziksel modülasyon yaklaşımları

Sema Aker[1], Berfin Yılmaz[1,*], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *sağlik bilimleri üniversitesi*

Özet Metin: Bu derleme, ebelik bakımı perspektifinden doğum ağrısında kullanılan duygusal ve fiziksel modülasyon yöntemlerinin ağrı algısı üzerindeki etkisini güncel literatür eşliğinde incelemeyi amaçlamaktadır. “Doğum Ağrısı", “Ebelik”, “Kapı Kontrol Teorisi" , “Non-farmakolojik Ağrı Yönetimi", “Duygusal Düzenleme”, “Fiziksel Düzenleme”, “Midwifery”, “Labor Pain", “Gate Control Theory”, “Non-Pharmacological Pain Management", “Emotional Regulation", “Physical Regulation” anahtar kelimeleri ile PubMed, Cochrane, Google Scholar veri tabanları taranarak erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Araştırmanın kapsamını 2019-2025 yılları arasında yayınlanmış 18 makale oluşturmuştur.

Ağrı, genellikle olumsuz bir duyusal ve duygusal deneyim olarak tanımlanmaktadır. Doğum sürecinde ağrı, kadınların önceki ağrı deneyimleri, kültürel unsurlar, bilişsel girdi ve stres gibi pek çok birleşen faktörden etkilenmektedir. Melzack ve Wall tarafından geliştirilen kapı kontrol teorisine göre, ağrı sinyalleri beyne ulaşmadan önce omurilikteki "sinir kapılarından" geçer. Bu kapıların açık veya kapalı olması, bireyin ağrıyı ne kadar hissettiğini belirlemektedir. Bu teoriye göre, beyni başka duyusal uyarılarla meşgul ederek ağrı sinyallerini engellemek mümkündür. Bu doğrultuda, doğum ağrısını yönetmek için farmakolojik ve non-farmakolojik yöntemler kullanılmaktadır.

Farmakolojik ağrı yönetim yöntemlerinin maternal ve fetal sağlık üzerinde çeşitli potansiyel yan etkiler oluşturabilmesi, doğum ağrısının non-farmakolojik yaklaşımlarla etkin biçimde yönetilmesini giderek daha önemli hale getirmektedir. Literatürde yer alan çalışmalar, non-farmakolojik yöntemlerin doğum ağrısının azaltılmasında ve ağrı yönetiminin desteklenmesinde etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Duygusal modülasyon kapsamında ebelik bakımının sürekliliği, doğumda kadına verilen kesintisiz destek, aktif dinleme, güven ilişkisi kurulması ve bilgilendirme süreçlerinin ağrı algısını anlamlı düzeyde azalttığı belirlenmiştir. Fiziksel modülasyon açısından ebelik uygulamalarının, uygun doğum pozisyonlarının teşvik edilmesi, hareket özgürlüğünün sağlanması, masaj uygulamaları, nefes egzersizlerinin öğretilmesi, sıcak/soğuk uygulamalar ve hidroterapi gibi non-farmakolojik yöntemlerin planlı şekilde uygulanmasını içerdiği belirlenmiştir. Bu uygulamaların, ağrı impulslarının algılanma düzeyini azaltarak doğumun fizyolojik ilerleyişini desteklediği ortaya konmuştur.

Sonuç olarak ebelik bakımı; fiziksel müdahale, psikososyal destek ve empatik iletişimi sentezleyen bütüncül bir yaklaşım sunarak, non-farmakolojik yöntemlerin etkinliğini artırmakta ve doğum ağrısının algısal haritasını kadın lehine dönüştürerek olumlu bir doğum deneyimi inşa etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Ağrısı Yönetimi; Ebelik Bakımı; Kapı Kontrol Teorisi; Non-Farmakolojik Yöntemler.

Bildiri No: 2576

Derleme Sözlü

The perceptual map of pain: emotional and physical modulatin approaches from a midwifery care perspective

Sema Aker[1], Berfin Yılmaz[2], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *health sciences university*

[2] *health science university*

Abstract Text: This review aims to examine the impact of emotional and physical modulation methods used in labor pain management on pain perception from a midwifery care perspective, utilizing current literature to evaluate holistic approaches. Articles accessed through systematic searches of PubMed, Cochrane, and Google Scholar databases were evaluated. The search utilized keywords such as “Labor Pain,” “Midwifery,” “Gate Control Theory,” “Non-Pharmacological Pain Management,” “Emotional Regulation,” and “Physical Regulation.” The study scope comprised 18 peer-reviewed articles published between 2019 and 2025, focusing on evidence-based practices in perinatal care.

Labor pain is a complex sensory and emotional experience influenced by previous experiences, cultural elements, cognitive input, and stress levels. According to the Gate Control Theory developed by Melzack and Wall, pain signals pass through "nerve gates" in the spinal cord before reaching the brain. This theory suggests that pain signals can be blocked by distracting the brain with competing sensory stimuli. Due to the potential side effects of pharmacological interventions on maternal and fetal health, non-pharmacological approaches have become increasingly vital.

Within the scope of emotional modulation, continuity of midwifery care, uninterrupted labor support, active listening, and establishing a trusting relationship significantly reduce pain perception. In terms of physical modulation, midwifery practices include planned applications of non-pharmacological methods such as promoting freedom of movement, optimal birthing positions, massage, breathing exercises, thermal applications, and hydrotherapy. These interventions support the physiological progress of labor by inhibiting the transmission of pain impulses and stimulating endorphin release. Research demonstrates that these methods are highly effective in reducing the perceived intensity of pain and increasing maternal satisfaction.

In conclusion, midwifery care offers a holistic synthesis of physical intervention, psychosocial support, and empathetic communication. By effectively utilizing non-pharmacological modulation methods, midwives transform the perceptual map of labor pain, ensuring a safer, more positive, and empowered birthing experience for women.

Anahtar Kelimeler: Gate Control Theory; Labor Pain Management; Midwifery Care; Non-Pharmacological Methods.

Bildiri No: 2579

Sözlü Bildiri

Riskli Gebeliklerde Kanıta Dayalı Uygulamalar Ve Ebelik Bakımı

Sibel Yalvaç[1], Dilek Geçer[1,*], Nazlı Uyar[1]

[1] *Tarsus Üniversitesi SBF Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, riskli gebeliklerde kanıta dayalı uygulamalar ve ebelik bakımı hakkında güncel bilgiler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Çalışma geleneksel derleme niteliğinde yürütülmüş içeriğin oluşturulmasında uluslararası kılavuzlar ve güncel makaleler ele alınmıştır.

Bulgular: Gebelikte hipertansif, endokrinal ve hematolojik hastalıklara yönelik kanıta dayalı uygulamalar incelendiğinde; hipertansif hastalığı olan gebelerde en az sekiz izlem yapılması gerektiği, gestasyonel hipertansiyon ve preeklampsiyi önlemek için tuz kısıtlamasının önerilmediği, preeklampsinin tanı kriterinin ödem ve proteinüriye bağlı olmadığı, kronik hipertansiyon tedavisinde labetolol, nifedipin veya metildopanın önerildiği, preeklampsi riski olan gebelerde günlük 81 mg aspirin alımının önerildiği, kronik hipertansiyonlu hastalarda alternatif tedavi olarak 75-150 mg aspirin önerildiği, kalsiyum alım oranının düşük olduğu toplumlarda preeklampsi riskini azaltmak için günlük 1,5-2,0 mg kalsiyumun alımının önerildiği belirlenmiştir. Tip 1 diyabetli gebelere sürekli glikoz takibi, gebelikten yaklaşık üç ay önce folik asit alımının önerildiği, gestasyonel diyabetli (GDM) gebelere yıllık HBA1c testi, diyabet risk faktörlerine sahip gebelerde GDM'yi test etmek için 75 g'lık OGTT'nin uygulanması gerektiği, diyabetli gebelerin haftada en az 5 gün 30 dakika veya haftada en az 150 dakika orta yoğunlukta aerobik egzersiz yapması gerektiği, oral antidiabetik ilaç kullanan kadınların fetal-maternal sağlık için gebelikte insülin alması gerektiği, ayrıca 12. haftadan itibaren aspirin alımının önerildiği tespit edilmiştir. Gebelikte anemiyi önlemek için günlük 30-60 mg demir ve 0,4 mg folik asit takviyesi, demir eksikliği anemisi olan kadınlara günlük demir dozunun 100-200 mg olması gerektiği önerilmiştir. Gebelikte tiroid hastalıklarına yönelik rutin bir taramanın önerilmediği, tiroid hastalığı tanısında serum TSH ve serbest T4 düzeylerinin ölçülmesi gerektiği, aşikar hipertiroidizmi olan gebelerde tioamidlerin tedavi seçeneği olduğu, gebelik planlayan kadınların günlük 10 mq iyot alımının önerildiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Riskli gebeliklerde sık izlem takibi ile komplikasyonların önlenmesi, fetal ve maternal sağlığın iyileştirilmesinde ebelik bakımına kanıta dayalı uygulamaların dahil edilmesi önem arz etmektedir. Ebeler, güncel kanıt önerileri doğrultusunda gebeye bireyselleştirilmiş bakım vermeli, bu konuda gebeyi ve aileyi biliçlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, kanıta dayalı uygulama, riskli gebelikler

Bildiri No: 2579

Sözlü Bildiri

Evidence-Based Practices And Midwifery Care In High-Risk Pregnancies

Sibel Yalvac[1], Dilek Gecer[1], Nazlı Uyar[1]

[1] *University of Tarsus, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aims to present current information on evidence-based practices and midwifery care in high-risk pregnancies.

Materials - Methods: The study was conducted as a traditional review, and international guidelines and current articles were considered in the creation of the content.

Results: When examining evidence-based practices for hypertensive, endocrine, and hematological diseases in pregnancy, it was determined that: pregnant with hypertensive disease should undergo at least eight follow-up visits; salt restriction is not recommended to prevent gestational hypertension and preeclampsia; the diagnostic criteria for preeclampsia are not based on edema and proteinuria; labetolol, nifedipine, or methyldopa are recommended for the treatment of chronic hypertension; daily intake of 81 mg of aspirin is recommended for pregnant at risk of preeclampsia; and daily intake of 1.5-2.0 mg of calcium is recommended to reduce the risk of preeclampsia in societies with low calcium intake rates. It has been determined that pregnant with type 1 diabetes should have continuous glucose monitoring, that folic acid intake should be recommended approximately three months before pregnancy, that pregnant with gestational diabetes (GDM) should have an annual HBA1c test, that pregnant with diabetes should do at least 30 minutes of moderate intensity aerobic exercise at least 5 days a week or at least 150 minutes per week, that women using oral antidiabetic drugs should take insulin during pregnancy for fetal-maternal health, and that aspirin intake is recommended from the 12th week onwards. To prevent anemia during pregnancy, daily supplementation of 30-60 mg of iron and 0.4 mg of folic acid is recommended, and women with iron deficiency anemia should take 100-200 mg of iron daily. To prevent anemia during pregnancy, daily supplementation of 30-60 mg of iron and 0.4 mg of folic acid is recommended, and women with iron deficiency anemia should take 100-200 mg of iron daily. It has been determined that routine screening for thyroid diseases is not recommended during pregnancy, and a daily intake of 10 mg of iodine is recommended for pregnant.

Conclusion: Midwives should provide individualized care to pregnant women in line with current evidence-based recommendations and should educate the pregnant woman and her family on this matter.

Anahtar Kelimeler: Evidence-Based Practice, High-Risk Pregnancies, Midwifery

Bildiri No: 2644

Derleme Sözlü

KADIN SAĞLIĞINDA DİJİTAL DÖNÜŞÜM: BİR DERLEME

Nazlı Ünlü Bıdık[1], Gamze Çakır[1,*], Hira Nur Engin[1], Helin Tanış[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi*

Özet Metin: KADIN SAĞLIĞINDA DİJİTAL DÖNÜŞÜM: BİR DERLEME

NAZLI ÜNLÜ BIDIK1, GAMZE ÇAKIR1, HİRA NUR ENGİN1, HELİN TANIŞ1
1Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Özet

Dijitalleşmenin etkisiyle mobil uygulama ve internet kullanımı hızla artmış, bu durum sağlık hizmetlerine erişim ve hizmet sunumunda önemli değişimlere yol açmıştır. Teknolojik gelişmelerin kadın sağlığı alanına entegrasyonu ise izlem, tanı ve bakım süreçlerinde yenilikçi ve dönüştürücü ilerlemeler sağlamıştır. Biyolojik özellikleri ve üreme fonksiyonları nedeniyle kadınlar, küresel sağlık hizmetlerinde öncelikli bir grubu oluşturmaktadır. Bu bağlamda kadın sağlığını korumak, iyileştirmek ve sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırmak amacıyla geliştirilen teknoloji destekli ürün ve hizmetleri ifade eden FemTech (Kadın Teknolojisi) yapay zekanın da entegrasyonu ile kadın sağlığı alanında gelişmeler hız kazanmıştır. Yapay zekâ tabanlı sistemler meme ve serviks kanseri taramalarında tanı doğruluğunu artırmakta, ultrason verilerini analiz ederek riskli gebelikleri öngörmekte ve yenidoğan sağlığını sürekli izlemektedir. Üreme sağlığında çeşitli uygulamalar doğurganlık takibi sunarken, bir takım sohbet botları doğum sonrası depresyon ve anksiyete süreçlerinde psikolojik destek sağlamaktadır. Kişiselleştirilmiş bilgi, zaman tasarrufu ve mahremiyet ihtiyacı bu teknolojilerin kullanımını tetikleyen temel motivasyondur. Ancak, veri gizliliği riskleri, etik belirsizlikler ve insan etkileşiminin azalması gibi çekinceler teknoloji tabanlı gelişmelere güveni zayıflatabilmektedir. Bu dönüşüm sürecinde ebelerin rehberlik rolü hayati önem taşımaktadır. Bu doğrultuda ebeler, kadınlara dijital sağlık okuryazarlığı kazandırmalı ve güvenilir araçların klinik bakıma entegrasyonunu sağlamalıdır. Bilimsel temelli ve etik standartlara uygun dijital çözümler, kadınların kendi sağlık yönetimlerinde daha aktif rol almalarına olanak tanıyacaktır.

Bu derlemenin amacı, kadın sağlığı alanında dijital dönüşüm kapsamında kullanılan teknolojilere bütüncül bir bakış açısıyla incelemek, bu teknolojilerin kadınların sağlık hizmetlerine erişimi, sağlık sonuçları, üreme sağlığı ve bakım süreçleri üzerindeki etkilerini değerlendirmek, mevcut uygulamaların avantajları, sınırlılıkları ve etik boyutlarını tartışarak gelecekteki araştırmalar ve klinik uygulamalar için öneriler sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Sağlığı, Dijital Sağlık Teknolojisi, Yapay Zeka, Ebelik

Bildiri No: 2644

Derleme Sözlü

DIGITAL TRANSFORMATION IN WOMEN'S HEALTH: A REVIEW

Nazlı Ünlü Bıdık[1], Gamze Çakır[1], Hira Nur Engin[1], Helin Tanış[1]

[1] *Sakarya University*

Abstract Text: NAZLI ÜNLÜ BIDIK1, GAMZE ÇAKIR1, HİRA NUR ENGİN1, HELİN TANIŞ1 1Sakarya University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Abstract

With the impact of digitalization, the use of mobile applications and the internet has increased rapidly, leading to significant changes in access to and delivery of healthcare services. The integration of technological advancements into women's health has enabled innovative and transformative progress in monitoring, diagnosis, and care processes. Due to their biological characteristics and reproductive functions, women constitute a priority group in global healthcare services. In this context, FemTech (Female Technology), which refers to technology-driven products and services developed to protect and improve women's health and facilitate access to healthcare, has accelerated advancements in women's health through the integration of artificial intelligence. AI-based systems enhance diagnostic accuracy in breast and cervical cancer screenings, predict high-risk pregnancies by analyzing ultrasound data, and continuously monitor neonatal health. In reproductive health, various applications provide fertility tracking, while some chatbots offer psychological support during postpartum depression and anxiety. Personalized information, time efficiency, and the need for privacy are key motivations driving the use of these technologies. However, concerns such as data privacy risks, ethical uncertainties, and the reduction of human interaction may undermine trust in technology-based advancements. In this transformation process, the guiding role of midwives is of critical importance. Accordingly, midwives should enhance women's digital health literacy and ensure the integration of reliable tools into clinical care. Scientifically grounded and ethically sound digital solutions will enable women to take a more active role in managing their own health. The aim of this review is to examine, from a holistic perspective, the technologies used within the scope of digital transformation in women's health; to evaluate their effects on women's access to healthcare services, health outcomes, reproductive health, and care processes; and to discuss the advantages, limitations, and ethical dimensions of current applications, thereby providing recommendations for future research and clinical practice.

Anahtar Kelimeler: Women's Health, Digital Health Technology, Artificial Intelligence, Midwifery

Bildiri No: 2650

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinde Dijital Sağlık Okuryazarlığı ve Mesleki Gelişim

NARGIZAHON ERKABOEVA[1,*], AYŞE ÇUVADAR[1]

[1] *EBELİK*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Bu derlemenin amacı, ebelik öğrencilerinde dijital sağlık okuryazarlığının mesleki gelişim, klinik karar verme ve bilgiye erişim süreçleri üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmaların değerlendirilmesidir. Günümüzde sağlık hizmetlerinde dijital teknolojilerin kullanımı hızla artmakta; elektronik sağlık kayıtları, mobil sağlık uygulamaları ve çevrim içi bilgi kaynakları sağlık profesyonellerinin çalışma alanlarının önemli bir parçası haline gelmektedir. Bu bağlamda ebelik öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı düzeyleri, güvenilir sağlık bilgisine erişme, bilgiyi değerlendirme ve klinik uygulamalarda kullanma becerileri açısından büyük önem taşımaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma literatür derlemesi olarak planlanmıştır. Ebelik öğrencilerinde dijital sağlık okuryazarlığı ve mesleki gelişim arasındaki ilişkiyi inceleyen ulusal ve uluslararası çalışmalar değerlendirilmiştir. Konu ile ilgili araştırmalar; araştırma tasarımı, örneklem özellikleri, kullanılan ölçüm araçları ve elde edilen temel bulgular açısından incelenmiştir. Derlemeye dahil edilen çalışmaların sonuçları karşılaştırmalı olarak analiz edilerek yorumlanmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, ebelik öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı düzeylerinin mesleki gelişim, bilgiye erişim ve klinik karar verme süreçleri üzerinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Dijital sağlık okuryazarlığı düzeyi yüksek olan öğrencilerin güvenilir sağlık bilgisine daha kolay ulaşabildiği, elde ettikleri bilgileri eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirebildiği ve klinik uygulamalarda daha etkin kullanabildiği bildirilmektedir. Ayrıca dijital sağlık okuryazarlığının öğrencilerin araştırma yapma becerilerini geliştirdiği, kanıta dayalı uygulamalara yönelimlerini artırdığı ve mesleki yeterliliklerini desteklediği vurgulanmaktadır.

Sonuç: Dijital sağlık okuryazarlığı, ebelik öğrencilerinin mesleki gelişimini destekleyen önemli bir yetkinlik alanı olarak öne çıkmaktadır. Bu nedenle ebelik eğitim programlarında dijital sağlık okuryazarlığını geliştirmeye yönelik eğitim içeriklerinin ve uygulamaların yer alması önerilmektedir. Ayrıca bu alanda daha geniş örneklemli ve farklı eğitim modellerini değerlendiren araştırmaların yapılması, dijital sağlık okuryazarlığının mesleki gelişim üzerindeki etkilerinin daha kapsamlı şekilde ortaya konmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: “Dijital sağlık okuryazarlığı, ebelik öğrencileri, mesleki gelişim, ebelik eğitimi, klinik karar verme”

verme

Bildiri No: 2650

Derleme Sözlü

Digital Health Literacy and Professional Development in Midwifery Students

NARGIZAHON ERKABOEVA[1], AYŞE ÇUVADAR[1]

[1] *Midwifery*

Abstract Text: Abstract

Objective: The aim of this review is to evaluate studies examining the effects of digital health literacy on professional development, clinical decision-making, and access to information among midwifery students. Today, the use of digital technologies in healthcare is rapidly increasing; electronic health records, mobile health applications, and online information resources have become essential components of healthcare professionals' practice. In this context, the level of digital health literacy among midwifery students is of great importance in terms of accessing reliable health information, evaluating information, and effectively using it in clinical practice.

Materials and Methods: This study was designed as a literature review. National and international studies examining the relationship between digital health literacy and professional development among midwifery students were evaluated. The relevant studies were examined in terms of research design, sample characteristics, measurement tools used, and main findings. The results of the included studies were comparatively analyzed and interpreted.

Results: The reviewed studies indicate that the level of digital health literacy among midwifery students plays a significant role in professional development, access to information, and clinical decision-making processes. Students with higher levels of digital health literacy are reported to access reliable health information more easily, critically evaluate the information they obtain, and use it more effectively in clinical practice. In addition, digital health literacy has been emphasized as contributing to the development of students' research skills, increasing their orientation toward evidence-based practices, and supporting their professional competence.

Conclusion: Digital health literacy stands out as an important competency that supports the professional development of midwifery students. Therefore, it is recommended that educational content and practices aimed at improving digital health literacy be incorporated into midwifery education programs. Furthermore, conducting studies with larger samples and evaluating different educational models in this field will contribute to a more comprehensive understanding of the effects of digital health literacy on professional development.

Keywords: "Digital health literacy, midwifery students, professional development, midwifery education, clinical decision-making."

clinical decision-making.

Bildiri No: 2658

Sözlü Bildiri

Ebelik Alanında Kuram Temelli Hazırlanan Lisansüstü Tezlerin Postpartum Döneme Etkisinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Çiçek Oktar[1], Şeyda Ayçiçek[1,*], Nuran Nur Aypar Akbağ[1]

[1] *Sinop Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Postpartum dönem, kadının biyopsikososyal dinamiklerinin yeniden yapılandığı, ebelik bakımının ise en üst düzeyde sunulması gereken bir süreçtir. Bu dönemde anne; sadece fiziksel iyileşme değil, aynı zamanda maternal rol adaptasyonu, bağlanma ve ruh sağlığının korunması gibi karmaşık süreçleri bir arada yönetmek durumundadır. Ebelik disiplini, sunduğu profesyonel bakımı kuramsal temellere dayandırarak mesleki otonomisini pekiştirmektedir. Bu doğrultuda sistematik derleme ile Türkiye'de ebelik alanında kuram temelli hazırlanan lisansüstü tezlerin postpartum dönem çıktılarını incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma kapsamında, Ulusal Tez Merkezi veri tabanında "postpartum", "doğum sonu", "kuram", "model", "ebelik" ve spesifik ebelik modellerine (Roy, Watson, Meleis vb.) ilişkin anahtar kelimeler kullanılarak kapsamlı bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler öncelikle başlık ve özet düzeyinde incelenmiş. Ardından kalan tezler; ebelik anabilim dalında yürütülmüş olma, 2021–2026 yılları arasında yayımlanma ve doğrudan postpartum döneme yönelik kuramsal bir müdahale ya da inceleme içermesi kriterlerine göre tam metin düzeyinde değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde, tezlerin karakteristik özellikleri, araştırma tasarımları, örneklem yapıları ve postpartum sonuçlara etkileri tanımlayıcı istatistikler (n, %) kullanılarak özetlenmiştir.

Bulgular: Belirlenen zaman aralığında hazırlanan ve kuram temelli yaklaşımla bakım sunulduğu tezlerin %65.2'sinin (n=15) yüksek lisans, %34.8'inin (n=8) doktora tezi olduğu belirlenmiştir. Araştırma tasarımı açısından incelendiğinde tezlerin %34.8'inin Randomize Kontrolü Araştırma olarak gerçekleştirildiği görülmüştür. Kullanılan kuramlar arasında en sık "Bağlanma Kuramı", "Meleis'in Geçiş Kuramı" ve "Roy Adaptasyon Modeli"nin kullanıldığı saptanmıştır. Kuram temelli yapılan müdahalelerin; postpartum depresyonu azaltma, emzirme öz-yeterliliğini artırma ve maternal bağlanmayı güçlendirme üzerinde istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif etkileri olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Ebelik modellerine dayalı profesyonel bakımın, postpartum dönemdeki anne ve bebek sağlığını iyileştirmede etkili bir araç olduğu görülmüştür. Lisansüstü eğitimlerde kuramsal çerçevenin kullanımının artırılması, ebelik otonomisini ve bakım kalitesini güçlendirecektir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, postpartum dönem, doğum sonu dönem, kuram, model

Bildiri No: 2658

Sözlü Bildiri

Examination of the Effects of Theory-Based Graduate Theses in Midwifery on the Postpartum Period: A Systematic Review

Çiçek Oktar[1], Şeyda Ayçiçek[1], Nuran Nur Aypar Akbağ[1]

[1] *Sinop University*

Introduction - Aim: The postpartum period is a process in which women's biopsychosocial dynamics are restructured and midwifery care should be delivered at the highest level. During this period, mothers must simultaneously manage not only physical recovery but also complex processes such as maternal role adaptation, bonding, and the preservation of mental health. The discipline of midwifery strengthens its professional autonomy by grounding the care it provides in theoretical frameworks. Accordingly, this systematic review aimed to examine the postpartum outcomes of theory-based graduate theses in the field of midwifery in Türkiye.

Materials - Methods: Within the scope of the study, a comprehensive literature search was conducted in the National Thesis Center database using the keywords "postpartum," "postnatal," "theory," "model," "midwifery," and specific midwifery models (e.g., Roy, Watson, Meleis). The retrieved records were initially screened based on titles and abstracts. Subsequently, the remaining theses were evaluated at the full-text level according to the following criteria: being conducted within a midwifery department, published between 2021 and 2026, and including a theory-based intervention or analysis directly related to the postpartum period. In the analysis, the characteristics of the theses, research designs, sample structures, and their effects on postpartum outcomes were summarized using descriptive statistics (n, %).

Results: Of the theses included in the specified time frame and employing a theory-based care approach, 65.2% (n=15) were master's theses and 34.8% (n=8) were doctoral dissertations. In terms of research design, 34.8% were conducted as randomized controlled trials. The most frequently used theories were Attachment Theory, Meleis' Transition Theory, and Roy's Adaptation Model. Theory-based interventions were found to have statistically significant and positive effects on reducing postpartum depression, increasing breastfeeding self-efficacy, and strengthening maternal attachment.

Conclusion: Professional care based on midwifery models appears to be an effective tool in improving maternal and infant health during the postpartum period. Increasing the use of theoretical frameworks in graduate education will enhance midwifery autonomy and the quality of care.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, postpartum period, postnatal period, theory, model

Bildiri No: 2668

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Klinik Öğrenme Deneyimi ve İlişkili Faktörler

Çağla Binen[1,*], Sevda Elkatmiş[1], Derya Kaya Şenol[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Klinik uygulama, ebelik eğitiminin temel bileşenlerinden biri olup öğrencilerin mesleki yeterlilik ve kimlik gelişimini doğrudan etkiler. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin klinik öğrenme deneyimi algılarını ve bu algıları etkileyen faktörleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma, Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi'nde öğrenim gören 291 ebelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler; "Kişisel Bilgi Formu" ve "Ebelik Öğrencilerinin Klinik Öğrenme Deneyimleri Algı Ölçeği (MidSTEP)" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, tek yönlü ANOVA ve bağımsız gruplarda t-testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada öğrencilerin Klinik Öğrenme Deneyimi Algı Ölçeği toplam puan ortalaması 71,80±17,98 olarak bulunmuştur. Ölçek puan ortalamaları; 4. sınıflarda 80,29±15,65, 3. sınıflarda 73,68±17,53, 2. sınıflarda 68,79±18,55 ve 1. sınıflarda 68,46±17,36 olarak saptanmış olup sınıf düzeyine göre fark anlamlıdır (F=5,341; p=0,001). Klinik uygulamalarda her zaman girişim yapabildiğini belirten öğrencilerin puanı 77,03±16,39, çoğunlukla sadece gözlem yaptığını belirtenlerin puanı ise 67,54±19,88 olup fark anlamlıdır (F=4,363; p=0,014). Benzer şekilde rehberlik desteğini çok yeterli olarak değerlendiren öğrencilerin puanı 83,78±21,18, çok yetersiz olarak değerlendirenlerin puanı 46,71±12,87 bulunmuş (F=17,858; p<0,001); ayrıca mezuniyet sonrası mesleği yapmayı planlayan öğrencilerin puanı (74,46±17,76), kararsız olanlardan (64,90±16,74) anlamlı olarak daha yüksektir (F=17,475; p<0,001).

Sonuç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin klinik öğrenme deneyimi algısının genel olarak orta-üst düzeyde olduğunu göstermiştir. Klinik öğrenme deneyimi algısı; sınıf düzeyi, klinik uygulamalarda aktif girişim yapma fırsatı, rehberlik desteği ve mezuniyet sonrası mesleği yapma planına göre anlamlı olarak farklılaşmıştır. Özellikle rehberlik desteği ve uygulamaya aktif katılım arttıkça ölçek puanlarının yükselmesi, klinik öğrenme sürecinde destekleyici eğitim ortamının belirleyici olduğunu düşündürmektedir. Bu doğrultuda, öğrencilerin klinikte aktif rol almalarını sağlayan fırsatların artırılması ve rehber ebe/öğretim elemanı desteğinin güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Klinik öğrenme, ebelik öğrencisi, rehberlik, klinik uygulama

Bildiri No: 2668

Sözlü Bildiri

Clinical Learning Experience and Related Factors in Midwifery Students

Çağla Binen[1], Sevda Elkatmiş[1], Derya Kaya Şenol[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Introduction - Aim: Clinical practice is a core component of midwifery education and directly affects students' professional competence and professional identity development. This study aimed to examine midwifery students' perceptions of their clinical learning experiences and the factors influencing these perceptions.

Materials - Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted with 291 midwifery students studying at Osmaniye Korkut Ata University. Data were collected using a Personal Information Form and the Midwifery Student Evaluation of Practice (MidSTEP) scale. Descriptive statistics, one-way ANOVA, and independent samples t-test were used for data analysis.

Results: The mean total MidSTEP score of the students was 71.80±17.98. The mean scores were 80.29±15.65 for fourth-year students, 73.68±17.53 for third-year students, 68.79±18.55 for second-year students, and 68.46±17.36 for first-year students, indicating a significant difference by grade level ($F=5.341$; $p=0.001$). The score of students who reported always having the opportunity to perform interventions during clinical practice was 77.03±16.39, whereas the score of those who reported mostly observing was 67.54±19.88, and the difference was significant ($F=4.363$; $p=0.014$). Similarly, the score of students who evaluated mentorship support as very sufficient was 83.78±21.18, while the score of those who evaluated it as very insufficient was 46.71±12.87 ($F=17.858$; $p<0.001$). In addition, students who planned to practice midwifery after graduation had significantly higher scores (74.46±17.76) than those who were undecided (64.90±16.74) ($F=17.475$; $p<0.001$).

Conclusion: This study showed that midwifery students' perceptions of their clinical learning experiences were generally positive. These perceptions differed significantly according to grade level, opportunities for active intervention during clinical practice, mentorship support, and plans to practice midwifery after graduation. Higher mentorship support and greater active participation were associated with more positive perceptions of the clinical learning environment. Increasing students' opportunities to take active roles in clinical settings and strengthening mentorship support are recommended.

Anahtar Kelimeler: Clinical learning, midwifery student, mentorship, clinical practice

Bildiri No: 2673

Derleme Sözlü

Gebelikte Listeria monocytogenes Enfeksiyonları: Klinik Önemi ve Ebenin Rolü

Feyza Nur Altınbaş[1,*], Gökçe Arslan[1], Sevil Öztaş[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Listeria monocytogenes, gıda kaynaklı enfeksiyonlara yol açan ve özellikle gebeler, yenidoğanlar, yaşlı bireyler ile immün sistemi baskılanmış hastalarda ciddi klinik sonuçlar doğurabilen önemli bir patojendir. Gebelikte gelişen listeriyozis, bakterinin plasental bariyeri geçebilme yeteneği nedeniyle maternal enfeksiyonun çoğu zaman hafif veya asemptomatik seyretmesine karşın, fetüs ve yenidoğan açısından ağır komplikasyonlara neden olabilmektedir. Bu komplikasyonlar arasında düşük, intrauterin fetal ölüm, preterm doğum, erken membran rüptürü, neonatal sepsis ve menenjit yer almaktadır. Bu yönüyle listeriyozis, gebelikte önemli bir perinatal morbidite ve mortalite nedeni olarak değerlendirilmektedir. Literatür verileri, gebelikte listeriyozisin sıklıkla ikinci ve üçüncü trimesterde ortaya çıktığını ve çoğunlukla grip benzeri nonspesifik semptomlarla seyrettiğini göstermektedir. Bu durum tanının gecikmesine yol açarak fetal sonuçları olumsuz etkileyebilmektedir. Tanıda kan kültürü başta olmak üzere mikrobiyolojik yöntemler kullanılmakta, tedavide ise ampisilin temelli antibiyotik rejimleri önerilmektedir. Erken tanı ve uygun tedavi ile maternal ve neonatal komplikasyonların önemli ölçüde azaltılabileceği bildirilmektedir. Bu çalışma, gebelikte Listeria monocytogenes enfeksiyonunun epidemiyolojisini, patogenezini, klinik seyrini ve maternal-fetal etkilerini güncel literatür ışığında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca tanı, tedavi ve korunma yaklaşımları ele alınarak özellikle ebelerin prenatal bakım sürecindeki rolü vurgulanmıştır. Ebelerin gebelere güvenli gıda tüketimi, hijyen uygulamaları ve riskli besinlerden kaçınma konusunda vereceği danışmanlık, enfeksiyonun önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Bunun yanı sıra riskli gebelerin erken tanınması, semptomların dikkatle değerlendirilmesi ve uygun zamanda sağlık hizmetine yönlendirilmesi, olumsuz perinatal sonuçların azaltılmasında temel stratejiler arasında yer almaktadır. Sonuç olarak, gebelikte listeriyozisin önlenmesi ve yönetiminde multidisipliner yaklaşım büyük önem taşımakta olup, ebelerin eğitim, izlem ve danışmanlık rolleri bu süreçte belirleyici bir yer tutmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Listeria monocytogenes, Gebelik, Listeriyozis, Neonatal Sonuçlar, Ebelik Bakımı

Bildiri No: 2673

Derleme Sözlü

Listeria Monocytogenes Infections in Pregnancy: Clinical Impact and the Role of Midwives

Feyza Nur Altınbaş[1], Gökçe Arslan[1], Sevil Öztaş[1]

[1] *Karabuk University*

Abstract Text: Listeria monocytogenes is an important foodborne pathogen that can lead to severe clinical outcomes, particularly in pregnant women, neonates, older adults, and immunocompromised individuals. Listeriosis during pregnancy poses a significant risk due to the bacterium's ability to cross the placental barrier, often resulting in mild or asymptomatic maternal infection while causing serious complications in the fetus and neonate. These complications include miscarriage, intrauterine fetal death, preterm birth, premature rupture of membranes, neonatal sepsis, and meningitis. Therefore, listeriosis is considered a major cause of perinatal morbidity and mortality.

Evidence from the literature indicates that listeriosis in pregnancy most commonly occurs during the second and third trimesters and is frequently associated with nonspecific, flu-like symptoms. This nonspecific clinical presentation may delay diagnosis and adversely affect fetal outcomes. Blood culture remains the primary diagnostic method, while ampicillin-based antibiotic regimens are the mainstay of treatment. Early diagnosis and appropriate therapy have been shown to significantly reduce maternal and neonatal complications.

This study aims to evaluate the epidemiology, pathogenesis, clinical course, and maternal–fetal effects of Listeria monocytogenes infection during pregnancy based on current literature. In addition, diagnostic, therapeutic, and preventive approaches are discussed, with particular emphasis on the role of midwives in prenatal care. Midwives play a crucial role in preventing infection through counseling on safe food consumption, hygiene practices, and avoidance of high-risk foods. Furthermore, early identification of at-risk pregnancies, careful assessment of symptoms, and timely referral to healthcare services are essential strategies for reducing adverse perinatal outcomes.

In conclusion, a multidisciplinary approach is essential in the prevention and management of listeriosis during pregnancy, and midwives have a key role in education, monitoring, and counseling throughout this process.

Anahtar Kelimeler: Listeria monocytogenes, Pregnancy, Listeriosis, Neonatal Outcomes, Midwifery Care

Bildiri No: 2726

Sözlü Bildiri

Doğumun iki yüzü: ebelik öğrencilerinde tokofobi düzeyi ve vajinal doğum/sezaryen algısı

Sudenaz ceylan[1,*], Birsen arıkan[1], Hülya ulaşlı kaban[2]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[2] *İstanbul üniversitesi cerrahpaşa sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum korkusu şiddetli düzeyde yaşandığında gebelikten kaçınmaya, gebeliğin sona erdirilmesine, doğum sürecinin ve ebeveyn-bebek bağlanmasının olumsuz etkilenmesine ve sezeryan ameliyatlarının artmasına neden olabilmektedir. Vajinal doğumda anne ve/veya bebek için artan mortalite ve morbidite sıklığını artıracak durumlarda, belirli komplikasyonlar ortaya çıktığında veya spontan vajinal doğumun mümkün olmadığı durumlarda sezaryen ameliyatı tercih edilir. Bu araştırmanın amacı ebelik öğrencilerinin doğum korkusu (tokofobi) düzeylerini belirlemek ve bu korkunun, doğumu "fizyolojik bir süreç" (vajinal doğum) veya "cerrahi bir operasyon" (sezaryen) olarak algılama biçimleri üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırma Türkiye'deki üniversitelerde ebelik bölümünde aktif öğrenci olan 18 yaş üzeri öğrencilerle yapılmıştır. Araştırmaya 420 ebelik öğrencisi çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışmada Kişisel Bilgi Formu ve Kadın Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların doğum korkusu puan ortalaması 38,06±11,36 olarak bulunmuştur. Ayrıca katılımcıların 269'u (%64,0) vajinal doğumu, 34'ü (%8,1) sezaryen ameliyatını tercih ettiğini, 89'u (%21,2) kararsız olduğunu ve 28'i (%6,7) bu konuda fikrinin olmadığını belirtmiştir. Doğum korkusu düzeylerinin tercih edilen doğum şekline göre anlamlı biçimde farklılaştığı saptanmıştır ($F = 13,293$, $p < .001$). Analiz sonuçlarına göre, sezaryen ameliyatını tercih eden katılımcıların ve kararsız olan katılımcıların tokofobi puanları, vajinal doğumu tercih eden katılımcılardan anlamlı düzeyde daha yüksektir. Sınıf düzeyi ile doğum şekli tercihi arasında da anlamlı ilişki bulunmuştur ($\chi Z = 19,803$, $p = .019$).

Sonuç: Araştırma bulguları, ebelik öğrencilerinde tokofobi düzeyinin doğum şekli tercihi ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Yüksek doğum korkusunun sezaryen ameliyatı tercihi ve kararsızlıkla ilişkili olması, eğitim sürecinde doğuma ilişkin korkuları azaltmaya ve fizyolojik doğuma yönelik olumlu algıyı güçlendirmeye yönelik girişimlerin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Doğum, gebelik, korku, ebelik "

Bildiri No: 2726

Sözlü Bildiri

The two faces of chıldbırth: levels of tocophobıa and perceptıons of vagınal bırth/cesarean sectıon among mıdwıfery students

Sudenaz ceylan[1], Birsen arıkan[1], Hülya ulaşlı kaban[2]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

[2] *Istanbul university cerrahpaşa faculty of health sciences, department of midwifery*

Introduction - Aim: When fear of childbirth is experienced at a severe level, it can lead to avoiding pregnancy, termination of pregnancy, negative effects on the birthing process and parent-infant bonding, and an increase in cesarean sections. A cesarean section is preferred in cases where there is an increased risk of mortality or morbidity for the mother and/or baby, when certain complications arise, or when spontaneous vaginal delivery is not possible. The aim of this study is to determine the levels of fear of childbirth (tokophobia) among midwifery students and to examine the effect of this fear on how they perceive childbirth as either a “physiological process” (vaginal birth) or a “surgical procedure” (cesarean section).

Materials - Methods: The study was conducted with students aged 18 and older who are currently enrolled in midwifery programs at universities in Turkey. A total of 420 midwifery students participated in the study. The study utilized a Personal Information Form and the Women’s Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale. The data were analyzed using SPSS software.

Results: The mean fear of childbirth score among participants was found to be 38.06 ± 11.36. Additionally, 269 participants (64.0%) indicated a preference for vaginal delivery, 34 (8.1%) for cesarean section, 89 (21.2%) were undecided, and 28 (6.7%) stated they had no opinion on the matter. It was determined that levels of fear of childbirth differed significantly according to the preferred mode of delivery ($F = 13.293$, $p < .001$). According to the analysis results, the tokophobia scores of participants who preferred cesarean section and those who were undecided were significantly higher than those of participants who preferred vaginal birth. A significant association was also found between grade level and preferred mode of delivery ($\chi Z = 19.803$, $p = .019$).

Conclusion: Research findings indicate that the level of tokophobia among midwifery students is associated with their preference for mode of delivery. The fact that high levels of fear of childbirth are associated with a preference for cesarean section and indecision underscores the importance of initiatives aimed at reducing fears related to childbirth and strengthening positive perceptions of vaginal birth during the educational process.

Anahtar Kelimeler: "Childbirth, pregnancy, fear, midwifery "

Bildiri No: 2743

Derleme Sözlü

Afet Sonrası Yeni Yaşama Uyumda Kırılgan Gurupların Güvenliği Hususunda Ebelerin Sorumlulukları

Rahime ALTUNDAŞ[1], Esma Nur ALABALIK[1], Hanım BATIN[1,*], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Afet sonrası yeni yaşama uyumda hamilelerin, annelerin, çocukların ve yenidoğanların güvenliğinin sağlanmasında ebelerin üstlendiği kritik sorumlulukları ve profesyonel rolleri hayat kurtarıcı olabilir. Bu derleme çalışmasında, afet sonrası yeni yaşama uyumda kırılgan ve hassas grupların güvenliği hususunda ebelerin sorumluluklarını literatür bilgileri ile irdelemek amaçlamaktadır. Yöntem: Derleme, afet sonrası kırılgan grupların sağlık yönetimi, güvenliği ve ebelerin sorumluluklarını literatür taraması yöntemiyle ebelik perspektifinden sentezlenmesiyle oluşturulmuştur. Tarama Google Akademi, Pubmed, Cochrane Library ve CINAHL veri tabanları kullanılmıştır. Bu çalışma ÜNİDES projesi kapsamında desteklenmeye hak kazanmıştır. Ebelikte Araştırma ve Bilimsel Münazara Kulübü olarak, projenin hayata geçirilmesinde desteklerden ötürü ÜNİDES programına teşekkürlerimizi sunarız. Bulgular: Afetler; özellikle kadın, gebe, yaşlı ve çocuk gibi hassas grupları daha ağır etkilemektedir. Geçici barınma alanlarında mahremiyet sorunları, menstrüasyon, gebelik ve lohusalık dönemindeki hijyen kısıtlılıkları kırılgan gruplar için ciddi riskler oluşturmaktadır. Özellikle gebelerin; erken doğum, düşük doğum ağırlığı ve temel vitamin/bakım hizmetlerine erişememe gibi hayati tehlikelerle karşı karşıya kaldığı görülmektedir. Ayrıca afet sonrası kadın ve kız çocukları için kaybolma, cinsel şiddet ve istismar riski artmaktadır. Ebelerin bu süreçte üreme sağlığının korunması, yenidoğan güvenliği, güvenli barınma alanlarının denetimi ve bireylere ihtiyaç duydukları psikososyal desteğin sağlanması noktasında bütüncül bir bakım sunma sorumluluğu bulunmaktadır. Sonuç: Küresel anlamda özellikle kadın ve çocuklar için afet sonrası güvenlik kaygısı yaşanmaktadır. Ebeler, afet yönetiminin hazırlık, müdahale ve iyileştirme aşamalarının tamamında "hak savunuculuğu" ve "klinik uzman" rolleriyle aktif yer almalıdır. Bu bağlamda kırılgan grupların güvenliğini ve adaptasyonunu artırmak adına ebelik müfredatında afet eğitimlerine daha fazla yer verilmeli ve mesleki yasal düzenlemeler afet durumlarını kapsayacak şekilde güçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Kırılgan Gruplar, Ebelik Sorumlulukları, Güvenlik, Üreme Sağlığı

Bildiri No: 2743

Derleme Sözlü

The Responsibilities of Midwives Regarding the Safety of Vulnerable Groups in Adapting to New Life After a Disaster

Rahime ALTUNDAŞ[1], Esma Nur ALABALIK[1], Hanım BATIN[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction and Aim: The critical responsibilities and professional roles undertaken by midwives in ensuring the safety of pregnant women, mothers, children, and newborns in adapting to new life after a disaster can be life-saving. This review aims to examine the responsibilities of midwives regarding the safety of vulnerable and sensitive groups in adapting to new life after a disaster, using literature data. Method: The review was created by synthesizing the health management, safety, and responsibilities of midwives for vulnerable groups after a disaster from a midwifery perspective using a literature review method. The search was conducted using Google Scholar, PubMed, Cochrane Library, and CINAHL databases. This study was awarded support within the scope of the UNIDES project. As the Midwifery Research and Scientific Debate Club, we would like to express our gratitude to the UNIDES program for their support in the realization of the project. Findings: Disasters affect vulnerable groups, especially women, pregnant women, the elderly, and children, more severely. Privacy issues in temporary shelters, and hygiene limitations during menstruation, pregnancy, and postpartum periods pose serious risks for vulnerable groups. Especially pregnant women; It is observed that women and girls face life-threatening risks such as premature birth, low birth weight, and lack of access to basic vitamin/care services. Furthermore, the risk of disappearance, sexual violence, and abuse increases for women and girls after disasters. Midwives have a responsibility to provide holistic care in this process, including the protection of reproductive health, newborn safety, supervision of safe shelters, and providing individuals with the psychosocial support they need. Conclusion and Recommendations: Globally, there is a significant concern about post-disaster safety, particularly for women and children. Midwives should actively participate in all phases of disaster management – preparation, response, and recovery – with roles as "advocates" and "clinical experts." In this context, disaster education should be given more prominence in midwifery curricula to enhance the safety and adaptation of vulnerable groups, and professional legal regulations should be strengthened to cover disaster situations.

Anahtar Kelimeler: Disaster, Vulnerable Groups, Midwifery Responsibilities, Safety, Reproductive Health

Bildiri No: 2744

Derleme Sözlü

Erken Postpartum Dönemde Emzirme Başarısını Etkileyen Faktörler ve Ebelik Bakımı

İdil OĞUR[1,*], Eslem Altıntaş[2], Hayriye ERCAN[1]

[1] *Fenerbahçe Üniversitesi*

[2] *Acıbadem Üniversitesi*

Özet Metin: Emzirme, anne ve bebek sağlığı üzerinde kısa ve uzun vadeli olumlu etkileri olan temel bir halk sağlığı uygulamasıdır. Bu çalışmanın amacı, erken postpartum dönemde emzirme başarısını etkileyen faktörleri ve bu süreçte ebelik bakımının rolünü ortaya koymaktır. Anne sütü, bebeğin gereksinim duyduğu tüm besin öğelerini uygun miktar ve kalitede içeren fizyolojik bir besindir. Emzirme; bebek ölümlerini azaltmakta, enfeksiyonlardan korumakta ve bilişsel gelişimi desteklemektedir. Dünya Sağlık Örgütü ve diğer uluslararası kuruluşlar, bebeklerin ilk altı ay yalnızca anne sütü ile beslenmesini ve emzirmenin iki yaşına kadar sürdürülmesini önermektedir. Emzirme başarısı, annenin emzirmeyi doğru ve etkili şekilde sürdürebilmesi olarak tanımlanmakta olup; bireysel (bilgi, öz-yeterlilik), obstetrik (doğum şekli, erken ten tene temas, emzirmeye başlama zamanı) ve çevresel/bakım süreçlerine ilişkin (sosyal destek, sağlık profesyoneli desteği) birçok faktörden etkilenmektedir. Bu süreçte özellikle emzirme öz-yeterlilik algısının emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesinde belirleyici olduğu bildirilmektedir.

Başarılı bir emzirme için gebelikten itibaren planlanan tekrarlı eğitimler, ev ziyaretleri, izlem ve danışmanlığın sürdürülmesi ve emzirme sorunlarıyla baş etmeye yönelik ebelik uygulamalarının gerçekleştirilmesi önem gerektirmektedir. Prenatal ve postnatal dönemde ebe tarafından sunulan eğitim, danışmanlık, izlem ve ev ziyareti gibi ebelik bakım uygulamaları; emzirme başarısını doğrudan etkileyen, değiştirilebilir temel faktörler arasında yer almaktadır. Bu bağlamda, erken postpartum dönemde emzirme başarısını etkileyen faktörlerin belirlenmesi ve ebelik bakımının bu doğrultuda planlanması büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, emzirme başarısı, ebelik bakımı, postpartum dönem

Bildiri No: 2744

Derleme Sözlü

Factors Affecting Breastfeeding Success in the Early Postpartum Period and Midwifery Care

İdil OĞUR[1], Eslem ALTINTAŞ[2], Hayriye ERCAN[1]

[1] *Fenerbahçe University*

[2] *Acibadem University*

Abstract Text: Breastfeeding is a fundamental public health practice with short- and long-term positive effects on maternal and infant health. The aim of this study is to reveal the factors affecting breastfeeding success in the early postpartum period and the role of midwifery care in this process. Breast milk is a physiological food that contains all the nutrients required by the infant in appropriate quantities and quality. Breastfeeding reduces infant mortality, protects against infections, and supports cognitive development. The World Health Organization and other international organizations recommend that infants be exclusively breastfed for the first six months and that breastfeeding continue until the age of two.
Breastfeeding success is defined as the mother's ability to maintain breastfeeding correctly and effectively; it is influenced by many factors, including individual (knowledge, self-efficacy), obstetric (mode of delivery, early skin-to-skin contact, time of initiation of breastfeeding), and environmental/care-related (social support, support from healthcare professionals) factors. In this process, it is reported that the perception of breastfeeding self-efficacy, in particular, is a determinant in the initiation and maintenance of breastfeeding.
For successful breastfeeding, it is essential to carry out midwifery practices aimed at coping with breastfeeding problems and maintaining repeated training, home visits, monitoring, and counseling planned from pregnancy onwards. Midwifery care practices such as education, counseling, monitoring, and home visits provided by the midwife in the prenatal and postnatal periods are among the fundamental modifiable factors directly affecting breastfeeding success. In this context, identifying the factors affecting breastfeeding success in the early postpartum period and planning midwifery care accordingly is of great importance.

Anahtar Kelimeler: breastfeeding, breastfeeding success, midwifery care, postpartum period

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2751

Derleme Sözlü

Ebelik eğitiminde sanal gerçeklik uygulamaları: güncel yaklaşımlar ve gelecek perspektifi

Nihal Yıldırım[1,*], Serap Öner[1]

[1] *Fırat Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Bu derlemenin amacı, sanal gerçeklik (VR) teknolojisinin ebelik eğitiminde kullanım alanlarını, öğrenme süreçlerine katkılarını ve öğrenme çıktıları üzerindeki etkilerini incelemek; ayrıca bu teknolojinin gelecekteki uygulama potansiyelini ortaya koymaktır.
Yöntem: Bu çalışma, sistematik olmayan (narratif) derleme niteliğindedir. Konuya ilişkin güncel literatüre ulaşmak amacıyla ulusal ve uluslararası veri tabanlarında "virtual reality", "sanal gerçeklik", "midwifery education", "ebelik eğitimi", "simulation" ve "simülasyon" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması yapılmıştır. Elde edilen çalışmalar, konu ile ilişkili içerikleri doğrultusunda incelenmiş, ebelik eğitiminde VR kullanımına odaklanan araştırmalar derlemenin kapsamına dahil edilmiştir. Çalışmalar; kullanılan eğitim yöntemleri, uygulama alanları ve bildirilen sonuçlar açısından bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir.
Bulgular: İncelenen çalışmalar, VR tabanlı eğitimlerin öğrencilerin klinik becerilerini geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle obstetrik aciller, doğum eylemi yönetimi, doğum ağrısıyla baş etme yöntemleri ve yenidoğan bakımı gibi alanlarda VR uygulamalarının, öğrencilerin bilgi düzeyini artırdığı, klinik karar verme becerilerini geliştirdiği ve mesleki özgüvenlerini yükselttiği bildirilmektedir. Ayrıca VR ile eğitim alan öğrencilerin öğrenme motivasyonlarının arttığı, aktif katılım sağladıkları ve bilgi kalıcılığının geleneksel yöntemlere göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Bunun yanında VR uygulamalarının ekip içi iletişim becerilerini geliştirdiği ve hasta güvenliği farkındalığını artırdığı da vurgulanmaktadır. Ancak yüksek maliyet, teknik altyapı gereksinimleri, cihaz erişimi ve eğitici yeterliliği gibi faktörler VR kullanımının yaygınlaşmasını sınırlayan önemli engeller arasında yer almaktadır.
Sonuç: Sanal gerçeklik, ebelik eğitiminde öğrenme süreçlerini zenginleştiren, öğrencilerin klinik beceri ve karar verme yetkinliklerini geliştiren yenilikçi bir eğitim aracıdır. Güvenli bir öğrenme ortamı sunması sayesinde, öğrencilerin klinik uygulamalara daha hazırlıklı olmalarına katkı sağlamaktadır. Gelecekte VR teknolojisinin yapay zekâ ve artırılmış gerçeklik ile entegrasyonu ile birlikte daha bireyselleştirilmiş, etkileşimli ve öğrenci merkezli eğitim modellerinin geliştirilmesi beklenmektedir. Bu doğrultuda, ebelik eğitim programlarında VR tabanlı uygulamaların daha fazla yer alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik; Ebelik Eğitimi; Simülasyon

Bildiri No: 2751

Derleme Sözlü

Applications of virtual reality in midwifery education: current approaches and future perspectives

Nihal Yıldırım[1], Serap Öner[1]

[1] *Firat University Faculty of Health Science Midwifery Department*

Abstract Text: Aim: This review aims to examine the applications of virtual reality (VR) technology in midwifery education, its contributions to learning processes, and its effects on learning outcomes, as well as to explore its potential for future implementation.

Method: This study is a non-systematic (narrative) review. To access current literature on the topic, a literature search was conducted in national and international databases using the keywords “virtual reality,” “midwifery education,” and “simulation.” Relevant studies focusing on the use of VR in midwifery education were included in the review. The selected studies were examined in terms of educational methods used, application areas, and reported outcomes, and were evaluated within a holistic framework.

Results: The reviewed studies indicate that VR-based education is effective in improving students’ clinical skills. Particularly in areas such as obstetric emergencies, labor management, coping with labor pain, and newborn care, VR applications have been reported to enhance students’ knowledge levels, improve clinical decision-making skills, and increase professional self-confidence. In addition, students who received VR-based education demonstrated higher learning motivation, greater active participation, and better knowledge retention compared to traditional methods. Furthermore, VR applications were found to contribute positively to teamwork communication skills and awareness of patient safety. However, factors such as high costs, technical infrastructure requirements, limited access to devices, and the need for educator competence are significant barriers to the widespread adoption of VR.

Conclusion: Virtual reality is an innovative educational tool that enriches learning processes in midwifery education and enhances students’ clinical skills and decision-making competencies. By providing a safe learning environment, it helps students become better prepared for clinical practice. In the future, the integration of VR with artificial intelligence and augmented reality is expected to enable the development of more individualized, interactive, and student-centered educational models. Accordingly, it is recommended that VR-based applications be more widely incorporated into midwifery education curricula.

Anahtar Kelimeler: Virtual Reality; Midwifery Education; Simulation

Bildiri No: 2789

Sözlü Bildiri

Ebelik öğrencilerinin türkiye'deki ve dünyadaki ebelik mesleği algısı: nitel bir çalışma

Bengisu yıkılmaz[1,*], Birsen arıkan[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: Ebenin mesleki algısı, ebelik mesleği üyelerinin ve toplumun ebelik hakkında ne düşündüğünün bir ifadesidir. Olumlu meslek algısı bireylerin mesleklerini benimsemelerinde, yaşamlarında başarıyı elde etmelerinde ve mesleğin toplumsal gelişiminde büyük rol oynamaktadır. Ebelik öğrencilerinin mesleki algılarının değerlendirilmesi mesleki memnuniyetlerinin artmasında, sağlık bakım kalitesinin yükseltilmesinde, yaşanılan mesleki sorunların belirlenmesi ve çözümlenmesinde yol gösterici olacaktır. Bu araştırma, ebelik bölümü öğrencilerinin ebelik öğrencilerinin Türkiye'de ve dünyadaki ebelik mesleği algısını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Nitel bir çalışma olarak yapılan araştırma, toplam 13 ebelik öğrencisi ile yapılmıştır. Araştırma verileri, Kişisel Bilgi Formu ve Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu kullanılarak katılımcılarla görüşme yapılarak elde edilmiştir. Görüşmeler ses kayıt cihazına kaydedilmiştir. Görüşmeden elde edilen veriler tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Bu araştırmada 6 ana tema belirlenmiştir. Bunlar; Ebelik Mesleğinin Tanımı, Toplumda Ebelik Algısı, Ebelik Eğitimi, Türkiye'de Ebelik Mesleğinin Durumu, Dünya'da Ebelik Mesleği ve Uluslararası Standartlardır. Analiz sonuçları ebelik öğrencilerinin meslek tanımını doğru ve kapsamlı şekilde ifade edebildiklerini; ancak toplumdaki meslek algısının olumsuzluğu, mesleki yetkilerin sınırlı kullanılması gibi sorunların mesleki kimlik algısını etkilediğini göstermektedir. Ayrıca öğrencilerin uluslararası ebelik standartları ve küresel uygulamalar hakkında sınırlı bilgiye sahip olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Ebelik mesleğinin toplumdaki tanınırlığını artırmaya yönelik farkındalık çalışmaları yapılmalıdır. Ayrıca ebelik eğitiminde uygulama ağırlığının artırılmalı ve öğrencilerin uluslararası ebelik standartları konusunda bilgi düzeylerinin geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, ebelik öğrencileri, meslek algısı, ebelik eğitimi, toplumsal algı"

Bildiri No: 2789

Sözlü Bildiri

Midwifery students' perceptions of the midwifery profession in Turkey and around the world: A qualitative study

Bengisu yıkılmaz[1], Birsen arıkan[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Introduction - Aim: A midwife's professional perception reflects the views of midwives and the general public regarding the midwifery profession. A positive professional perception plays a significant role in individuals' acceptance of their profession, their achievement of success in life, and the social development of the profession. Assessing midwifery students' professional perceptions will serve as a guide in increasing their job satisfaction, improving the quality of healthcare, and identifying and resolving professional challenges. This study was conducted to determine the perceptions of midwifery students regarding the midwifery profession in Turkey and worldwide.

Materials - Methods: This qualitative study was conducted with a total of 13 midwifery students. Research data were collected through interviews with the participants using a Personal Information Form and a Semi-Structured Interview Form. The interviews were recorded using a voice recorder. The data obtained from the interviews were analyzed thematically.

Results: Six main themes were identified in this study. These are: Definition of the Midwifery Profession, Public Perception of Midwifery, Midwifery Education, the Status of the Midwifery Profession in Turkey, the Midwifery Profession Worldwide, and International Standards. The analysis results indicate that midwifery students are able to articulate the definition of the profession accurately and comprehensively; however, issues such as the negative perception of the profession in society and the limited exercise of professional authority are found to affect the perception of professional identity. Additionally, it was determined that students have limited knowledge regarding international midwifery standards and global practices.

Conclusion: Awareness campaigns should be conducted to increase the recognition of the midwifery profession in society. In addition, the emphasis on practical training in midwifery education should be increased, and students' knowledge of international midwifery standards should be enhanced.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery, midwifery students, professional perception, midwifery education, social perception"

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2841

Derleme Sözlü

Ebelik Bakımında Dijital Dönüşüm: Mobil Sağlık Uygulamaları

Rabia Yarar[1,*], Tuğba Yılmaz Esencan[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Dijital sağlık teknolojilerinin gelişimi ile birlikte mobil sağlık uygulamaları, ebelik bakımının sunumunda giderek daha fazla yer almaya başlamıştır. Kadın sağlığı, gebelik, doğum ve postpartum dönem bakımına yönelik geliştirilen mobil uygulamalar, bakım süreçlerinin sürekliliğini sağlamada ve sağlık hizmetlerine erişimi artırmada önemli bir rol üstlenmektedir. Bu derleme; dijital sağlık teknolojilerinin ebelik bakımına entegrasyonunu incelemeyi ve ebelik bakımında kullanılan mobil sağlık uygulamalarını literatür doğrultusunda değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Literatürde mobil uygulamaların prekonsepsiyonel dönemden başlayarak gebelik ve doğum sonrası döneme kadar geniş bir bakım yelpazesinde kullanıldığı görülmektedir. Bu uygulamaların sağlıklı beslenme, fiziksel aktivite, zararlı alışkanlıkların azaltılması ve sağlık davranışlarının iyileştirilmesinde olumlu etkiler sağladığı bildirilmektedir. Gebelik sürecinde mobil uygulamaların; gebeliğe uyumu artırdığı, anksiyete ve stres düzeylerini azalttığı, fetal hareket takibi ve sağlık izlemini kolaylaştırdığı ve doğum sonuçlarını olumlu yönde etkilediği belirtilmektedir. Ayrıca postpartum dönemde kullanılan mobil uygulamaların emzirme sürecini desteklediği, annelerin psikososyal iyilik halini artırdığı ve doğum sonu depresyon riskini azalttığı gösterilmiştir. Bununla birlikte, mobil uygulamaların büyük bir kısmının sağlık profesyonelleri tarafından geliştirilmemesi ve içeriklerinin her zaman kanıta dayalı olmaması önemli bir sınırlılık olarak öne çıkmaktadır. Bu nedenle mobil sağlık uygulamalarının, sağlık profesyonellerinin yerini almak yerine bakım sürecini destekleyici araçlar olarak kullanılması gerektiği vurgulanmaktadır.

Sonuç olarak mobil sağlık uygulamaları, ebelik bakımını destekleyen, bakım kalitesini artıran ve sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştıran önemli araçlardır. Ancak bu uygulamaların ebelik felsefesine uygun, kanıta dayalı ve ebe liderliğinde geliştirilmesi gerekmektedir. Ebelik eğitiminde dijital sağlık teknolojilerinin entegrasyonu, gelecekte bakım hizmetlerinin niteliğinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, mobil sağlık, ebelik, gebelik, postpartum dönem

Bildiri No: 2841

Derleme Sözlü

Digital Transformation in Midwifery Care: Mobile Health Apps

Rabia Yarar[1], Tuğba Yılmaz Esencan[1]

[1] *Üsküdar*

Abstract Text: With the advancement of digital health technologies, mobile health applications have begun to play an increasingly significant role in the delivery of midwifery care. Mobile applications developed for women's health, pregnancy, childbirth, and postpartum care play a significant role in ensuring the continuity of care processes and increasing access to healthcare services. This review aims to examine the integration of digital health technologies into midwifery care and to evaluate mobile health applications used in midwifery care based on the literature.

The literature indicates that mobile applications are used across a wide range of care settings, from the preconception period through pregnancy and into the postpartum period. These applications are reported to have positive effects on healthy nutrition, physical activity, reducing harmful habits, and improving health behaviors. During pregnancy, mobile apps are noted to improve adaptation to pregnancy, reduce anxiety and stress levels, facilitate fetal movement tracking and health monitoring, and positively influence birth outcomes. Additionally, mobile apps used in the postpartum period have been shown to support breastfeeding, enhance mothers' psychosocial well-being, and reduce the risk of postpartum depression. However, a significant limitation is that the majority of mobile apps are not developed by healthcare professionals, and their content is not always evidence-based. Therefore, it is emphasized that mobile health apps should be used as supportive tools for the care process rather than as substitutes for healthcare professionals.

In conclusion, mobile health applications are important tools that support midwifery care, improve the quality of care, and facilitate access to healthcare services. However, these applications must be developed in accordance with the philosophy of midwifery, be evidence-based, and be led by midwives. The integration of digital health technologies into midwifery education will contribute to improving the quality of care services in the future.

Anahtar Kelimeler: Digital health, mobile health, midwifery, pregnancy, postpartum period

Bildiri No: 2858

Sözlü Bildiri

Gebelerin Maternal Sağlık Okuryazarlık Düzeyi ile Sağlık Arama Davranışları Arasındaki İlişki ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi

Zilan Tanhan[1,*], Ayseren Çevik[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Gebelik sürecinde kadınların artan bilgi ihtiyacını karşılamak ve hayatlarına entegre edebilmek için sağlık okuryazarlık düzeyi ve sağlık arama davranışları ele alınması gereken önemli bir konudur. Bu araştırma, gebelerin maternal sağlık okuryazarlık düzeyi ile sağlık arama davranışları arasındaki ilişki ve etkileyen faktörlerini belirlemek amacıyla

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu araştırma, bir kadın doğum hastanesine başvuran 212 gebe ile yürütülmüştür. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Gebelikte Sağlık Okuryazarlığı Envanteri ve Sağlık Arama Davranışı Ölçeği ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Gebelerin büyük çoğunluğunun interneti/yapay zekayı sağlık üzerine araştırma yapmak için sıklıkla kullandığı ve genellikle bebek sağlığı, büyüme ve gelişmesine ilişkin konularda bilgi arayışında bulundukları belirlenmiştir. Gebelerin sağlık okuryazarlığı puanlarının yüksek ve sağlık arama davranışları puanlarının ise ortalama üstünde olduğu görülmüştür. Gebelikte sağlık okuryazarlığı ile sağlık arama davranışı arasında orta güçte ve pozitif yönlü bir ilişki bulunmuştur. Eğitim düzeyi, çalışma durumu, gelir düzeyi, doğuma hazırlık eğitimi alma, interneti/yapay zekayı kullanma sıklığı ve nedenine göre gebelikte sağlık okuryazarlığı ve sağlık arama davranışı puanları farklılık göstermiştir.

Sonuç: Gebelerin yüksek sağlık okuryazarlık düzeyine sahip olduğu ve artan sağlık okuryazarlık düzeyinin sağlık arama davranışlarını artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durumu etkileyen birçok faktör olsa da yüksek eğitim düzeyinin sağlık okuryazarlık ve sağlık arama davranışlarını etkileyen ortak prediktif faktör olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, gebe eğitimlerine sağlık okuryazarlık ve sağlık arama davranışlarının entegre edilmesi ve bu konuda toplumsal farkındalığın artırılması önerilmektedir. Böylece, olası perinatal sorunlar ve çözümlere yönelik bilgi ve farkındalığının artmasıyla gebelerin de bireysel olarak anne ve bebek sağlığının yükseltilmesine katkı sağlamasına imkan sunulmuş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: gebe, maternal, sağlık, sağlık arama, sağlık okuryazarlık

Bildiri No: 2858

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Maternal Health Literacy Levels and Health-Seeking Behaviors Among Pregnant Women and the Identification of Influencing Factors

Zilan Tanhan[1], Ayseren Cevik[1]

[1] *Cukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: To meet women's growing need for information during pregnancy and help them integrate this information into their lives, health literacy levels and health-seeking behaviors are important issues that must be addressed. This study was conducted to determine the relationship between pregnant women's maternal health literacy levels and their health-seeking behaviors, as well as the factors influencing these behaviors.

Materials - Methods: This descriptive study was conducted with 212 pregnant women who visited a maternity hospital. Data were collected using the Personal Information Form, the Pregnancy Health Literacy Inventory, and the Health-Seeking Behavior Scale. The collected data were analyzed using SPSS.

Results: It was determined that the vast majority of pregnant women frequently use the internet/artificial intelligence to research health-related topics and generally seek information regarding infant health, growth, and development. It was observed that the pregnant women's health literacy scores were high, while their health-seeking behavior scores were above average. A moderate and positive correlation was found between health literacy and health-seeking behavior during pregnancy. Scores for health literacy and health-seeking behavior during pregnancy varied according to educational level, employment status, income level, participation in childbirth preparation education, frequency of internet/AI use, and the reason for such use.

Conclusion: It was concluded that pregnant women possess a high level of health literacy and that an increased level of health literacy enhances health-seeking behaviors. Although many factors influence this situation, a high level of education was identified as a common predictive factor affecting both health literacy and health-seeking behaviors. In light of these findings, it is recommended that health literacy and health-seeking behaviors be integrated into prenatal education programs and that public awareness on this topic be enhanced. This will enable pregnant women to contribute individually to improving maternal and infant health by increasing their knowledge and awareness of potential perinatal issues and their solutions.

Anahtar Kelimeler: pregnant, maternal, health, health search, health literacy

Bildiri No: 2866

Derleme Sözlü

Tokofobi ve Sağlıkta Eşitsizlikler: Doğum Korkusunun Sosyal Belirleyicileri ve Ebelik Bakımının Rolü

Duygu Yozgatlı[1,*], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Tokofobi, kadınların gebelik ve doğum sürecine yönelik korku ve kaygı duyması ile karakterize önemli bir psikososyal ruh sağlığı sorunudur. Literatür, tokofobinin tek başına bireysel bir sorun olmadığını aynı zamanda sağlıkta eşitsizlikler ve sosyal belirleyiciler ile yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Özellikle dezavantajlı gruplarda tokofobi prevelansının daha yüksek olması bu durumun sağlıkta eşitsizlikler bağlamında ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu derlemenin amacı tokofobinin sosyal belirleyicilerini sağlıkta eşitsizlikler perspektifiyle incelemek ve ebelik bakımının rolünü ortaya koymaktır. Bu kapsamda literatür taraması PubMed, Google Scholar ve YÖK Tez veri tabanları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İlgili anahtar kelimeler doğrultusunda yapılan tarama sonucunda elde edilen çalışmalar incelenmiş ve analiz edilmiştir. Gebenin sosyoekonomik düzeyi, eğitim durumu, kültürel inançları, sağlık hizmetlerine erişim durumu ve önceki doğum deneyimleri doğum korkusunun oluşmasında ve şiddetinde belirleyici faktörlerdir. Toplumdaki sosyal ve yapısal engeller sağlıkta eşitsizliklerin derinleşmesine neden olup tokofobi riskini artırmaktadır. Güncel çalışmalar tokofobinin sağlık hizmetlerine erişimde güçlük yaşayan kadınlar ile engelli ya da göçmen bireylerin de dahil olduğu kırılgan gruplarda daha yaygın olduğunu göstermektedir. Ayrıca sosyal destek eksikliği, partner ilişkilerindeki sorunlar ve kültürel olarak aktarılan olumsuz doğum anlatıları tokofobiyi pekiştirebilmektedir. Sağlık profesyonelleri ile kurulan iletişimin niteliği de belirleyici olup, yetersiz danışmanlık ve olumsuz bakım deneyimleri doğum korkusunu artırabilmektedir. Buna karşın birey merkezli, sürekli ve güvene dayalı ebelik bakımının kadınların doğum algısını olumlu yönde etkilediği ve tokofobi düzeyini azalttığı bildirilmektedir. Sonuç olarak, tokofobinin iyileştirilmesinde yalnızca klinik yaklaşımların değil, aynı zamanda sosyal eşitsizlikleri azaltmaya yönelik politikaların ve güçlendirilmiş ebelik bakım modellerinin birlikte ele alınması gerekmektedir. Dezavantajlı grupların ihtiyaçlarını gözeten, kültürel duyarlılığa sahip, kapsayıcı ve erişilebilir ebelik bakımı kadınların doğum deneyimlerini iyileştirme potansiyeline sahiptir. Ebelerin bu süreçteki rolünün güçlendirilmesi, kadınların bireyselleştirilmiş bakım ile doğum sürecine aktif katılımının desteklenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Tokofobi, Doğum Korkusu, Sosyal Belirleyiciler, Ebe

Bildiri No: 2866

Derleme Sözlü

Tokophobia and Health Inequalities: The Social Determinants of Fear of Childbirth and the Role of Midwifery Care

Duygu Yozgatlı[1], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Tokophobia is a significant psychosocial mental health issue characterized by women's fear and anxiety regarding pregnancy and childbirth. The literature indicates that tokophobia is not merely an individual problem but is also closely linked to health inequalities and social determinants. The higher prevalence of tokophobia, particularly among disadvantaged groups, necessitates addressing this issue within the context of health inequities. The aim of this review is to examine the social determinants of tokophobia from the perspective of health inequities and to highlight the role of midwifery care. To this end, a literature review was conducted using PubMed, Google Scholar, and the YÖK Thesis databases. The studies identified through the search using relevant keywords were reviewed and analyzed.

A woman's socioeconomic status, educational background, cultural beliefs, access to healthcare, and previous childbirth experiences are key factors in the development and severity of fear of childbirth. Social and structural barriers in society contribute to deepening health inequalities and increase the risk of tokophobia. Recent studies indicate that tokophobia is more prevalent among vulnerable groups, including women facing difficulties accessing healthcare, as well as individuals with disabilities or migrant backgrounds. Additionally, a lack of social support, relationship issues with partners, and culturally transmitted negative birth narratives can reinforce tokophobia. The quality of communication with healthcare professionals is also a key factor; inadequate counseling and negative care experiences can increase fear of childbirth. Conversely, it has been reported that person-centered, continuous, and trust-based midwifery care positively influences women's perceptions of childbirth and reduces the level of tokophobia.

In conclusion, addressing tokophobia requires not only clinical approaches but also policies aimed at reducing social inequalities and enhanced midwifery care models. Midwifery care that is culturally sensitive, inclusive, and accessible—and that addresses the needs of disadvantaged groups—has the potential to improve women's childbirth experiences. Strengthening the role of midwives in this process is crucial for supporting women's active participation in the childbirth process through personalized care.

Anahtar Kelimeler: Tokophobia, Fear of Childbirth, Social Determinants, Midwife

Bildiri No: 2883

Derleme Sözlü

Toplumsal cinsiyet temelli obstetrik şiddet: Bir literatür incelemesi

Selenay Tan[1,*], Nazlı Melek Dursun[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Bu çalışmada, toplumsal cinsiyet temelli obstetrik şiddeti literatür üzerinden ele alınarak kadın sağlığı hizmetlerinde yaşanan hak ihlallerinin incelenmesi amaçlanmaktadır. PubMed, Web of Science, Google Akademik ve DergiPark veri tabanlarında "toplumsal cinsiyet", "obstetrik şiddet", "kadın sağlığı" ve "cinsiyet" anahtar kelimeleriyle Türkçe ve İngilizce tarama yapılmıştır. Elde edilen veriler; ataerkil sağlık sistemleri, cinsiyet temelli kalıp yargılar ve kesişimsellik (birden fazla dezavantajlı kimliğin etkileşimi) temaları çerçevesinde tablolaştırılarak sunulmuştur. İncelenen literatür; (1) ataerkil sağlık sistemleri, (2) cinsiyet temelli kalıp yargılar ve (3) kesişimsellik olmak üzere üç ana tema altında değerlendirilmiştir. Ataerkil sağlık sistemleri bağlamında, gebe kadınlar ile sağlık profesyonelleri arasındaki güç dengesizliği obstetrik şiddeti besleyen temel etken olarak öne çıkmaktadır. Doğumun aşırı tıbbileştirilmesi ve rızasız bedensel müdahaleler bu şiddetin somut biçimleri arasında yer almaktadır. Cinsiyet temelli kalıp yargılar açısından "iyi anne" olma baskısı, ağrıya katlanma beklentisi ve duygusal tepkilerin zayıflık olarak damgalanması öne çıkan örüntüler olarak saptanmıştır. Kesişimsellik teması kapsamında ise göçmenlik, dil engeli, yasal statü ve engellilik durumunun obstetrik şiddet riskini anlamlı biçimde artırdığı görülmektedir.

Toplumsal cinsiyet temelli obstetrik şiddet psikolojik, fiziksel ve toplumsal açıdan olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Bu nedenle bir hak ihlali olarak ele alınması gerekmektedir. İncelenen çalışmalar, obstetrik şiddetin yasal düzenlemeler, eğitim programları ve kadın merkezli bakım anlayışıyla önlenebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Obstetrik şiddet, toplumsal cinsiyet, kadın sağlığı, ebelik

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2883

Derleme Sözlü

Gender-Based Obstetric Violence: A Literature Review

Selenay Tan[1], Nazlı Melek Dursun[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Abstract Text: This study aims to examine human rights violations in women's health services by addressing gender-based obstetric violence through a review of the literature. A search was conducted in the PubMed, Web of Science, Google Scholar, and DergiPark databases using the keywords "gender," "obstetric violence," "women's health," and "sex" in both Turkish and English. The data obtained were tabulated and presented within the frameworks of patriarchal health systems, gender-based stereotypes, and intersectionality (the interaction of multiple disadvantaged identities).

The reviewed literature was evaluated under three main themes: (1) patriarchal health systems, (2) gender-based stereotypes, and (3) intersectionality. In the context of patriarchal health systems, the power imbalance between pregnant women and healthcare professionals emerges as a key factor fueling obstetric violence. The excessive medicalization of childbirth and non-consensual physical interventions are among the concrete forms of this violence. Regarding gender-based stereotypes, the pressure to be a "good mother," the expectation to endure pain, and the stigmatization of emotional reactions as a sign of weakness were identified as prominent patterns. Within the framework of intersectionality, it is observed that migration, language barriers, legal status, and disability significantly increase the risk of obstetric violence.

Gender-based obstetric violence leads to negative psychological, physical, and social consequences. Therefore, it must be addressed as a human rights violation. The studies reviewed indicate that obstetric violence can be prevented through legal regulations, educational programs, and a women-centered approach to care.

Anahtar Kelimeler: Obstetric violence, gender, women's health, midwifery

Bildiri No: 2890

Derleme Sözlü

NST Sırasında Müzik Müdahalesinin Gebeler Üzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi

Şerife Çınar[1], Sümeyye Gürsoy[1,*], Gülsema Avşar[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Non-stres test (NST), fetal iyilik halinin değerlendirilmesinde yaygın kullanılan, invaziv olmayan bir yöntemdir. Ancak NST sürecinde gebelerde gelişen stres ve anksiyete, maternal konforu ve fetal fizyolojik yanıtları etkileyebilmektedir. Bu sistematik derlemenin amacı, NST sırasında uygulanan müzik müdahalesinin gebelerde maternal ve fetal sonuçlar üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, PRISMA rehberi doğrultusunda yürütülen sistematik derleme olarak tasarlanmıştır. PubMed, Cochrane, Google Scholar ve ScienceDirect veri tabanlarında Ocak 2020-Nisan 2025 tarihleri arasında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Türkçe veya İngilizce yayımlanan, tam metnine ulaşılan, NST sırasında müzik müdahalesi uygulanan gebeleri içeren randomize kontrollü çalışmalar (RKÇ) derlemeye dahil edilmiştir. Çalışmaların metodolojik kalitesi Joanna Briggs Institute (JBI) RKÇ kontrol listesi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular : Sistematik derlemeye toplam 10 RKÇ dahil edilmiştir. Çalışmaların örneklem hacimleri 30-343 arasında değişmekte olup toplam 1220 gebe değerlendirilmiştir. Dahil edilen çalışmalarda müzik müdahalesinin gebelerin anksiyete düzeylerini azalttığı ($p < 0.05$), memnuniyeti artırdığı, nabız ve ağrı düzeyleri üzerinde olumlu etkiler oluşturduğu belirlenmiştir. Fetal sonuçlar açısından; fetal hareket sayısı, akselerasyon miktarı ve reaktif NST süresinde istatistiksel olarak anlamlı iyileşmeler bildirilmiştir.

Sonuç : NST sırasında uygulanan müzik müdahalesi; maternal stresi inhibe eden, fetal reaktiviteyi stimüle eden ve test verimliliğini artıran düşük maliyetli, invaziv olmayan ve yüksek etkili bir non-farmakolojik yaklaşımdır. Perinatal sonuçları iyileştirmek adına bu müdahalenin rutin antenatal bakım protokollerine ve ebelik uygulamalarına entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: NST, gebelik, müzik müdahalesi, anksiyete, sistematik derleme

Bildiri No: 2890

Derleme Sözlü

The effect of music intervention during NST on pregnant women: a systematic review of randomized controlled trials

Şerife Çınar[1], Sümeyye Gürsoy[1], Gülsema Avşar[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: Non-stress test (NST) is a non-invasive and widely used method for assessing fetal well-being. However, the stress and anxiety experienced by pregnant women during the NST process can adversely affect maternal comfort and fetal physiological responses. This systematic review aims to examine the effects of music intervention applied during NST on maternal and fetal outcomes.

Materials and Methods: This study was designed as a systematic review conducted in accordance with the PRISMA guidelines. A comprehensive search was performed across PubMed, Cochrane, Google Scholar, and ScienceDirect databases for studies published between January 2020 and April 2025. Randomized controlled trials (RCTs) published in Turkish or English, available in full text, and involving pregnant women receiving music intervention during NST were included. The methodological quality of the included studies was assessed using the Joanna Briggs Institute (JBI) checklist for RCTs.

Results: A total of 10 RCTs were included in this systematic review. The sample sizes of the studies ranged from 30 to 343, involving a total of 1,220 pregnant women. The findings indicated that music intervention significantly reduced maternal anxiety levels ($p < 0.05$), increased satisfaction, and produced positive effects on pulse rate and pain levels. Regarding fetal outcomes, significant improvements were reported in the number of fetal movements, accelerations, and the duration of reaching a reactive NST.

Conclusion: Music intervention during NST is a low-cost, non-invasive, and highly effective non-pharmacological approach that inhibits maternal stress, stimulates fetal reactivity, and enhances test efficiency. In order to improve perinatal outcomes, it is strongly recommended that this evidence-based intervention be integrated into routine antenatal care protocols and midwifery practices.

Anahtar Kelimeler: NST, pregnancy, music intervention, anxiety, systematic review

Bildiri No: 2912

Sözlü Bildiri

Sağlık Bilimleri Öğrencileri Arasında Yapay Zekaya Yönelik Tutumlar ve Dini İnançlar: Nicel Bir Çalışma

Çiğdem Şen Tepe[1], Gülgün Durat[1], Binnur Yüksel[1,*]

[1] *Sakarya Üniversitesi/ Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Bu araştırmanın amacı Sağlık alanında okuyan ebelik ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin yapay zekaya yönelik tutumları ve dini inançları arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini Sakarya Üniversitesinde okuyan ebelik ve hemşirelik bölümü öğrencileri oluşmaktadır. Evreni bilinen örnekleme yöntemiyle hesaplanan örneklem büyüklüğü 284 olup, gönüllü katılım gösteren 288 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veri toplama araçları olarak sosyo-demografik bilgi formu, "Dini tutum ölçeği" ve "Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında analiz edilmiş ve parametrik testler aracılığıyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,72 ± 1,63 olup, yaş aralığı 18–28 arasında değişmektedir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu kadın (%94,8) ve bekar (%98,6)'dır. Bölüm dağılımı incelendiğinde, katılımcıların %60,4'ü ebelik, %39,6'sı hemşirelik bölümünde öğrenim görmektedir. Akademik başarı algısı çoğunlukla "orta" (%77,4) düzeyde bildirilmiştir. Katılımcıların büyük çoğunluğu Müslüman (%96,5) olduğunu belirtmiştir. Yapay zekâ araçlarının kullanımına ilişkin çoklu yanıt analizi sonuçlarına göre en sık tercih edilen araç ChatGPT'dir. Katılımcılar yapay zekâ araçlarını birden fazla amaç için kullandıklarını belirtmiş; en sık rapor edilen kullanım amacı bilgi edinme olup, bunu görsel oluşturma, sunum hazırlama, mesleki gelişim, hasta eğitim materyali hazırlama, literatür tarama ve dil desteği izlemektedir.
Ölçek puanları değerlendirildiğinde, öğrencilerin Dini Tutum Ölçeği ortalaması 3,97 ± 0,74 (min: 1,13; max: 5,00), Yapay Zekâya Yönelik Pozitif Tutum Ölçeği ortalaması 3,52 ± 0,81 (min: 1,00; max: 5,00), Yapay Zekâya Yönelik Negatif Tutum Ölçeği ortalaması ise 2,94 ± 0,80 (min: 1,00; max: 5,00) olarak bulunmuştur. Korelasyon analizleri incelendiğinde dini tutum ile yapay zekâya yönelik pozitif ve negatif tutumlar arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Öğrencilerin dini tutumlarının yüksek, yapay zekâya yönelik pozitif tutumlarının orta düzeyde, negatif tutumlarının ise düşük düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bu bulgular, sağlık alanında öğrenim gören öğrencilerin dini değerleri ile teknolojik yeniliklere yönelik tutumlarının birlikte değerlendirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: " Dini tutum, ebelik, hemşirelik, öğrenciler, yapay zekâ"

Bildiri No: 2912

Sözlü Bildiri

Attitudes Towards Artificial Intelligence and Religious Beliefs Among Health Sciences Students: A Quantitative Study

Çiğdem Şen Tepe[1], Gülgün Durat[1], Binnur Yüksel[1]

[1] *Sakarya University*

Introduction - Aim: This descriptive study was conducted to examine the relationship between attitudes towards artificial intelligence (AI) and religious beliefs among midwifery and nursing students in the health sciences.

Materials - Methods: The study population consisted of students enrolled at Sakarya University. The sample size was calculated using the known population sampling method (N=284), and 288 students who volunteered to participate were included. Data were collected using a socio-demographic information form, the "Religious Attitude Scale," and the "General Attitude Towards Artificial Intelligence Scale." The data were analyzed with SPSS software using parametric tests.

Results: The mean age of the participants was 20.72 ± 1.63 years, with an age range between 18 and 28. The majority of the students were female (94.8%) and single (98.6%). Regarding departmental distribution, 60.4% of the participants were enrolled in midwifery and 39.6% in nursing. Most students perceived their academic success as "moderate" (77.4%). The vast majority identified themselves as Muslim (96.5%). According to the results of the multiple response analysis on the use of artificial intelligence tools, the most frequently preferred tool was ChatGPT. Students reported using AI tools for multiple purposes; the most commonly stated purpose was information retrieval, followed by visual creation, presentation preparation, professional development, preparation of patient education materials, literature review, and language support. When scale scores were evaluated, the mean score of the Religious Attitude Scale was 3.97 ± 0.74 (min: 1.13; max: 5.00), the mean score of the Positive Attitude Towards Artificial Intelligence Scale was 3.52 ± 0.81 (min: 1.00; max: 5.00), and the mean score of the Negative Attitude Towards Artificial Intelligence Scale was 2.94 ± 0.80 (min: 1.00; max: 5.00). Correlation analyses revealed no significant relationship between religious attitudes and positive or negative attitudes towards artificial intelligence ($p>0.05$).

Conclusion: It was determined that the students' religious attitudes were high, their positive attitudes towards artificial intelligence were at a moderate level, and their negative attitudes were low. These findings highlight the importance of evaluating the religious values of students in the health sciences together with their attitudes towards technological innovations.

Anahtar Kelimeler: "Religious attitudes, midwifery, nursing, students, artificial ıntelligence"

Bildiri No: 2939

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Klinik Uygulamaya Yönelik Tutum, Klinik Beceri Öz-Yeterliliği ve Klinik Öğrenme Deneyimleri Arasındaki İlişki

Şebnem Rüzgar[1], Zehra Avcı[1], Şevval Arslantür[1], Ayşegül Ertan[1,*], Gamze Küçükyılmaz[1]

[1] *Ondokuz Mayis Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Klinik uygulama, ebelik eğitiminin ayrılmaz bir parçasıdır. Öğrenci merkezli klinik öğrenme ortamı, pratik uygulamalar ve rol model ebelerin destekleyici tutumları, öğrencilerin yetkinlik ve özgüven gelişiminde önemli rol oynamaktadır. Bu araştırmada, ebelik öğrencilerinde klinik uygulama tutumu ile klinik beceri öz-yeterlilik düzeylerinin klinik öğrenme deneyimleri ile ilişkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipte planlanmıştır. Çalışma, 2025–2026 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Karadeniz bölgesinde bir devlet üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören 204 öğrenci ile yürütülmüştür (veri toplama süreci devam etmektedir). Veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgi Formu, Korzul Klinik Uygulama Tutum Ölçeği, Klinik Beceriler İçin Kısa ve Evrensel Öz-Yeterlik Ölçeği ve Ebelik Öğrencisi Uygulama Değerlendirme Aracı kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, normallik testleri, non-parametrik testler ve Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Klinik uygulamanın ilk gününde ekip tarafından pozitif karşılanan öğrencilerin, klinik uygulama tutumu, klinik beceri öz-yeterliliği ve öğrenme deneyimi puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Ancak, klinik uygulama sırasında ebe/hemşirelerden geri bildirim almayan öğrencilerin, yapıcı/olumlu geri bildirim alanlara göre tüm ölçek puanlarının anlamlı düzeyde daha düşük olduğu belirlenmiştir. Spearman korelasyon analizine göre, klinik uygulama tutumu ile klinik beceri öz-yeterliliği arasında pozitif yönlü ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.394$; $p<0.001$).

Sonuç: Klinik uygulamanın ilk gününde ekip tarafından pozitif karşılanan öğrencilerin, klinik uygulama tutumu, klinik beceri öz-yeterliliği ve öğrenme deneyimi puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Ancak, klinik uygulama sırasında ebe/hemşirelerden geri bildirim almayan öğrencilerin, yapıcı/olumlu geri bildirim alanlara göre tüm ölçek puanlarının anlamlı düzeyde daha düşük olduğu belirlenmiştir. Spearman korelasyon analizine göre, klinik uygulama tutumu ile klinik beceri öz-yeterliliği arasında pozitif yönlü ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.394$; $p<0.001$).

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, klinik uygulama, klinik beceri, tutum, öz yeterlilik

Bildiri No: 2939

Sözlü Bildiri

The Relationship between Clinical Practice Attitudes, Clinical Skills Self-Efficacy, and Clinical Learning Experiences in Midwifery Students

Şebnem Rüzgar[1], Zehra Avcı[1], Şevval Arslantürk[1], Ayşegül Ertan[1], Gamze Küçükyılmaz[1]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Clinical practice is an integral component of midwifery education. Student-centered clinical learning environments, practical applications, and the supportive attitudes of role model midwives play a crucial role in the development of students' competence and self-confidence. This study aimed to examine the relationship between clinical practice attitudes, clinical skills self-efficacy, and clinical learning experiences among midwifery students.

Materials - Methods: This study was designed as a descriptive, cross-sectional, and correlational study. It was conducted with 204 students of the Midwifery Department of a Faculty of Health Sciences at a state university in the Black Sea region during the 2025–2026 academic year spring semester (Data collection is ongoing). Data were collected using a Personal Information Form, the Korzul Clinical Practice Attitude Scale, the Short and Universal Clinical Skills Self-Efficacy Scale, and the Midwifery Student Practice Evaluation Tool. Data were analyzed using descriptive statistics, normality tests, non-parametric tests, and Spearman correlation analysis.

Results: Midwifery students who were positively welcomed by the clinical team on the first day of practice had significantly higher scores in clinical practice attitudes, clinical skills self-efficacy, and learning experiences ($p<0.05$). In contrast, students who did not receive feedback from midwives/nurses during clinical practice had significantly lower scores across all scales compared to those who received constructive/positive feedback. According to Spearman correlation analysis, a moderate and positive relationship was found between clinical practice attitudes and clinical skills self-efficacy ($r=0.394$; $p<0.001$).

Conclusion: The findings indicate that being positively welcomed on the first day of clinical practice and receiving constructive feedback are key factors that significantly enhance students' clinical attitudes, self-efficacy perceptions, and learning experiences. Moreover, the positive relationship between clinical practice attitudes and self-efficacy suggests that favorable attitudes toward the clinical environment strengthen students' perceptions of professional competence. Accordingly, it is recommended to implement structured preceptorship/mentorship programs to support students' professional development in clinical education settings.

Anahtar Kelimeler: Midwifery education, clinical practice, clinical skills, attitude, self-efficacy

Bildiri No: 2940

Derleme Sözlü

Sağlıkta dijital dönüşüm ve ebelik hizmetlerinin yeniden yapılanması

Zeynep Çiftci Demirtaş[1,*], Arzu Kul Uçtu[2]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Bu derleme, sağlıkta dijital dönüşümün ebelik hizmetlerinin yeniden yapılandırılmasına etkisini değerlendirmek; yapay zekâ, tele-sağlık, mobil sağlık uygulamaları ve dijital karar destek sistemlerinin ebelik bakımına katkılarını güncel kanıtlar doğrultusunda ortaya koymayı amaçlamaktadır.
Yöntem: Bu çalışma anlatısal derleme olarak hazırlanmıştır. Literatür taraması PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında 2020–2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar ile sınırlandırılmıştır. Tarama sürecinde "dijital sağlık", "Sağlık 4.0", "yapay zekâ", "tele-ebelik", "mobil sağlık", "ebelik bakımı" ve ilişkili anahtar sözcükler kullanılmıştır. İngilizce ve Türkçe yayımlanmış özgün araştırmalar, sistematik derlemeler ve ilgili raporlar değerlendirilmiş; bulgular tematik olarak sentezlenmiştir.
Bulgular: Bulgular, dijital dönüşümün ebelik bakımında erişilebilirlik, bakım sürekliliği ve kaliteyi güçlendirdiğini göstermektedir. Yapay zekâ tabanlı risk tahmin modelleri, yüksek riskli gebeliklerin erken tanılanmasına ve klinik karar verme süreçlerinin desteklenmesine katkı sağlamaktadır. Mobil sağlık uygulamaları ve tele-sağlık çözümleri, özellikle kırsal ve dezavantajlı bölgelerde gebelik ve postpartum izlemi kolaylaştırmakta, kadınların bakım sürecine aktif katılımını artırmaktadır. Giyilebilir teknolojiler ve uzaktan izlem sistemleri, maternal-fetal verilerin gerçek zamanlı takibini desteklemektedir. Ayrıca dijital araçların ebelik eğitiminde simülasyon ve karar verme becerilerini geliştirdiği bildirilmektedir. Bununla birlikte dijital okuryazarlık eksikliği, veri güvenliği, etik sorumluluklar ve teknolojiye eşitsiz erişim önemli sınırlılıklar olarak öne çıkmaktadır.
Sonuç: Sağlıkta dijital dönüşüm, ebelik bakımına yalnızca teknolojik araçların entegrasyonu değil, bakım modellerinin bütüncül olarak yeniden yapılandırılması açısından da önemli fırsatlar sunmaktadır. Yapay zekâ destekli karar sistemleri, tele-ebelik ve mobil sağlık çözümleri bakım kalitesini artırma, eşitsizlikleri azaltma ve maternal-neonatal sonuçları iyileştirme potansiyeline sahiptir. Ancak bu dönüşümün etkili olabilmesi için ebelerin dijital yetkinliklerinin güçlendirilmesi, etik ve hukuki çerçevenin geliştirilmesi ve ulusal bağlama uygun dijital bakım modellerinin yaygınlaştırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, Ebelik bakımı, Mobil uygulamalar, Tele-sağlık, Yapay zekâ

Bildiri No: 2940

Derleme Sözlü

Digital transformation in healthcare and the restructuring of midwifery services

Zeynep Çiftci Demirtaş[1], Arzu Kul Uçtu[2]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Aim: This review aims to evaluate the impact of digital transformation in health on the restructuring of midwifery services and to present the contributions of artificial intelligence, telehealth, mobile health applications, and digital decision support systems to midwifery care in light of current evidence.

Method: This study was prepared as a narrative review. The literature search was limited to studies published between 2020 and 2026 and conducted using PubMed, Scopus, and Google Scholar databases. The search process included the keywords “digital health,” “Health 4.0,” “artificial intelligence,” “tele-midwifery,” “mobile health,” “midwifery care,” and related terms. Original studies, systematic reviews, and relevant reports published in English and Turkish were evaluated, and the findings were synthesized thematically.

Results: Findings indicate that digital transformation strengthens accessibility, continuity, and quality in midwifery care. Artificial intelligence–based risk prediction models contribute to the early identification of high-risk pregnancies and support clinical decision-making processes. Mobile health applications and telehealth solutions facilitate pregnancy and postpartum follow-up, particularly in rural and disadvantaged regions, while increasing women’s active participation in the care process. Wearable technologies and remote monitoring systems support real-time tracking of maternal-fetal data. In addition, digital tools have been reported to improve simulation-based learning and decision-making skills in midwifery education. However, limited digital literacy, data security concerns, ethical responsibilities, and unequal access to technology remain significant challenges.

Conclusion: Digital transformation in health offers important opportunities not only for the integration of technological tools into midwifery care but also for the holistic restructuring of care models. AI-supported decision systems, tele-midwifery, and mobile health solutions have the potential to improve quality of care, reduce inequalities, and enhance maternal and neonatal outcomes. However, for this transformation to be effective, midwives’ digital competencies should be strengthened, ethical and legal frameworks should be developed, and digital care models appropriate to national contexts should be expanded.

Anahtar Kelimeler: Digital health, Midwifery care, Mobile apps, Telemedicine, Artificial intelligence

Bildiri No: 2942

Derleme Sözlü

Anne ve Yenidoğan Sağlığını Korumada İklim Duyarlı Ebelik Yaklaşımı: Yeşil Ebelik Bakımı

Semanur Saraç[1,*], Zeynep Aksoy[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Dünya hızla ısınmakta ve iklim sistemlerindeki aşırı değişiklikler; sıcak hava dalgaları, sel, kuraklık ve yangınlar aracılığıyla insan sağlığını ciddi biçimde tehdit etmektedir. Bu süreçten en fazla etkilenen gruplar arasında gebeler ve yenidoğanlar yer almakta; artan sıcaklık maruziyeti erken doğum, düşük doğum ağırlığı, preeklampsi ve ölü doğum gibi olumsuz sonuçlarla ilişkilendirilmektedir. Türkiye gibi orta kuşak ülkeler de benzer risklerle karşı karşıyadır. Bu çalışma, iklim değişikliğinin anne ve yenidoğan sağlığı üzerindeki etkilerini özetlemekte ve ebelerin bu süreçte üstlenebileceği sürdürülebilir ve çevre dostu rollerine odaklanmaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, iklim değişikliğinin anne ve yenidoğan sağlığı üzerindeki etkilerini ve ebelik bakımındaki sürdürülebilir yaklaşımları ele almak amacıyla güncel literatürün incelenmesine dayanmaktadır. Bulgular: Literatür incelendiğinde, Sağlık sistemleri yalnızca iklim krizinin etkilerine maruz kalan yapılar değil, aynı zamanda önemli ölçüde karbon emisyonu üreten aktörlerdir. Bu nedenle, ebelik bakımında sürdürülebilirlik yaklaşımı kritik bir gereklilik haline gelmiştir. Yeşil ebelik bakımı; doğru bakımın zamanında sunulması, önleyici hizmetlerin güçlendirilmesi, gereksiz müdahalelerin azaltılması ve bakım süreçlerinin sadeleştirilmesi gibi ilkeleri içermektedir. Bu kapsamda bilgi paylaşımının iyileştirilmesi, dijitalleşme, bakımın bireyselleştirilmesi, kültürel açıdan uygun hizmet sunumu ve süreklilik modelleri öne çıkmaktadır. Ayrıca ayaktan bakımın güçlendirilmesi, evde izlem uygulamaları ve sanal randevular gereksiz seyahatleri azaltarak karbon ayak izini düşürmektedir. Doğum süreçlerinde enerji tüketiminin azaltılması, tek kullanımlık malzemelerin sınırlandırılması ve alternatif ağrı yönetimi yöntemlerinin desteklenmesi çevresel etkiyi azaltırken bakım kalitesini artırmaktadır. Bebek beslenmesinde emzirmenin desteklenmesi de sürdürülebilirlik açısından önemli bir stratejidir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, ebelik, anne sağlığı, yenidoğan, sürdürülebilirlik

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2942

Derleme Sözlü

A Climate-Sensitive Midwifery Approach to Protecting Maternal and Newborn Health: Green Midwifery Care

Semanur Saraç[1], Zeynep Aksoy[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren University*

Abstract Text: Introduction and Objective: The world is warming rapidly, and extreme changes in climate systems —such as heat waves, floods, droughts, and wildfires—pose a serious threat to human health. Pregnant women and newborns are among the groups most affected by this process; increased exposure to heat is associated with adverse outcomes such as preterm birth, low birth weight, preeclampsia, and stillbirth. Temperate-zone countries like Turkey also face similar risks.

This study summarizes the effects of climate change on maternal and newborn health and focuses on the sustainable and environmentally friendly roles that midwives can play in this process.

Materials and Methods: This study is based on a review of the current literature and aims to examine the effects of climate change on maternal and newborn health and sustainable approaches in midwifery care.

Findings: A review of the literature reveals that health systems are not merely structures exposed to the effects of the climate crisis, but are also significant contributors to carbon emissions. Therefore, a sustainability approach in midwifery care has become a critical necessity.

Green midwifery care encompasses principles such as the timely provision of appropriate care, strengthening preventive services, reducing unnecessary interventions, and streamlining care processes. In this context, improving information sharing, digitalization, personalized care, culturally appropriate service delivery, and continuity models are highlighted. Additionally, strengthening outpatient care, home monitoring applications, and virtual appointments reduce unnecessary travel, thereby lowering the carbon footprint.

Reducing energy consumption during childbirth, limiting single-use materials, and supporting alternative pain management methods reduce environmental impact while improving the quality of care. Supporting breastfeeding in infant feeding is also an important strategy for sustainability.

Conclusion: Sustainable and green midwifery care offers a holistic approach to both protecting the health of mothers and newborns and reducing the environmental impact of healthcare services. This transformation will be made possible through the active involvement of midwives and the restructuring of healthcare systems.

Anahtar Kelimeler: Climate change, midwifery, maternal health, newborns, sustainability

Bildiri No: 2961

Derleme Sözlü

Karbon ayak izinden "bebek ayak izine": yeşil ebelik

Ayşe melek sevinç[1,*], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: İklim değişikliği ve kirlilik, fiziksel ve zihinsel sağlığı (kardiyovasküler hastalıklar, anksiyete, depresyon ve uyku bozuklukları) önemli ölçüde etkilemektedir. Aşırı sıcaklar, gıda ve su güvensizliği ve iklimle ilgili afetler, önceden var olan cinsiyet ve yaşa dayalı eşitsizlikleri yoğunlaştırarak anne, yenidoğan, ruh sağlığı ve beslenme açısından kırılganlıkları artırmaktadır. Ebeler, kadınları iklim krizinin sağlık üzerindeki etkileri konusunda eğiterek ve karbon ayak izini azaltmak için davranışsal değişikliklere teşvik ederek sürdürülebilir yaşam tarzlarını desteklemektedir. Bu derlemenin amacı; ebelik hizmetlerinde teknoloji ve müdahale odaklı yaklaşımlardan sürdürülebilir ve doğa dostu modellere geçişin gerekliliğini ortaya koymak; doğumun ekolojisini koruyarak karbon ayak izinden 'pozitif bebek ayak izine' dönüşümün yollarını analiz etmektir. Gereç-Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir. Literatür taraması Türkçe ve İngilizce olarak; “yeşil ebelik” “karbon ayak izi”, “sürdürülebilirlik”, “ekolojik doğum”, ve “bebek ayak izi” anahtar kelimeleri kullanılarak elde edilmiştir. Bulgular: Mevcut çalışmalar doğumhanelerdeki plastik malzemeler ve gereksiz müdahalelerin karbon emisyonunu artırdığını göstermektedir. Ebeler vajinal doğuma ve emzirme gibi "sıfır atık" uygulamalarına teşvik ederek "bebek ayak izini" azaltabilmektedir. Ayrıca ebeler; gıda danışmanlığıyla, anneyi toksik kimyasal risklerine karşı eğiterek; gereksiz ilaç, enerji ve lojistik sarfiyatını minimize ederek ekolojik yükü rahim içi dönemden itibaren engelleyebilmekteler. Bunlara ilaveten minimalist malzeme seçimi ve sterilizasyon döngüsünün, doğumhanelerin klinik odaklı bakımdan sürdürülebilir ekolojik modele geçişini sağladığı bilinmektedir. Sonuç: Yeşil ebelik, sadece bir çevre hareketi değil, aynı zamanda gereksiz tıbbi müdahaleleri azaltarak anne ve bebek sağlığını optimize eden kanıta dayalı bir bakım modelidir. Ebelerin ekolojik okuryazarlık düzeylerinin artırılması ve sağlık politikalarında "yeşil doğumhane" standartlarının oluşturulması, sürdürülebilir bir gelecek için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: "Yeşil ebelik, karbon ayak izi, sürdürülebilirlik, ekolojik doğum, bebek ayak izi"

Bildiri No: 2961

Derleme Sözlü

From a “carbon footprint” to a “baby footprint”: green midwifery

Ayşe melek sevinç[1], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Abstract Text: Objective: Climate change and pollution have a significant impact on physical and mental health (cardiovascular diseases, anxiety, depression, and sleep disorders). Extreme heat, food and water insecurity, and climate-related disasters exacerbate pre-existing gender and age-based inequalities, increasing vulnerabilities regarding maternal, newborn, mental health, and nutrition. Midwives support sustainable lifestyles by educating women about the health impacts of the climate crisis and encouraging behavioral changes to reduce their carbon footprint. The aim of this review is to highlight the necessity of transitioning from technology- and intervention-focused approaches in midwifery services to sustainable and nature-friendly models; and to analyze pathways for transforming the carbon footprint into a “positive baby footprint” by preserving the ecology of childbirth. Materials and Methods: This study is a review based on an examination of the national and international literature. The literature review was conducted in both Turkish and English using the keywords “green midwifery,” “carbon footprint,” “sustainability,” “ecological birth,” and “baby footprint.” Results: Current studies show that plastic materials and unnecessary interventions in delivery rooms increase carbon emissions. Midwives can reduce the “baby’s carbon footprint” by encouraging “zero-waste” practices such as vaginal birth and breastfeeding. Additionally, midwives can mitigate the ecological burden from the prenatal period onward by providing nutritional counseling, educating mothers about the risks of toxic chemicals, and minimizing unnecessary medication, energy, and logistical waste. Furthermore, it is known that the selection of minimalist materials and the sterilization cycle facilitate the transition of delivery rooms from a clinically focused care model to a sustainable ecological model. Conclusion: Green midwifery is not merely an environmental movement; it is also an evidence-based care model that optimizes maternal and infant health by reducing unnecessary medical interventions. Enhancing midwives’ ecological literacy and establishing “green delivery room” standards in health policies are crucial for a sustainable future.

Anahtar Kelimeler: "Green midwifery, carbon footprint, sustainability, ecological birth, infant footprint"

Bildiri No: 2989

Derleme Sözlü

Adölesan Annelerde Postpartum Depresyon: Literatür İncelemesi

Şafak Eylül Karadağ[1,*], Fatma Nur Sayın[1], Sinem Ceylan[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Adölesan gebelik, anne ve bebek sağlığı açısından önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu derleme, adölesan annelerde postpartum depresyon (PPD) prevalansını, risk faktörlerini ve koruyucu müdahaleleri inceleyen çalışmaları sentezlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, adölesan annelerde PPD'yi inceleyen araştırmaların geleneksel derleme yöntemiyle değerlendirilmesiyle gerçekleştirilmiştir. Literatür taraması Google Scholar, Scopus, WoS ve Pubmed veri tabanlarında "adölesan anne", "postpartum depresyon", "adolescent mother", "postpartum depression" anahtar kelimeleri kullanılarak Türkçe ve İngilizce yapılmıştır. 2016–2026 yılları arasında yayımlanmış, adölesan annelerde PPD'yi birincil veya ikincil sonuç değişkeni olarak ele alan özgün araştırmalar ve derleme çalışmaları incelemeye dahil edilmiştir. Elde edilen çalışmalar içerik, yöntem ve bulgular açısından değerlendirilerek toplam 23 çalışma analize dahil edilmiştir.

Bulgular: Adölesan annelerde PPD prevalansı %6,1 ile %68,3 arasında değişmekte olup yetişkin annelere kıyasla 1,6 kat daha yüksek bulunmuştur. Türkiye örnekleminde adölesan gebelerin %21,3'ünde antepartum depresif semptomlar saptanmıştır. Geçmiş depresyon ve anksiyete öyküsü en güçlü risk faktörü olarak öne çıkmaktadır. Düşük öz-saygı, düşük öz-yeterlilik, çocukluk çağı travmaları, eş şiddeti ve yetersiz sosyal destek diğer önemli risk faktörleri arasında yer almaktadır. Antepartum dönemde eş şiddetine maruz kalmanın PPD riskini 1,62 kat; postpartum ilk 4 haftadaki depresif belirtilerin ilerleyen dönemdeki riski 2,49 kat artırdığı belirlenmiştir. Ebelik liderliğinde uygulanan psikososyal destek programının PPD puanlarını anlamlı düzeyde azalttığı görülmüştür.

Sonuç: Adölesan anneler PPD açısından yetişkinlere kıyasla daha yüksek risk taşımaktadır. Perinatal dönemde rutin PPD ve şiddet taraması, ebelik temelli psikososyal müdahaleler ve baba katılımının desteklenmesi bu risk grubunda öncelikli koruyucu stratejiler olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan anne, postpartum depresyon, risk faktörleri, psikososyal destek, ebelik

Bildiri No: 2989

Derleme Sözlü

Postpartum Depression in Adolescent Mothers: A Literature Review

Şafak Eylül Karadağ[1], Fatma Nur Sayın[1], Sinem Ceylan[1]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction-Objective: Adolescent pregnancy is a significant public health issue regarding maternal and infant health. This review aims to synthesize studies examining the prevalence of postpartum depression (PPD) in adolescent mothers, its risk factors, and protective interventions.

Materials and Methods: This study was conducted by evaluating research on PPD in adolescent mothers using traditional review methods. A literature search was performed in Turkish and English using the keywords “adolescent mother,” “postpartum depression,” “adolescent mother,” and “postpartum depression” in the Google Scholar, Scopus, WoS and Pubmed databases. Original studies and review articles published between 2016 and 2026 that addressed PPD in adolescent mothers as a primary or secondary outcome variable were included in the review. The retrieved studies were evaluated in terms of content, methods, and findings, and a total of 23 studies were included in the analysis.

Findings: The prevalence of postpartum depression (PPD) among adolescent mothers ranges from 6.1% to 68.3% and was found to be 1.6 times higher than among adult mothers. In the Turkish sample, antepartum depressive symptoms were detected in 21.3% of adolescent pregnant women. A history of depression and anxiety emerged as the strongest risk factor. Low self-esteem, low self-efficacy, childhood trauma, spousal violence, and inadequate social support are among the other significant risk factors. Exposure to spousal violence during the antepartum period was found to increase the risk of PPD by 1.62 times; depressive symptoms in the first 4 weeks postpartum were found to increase the risk in subsequent periods by 2.49 times. It was observed that a psychosocial support program led by midwives significantly reduced PPD scores.

Conclusion: Adolescent mothers are at higher risk for PPD compared to adults. Routine PPD and violence screening during the perinatal period, midwifery-based psychosocial interventions, and support for father involvement should be considered priority protective strategies for this at-risk group.

Anahtar Kelimeler: Adolescent mother, postpartum depression, risk factors, psychosocial support, midwifery

Bildiri No: 2995

Derleme Sözlü

Kırsal Bölgelerde Gebe Okullarına Erişimdeki Engeller ve Ebe Liderliğinde Çözüm Yaklaşımları

Vildan Ünlü[1,*]

[1] *Şebinkarahisar Devlet Hastanesi*

Özet Metin: Gebelik dönemi, anne ve bebek sağlığının korunması açısından kritik bir süreçtir. Bu dönemde gebelerin; gebelik, doğum ve doğum sonrası sürece bilinçli bir şekilde hazırlanması için gebe okulları büyük önem oluşturmaktadır. Gebe okulları; gebeliğin başlangıcından itibaren gebelik süreci hakkında bilgi edinme, doğum korkusunu azaltma, normal doğuma yönelik pozitif tutum geliştirme ile birlikte fiziksel ve ruhsal açıdan bedeni doğuma hazırlama, emzirme başarısını artırma, postpartum döneme uyumu destekleme amacıyla sunulan bir sağlık hizmetidir. Ancak kırsal bölgelerde yaşayan kadınların bu tür hizmetlere erişimi çeşitli nedenlerle sınırlı kalabilmektedir. Sosyoekonomik düzey, eğitim seviyesi, aile baskısı, kadınların karar almada yeterince söz sahibi olamaması, şehir ve ilçe merkezlerine uzak yerleşim alanlarında yaşayan kadınlarda ulaşım güçlüğü, sağlık personeli yetersizliği başlıca nedenler arasındadır. Özellikle kırsal bölgelerde yaşanan bu nedenler gebe okulu uygulamalarının düzenli sürdürülememesi konusunda yapısal bir sorunu teşkil etmektedir.

Bu noktada ebe liderliğinde yürütülen gebe okulları, ebelerin kadınlara birebir desteği ile erişim engellerini azaltmada kritik rol oynamaktadır. Ebeler toplumla yakın iletişim kurabilmeleri noktasında aktif rol alabilmeleri gebelere ulaşmada önemli bir avantaja sahiptir. Ebeler; mobil sağlık hizmetleri, tele-sağlık hizmetleri, ev ziyaretleri ile eğitimlerin sürdürülebilirliğini artırabilmektedir. Özellikle mobil sağlık hizmetleri ile ulaşım engeli azaltılırken, tele-sağlık uygulamaları ile gebelerin birebir uzaktan takip edilmesi ve eğitim alması desteklenmelidir. Fenwick ve ark. (2015) yayımlanan randomize kontrollü çalışmasında olağan bakım alan gebeler ile bir ebe tarafından ayrıca telefonla psikoeğitim alan gebeler karşılaştırılmıştır. Araştırma sonucunda gebelerde doğum korkusunun azaldığı ve sezaryen oranlarında belirgin düzeyde düşüş yaşandığı görülmüştür.

Sonuç olarak, ebe liderliğinde yürütülen gebe eğitimleri yalnızca bilgi aktarımı sağlamakla kalmayıp kadınların güçlenmesini, aktif ve düzenli sağlık hizmetlerine erişimi ve anne-bebek sağlığının iyileştirilmesini hedefler. Dolayısıyla kırsal bölgelerde gebe okullarına erişimde karşılaşılan engellerin azaltılması için ebe merkezli ulaşılabilir ve sürdürülebilir eğitim modellerinin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe okulu, kırsal bölge, mobil sağlık, tele-sağlık, ebe

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 2995

Derleme Sözlü

Barriers to Accessing Antenatal Schools in Rural Areas and Midwife-Led Solution Approaches

Vildan Ünlü[1]

[1] *Şebinkarahisar State Hospital*

Abstract Text: Pregnancy is a critical period for protecting the health of both mother and baby. During this time, prenatal classes are of great importance in consciously preparing pregnant women for pregnancy, childbirth, and the postpartum period. Prenatal classes are a health service offered from the beginning of pregnancy to provide information about the pregnancy process, reduce fear of childbirth, develop a positive attitude towards natural childbirth, prepare the body physically and mentally for childbirth, increase breastfeeding success, and support adaptation to the postpartum period. However, access to such services for women living in rural areas may be limited for various reasons. Socioeconomic level, education level, family pressure, women's lack of sufficient say in decision-making, transportation difficulties for women living in settlements far from city and district centers, and insufficient health personnel are among the main reasons. These reasons, especially in rural areas, constitute a structural problem in the regular implementation of prenatal class programs.

At this point, midwife-led antenatal classes play a critical role in reducing access barriers by providing one-on-one support to women. Midwives' ability to actively engage with the community provides a significant advantage in reaching pregnant women. Midwives can enhance the sustainability of education through mobile health services, telehealth services, and home visits. While mobile health services reduce access barriers, telehealth applications should be used to support the remote monitoring and education of pregnant women. In a randomized controlled trial published by Fenwick et al. (2015), pregnant women receiving routine care were compared to those who received psychoeducation via telephone from a midwife. The study showed a decrease in fear of childbirth and a significant reduction in cesarean section rates.

In conclusion, midwife-led antenatal education aims not only to provide information but also to empower women, improve their access to active and regular health services, and enhance maternal and infant health. Therefore, it is recommended that accessible and sustainable midwife-centered education models be developed to reduce the barriers to accessing antenatal classes in rural areas.

Anahtar Kelimeler: Antenatal education, rural area, mobile health, telehealth, midwife

Bildiri No: 3005

Sözlü Bildiri

Gebelik Döneminde Kadınlarda Uykusuzluğun Hedonik Açlık ve Risk Algısı Üzerine Etkisi

Yasemin Sökmen[1], Yaren Doğan[2,*]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun, Türkiye*

[2] *Ebelik Lisans Öğrencisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun, Türkiye*

Giriş - Amaç: Gebelik öneminde bulantı, kusma ve sık idrara çıkma gibi yaşanan sorunlar, fetal hareketler uykusuzluğa yol açmaktadır. Bu araştırma, gebelik döneminde kadınlarda uykusuzluğun hedonik açlık ve risk algısı üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte olup, 25 Şubat-20 Nisan 2026 tarihleri arasında Türkiye'nin kuzeyinde bulunan bir devlet üniversite hastanesinin kadın doğum polikliniğinde yürütülmüştür. Araştırma evrenini, ilgili kuruma antenatal takibe gelen gebeler, örneklemini ise araştırmaya katılmaya gönüllü olan 303 kişi oluşturmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Besin Gücü Ölçeği, Uykusuzluk Şiddeti İndeksi ve Gebelikte Risk Algısı Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde ise tanımlayıcı istatistikler ve Spearman korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Gebelerin Besin Gücü Ölçeği, Uykusuzluk Şiddeti İndeksi ve Gebelikte Risk Algısı Ölçeği'nin toplam ve alt boyutlarını puan ortalamaları sırasıyla; 3,05±0,77, 11,38±5,75, 11,55±12,01 ve 10,69±9,23 bulunmuştur. Besin Gücü Ölçeği ile Uykusuzluk Şiddeti İndeksi arasında pozitif yönde çok zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır (p=0,047). Uykusuzluk Şiddeti İndeksi ile Gebelikte Risk Algısı Ölçeği'nin Gebenin Bebeğe Yönelik Risk Algısı alt boyutu arasında pozitif yönde çok zayıf düzeyde anlamlı ilişki saptanırken (p≤0,001), Gebenin Kendisine Yönelik Risk Algısı alt boyutu arasında ise pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır (p≤0,001).

Sonuç: Gebelerin uykusuzluk düzeyi düşük seviyede olmakla birlikte, besin gücü ile uykusuzluk, uykusuzluk ile bebeğine ve kendine yönelik risk algısı arasında ilişki saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: "Besin, gebe, risk, uyku"

Bildiri No: 3005

Sözlü Bildiri

The Effect of Insomnia During Pregnancy on Hedonic Hunger and Risk Perception in Women

Yasemin Sökmen[1], Yaren Doğan[2]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun, Türkiye*

[2] *Midwifery Undergraduate Student, Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun, Türkiye*

Introduction - Aim: Problems experienced during pregnancy such as nausea, vomiting, and frequent urination, as well as fetal movements, lead to insomnia. This research was conducted to determine the effect of insomnia on hedonic hunger and risk perception in women during pregnancy.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted between February 25 and April 20, 2026, at the obstetrics and gynecology outpatient clinic of a state university hospital in northern Turkey. The research population consisted of pregnant women who came to the institution for antenatal follow-up, and the sample consisted of 303 individuals who volunteered to participate in the study. Data were collected using a Personal Information Form, The Power of Food Scale, the Insomnia Severity Index, and the Perception of Pregnancy Risk Scale. Descriptive statistics and Spearman correlation analysis were performed in the analysis of the data.

Results: The mean scores of the total and sub-dimensions of The Power of Food Scale, the Insomnia Severity Index, and the Risk Perception Scale in Pregnancy in pregnant women were as follows; The values were 3.05±0.77, 11.38±5.75, 11.55±12.01, and 10.69±9.23. A very weak positive correlation was found between The Power of Food Scale and the Insomnia Severity Index ($p=0.047$). A very weak positive correlation was found between the Insomnia Severity Index and the Perception of Pregnancy Risk Scale subscale of perceived risk to the baby ($p\leq0.001$), while a weak positive correlation was found between the insomnia severity index and the subscale of perceived risk to oneself ($p\leq0.001$).

Conclusion: Although the level of insomnia in pregnant women was low, a relationship was found between nutritional power and insomnia, and between insomnia and the perception of risk towards their baby and themselves.

Anahtar Kelimeler: "Nutrition, pregnancy, risks, sleep"

Bildiri No: 3016

Sözlü Bildiri

Emzirme Eğitimi Alan Annelerin Emzirme Öz Yeterlilik Ve Emzirme Başarılarının Sağlık İnanç Modeli Temelinde Değerlendirilmesi

Gamze Bayrak Başdağ[1,*], Engin Yurtçu[2]

[1] *Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Doğum Ünitesi*

[2] *Meda Klinik Düzce*

Giriş - Amaç: Bu çalışma emzirme eğitimi alan annelerin, doğum sonu hastaneden taburcu olmadan önce ve doğumdan 4 ay sonra emzirme öz yeterlilik düzeyi ve emzirme başarılarını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Eğitim müdahalesi tipindeki bu çalışma 08 Şubat - 08 Haziran 2019 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini anılan hastanede doğum yapan ve doğum sonu dönemde lohusa servisinde yatan 207 anneden oluşmaktadır. Hastaneden taburcu olmadan önce annelere Sağlıklı İnanç Modeline göre yapılandırılmış emzirme eğitiminin anne ve bebek açısından önemi, anne sütünün içeriği hakkında bilgi verilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu, Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği (EÖYÖ-Postnatal şekli) ve LATCH emzirme tanılama ölçeği kullanıldı. Postpartum dört hafta sonra aynı anneler lohusa servisine davet edilerek Emzirme Öz Yeterlilik Ölçeği (Postnatal Şekil), LATCH Emzirme Tanılama Aracı ve bebeklerin kilo, boy ölçümleri tekrarlandı. Elde edilen verilerin dağılımları aritmetik ortalama, standart sapma, yüzdelik kullanılarak verilmiştir. Normal dağılıma uygunluk Kolmogrov Smirnov testi ile test edilmiştir. Hastaneden taburcu olmadan önce ve 4 hafta sonra bebeğe ve emzirmeye ilişkin cevapları karşılaştırmak için ki kare testi, ek gıda kullanımını karşılaştırmak için Mann Whitney U testi, taburculuk öncesi ve sonrası öz yeterlilik ve emzirme başarılarını değerlendirmek için Wilcoxon testi, ölçekler arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen annelerin yaş ortalamaları 29.00±5.52 yaş ve bu annelerin %78.3'ü 20-34 yaş aralığındadır. Annelerin hastaneden taburcu olmadan önce EÖYÖ puan ortalaması 60.58±6.70 iken postpartum 4. hafta 67.36±7.63'tür. LATCH ölçeği puan ortalaması hastaneden taburcu olmadan önce 9.25±1.23'iken postpartum 4 hafta sonra 9.68±1.30'dur. Öz yeterlilik puanları arttıkça ($r=0.152$ $p=0.029$) emzirme başarısı puanları ($r=0.494$ $p=0.000$) da artmıştır. Bebekleri bir ayda 500 gr üzerinde kilo alan annelerin emzirme öz yeterlilik ve emzirme başarılarındaki puan artışı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Bu araştırma sonuçlarına göre Sağlık İnanç Modeli'ne dayalı emzirme eğitimi verilmesi annelerde emzirme öz yeterlilik ve emzirme başarısını artırdığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Emzirme başarısı, emzirme eğitimi, öz yeterlilik, sağlık inanç modeli

Bildiri No: 3016

Sözlü Bildiri

An Evaluatıon Of Breastfeeding Self-Efficacy And Breastfeeding Outcomes Among Mothers Who Have Received Breastfeeding Education Based On The Health Belief Model

Gamze Bayrak Başdağ[1], Engin Yurtçu[2]

[1] *1Karabük Training and Research Hospital, Delivery Unit*

[2] *Meda Klinik Düzce*

Introduction - Aim: This study was conducted to evaluate breastfeeding self-efficacy levels and breastfeeding success among mothers who received breastfeeding education before discharge from hospital and four weeks after birth.

Materials - Methods: This educational intervention study was carried out at Karabük University Training and Research Hospital between February 8 and June 8, 2019. The study population consisted of 207 mothers who gave birth at the hospital and were hospitalized in the postpartum unit. Before discharge, mothers were provided with breastfeeding education structured according to the Health Belief Model, including the importance of breastfeeding for both mother and infant and the composition of breast milk. Data were collected using a questionnaire prepared by the researcher in line with the literature, the Breastfeeding Self-Efficacy Scale–Postnatal Form, and the LATCH Breastfeeding Assessment Scale. Four weeks postpartum, the same mothers were invited back to the postpartum ward, and the Breastfeeding Self-Efficacy Scale–Postnatal Form, the LATCH Breastfeeding Assessment Scale, and infants' weight and height measurements were repeated. Data were presented using mean, standard deviation, and percentages. Normality was assessed using the Kolmogorov-Smirnov test. The chi-square test was used to compare infant- and breastfeeding-related responses before discharge and four weeks later; the Mann-Whitney U test was used to compare complementary food use; the Wilcoxon test was used to evaluate self-efficacy and breastfeeding success before and after discharge; and correlation analysis was used to assess the relationship between the scales.

Results: The mean age of the mothers was 29.00±5.52 years, and 78.3% were between 20 and 34 years of age. The mean Breastfeeding Self-Efficacy Scale score was 60.58±6.70 before discharge and increased to 67.36±7.63 at the fourth postpartum week. The mean LATCH score was 9.25±1.23 before discharge and 9.68±1.30 four weeks postpartum. As self-efficacy scores increased, breastfeeding success scores also increased. The increase in breastfeeding self-efficacy and breastfeeding success scores was statistically significant among mothers whose infants gained more than 500 g in one month.

Conclusion: Breastfeeding education based on the Health Belief Model increased breastfeeding self-efficacy and breastfeeding success among mothers.

Anahtar Kelimeler: Breastfeeding success, breastfeeding education, Health Belief Model, self-efficacy

Bildiri No: 3064

Sözlü Bildiri

Perinatal Bakımda Travma Bilgisi İçeren Organizasyonel Yaklaşım Ve Ebelik: Bir Derleme

aysenur gamze Yürek[1,*], gözde gökçe isbir[2]

[1] *mersin üniversitesi sağlik bilimleri enstitüsü yüksek lisans öğrencisi*

[2] *mersin üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi*

Giriş - Amaç: Perinatal dönem, kadınlar için fiziksel ve ruhsal dönüşümlerin yanı sıra travmatik deneyimlere açık bir süreçtir. Doğumda yaşanan travmatik olaylar kadınlarda Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB)'na yol açabildiği gibi, bu sürece tanıklık eden ebelerde de ikincil travmatik stres ve tükenmişliğe neden olabilmektedir. Geleneksel bakım modelleri bu travmaların etkisini göz ardı edebilmektedir. Bu derlemenin amacı, perinatal bakımda Travma Bilgisi İçeren Bakım (TBB) ilkelerini incelemek ve ebelerin ruh sağlığını korumada organizasyonel travma duyarlılığının önemini tartışmaktır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma için Google Scholar, PubMed ve Scopus veri tabanları üzerinden kapsamlı bir literatür taraması yapılmıştır. "Perinatal travma", "travma bilgisi içeren bakım", "ikincil travmatik stres" ve "organizasyonel travma" anahtar kelimeleri kullanılarak son 10 yıla ait güncel çalışmalar, rehberler ve kurumsal raporlar incelenmiştir

Bulgular: Yapılan incelemeler sonucunda, TBB'nin sadece bireysel bir klinik yaklaşım değil; güven, şeffaflık, iş birliği ve güçlendirme ilkelerine dayanan organizasyonel bir kültür değişikliği olduğu görülmüştür. Kurumlarda TBB'nin uygulanması (4R parametresi: Fark Etme, Tanıma, Yanıt Verme, Yeniden Travmatize Etmeme), kadınların doğum deneyimini iyileştirmekte ve ebelerin iş doyumunu artırmaktadır. Ancak, sistemik destekten yoksun sağlık kurumlarında ebelerin "ikincil travmatik stres" riskinin daha yüksek olduğu ve bu durumun bakım kalitesini doğrudan etkilediği saptanmıştır. Organizasyonel travmanın iyileştirilmesi için liderlik düzeyinde müdahalelerin ve destek sistemlerinin (süpervizyon, öz bakım desteği) gerekliliği literatürde vurgulanmaktadır.

Sonuç: Perinatal süreçlerde travmanın olumsuz etkilerini en aza indirmek için sağlık kurumlarının travma duyarlı bir yapıya dönüşmesi zorunluluktur. Ebelerin mesleki sağlığını korumak ve kadınlara bütüncül bakım sunmak amacıyla; TBB ilkelerinin müfredat ve kurumsal politikalara entegre edilmesi, kurumsal liderlerin bu süreci sahiplenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, İkincil Travmatik Stres, Organizasyonel Travma, Perinatal Dönem, Travma Bilgisi İçeren Bakım.

Bildiri No: 3064

Sözlü Bildiri

A Trauma-Informed Organizational Approach İn Perinatal Care And Midwifery: A Review

Aysenur Gamze Yürek[1], Gözde Gökçe İsbir[2]

[1] *Mersin University Institute of Health Sciences Master's student*

[2] *Mersin University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: The perinatal period is a process that causes traumatic experiences as well as physical and mental transformations for women. Traumatic events experienced during childbirth can lead to Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) in women and cause secondary traumatic stress and burnout in midwives who witness this process. Traditional care models may overlook the impact of these traumas. The aim of this review is to examine the principles of Trauma-Informed Care (TIC) in perinatal care and to discuss the importance of organizational trauma sensitivity in protecting the mental health of midwives.

Materials - Methods: A comprehensive literature review was conducted via Google Scholar, PubMed, and Scopus databases for this study. Current studies, guidelines, and institutional reports from the last 10 years were analyzed using the following keywords: "Perinatal trauma," "trauma-informed care," "secondary traumatic stress," and "organizational trauma."

Results: Ultimately, it has been observed that TIC is not merely an individual clinical approach, but an organizational culture change based on the principles of trust, transparency, collaboration, and empowerment. Implementing TIC in institutions (the 4R parameters: Realize, Recognize, Respond, and Resist Re-traumatization) improves the birth experience for women and increases job satisfaction for midwives. However, it has been determined that midwives in healthcare institutions lacking systemic support are at a higher risk of secondary traumatic stress, which directly affects the quality of patient care. The literature emphasizes the necessity of leadership-level interventions and support systems (supervision, self-care support) to reduce organizational trauma.

Conclusion: To mitigate negative effects of trauma in perinatal processes, it is mandatory for healthcare institutions to transform into trauma-sensitive structures. In order to protect the professional health of midwives and provide holistic care to women, it is recommended to integrate TIC principles into curricula and institutional policies, and for institutional leaders to embrace this process.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, Secondary Traumatic Stress, Perinatal Trauma, Trauma-Informed Care, Organizational Trauma.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 3078

Derleme Sözlü

Doğumda Uygulanan Rutin Uygulamaların Kadın Tarafından Müdahale Olarak Algılanması Üzerine Bir Derleme Çalışması

Hilal Arslan[1,*], Songül Kurkutata[1], Rabia Bayram[1], Gözde Gökçe İsbir[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM), doğum yönetimini salt tıbbi bir süreçten öte, kadının fizyolojik, psikososyal sağlığını koruyan doğal bir süreç olarak tanımlamaktadır. Doğum eylemi insanlığın varoluşundan beri kadınların yaşamında derin ve kalıcı etkiler bırakan, bedene ait içgüdüsel mekanizmaların psikolojik ve sosyal dinamiklerin etkilendiği çok boyutlu benzersiz bir süreçtir. Kadınların doğumdan duydukları memnuniyeti, psikososyal iyilik hallerini ve doğum deneyimlerinin kalitesini, intrapartum dönemde uygulanan rutin uygulamaların "tıbbi müdahale" olarak algılaması doğrudan etkiler. Literatürde intrapartum dönemde, uygulanan yaygın rutin müdahaleler arasında Sürekli Elektro Fetal Monitörizasyon (EFM), oral alımının kısıtlanması, sürekli vajinal muayene, travay indüksiyonu, amniyotomi, maternal mobilitenin kısıtlanması, invaziv işlemler, idrar kateterizasyonu, epizyotomi, erken ıkınma, tıbbı alet kullanımı yer alır. Literatürde, bu müdahalelerin tıbbi endikasyon olmaksızın rutin olarak uygulanmasının kadının mahremiyet alanını kısıtladığı ve doğum eylemini tamamen "mekanik bir işlem" gibi algılanmasına neden olduğunu göstermektedir. Klinik pratikte en sık başvurulan yöntem vajinal muayenedir (VM). VM'nin sık tekrarı ve duyarsızca uygulanması; akut ağrıya, anksiyeteye, utanç duygusuna, özerklik kaybına yol açarak doğum deneyiminin kalitesini düşürür. Sürekli EFM, maternal mobiliteyi kısıtlayıp doğumun fizyolojik ilerleyişini bozmakta ve müdahale riskini artırmaktadır. Kontrol mekanizmaları zayıflayan gebeler, bu rutin izlemeyi fiziksel özerkliklerini kısıtlayan bir müdahale olarak algılamaktadır. Bu bağlamda, doğumda görevli sağlık profesyonellerinin, öncelikle kadının vajinal muayeneden etkilenimini değerlendirmeleri, mahremiyete öncelik vermeleri, işlem öncesinde ve sırasında bilgilendirme ve onay almaları, destekleyici iletişim kurmaları, potansiyel travmatik deneyimleri önlemeleri çok önemlidir. Bu durum kadının bu uygulamaları müdahale olarak algılamasını engeller; bunun yerine sürece aktif olarak katılmasına ve uyum sağlamasına olanak tanır. Bu derlemenin temel amacı, kanıta dayalı veriler ışığında, rutin doğum uygulamalarının "müdahale" olarak algılanmasını ve bunların kadınlar üzerindeki biyopsikososyal etkilerini analiz etmektir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, doğum algısı, doğum deneyimi, doğum sırasında yapılan tıbbi müdahaleler.

Bildiri No: 3078

Derleme Sözlü

A Review Study on Women's Perception of Routine Procedures During Childbirth as Interventions

Hilal Arslan[1], Songül Kurkutata[1], Rabia Bayram[1], Gözde Gökçe İsbir[1]

[1] *Mersin University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: The International Confederation of Midwives (ICM) defines the birth process not merely as a medical procedure, but as a natural process that safeguards a woman's physiological and psychosocial well-being. Childbirth is a multidimensional and unique process that has left deep and lasting impacts on women's lives since the dawn of humanity, influenced not only by physical instinctive mechanisms but also by psychological and social dynamics. Women's satisfaction with childbirth, their psychosocial well-being, and the quality of their birth experiences are directly influenced by their perception of routine practices performed during the intrapartum period as "medical interventions." In the literature, common routine interventions performed during the intrapartum period include Continuous Electronic Fetal Monitoring (EFM), restriction of oral intake, continuous vaginal examination, labor induction, amniotomy, restriction of maternal mobility, invasive procedures, urinary catheterization, episiotomy, early pushing, and the use of medical devices. The literature indicates that the routine application of these interventions without medical indication restricts a woman's privacy and leads to the perception of childbirth as merely a "mechanical procedure." In clinical practice, the most commonly used method is the vaginal examination (VE). The frequent and insensitive use of VE leads to acute pain, anxiety, feelings of shame, and a loss of autonomy, thereby diminishing the quality of the birth experience. Continuous fetal monitoring restricts maternal mobility, disrupts the physiological progression of labor, and increases the risk of intervention. Pregnant women, whose coping mechanisms are weakened, perceive this routine monitoring as an intervention that restricts their physical autonomy. In this context, it is crucial for healthcare professionals involved in childbirth to first assess the woman's experience of the vaginal examination, prioritize privacy, obtain informed consent before and during the procedure, establish supportive communication, and prevent potential traumatic experiences. This prevents women from perceiving these practices as interventions; instead, it enables them to actively participate in and adapt to the process. The primary objective of this review is to analyze, in light of evidence-based data, the perception of routine childbirth practices as "interventions" and their biopsychosocial effects on women.

Anahtar Kelimeler: Childbirth, perceptions of childbirth, the childbirth experience, medical interventions during childbirth.

Bildiri No: 3104

Derleme Sözlü

Gebelikte Dijital Kirlilik: Nöroplastisite, Nöro-Endokrin Yanıt ve Doğum Tercihleri

Sudenaz Bunsuz[1,*], Nilüfer Ercan[1], Aslı Eker[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Gebelik, kadının biyolojik ve psikososyal açıdan değişimler yaşadığı bütüncül bir dönüşüm sürecidir. Bu dönemde maternal beyinde, sosyal biliş, empati ve bağlanma ile ilişkili alanlarda gri madde hacminde azalma ve işlevsel yeniden yapılanma ile karakterize, deneyime duyarlı bir nöroplastisite süreci ortaya çıkar. Bu değişimlerin, annenin çevresel uyaranlara seçici duyarlılığını artırarak bebeğe yönelik bakım davranışlarını optimize ettiği; dolayısıyla gebelikte dışsal uyaranların maternal beyin üzerinde daha güçlü etkiler oluşturabildiği düşünülmektedir.

Bu artmış duyarlılık bağlamında dijital kirlilik; mavi ışık maruziyeti ve sosyal medya içerikleri aracılığıyla maternal nörobiyolojik dengeyi etkileyebilmektedir. Ekran kaynaklı mavi ışığın melatonin sekresyonunu baskılaması sirkadiyen ritmi bozmakta, bunun da fetal gelişim üzerinde olumsuz etkiler oluşturabileceği bildirilmektedir. Sosyal medyadaki dezenformasyon ve travmatik doğum anlatıları, gebelerde bilişsel yükü ve siberkondriyi artırarak hipotalamus-hipofiz-adrenal aksının kronik aktivasyonuna neden olabilmektedir. Bununla birlikte, dijital ortamlarda sunulan idealize doğum temsilleri, doğumun fizyolojik ve öznel doğasından uzaklaşmasına neden olmakta; sosyal karşılaştırma süreçleri üzerinden gebelerin bedenlerine ve doğum süreçlerine duydukları güveni zayıflatmaktadır. Artmış stres yanıtına bağlı yükselen kortizol düzeylerinin oksitosin salınımını baskılayarak uterin kontraksiyonları zayıflattığı ve müdahaleli doğumlara yönelimi artırabileceği belirtilmektedir. Sonuç olarak, dijital kirlilik ve kontrolsüz medya maruziyeti, gebelikte nöroplastisite ve nöro-endokrin dengeyi olumsuz etkileyebilmektedir. Bu bağlamda ebelik bakımında "dijital hijyen" yaklaşımı; dijital maruziyetin düzenlenmesi, bilgi kirliliğinin filtrelenmesi ve bilişsel-duygusal süreçlerin korunmasına yönelik nöro-koruyucu bir strateji olarak önem kazanmaktadır. Bu derleme, dijital kirliliğin gebelik üzerindeki etkilerini bütüncül olarak incelemeyi ve ebelerin rehberlik rolünü ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital kirlilik, gebelik nöroplastisitesi, ebelikte dijital hijyen

Bildiri No: 3104

Derleme Sözlü

Digital Pollution in Pregnancy: Neuroplasticity, Neuroendocrine Response, and Birth Preferences

Sudenaz Bunsuz[1], Nilüfer Ercan[2], Aslı Eker[2]

[1] *Mersin University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Mersin University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwiferyersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Abstract Text: Pregnancy is a holistic transformation process in which women experience biological and psychosocial changes. During this period, a process of experience-dependent neuroplasticity emerges in the maternal brain, characterized by reductions in gray matter volume and functional reorganization in regions associated with social cognition, empathy, and attachment. These changes are thought to enhance the mother's selective sensitivity to environmental stimuli, thereby optimizing caregiving behaviors toward the infant; consequently, external stimuli may exert more pronounced effects on the maternal brain during pregnancy. Within this context of heightened sensitivity, digital pollution—through exposure to blue light and social media content—may affect maternal neurobiological balance. Blue light emitted from screens suppresses melatonin secretion, disrupting circadian rhythms, which may negatively impact fetal development. Misinformation on social media and accounts of traumatic childbirth can increase cognitive load and cyberchondria in pregnant women, potentially leading to chronic activation of the hypothalamic-pituitary-adrenal axis. Additionally, idealized representations of childbirth presented in digital environments may distance childbirth from its physiological and subjective nature, contributing to its perception as a more mechanical process. Through social comparison mechanisms, such content can undermine pregnant women's confidence in their bodies and birth processes. Elevated cortisol levels associated with increased stress responses are reported to suppress oxytocin release, weaken uterine contractions, and potentially increase the likelihood of interventions, including cesarean delivery.

In conclusion, digital pollution and uncontrolled media exposure may adversely affect neuroplasticity and neuroendocrine balance during pregnancy. In this regard, the concept of "digital hygiene" in midwifery care emerges as a neuroprotective strategy aimed at regulating digital exposure, filtering misinformation, and preserving cognitive and emotional processes. This review aims to examine the physiological and psychological effects of digital pollution during pregnancy from a holistic perspective and to highlight the professional roles of midwives in guiding digital engagement and providing reliable information.

Anahtar Kelimeler: Digital pollution, pregnancy neuroplasticity, digital hygiene in midwifery

Bildiri No: 3106

Sözlü Bildiri

Postpartum Dönemde Kadınların Genital Benlik İmajının Cinsel Yaşam Kalitesi ile İlişkisi

Ceyda Tufanlı[1,*], Özlem Çelik[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dali, Kocaeli.*

Giriş - Amaç: Postpartum dönem, kadının biyopsikososyal açıdan yoğun değişimler yaşadığı ve cinsel yaşamın yeniden yapılandığı kritik bir süreçtir. Genital benlik imajı bu süreçte cinsel sağlığı etkileyen önemli bir değişken olarak öne çıkmakla birlikte, postpartum dönemde bu ilişkiyi ele alan çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu çalışmada, postpartum dönemde kadınların genital benlik imajı ile cinsel yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve ilişki arayıcı tasarımda yürütülen çalışmaya, doğumdan sonraki 6. hafta ile 12. ay arasında olan 242 kadın dahil edilmiştir. Veriler çevrimiçi anket yöntemiyle toplanmış, veri toplamada Tanıtıcı Bilgi Formu, Kadın Genital Benlik İmajı Ölçeği (GBİÖ) ve Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın (CYKÖ) kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann-Whitney U testi, Kruskal-Wallis H testi ve Spearman korelasyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 30.46±4.82 yıl olup GBİÖ puan ortalaması 18.83±3.42, CYKÖ puan ortalaması ise 100 puan üzerinden 77.25±20.09 olarak saptanmıştır. GBİÖ ile CYKÖ arasında pozitif yönlü, orta-güçlü düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($\rho=0.515$, $p<0.001$). Postpartum dönemde disparoni deneyimi, cinsel yaşamda değişim, bedenden memnuniyet düzeyi ve cinsel ilişkiye başlama zamanının her iki ölçek puanlarıyla anlamlı ilişki gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Postpartum dönemde kadınların genital benlik imajı arttıkça cinsel yaşam kalitelerinin arttığı saptanmıştır. Bu bulgu, doğum sonrası bakımın fizyolojik iyileşmeyle sınırlı tutulmayıp, kadının beden ve genital algısını da kapsayacak biçimde ele alınması gerektiğini ortaya koymaktadır. Ebelerin postpartum izlem sürecinde genital benlik imajını rutin değerlendirmelerine dahil etmesi ve gerektiğinde danışmanlık sunması, kadınların cinsel sağlığını olumlu yönde etkileyebilir. İleriki araştırmalarda partner uyumu, emzirme durumu ve doğum şeklinin bu ilişki üzerindeki aracı rolleri çok değişkenli modellerle incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, genital benlik imajı, cinsel yaşam kalitesi, ebelik

Bildiri No: 3106

Sözlü Bildiri

Postpartum Women's Genital Self-Image and Its Relationship with Sexual Quality of Life

Ceyda Tufanlı[1], Özlem Çelik[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli.*

Introduction - Aim: The postpartum period is a critical process in which women experience intensive biopsychosocial changes and sexuality is restructured. Although genital self-image emerges as an important variable affecting sexual health during this period, studies addressing this relationship in the postpartum period are quite limited. This study aims to examine the relationship between genital self-image and sexual quality of life in postpartum women.

Materials - Methods: This cross-sectional and correlational study included 242 women who were between 6 weeks and 12 months postpartum. Data were collected via an online questionnaire. The Descriptive Information Form, the Female Genital Self-Image Scale (FGSIS), and the Sexual Quality of Life-Female (SQOL-F) scale were used for data collection. Mann-Whitney U test, Kruskal-Wallis H test, and Spearman correlation analysis were applied for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 30.46±4.82 years, the mean FGSIS score was 18.83±3.42, and the mean SQOL-F score was 77.25±20.09 out of 100. A positive, moderate-to-strong, and statistically significant relationship was found between FGSIS and SQOL-F scores ($\rho=0.515$, $p<0.001$). It was determined that dyspareunia experience, changes in sexual life during the postpartum period, level of body satisfaction, and time of resumption of sexual intercourse were significantly associated with both scale scores ($p<0.05$).

Conclusion: It was found that as women's genital self-image increases in the postpartum period, their sexual quality of life also increases. This finding indicates that postpartum care should not be limited to physiological recovery but should also address women's body and genital perception. Including genital self-image in routine postpartum assessments by midwives and providing counseling when necessary may positively affect women's sexual health. Future research is recommended to examine the mediating roles of partner adjustment, breastfeeding status, and mode of delivery using multivariate models.

Anahtar Kelimeler: Postpartum period, genital self-image, sexual quality of life, midwifery

Bildiri No: 3118

Sözlü Bildiri

Ebe Gözetiminde Postpartum Bakım Alan Annelerde Stres Etkenleri ve Doğum Sonu Güvenlik Hislerinin Değerlendirilmesi

Esra Tavukçu[1], Gülsema Avşar[1,*], Gülbahar Durmaz[1], İlknur Uzun[1], Muhabbat Jorayeva[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Postpartum dönem, annenin yaşamında fiziksel olduğu kadar ruhsal ve sosyal açıdan da önemli bir geçiş sürecidir. Ebe gözetiminde sunulan postpartum bakım ile anne ve bebeğin fiziksel bakım ve izlemiyle birlikte, bilgilendirme ve sürekli destek sağlanarak, komplikasyonların erken tanısı ile annenin kendini güvende hissetmesine katkı sunulur. Bu araştırma, ebe gözetiminde postpartum bakım alan annelerin doğum sonu dönemde yaşadıkları stres etkenlerinin ve doğum sonu güvenlik hislerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve Kesitsel tipte planlanmış olan çalışmanın evrenini İstanbul Medipol Üniversitesi bünyesinde bulunan dört farklı "Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi"nin doğum servislerinde ebe gözetiminde postpartum bakım almış olan anneler oluşturmaktadır. Çalışmada "Tanımlayıcı Bilgi Formu", "Doğum Sonu Stres Etkenleri Ölçeği" ve "Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği" kullanılmış ve veriler Intellectus Statistics programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 316 anne dahil edilmiş olup %42,41'i 26–30 yaş aralığında, %48,10'u üniversite mezunu, %93,67'si evli ve %66,77'si çalışmamaktadır. Annelerin %53,16'sı vajinal doğum, %46,52'si sezaryen ile doğum yapmıştır. Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği medyan puanı 56 (46–64), Doğum Sonu Stres Etkenleri Ölçeği medyan puanı 18 (14–23) olarak bulunmuştur. Doğum sonu güvenlik hissi ile doğum sonu stres etkenleri arasında negatif yönlü, orta düzeyde ve anlamlı ilişki saptanmıştır (ρ=-0,464; $p<0,001$). Güvenlik hissi; medeni durum, çalışma durumu, gelir düzeyi, doğumdan sonra geçen süre, ebe desteği, güvende hissetme, duygusal destek, ruh hali ve stres yaşanan alanlara göre anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0,05$). Stres etkenleri ise yaş, medeni durum, gelir düzeyi, doğumdan sonra geçen süre, ebe desteği, güvende hissetme, duygusal destek, ruh hali ve stres yaşanan alanlara göre anlamlı düzeyde farklılık göstermiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Çalışma bulguları, annelerin doğum sonrası güvenlik hissinin özellikle düşük stres düzeyi, güçlü ebe desteği, ebe gözetiminde olmanın sağladığı güven, olumlu ruh hali, evli olma ve duygusal destek varlığı ile ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Ebe Gözetiminde Postpartum Bakım, Doğum Sonu Güvenlik Hisleri, Doğum sonu stres"

Bildiri No: 3118

Sözlü Bildiri

Evaluation of Stress Factors and Postpartum Safety Feelings in Mothers Receiving Midwife-Supervised Postpartum Care

Esra Tavukçu[1], Gülsema Avşar[1], Gülbahar Durmaz[1], İlknur Uzun[1], Muhabbat Jorayeva[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The postpartum period is a significant transitional stage in a mother's life, not only physically but also psychologically and socially. Midwife-supervised postpartum care provides physical monitoring and care for both mother and baby, along with continuous support and information. This approach contributes to the early diagnosis of complications and helps mothers feel safe. The aim of this study is to evaluate the stress factors experienced by mothers during the postpartum period and their feelings of safety under midwife supervision.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted in the delivery services of four different "Health Practice and Research Hospitals" affiliated with Istanbul Medipol University, where mothers received postpartum care under midwife supervision. Data were collected using the "Descriptive Information Form," "Postpartum Stress Factors Scale," and "Postpartum Safety Feelings Scale," and analyzed with the Intellectus Statistics program.

Results: A total of 316 mothers participated in the study; 42.41% were aged 26–30, 48.10% were university graduates, 93.67% were married, and 66.77% were unemployed. Of the participants, 53.16% had vaginal deliveries and 46.52% had cesarean sections. The median score of the Postpartum Safety Feelings Scale was 56 (46–64), while the median score of the Postpartum Stress Factors Scale was 18 (14–23). A negative, moderate, and statistically significant correlation was found between postpartum safety feelings and postpartum stress factors (ρ=-0.464; $p<0.001$). Safety feelings significantly differed according to marital status, employment status, income level, time since delivery, midwife support, sense of safety, emotional support, mood, and areas of stress ($p<0.05$). Stress factors also significantly varied according to age, marital status, income level, time since delivery, midwife support, sense of safety, emotional support, mood, and areas of stress ($p<0.05$).

Conclusion: The findings indicate that mothers' postpartum safety feelings are particularly associated with lower stress levels, strong midwife support, the sense of safety provided by midwife supervision, positive mood, being married, and the presence of emotional support.

Anahtar Kelimeler: Midwife-Supervised Postpartum Care, Postpartum Safety Feelings, Postpartum Stress

Bildiri No: 3238

Derleme Sözlü

Rollerin Ötesinde Bir Rehberlik: Ebelik Uygulamalarında Mentörlük

ELİF RABİA ERYILMAZ[1,*], ESMANUR KÖRSÜ[1], ZEYNEP YILMAZER[1], SENANUR YILMAZ[1], EDİBE ÇİL[1], TUĞBA YILMAZ ESENCAN[1]

[1] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ

Özet Metin: Ebelik eğitimi, öğrencilerin yalnızca teknik beceri değil; mesleki kimlik, etik duruş ve özerk karar verme yetisi kazandığı çok boyutlu bir süreçtir. Bu sürecin en kritik bileşenlerinden biri olan mentörlük, Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM) tarafından 'karşılıklı saygı ve mesleki gelişime yönelik ortak bir bağlılığa dayalı ortaklık' olarak tanımlanmaktadır. Modern ebelik eğitiminde mentörlük, bilgi aktarımının çok ötesine geçerek rol modellik, kariyer vizyonu ve profesyonel sosyalleşme işlevlerini bütünleşik biçimde üstlenmektedir. Bu derleme, mentörlüğün ebelik öğrencilerinin mesleki öz-yeterliliği ve klinik hazır bulunuşluğu üzerindeki etkisini ulusal ve uluslararası literatür çerçevesinde incelemeyi amaçlamaktadır. Türkiye'de yürütülen güncel çalışmalar, 'rehber ebe' modelinin yaygın olmakla birlikte standart bir eğitim çerçevesine sahip olmadığını ortaya koymaktadır. Yoğun iş yükü, sertifikalı mentör eksikliği ve üniversite-hastane iş birliğinin yetersizliği bu sistemin etkinliğini kısıtlayan başlıca etkenler olarak öne çıkmaktadır. Farklı bir araştırmada, klinik uygulama ortamının kalitesinin öğrencilerin mesleki öz-yeterliliğini doğrudan etkilediğini kanıtlamaktadır. Bu bulgular, mentorluk ilişkisinin sistematik ve yapılandırılmış bir zemine oturtulması gerektiğine işaret etmektedir. Sertifikasyon temelli mentör eğitimi programlarının geliştirilmesi, akran mentörlüğü modellerinin müfredata entegrasyonu ve ICM Mentörlük Rehberi'nin Türkiye koşullarına uyarlanması, ebelik eğitiminin niteliğini artırmada kritik politika önerileri olarak değerlendirilmektedir. Sonuç olarak, yapılandırılmış bir mentörlük sisteminin ebelik programlarına zorunlu bir bileşen olarak dahil edilmesi; nitelikli ebe yetiştirilmesine, anne-bebek sağlığı çıktılarının iyileştirilmesine ve mesleğin profesyonelleşmesine doğrudan katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Mentörlük, ebelik eğitimi, mesleki öz-yeterlilik, rol modeli, klinik rehberlik

Bildiri No: 3238

Derleme Sözlü

Guidance Beyond Roles: Mentoring in Midwifery Practice

ELİF RABİA ERYILMAZ[1], ESMANUR KÖRSÜ[1], EDİBE ÇİL[1], SENANUR YILMAZ[1], ZEYNEP YILMAZER[1], TUĞBA YILMAZ ESENCAN[1]

[1] *ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ*

Abstract Text: Midwifery education is a multidimensional process in which students acquire not only technical skills but also a professional identity, an ethical stance and the ability to make autonomous decisions. Mentoring, one of the most critical components of this process, is defined by the International Confederation of Midwives (ICM) as a 'partnership based on mutual respect and a shared commitment to professional development'. In modern midwifery education, mentoring goes far beyond the mere transfer of knowledge, integrating the functions of role modelling, career vision and professional socialisation. This review aims to examine the impact of mentoring on midwifery students' professional self-efficacy and clinical readiness within the framework of national and international literature.

Current studies conducted in Turkey reveal that, whilst the 'midwife mentor' model is widespread, it lacks a standardised training framework. A heavy workload, a shortage of certified mentors and inadequate university-hospital collaboration emerge as the primary factors limiting the effectiveness of this system. A separate study demonstrates that the quality of the clinical practice environment directly influences students' professional self-efficacy. These findings indicate that the mentoring relationship must be established on a systematic and structured foundation. The development of certification-based mentor training programmes, the integration of peer mentoring models into the curriculum, and the adaptation of the ICM Mentoring Guide to Turkish conditions are considered critical policy recommendations for enhancing the quality of midwifery education.

In conclusion, the inclusion of a structured mentoring system as a mandatory component of midwifery programmes will directly contribute to the training of qualified midwives, the improvement of mother and baby health outcomes, and the professionalisation of the profession.

Anahtar Kelimeler: Mentoring, midwifery education, professional self-efficacy, role model, clinical guidance

Bildiri No: 3244

Derleme Sözlü

Bir bitiş değil, dönüşüm: menopozun bedensel ve psikososyal yüzü

Rabia öz[1], Birsen arıkan[1,*]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Menopoz, kadın yaşamının önemli bir dönüm noktası olup fizyolojik bir süreçtir. Bu dönemde, östrojen hormonunun azalması kadınlarda hormonal, fiziksel ve duygusal değişimlere neden olmaktadır. Menopozdan kaynaklı oluşan herhangi bir olumsuzluk uzayan yaşam süresinden kaynaklı olarak kadının hayatında daha büyük bir risk teşkil etmeye başlar. Bu derlemenin amacı; menopoz dönemindeki kadınlarda östrojen eksikliğine bağlı olarak gelişen sistemik fizyolojik değişimleri güncel literatür ışığında incelemek ve bu değişimlerin kadının psikososyal sağlığı üzerindeki etkilerini ebelik bakımı perspektifiyle bütüncül bir şekilde ortaya koymaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir. Literatür taraması Türkçe ve İngilizce olarak; "ebelik" "menopoz", "semptom yönetimi" ve "kanıta dayalı uygulamalar" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Mevcut çalışmalar menopoz döneminde kadınların sıcak basması, terleme, çarpıntı, baş ağrısı, uyku bozukluğu gibi vazomotor değişikliklerle birlikte kas ve eklem ağrıları, depresif ruh hali, dikkat dağınıklığı, sık unutma, libido azalması, vajinal atrofi ve üriner sorunlar, osteoporoz, kardiyovasküler hastalıklar, ürogenital değişiklikler gibi sorunlar yaşayabileceğini göstermektedir. Bu dönemde yaşanan semptomların yönetiminde birçok kanıt temelli uygulama vardır. Menopoz semptomlarının kapsamlı şekilde sorgulanması, hormon tedavisi, hormonal olmayan farmakolojik ajanlar, düzenli egzersiz, yoga ve gevşeme egzersizleri, beden kitle indeksini normal sınırlarda tutma, sigara içmekten kaçınma, vücut sıcaklığını düşürecek uygulamalar, D vitamini desteği, menopoz semptomlarına yönelik eğitim ve danışmanlık hizmetleri bu uygulamalardan bazılarıdır.

Sonuç: Menopozun sistemik etkileriyle baş etmede kanıta dayalı ebelik müdahaleleri ve erken dönem danışmanlık hizmetleri kritik öneme sahiptir. Ebeler, kadının hem fiziksel sağlığını korumada hem de psikososyal uyum sürecini desteklemede multidisipliner ekip içerisinde önemli bir rol almaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, menopoz, semptom yönetimi, kanıta dayalı uygulamalar"

Bildiri No: 3244

Derleme Sözlü

Not an end, but a transformation: the physical and psychosocial aspects of menopause

Rabia öz[1], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol university, faculty of health sciences, department of midwifery*

Abstract Text: Objective: Menopause is a significant milestone in a woman's life and a physiological process. During this period, the decline in estrogen levels leads to hormonal, physical, and emotional changes in women. Any adverse effects arising from menopause begin to pose a greater risk in a woman's life due to increased life expectancy. The purpose of this review is to examine the systemic physiological changes that develop due to estrogen deficiency in women during menopause in light of current literature and to comprehensively highlight the effects of these changes on women's psychosocial health from a midwifery care perspective. Materials and Methods: This study is a review based on an examination of the national and international literature. The literature review was conducted in both Turkish and English using the keywords "midwifery," "menopause," "symptom management," and "evidence-based practices." Results: Current studies indicate that women during menopause may experience vasomotor changes such as hot flashes, sweating, palpitations, headaches, and sleep disturbances, along with muscle and joint pain, depressive mood, difficulty concentrating, frequent forgetfulness, decreased libido, vaginal atrophy, and urinary issues, as well as osteoporosis, cardiovascular diseases, and urogenital changes. There are many evidence-based approaches for managing symptoms experienced during this period. These include a comprehensive assessment of menopausal symptoms, hormone therapy, non-hormonal pharmacological agents, regular exercise, yoga and relaxation exercises, maintaining a healthy body mass index, avoiding smoking, practices to lower body temperature, vitamin D supplementation, and educational and counseling services specifically addressing menopausal symptoms. Conclusion: Menopozun sistemik etkileriyle baş etmede kanıta dayalı ebelik müdahaleleri ve erken dönem danışmanlık hizmetleri kritik öneme sahiptir. Ebeler, kadının hem fiziksel sağlığını korumada hem de psikososyal uyum sürecini desteklemede multidisipliner ekip içerisinde önemli bir rol almaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery, menopause, symptom management, evidence-based practices"

Bildiri No: 3287

Sözlü Bildiri

Geleceğin ebelerinde çifte kaygı : iklim değişikliği anksiyetesi ile doğum korkusu arasındaki ilişkinin incelenmesi

Selime nur çapraz[1,*], Birsen arıkan[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: İklim değişikliği, 21. yüzyılın en büyük küresel sağlık tehditlerinden biridir ve halk sağlığını tehdit etmektedir. İklim değişikliğinin sıcak hava dalgaları, kötü hava kalitesi, aşırı hava olayları, gıda ve suyla ilgili enfeksiyonlar, vektör kaynaklı hastalıklar, beslenme eksiklikleri ve ruh sağlığı ile ilişkili riskleri de içeren sağlık üzerinde pek çok olumsuz etkisi bulunmaktadır. Doğum korkusu ise şiddetli düzeyde yaşandığında gebelikten kaçınmaya, gebeliğin sona erdirilmesine, doğum sürecinin ve ebeveyn-bebek bağlanmasının olumsuz etkilenmesine ve sezeryan ameliyatlarının artmasına neden olabilmektedir. Bu araştırma ebelik öğrencilerinin, küresel bir kriz olan iklim değişikliğine bağlı duydukları anksiyete ile bireysel bir yaşam olayı olan doğuma dair korkuları arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma Türkiye'deki üniversitelerde ebelik bölümünde aktif öğrenci olan 18 yaş üzeri öğrencilerle yapılmıştır. Araştırma 409 ebelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Araştırmada Kişisel Bilgi Formu, Kadın Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği ve İklim Değişikliği Kadın Kaygı Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların gebelik öncesi doğum korkusu ölçeği puan ortalaması 38,93±11,49; iklim değişikliği anksiyetesi puan ortalaması ise 53,01±13,18 olarak bulunmuştur. İklim değişikliği anksiyetesi ile gebelik öncesi doğum korkusu arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r = .343$, $p < .001$). Yaş, sınıf düzeyi, yaşanılan yer ve ekonomik durum açısından hem doğum korkusu hem de iklim değişikliği anksiyetesi puanlarının anlamlı biçimde farklılaşmadığı görülmüştür ($p > .05$). Katılımcıların 350'si (%85,6) gelecekte çocuk sahibi olmayı planladığını, 59'u (%14,4) planlamadığını belirtmiştir. İklim değişikliğinin çocuk sahibi olma isteği veya zamanlaması üzerindeki etkisi sorulduğunda, 102 öğrenci (%24,9) "evet", 125 öğrenci (%30,6) "hayır" ve 182 öğrenci (%44,5) "kararsızım" yanıtını vermiştir.

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin iklim değişikliği konusunda daha fazla bilgi ve farkındalıkla desteklenmesi, hem mesleki gelişimleri hem de gelecekteki ebeveynlik kararları açısından önem taşımaktadır. Eğitim programlarına iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik temelli içeriklerin eklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "İklim değişikliği, doğum korkusu, ebelik"

Bildiri No: 3287

Sözlü Bildiri

Double concern among future mıdwıves: examınıng the relatıonshıp between clımate change anxıety and fear of chıldbırth

Selime nur çapraz[1], Birsen arıkan[1], Aleyna özdemir bektaş[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Introduction - Aim: Climate change is one of the greatest global health threats of the 21st century and poses a threat to public health. Climate change has numerous adverse effects on health, including risks associated with heat waves, poor air quality, extreme weather events, food- and waterborne infections, vector-borne diseases, nutritional deficiencies, and mental health. When experienced at a severe level, fear of childbirth can lead to avoidance of pregnancy, termination of pregnancy, negative impacts on the birthing process and parent-infant bonding, and an increase in cesarean sections. This study was designed to investigate the relationship between midwifery students' anxiety regarding climate change—a global crisis—and their fears related to childbirth, a personal life event.

Materials - Methods: The study was conducted with students aged 18 and older who are currently enrolled in midwifery programs at universities in Turkey. The study involved 409 midwifery students. The Personal Information Form, the Women's Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale, and the Climate Change Anxiety Scale for Women were used in the study. The data were analyzed using SPSS software.

Results: The mean score on the pre-pregnancy fear of childbirth scale was 38.93 ± 11.49, while the mean score on the climate change anxiety scale was 53.01 ± 13.18. A positive and statistically significant relationship was found between climate change anxiety and pre-pregnancy fear of childbirth ($r = .343$, $p < .001$). No significant differences were observed in either childbirth fear or climate change anxiety scores based on age, grade level, place of residence, or economic status ($p > .05$). Of the participants, 350 (85.6%) stated they planned to have children in the future, while 59 (14.4%) stated they did not. When asked about the impact of climate change on their desire to have children or the timing of having children, 102 students (24.9%) answered "yes," 125 students (30.6%) answered "no," and 182 students (44.5%) answered "undecided."

Conclusion: Supporting midwifery students with greater knowledge and awareness regarding climate change is important both for their professional development and for their future parenting decisions. It is recommended that educational programs incorporate content focused on climate change and sustainability.

Anahtar Kelimeler: "Climate change, fear of childbirth, midwifery "

Bildiri No: 3369

Derleme Sözlü

Gebelikte sosyal medya kullanımının endişe ve korku üzerine etkisi

Burcu Sahra Güler[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi - Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr. Öğr. Üyesi - Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Dijital Çağda Gebelik: Gebelikte Sosyal Medya Kullanımının Endişe ve Korku Üzerine Etkisi Burcu Sahra Güler1, Nurgül Şimal Yavuz2

Giriş: Gebelik dönemi, kadınların fizyolojik ve psikolojik olarak hassas olduğu bir süreç olup anksiyete ve korku düzeylerinde artış gözlenebilmektedir. Son yıllarda sosyal medya, gebelerin bilgi edinme ve deneyim paylaşma süreçlerinde yaygın olarak kullanılan bir araç haline gelmiştir. Ancak sosyal medya içeriklerinin niteliği ve yoğunluğu, gebelikte endişe ve korku düzeylerini etkileyebilecek önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Yöntem: Bu çalışma, gebelikte sosyal medya kullanımının anksiyete ve korku üzerindeki etkisini inceleyen ulusal ve uluslararası literatürün derlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Literatür taraması kapsamında PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında yer alan çalışmalar incelenmiştir. Çalışmaların seçimi, sosyal medya kullanımı ile maternal anksiyete, stres ve korku arasındaki ilişkiyi ele alan araştırmalarla sınırlandırılmıştır. Bulgular: İncelenen çalışmalar, sosyal medya kullanımının gebelikte anksiyete ve psikolojik sıkıntı ile anlamlı düzeyde ilişkili olabileceğini göstermektedir. Özellikle sosyal medyada sağlık bilgisi arayan gebelerde daha yüksek stres ve anksiyete düzeyleri bildirilmiştir. Sosyal karşılaştırma ve idealize gebelik temsilleri, kadınlarda yetersizlik hissi ve doğum korkusunu artırabilmektedir. Yanlış veya abartılı içeriklere maruz kalma, fetal sağlık ve doğum sürecine ilişkin endişeleri güçlendirebilmektedir. Bununla birlikte bazı çalışmalar, sosyal medyanın sosyal destek sağlayarak psikolojik iyi oluşu artırabileceğini de göstermektedir. Türkiye'de yapılan bir çalışmada ise sosyal medya kullanımının gebelikte psikososyal iyi oluşluk üzerinde hem destekleyici hemde risk artırıcı bir rol oynadığı bildirilmiştir.

Sonuç: Sosyal medya, gebelikte hem destekleyici hem de risk oluşturucu etkiler barındıran çift yönlü bir araçtır. Kontrolsüz ve yoğun kullanımın, özellikle bilgi arama amaçlı kullanımda, anksiyete ve korkuyu artırabileceği görülmektedir. Bu nedenle sağlık profesyonellerinin gebelere güvenilir bilgi kaynaklarına yönlendirme yapması ve medya okuryazarlığını desteklemesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Dijital çağ, Endişe, Gebelik, Kaygı, Sosyal medya

Bildiri No: 3369

Derleme Sözlü

The Impact of Social Media Use During Pregnancy on Anxiety and Fear

Burcu Sahra Güler[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: Pregnancy in the Digital Age: The Impact of Social Media Use During Pregnancy on Anxiety and Fear

Burcu Sahra Güler1, Nurgül Şimal Yavuz2

Introduction:Pregnancy is a period during which women are physiologically and psychologically vulnerable, and increased levels of anxiety and fear may be observed. In recent years, social media has become a widely used tool for pregnant women in their processes of acquiring information and sharing experiences. However, the nature and intensity of social media content are considered a significant factor that may influence anxiety and fear levels during pregnancy.

Method:This study was conducted to compile national and international literature examining the effects of social media use during pregnancy on anxiety and fear. As part of the literature review, current cross-sectional, longitudinal, and review studies available in the PubMed, Scopus, and Google Scholar databases were examined. The selection of studies was limited to those addressing the relationship between social media use and maternal anxiety, stress, and fear.

Results:The studies reviewed indicate that social media use may be significantly associated with anxiety and psychological distress during pregnancy. particular, higher levels of stress and anxiety have been reported among pregnant women who seek health information on social media. Social comparison and idealized representations of pregnancy may increase feelings of inadequacy and fear of childbirth among women. Exposure to inaccurate or exaggerated content may intensify concerns regarding fetal health and the birthing process. However, some studies also indicate that social media can enhance psychological well-being by providing social support. A study conducted in Turkey reported that social media use plays both a supportive and a risk-increasing role on psychosocial well-being during pregnancy.

Conclusion:Social media is a dual-edged tool that carries both supportive and risk-inducing effects during pregnancy. It appears that uncontrolled and intensive use, particularly when used for information-seeking purposes, may increase anxiety and fear. Therefore, it is important for healthcare professionals to direct pregnant women toward reliable information sources and support media literacy.

Anahtar Kelimeler: Digital age, Worry, Pregnancy, Anxiety, Social media

Bildiri No: 3372

Sözlü Bildiri

Doğuma İkinci Bir Şans: Sezaryen Sonrası Vajinal Doğumda Anne ve Yenidoğan Sonuçları

Kadriye Dumlu[1], Merve Köklü[1,*], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğuma İkinci Bir Şans: Sezaryen Sonrası Vajinal Doğumda Anne ve Yenidoğan Sonuçları Kadriye Dumlu1 , Merve Köklü[1], Suzi ÖzdemirZ [1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli. Z Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli. Özet

Amaç:

Bu derlemenin amacı, sezaryen sonrası vajinal doğumun (SSVD) anne ve yenidoğan sağlığı üzerindeki etkilerini, başarı oranlarını, avantajlarını ve olası risklerini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme olarak planlanmıştır. Sezaryen sonrası vajinal doğumun anne ve yenidoğan sonuçları üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla PubMed, Scopus, Web of Science ve CINAHL veri tabanlarında ilgili literatür taranmıştır. Tarama sürecinde "vaginal birth after cesarean", "VBAC", "maternal outcomes", "neonatal outcomes", "midwifery care" ve "trial of labor after cesarean (TOLAC)" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Güncel rehberler, randomize kontrollü çalışmalar, kohort araştırmaları, sistematik derlemeler ve meta-analizler dahil edilerek uygun çalışmalar değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler maternal ve neonatal sonuçlar, başarı belirleyicileri ve ebelik bakımının rolü açısından tematik olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Literatürde, uygun adaylarda sezaryen sonrası vajinal doğum başarı oranlarının %60–80 arasında değiştiği bildirilmektedir. Başarılı SSVD'nin tekrarlayan sezaryene kıyasla maternal morbiditeyi azalttığı, postpartum iyileşmeyi hızlandırdığı, enfeksiyon ve kanama riskini düşürdüğü gösterilmiştir. Ayrıca tekrarlayan sezaryenlerin azaltılmasıyla ilerleyen gebeliklerde plasenta previa ve plasenta akreta spektrumu gibi obstetrik komplikasyonların önlenmesine katkı sağlayabileceği belirtilmektedir. Bununla birlikte, uterin rüptür gibi nadir fakat ciddi riskler nedeniyle uygun olgu seçimi, yakın intrapartum izlem ve kanıta dayalı bakım yaklaşımının SSVD başarısında belirleyici olduğu vurgulanmaktadır.

Sonuç: Sezaryen öyküsü bulunan uygun gebelerde SSVD, dikkatli değerlendirme ve uygun klinik izlem ile güvenli ve etkili bir doğum seçeneği olarak öne çıkmaktadır. Ebelik bakımında danışmanlık ve kanıta dayalı yaklaşımın desteklenmesi SSVD başarısının artırılmasında önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen sonrası vajinal doğum, SSVD, ebelik, maternal sonuçlar

Bildiri No: 3372

Sözlü Bildiri

A Second Chance at Birth: Maternal and Neonatal Outcomes in Vaginal Birth After Cesarean

Kadriye Dumlu[1], Merve Köklü[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli University*

Introduction - Aim: A Second Chance at Birth: Maternal and Neonatal Outcomes in Vaginal Birth After Cesarean

Kadriye Dumlu[1], Merve Köklü[1], Suzi ÖzdemirZ

1Kocaeli University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli.

ZKocaeli University, Faculty ɔf Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli.

Abstract

Objective:

This review aimed to evaluate the effects of vaginal birth after cesarean (VBAC) on maternal and neonatal health, including success rates, benefits, and possible risks in light of current literature.

Materials - Methods: This study was designed as a systematic review. Relevant literature was searched in PubMed, Scopus, Web of Science, and CINAHL to evaluate the effects of vaginal birth after cesarean (VBAC) on maternal and neonatal outcomes. The search strategy included the keywords “vaginal birth after cesarean,” “VBAC,” “trial of labor after cesarean (TOLAC),” “maternal outcomes,” “neonatal outcomes,” and “midwifery care.” Current guidelines, randomized controlled trials, cohort studies, systematic reviews, and meta-analyses meeting inclusion criteria were evaluated. Retrieved data were thematically synthesized in terms of maternal and neonatal outcomes, predictors of success, and the role of midwifery care.

Results: The literature indicates that VBAC success rates range between 60% and 80% in appropriate candidates. Successful VBAC has been shown to reduce maternal morbidity, accelerate postpartum recovery, and lower the risks of infection and hemorrhage compared with repeat cesarean delivery. In addition, reducing repeat cesarean sections may contribute to preventing obstetric complications such as placenta previa and placenta accreta spectrum in subsequent pregnancies. However, due to rare but serious risks such as uterine rupture, appropriate candidate selection, close intrapartum monitoring, and evidence-based care are emphasized as key factors influencing VBAC success.

Conclusion: For eligible women with a previous cesarean history, VBAC stands out as a safe and effective birth option when supported by careful evaluation and appropriate clinical monitoring. Supporting counseling and evidence-based approaches in midwifery care is important to improve VBAC success.

Anahtar Kelimeler: Vaginal birth after cesarean, VBAC, midwifery, maternal outcomes, neonatal outcomes

Bildiri No: 3400

Derleme Sözlü

Dijital Çağda Maternal Sağlık Okuryazarlığı: Sosyal Medya Kaynaklı Yanlış Bilginin Gebe Kadınlar Üzerindeki Etkileri

Bilge Rengin Fettahoğlu[1,*], Özlem Güner[2]

[1] *Ondokuz Mayıs Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Samsun, Türkiye*

[2] *Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Sinop, Türkiye*

Özet Metin: Amaç

İnternet ve sosyal medya kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte gebeler sağlıkla ilgili bilgilere hızlı ve kolay biçimde erişebilmektedir. Ancak bu bilgilerin önemli bir kısmı bilimsel doğruluktan yoksun olabilmekte ve yanlış uygulamalara yol açabilmektedir. Gebelik süreci, kararların hem anne hem fetüs sağlığını doğrudan etkilemesi nedeniyle doğru bilgiye erişimin kritik olduğu bir dönemdir. Bu derlemenin amacı, maternal sağlık okuryazarlığını sosyal medya kullanımı bağlamında incelemek, yanlış bilginin gebeler üzerindeki olası etkilerini değerlendirmek ve ebelerin danışmanlık rolüne ilişkin çıkarımlar sunmaktır.

Yöntem

Bu çalışma anlatı derleme niteliğindedir. Ulusal ve uluslararası literatür; "maternal health literacy", "pregnancy", "social media", "misinformation", "online health information" ve "midwifery counseling" anahtar sözcükleri kullanılarak incelenmiştir. Gebelerin çevrim içi sağlık bilgisi arama davranışlarını, bilgi doğruluğunu ve sağlık sonuçlarını değerlendiren çalışmalar gözden geçirilmiştir.

Bulgular

Araştırmalar gebelerin önemli bir bölümünün gebelik sürecinde sağlık bilgisi için internet ve sosyal medyayı aktif olarak kullandığını göstermektedir. Sosyal medya platformları hızlı erişim ve deneyim paylaşımı sağlamakla birlikte, doğrulanmamış içeriklerin yayılmasına da zemin hazırlamaktadır. Özellikle beslenme önerileri, bitkisel ürün kullanımı, doğum şekli tercihleri ve aşılar konusunda yanlış bilgilerin yaygın olduğu bildirilmektedir. Yanlış bilgiye maruz kalma; gereksiz kaygı gelişimi, uygun olmayan uygulamalara yönelme, sağlık profesyonellerine güvende azalma ve kanıta dayalı bakımın reddedilmesi gibi sonuçlara yol açabilmektedir. Sağlık okuryazarlığı düşük olan gebelerin yanlış bilgiden daha fazla etkilendiği belirtilmektedir. Ebelerin bu süreçte güvenilir bilgi kaynağı olarak önemli bir rolü bulunmaktadır. Danışmanlık, doğru bilgiye yönlendirme ve dijital içeriklerin eleştirel değerlendirilmesini öğretme, yanlış bilginin etkisini azaltmada etkili yaklaşımlar arasında yer almaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Sosyal medya gebeler için önemli bir bilgi kaynağı olmakla birlikte yanlış bilgi riskini de beraberinde getirmektedir. Maternal sağlık okuryazarlığının güçlendirilmesi, gebelerin doğru bilgiye ulaşmasını kolaylaştırabilir. Gebelik izlemlerinde dijital sağlık okuryazarlığının değerlendirilmesi, güvenilir çevrim içi kaynakların önerilmesi ve ebe danışmanlığının aktif biçimde sürdürülmesi yanlış bilginin olumsuz etkilerini azaltabilir.

Bildiri No: 3400

Derleme Sözlü

Maternal Health Literacy in the Digital Age: Effects of Social Media–Based Misinformation on Pregnant Women

Bilge Rengin Fettahoğlu[1], Özlem Güner[2]

[1] *Ondokuz Mayıs University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun, Türkiye*

[2] *Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop, Türkiye*

Abstract Text: Aim

With the widespread use of the internet and social media, pregnant women can now access health-related information quickly and easily. However, a substantial portion of this information may lack scientific accuracy and can lead to inappropriate health practices. Pregnancy is a sensitive period in which decisions directly affect both maternal and fetal well-being, making access to reliable information especially important. The aim of this review is to examine maternal health literacy in the context of social media use, evaluate the potential effects of misinformation on pregnant women, and discuss the counseling role of midwives. Method

This study was designed as a narrative review. National and international literature was examined using the keywords “maternal health literacy,” “pregnancy,” “social media,” “misinformation,” “online health information,” and “midwifery counseling.” Studies addressing pregnant women’s online health information–seeking behaviors, information accuracy, and health-related outcomes were reviewed. Results

Previous studies indicate that a considerable proportion of pregnant women actively use the internet and social media as primary sources of health information during pregnancy. While social media platforms allow rapid access to information and experience sharing, they also facilitate the dissemination of unverified content. Inaccurate information is frequently reported in areas such as nutrition advice, use of herbal products, preferred mode of birth, and vaccination.

Exposure to misinformation may result in increased anxiety, adoption of inappropriate practices, reduced trust in healthcare professionals, and rejection of evidence-based care. Pregnant women with limited health literacy appear to be more vulnerable to the negative effects of misleading information.

In this context, midwives play a crucial role as reliable sources of information. Counseling, directing women toward trustworthy resources, and teaching critical evaluation of digital content are among the effective approaches to reducing the impact of misinformation. Conclusion and Recommendations

Although social media represents an important information source for pregnant women, it also introduces a significant risk of misinformation. Strengthening maternal health literacy can support access to accurate information. Assessing digital health literacy during antenatal follow-up, recommending reliable online resources, and maintaining active midwifery counseling may help minimize the adverse effects of misinformation.

Bildiri No: 3412

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinde Dijital Sağlık Okuryazarlığı ve Yapay Zekaya Yönelik Tutum: Ön Çalışma

Buse ALIŞ[1,*], Buket ALIŞ[2], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi*

[2] *Kapadokya Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş-Amaç:
Sağlık alanında dijital dönüşüm süreci, sağlık profesyonellerinin bilgiye erişim, değerlendirme ve kullanma biçimlerini önemli ölçüde değiştirmiştir. Dijital sağlık okuryazarlığı, bireylerin dijital ortamlarda sağlık bilgisine ulaşma, değerlendirme ve kullanma becerilerini ifade ederken; yapay zeka ise klinik karar verme süreçlerini destekleyen önemli bir teknoloji olarak öne çıkmaktadır. Ebelik öğrencilerinin bu iki alandaki yeterlilikleri, gelecekte sunacakları bakımın niteliğini doğrudan etkilemektedir. Bu çalışmanın amacı, ebelik öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı ile yapay zekaya yönelik tutumları arasındaki ilişkiyi literatür doğrultusunda incelemek ve planlanan kesitsel araştırma için kuramsal altyapı oluşturmaktır.
Gereç-Yöntem:
Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayalı narratif bir derleme olarak tasarlanmıştır. PubMed, Scopus, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında "dijital sağlık okuryazarlığı", "yapay zeka", "ebelik öğrencileri", "sağlık öğrencileri" anahtar kelimeleri ile yapılan taramalar sonucunda ilgili çalışmalar belirlenmiş ve tematik olarak analiz edilmiştir.
Bulgular:
Literatür, dijital sağlık okuryazarlığı düzeyi yüksek bireylerin sağlık teknolojilerini daha etkin kullandığını ve bilgiye dayalı karar verme süreçlerinde daha başarılı olduğunu göstermektedir. Yapay zekaya yönelik olumlu tutumların ise teknolojiyi benimseme, öğrenme motivasyonu ve mesleki uyum ile ilişkili olduğu bildirilmektedir. Bununla birlikte, ebelik öğrencilerinde dijital sağlık okuryazarlığı ile yapay zekaya yönelik tutum arasındaki ilişkiyi doğrudan inceleyen çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Mevcut çalışmalar, öğrencilerin dijital becerilerinin ve teknolojiye yönelik farkındalıklarının değişkenlik gösterdiğini ortaya koymaktadır.
Sonuç:
Bu bulgular doğrultusunda, dijital sağlık okuryazarlığı ile yapay zekaya yönelik tutum arasında anlamlı bir ilişki olabileceği öngörülmektedir. Bu ön çalışma, planlanan tanımlayıcı-ilişkisel araştırma için kuramsal bir temel oluşturmakta olup, ebelik eğitiminde dijital sağlık ve yapay zeka temelli içeriklerin geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık okuryazarlığı, yapay zeka, ebelik öğrencileri, dijital dönüşüm, sağlık eğitimi.

Bildiri No: 3412

Derleme Sözlü

Digital Health Literacy and Attitudes Toward Artificial Intelligence Among Midwifery Students: A Preliminary Study

Buse ALIS[1], Buket ALIS[2], Burcu AVCIBAY VURGEC[1]

[1] *Cukurova University*

[2] *Kapadokya University*

Abstract Text: Introduction-Aim:

The digital transformation in healthcare has significantly changed how health professionals access, evaluate, and use information. Digital health literacy refers to individuals' ability to access, understand, and use health information in digital environments, while artificial intelligence (AI) has emerged as a key technology supporting clinical decision-making processes. The competencies of midwifery students in these areas directly affect the quality of care they will provide in the future. This study aims to examine the relationship between digital health literacy and attitudes toward artificial intelligence among midwifery students based on the literature and to establish a theoretical foundation for a planned cross-sectional study.

Materials-Methods:

This study was designed as a narrative literature review based on national and international sources. Relevant studies were identified through searches in PubMed, Scopus, Web of Science, and Google Scholar databases using keywords such as "digital health literacy," "artificial intelligence," "midwifery students," and "health students," and were analyzed thematically.

Results:

The literature indicates that individuals with higher levels of digital health literacy are more effective in using health technologies and more successful in evidence-based decision-making processes. Positive attitudes toward artificial intelligence are associated with technology adoption, learning motivation, and professional adaptation. However, studies directly examining the relationship between digital health literacy and attitudes toward AI among midwifery students are limited. Existing research shows variability in students' digital competencies and awareness of emerging technologies.

Conclusion:

Based on these findings, a significant relationship between digital health literacy and attitudes toward artificial intelligence is anticipated. This preliminary study provides a theoretical basis for the planned descriptive-correlational research and may contribute to the development of digital health and AI-based content in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Digital health literacy, artificial intelligence, midwifery students, digital transformation, health education.

Bildiri No: 3421

Derleme Sözlü

Türkiye'de Emzirme Alanında Kullanılan Dijital ve Teknoloji Destekli Yaklaşımların Lisansüstü Tezler Üzerinden İncelenmesi

Nur Sena Yaldız[1,*]

[1] *istanbul üniversitesi-cerrahpaşa lisansüstü eğitim enstitüsü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Günümüzde dijital ve teknolojik gelişmeler, emzirme alanına da yansımaktadır. Literatürde, emzirmenin desteklenmesi ve sürdürülmesinde teknoloji temelli yaklaşımların kullanılabileceği belirtilmektedir. Bu çalışmada, Türkiye'de emzirme alanında dijital ve teknoloji destekli yaklaşımları konu alan yüksek lisans ve doktora tezlerinin ve bu tezlerde kullanılan müdahalelerin emzirme ile ilişkili sonuçlarının incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, lisansüstü tezlerin içeriklerinin incelenmesine dayalı betimsel bir çalışmadır. Araştırma kapsamında tezlere, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi'nde "emzirme" ve "laktasyon" anahtar kelimeleri kullanılarak ulaşılmıştır. 1980-2025 yılları arasında 644 tez saptanmış, başlık ve özet incelemesi sonucunda çalışmanın amacına uygun 24 tez belirlenmiştir. Tam metnine erişim izni bulunan 23 tez incelemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: İncelenen 23 lisansüstü tezin 2018-2025 yılları arasında hazırlandığı belirlenmiştir. 7'si yüksek lisans, 16'sı doktora tezidir. 18'i hemşirelik temelli programlarda, 5'i ise ebelik programlarında gerçekleştirilmiştir. Tezlerde kullanılan müdahale türleri ve dijital yaklaşımların oldukça çeşitli olduğu görülmüştür. İncelenen çalışmalarda mobil uygulama (n=2), akıllı telefon uygulaması (n=1), WhatsApp temelli destek (n=1), çevrimiçi emzirme eğitimi (n=2), online emzirme danışmanlığı (n=1), web tabanlı eğitim (n=3), web destekli danışmanlık (n=1), e-mobil eğitim (n=1), podcast temelli eğitim (n=1), oyunlaştırılmış emzirme danışmanlığı (n=1), makine öğrenmesi ile risk belirleme (n=1), simülasyon temelli eğitim (n=2), laktasyon simülasyon modeli (n=1), video ve emzirme simülatörü destekli eğitim (n=1), giyilebilir meme simülatörü (n=1), metaverse temelli eğitim (n=1) ve metaverse ile sanal gerçeklik destekli eğitim (n=1) gibi farklı yaklaşımların kullanıldığı belirlenmiştir. Emzirmeye ilişkin en sık değerlendirilen sonuçların emzirme öz-yeterliliği, emzirme başarısı, emzirme davranışı, emzirme süresi, sadece emzirme, emzirme motivasyonu, emzirme sorunları olduğu saptanmıştır.

Sonuç: İncelenen yüksek lisans ve doktora tezleri, dijital ve teknoloji destekli yaklaşımların emzirme ile ilişkili çıktılar üzerinde genellikle olumlu sonuçlar ortaya koyduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: "Emzirme, laktasyon, dijital danışmanlık, web tabanlı yaklaşım, teknoloji destekli danışmalık"

Bildiri No: 3421

Derleme Sözlü

Examination of Graduate Theses on Digital and Technology-Supported Approaches in the Field of Breastfeeding in Türkiye

Nur Sena Yaldız[1]

[1] *Istanbul University-Cerrahpaşa, Graduate School*

Abstract Text: Objective: Today, digital and technological developments are also reflected in the field of breastfeeding. The literature indicates that technology-based approaches can be used to support and sustain breastfeeding. This study aimed to examine master's and doctoral theses in Türkiye focusing on digital and technology-supported approaches in the field of breastfeeding, as well as the breastfeeding-related outcomes of the interventions used in these theses. Materials and Methods: This study is a descriptive study based on the examination of the contents of graduate theses. Within the scope of the study, theses were accessed through the Council of Higher Education National Thesis Center using the keywords "breastfeeding" and "lactation." 644 theses published between 1980 and 2025 were identified, and 24 theses relevant to the aim of the study were determined after reviewing the titles and abstracts. Of these, 23 theses with full-text access permission were included in the review. Results: It was determined that the 23 graduate theses reviewed were prepared between 2018 and 2025. Of these, 7 were master's theses and 16 were doctoral dissertations. Eighteen were conducted in nursing-based programs and 5 in midwifery programs. The intervention types and digital approaches used in the theses were found to be highly diverse. The reviewed studies included mobile applications (n=2), smartphone applications (n=1), WhatsApp-based support (n=1), online breastfeeding education (n=2), online breastfeeding counseling (n=1), web-based education (n=3), web-supported counseling (n=1), e-mobile education (n=1), podcast-based education (n=1), gamified breastfeeding counseling (n=1), machine learning-based risk identification (n=1), simulation-based education (n=2), lactation simulation model (n=1), video- and breastfeeding simulator-supported education (n=1), wearable breast simulator (n=1), metaverse-based education (n=1), and metaverse- and virtual reality-supported education (n=1). The most frequently evaluated breastfeeding-related outcomes were breastfeeding self-efficacy, breastfeeding success, breastfeeding behavior, breastfeeding duration, exclusive breastfeeding, breastfeeding motivation, and breastfeeding problems. Conclusion: The reviewed master's and doctoral theses indicate that digital and technology-supported approaches generally yield positive outcomes on breastfeeding-related outcomes.

Anahtar Kelimeler: Breastfeeding, lactation, digital counseling, web-based approach, technology-supported counseling

Bildiri No: 3426

Sözlü Bildiri

Geç preterm bebek annelerinde kaygı düzeyi ile emzirme öz yeterliliği arasındaki ilişkinin incelenmesi

Zehra karahan acar[1,*], Zümrüt bilgin[2]

[1] *Zeynep kamil kadin ve çocuk hastaliklari eğitim ve araştirma hastanesi, doğumsonu ve gebe servisi*

[2] *Marmara üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik anabilim dali*

Giriş - Amaç: Preterm doğum, 37. gebelik haftasından önce gerçekleşen ve önemli bir halk sağlığı sorunudur; her yıl yaklaşık 15 milyon bebek preterm doğmaktadır. Yenidoğan yoğun bakım süreci anne–bebek temasını azaltarak maternal stres ve anksiyeteyi artırabilir, geç preterm bebeklerde ise beslenme güçlükleri görülebilir. Maternal anksiyete emzirmeyi olumsuz etkileyebilirken, emzirme öz-yeterliliği sürecin önemli bir belirleyicisidir.

Gereç - Yöntem: Çalışma, geç preterm bebek annelerinin anksiyete düzeylerini ve bunun emzirme öz-yeterliliği ile ilişkisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı-kesitsel tasarımda yürütülmüştür. Araştırma, Mayıs–Temmuz 2025 tarihleri arasında İstanbul'daki bir hastanenin doğum sonrası kliniğinde yapılmış ve 177 anne dahil edilmiştir. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Durumluk-Sürekli Anksiyete Envanteri – Kısa Form (STAI-SF) ve Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Analizler SPSS 23.0 programı ile yapılmış; tanımlayıcı istatistikler, t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28.15±4.80 yıldır. Annelerin %37.9'u üniversite mezunu, %72.3'ü çalışmamakta ve %84.7'si çekirdek ailede yaşamaktadır. Yenidoğanların çoğu 36–37 gebelik haftasında doğmuş olup, %86.4'ünün doğum ağırlığı ≥2500 g'dır. Annelerin %89.8'inin ilk 60 dakika içinde emzirmeye başladığı ve %35.6'sının emzirme ile ilişkili anksiyete yaşadığı belirlenmiştir.

Eğitim düzeyi ile emzirme öz-yeterliliği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunurken ($p=0.023$), çalışma durumuna göre sürekli anksiyete puanlarının anlamlı düzeyde farklılaştığı saptanmıştır ($p=0.043$). Emzirme ile ilişkili anksiyete yaşayan annelerin durumluk anksiyete puanlarının daha yüksek (9.14±2.31'e karşı 8.26±2.51; $p=0.020$), emzirme öz-yeterliliği puanlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir (51.42±6.71'e karşı 56.10±8.13; $p<0.001$). İlk emzirme zamanına göre durumluk anksiyete ve emzirme öz-yeterliliği puanlarında anlamlı farklılıklar gözlenmiştir ($p<0.05$).

Korelasyon analizinde, durumluk ve sürekli anksiyete arasında güçlü ve pozitif yönlü bir ilişki ($r=0.522$; $p<0.001$) ile durumluk anksiyete ile emzirme öz-yeterliliği arasında anlamlı ve negatif yönlü bir ilişki saptanmıştır ($r=-0.162$; $p=0.032$). Bulgular anksiyete düzeyi arttıkça emzirme öz-yeterliliğinin azaldığını göstermektedir.

Sonuç: Bu çalışmanın bulguları, geç preterm bebek annelerinde anksiyete düzeylerinin orta ve yüksek düzeyde olduğunu ve bunun emzirme öz-yeterliliğini olumsuz etkilediğini göstermektedir. Emzirme başarısının artırılması

Anahtar Kelimeler: Geç preterm doğum, anksiyete, emzirme, emzirme öz-yeterliliği, doğum sonrası dönem

Bildiri No: 3426

Sözlü Bildiri

The relationship between anxiety levels and breastfeeding self-efficacy in mothers of late preterm infants: a cross-sectional study

Zehra karahan acar[1], Zümrüt bilgin[2]

[1] *Zeynep kamil women and children's diseases training and research hospital, pospartum and ğregnancy department*

[2] *Marmara university faculty of health sciences department of midwifery*

Introduction - Aim: Preterm birth is delivery before 37 weeks of gestation and a major public health problem; about 15 million infants are born preterm annually. NICU care reduces mother–infant contact, increasing maternal stress and anxiety, while late preterm infants may have feeding difficulties. Maternal anxiety can negatively affect breastfeeding, while breastfeeding self-efficacy is an important determinant.

Materials - Methods: Study was conducted using a descriptive cross-sectional design to determine the anxiety levels of mothers of late preterm infants and their relationship with breastfeeding self-efficacy. The research was carried out between May and July 2025 in postpartum clinic of hospital in Istanbul and included 177 mothers. Data were collected face-to-face using Personal Information Form, the State-Trait Anxiety Inventory – Short Form (STAI-SF), and Breastfeeding Self-Efficacy Scale. Analyses were performed using SPSS version 23.0, including descriptive statistics, t-test, ANOVA, and Pearson correlation analysis.

Results: The mean age of the participants was 28.15±4.80 years. Of the mothers, 37.9% were university graduates, 72.3% were unemployed, and 84.7% lived in nuclear families. Most newborns were delivered at 36–37 gestational weeks, and 86.4% had a birth weight of ≥2500 g. It was found that 89.8% of the mothers initiated breastfeeding within the first 60 minutes, and 35.6% experienced breastfeeding-related anxiety.

A statistically significant difference was found between education level and breastfeeding self-efficacy scores ($p=0.023$), while trait anxiety scores differed significantly by employment status ($p=0.043$). Mothers with breastfeeding-related anxiety had higher state anxiety scores (9.14±2.31 vs 8.26±2.51; $p=0.020$) and lower breastfeeding self-efficacy scores (51.42±6.71 vs 56.10±8.13; $p<0.001$). Significant differences were observed in both state anxiety and breastfeeding self-efficacy scores according to the timing of first breastfeeding ($p<0.05$).

Correlation analysis showed a strong positive relationship between state and trait anxiety ($r=0.522$; $p<0.001$) and a significant negative relationship between state anxiety and breastfeeding self-efficacy ($r=-0.162$; $p=0.032$). Overall, the findings indicate that increasing anxiety levels are associated with decreased breastfeeding self-efficacy.

Conclusion: The findings of this study indicate that anxiety levels among mothers of late preterm infants are moderate to high, and that this negatively affects breastfeeding self-efficacy. To improve breastfeeding outcomes, it is recommended that psychological assessment and breastfeeding counseling be implemented together during the

Anahtar Kelimeler: Late preterm birth, Anxiety, Breastfeeding, Breastfeeding self-efficacy, Postpartum period

Bildiri No: 3516

Sözlü Bildiri

Kadınlarda İklim Değişikliği Endişesi ile Doğurganlığa ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Nurgül Şimal Yavuz[1], Nur Sinem Öztürk[2], Ayşe İlayda Eracar[2,*]

[1] *Dr. Öğr. Üyesi - Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Lisans Öğrencisi - Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu araştırma kadınların iklim değişikliği endişesi ile doğurganlığa ve çocuk sahibi olmaya yönelik tutumları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Veriler sosyodemografik özellikler formu, Değişikliği Endişesi Ölçeği (İDEÖ) ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutum Ölçeği (AFCS) ile toplanmıştır. Dahil edilme kriterleri; üreme çağında olup 18 yaş üstü olan (15-49 yaş), henüz çocuğu olmayan ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan kadınlar alınacaktır. Veriler IBM SPSS Statistics 22 programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan 509 kadının yaş ortalaması 21.683.97 olup, büyük bir çoğunluğu üniversite ve üzeri eğitim düzeyine sahiptir. Katılımcıların %85.1'i gelecekte çocuk sahibi olmak istediğini belirtirken, %50.5'i iklim değişikliğinin çocuk sahibi olma düşüncelerini etkilediğini ifade etmiştir. Çocuk sahibi olma kararını en çok etkileyen iklim olayları arasında deprem (%19.23), hava kirliliği (%18.46) ve kuraklık (%18.13) ilk sıralarda yer almaktadır. İDEÖ toplam puanı ile AFCS'nin "beklentiler ve planlama" alt boyutu arasında pozitif yönde, zayıf ancak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Doğurganlığın gelecek için önemine ilişkin tutum arttıkça, çocuk sahibi olmayı engel olarak görme düzeyinin anlamlı biçimde azaldığı belirlenmiştir ($r=-0.400$; $p<0.001$). Buna göre katılımcıların doğurganlığın gelecek için önemi arttıkça çocuk sahibi olmayı engel olarak görmesinin azalacağı söylenebilmektedir.

Sonuç: Elde edilen sonuçlar, iklim değişikliğinin doğrudan doğurganlık tutumlarını değiştirmekten ziyade, bireylerin geleceğe yönelik stratejik planlama süreçlerini etkilediğini düşündürmektedir. Özellikle deprem, hava kirliliği ve kuraklık gibi çevresel risklerin, üreme kararları üzerinde dolaylı ancak önemli bir rol oynadığı söylenebilir. Bu bağlamda, iklim krizinin yalnızca çevresel bir sorun olmadığı; kadınların üreme sağlığı kararlarını, psikososyal süreçlerini ve gelecek projeksiyonlarını etkileyen çok boyutlu bir faktör olduğu sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, iklim değişikliği endişesi, doğurganlık, çocuk sahibi olma, tutum

Bildiri No: 3516

Sözlü Bildiri

Determining the Relationship Between Climate Change Concerns and Attitudes Toward Fertility and Childbearing Among Women

Nurgül Şimal Yavuz[1], Nur Sinem Öztürk[2], Ayşe İlayda Eracar[2]

[1] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Undergraduate student - Department of Midwifery, Faculty of Healt Sciences, Lokman Hekim University*

Introduction - Aim: This study was conducted to determine the relationship between women's climate change concerns and their attitudes toward fertility and childbearing.

Materials - Methods: Data were collected using a sociodemographic characteristics form, the Climate Change Anxiety Scale (CCAS), and the Attitudes Toward Childbearing Scale (AFCS).Inclusion criteria: women of reproductive age (15–49 years), over 18 years old, who have not yet had children, and who voluntarily agreed to participate in the study.Data were analyzed using IBM SPSS Statistics 22.

Results: The average age of the 509 women who participated in the study was 21.68 ± 3.97, and the vast majority had a college education or higher.While 85.1% of the participants stated that they wanted to have children in the future, 50.5% indicated that climate change had influenced their thoughts about having children.Among the climate events that most influenced the decision to have children, earthquakes (19.23%), air pollution (18.46%), and drought (18.13%) ranked highest.A weak but statistically significant positive correlation was found between the total IDEÖ score and the "expectations and planning" subscale of the AFCS ($p<0.05$).It was determined that as attitudes regarding the importance of fertility for the future increased, the level of perceiving having children as an obstacle decreased significantly ($r=-0.400$; $p<0.001$).Accordingly, it can be stated that as participants' perceived importance of fertility for the future increases, their tendency to view having children as an obstacle decreases.

Conclusion: The findings suggest that climate change influences individuals' strategic planning processes for the future rather than directly altering fertility attitudes. In particular, it can be argued that environmental risks such as earthquakes, air pollution, and drought play an indirect yet significant role in reproductive decisions.In this context, it is concluded that the climate crisis is not merely an environmental issue; rather, it is a multidimensional factor that influences women's reproductive health decisions, psychosocial processes, and future projections.

Anahtar Kelimeler: Climate change, concerns about climate change, fertility, having children, attitudes

Bildiri No: 3560

Derleme Poster

Türkiye'de Azalan Doğum Oranlarına Ebelik Perspektifinden Bir Bakış

Aleyna KARAÖZ[1,*], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Sağlik Bilimleri Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Doğum oranı (toplam doğurganlık hızı) nüfusun kendini yenileyebilmesi için önemli bir gösterge olmakla birlikte bu oranın 2,10 olması önemlidir. Bu çalışmada ebelik perspektifinden Türkiye'de azalan doğum oranları, bu oranları etkileyen faktörler ve kilit rolde olan ebelerin rolleri değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve metod: Çalışmada Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırmaları (TNSA), Google Akademik gibi veri tabanları temel alınmış olup, çalışma literatüre ve resmi devlet kuruluşlarının web siteleri incelenerek hazırlanmıştır.

Bulgular: Toplam doğurganlık hızı, bir kadının doğurgan olduğu dönem olan 15-49 yaş grubunda doğurabileceği ortalama çocuk sayısını ifade etmektedir. Türkiye'de toplam doğurganlık hızı, 2001 yılında 2,38 çocuk iken 2014 yılından itibaren aralıksız düşüş eğilimine girerek 2024 yılında 1,48 çocuk olarak gerçekleşmiştir. Toplam doğurganlık hızı son sekiz yıldır nüfusun yenilenme seviyesi olan 2,10'un altında kalmaya devam etmiştir. Doğum sayısı, 2025 yılının ilk 7 ayında bir önceki yılın aynı dönemine göre %8,3 azalarak 503 bin 765 olduğu görülmüştür. Bunun yanı sıra Türkiye'de azalan doğum oranlarını etkileyen çeşitli faktörler vardır.

Sonuç: Türkiye'de doğum oranlarının son sekiz yıldır 2,10 altında kaldığı, bu oranın yıl bazlı gittikçe azalan bir oranda olduğu ve bunu etkileyen çeşitli faktörlerin olduğu görülmüştür. Prekonsepsiyonel dönemden itibaren kilit rolde olan ebelerin bu konuyu daha ciddi ele almaları, gerekli çalışmaları yapmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Doğum oranı, Türkiye, ebelik, ebelik bakımı"

Bildiri No: 3560

Derleme Poster

A Midwifery Perspective on Declining Birth Rates in Türkiye

Aleyna KARAÖZ[1], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Health Science University, Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: The birth rate (total fertility rate) is an important indicator for population replacement, and it is crucial that this rate is 2.10. This study aims to evaluate declining birth rates in Türkiye from a midwifery perspective, the factors affecting these rates, and the roles of midwives, who play a key role. Material and methods: The study was prepared by reviewing databases such as the Turkish Statistical Institute (TÜİK), the Turkish Population and Health Survey (TNSA), and Google Scholar, as well as the literature and the websites of official state institutions. Results: The total fertility rate expresses the average number of children a woman can give birth to during her fertile period, which is the 15-49 age group. In Turkey, the total fertility rate was 2.38 children in 2001, and it has been on a continuous downward trend since 2014, reaching 1.48 children in 2024. The total fertility rate has remained below the population replacement level of 2.10 for the last eight years. The number of births in the first 7 months of 2025 decreased by 8.3% compared to the same period of the previous year, reaching 503,765. In addition, there are various factors affecting the declining birth rates in Türkiye. Conclusion: It has been observed that the birth rate in Türkiye has remained below 2.10 for the last eight years, that this rate has been decreasing year by year, and that various factors are influencing this. Midwives, who play a key role from the preconception period onwards, need to address this issue more seriously and carry out the necessary work.

Anahtar Kelimeler: “Birth rate, Türkiye, midwifery, midwifery care”

Bildiri No: 3609

Derleme Sözlü

Gebelikte Hipertansif bozukluklar ve Kanıtlarla Ebelik Yaklaşımı

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1,*], Diana Haraba[1]

[1] *ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ*

Özet Metin: Gebelikte hipertansif bozukluklar, maternal ve fetal morbidite ile mortalitenin önde gelen nedenlerinden biri olup küresel ölçekte önemli bir halk sağlığı sorunu olarak kabul edilmektedir. Bu derlemede kronik hipertansiyon, gestasyonel hipertansiyon, preeklampsi, eklampsi, HELLP sendromu ve süperempoze preeklampsi gibi gebeliğe özgü hipertansif tablolar güncel kanıtlar ışığında ele alınmış ve klinik yönetim yaklaşımları değerlendirilmiştir. Literatür, bu bozuklukların yalnızca gebelik sürecini değil, postpartum dönemde de kadın sağlığını etkileyen uzun vadeli kardiyovasküler risklerle ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Preeklampsi ve ilişkili komplikasyonların patofizyolojisinde anormal plasentasyon, immünolojik uyumsuzluklar ve maternal vasküler adaptasyon bozuklukları öne çıkarken; ileri yaş, obezite, kronik hastalıklar ve çoğul gebelik gibi risk faktörleri hastalığın gelişiminde belirleyici rol oynamaktadır. Kanıta dayalı önleme ve yönetim stratejileri arasında düşük doz aspirin profilaksisi, magnezyum sülfat kullanımı ve uygun antihipertansif tedavi yer almakta; buna karşın bazı beslenme desteklerinin etkinliği sınırlı kanıtlarla desteklenmektedir. Ebelik bakımı, gebelikte hipertansif bozuklukların erken tanı, izlem ve yönetiminde kritik bir konuma sahiptir. Ebeler; antenatal dönemde risk faktörlerinin belirlenmesi, düzenli kan basıncı takibi, gebeye özgü eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin sunulması ile komplikasyonların önlenmesinde aktif rol üstlenmektedir. Ayrıca yaşam tarzı düzenlemeleri, stres yönetimi ve sağlıklı beslenme konusunda verilen eğitimler, preeklampsi gelişiminin azaltılmasına katkı sağlamaktadır.

Sonuç olarak, gebelikte hipertansif bozuklukların etkin yönetimi multidisipliner bir yaklaşım gerektirmekte olup, ebelik hizmetlerinin güçlendirilmesi maternal ve neonatal sonuçların iyileştirilmesinde temel bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Kanıta dayalı ebelik uygulamalarının yaygınlaştırılması, erken müdahale olanaklarını artırarak sağlık sonuçlarını anlamlı düzeyde iyileştirebilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelikte hipertansiyon, preeklampsi, ebelik bakımı, maternal sağlık, kanıta dayalı uygulama

Bildiri No: 3609

Derleme Sözlü

Hypertensive Disorders in Pregnancy and Evidence-Based Midwifery Approach

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1], Diana Haraba[1]

[1] *Üsküdar University*

Abstract Text: Hypertensive disorders in pregnancy are among the leading causes of maternal and fetal morbidity and mortality and are recognised as a significant global public health concern. This review examines pregnancy-specific hypertensive conditions, including chronic hypertension, gestational hypertension, pre-eclampsia, eclampsia, HELLP syndrome, and superimposed pre-eclampsia, in light of current evidence, and evaluates contemporary clinical management approaches. The literature indicates that these disorders not only affect the course of pregnancy but are also associated with long-term cardiovascular risks impacting women's health in the postpartum period.

The pathophysiology of pre-eclampsia and its related complications is primarily linked to abnormal placentation, immunological maladaptation, and impaired maternal vascular adaptation. Risk factors such as advanced maternal age, obesity, chronic diseases, and multiple pregnancies play a significant role in disease development. Evidence-based prevention and management strategies include low-dose aspirin prophylaxis, magnesium sulphate administration, and appropriate antihypertensive therapy, whereas the effectiveness of certain nutritional supplements remains supported by limited evidence.

Midwifery care holds a pivotal role in the early identification, monitoring, and management of hypertensive disorders during pregnancy. Midwives actively contribute to the prevention of complications through the identification of risk factors during the antenatal period, regular blood pressure monitoring, and the provision of tailored education and counselling services. Furthermore, education on lifestyle modification, stress management, and healthy nutrition contributes to reducing the risk of pre-eclampsia.

In conclusion, effective management of hypertensive disorders in pregnancy requires a multidisciplinary approach, with strengthened midwifery services emerging as a fundamental component in improving maternal and neonatal outcomes. The wider implementation of evidence-based midwifery practices has the potential to significantly enhance health outcomes through early intervention.

Anahtar Kelimeler: Hypertensive disorders of pregnancy, pre-eclampsia, midwifery care, maternal health, evidence-based practice

Bildiri No: 3692

Derleme Sözlü

Göçmen Gebelerde Sağlık Okuryazarlığının Antenatal Bakım Kullanımına Etkisi

Miray Acuner[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr., Öğr., Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Göçmen Gebelerde Sağlık Okuryazarlığının Antenatal Bakım Kullanımına Etkisi Giriş: Göçmen kadınlar, gebelik sürecinde çeşitli nedenlerle dezavantajlı gruplar arasında yer almaktadır. Sağlık okuryazarlığı, bireylerin sağlık bilgisine erişme, anlama ve kullanma becerisi olarak tanımlanmakta olup, gebelikte bakım hizmetlerinin etkin kullanımında belirleyici bir faktördür. Düşük sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip göçmen kadınların antenatal bakım hizmetlerinden daha geç yararlandıkları ve daha az sayıda izlem aldıkları bildirilmektedir. Bu durum, maternal ve fetal sağlık sonuçlarını olumsuz etkileyebilmektedir. Yöntem: Bu çalışma, göçmen gebelerde sağlık okuryazarlığı ve antenatal bakım kullanımı arasındaki ilişkiyi inceleyen ulusal ve uluslararası çalışmaların incelendiği bir literatür derlemesi olarak tasarlanmıştır. Çalışma kapsamında PubMed, Science Direct, Scopus veri tabanlarında yer alan ilgili yayınlar değerlendirilmiştir. Bulgular: Literatür incelendiğinde, göçmen kadınlarda sağlık okuryazarlığı düzeyinin genel olarak düşük olduğu ve bunun antenatal bakım kullanımını olumsuz etkilediği belirlenmiştir. Düşük sağlık okuryazarlığına sahip kadınların gebelik izlemlerine geç başvurduğu ve önerilen izlem sayısına ulaşamadığı saptanmıştır. Sağlık sistemine dair bilgi eksikliği, dil bariyerleri ve iletişim sorunlarının hizmet kullanımını sınırladığı görülmüştür. Göçmen kadınların sağlık profesyonelleriyle etkili iletişim kurmakta zorlandıkları ve bu durumun bakım memnuniyetini düşürdüğü bildirilmiştir. Bunun yanı sıra düşük sağlık okuryazarlığı düzeyinin gebelikte riskli durumların fark edilmesini geciktirdiği ve acil durum başvurularını artırdığı da vurgulanmaktadır. Sonuç: Ülkemizde artan göçmen sayıları ve bu grupların doğurganlık oranlarını düşünüldüğünde antenatal bakıma erişimleri ülkemiz sağlık sistemi için de oldukça önemlidir. Bu nedenle ebelik bakımında kültürel olarak duyarlı yaklaşımlar geliştirilmeli ve sağlık okuryazarlığını artırmaya yönelik eğitim programları uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: antenatal bakım, gebelik, göçmen, sağlık okuryazarlığı

Bildiri No: 3692

Derleme Sözlü

Health Literacy of Migrant Pregnant Women and Its Impact on the Use of Antenatal Care

Miray Acuner[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: Health Literacy of Migrant Pregnant Women and Its Impact on the Use of Antenatal Care

Introduction: Migrant women are among the disadvantaged groups during pregnancy for various reasons. Health literacy is defined as an individual's ability to access, understand, and use health information, and it is a key factor in the effective use of prenatal care services.It has been reported that migrant women with low levels of health literacy tend to seek antenatal care later and receive fewer follow-up visits. This situation can negatively impact maternal and fetal health outcomes.

Method: This study was designed as a literature review examining national and international studies investigating the relationship between health literacy and the use of antenatal care among migrant pregnant women. Relevant publications in the PubMed, ScienceDirect, and Scopus databases were evaluated within the scope of the study.

Results: A review of the literature indicates that health literacy levels among migrant women are generally low and that this negatively impacts their use of antenatal care. It has been found that women with low health literacy seek prenatal care later and fail to meet the recommended number of visits. A lack of knowledge about the healthcare system, language barriers, and communication issues were found to limit service utilization. It has been reported that migrant women struggle to communicate effectively with healthcare professionals, and this situation reduces satisfaction with care. Furthermore, it is emphasized that low levels of health literacy delay the recognition of high-risk conditions during pregnancy and increase the number of emergency visits.

Conclusion: Given the rising number of migrants in our country and the fertility rates of these groups, their access to antenatal care is also of great importance for our country's healthcare system. Therefore, culturally sensitive approaches should be developed in midwifery care, and educational programs aimed at improving health literacy should be implemented.

Anahtar Kelimeler: antenatal care, pregnancy, migrant, health literacy

Bildiri No: 3697

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Kaygıları ile Duygusal Bulaşma Düzeyleri Arasındaki İlişki

Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1], Ayfer ESER[1], Funda ÇİTİL CANBAY[2], Sude GÜNEŞ[1,*], Rojda AYBÜTÜĞ[1]

[1] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

[2] *Atatürk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Kaygı gibi duygusal süreçler, bireyler arasında kolayca paylaşılan ve "duygusal bulaşma" olarak adlandırılan mekanizmalarla başkalarına aktarılabilir; bu durum özellikle sağlık eğitimi gibi yoğun insan etkileşimi gerektiren alanlarda belirginleşebilir. Bu araştırma; ebelik öğrencilerinin mesleki kaygıları ile duygusal bulaşma düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla tanımlayıcı türde planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Çalışmamızın veri toplama süreci devam etmekte olup çalışmamızda sunulan bulgular ön bulgulardır. Çalışmanın evrenini 2025-2026 bahar döneminde Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesi Ebelik Bölümleri'nde öğrenim gören 843 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmamıza şu ana kadar 200 ebelik öğrencisi katılmıştır. Çalışmamızda öğrenci bilgi formu, Duygusal Bulaşma Ölçeği (DBÖ) ve Sağlık Hizmetleri Öğrencilerine Yönelik Mesleki Kaygı Ölçeği (SHÖYMKÖ) kullanılmıştır. Mevcut verilerin analizleri IBM SPSS Statistics 27 programında yapılmış olup, verilerin analizinde yüzde, sayı, parametrik, nonparametrik testlerin yanı sıra puan ortalamaların karşılaştırılmasında korelasyon testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın ön bulguları incelendiğinde öğrencilerin yaş ortalamaları 20,97±3,05'dır. Öğrencilerin sosyodemografik özellikleri, bağımlılıkları, bölümle ilgili düşünceleri gibi değişkenler ile DBÖ ve SHÖYMKÖ arasında anlamlı bir ilişki görülmemiştir. Öte yandan DBÖ ile SHÖYMKÖ puan ortalamaları arasında anlamlı ve pozitif yönde ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Mevcut verilerimiz ışığında duygusal bulaşma arttıkça mesleki kaygının arttığı görülmüş olsa da nihai çıkarımlar çalışma verileri tamamlandığında yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal bulaşma, ebelik, mesleki kaygı

Bildiri No: 3697

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Professional Anxiety and Emotional Contagion Levels of Midwifery Students

Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1], Ayfer ESER[1], Funda ÇİTİL CANBAY[2], Sude GÜNEŞ[1], Rojda AYBÜTÜĞ[3]

[1] *Kütahya Health Science University*

[2] *Atatürk University*

[3] *gunessudee452@gmail.com*

Introduction - Aim: Emotional processes such as anxiety can be easily shared between individuals and transmitted to others through mechanisms called "emotional contagion"; this can be particularly evident in fields requiring intensive human interaction, such as health education. This research was planned as a descriptive study to determine the relationship between professional anxiety and emotional contagion levels of midwifery students.

Materials - Methods: The data collection process for our study is ongoing, and the findings presented here are preliminary. The study population consists of 843 students studying in the Midwifery Departments of Kütahya Health Sciences University and Atatürk University during the 2025-2026 spring semester. To date, 200 midwifery students have participated in our study. The student information form, the Emotional Contagion Scale (ECS), and the Occupational Anxiety Scale for Health Services Students (OASHSS) were used in our study. Data were analyzed using IBM SPSS Statistics 27 software. Percentage, frequency, parametric, and non-parametric tests were applied, as well as correlation tests for comparing mean scores.

Results: Preliminary findings of our study show that the average age of the students is 20.97±3.05. No significant relationship was found between the sociodemographic characteristics of the students, their dependencies, their opinions about the department, and the ECS and the OASHSS. On the other hand, a significant and positive relationship was found between the average scores of the ECS and the OASHSS.

Conclusion: While our current data suggests that occupational anxiety increases as emotional contagion increases, final conclusions can be drawn once the study data is complete.

Anahtar Kelimeler: Emotional contagion, midwifery, occupational anxiety

Bildiri No: 3708

Derleme Sözlü

Spinal Muskular Atrofi ve Ebelik Hizmetleri: Kapsamlı Literatür İncelemesi

Esra Yılmaz[1], Ceren Nur Kayış[2,*]

[1] *1Eflani İlçe Devlet Hastanesi, Karabük*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü Lisans Öğrencisi*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Spinal muskular atrofi (SMA), otozomal resesif geçişli, survival motor nöron genindeki mutasyona bağlı olarak ya da survival motor nöron proteinindeki yetersizlik nedeniyle ortaya çıkan ölümcül kas güçsüzlüğü ile karakterize nöromüsküler bir hastalıktır. Bu derlemede SMA hastalığı, hasta çocuk ve ailesinin değerlendirilmesi ve ebelik hizmetleri kapsamlı bir biçimde incelenmiştir. Gereç-Yöntem: Araştırma için "Spinal muskular atrofi", "klinik sınıflama" ve "ebelik hizmetleri" anahtar kelimeleri kullanılarak Science Direct, Medline, Web of Science ve Google Scholar veri tabanları taranmıştır. Bulgular: Hastalık prognozunun iyileşmesi ve yaşam kalitesinin artması için taşıyıcı taraması, erken tanı, prekonsepsiyonel, prenatal ve natal süreçteki uygulamalar, danışmanlık, yapılandırılmış eğitim, topuk kanı, aile merkezli yaklaşım ve psikolojik destek oldukça önemlidir. Kadın, gebe, anne, bebek ve topluma verilen sağlık hizmetlerinde kritik role sahip olan profesyonel ebelik mesleği tüm bu sürecin merkezinde yer almaktadır. Sonuç: SMA'nın tanılanmasından, sürecin yönetimi, bakım, destek ve danışmanlık dahil her aşamada ebeler özverili bir ebelik hizmeti sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: "Spinal muskular atrofi, klinik sınıflama, ebelik hizmetleri"

Bildiri No: 3708

Derleme Sözlü

Spinal Muscular Atrophy and Midwifery Services: A Comprehensive Literature Review

Esra Yılmaz[1], Ceren Nur Kayış[2]

[1] *Eflani District State Hospital, Karabük*

[2] *2Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Undergraduate Student*

Abstract Text: Introduction-Aim: Spinal muscular atrophy (SMA) is a neuromuscular disease characterized by fatal muscle weakness resulting from a mutation in the survival motor neuron gene or a deficiency in the survival motor neuron protein, with autosomal recessive inheritance. This review comprehensively examines SMA disease, the evaluation of affected children and their families, and midwifery services. Materials-Methods: For the research, Science Direct, Medline, Web of Science, and Google Scholar databases were searched using the keywords “Spinal muscular atrophy”, “clinical classification”, and “midwifery services”. Findings: Carrier screening, early diagnosis, preconception, prenatal and natal interventions, counseling, structured education, heel prick test, family-centered approach, and psychological support are crucial for improving disease prognosis and enhancing quality of life. The professional midwifery profession, which plays a critical role in healthcare services provided to women, pregnant women, mothers, infants, and the community, is central to this entire process.
Conclusion: Midwives provide dedicated midwifery services at every stage of SMA, from diagnosis to management, care, support, and counseling.

Anahtar Kelimeler: Keywords: “Spinal muscular atrophy, clinical classification, midwifery services”

Bildiri No: 3714

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Klinik Ortamlardaki Akademik Ebelik Algısının Akademik Kaygı Düzeyi ile İlişkisi

Öznur Hasdemir[1], Elif Gökçe Erfırat[2,*]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Lisans Programı, Sivas, Türkiye*

Giriş - Amaç: Ebelik eğitiminde klinik uygulamalar, öğrencilerin gerçek bireylere doğrudan bakım verme sorumluluğu üstlendiği ve mesleki kimlik kazandığı temel alandır. Bu temas sırasında hissedilen profesyonel uygulama hatası yapma endişesi ve klinik iş yükü, öğrencilerde akademik kaygıya yol açabilmektedir. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin klinik ortamlardaki akademik ebelik algıları ile akademik kaygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tiptedir. Araştırma, bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Lisans Programı'na kayıtlı 303 öğrenci (N=331, n=303) ile yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde; literatür doğrultusunda hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Klinik Ortamda Akademik Ebelik Ölçeği (KOAEÖ) ve Akademik Kaygı Ölçeği (AKÖ) kullanılmıştır. Elde edilen veriler; tanımlayıcı istatistikler, ANOVA, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,5±2,3, genel akademik ortalamaları 3,2±0,3'tür. Öğretim üyesi/mentör yeterliliği öğrencilerin %49,2'si tarafından yeterli görülmüştür. KOAEÖ puan ortalaması 11,6±2,2, AKÖ puan ortalaması 25,6±8,0'dır. Akademik kaygının en yüksek "bilişsel" boyutta olduğu (12,2±2,6) saptanmıştır. Bölümü isteyerek seçenlerin akademik ebelik algısı anlamlı düzeyde daha yüksektir (p=0,047). Regresyon analizi, akademik ebelik algısındaki artışın akademik kaygıyı pozitif yönde ve zayıf düzeyde yordadığını göstermiştir (RZ=0,033, B=0,644, p=0,002).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin klinik ortamda akademik ebelik algıları ve akademik kaygıları orta düzeydedir. Klinik ortamın akademik bir alan olarak algılanması, sorumluluk bilinciyle ilişkili olarak akademik kaygıda hafif bir artışa neden olmaktadır. Klinik eğitimde mentörlük sistemlerinin güçlendirilmesi ve bilişsel kaygıya yönelik psikoeğitsel destek programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, ebelik öğrencileri, akademik kaygı, klinik eğitim, ebelik eğitimi."

Bildiri No: 3714

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Academic Midwifery Perceptions in Clinical Settings and Academic Anxiety Levels Among Midwifery Students

Öznur Hasdemir[1], Elif Gökçe Erfırat[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Undergraduate Program, Sivas, Türkiye*

Introduction - Aim: Clinical practice in midwifery education is the fundamental area where students assume the responsibility of providing direct care to real individuals and develop their professional identity. During this interaction, the anxiety of making professional practice errors and the clinical workload can trigger academic anxiety among students. This study was conducted to determine the relationship between midwifery students' perceptions of academic midwifery in clinical settings and their levels of academic anxiety.

Materials - Methods: This study is of a descriptive and cross-sectional design. The research was conducted with 303 students (N=331, n=303) enrolled in the Midwifery Undergraduate Program of the Faculty of Health Sciences at a university. During the data collection process, a Personal Information Form prepared in accordance with the literature, the Academic Midwifery Scale in Clinical Settings (AMSCS), and the Academic Anxiety Scale (AAS) were used. The obtained data were evaluated using descriptive statistics, ANOVA, Pearson correlation, and linear regression analyses.

Results: The mean age of the participants was 21.5±2.3 years, and their grade point average (GPA) was 3.2±0.3. Instructor/mentor adequacy was deemed sufficient by 49.2% of the students. The mean AMSCS score was 11.6±2.2, and the mean AAS score was 25.6±8.0. It was determined that academic anxiety was highest in the "cognitive" dimension (12.2±2.6). The academic midwifery perception of those who voluntarily chose the department was significantly higher (p=0.047). Regression analysis revealed that an increase in academic midwifery perception positively and weakly predicted academic anxiety (RZ=0.033, B=0.644, p=0.002).

Conclusion: Midwifery students' perceptions of academic midwifery in the clinical setting and their academic anxiety levels are moderate. Perceiving the clinical setting as an academic environment leads to a slight increase in academic anxiety, which is associated with a sense of responsibility. It is recommended to strengthen mentorship systems in clinical education and to develop psychoeducational support programs targeting cognitive anxiety.

Anahtar Kelimeler: “Midwifery, midwifery students, academic anxiety, clinical education, midwifery education”

Bildiri No: 3763

Derleme Sözlü

Ebelerin Obstetrik Şiddet Konusundaki Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi

Ekinnaz Gürkan[1,*], Berna zengin[1], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr., Öğr., Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş: Obstetrik şiddet, doğum sürecinde kadınlara yönelik saygısız, rıza dışı ve zarar verici uygulamaları kapsayan önemli bir kadın sağlığı sorunudur. Ebeler doğum sürecinin temel bakım sağlayıcıları olarak bu olgunun hem önlenmesinde hem de ortaya çıkışında kritik bir role sahiptir. Bu çalışma, ebelerin obstetrik şiddet konusundaki farkındalık düzeylerini inceleyen ulusal ve uluslararası literatürün değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu derleme çalışmasında PubMed, Scopus ve Science Direct veri tabanlarında obstetrik şiddet ve ebelik anahtar kelimeleri ile tarama yapılmıştır. 2015–2025 yılları arasında yayımlanan, ebelerin algı ve farkındalıklarını inceleyen nitel ve nicel çalışmalar dahil edilmiştir.

Bulgular: Çalışmalar, ebelerin obstetrik şiddeti çoğunlukla sözlü şiddet, rıza dışı müdahaleler ve ihmal şeklinde tanımladığını göstermektedir. Ancak bazı ebelerin bu uygulamaları klinik gereklilik veya rutin bakım olarak değerlendirdiği belirlenmiştir. Ebelerin farkındalık düzeylerinin eğitim, çalışma ortamı ve sağlık sisteminin yapısından etkilendiği saptanmıştır. Yoğun iş yükü ve personel yetersizliği gibi faktörlerin saygısız bakım davranışlarını artırdığı bildirilmiştir. Türkiye'de yapılan sınırlı sayıdaki çalışma, ebelerin obstetrik şiddete tanık olduklarını ancak kavramsal farkındalıklarının sınırlı olabildiğini göstermektedir. Ayrıca ebelerin hem uygulayıcı hem de tanık rolünde bulunmasının etik ikilemlere yol açtığı belirlenmiştir.

Sonuç: Ebelerin obstetrik şiddet konusundaki farkındalıkları heterojen olup, klinik ortam ve sistemsel faktörlerden önemli ölçüde etkilenmektedir. Farkındalığın artırılması için insan hakları temelli ebelik eğitiminin güçlendirilmesi gerekmektedir. Sağlık sisteminde iş yükünün azaltılması ve bakım kalitesinin artırılması, obstetrik şiddetin önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Bu doğrultuda, ebelere yönelik farkındalık artırıcı eğitim programlarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: obstetrik şiddet, ebelik, farkındalık

Bildiri No: 3763

Derleme Sözlü

An Investigation of Midwives' Levels of Awareness Regarding Obstetric Violence

Ekinnaz Gürkan[1], Berna zengin[1], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *-Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim*

Abstract Text: Introduction: Obstetric violence is a significant women's health issue encompassing disrespectful, non-consensual, and harmful practices directed at women during the birthing process. As primary care providers during childbirth, midwives play a critical role in both the prevention and occurrence of this phenomenon. This study aims to review the national and international literature examining midwives' levels of awareness regarding obstetric violence.

Method: In this systematic review, a search was conducted in the PubMed, Scopus, and ScienceDirect databases using the keywords "obstetric violence" and "midwifery." Qualitative and quantitative studies published between 2015 and 2025 that examined midwives' perceptions and awareness were included.

Findings: The studies indicate that midwives predominantly define obstetric violence as verbal abuse, non-consensual interventions, and neglect. However, it was determined that some midwives perceive these practices as clinical necessities or routine care. It was determined that midwives' levels of awareness are influenced by their education, work environment, and the structure of the healthcare system. Factors such as heavy workloads and staff shortages were reported to increase disrespectful care behaviors. The limited number of studies conducted in Turkey indicate that while midwives witness obstetric violence, their conceptual awareness of it may be limited. Additionally, it has been determined that midwives' dual roles as both practitioners and witnesses lead to ethical dilemmas.

Conclusion: Midwives' awareness of obstetric violence is heterogeneous and significantly influenced by clinical and systemic factors. To enhance awareness, human rights-based midwifery education must be strengthened. Reducing the workload in the healthcare system and improving the quality of care are critical for preventing obstetric violence. In this regard, it is recommended that awareness-raising education programs for midwives be widely implemented.

Anahtar Kelimeler: obstetric violence, midwifery, awareness

Bildiri No: 3773

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Klinik Becerilere İlişkin Özgüven Duyguları ve Deneyimlerinin Belirlenmesi: Nitel Bir Yaklaşım

Ayça Demir Yıldırım[1], Tuğba Yılmaz Esencan[1], Aleyna Yıldız[1,*], Yaren Buse Cantimur[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ebelik eğitiminde klinik becerilerin güvenli ve etkili biçimde uygulanabilmesi, öğrencilerin yalnızca bilgi ve teknik beceri düzeyleriyle değil, aynı zamanda özgüven algılarıyla da yakından ilişkilidir. Klinik uygulama deneyimleri, öğrencilerin mesleki gelişiminde ve özgüven kazanımında belirleyici rol oynamaktadır. Bu araştırma, klinik uygulama deneyimi bulunan ebelik öğrencilerinin klinik becerilere yönelik özgüven duygularını ve bu duyguyu etkileyen deneyimlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma, bir vakıf üniversitesinin ebelik bölümünde öğrenim gören ve klinik uygulamayı bir eğitim dönemi boyunca deneyimlemiş 2. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, literatür doğrultusunda geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla derinlemesine yüz yüze görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler MAXQDA programı kullanılarak betimsel analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan ebelik ikinci sınıf öğrencilerinin klinik becerilere ilişkin özgüvenlerinin deneyimle gelişen dinamik bir yapı gösterdiği belirlenmiştir. Bulgular, sekiz alt tema etrafında toplanmaktadır: (1) klinik deneyimle artan özgüven, (2) teorik bilgi eksikliğinin yarattığı güvensizlik, (3) klinik personelin tutumunun belirleyici rolü, (4) mobbing ve psikolojik baskı, (5) destekleyici ortamın güçlendirici etkisi, (6) uygulama fırsatlarındaki eşitsizlikler, (7) uygulama yapmanın kritik önemi ve (8) rehber eksikliğine bağlı güvensizlik. Ebelik öğrencileri özellikle "bilmeden uygulamaya geçmenin kaygı yarattığını" ve "uyguladıkça kendilerine güvendiklerini" vurgulamıştır. Ayrıca "yeterli hissedip hissetmemizi klinikte çalışan ebe ve hemşirelerin tutumları belirliyor" ifadesi, klinik ortamın etkisini açıkça ortaya koymaktadır. Bulgular, özgüvenin yalnızca bilgiyle değil; uygulama, destek ve deneyim fırsatlarıyla şekillendiğini göstermektedir.

Sonuç: Araştırma bulgularının, ebelik öğrencilerinin klinik becerilere yönelik özgüvenlerinin; klinik ortam deneyimleri, sağlık profesyonellerinin tutumları, alınan geri bildirimler ve teorik bilginin pratiğe aktarılma düzeyi gibi çok boyutlu faktörlerden etkilendiğini ortaya koymuştur. Klinik uygulamaların öğrencilerin özgüven gelişiminde kritik bir rol oynadığı, destekleyici öğrenme ortamlarının ise bu süreci olumlu yönde etkilediği anlaşılmaktadır. Bu doğrultuda, ebelik eğitiminde öğrencilerin özgüvenini artırmaya yönelik yapılandırılmış klinik eğitim programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik Eğitimi, Klinik Yeterlilik, Öz Yeterlilik, Öğrenciler, Nitel Araştırma

Bildiri No: 3773

Sözlü Bildiri

Determining Midwifery Students' Self-Confidence in Clinical Skills and Their Experiences: A Qualitative Approach

Ayça Demir Yıldırım[1], Tuğba Yılmaz Esencan[1], Aleyna Yıldız[1], Yaren Buse Cantimur[1]

[1] *Uskudar University*

Introduction - Aim: In midwifery education, the effective and safe application of clinical skills is closely associated not only with students' knowledge and technical competence but also with their self-confidence. Clinical practice experiences play a key role in shaping professional development and self-confidence. This study aimed to determine midwifery students' self-confidence levels regarding clinical skills and to explore the experiences influencing this perception among students with clinical practice experience.

Materials - Methods: A phenomenological qualitative design was used. The study sample consisted of second-year midwifery students at a foundation university who had completed one term of clinical practice. Data were collected through semi-structured, in-depth face-to-face interviews developed based on the literature. Interviews were analyzed using descriptive analysis with MAXQDA software.

Results: Findings showed that students' self-confidence in clinical skills is dynamic and develops through experience. Eight sub-themes were identified: increased self-confidence through clinical exposure, insufficient theoretical knowledge causing insecurity, influence of clinical staff attitudes, experiences of mobbing and psychological pressure, supportive environments enhancing confidence, unequal practice opportunities, importance of hands-on experience, and lack of guidance leading to insecurity. Students reported that beginning practice without adequate knowledge increases anxiety, while repeated clinical exposure enhances confidence. They also emphasized that the attitudes of midwives and nurses in clinical settings significantly affect their perceived competence. Overall, self-confidence was found to be shaped by experiential learning, support systems, and integration of theory into practice.

Conclusion: Midwifery students' self-confidence in clinical skills is influenced by multiple interrelated factors, including clinical environment, professional attitudes, feedback mechanisms, and practical experience. Supportive and structured clinical learning environments are essential for strengthening self-confidence. Therefore, educational programs should be designed to enhance guided practice opportunities and foster supportive clinical mentorship.

Anahtar Kelimeler: Midwifery education, clinical competence, self-confidence, students, qualitative research

Bildiri No: 3790

Derleme Poster

Menopoz Döneminde Kadın Sağlığını ve Yaşam Kalitesini Arttıran Tamamlayıcı Uygulamalar

Feyza Hilal YILDIRIM[1,*], Yeliz Yelen Akpınar[1]

[1] *Demiroğlu Bilim Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş-Amaç

Menopoz, kadınların yaşamında önemli fizyolojik ve psikososyal değişimlerin yaşandığı bir dönem olup, östrojen düzeylerindeki azalmaya bağlı olarak özellikle vazomotor semptomlar başta olmak üzere çeşitli sağlık sorunlarına yol açmaktadır. Menopozal sürenin uzaması ve semptomların yaşam kalitesini olumsuz etkilemesi, etkili ve güvenli tedavi yaklaşımlarına olan gereksinimi artırmaktadır. Uzun süreli hormonal tedavilerin potansiyel riskleri nedeniyle birçok kadın tamamlayıcı ve bütünleşik tıp yöntemlerine yönelmektedir. Bu çalışmanın amacı, menapoz döneminde ortaya çıkan semptomların yönetiminde tamamlayıcı ve alternatif tedavileri klinik kanıtlar doğrultusunda ele almaktır.

Gereç ve Yöntem

Bu çalışmada literatür dahilinde araştırılan ulusal ve uluslararası veri tabanları (PubMed, Web of Science, Google Scholar,) kullanılmıştır. Tarama sürecinde "menopoz", "yaşam kalitesi", "tamamlayıcı tedavi", "non farmakolojik yöntemler" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son 5 yıla ait Türkçe ve İngilizce çalışmaların tam metni incelenmiştir. Konu ile ilgili veriler özetlenmiştir.

Bulgular

Literatür incelemesinde menopoz döneminde kullanılan tamamlayıcı yaklaşımların kadınların yaşam kalitesi üzerinde olumlu etkiler sağlayabildiği belirlenmiştir. Akupunktur uygulamalarının sıcak basması, uyku sorunları ve bazı vazomotor semptomları azaltabildiği; aromaterapinin gevşeme sağlayarak stres düzeyini düşürdüğü saptanmıştır. Düzenli egzersiz ve fiziksel aktivitenin kardiyovasküler sağlığı desteklediği, kas-iskelet sistemi sorunlarını azalttığı ve psikolojik iyilik halini artırdığı görülmüştür. Yoga ve meditasyon uygulamalarının anksiyete, depresif belirtiler ve uyku problemleri üzerinde yararlı etkileri olduğu bildirilmiştir. Bilişsel davranış terapisi ve hipnoterapinin sıcak basması algısını azaltarak semptom yönetimine katkı sağladığı belirlenmiştir. Ginseng gibi bazı bitkisel ürünlerin yaşam kalitesi ve genel iyilik hali üzerinde olumlu etkileri bulunmakla birlikte kanıt düzeyleri sınırlıdır. Ebelik bakımında kadınlara menopoz belirtileri, güvenli tamamlayıcı yöntem seçimi, yaşam tarzı düzenlemeleri, egzersiz danışmanlığı ve psikososyal destek verilmesi, bu sürecin sağlıklı yönetilmesinde önemli rol oynamaktadır.

Sonuç

Bu derlemede menopoz semptomlarının yönetiminde kullanılan tamamlayıcı ve alternatif yöntemler klinik kanıtlar doğrultusunda incelenmiştir. Egzersiz, yoga, akupunktur ve bitkisel uygulamaların bazı semptomları hafifletip yaşam kalitesini artırabileceği belirlenmiş; ancak mevcut çalışmaların sınırlı olması nedeniyle kanıt düzeyinin

Anahtar Kelimeler: Ebelik Bakımı, Menapoz, Non Farmakolojik, Tamamlayıcı Yaklaşımlar

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 3790

Derleme Poster

"**Complementary Practices That Enhance Women's Health and Quality of Life During Menopause**"

Feyza Hilal Yıldırım1[1], Yeliz Yelen Akpınar[1]

[1] *Demiroğlu Bilim Üniversitesi*

Abstract Text: Background and Aim

Menopause is a natural stage in a woman's life characterized by significant physiological and psychosocial changes, mainly due to declining estrogen levels. These hormonal changes often lead to health problems, particularly vasomotor symptoms such as hot flashes and night sweats. As symptoms negatively affect quality of life, the need for effective and safe treatment approaches becomes increasingly important. Because of the potential risks associated with long-term hormonal therapies, many women seek complementary and integrative medicine methods. This study aims to evaluate the effectiveness of complementary and alternative therapies used in the management of menopausal symptoms based on current clinical evidence.

Materials and Methods

A literature review was conducted using national and international databases, including PubMed, Web of Science, and Google Scholar. Keywords such as menopause, quality of life, complementary therapy, and non-pharmacological methods were used. Full-text articles published in Turkish and English within the last five years were included, and the findings were systematically analyzed.

Results

The findings indicate that complementary approaches may positively affect the quality of life of menopausal women. Acupuncture has been reported to reduce hot flashes and sleep disturbances. Aromatherapy may promote relaxation and decrease stress levels. Regular exercise supports cardiovascular health, reduces musculoskeletal complaints, and improves psychological well-being. Yoga and meditation show positive effects on anxiety, depressive symptoms, and sleep quality. Cognitive behavioral therapy and hypnotherapy help reduce symptom perception, especially hot flashes. Some herbal products, such as ginseng, may improve general well-being, although supporting evidence remains limited. Education, lifestyle modifications, and psychosocial support are also important components of care.

Conclusion

Complementary and alternative therapies may help alleviate menopausal symptoms and improve quality of life. However, current evidence is limited, and further high-quality studies are needed to confirm their effectiveness and safety.

Bildiri No: 3792

Derleme Poster

Kadınların Üreme Tutumunda Doğum Travması ve Doğum Korkusunun Etkisi

Sümeyye Demirtaş[1,*], Nefise Sultan Badiş[1], Sena Dilek Aksoy[2]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

[2] *Kocaeli üniversitesi*

Özet Metin: Doğum travması algısı, fiziksel yaralanmadan farklı olarak doğum sırasında travmatik doğum deneyimleri ve sağlık bakım vericilerinden kaynaklanan olumsuz etkileşimlerle yakından ilişkilidir. Doğum travması, aynı zamanda kadınların aile planlaması kararlarını etkileyerek üreme tutumları üzerinde derin bir etkiye sahip olabilir ve bu bağlamda kadınlar gebeliğe karşı artan bir isteksizlik yaşayabilir. Dahası, çözülmemiş travması olan kadınlar, travma tetikleyici durumlardan kaçınmak için doğumları daha da aralayarak sonraki gebeliklerini geciktirebilir ve ileri yaş gebeliklerin artmasına sebep olabilir.

Doğum travmasına bağlı ortaya çıkan doğum korkusu ya da doğumdan kaçınma üreme kararının önemli bir belirleyicisidir. Bazıları için bu korku, kişinin doğuma yönelik algılarını değiştirerek vajinal doğumdan kaçınması bununla birlikte gelecekteki doğumlarında elektif sezaryen doğumları tercih etmeye, gebe kalma aralıklarını arttırma ve çocuk sahibi olmaktan vazgeçmeye kadar varan sonuçlara yol açabilmektedir.

Özellikle son yıllarda uygulanmaya başlanan doğurganlığın ve normal (vajinal) doğumun teşvikine yönelik politikalar göz önüne alındığında, Kadınların deneyimlerini doğrulayan, duygusal destek sağlayan ve travmayla başa çıkma stratejilerini içeren ebeler tarafından verilecek olan danışmanlıkla beraber üreme tercihlerine olan güvenlerini geri kazandırabilir. Bu tür bir destek alan kadınların, yaşadığı travmanın tekrarlama korkusu olmadan gebe kalmayı ve doğum yapmayı düşünme olasılıkları daha yüksek olabilir.

Anahtar Kelimeler: “ Doğum travması, doğum travmasının üreme tutumuna etkisi, korku, endişe”

Bildiri No: 3792

Derleme Poster

The Effect of Birth Trauma and Fear of Childbirth on Women's Reproductive Attitudes

Sumeyye Demirtas[1], Nefise Sultan Badis[2], Sena Dilek Aksoy[2]

[1] *Kocaeli Univesity*

[2] *Kocaeli University*

Abstract Text: The perception of birth trauma, unlike physical injury, is closely related to traumatic birth experiences during delivery and negative interactions with healthcare providers. Birth trauma can also have a profound impact on women's reproductive attitudes by influencing family planning decisions, and in this context, women may experience increased reluctance toward pregnancy. Furthermore, women with unresolved trauma may delay subsequent pregnancies to avoid trauma-triggering situations, potentially leading to an increase in advanced-age pregnancies.

Fear of childbirth or avoidance of childbirth, stemming from birth trauma, is a significant determinant of reproductive decisions. For some, this fear can change a person's perceptions of childbirth, leading them to avoid vaginal delivery, prefer elective cesarean deliveries in future births, increase the intervals between pregnancies, and even give up on having children.

Considering the policies implemented especially in recent years to promote fertility and normal (vaginal) birth, it can help women regain confidence in their reproductive choices through counseling provided by midwives that validates their experiences, provides emotional support, and includes strategies for coping with trauma. Women who receive this kind of support may be more likely to consider becoming pregnant and giving birth without the fear of re-experiencing trauma.

Anahtar Kelimeler: “Birth trauma, the effect of birth trauma on reproductive attitude, fear, anxiety”

Bildiri No: 3856

Derleme Sözlü

POSTPARTUM DÖNEMDE CİNSEL SAĞLIK SORUNLARI VE EBELİK YAKLAŞIMLARI

Gizem AYDEMİR[1], Esra DURMUŞ[1,*], Nazan KARAHAN[1]

[1] *SBÜ*

Özet Metin: Bu çalışma, postpartum dönemde cinsel sağlık sorunları ve ebelik yaklaşımlarını literatür ışığında incelemeyi amaçlamaktadır. Postpartum dönem, doğum sonrası anatomik ve fizyolojik involüsyonun gerçekleştiği ortalama 6-8 haftalık periyodu kapsar. Maternal anatomik ve hormonal değişiklikler cinsel fonksiyonda birçok farklılığa neden olmaktadır. Doğumu izleyen ilk bir yılda kadınların büyük çoğunluğu bu dönemde en az bir kez libido kaybı, disparoni, vajinal kuruluk, orgazm sorunları ve pelvik taban disfonksiyonu gibi sorunlarla karşılaşmaktadır. Bu sorunlar; hormonal değişimler (prolaktin artışı/östrojen düşüşü), fiziksel travmalar (epizyotomi, yırtıklar, müdahaleli doğum) ve psiko-sosyal faktörlerden (uykusuzluk, beden imajı algısı) kaynaklanmaktadır. Bunların yanında tabular nedeniyle kadınlar sorunların çözümü için sağlık kuruluşuna başvurmamakta ya da sağlık profesyonelleri bakım esnasında cinsel sağlık sorunlarını göz ardı etmektedir. Ebeler, postpartum dönemde kadınlarla en sık ve doğrudan iletişim kuran sağlık profesyonelleri olarak sorunların erken dönemde fark edilmesi, değerlendirilmesi ve saptanması, cinsel sağlığın korunması ve geliştirilmesinde kilit rol oynamaktadır. Ancak bakım esnasında ebeler zaman kısıtlılığı, mahremiyet ve bilgi eksikliği gibi nedenlerle cinsel sağlığı ihmal edebilmektedir. Ebeler, cinsel sağlık sorunlarını cinsel sorunların açıkça ifade edilmesi ve klinik değerlendirme süreçlerinin yapılandırılması sağlayan BETTER ve PLISSIT gibi modellerin kullanımıyla sistematik olarak değerlendirilmeli ve yönetmelidir. Taburculuk eğitimi ve rutin postpartum kontrollerde cinsel yaşama güvenli dönüş zamanı, lubrikan kullanımı, uygun cinsel pozisyonlar ve pelvik tabanı güçlendiren Kegel egzersizleri gibi konularda eğitim ve danışmanlık sağlanmalıdır. Sonuç olarak; eğitiminde cinsel sağlığa daha fazla yer verilmesi, klinik uygulamalarda ise kadınların bütüncül değerlendirmelerinin içerisinde cinsel sağlığa daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Dönem, Cinsel Sağlık, Ebelik

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 3856

Derleme Sözlü

SEXUAL HEALTH ISSUES IN THE POSTPARTUM PERIOD AND MIDWIFERY APPROACHES

Gizem AYDEMİR[1], Esra DURMUŞ[1], Nazan KARAHAN[1]

[1] *SBÜ*

Abstract Text: This study aims to examine sexual health issues and midwifery approaches during the postpartum period in light of the literature. The postpartum period refers to the approximately 6- to 8-week period during which postpartum anatomical and physiological involution occurs. Maternal anatomical and hormonal changes lead to numerous differences in sexual function. In the first year following childbirth, the vast majority of women experience at least one of the following issues during this period: loss of libido, dyspareunia, vaginal dryness, orgasm difficulties, and pelvic floor dysfunction. These issues stem from hormonal changes (increased prolactin/decreased estrogen), physical trauma (episiotomy, tears, assisted delivery), and psychosocial factors (sleep deprivation, body image perception). In addition, due to taboos, women often do not seek help from healthcare facilities to resolve these issues, or healthcare professionals may overlook sexual health concerns during care. As the healthcare professionals who interact most frequently and directly with women during the postpartum period, midwives play a key role in the early detection, assessment, and identification of these issues, as well as in the protection and promotion of sexual health. However, during care, midwives may neglect sexual health due to time constraints, privacy concerns, and lack of knowledge. Midwives should systematically assess and manage sexual health issues using models such as BETTER and PLISSIT which facilitate the open discussion of sexual concerns and the structuring of clinical assessment processes. During discharge education and routine postpartum follow-ups, education and counseling should be provided on topics such as the safe time to resume sexual activity, the use of lubricants, appropriate sexual positions, and Kegel exercises to strengthen the pelvic floor. In conclusion, it is recommended that greater emphasis be placed on sexual health in education and that sexual health be given greater consideration as part of the comprehensive assessment of women in clinical practice.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Period, Sexual Health, Midwifey

Bildiri No: 3905

Derleme Sözlü

Postpartum dönemde emzirmenin desteklenmesinde non-farmakolojik yöntemlerin rolü

Mahizer Elif Aras[1,*], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *Ebelik*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Postpartum dönem, kadının yaşamında fiziksel, psikolojik ve sosyal değişimlerin yoğun olarak yaşandığı bir dönemdir. Bu dönemde ortaya çıkan meme problemleri, yorgunluk ve stres gibi durumlar emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesini olumsuz etkileyebilmektedir. Non-farmakolojik yöntemler, laktasyonun artırılması ve emzirme sorunlarının azaltılmasında önemli bir destekleyici seçenek olarak öne çıkmaktadır. Bu bildirinin amacı, postpartum dönemde emzirmenin desteklenmesinde kullanılan non-farmakolojik yöntemlerin etkinliğini ve kullanım alanlarını incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, literatüre dayalı bir derleme niteliğindedir. Anne ve yenidoğana uygulanan yöntemler ile meme sorunlarına yönelik girişimler kapsamlı şekilde ele alınmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, emzirme sürecinde çeşitli non-farmakolojik yöntemlerin kullanıldığını göstermektedir. Yenidoğana yönelik uygulamalar arasında ten tene temasın emmeye erken başlama ve bağlanmayı güçlendirdiği, müzik dinletisinin bebeğin sakinleşmesini sağlayarak emme davranışını desteklediği belirlenmiştir. Oral stimülasyon ve bebek masajının özellikle prematüre ve düşük doğum ağırlıklı bebeklerde emme refleksini geliştirdiği düşünülmektedir.
Anneye yönelik uygulamalarda progresif gevşeme egzersizleri ve müzik dinletisinin stres ve anksiyeteyi azaltarak süt salınımını olumlu etkilediği, oksitosin masajının süt akışını kolaylaştırdığı saptanmıştır. Ayak masajı ve akupresür uygulamalarının ise anne konforunu artırarak emzirme sürecine dolaylı katkı sağladığı görülmektedir. Yeterli sıvı alımının laktasyon üzerinde destekleyici etkisi olduğu vurgulanmaktadır.
Meme sorunlarının yönetiminde anne sütü uygulamasının iyileştirici etkisinin yüksek olduğu, zeytinyağı ve ılık kompres gibi yöntemlerin meme başı çatlaklarını azaltmada ve ağrıyı hafifletmede etkili olduğu belirlenmiştir. Genel olarak bu yöntemlerin emzirme süresini ve sıklığını artırdığı, emzirme problemlerini azalttığı ve annelerin öz-yeterlilik algısını güçlendirdiği bildirilmektedir.

Sonuç: Non-farmakolojik yöntemler, emzirmenin desteklenmesinde etkili ve güvenli tamamlayıcı yaklaşımlar olarak değerlendirilmektedir. Bu yöntemlerin uygun şekilde kullanılması, emzirme sürecinin sürdürülebilirliğini artırabilir. Ebelerin bu yöntemler hakkında bilgi sahibi olması ve annelere rehberlik etmesi, anne ve bebek sağlığının geliştirilmesine önemli ölçüde katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, Postpartum dönem, Non-farmakolojik yöntemler, Anne sütü, Meme sorunları

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 3905

Derleme Sözlü

The role of nonpharmacological methods in supporting breastfeeding in the postpartum period

Mahizer Elif Aras[1], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *Midwifery*

Abstract Text: Abstract

Objective: The postpartum period is a time of intense physical, psychological, and social changes in a woman's life. Breast problems, fatigue, and stress that arise during this period can negatively affect the initiation and continuation of breastfeeding. Non-pharmacological methods stand out as important supportive options for increasing lactation and reducing breastfeeding-related problems. This report aims to examine the effectiveness and application areas of non-pharmacological methods used to support breastfeeding in the postpartum period.

Material and Methods: This study is a review based on the literature. Methods applied to mothers and newborns, as well as interventions for breast problems, are discussed comprehensively.

Results: The reviewed studies show that various non-pharmacological methods are used in the breastfeeding process. Among applications for newborns, skin-to-skin contact has been found to promote early initiation of sucking and strengthen bonding, while music has been shown to calm the baby and support sucking behavior. Oral stimulation and infant massage are thought to improve the sucking reflex, particularly in premature and low birth weight infants.
Regarding maternal interventions, progressive relaxation exercises and music therapy have been found to positively influence milk production by reducing stress and anxiety, while oxytocin massage has been shown to facilitate milk flow. Foot massage and acupressure have been observed to indirectly contribute to the breastfeeding process by increasing maternal comfort. Adequate fluid intake is emphasized as having a supportive effect on lactation. In the management of breast problems, the healing effect of breast milk application has been found to be high, and methods such as olive oil and warm compresses have been shown to be effective in reducing cracked nipples and relieving pain. Overall, these methods are reported to increase the duration and frequency of breastfeeding, reduce breastfeeding-related problems, and strengthen mothers' self-efficacy.

Conclusion: Non-pharmacological methods are considered effective and safe complementary approaches for supporting breastfeeding. The appropriate use of these methods can enhance the sustainability of the breastfeeding process. Midwives' knowledge of these methods and their ability to guide mothers will make a significant contribution to improving maternal and infant health.

Anahtar Kelimeler: Breastfeeding, postpartum period, non-pharmacological methods, breast milk, breast problems

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 3932

Derleme Poster

Rutinlerin Ardında: Obstetrik Şiddeti Fark Etmek ve Saygılı Doğumu Korumak

İclal Şunka[1,*], Sevda Elkatmiş[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş/Amaç:
Doğum süreci, kadının fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden desteklenmesini gerektiren özel bir yaşam deneyimidir. Bu süreçte mahremiyetin korunması, bilgilendirilmiş onamın alınması, kadının kararlarına saygı gösterilmesi ve bakımın kanıta dayalı uygulamalar doğrultusunda yürütülmesi önemlidir. Obstetrik şiddet; doğum öncesi, doğum ve doğum sonu süreçlerde kadının bedensel bütünlüğünü, özerkliğini, mahremiyetini ve saygınlığını zedeleyen tutum ve uygulamaları kapsamaktadır. Bu poster bildirinin amacı, obstetrik şiddet kavramına dikkat çekmek ve saygılı maternal bakımda ebelerin rolünü ele almaktır.
Yöntem:
Bu çalışma, literatür temelli bir poster bildiri olarak hazırlanmıştır. Obstetrik şiddet, saygılı maternal bakım, kadın merkezli bakım ve kanıta dayalı ebelik uygulamalarına ilişkin literatür incelenerek temel kavramlar derlenmiştir.
Bulgular:
Literatürde obstetrik şiddetin yalnızca fiziksel müdahalelerle sınırlı olmadığı; mahremiyetin ihlali, bilgilendirilmiş onam alınmaması, kadının karar süreçlerine katılımının engellenmesi, aşağılayıcı iletişim, gereksiz ya da rutinleşmiş müdahaleler ve hareket özgürlüğünün kısıtlanması gibi farklı boyutları olduğu belirtilmektedir. Rutin epizyotomi, gereksiz sürekli fetal monitörizasyon, oral alımın ve hareketin kısıtlanması gibi uygulamalar, kanıta dayalı gerekçeler olmadan yapıldığında kadın merkezli bakımdan uzaklaşmaya neden olabilmektedir.
Sonuç/Öneriler:
Obstetrik şiddetin önlenmesinde farkındalık, eğitim ve mesleki duyarlılık önemlidir. Ebelerin saygılı maternal bakım, bilgilendirilmiş onam, mahremiyet, kadın merkezli bakım ve kanıta dayalı uygulamalar konusunda güçlendirilmesi gerekmektedir. Doğum sürecinde ebe, yalnızca bakım veren değil; kadının haklarını, onurunu ve kararlarını koruyan savunucu bir sağlık profesyonelidir.

Anahtar Kelimeler: Obstetrik şiddet, saygılı maternal bakım, ebe, kadın merkezli bakım, kanıta dayalı ebelik

Bildiri No: 3932

Derleme Poster

Behind the Routines: Recognizing Obstetric Violence and Protecting Respectful Birth

İclal Şunka[1], Sevda Elkatmiş[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata University*

Abstract Text: Introduction/Aim:

Birth is a unique life experience that requires physical, psychological, and social support for women. During this process, protecting privacy, obtaining informed consent, respecting women's decisions, and providing evidence-based care are essential. Obstetric violence refers to attitudes and practices during the antenatal, intrapartum, and postpartum periods that violate women's bodily integrity, autonomy, privacy, and dignity. This poster aims to draw attention to obstetric violence and discuss the role of midwives in respectful maternity care.

Method:

This study was prepared as a literature-based poster presentation. The literature on obstetric violence, respectful maternity care, woman-centered care, and evidence-based midwifery practices was reviewed, and key concepts were summarized.

Findings:

The literature indicates that obstetric violence is not limited to physical interventions. It may also include violation of privacy, lack of informed consent, exclusion of women from decision-making processes, disrespectful communication, unnecessary or routine interventions, and restriction of mobility during birth. Practices such as routine episiotomy, unnecessary continuous fetal monitoring, restriction of oral intake, and limitation of movement may lead to care that moves away from a woman-centered approach when not based on evidence-based indications.

Conclusion/Recommendations:

Awareness, education, and professional sensitivity are important in preventing obstetric violence. Midwives should be strengthened in respectful maternity care, informed consent, privacy, woman-centered care, and evidence-based practices. During birth, the midwife is not only a care provider but also a healthcare professional who advocates for women's rights, dignity, and decisions.

Anahtar Kelimeler: Obstetric violence, respectful maternity care, midwife, woman-centered care, evidence-based midwifery.

Bildiri No: 3944

Derleme Sözlü

Kültürlerarası Bakım Verebilen Ebeler Yetiştirmek: Türkiye'deki Ebelik Bölümlerinde Kültürlerarası/Transkültürel Ebelik Derslerinin İncelenmesi

Ayşegül AKDAĞ[1,*]

[1] *Amasya Üniversitesi*

Özet Metin: Kültürlerarası Bakım Verebilen Ebeler Yetiştirmek: Türkiye'deki Ebelik Bölümlerinde Kültürlerarası/Transkültürel Ebelik Derslerinin İncelenmesi

Ayşegül AKDAĞ[1] , Büşra AMAÇZ

Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Giriş-Amaç: Türkiye'deki ebelik bölümlerinde yürütülen kültürlerarası/transkültürel ebelik eğitiminin mevcut durumunun değerlendirilmesi amacıyla tasarlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Kesitsel tanımlayıcı tipte olan çalışmanın evrenini, Türkiye'de ebelik bölümü bulunan 48'i devlet (%65,8) ve 25'i vakıf (%34,2) olmak üzere toplam 73 üniversitenin ebelik lisans programı oluşturmuştur. Veriler; müfredatlarda yer alan dersin adı, dersin verildiği yarıyıl, dersin kredisi, seçmeli/zorunlu olma durumu, dersi veren öğretim elemanının unvanı ve uzmanlık alanı (lisans, yüksek lisans ve doktora branşları) gibi değişkenler incelenerek elde edilmiştir. Verilerin analizinde sayı ve yüzdelikler kullanılmıştır.

Bulgular: Ebelik lisans müfredatları incelendiğinde, 73 üniversitenin %46,6'sının (n=35) müfredatında kültürel ebelik konularının anlatıldığı derslerin bulunduğu, geri kalan %53,4 (n=38) 'ünde ise verilmediği saptanmıştır. Müfredatlarda yer alan dersler üç farklı isimle yürütülmektedir: %54,2'si (19) "Transkültürel Ebelik", %37,2'si (13) "Kültürlerarası Ebelik" ve %8,6'sı (3) "Ebelikte Kültürel Yaklaşım". Derslerin tamamı bölüm müfredatlarında seçmeli ders olarak yer almaktadır. Kredi ağırlıklarına bakıldığında derslerin %51,4'ü 2 kredi, %34,3'ü 3 kredi, %8,6'sı 4 kredi ve %5,7'si 5 kredilik ders şeklinde işlenmektedir. Dersler 2. yarıyıldan 8. yarıyıla kadar geniş bir yelpazede verilmekle birlikte, ağırlıklı olarak 3. yarıyılda (%28,5) ve 5. yarıyılda (%20) müfredata eklenmiştir. Dersleri yürüten akademisyenlerin ünvanları Doçent Doktor, Doktor Öğretim Üyesi ve Öğretim Görevlisi olarak değişkenlik göstermektedir. Eğitim bilgilerine erişilen öğretim elemanlarının akademik uzmanlık alanlarının ebelik, hemşirelik (doğum-kadın hastalıkları, psikiyatri vb.), halk sağlığı ve sağlık idaresi gibi farklı branşlara dağıldığı görülmektedir.

Sonuç: Transkültürel ve kültürlerarası ebelik derslerinin mevcut ebelik lisans programlarının yarısından azında bulunduğu ve tamamında yalnızca seçmeli ders statüsünde işlendiği belirlenmiştir. Ayrıca derslerin içeriklerinin multidisipliner bir akademisyen kadrosu (hemşirelik,

yaklaşımın standartlaştırılması için bu derslerin müfredatlardaki yaygınlığının artırılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kültürlerarası Ebelik, Transkültürel Ebelik, Eğitim, Müfredat

Bildiri No: 3944

Derleme Sözlü

Training Midwives Capable of Providing Cross-Cultural Care: An Examination of CrossCultural/Transcultural Midwifery Courses in Midwifery Departments in Turkey

Ayşegül AKDAĞ[1]

[1] *Amasya University*

Abstract Text: Abstract

Introduction: This study was designed to evaluate the current status of intercultural/transcultural midwifery education in midwifery departments in Türkiye.

Materials and Methods: This cross-sectional descriptive study included the undergraduate midwifery programs of 73 universities in Türkiye, of which 48 (65.8%) were public and 25 (34.2%) were private (foundation) institutions. Data were collected by examining variables such as course title, semester offered, course credits, elective/compulsory status, and the academic title and field of expertise of the instructor (undergraduate, master's, and doctoral specializations). Descriptive statistics, including numbers and percentages, were used in data analysis.

Results: Analysis of midwifery curricula showed that 46.6% (n=35) of the universities offered courses addressing cultural midwifery topics, while 53.4% (n=38) did not include such courses. The courses were delivered under three different titles: "Transcultural Midwifery" (54.2%, n=19), "Intercultural Midwifery" (37.2%, n=13), and "Cultural Approach in Midwifery" (8.6%, n=3). All courses were offered as electives. In terms of credit distribution, 51.4% were 2 credits, 34.3% were 3 credits, 8.6% were 4 credits, and 5.7% were 5 credits. Although courses were offered from the 2nd to the 8th semester, they were most commonly placed in the 3rd (28.5%) and 5th (20%) semesters. Instructors held titles such as Associate Professor, Assistant Professor, and Lecturer. Their academic backgrounds included midwifery, nursing (e.g., obstetrics and gynecology, psychiatry), public health, and health administration.

Conclusion: Less than half of the undergraduate midwifery programs included transcultural or intercultural midwifery courses, and all were offered only as electives. The courses were delivered by a multidisciplinary academic staff. Increasing the prevalence of these courses is recommended to standardize cultural competence in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Intercultural Midwifery, Transcultural Midwifery, Education, Curriculum.

Bildiri No: 4031

Sözlü Bildiri

İklim Krizinin Kordon Kanı Bağışlama Süreçlerine ve Bu Süreçlerdeki Ebelik Uygulamalarına Etkisi

Buse Aleyna İkis[1], Feyza Nur Altınbaş[2], Sevda Elkatmiş[3,*], Sebahat Hüseyinoğlu[2]

[1] *Serbest Ebe*

[2] *Karabük Üniversitesi*

[3] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Giriş - Amaç: İklim krizi, sağlık sistemleri ve biyolojik kaynakların sürdürülebilirliği üzerinde önemli etkiler oluşturmaktadır. Kordon kanı bağışı ve bankacılığı da bu kapsamda değerlendirilebilecek alanlardan biridir. Bu çalışma, ebelerin iklim değişikliği farkındalık düzeyleri ile kordon kanı bağışına ilişkin bilgi ve tutumlarını birlikte değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma, 106 ebe ile yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik bilgi formu, İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ve Kordon Kanı Bilgi ve Tutum Anketi ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Ebelerin %14.2'sinin kordon kanı konusunda eğitim aldığı, %11.3'ünün kurumunda yazılı protokol bulunduğunu belirttiği saptanmıştır. Kordon kanı bilgi ve tutum düzeylerinin genel olarak sınırlı olduğu ve mesleki eğitim ihtiyacının yüksek olduğu belirlenmiştir. Eğitim alan ve kurumunda protokol bulunduğunu belirten ebelerin bilgi-tutum puanlarının daha olumlu olduğu saptanmıştır ($p<0.001$). İklim değişikliği farkındalık düzeyi ile kordon kanı bilgi ve tutum puanları arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Meslekte çalışma yılına göre iklim değişikliği farkındalığının bazı alt boyutlarında anlamlı farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Ebelerin kordon kanı bağışı konusundaki bilgi ve tutumlarının geliştirilmesi için hizmet içi eğitimlerin artırılması ve kurumlarda standart protokollerin oluşturulması gerekmektedir. İklim değişikliği farkındalığı ile kordon kanı bilgi ve tutumları arasında doğrudan ilişki saptanmamış olsa da, bu alanların birlikte ele alınması ve sürdürülebilir sağlık uygulamaları kapsamında değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, iklim değişikliği, kordon kanı, farkındalık, bilgi ve tutum

Bildiri No: 4031

Sözlü Bildiri

Climate Change Awareness and Knowledge and Attitudes Toward Umbilical Cord Blood Donation Among Midwives

Buse Aleyna İkis[1], Feyza Nur Altınbaş[2], Sevda Elkatmiş[3], Sebahat Hüseyinoğlu[2]

[1] *Independent Midwife*

[2] *Karabük University*

[3] *Osmaniye Korkut Ata University*

Introduction - Aim: The climate crisis has significant impacts on health systems and the sustainability of biological resources. Umbilical cord blood donation and banking can be considered within this context. This study was conducted to evaluate midwives' climate change awareness levels together with their knowledge and attitudes toward cord blood donation.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 106 midwives. Data were collected using a sociodemographic information form, the Climate Change Awareness Scale, and the Cord Blood Knowledge and Attitude Questionnaire. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson correlation analysis were used in data analysis.

Results: It was determined that 14.2% of the midwives had received training on cord blood, and 11.3% reported the presence of a written protocol in their institutions. Knowledge and attitude levels regarding cord blood were generally limited, and the need for professional training was high. Midwives who had received training and those who reported the presence of institutional protocols had more favorable knowledge and attitude scores ($p<0.001$). No significant relationship was found between climate change awareness and cord blood knowledge and attitude scores ($p>0.05$). Significant differences were found in some sub-dimensions of climate change awareness according to years of professional experience ($p<0.05$).

Conclusion: In order to improve midwives' knowledge and attitudes regarding cord blood donation, in-service training programs should be increased and standard protocols should be established in healthcare institutions. Although no direct relationship was found between climate change awareness and cord blood knowledge and attitudes, it is recommended that these areas be addressed together within the framework of sustainable healthcare practices.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, climate change, cord blood, awareness, knowledge and attitude

Bildiri No: 4102

Derleme Sözlü

Gebelikte Geçirilen İdrar Yolu Enfeksiyonunun Yenidoğan Sağlığı Üzerine Etkileri

Emel Keskin[1,*], Merve Afacan Satıoğlu[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş: Gebelikte geçirilen idrar yolu enfeksiyonları (İYE), hem maternal hem de fetal sağlık üzerinde ciddi komplikasyon riskleri barındıran yaygın bir klinik tablodur. Literatür, enfeksiyonun asemptomatik seyretse dahi yenidoğanda morbidite ve mortalite riskini artırdığına işaret etmektedir. Bu çalışmanın amacı, 2016-2024 yılları arasında yayımlanan güncel kanıtlar ışığında İYE'nin perinatal sonuçlar üzerindeki etkisini incelemektir. Yöntem: Araştırma, PRISMA rehberliği doğrultusunda yürütülen sistematik bir derlemedir. İnceleme kapsamına alınacak çalışmaların belirlenmesinde PICOS (P: Gebeler, I/E: İdrar yolu enfeksiyonu, C: Sağlıklı gebeler, O: Yenidoğan sonuçları, S: Kohort ve kesitsel çalışmalar) stratejisi kullanılmıştır. Veri toplama sürecinde PubMed, DergiPark ve Google Akademik veri tabanlarından 2016-2024 yılları arasındaki güncel kanıtlar taranmış; elde edilen veriler nicel döküman analizi yöntemiyle, preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve perinatal mortalite değişkenleri üzerinden sentezlenmiştir.
Bulgular: İncelenen çalışmaların sentezi sonucunda, gebelikte İYE (özellikle Asemptomatik Bakteriüri-ASB) varlığının olumsuz sonuçlarla güçlü bir korelasyon gösterdiği saptanmıştır. Özellikle ASB grubunda düşük doğum ağırlığı oranının %42.5, preterm doğum oranının ise %37.2 olduğu ve bu farkın istatistiksel olarak yüksek düzeyde anlamlılık (p=0.001) taşıdığı görülmüştür. Ayrıca, tedavi edilmeyen İYE olgularında intrauterin ölüm oranının (%4.4) enfeksiyon olmayan gruba göre anlamlı derecede yüksek olduğu dikkat çekmektedir. Spontan preterm doğum yapan gebeler arasında İYE prevalansının kontrol gruplarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir.
Sonuç: Gebelikte İYE varlığı; preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve perinatal kayıp riskini belirgin şekilde artırmaktadır. Erken tanı ve uygun antibiyotik rejimleri ile komplikasyonların (piyelonefrite ilerleme gibi) önlenebildiği ve fetal riskin minimize edilebildiği görülmüştür. Bu bağlamda, antenatal bakım sürecinde rutin idrar taramalarının yapılması ve ebenin erken tanı/tedavi takibi süreçlerindeki rolü perinatal sağlığın korunması açısından kritiktir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Gebelik, İdrar Yolu Enfeksiyonu, Yenidoğan, Preterm Doğum, Düşük Doğum Ağırlığı.

Bildiri No: 4102

Derleme Sözlü

The Effects of Urinary Tract Infections During Pregnancy on Neonatal Health

Emel Keskin[1], Merve Afacan Satıoğlu[1]

[1] *Karabük University*

Abstract Text: Introduction: Urinary tract infections (UTIs) during pregnancy are a common clinical condition that carries a risk of serious complications for both maternal and fetal health. The literature indicates that even asymptomatic infections increase the risk of morbidity and mortality in newborns. The aim of this study is to examine the effects of UTIs on perinatal outcomes in light of current evidence published between 2016 and 2024. Method: This study is a systematic review conducted in accordance with the PRISMA guidelines. The PICOS strategy (P: Pregnant women, I/E: Urinary tract infection, C: Healthy pregnant women, O: Neonatal outcomes, S: Cohort and cross-sectional studies) was used to identify studies to be included in the review. During the data collection process, current evidence from 2016 to 2024 was screened using the PubMed, DergiPark, and Google Scholar databases; the obtained data were synthesized using quantitative document analysis methods, focusing on the variables of preterm birth, low birth weight, and perinatal mortality. Findings: A synthesis of the studies reviewed revealed a strong correlation between the presence of urinary tract infections during pregnancy bacteriuriaand adverse outcomes. In particular, it was observed that the rate of low birth weight was 42.5% and the rate of preterm birth was 37.2% in the ASB group, and that this difference was statistically highly significant (p=0.001). Additionally, it is noteworthy that the rate of intrauterine death (4.4%) in untreated UTI cases was significantly higher than in the group without infection. It was determined that the prevalence of UTI among pregnant women with spontaneous preterm birth was significantly higher than in the control groups. Conclusion: The presence of UTI during pregnancy significantly increases the risk of preterm birth, low birth weight, and perinatal loss. It has been observed that complications (such as progression to pyelonephritis) can be prevented and fetal risk minimized through early diagnosis and appropriate antibiotic regimens. In this context, the routine performance of urine screenings during the antenatal care process and the midwife's role in the early diagnosis and treatment follow-up processes are critical for the protection of perinatal health.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Pregnancy, Urinary Tract Infection, Newborn, Preterm Birth, Low Birth Weight.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 4109

Derleme Sözlü

Görme Engelli Kadınların Perinatal Süreçteki Sağlık Hizmet Deneyimlerinin İncelenmesi: Bir Literatür Derlemesi

Selin Günay[1,*], Nazlı Melek Dursun[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Dünya genelinde görme engelli kadınların büyük çoğunluğu üreme çağındadır. Bu derlemenin amacı, görme engelli kadınların gebelik, doğum ve doğum sonrası süreçlerdeki deneyimlerini ile aldıkları ebelik/sağlık bakımına ilişkin algılarını ele alan güncel literatürü incelemektir. Yöntem: Google Akademik, PubMed ve ScienceDirect veri tabanlarında "görme engeli", "gebelik", "doğum", "ebelik" ve "deneyim" anahtar kelimeleriyle Türkçe ve İngilizce tarama yapılmıştır. Tarama 2020-2026 yılları arasındaki yayınlarla sınırlandırılmış, başlık ve özet incelemesinin ardından dahil edilen çalışmaların tam metinlerine ulaşılmıştır. Bulgular, gebelik/doğum deneyimleri ve sağlık hizmetlerine erişim deneyimi başlıkları altında sunulmuştur. Bulgular: İncelenen çalışmalarda görme engelli kadınların büyük çoğunluğunun doğum ve doğum sonrası dönemde daha fazla refakatçi desteğine ihtiyaç duyduğu bildirilmektedir. Lohusalık döneminde emzirme ve yenidoğan bakımı gibi konularda ebe rehberliğine duyulan gereksinim ön plana çıkmaktadır. Derlenen çalışmalar, sağlık profesyonellerinin görme engelli kadınlara yönelik perinatal bakım konusundaki bilgi eksikliğine dikkat çekmekte ve görme engelli kadınların oryantasyon yetersizliği nedeniyle doğum odasında endişe yaşadıklarını ortaya koymaktadır. Görme engelli kadınlar anne olma isteğini güçlü biçimde dile getirirken görme sorununun kalıtsal geçiş olasılığı konusundaki kaygıları da literatürde yer bulmaktadır. Görme engelli kadınların ses uyaranlarına olan duyarlılığı, sağlık çalışanlarının ses tonunun algılanan obstetrik şiddet düzeyini artırdığını ortaya koymaktadır. Görme engelli kadınların perinatal hizmetlere erişimde, görsel materyaller ve yazılı onam süreçleri başta olmak üzere sistemik iletişim engellerle karşılaştığı raporlanmaktadır. Sonuç: Görme engelli kadınlara yönelik perinatal hizmetlerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Sistemik eşitsizlik ve engelliliğe karşı duyarsızlığın gebelik ve doğum deneyimlerini olumsuz etkilediği anlaşılmaktadır. Bu bulgular, eşitlikçi, hak temelli ve dezavantajlı gruplara duyarlı bir ebelik bakımının mesleki zorunluluk olduğuna işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Görme engeli, perinatal bakım, ebelik, sağlık hizmetlerine erişim, engelli kadınlar

Bildiri No: 4109

Derleme Sözlü

An Examination of the Health Care Experiences of Visually Impaired Women During the Perinatal Period: A Literature Review

Selin Günay[1], Nazlı Melek Dursun[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli University*

Abstract Text: Objective: The vast majority of visually impaired women worldwide are of reproductive age. The objective of this review is to examine the current literature addressing the experiences of visually impaired women during pregnancy, childbirth, and the postpartum period, as well as their perceptions of the midwifery and healthcare they receive.

Method: A search was conducted in the Google Scholar, PubMed, and ScienceDirect databases using the keywords “visual impairment,” “pregnancy,” “childbirth,” “midwifery,” and “experience” in both Turkish and English. The search was limited to publications from 2020 to 2026; after reviewing titles and abstracts, the full texts of the included studies were accessed. Findings are presented under the headings of pregnancy/childbirth experiences and experiences with access to healthcare services.

Findings: The reviewed studies report that the vast majority of visually impaired women require more support from companions during childbirth and the postpartum period. The need for midwife guidance on topics such as breastfeeding and newborn care during the postpartum period is highlighted. The compiled studies highlight the lack of knowledge among healthcare professionals regarding perinatal care for visually impaired women and reveal that these women experience anxiety in the delivery room due to orientation difficulties. While visually impaired women strongly express their desire to become mothers, concerns regarding the possibility of hereditary transmission of visual impairment are also noted in the literature. The heightened sensitivity of visually impaired women to auditory cues suggests that the tone of voice used by healthcare providers can increase the perceived level of obstetric violence. It is reported that visually impaired women face systemic communication barriers in accessing perinatal services, particularly regarding visual materials and written consent processes.

Conclusion: It is evident that perinatal services for visually impaired women are inadequate. It is understood that systemic inequality and insensitivity toward disability negatively impact pregnancy and childbirth experiences. These findings indicate that equitable, rights-based, and sensitive midwifery care for disadvantaged groups is a professional imperative.

Anahtar Kelimeler: Visual impairment, perinatal care, midwifery, access to healthcare, women with disabilities

Bildiri No: 4116

Sözlü Bildiri

Ebelik Eğitiminde Menopoz Bilgisi: Öğrenciler Üzerinde Vaka Temelli Bir Değerlendirme

Serap DİKMEN[1,*], Helia IGHANI[1], Selma ŞEN[2]

[1] *MCBÜ LEE Ebelik Doktora Programı Öğrencisi*

[2] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Problem çözme kaliteli sağlık bakım hizmeti sunumunda sağlık çalışanlarının sahip olması gereken önemli bir beceridir. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin menopoz bilgisi ve klinik karar verme becerilerini vaka temelli olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma kesitsel tanımlayıcı tiptedir. Araştırmanın örneklemini bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik bölümü öğrencileri (N=428), örneklemini dördüncü sınıf güz dönemi dersi olan Kadın Sağılığı ve Hastalıkları dersini almış olan 98 öğrenci oluştur. Veriler "Sosyodemografik Bilgi Formu", "Vaka Değerlendirme Formu" ve "Yetişkinler için Problem Çözme Becerileri Ölçeği" kullanılarak, yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin ortalama yaşının 22,44±1,29 olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin vakalarda menopozda cinselliğe ilişkin görüşleri, %72,1'inin "Bu yaşananlardan sonra kadının psikolojik destek alması gerektiğine" katıldığı, %73,3'ünün "Kadınların cinsel ilişkinin bu yaştan sonra ayıp ve günah olduğunu düşünmekte haklı" düşüncesine katılmadığı, menapozda kanamaya ilişkin vakada %81,4'ünün "kadının psikolojik olarak kaygılanmasına neden olabilir ve destek alması yararlı olur" ve %79,1'inin "İleri tetkik için kadının doktora yönlendirilir" düşüncesine katıldığı", Menapozda İnkontinansa İlişkin vakada %72,1'inin "inkontinans yaşayan kadınların sayısının fazla olduğu" düşüncesine katıldığı ve %82,6'sının "sosyal ortama katılacağı günün öncesinde 2 gün sıvı almamakla doğru bir yol izlendiği" düşüncesine katılmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin Problem Çözme Becerileri Ölçeği ortalaması 55,31±11,17 olarak bulunmuş olup, öğrencilerin problem çözme becerileri iyi düzeyde olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin özellikle menopozda cinsellik, kanama ve inkontinans gibi konularda psikolojik destek ve tıbbi yönlendirme gerekliliğini büyük ölçüde doğru değerlendirdikleri belirlenmiştir. Bununla birlikte, bazı yanlış inanışlara karşı duyarlılıklarının yüksek olması olumlu bir bulgu olarak öne çıkmaktadır. Öğrencilerin problem çözme becerilerinin iyi düzeyde olması, vaka temelli öğrenme yaklaşımının klinik karar verme süreçlerini desteklediğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, öğrenci, menopoz, problem çözme

Bildiri No: 4116

Sözlü Bildiri

Midwifery Education and Menopause Knowledge: A Case-Based Evaluation Among Students

Serap DİKMEN[1], Helia IGHANI[1], Selma ŞEN[2]

[1] *MCBU Graduate School of Education – Midwifery PhD Program*

[2] *Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Problem-solving is an essential skill that healthcare professionals must possess to provide high-quality healthcare services. This study aims to evaluate midwifery students' knowledge of menopause and their clinical decision-making skills through a case-based approach.

Materials - Methods: This study is of a cross-sectional descriptive design. The population consisted of 428 students from the Department of Midwifery at a Faculty of Health Sciences of a university, while the sample included 98 fourth-year students who had taken the Women's Health and Diseases course in the fall semester. Data were collected through face-to-face interviews using the "Sociodemographic Information Form," "Case Evaluation Form," and the "Problem Solving Inventory for Adults."

Results: The mean age of the participating students was 22.44±1.29. In case scenarios related to sexuality during menopause, 72.1% of the students agreed that "the woman should receive psychological support after these experiences," while 73.3% disagreed with the statement that "women are justified in thinking that sexual intercourse is shameful and sinful after this age." In the case scenario related to bleeding during menopause, 81.4% agreed that "it may cause psychological anxiety for the woman and receiving support would be beneficial," and 79.1% agreed that "the woman should be referred to a physician for further examination." In the case scenario related to incontinence during menopause, 72.1% agreed that "the number of women experiencing incontinence is high," while 82.6% disagreed with the statement that "not consuming fluids for two days before attending a social event is an appropriate approach." The mean score of the Problem Solving Inventory was 55.31±11.17, indicating that the students' problem-solving skills were at a good level.

Conclusion: It was determined that students largely made accurate evaluations regarding the need for psychological support and medical referral in issues such as sexuality, bleeding, and incontinence during menopause. Additionally, their sensitivity to certain misconceptions stands out as a positive finding. The fact that students' problem-solving skills were at a good level suggests that a case-based learning approach supports clinical decision-making processes.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, student, menopause, problem solving.

Bildiri No: 4169

Derleme Sözlü

Ten Tene Temasın Gücü: Doğum Sonrası Hormonal Dengeden Duygusal İyileşmeye Uzanan Yolculuk

Fatma Yaren Çelik[1,*], ESMA KIR[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Doğum sonrası dönem, annenin hormonal, fizyolojik ve duygusal sistemlerinde hızlı değişimlerin gözlendiği kritik bir süreçtir. Hormonal düzeyde, ten tene temas oksitosin salınımını güçlü bir şekilde tetikleyerek anne sütü üretimini artırır ve stres hormonu kortizol düzeyini anlamlı ölçüde düşürür. Bebeğin anne memesine dokunması prolaktin sistemini uyarır; bu durum hem süt salınımını kolaylaştırmakta hem de uterus involüsyonunu hızlandırarak postpartum kanama riskini azaltmaktadır. Bu hormonal denge, postpartum dönemde annenin fiziksel toparlanmasını destekler ve enfeksiyonlara karşı koruyucu etki sağlar.

Fizyolojik faydalar açısından, ten tene temas bebeklerde kalp atım hızı, solunum hızı ve vücut ısısı regülasyonunu stabilize eder; hipoglisemi ve huzursuzluk ataklarını önemli ölçüde azaltır. Annede ise uterus kasılmalarını teşvik ederek kanama kontrolüne katkı sunar.

Duygusal ve bağlanma etkileri bağlamında, ten tene temas anne ile bebek arasında güvenli bağ kurmayı sağlar. Annenin bebek sinyallerini tanıma ve uygun yanıt verme becerisini geliştirir; prematüre doğuma ilişkin travmatik duygularla yüzleşmeyi ve duygusal iyileşmeyi kolaylaştırır. Ebelerin bu süreçteki rolü hayati öneme sahiptir; doğumun hemen ardından ten tene teması başlatmak, aileleri uygulamanın yararları konusunda bilinçlendirmek ve temasın kesintisiz şekilde sürdürülmesini sağlamak, ebelerin temel sorumlulukları arasında yer alır.

Sonuç olarak, ten tene temas maliyetsiz ve etkili bir müdahale olarak doğum sonrası bakımın vazgeçilmez bir unsuru olmayı hak eder. Bu derleme, ten tene temasın hormonal dengeden duygusal iyileşmeye uzanan etkilerini bütüncül bir perspektiften ortaya koyarak klinik uygulamalara rehberlik etmeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, doğum sonrası, hormanal denge, postpartum, ten tene temas

Bildiri No: 4169

Derleme Sözlü

The Power of Skin to Skin Contact: A Journey from Postpartum Hormonal Balance to Emotional Healing

Fatma Yaren Çelik[1], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: The postpartum period is a critical process characterized by rapid changes in the mother's hormonal, physiological, and emotional systems. At the hormonal level, skin to skin contact strongly triggers oxytocin release, thereby increasing breast milk production and significantly reducing levels of the stress hormone cortisol. The infant's contact with the mother's breast stimulates the prolactin system, which not only facilitates milk ejection but also accelerates uterine involution, thereby reducing the risk of postpartum hemorrhage. This hormonal balance supports the mother's physical recovery during the postpartum period and provides a protective effect against infections.

In terms of physiological benefits, skin to skin contact stabilizes the regulation of heart rate, respiratory rate, and body temperature in newborns, significantly reducing episodes of hypoglycemia and restlessness. In the mother, it promotes uterine contractions, thereby contributing to bleeding control.

Regarding emotional and bonding effects, skin to skin contact establishes secure attachment between the mother and the infant. It enhances the mother's ability to recognize infant cues and respond appropriately, facilitating confrontation with traumatic feelings related to preterm birth and promoting emotional healing. The role of midwives in this process is vital; initiating skin to skin contact immediately after birth, educating families about the benefits of the practice, and ensuring its uninterrupted continuation are among the core responsibilities of midwives.

In conclusion, skin to skin contact, as a cost free and effective intervention, deserves to be an indispensable component of postpartum care. This review aims to guide clinical practice by presenting the effects of skin to skin contact ranging from hormonal balance to emotional healing from a holistic perspective.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, postpartum care, hormonal balance, postpartum, skin to skin contact

Bildiri No: 4177

Sözlü Bildiri

Gebelik Döneminde Kadınlarda Uykusuzluk ve Tıkanırcasına Yemede Ruminasyonun Aracı Rolünün İncelenmesi: Pilot Çalışma

Yasemin Sökmen[1], Isra Ghassan Jarjawi[2,*], Irada Jabbarova[2]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun, Türkiye*

[2] *Ebelik Lisans Öğrencisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun, Türkiye*

Giriş - Amaç: Ruminasyon, bireye zarar veren fikirler, zihinsel imgeler ve karar verememe ile bağlantılı olan sonsuz bir değerlendirmedir. Bu araştırma, gebelik döneminde kadınlarda uykusuzluk ve tıkanırcasına yemede ruminasyonun aracı rolünün incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, analitik-tanımlayıcı tipte olup, 15-24 Nisan 2026 tarihleri arasında Türkiye'nin kuzeyinde bulunan bir devlet üniversite hastanesinin kadın doğum polikliniğinde yürütülmüştür. Araştırma evrenini, ilgili kuruma antenatal takibe gelen gebeler, örneklemini ise araştırmaya katılmaya gönüllü olan 277 kişi oluşturmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Uykusuzluk Şiddeti İndeksi, Tıkanırcasına Yeme Bozukluğu Ölçeği ve Ruminatif Düşünme Biçimi Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde ise tanımlayıcı istatistikler ve Spearman korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Gebelerin Uykusuzluk Şiddeti İndeksi, Tıkanırcasına Yeme Bozukluğu Ölçeği ve Ruminatif Düşünme Biçimi Ölçeği toplam puan ortalamaları sırasıyla; 9.51 ± 5.94, 10.71 ± 5.24 ve 79.17 ± 31.98 bulunmuştur. Uykusuzluk Şiddeti İndeksi ile Ruminatif Düşünce Biçimi Ölçeği arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu saptanırken (≤0.001). Tıkanırcasına Yeme Bozukluğu Ölçeği ile Ruminatif Düşünce Biçimi Ölçeği arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır (p=0.259). Ayrıca Uykusuzluk Şiddeti İndeksi ile Tıkanırcasına Yeme Bozukluğu Ölçeği arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu tespit edilmiştir (≤0.001).

Sonuç: Gebelerin ruminatif düşünce biçimi düzeyi orta seviyeden biraz yüksek saptanmış olup, uykusuzluk ile ruminatif biçimini algısı arasında ilişki saptanmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda, sağlık profesyonellerinin antenatal takipte gebelerin ruminatif düşünce biçimini taraması ve riskli olan gebeleri sevk etmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: "Gebe, ruminasyon, uyku, yeme"

Bildiri No: 4177

Sözlü Bildiri

Investigation of the Mediating Role of Rumination in Insomnia and Binge Eating in Women During Pregnancy: A Pilot Study

Yasemin Sökmen[1], Isra Ghassan Jarjawi[2], Irada Jabbarova[2]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun, Türkiye*

[2] *Midwifery Undergraduate Student, Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun, Türkiye*

Introduction - Aim: Rumination is a relentless process of evaluation associated with harmful ideas, mental images, and inability to make decisions. This research aimed to investigate the mediating role of rumination in insomnia and binge eating in women during pregnancy.

Materials - Methods: This analytical-descriptive study was conducted between April 15-24, 2026, at the obstetrics and gynecology outpatient clinic of a state university hospital in northern Turkey. The study population consisted of pregnant women who came to the institution for antenatal follow-up, and the sample consisted of 277 individuals who volunteered to participate in the study. Data were collected using a Personal Information Form, the Insomnia Severity Index, the Binge Eating Disorder Scale, and the Ruminative Thought Style Scale. Descriptive statistics and Spearman correlation analysis were used to analyze the data.

Results: The mean total scores for the Insomnia Severity Index, Binge Eating Disorder Scale, and Ruminative Thought Style Scale in pregnant women were found to be 9.51 ± 5.94, 10.71 ± 5.24, and 79.17 ± 31.98, respectively. A weak positive correlation was found between the Insomnia Severity Index and the Ruminative Thought Style Scale (≤0.001), while no significant correlation was found between the Binge Eating Disorder Scale and the Ruminative Thought Style Scale (p=0.259). Furthermore, a weak positive correlation was found between the Insomnia Severity Index and the Binge Eating Disorder Scale (≤0.001).

Conclusion: Pregnant women were found to have a slightly higher than moderate level of ruminative thought patterns, and a correlation was found between insomnia and the perception of ruminative thought. Based on these results, it can be suggested that healthcare professionals screen pregnant women for ruminative thought patterns during antenatal care and refer pregnant women at risk.

Anahtar Kelimeler: "Eating, pregnant, rumination, sleep"

Bildiri No: 4178

Sözlü Bildiri

Doğum Sonrası Dönemdeki Annelerin Obsesif Kompulsif Davranışlarının Emzirmeye Etkisi

Dilek Hacıvelioğlu[1,*], Melike Başkan[1], Şahide Güzel[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum sonu dönem anne ve bebek için önemli bir süreçtir. Bu dönemde, ani değişen ruh halleri, hormonal değişiklikler, genetik yatkınlık ve psikolojik faktörler anne için obsesif kompulsif bozukluk (OKB) gelişiminde tetikleyici rol oynayabilir. Bu araştırma, doğum sonrası dönemdeki annelerin obsesif kompulsif davranışları ile emzirme tutumları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma kesitsel tipte planlanmıştır. Araştırmanın evrenini İstanbul'da bulunan bir vakıf üniversitesinin hastanelerinde doğum yapmış kadınlar oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü, Raosoft programı kullanılarak %5 hata payı ve %95 güven aralığı ile 354 olarak belirlenmiştir. Veriler, Tanıtıcı Form, Doğum Sonu Dönemde Annelerin Bebek Bakımına Yönelik Obsesif ve Kompulsif Ölçeği (OKDÖ) ve Emzirme Tutumunu Değerlendirme Ölçeği (ETDÖ) kullanılarak toplanmıştır. Veriler, SPSS 23. 0 programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,61 ± 4,76'dır. %47, 5'i üniversite mezunudur ve %66, 3'ü çalışmamaktadır. %65, 2'si bebeklerini her gün aynı saatlerde emzirmektedir. OKDÖ ve ETDÖ puanları arasında orta düzeyde pozitif ve anlamlı bir ilişki (r = 0. 433, p <0. 001) saptanmıştır. Çalışma durumu açısından her iki ölçek puanı da istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermektedir (p <0. 05). Çalışan annelerin OKDÖ ve ETDÖ puanları, çalışmayan annelere göre anlamlı düzeyde daha düşüktür. Ayrıca bebeklerini her gün belirli saatlerde emziren annelerin ETDÖ puanları, emzirmeyen annelere göre anlamlı düzeyde daha yüksektir (p = 0. 004).

Sonuç: Araştırmanın sonucu, obsesif eğilimlerin emzirme sürecini en iyi şekilde yönetme çabalarına dönüşerek emzirme tutumuna olumlu yansıması olduğunu düşündürebilir. Ancak obsesif kompulsif davranışlar ile emzirme tutumu arasındaki ilişkinin anlaşılması için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Doğum sonu dönemde, ebelik ve hemşirelik yaklaşımlarında obsesif kompulsif davranışların erken fark edilmesi ve bu süreçte destekleyici bir rol üstlenilmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, obsesif kompulsif bozukluk, emzirme, ebe

Bildiri No: 4178

Sözlü Bildiri

The Effect of Obsessive–Compulsive Behaviors in Postpartum Mothers on Breastfeeding

Dilek Hacıvelioğlu[1], Melike Başkan[1], Şahide Güzel[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi*

Introduction - Aim: The postpartum period is a crucial time for both mother and baby. During this period, sudden mood swings, hormonal changes, genetic predisposition, and psychological factors can play a triggering role in the development of obsessive-compulsive disorder (OCD) in mothers. This research was conducted to examine the relationship between obsessive-compulsive behaviors and breastfeeding attitudes in postpartum mothers.

Materials - Methods: This study was designed as a cross-sectional study. The study population consisted of women who had given birth in hospitals of a foundation university in Istanbul. The sample size was determined as 354 using Raosoft software with a 5% margin of error and a 95% confidence interval. Data were collected using a Demographic Form, the Postpartum Obsessive-Compulsive Scale for Infant Care (OCCS), and the Breastfeeding Attitude Assessment Scale (BAAS). Data were analyzed using SPSS 23.0 software.

Results: The average age of the participants was 28.61 ± 4.76. 47.5% were university graduates, and 66.3% were unemployed. 65.2% breastfed their babies at the same time every day. A moderately positive and significant correlation ($r = 0.433$, $p < 0.001$) was found between the OKDÖ and ETDÖ scores. Both scale scores showed statistically significant differences in terms of employment status ($p < 0.05$). Working mothers had significantly lower OKDÖ and ETDÖ scores than unemployed mothers. Furthermore, mothers who breastfed their babies at specific times every day had significantly higher ETDÖ scores than mothers who did not breastfeed ($p = 0.004$).

Conclusion: The study's findings suggest that obsessive tendencies may transform into efforts to best manage the breastfeeding process, positively impacting breastfeeding attitudes. However, further research is needed to fully understand the relationship between obsessive-compulsive behaviors and breastfeeding attitudes. Early identification of obsessive-compulsive behaviors and a supportive role in midwifery and nursing approaches during the postpartum period are of great importance.

Anahtar Kelimeler: Postpartum period, obsessive-compulsive disorder, breastfeeding, midwife

Bildiri No: 4228

Poster Bildiri

Mekatronikten Kliniğe: İleri Teknoloji Destekli Anne-Bebek Bakımında Ebelik ve Hemşirelik Rolleri

Kadriye Dumlu[1,*], Merve Köklü[1], Yunus Emre Koç[2], Fidan Özdemir[3], Hayru Nisa Doğan[3], Sıla Ünal[3], Ayşe Eminov[3]

[1] Kocaeli Üniversitesi

[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi

[3] Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi

Giriş - Amaç: Mekatronikten Kliniğe: İleri Teknoloji Destekli Anne-Bebek Bakımında Ebelik ve Hemşirelik Rolleri

Kadriye Dumlu [1], Merve Köklü[1], Fidan ÖzdemirZ, Hayru Nisa DoğanZ , Sıla ÜnalZ, Ayşe EminovZ,Yunus Emre Koç3

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli.

Z Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, Kocaeli.

3 Manisa Celal Bayar Üniversitesi , Teknoloji Fakültesi, Mekatronik Mühendisliği Ana Bilim Dalı , Manisa

Özet

Amaç:

Bu derlemenin amacı, mekatronik temelli yenilikçi teknolojilerin anne-bebek bakımındaki kullanım alanlarını incelemek ve bu teknolojilerin ebelik ile hemşirelik bakımına katkılarını değerlendirmektir. Ayrıca bu teknolojilerin bakım güvenliği, erken risk yönetimi ve bakım kalitesine etkilerinin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma derleme niteliğinde hazırlanmıştır. PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında anne ve yenidoğan bakımında kullanılan akıllı sensörler, otomatik izlem sistemleri, robotik destekli bakım teknolojileri ve mekatronik tabanlı dijital sağlık uygulamalarına ilişkin güncel literatür incelenmiştir. İlgili çalışmalar dahil edilme kriterlerine göre değerlendirilmiş ve bulgular tematik olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Literatür, mekatronik destekli teknolojilerin maternal-fetal izlem, yenidoğan güvenliği, erken risk tespiti, vital bulgu takibi ve bakım süreçlerinin optimizasyonunda önemli katkılar sunduğunu göstermektedir. Akıllı sensör sistemleri, uzaktan izlem teknolojileri ve otomasyon destekli uygulamaların erken tanı, hasta güvenliği, bireyselleştirilmiş bakım ve bakım kalitesini artırdığı bildirilmektedir. Ayrıca bu teknolojilerin klinik karar verme süreçlerini desteklediği ve ebe ile hemşirelerin teknoloji entegrasyonu yoluyla bakım süreçlerinin etkinliğini güçlendirdiği vurgulanmaktadır.

Sonuç: Mekatronik destekli yenilikçi teknolojiler, anne-bebek bakımında güvenliği artıran, bakım kalitesini

ebelik ve hemşirelik uygulamalarına entegrasyonu disiplinlerarası ve geleceğe yönelik bakım modellerinin geliştirilmesini destekleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Mekatronik, dijital sağlık, anne sağlığı, yenidoğan bakımı, ebelik, hemşirelik

Bildiri No: 4228

Poster Bildiri

From Mechatronics to Clinic: Midwifery and Nursing Roles in Advanced Technology-Supported Maternal and Infant Care

Kadriye Dumlu[1], Merve Köklü[1], Yunus Emre Koç[2], Fidan Özdemir[3], Hayru Nisa Doğan[3], Sıla Ünal[3], Ayşe Eminov[3]

[1] *Kocaeli University*

[2] *Manisa Celal Bayar University*

[3] *Kocaeli Health and Technology University*

Introduction - Aim: From Mechatronics to Clinic: Midwifery and Nursing Roles in Advanced Technology-Supported Maternal and Infant Care

Kadriye Dumlu [1], Merve Köklü[1], Fidan ÖzdemirZ, Hayru Nisa DoğanZ , Sıla ÜnalZ, Ayşe EminovZ,Yunus Emre Koç3

[1] Kocaeli University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli. Z Kocaeli Health and Technology University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Kocaeli. 3 Manisa Celal Bayar University, Faculty of Technology, Department of Mechatronics Engineering, Manisa

Abstract

Abstract

Aim:

This review aims to examine the areas of use of mechatronics-based innovative technologies in maternal and newborn care and to evaluate their contributions to midwifery and nursing care. It also seeks to explore the effects of these technologies on patient safety, early risk management, and quality of care.

Materials - Methods: This study was designed as a review. Current literature on smart sensors, automated monitoring systems, robotic-assisted care technologies, and mechatronics-based digital health applications used in maternal and neonatal care was examined through searches in PubMed, Scopus, and Web of Science. Relevant studies meeting inclusion criteria were evaluated and findings were synthesized thematically.

Results: The literature indicates that mechatronics-supported technologies contribute significantly to maternal-fetal monitoring, newborn safety, early risk detection, vital sign monitoring, and optimization of care processes. Smart sensor systems, remote monitoring technologies, and automation-supported applications have been reported to improve early diagnosis, patient safety, individualized care, and quality of care. Furthermore, these technologies support clinical decision-making processes and strengthen the effectiveness of care through the integration of

Conclusion: Mechatronics-based innovative technologies stand out as important tools that enhance safety, support care quality, and contribute to innovative care models in maternal and newborn care. Their integration into midwifery and nursing practice may support the development of interdisciplinary and future-oriented models of care.

Anahtar Kelimeler: Mechatronics, digital health, maternal health, newborn care, midwifery, nursing

Bildiri No: 4303

Derleme Sözlü

Saygılı Annelik Bakımının Perinatal Sonuçlara Yansıması ve Ebe Liderliğinin Rolü

Selinay Erol[1,*], Öznur Hasdemir[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dali, Yüksek Lisans Programi, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Özet Metin: Saygılı annelik bakımı; yalnızca etik bir gereklilik değil, perinatal sağlık çıktılarını modüle eden ve kadının doğum deneyimini şekillendiren temel bir klinik yaklaşımdır. Bireyin onurunu, özerkliğini ve bilgilendirilmiş onam hakkını merkeze alan bu model, modern obstetrik pratiğinde insan hakları temelli bir dönüşümü zorunlu kılmaktadır. Bu derlemenin amacı, saygılı annelik bakımının perinatal sağlık çıktıları üzerindeki etkilerini son beş yılın literatürü ışığında sentezlemek ve ebelik bakımının bu süreçteki stratejik rolünü incelemektir.

Bu çalışma, 2021-2026 yılları arasında yayımlanan ulusal ve uluslararası akademik çalışmaların incelemesini kapsamaktadır. Literatür taraması; PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. İnceleme sürecinde; ebelik felsefesi, kadın merkezli bakım uygulamaları ve sağlık çıktıları perspektifinden yayımlanan nicel, nitel ve karma yöntemli çalışmalar analiz edilmiştir. Elde edilen veriler, saygılı annelik bakımının teorik temelleri ve klinik yansımaları doğrultusunda tematik olarak sentezlenmiştir.

Literatürdeki güncel kanıtlar, saygılı annelik bakımının perinatal morbiditeyi azaltmada ve doğum deneyimini iyileştirmede merkezi bir role sahip olduğunu doğrulamaktadır. Çalışmalar; sürekli destek ve saygılı iletişimin sağlandığı ortamlarda sezaryen oranlarının anlamlı ölçüde düştüğünü, müdahaleli doğumların rasyonel hale geldiğini ve analjezi gereksiniminin optimize edildiğini göstermektedir. Ayrıca, saygılı bakımın preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı gibi olumsuz sonuçları minimize edebileceğine dair güçlü göstergeler mevcuttur. Buna karşın, saygısız ve kötü muameleye maruz kalmanın doğum korkusu, travmatik doğum deneyimi ve postpartum depresyon riskini anlamlı düzeyde artırdığı saptanmıştır.

Sonuç olarak saygılı annelik bakımı, bireysel bir tutumun ötesinde kurumsal bir kültür değişimi gerektirmektedir. Ebeler; kadın merkezli bakım ve savunuculuk rolleriyle, bu bakım modelinin klinikte sürdürülebilirliğinin anahtar öznesidir. Saygılı annelik bakımı, ebelik müfredatlarında temel bir yetkinlik olarak yapılandırılmalı; klinik denetim mekanizmaları bakım kalitesi göstergeleri temelinde yeniden tasarlanmalıdır. Ebelik otonomisinin güçlendirilmesi, kadının özerkliğinin korunmasında kritik bir stratejidir. Sonuç olarak, saygılı annelik bakımının yaygınlaştırılması, perinatal sağlık çıktılarını iyileştirmede temel bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Saygılı Annelik Bakımı, Ebelik, Perinatal Sonuçlar, Kadın Merkezli Bakım, Doğum

Bildiri No: 4303

Derleme Sözlü

The Impact of Respectful Maternal Care on Perinatal Outcomes and the Role of Midwife Leadership

Selinay Erol[1], Öznur Hasdemir[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Programı, Sivas, Türkiye*

[2] *ivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Abstract Text: Respectful maternity care isn't only an ethical imperative but a fundamental clinical approach that directly modulates perinatal health outcomes and shapes a woman's birth experience. Centered on the principles of dignity, autonomy, and informed consent, this model necessitates a human rights-based transformation in modern obstetric practice. This narrative review aims to synthesize the effects of respectful maternity care on perinatal health outcomes in light of the literature from the last five years and to discuss the strategic role of midwifery care in this process. This study comprises a critical review of national and international academic literature published between 2021-2026. The literature search was conducted in PubMed, Google Scholar, databases. The review process analyzed quantitative, qualitative, and mixed-methods studies published from the perspectives of midwifery philosophy, woman-centered care practices, and health outcomes. The gathered data were thematically synthesized in line with the theoretical foundations and clinical reflections of respectful maternity care. Current evidence in the literature confirms that respectful maternity care plays a central role in reducing perinatal morbidity and improving birth experiences. Studies indicate that in settings where continuous support and respectful communication are provided, cesarean section rates decrease significantly, medical interventions become more rationalized, and analgesic requirements are optimized. Furthermore, there is strong evidence suggesting that respectful care can minimize adverse outcomes such as preterm birth, low birth weight, and the need for neonatal intensive care. Conversely, it has been determined that exposure to disrespectful or abusive treatment significantly increases the risk of fear of childbirth, traumatic birth experiences, and postpartum depression. In conclusion, respectful maternal care requires a shift in institutional culture that goes beyond an individual attitude. Midwives are the key agents for the clinical sustainability of this model through their roles in woman-centered care and advocacy. Respectful maternity care should be structured as a core competency in midwifery curricula, and clinical audit mechanisms should be redesigned based on quality of care indicators. Strengthening midwifery autonomy is a critical strategy for protecting women's autonomy. In conclusion, the dissemination of respectful maternity care and the strengthening of midwifery practices are considered fundamental approaches to improving perinatal health outcomes.

Anahtar Kelimeler: Respectful Maternity Care, Midwifery, Perinatal Outcomes, Woman-Centered Care, Birth

Bildiri No: 4368

Sözlü Bildiri

DİJİTAL ETKİLEŞİMİN KADIN SAĞLIĞINA ETKİLERİ: ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL MEDYA KULLANIMININ YAŞAM KALİTESİ VE PREMENSTRÜEL SENDROMLA BAŞA ÇIKMA ÜZERİNDEKİ ROLÜ

Emine Avcu[1], Sümeyye Gürsoy[1,*], Zeynep Şenkaya[1], Rümeysa Özmiş[1], Nadira Ruzimova[1], Songül Koç[1], Yağmur Kübra Sönmez[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Premenstrüel dönem, kadınların yaşamında fiziksel olduğu kadar ruhsal ve sosyal açıdan da önemli bir geçiş sürecidir. Bu süreçte yaşanan değişimler, bireyin yaşam kalitesini ve günlük işlevselliğini doğrudan etkileyebilmektedir. Bu araştırma, Sağlık Bilimleri Fakültesi (SBF) öğrencilerinin premenstrüel dönemde yaşadıkları semptomların, günlük yaşamlarına etkilerinin, destek mekanizmalarının ve bu süreçteki beklentilerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Karma araştırma yöntemlerinden "açıklayıcı ardışık desen" (explanatory sequential design) kullanılarak tasarlanan bu çalışmanın evrenini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim görmekte olan öğrenciler oluşturmaktadır. Nicel aşamada veriler SPSS 26.0 programında; sayı, yüzde ve ortalama değerlerin yanı sıra korelasyon ve regresyon analizleri ile incelenmiştir. Nitel aşamada ise derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiş, elde edilen veriler MAXQDA yazılımı desteğiyle kodlanarak tematik analize tabi tutulmuştur. Araştırma protokolü PROSPERO sistemine kayıtlıdır.

Bulgular: Analizler sonucunda deneyimler 4 ana tema altında toplanmıştır: Premenstrüel Belirtiler: Nicel verilerdeki yüksek semptom skorları; nitel boyutta kasık/bel ağrısı, ödem ve iştah artışı gibi fiziksel; aşırı hassasiyet ve ani öfke gibi psikolojik deneyimlerle açıklanmıştır. Günlük Yaşama Etkileri: Semptom şiddeti ile akademik motivasyon arasındaki negatif ilişki; odaklanma güçlüğü, devamsızlık ve sosyal çatışmalar olarak somutlaşmıştır. Destek Sağlayıcılar: En büyük destek kaynakları aile (özellikle anne), arkadaşlar ve partnerlerdir. Bu desteğin fiziksel (sıcak uygulama) ve duygusal (empati) boyutları öne çıkmaktadır. Beklentiler: Katılımcıların çevreden temel beklentisi "tolerans" ve "anlayış" iken, bir kısmının süreci bireysel yönetmeyi tercih ettiği saptanmıştır.

Sonuç: Bu çalışma, premenstrüel dönemin kısıtlayıcı etkilerini hem istatistiksel verilerle hem de derinlemesine nitel görüşmelerle ortaya koymuştur. Bulgular, semptom yönetiminin sadece bireysel bir çaba olmadığını, sosyal desteğin ve çevresel anlayışın yaşam kalitesi üzerinde belirleyici olduğunu kanıtlamaktadır. Özellikle sağlık alanında eğitim alan öğrenciler arasında bu döneme dair farkındalığın artırılması ve destek sistemlerinin kurumsallaştırılması akademik ve sosyal başarı için kritik bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Premenstrüel Sendrom, Sosyal Medya Kullanımı, Dijital Etkileşim, Yaşam Kalitesi, Başa Çıkma Stratejileri, Üniversite Öğrencileri, Genç Kadınlar, Kadın Sağlığı

Bildiri No: 4368

Sözlü Bildiri

THE IMPACT OF DIGITAL INTERACTION ON WOMEN'S HEALTH: THE ROLE OF SOCIAL MEDIA USE AMONG UNIVERSITY STUDENTS IN QUALITY OF LIFE AND COPING WITH PREMENSTRUAL SYNDROME

Emine Avcu[1], Sümeyye Gürsoy[1], Zeynep Şenkaya[1], Rümeysa Özmiş[1], Nadira Ruzimova[1], Songül Koç[1], Yağmur Kübra Sönmez[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The premenstrual period is a significant transitional phase in women's lives, impacting physical, psychological, and social dimensions. Changes experienced during this period can directly affect an individual's quality of life and daily functionality. This study aims to evaluate the symptoms experienced by students at the Faculty of Health Sciences (SBF), the impact of these symptoms on their daily lives, their support mechanisms, and their expectations during this process.

Materials - Methods: This study was designed using an "explanatory sequential design," one of the mixed research methods. The study population consisted of students enrolled at Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, during the 2025-2026 academic year. In the quantitative phase, data were analyzed using SPSS 26.0, employing frequencies, percentages, and means, as well as correlation and regression analyses. In the qualitative phase, in-depth interviews were conducted, and the data were subjected to thematic analysis through coding with MAXQDA software. The research protocol is registered in the PROSPERO system.

Results: As a result of the analyses, experiences were categorized under four main themes: Premenstrual Symptoms: High symptom scores in quantitative data were explained in the qualitative dimension by physical experiences such as groin/back pain, edema, and increased appetite, as well as psychological experiences like hypersensitivity and sudden anger. Impact on Daily Life: The negative correlation between symptom severity and academic motivation manifested as difficulty focusing, absenteeism, and social conflicts. Support Providers: The primary sources of support were family (especially mothers), friends, and partners. The physical (warm applications) and emotional (empathy) dimensions of this support were prominent. Expectations: While the fundamental expectation from the social environment was "tolerance" and "understanding," it was found that some participants preferred to manage the process individually.

Conclusion: This study has demonstrated the restrictive effects of the premenstrual period through both statistical data and in-depth qualitative interviews. The findings emphasize that symptom management is not merely an individual effort; rather, social support and environmental understanding are decisive factors in quality of life. Qualitative insights further reveal that raising awareness and institutionalizing support systems among students in the health sciences are critical for both academic and social success.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual Syndrome (PMS), Social Media Use, Digital Interaction, Quality of life, Coping

Bildiri No: 4398

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinin Dijital Sağlık Okuryazarlığı ile İklim Değişikliği Farkındalığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Nazar Özcanoğulları[1], Rabia yarar[1,*], Didem Kurap Öcebe[1]

[1] *Üsküdar üniversitesi*

Giriş - Amaç: Dijitalleşmenin artmasıyla birlikte bireylerin sağlık bilgilerine dijital ortamlar üzerinden erişimi ve bu bilgileri etkin kullanabilme becerileri önem kazanmıştır. Dijital sağlık okuryazarlığı, bireylerin dijital ortamlardaki sağlık bilgilerini arama, anlama, değerlendirme ve kullanma becerilerini ifade etmektedir. Öte yandan iklim değişikliği, insan sağlığını doğrudan ve dolaylı olarak etkileyen önemli bir küresel sorun haline gelmiştir. İklim değişikliğine ilişkin farkındalık, koruyucu davranışların geliştirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Bu iki kavramın birlikte ele alınması, bireylerin dijital sağlık bilgisi kullanım becerileri ile iklim değişikliğine yönelik farkındalık düzeylerinin birlikte değerlendirilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin dijital sağlık okuryazarlığı ile iklim değişikliği farkındalığı arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma kesitsel tipte planlanmıştır. Araştırma, Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencileri ile yürütülmüştür. Örneklem, kolayda örnekleme yöntemi ile belirlenen 197 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler, 12 Aralık 2025–3 Mart 2026 tarihleri arasında sınıf ortamında ve çevrim içi anket yöntemi ile toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %95,9'u kadın, %69,5'i ebelik öğrencisidir. Katılımcıların iklim değişikliği farkındalık düzeyi %86,3 ile yüksek bulunmuştur. Buna rağmen katılımcıların %80,7'sinin farkındalık etkinliklerine katılmadığı görülmüştür. Dijital sağlık okuryazarlığı kavramını bilme oranı %58,9 olup, bilgilerin doğruluğunu düzenli kontrol edenlerin oranı %26,4 ile düşüktür. Sağlık bilgisine sağlık personelinden ulaşanların oranı %31'dir. Katılımcıların önemli bir kısmının bilgi güvenirliğini değerlendirmede zorlandığı saptanmıştır. Ayrıca uluslararası iklim anlaşmalarına ilişkin doğru bilgi düzeyi %24–26 aralığında düşük bulunmuştur.

Sonuç: Katılımcılarda iklim değişikliği farkındalığı yüksek olmasına rağmen, farkındalık etkinliklerine katılımın düşük olması bu farkındalığın davranışa sınırlı düzeyde yansıdığını düşündürmektedir. Ayrıca dijital sağlık okuryazarlığının özellikle bilgi doğrulama ve değerlendirme boyutlarında yetersiz olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık okuryazarlığı, iklim değişikliği, iklim ve sağlık, farkındalık

Bildiri No: 4398

Sözlü Bildiri

An Examination of the Relationship Between University Students' Digital Health Literacy and Climate Change Awareness

Nazar Özcanoğulları[1], Rabia Yarar[2], Didem Kurap Öcebe[1]

[1] *Üsküdar üniversitesi*

[2] *Üsküdar Üniversitesi*

Introduction - Aim: With the rise of digitalization, individuals' ability to access their health information through digital platforms and effectively utilize that information has become increasingly important. Digital health literacy refers to individuals' ability to search for, understand, evaluate, and use health information in digital environments. Meanwhile, climate change has become a major global issue that directly and indirectly affects human health. Awareness of climate change is of critical importance for the development of protective behaviors. Addressing these two concepts together is important for jointly assessing individuals' digital health information literacy skills and their level of awareness regarding climate change. This study was designed to examine the relationship between university students' digital health literacy and their awareness of climate change.

Materials - Methods: This study was designed as a cross-sectional study. The research was conducted with students from the Faculty of Health Sciences at Üsküdar University. The sample consisted of 197 students selected using convenience sampling. Data were collected between December 12, 2025, and March 3, 2026, through in-class and online surveys.

Results: 95.9% of the participants were women, and 69.5% were midwifery students. The participants' level of awareness of climate change was found to be high at 86.3%. Despite this, it was observed that 80.7% of the participants did not participate in awareness-raising activities. The rate of awareness of the concept of digital health literacy is 58.9%, while the rate of those who regularly verify the accuracy of information is low at 26.4%. The rate of those who obtain health information from healthcare professionals is 31%. It was determined that a significant portion of the participants struggled to assess the reliability of information. Additionally, the level of accurate knowledge regarding international climate agreements was found to be low, ranging between 24% and 26%.

Conclusion: Katılımcılarda iklim değişikliği farkındalığı yüksek olmasına rağmen, farkındalık etkinliklerine katılımın düşük olması bu farkındalığın davranışa sınırlı düzeyde yansıdığını düşündürmektedir. Ayrıca dijital sağlık okuryazarlığının özellikle bilgi doğrulama ve değerlendirme boyutlarında yetersiz olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Digital health literacy, climate change, climate and health, awareness

Bildiri No: 4404

Sözlü Bildiri

Perineyi Koruyucu Bakım Paketi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma

Öznur Hayat Öktem[1,*], Nazan Karahan[2], Mehmet Bülbül[3]

[1] *Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi , Doğum Ünitesi*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[3] *Bülent Ecevit Üniversitesi Tıp Fakültesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışma travayda perineyi koruyucu paket uygulamasının, doğum sonuçları, perine bütünlüğü, doğum sonu üriner inkontinans ve pelvik taban kas gücüne etkisini değerlendirmek için yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma randomize kontrollü deneysel desende yürütülmüştür (Clinical trials no:NCT06428812).Araştırma Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi doğum ünitesinde 2024 temmuz ve 2025 mart ayları arasında gerçekleştirilmiştir. Katılımcılar basit rastgele randomizasyon ile müdahale ve kontrol gruplarına atanmış olup,çalışma her grupta 30 gebe olmak üzere çalışma toplam 60 gebe ile tamamlanmıştır. Müdahale grubuna ikinci evrede perineyi koruyucu bakım paketi uygulanırken, kontrol grubuna rutin bakım verilmiştir. Perineyi koruyucu paket uygulaması; jinekolojik masada pozisyonlama (masanın sırtı dikleştirilmiş,bacaklar çengellerden çıkarılarak masanın yanlarına dayalı pozisyon),açık glottis ıkınma ve perinenin sıcak kompresle korunması uygulamalarından oluşmaktadır. Veriler;araştırmacıların oluşturduğu veri toplama formu,perineal ağrı için Visual Analog Scale,inkontinans için Ürogenital Distres Envanteri (UDI-6),İnkontinans Etki Anketi (IIQ-7),pelvik taban kas gücü için perineometre kullanılmıştır.İnkontinas ve pelvik taban kas gücü için postpartum 6.haftada son değerlendirme yapılmıştır.Araştırmadan elde edilen veriler R programı ve Jamovi V2.3.28 kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Müdahale ve kontrol grupları arasında perine bütünlüğü açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$).Müdahale grubunda epizyotomi insizyonunun anlamlı düzeyde daha kısa olduğu ve doğum sonu perineal ağrının daha düşük olduğu($p<0,05$)bulunmuştur.Müdahale ve kontrol gruplarında doğum sonu altıncı haftada perineal kas gücünde anlamlı azalma olduğu ($p<0,05$),ancak bu azalmanın gruplar arasında farklılık göstermediği belirlenmiştir ($p>0,05$).Müdahale ve kontrol gruplarında UDI-6 ve IIQ-7 puanlarının doğum sonrası altıncı haftada azaldığı ($p<0,05$),ancak puanlardaki azalmanın gruplar arasında anlamlı farklılık göstermediği ($p>0,05$) belirlenmiştir.Doğumun ikinci evresi süresi, kontrol grubunda daha kısa bulunmuştur($p<0,05$).Müdahale ve kontrol gruplarında yenidoğan sonuçları açısından anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

*Bu araştırma TÜBİTAK tarafından 1002-A Hızlı Destek Programı kapsamında desteklenmiştir (Proje No: 324S288). Yazarlar olarak TÜBİTAK'a teşekkür ederiz.

Sonuç: Ebelik bakımında perineyi koruyucu uygulamaların doğum sürecinde güvenli şekilde uygulanabileceği,ancak pelvik taban fonksiyonları üzerindeki etkilerinin daha geniş örneklemli ve uzun süreli izlem çalışmalarında değerlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Bildiri No: 4404

Sözlü Bildiri

Perineal Protective Care Bundle: A Randomized Controlled Trial

Öznur Hayat Öktem[1], Nazan Karahan[2], Mehmet Bülbül[3]

[1] *Karabük Training and Research Hospital, Delivery Unit*

[2] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[3] *Bülent Ecevit University Faculty of Medicine*

Introduction - Aim: This study was conducted to evaluate the effects of a perineal protection package applied during labor on birth outcomes, perineal integrity, postpartum urinary incontinence, and pelvic floor muscle strength.

Materials - Methods: This randomized controlled experimental study was registered at ClinicalTrials.gov (NCT06428812). The research was conducted in the birth unit of Karabük Training and Research Hospital between July 2024 and March 2025. Participants were assigned to the intervention and control groups using simple randomization, and the study was completed with 60 pregnant women, 30 in each group. While the intervention group received the perineal protection package during the second stage of labor, the control group received routine care. The package consisted of positioning on the delivery table with the backrest elevated and the legs removed from the stirrups and supported at the sides of the table, open-glottis pushing, and perineal protection with a warm compress. Data were collected using a researcher-developed form, the Visual Analogue Scale, the Urogenital Distress Inventory (UDI-6), the Incontinence Impact Questionnaire (IIQ-7), and a perineometer. The final assessment for incontinence and pelvic floor muscle strength was performed at postpartum week 6. Data were analysed using R and Jamovi version 2.3.28.

Results: No statistically significant difference was found between the groups in terms of perineal integrity ($p>0.05$). The episiotomy incision was significantly shorter and postpartum perineal pain was significantly lower in the intervention group ($p<0.05$). In both groups, pelvic floor muscle strength significantly decreased at postpartum week 6 ($p<0.05$), but this decrease did not differ significantly between groups ($p>0.05$). UDI-6 and IIQ-7 scores decreased in both groups at postpartum week 6 ($p<0.05$), with no significant between-group difference ($p>0.05$). The duration of the second stage of labor was shorter in the control group ($p<0.05$). No significant difference was found between the groups in terms of neonatal outcomes ($p>0.05$).
This research was supported by TÜBİTAK under the 1002-A Rapid Support Program (Project No: 324S288).We, the authors, would like to thank TÜBİTAK.

Conclusion: Perineal protection practices in midwifery care can be safely applied during labor. However, their effects on pelvic floor functions should be further evaluated in studies with larger samples and longer follow-up periods.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, perineal care package, perineal heat application, spontaneous pushing, upright

Bildiri No: 4440

Sözlü Bildiri

Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Endokrin Bozucu Maddelere Maruz Kalmaya Yönelik Tutumların Yaşam Kalitesi Üzerindeki Etkisi

Selin KAYAOĞLU ECER[1,*], Arzu AKDEMİR[2]

[1] *Esenyurt Necmi Kadioğlu Devlet Hastanesi*

[2] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, polikistik over sendromlu kadınlarda endokrin bozucu maddelere maruz kalmaya yönelik tutumların yaşam kalitesi üzerindeki etkisini belirlemeyi amaçlamıştır.

Gereç - Yöntem: Polikistik over sendromu tanısı konmuş toplam 269 kadınla gerçekleştirilmiştir. Veriler Ekim 2025-Aralık 2025 tarihleri arasında toplanmış olup Tanımlayıcı Bilgi Formu, Endokrin Bozucu Maddelere Karşı Tutum Ölçeği (EDAS) ve Polikistik Over Sendromu Yaşam Kalitesi-50 Ölçeği (PCOSQ-50) arasındaki korelasyon yoluyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların ortalama yaşı 28,29 ± 5,53 yıldı. Büyük çoğunluğu adet düzensizliği (81,8%) bildirdi ve PCOS ile ilişkili klinik özellikler oldukça yaygındı; bunlar arasında insülin direnci (58,7%), hirsutizm (57,6%), aşırı kilo/obezite (53,9%), akne (49,8%) ve saç dökülmesi (41,3%) yer alıyordu. Ortalama toplam puanlar EDAS'ta 74,49 ± 10,18 ve PCOSQ-50'de 3,10 ± 0,49 olup, orta düzeyde bir yaşam kalitesini göstermektedir. EDAS ve PCOSQ-50 arasında anlamlı bir korelasyon gözlemlendi ($r = 0,335$, $p < 0,01$). Benzer şekilde, tüketici davranışı alt ölçeği ($r = 0,327$, $p < 0,01$) ve beslenme ve hijyen alt ölçeği ($r = 0,250$, $p < 0,01$) genel yaşam kalitesiyle pozitif ve anlamlı bir ilişkiye sahipti.

Sonuç: Sonuç olarak, kadınların endokrin bozucu maddeler konusundaki farkındalıkları arttıkça, yaşam kalitelerine ilişkin algılarının da olumlu yönde geliştiği belirlenmiştir. Bu bulgular ışığında, kadınların PCOS ve endokrin bozucu madde maruziyeti açısından değerlendirilmesi ve yaşam tarzı değişiklikleri (kilo kontrolü, fiziksel aktivite, beslenme, uyku kalitesi vb.), plastik kullanımı, kimyasal madde kullanımı ve gıda saklama koşulları konusunda eğitim programları düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Endokrin Bozucu, Endokrin Bozucu Maruziyeti, Yaşam Kalitesi, Ebelik

Bildiri No: 4440

Sözlü Bildiri

The Effect of Attitudes Towards Exposure to Endocrine Disruptors on Quality of Life in Women with Polycystic Ovary Syndrome

Selin KAYAOĞLU ECER[1], Arzu AKDEMİR[2]

[1] *Esenyurt Necmi Kadıoğlu State Hospital*

[2] *Uskudar University*

Introduction - Aim: This study aimed to determine the effect of attitudes towards endocrine disruptor exposure on quality of life in women with polycystic ovary syndrome.

Materials - Methods: The study was carried out with a total of 269 women diagnosed with polycystic ovary syndrome. The data were collected between October 2025-December 2025. The data were evaluated by correlation between the Descriptive Information Form, Endocrine Disruptors Attitude Scale (EDAS), and Polycystic Ovary Syndrome Quality of Life-50 Scale (PCOSQ-50).

Results: The average age of participants was 28.29 ± 5.53 years. The vast majority reported menstrual irregularities (81.8%), and clinical features associated with PCOS were quite common; including insulin resistance (58.7%), hirsutism (57.6%), overweight/obesity (53.9%), acne (49.8%), and hair loss (41.3%). The mean total scores were 74.49 ± 10.18 on the EDAS and 3.10 ± 0.49 on the PCOSQ-50, indicating a moderate quality of life. A significant correlation was observed between the EDAS and PCOSQ-50 ($r = 0.335$, $p < 0.01$). Similarly, the consumer behaviour subscale ($r = 0.327$, $p < 0.01$) and the nutrition and hygiene subscale ($r = 0.250$, $p < 0.01$) had a positive and significant relationship with overall quality of life.

Conclusion: Consequently, it was determined that as women's awareness of endocrine disruptors increased, their perception of quality of life also improved positively. In light of these findings, it is recommended that women be assessed for PCOS and endocrine disruptor exposure and that educational programmes be organised on lifestyle changes (weight control, physical activity, nutrition, sleep quality, etc.), plastic use, chemical use, and food storage conditions.

Anahtar Kelimeler: Polycystic Ovary Syndrome, Endocrine Disruptor, Endocrine Disruptor Exposure, Quality of Life, Midwifery

Bildiri No: 4445

Sözlü Bildiri

Ebelerin Travmatik Doğum Deneyimlerine Tanıklık Etmesinin Çalışma Yaşamlarına Etkileri ve Baş Etme Yöntemleri

Lachyn Abdullayeva[1,*], Arzuv Bekniyazova[1], Suğde Kaya[1], Sayyara Merdanova[1], Gözde Küğcümen[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Travmatik doğum, doğum sürecini fiziksel olarak zorlayan kontrol kaybı hissi yaşanan durumdur. Bu durum sadece tıbbi komplikasyonlarda sınırlı değildir. Travmatik doğum anneye psikolojik olarak etki ettiği gibi ebeye de etki eder. Bu çalışmanın amacı ebelerin şahit olduğu travmatik doğum olaylarına tanıklık etme deneyimlerinin duygusal iyilik halleri ve iş performansları üzerindeki etkilerini ve bu deneyimlerle başa çıkmak için kullandıkları yöntemleri incelemektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma kapsamında İstanbul'da 4 özel hastanede çalışan 144 ebeden "Katılımcı Bilgi Formu", "Travma ile Başa Çıkma Öz-Yeterliği Ölçeği" ve "Çalışma Yaşamı Kalitesi Ölçeği" ile veriler toplanmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi Databeeg 1.0 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Demografik değişkenlere göre gruplar arasındaki farklılıkları incelemek amacıyla iki grup karşılaştırmalarında Bağımsız Örneklem t-Testi, ikiden fazla grup karşılaştırmalarında ise Tek Yönlü Varyans Analizi (One-Way ANOVA) uygulanmıştır. ANOVA sonucunda anlamlı farklılık tespit edilen durumlarda farkın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek için uygun post-hoc testlerden yararlanılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkileri incelemek amacıyla Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Tüm analizlerde anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 27.68±5.56, mesleki deneyim süresi ortalaması 51.29±60.54 ay olarak bulunmuştur. Katılımcıların %89.6'sı travmatik olarak nitelendirebileceği doğuma tanık olduğunu bildirmiştir. Çalışmada katılımcıların Travma ile Başa Çıkma Öz-Yeterliği Ölçeği toplam puan ortalamasının 49.14±12.92 olduğu ve Çalışma Yaşamı Kalitesi Ölçeği toplam puan ortalaması 53.24±8.54 olarak bulunmuştur. Çalışma Yaşamı Kalitesi Ölçeği toplam puanı ile Travma ile Başa Çıkma Öz-Yeterliği Ölçeği arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=0.337$, $p<0.001$).

Sonuç: Bulgularımız sonucunda çalışma yaşamı kalitesi arttıkça travma ile başa çıkma öz yeterliliğinin de arttığı saptanmıştır

Anahtar Kelimeler: travmatik doğum, ebe, tanıklık

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 4445

Sözlü Bildiri

The Impact of Midwives' Witnessing of Traumatic Birth Experiences on Their Professional Life and Coping Strategies

Lachyn Abdullayeva[1], Arzuv Bekniyazova[1], Suğde Kaya[1], Sayyara Merdanova[1], Gözde Küğcümen[1]

[1] *Istanbul Medipol University*

Introduction - Aim: Traumatic childbirth is defined as a condition in which the birth process is physically challenging and accompanied by a perceived loss of control. This phenomenon is not limited to medical complications alone. While traumatic childbirth has psychological effects on the mother, it also impacts midwives. The aim of this study is to examine the effects of midwives' experiences of witnessing traumatic childbirth on their emotional well-being and job performance, as well as the coping strategies they employ in dealing with these experiences.

Materials - Methods: Within the scope of this study, data were collected from 144 midwives working in four private hospitals in Istanbul using the "Participant Information Form," the "Trauma Coping Self-Efficacy Scale," and the "Quality of Work Life Scale." Data analysis was conducted using the Databeeg 1.0 software. To examine differences between groups based on demographic variables, the Independent Samples t-test was used for comparisons between two groups, while One-Way Analysis of Variance (ANOVA) was applied for comparisons involving more than two groups. In cases where ANOVA revealed significant differences, appropriate post-hoc tests were employed to determine the source of these differences. Pearson Correlation Analysis was used to assess relationships between variables. The level of statistical significance was set at $p < 0.05$

Results: The mean age of the participants was 27.68 ± 5.56 years, and the mean duration of professional experience was 51.29 ± 60.54 months. A total of 89.6% of participants reported having witnessed a childbirth they considered traumatic. The mean total score of the Trauma Coping Self-Efficacy Scale was found to be 49.14 ± 12.92, while the mean total score of the Quality of Work Life Scale was 53.24 ± 8.54. A positive and statistically significant correlation was identified between the total scores of the Quality of Work Life Scale and the Trauma Coping Self-Efficacy Scale ($r = 0.337$, $p < 0.001$)

Conclusion: The findings indicate that as the quality of work life increases, trauma coping self-efficacy also improves.

Anahtar Kelimeler: traumatic childbirth, midwife, witnessing

Bildiri No: 4456

Derleme Sözlü

Menopoz Semptomlarının Yönetiminde Tamamlayıcı ve Alternatif Yöntemlerin Etkinliği

İkbal Nur Ergin[1,*], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *EBELİK*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Menopoz, over aktivitesinin azalması veya sona ermesiyle östrojen üretiminin düşmesi sonucu ortaya çıkan ve en az 12 ay süren amenore ile tanımlanan fizyolojik bir dönemdir. Bu çalışmanın amacı, menopoz döneminde kullanılan tamamlayıcı ve alternatif yöntemlerin etkinlik ve güvenilirliğini değerlendirmek ve sağlık profesyonellerine kanıta dayalı bir bakış açısı sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma için alan yazın taraması gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Bu dönemde kadınlar, hormonal değişimlere bağlı olarak sıcak basması, gece terlemesi, kas ve eklem ağrıları ile vajinal kuruluk gibi fiziksel; uykusuzluk, huzursuzluk, sinirlilik, baş ağrısı, unutkanlık ve anksiyete gibi psikolojik semptomlar yaşayabilmektedir. Semptom yönetiminde hormon tedavisi etkili olmakla birlikte, kadınlar kanser riski algısı, ilaçlara yönelik önyargılar ve yan etki endişeleri nedeniyle sıklıkla tamamlayıcı ve alternatif tedavi yöntemlerine yönelmektedir. Ancak bu yöntemlerin tamamı etkin ve güvenli değildir. Bu nedenle ebelerin söz konusu uygulamaların yarar ve riskleri hakkında bilgi sahibi olması, doğru danışmanlık sunabilmeleri açısından önem taşımaktadır. Literatürde, klinik hipnozun menopoz semptomlarının yönetiminde destekleyici bir yöntem olarak kullanılabileceği belirtilirken; gevşeme teknikleri, farkındalık temelli stres azaltma programları ve akupunkturun vazomotor semptomlar üzerindeki etkisinin sınırlı olduğu ifade edilmektedir. Diyet düzenlemeleri ve yaşam tarzı değişikliklerinin hem semptomların azaltılmasına hem de kardiyovasküler ve kas-iskelet sağlığının korunmasına katkı sağlayabileceği bildirilmektedir. Aromaterapi uygulamalarının, özellikle lavanta kullanımının, semptomları hafifletebileceği ancak kanıtların yetersiz olduğu vurgulanmaktadır. Homeopati, egzersiz ve yoga gibi yaklaşımlar için de yeterli düzeyde kanıt bulunmamaktadır. Fitoterapi kapsamında kullanılan bitkisel ürünlerin çoğu için klinik kanıtlar sınırlıdır. Soya dikkatli kullanım gerektirirken, kırmızı yonca ve keten tohumunun etkisi desteklenmemektedir. Ginsengin semptomlar üzerinde belirgin etkisi bulunmazken kardiyovasküler açıdan faydalı olabileceği bildirilmektedir.

Sonuç: Sonuç olarak, menopoz döneminde tamamlayıcı yaklaşımların bilinçli kullanımı önemlidir. Ebelerin ve diğer sağlık profesyonellerinin kadınlara rehberlik ederek farkındalık kazandırmaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Tamamlayıcı ve alternatif tıp, Semptom yönetimi, Ebelik yaklaşımı

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Tamamlayıcı ve alternatif tıp, Semptom yönetimi, Ebelik yaklaşımı

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 4456

Derleme Sözlü

The Effectiveness of Complementary and Alternative Methods in Managing Menopausal Symptoms

İkbal Nur Ergin[1], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *MIDWIFERY*

Abstract Text: Abstract

Background and Aim: Menopause is a physiological stage defined by at least 12 consecutive months of amenorrhea, resulting from decreased estrogen production due to the decline or cessation of ovarian function. This study aimed to evaluate the effectiveness and safety of complementary and alternative methods used during menopause and to provide an evidence-based perspective for healthcare professionals

Materials and Methods: A literatüre review was conducted.

Results: During menopause, women may experience physical symptoms such as hot flashes, night sweats, musculoskeletal pain, and vaginal dryness, as well as psychological symptoms including insomnia, irritability, restlessness, headache, forgetfulness, and anxiety. Although hormone therapy is effective in symptom management, many women prefer complementary and alternative therapies due to perceived cancer risk and concerns about side effects. However, not all of these approaches are supported by sufficient evidence. Clinical hypnosis may serve as a supportive intervention, whereas relaxation techniques, mindfulness-based stress reduction, and acupuncture show limited effects on vasomotor symptoms. Dietary modifications and lifestyle changes may contribute to symptom relief and the maintenance of cardiovascular and musculoskeletal health. Aromatherapy, particularly lavender, may provide some benefit, although evidence remains limited. Similarly, there is insufficient evidence supporting homeopathy, exercise, and yoga. Evidence for herbal products is also limited; soy should be used with caution, while red clover and flaxseed are not supported. Ginseng does not significantly reduce symptoms but may offer cardiovascular benefits.

Conclusion: The informed use of complementary approaches during menopause is essential. Healthcare professionals, particularly midwives, should guide women and raise awareness.

Keywords: Menopause, Complementary and alternative medicine, Symptom management, Midwifery

Anahtar Kelimeler: Menopause, Complementary and alternative medicine, Symptom management, Midwifery

Bildiri No: 4513

Sözlü Bildiri

Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumları: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

Rabia Kakı[1], Hülya Demirci[2,*], Murat KİRİŞCİ[3]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

[3] *İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Cerrahpaşa Tıp Fakültesi*

Giriş - Amaç: Sağlık eğitimi, kadınların üreme sağlığının korunması ve geliştirilmesinde temel bir araç olup koruyucu sağlık hizmetlerinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Kadınların üreme sağlığına ilişkin eğitim gereksinimleri belirlenirken üreme sağlığını korumaya yönelik tutumları da değerlendirilmelidir. Bu araştırma, üreme çağındaki kadınların üreme sağlığını koruyucu tutumlarının belirlenmesinde geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmek amacıyla metodolojik olarak yürütülmüştür.

Gereç - Yöntem: Araştırma 23 Ekim -29 Mart 2024 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın verileri "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Kadınların Üreme Sağlığını Koruyucu Tutumları Ölçek Taslağı'" kullanılarak toplanmıştır. Veri analizlerinde, tanımlayıcı analizler, açıklayıcı ve doğrulayıcı faktör analizi, madde toplam korelasyonu, madde silinirse Cronbach alfa katsayısı, Cronbach alfa iç tutarlılık katsayısı, alt-üst gruplara dayalı madde analizi, Pearson korelasyon analizi testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Literatür taramaları, bireylerle görüşmeler ve uzman önerileri sonucu 67 maddelik soru havuzu oluşturulmuştur. Ölçeğin Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) değeri 0,86, Barlett testi sonucu 1758,184 olarak bulunmuştur (p=0,000). Açıklayıcı faktör analizi sonucunda toplam varyansın %52,57'sini açıklayan, 22 madde ve dört faktörden oluşan bir yapı elde edilmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda 22 maddelik dört faktörlü yapının iyi uyum değerleri ortaya koyduğu ve bir model olarak doğrulandığı tespit edilmiştir (xZ/sd 1,588; RMSEA 0,049; CFI 0,905; NFI 0,783; GFI 0,891; AGFI 0,862). Toplam ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0,86'dır.

Sonuç: Yapılan analizler sonucunda, ölçeğin geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğu ve kadınların üreme sağlığını koruyucu tutumlarını belirlemek amacıyla kullanılabileceği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: "Kadın, üreme sağlığı, tutum, geçerlilik, güvenilirlik, ölçek geliştirme"

Bildiri No: 4513

Sözlü Bildiri

Women's Protective Attitudes Toward Reproductive Health: A Scale Development Study

Rabia Kakı[1], Hülya Demirci[2], Murat KİRİŞCİ[3]

[1] *Manisa Celal Bayar University Institute of Graduate Education*

[2] *Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences*

[3] *Istanbul University-Cerrahpaşa Cerrahpaşa Faculty of Medicine*

Introduction - Aim: Health education is an essential tool in the protection and promotion of women's reproductive health and constitutes an indispensable component of preventive healthcare services. In determining women's educational needs regarding reproductive health, it is also necessary to assess their attitudes toward the protection of reproductive health. This study was conducted methodologically to develop a valid and reliable measurement tool for determining the protective attitudes of women of reproductive age toward reproductive health.

Materials - Methods: The study was carried out between October 23 and March 29, 2024. The data were collected using the "Descriptive Information Form" and the "Draft Scale for Women's Protective Attitudes Toward Reproductive Health." In data analysis, descriptive statistics, exploratory and confirmatory factor analyses, item–total correlation, Cronbach's alpha coefficient if item deleted, Cronbach's alpha internal consistency coefficient, item analysis based on upper and lower groups, and Pearson correlation analysis were employed.

Results: As a result of literature review, interviews with individuals, and expert opinions, an item pool consisting of 67 items was created. The Kaiser–Meyer–Olkin (KMO) value of the scale was 0.86, and the Bartlett's test result was 1758.184 ($p = 0.000$). As a result of the exploratory factor analysis, a structure consisting of 22 items and four factors explaining 52.57% of the total variance was obtained. Confirmatory factor analysis indicated that the four-factor structure with 22 items demonstrated good fit indices and was confirmed as a model ($\chi Z/df = 1.588$; RMSEA = 0.049; CFI = 0.905; NFI = 0.783; GFI = 0.891; AGFI = 0.862). The internal consistency coefficient of the overall scale was 0.86.

Conclusion: As a result of the analysis, it can be concluded that the scale is a valid and reliable measurement tool and can be used to determine women's protective attitudes toward reproductive health.

Anahtar Kelimeler: "Women, reproductive health, attitute, validity, reliability, scale development"

Bildiri No: 4534

Derleme Sözlü

Primipar ve Multipar Gebelerde Doğum Korkusu: Deneyim Korkuyu Azaltır mı?

Kübra Yaraşlı[1,*], Sümeyra Doğangönül[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Doğum korkusu, tokofobi olarak da adlandırılan ve gebelerin doğum eylemine ilişkin kaygı, endişe ve huzursuzluk yaşamasıyla karakterize bir durumdur. Doğum korkusu, doğum sürecini olumsuz etkileyerek ağrı algısının artmasına, doğum eyleminin uzamasına ve anne ile fetüs sağlığını etkileyebilecek bazı komplikasyonlara yol açabilmektedir. Bu derlemenin amacı, primipar ve multipar gebelerde doğum korkusunun doğum deneyimi ile ilişkisini incelemektir.

Primipar gebelerde doğum korkusu, daha çok belirsizliklerden dolayı ortaya çıkmaktadır. Gebelerin doğum sürecini daha önce yaşamamış olması ve buna bağlı olarak da doğum sürecinde nelerle karşılaşacağını bilmemeleri, eylem sırasında kendisine veya bebeğine zarar gelme düşüncesi gebelerde stres ve endişe yaratabilmektedir. Ayrıca gebelerin ağrı beklentilerinin yüksek olması doğum korkusunu ve kaygıyı artırmaktadır. İncelenen çalışmaların büyük çoğunluğu, primipar gebelerin, doğum sürecinin bilinmezliği ve kontrol kaybı endişesi nedeniyle multipar gebelere oranla daha yüksek düzeyde genel doğum korkusu yaşadığını göstermektedir.

Multipar gebelerde doğum korkusunu etkileyen birçok faktör vardır. Gebenin daha önce kaç kez gebelik geçirdiği, canlı doğum sayısı, önceki gebeliğinin doğum şekli, şimdiki gebeliğinde gebelik ve doğum hakkında bilgi alma durumu gibi faktörler doğum korkusu için önemli rol oynamaktadır. Primipar gebelere göre bilinmezlik durumunun daha az olduğu fakat geçmiş doğum öykülerinde sağlık personellerinin tavrı, doğumda uygulanan girişimler ve yeterli destek alamama gibi durumlar doğum korkusunu etkilemektedir. Yapılan analizlere göre daha önce doğum deneyimi olan ve olumsuz deneyim geçiren gebelerin yüksek risk grubunda olduğu saptanmıştır.

Sonuç olarak, doğum deneyimi tek başına korkuyu azaltan bir unsur değildir; korkunun azalması deneyimin "pozitif algılanma" düzeyi ile doğrudan ilişkilidir. Ebelerin, antenatal dönemde primipar gebelere "bilinmezlikle baş etme" eğitimi vermesi; multipar gebelerde ise "geçmiş deneyimlerin izlerini" sorgulayan travma duyarlı bir yaklaşım sergilemesi önerilmektedir. Doğum korkusunun yönetiminde, kadının paritesinden ziyade bireysel doğum hikayesine odaklanılması klinik uygulama açısından kritiktir.

Anahtar Kelimeler: “doğum korkusu, doğum deneyimi, primiparite, multiparite, prenatal destek”

Bildiri No: 4534

Derleme Sözlü

Fear of Childbirth in Primiparous and Multiparous Women: Does Experience Reduce Fear?

Kübra Yaraşlı[1], Sümeyra Doğangönül[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Fear of childbirth, also known as tokophobia, is characterized by feelings of anxiety, distress, and worry related to the labor process. This fear may negatively affect the course of labor by increasing pain perception, prolonging labor, and leading to complications that may impact maternal and fetal health. The aim of this review is to examine the relationship between childbirth fear and birth experience among primiparous and multiparous women.

In primiparous women, fear of childbirth is largely associated with uncertainty. Lack of prior experience, not knowing what to expect during labor, and concerns about potential harm to themselves or their baby can lead to increased stress and anxiety. Additionally, high expectations of pain further intensify fear and anxiety. The majority of studies indicate that primiparous women experience higher levels of general childbirth fear compared to multiparous women, primarily due to uncertainty and concerns about loss of control.

In multiparous women, multiple factors influence fear of childbirth, including the number of previous pregnancies, parity, mode of previous delivery, and access to information about pregnancy and childbirth. Although uncertainty is less prominent compared to primiparous women, previous negative birth experiences, healthcare providers' attitudes, obstetric interventions, and inadequate support significantly contribute to fear. Evidence suggests that women with prior negative or traumatic birth experiences constitute a high-risk group for increased childbirth fear.

In conclusion, childbirth experience alone does not necessarily reduce fear; rather, the reduction of fear is closely related to how the experience is perceived. Midwives should provide antenatal education to help primiparous women cope with uncertainty, while adopting a trauma-informed approach in multiparous women by addressing previous birth experiences. In managing childbirth fear, focusing on the individual birth narrative rather than parity alone is crucial for clinical practice.

Anahtar Kelimeler: "fear of childbirth, birth experience, primiparity, multiparity, prenatal support"

Bildiri No: 4568

Sözlü Bildiri

Gebe Kadınlarda Gebe Okuluna Katilim Durumunun Doğum Korkusu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi : Prospektif Kohort Çalışması

İrem Tunç[1,*], Ayşe Çuvadar[2], Yeter Çuvadar Baş[3]

[1] *Karabük Eğitim ve Araştirma Hastanesi, Doğum Ünitesi*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri, Ebelik Bölümü*

[3] *Gedik Üniversitesi, Gedik Yüksek Okulu*

Giriş - Amaç: Gebelik süreci, kadınların fiziksel ve psikolojik değişimler yaşadığı ve doğuma yönelik kaygıların artabildiği hassas bir dönemdir; bu süreçte gebe okulları, kadınların bilgi ve baş etme becerilerini güçlendirerek doğum korkusunu azaltmada önemli bir rol oynayabilir. Bu çalışma, Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran gebe kadınlarda gebe okuluna katılım durumunun doğum korkusu üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Prospektif kohort türündeki bu araştırmanın örneklemini Şubat 2024 - Haziran 2024 tarihleri arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi gebe okulu ve kadın doğum polikliniklerine başvuru yapan 18-38 yaş aralığındaki 128 kadın oluşturmuştur. Çalışmanın verileri 'Kişisel Bilgi Formu' ve 'Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi ölçeği A versiyonu' kullanılarak toplanmıştır. Gebe okuluna başvuran kadınlar vaka grubunu, gebe okuluna başvuru yapmayıp yalnızca Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Doğum Polikliniğine başvuru yapan gebeler kontrol grubunu oluşturdu. İstatistiksel analizler, SPSS 27.0 paket programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Tüm istatsistiksel analizlerde P değeri <0,05 ise istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Vaka grubunda yer alan gebelerin Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A versiyonundan aldıkları puan ortalamaları 50,79±22,34, kontrol grubunda yer alan gebelerin ise Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A versiyonundan aldıkları puan ortalamaları 54,39±22,00 olarak bulunmuştur ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur.

Sonuç: Gebe okuluna katılan kadınların korku düzeyleri daha düşüktür ancak kontrol grubu ile kıyaslandığında aralarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Gebe okullarının doğum korkusunu azaltma potansiyeli bulunsa da bu etkinin daha belirgin hale gelebilmesi için programların içerik ve katılım düzeylerinin gözden geçirilmesi ve iyileştirilmesi önerilmektedir. Ayrıca, daha geniş örneklem gruplarıyla yapılacak ileri araştırmalarla bu bulguların doğrulanması faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: ebe, gebe, gebe okulu, doğum, doğum korkusu

Bildiri No: 4568

Sözlü Bildiri

Examining the Effect of Participation in Antenatal Education on Fear of Childbirth in Pregnant Women: A Prospective Cohort Study

İrem Tunç[1], Ayşe Çuvadar[2], Yeter Çuvadar Baş[3]

[1] *Karabük Training and Research Hospital, Maternity Unit*

[2] *Karabuk University, Health Sciences, Midwifery Department*

[3] *Gedik University, Gedik Vocational School*

Introduction - Aim: Pregnancy is a sensitive period during which women experience physical and psychological changes, and anxieties about childbirth can increase; during this period, prenatal classes can play an important role in reducing fear of childbirth by strengthening women's knowledge and coping skills. This study was conducted to examine the effect of participation in prenatal classes on the fear of childbirth in pregnant women who applied to Karabük Training and Research Hospital.

Materials - Methods: The sample for this prospective cohort study consisted of 128 women aged 18-38 who applied to the antenatal classes and obstetrics and gynecology outpatient clinics of Karabük Training and Research Hospital between February 2024 and June 2024. Data were collected using a 'Personal Information Form' and the 'Wijma Birth Expectation/Experience Scale Version A'. Women who applied to the antenatal classes constituted the case group, while pregnant women who did not apply to the antenatal classes but only applied to the Obstetrics and Gynecology Outpatient Clinic of Karabük Training and Research Hospital formed the control group. Statistical analyses were performed using the SPSS 27.0 software package. In all statistical analyses, a P value <0.05 was considered statistically significant.

Results: The mean score of pregnant women in the case group on the Wijma Birth Expectation/Experience Scale Version A was 50.79±22.34, while the mean score of pregnant women in the control group on the Wijma Birth Expectation/Experience Scale Version A was 54.39±22.00. There was no statistically significant difference between the two groups.

Conclusion: Women who attended prenatal classes had lower levels of fear, but there was no significant difference when compared to the control group. While prenatal classes have the potential to reduce fear of childbirth, it is recommended that the content and participation levels of the programs be reviewed and improved to make this effect more pronounced. Furthermore, further research with larger sample groups could be beneficial to confirm these findings.

Anahtar Kelimeler: midwife, pregnant woman, prenatal class, childbirth, fear of childbirth

Bildiri No: 4618

Sözlü Bildiri

Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresinin Prenatal Emzirme Öz-Yeterlilik Düzeyi ile İlişkisi

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Tuğba Cankurt[1,*]

[1] *Sinop Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Toplumsal cinsiyet rolü stresinin kadının tüm yaşamını olumsuz etkileyebilme ihtimali oldukça önemlidir. Kadın yaşamının en özel dönemlerinden biri olan gebelik dönemi ve emzirmenin de cinsiyet rolü stresinden etkilenebileceği düşünülmektedir. Bu nedenle araştırmada gebelerdeki toplumsal cinsiyet rolü stresi ile prenatal emzirme öz-yeterlilik düzeyi arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel bir çalışmadır. Araştırma Nisan 2025-Mart 2026 tarihleri arasında polikliniklerine başvuran 136 gebe ile yürütülmüştür. Veriler tanımlayıcı bilgi formu, Kadın Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresi Ölçeği (KTCRSÖ) ve Prenatal Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler için sayı, yüzde, ortalama, ortanca ve standart sapma hesaplanmıştır. Normal dağılım gösteren gebelerin toplumsal cinsiyet rolü stresi puan ortalaması ile prenatal emzirme öz-yeterlilik puan ortalaması arasındaki ilişki Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 29,70±5,307'dir. KTCRSÖ puan ortalamasının 63,38±24,43, Prenatal Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği puan ortalamasının ise 81,24±15,51 olarak saptanmıştır. Gebelerin toplumsal cinsiyet rolü stres düzeyi ile prenatal emzirme öz-yeterlilik düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($r = 0,067$, $p = 0,435$). Ayrıca sosyo-demografik ve obstetrik özelliklerin KTCRSÖ ve Prenatal Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği puan ortalamalarına istatistiksel olarak anlamlı etkisinin olmadı belirlenmiştir. Ancak gebelerden vajinal doğumu tercih edenlerin toplumsal cinsiyet rolü stres düzeyinin anlamlı düzeyde daha az olduğu bulunmuştur ($t=-2.419$, $p=0.017$).

Sonuç: Gebelerdeki prenatal dönemde emzirme öz yeterliliğin toplumsal cinsiyet rolü stresinden bağımsız olarak şekillenebileceğini düşündürmektedir. Ancak vajinal doğumu tercih eden gebelerde toplumsal cinsiyet rolü stresinin daha düşük olması, doğum tercihinin psikolojik iyi oluş üzerinde olumlu bir etkisinin olabileceğine vurgu yapmaktadır. Sağlık profesyonellerinin gebelerin doğum tercihlerini destekleyerek ve toplumsal cinsiyet rolü kaynaklı stresleri fark ederek kişiselleştirilmiş danışmanlık sunmaları son derece önemlidir. Gelecekte, gebelerin stres yönetimi ve öz yeterlilik artırmaya yönelik destek ihtiyaçlarını belirlemeyen müdahaleler geliştirilmesi önerilmektedir.

Not: Araştırma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Toplumsal cinsiyet, emzirme, öz yeterlilik

Bildiri No: 4618

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Gender Role Stress and Prenatal Breastfeeding Self-Efficacy

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Tuğba Cankurt[1]

[1] *Sinop University*

Introduction - Aim: The potential for gender role stress to negatively impact a woman's entire life is of significant importance. It is believed that pregnancy and breastfeeding, two of the most critical periods in a woman's life, may also be affected by gender role stress. Therefore, the aim of this study was to examine the relationship between gender role stress and prenatal breastfeeding self-efficacy among pregnant women.

Materials - Methods: This is a descriptive cross-sectional study. The research was conducted between April 2025 and March 2026 with 136 pregnant women. Data were collected using a demographic information form, the The Feminine Gender Role Stress Scale (FGRSS), and the Prenatal Breastfeeding Self-Efficacy Scale. Descriptive statistics included frequency, percentage, mean, median, and standard deviation. The relationship between the mean gender role stress scores and the mean prenatal breastfeeding self-efficacy scores of the pregnant women, which showed a normal distribution, was examined using Pearson correlation analysis.

Results: The mean age of the pregnant women was 29.70 ± 5.307. The mean FGRSS score was 63.38 ± 24.43, and the mean Prenatal Breastfeeding Self-Efficacy Scale score was 81.24 ± 15.51. No statistically significant relationship was found between the pregnant women's gender role stress level and their prenatal breastfeeding self-efficacy level ($r = 0.067$, $p = 0.435$). Furthermore, it was determined that sociodemographic and obstetric characteristics had no statistically significant effect on the mean scores of the FGRSS and the Prenatal Breastfeeding Self-Efficacy Scale. However, it was found that pregnant women who preferred vaginal delivery had a significantly lower level of gender role stress ($t = -2.419$, $p = 0.017$).

Conclusion: The findings suggest that breastfeeding self-efficacy in pregnant women may develop independently of gender role stress during the prenatal period. However, the lower levels of gender role stress observed in pregnant women who prefer vaginal delivery highlight that birth preference may have a positive effect on psychological well-being. It is of utmost importance for healthcare professionals to provide personalized counseling by supporting pregnant women's birth preferences and recognizing gender role-related stress. In the future, it is recommended to develop interventions that identify pregnant women's needs for support in stress management and self-efficacy enhancement.

Anahtar Kelimeler: Gender, breastfeeding, self-efficacy

Bildiri No: 4620

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Ruh Sağlığı Okuryazarlığının Pozitif Ruh Sağlığı ile İlişkisi

Öznur Hasdemir[1], Selinay Erol[2,*]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Programı, Sivas, Türkiye*

Giriş - Amaç: Ruh sağlığı okuryazarlığı ile pozitif ruh sağlığı arasındaki ilişkiyi anlamak, sağlık profesyonellerinin gelişim sürecinde psikolojik iyi oluşu destekleyen stratejilerin belirlenmesi açısından kritik bir önem taşımaktadır. Bu araştırma; ebelik öğrencilerinin ruh sağlığı okuryazarlığının pozitif ruh sağlığı ile ilişkisini incelemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tiptedir. Araştırma, bir üniversitenin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Lisans Programı'na kayıtlı 387 (N=416, n=387) öğrenci ile yürütülmüştür. Veri toplama sürecinde; literatür doğrultusunda hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği-Yetişkin Kısa Formu: Türkçe Versiyonu ve Pozitif Ruh Sağlığı Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler; tanımlayıcı istatistikler, ANOVA, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,1±2,7 yıl olup, Pozitif Ruh Sağlığı (PRS) puan ortalaması 72,1±14,1, Ruh Sağlığı Okuryazarlığı (RSOÖ) puan ortalaması 71,0±7,3 olarak belirlenmiştir. Sınıf düzeyi arttıkça RSOÖ puanlarının azalma eğiliminde olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). PRS ile RSOÖ toplam puanları arasında negatif yönlü, zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=-0,337$; $p<0,001$). Regresyon analizi sonucunda, ruh sağlığı okuryazarlığının pozitif ruh sağlığını anlamlı bir şekilde yordadığı ve toplam varyansın %11,4'ünü açıkladığı saptanmıştır ($\beta=-0,337$; $p<0,001$).

Sonuç: Elde edilen bulgular, ruh sağlığı okuryazarlığı ile pozitif ruh sağlığı arasında negatif yönlü bir ilişki olduğunu göstermektedir. Bu durum, artan farkındalığın bireylerin ruhsal durumlarını daha eleştirel değerlendirmesine yol açtığı şeklinde yorumlanabilir. Sonuç olarak, ebelik eğitiminde yalnızca bilgi düzeyinin artırılması değil, öğrencilerin psikolojik iyi oluşunu destekleyen bütüncül yaklaşımların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, ebelik öğrencisi, ebelik eğitimi, ruh sağlığı, pozitif ruh sağlığı, sağlığı okuryazarlığı

Bildiri No: 4620

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Mental Health Literacy and Positive Mental Health Among Midwifery Students

Öznur Hasdemir[1], Selinay Erol[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dali, Yüksek Lisans Programi, Sivas, Türkiye*

Introduction - Aim: Understanding the relationship between mental health literacy and positive mental health is of critical importance for determining strategies that support psychological well-being throughout the development process of health professionals. This study was designed to investigate the relationship between mental health literacy and positive mental health among midwifery students.

Materials - Methods: This study is descriptive and cross-sectional in design. It was conducted with 387 (N=416, n=387) students enrolled in the Midwifery Bachelor's Program at the Faculty of Health Sciences of a university. Data were collected using a Personal Information Form, the Mental Health Literacy Scale–Adult Short Form (Turkish Version), and the Positive Mental Health Scale. The data were evaluated using descriptive statistics, ANOVA, Pearson correlation, and linear regression analysis.

Results: The mean age of the participants was 21.1±2.7 years, with a mean Positive Mental Health (PMH) score of 72.1±14.1 and a mean Mental Health Literacy (MHL) score of 71.0±7.3. It was determined that MHL scores tended to decrease as the grade level increased ($p<0.05$). A weak, negative, and significant relationship was found between PMH and MHL total scores ($r=-0.337$; $p<0.001$). Regression analysis revealed that mental health literacy significantly predicted positive mental health, explaining 11.4% of the total variance ($\beta=-0.337$; $p<0.001$).

Conclusion: The findings indicate a negative association between mental health literacy and positive mental health, which may be interpreted as increased awareness leading individuals to evaluate their mental state more critically. Consequently, it is recommended that midwifery education focus not only on increasing knowledge but also on developing holistic approaches that support students' psychological well-being

Anahtar Kelimeler: Midwifery, midwifery students, midwifery education mental health, positive mental health, health literacy

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 4681

Derleme Poster

Cinsel Şiddetin Cinsel Sağlık Üzerindeki Etkileri: Literatür Temelli Bir Analiz

Kübra Şerif ÖZTÜRK[1,*], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Cinsellik, biyolojik ve psikososyal boyutlarıyla insan yaşamının temel bileşenlerinden biridir. Karşılıklı rıza ve etik sınırlar çerçevesinde deneyimlendiğinde bireysel refahı artıran bu süreç, rızanın dışlandığı cinsel şiddet olgusuyla birlikte ağır bir suç ve travma kaynağına dönüşmektedir. Bireyin fiziksel ve ruhsal bütünlüğünü tehdit eden cinsel şiddet, mağdurun tüm yaşam döngüsüne yayılan derin izler bırakmaktadır. Bu çalışma, cinsel şiddet olgusunu ve bu şiddetin cinsel sağlık üzerindeki çok boyutlu etkilerini güncel literatür verileri ışığında analiz etmeyi amaçlamaktadır.
Yöntem: Araştırma kapsamında Türkçe ve İngilizce dizinler (Google Akademik ve PubMed) üzerinden "cinsel şiddet" ve "cinsel istismar" anahtar kelimeleri kullanılarak sistematik bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Yapılan tarama sonucunda ulaşılan 893 makale, araştırmanın kapsamı ve amaçları doğrultusunda metodolojik olarak incelenmiş; dahil edilme kriterlerini karşılayan çalışmalar sentezlenerek analize dahil edilmiştir.
Bulgular: İncelenen literatürde cinsel şiddet, çok boyutlu bir risk alanı olarak karşımıza çıkmaktadır; cinsel şiddetin demografik risk faktörleri, sosyoekonomik belirleyiciler, kültürel algılar ve uzun dönemli fonksiyonel/psikolojik etkiler olmak üzere dört temel eksende toplanmıştır. Sosyoekonomik açıdan kişisel geliri olan kadınların istismara daha az maruz kaldığı görülmektedir. Demografik olarak 12-19 yaş grubu en savunmasız kitleyi oluştururken, sosyal medya aracılığıyla kurulan temasların ilk 90 gününde %57,8 oranında cinsel suç işlendiği saptanmıştır. Uzun dönemli fonksiyonel etkiler kapsamında çocukluk çağı istismarının yetişkinlikte düşük cinsel istek ve ağrıya yol açtığı, psikolojik düzeyde ise maruziyet sonrası depresyonun üçüncü ayda anlamlı arttığı belirlenmiştir. Kültürel bağlamda ise bekâretin namusla ilişkilendirilmesinin ve cinsel mitlerin özellikle Doğu bölgelerinde ve muhafazakâr yapılarda belirginleştiği saptanmıştır.
Sonuç: Çalışma, cinsel şiddetin önlenmesinde çocukluk döneminin en kritik müdahale aralığı olduğunu kanıtlamaktadır. Kadınların ekonomik bağımsızlığı koruyucu bir faktör olarak öne çıkarken, dijital mecralardaki risklere karşı özellikle adölesanların korunması gerekmektedir. Kültürel mitlerin cinsel sağlık üzerindeki baskısı, bölgesel ve ailesel odaklı eğitim modellerine ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. Sonuç olarak, cinsel şiddetin fonksiyonel ve psikolojik yansımalarını azaltmak için çok disiplinli müdahale stratejileri hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, cinsel şiddet, cinsel istismar

Bildiri No: 4681

Derleme Poster

Sexual Violence and Its Effects on Sexual Health: A Literature-Based Analysis

Kübra Şerif Öztürk[1], Merve AFACAN SATIOĞLU[1]

[1] *Karabuk University*

Abstract Text: Introduction: Sexuality is one of the fundamental components of human life, encompassing both biological and psychosocial dimensions. While this process enhances individual well-being when experienced within the framework of mutual consent and ethical boundaries, it transforms into a serious crime and a source of trauma when accompanied by the phenomenon of sexual violence, where consent is absent. Sexual violence, which threatens an individual's physical and mental integrity, leaves deep scars that extend throughout the victim's entire life cycle. This study aims to analyze the phenomenon of sexual violence and its multidimensional effects on sexual health in light of current literature data. Method: A systematic literature review was conducted using the keywords "sexual violence" and "sexual abuse" through Turkish and English databases (Google Scholar and PubMed). The 893 articles identified through the search were methodologically reviewed in accordance with the study's scope and objectives; studies meeting the inclusion criteria were synthesized and included in the analysis. Findings: In the reviewed literature, sexual violence emerges as a multidimensional risk area; the demographic risk factors, socioeconomic determinants, cultural perceptions, and long-term functional/psychological effects of sexual violence have been grouped into four main categories. From a socioeconomic perspective, it is observed that women with personal income are less likely to be subjected to abuse. Demographically, the 12–19 age group constitutes the most vulnerable population, while it was determined that 57.8% of sexual offenses were committed within the first 90 days of contacts established via social media. Regarding long-term functional effects, childhood abuse was found to lead to low sexual desire and pain in adulthood; psychologically, post-exposure depression was found to increase significantly by the third month. In the cultural context, it was determined that the association of virginity with honor and sexual myths are particularly pronounced in Eastern regions and conservative societies. Conclusion: In conclusion, multidisciplinary intervention strategies are vital for reducing the functional and psychological repercussions of sexual violence.

Anahtar Kelimeler: Sexuality, sexual violence, sexual abuse

Bildiri No: 4684

Derleme Sözlü

Engelli Bireylerde Doğal Doğum ve Ebelik Yaklaşımı

Merve Hilal Turan[1,*], Yasemin Sökmen[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Özet Metin: Engelli Bireylerde Doğal Doğum ve Ebelik Yaklaşımı

ÖZET

Giriş-Amaç: Her kadın için eşsiz bir deneyim olan doğum eyleminin doğal bir şekilde gerçekleşmesi önemlidir. Doğal doğuma yönelimin artması ebeveynleri doğuma hazırlık yöntemlerine yönlendirmiştir. Doğal doğuma yönelim bu kadar artmışken engelli bireylerin doğumlarından nadiren bahsedildiği ve genelde sezaryen doğuma yönlendirildikleri görülmektedir. Bu derlemenin amacı, engelli bireylerde doğal doğum ve ebelik yaklaşımı hakkında literatür doğrultusunda bilgi sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu derleme, 10.01.2026-01.03.2026 tarihleri arasında PubMed, Cochrane, Science Direct ve Google Akademik sayfaları üzerinden "engelli kadın", "doğuma hazırlık" ve "doğal doğum" anahtar kelimeleri ve kombinasyonu kullanılarak taranmış olup, tarama sonucunda elde edilen bulgular yorumlayıcı şekilde sunulmuştur.

Bulgular: Doğal doğum, kadının içgüdüleri ile doğuma aktif katılması, annenin travay sürecindeki müdahalelerde onamının alınması ve gereksiz müdahalelerin yapılmaması olarak açıklanmaktadır. Doğal doğuma verilen önem günümüzde artmışken dünya nüfusunun %16'sını oluşturan engelli bireylerin doğumlarından nadiren bahsedildiği ve genelde sezaryen doğuma yönlendirildikleri görülmektedir. Ayrıca engelli kadınların sağlık hizmetlerine fiziksel olarak ulaşamama, bilgi ve iletişim materyallerinin eksikliği, sağlık profesyonellerinin yetersiz bilgi ve olumsuz tutumları, sağlık hizmetlerin yüksek maliyetleri nedeniyle doğal doğum yapacak engelli kadınlar; üreme ve cinsel sağlık ihtiyaçlarını sıklıkla karşılayamamaktadır. Bu nedenle ebelerin engelli bireylere tarafsız ve destekleyici bir bakış açısıyla yaklaşılması, doğum sürecinde engelli kadınlara standart yaklaşımların benimsenmesinin yanı sıra engelliliğe yönelik bireysel bakım geliştirilmeli ve doğum seçeneklerine karar verebilmeleri konusunda desteklenmesi gerekmektedir.

Sonuç: Engelli bireylerin doğal doğum yapmasını engelleyen faktörler tespit edilerek bireysel bakım planlaması yürütülmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Engelli kadın, doğal doğum, doğuma hazırlık, ebe

Bildiri No: 4684

Derleme Sözlü

Natural Birth And Midwifery Approach In Disabled Individuals

Merve Hilal Turan[1], Yasemin Sökmen[1]

[1] *Ondokuz Mayıs University*

Abstract Text: Natural Birth And Midwifery Approach In Disabled Individuals
ABSTRACT

Objective: It is important for childbirth, a unique experience for every woman, to occur naturally. The increasing trend towards natural childbirth has led parents to explore childbirth preparation methods. Despite this rise in natural childbirth trends, the births of individuals with disabilities are rarely discussed, and parents are generally directed towards cesarean delivery. The aim of this review is to present information on natural childbirth and midwifery approaches for individuals with disabilities, based on the literature.
Materials and Methods: This review was compiled by searching PubMed, Cochrane, Science Direct, and Google Scholar between January 10, 2026, and March 1, 2026, using the keywords and combinations of "disabled women," "preparation for childbirth," and "natural childbirth." The findings obtained from these searches are presented in an interpretive manner.
Results: Natural childbirth is defined as a woman's active participation in labor based on her instincts, obtaining her consent for interventions during labor, and avoiding unnecessary interventions. While the importance given to natural childbirth has increased today, it is observed that the births of disabled individuals, who constitute 16% of the world's population, are rarely mentioned and they are generally directed towards cesarean delivery. Furthermore, due to physical inaccessibility to healthcare services, lack of information and communication materials, insufficient knowledge and negative attitudes of healthcare professionals, and the high cost of healthcare services, disabled women who would give birth naturally often cannot meet their reproductive and sexual health needs. Therefore, midwives should approach individuals with disabilities from a neutral and supportive perspective, develop individualized care tailored to their disabilities instead of adopting standard approaches during childbirth, and support them in making decisions about birth options.
Conclusion: It is recommended that factors preventing disabled individuals from having natural births be identified and an individualized care plan be developed.

Anahtar Kelimeler: Disabled woman, natural childbirth, childbirth preparation, midwifery

Bildiri No: 4700

Derleme Sözlü

Görünmez yaralar: obstetrik şiddet sarmalında travma ve "saygılı doğum bakımı" protokolleri

Sema Aker[1], Ceren Karakaya[1,*], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *sağlik bilimleri üniversitesi*

Özet Metin: Bu derleme, obstetrik şiddet kavramını ve şiddeti önlemede önemli yaklaşımlar arasında yer alan saygılı doğum protokollerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. “Obstetrik Şiddet”, “Saygılı Doğum Bakımı”, “Travma”, “Anne Sağlığı”, “Obstetric Violence”, “Respectful Maternity Care”, “Trauma”, “Maternal Health” anahtar kelimeleri ile Google Scholar ve PubMed veri tabanları taranarak erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Araştırmanın kapsamını 2016-2026 yılları arasında yayımlanan tam metnine ulaşılan 10 makale oluşturmuştur.

Obstetrik şiddet gebelik, doğum ve postpartum süreçte sağlık personelleri tarafından kadınlara yönelik kötü muamele, saygısızlık, istismar, ihmal ve insan hakları ihlali uygulamalarını içermektedir. Dünya Sağlık Örgütü, Dünya genelinde bir çok kadının sağlık kuruluşlarında saygısız ve kötü muameleye maruz kaldığını bildirmektedir. Ülkemizde gerçekleştirilen çalışmada, kadınların %76,4’ünün obstetrik şiddete maruz kaldığı saptanmıştır. Mevcut literatürde, obstetrik şiddetin kadınların doğum deneyimi üzerinde önemli ölçüde olumsuz etkiler yarattığı görülmektedir. Bununla birlikte, obstetrik şiddet algısı arttıkça travmatik doğum algısınında arttığı ve bunun kadınların psikolojik durumunu olumsuz etkilediği görülmektedir. İspanya’da yürütülen bir çalışmada da obstetrik şiddet algısı yüksek olan kadınlarda postpartum dönemde travma sonrası stres bozukluğu gelişme riskinin belirgin düzeyde arttığı bildirilmektedir. Bununla birlikte, saygılı doğum bakımı ile travmatik doğum algısı arasında güçlü bir negatif ilişki bulunduğu bakımın niteliğinin doğum deneyimi üzerindeki etkisini açıkça ortaya koymaktadır. Literatür bulguları, obstetrik şiddetin doğum sürecinde kadınların yalnızca fiziksel bütünlüğünü değil, aynı zamanda psikolojik ve sosyal iyilik halini de olumsuz etkileyen önemli bir travma kaynağı olduğunu göstermektedir. Obstetrik şiddetin kadınlarda doğum travması, doğum korkusu ve sağlık sistemine güvensizlik geliştirebildiği saptanmıştır. Özellikle travmatik doğum deneyiminin postpartum depresyon, anksiyete bozuklukları ve sonraki gebeliklerde sağlık hizmetlerinden kaçınma davranışları ile ilişkili olduğu görülmüştür. Bulgular ayrıca, saygılı doğum bakımı protokollerinin obstetrik şiddetin önlenmesinde koruyucu bir çerçeve sunduğunu göstermektedir. Bu protokoller kapsamında bilgilendirilmiş onam, mahremiyetin korunması, kadın merkezli karar alma süreçleri ve sürekli duygusal destek uygulamalarının, travma gelişimini azalttığı ve doğum memnuniyetini artırdığı belirlenmiştir. Sonuç olarak; ebelik bakımı, bütüncül destekle doğum deneyimini iyileştirerek obstetrik şiddeti önleyebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Deneyimi; Obstetrik Şiddet; Saygılı Doğum Bakımı; Travma.

Bildiri No: 4700

Derleme Sözlü

Invisible wounds: trauma in the cycle of obstetric violence and "respectful birth care" protocols

Sema Aker[1], Ceren Karakaya[1], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *health sciences university*

Abstract Text: This review was conducted to examine the concept of obstetric violence and the implementation of respectful maternity protocols as critical approaches to preventing mistreatment and improving maternal health outcomes. Articles accessed through systematic searches of Google Scholar and PubMed databases were evaluated. The search utilized keywords including “Obstetric Violence,” “Respectful Maternity Care,” “Trauma,” and “Maternal Health.” The scope of the research consisted of 10 articles published between 2016-2026, focusing on the intersection of healthcare quality and traumatic birth experiences.
Obstetric violence encompasses ill-treatment, disrespect, abuse, neglect, and human rights violations by healthcare personnel during pregnancy, childbirth, and the postpartum period. The World Health Organization reports that such disrespect is global phenomenon. Studies indicate that high perceptions of obstetric violence significantly correlate with increased traumatic childbirth experiences. For instance, research in Spain highlights a substantially increased risk of postpartum post-traumatic stress disorder among women facing such violence. Furthermore, a strong negative correlation exists between respectful care and birth trauma, emphasizing that care quality directly dictates the psychological trajectory of the mother. Findings show that obstetric violence acts as a major source of trauma, affecting women’s physical integrity and long-term psychological well-being. It leads to birth trauma, fear of subsequent labor, and systemic distrust in healthcare. Traumatic experiences are specifically associated with postpartum depression, anxiety disorders, and avoidance behaviors regarding medical services in future pregnancies. Conversely, respectful maternity care protocols including informed consent, privacy protection, woman-centered decision-making, and continuous emotional support provide a protective framework. These practices mitigate trauma development and significantly enhance birth satisfaction.
In conclusion, obstetric violence is a multidimensional public health issue with profound psychological consequences. Midwifery care, grounded in holistic support and empathetic communication, serves as a primary defense against violence. Implementing respectful care protocols is essential to transforming maternal healthcare into a safe, dignified, and empowering experience.

Anahtar Kelimeler: Birthing Experience; Obstetric Violence; Respectful Birthing Care; Trauma.

Bildiri No: 4714

Poster Bildiri

Lüks Mü İhtiyaç Mı: Küresel Standartlar ve Türkiye Gerçeğinde Kapsamlı Cinsellik Eğitimi

Büşra Baydaş[1,*], Resmiye Özdilek[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: Kapsamlı Cinsellik Eğitimi (KCE), cinselliğin bilişsel, duygusal, fiziksel ve sosyal yönlerini insan hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği temelli öğreten bütüncül bir yaklaşımdır. Amaç, uluslararası KCE standartlarını, küresel iyi uygulama modellerini ve Türkiye'de verilen eğitimi karşılaştırmalı bir perspektifle analiz etmektir.

Gereç - Yöntem: 2024 yılında küresel ölçekte 15-19 yaş grubunda yaklaşık 1 milyon gencin HIV ile yaşaması, yıllık 21 milyon adölesan gebeliğin %50'sinin istenmemesi ve gençlerin %54'ünün çevrimiçi tacize maruz kalması çalışmanın gerekçesini oluşturmaktadır. Birleşmiş Milletler Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (UNESCO), Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve Birleşmiş Milletler Uluslararası Çocuklara Acil Yardım Fonu (UNICEF) kuruluşlarının teknik rehberleri, güncel durum raporları, meta-analiz çalışmalarından elde edilen veriler ve güncel literatürün incelenmesine dayalı derleme niteliğindedir.

Bulgular: Elde edilen çıktılar, KCE programlarının adölesanlarda istatistiksel olarak anlamlı ve güçlü bir olumlu etkisi olduğunu, karar verme ve risk analizi gibi bilişsel yeteneklere büyük ölçüde katkı sağlandığını göstermektedir. Ayrıca, KCE'nin cinsel perhizi artırdığı ve gebelik oranlarını radikal şekilde düşürdüğü de meta-analiz sonuçları ile doğrulamaktadır. Küresel düzeyde ülkelerin %85'i KCE'yi müfredatına dahil etmiştir ancak Türkiye'de mevcut öğretim programları içeriğinde KCE hedeflerinin %50'den fazlasının karşılanmadığı ve özellikle 12-18 yaş grubunda cinsel sağlık konusunun azaldığı saptanmıştır.

Sonuç: Bilimsel veriler, KCE ile güçlenen gençlerin istismara karşı daha korunaklı, risklere karşı daha dirençli ve kendi gelecekleri üzerinde gerçek söz hakkına sahip bireyler olduğunu kanıtlamaktadır. Hollanda, İsveç, Finlandiya gibi başarılı küresel modellerin aksine, Türkiye'deki müfredat eksikliği gençleri hayati bilgilerden uzaklaştırarak risklere açık hale getirmektedir. KCE'nin bir "lüks" değil ihtiyaç olduğu gerçeğinden hareketle Türkiye'deki eğitim içeriğinin uluslararası standartlara göre yeniden düzenlenmesi, bireyin bedensel bütünlüğünü koruma altına alan sarsılmaz bir temel hakka dönüştürecektir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Eğitim, Adölesan, Küresel Sağlık, Üreme Hakları

Bildiri No: 4714

Poster Bildiri

Luxury or Necessity: Comprehensive Sexuality Education within Global Standards and the Reality of Turkey

Büşra Baydaş[1], Resmiye Özdilek[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik bölümü*

Introduction - Aim: Comprehensive Sexuality Education (CSE) is a holistic approach that teaches the cognitive, emotional, physical, and social aspects of sexuality based on human rights and gender equality. The objective is to analyze international CSE standards, global best practice models, and the education provided in Turkey through a comparative perspective.

Materials - Methods: The rationale for this study is based on the global reality that approximately 1 million young people in the 15-19 age group were living with HIV in 2024, 50% of the 21 million annual adolescent pregnancies were unintended, and 54% of youth were exposed to online harassment. This study is a review based on the examination of technical guidelines, current status reports, and meta-analysis data from organizations such as UNESCO, the World Health Organization (WHO), and UNICEF, as well as an analysis of current literature.

Results: The findings indicate that CSE programs have a statistically significant and strong positive impact on adolescents, contributing substantially to cognitive abilities such as decision-making and risk analysis. Furthermore, meta-analysis results confirm that CSE increases sexual abstinence and radically reduces pregnancy rates. While 85% of countries globally have integrated CSE into their curricula, it has been determined that more than 50% of CSE objectives are not met within the current teaching programs in Turkey, and there is a notable decrease in sexual health coverage, particularly for the 12-18 age group.

Conclusion: Scientific data proves that young people empowered by CSE are better protected against abuse, more resilient to risks, and become individuals with a genuine say in their own futures. In contrast to successful global models such as the Netherlands, Sweden, and Finland, the lack of curriculum in Turkey distances youth from vital information, leaving them vulnerable to risks. Based on the reality that CSE is a "necessity" rather than a "luxury," restructuring the educational content in Turkey according to international standards will transform it into an unshakable fundamental right that safeguards the bodily integrity of the individual.

Anahtar Kelimeler: Sexuality Education, Adolescent, Global Health, Reproductive Rights

Bildiri No: 4725

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinde Yapay Zekâya Uyum Süreci: Anksiyete, Değişime Direnç ve Mesleki Kimlik Gelişimi

Melike Sena Aydın[1,*], Özlem Güner[1]

[1] *Sinop Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç

Sağlık hizmetlerinde dijital dönüşümle birlikte yapay zekâ (YZ) uygulamaları obstetrik bakımın birçok alanına girmeye başlamıştır. Fetal monitörizasyon verilerinin değerlendirilmesi, riskli gebeliğin erken öngörülmesi, klinik karar destek sistemleri ve uzaktan hasta izlem uygulamaları bu kullanım alanları arasındadır. Bu gelişmeler geleceğin ebeleri olan öğrencilerin mesleki rollerini ve meslek algılarını etkilemektedir. Bu derlemenin amacı, ebelik öğrencilerinde YZ'ye uyum sürecini yapay zekâ anksiyetesi, değişime direnç ve mesleki kimlik gelişimi çerçevesinde incelemek ve eğitimsel çıkarımlar sunmaktır.

Yöntem

Bu çalışma anlatı derleme niteliğindedir. Ulusal ve uluslararası literatür; "artificial intelligence", "midwifery education", "technology anxiety", "resistance to change" ve "professional identity" anahtar sözcükleri kullanılarak incelenmiş, sağlık öğrencilerinde teknoloji algısı ve dijital sağlık uyum süreçlerini ele alan araştırmalar değerlendirilmiştir.

Bulgular

Literatür, sağlık öğrencilerinin YZ'ye karşı hem olumlu hem kaygı içeren bir tutum geliştirdiğini göstermektedir. YZ'nin klinik hataları azaltabileceği düşünülmekle birlikte mesleki rol kaybı, karar verme yetkisinin azalması ve sorumluluk belirsizliği gibi nedenlerle kaygı oluşabilmektedir. Yapay zekâ anksiyetesi özellikle bilgi eksikliği, kontrol kaybı algısı ve etik belirsizliklerle ilişkilidir. Değişime direnç; teknolojinin karmaşık algılanması, klinik uygulamada hata yapma korkusu ve mesleki değersizleşme endişesiyle ilişkilidir. Ancak erken dönemde verilen dijital sağlık eğitimi ve uygulama temelli öğrenme deneyimleri bu direnci azaltmaktadır. YZ'nin mesleğin yerini alan değil karar destek aracı olarak algılanması mesleki uyumu güçlendirmektedir.

Sonuç ve Öneriler

Ebelik öğrencilerinde YZ'ye uyum yalnızca teknik beceri değil, psikolojik ve mesleki bir adaptasyon sürecidir. Müfredatta yapay zekâ okuryazarlığına yer verilmesi, simülasyon temelli senaryoların kullanılması ve etik konuların tartışılması öğrencilerin kaygısını azaltabilir ve değişime uyumu artırabilir. Dijital sağlık yetkinliklerinin yapılandırılmış biçimde kazandırılması, geleceğin ebelerinin teknolojiyi güvenli ve etkin kullanabilmesi açısından gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ; Ebelik eğitimi; Teknoloji anksiyetesi; Değişime direnç; Mesleki kimlik gelişimi

Bildiri No: 4725

Derleme Sözlü

Adaptation Process to Artificial Intelligence Among Midwifery Students: Anxiety, Resistance to Change, and Professional Identity Development

Melike Sena Aydın[1], Özlem Güner[1]

[1] *Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop, Türkiye*

Abstract Text: Aim

With the ongoing digital transformation in healthcare, artificial intelligence (AI) applications have begun to be incorporated into various areas of obstetric care. Evaluation of fetal monitoring data, early prediction of high-risk pregnancy, clinical decision-support systems, and remote patient monitoring are among these applications. Such developments influence the professional roles and perceptions of midwifery students, who represent the future workforce. This review aims to examine the adaptation process to AI among midwifery students in terms of artificial intelligence anxiety, resistance to change, and professional identity development, and to provide educational implications.

Method

This study is a narrative review. National and international literature was examined using the keywords “artificial intelligence,” “midwifery education,” “technology anxiety,” “resistance to change,” and “professional identity.” Studies addressing technology perception and digital health adaptation processes among healthcare students were evaluated.

Results

The literature indicates that healthcare students develop both positive attitudes and concerns toward AI. Although AI is considered capable of reducing clinical errors, students may experience anxiety due to perceived loss of professional roles, decreased decision-making authority, and uncertainty regarding responsibility. AI anxiety is particularly associated with lack of knowledge, perceived loss of control, and ethical uncertainty. Resistance to change is linked to perceptions of technological complexity, fear of making mistakes in clinical practice, and concerns about professional devaluation. However, early digital health education and practice-based learning experiences have been shown to reduce this resistance. Viewing AI as a decision-support tool rather than a replacement for the profession strengthens professional adaptation.

Conclusion and Recommendations

Adaptation to AI among midwifery students involves not only technical competence but also psychological and professional adjustment. Incorporating AI literacy into the curriculum, using simulation-based scenarios, and discussing ethical issues may reduce anxiety and improve adaptation to change. Structured development of digital health competencies is necessary to enable future midwives to use technology safely and effectively.

Anahtar Kelimeler: Artificial intelligence; Midwifery education; Technology anxiety; Resistance to change; Professional identity development.

Bildiri No: 4735

Derleme Sözlü

Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum ve Danışmanlık

Ceyda Tufanlı[1,*], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Sezaryen sonrası vajinal doğum (SSVD), önceki doğumunu sezaryen yöntemiyle yapmış bir kadının, sonraki doğumunu vajinal yolla gerçekleştirmesi sürecidir. Doğum yöntemlerinin yararları ve riskleri hem bilimsel platforma hem de kadınlar arasında en çok tartışılan konulardan biridir. Sezaryen ile doğum gerekli olduğunda anne ve bebek için hayat kurtarıcı olmakla birlikte, vajinal doğum ile karşılaştırıldığında maternal mortalite ve morbidite oranları sezaryen ile dört kat arttığı belirtilmektedir. Dünyada ve Türkiye'de sezaryen oranlarının yıllar içinde belirgin biçimde artması, üreme sağlığı ve doğum hizmetlerinde önemli bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir. Sezaryen doğumun gereksiz yere uygulanması, anne ve bebek sağlığı açısından çeşitli kısa ve uzun dönemli riskler doğurmakta olup, bu nedenle normal doğumun desteklenmesi ve uygun adaylarda sezaryen sonrası vajinal doğumun teşvik edilmesi önem kazanmaktadır.

Ebeler bu süreçte merkezi bir role sahiptir. Antenatal dönemde gebe ve ailesiyle etkileşimde bulunan birinci basamak sağlık çalışanlarının temel rollerinden biri gebe ve ailesine eğitim ve danışmanlık yapmaktır. Bu rol kapsamında sağlık çalışanlarından güncel ve güvenilir kanıtlara dayalı bilgiler doğrultusunda gebe ve ailesini doğum süreci konusunda bilgilendirmeleri ve gebeyi doğum eylemine hazırlamaları beklenmektedir. Daha önce sezaryen doğum yapmış kadınlara doğum seçenekleri konusunda danışmanlık yapmak önemli bir zorluk olmaya devam etmektedir. Son yıllarda kadınların pek çoğu isteğe bağlı tekrarlayan sezaryen ile vajinal doğum denemesi arasında seçim yapmak zorunda kalsa da bu karar verme sürecinde etkili prenatal bakım ve danışmanlık yaklaşımlarının önemi giderek daha fazla vurgulanmakta, ancak bu yaklaşımların en etkin biçimde nasıl sunulacağına ilişkin çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum, Ebelik, Danışmanlık, Aydınlatılmış Onam, Doğum Öncesi Bakım

Bildiri No: 4735

Derleme Sözlü

Vaginal Birth and Counseling After Cesarean Section

Ceyda Tufanlı[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University*

Abstract Text: Vaginal birth after cesarean section (VBAC) is the process by which a woman who had a previous cesarean delivery gives birth vaginally to her next child. The benefits and risks of birth methods are among the most debated topics, both in scientific circles and among women. While cesarean delivery can be life-saving for both mother and baby, when necessary, it is stated that maternal mortality and morbidity rates are four times higher with cesarean delivery compared to vaginal delivery. The significant increase in cesarean section rates over the years, both globally and in Turkey, has become a major public health problem in reproductive health and childbirth services. The unnecessary application of cesarean delivery poses various short-term and long-term risks to the health of both mother and baby; therefore, supporting natural childbirth and encouraging vaginal birth after cesarean section in suitable candidates is of paramount importance. Midwives play a central role in this process. One of the fundamental roles of primary care professionals who interact with pregnant women and their families during the antenatal period is to provide education and counseling. Within this role, healthcare professionals are expected to inform pregnant women and their families about the birthing process and prepare them for labor, based on current and reliable evidence-based information. Counseling women who have previously had a cesarean section about birth options remains a significant challenge. While many women in recent years have had to choose between elective repeat cesarean section and attempted vaginal delivery, the importance of effective prenatal care and counseling approaches in this decision-making process is increasingly emphasized; however, studies on how these approaches can be delivered most effectively are limited.

Anahtar Kelimeler: Vaginal Birth after Cesarean, Midwifery, Counseling, Informed Consent, Prenatal Care

Bildiri No: 4744

Sözlü Bildiri

Lohusalarda Posttravmatik Stres ve Yaşam Kalitesi İle İlişkili Faktörler

Hilal Gizem Dalgıç[1,*], Yasemin Erkal Aksoy[1], Sema Yılmaz[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum sonrası dönem, kadının fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan önemli değişimler yaşadığı kritik bir süreçtir. Bu dönemde yaşanan travmatik doğum deneyimleri bazı kadınlarda perinatal travma sonrası stres bozukluğuna yol açarak yaşam kalitesini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışma, lohusa kadınların posttravmatik stres düzeyleri ile doğum sonu yaşam kaliteleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve ilişki arayıcı tipte planlanan araştırma, Konya'da doğum sonrası 4–6 haftalık 360 lohusa kadın ile yürütülmüştür. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Perinatal Travma Sonrası Stres Bozukluğu Ölçeği ve Doğum Sonu Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanılarak öz bildirim yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 27.0 programı kullanılmış; tanımlayıcı istatistikler, Mann Whitney U, Kruskal-Wallis ve korelasyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmada DSYKÖ puan ortalamalarının 20–21 aralığında olduğu belirlenmiştir. Geliri düşük olan kadınların yaşam kalitesi puanları daha düşük (17.79), geliri yüksek olanların ise daha yüksek (21.04) bulunmuştur ($p<0.05$). Eğitim düzeyi, planlı gebelik, eş desteği ve sağlık personelinden bilgi alma yaşam kalitesini anlamlı düzeyde artırmıştır ($p<0.05$). Ten tene temas yaşayan kadınların puanları (21.12), yaşamayanlara (18.61) göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p<0.001$). Ayrıca düşük yaşam kalitesi puanına sahip kadınların perinatal travma sonrası stres bozukluğu açısından daha yüksek risk taşıdığı belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, doğum sonrası yaşam kalitesinin sosyoekonomik düzey, sosyal destek ve bakım uygulamaları ile yakından ilişkili olduğu saptanmıştır. Sosyal destek ve olumlu bakım uygulamalarının artırılması, yaşam kalitesini yükseltmekte ve perinatal travma sonrası stres riskini azaltmaktadır. Bu bulgular, doğum sonrası dönemde bütüncül ve destekleyici bakım yaklaşımlarının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travma sonrası stres bozukluğu, postpartum dönem, yaşam kalitesi, ebelik

Bildiri No: 4744

Sözlü Bildiri

Factors Associated with Posttraumatic Stress and Quality of Life in Puerperium

Hilal Gizem Dalgic[1], Yasemin Erkal Aksoy[1], Sema Yilmaz[1]

[1] *Selçuk University*

Introduction - Aim: The postpartum period is a critical process during which women experience significant physical, psychological, and social changes. Traumatic birth experiences in this period may lead to perinatal post-traumatic stress disorder (PTSD) in some women, negatively affecting their quality of life. This study aimed to examine the relationship between post-traumatic stress levels and postpartum quality of life in postpartum women.

Materials - Methods: This cross-sectional and correlational study was conducted with 360 women who were 4–6 weeks postpartum in Konya. Data were collected using a Personal Information Form, the Perinatal Post-Traumatic Stress Disorder Scale, and the Postpartum Quality of Life Scale through self-report. Data were analyzed using SPSS 27.0, including descriptive statistics, Mann–Whitney U test, Kruskal–Wallis test, and correlation analysis.

Results: The mean scores of the Postpartum Quality of Life Scale ranged between 20 and 21. Women with low income had lower quality of life scores (17.79), while those with higher income had higher scores (21.04) ($p<0.05$). Education level, planned pregnancy, spousal support, and receiving information from healthcare professionals significantly increased quality of life ($p<0.05$). Women who experienced skin-to-skin contact had significantly higher scores (21.12) compared to those who did not (18.61) ($p<0.001$). Additionally, women with lower quality of life scores were found to be at higher risk for perinatal PTSD.

Conclusion: In conclusion, postpartum quality of life is closely associated with socioeconomic status, social support, and care practices. Increasing social support and positive care interventions improves quality of life and reduces the risk of perinatal PTSD. These findings highlight the importance of holistic and supportive care approaches in the postpartum period.

Anahtar Kelimeler: Posttraumatic stress disorder, postpartum period, quality of life, midwifery

Bildiri No: 4755

Derleme Sözlü

GEBELİKTE İDRAR YOLU ENFEKSİYONLARI: KLİNİK SEYİR, MATERNAL-FETAL ETKİLER ve YÖNETİM

Gökçe ARSLAN[1,*], Feyza Nur ALTINBAŞ[1], Sevil ÖZTAŞ[1]

[1] *KARABÜK ÜNİVERSİTESİ*

Özet Metin: Gebelikte idrar yolu enfeksiyonları (İYE), hormonal ve anatomik değişikliklerin etkisiyle sık görülen ve hem maternal hem de fetal sağlığı etkileyebilen önemli klinik durumlardır. Progesteron düzeylerindeki artışa bağlı üreter dilatasyonu, mesane basısı ve idrar stazı gibi fizyolojik değişiklikler, gebeleri enfeksiyonlara yatkın hale getirmektedir. İYE; asemptomatik bakteriüri, akut sistit ve akut piyelonefrit olmak üzere farklı klinik formlarda ortaya çıkmakta ve uygun şekilde yönetilmediğinde ciddi komplikasyonlara yol açabilmektedir. Asemptomatik bakteriüri, gebelikte en önemli klinik tablolardan biri olup tedavi edilmediğinde piyelonefrite ilerleme riski taşımaktadır. Akut piyelonefrit ise yüksek ateş, sistemik enfeksiyon bulguları ve hastaneye yatış gereksinimi ile seyreden ağır bir tablodur. Maternal açıdan böbrek fonksiyon kaybı, anemi, hipertansiyon, sepsis ve preeklampsi gibi komplikasyonlar gelişebilirken; fetal açıdan erken membran rüptürü, preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve yenidoğan enfeksiyonları gibi ciddi sonuçlar ortaya çıkabilmektedir. Tanıda altın standart yöntem idrar kültürü olup, özellikle asemptomatik vakaların saptanmasında kritik öneme sahiptir. Bu nedenle gebeliğin erken döneminde rutin tarama önerilmektedir. Tedavide ise hem etkinlik hem de fetal güvenlik göz önünde bulundurularak uygun antibiyotik seçimi yapılmalı ve tedavi sonrası izlem kültürleri ile enfeksiyonun eradikasyonu doğrulanmalıdır. Gebelikte İYE yönetiminde sağlık profesyonellerinin, özellikle ebelerin rolü büyüktür. Eğitim, erken tanı, uygun yönlendirme ve düzenli izlem ile enfeksiyonların önlenmesi ve komplikasyonların azaltılması mümkündür. Sonuç olarak, gebelikte İYE'lerin erken tanı ve etkin yönetimi, sağlıklı gebelik ve doğum sonuçlarının elde edilmesinde kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, idrar yolu enfeksiyonu, maternal sonuçlar, fetal sonuçlar, erken doğum, asemptomatik bakteriüri

Bildiri No: 4755

Derleme Sözlü

URINARY TRACT INFECTIONS DURING PREGNANCY: CLINICAL COURSE, MATERNAL and FETAL OUTCOMES, and MANAGEMENT

Gökçe Arslan[1], Feyza Nur ALTINBAŞ[1], Sevil ÖZTAŞ[1]

[1] *Karabük University*

Abstract Text: Urinary tract infections (UTIs) during pregnancy are common clinical conditions influenced by physiological, hormonal, and anatomical changes, with significant implications for both maternal and fetal health. Increased progesterone levels lead to ureteral dilation, decreased peristalsis, bladder compression, and urinary stasis, all of which predispose pregnant individuals to infection. UTIs present in various clinical forms, including asymptomatic bacteriuria, acute cystitis, and acute pyelonephritis, and may result in serious complications if not appropriately managed.

Asymptomatic bacteriuria is a critical condition in pregnancy, as it carries a substantial risk of progression to pyelonephritis if left untreated. Acute pyelonephritis represents the most severe form, characterized by systemic infection, high fever, and often requiring hospitalization. Maternal complications include renal dysfunction, anemia, hypertension, sepsis, and preeclampsia, while fetal complications encompass preterm birth, premature rupture of membranes, low birth weight, and neonatal infections.

Urine culture remains the gold standard for diagnosis, particularly in detecting asymptomatic cases. Therefore, routine screening during early pregnancy is strongly recommended. Treatment strategies should balance antimicrobial efficacy with fetal safety, and post-treatment follow-up cultures are essential to confirm eradication of the infection.

Healthcare professionals, particularly midwives, play a pivotal role in the management of UTIs during pregnancy through patient education, early detection, appropriate referral, and continuous monitoring. In conclusion, early diagnosis and effective management of UTIs are crucial for optimizing maternal and neonatal outcomes and ensuring a healthy pregnancy course.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, urinary tract infection, maternal outcomes, fetal outcomes, preterm birth, Asymptomatic bacteriuria

Bildiri No: 4805

Derleme Sözlü

Saygılı Annelik Bakımı: Klinik Gerçeklik ve Etik İkilemler

Berru Sena Beşevli[1,*], Sebahat Hüseyinoğlu[2]

[1] *Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Saygılı annelik bakımı, doğum hizmetlerinin niteliğini yalnızca klinik sonuçlar üzerinden değil, kadınların bakım sürecine ilişkin algıları, deneyimleri ve hakları üzerinden değerlendiren bütüncül bir bakım anlayışıdır. Kadının mahremiyetinin korunması, bireysel değerlerinin gözetilmesi, karar süreçlerine katılımının desteklenmesi ve zarar görmeme hakkının güvence altına alınması bu yaklaşımın temel bileşenleri arasında yer almaktadır.

Klinik uygulamaların gerçekliğinde ise personel yetersizliği, yoğun çalışma koşulları ve müdahale odaklı medikal yaklaşımlar, sağlık profesyonellerini saygılı bakım ilkeleri ile tıbbi gereklilikler arasında bırakabilmektedir. Fetal iyilik hâlinin bozulduğu durumlarda acil müdahale gerekliliği ile kadının müdahaleyi kabul etmeme hakkı arasında kalınması; rutin uygulamalar ile bilgilendirilmiş onam, mahremiyet ve bedensel bütünlük hakkının çatışması; refakatçi desteği veya kültürel tercihlerin kurum politikalarıyla uyumsuzluğu sahada karşılaşılabilen etik ikilemler arasındadır.

Literatür bulguları, intrapartum süreçte sunulan destekleyici ebelik uygulamalarının kadınların saygılı annelik bakımı algısını güçlendirdiğini göstermektedir. Özellikle etkili iletişim, doğum sürecine ilişkin bilgilendirme, kadının tercih ve kararlarının dikkate alınması, mahremiyetin korunması, rahatlatıcı uygulamaların desteklenmesi ve yargılayıcı tutumlardan kaçınılması kadınların bakım deneyimini olumlu yönde etkileyen temel davranışlar olarak öne çıkmaktadır. Bu uygulamalar kadınların kendilerini güvende, değerli ve sürece dâhil edilmiş hissetmelerini sağlarken rıza dışı müdahaleler, yetersiz bilgilendirme, mahremiyet ihlali ve ayrımcı tutumlar saygılı bakım algısını zayıflatmaktadır. Ebelik öğrencileriyle yürütülen nitel araştırmalarda ise öğrencilerin saygılı annelik bakımını empati, etkili iletişim, mahremiyet, bilgilendirilmiş onam ve otonominin desteklenmesiyle ilişkilendirdikleri ancak klinik uygulamalarda bu ilkelerle çelişen tutum ve müdahalelere tanık oldukları belirlenmiştir. Bu bağlamda ebeler, rutin klinik işleyiş ile kadının otonomisi arasındaki çatışmalarda yalnızca uygulayıcı değil güven ilişkisi kuran, hak temelli bakım sunan ve gerektiğinde kadının savunuculuğunu üstlenen kilit bir profesyoneldir. Ebelik eğitiminde etik duyarlılık ve ahlaki karar verme becerilerinin güçlendirilmesi, saygılı annelik bakımının klinik uygulamalarla bütünleştirilmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Saygılı annelik bakımı, etik ikilemler, ebelik rolleri, ebelik öğrencileri

Bildiri No: 4805

Derleme Sözlü

Respectful Maternity Care: Clinical Reality and Ethical Dilemmas

Berru Sena Beşevli[1], Sebahat Hüseyinoğlu[2]

[1] *Karabuk University, Institute of Graduate Studies*

[2] *Karabuk University, Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Respectful maternity care is a holistic approach that evaluates the quality of childbirth services not only through clinical outcomes, but also through women's perceptions, experiences, and rights. Protecting privacy, respecting individual values, supporting women's participation in decision-making, and safeguarding the right to non-maleficence are among its core components.

In clinical practice, staff shortages, heavy workloads, and intervention-oriented medical approaches may place healthcare professionals between respectful care principles and medical necessities. Ethical dilemmas may arise when urgent intervention is required due to compromised fetal well-being, while the woman has the right to refuse treatment. Similarly, routine procedures may conflict with informed consent, privacy, and bodily integrity, and women's preferences regarding companion support or cultural practices may be limited by institutional policies.

Literature indicates that supportive midwifery practices during the intrapartum period strengthen women's perceptions of respectful maternity care. Effective communication, clear information about the birth process, consideration of women's preferences and decisions, protection of privacy, support for comfort measures, and avoidance of judgmental attitudes positively influence women's childbirth experiences. These practices help women feel safe, valued, and involved in care. In contrast, non-consensual interventions, inadequate information, privacy violations, and discriminatory attitudes weaken respectful care perceptions. Qualitative studies with midwifery students show that students associate respectful maternity care with empathy, communication, privacy, informed consent, and autonomy; however, they also report witnessing clinical practices that contradict these principles. In this context, the midwife is not merely a practitioner but a key professional who builds trust, provides rights-based care, and advocates for women when needed. Strengthening ethical sensitivity and moral decision-making skills in midwifery education may support the integration of respectful maternity care into clinical practice.

Anahtar Kelimeler: Respectful maternity care, ethical dilemmas, midwifery roles, midwifery students

Bildiri No: 4810

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Duygusal Okuryazarlık Düzeyleri ile Saygılı Annelik Bakımı Bilgi ve Uygulama Durumları Arasındaki İlişki

Ebru BULUT[1], Sedanur KÜÇÇÜK[1,*]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Saygılı annelik bakımı, kaliteli maternal sağlık hizmetlerinin önemli bir bileşenidir ve bu süreçte bakım vericilerin duygusal yeterlilikleri kritik rol oynamaktadır. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin duygusal okuryazarlık düzeyleri ile saygılı annelik bakımı bilgi ve uygulama durumları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma kesitsel tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Çalışma Türkiye'de öğrenim gören 371 ebelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler Şubat–Nisan 2026 tarihleri arasında çevrim içi öz bildirim yöntemiyle toplanmıştır. Araştırmada "Duygusal Okuryazarlık Ölçeği" ile "Ebelerin Saygılı Annelik Bakımı Bilgi ve Uygulama Ölçeği" kullanılmıştır. Çevirim içi anket formu sosyal medya platformları aracılığıyla katılımcılara ulaştırılmış ve çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden öğrenciler araştırmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.88±2.90 olup, %26.7'si 1., %38.8'i 2., %23.5'i 3. ve %11.1'i 4. sınıftadır. Öğrencilerin %49.1'i empati düzeyini "orta", %48.8'i "yüksek", %2.2'si "düşük" olarak bildirmiştir. Saygılı Annelik Bakımı Bilgi ve Uygulama Ölçeği toplam puanı 83.37±16.50, duygusal okuryazarlık puanı 82.82±20.45'tir ve her iki değişken yüksek düzeydedir. Duygusal okuryazarlık ile saygılı annelik bakımı arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=.421$, $p<.001$). Yaş ile duygusal okuryazarlık arasında zayıf pozitif ilişki bulunurken ($r=.143$, $p=.006$), sınıf ile her iki değişken arasında anlamlı ilişki yoktur ($p>.05$). Duygusal okuryazarlık, saygılı annelik bakımı bilgi ve uygulama boyutlarıyla anlamlı ilişkilidir ($p<.001$) ve en yüksek ilişki sosyal beceriler alt boyutunda görülmüştür. Eğitim alma durumuna göre anlamlı fark bulunmamıştır ($p>.05$). Empati düzeyine göre saygılı annelik bakımı ($F(2,368)=3.397$, $p=.035$) ve duygusal okuryazarlık ($F(2,368)=11.549$, $p<.001$) puanları anlamlı farklılık göstermiş, ancak post-hoc analizler bu farkların güçlü olmadığını ortaya koymuştur. Regresyon analizi, duygusal okuryazarlığın saygılı annelik bakımı üzerinde anlamlı yordayıcı olduğunu göstermiştir ($RZ=.177$, $F=79.303$, $p<.001$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinde duygusal okuryazarlık düzeyinin saygılı annelik bakımı ile anlamlı ve pozitif ilişkili olduğu, ayrıca duygusal okuryazarlığın saygılı annelik bakımı üzerinde anlamlı bir yordayıcı olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, ebelik eğitim süreçlerinde duygusal okuryazarlığın geliştirilmesinin saygılı annelik bakımı uygulamalarını güçlendirebileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Saygılı annelik bakımı, ebelik, öğrenci, empati, duygusal okuryazarlık

Bildiri No: 4810

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Emotional Literacy Levels and Knowledge and Practice of Respectful Maternity Care Among Midwifery Students

Ebru BULUT[1], Sedanur KÜÇÇÜK[1]

[1] *Bartin University*

Introduction - Aim: Respectful maternity care is an important component of quality maternal health services, and caregivers' emotional competencies play a critical role in this process. This study aimed to examine the relationship between midwifery students' emotional literacy levels and their knowledge and practice of respectful maternity care.

Materials - Methods: This is a cross-sectional descriptive study conducted with 371 midwifery students in Türkiye. Data were collected between February and April 2026 using a self-report online survey. The "Emotional Literacy Scale" and the "Respectful Maternity Care Knowledge and Practice Scale for Midwives" were used in the study. The online questionnaire was distributed via social media platforms, and students who voluntarily agreed to participate were included in the study.

Results: The mean age of the students was 20.88±2.90 years; 26.7% were first-year, 38.8% second-year, 23.5% third-year, and 11.1% fourth-year students. Regarding empathy levels, 49.1% reported "moderate", 48.8% "high", and 2.2% "low" levels. The mean score of the Respectful Maternity Care Knowledge and Practice Scale was 83.37±16.50, and the mean emotional literacy score was 82.82±20.45, indicating high levels for both variables. A statistically significant positive moderate relationship was found between emotional literacy and respectful maternity care ($r=.421$, $p<.001$). A weak positive correlation was observed between age and emotional literacy ($r=.143$, $p=.006$), whereas no significant relationship was found between class level and either variable ($p>.05$). Emotional literacy was significantly associated with both knowledge and practice subdimensions of respectful maternity care ($p<.001$), with the strongest correlation observed in the social skills subdimension. No significant differences were found according to receiving education on respectful maternity care ($p>.05$). Empathy level was significantly associated with both respectful maternity care ($F(2,368)=3.397$, $p=.035$) and emotional literacy ($F(2,368)=11.549$, $p<.001$); however, post-hoc analyses indicated that these differences were not strongly distinct between groups. Regression analysis showed that emotional literacy was a significant predictor of respectful maternity care ($RZ=.177$, $F=79.303$, $p<.001$).

Conclusion: Emotional literacy in midwifery students is significantly and positively associated with respectful maternity care, and it is a significant predictor of respectful maternity care. These findings suggest that enhancing emotional literacy in midwifery education may strengthen respectful maternity care practices.

Anahtar Kelimeler: Respectful maternity care, midwifery, student, empathy, emotional literacy

Bildiri No: 4829

Sözlü Bildiri

Üreme Çağındaki Kadınlarda Solastalji, Psikolojik Sağlamlık ve Menstrüel Semptom Şiddeti Arasındaki İlişki

Ebru BULUT[1], Guljan DOVLETOVA[1,*]

[1] *Bartin Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Menstrüel semptomlar üreme çağındaki kadınlarda yaygın olarak görülen önemli bir sağlık sorunudur. Psikolojik sağlamlık bireyin stresli yaşam olaylarıyla baş etme kapasitesini ifade ederken, solastalji çevresel değişimlere bağlı gelişen psikolojik sıkıntı ve kayıp hissi ile ilişkilendirilmektedir. Bu çalışma, üreme çağındaki kadınlarda solastalji, psikolojik sağlamlık ve menstrüel semptom şiddeti arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır

Gereç - Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tasarımdadır. Veriler Mart–Nisan 2026 tarihleri arasında sosyal medya platformları aracılığıyla çevrimiçi anket yöntemiyle, Tanıtıcı Bilgi Formu, Menstrüel Semptom Şiddeti, Kısa Psikolojik Sağlamlık ve Solastalji Ölçekleri kullanılarak toplanmıştır. Çalışmaya 18–49 yaş arası üreme çağındaki kadınlar dahil edilmiştir. Veriler analiz öncesinde kontrol edilmiş, normallik dağılımı skewness ve kurtosis değerleri ile değerlendirilmiş, uç değer analizi sonrası bir katılımcı analiz dışı bırakılmıştır. Analizler toplam 361 katılımcı üzerinden gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 24,34±7,34 olup %74'ünün düzenli adet gördüğü, %44'ünün ise her zaman premenstrüel semptom yaşadığı belirlenmiştir. Katılımcıların %44,92'si bir iklim olayına maruz kaldığını, %22,7'si 6 Şubat depremini yaşadığını ve %9,7'si deprem nedeniyle yer değiştirdiğini ifade etmiştir. Menstrüel semptom ölçeği toplam puan ortalaması 71,01±16,30, solastalji puan ortalaması 20,43±4,76 ve psikolojik sağlamlık puan ortalaması 17,94±3,88 olarak bulunmuştur. Menstrüel semptom şiddeti ile solastalji arasında orta düzeyde pozitif ($r=0,401$; $p<0,001$), psikolojik sağlamlık ile ise zayıf düzeyde negatif anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=-0,172$; $p=0,001$). Ayrıca menstrüel semptom şiddeti ile ağrı şiddeti arasında orta-iyi düzeyde pozitif ilişki belirlenmiştir ($r=0,573$; $p<0,001$). Solastalji ile psikolojik sağlamlık arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$). Regresyon analizinde model anlamlı bulunmuş ($F=26,538$; $p<0,001$) ve menstrüel semptom şiddetindeki varyansın %18,2'sini açıklamıştır. Solastaljinin menstrüel semptom şiddetini anlamlı düzeyde pozitif yönde yordadığı ($B=1,341$; $\beta=0,392$; $p<0,001$), psikolojik sağlamlığın ise menstrüel semptom şiddetini anlamlı düzeyde negatif yönde yordadığı ($B=-0,509$; $\beta=-0,121$; $p=0,014$) saptanmıştır.

Sonuç: Üreme çağındaki kadınlarda solastalji düzeyi arttıkça menstrüel semptom şiddetinin arttığı, psikolojik sağlamlık arttıkça ise semptom şiddetinin azaldığı belirlenmiştir. Bulgular, kadın sağlığında çevresel psikolojik faktörler ve bireysel dayanıklılığın birlikte ele alınması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Solastalji, menstüel semptomlar, priskolojik sağlamlık, kadınlar, iklim değişikliği, çevresel stresler

Bildiri No: 4829

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Solastalgia, Psychological Resilience, and Severity of Menstrual Symptoms in Women of Reproductive Age

Ebru BULUT[1], Guljan DOVLETOVA[1]

[1] *Bartin University*

Introduction - Aim: Menstrual symptoms are a common and important health problem among women of reproductive age. While psychological resilience refers to an individual's capacity to cope with stressful life events, solastalgia is associated with psychological distress and feelings of loss related to environmental changes. This study aimed to examine the relationship between solastalgia, psychological resilience, and menstrual symptom severity in women of reproductive age.

Materials - Methods: This study is a descriptive and cross-sectional design. Data were collected between March and April 2026 via online survey through social media platforms using a Demographic Information Form, the Menstrual Symptom Severity Scale, the Brief Resilience Scale, and the Solastalgia Scale. Women aged 18–49 years were included in the study. Data were checked prior to analysis, normality was assessed using skewness and kurtosis values, and one participant was excluded due to an outlier affecting distribution. Analyses were conducted with a total of 361 participants.

Results: The mean age of participants was 24.34±7.34 years; 74% reported regular menstruation and 44% reported experiencing premenstrual symptoms consistently. Additionally, 44.92% reported exposure to a climate-related event, 22.7% experienced the February 6 earthquake, and 9.7% reported relocation due to the earthquake. The mean menstrual symptom score was 71.01±16.30, solastalgia score was 20.43±4.76, and psychological resilience score was 17.94±3.88. A moderate positive correlation was found between menstrual symptom severity and solastalgia ($r=0.401$; $p<0.001$), while a weak negative correlation was found between psychological resilience and menstrual symptom severity ($r=-0.172$; $p=0.001$). Additionally, a moderate-to-strong positive correlation was found between menstrual symptom severity and pain intensity (VAS) ($r=0.573$; $p<0.001$). No significant relationship was found between solastalgia and psychological resilience ($p>0.05$). Regression analysis showed that the model was statistically significant ($F=26.538$; $p<0.001$) and explained 18.2% of the variance in menstrual symptom severity. Solastalgia was a positive predictor, while psychological resilience was a negative predictor of menstrual symptom severity.

Conclusion: In women of reproductive age, higher solastalgia levels were associated with increased menstrual symptom severity, whereas higher psychological resilience was associated with reduced symptom severity. The findings suggest that both environmental psychological factors and individual resilience should be considered in women's health.

Anahtar Kelimeler: Solastalgia, Menstrual symptoms, Psychological resilience, Environmental stress, women,

Bildiri No: 4834

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Kadın Merkezli Doğum Algısı ile Klinik Uygulama Gerçekliğinin Değerlendirilmesi: Niteliksel Çalışma

Ayça Demir Yıldırım[1], Tuğçe Tunçel[1,*], Sümeyye Nur Doğandemir[1], Nazar Özcanoğulları[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Giriş: Kadın merkezli ebelik bakımı; kadının gebelik, doğum ve doğum sonu süreçlerinde yalnızca klinik bir olgu olarak değil, sosyal, duygusal, kültürel ve bireysel özellikleriyle bir bütün olarak ele alındığı bir bakım felsefesidir. Klinik uygulamada öğrencilerin kadın merkezli bakım felsefesini içselleştirmeleri önemlidir. Amaç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin teorik eğitim sırasında kazandıkları kadın merkezli doğum algısı ile klinik uygulamalarda karşılaştıkları gerçek bakım deneyimleri arasındaki farkı belirlemeyi, bu farkın öğrencilerin mesleki algısı, motivasyonu ve uygulama yeterlilikleri üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Araştırma nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma, bir vakıf üniversitesinin ebelik bölümünde öğrenim gören ve klinik uygulamayı bir eğitim dönemi boyunca deneyimlemiş üçüncü sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, literatür doğrultusunda geliştirilen yarı yapılandırılmış görüşme formu aracılığıyla derinlemesine yüz yüze görüşmeler yoluyla toplanmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler tematik betimsel analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bulgular: Yapılan tematik analiz sonucunda, ebelik öğrencilerinin kadın merkezli doğum yaklaşımına ilişkin algıları ile klinik sahadaki deneyimleri arasında belirgin bir ontolojik fark olduğu saptanmıştır. Araştırmanın temel bulguları üç ana tema altında toplanmaktadır: (1) Teori-Pratik Paradoksu ve Medikalizasyon, (2) Sistemik Engeller ve Bakım Kalitesi, (3) Mesleki Motivasyon ve Model Önerileri. Öğrenciler, klinik sahadaki mekanik yaklaşımın kendilerinde geleceğe dair mesleki kaygı ve etik çatışma yarattığını ifade etmiştir. Bununla birlikte, mevcut statükoya uyum sağlamak yerine, idealist bakım modellerinin sahaya entegre edilmesi noktasında değişim öncüsü olma iradesi sergiledikleri görülmüştür.

Sonuç: Sonuç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin kadın merkezli bakım idealleri ile klinik sahadaki medikalize edilmiş uygulama gerçekliği arasında önemli bir uçurum olduğunu ortaya koymuştur. Klinik ortamdaki aşırı iş yükü, personel yetersizliği ve hiyerarşik iletişim problemleri; ebelerin profesyonel rollerinden uzaklaşarak mekanik bir uygulama sürecine hapsolmasına ve gebelerin psikososyal ihtiyaçlarının ihmal edilmesine yol açmaktadır. Bu doğrultuda klinik ortamda kadın merkezli bakımı güçlendirilmesine yönelik müdahalelere ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın Merkezli Bakım, Ebelik, Ebelik Öğrencisi, Klinik Uygulama

Bildiri No: 4834

Sözlü Bildiri

An Assessment of Midwifery Students' Perceptions of Woman-Centered Childbirth and the Reality of Clinical Practice: A Qualitative Study

Ayça Demir Yıldırım[1], Tuğçe Tunçel[1], Sümeyye Nur Doğandemir[1], Nazar Özcanoğulları[1]

[1] *Üsküdar University*

Introduction - Aim: Introduction: Woman-centered midwifery care is a philosophy of care in which women are viewed not merely as clinical cases during pregnancy, childbirth, and the postpartum period, but as a whole, taking into account their social, emotional, cultural, and individual characteristics. It is important for students to internalize the philosophy of woman-centered care in clinical practice. Objective: This study aims to identify the difference between the woman-centered perception of childbirth that midwifery students acquire during theoretical education and the actual care experiences they encounter in clinical practice, and to examine the effects of this difference on students' professional perception, motivation, and clinical competence.

Materials - Methods: The study was conducted using the phenomenological design, one of the qualitative research methods. The study was carried out with third-year students enrolled in the midwifery department of a private university who had completed a clinical practicum over the course of an academic term. Data were collected through in-depth face-to-face interviews using a semi-structured interview form developed in accordance with the literature. The data obtained from the interviews were analyzed using a thematic descriptive analysis method.

Results: Findings: The thematic analysis revealed a significant ontological gap between midwifery students' perceptions of a woman-centered approach to childbirth and their clinical experiences. The study's main findings are grouped under three main themes: (1) Theory-Practice Paradox and Medicalization, (2) Systemic Barriers and Quality of Care, (3) Professional Motivation and Model Recommendations. Students stated that the mechanical approach in clinical settings created professional anxiety about the future and ethical conflicts within them. However, rather than conforming to the current status quo, they demonstrated a willingness to act as agents of change by integrating idealistic care models into clinical practice.

Conclusion: Conclusion: This study has revealed a significant gap between midwifery students' ideals of woman-centered care and the reality of medicalized practice in clinical settings. Excessive workload, staff shortages, and hierarchical communication problems in the clinical setting lead midwives to drift away from their professional roles, becoming trapped in a mechanical practice process, and result in the neglect of pregnant women's psychosocial needs. Accordingly, interventions are needed to strengthen woman-centered care in the clinical setting.

Anahtar Kelimeler: Women-Centered Care, Midwifery, Midwifery Student, Clinical Practice

Bildiri No: 4873

Derleme Sözlü

Ebelik bakımında yapay zeka ve klinik karar destek sistemleri: sistematik bir literatür analizi

Iroda ıskandarova[1,*], Şahika şimşek çetinkaya[1]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Amaç: Ebelik bakımı, dijital sağlık teknolojilerinin etkisiyle geleneksel yöntemlerden veri odaklı karar destek sistemlerine evrilmektedir. Bu bildiri, PubMed literatürü ışığında son üç yılda yapay zekanın (YZ) ebelik yönetimi ve maternal sonuçlar üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: 2023-2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar, üç elektronik veri tabanı (PubMed, Scopus ve Web of Science) kullanılarak sistematik bir şekilde taranmıştır. "Midwifery", "Artificial Intelligence" ve "Perinatal Care" temaları kapsamında yapılan aramalar sonucunda, raporlama rehberi (PRISMA) kriterlerine uygun sistematik derlemeler ve klinik araştırmalar analize dahil edilmiştir.

Bulgular: Yapay zekanın ebelik bakımında dört ana alanda kritik avantajlar sağladığı görülmüştür:
1. Maternal Komplikasyon Tahmini: Preeklampsi, gestasyonel diyabet ve erken doğumun tespitinde kullanılan makine öğrenmesi modelleri, anlamlı derecede yüksek doğruluk sergilemektedir. Literatürde raporlanan eğri altında kalan alan (AUC) değerlerinin 0.88 ile 0.97 aralığında olması, modellerin riskli gebeleri ayırt etmedeki güçlü klinik performansını kanıtlamaktadır.
2. Fetal Monitorizasyon: Derin öğrenme algoritmaları, intrapartum dönemde kardiyotokografi (CTG) verilerini analiz ederek fetal asidoz riskini gerçek zamanlı bildirmektedir. Bu sistemler, ebeler arasındaki yorum farklılıklarını azaltarak daha standardize bir değerlendirme sunmakta ve gereksiz operatif müdahalelerin önlenmesine katkı sağlamaktadır.
3. Mental Sağlık Taraması: Doğal dil işleme (NPL) teknikleri, lohusalık dönemindeki annelerin verilerini analiz ederek postpartum depresyon riskini erken dönemde tespit edebilmekde ve ebeye proaktif müdahale şansı tanımaktadır.
4. Postpartum Hemoraji Tahmini: Yapay zeka (YZ) algoritmaları, maternal klinik verileri (doğum süresi, hemoglobin düzeyi, obstetrik öykü) ve perinatal parametreleri analiz ederek şiddetli postpartum kanama riskini öngörebilmektedir. Random Forest, LightGBM ve lojistik regresyon tabanlı modellerin performans ölçütleri bu doğrultuda raporlanmıştır. Bu tahminler,ebelerin riskli vakalarda acil müdahale ve multidisipliner ekip koordinasyonunun önceden planlanmasına olanak tanıyarak, maternal mortalitenin azaltmasında kritik rol oynamaktadır.

Sonuç: Son üç yıla ait veriler, yapay zekanın ebelik sezgisini destekleyen güvenilir bir klinik karar destek aracı

okuryazarlık yetkinliği ve etik veri yönetimi standartlarının sağlanması bir ön koşuldur.

Anahtar Kelimeler: "Yapay zeka, perinatal bakım, maternal komplikasyonlar, ebelik bakımı, klinik karar destek sistemi"

Bildiri No: 4873

Derleme Sözlü

Artificial Intelligence and Clinical Decision Support Systems in Midwifery Care: A Systematic Literature Analysis

Iroda ıskandarova[1], Shahika shimshek chetinkaya[1]

[1] *Kastamonu University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Objective: Midwifery care is evolving from traditional methods to data-driven decision support systems under the influence of digital health technologies. This report aims to examine the impact of artificial intelligence (AI) on midwifery management and maternal outcomes over the last three years in light of PubMed literature.

Method: Studies published between 2023 and 2026 were systematically scanned using three electronic databases (PubMed, Scopus, and Web of Science). As a result of searches conducted within the themes of "Midwifery", "Artificial Intelligence", and "Perinatal Care", systematic reviews and clinical trials meeting the reporting guidelines (PRISMA) criteria were included in the analysis.

Findings: It has been observed that artificial intelligence provides critical advantages in four main areas of midwifery care:

1. Maternal Complication Prediction: Machine learning models used in the detection of preeclampsia, gestational diabetes, and preterm birth exhibit significantly high accuracy. The Area Under the Curve (AUC) values reported in the literature, ranging from 0.88 to 0.97, demonstrate the strong clinical performance of these models in distinguishing high-risk pregnancies.
2. Fetal Monitoring: Deep learning algorithms report fetal acidosis risk in real-time by analyzing cardiotocography (CTG) data during the intrapartum period. These systems provide a more standardized assessment by reducing interpretative differences among midwives and contribute to the prevention of unnecessary operative interventions.
3. Mental Health Screening: Natural Language Processing (NLP) techniques can detect the risk of postpartum depression at an early stage by analyzing data from mothers in the postpartum period, allowing midwives the opportunity for proactive intervention.
4. Postpartum Hemorrhage Prediction: AI algorithms, including Random Forest and LightGBM, predict severe hemorrhage risk by analyzing maternal data such as labor duration and hemoglobin levels. These models provide essential clinical foresight, allowing midwives to plan emergency interventions and multidisciplinary coordination in advance, thereby playing a critical role in reducing maternal mortality rates.

Conclusion: Data from the last three years demonstrate that artificial intelligence has become a reliable clinical

clinical practice, ensuring midwives' digital literacy competence and establishing ethical data management standards is a prerequisite.

Anahtar Kelimeler: Artificial intelligence, perinatal care, maternal complications, midwifery care, clinical decision support system

Bildiri No: 4875

Derleme Sözlü

Ebelik Eğitiminde Kullanılan Simülasyon ve Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Etkinliği: Güncel Literatür Doğrultusunda Bir Derleme

Asiye Tuğsa Uludağ[1], Zeynep Ahsen Özdemir[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr.,Öğr.,Üyesi Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş:Ebelik eğitiminde klinik becerilerin güvenli ve etkili şekilde kazandırılması için simülasyon ve sanal gerçeklik (VR) temelli öğretim yöntemleri giderek daha fazla kullanılmaktadır. Simülasyon temelli eğitim, öğrencilerin obstetrik acil durumlara hazırlığını artırarak klinik ortamlarda hasta güvenliğini desteklemektedir.Son yıllarda VR ve artırılmış gerçeklik (AR) teknolojileri, öğrenme deneyimini zenginleştiren yenilikçi yaklaşımlar olarak öne çıkmaktadır. Yöntem:Bu çalışma, ebelik eğitiminde simülasyon ve VR uygulamalarının etkinliğini inceleyen ulusal ve uluslararası literatürün derlenmesi amacıyla hazırlanmış bir literatür incelemesidir. PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında 2012–2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar incelenmiş ve simülasyon, VR ve ebelik eğitimi anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Bulgular:Simülasyon temelli eğitimin ebelik öğrencilerinin klinik becerilerini, karar verme yetilerini ve özgüven düzeylerini anlamlı düzeyde artırdığı gösterilmiştir.Obstetrik acil durumlara yönelik simülasyon eğitimlerinin performansı artırdığı ve öğrenme çıktılarını iyileştirdiği meta-analizlerle desteklenmektedir.VR uygulamalarının öğrencilerin klinik düşünme becerilerini geliştirdiği ve öğrenme deneyimini iyileştirdiği bildirilmiştir. 360° VR simülasyonlarının bilgi düzeyinde anlamlı artış sağladığı ve öğrenme sürecini desteklediği gösterilmiştir.Artırılmış gerçeklik uygulamaları öğrencilerin klinik hazırlık ve özgüven düzeylerini artırmaktadır. Bununla birlikte bazı çalışmalarda VR'nin bilgi kazanımı üzerindeki etkisinin sınırlı olduğu ancak memnuniyet ve motivasyonu artırdığı belirtilmektedir. Türkiye'de yapılan çalışmalar, simülasyon temelli eğitimin öğrencilerin klinik becerilerini ve memnuniyet düzeylerini artırdığını ortaya koymaktadır. Sonuç:Ebelik eğitiminde simülasyon temelli öğrenme yöntemleri güçlü kanıta dayalı bir eğitim yaklaşımı olarak öne çıkmaktadır.VR ve AR uygulamaları ise özellikle deneyimsel öğrenmeyi destekleyerek eğitim süreçlerine önemli katkılar sağlamaktadır.Ancak VR uygulamalarının uzun dönem öğrenme çıktıları üzerindeki etkisini değerlendiren daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç vardır.Bu nedenle ebelik eğitim programlarında simülasyon ve VR teknolojilerinin bütüncül ve planlı şekilde entegrasyonu önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon, ebelik eğitimi, sanal gerçeklik

Bildiri No: 4875

Derleme Sözlü

Simulation, midwifery education, virtual reality The Effectiveness of Simulation and Virtual Reality Applications in Midwifery Education: A Review Based on the Current Literature

Asiye Tuğsa Uludağ[1], Zeynep Ahsen Özdemir[2], Nurgül'ü Şimal Yavuz[3]

[1] *Undergraduate student-Department of Midwifery,Faculty of Health Sciences,Lokman Hekim University*

[2] *Undergraduate student- Department of Midwifery,Faculty of Health Sciences,Lokman Hekim University*

[3] *Assistant Professor-Department of Midwifery,Faculty of Health Sciences,Lokman Hekim University*

Abstract Text: Introduction: Simulation and virtual reality (VR)-based teaching methods are increasingly being used in midwifery education to ensure that clinical skills are acquired safely and effectively. Simulation-based education enhances students' preparedness for obstetric emergencies, thereby supporting patient safety in clinical settings. In recent years, VR and augmented reality (AR) technologies have emerged as innovative approaches that enrich the learning experience.

Method: This study is a literature review designed to compile national and international literature examining the effectiveness of simulation and VR applications in midwifery education. Studies published between 2012 and 2026 in the PubMed, Scopus, and Web of Science databases were reviewed using the keywords "simulation," "VR," and "midwifery education."

Results: Simulation-based training has been shown to significantly improve midwifery students' clinical skills, decision-making abilities, and confidence levels. Meta-analyses support the finding that simulation training for obstetric emergencies enhances performance and improves learning outcomes. It has been reported that VR applications enhance students' clinical reasoning skills and improve the learning experience. It has been shown that 360° VR simulations provide a significant increase in knowledge levels and support the learning process. Augmented reality applications increase students' clinical preparedness and self-confidence levels. However, some studies indicate that while VR's effect on knowledge acquisition is limited, it does increase satisfaction and motivation. Studies conducted in Turkey demonstrate that simulation-based education enhances students' clinical skills and satisfaction levels.

Conclusion: Simulation-based learning methods in midwifery education stand out as a strong evidence-based educational approach. VR and AR applications, in particular, make significant contributions to educational processes by supporting experiential learning. However, more randomized controlled trials are needed to assess the impact of VR applications on long-term learning outcomes. Therefore, the comprehensive and planned integration of simulation and VR technologies into midwifery education programs is recommended.

Anahtar Kelimeler: Simulation, midwifery education, virtual reality

Bildiri No: 4921

Derleme Sözlü

Afrika'da Ebelik Hizmetleri ve Ebelik Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme

Zulfiyya NURALIYEVA[1], Aisha SALAD HERSI[2]

[1] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Yüksek Lisans Öğrencisi*

Özet Metin: Bu derlemenin amacı, Afrika'da ebelik hizmetleri ve ebelik eğitiminin mevcut durumunu kıta geneli, alt bölgesel veriler ve seçilmiş ülke örnekleri üzerinden karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Afrika'da ebelik hizmetlerinin niteliği ve erişilebilirliği; sağlık insan gücü kapasitesi, eğitim programlarının standardizasyonu, mesleki düzenleme mekanizmaları ve kırsal-kentsel eşitsizliklerden doğrudan etkilenmektedir. World Health Organization Afrika Bölgesi verilerine göre hekim, hemşire ve ebelerin toplam yoğunluğu 10.000 nüfusta 15,4 olup, bu değer sürdürülebilir kalkınma hedefleri için önerilen 44,5 düzeyinin oldukça altındadır. Aynı raporlar, 2030 yılına kadar Afrika'da ek 6,1 milyon sağlık çalışanına ihtiyaç duyulacağını, mevcut eğilimlerin sürmesi halinde bunun yalnızca yaklaşık yarısının karşılanabileceğini göstermektedir (Okoroafor et al., 2022; WHO Regional Office for Africa, 2022).

Batı ve Orta Afrika'da ebelik insan gücü açığı daha belirgindir; ebe yoğunluğu çoğu ülkede 10.000'de 10'un altındadır. Ayrıca eğitim, düzenleme ve hizmet sunumu açısından ülkeler arasında önemli farklılıklar bulunmaktadır (United Nations Population Fund, 2025). Doğu ve Güney Afrika'da ise eğitim yolları çeşitlilik göstermekte; doğrudan girişli, hemşirelik sonrası ve entegre ebelik programları birlikte yürütülmektedir (UNFPA ESARO, 2022).

Ülke örnekleri, ebelik sistemlerinin heterojen yapısını ortaya koymaktadır. Gana'da lisans sınavı ve zorunlu pratik oryantasyon ile mesleğe geçiş sağlanırken, Nijerya'da merkezi düzenleyici yapı eğitim kurumlarını ve programları denetlemektedir. Kenya'da uygulama için lisans ve kayıt zorunludur; Etiyopya'da ulusal politikalar ebelik kapasitesini artırmaya odaklanmaktadır. Güney Afrika'da ise eğitim ve uygulama, akredite programlar üzerinden yürütülmektedir.

Sonuç olarak Afrika'da ebelik hizmetleri ve eğitiminin başlıca sorunları; insan gücü yetersizliği, eğitim ve akreditasyon farklılıkları, kırsal bölgelerde erişim güçlükleri ve mezuniyet sonrası destek eksikliğidir. Bu nedenle uluslararası standartlarla uyumlu eğitim, güçlü düzenleme sistemleri, sürekli mesleki gelişim ve ebe liderliğindeki bakım modellerinin yaygınlaştırılması öncelikli gereksinimlerdir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: ebelik, ebelik eğitimi, Afrika, anne sağlığı, sağlık iş gücü

Bildiri No: 4921

Derleme Sözlü

Midwifery Services and Midwifery Education in Africa: A Comparative Evaluation

Zulfiyya NURALIYEVA[1], Aisha SALAD HERSI[2]

[1] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Master's Student*

Abstract Text: Abstract

This review aims to comparatively evaluate the current status of midwifery services and midwifery education across Africa, drawing on continental, subregional data and selected country examples. The quality and accessibility of midwifery services in Africa are directly influenced by health workforce capacity, the standardization of education programs, regulatory frameworks, and rural–urban disparities. According to data from the World Health Organization African Region, the combined density of physicians, nurses, and midwives is 15.4 per 10,000 population, which is substantially below the recommended threshold of 44.5 required to achieve the Sustainable Development Goals. Furthermore, projections indicate that by 2030, an additional 6.1 million health workers will be needed in Africa, and under current trends, only approximately half of this demand is expected to be met (Okoroafor et al., 2022; WHO Regional Office for Africa, 2022).

The shortage of the midwifery workforce is particularly pronounced in West and Central Africa, where midwife density remains below 10 per 10,000 population in many countries. In addition, considerable variation exists across countries in terms of education, regulation, and service delivery (United Nations Population Fund, 2025). In contrast, East and Southern Africa demonstrate more diverse educational pathways, including direct-entry midwifery programs, post-nursing midwifery training, and integrated nursing–midwifery models (UNFPA ESARO, 2022).

Country-specific examples further illustrate the heterogeneity of midwifery systems across the continent. In Ghana, entry into the profession involves a licensure examination and mandatory practical orientation, whereas in Nigeria, a centralized regulatory authority oversees accreditation and program standards. In Kenya, professional practice requires registration and licensure; in Ethiopia, national strategies focus on strengthening midwifery capacity; and in South Africa, education and practice are regulated through accredited institutions and programs.

In conclusion, the major challenges facing midwifery services and education in Africa include workforce shortages, inconsistencies in education and accreditation systems, limited access in rural areas, and inadequate post-graduation support. Strengthening midwifery systems therefore requires alignment with international education standards, robust regulatory frameworks, continuous professional development, and the expansion of midwife-led models of care.

Bildiri No: 4961

Derleme Sözlü

Sessiz Çığlık: İklim Krizi Kadın Sağlığını Nasıl Kuşatıyor?

Tayibe Fidan[1,*], Esma KIR[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: İklim değişikliği, yalnızca ekolojik bir kriz değil, aynı zamanda kadın sağlığını biyolojik, psikososyal ve toplumsal cinsiyet temelli eşitsizlikler üzerinden derinden etkileyen çok boyutlu bir halk sağlığı sorunudur. Kadınlar; toplumsal roller, ekonomik kırılganlık, sınırlı kaynaklara erişim ve yetersiz sağlık hizmetleri nedeniyle iklim değişikliğinin olumsuz etkilerine karşı orantısız biçimde savunmasızdır. Özellikle üreme sağlığı, gebelik ve doğum süreçleri; hava kirliliği, sıcaklık artışları, kuraklık ve gıda-su güvensizliğinden doğrudan etkilenmektedir. Araştırmalar, doğum öncesi dönemde yaşanan sıcaklık artışının ölü doğum riskini yükselttiğini, ayrıca bulaşıcı hastalıkların anomalili doğum oranlarında artışa neden olabileceğini açıkça göstermektedir. İklim krizinin kadın sağlığı üzerindeki bir diğer önemli boyutu, sağlığın sosyal belirleyicileri aracılığıyla işlemektedir. Kuraklık ve kıtlık nedeniyle su ve yakacak bulmak için uzun mesafeler kat eden kadınlar, taciz, tecavüz ve fiziksel şiddet riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Geçim kaynaklarının yok olması yoksulluğu derinleştirmekte; bu durum aileleri genç kızları erken evlendirmeye ve hatta bedenlerini meta olarak kullanmaya zorlayabilmektedir. Söz konusu süreçler, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar, istenmeyen gebelikler, ruhsal bozukluklar ve şiddet sarmalını tetiklemektedir.
Ebeler, iklim krizinin kadın sağlığı üzerinde yarattığı olumsuz etkilerle mücadelede kritik bir role sahiptir. Gebelik gibi hassas dönemlerde anne ve fetüs sağlığını iklim kaynaklı risklerden korumalı, afet hazırlığı ve acil durum yönetiminde aktif görev almalı, toplumsal cinsiyete duyarlı politikaların geliştirilmesi için savunuculuk yapmalıdır. Kadınların güçlendirilmesi ve ebelerin liderliğinde yürütülecek koruyucu sağlık hizmetleri, iklim krizinin kadın sağlığı üzerindeki görünmeyen etkilerini azaltacak ve toplumların krizlere karşı direncini artıracaktır. Bu derleme, iklim krizinin kadın sağlığı üzerindeki etkilerini ebelik perspektifinden bütüncül olarak ele almayı ve ebelerin bu krizde üstlenmesi gereken rolleri ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, bütüncül yaklaşım, iklim krizi, kadın sağlığı'

Bildiri No: 4961

Derleme Sözlü

Silent Scream: How Is the Climate Crisis Threatening Women's Health?

Tayibe Fidan[1], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Climate change is not merely an ecological crisis but also a multidimensional public health problem that profoundly affects women's health through biological, psychosocial, and gender-based inequalities. Women are disproportionately vulnerable to the adverse effects of climate change due to social roles, economic fragility, limited access to resources, and inadequate healthcare services. Reproductive health, pregnancy, and birth processes, in particular, are directly affected by air pollution, rising temperatures, drought, and food-water insecurity. Research clearly shows that temperature increases during the prenatal period elevate the risk of stillbirth, and that infectious diseases may lead to an increase in the rate of births with anomalies. Another significant dimension of the climate crisis on women's health operates through the social determinants of health. Women who travel long distances to find water and firewood due to drought and famine face risks of harassment, rape, and physical violence. The loss of livelihoods deepens poverty, which may force families into early marriage of young girls or even the commodification of their bodies. These processes trigger a spiral of sexually transmitted infections, unwanted pregnancies, mental disorders, and violence. Midwives have a critical role in combating the adverse effects of the climate crisis on women's health. During sensitive periods such as pregnancy, they should protect maternal and fetal health from climate-related risks, take an active role in disaster preparedness and emergency management, and advocate for the development of gender-sensitive policies. The empowerment of women and preventive healthcare services conducted under the leadership of midwives will reduce the invisible effects of the climate crisis on women's health and increase the resilience of societies to crises. This review aims to comprehensively address the effects of the climate crisis on women's health from a midwifery perspective and to reveal the roles that midwives need to undertake in this crisis.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, holistic approach, climate crisis, women's health

Bildiri No: 4979

Sözlü Bildiri

Genç Bireylerde Eleştirel Düşünme ile Duygusal Zekâ Arasındaki İlişki

Güleser ADA[1,*], Muhammet Enes ÖZBEK[1], Enes DURU[1], Gökçe ÖZDEMİR[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Çalışmanın amacı genç bireylerde eleştirel düşünme ile duygusal zekâ arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç - Yöntem: Bu tanımlayıcı ve kesitsel çalışma, Mayıs ve Eylül 2025 tarihleri arasında Bartın Üniversitesi'nde yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Örneklem 502 kadın ve erkekten oluşmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, California Eleştirel Düşünme Eğilim Ölçeği (CEDEÖ) ve Schutte Duygusal Zekâ Ölçeği (SDZÖ) ile toplanmıştır. İstatistiksel analizler arasında tanımlayıcı istatistikler, t testi, ANOVA, Pearson korelasyonu ve hiyerarşik regresyon yer almıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,89 ± 2,52 olup, örneklem farklı akademik disiplinlerden öğrencileri kapsamaktadır. En yüksek temsil oranına sahip bölümler hemşirelik (%13,3), ebelik (%12,0) ve bilgisayar mühendisliği (%10,8) olarak belirlenmiştir. Bulgular, genç yetişkinlerin eleştirel düşünme eğilimlerinin düşük düzeyde, duygusal zekâ düzeylerinin ise genel olarak orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Duygusal zekânın duyguların değerlendirilmesi alt boyutunda kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre anlamlı düzeyde daha yüksek puan aldığı görülmüştür ($t=2,31$; $p=0,021$; $d=0,22$). Eleştirel düşünme eğilimi ile duygusal zekâ arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif yönlü bir ilişki saptanmıştır ($r = .658$, $p <0.001$). Hiyerarşik regresyon analizi sonuçlarına göre, duygusal zekâ eleştirel düşünme eğilimindeki varyansın açıklanmasına anlamlı düzeyde katkı sağlamaktadır.

Sonuç: Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları, eğitim ve öğretim süreçlerinde yalnızca bilişsel becerilere odaklanmanın yeterli olmayabileceğini; duygusal zekâyı güçlendirmeye yönelik eğitim stratejilerinin eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesinde önemli bir katkı sağlayabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel düşünme, duygusal zekâ, genç birey.

Bildiri No: 4979

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Critical Thinking and Emotional Intelligence in Young Adults

Güleser ADA[1], Muhammet Enes ÖZBEK[1], Enes DURU[1], Gökçe ÖZDEMİR[1]

[1] *Bartın University*

Introduction - Aim: The aim of this study was to examine the relationship between critical thinking disposition and emotional intelligence in young individuals.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted face-to-face at Bartın University between May and September 2025. The sample consisted of 502 female and male participants. Data were collected using the Personal Information Form, the California Critical Thinking Disposition Inventory (CCTDI), and the Schutte Emotional Intelligence Scale (SEIS). Statistical analyses included descriptive statistics, independent-samples t-tests, one-way ANOVA, Pearson correlation, and hierarchical regression.

Results: The mean age of the participants was 20.89 ± 2.52, and the sample comprised students from a wide range of academic disciplines. The most represented fields were nursing (13.3%), midwifery (12.0%), and computer engineering (10.8%). The findings indicated that young adults exhibited low levels of critical thinking disposition, while their emotional intelligence was generally moderate. Female students scored significantly higher than male students in the emotion appraisal subdimension of emotional intelligence ($t = 2.31$, $p = 0.021$, $d = 0.22$). A statistically significant and positive correlation was found between critical thinking disposition and emotional intelligence ($r = .658$, $p < 0.001$). According to the hierarchical regression analysis, emotional intelligence significantly contributed to explaining variance in critical thinking disposition.

Conclusion: In conclusion, the findings of this study suggest that focusing solely on cognitive skills in educational and instructional processes may not be sufficient, and that educational strategies aimed at strengthening emotional intelligence may play an important role in enhancing critical thinking skills.

Bildiri No: 5003

Derleme Sözlü

Gebelik Takibinde Yapay Zekâ

Rumeysa GİRİŞEN[1,*], Hümeyra Uğur[2], Demet Aktaş[2]

[1] *Çankırı Karatekin Üniversitesi*

[2] *Çankırı Karatekin ÜniversitesiÇankırı Karatekin Üniversitesi*

Özet Metin: Bu çalışmada amaç, gebelik takibinde yapay zekâ kullanımının etkinliğini, bakım kalitesine katkısını ve bu süreçte ebelerin rol ve sorumlulukları ile ilişkisini ortaya koymaktır. Gebelik, maternal ve fetal sağlığın korunması, risklerin erken belirlenmesi, gerekli müdahalelerin planlanması, komplikasyonların önlenmesi ve gebeye eğitim ile danışmanlık verilmesi amacıyla düzenli antenatal izlem gerektirmektedir. Sağlık Bakanlığı, gebelik sürecinde dört antenatal izlem önermektedir. Etkin ve kaliteli gebelik takibi; gebenin ve fetüsün fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan bütüncül, zamanında, bireye özgü ve kanıta dayalı biçimde değerlendirilmesini kapsamaktadır. Bu yaklaşım, maternal ve neonatal morbidite ile mortalitenin azaltılmasını hedeflemektedir. Gebelik takibinde yapay zekâ sistemleri günümüzde etkin bir şekilde kullanılmaktadır. Gebelikte risk sınıflandırılması, erken tanı ve özellikle preeklampsi, gestasyonel diyabet ve preterm doğum gibi yüksek riskli durumların öngörülmesinde önemli katkılar sunmaktadır. Ayrıca, doğum şeklinin tahmini, fetal gelişimin izlenmesi ve büyük veri analizleri ile klinik karar süreçlerinin desteklenmesine katkı sağlamaktadır. Yapay zekâ teknolojileri, kişiselleştirilmiş bakım ve tedavi planlarının oluşturulmasına olanak tanırken, uzaktan izlem uygulamaları sayesinde gebelerin sürekli ve etkin takibini kolaylaştırmaktadır. Aynı zamanda, beslenme, fiziksel aktivite, psikolojik destek ve eğitim hizmetlerine erişimi artırarak bütüncül bakım anlayışını güçlendirmektedir. Bu süreçte ebeler, gebelik takibinde elde edilen verileri ebelik bakımı ile bütünleştirerek verilen bakımın kalitesini artırmaktadır. Aynı zamanda ebe, hasta verilerinin korunması ve teknolojinin doğru kullanılması konusunda temel sorumluluklara sahiptir. Gebelikte yapay zekâ kullanımı, izlem ve ebelik bakımının kalitesini artırmaktadır. Gebelikte risklerin belirlenmesinde kullanımı önerilmektedir. Maternal ve fetal sağlık sonuçlarını iyileştirebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zekâ, gebelik takibi, gebe, kadın, ebelik

Bildiri No: 5003

Derleme Sözlü

Artificial Intelligence in Pregnancy Monitoring

Rumeysa GİRİŞEN[1], Hümeyra Uğur[1], Demet Aktaş[1]

[1] *Çankiri Karatekin University*

Abstract Text: This study aims to examine the effectiveness of artificial intelligence (AI) in antenatal care, its contribution to the quality of care, and its relationship with the roles and responsibilities of midwives within this process. Pregnancy requires regular antenatal follow-up to ensure the protection of maternal and fetal health, early identification of risks, planning of necessary interventions, prevention of complications, and the provision of education and counseling to the pregnant individual. The Ministry of Health recommends at least four antenatal visits during pregnancy. Effective and high-quality antenatal care involves a holistic, timely, individualized, and evidence-based assessment of the pregnant individual and the fetus in physical, psychological, and social dimensions. This approach aims to reduce maternal and neonatal morbidity and mortality.
Today, artificial intelligence systems are increasingly utilized in antenatal care. They provide significant contributions to risk classification, early diagnosis, and particularly the prediction of high-risk conditions such as preeclampsia, gestational diabetes, and preterm birth. In addition, artificial intelligence supports clinical decision-making processes through the prediction of delivery mode, monitoring of fetal development, and analysis of large-scale data. Artificial intelligence technologies enable the development of personalized care and treatment plans while facilitating continuous and effective monitoring of pregnant individuals through remote health applications. Furthermore, they enhance access to nutrition, physical activity, psychological support, and educational services, thereby strengthening a holistic care approach.
Within this process, midwives play a critical role by integrating data obtained from antenatal monitoring into midwifery care, thereby improving the quality of care provided. They also bear fundamental responsibilities regarding the protection of patient data and the appropriate use of technology. The use of artificial intelligence in pregnancy follow-up improves the quality of monitoring and midwifery care, is recommended for risk identification, and has the potential to enhance maternal and fetal health outcomes.

Anahtar Kelimeler: artificial intelligence, antenatal care, pregnant women, women, midwifery

Bildiri No: 5037

Sözlü Bildiri

Depremin Kadın Sağlığı Üzerine Etkilerini İnceleyen Çalışmaların Bibliyometrik Analizi

Buse Berber[1,*], Elif Yağmur Gür[2], Hatice Kübra Ayvacı[3], Neslihan Çebitürk[3]

[1] *Osmangazi Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Lisans Programi*

[2] *Osmangazi Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[3] *Osmangazi Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Doktora Programi*

Giriş - Amaç: Depremler, kadın sağlığını fiziksel, psikososyal ve üreme sağlığı boyutlarıyla etkileyen küresel bir halk sağlığı sorunudur. Son yıllarda bu alandaki araştırmaların artışına rağmen, bilimsel üretimin küresel dağılımı ve araştırma trendleri sistematik olarak ele alınmamıştır. Bu çalışmada, konuya ilişkin bilimsel literatürün bibliyometrik analiz yöntemiyle nicel ve nitel açıdan incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Web of Science (WoS) veri tabanı, Nisan 2026 tarihinde "earthquake*", "seismic disaster*", "post-earthquake", "maternal", "mother", "women" anahtar kelime gruplarıyla taranmış, 1.434 yayına ulaşılmıştır. Özgün araştırma makalesi niteliği taşımayan yayınlar dışlanmış; sağlık ve psikososyal içerikli (29 kategori) yayınlar analize dahil edilerek çalışma 466 yayınla tamamlanmıştır. Veriler açık erişimli R 4.5.2-Bibliometrix paketiyle analiz edilmiştir. Analizlerde yazar anahtar kelimeleri esas alınarak; bulgular temel bilgiler, kelime bulutu, trend konular ve tematik harita altında sunulmuştur. Açık erişimli ikincil veriler kullanıldığı için etik kurul onayı ve kurum izni alınmamıştır.

Bulgular: İncelenen yayınların yıllık bilimsel büyüme oranının %9,57 olduğu ve makale başına ortalama 19,19 atıf düştüğü belirlenmiştir. Çalışmalara 2035 yazar katkı sağlamış; makale başına ortalama 5,86 yazar düşmüş ve uluslararası iş birliği oranı %23,39 olarak belirlenmiştir. Bilimsel üretim 2011'den itibaren artarak, 2023-2025 yılları arasında zirveye ulaşmıştır. Coğrafi açıdan en yüksek yayın üretkenliği ve atıf etkisine sahip ülkenin Japonya olduğu; Türkiye ve İran gibi sismik hareketliliğin yoğun olduğu ülkelerin literatüre önemli katkılar sağladığı belirlenmiştir. Tematik analiz sonuçlarına göre; "post-travmatik stres bozukluğu", "depresyon", "prevalans" kavramlarının literatürün ana eksenini oluşturduğu, son yıllarda ise araştırmaların "gebelik", "emzirme", ve "bakım" gibi daha spesifik ve uygulamalı alanlara kaydığı görülmektedir.

Sonuç: Bu çalışma, deprem ve kadın sağlığı literatürünün disiplinler arası bir nitelik kazanarak küresel ölçekte büyüdüğünü ortaya koymaktadır. Ana temalarda psikososyal konular varlığını sürdürürken literatürün gebelik ve doğum sonu bakıma doğru kaydığı görülmektedir. Gelecek çalışmaların gebelik, emzirme ve bütüncül bakım stratejilerine odaklanması alana önemli katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: ‘‘Deprem, sismik, kadın sağlığı, bibliyometrik’’

Bildiri No: 5037

Sözlü Bildiri

Bibliometric Analysis of Studies Examining the Effects of Earthquakes on Women's Health

Buse Berber[1], Elif Yağmur Gür[2], Hatice Kübra Ayvacı[3], Neslihan Çebitürk[3]

[1] *Faculty of Health Sciences, Undergraduate Program in Midwifery, Osmangazi University*

[2] *Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Osmangazi University*

[3] *Institute of Health Sciences, PhD Program in Midwifery, Osmangazi University*

Introduction - Aim: Earthquakes are a global public health issue affecting women's health across physical, psychosocial, and reproductive dimensions. Despite the increasing number of studies in recent years, the global distribution of scientific output and research trends in this field have not been systematically examined. This study aimed to analyze the scientific literature on this topic both quantitatively and qualitatively using a bibliometric approach.

Materials - Methods: The Web of Science (WoS) database was searched in April 2026 using the keyword groups "earthquake*," "seismic disaster*," "post-earthquake," "maternal," "mother," and "women," yielding 1,434 publications. Publications that were not original research articles were excluded; studies within health and psychosocial domains (29 categories) were included, resulting in a final sample of 466 publications. Data were analyzed using the Bibliometrix package in R (version 4.5.2). Based on author keywords, findings were presented under the headings of general information, word cloud, trending topics, and thematic map. As open-access secondary data were used, ethics committee approval and institutional permission were not required.

Results: The annual scientific growth rate of the publications was 9.57%, with an average of 19.19 citations per article. A total of 2,035 authors contributed to the studies, with an average of 5.86 authors per article, and an international collaboration rate of 23.39%. Scientific production has increased since 2011, peaking between 2023 and 2025. Geographically, Japan had the highest publication productivity and citation impact, while countries with high seismic activity such as Türkiye and Iran made significant contributions to the literature. Thematic analysis indicated that "post-traumatic stress disorder," "depression," and "prevalence" constitute the core of the literature, while recent studies have shifted toward more specific and applied areas such as "pregnancy," "breastfeeding," and "care."

Conclusion: This study demonstrates that the literature on earthquakes and women's health has gained an interdisciplinary character and is growing globally. While psychosocial themes remain central, the focus of the literature is shifting toward pregnancy and postpartum care. Future studies focusing on pregnancy, breastfeeding, and holistic care strategies may provide significant contributions to the field.

Anahtar Kelimeler: ''Earthquake, seismic, women's health, bibliometric analysis''

Bildiri No: 5053

Sözlü Bildiri

Olumlu Çocukluk Deneyimlerinden Doğum Sonrası Ruh Sağlığına: Öz-Şefkat ve Maternal Bağlanmanın Aracılık Rolleri

Betül Uncu[1], Fatma Sevim Tosun[1,*], Rumeysa Görgülü[1]

[1] *İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Anneliğe geçiş, erken yaşam deneyimlerinin yeniden ortaya çıkabileceği ve annelerin ruh sağlığını, doğum sonrası depresyona karşı savunmasızlığını ve bebekle güvenli bir bağ kurma kapasitesini şekillendirebileceği kritik bir psikolojik dönüm noktasıdır. Bu çalışma, olumlu çocukluk deneyimleri, öz-şefkat, anneye bağlanma ve doğum sonrası depresyon belirtileri arasındaki ilişkileri incelemiş ve ilk kez anne olan kadınlarda öz-şefkat ile anneye bağlanmanın aracılık rollerini test etmiştir.

Gereç - Yöntem: Bu kesitsel, korelasyonel çalışma, Nisan 2025 ile Mart 2026 tarihleri arasında yüz yüze veri toplama yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Örneklem, 1–4 aylık bebekleri olan 252 ilk kez anne olan kadından oluşmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Olumlu Çocukluk Deneyimleri Ölçeği, Öz-Şefkat Ölçeği, Anneye Bağlanma Ölçeği ve Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veri analizi için yapısal eşitlik modellemesi ile birlikte Pearson korelasyonu ve bootstrap prosedürleri kullanılmıştır.

Bulgular: Olumlu çocukluk deneyimleri ve öz-şefkat, anne bağlanmasıyla pozitif, doğum sonrası depresyon belirtileriyle ise negatif ilişkiliydi ($p < .05$). Yapısal eşitlik modellemesi, olumlu çocukluk deneyimlerinin öz-şefkat ve anneye bağlanmayı önemli ölçüde öngördüğünü gösterdi. Öz-şefkat, daha yüksek anne-çocuk bağı ve daha düşük doğum sonrası depresyon belirtilerinin önemli bir öngörücüsüydü; anne-çocuk bağı da depresyon belirtileriyle negatif ilişkiliydi. Olumlu çocukluk deneyimlerinin doğum sonrası depresyon belirtileri üzerindeki doğrudan etkisi istatistiksel olarak anlamlı değildi; ancak, öz-şefkat ve anne-çocuk bağı aracılığıyla anlamlı dolaylı etkiler gözlemlendi. Bu bulgular, olumlu çocukluk deneyimleri ile doğum sonrası depresyon belirtileri arasındaki ilişkinin büyük ölçüde öz-şefkat ve anne-çocuk bağı tarafından aracılık edildiğini göstermektedir.

Sonuç: Çocukluk dönemindeki olumlu deneyimler, doğrudan koruyucu bir etki yoluyla değil, öz şefkati geliştirerek ve anne-çocuk bağını güçlendirerek erken annelik döneminde psikolojik dayanıklılık kazandırıyor gibi görünüyor; bu iki temel mekanizma birlikte doğum sonrası depresyon belirtileri riskini azaltıyor.Bu bulgular, ebelik uygulamaları açısından, psikososyal değerlendirmenin rutin bakıma entegre edilmesinin ve ilk kez anne olanlarda doğum sonrası depresyon riskini azaltmak için öz şefkati artıran ve anne-bebek bağının erken dönemde kurulmasını destekleyen müdahalelerin uygulanmasının önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Doğum sonrası depresyon, öz şefkat, maternal bağlanma, çocukluk deneyimleri, ruh sağlığı"

Bildiri No: 5053

Sözlü Bildiri

From Positive Childhood Experiences to Postnatal Mental Health: The Mediating Roles of Self-Compassion and Maternal Attachment

Betül Uncu[1], Fatma Sevim Tosun[1], Rumeysa Görgülü[1]

[1] *Istanbul University-Cerrahpasa, Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: The transition to motherhood is a critical psychological turning point during which early life experiences may resurface and shape mothers' mental health, their vulnerability to postnatal depression, and their capacity to form a secure bond with their baby. This study examined the relationships between positive childhood experiences, self-compassion, attachment to the mother, and symptoms of postnatal depression, and tested the mediating roles of self-compassion and attachment to the mother in women experiencing motherhood for the first time.

Materials - Methods: This cross-sectional, correlational study was conducted between April 2025 and March 2026 using face-to-face data collection. The sample consisted of 252 first-time mothers with infants aged 1–4 months. Data were collected using the Personal Information Form, the Positive Childhood Experiences Scale, the Self-Compassion Scale, the Maternal Attachment Scale and the Edinburgh Postnatal Depression Scale. Pearson correlation and bootstrap procedures were used for data analysis, alongside structural equation modelling.

Results: Positive childhood experiences and self-compassion were positively associated with maternal attachment and negatively associated with symptoms of postnatal depression ($p < .05$). Structural equation modelling showed that positive childhood experiences significantly predicted self-compassion and mother-child attachment. Self-compassion was a significant predictor of higher mother-child attachment and lower postnatal depression symptoms; mother-child attachment was also negatively associated with depression symptoms. The direct effect of positive childhood experiences on postnatal depression symptoms was not statistically significant; however, significant indirect effects were observed via self-compassion and mother-child attachment. These findings suggest that the relationship between positive childhood experiences and postnatal depression symptoms is largely mediated by self-compassion and mother-child attachment.

Conclusion: Positive experiences during childhood appear to foster psychological resilience during early motherhood not through a direct protective effect, but by fostering self-compassion and strengthening the mother-child bond; these two key mechanisms together reduce the risk of symptoms of postnatal depression. These findings highlight the importance, in terms of midwifery practice, of integrating psychosocial assessment into routine care and implementing interventions that promote self-compassion and support the early establishment of the mother-infant bond to reduce the risk of postnatal depression in first-time mothers.

Anahtar Kelimeler: "Postpartum depression, self-compassion, maternal attachment, childhood experiences, mental health"

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5069

Derleme Sözlü

Travay, Doğum ve Lohusalık Sürecinde Obstetrik Şiddet

Ecem Oruç[1,*], Eftelya Demirci[1], Büşra Yolcu[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sakarya/Türkiye*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Obstetrik şiddet, annenin fiziksel ve psikolojik bütünlüğünü etkileyebilen ve doğum deneyimini olumsuz yönde şekillendirebilen önemli bir durumdur. Travmanın oluşumunda uzun süren doğum eylemi, uygunsuz müdahaleler, yetersiz destek, iletişim eksikliği ve bireysel hassasiyetler etkili olabilmektedir. Bu derleme, obstetrik şiddetin nedenleri, sonuçları ve önlenmesinde ebelik bakımının rolünü ortaya koymak amacıyla hazırlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, obstetrik şiddet ve ilişkili faktörleri ele alan ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayalı bir derleme niteliğindedir. Konuya ilişkin güncel çalışmalar taranarak elde edilen veriler bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Obstetrik şiddet yalnızca anneyi değil, aynı zamanda yenidoğanın sağlığını ve anne bebek bağlanmasını da olumsuz etkilemektedir. Travmaya bağlı olarak ağrı, kanama ve enfeksiyon gibi fiziksel komplikasyonların yanı sıra anksiyete, korku, doğum sonrası stres bozukluğu ve annelik rolüne uyumda güçlükler görülebilmektedir. Ayrıca olumsuz doğum deneyimi, kadının sonraki gebeliklere yönelik tutumlarını da etkilemektedir. Travma riskini artıran önemli faktörler arasında yetersiz destek, iletişim eksikliği ve gereksiz müdahaleler yer almaktadır.

Sonuç: Obstetrik şiddetin önlenmesi ve etkilerinin azaltılmasında ebe önemli bir role sahiptir. Kadına sürekli destek sağlanması, güven verici iletişim kurulması, bireyselleştirilmiş bakım sunulması ve kanıta dayalı uygulamaların benimsenmesi travma riskini azaltmaktadır. Ayrıca doğum sonrası dönemde annenin fiziksel ve psikolojik durumunun değerlendirilmesi ve gerekli desteğin sağlanması önemlidir. Bütüncül, kadın merkezli ebelik bakımının güçlendirilmesi, hem anne hem de yenidoğan sağlığının korunmasına ve olumlu doğum deneyimlerinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Obstetrik Şiddet, Travay, Travma, Ebelik Bakımı

Bildiri No: 5069

Derleme Sözlü

Travay, Doğum ve Lohusalık Sürecinde Obstetrik Şiddet

Ecem Oruç[1], Eftelya Demirci[1], Büşra Yolcu[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sakarya/Türkiye*

Abstract Text: Giriş-Amaç: Obstetrik şiddet, annenin fiziksel ve psikolojik bütünlüğünü etkileyebilen ve doğum deneyimini olumsuz yönde şekillendirebilen önemli bir durumdur. Travmanın oluşumunda uzun süren doğum eylemi, uygunsuz müdahaleler, yetersiz destek, iletişim eksikliği ve bireysel hassasiyetler etkili olabilmektedir. Bu derleme, obstetrik şiddetin nedenleri, sonuçları ve önlenmesinde ebelik bakımının rolünü ortaya koymak amacıyla hazırlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, obstetrik şiddet ve ilişkili faktörleri ele alan ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayalı bir derleme niteliğindedir. Konuya ilişkin güncel çalışmalar taranarak elde edilen veriler bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Obstetrik şiddet yalnızca anneyi değil, aynı zamanda yenidoğanın sağlığını ve anne bebek bağlanmasını da olumsuz etkilemektedir. Travmaya bağlı olarak ağrı, kanama ve enfeksiyon gibi fiziksel komplikasyonların yanı sıra anksiyete, korku, doğum sonrası stres bozukluğu ve annelik rolüne uyumda güçlükler görülebilmektedir. Ayrıca olumsuz doğum deneyimi, kadının sonraki gebeliklere yönelik tutumlarını da etkilemektedir. Travma riskini artıran önemli faktörler arasında yetersiz destek, iletişim eksikliği ve gereksiz müdahaleler yer almaktadır.

Sonuç: Obstetrik şiddetin önlenmesi ve etkilerinin azaltılmasında ebe önemli bir role sahiptir. Kadına sürekli destek sağlanması, güven verici iletişim kurulması, bireyselleştirilmiş bakım sunulması ve kanıta dayalı uygulamaların benimsenmesi travma riskini azaltmaktadır. Ayrıca doğum sonrası dönemde annenin fiziksel ve psikolojik durumunun değerlendirilmesi ve gerekli desteğin sağlanması önemlidir. Bütüncül, kadın merkezli ebelik bakımının güçlendirilmesi, hem anne hem de yenidoğan sağlığının korunmasına ve olumlu doğum deneyimlerinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Obstetrik Şiddet, Travay, Travma, Ebelik Bakımı

Bildiri No: 5074

Derleme Sözlü

Kalite Güvencesinin Anahtarı: Ebelik Eğitim Programlarında Akreditasyonun Önemi ve Türkiye'deki Güncel Durum

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1], Senanur Yılmaz[1,*], Edibe ÇİL[1], Zeynep YILMAZER[1], Esmanur KÖRSÜ[1], Elif Rabia ERYILMAZ[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Sağlık eğitiminde akreditasyon; bir programın ulusal ve uluslararası standartlara uygunluğunun bağımsız bir otorite tarafından değerlendirilmesi ve onaylanması sürecidir. Ebelik eğitiminde akreditasyon, yalnızca kurumsal güvenilirliğin bir göstergesi değil; aynı zamanda mezunların mesleki yeterliliğinin, bakım kalitesinin ve anne-yenidoğan sağlığı çıktılarının doğrudan belirleyicisi olarak kabul edilmektedir. Bu derleme, ebelik eğitim programlarında akreditasyonun amacını, süreçlerini ve Türkiye'deki güncel gelişmeleri ulusal ile uluslararası standartlar çerçevesinde karşılaştırmalı biçimde incelemeyi amaçlamaktadır. Uluslararası kanıtlar, akredite ebelik programlarından mezun olan ebeler aracılığıyla maternal ve neonatal morbidite-mortalite oranlarında istatistiksel olarak anlamlı düşüşler elde edildiğini ortaya koymaktadır. Türkiye'de ebelik lisans programlarının akreditasyon süreci halihazırda Sağlık Bilimleri Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (SABAK) tarafından yürütülmekte; ebeliğe özgü akreditasyon ise 2021 yılında kurulan Ebelik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği (EPDAK) aracılığıyla yapılandırılmaktadır. Sağlık Bakanlığı'nın 2024 tarihli Ebelik Yönetmeliği ile eğitim standartları yasal statü kazanmış; ebenin görev ve yetki çerçevesi klinik uygulama standartlarıyla uyumlu hale getirilmiştir. Bununla birlikte, akreditasyon süreçlerinin henüz tüm programlarda yaygınlaşmamış olması, program sayısındaki hızlı artış ve standart izleme mekanizmalarındaki eksiklikler önemli sınırlılıklarr olarak öne çıkmaktadır. Ebelik eğitiminde akreditasyonun evrensel bir uygulama haline getirilmesi; eğitici nitelikleri, klinik uygulama standartları ve program çıktılarının sistematik olarak değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır.
Sonuç olarak, Türkiye'de ebelik eğitiminin kalite güvencesi için EPDAK liderliğinde akreditasyon süreçlerinin hızlandırılması, tüm üniversitelere yaygınlaştırılması ve ICM standartlarıyla uyumun periyodik denetimlerle izlenmesi öncelikli politika hedefleri arasında yer almalıdır. Akreditasyon, ebeliğin bir meslek olarak güçlenmesinde ve toplum sağlığına katkısının artırılmasında vazgeçilmez bir araçtır.

Anahtar Kelimeler: Akreditasyon, ebelik eğitimi, kalite güvencesi, EPDAK, eğitim standartları

Bildiri No: 5074

Derleme Sözlü

The Key to Quality Assurance: The Importance of Accreditation in Midwifery Education Programmes and the Current Situation in Turkey Abstract

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1], Senanur YILMAZ[1], Esmanur KÖRSÜ[1], Edibe ÇİL[1], Zeynep YILMAZER[1], Elif Rabia ERYILMAZ[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Abstract Text: Accreditation in health education is the process by which an independent authority assesses and approves a programme's compliance with national and international standards. In midwifery education, accreditation is not merely an indicator of institutional reliability; it is also recognised as a direct determinant of graduates' professional competence, the quality of care provided, and outcomes in maternal and newborn health. This review aims to examine the purpose, processes, and current developments in midwifery education programmes in Turkey, comparing them within the framework of national and international standards.

International evidence shows that statistically significant reductions in maternal and neonatal morbidity and mortality rates have been achieved through midwives graduating from accredited midwifery programmes. In Turkey, the accreditation process for midwifery degree programmes is currently managed by the Association for the Evaluation and Accreditation of Health Sciences Education Programmes (SABAK); midwifery-specific accreditation, however, is organised through the Association for the Evaluation and Accreditation of Midwifery Education Programmes (EPDAK), established in 2021. With the Ministry of Health's 2024 Midwifery Regulation, educational standards have gained legal status; the scope of a midwife's duties and responsibilities has been aligned with clinical practice standards. However, the fact that accreditation processes have not yet become widespread across all programmes, the rapid increase in the number of programmes, and deficiencies in standard monitoring mechanisms stand out as significant limitations. Making accreditation a universal practice in midwifery education necessitates the systematic evaluation of educators' qualifications, clinical practice standards and programme outcomes.

Consequently, accelerating accreditation processes under the leadership of EPDAK, extending them to all universities, and monitoring compliance with ICM standards through periodic inspections should be among the priority policy objectives for quality assurance in midwifery education in Turkey. Accreditation is an indispensable tool for strengthening midwifery as a profession and enhancing its contribution to public health.

Anahtar Kelimeler: Accreditation, midwifery education, quality assurance, EPDAK, educational standards

Bildiri No: 5090

Sözlü Bildiri

Türk Kadınlarında Üriner İnkontinans Farkındalığı Ve İlaç Dışı Başa Çıkma Davranışları

Ayşe Kayar[1,*], Yasemin Erkal Aksoy[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Üriner inkontinans, kadınlarda sık görülen ve bireyin yaşam kalitesi ile sosyal işlevselliğini belirgin düzeyde olumsuz etkileyen önemli bir sağlık sorunudur. Bu çalışma, kadınlarda üriner inkontinans farkındalığı ile ilaç dışı başa çıkma davranışları arasındaki ilişkiyi incelemeyi ve farkındalık düzeyinin bu davranışların kullanım sıklığı üzerindeki etkisine ilişkin kapsamlı ve güncel veriler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, Türk kadınlarında üriner inkontinans farkındalığı ve ilaç dışı başa çıkma davranışlarını değerlendirmeye yönelik olarak tanımlayıcı-kesitsel tasarımda yürütülmüştür. Çalışmanın evreni, Konya ili Selçuklu ilçesinde ev ziyaretleri sırasında ulaşılan, 45 yaş ve üzeri ve son üç ay içerisinde jinekolojik operasyon öyküsü bulunmayan kadınlardan oluşmaktadır. Çalışmada Kişisel Bilgi Formu, Üriner İnkontinans Fakındalık Ölçeği ve Üriner İnkontinans Başa Çıkma Ölçeği [URINAS] kullanılmıştır. Veriler, SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir; tanımlayıcı istatistikler ve uygun parametrik/parametrik olmayan testler uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 51.14±8.25 (min=45, max=87) olarak belirlenmiştir. Katılımcıların %62,4'ü evli olup %24,8'i ev dışı bir işte çalışmaktadır. Kadınların %50,7'si üriner inkontinans deneyimi olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların ölçek puan ortalamaları incelendiğinde; ilaç dışı başetme toplam 32.74±14.47 (min=16, max=75), sağlık sorunu olarak kabulünü engelleyen faktörler 28.06±7.72 (min=8, max=40), sağlık motivasyonu 9.58±3.84 (min=5, max=25), üriner inkontinansla başetme 16.59±5.25 (min=6, max=30), kısıtlanma 10.99±3.23 (min=3, max=15) ve idrar kaçırma korkusu 12.54±4.67 (min=4, max=20) olarak belirlenmiştir. Korelasyon analizinde, ilaç dışı başetme toplam puanı ile engelleyen faktörler (r=-0.336), kısıtlanma (r=-0.491) ve idrar kaçırma korkusu (r=-0.502) arasında negatif; sağlık motivasyonu ile pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır (r=0.380; p<0.001). İlaç dışı başetme toplam ile ÜİBaşetme arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır (p>0.05).

Sonuç: Bulgular, orta yaş ve üzeri kadınlarda ilaç dışı başetme davranışlarının sağlık motivasyonu ile pozitif; sağlık sorunu olarak kabulünü engelleyen faktörler, kısıtlanma ve idrar kaçırma korkusu ile negatif ilişkili olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar, üriner inkontinansa yönelik başetme davranışlarının psikososyal ve davranışsal faktörlerle ilişkili olabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üriner inkontinans, başa çıkma davranışları, kadın sağlığı, farkındalık

Bildiri No: 5090

Sözlü Bildiri

AWARENESS OF URINARY INCONTINENCE AND NON-PHARMACOLOGICAL COPING BEHAVIORS AMONG TURKISH WOMEN

Ayşe Kayar[1], Yasemin Erkal Aksoy[1]

[1] *Selçuk University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Urinary incontinence is a prevalent health condition among women that significantly and adversely affects individuals' quality of life and social functioning. This study aims to examine the relationship between urinary incontinence awareness and non-pharmacological coping behaviors in women, and to provide comprehensive and up-to-date data on the effect of awareness levels on the frequency of these behaviors.

Materials - Methods: This study was conducted using a descriptive cross-sectional design to assess urinary incontinence awareness and non-pharmacological coping behaviors among Turkish women. The study population consisted of women aged 45 years and older, residing in the Selçuklu district of Konya, who were reached during home visits and had no history of gynecological surgery within the past three months. Data were collected using a Personal Information Form, the Urinary Incontinence Awareness Scale, and the Urinary Incontinence Coping Scale (URINAS). The data were analyzed using the SPSS software package; descriptive statistics and appropriate parametric and non-parametric tests were applied.

Results: The average age of the participants was 51.14 ± 8.25 (min = 45, max = 87). 62.4% of the participants were married, and 24.8% worked outside the home. 50.7% of women reported having experienced urinary incontinence. When the participants' mean scale scores were examined, the results were as follows: non-pharmacological coping totaled 32.74 ± 14.47 (min= 16,max=75); factors preventing acceptance of the health problem totaled 28.06 ± 7.72 (min= 8,max= 40); health motivation totaled 9.58 ± 3.84 (min=5,max=25), coping with urinary incontinence 16.59±5.25 (min=6,max=30), restriction 10.99±3.23 (min=3,max=15), and fear of urinary incontinence 12.54±4.67 (min=4,max=20). In the correlation analysis,a negative correlation was found between the total score for non-pharmacological coping and inhibiting factors (r=−0.336), restriction (r=−0.491), and fear of urinary incontinence (r =−0.502); a significant positive correlation was found with health motivation (r=0.380; p<0.001). No significant association was found between non-pharmacological coping and psychological coping (p>0.05).

Conclusion: The findings indicate that non-pharmacological coping behaviors in middle-aged and older women are positively associated with health motivation, and negatively associated with factors that prevent the recognition of health issues, feelings of restriction, and fear of urinary incontinence. These findings suggest that coping behaviors related to urinary incontinence may be associated with psychosocial and behavioral factors.

Anahtar Kelimeler: Urinary incontinence, coping strategies, women's health, awareness

Bildiri No: 5135

Derleme Sözlü

Gestasyonel Diyabetin Anne ve Yenidoğan Üzerindeki Etkileri Ebelik Bakımı Yaklaşımları

Sıla Nur BAKÇI[1,*], Eslem ALTINTAŞ[2], Hayriye ERCAN[1]

[1] *Fenerbahçe üniversitesi*

[2] *Acıbadem üniversitesi*

Özet Metin: Gestasyonel diyabet mellitus (GDM), ilk kez gebelikte ortaya çıkan glukoz intoleransı olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, gestasyonel diyabetin anne ve yenidoğan üzerindeki etkilerini ortaya koymak ve ebelik bakım yaklaşımlarının önemini vurgulamaktır. Amerikan Diyabet Derneği'ne (ADA) göre gebeliğin erken döneminde saptanan hiperglisemi tip 2 diyabet açısından değerlendirilirken, sonraki haftalarda tanı alan olgular GDM kapsamında ele alınmaktadır. Son 20–30 yıllık literatür verileri, GDM prevalansının hem dünyada hem de Türkiye'de arttığını göstermektedir. Dünya genelinde prevalansın %5–10'dan %15–20'ye yükseldiği, Türkiye'de ise %3–5'ten %7–16'ya çıktığı bildirilmektedir. Ayrıca Türkiye'de farklı çalışmalarda GDM prevalansının %3,08 ile %9,2 arasında değiştiği belirtilmektedir. GDM, anne ve yenidoğan sağlığını etkileyen önemli bir gebelik komplikasyonudur. Anne ve yenidoğan açısından çeşitli riskler görülmekle birlikte, bu süreçte erken tanı, etkin izlem ve uygun yönetim temel öneme sahiptir. Bu nedenle GDM yönetiminde sağlık profesyonelleri arasında ebelerin rolü oldukça önemlidir. Ebeler, riskli gebelerin belirlenmesi, uygun tarama testlerinin uygulanması, gebelik sürecinde düzenli izlemin sağlanması ve olası komplikasyonların erken dönemde fark edilmesinde temel sorumluluk üstlenir. Ayrıca gebelere beslenme düzeni ve fiziksel aktivite konusunda danışmanlık vererek glisemik kontrolün sağlanmasına katkıda bulunur, kan glukoz izlemi konusunda eğitim sağlar ve tedaviye uyumu destekler. Güncel çalışmalar, GDM yönetiminde verilen eğitimin yalnızca metabolik kontrolü değil, aynı zamanda öz-yönetim becerilerini ve yaşam kalitesini de desteklediğini; dijital destekli uygulamaların ise bakımın sürekliliğini güçlendirdiğini göstermektedir. Sonuç olarak ebelik bakımı, erken tanılama, etkili eğitim, düzenli izlem ve danışmanlık boyutlarıyla GDM yönetiminde anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında kritik bir role sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel diyabet mellitus, ebelik bakımı, riskli gebelik, maternal komplikasyonlar, yenidoğan komplikasyonları

Bildiri No: 5135

Derleme Sözlü

The Effects of Gestational Diabetes on Maternal and Neonatal Outcomes and Midwifery Care Approaches

Sıla Nur BAKÇI[1], Eslem Altıntaş[2], Hayriye Ercan[3]

[1] *Fenerbahçe Üniversitesi*

[2] *Acıbadem üniversitesi*

[3] *Fenerbahçe üniversitesi*

Abstract Text: Gestational diabetes mellitus (GDM) is defined as glucose intolerance that first develops during pregnancy. The aim of this study is to present the effects of gestational diabetes on maternal and neonatal outcomes and to emphasize the importance of midwifery care approaches. According to the American Diabetes Association (ADA), hyperglycemia detected in the early stages of pregnancy should be evaluated in terms of type 2 diabetes, whereas cases diagnosed in later weeks are considered within the scope of GDM. Literature data from the last 20–30 years indicate that the prevalence of GDM has increased both worldwide and in Türkiye. It has been reported that the global prevalence has risen from 5–10% to 15–20%, while in Türkiye it has increased from 3–5% to 7–16%. In addition, different studies in Türkiye have reported that the prevalence of GDM ranges between 3.08% and 9.2%. GDM is an important pregnancy complication affecting maternal and neonatal health. Although various risks are observed for both the mother and the newborn, early diagnosis, effective monitoring, and appropriate management are of fundamental importance in this process. Therefore, the role of midwives among healthcare professionals is highly important in the management of GDM. Midwives assume key responsibilities in identifying high-risk pregnant women, ensuring the implementation of appropriate screening tests, maintaining regular follow-up throughout pregnancy, and recognizing possible complications at an early stage. In addition, they contribute to glycemic control by providing counseling on nutrition and physical activity, offering education on blood glucose monitoring, and supporting adherence to treatment. Current studies show that education provided in GDM management supports not only metabolic control but also self-management skills and quality of life, while digitally supported interventions strengthen the continuity of care. In conclusion, midwifery care plays a critical role in the management of GDM and in the protection of maternal and neonatal health through its preventive, educational, monitoring, and counseling dimensions.

Anahtar Kelimeler: : Gestational diabetes mellitus, midwifery care, high-risk pregnancy, maternal complications, neonatal complications

Bildiri No: 5192

Sözlü Bildiri

İntrapartum Maternal Konforun Doğum Memnuniyeti ve Erken Postpartum Depresif Belirtilerle İlişkisi: Kesitsel Bir Çalışma

Esin GÜNDÜZ[1,*], Hatice Gül ÖZTAŞ[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışmada, doğum eylemi sürecinde kadınların algıladıkları intrapartum maternal konfor düzeyi ile doğum memnuniyeti ve erken postpartum depresif belirti düzeyi arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlandı.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve ilişki arayıcı tipte tasarlanan çalışma, Türkiye'nin güneyinde yer alan devlet hastanesinin doğum sonu servisinde yatan 227 postpartum kadınla gerçekleştirildi. Veri toplama araçları olarak sosyodemografik ve obstetrik özellikleri içeren bilgi formu, Doğum Konfor Ölçeği, Doğum Memnuniyet Ölçeği ve Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistikler, gruplar arası karşılaştırma testleri, Pearson ve Spearman korelasyon analizleri ve basit doğrusal regresyon analizi ile değerlendirildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,01±5,41 yıl, gebelik sayısı ortalaması ise 1,84±0,96 idi. Kadınların %96,0'ının çekirdek aile yapısına sahip olduğu ve %80,2'sinin gebeliğinin planlı olduğu belirlendi. Doğum Konfor Ölçeği, Doğum Memnuniyet Ölçeği ve Edinburgh Doğum Sonrası Depresyon Ölçeği toplam puan ortalamaları sırasıyla 30,90±6,24, 101,43±8,02 ve 0,91±2,11 olarak saptandı. Doğum konforu ile doğum memnuniyeti arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulundu ($r=0,451$; $p<0,001$). Doğum konforu ile erken postpartum depresif belirti düzeyi arasında negatif yönde, zayıf düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlendi (Spearman $\rho=-0,162$; $p=0,014$). Doğum memnuniyeti ile erken postpartum depresif belirti düzeyi arasında da negatif yönde, zayıf düzeyde ve anlamlı bir ilişki saptandı (Spearman $\rho=-0,242$; $p<0,001$). Basit doğrusal regresyon analizinde, doğum konforunun doğum memnuniyetindeki varyansın %20,4'ünü açıkladığı belirlendi ($RZ=0,204$; $F(1,225)=57,511$; $p<0,001$). Doğum konforu puanındaki her bir puanlık artışın, doğum memnuniyeti puanında 0,579 puanlık artışla ilişkili olduğu bulundu ($B=0,579$; %95 GA: 0,429–0,730; $\beta=0,451$; $p<0,001$).

Sonuç: Bu çalışma, intrapartum maternal konforun doğum memnuniyetiyle pozitif, erken postpartum depresif belirti düzeyiyle ise negatif yönde ilişkili olduğunu göstermektedir. Bulgular, doğum eylemi sürecinde kadınların fiziksel, psikososyal ve çevresel konfor gereksinimlerinin sistematik olarak değerlendirilmesinin kadın merkezli ebelik bakımını güçlendirebileceğini düşündürmektedir. Doğumhane bakımında maternal konforun ölçülebilir bakım kalitesi göstergesi olarak ele alınması ve konforu artırmaya yönelik kanıta dayalı ebelik uygulamalarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: : Doğum deneyimi; doğum memnuniyeti; ebelik bakımı; intrapartum konfor; maternal konfor; postpartum depresif belirtiler.

Bildiri No: 5192

Sözlü Bildiri

The Association of Intrapartum Maternal Comfort with Birth Satisfaction and Early Postpartum Depressive Symptoms: A Cross-Sectional Study

Esin GÜNDÜZ[1], Hatice Gül ÖZTAŞ[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Introduction - Aim: This study aimed to investigate the relationship between women's perceived level of intrapartum maternal comfort during labour, birth satisfaction, and early postpartum depressive symptoms.

Materials - Methods: Designed as a cross-sectional and correlational study, this research was conducted with 227 postpartum women admitted to the postnatal ward of a public hospital in southern Türkiye. Data were collected using an information form including sociodemographic and obstetric characteristics, the Childbirth Comfort Scale, the Birth Satisfaction Scale, and the Edinburgh Postnatal Depression Scale. Descriptive statistics, between-group comparison tests, Pearson and Spearman correlation analyses, and simple linear regression analysis were used to analyse the data. A p-value of <0.05 was considered statistically significant

Results: The mean age of the participants was 28.01±5.41 years, and the mean number of pregnancies was 1.84±0.96. Of the women, 96.0% had a nuclear family structure, and 80.2% reported that their pregnancy was planned. The mean total scores for the Childbirth Comfort Scale, Birth Satisfaction Scale, and Edinburgh Postnatal Depression Scale were 30.90±6.24, 101.43±8.02, and 0.91±2.11, respectively. A moderate, positive, and statistically significant correlation was found between childbirth comfort and birth satisfaction ($r=0.451$; $p<0.001$). A weak, negative, and statistically significant correlation was identified between childbirth comfort and early postpartum depressive symptom levels (Spearman's $\rho=-0.162$; $p=0.014$). Similarly, a weak, negative, and statistically significant correlation was found between birth satisfaction and early postpartum depressive symptom levels (Spearman's $\rho=-0.242$; $p<0.001$). Simple linear regression analysis showed that childbirth comfort explained 20.4% of the variance in birth satisfaction ($RZ=0.204$; $F(1,225)=57.511$; $p<0.001$). Each one-point increase in childbirth comfort score was associated with a 0.579-point increase in birth satisfaction score ($B=0.579$; 95% CI: 0.429–0.730; $\beta=0.451$; $p<0.001$).

Conclusion: This study showed that intrapartum maternal comfort was positively associated with birth satisfaction and negatively associated with early postpartum depressive symptom levels. However, due to the cross-sectional design, causal inferences cannot be made. The findings suggest that the systematic assessment of women's physical, psychosocial, and environmental comfort needs during labour may contribute to strengthening woman-centred midwifery care. Maternal comfort should be considered a measurable indicator of care quality in delivery room care, and evidence-based midwifery practices aimed at enhancing maternal comfort should be promoted.

Anahtar Kelimeler: Birth experience; birth satisfaction; midwifery care; intrapartum comfort; maternal comfort; postpartum depressive symptoms.

Bildiri No: 5206

Sözlü Bildiri

Ebelerin İklim Değişikliği Farkındalığı ile Afete Hazırbulunuşluk Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Lale Bastıkoğlu[1], Melisa İşler[2], Sevda Elkatmiş[3,*], Sebahat Hüseyinoğlu[4]

[1] *Serbest Ebe*

[2] *Özel İskenderun Gelişim Hastanesi*

[3] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

[4] *Karabük Üniversitesi*

Giriş - Amaç: İklim krizi ve afetler; gebelik, doğum ve doğum sonu dönemde kadınların sağlık hizmetlerine erişimini, bakımın sürekliliğini ve ebelik hizmetlerinin sunumunu etkileyebilen önemli küresel sorunlar arasında yer almaktadır. Afet dönemlerinde ebelerin hizmet sunumunu sürdürebilmesi için iklim değişikliği farkındalığı ve afete hazırbulunuşluk düzeyleri önem taşımaktadır. Bu araştırma, ebelerin iklim değişikliği farkındalık düzeyleri ile ebelikte afete hazırbulunuşluk düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki araştırma, 104 ebe ile yürütülmüştür. Veriler, sosyodemografik bilgi formu, İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği ve Ebelikte Afete Hazırbulunuşluk Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve korelasyon analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %56,7'si 25 yaş altında, %87,5'i lisans mezunudur. Ebelerin %56,7'si kendisinin ve/veya yakınının geçmişte bir afete maruz kaldığını, %26,9'u afet kaynaklı can veya maddi kayıp yaşadığını belirtmiştir. Katılımcıların %72,1'i afet eğitimi aldığını, %76,9'u afet tatbikatına katıldığını ve %58,7'si kurum afet planını okuduğunu ifade etmiştir. Buna karşın, herhangi bir afette gönüllü görev alma (%13,5) ve afetlerle ilgili ulusal kuruluş ya da sivil toplum kuruluşuna üyelik (%10,6) oranlarının düşük olduğu belirlenmiştir. İklim Değişikliği Farkındalık Ölçeği alt boyutları ile Ebelikte Afete Hazırbulunuşluk Ölçeği toplam puanı arasında pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($r=0,392–0,584$; $p<0,001$). En güçlü ilişki "İklim değişikliği nedenlerine ilişkin bilgi" alt boyutu ile afete hazırbulunuşluk toplam puanı arasında bulunmuştur ($r=0,584$; $p<0,001$).

Sonuç: Araştırma sonucunda, ebelerin iklim değişikliği farkındalık düzeyleri arttıkça afete hazırbulunuşluk düzeylerinin de arttığı belirlenmiştir. Bulgular, iklim krizi ve afetlerin gebelik, doğum ve doğum sonu ebelik hizmetleri üzerindeki olası etkilerine karşı ebelerin farkındalık ve hazırlık düzeylerinin güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Ebelik eğitiminde ve hizmet içi eğitimlerde iklim değişikliği, afet yönetimi, afetlerde anne-yenidoğan sağlığı ve ebelik hizmetlerinin sürekliliğine yönelik içeriklerin artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İklim değişikliği, afet, ebelik, afete hazırbulunuşluk, farkındalık.

Bildiri No: 5206

Sözlü Bildiri

Investigation of the Relationship Between Midwives' Climate Change Awareness and Disaster Preparedness Levels

Lale Bastıkoğlu[1], Melisa İşler[2], Sevda Elkatmiş[3], Sebahat Hüseyinoğlu[4]

[1] *Independent Midwife*

[2] *İskenderun Gelişim Hospital*

[3] *Osmaniye Korkut Ata University*

[4] *Karabük University*

Introduction - Aim: The climate crisis and disasters may affect access to health services, continuity of care, and the provision of midwifery services during pregnancy, childbirth, and the postpartum period. Midwives' awareness of climate change and their disaster preparedness are important for maintaining maternal and newborn health services in disaster situations. This study aimed to examine the relationship between midwives' climate change awareness and disaster preparedness levels.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 104 midwives. Data were collected using a sociodemographic and disaster experience information form, the Climate Change Awareness Scale, and the Disaster Preparedness in Midwifery Scale. Descriptive statistics and correlation analysis were used in data analysis. The significance level was accepted as $p<0.05$.

Results: Of the participants, 56.7% were under 25 years of age and 87.5% had a bachelor's degree. More than half of the midwives (56.7%) reported that they and/or their relatives had previously been exposed to a disaster, and 26.9% had experienced loss of life or material loss due to a disaster. In addition, 72.1% had received disaster-related training, 76.9% had participated in a disaster drill, and 58.7% had read their institution's disaster plan. However, volunteering in a disaster (13.5%) and membership in a disaster-related organization or non-governmental organization (10.6%) were low. A positive and statistically significant relationship was found between all subdimensions of the Climate Change Awareness Scale and the total score of the Disaster Preparedness in Midwifery Scale ($r=0.392–0.584$; $p<0.001$).

Conclusion: As midwives' climate change awareness increased, their disaster preparedness levels also increased. It is recommended to strengthen climate change and disaster preparedness content in midwifery education and in-service training.

Anahtar Kelimeler: Climate change, disaster, midwifery, disaster preparedness, awareness.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5237

Derleme Poster

A Midwifery Perspective on Declining Birth Rates in Türkiye

Aleyna KARAÖZ[1,*], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Doğum oranı (toplam doğurganlık hızı) nüfusun kendini yenileyebilmesi için önemli bir gösterge olmakla birlikte bu oranın 2,10 olması önemlidir. Bu çalışmada ebelik perspektifinden Türkiye'de azalan doğum oranları, bu oranları etkileyen faktörler ve kilit rolde olan ebelerin rolleri değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Materyal ve metod: Çalışmada Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırmaları (TNSA), Google Akademik gibi veri tabanları temel alınmış olup, çalışma literatüre ve resmi devlet kuruluşlarının web siteleri incelenerek hazırlanmıştır.

Bulgular: Toplam doğurganlık hızı, bir kadının doğurgan olduğu dönem olan 15-49 yaş grubunda doğurabileceği ortalama çocuk sayısını ifade etmektedir. Türkiye'de toplam doğurganlık hızı, 2001 yılında 2,38 çocuk iken 2014 yılından itibaren aralıksız düşüş eğilimine girerek 2024 yılında 1,48 çocuk olarak gerçekleşmiştir. Toplam doğurganlık hızı son sekiz yıldır nüfusun yenilenme seviyesi olan 2,10'un altında kalmaya devam etmiştir. Doğum sayısı, 2025 yılının ilk 7 ayında bir önceki yılın aynı dönemine göre %8,3 azalarak 503 bin 765 olduğu görülmüştür. Bunun yanı sıra Türkiye'de azalan doğum oranlarını etkileyen çeşitli faktörler vardır.

Sonuç: Türkiye'de doğum oranlarının son sekiz yıldır 2,10 altında kaldığı, bu oranın yıl bazlı gittikçe azalan bir oranda olduğu ve bunu etkileyen çeşitli faktörlerin olduğu görülmüştür. Prekonsepsiyonel dönemden itibaren kilit rolde olan ebelerin bu konuyu daha ciddi ele almaları, gerekli çalışmaları yapmaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Doğum oranı, Türkiye, ebelik, ebelik bakımı"

Bildiri No: 5237

Derleme Poster

A Midwifery Perspective on Declining Birth Rates in Türkiye

Damla ŞANLI[1], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Health Science University*

Abstract Text: Objective: The birth rate (total fertility rate) is an important indicator for population replacement, and it is crucial that this rate is 2.10. This study aims to evaluate declining birth rates in Türkiye from a midwifery perspective, the factors affecting these rates, and the roles of midwives, who play a key role. Material and methods: The study was prepared by reviewing databases such as the Turkish Statistical Institute (TÜİK), the Turkish Population and Health Survey (TNSA), and Google Scholar, as well as the literature and the websites of official state institutions. Results: The total fertility rate expresses the average number of children a woman can give birth to during her fertile period, which is the 15-49 age group. In Turkey, the total fertility rate was 2.38 children in 2001, and it has been on a continuous downward trend since 2014, reaching 1.48 children in 2024. The total fertility rate has remained below the population replacement level of 2.10 for the last eight years. The number of births in the first 7 months of 2025 decreased by 8.3% compared to the same period of the previous year, reaching 503,765. In addition, there are various factors affecting the declining birth rates in Türkiye. Conclusion: It has been observed that the birth rate in Türkiye has remained below 2.10 for the last eight years, that this rate has been decreasing year by year, and that various factors are influencing this. Midwives, who play a key role from the preconception period onwards, need to address this issue more seriously and carry out the necessary work.

Anahtar Kelimeler: “Birth rate, Türkiye, midwifery, midwifery care”

Bildiri No: 5260

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinde Menstrüel Sağlık ve Genital Hijyen Davranışlarının Belirlenmesi

Yıldız Kaya[1,*], Şükran Başgöl[1]

[1] *Ondokuz Mayis Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Menstrüel sağlık ve genital hijyen, genç kadınların üreme sağlığının temel belirleyicileri arasındadır. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde menstrüel sağlık ve genital hijyen davranışlarını belirlemek ve yaygın hatalı uygulamaları ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tipte dizayn edilmiştir. Veriler Ocak - Nisan 2026 tarihleri arasında Karadeniz Bölgesindeki bir devlet üniversitesinin yakınındaki kız öğrenci yurduna kayıtlı, araştırma kriterlerine uyan 660 kadından araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin toplanmasında "Kişisel Bilgi Formu" ve “Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHD-Ö)” ve “Menstruasyon Semptom Ölçeği (MSÖ)” kullanılmıştır. Veriler SPSS 23.0 programı ile analiz edilerek $p<0.05$ anlamlı kabul edildi. (Bu çalışma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından BAP11- 2026-6691 proje numarası ile desteklenmiştir.)

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20.67±2.27 (min: 18,max.38)’dir. %98.6’sı bekardır. Menstrüel sağlık ve genital hijyen konusunda %32.3’ünün bilgi kaynağı olarak internet/sosyal medyayı kullandığı, sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranının ise en düşük olduğu (%12) belirlenmiştir. %72.1’inin bu konuda eğitim almak istediği saptanmıştır. Ölçek puan ortalamaları GHD-Ö için 93.70 ± 10.09 (min: 54; maks: 115), MSÖ için 74.54 ± 19.05 (min: 22; maks: 110) olarak bulunmuştur. Demografik değişkenlerden algılanan gelir durumuna göre kadınların doğru genital hijyen davranışı sergileme düzeyleri arasında anlamlı farklılık olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Evli kadınların da bekarlara kıyasla anormal bulgu farkındalığı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($t=2,83$; $p=0,022$). GHD-Ö ile MSÖ arasında ve ölçeklerin kadınların yaşları, kaçıncı sınıf oldukları arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Genç kadınların doğru genital hijyen davranışı sergileme düzeylerinin orta düzeyde olduğu, menstrüel şikayetlerini de orta düzeyde deneyimledikleri bulunmuştur. Bu konuda bilgi kaynağı olarak en sık internet ve sosyal medyanın kullanıldığı, buna karşın sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranının en düşük düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca katılımcıların büyük çoğunluğunun bu konuda eğitim almak istediğini belirtmesi, genç kadınlara yönelik güvenilir dijital eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: “genital hijyen, kadın, menstrüel sağlık”

Bildiri No: 5260

Sözlü Bildiri

Determination of Menstrual Health and Genital Hygiene Behaviors Among University Students

Yıldız Kaya[1], Şükran Başgöl[1]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Menstrual health and genital hygiene are among the key determinants of reproductive health in young women. This study was conducted to determine menstrual health and genital hygiene behaviors among university students and to identify common inappropriate practices.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between January and April 2026. Data were collected through face-to-face interviews with 660 women residing in female dormitories near a state university in the Black Sea Region who met the inclusion criteria. A “Personal Information Form”, the “Genital Hygiene Behaviors Scale (GHBS)”, and the “Menstruation Symptom Scale (MSS)” were used for data collection. Data were analyzed using SPSS version 23.0, and $p<0.05$ was considered statistically significant. (This study was supported by Ondokuz Mayıs University Scientific Research Projects Coordination Unit under project number BAP11-2026-6691.)

Results: The mean age of the participants was 20.67±2.27 (min: 18, max: 38); 98.6% were single. Regarding menstrual health and genital hygiene, 32.3% reported using the internet/social media as an information source, while receiving education from healthcare professionals was the least reported source (12%). It was also found that 72.1% of the participants wished to receive education on this topic. The mean scale scores were 93.70 ± 10.09 (min: 54; max: 115) for GHBS and 74.54 ± 19.05 (min: 22; max: 110) for MSS. A significant difference was found in correct genital hygiene behaviors according to perceived income level ($p<0.05$). Married participants demonstrated significantly higher abnormal finding awareness compared to single participants ($t=2.83$; $p=0.022$). No significant relationship was found between GHBS and MSS scores or participants’ age and academic year ($p>0.05$).

Conclusion: The findings indicated that young women demonstrated moderate levels of correct genital hygiene behaviors and experienced moderate menstrual symptoms. The internet and social media were the most common sources of information, whereas education from healthcare professionals was the least frequent. The high proportion of participants expressing a desire for education highlights the need to strengthen reliable digital education and counseling services for young women.

Anahtar Kelimeler: “genital hygiene, women, menstrual health”

Bildiri No: 5297

Sözlü Bildiri

Sağlık Çalışanlarının Şiddete Yönelik Güvenlik Algısı ve Güven Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma

Gülsüm Şeyma KOCA[1], Meryem Amine KARAYAĞLI[2], İrem ÖZKAN[2,*]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü*

[2] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sağlık çalışanlarına yönelik şiddet içeren davranışların sıklığı dünya çapında artmaktadır. Ancak şiddet olaylarının yeterince bildirilmemesi nedeniyle sorunun boyutunu değerlendirmek zordur. Birçok sağlık çalışanı iş yerinde şiddetin arttığına inansa da, şiddet konusunda düşük bildirim oranları nedeniyle bu iddiaları destekleyecek mevcut kanıtların yetersizliği söz konusudur. Araştırmanın temel hedefi, acil servis, yoğun bakım ve poliklinik gibi şiddetin yaygın olarak yaşandığı sağlık birimlerinde görev yapan sağlık çalışanlarının bireysel (yaş, cinsiyet, eğitim seviyesi, çalışma süresi, görev birimi vb.) özelliklerine göre şiddete karşı güvenlik ve güven algılarının nasıl farklılık gösterdiğini belirlemektir. Ayrıca, güvenlik ve güven algısını etkileyen şiddet türleri, şiddet olaylarına maruz kalma sıklığı, olayları bildirme eğilimleri, şiddeti bildirme konusundaki engeller ve mevcut güvenlik önlemlerine duyulan ihtiyaç gibi ilişkili çeşitli faktörlerin analiz edilmesi hedeflenmiştir.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma, sağlık çalışanlarının şiddete yönelik güvenlik algısı ve güven düzeylerini incelemeyi amaçlayan tanımlayıcı ve kesitsel türde bir çalışmadır. Araştırmanın evreni Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görev yapmakta olan hekimler, hemşireler ve ebelerden oluşmaktadır. Araştırma örnekleminin belirlenmesinde evreni bilinen örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada ise: Tanımlayıcı Bilgi Formu, Şiddete İlişkili Faktörlere Yönelik Bilgi Formu, Sağlık Profesyonellerinin Şiddete Karşı Güvenlik ve Güven Ölçeği yer almaktadır.

Bulgular: Araştırma sonucunda elde edilen veriler, sağlık profesyonellerinin şiddete karşı güvenlik ve güven düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre anlamlı farklılıklar gösterdiğini ortaya koymuştur ($p<0,05$). Bu bulgular doğrultusunda, sağlık çalışanlarının iş yerinde şiddet deneyimleri ve güvenlik algılarının özellikle cinsiyet ve mesleki durum değişkenlerine bağlı olarak anlamlı biçimde farklılaştığı; buna karşın yaş, eğitim düzeyi, çalışma süresi ve çalışma alanı gibi değişkenlerin belirleyici bir etkiye sahip olmadığı, dolayısıyla şiddetin sağlık ortamlarında yaygın ancak belirli gruplar açısından daha belirgin bir risk faktörü oluşturduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç: Çalışma, sağlık çalışanlarının güvenli bir çalışma ortamına duyduğu ihtiyacı tanımlayarak sağlık hizmetlerinin kalitesini artırma yolunda önemli bir katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Sağlıkta Şiddet, Şiddet Yönetimi, Sağlık Çalışanları, Güvenlik-Güven

Not: Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenmiştir.

Bildiri No: 5297

Sözlü Bildiri

A Study on the Perception of Security and Trust Levels of Healthcare Workers Regarding Violence

Gülsüm Şeyma KOCA[1], Meryem Amine KARAYAĞLI[2], İrem ÖZKAN[2]

[1] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work*

[2] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The frequency of violent behaviors against healthcare workers is increasing worldwide. However, it is difficult to assess the extent of the problem due to insufficient reporting of violent incidents. Although many healthcare workers believe that workplace violence is increasing, there is a lack of sufficient evidence to support these claims due to low reporting rates of violence. The main objective of the research is to determine how the perceptions of security and trust against violence differ according to the individual characteristics (age, gender, education level, length of service, duty unit, etc.) of healthcare workers working in healthcare units where violence is common, such as emergency departments, intensive care units, and outpatient clinics. In addition, it aims to analyze various factors related to perceptions of security and trust, including types of violence, frequency of exposure to violent incidents, tendencies to report incidents, barriers to reporting violence, and the need for existing security measures.

Materials - Methods: This research is a descriptive, cross-sectional study aimed at examining healthcare professionals' perceptions of safety and trust levels regarding violence. The study population consisted of physicians, nurses, and midwives working at Kastamonu Training and Research Hospital. A known population sampling method was used to determine the research sample. The study included: a Descriptive Information Form, an Information Form on Factors Related to Violence, and the Healthcare Professionals' Safety and Trust Scale Against Violence.

Results: The research data revealed significant differences in the safety and trust levels of healthcare professionals regarding violence across various variables ($p<0.05$). Based on these findings, it was concluded that the experiences of violence in the workplace and perceptions of safety among healthcare professionals differed significantly, particularly depending on gender and professional status variables; however, variables such as age, education level, length of service, and field of work did not have a determining effect. Therefore, it was concluded that violence is widespread in healthcare settings but constitutes a more significant risk factor for certain groups.

Conclusion: This study will make a significant contribution to improving the quality of healthcare services by identifying the need for a safe working environment for healthcare professionals.

Anahtar Kelimeler: Violence, Violence in Healthcare, Violence Management, Healthcare Workers, Safety-Security.

Bildiri No: 5309

Poster Bildiri

Ten Tene Temasın Gücü: Kanguru Bakımında Ebelik ve Hemşirelik UygulamalarınınYenidoğan Sağlığına Etkisi

Kadriye Dumlu[1,*], Fidan Özdemir[2], Mürüvvet Emrem[1], Merve Köklü[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

[2] *Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ten Tene Temasın Gücü: Kanguru Bakımında Ebelik ve Hemşirelik Uygulamalarının Yenidoğan Sağlığına Etkisi

Kadriye Dumlu[1] , Mürüvvet Emrem[1], Fidan ÖzdemirZ

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli.

Z Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, Kocaeli.

Özet

Bu derlemenin amacı, kanguru bakım uygulamalarının yenidoğan sonuçları üzerindeki etkilerini ve ebelik ile hemşirelik bakımının bu süreçteki rolünü incelemektir.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme olarak planlanmıştır. Kanguru bakımının yenidoğan sonuçları üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla PubMed, Scopus, Web of Science ve CINAHL veri tabanlarında ilgili literatür taranmıştır. Tarama sürecinde “kangaroo mother care”, “newborn”, “neonatal outcomes”, “midwifery care” ve “nursing care” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Güncel rehberler, randomize kontrollü çalışmalar, sistematik derlemeler ve meta-analizler dahil edilerek uygun çalışmalar değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, kanguru bakımının yenidoğan fizyolojik sonuçları, emzirme, büyüme-gelişme ve ebelik-hemşirelik bakım rolleri açısından tematik olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Bulgular:

Literatürde kanguru bakımının termoregülasyonun sağlanması, emzirme başarısının artırılması, kilo alımının desteklenmesi, enfeksiyon ve yenidoğan mortalitesinin azaltılması üzerinde olumlu etkileri olduğu bildirilmektedir. Ayrıca kanguru bakımında ebe ve hemşire desteğinin anne-bebek bağlanmasını güçlendirdiği, bakım kalitesini artırdığı ve yenidoğanın fizyolojik stabilitesine katkı sağladığı vurgulanmaktadır.

Sonuç: Sonuç:

Kanguru bakımı yenidoğan sağlığını destekleyen etkili, düşük maliyetli ve kanıta dayalı bir bakım yaklaşımıdır. Ebelik ve hemşirelik uygulamaları bu modelin sürdürülebilirliği ve yenidoğan sonuçlarının iyileştirilmesinde temel öneme sahiptir.

Bildiri No: 5309

Poster Bildiri

The Power of Skin-to-Skin Contact: Effects of Midwifery and Nursing Practices in Kangaroo Care on Newborn Health

Kadriye Dumlu[1], Fidan Özdemir[2], Mürüvvet Emrem[1]

[1] *Kocaeli University*

[2] *Kocaeli Health and Technology University*

Introduction - Aim: The Power of Skin-to-Skin Contact: Effects of Midwifery and Nursing Practices in Kangaroo Care on Newborn Health

Kadriye Dumlu[1] , Mürüvvet Emrem[1], Fidan ÖzdemirZ

1Kocaeli University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli.
Z Kocaeli Health and Technology University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Kocaeli.

Abstract

Aim:

This review aims to examine the effects of kangaroo care practices on neonatal outcomes and to evaluate the role of midwifery and nursing care in this process.

Materials - Methods: Methods:

This study was designed as a systematic review. Relevant literature was searched in PubMed, Scopus, Web of Science, and CINAHL to evaluate the effects of kangaroo care on neonatal outcomes. The keywords “kangaroo mother care,” “newborn,” “neonatal outcomes,” “midwifery care,” and “nursing care” were used during the search process. Current guidelines, randomized controlled trials, systematic reviews, and meta-analyses meeting inclusion criteria were evaluated. Retrieved data were thematically synthesized in terms of neonatal physiological outcomes, breastfeeding, growth and development, and midwifery and nursing care roles.

Results: Results:

The literature indicates that kangaroo care has positive effects on maintaining thermoregulation, increasing breastfeeding success, supporting weight gain, and reducing infections and neonatal mortality. It has also been reported to support cardiorespiratory stability, shorten hospital stay, and improve neurodevelopmental outcomes. Midwife and nurse support plays a critical role in the effective implementation of kangaroo care, strengthening mother–infant bonding, improving quality of care, and contributing to neonatal physiological stability.

Conclusion: Conclusion:

Midwifery and nursing practices play a fundamental role in the sustainability of this care model and in improving neonatal outcomes.

Anahtar Kelimeler: Kangaroo care, newborn, midwifery, nursing, neonatal care

Bildiri No: 5310

Sözlü Bildiri

Sosyal Medya Güveni ile Ebeveynlerin Aşı Tereddüdü Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Didem Kurap Öcebe[1], Serranur Atmaca[1,*], Zeynep Köksaldı[1], Zeynep Tarhan[1], Ümmügülsüm Eğridağ[1], Tuba Altun[1], Esra Gümüş[1], Esra Doğan[1], Mümine Türk[1], Cihan Erden[1], Merve Söyler[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Aşılar, enfeksiyon hastalıklarının önlenmesinde etkili biyomedikal müdahalelerdir; ancak sosyal medyada yayılan yanlış bilgiler aşı tereddüdünü artırmaktadır. Bu araştırma, ebeveynlerin sosyal medya paylaşımlarına duyduğu güven ile çocukluk çağı aşılarına yönelik tereddüt düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanan bu araştırma, Türkiye genelinde beş yaş altı çocuğa sahip ebeveynlerle yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini %95 güven düzeyi ve %5 hata payı ile yapılan örneklem hesaplaması sonucunda belirlenen ve çalışmaya katılmayı kabul eden 384 ebeveyn oluşturmuştur. Araştırma verileri "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Sosyal Medya Güven Ölçeği" ve "Beş Yaş Altı Çocukların Ebeveynlerinde Aşı Tereddüt Ölçeği" kullanılarak çevrimiçi anket yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, tek yönlü ANOVA (Varyans Analizi) , Pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan ebeveynlerin yaş ortalaması 33,3±6,2 olup %79,1'i kadın ve %20,9'u erkektir. Ebeveynlerin sosyal medya güven düzeyi ile aşı tereddütü arasında negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). Sosyal medyada özellikle sağlık profesyonelleri ve resmi kurumlar tarafından paylaşılan içeriklere duyulan güven arttıkça aşı tereddüt düzeyinin azaldığı belirlenmiştir. Buna karşın sosyal medyada yer alan doğrulanmamış bilgi ve içeriklerin ebeveynlerde kararsızlık oluşturabildiği görülmüştür. Yapılan regresyon analizinde sosyal medya güveninin aşı tereddütünü anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçları, ebeveynlerin sosyal medya içeriklerine duyduğu güvenin aşı tereddüdü üzerinde önemli bir belirleyici olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda, sosyal medya platformlarında sağlık profesyonelleri ve resmi kurumlar tarafından güvenilir, bilimsel ve doğru bilgilerin paylaşılması aşı tereddüdünün azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Aşı tereddüdü, sosyal medya, ebeveyn, çocukluk çağı aşıları, sağlık iletişimi

Bildiri No: 5310

Sözlü Bildiri

Examining the Relationship Between Social Media Trust and Parental Vaccine Hesitancy

Didem Kurap Öcebe[1], Serranur Atmaca[1], Zeynep Köksaldı[1], Zeynep Tarhan[1], Ümmügülsüm Eğridağ[1], Tuba Altun[1], Esra Gümüş[1], Esra Doğan[1], Mümine Türk[1], Cihan Erden[1], Merve Söyler[1]

[1] *Üsküdar University*

Introduction - Aim: Vaccines are effective biomedical interventions in the prevention of infectious diseases; however, misinformation spread on social media increases vaccine hesitancy. This study was conducted to examine the relationship between parents' trust in social media posts and their levels of hesitancy toward childhood vaccinations.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with parents of children under the age of five across Turkey. The sample consisted of 384 parents who agreed to participate, determined based on a sample size calculation with a 95% confidence level and 5% margin of error. Data were collected online using a "Demographic Information Form," the "Social Media Trust Scale," and the "Vaccine Hesitancy Scale for Parents of Children Under Five." Data analysis included descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA(Analysis of Variance) , Pearson correlation analysis, and multiple linear regression analysis. The level of statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: The mean age of the parents participating in the study was 33.3±6.2 years, with 79.1% being female and 20.9% male. A statistically significant negative relationship was found between social media trust levels and vaccine hesitancy ($p<0.05$). It was determined that as trust in content shared on social media, particularly by healthcare professionals and official institutions, increases, vaccine hesitancy decreases. In contrast, unverified information and content on social media were found to create uncertainty among parents. The regression analysis showed that social media trust significantly predicts vaccine hesitancy.

Conclusion: The results of the study indicate that parents' trust in social media content is an important determinant of vaccine hesitancy. In this regard, the dissemination of reliable, scientific, and accurate information by healthcare professionals and official institutions on social media platforms may contribute to reducing vaccine hesitancy.

Anahtar Kelimeler: Vaccine hesitancy, social media, parents, childhood vaccinations, health communication

Bildiri No: 5327

Derleme Sözlü

Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Doğrultusunda Emzirme: Ebelerin Rolü ve Küresel Modeller

Hilal Gizem Dalgıç[1,*], Ayşe Nur Ataş[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi*

Özet Metin: Emzirme, anne ve bebek sağlığını koruyan eşsiz bir beslenme yöntemi olmasının yanı sıra, Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerine (SKH) ulaşmada kilit bir role sahiptir. Sürdürülebilir emzirme, düşük karbon ayak izi ve sıfır atık üretimiyle ekolojik dengeyi korurken; yoksulluğun azaltılması (Hedef 1), açlığın önlenmesi (Hedef 2) ve nitelikli eğitim (Hedef 4) gibi hedeflere doğrudan katkı sağlar. Anne sütü, endüstriyel üretim gerektirmeyen, yenilenebilir ve ekonomik bir kaynaktır. WABA (Dünya Emzirme Eylemi İttifakı) tarafından vurgulanan "Sıcak Destek Zinciri" (Warm Chain of Support) kavramı, emzirmenin başarısı için sağlık sisteminden iş yerine kadar tüm toplumun iş birliği yapması gerektiğini hatırlatmaktadır.
Bu zincirin en hayati halkasını ebeler oluşturmaktadır. Ebeler, antenatal dönemden itibaren annelere sağladıkları klinik rehberlik, psikososyal destek ve kanıta dayalı emzirme teknikleri ile sürecin sürdürülebilirliğini sağlarlar. Özellikle hastane taburculuğu sonrası ilk haftalarda ebenin sunduğu profesyonel yardım, annelerin emzirme zorluklarıyla başa çıkmasında, özgüven kazanmasında ve emzirme süresinin uzatılmasında belirleyicidir. Ebeler, anne ve bebek arasındaki bağı güçlendirerek sadece fiziksel sağlığı değil, toplumsal refahı da inşa ederler.
Dünyada sürdürülebilir emzirme destek sistemlerine dair çeşitli ülke modelleri dikkat çekmektedir. Çin, sağlık personelinin kapasitesini dijital doğrulama platformları ve taburculuk sonrası anket sistemleriyle artırarak devasa bir ağ kurmuştur. Hindistan'da kentsel alanlardaki işyerlerine kurulan "Hirkani" emzirme odaları ve kırsalda 7/24 hizmet veren anne destek grupları emzirme oranlarını çarpıcı biçimde yükseltmiştir. Japonya'da profesyonel sağlık çalışanları ile akran destek grupları güçlü bir iş birliği yürütürken; Arjantin'de insan sütü bankaları ve dijital destek grupları yasal güvencelerle korunmaktadır. Yeni Zelanda'da ise yerel kültüre dayalı ebelik hizmetleri öne çıkmaktadır. Öte yandan, Birleşik Arap Emirlikleri emzirmeyi iklim eylemiyle doğrudan ilişkilendirerek ulusal çevre sürdürülebilirliği stratejisine dahil etmiştir.
Sonuç olarak, sürdürülebilir bir gelecek için emzirme politikaları önceliklendirilmeli, ebelerin bu alandaki yetkinlikleri artırılmalı ve annelerin her ortamda desteklendiği kapsayıcı sistemler kurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sürdürülebilir Kalkınma, Emzirme, Ebe Rolü

Bildiri No: 5327

Derleme Sözlü

Breastfeeding in Line with the Sustainable Development Goals: The Role of Midwives and Global Models

Hilal Gizem Dalgıç[1], Ayse Nur Atas[1]

[1] *Selçuk University*

Abstract Text: Breastfeeding is not only a unique method of nutrition that protects maternal and infant health, but it also plays a key role in achieving the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs). Sustainable breastfeeding helps preserve ecological balance through its low carbon footprint and zero waste production, while directly contributing to goals such as ending poverty (Goal 1), zero hunger (Goal 2), and quality education (Goal 4). Breast milk is a renewable, economical resource that requires no industrial production. The concept of the "Warm Chain of Support," emphasized by the World Alliance for Breastfeeding Action (WABA), highlights that successful breastfeeding depends on collaboration across all levels of society, from healthcare systems to workplaces.

Midwives constitute the most vital link in this chain. Beginning in the antenatal period, they ensure the sustainability of breastfeeding by providing clinical guidance, psychosocial support, and evidence-based techniques. Particularly during the first weeks after hospital discharge, professional support from midwives is crucial in helping mothers overcome breastfeeding challenges, build confidence, and extend the duration of breastfeeding. By strengthening the bond between mother and baby, midwives contribute not only to physical health but also to broader social well-being.

Globally, various country models demonstrate effective sustainable breastfeeding support systems. China has established a vast network by enhancing healthcare capacity through digital verification platforms and post-discharge survey systems. In India, "Hirkani" breastfeeding rooms in urban workplaces and 24/7 maternal support groups in rural areas have significantly increased breastfeeding rates. Japan promotes strong collaboration between healthcare professionals and peer support groups, while Argentina supports human milk banks and digital assistance groups under legal protection. In New Zealand, culturally grounded midwifery services stand out, whereas the United Arab Emirates has integrated breastfeeding into its national environmental sustainability and climate action strategies.

In conclusion, breastfeeding policies must be prioritized to build a sustainable future, midwives' competencies should be strengthened, and inclusive systems must be established to support mothers in every setting.

Anahtar Kelimeler: Sustainable Development, Breastfeeding, The Role of the Midwife

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5353

Derleme Sözlü

Modern Çalışma Hayatında Emzirmenin Sürdürülebilirliği: Bütüncül Destek Mekanizmalarının Etkisi

Hacer Erilli[1,*], Beyza Öztürk[1], Sati Koldaş Mir[1]

[1] *Lokman Hekim Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç:
Emzirme, anne ve çocuk sağlığını biyolojik, psikolojik ve sosyal boyutlarda etkileyen çok yönlü bir süreçtir ve bu nedenle biyopsikososyal bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Ancak modern çalışma hayatı, erken işe dönüş, uzun çalışma saatleri ve esnek olmayan iş koşulları emzirmenin sürdürülebilirliğini zorlaştırmaktadır. Bu derlemenin amacı, çalışan annelerde emzirmenin sürdürülmesini etkileyen faktörleri ve bütüncül destek mekanizmalarının anne sütü ile beslenme üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.
Yöntem:
Bu çalışma, çalışan annelerde emzirmenin sürdürülebilirliğini etkileyen bireysel, fizyolojik, psikososyal ve çevresel faktörleri ele alan literatürün bütüncül olarak incelenmesiyle gerçekleştirilmiştir. Çalışmalar; işe dönüş süresi, işyeri koşulları, psikososyal destekler ve dijital müdahaleler çerçevesinde değerlendirilerek sentezlenmiştir.
Bulgular:
Literatür bulguları, annenin işe dönüş zamanı, çalışma biçimi ve işyeri koşullarının emzirme süresi üzerinde belirleyici olduğunu göstermektedir. Erken işe dönüş ve yoğun çalışma koşulları emzirmenin erken sonlandırılması ile ilişkiliyken; ücretli doğum izni ve destekleyici işyeri politikaları emzirme süresini artırmaktadır. İş stresi ve duygusal yükün oksitosin ve prolaktin aracılı süt üretimini olumsuz etkilediği, buna karşılık duygusal regülasyon, meme masajı ve psikososyal desteklerin süt üretimini desteklediği belirlenmiştir. Ayrıca emzirme odalarının varlığı, esnek çalışma saatleri ve süt sağma için uygun ortam sağlanması emzirmenin sürdürülmesini kolaylaştırmaktadır. Yönetici ve iş arkadaşlarından alınan sosyal destek annenin emzirme öz yeterliliğini artırmaktadır. Bunun yanında motivasyonel görüşmeler, uzaktan danışmanlık, kısa mesaj müdahaleleri ve görüntülü görüşme uygulamaları gibi dijital desteklerin emzirme sürecine olumlu katkı sağladığı görülmektedir.
Sonuç:
Emzirmenin sürdürülebilirliği yasal düzenlemeler, işyeri politikaları, psikososyal destekler ve dijital sağlık uygulamalarını içeren bütüncül yaklaşımlar ile güçlendirilebilir. Çalışan annelerin emzirme sürecinin desteklenmesi için çok düzeyli müdahalelerin birlikte ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çalışan anneler, emzirme, işyeri desteği, oksitosin, dijital sağlık, ruh sağlığı

Bildiri No: 5353

Derleme Sözlü

The Sustainability of Breastfeeding in the Modern Workplace: The Impact of Comprehensive Support Mechanisms

Hacer Erilli[1], Beyza Ozturk[1], Sati Koldas Mir[1]

[1] *Lokman Hekim University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Breastfeeding is a multifaceted process that affects maternal and child health in biological, psychological, and social dimensions; therefore, it should be addressed through a biopsychosocial approach. However, modern work life, early return to work, long working hours, and inflexible work conditions make it difficult to sustain breastfeeding. The purpose of this review is to evaluate the factors affecting the continuation of breastfeeding among working mothers and the effects of comprehensive support mechanisms on breastfeeding.
Method:
This study was conducted through a comprehensive review of the literature examining the individual, physiological, psychosocial, and environmental factors influencing the sustainability of breastfeeding among working mothers. The studies were synthesized by evaluating them within the frameworks of return-to-work timing, workplace conditions, psychosocial support, and digital interventions.

Findings:
The literature indicates that the timing of a mother's return to work, her work arrangements, and workplace conditions are key determinants of the duration of breastfeeding. While an early return to work and demanding work conditions are associated with early cessation of breastfeeding, paid maternity leave and supportive workplace policies are associated with longer breastfeeding duration. It has been determined that work-related stress and emotional burden negatively affect milk production mediated by oxytocin and prolactin, whereas emotional regulation, breast massage, and psychosocial support promote milk production. Additionally, the availability of breastfeeding rooms, flexible work hours, and a suitable environment for pumping facilitate the continuation of breastfeeding. Social support from managers and coworkers enhances the mother's self-efficacy regarding breastfeeding. Furthermore, digital support measures such as motivational interviews, remote counseling, text message interventions, and video call applications have been shown to positively contribute to the breastfeeding process.
Conclusion:
The sustainability of breastfeeding can be enhanced through comprehensive approaches that include legal regulations, workplace policies, psychosocial support, and digital health applications. A multi-level approach is necessary to support working mothers during the breastfeeding process.

Anahtar Kelimeler: Working mothers, breastfeeding, workplace support, oxytocin, digital health, mental health

Bildiri No: 5392

Sözlü Bildiri

Progresif Gevşeme Egzersizi Kullanılarak Verilen Doğuma Hazırlık Eğitiminin Doğum Şekli Tercihi, Doğum Ağrısı Ve Emzirme Konforuna Etkisi

Aleyna Peker[1,*], Reyhan Aydın Doğan[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Gebelik sürecinde yaşanan olumsuz duyguların, anne ve bebek sağlığı üzerinde olumsuz etkiler oluşturduğu ve sezaryen oranlarını artırdığı bilinmektedir. Bu araştırma, progresif gevşeme egzersizlerinin(PGE) doğuma hazırlık eğitimlerinde kullanılmasının doğum şekli tercihi, emzirme konforu ve ağrıya etkisini değerlendirmek ve elde edilen sonuçlarla bu yöntemin gelecek programlara eklenmesini sağlamak amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, PGE eşliğinde verilen doğuma hazırlık eğitiminin, doğum şekli tercihi, doğum ağrısı ve emzirme konforu üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla randomize kontrollü bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Çalışma evrenini Samsun ilinde, Samsun Eğitim ve Araştırma Hastanesi Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Ek Hizmet Binasına gebe polikliniğine gelen gebeler oluşturmaktadır. Çalışmada Veri Toplama Formu, Görsel Kıyaslama Ölçeği, Emzirme Tanılama Aracı, Emzirme Öz-Yeterlilik Kısa Form Ölçeği (Postnatal Şekli) ve Doğum Sonu Konfor Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Deney ve kontrol grupları yaş (28,85±4,91; 29,75±5,41) ve gebelik haftası (35,8±1,96; 36,05±1,60) açısından benzerdir. Deney grubunda VAS skoru daha düşük (3,4±2,3; 6,40±2,81), LATCH (8,20±1,32; 6,15±1,49), emzirme özyeterliliği (57,20±8,25; 45,9±7,42) ve postpartum konfor (107,5±16,32; 76,75±21,57) daha yüksek bulunmuştur. Normal doğum oranı deney grubunda %70, kontrol grubunda %40 olarak elde edilmiştir. PGE'nin doğum sonrası ağrıyı azalttığı; emzirme özyeterliliği arttıkça emzirme davranışı ve konforun da arttığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Doğum sonrası ağrının azaltılmasında, emzirme sürecindeki sorunların giderilmesinde ve konforun artırılmasında progresif gevşeme egzersizlerinin etkili bir yöntem olduğu belirlenmiştir. Araştırma bulgularına dayanarak, progresif gevşeme egzersizlerinin güvenli ve etkili bir nonfarmakolojik ağrı yönetimi yöntemi olarak klinik uygulamalara dâhil edilmesi önerilmektedir.

Bu proje KBÜBAP-24-YL-010 numarası ile desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Progresif gevşeme egzersizi, Doğum ağrısı, Doğum şekli, Emzirme"

Bildiri No: 5392

Sözlü Bildiri

The Effect Of Childbirth Preparation Training Using Progressive Relaxation Exercise On Mode Of Delivery Preference, Labor Pain And Breastfeeding Comfort

Aleyna Peker[1], Reyhan Aydın Doğan[1]

[1] *Karabük University*

Introduction - Aim: It is well established that negative emotions experienced during pregnancy have adverse effects on the health of both mother and baby and contribute to higher cesarean section rates. This study was conducted to evaluate the impact of incorporating progressive relaxation exercises(PGE) into childbirth preparation classes on the choice of delivery method, breastfeeding comfort, and pain levels, and to use the findings to incorporate this method into future programs.

Materials - Methods: This study was designed as a randomized controlled trial to evaluate the effects of childbirth preparation education combined with PGE on preferred mode of delivery, labor pain, and breastfeeding comfort. The study population consists of pregnant women attending the prenatal clinic at the Obstetrics and Gynecology and Pediatrics Annex Building of Samsun Training and Research Hospital in Samsun Province. The study utilized the Data Collection Form, Visual Analog Scale, Breastfeeding Assessment Tool, Breastfeeding Self-Efficacy Short Form Scale (Postnatal Version) and Postpartum Comfort Scale. Data were analyzed using SPSS software.

Results: The experimental and control groups were similar in terms of age (28.85 ± 4.91; 29.75 ± 5.41) and gestational age (35.8 ± 1.96; 36.05 ± 1.60). In the experimental group, VAS scores were lower (3.4 ± 2.3; 6.40 ± 2.81), LATCH scores (8.20 ± 1.32; 6.15 ± 1.49), breastfeeding self-efficacy (57.20 ± 8.25; 45.9 ± 7.42), and postpartum comfort (107.5 ± 16.32; 76.75 ± 21.57) were higher. The normal delivery rate was 70% in the experimental group and 40% in the control group. It was determined that PGE reduced postpartum pain; as breastfeeding self-efficacy increased, breastfeeding behavior and comfort also increased.

Conclusion: Progressive relaxation exercises have been found to be an effective method for reducing postpartum pain, resolving breastfeeding issues, and enhancing comfort. Based on research findings, it is recommended that progressive relaxation exercises be incorporated into clinical practice as a safe and effective nonpharmacological pain management method.

This project is funded under grant number KBÜBAP-24-YL-010.

Anahtar Kelimeler: Progressive relaxation exercises, Labor pain, Mode of delivery, Breastfeeding

Bildiri No: 5398

Derleme Sözlü

İleri Yaş Gebelikler: Kaçınılmaz Mı, Önlenebilir Mi? Ebelik Uygulamalarının Rolü

Müge Demir[1,*], Merve Akıncı[2]

[1] *Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Modern yaşamın dinamikleri doğrultusunda eğitim süresinin uzaması, evlenme yaşının ertelenmesi ve aile planlaması yöntemlerinin yaygınlaşması, anneliğe geçişin ileri yaşlara ertelenmesine yol açmaktadır. Bu demografik değişimle artan ve 35 yaş ve üzeri olarak tanımlanan ileri yaş gebelikler, günümüzde perinatal bakımın önemli alanıdır. Bu durum, yalnızca bu gebeliklerin yönetimini değil, aynı zamanda bilinçli doğurganlık planlamasını destekleyen koruyucu sağlık hizmetlerinin güçlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Anne yaşının ilerlemesine bağlı azalan over rezervi ve oosit kalitesindeki düşüş, gebelik sürecinin daha karmaşık bir klinik seyir göstermesine yol açabilmektedir. Bu bağlamda ileri yaş gebelikler, çeşitli obstetrik risklerle ilişkilidir. Ayrıca bu kadınlarda bebek sağlığı, prenatal tarama sonuçları ve gebelik sürecine ilişkin kaygıların artabileceği bildirilmektedir. Bu nedenle bu gebelikler yalnızca biyolojik riskler açısından değil, psikososyal destek ve bilgi gereksinimi yönünden de ele alınmalıdır. Bu çok boyutlu riskler ve gereksinimler, ebelik bakımının önemini artırmaktadır. Ebeler prekonsepsiyonel dönemde doğurganlık planlamasını yönlendirerek fertilite üzerine yaşın etkisine ilişkin farkındalık oluşturmakta ve ileri yaş gebeliklerin azaltılmasına katkı sağlamaktadır. Aile planlaması kapsamında kontraseptif yöntemlerin doğru kullanımını destekleyerek doğurganlığın zamanlamasında belirleyici rol üstlenmektedir. Ayrıca bireyselleştirilmiş eğitim ve danışmanlıkla bilinçli karar verme süreçlerini desteklemektedir. Ancak bu gruptaki kadınların ebelik hizmetlerine ilişkin deneyimlerinin her zaman yeterli olmadığı bildirilmektedir; süreklilik eksikliği, yetersiz bilgilendirme ve tutarsız danışmanlık bu deneyimi olumsuz etkileyebilmektedir. Prenatal tarama ve testlere ilişkin bilginin yetersiz sunulması, özellikle ileri yaş gebelerde artan risk algısı nedeniyle karar verme süreçlerini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu durum, yalnızca klinik değil, iletişim ve destek boyutunda da özel gereksinimlerin bulunduğunu göstermektedir. Bu nedenle süreklilik içeren ve bireyselleştirilmiş ebelik bakımının önemi artmaktadır. Bu yaklaşım, obstetrik müdahaleleri azaltmakta, maternal ve neonatal sonuçları iyileştirmekte ve koruyucu hizmet kullanımını desteklemektedir. Sonuç olarak, bu derleme ileri yaş gebeliklerin azaltılması ve yönetiminde ebelik uygulamalarının; danışmanlık, eğitim, aile planlaması ve bakım sürekliliği aracılığıyla önemli rol üstlendiğini ortaya koymaktadır. Ebelerin kadın merkezli yaklaşımları, doğurganlık süreçlerinin bilinçli yönetilmesini desteklemekte ve maternal-neonatal sonuçların iyileştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İleri yaş gebelik, ebelik bakımı, maternal sağlık

Bildiri No: 5398

Derleme Sözlü

Late-Age Pregnancies: Inevitable or Preventable? The Role of Midwifery Practices

Müge Demir[1], Merve Akıncı[2]

[1] *Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Abstract Text: In line with the dynamics of modern life, prolonged education, delayed marriage, and the widespread use of family planning methods have led to the postponement of motherhood to later ages. This demographic shift, characterized by an increase in pregnancies at age 35 and older, represents a significant focus in contemporary perinatal care. It requires not only effective management of these pregnancies but also the strengthening of preventive health services that support informed fertility planning.

Advancing maternal age is associated with a decline in ovarian reserve and oocyte quality, contributing to a more complex pregnancy course. Consequently, pregnancies at older ages are linked to increased obstetric risks. In addition, women in this group often experience heightened anxiety related to fetal health, prenatal screening outcomes, and the pregnancy process. Therefore, these pregnancies should be addressed not only from a biological perspective but also in terms of psychosocial support and informational needs.

These multidimensional risks highlight the growing importance of midwifery care. In the preconception period, midwives play a key role in guiding fertility planning, raising awareness about age-related fertility decline, and supporting the effective use of contraceptive methods. Through individualized education and counseling, they facilitate informed decision-making. However, evidence suggests that women's experiences with midwifery services are not always optimal, with issues such as lack of continuity, insufficient information, and inconsistent counseling negatively affecting care quality.

Particularly in advanced age pregnancies, inadequate information about prenatal screening may impair decision-making due to heightened risk perception. This underscores the need for continuous, individualized, and woman-centered midwifery care. Such an approach has the potential to reduce obstetric interventions, improve maternal and neonatal outcomes, and strengthen the use of preventive services.

In conclusion, midwives play a critical role in both preventing and managing advanced age pregnancies through education, counseling, and continuity of care, ultimately contributing to improved health outcomes.

Anahtar Kelimeler: Advanced maternal age pregnancy, midwifery care, maternal health

Bildiri No: 5427

Derleme Sözlü

Yenidoğan Canlandırmasında Güncel Yaklaşımlar; Anlatısal İnceleme

büşra ışıkcan[1,*], güldane damla kaya[1]

[1] *kahramanmaraş sütçü imam üniversitesi*

Özet Metin: Giriş

Yenidoğan canlandırması, yenidoğanın hava yolu yönetimi, ventilasyonu ve ilaç uygulaması gibi birden fazla müdahale sürecini kapsayan, genelde eş zamanlı gerçekleştirilmesi ve bu süreçte hızlı olması gereken kritik zamanda yüksek riskli klinik bir olaydır.

Amaç

Bu çalışmanın amacı, güncel NRP kılavuzları ve literatür doğrultusunda yenidoğan canlandırmasında hava yolu yönetimi, ventilasyon, göbek kordonu yönetimi ve ilaç uygulamalarına ilişkin temel yaklaşımları değerlendirmektir.

Yöntem

Literatür taraması için arama stratejisi, araştırma soruları doğrultusunda Boole operatörleri (AND, OR), MeSH (Medical Subject Headings) terimleri ve ilgili anahtar kelimeler kullanılarak oluşturulacaktır. Bu anlatısal incelemede, 2020 yılından sonra literatürde yayınlanmış Türkçe ve İngilizce çalışmalar dahil edilecek olup tarama sürecinde Uluslararası Resüsitasyon İrtibat Komitesi, Amerikan Pediatri Akademisi ve Avustralya ve Yeni Zelanda Resüsitasyon Komitesi ve T.C. Sağlık Bakanlığı kılavuzları; PubMed ve Google Akademik veri tabanları kullanılması planlanmaktadır.

Bu anlatısal incelemede çalışma önceden belirlenen PCC temelli dahil etme ve hariç tutma kriterlerine göre yürütülecektir. Literatür taraması sonucunda elde edilen kayıtların başlık ve özetleri uygunluk açısından değerlendirilecek, kriterleri karşılayan çalışmalar tam metin değerlendirmesine dahil edilecektir. Çalışma seçimi süreci PRISMA akış şeması kullanılarak raporlanacaktır.

Bulgular

Araştırmada gelinen aşamada ön bulgular; içerisinde obstetrik müdahele ekiplerinde NRP uygulayacak olan ekibin önceden belirlenmesi ve vaka yönetim planının oluşturulması multidisipliner koordinasyonu sağlamak amacıyla önemli bulunmaktadır. Acil resüsitasyon gerektirmeyen preterm ve term yenidoğanlarda umblikal kordun klemplemenin en az 60 saniye ertelenmesi ile güçlü birer öneri olarak karşılaşılmaktadır. Canlandırma sürecinde ilaç uygulamalarında sodyum bikarbonatın kullanım önerisi kaldırılmıştır.

Bu derlemede elde edilmesi planlanan bulguların; yenidoğan canlandırmasında hava yolu yönetimi, ventilasyon uygulamaları, göbek kordonu yönetimi ve ilaç kullanımına ilişkin güncel yaklaşımlar çerçevesinde tematik olarak sınıflandırılması öngörülmektedir. Ayrıca prematüre ve term yenidoğanlarda canlandırma sürecine ilişkin benzerlik ve farklılıkların ortaya konulması planlanmaktadır.

Sonuç ve Öneriler

Bu çalışma yenidoğan canlandırma sürecindeki kritik değişiklikleri içeren güncel uygulamaları sunması

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimler: Yenidoğan; canlandırma; neonatal resüsitasyon; neonatal resüsitasyon programı; NRP.

Bildiri No: 5427

Derleme Sözlü

Current Approaches to Neonatal Resuscitation: Narrative Review

büşra ışıkcan[1], güldane damla kaya[1]

[1] *kahramanmaraş sütçü imam üniveristesi*

Abstract Text: Introduction

Neonatal resuscitation is a critical, high-risk clinical event requiring rapid and often simultaneous interventions, including airway management, ventilation, and medication administration.

Aim

This study aims to evaluate current approaches to airway management, ventilation, umbilical cord management, and medication use in neonatal resuscitation in line with up-to-date Neonatal Resuscitation Program (NRP) guidelines and the literature.

Methods

The search strategy will be developed using Boolean operators (AND, OR), MeSH (Medical Subject Headings) terms, and relevant keywords based on the research questions. This narrative review will include Turkish and English studies published after 2020. The search will draw on guidelines from the International Liaison Committee on Resuscitation, the American Academy of Pediatrics, the Australia and New Zealand Committee on Resuscitation, and the Turkish Ministry of Health, as well as databases including PubMed and Google Scholar. The review will be conducted according to predefined PCC-based inclusion and exclusion criteria. Titles and abstracts of identified records will be screened for eligibility, and full texts of eligible studies will be assessed. The study selection process will be reported using a PRISMA flow diagram.

Results

Preliminary findings indicate that pre-identifying the resuscitation team and establishing a case management plan within obstetric care teams are important for ensuring multidisciplinary coordination. Delayed umbilical cord clamping for at least 60 seconds is strongly recommended for both preterm and term neonates not requiring immediate resuscitation. The use of sodium bicarbonate is no longer recommended during resuscitation. Findings will be thematically categorized under airway management, ventilation practices, umbilical cord management, and medication use. Similarities and differences between preterm and term neonatal resuscitation will also be examined.

Conclusion and Recommendations

This review aims to present up-to-date practices highlighting critical changes in neonatal resuscitation.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Newborn; resuscitation; neonatal resuscitation; neonatal resuscitation program; NRP.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5430

Derleme Sözlü

Non-farmakolojik yöntemlerin doğum ağrısına etkisi

Mahizer Elif Aras[1,*], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *Ebelik*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Doğum ağrısı, kadınların doğum deneyimini doğrudan etkileyen önemli bir süreçtir ve yönetiminde farmakolojik yöntemlerin yanı sıra non-farmakolojik yaklaşımlar da yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu derleme niteliğindeki çalışmanın amacı, doğum ağrısının yönetiminde kullanılan non-farmakolojik yöntemlerin etkinliğini değerlendirmek ve mevcut kanıtları bütüncül bir bakış açısıyla ortaya koymaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma kapsamında, ulusal ve uluslararası literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, non-farmakolojik yöntemlerin önemli bir kısmının doğum ağrısını azaltmada etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle sıcak-soğuk uygulamalar, masaj, akupresür, TENS, aromaterapi, refleksoloji, nefes egzersizleri ve dikkat dağıtma tekniklerinin ağrı algısını azalttığı belirlenmiştir. Doğum topu ile egzersiz ve steril su enjeksiyonu gibi uygulamaların da ağrı şiddetini düşürdüğü bildirilmiştir. Bununla birlikte akupunktur, hipnoz, suya daldırma, müzik terapi ve doğuma hazırlık eğitimleri gibi bazı yöntemler için elde edilen kanıtların sınırlı olduğu görülmüştür. Türkiye'de yapılan çalışmaların deneysel nitelikte olduğu ve genellikle doğumun birinci evresine odaklandığı saptanmıştır.

Sonuç: Non-farmakolojik yöntemler, doğum ağrısının azaltılmasında ve doğum memnuniyetinin artırılmasında etkili ve destekleyici yaklaşımlar olarak değerlendirilmektedir. Ancak bazı yöntemler için kanıt düzeyi sınırlı olup daha fazla randomize kontrollü çalışmaya ihtiyaç vardır. Ebelerin bu yöntemler konusunda bilgi sahibi olması ve uygun durumlarda kullanımı teşvik etmesi önerilmektedir. Ayrıca, bu yöntemlerin bireysel farklılıklar göz önünde bulundurularak planlanması, doğum sürecinde kadının gereksinimlerine uygun bakımın sağlanmasına katkı sunacaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğum ağrısı, Non-farmakolojik yöntemler, Ağrı yönetimi, Ebelik bakımı

Bildiri No: 5430

Derleme Sözlü

The effect of non-pharmacological methods on labor pain

Mahizer Elif Aras[1], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *Midwifery*

Abstract Text: Abstract

Objective: Labor pain is an important process that directly affects women's childbirth experience, and both pharmacological and non-pharmacological approaches are widely used in its management. The aim of this review study is to evaluate the effectiveness of non-pharmacological methods used in the management of labor pain and to present the existing evidence from a holistic perspective.

Material-Methods: This study involves a review of national and international literature.

Results: The studies reviewed show that a significant proportion of non-pharmacological methods are effective in reducing labor pain. In particular, hot and cold applications, massage, acupressure, TENS, aromatherapy, reflexology, breathing exercises, and distraction techniques have been found to reduce pain perception. Practices such as birthing ball exercises and sterile water injection have also been reported to reduce pain intensity. However, the evidence for some methods, such as acupuncture, hypnosis, water immersion, music therapy, and childbirth preparation training, appears to be limited. It has been determined that studies conducted in Turkey are experimental in nature and generally focus on the first stage of labor.

Conclusion: Non-pharmacological methods are considered effective and supportive approaches for reducing labor pain and increasing birth satisfaction. However, the level of evidence is limited for some methods, and more randomized controlled trials are needed. It is recommended that midwives be knowledgeable about these methods and encourage their use when appropriate. In addition, planning these methods by taking individual differences into account will contribute to providing care appropriate to the woman's needs during the birth process.

Anahtar Kelimeler: Labor pain, non-pharmacological methods, pain management, midwifery care

Bildiri No: 5443

Sözlü Bildiri

Doğum Sonu Dönemde Annelere Verilen Kahkaha Terapisinin Algılanan Stres, Uyku Kalitesi ve Emzirme Öz-Yeterlilik Düzeyine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Havva Tokgöz Kekeç[1,*], Hacer Alan Dikmen[2]

[1] *Selçuk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü*

[2] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum sonrası dönem, derin fizyolojik iyileşme, psikolojik uyum ve annelik kimliğinin yeniden yapılanmasıyla karakterize edilen kritik bir geçiş evresidir. Bu çalışma, doğum sonu dönemdeki annelerde algılanan stres, uyku kalitesi ve emzirme öz-yeterlilik düzeyini artırmada kahkaha terapisinin etkilerini incelemek amacıyla randomize kontrollü bir çalışma olarak yürütüldü.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, doğum sonu dönemdeki 112 anne (53 kahkaha terapisi grubu, 59 kontrol grubu) ile yürütüldü. Çalışmada, müdahale grubundaki annelere dört hafta boyunca haftada iki gün kahkaha terapisi seansları uygulanırken, kontrol grubuna herhangi bir müdahale uygulanmadı. Ölçümler, her iki grupta da başlangıçta (1. gün), kahkaha terapisi müdahalesinden sonra (30. gün) ve takipte (60. gün) eş zamanlı olarak gerçekleştirildi. Veri toplama sürecinde Kişisel Bilgi Formu, Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ), Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ve Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği (EÖYÖ) kullanıldı.

Bulgular: Kahkaha terapisi grubundaki annelerin PUKİ puanlarında zaman içinde anlamlı bir değişiklik gözlenmezken, ASÖ ve EÖYÖ puanlarında anlamlı düzeyde iyileşme olduğu belirlendi (her ikisi için de $p<0,001$). Buna karşılık, kontrol grubunda PUKİ ve ASÖ puanlarının zamanla anlamlı şekilde arttığı ($p<0,001$), ancak EÖYÖ puanlarında anlamlı bir değişiklik olmadığı saptandı ($p=0,547$). Gruplar arası karşılaştırmalarda, başlangıçta (1. gün) tüm ölçek puanları açısından anlamlı bir fark bulunmadı. Ancak 30. ve 60. günlerde, PUKİ ve ASÖ puanlarının kontrol grubunda anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu, EÖYÖ puanlarının ise kahkaha terapisi grubunda anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$).

Sonuç: Kahkaha terapisinin, algılanan stresi anlamlı düzeyde azalttığı ve emzirme öz-yeterliliğini artırdığı; ayrıca uyku kalitesinin korunmasına katkı sağladığı gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: "Kahkaha terapisi, algılanan stres, uyku kalitesi, emzirme"

Bildiri No: 5443

Sözlü Bildiri

The Effect of Laughter Therapy on Perceived Stress, Sleep Quality, and Breastfeeding Self-Efficacy Levels in Postpartum Mothers: A Prospective Randomized Controlled Study

Havva Tokgöz Kekeç[1]

[1] *Selcuk University Institute of Health Sciences*

Introduction - Aim: The postpartum period is a critical transitional phase characterized by profound physiological recovery, psychological adjustment, and the restructuring of maternal identity. This study was conducted as a randomized controlled trial to examine the effects of laughter yoga on improving perceived stress, sleep quality, and breastfeeding self-efficacy levels in postpartum mothers.

Materials - Methods: This study was conducted with 112 postpartum mothers (53 in the laughter therapy group, 59 in the control group). In the intervention group, mothers received laughter therapy sessions twice a week for four weeks, while the control group received no intervention. Measurements were taken simultaneously in both groups at baseline (day 1), after the laughter therapy intervention (day 30), and at follow-up (day 60). The Personal Information Form, Perceived Stress Scale (PSS), Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and Breastfeeding Self-Efficacy Scale (BSES) were used in the data collection process.

Results: While no significant change was observed over time in the PSQI scores of mothers in the laughter therapy group, a significant improvement was determined in the PSS and BSES scores ($p<0.001$ for both). In contrast, in the control group, PSQI and PSS scores increased significantly over time ($p<0.001$), but no significant change was found in BSES scores ($p=0.547$). In intergroup comparisons, no significant difference was found in all scale scores at baseline (day 1). However, on days 30 and 60, PSQI and PSS scores were significantly higher in the control group, and BSES scores were significantly higher in the laughter therapy group ($p<0.05$).

Conclusion: Laughter therapy has been shown to significantly reduce perceived stress, increase breastfeeding self-efficacy, and contribute to maintaining sleep quality.

Anahtar Kelimeler: "Laughter therapy, perceived stress, sleep quality, breastfeeding"

Bildiri No: 5458

Sözlü Bildiri

Türk Toplumunda Kadınların Erkek Hormonal Kontrasepsiyonuna İlişkin Algıları: Tanımlayıcı Fenomenolojik Bir Çalışma

Ejma Sıla Göç[1,*], Nazlı Ünlü Bıdık[1], Zekiye Turan[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Aile planlaması sorumluluğu büyük ölçüde kadınlar üzerinde yoğunlaşmakta olup, mevcut kontraseptif yöntemlerin çoğu kadınlara yöneliktir. Son yıllarda erkeklerin kullanımına özgü hormonal kontrasepsiyon yöntemleri, aile planlamasına yönelik sorumluluğun daha dengeli paylaşılmasına yönelik önemli bir potansiyel sunmaktadır. Bu yöntemlerin kabulü yalnızca biyomedikal etkinlik ve güvenilirlikle değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet rolleri, kültürel normlar ve bireysel algılarla da yakından ilişkilidir. Bu çalışmanın amacı kadınların erkek hormonal kontrasepsiyonuna ilişkin algılarını incelemektir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı fenomenolojik yaklaşım ile yürütülen bu nitel çalışma kapsamında 16 kadınla görüşülmüştür. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan ve üç bölümden oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, tematik analiz yöntemi kullanılarak çözümlenmiştir. Analiz sonuçları doğrultusunda ana temalar ve alt temalar belirlenmiştir. Çalışmanın yürütülmesi ve sonuçların raporlanması, Nitel Araştırmaların Raporlanması için Konsolide Kriterler (COREQ) ile uyumludur.

Bulgular: : Çalışma bulguları, doğum kontrolünün hâlen büyük ölçüde bir "kadın görevi" olarak algılandığını ortaya koymaktadır. Katılımcılar, erkek doğum kontrol hapı kullanımının erkeklerin sosyal çevresinde alay konusu olabileceğini düşünmektedir. Ayrıca kadınlar, erkeklerin bu yöntemi düzenli kullanma konusunda yeterince sorumluluk alamayacağına dair endişe taşımaktadır. Bunun yanı sıra, kadınlar hormonal müdahalelerin erkeklik hormonlarını baskılayarak cinsel işlev sorunlarına yol açabileceği yönünde kaygılara sahiptir. Öte yandan, kadınlar genç neslin bu konuya daha rasyonel ve eşitlikçi bir bakış açısıyla yaklaştığını da vurgulamıştır.

Sonuç: Sonuç olarak erkek hormonal kontrasepsiyonuna yönelik kadın algılarının kültür, toplumsal cinsiyet rolleri, güven ilişkisi ve biyolojik kaygılar çerçevesinde şekillendiği söylenebilir. Bu bağlamda, toplum temelli eğitimlerin artırılması, erkeklerin üreme sağlığına katılımını teşvik eden politikaların geliştirilmesi ve sağlık profesyonellerinin bu konuda rehberlik rolünün güçlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Erkek Hormonal Kontrasepsiyon, Kadınlar, Ebelik

Bildiri No: 5458

Sözlü Bildiri

Women's Perceptions of Male Hormonal Contraception in Turkish Society: A Descriptive Phenomenological Study

Ejma Sıla Göç[1], Nazlı Ünlü Bıdık[1], Zekiye Turan[1]

[1] *Sakarya University*

Introduction - Aim: The responsibility for family planning falls largely on women, and most current contraceptive methods are designed for women. In recent years, hormonal contraceptive methods specifically designed for men have offered significant potential for a more balanced sharing of family planning responsibilities. The acceptance of these methods is closely linked not only to biomedical efficacy and safety but also to gender roles, cultural norms, and individual perceptions. The aim of this study is to examine women's perceptions of male hormonal contraception.

Materials - Methods: This qualitative study, conducted using a descriptive phenomenological approach, involved interviews with 16 women. Data were collected using a semi-structured interview form consisting of three sections, which was prepared by the researchers in accordance with the literature. The data obtained were analyzed using thematic analysis. Based on the analysis results, main themes and subthemes were identified. The conduct of the study and the reporting of the results are consistent with the Consolidated Criteria for Reporting Qualitative Research (COREQ).

Results: The study's findings reveal that birth control is still largely perceived as a "woman's responsibility." Participants believe that men who use birth control pills may be subject to ridicule within their social circles. Additionally, women express concerns that men may not take sufficient responsibility for using this method consistently. Furthermore, women harbor concerns that hormonal interventions could suppress male hormones and lead to sexual dysfunction. On the other hand, women also emphasized that the younger generation approaches this issue with a more rational and egalitarian perspective.

Conclusion: In conclusion, it can be said that women's perceptions of male hormonal contraception are shaped by culture, gender roles, trust, and biological concerns. In this context, it is important to increase community-based education, develop policies that encourage men's participation in reproductive health, and strengthen the guidance role of healthcare professionals in this area.

Anahtar Kelimeler: Family Planning, Male Hormonal Contraception, Women, Midwifery

Bildiri No: 5493

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinde Human Papilloma Virüsü (HPV) Bilgi Düzeyi Üzerinde Dijital Eğitim Formatlarının Etkisi: Video ve Broşür Temelli Eğitimin Karşılaştırılması (Ön veriler)

Selda İLDAN ÇALIM[1], Serap DİKMEN[2], Deniz ÇELİK[1,*]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *SerManisa Celal Bayar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ebelik Doktora Programi*

Giriş - Amaç: HPV, serviks kanseri başta olmak üzere çeşitli malignitelerin önemli bir nedenidir ve önlenebilir olmasına rağmen gençlerde bilgi düzeyi sınırlıdır. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerine uygulanan video ve broşür temelli eğitimin HPV bilgi düzeyi üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Yarı deneysel, iki gruplu ön test-son test tasarımındaki araştırmanın evrenini Manisa CBÜ öğrencileri oluşturmaktadır. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu ve HPV Bilgi Ölçeği ile çevrimiçi toplanmıştır. Ön test tamamlanmış (n=156); katılımcılar sistematik rastgele yöntemle video (n=78) ve broşür (n=78) gruplarına ayrılmıştır. Video grubuna yapay zeka destekli olarak geliştirilen, görsel-işitsel öğeler içeren eğitim videosu; broşür grubuna ise aynı içerik temel alınarak hazırlanmış yazılı eğitim materyali sunulmuştur. Normallik Shapiro–Wilk testi ile değerlendirilmiş, varsayımların karşılanmadığı belirlenerek parametrik olmayan testler (Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis ve Spearman korelasyon) uygulanmıştır. Çalışma etik kurul onayıyla yürütülmüş ve tüm katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya HPV hakkında bilgisi olan 156 üniversite öğrencisi dahil edildi (yaş ort. 20.74±2.98; %83.3 kadın). Katılımcıların %86.5'i HPV'yi daha önce duymuş olmasına karşın aşı yaptırma oranı %6.4'tür. En yaygın bilgi kaynağı internet/sosyal medya (%64.7), en düşük ise aile (%12.2) olarak belirlenmiştir. HPV Bilgi Ölçeği toplam puan ortalaması 13.82±7.02 bulunmuştur. Yaş, cinsiyet, sınıf, fakülte ve yaşanılan yer ile bilgi puanı arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Sağlık personelini bilgi kaynağı olarak belirtenlerin puanları daha yüksek bulunmuştur ($p=0.039$). HPV'yi daha önce duyanların puanları anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0.001$).

Sonuç: Üniversite öğrencilerinde HPV farkındalığı yüksek olmakla birlikte bilgi düzeyi ve aşılanma oranının düşük olduğu bulunmuştur. Son test verileri tamamlandığında yapay zeka destekli video ve broşür temelli eğitimin karşılaştırmalı etkinliği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: HPV, serviks kanseri, üniversite öğrencileri, sağlık eğitimi, dijital eğitim, yapay zeka, bilgi düzeyi, farkındalık

Bildiri No: 5493

Sözlü Bildiri

Effect of Digital Education Formats on Human Papillomavirus (HPV) Knowledge Among University Students: A Comparison of Video- and Brochure-Based Education (Preliminary Findings)

Selda İLDAN ÇALIM[1], Serap DİKMEN[2], Deniz ÇELİK[1]

[1] *Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Manisa Celal Bayar University Graduate Education Institute Midwifery Doctoral Program*

Introduction - Aim: HPV is a major cause of various malignancies, particularly cervical cancer. Despite being preventable through vaccination and screening, knowledge levels among young individuals remain limited. This study aimed to evaluate the effect of video- and brochure-based digital education on HPV knowledge among university students.

Materials - Methods: This quasi-experimental study with a two-group pretest–posttest design was conducted among students of Manisa Celal Bayar University. Data were collected online using a Descriptive Information Form and the HPV Knowledge Scale. Pretest data were collected (n=156), and participants were assigned to video (n=78) and brochure (n=78) groups via systematic randomization. The video group received an AI-supported educational video with audiovisual components, while the brochure group received a digital brochure developed based on the same content. Normality was assessed using the Shapiro–Wilk test, and as assumptions were not met, non-parametric tests (Mann–Whitney U, Kruskal–Wallis, and Spearman correlation) were applied. Ethical approval was obtained, and informed consent was received from all participants.

Results: A total of 156 university students with prior HPV knowledge completed the HPV Knowledge Scale (mean age 20.74±2.98; 83.3% female). Although 86.5% had previously heard of HPV, the vaccination rate was only 6.4%. The most common source of information was the internet/social media (64.7%), while the least common was family (12.2%). The mean HPV Knowledge Scale score was 13.82±7.02 (range 0–32). No significant differences were found between knowledge scores and age, gender, class year, faculty, or place of residence ($p>0.05$). Participants who identified healthcare professionals as their information source had significantly higher scores ($p=0.039$). Those who had previously heard of HPV had significantly higher knowledge scores than those who had not ($p<0.001$). Additionally, 66.0% of students expressed a desire to receive further education on HPV.

Conclusion: Although HPV awareness among university students is relatively high, knowledge levels and vaccination rates appear to remain insufficient. The finding that participants informed by healthcare professionals had significantly higher scores suggests that high-quality health education may play a critical role. The comparative effectiveness of AI-supported video- and brochure-based education will be evaluated upon completion of posttest data collection.

Anahtar Kelimeler: HPV, cervical cancer, university students, health education, digital education, artificial

Bildiri No: 5495

Derleme Sözlü

Sezaryen Doğum Öncesi Cerrahi Korkunun Maternal ve Fetal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi: Anlatısal Derleme

Rabia İpek ŞAHİN[1,*], Hatice GÜL ÖZTAŞ[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçüimam Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş:
Bu derleme, elektif sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin yaygınlığını, risk faktörlerini ve maternal ile fetal sonuçlar üzerindeki etkilerini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Ayrıca mevcut kanıtların, özellikle maternal hemodinamik yanıt, postoperatif iyileşme ve neonatal sonuçlar açısından tutarlılık ve sınırlılıklarını ortaya koymak hedeflenmiştir.
Yöntem:
Bu anlatısal derleme, 2014–2025 yılları arasında yayımlanmış ve elektif sezaryen geçiren kadınlarda preoperatif anksiyeteyi inceleyen çalışmaların sentezine dayanmaktadır. Dahil edilen çalışmalar çoğunlukla kesitsel ve prospektif gözlemsel araştırmalardır. Anksiyete değerlendirmesinde en sık Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) ve Amsterdam Preoperatif Anksiyete ve Bilgi Ölçeği (APAIS) kullanılmıştır. İncelenen sonuçlar arasında anksiyete prevalansı, ilişkili faktörler, maternal hemodinamik ve postoperatif parametreler ile Apgar skoru, doğum ağırlığı ve umbilikal kord kan gazı gibi neonatal göstergeler yer almıştır.
Bulgular:
Elektif sezaryen öncesi preoperatif anksiyetenin yaygın olduğu ve prevalansın %41,0–%67,9 arasında değiştiği belirlenmiştir. Yüksek anksiyete ile ilişkili faktörler arasında kırsal yaşam, önceki cerrahi/anestezi deneyimi eksikliği, primiparite ve ölüm, ağrı, komplikasyon ve anesteziden uyanamama korkusu bulunmaktadır. Maternal sonuçların neonatal sonuçlara göre daha tutarlı etkilendiği görülmüştür. Bir prospektif kohort çalışmada yüksek anksiyete düzeyleri artmış kalp hızı ve diyastolik kan basıncı ile ilişkilendirilmiş, ayrıca daha düşük doğum ağırlığı saptanmıştır. Ancak Apgar skorları, umbilikal kord kan gazı ve postoperatif ağrı ile anlamlı ilişki bulunmamıştır. Diğer çalışmalar da Apgar skorları açısından benzer şekilde ilişki göstermemiştir.
Sonuç:
Preoperatif anksiyete sezaryen öncesinde yaygındır ve neonatal sonuçlardan ziyade maternal sonuçlarla daha güçlü ilişkilidir. En tutarlı bulgular maternal hemodinamik değişikliklerdir. Neonatal göstergelere ilişkin kanıtlar ise sınırlı ve çelişkilidir. Bu nedenle rutin anksiyete taraması ve hedefe yönelik psikososyal destek, bakım kalitesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Apgar skoru; cerrahi korku; ebelik; maternal sonuçlar; neonatal sonuçlar.

Bildiri No: 5495

Derleme Sözlü

The Impact of Pre-Caesarean Surgical Fear on Maternal and Fetal Outcomes: A Narrative Review

Rabia İpek ŞAHİN[1], Hatice Gül ÖZTAŞ[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçüimam Üniversitesi*

Abstract Text: Introduction:

This review was conducted to comprehensively evaluate the prevalence of surgical fear and preoperative anxiety before elective cesarean section, along with associated risk factors and their effects on maternal and fetal outcomes, in light of current literature. It also aims to identify the consistency and limitations of existing evidence, particularly regarding maternal hemodynamic responses, postoperative recovery, and neonatal outcomes. Methods:

This narrative review is based on the synthesis of studies published between 2014 and 2025 focusing on preoperative anxiety in women undergoing elective cesarean section. The included studies mainly consist of cross-sectional and prospective observational designs. Anxiety was most commonly assessed using the State–Trait Anxiety Inventory (STAI) and the Amsterdam Preoperative Anxiety and Information Scale (APAIS). Outcomes of interest included anxiety prevalence, associated factors, maternal hemodynamic and postoperative parameters, and neonatal indicators such as Apgar scores, birth weight, and umbilical cord blood gas values. Results:

Preoperative anxiety before elective cesarean section was found to be common, with reported prevalence ranging from 41.0% to 67.9%. Factors associated with higher anxiety levels included living in rural areas, lack of previous surgical or anesthesia experience, primiparity, and fears related to death, postoperative pain, complications, medical errors, and failure to awaken from anesthesia. Maternal outcomes appeared to be more consistently affected than neonatal outcomes. In one prospective cohort study, higher anxiety levels were associated with increased heart rate and diastolic blood pressure, suggesting adverse maternal hemodynamic effects, as well as lower neonatal birth weight. However, no significant associations were found with Apgar scores, umbilical cord blood gas values, or postoperative pain scores. Similar findings were reported in other studies regarding Apgar scores. Conclusion:

Preoperative anxiety is common before cesarean section and appears to be more consistently associated with adverse maternal outcomes than with neonatal outcomes. The strongest evidence relates to maternal hemodynamic changes, while findings regarding neonatal indicators remain limited and inconsistent. Routine preoperative anxiety screening, adequate counseling, and targeted psychosocial support may contribute to improved maternal and fetal care.

Anahtar Kelimeler: Apgar score; surgical fear; midwifery; maternal outcomes; neonatal outcomes.

Bildiri No: 5523

Sözlü Bildiri

Gebelikte Dijital Sağlık Uygulamalarının Anne ve Yenidoğan Sonuçlara Etkisi: Sistematik Derleme

Pelşin Aydoğdu[1,*], Özlem Baran[1], Arzu Akdemir[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Dijital sağlık teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte gebelik sürecinde kullanılan mobil sağlık uygulamaları, kadınların sağlık hizmetlerine erişimini artırmaktadır. Bu sistematik derlemenin amacı, gebelikte kullanılan dijital sağlık uygulamalarının anne ve yenidoğan sonuçları üzerindeki etkisini inceleyen çalışmaların sistematik olarak değerlendirilmesidir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme türündedir. Literatür taraması PubMed, Google Scholar ve DergiPark veri tabanlarında "gebelikte dijital sağlık uygulamaları" anahtar kelimesi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. 2020–2026 yılları arasında yayımlanan randomize kontrollü çalışmalar incelenmiştir. Tarama sonucunda 81 çalışma elde edilmiş olup dahil edilme ve dışlanma kriterlerine uygun 13 çalışma değerlendirmeye alınmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmaların sonuçlarına göre, dijital sağlık uygulamalarının gebelikte kilo alımının kontrolü, gestasyonel diyabet yönetimi, prenatal bakım uyumu ve yenidoğan izlemi üzerinde olumlu etkileri olduğu belirlenmiştir. Mobil uygulamaların özellikle glisemik kontrolün sağlanması ve sağlıklı yaşam davranışlarının desteklenmesinde etkili olduğu görülmüştür. Ayrıca SMS hatırlatma sistemlerinin aşılama oranlarını artırdığı ve demir takviyesi kullanımına uyumu geliştirdiği saptanmıştır. Bununla birlikte bazı çalışmalarda bulantı ve kusma gibi gebelik semptomları üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Gebelikte kullanılan dijital sağlık uygulamaları, anne ve yenidoğan sağlığına yönelik önemli kazanımlar sağlamaktadır. Özellikle bakım uyumu, kronik durum yönetimi ve sağlık hizmetlerine erişim açısından etkili araçlar olarak öne çıkmaktadır. Bu doğrultuda dijital sağlık uygulamalarının klinik uygulamalara entegrasyonu ve ebelik bakım süreçlerinde etkin kullanımı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, mHealth, gebelik, mobil uygulamalar, yenidoğan

Bildiri No: 5523

Sözlü Bildiri

The Impact of Digital Health Applications During Pregnancy on Maternal and Neonatal Outcomes: A Systematic Review

Pelşin Aydoğdu[1], Özlem Baran[1], Arzu Akdemir[1]

[1] *Uskudar University*

Introduction - Aim: With the development of digital health technologies, mobile health applications used during pregnancy are increasing women's access to healthcare services. The aim of this systematic review is to systematically evaluate studies examining the impact of digital health applications used during pregnancy on maternal and neonatal outcomes.

Materials - Methods: This study is a systematic review. A literature search was conducted using the keyword "digital health applications during pregnancy" in PubMed, Google Scholar, and DergiPark databases. Randomized controlled trials published between 2020 and 2026 were examined. 81 studies were obtained from the search, and 13 studies meeting the inclusion and exclusion criteria were included in the evaluation.

Results: According to the results of the studies examined, it was determined that digital health applications have positive effects on weight gain control, gestational diabetes management, prenatal care adherence, and neonatal monitoring during pregnancy. Mobile applications have been shown to be particularly effective in managing glycemic control and promoting healthy lifestyle behaviors. Furthermore, SMS reminder systems have been found to increase vaccination rates and improve adherence to iron supplementation. However, some studies have determined that they have no significant effect on pregnancy symptoms such as nausea and vomiting.

Conclusion: Dİgital health applications used during pregnancy provide significant benefits for maternal and newborn health. They stand out as effective tools, particularly in terms of care adherence, chronic condition management, and access to healthcare services. Accordingly, the integration of digital health applications into clinical practices and their effective use in midwifery care processes are recommended.

Anahtar Kelimeler: Digital health, mHealth, pregnancy, mobile applications, newborn

Bildiri No: 5525

Derleme Sözlü

Perinatal Ruh Sağlığının Doğum Sürecine Etkisi

Merve Sefa Bulut[1,*], Enzel Köksaldı[2], Handan Özcan[3]

[1] *Esenler Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Doğumhane, İstanbul, Türkiye*

[2] *²Esenler Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, Doğumhane, İstanbul, Türkiye*

[3] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, İstanbul, Türkiye*

Özet Metin: Dünya Sağlık Örgütüne göre; perinatal ruh sağlığı, gebelikten başlayarak doğum sonrası ilk yılı kapsayan süreçte annenin psikososyal iyilik halinin korunması, ruhsal bozuklukların önlenmesi ve tedavi edilmesi olarak tanımlanmaktadır. Kadınların önemli bir kısmında gebelik, doğum ve postpartum dönemde ruhsal sorunlar görülebilmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı perinatal ruh sağlığının, doğum sürecine etkilerini ortaya koymaktır. Bu çalışma kapsamında, konuyla ilgili yayınları incelemek amacıyla PubMed, EBSCOhost ve Google Scholar veri tabanlarında literatür taraması yapılmıştır. Tarama sürecinde perinatal ruh sağlığı, gebelik ve ruh sağlığı ile perinatal depresyon anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Elde edilen verilere göre; perinatal dönem, hormonal ve biyolojik değişimlerin yoğun yaşandığı, ruhsal bozukluklar açısından riskli bir süreçtir. Bu dönemde anneliğe uyum süreci, yetersizlik ve değersizlik duyguları ile sosyal stresörler, gebelik ve doğum deneyiminin kaygılı algılanmasına neden olabilmektedir. Gebelikte meydana gelen biyolojik ve hormonal değişiklikler, yeni ruhsal hastalıkların gelişimini tetikleyebildiği gibi mevcut hastalıkların şiddetlenmesine de yol açabilmektedir. Dünya genelinde gebelerin yaklaşık %10'u ve doğum yapmış kadınların %13'ü başta depresyon olmak üzere anksiyete, psikoz ve travma sonrası stres bozukluğu gibi ruhsal sorunlar yaşamaktadır. Bu oranların postpartum dönemde arttığı bildirilmektedir. Ayrıca doğum öncesi anksiyete oranı %8,1 iken doğum sonrasında %16'ya kadar yükselmektedir. Perinatal dönemde psikososyal, çevresel ve fizyolojik faktörlerle birlikte ortaya çıkan anne stresi, anne-fetüs etkileşimini ve anne bebek bağlanmasını olumsuz etkileyebilmektedir. Bunun yanı sıra perinatal ruh sağlığı sorunları; preeklampsi, olumsuz neonatal sonuçlar, negatif gebelik sonuçları ve anne mortalitesi ile de ilişkilendirilmektedir. Doğum eylemi yaşamın bir parçasıdır ve doğum eyleminin sağlıklı olması, travmatik bir eyleme dönüşmemesi için sağlık profesyonellerine büyük görevler düşmektedir. Ruh sağlığı problemi yaşayan gebelerin doğum ile ilgili kaygılarının azaltılması ve doğum sürecini ruhsal olarak sorunsuz tamamlamaları için sağlık profesyonellerinin bu konuda eğitilmesi ve gebeleri yönlendirmesi gerekmektedir. Perinatal ruh sağlığının korunmasında; risk faktörleri belirlenmeli ve rutin kontroller yapılmalıdır. Perinatal ruh sağlığı yaşayan kadınların desteklenmesi için, doğru zamanda, doğru şekilde, profesyonel sağlık uzmanları tarafından bilgi sunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Perinatal Ruh Sağlığı, Gebelik ve Ruh Sağlığı, Perinatal Depresyon

Bildiri No: 5525

Derleme Sözlü

The Effect of Perinatal Mental Health on the Childbirth Process

Merve Sefa Bulut[1], Enzel Köksaldı[1], Handan Özcan[2]

[1] *Esenler Gynecology and Pediatrics Hospital, Delivery Room, Istanbul, Türkiye*

[2] *University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Türkiye*

Abstract Text: According to the World Health Organization, perinatal mental health is defined as the preservation of maternal psychosocial well-being and the prevention and treatment of mental disorders from pregnancy through the first year postpartum. A substantial proportion of women experience mental health problems during pregnancy, childbirth, and the postpartum period. This review aims to elucidate the impact of perinatal mental health on the childbirth process.A literature search was conducted in PubMed, EBSCOhost, and Google Scholar using the keywords “perinatal mental health,” “pregnancy and mental health,” and “perinatal depression.” Findings indicate that the perinatal period, characterized by profound hormonal and biological changes, constitutes a high-risk phase for mental disorders. During this period, adaptation to motherhood, feelings of inadequacy and worthlessness, and social stressors may contribute to an anxious perception of pregnancy and childbirth. Biological and hormonal changes may both trigger new psychiatric conditions and exacerbate pre-existing disorders.Globally, approximately 10% of pregnant women and 13% of postpartum women experience mental health problems, including depression, anxiety, psychosis, and post-traumatic stress disorder, with higher rates reported in the postpartum period. Prenatal anxiety prevalence is estimated at 8.1%, increasing to 16% postpartum. Maternal stress arising from psychosocial, environmental, and physiological factors may adversely affect maternal–fetal interaction and mother–infant bonding. Furthermore, perinatal mental health problems are associated with preeclampsia, adverse neonatal outcomes, negative pregnancy outcomes, and maternal mortality.Childbirth is a natural life event; however, ensuring that it remains a positive rather than traumatic experience requires active involvement of healthcare professionals. Reducing childbirth-related anxiety and supporting psychological well-being necessitate appropriate training of healthcare providers and effective guidance for pregnant women. Identification of risk factors and routine screening are essential, and timely, appropriate support should be delivered by qualified professionals.

Anahtar Kelimeler: Perinatal Mental Health, Pregnancy and Mental Health, Perinatal Depression

Bildiri No: 5543

Derleme Sözlü

Ekrandan doğumhaneye: sosyal medya gebelerin doğum tutumlarını nasıl şekillendiriyor?

Sinem dağtarla[1,*], Buse şimşek[1], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Gebelik sürecinin, kadınların sağlıkla ilgili bilgiye en fazla ihtiyaç duyduğu dönemlerden biri olduğu bilinmektedir. Bu süreçte doğru bilgiye ulaşmak, hem anne hem de fetüs sağlığı açısından kritik öneme sahiptir. Geleneksel olarak bu bilgi sağlık profesyonelleri aracılığıyla sağlanırken, günümüzde internet ve sosyal medya platformlarının yaygınlaşmasıyla birlikte bilgi kaynakları çeşitlenmiştir. Sosyal medyada dolaşan yanlış veya eksik bilgiler, gebelerin doğum tercihlerini doğrudan etkileyebilmektedir. Özellikle doğum yöntemleri ile ilgili genelleyici ve bilimsel temelden yoksun ifadeler, gebelerin yanlış kararlar almasına neden olabilmektedir. Ayrıca sosyal medya algoritmaları, kullanıcıların ilgi alanlarına göre içerik sunarak belirli düşünce kalıplarının pekişmesine neden olmaktadır. Bu derleme ile sosyal medyanın gebelerin doğum tutumlarını şekillendirmedeki rolünün analiz edilmesi, bu mecralardaki kanıta dayalı olmayan bilgilerin doğuma etkisinin saptanması ve ebelerin gebelere sunacağı 'dijital sağlık okuryazarlığı' danışmanlığına yönelik stratejik bir çerçeve oluşturulması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir. Literatür taraması Türkçe ve İngilizce olarak; “sosyal medya” “gebelik”, “doğum şekli”, “doğum tutumu”, “ebelik” ve “dijital sağlık okuryazarlığı” anahtar kelimeleri kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: Mevcut çalışmalarda gebelikte yanlış, eksik veya fazla bilgilendirmenin doğuma ilişkin algıyı olumsuz etkilediği bildirilmektedir. Ayrıca gebelerin internet ortamındaki yanıltıcı veya çelişkili bilgilere dayanarak, gebelikleri ve doğumlarıyla ilgili yanlış karar verme riski ile karşı karşıya kaldıkları belirtilmektedir. Bununla birlikte sosyal medya ve internet uygulamalarının doğum öncesi ve doğum sonrası dönemlerde anne sağlığını iyileştirme potansiyeline sahip olduğunu belirten çalışmalar da mevcuttur.

Sonuç: Sosyal medyanın gebelerin karar verme mekanizmaları üzerindeki çift yönlü etkisi göz önüne alındığında, ebelerin dijital platformlarda kanıta dayalı savunuculuk yapmaları ve gebelere dijital sağlık okuryazarlığı kazandırmaları bir gereklilik haline gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: "Sosyal medya, gebelik, doğum şekli, doğum tutumu, ebelik, dijital sağlık okuryazarlığı"

Bildiri No: 5543

Derleme Sözlü

From the screen to the delivery room: how does social media shape pregnant women's attitudes toward childbirth?

Sinem dağtarla[1], Buse şimşek[1], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Abstract Text: Objective: It is well known that pregnancy is one of the periods when women have the greatest need for health-related information. Accessing accurate information during this time is of critical importance for both maternal and fetal health. While this information has traditionally been provided by healthcare professionals, the proliferation of the internet and social media platforms has led to a diversification of information sources. Misleading or incomplete information circulating on social media can directly influence pregnant women's childbirth preferences. In particular, generalized and unscientific statements regarding childbirth methods can lead pregnant women to make incorrect decisions. Additionally, social media algorithms reinforce certain thought patterns by presenting content tailored to users' interests. The aim of this review is to analyze the role of social media in shaping pregnant women's attitudes toward childbirth, to identify the impact of unsubstantiated information on these platforms on childbirth, and to establish a strategic framework for the "digital health literacy" counseling that midwives can provide to pregnant women. Materials and Methods: This study is a review based on an examination of the national and international literature. The literature review was conducted in both Turkish and English using the keywords "social media," "pregnancy," "mode of delivery," "attitude toward childbirth," "midwifery," and "digital health literacy." Results: Current studies report that incorrect, incomplete, or excessive information during pregnancy negatively affects perceptions regarding childbirth. Additionally, it is noted that pregnant women face the risk of making incorrect decisions regarding their pregnancies and childbirth based on misleading or conflicting information found online. However, there are also studies indicating that social media and internet applications have the potential to improve maternal health during the prenatal and postpartum periods. Conclusion: Given the two-way impact of social media on pregnant women's decision-making processes, it has become essential for midwives to engage in evidence-based advocacy on digital platforms and to help pregnant women develop digital health literacy.

Anahtar Kelimeler: "Social media, pregnancy, mode of delivery, attitude toward childbirth, midwifery, digital health literacy"

Bildiri No: 5564

Sözlü Bildiri

Kadınların cinsel sağlık okuryazarlığının jinekolojik muayene davranışları üzerine etkisi

Nazlı AKAR SEZER[1], Sibel ÖZTÜRK[2], Havva Koçak[1,*]

[1] *Kafkas Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Jinekolojik muayene, kadın sağlığının korunması ve geliştirilmesinde temel bir koruyucu sağlık hizmetidir. Bu çalışmanın amacı; kadınların cinsel sağlık okuryazarlığının jinekolojik muayene davranışları üzerine etkisini belirlemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Türkiye'de yaşayan kadınlar oluşturmaktadır. Örneklemini ise 385 kadın oluşturmaktadır. Araştırma kriterlerini sağlayan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 394 kadının katılımı ile araştırma tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında kişisel veri formu, Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (CİSOY) içeren anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 29.45±9.09'dur. Kadınların %51.7'si daha önce jinekolojik muayene olmuş olup muayene olanların %58.8'i son 1 yıl içersinde jinekolojik muayene olmuştur. Kadınların %60.9'u cinsel sağlık eğitimi almamıştır. Cinsel sağlık eğitimi almış kadınların CİSOY, cinsel sağlık ve cinsel tutum alt boyutları arasında anlamlı ilişki bulunmaktadır ($p<0.001$).

Sonuç: Araştırma sonucuna göre kadınların yarısından fazlasının cinsel sağlık eğitimi almadıkları ve cinsel sağlık eğitimi alan kadınların cinsel sağlık okuryazarlık puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, cinsel sağlık, sağlık okuryazarlığı, jinekolojik muayene, kadın

Bildiri No: 5564

Sözlü Bildiri

The effect of women's sexual health literacy on gynecological examination behaviors

Nazlı AKAR SEZER[1], Sibel ÖZTÜRK[2], Havva KOÇAK[1]

[1] *Kafkas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery,Erzurum*

Introduction - Aim: Gynecological examination is a fundamental preventive health service in the protection and improvement of women's health. The aim of this study is to determine the effect of women's sexual health literacy on their gynecological examination behaviors.

Materials - Methods: This research was conducted as a descriptive study. The study population consisted of women living in Turkey. The sample consisted of 385 women. The study was completed with the participation of 394 women who met the research criteria and voluntarily agreed to participate. Data were collected using a personal data form and a questionnaire containing the Sexual Health Literacy Scale (SHL). The data were analyzed using the SPSS program.

Results: The average age of the women was 29.45±9.09. 51.7% of women had previously undergone a gynecological examination, and of those who had, 58.8% had done so within the last year. 60.9% of women had not received sexual health education. A significant relationship was found between the sub-dimensions of sexual health education, sexual attitudes, and sexual behavior among women who had received sexual health education ($p<0.001$).

Conclusion: According to the research results, more than half of the women had not received sexual health education, and those who had received sexual health education had higher sexual health literacy scores.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, sexual health, health literacy, gynecological examination, women

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5577

Derleme Sözlü

Prenatal Dönemdeki Ebelik Bakım Hizmetlerinin Gebelik Depresyonu Üzerine Etkisi

Meltem Gülşen[1,*], Sümeyra Damsarsan[1]

[1] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Gebelik, fizyolojik, psikolojik ve sosyal birçok değişimin yaşandığı önemli bir dönemdir. ACOG, bu dönemde verilen bakımı, gebelik süresince anne ve fetüsün sağlığını değerlendirmek, olası riskleri erken saptamak ve komplikasyonları önlemek amacıyla yapılan düzenli klinik izlem, tarama testleri, eğitim ve danışmanlık hizmetlerini kapsayan önemli bir koruyucu sağlık hizmeti olarak nitelendirmektedir. Birçok önemli değişikliğin yaşandığı bu dönemde kadınların gebeliğe adaptasyon sürecinde ruhsal bozukluklar ortaya çıkabilmektedir. Özellikle etkili bir prenatal bakım ve danışmanlık hizmeti almayan gebelerin, gebelik ve doğum süreci ile ilgili kaygı, stres düzeylerinin yüksek ve depresyon belirtilerinin mevcut olduğu çalışmalarca bildirilmiştir. Prenatal depresyon hem anne hem de fetüsün sağlığını tehdit eden yaygın bir ruh sağlığı bozukluğu olarak kabul edilmektedir. Prenatal depresyona sahip gebeler; gebeliğe uyumda zorluk, doğum korkusu, olumsuz doğum algısı, postpartum dönemde bağlanma ve emzirmede güçlük, azalmış uteroplasental kan akımı gibi sorunlar yaşayabilmektedir. Bu sorunlara bağlı olarak da fetüste büyüme geriliği, fetal distress belirtileri, ekstrauterin yaşama uyumda zorluk durumlarıyla karşılaşılabilmektedir. Prenatal depresyon yaşayan annelerin bebeklerinde, diğer annelerin bebeklerine kıyasla büyüme ve gelişim geriliği ile erken doğum gibi sorunların daha sık görüldüğü çalışmalarla gösterilmiştir. Prenatal depresyonun erken dönemde fark edilmesi ve önlenmesi olumlu gebelik, doğum ve doğum sonrası deneyim yaşanması açısından oldukça önemlidir. Gebeliğin saptandığı dönemden itibaren başlanarak düzenli aralıklarla verilen etkili bir prenatal bakım hizmetinin gebeliğe uyum ve anneliğe geçiş dönemini başarıyla desteklediği literatürce desteklenmektedir. Ebeler, bu dönemde gebelik takiplerinde bakım ve danışmanlık veren, anneye psikososyal destek sağlayan, kaygılarının giderilmesinde ve yeterli bilgiye sahip olmalarında büyük önemi olan sağlık profesyonelleridir. Prenatal dönemde sunulan kapsamlı ve bütüncül ebelik bakımının prenatal depresyonun önlenmesinde önemli rol oynayabileceği, bu nedenle bakım hizmetlerinin güçlendirilmesi ve gebelerin psikososyal durumlarının rutin olarak değerlendirilmesinin anne ve bebek sağlığının korunması açısından gerekli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, bakım, gebelik, prenatal depresyon

Bildiri No: 5577

Derleme Sözlü

The Effect of Midwifery Care Services in the Prenatal Period on Pregnancy Depression

Meltem Gülşen[1], Sümeyra Damsarsan[1]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Pregnancy is a significant period characterized by physiological, psychological, and social changes. The American College of Obstetricians and Gynecologists (ACOG) defines prenatal care as a preventive health service that includes regular clinical follow-ups, screening tests, education, and counseling to assess maternal and fetal health, identify risks early, and prevent complications.During this period, mental health problems may arise as women adapt to pregnancy. Studies indicate that pregnant women who do not receive adequate prenatal care and counseling experience higher levels of anxiety and stress and show more depressive symptoms. Prenatal depression is a common mental health disorder that threatens both maternal and fetal well-being. Women with prenatal depression may experience difficulties in adapting to pregnancy, fear of childbirth, negative birth perceptions, problems with postpartum bonding and breastfeeding, and reduced uteroplacental blood flow. These conditions may lead to fetal growth restriction, signs of fetal distress, and difficulties in adaptation to extrauterine life. Additionally, studies show that infants of mothers with prenatal depression have a higher risk of growth and developmental delay and preterm birth. Early identification and prevention of prenatal depression are crucial for positive pregnancy, childbirth, and postpartum outcomes. Effective prenatal care initiated early and maintained regularly supports adaptation to pregnancy and the transition to motherhood. Midwives play a key role by providing care, counseling, and psychosocial support during pregnancy follow-ups. Comprehensive and holistic midwifery care in the prenatal period may help prevent prenatal depression. Therefore, strengthening care services and routinely evaluating the psychosocial status of pregnant women are essential for protecting maternal and infant health.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, care, pregnancy, prenatal depression

Bildiri No: 5593

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinde Menstrüel Sağlık Okuryazarlığı, Çevre Dostu Menstrüel Ürün Tercihi ve Sıfır Atık Farkındalığı Arasındaki İlişki

Özge Aydoğan Aşır[1], Sema Nur Uysal[1,*]

[1] *Ankara Medipol Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Artan çevresel krizler ve sürdürülebilirlik gereksinimi, menstrüel sağlığı yalnızca bireysel bir deneyim olmaktan çıkararak önemli bir toplum sağlığı ve çevre sorunu haline getirmiştir. Bu araştırma, üniversite öğrencilerinde menstrüel sağlık okuryazarlığı, sıfır atık farkındalığı ve çevre dostu menstrüel ürünlere yönelik tutum ve tercihleri incelemeyi ve bu değişkenler arasındaki ilişkileri belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve analitik tipte yürütülen bu çalışmanın evrenini, farklı fakültelerde öğrenim gören, düzenli adet gören ve gönüllü kadın öğrenciler oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü G*Power 3.1.9.7 ile etki büyüklüğü r=0.20, α=0.05 ve güç=0.80 alınarak hesaplanmış (n=193), %20 kayıp öngörüsüyle hedef n=232 belirlenmiş, çalışma 286 katılımcı ile tamamlanmıştır. Yaş ortalaması 20.96±2.08'dir. Veriler; sosyodemografik form, Menstrüel Sağlık Okuryazarlığı, Sıfır Atık Farkındalığı ve Çevre Dostu Menstrüel Ürün Tutum ve Tercih formları ile toplanmıştır. Etik kurul onayı alınmıştır. Veriler SPSS 22. programı ile analiz edilmiş ve tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri ile değerlendirilmiştir. $p<0.05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %92.7'sinin tek kullanımlık ped kullandığı, çevre dostu ürün kullanımının düşük olduğu belirlenmiştir. Ürün seçiminde en etkili faktörler rahatlık (%78.3), hijyen (%64.3) ve sızıntı koruması (%60.5) olup çevresel etki sınırlı kalmıştır (%8.7). Menstrüel sağlık okuryazarlığı (85.15±9.09) ve sıfır atık farkındalığı (60.95±8.16) yüksek bulunmuştur. Menstrüel sağlık okuryazarlığı ile sıfır atık farkındalığı (r=0.589) ve çevre dostu ürün tutum ve tercihleri (r=0.431) arasında; sıfır atık farkındalığı ile tutum ve tercih arasında (r=0.423) pozitif ve anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($p<0.001$). Regresyon analizinde her iki değişkenin tutum ve tercihlerin anlamlı yordayıcıları olduğu belirlenmiştir (RZ=0.229, $p<0.001$).

Sonuç: Menstrüel sağlık okuryazarlığı ve sıfır atık farkındalığı tutumları artırmakla birlikte davranışa yeterince yansımamaktadır. Bu durum, bilgi ve farkındalığın tek başına yeterli olmadığını göstermektedir. Davranış değişikliğine odaklanan müdahaleler önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Menstrüel sağlık, sağlık okuryazarlığı, sıfır atık, sürdürülebilirlik, üniversite öğrencileri

Bildiri No: 5593

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Menstrual Health Literacy, the Preference for Eco-Friendly Menstrual Products, and Zero-Waste Awareness Among University Students

Özge Aydoğan Aşır[1], Sema Nur Uysal[1]

[1] *Ankara Medipol University*

Introduction - Aim: Increasing environmental crises and the need for sustainability have transformed menstrual health into a significant public health and environmental issue. This study aimed to examine menstrual health literacy, zero-waste awareness, and attitudes and preferences toward eco-friendly menstrual products among university students, and to determine the relationships between these variables.

Materials - Methods: This cross-sectional analytical study included female university students who were regular menstruators and volunteered to participate. The sample size was calculated using G*Power 3.1.9.7 ($r=0.20$, $\alpha=0.05$, power=0.80; n=193), and increased to n=232 to account for a 20% attrition rate; the study was completed with 286 participants. The mean age was 20.96±2.08. Data were collected using a sociodemographic form, the Menstrual Health Literacy questionnaire, the Zero Waste Awareness questionnaire, and the Eco-friendly Menstrual Product Attitudes and Preferences questionnaire. Ethical approval was obtained. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson correlation, and multiple linear regression ($p<0.05$).

Results: Most participants (92.7%) used disposable sanitary pads, while eco-friendly product use was low. Product choice was mainly influenced by comfort (78.3%), hygiene (64.3%), and leak protection (60.5%), whereas environmental impact was less influential (8.7%). Menstrual health literacy (85.15±9.09) and zero-waste awareness (60.95±8.16) were high. Significant positive correlations were found between menstrual health literacy and zero-waste awareness ($r=0.589$) and eco-friendly attitudes ($r=0.431$), and between zero-waste awareness and attitudes ($r=0.423$) ($p<0.001$). Both variables significantly predicted attitudes ($RZ=0.229$, $p<0.001$).

Conclusion: Although menstrual health literacy and zero-waste awareness improve attitudes, they do not sufficiently translate into behavior. This finding indicates that knowledge and awareness alone are insufficient. Behavior-focused interventions are recommended.

Anahtar Kelimeler: Menstrual health, health literacy, zero waste, sustainability, university students

Bildiri No: 5646

Derleme Sözlü

Perinatal Dönemde İklim Değişikliği Anksiyetesi ve Ebelik

Amine Çetiner[1,*], Nazlı Melek Dursun[1], Sena Pekel[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Özet Metin: Bu derlemenin amacı perinatal dönemde iklim değişikliği anksiyetesini inceleyen çalışmaları sistematik şekilde incelemektir. Ayrıca böylece konuyla ilgili ebelik rolüne dikkat çekmek hedeflenmektedir.Bu derleme için "Google Akademik" ve "PubMed" veri tabanları üzerinden "iklim aksiyetesi", "ebelik", "stres", "anksiyete" anahtar kelimeleri Türkçe ve İngilizce olarak taranmıştır. Tarama 2020-2026 yılları arasında ilgili veri tabanlarını kapsamaktadır.Perinatal dönemde iklim krizi bağlamında incelenen çalışmalara göre, çevresel belirsizlikler, gelecek kaygısı ve bebek büyütme endişesinin perinatal dönemde anksiyete düzeyini artıran önemli faktörlerdir. Bu çerçevede literatür, özellikle geleceğe yönelik tehdit olarak algılanan doğal afetler ve ekonomik koşulların gebelerde kaygıyı artırabileceğini ifade etmektedir. Dahası bu durumun "iklim anksiyetesi (eco-anxiety)" ile örtüşen bir yapı sergilediğini ortaya koymaktadır. Çalışmalarda iklim değişikliğine bağlı artan sıcaklık, gıda güvensizliği ve çevresel toksinler vb. faktörlerin, anne sütü üretimini ve emzirme sürecini dolaylı olarak olumsuz etkileyerek anne ve yenidoğan sağlığını tehdit edebileceği de bildirilmektedir.Sonuç olarak iklim değişikliği anksiyetesi perinatal dönemde annenin psikosoyal durumunu etkileyen bir faktördür. İklim değişikliğine bağlı anksiyete, stres, kaygı gibi durumlar anneyi fiziksel olarak da etkileyebilmekte, buna bağlı olarak emzirme ve iyileşme süreçleri de eklenmektedir. Ebelik bakımında iklim ansiyetesine yönelik girişimleri konu alan literatür sınırlıdır. Ebelerin bu konuyla ilgili danışmanlık ve farkındalık artırıcı girişimlerle bu sürece aktif katkı sağlaması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Eko-anksiyete, gebelik, stres, anksiyete, ebelik

Bildiri No: 5646

Derleme Sözlü

Climate Change Anxiety and Midwifery in the Perinatal Period: A Systematic Review

Amine Çetiner[1], Nazlı Melek Dursun[1], Sena Pekel[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University*

Abstract Text: The aim of this review is to systematically examine studies investigating climate change anxiety during the perinatal period. It also aims to highlight the role of midwifery in this context. For this review, the "Google Scholar" and "PubMed" databases were searched using the keywords "climate anxiety", "midwifery", "stress" and "anxiety" in both Turkish and English. The search covered the relevant databases between 2020 and 2026. According to studies examining the perinatal period in the context of the climate crisis, environmental uncertainties, anxiety about the future and concerns about raising a child are significant factors that increase anxiety levels during the perinatal period. In this context, the literature indicates that natural disasters and economic conditions-particularly when perceived as threats to the future can increase anxiety in pregnant women. Furthermore, it reveals that this situation exhibits a structure overlapping with 'climate anxiety (eco-anxiety)'. Studies also report that factors linked to climate change such as rising temperatures, food insecurity and environmental toxins may indirectly negatively affect breast milk production and the breastfeeding process, thereby threatening the health of both mother and newborn. In conclusion, climate change anxiety is a factor that influences the mother's psychosocial state during the perinatal period. Conditions such as anxiety, stress and worry associated with climate change can also affect the mother physically, with breastfeeding and recovery processes being further impacted as a result. The literature addressing interventions for climate anxiety in midwifery care is limited. It is important for midwives to actively contribute to this process through counselling and awareness-raising initiatives on this topic.

Anahtar Kelimeler: Eco-anxiety, pregnancy, stress, anxiety, midwifery

Bildiri No: 5655

Sözlü Bildiri

Üreme Çağındaki Bireylerde Aşı Karşıtlığı ve Sosyal Medya Okuryazarlığı Arasındaki İlişki

Meliha EDEM[1,*], Bihter AKIN[1]

[1] *SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ*

Giriş - Amaç: Aşılar, bulaşıcı hastalıkların önlenmesinde önemli bir yere sahip olmasına rağmen, son yıllarda aşı karşıtlığında artış gözlenmektedir. Bu artışta sosyal medyada yayılan yanlış bilgilerin etkili olduğu düşünülmekte olup, sosyal medya okuryazarlığı bireylerin bu bilgileri değerlendirmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışma, üreme çağındaki bireylerde aşı karşıtlığı ve sosyal medya okuryazarlığı arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu tanımlayıcı ve ilişki arayıcı çalışma Türkiye genelinde WhatsApp, Instagram, Facebook ve Twitter gibi sosyal medya araçlarıyla 15 Şubat 2026–15 Haziran 2026 tarihleri arasında çevrimiçi anket (Google Forms) aracılığıyla yürütülmüştür. Araştırmaya üreme çağındaki 468 kadın ve erkek dahil edilmiştir. Veriler tanıtıcı özellikler formu, Aşı Karşıtlığı Ölçeği (AKÖ) ve Algılanan Sosyal Medya Okuryazarlığı Ölçeği (ASMOÖ) anket formu ile toplanmıştır. Veriler SPSS 20 programında nonparametrik testler kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 30,16± 9,20 olup %75,9'u kadın %24,1'i erkektir. Katılımcıların %75,2'si İnstagram kullanıcısı olduğunu, %16,9'u sosyal medyadan aşılar hakkında bilgi aldığını ifade etmiştir. Katılımcıların AKÖ toplam puanı median değeri 50,00 (21,00-93,00), ASMOÖ toplam puan median değeri 4,00 (1,00-5,00) bulunmuştur. Aşı karşıtlığı ile sosyal medya okuryazarlığı arasında negatif yönlü bir ilişki bulunmuştur (r: -0,210, p<0,001).

Sonuç: Araştırmadan elde edilen veriler katılımcıların iyi düzeyde sosyal medya okuryazarlığına, orta düzeyde de aşı karşıtlığına sahip olduğunu göstermektedir. Ayrıca sosyal medya okuryazarlığı yükseldikçe aşı karşıtlığı düzeyinin azaldığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda, toplumda sosyal medya okuryazarlığını artırmaya yönelik eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Aşı Karşıtlığı, sosyal medya, sosyal medya okuryazarlığı"

Bildiri No: 5655

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Vaccine Hesitancy and Social Media Literacy in Individuals of Reproductive Age

Meliha EDEM[1], Bihter AKIN[1]

[1] *Selçuk University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Although vaccines play a vital role in the prevention of infectious diseases, an increase in vaccine hesitancy has been observed in recent years. This rise is thought to be influenced by misinformation spread through social media, and social media literacy plays an important role in individuals' ability to evaluate such information. This study was conducted to determine the relationship between vaccine hesitancy and social media literacy among individuals of reproductive age.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted across Türkiye between February 15, 2026 and June 15, 2026 via an online survey (Google Forms) distributed through social media platforms such as WhatsApp, Instagram, Facebook, and Twitter. A total of 468 women and men of reproductive age were included in the study. Data were collected using a sociodemographic characteristics form, the Vaccine Hesitancy Scale (VHS), and the Perceived Social Media Literacy Scale (PSMLS). The data were analyzed using nonparametric tests in SPSS 20.

Results: The mean age of the participants was 30.16 ± 9.20 years; 75.9% were female and 24.1% were male. Of the participants, 75.2% reported using Instagram, and 16.9% stated that they obtained information about vaccines from social media. The median total score of the Vaccine Hesitancy Scale (VHS) was 50.00 (21.00–93.00), and the median total score of the Perceived Social Media Literacy Scale (PSMLS) was 4.00 (1.00–5.00). A negative correlation was found between vaccine hesitancy and social media literacy ($r = -0.210$, $p < 0.001$).

Conclusion: The findings of the study indicate that participants had a good level of social media literacy and a moderate level of vaccine hesitancy. It was also determined that as social media literacy increases, the level of vaccine hesitancy decreases. In this regard, it is recommended to expand educational and awareness-raising initiatives aimed at improving social media literacy in society.

Anahtar Kelimeler: "Vaccine Hesitancy, social media, social media literacy"

Bildiri No: 5721

Sözlü Bildiri

Son trimesterdeki gebelerin dini başa çıkma düzeyi ile doğum korkusu arasındaki ilişki: karma yöntemli bir araştırma

Hatice Gül Öztaş[1], Solmaz Nur Oruk[1,*]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma,gebeliğin son trimesterinde bulunan kadınların dini başa çıkma düzeyleri ile doğum korkusu arasındaki ilişkiyi,nicel verileri nitel derinlikle harmanlayan karma yöntem yaklaşımıyla incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma,açıklayıcı ardışık karma desenle yürütülmüştür. Nicel aşamada 282 gebeden W-DEQ A ve Dini Başa Çıkma ölçekleriyle toplanan veriler; t-testi, ANOVA, korelasyon ve regresyon analizleriyle çözümlenmiştir. Nitel aşamada ise amaçlı örneklemle seçilen 20 gebe ile derinlemesine görüşmeler yapılmış ve veriler içerik analiziyle temalandırılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,07 ± 5,90'dır.Gebelerin %37,6'sının orta, %33,7'sinin ileri ve %15,6'sının klinik düzeyde doğum korkusu yaşadığı saptanmıştır. Analiz sonuçlarına göre, olumlu dini başa çıkma düzeyi ile doğum korkusu arasında negatif yönlü (rho = -0,173; p = 0,004), olumsuz dini başa çıkma düzeyi ile doğum korkusu arasında ise pozitif yönlü (r = 0,150; p = 0,011) anlamlı bir ilişki belirlenmiştir.Çok değişkenli regresyon analizi sonuçları, olumlu dini başa çıkmanın doğum korkusunu azaltan (β = -0,165; p = 0,005), olumsuz dini başa çıkmanın (β = 0,131; p = 0,026) ve düşük gelir düzeyinin (β = 0,159; p = 0,006) ise doğum korkusunu artıran önemli yordayıcılar olduğunu göstermiştir. Nitel veriler, korkunun kaynağında bebeğin sağlığına dair endişeler,tıbbi müdahale belirsizliği ve geçmiş travmaların yattığını doğrulamıştır. Gebelerin bu süreçte dua, Kur'an okuma, tevekkül ve adak adama gibi manevi pratikleri yoğun şekilde kullandığı saptanmıştır.Bu mekanizmaların,korku düzeyinde somut bir düşüş sağlayarak öz yeterlilik hissini güçlendirdiği teyit edilmiştir. Ancak riskli gebeliklerde yetersizlik duygusuna bağlı manevi zorlanmaların da yaşanabildiği belirlenmiştir.

Sonuç: Gebelerin olumlu dini başa çıkma yöntemlerini kullanma sıklığı arttıkça doğum korkusunun azaldığı;olumsuz dini başa çıkmanın ve ekonomik yetersizliğin ise korkuyu tetiklediği sonucuna varılmıştır. Ebeler,antenatal bakım sürecinde kadınların manevi başa çıkma stratejilerini ve kültürel ritüellerini yargılamadan değerlendirmelidir. Spiritüel desteğin kanıta dayalı ebelik bakımıyla entegre edilmesi,kültürel duyarlılığı yüksek ve bütüncül bir sağlık hizmeti sunulması açısından kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, dini başa çıkma, ebelik, gebelik, son trimester.

Bildiri No: 5721

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Religious Coping Levels and Fear of Childbirth Among Women in the Third Trimester of Pregnancy: A Mixed-Methods Study

Hatice Gül Öztaş[1], Solmaz Nur Oruk[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences midwifery department*

Introduction - Aim: This study was conducted to examine the relationship between religious coping levels and fear of childbirth among women in the third trimester of pregnancy,using a mixed-methods approach.

Materials - Methods: The study followed an explanatory sequential mixed-methods design. In the quantitative phase,data from 282 pregnant women were collected using the W-DEQ A and Religious Coping scales and analyzed via t-tests, ANOVA, correlation, and multiple regression. In the qualitative phase, in-depth interviews were conducted with 20 pregnant women selected through purposive sampling and the data were analyzed using content analysis.

Results: The mean age of the participants was 28.07 ± 5.90.It was found that 37.6% of the pregnant women experienced moderate,33.7% experienced severe, and 15.6% experienced clinical levels of fear of childbirth. According to the analysis results, a significant negative correlation (rho = -0.173; p = 0.004) was found between positive religious coping and fear of childbirth, whilst a significant positive correlation (r = 0.150; p = 0.011) was found between negative religious coping and fear of childbirth. The results of the multiple regression analysis showed that positive religious coping reduces fear of childbirth (β = -0.165; p = 0.005), whilst negative religious coping (β =0.131; p =0.026) and low income level (β = 0.159; p = 0.006) are significant predictors that increase fear of childbirth. Qualitative data confirmed that the sources of fear lie in concerns about the baby's health,uncertainty regarding medical intervention, and past traumas. It was found that pregnant women intensively engaged in spiritual practices such as prayer, reciting the Qur'an, tawakkul (trust in God) and making vows during this process. It was confirmed that these mechanisms strengthen the sense of self-efficacy by bringing about a tangible reduction in fear levels. However, it has also been established that spiritual distress linked to feelings of inadequacy can occur in high-risk pregnancies.

Conclusion: It was concluded that as the frequency of using positive religious coping methods increases,the fear of childbirth decreases;conversely,negative religious coping and economic insufficiency trigger this fearMidwives should evaluate women's spiritual coping strategies and cultural rituals without judgment during the antenatal care process.Integrating spiritual support with evidence-based midwifery care is of critical importance for providing holistic and culturally sensitive healthcare services.

Anahtar Kelimeler: Fear of Childbirth, Religious Coping, Midwifery, Pregnancy, Third Trimester.

Bildiri No: 5743

Derleme Sözlü

Prenatal Dönemde İhtiyaç Farkındalığı

Büşra Gülal[1,*], Ayça Demir Yıldırım[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Prenatal Dönemde İhtiyaç Farkındalığı Büşra Gülal1 , Ayça Demir Yıldırım2

1. Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, 3. Sınıf ebelik öğrencisi 2. Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Doç. Dr. Prenatal dönem, gebe kadın ve eşini, sosyal çevresini, fiziksel ve psikolojik yönden değişiklik gösterdiği dönemdir. Gebe, sağlık profesyonelinden edindiği bilgiyi anlayabilmesi, yorumlayabilmesi ve hayatına dahil edebilmesi için belli beceri düzeyine sahip olması gerekir. Prenatal dönemde kadınların sosyal, fiziksel, ruhsal ve sağlık sistemi hizmetleri gibi birçok ihtiyacı bulunmaktadır. Bu sebeple de perinatal dönemde ihtiyaç farkındalığı ise anne ve fetüs sağlığını arttırmada, oluşabilecek komplikasyonların erken tanımlanmasında kritik rol oynar. Prenatal dönemde geliştirilmesi gereken farkındalık için ruh sağlığı, eğitim düzeyi yaşamın temel gereksinimi olan beslenme, sağlık okur yazarlığı gibi önemli bileşenlerin ele alınması kritik bir yeri vardır ve literatürdeki çalışmalar da prenatal dönemdeki ihtiyaçların çok boyutlu olduğunu göstermektedir. Çalışma sonuçları sınırlı sayıdaki kadınının bu dönem hakkında farkındalığının olduğunu vurgulamakta, prenatal dönemin öneminin toplumda yeterli düzeyde bilinmediği raporlanmaktadır. Aynı zamanda sonuçlar düşük eğitim düzeyinin bilgiye ulaşmada ve yorumlamada engel olduğunu göstermektedir. Bu bağlamda ebeler, danışmanlık verirken kadını bütüncül olarak değerlendirmesi gerekmektedir. Her kadının ihtiyacına yönelik öznel destek sağlanmalıdır. Kadının prenatal dönemdeki farkındalığını arttırmasına yönelik broşürler, dijital eğitim materyalleri geliştirilmelidir. Bu çalışma ile kadının kendi ihtiyacını fark edebilmesi, tanıyabilmesi ve bu sayede güvenli gebelik süreci geçirmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Prenatal dönem, sağlık okuryazarlığı, ihtiyaç farkındalığı, ebelik bakımı, anne ve fetüs sağlığı

Bildiri No: 5743

Derleme Sözlü

Prenatal Period Awareness of Needs

Büşra Gülal[1], Ayça Demir Yıldırım[1]

[1] *Üsküdar University Department of Midwifery*

Abstract Text: Prenatal Period Awareness of Needs

Büşra Gülal[1], Ayça Demir YıldırımZ

[1] Üsküdar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, 3rd Year Midwifery Student Z Üsküdar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Associate Professor Dr.

The prenatal period is a stage in which pregnant women and their partners experience physical, psychological, and social changes. In order for pregnant women to understand, interpret, and integrate the information provided by healthcare professionals into their lives, they need to have a certain level of competence. During the prenatal period, women have various needs such as social, physical, psychological, and healthcare system-related needs. Therefore, awareness of needs in the perinatal period plays a critical role in improving maternal and fetal health and in the early identification of possible complications.

To enhance awareness during the prenatal period, important components such as mental health, education level, basic life necessities such as nutrition, and health literacy should be addressed. Literature shows that prenatal needs are multidimensional. Research findings indicate that only a limited number of women are aware of this period and that the importance of the prenatal period is not sufficiently recognized in society. At the same time, results show that low educational level is a barrier to accessing and interpreting information.

In this context, midwives should provide holistic care when giving counseling. Individualized support should be offered according to each woman's needs. Brochures and digital educational materials should be developed to increase women's awareness during the prenatal period. This study aims to enable women to recognize and identify their own needs and thereby experience a safe pregnancy process.

Anahtar Kelimeler: Prenatal period, health literacy, awareness of needs, midwifery care, maternal and fetal health

Bildiri No: 5758

Derleme Sözlü

Toplum Sağlığının Güçlendirmede Pozitif Psikolojik Sermayenin Rolü: Salgın Hastalıklar Perspektifinden Ebelik Yaklaşımı

rabia yarar[1,*], Didem KURAP ÖCEBE[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Salgın hastalıklar, insanlık tarihi boyunca yalnızca fiziksel birer tehdit olmamış, aynı zamanda bireylerin ruh sağlığını, stresle baş etme kapasitesini ve toplumsal dayanıklılığı derinden sarsan krizler olmuştur. Korku, belirsizlik ve endişe yaratan salgınlar, bireylerin psikolojik iyi oluşunu tehdit etmektedir. Bu noktada pozitif psikolojik sermaye devreye girmektedir. Umut, öz yeterlilik, dayanıklılık ve iyimserlik bileşenlerinden oluşan bu kavram, bireyin zorluklar karşısında toparlanmasını ve olumlu değişim sağlamasını hedeflemektedir. Literatür, bu dört bileşenin ölçülebilir olduğunu ve eğitimle geliştirilebildiğini göstermektedir. Pozitif psikolojik sermayesi yüksek bireyler, salgının yarattığı stresle daha etkili baş etmekte ve koruyucu sağlık davranışlarını benimseyerek toplum sağlığına katkı sunmaktadır.

Salgın hastalıklarla mücadelede ebelerin rolü oldukça kritiktir. Ebeler, birinci basamak sağlık hizmetinin temel taşıdır. Salgın dönemlerinde anne ve çocuk sağlığının korunmasında kesintisiz hizmet sunarlar. Doğum öncesi ve sonrası izlemlerde verdikleri psikososyal destekle anne adaylarının kaygı düzeyini azaltır, umut ve öz yeterlilik duygularını güçlendirirler. Toplum eğitimleri ile koruyucu sağlık davranışlarının benimsenmesini sağlarlar. Ev ziyaretleri ile risk gruplarına ulaşarak bireylerin dayanıklılık ve iyimserlik gibi psikolojik kaynaklarını desteklerler. Ayrıca ebeler, salgının yarattığı korku ve belirsizlik ortamında bireylere doğru bilgi akışı sağlayarak toplumsal anksiyeteyi azaltırlar. Tüm bu müdahaleler, bireylerin pozitif psikolojik sermayesini artırarak salgının ruh sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerini hafifletmektedir.

Sonuç olarak, salgın hastalıklarla mücadelede yalnızca biyolojik önlemler değil, ebeler aracılığıyla bireylerin pozitif psikolojik sermayesini güçlendirmeye yönelik psikososyal müdahaleler de hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Salgın hastalıklar, toplum sağlığı, pozitif psikolojik sermaye

Bildiri No: 5758

Derleme Sözlü

The Role of Positive Psychological Capital in Strengthening Public Health: A Midwifery Approach from the Perspective of Infectious Diseases

Rabia Yarar[1], Didem KURAP ÖCEBE[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Abstract Text: Throughout human history, pandemics have not merely been physical threats; they have also been crises that have profoundly shaken individuals' mental health, their ability to cope with stress, and societal resilience. Pandemics, which generate fear, uncertainty, and anxiety, threaten individuals' psychological well-being.

This is where positive psychological capital comes into play. Comprising the components of hope, self-efficacy, resilience, and optimism, this concept aims to help individuals recover from challenges and foster positive change. The literature demonstrates that these four components are measurable and can be developed through education. Individuals with high positive psychological capital are better able to cope with the stress caused by the pandemic and contribute to public health by adopting protective health behaviors.

Midwives play a critical role in combating infectious diseases. They are the cornerstone of primary health care. During outbreaks, they provide uninterrupted services to protect maternal and child health. Through the psychosocial support they provide during prenatal and postnatal care, they reduce expectant mothers' anxiety levels and strengthen their feelings of hope and self-efficacy. Through community education, they promote the adoption of preventive health behaviors. Through home visits, they reach high-risk groups and support individuals' psychological resources, such as resilience and optimism. Additionally, midwives help reduce societal anxiety by providing accurate information to individuals amid the fear and uncertainty created by the pandemic. All these interventions help mitigate the negative effects of the pandemic on mental health by increasing individuals' positive psychological capital.

In conclusion, in the fight against infectious diseases, it is not only biological measures that are vital, but also psychosocial interventions aimed at strengthening individuals' positive psychological capital through midwives.

Anahtar Kelimeler: Infectious diseases, public health, positive psychological capital

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5773

Derleme Sözlü

Gebelik, Postpartum ve Emzirme Sürecinde Annelerin Dijital Mahremiyet Farkındalığı

Hatice Nur Atik[1,*], Seda Serhatlıoğlu[2]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi, Ebelik bölümü*

[2] *Antalya Bilim Üniversitesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş- Amaç: Teknolojik gelişmelerin hız kazanmasıyla birlikte sağlık hizmetleri, sosyal medya ve mobil uygulamalar günlük yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Gebelik, doğum sonu ve emzirme dönemindeki anneler; bilgi edinme, deneyim paylaşımı ve sosyal destek arayışıyla dijital platformları ve mobil sağlık uygulamalarını yoğun şekilde kullanmaktadır. Ancak bu kullanım, annelerin ve özellikle dijital kimlikleri henüz oluşmamış bebeklerin mahremiyetini ve veri güvenliğini riske atmaktadır. Bu derleme çalışmasının amacı; perinatal dönemdeki annelerin kullandığı dijital araçlar ve sosyal medya platformları bağlamında, dijital mahremiyet farkındalığını etkileyen faktörleri, potansiyel risk alanlarını ve koruyucu etkenleri literatür ışığında incelemektir.

Yöntem: Çalışma kapsamında "Google Akademik", "PubMed" ve "JMIR Publications" veri tabanları üzerinden; "gebelik", "dijital mahremiyet", "sharenting", "mobil sağlık" ve "anne" anahtar kelimeleri kullanılarak son 10 yıla ait literatür taranmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmalar; annelerin dijital mahremiyet farkındalığının eğitim düzeyi, dijital okuryazarlık ve e-sağlık okuryazarlığı ile doğrudan ilişkili olduğunu göstermektedir. Annelerin babalara oranla gizlilik ayarları ve siber riskler konusunda daha bilgili oldukları saptanmış olsa da, "sharenting" (ebeveynlerin çocuklarına ait bilgileri kontrolsüz paylaşması) davranışı sergiledikleri görülmektedir. Annelerin paylaşım motivasyonlarının altında "anı biriktirme", "mutluluk paylaşımı" ve "akran desteği" yatmaktadır. Buna karşın; akran zorbalığı, dijital ayak izi, verilerin ticari amaçla kullanımı ve istismar gibi ciddi risklerin anneler tarafından sıklıkla göz ardı edildiği veya küçümsendiği belirlenmiştir. Annelerin demografik özelliklerinin mahremiyet farkındalığı üzerinde her zaman anlamlı bir etkisi olmadığı, asıl belirleyicinin dijital araçlara duyulan güven ve risk algısı olduğu saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Annelerin dijital mahremiyet farkındalığının istenilen düzeyde olmadığı ve bebeklerin dijital güvenliğinin tehlikeye atıldığı görülmektedir. Gebelikten itibaren annelerle en sık temas kuran profesyoneller olan ebelerin, prenatal ve postnatal eğitim müfredatlarına "dijital mahremiyet ve veri güvenliği" konusunu dahil etmeleri önerilmektedir. Annelerin dijital okuryazarlık seviyelerinin artırılması, hem anne hem de çocuk sağlığının korunması açısından kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: gebelik, doğum sonu dönem, emzirme, dijital mahremiyet, e-sağlık okuryazarlığı, Sharenting

Bildiri No: 5773

Derleme Sözlü

Mothers' Awareness of Digital Privacy During Pregnancy, Postpartum, and Breastfeeding Periods

Hatice Nur Atik[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim University, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction-Aim: With the acceleration of technological advancements, healthcare services, social media, and mobile applications have become an integral part of daily life. Mothers during pregnancy, postpartum, and breastfeeding periods have heavily utilized digital platforms and mobile health gatherings, seeking information, experiences, and social support. However, this usage poses a risk to the privacy of mothers, and especially their infants whose digital identities have not yet fully developed, as well as the risk of data loss. The aim of this compilation is to examine the connections between digital tools and social media platforms used by perinatal mothers, their digital privacy information, their characteristics, potential risks, and protective factors, based on the literature.

Method: In this study, the literature from the last 10 years was searched using the keywords "pregnancy", "digital privacy", "sharing", "mobile health" and "mother" in the "Google Scholar", "PubMed" and "JMIR Publications" databases.

Findings: The studies examined show that mothers' awareness of digital privacy is directly related to their education level, digital literacy, and e-health literacy. Although mothers were found to be more knowledgeable than fathers regarding privacy settings and cyber risks, they were observed to exhibit "sharenting" behavior (parents sharing information about their children without control). The motivations behind mothers' sharing include "collecting memories," "sharing happiness," and "peer support." However, it was determined that serious risks such as peer bullying, digital footprint, commercial use of data, and abuse were frequently ignored or underestimated by mothers. It was found that mothers' demographic characteristics did not always have a significant effect on privacy awareness; the main determinant was trust in digital tools and perception of risk.

Conclusion and Recommendations: It has been observed that mothers' awareness of digital privacy is not at the desired level, and the digital safety of babies is being jeopardized. It is recommended that midwives, who are the professionals who have the most frequent contact with mothers from pregnancy onwards, include the topic of "digital privacy and data security" in their prenatal and postnatal education curricula. Increasing mothers' digital literacy levels is critically important for protecting both maternal and child health.

Anahtar Kelimeler: Keywords: pregnancy, postpartum period, breastfeeding, digital privacy, e-health literacy, Sharenting

Bildiri No: 5776

Sözlü Bildiri

Sağlık Bilimleri Fakültesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Organ Bağışı Hakkındaki Tutumları

Övgüm Azra Kaş[1,*], Canan Kaş[1]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Organ bağışı, canlı veya ölü bir kişiden alınan insan organının veya dokusunun, nakil ihtiyacı olan canlı bir alıcıya verilmesidir. Organ bağışının yaşam kalitesini artırmadaki önemine rağmen, dünya genelinde bağışlanan organ sayısı yetersizdir. Bunun nedeni, bekleme listesindeki hasta sayısının hızla artması, ancak organ bağışçılarının sayısının talebi karşılamamasıdır. Sağlık ile ilişkili bölümlerden mezun olan öğrencilerin toplum ile yakın ilişkilerinden dolayı, organ bağışının artırılması çalışmalarında stratejik bir konumdadır. Birinci sınıf öğrencileri organ bağışı hakkında bilgilendirmeleri almadıkları ve farklı kesimlerden gelen gruplar olarak organ bağışı ile ilgili tutumlarının toplumun genel tutumunu yansıtacağından çalışmanın önemini oluşturmaktadır. Bu çalışma, Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören birinci sınıf ebelik, hemşirelik ve beslenme diyetetik öğrencilerinin organ bağışına yönelik tutumlarının belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Çalışmada Sağlık Bilimleri Fakültesi 1. sınıf hemşirelik, ebelik ve beslenme diyetetik öğrencilerinin organ bağışı hakkındaki tutumlarını ölçmek amacıyla planlanmıştır. Çalışmada Anket Formu ve Tanıtıcı Bilgi Formu kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %79.9'u 18–24 yaş aralığında, %91'i kadın olup %59'u hemşirelik bölümünde öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %95.1'inin organ bağışı yapan yakını bulunmamakta, %88.2'si organ nakli yapılan birini tanımamakta ve %75.7'si organ naklini dini açıdan sakıncalı bulmamaktadır.

Sonuç: Katılımcıların çoğunluğunu genç, kadın ve hemşirelik öğrencileri oluşturmaktadır. Büyük kısmının organ bağışı veya nakli deneyimi bulunmamakla birlikte, çoğu organ naklini dini açıdan sakıncalı görmemektedir. Bu durum, organ bağışına yönelik genel olarak olumlu bir tutumun varlığını göstermektedir. Üniversite öğrencilerine yönelik organ bağışı konusunda farkındalığı artırmaya ve bilgi düzeyini geliştirmeye yönelik eğitim ve bilinçlendirme programlarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Organ bağışı, tutum, öğrenci, sağlık bilimleri, farkındalık"

Bildiri No: 5776

Sözlü Bildiri

Kastamonu University Faculty of Health Sciences

Övgüm Azra Kaş[1], Canan Kaş[1]

[1] *Kastamonu University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Organ donation is the process of transferring an organ or tissue from a living or deceased individual to a recipient in need of transplantation. Despite its importance in improving quality of life, the number of donated organs remains insufficient worldwide. This is mainly due to the increasing number of patients on waiting lists and the limited number of donors. Students graduating from health-related fields hold a strategic position in increasing organ donation due to their close interaction with society. First-year students, who have not yet received formal education on organ donation and represent diverse backgrounds, are considered to reflect general societal attitudes. This study was conducted to determine the attitudes of first-year midwifery, nursing, and nutrition and dietetics students in the Faculty of Health Sciences toward organ donation.

Materials - Methods: This study was planned to assess the attitudes of first-year nursing, midwifery, and nutrition and dietetics students in the Faculty of Health Sciences toward organ donation. A Questionnaire Form and a Descriptive Information Form were used for data collection.

Results: Of the participants, 79.9% were aged between 18–24, 91% were female, and 59% were nursing students. Additionally, 95.1% had no relatives who had donated organs, 88.2% did not know anyone who had undergone organ transplantation, and 75.7% did not consider organ transplantation religiously objectionable.

Conclusion: The majority of participants were young, female, and nursing students. Although most lacked personal experience with organ donation or transplantation, the majority did not consider organ transplantation religiously objectionable. This indicates a generally positive attitude toward organ donation. It is recommended to expand educational and awareness programs aimed at increasing knowledge and awareness of organ donation among university students.

Anahtar Kelimeler: “Organ donation, attitude, student, health sciences, awareness”

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5795

Derleme Sözlü

Bebek Sağlığında Temel Adım: Emzirme Sürecinde Mikrobiyota ve Ebelik Yaklaşımı

Mihriban Akdemir Dökmetaş[1,*], Büşra Cesur[1]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

Özet Metin: Özet

Giriş ve Amaç: Emzirme; yenidoğanın büyüme ve gelişmesini destekler, ölüm ve hastalık oranlarını düşürür. Emzirme yaşamın çeşitli aşamalarında da iyiliğe katkıda bulunur. Anne sütü; non-patojen mikroorganizmaları, bağışıklık faktörlerini içeren ve yenidoğanın mikrobiyota gelişimine katkı sağlayan önemli bir besindir. Yenidoğan dönemindeki mikrobiyota gelişimi, yetişkinlik dönemindeki sağlık durumunu etkilemektedir. Bu derlemenin amacı; emzirmenin yenidoğan bağırsak mikrobiyotasının gelişimi üzerindeki etkisini ve ebelik rolünün önemini incelemektir.

Gereç- Yöntem: Pubmed, Scopus ve Google Scholar veri tabanları taranarak 2016-2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar incelenmiştir.

Bulgular: Yenidoğanın beslenme şekli, bağırsak mikrobiyotası ve bakteri sayısı üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Yenidoğanın bağırsak bakterilerinin %30 kadarını anne sütünden, %10 kadarını da meme başı derisinden sağladığı bilgisine ulaşılmaktadır. Anne sütündeki bakteriler yenidoğanın mikrobiyotasını şekillendirmenin yanı sıra; mukozal immun sistemini etkilemek, patojenlere karşı korumak, sindirim ve besinlerin emilimine yardımcı olmak gibi önemli görevler üstlenmektedir. Anne sütü zengin mikrobiyal topluluk içermesi ve anne sütünden elde edilen Lactobacillus ve Bifidobacterium türlerinin bağırsağa yapışma potansiyelinin yüksek olması nedeniyle, bebeklerin aldığı ilk probiyotik gıda olması vurgulanmıştır. Sadece anne sütü alan bebeklerin, diyare atakları sırasında bağırsak mikrobiyotasının korunduğu sonucuna ulaşılmıştır. Anne sütünde bulunan birçok biyoaktif bileşenin bağışıklık sistemini düzenlediği; prematüre bebeklerin bağırsak iltihabını azalttığı ve nekrotizan enterokolitin görülme sıklığı ve şiddetinde azalma ile ilişkili olduğu gösterilmiştir. Bu bağlamda anne sütü, prematüre bebeklerde yaygın olan nekrotizan enterokolit ve anormal bağırsak iltihabına karşı koruyucu bir faktör olarak kabul edilir.

Sonuç: Anne sütü, içerdiği biyolojik bileşen ve mikroorganizmalarla yenidoğanın metabolik sağlığını ve bağışıklığını destekleyen temel unsurdur. Sağlıklı mikrobiyota gelişimi ve sağlıklı nesillerin yetiştirilmesi için ebeler; emzirmenin erken dönemde başlatılması, etkin bir emzirme olmasını sağlanması ve laktasyonun en az iki yaşa kadar sürdürülmesinde kritik bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan; Mikrobiyota; Bağırsak; Emzirme; Anne sütü; Ebelik

Bildiri No: 5795

Derleme Sözlü

A Fundamental Step in Infant Health: Microbiota in the Breastfeeding Process and the Midwifery Approach

Mihriban Akdemir Dökmetaş[1], Büşra Cesur[1]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Abstract

Objective: Breastfeeding supports the growth and development of newborns, reduces mortality and morbidity rates, and contributes to well-being throughout life. Breast milk is a vital nutrient containing non-pathogenic microorganisms and immune factors that facilitate the development of the neonatal microbiota, which significantly influences health status in adulthood. This review aims to examine the impact of breastfeeding on the development of the neonatal gut microbiota and the significance of the midwifery role. Materials and Methods: Studies published between 2016 and 2026 were identified by searching PubMed, Scopus, and Google Scholar databases. Results: The neonatal feeding method has a decisive effect on gut microbiota and bacterial count. Reports indicate that newborns obtain approximately 30% of their gut bacteria from breast milk and 10% from the areolar skin. In addition to shaping the microbiota, bacteria in breast milk modulate the mucosal immune system, protect against pathogens, and aid digestion. Due to its rich microbial community and the high colonization potential of Lactobacillus and Bifidobacterium species, breast milk is considered the primary probiotic for infants. Studies show that exclusively breastfed infants maintain a more stable microbiota during diarrheal episodes. Furthermore, bioactive components in breast milk regulate the immune system, reduce intestinal inflammation in preterm infants, and decrease the incidence and severity of necrotizing enterocolitis. Conclusion: Breast milk is a fundamental element supporting neonatal metabolic health and immunity. To ensure healthy microbiota development, midwives play a critical role in the early initiation of breastfeeding, ensuring its effectiveness, and supporting the maintenance of lactation for at least two years.

Anahtar Kelimeler: Newborn; Microbiota; Gut; Breastfeeding; Breast milk; Midwifery

Bildiri No: 5812

Derleme Sözlü

Dijital Dönüşümün Ebeliğe Yansıması: Yapay Zekâ Uygulamaları, Fırsatlar ve Etik Sınırlar

ESMA KIR[1,*]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Özet Metin: Yapay zekâ (YZ), bilgisayar sistemlerinin insan zekası gerektiren görevleri yerine getirme kapasitesi olup günümüzde sağlık ve eğitim sektörlerinde önemli dönüşümlere yol açmaktadır. Ebelik mesleği ve eğitimi de bu dönüşümden payını almaktadır.

Gebelik, doğum ve doğum sonrası süreçlerde kullanılan YZ uygulamaları; fetal kalp atımı takibi, erken doğum risk tahmini ve doğum sonu kanama riskinin değerlendirilmesi gibi alanlarda ebelerin klinik karar verme süreçlerini desteklemekte ve bakım kalitesini artırmaktadır. Makine öğrenimi, derin öğrenme, doğal dil işleme ve sanal gerçeklik gibi teknolojiler, ebelik öğrencilerine kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimleri sunmakta ve karmaşık klinik senaryoları güvenli bir ortamda deneyimleme fırsatı vermektedir.

Araştırmalar, ebelik öğrencilerinin büyük çoğunluğunun eğitim ve meslek hayatlarında YZ kullanımını desteklediğini göstermektedir. Ancak YZ'nin ebelik eğitimine entegrasyonu beraberinde veri güvenliği, mahremiyet ihlalleri, algoritmik önyargılar, yanlış bilgilendirme ve intihal riski gibi etik sorunları da getirmektedir. Dünya Sağlık Örgütü, YZ'nin sağlık ve eğitim alanında kullanımında etik ilkelerin korunması gerektiğini vurgulamaktadır.

Literatür, ebelik müfredatına YZ eğitiminin entegre edilmesini ve eğitimcilerin bu konuda yetkinlik kazanmasını önermektedir. Bu sayede öğrencilerin YZ teknolojilerine yönelik tutumlarının olumlu yönde gelişeceği ve ebelerin sağlık hizmetlerindeki dijital dönüşüme liderlik edebileceği vurgulanmaktadır. Bu derleme, yapay zekanın ebelik mesleği ve eğitimi üzerindeki etkilerini; potansiyel uygulamalar, fırsatlar, etik sınırlar ve gelecek perspektifi açısından incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital dönüşüm, ebelik, eğitim, etik sorunlar, yapay zekâ

Bildiri No: 5812

Derleme Sözlü

Digital The Impact of Digital Transformation on Midwifery: Artificial Intelligence Applications, Opportunities and Ethical Boundaries

ESMA KIR[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Artificial intelligence (AI), defined as the capacity of computer systems to perform tasks that require human intelligence, is leading to significant transformations in the healthcare and education sectors today. The midwifery profession and education are also being influenced by this transformation.
AI applications used during pregnancy, birth, and the postpartum period—such as fetal heart rate monitoring, preterm birth risk prediction, and postpartum hemorrhage risk assessment—support midwives' clinical decision-making processes and enhance the quality of care. Technologies including machine learning, deep learning, natural language processing, and virtual reality offer personalized learning experiences to midwifery students and provide them with the opportunity to safely experience complex clinical scenarios.
Research indicates that the vast majority of midwifery students support the use of AI in their education and professional lives. However, the integration of AI into midwifery education also brings ethical concerns such as data security, privacy violations, algorithmic biases, misinformation, and the risk of plagiarism. The World Health Organization emphasizes the importance of maintaining ethical principles in the use of AI in healthcare and education.
The literature recommends the integration of AI education into the midwifery curriculum and the development of competencies among educators in this area. It is emphasized that this will foster positive attitudes toward AI technologies among students and enable midwives to take a leadership role in the digital transformation of healthcare services. This review aims to examine the effects of artificial intelligence on the midwifery profession and education in terms of potential applications, opportunities, ethical boundaries, and future perspectives.

Anahtar Kelimeler: Digital transformation, midwifery, education, ethical issues, artificial intelligence

Bildiri No: 5820

Sözlü Bildiri

GEBELERDE DİJİTAL SAĞLIK OKURYAZARLIK DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ

Sibel karakoç[1], Esra Ecemiş[1]

[1] *Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Zübeyde Hanım Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, gebelerde dijital sağlık okuryazarlığı düzeyini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın evrenini Niğde Eğitim ve Araştırma Hastanesi kadın doğum polikliniğine başvuran gebeler oluşturmuştur. Çalışma kriterlerine uyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 322 gebe örneklemi oluşturmuştur. Veriler "Gebe Bilgi Formu" ve "Dijital Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde yüzde, ortalama, t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 27.63 ± 4.27 yıl olarak bulunmuştur. Gebelerin dijital sağlık okuryazarlığı toplam puanı 51.39 ± 7.04 olup orta düzeydedir. Dijital sağlık okuryazarlığı puanları eğitim durumu, sağlık kurumundan alınan bilginin yeterliliği ve dijital bilgilere güvenme durumuna göre anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0,05$). Yaş, çalışma durumu, yaşanılan yer, aile tipi, gelir durumu, gebelik dönemi, gebeliğin planlı olma durumu, gebelik sayısı ve dijital ortam kullanım süresi ile dijital sağlık okuryazarlığı arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Gebelerde dijital sağlık okuryazarlığı orta düzeydedir ve bazı sosyodemografik ve bilgiye erişimle ilişkili faktörlerden etkilenmektedir. Gebelere yönelik dijital sağlık okuryazarlığını geliştirmeye yönelik eğitim programlarının planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, dijital sağlık okuryazarlığı, sağlık okuryazarlığı, e-sağlık, kadın sağlığı.

Bildiri No: 5820

Sözlü Bildiri

DETERMİNATİON OF DİGİTAL HEALTH LİTERACY LEVELS İN PREGNANT WOMEN

Sibel karakoç[1] , Esra Ecemiş[1]

[1]Zübeyde Hanım Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction - Aim: This study was conducted to determine the level of digital health literacy among pregnant women.

Materials - Methods: This descriptive study was carried out with pregnant women attending the obstetrics outpatient clinic of Niğde Training and Research Hospital. The sample consisted of 322 pregnant women who met the inclusion criteria and agreed to participate in the study. Data were collected using a “Pregnant Information Form” and the “Digital Health Literacy Scale.” Percentage, mean, t-test, and one-way ANOVA were used for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 27.63 ± 4.27 years. The mean total digital health literacy score was 51.39 ± 7.04, indicating a moderate level. Digital health literacy scores showed significant differences according to education level, perceived adequacy of information received from healthcare institutions, and trust in digital health information ($p<0.05$). No significant relationship was found between digital health literacy and age, employment status, place of residence, family type, income level, gestational period, planned pregnancy status, number of pregnancies, or duration of digital media use ($p>0.05$).

Conclusion: Digital health literacy among pregnant women is at a moderate level and is influenced by certain sociodemographic and information-related factors. Educational programs aimed at improving digital health literacy among pregnant women are recommended.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, digital health literacy, health literacy, e-health, women’s health.

Bildiri No: 5830

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinde Mobbing Deneyimleri

Selin SODRA[1,*], Sümeyra DAMSARSAN[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Mobbing, örgüt içinde gerilime ve çatışmaya neden olan baskı, taciz ve şiddet içeren davranışların sistematik olarak uygulanması sonucunda ortaya çıkan bireyleri rahatsız edici psikolojik ve fizyolojik zararları beraberinde getiren bir davranış türüdür. Mobbing her sektörde gözlemlenebilen bir olgu olmakla birlikte, bazı mesleklerin mobbingle daha sık karşılaşması muhtemeldir. Hastanelerin stresli iş ortamları, nöbet sistemi ve zor çalışma şartları nedeniyle sağlık çalışanları işyerinde mobbinge sıklıkla maruz kalabilmektedir. Sağlık çalışanlarında mobbinge ilişkin yapılan çalışmalarda çoğunlukla sözlü mobbingin yüksek olduğu ve mobbing oranlarının kadınlarda daha fazla olduğu görülmektedir. Söz konusu durum sadece meslek hayatındaki çalışanları değil mesleğe hazırlanan üniversite öğrencilerini de etkileyebilmektedir. Bu bağlamda tamamı kadınlardan oluşan, klinik süreçlerde aktif ve aynı zamanda sağlık ekibiyle yoğun iletişim içerisinde bir öğrenme süreci geçiren ebelik öğrencileri mobbinge maruz kalma açısından risk altındadır. Öğrenci ebeler kliniklerde sağlık çalışanları, hastalar, hasta yakınları gibi birçok grupla sık temas halindedir. Bununla birlikte öğrenci sayısının fazlalığı, sağlık çalışanlarına yönelik şiddet davranışlarının artması, maruz kalınan cinsiyet eşitsizlikleri, uygulama yaptıkları kadın doğum servislerinin acil müdahalelerin gerçekleştiği hareketli birimler olması öğrenci ebelere yapılan mobbinge zemin hazırlayabilmektedir. Ülkemizde yapılmış bir çalışmada ebelik öğrencilerin %51,4'ünün klinik uygulamalarda mobbinge maruz kaldığı bildirilmiştir. Yapılan benzer bir çalışmada, çalışmaya katılan ebelik öğrencilerinin %40,2'sinin klinikte mobbinge maruz kaldığı, %85,7'sinin bu mobbingin psikolojik mobbing türü olduğunu değerlendirmişlerdir. Aynı öğrenciler, mobbingin %53,6 oranla sahadaki ebe/hemşirelerden, %25,0 oranla hastalar tarafından maruz kaldığını aktarmıştır. Sonuç olarak literatürde yer alan çalışmalar incelendiğinde mobbingin ileride birer sağlık çalışanı olacak olan ebelik öğrencilerini de etkilediği görülmüştür. Bu durum ebelik öğrencilerin psikolojik iyi oluş halini, mesleki gelişimini ve mesleki bağlılığını olumsuz etkileyebileceğinden klinik uygulamalar ve eğitim süreçlerinde bütüncül olarak desteklenmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, öğrenci, mobbing, deneyim

Bildiri No: 5830

Derleme Sözlü

Mobbing Experiences Among Midwifery Students

Selin SODRA[1], Sümeyra DAMSARSAN[1]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Mobbing is a form of behavior that involves systematic exposure to pressure, harassment, and violence within an organization, leading to tension and conflict, and resulting in disturbing psychological and physiological harm to individuals.Although mobbing can be observed in all sectors, some professions are more likely to encounter it more frequently.Due to the stressful work environment, shift systems, and challenging working conditions in hospitals, healthcare workers are often exposed to mobbing in the workplace.Studies on mobbing among healthcare professionals indicate that verbal mobbing is the most common form and that its prevalence is higher among women.This situation affects not only active professionals but also university students preparing for the profession.In this context, midwifery students—who are entirely female, actively involved in clinical processes, and engaged in intensive communication with the healthcare team—are at risk of exposure to mobbing.Student midwives frequently interact with various groups such as healthcare professionals, patients and patients' relatives in clinical settings.Additionally, factors such as the high number of students, increasing violence against healthcare workers, experienced gender inequalities, and the dynamic nature of obstetrics and gynecology units where emergency interventions are common may contribute to mobbing directed at student midwives.A study conducted in Türkiye reported that 51.4% of midwifery students were exposed to mobbing during clinical practice. In another similar study, 40.2% of participating midwifery students reported experiencing mobbing in clinical settings and 85.7% identified it as psychological mobbing.The same students stated that mobbing was perpetrated by midwives/nurses at a rate of 53.6% and by patients at a rate of 25.0%. In conclusion, a review of the literature shows that mobbing also affects midwifery students who will become future healthcare professionals.This situation may negatively impact their psychological well-being, professional development, commitment to the profession; therefore, its important to provide comprehensive support during clinical practice and educational processes.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, student, workplace bullying, experience

Bildiri No: 5840

Sözlü Bildiri

Gebelerin Algıladıkları Sosyal Medya Okuryazarlığı ve Gebelik Taramaları Yaptırma Durumları

Sümeyye BAL[1], Beyzanur İNEZ[1], Zeynep Zehra ÇİÇEK[1,*], Ece Nil HALICI[1], İkranur KARACA[1], Semra UZUN[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışmanın amacı, gebelerin algıladıkları sosyal medya okuryazarlığı ve gebelik taramaları yaptırma durumlarını belirlemektir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma 01.03.2026- 20.04.2026 tarihleri arasında Karadeniz bölgesinde bulunan bir hastanenin doğum ve kadın hastalıkları kliniklerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 404 gebe katılmıştır. Araştırma verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Sosyal medya okur yazarlığı ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-test ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen gebelerin yaş ortalaması 28.92±4.99'dur. Gebelerin büyük çoğunluğunun düzenli gebelik izlemi yaptırdığı, gebelik taramaları hakkında bilgi alma durumunun düşük olduğu, tarama testleri hakkında bilgiyi ebe, sosyal medya vb. edindiği görülmektedir. Kadınların sosyal medyayı aktif kullandığı (1.16±0.39) ve günlük kullanım süresinin orta düzeyde olduğu (2.29±0.85) görülmektedir. En sık kullanılan platformlar arasında Instagram ve Tik Tok öne çıkmaktadır.
Kadınların sosyal medya ve bilgi düzeyine ilişkin toplam ölçek puan ortalaması 56.10±14.04; teknik yeterlilik: 24.81±6.30, sosyal ilişkiler: 11.30±3.95, bilgi farkındalığı: 12.07±3.08, gizlilik ve algoritmik farkındalık : 7.92±2.29 olarak belirlenmiştir.
Kadınların gelir düzeyi ile toplam ölçek puanı ve alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<0.05$). Çalışma durumu ve eş eğitim düzeyi ile toplam puan arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Kadınların gebelik tarama programları hakkında bilgi düzeylerinin artırılmasına ihtiyaç olduğu, bu süreçte sosyal medyanın etkili bir eğitim aracı olarak kullanılabileceği değerlendirilmektedir. Sağlık profesyonellerinin özellikle gebelik sürecinde kadınlara yönelik eğitim ve danışmanlık hizmetlerini güçlendirmesi, doğru ve güvenilir bilgiye erişimi artırmada önemli katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Tarama programları, sosyal medya, sağlık okuryazarlığı

Bildiri No: 5840

Sözlü Bildiri

Pregnant Women's Perceived Social Media Literacy and Their Status of Undergoing Pregnancy Screening Tests

Sümeyye BAL[1], Beyzanur İNEZ[1], Zeynep Zehra ÇİÇEK[1], Ece Nil HALICI[1], İkranur KARACA[1], Semra UZUN[1]

[1] *Ondokuz Mayis University*

Introduction - Aim: This study aimed to determine pregnant women's perceived social media literacy and their status of undergoing pregnancy screening tests.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted between March 1, 2026 and April 20, 2026 in the obstetrics and gynecology clinics of a hospital located in the Black Sea region. A total of 404 pregnant women participated in the study. Data were collected using a Descriptive Information Form and the Social Media Literacy Scale. Independent samples t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were used for data analysis.

Results: The mean age of the pregnant women included in the study was 28.92±4.99 years. The majority of participants had regular antenatal follow-up, while their level of receiving information about pregnancy screening tests was low. It was observed that they obtained information about screening tests from sources such as midwives and social media. Participants were found to actively use social media (1.16±0.39), and their daily usage duration was at a moderate level (2.29±0.85). Instagram and TikTok were the most frequently used platforms. The mean total score of the social media literacy scale was 56.10±14.04. Subscale mean scores were as follows: technical competence 24.81±6.30, social relations 11.30±3.95, information awareness 12.07±3.08, and privacy and algorithmic awareness 7.92±2.29.
A statistically significant difference was found between income level and the total scale score and its subdimensions ($p<0.05$). However, no significant difference was found between employment status and spouse's education level and the total score ($p>0.05$).

Conclusion: There is a need to increase pregnant women's knowledge levels regarding pregnancy screening programs. Social media can be considered an effective educational tool in this process. Strengthening education and counseling services provided by healthcare professionals during pregnancy will contribute significantly to improving access to accurate and reliable information.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, Screening Programs, Social Media, Health Literacy

Bildiri No: 5841

Derleme Sözlü

İKLİM DEĞİŞİKLİĞİNİN KADIN SAĞLIĞI ÜZERİNE ETKİLERİ VE EBENİN ROLÜ

Medine DEMİR[1,*], Derya DUMAN[1], Sultan ÖZKAN ŞAT[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Bu çalışmada, İklim değişikliğinin kadın sağlığı üzerine etkisi ve ebelik rolüne yönelik yapılmış araştırmaların incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: İklim değişikliğinin kadın sağlığına etkisi ve ebelik bakımına yönelik 2016 ve 2026 yılları arasında yapılmış çalışmaların belirlenmesi için; Pubmed, Cochrane, Science Direct, Google Akademik ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanlarında "ebelik", "iklim değişikliği", "kadın sağlığı", "üreme sağlığı" anahtar kelimeleri aratılarak toplam 28 çalışmaya ulaşıldı. Ulaşılan çalışmalar incelendi. İnceleme sonucunda iklim değişikliğinin kadın sağlığına etkisi ve ebelik bakımı ile ilgili toplam 9 araştırma çalışmaya dahil edildi. Bulgular: Yapılan araştırmalarda, iklim değişikliğinin kadın sağlığını çok yönlü etkileyerek özellikle üreme sağlığı, beslenme, bulaşıcı hastalıklar ve ruhsal sağlık üzerinde ciddi tehditler oluşturduğunu ortaya koymaktadır. Artan sıcaklıklar, hava kirliliği ve toksik kimyasallara maruz kalmanın yanı sıra sıklaşan doğal afetlerin, gebelik komplikasyonları, hormonal dengesizlikler, infertilite ve fetal gelişim sorunlarının görülme sıklığını artırdığı belirtilmektedir. Bununla birlikte, iklim değişikliği kaynaklı gıda güvensizliği ve temiz suya erişimde yaşanan kısıtlamaların, özellikle gebe ve emziren kadınlarda mikro besin eksikliklerine yol açarak anemi, düşük doğum ağırlığı ve nörogelişimsel bozukluklara neden olduğu bildirilmiştir. Ayrıca, su ve sanitasyon koşullarındaki bozulmalar enfeksiyon hastalıklarının yayılma hızını artırmakta ve bu durumun kadın sağlığı üzerinde olumsuz etkiler yarattığı vurgulanmaktadır. Sonuç: İklim değişikliği ne yazık ki geri döndürülemeyen bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadınların, iklim değişikliği sebebiyle karşılaşabilecekleri sağlık sorunlarının araştırılması ve bu konuda farkındalık oluşturulması, genel sağlığın korunması ve geliştirilmesine önemli katkılar sağlayabilir. Bu bağlamda, tüm sağlık profesyonellerinin iklim değişikliğinin etkilerini ve doğurabileceği sağlık sorunlarını anlaması büyük önem taşır. Özellikle kadınların yaşamlarının her döneminde karşılaşabilecekleri riskler ve çözüm yolları hakkında bilgi sahibi olmaları, onların bu konularda bilinçlendirilmesi açısından gereklidir. Ebeler, eğitici rollerini ön planda tutarak prekonsepsiyonel danışmanlık ve antenatal takip süreçlerinde iklim değişikliğinin sağlık üzerindeki etkilerine dikkat çekmelidir. Ayrıca, araştırmacı kimlikleri doğrultusunda, iklim değişikliğinin kadın üreme sağlığı üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla farklı topluluklarda bilimsel çalışmalar planlamaları gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, İklim değişikliği, kadın sağlığı, üreme sağlığı

Bildiri No: 5841

Derleme Sözlü

THE IMPACT OF CLIMATE CHANGE ON WOMEN'S HEALTH AND THE ROLE OF THE MIDWIFE

Medine DEMİR[1], Derya DUMAN[1], Sultan ÖZKAN ŞAT[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversity*

Abstract Text: Objective: The aim of this study is to review research on the impact of climate change on women's health and the role of midwifery.
Method: To identify studies conducted between 2016 and 2026 on the impact of climate change on women's health and midwifery care, a search was conducted using the keywords "midwifery," "climate change," "women's health," and "reproductive health" in the PubMed, Cochrane, ScienceDirect, Google Scholar, and National Thesis Center databases, resulting in a total of 28 studies. The identified studies were reviewed. As a result of the review, a total of 9 research studies related to the impact of climate change on women's health and midwifery care were included in the analysis.
Findings: The studies reveal that climate change affects women's health in multiple ways, posing serious threats particularly to reproductive health, nutrition, infectious diseases, and mental health. It is noted that rising temperatures, air pollution, exposure to toxic chemicals, and increasing natural disasters contribute to higher rates of pregnancy complications, hormonal imbalances, infertility, and fetal development issues.However, it has been reported that food insecurity and limited access to clean water caused by climate change lead to micronutrient deficiencies, particularly among pregnant and breastfeeding women, resulting in anemia, low birth weight, and neurodevelopmental disorders. Furthermore, it is emphasized that deteriorating water and sanitation conditions accelerate the spread of infectious diseases and have negative effects on women's health.
Conclusion: Unfortunately, climate change presents itself as an irreversible reality. Researching the health issues women may face due to climate change and raising awareness on this topic can make significant contributions to the protection and promotion of overall health. In this context, it is of great importance for all healthcare professionals to understand the impacts of climate change and the health issues it may cause. It is essential for women to be informed about the risks they may face at every stage of their lives and the available solutions, as this is necessary for their awareness on these issues. Midwives should prioritize their educational roles by highlighting the health impacts of climate change during preconception counseling and antenatal care.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, Climate change, Women's health, Reproductive health

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5868

Derleme Sözlü

Yapay Zeka Destekli Obstetrik Bakımının Ebeliğe Entegrasyonu

Yağmur Akşit[1,*], Semanur Yiğit[1], Elif Ay[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Obstetrik bakımda aktif olarak yapay zekanın (YZ) kullanılması ebelik bakım yaklaşımlarını da etkilemiştir. Bu bağlamda YZ destekli obstetrik bakım yaklaşımlarının ebelik bakımına nasıl entegre edileceği önemli bir tartışma konusu haline gelmiştir. Bu derleme çalışmasının amacı, YZ destekli obstetrik bakım uygulamalarının ebeliğe entegrasyonunu literatür bilgileri kullanılarak incelemektir. Yöntem: Bu çalışma literatür bilgileri eşliğinde derleme niteliğinde tasarlanmıştır. Çalışma kapsamında yapay zeka, obstetrik bakım ve ebelik alanlarını kapsayan ulusal ve uluslararası literatür Pubmed, google akademi, ClinicalKey, CINAHL ve Cochrane Library taranmıştır. İlgili veri tabanlarında yer alan bilimsel araştırma kitapları, kanıt değeri yüksek bilimsel makaleler, derlemeler ve raporlar incelenerek konuya ilişkin güncel bilgiler değerlendirilmiştir. Bu derleme araştırması ÜNİDES projesi kapsamında desteklenmeye hak kazanmıştır. Ebelikte Araştırma ve Bilimsel Münazara Kulübü olarak, 12. Ulusal & 16. Uluslararası Ebelik Öğrencileri Kongresi'ni hayata geçirilmesini sağladığı katkı ve desteklerden ötürü ÜNİDES programına teşekkürlerimizi sunarız. Bulgular: Literatür irdelendiğinde YZ destekli sistemlerin gebelik sürecinde elde edilen klinik verilerin analiz edilmesine olanak sağlayarak preeklampsi, gestasyonel diyabet ve erken doğum gibi komplikasyonların ön görülmesinde ve tespitinde katkı sağlayabildiği görülmektedir. Kardiyotokografi verilerinin YZ algoritmalarıyla değerlendirilmesi fetal distres riskinin erken dönemde belirlenmesine yardımcı olabilir. Bununla birlikte YZ'nin ebelik sağlık hizmetlerinde kullanımı hasta verilerinin gizliliği, algoritmik kararların şeffaflığı ve sağlık profesyonellerinin sorumluluk sınırları gibi etik ve hukuki konuları da gündeme getirmektedir. Sonuç ve Öneriler: Araştırma bulguları doğrultusunda YZ destekli obstetrik yaklaşımların ebelik bakımına entegrasyonu, anne ve yenidoğan sağlığının iyileştirilmesine katkı sağlayabilecek kaçınılmaz önemli bir yenilik olarak değerlendirilmektedir. Bu süreçte ebelerin teknolojik okuryazarlıklarının artırılması, ebelik eğitim programlarında dijital sağlık ve yapay zeka konularına daha fazla yer verilmesi ve etik düzenlemelerin güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Ebelik Bakımı, Obstetrik Bakım, Yapay Zeka

Bildiri No: 5868

Derleme Sözlü

Integration of AI-Assisted Obstetric Care into Midwifery

Yağmur Akşit[1], Semanur Yiğit[1], Elif Ay[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction and Aim: The active use of artificial intelligence (AI) in obstetric care has also affected midwifery care approaches. In this context, how to integrate AI-assisted obstetric care approaches into midwifery care has become an important topic of discussion. The aim of this review study is to examine the integration of AI-assisted obstetric care practices into midwifery using literature data.
Method: This study is designed as a review with literature data. Within the scope of the study, national and international literature covering the fields of artificial intelligence, obstetric care, and midwifery was searched using PubMed, Google Scholar, Clinical Key, CINAHL, and Cochrane Library. Current information on the subject was evaluated by examining scientific research books, scientific articles with high evidential value, reviews, and reports in the relevant databases. This review research was awarded support within the scope of the UNIDES project. As the Midwifery Research and Scientific Debate Club, we would like to express our gratitude to the UNIDES program for their contributions and support in making the 12th National & 16th International Midwifery Students Congress a reality.
Findings: A review of the literature shows that AI-assisted systems can contribute to the prediction and detection of complications such as preeclampsia, gestational diabetes, and premature birth by enabling the analysis of clinical data obtained during pregnancy. Evaluation of cardiotocography data with AI algorithms can help determine the risk of fetal distress early. However, the use of AI in midwifery healthcare services also raises ethical and legal issues such as patient data confidentiality, transparency of algorithmic decisions, and the limits of responsibility of healthcare professionals.
Conclusion and Recommendations: In line with the research findings, the integration of AI-assisted obstetric approaches into midwifery care is considered an indispensable and important innovation that can contribute to the improvement of maternal and newborn health. In this process, it is recommended that midwives' technological literacy be increased, that digital health and artificial intelligence topics be given more prominence in midwifery education programs, and that ethical regulations be strengthened.

Anahtar Kelimeler: Artificial Intelligence, Midwifery, Midwifery Care, Obstetric Care

Bildiri No: 5928

Sözlü Bildiri

Doğumda uygulanan müdahalelerin travmatik doğum algısı ve emzirme öz yeterliliği ile ilişkisi

Ebru Bulut[1], Türkan Yüksel[1,*], Dudu Gül Cirit[1], Ecem Nisa Aygün[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Son yıllarda doğum sürecinde uygulanan medikal müdahalelerin artışı, doğum deneyiminin yalnızca fizyolojik değil, aynı zamanda psikolojik boyutunu da tartışmaya açmıştır. Doğum sırasında gerçekleştirilen girişimlerin kadınların doğumu algılama biçimini etkileyebileceği ve bu algının doğum sonrası dönemde anne davranışları ile uyum sürecine yansıyabileceği düşünülmektedir. Bu çalışma, doğum sırasında uygulanan müdahalelerin travmatik doğum algısı ve emzirme öz yeterliliği üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve ilişki arayıcı tipte yürütülen araştırma, Bartın Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nde 0–40 gün arasında doğum yapmış 125 lohusa kadın ile gerçekleştirilmiştir. Veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle Sosyodemografik Bilgi Formu, Travmatik Doğum Algısı Ölçeği ve Emzirme Öz Yeterliliği Ölçeği Kısa Formu kullanılarak toplanmıştır. Veriler SPSS 25.0 programında analiz edilmiş; bağımsız örneklem t-testi, korelasyon, çoklu lineer ve lojistik regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan katılımcıların yaş ortalaması 27,52±4,79 olup, ortalama doğum sayısı 1,67±0,93'tür. Sürekli Elektronik fetal monitörizasyon (EFM) uygulanan kadınların travmatik doğum algısı puanları anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Çoklu regresyon analizinde sürekli EFM'nin travmatik doğum algısının bağımsız bir yordayıcısı olduğu belirlenmiştir ($p=0,041$). Doğum sürecinde hidroterapi uygulanan kadınların travmatik doğum algısı puanları anlamlı düzeyde daha düşük saptanmıştır ($p=0,016$). Ancak İndüksiyon, epizyotomi ve fundal bası gibi bazı müdahaleler ile travmatik doğum algısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$). Ayrıca incelenen müdahalelerin hiçbirinin emzirme öz yeterliliği üzerinde anlamlı etkisi bulunmamıştır. Buna karşın doğumdan sonra ilk yarım saatte emziren ve bebeğini halen emziren kadınların emzirme öz yeterliliği puanları anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Lojistik regresyon analizinde emzirme öz yeterliliğinin halen emzirme davranışının güçlü bir yordayıcısı olduğu belirlenmiştir ($\chi Z=34,723$; $p<0,001$; Nagelkerke $RZ=0,498$).

Sonuç: Doğum sürecinde medikalizasyon düzeyini artıran uygulamalar travmatik doğum algısını artırırken, fizyolojik ve destekleyici uygulamalar travmatik algıyı azaltabilmektedir. Emzirme öz yeterliliği ise doğum içi müdahalelerden ziyade erken emzirme deneyimi ile ilişkilidir. Bulgular, fizyolojik doğum uygulamalarının desteklenmesi ve doğum sonrası öz yeterliliği güçlendiren müdahalelerin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Travmatik doğum algısı, emzirme öz yeterliliği, intrapartum müdahaleler, hidroterapi, sürekli EFM

Bildiri No: 5928

Sözlü Bildiri

Association between intrapartum interventions, traumatic birth perception and breastfeeding self-efficacy

Ebru Bulut[1], Türkan Yüksel[1], Dudu Gül Cirit[1], Ecem Nisa Aygün[2]

[1] *Bartin University*

[2] *ecemnisa.aygun@gmail.com*

Introduction - Aim: In recent years, the increasing use of medical interventions during childbirth has brought attention to the psychological dimension of the birth experience in addition to its physiological aspects. It is suggested that interventions performed during labor may influence women's perception of childbirth, and that this perception may subsequently be reflected in maternal behaviors and postpartum adaptation. This study aimed to examine the effects of intrapartum interventions on traumatic birth perception and breastfeeding self-efficacy.

Materials - Methods: This cross-sectional and correlational study was conducted with 125 postpartum women who had given birth within 0–40 days at Bartın Maternity and Children's Hospital. Data were collected through face-to-face interviews using a Sociodemographic Information Form, the Traumatic Birth Perception Scale, and the Breastfeeding Self-Efficacy Scale–Short Form. Data were analyzed using SPSS 25.0. Independent samples t-test, correlation analysis, multiple linear regression, and logistic regression analyses were performed.

Results: In the studuy, The mean age of the participants was 27.52±4.79 years, and the mean parity was 1.67±0.93. Women who underwent continuous electrofealcardiotocography (EFM) monitoring had significantly higher traumatic birth perception scores ($p<0.05$). Multiple linear regression analysis identified continuous NST monitoring as an independent predictor of traumatic birth perception ($p=0.041$). Women who received hydrotherapy during labor had significantly lower traumatic birth perception scores ($p=0.016$). No statistically significant association was found between induction, episiotomy, fundal pressure and traumatic birth perception ($p>0.05$). None of the examined interventions had a significant effect on breastfeeding self-efficacy. However, women who initiated breastfeeding within the first 30 minutes after birth and those who were still breastfeeding had significantly higher breastfeeding self-efficacy scores ($p<0.05$). Logistic regression analysis demonstrated that breastfeeding self-efficacy was a strong predictor of continued breastfeeding ($\chi Z=34.723$; $p<0.001$; Nagelkerke $RZ=0.498$).

Conclusion: Intrapartum practices that increase the level of medicalization may elevate traumatic birth perception, whereas physiological and supportive practices may reduce traumatic perception. Breastfeeding self-efficacy appears to be associated with early breastfeeding experience rather than intrapartum interventions. These findings highlight the importance of supporting physiological birth practices and strengthening postpartum self-efficacy interventions.

Anahtar Kelimeler: Traumatic birth perception, breastfeeding self-efficacy, intrapartum interventions,

Bildiri No: 5942

Sözlü Bildiri

Annelerin Ebeveynlik Öz Yeterlik Algıları ve Bebek Bakımına Yönelik Obsesif-Kompulsif Davranışlarının Belirlenmesi

Melek Tunç[1,*], Ayseren Çevik[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum sonu dönemde annelik rolleri ve sorumluluklarına uyum sağlamaya çalışmak ebeveynlik sürecini etkilemekte ve kadınların bebek bakımına yönelik ilgi, endişe ve takıntılar ortaya çıkmasına yol açabilmektedir. Bu çalışma, ebeveynlik öz yeterlik algıları ve bebek bakımına yönelik obsesif-kompulsif davranışlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu çalışma, şu ana kadar postpartum dönemdeki 172 kadın ile yürütülmüş olup veri toplama süreci devam etmektedir. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Annenin Algıladığı Ebeveynlik Öz-Yeterlik Ölçeği ve Doğum Sonrası Dönemde Annelerin Bebek Bakımına Yönelik Obsesif ve Kompulsif Davranışları Ölçeği ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Yeni doğum yapmış annelerin algıladığı ebeveynlik öz-yeterlik düzeyleri ve bebek bakımına yönelik obsesif-kompulsif davranış düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Annelerin algıladığı ebeveynlik öz-yeterlik düzeyleri ile bebek bakımına yönelik obsesif-kompulsif davranış düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Annelerin algıladığı ebeveynlik öz-yeterlik düzeylerini gebelik sayısı ve çocuk sayısı etkilerken, bebek bakımına yönelik obsesif-kompulsif davranış düzeylerini eğitim düzeyi ve doğum şekli etkilemiştir.

Sonuç: Annelerin postpartum dönemde ebeveynlik öz-yeterlik düzeylerinin iyi düzeyde olduğu görülmüştür. Ancak annelerin bu dönemde bebek bakımına yönelik obsesif-kompulsif davranışlarının fazla olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda annelerin ebeveynlik öz-yeterlik algılarının güçlendirilmesi ve gebelik döneminden itibaren bebek bakımına ilişkin annelere eğitim verilerek ebeveynliğe hazırlanması önerilmektedir. Böylece annelerin postpartum dönemi daha iyi yönetmeleri, mental sağlıklarının korunmasına ve ana çocuk sağlığının yükseltilmesine katkı sağlanmış olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anne, bebek bakımı, ebeveynlik, obsesif kompulsif, öz yeterlik.

Bildiri No: 5942

Sözlü Bildiri

Determining Mothers' Perceptions of Parenting Self-Efficacy and Obsessive-Compulsive Behaviors Towards Infant Care

Melek Tunc[1], Ayseren Cevik[1]

[1] *Cukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Trying to adapt to maternal roles and responsibilities in the postpartum period affects the parenting process and can lead to the emergence of concerns, anxieties, and obsessions related to infant care in women. This study was conducted to determine perceptions of parenting self-efficacy and obsessive-compulsive behaviors towards infant care.

Materials - Methods: This descriptive study has been conducted with 172 postpartum women so far, and the data collection process is ongoing. Data were collected using a Personal Information Form, the Perceived Parenting Self-Efficacy Scale of Mothers, and the Obsessive-Compulsive Behaviors of Mothers Towards Infant Care in the Postpartum Period Scale. The obtained data were analyzed using SPSS software.

Results: It was determined that new mothers had high levels of perceived parenting self-efficacy and obsessive-compulsive behaviors towards infant care. No significant relationship was found between mothers' perceived parenting self-efficacy levels and their levels of obsessive-compulsive behaviors towards infant care. While the number of pregnancies and the number of children influenced mothers' perceived levels of parenting self-efficacy, education level and mode of delivery influenced their levels of obsessive-compulsive behaviors related to infant care.

Conclusion: Mothers' levels of parenting self-efficacy were found to be good in the postpartum period. However, it was concluded that mothers exhibited more obsessive-compulsive behaviors related to infant care during this period. In line with these results, it is recommended that mothers' perceptions of parenting self-efficacy be strengthened and that they be prepared for parenthood by providing them with education on infant care from the pregnancy period onwards. This will help mothers manage the postpartum period better, contribute to the protection of their mental health, and improve maternal and child health.

Anahtar Kelimeler: Mother, infant care, parenting, obsessive-compulsive, self-efficacy.

Bildiri No: 5971

Sözlü Bildiri

Osmanlı ve Cumhuriyet Arşivlerinde Ebeler ile İlgili 1692-1977 Yılları Arasındaki Resmi Yazışmaların İncelenmesi: Bir Döküman Analizi

Ummahan Yücel[1,*], Ahmet Yadi[2], İrem Erdem[3], Merve Tektaş[4]

[1] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Samsun 19 Mayıs Üniversitesi, İnsan ve Toplum Bilimleri Fakültesi, Tarih Bölümü*

[3] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Ana Bilim Dali*

[4] *Didim 1 Nolu Aile Sağliği Merkezi/Aydin*

Giriş - Amaç: Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyetinin kuruluş yıllarında doğum hizmetleri çoğunlukla eğitimsiz ebelerce gerçekleştirilmiştir. Nüfusu artırmaya yönelik doğum politikaları ve modernleşme faaliyetleri doğrultusunda ilk ebelik eğitimi 1842 senesinde başlamıştır. İlerleyen yıllarda ebelik eğitimi, istihdamı ve yasal düzenlemelerde önemli ilerlemeler kaydedilmiştir. Ebelerin günlük işleyişteki deneyimleri hakkında kaynaklar yetersizdir; ancak resmi yazışmaların arşiv belgeleriyle incelenmesi bu deneyimleri anlamada önem taşır. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş süreci, sağlık mesleklerinin hukuki ve idari olarak yeniden yapılandığı bir dönem olup, ebelik mesleği tıbbi ve toplumsal açıdan kritik konuma sahiptir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, nitel doküman analizi yöntemiyle yürütülmüştür. Osmanlı ve Cumhuriyet arşivlerinde "ebe", "ebelik", "müvellit", "viladethane", "kabile" ve "kıbale" kelimeleriyle yapılan taramada 819 belgeye ulaşılmıştır. Belgeler uzman tarihçi tarafından Osmanlı Türkçesinden günümüz Türkçesine çevrilmiştir. Kodlama ve içerik sınıflandırması iki araştırmacı tarafından yapılmış, uyumsuzluklarda üçüncü uzmanın görüşü alınarak uzlaşıyla nihai sınıflama tamamlanmıştır.

Bulgular: Belgelerin içerik incelenmesinden sonra 4 ana tema belirlenmiştir. Bunlar, ebe istihdamı ve kadro talebi; mesleki, idari ve yasal düzenlemeler; maaş ve maaş dışı ödemeler ve taltiflerdir. Osmanlı ve erken Cumhuriyet döneminde ebelik hizmetlerinin çoğunlukla yerel idarelerin, özellikle belediyelerin sorumluluğunda yürütüldüğünü göstermektedir. Taşra belediyelerinden merkeze gönderilen dilekçelerde ebe talebi sıkça yer almakta, ancak belediye bütçelerinin yetersizliği nedeniyle ebe istihdamında ve maaş ödemelerinde süreklilik sağlanamadığı görülmektedir. Mesleğin kurumsallaşma sürecine dair diploma düzenlemeleri, görev onay belgeleri, tayin ve nakil işlemleri ile ilgili resmi evraklar mesleki yeterlik belgelerine ilişkin resmi evraklar, ebelik mesleğinin kurumsallaşma sürecini yansıtmaktadır. Toplum sağlığında ebelerin görev ve yetkileri tanımlanmış, başarılı hizmetleri olanlar çoğunlukla Şefkat Nişanı ile teşvik amaçlı ödüllendirilmiştir.

Sonuç: Ebelik hizmetlerinin sürekliliğinde ve kalitesinde, istihdamı, maaş ve taltif süreçleri ile mesleki-yasal düzenlemeler belirleyici olmuştur. Ekonomik ve kurumsal kısıtlılıklar, ebelerin kırsal ve kentsel alanlardaki görevini zorlaştırmasına karşın; ebelik mesleği, sağlık hizmetlerinin yanı sıra kamu hizmeti ve sosyal politika aracı olarak kurumsallaşmıştır.

Bildiri No: 5971

Sözlü Bildiri

Examination of Official Correspondence Related to Midwives in the Ottoman and Republican Archives Between 1692 and 1977: A Document Analysis

Ummahan Yücel[1], Ahmet Yadi[2], İrem Erdem[3], Merve Tektaş[4]

[1] *Ege University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Samsun 19 Mayıs University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of History*

[3] *Ege University, Institue of Health Sciences, Department of Midwifery*

[4] *Didim No. 1 Family Health Center / Aydın*

Introduction - Aim: During the Ottoman Empire and the early years of the Republic of Turkey, childbirth services were mostly carried out by untrained midwives. In line with policies aimed at increasing the population and modernization efforts, the first formal midwifery education began in 1842. Significant progress was made over the years in midwifery training, employment, and legal regulations. Sources on the daily experiences of midwives are limited; however, examining official correspondences in archival documents is crucial to understanding these experiences. The transition from the Ottoman Empire to the Republic represents a period when health professions were legally and administratively restructured. Midwifery gained critical importance both medically and socially during this time.

Materials - Methods: This study used qualitative document analysis. Archival searches in Ottoman and Republican records using terms such as “midwife,” “midwifery,” “muvellit,” “viladethane,” “kabile,” and “kıbale” yielded 819 documents. These were translated from Ottoman Turkish to modern Turkish by a historian. Coding and content classification were performed by two researchers, with disagreements resolved through consultation with a third expert.

Results: Content analysis identified four main themes: midwife employment and staffing requests; professional, administrative, and legal regulations; salary and non-salary payments; and honors. The documents show that midwifery services during the Ottoman and early Republican periods were mostly managed by local administrations, especially municipalities. Requests for midwives frequently appeared in petitions from provincial municipalities to central authorities, yet budget constraints often hindered consistent employment and salary payments. Official documents related to diplomas, appointment approvals, transfers, and professional qualifications reflect the institutionalization of the profession. Midwives’ roles and responsibilities in public health were defined, and those who excelled were often rewarded with the Compassion Medal.

Conclusion: Employment, salary, honors, and professional-legal regulations were key factors for the continuity and quality of midwifery services. Despite economic and institutional challenges complicating their work in rural and urban areas, midwifery became institutionalized not only as a health service but also as a public service and an instrument of social policy.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 5988

Derleme Poster

Perinatal dönemde doğum korkusu ve ruh sağlığı: sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliğinin etkileri

Betül Uzun Özer[1], Zeynep Gün[1,*]

[1] *Amasya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Doğum doğal bir süreç olmasına rağmen, öngörülemez doğası nedeniyle sıklıkla korku uyandırır. Sosyal destek, doğum korkusunu azaltmada önemli bir faktördür. Günümüzde internet ve sosyal ağ hizmetleri yeni sosyal destek biçimleri haline gelmiştir. Ancak bu tür desteğin gebelerin yaşadığı doğum korkusunu azaltıp azaltamayacağı belirsizdir. Bu derleme ile perinatal dönemde sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliğinin doğum korkusu ve ruh sağlığı üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmıştır. Derleme niteliğinde planlanan çalışma için "doğum korkusu", "sosyal medya", "bilgi kirliliği" ve "perinatal ruh sağlığı" anahtar kelimeleri Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cohcrane Library, Science Direct veri tabanlarında taranmıştır.

Doğum korkusu, yaklaşan doğumla ilgili belirsizlik ve kaygı duygusunu ifade eder. Son yıllarda, internet ve sosyal ağ hizmetlerinin yaygınlaşmasıyla birlikte yeni sosyal destek biçimleri ortaya çıkmıştır. Kadınların %80'inden fazlasının gebelikle ilgili bilgi edinmek için interneti kullandığı tahmin edilmektedir. Gebeler sosyal medyayı bilgi edinmek, diğer gebelerle iletişim kurmak ve tavsiye almak için kullanmaktadır. Ancak gebeler için internet ve sosyal ağlar aracılığıyla sağlanan sosyal desteğin niteliği belirsizdir. Nitekim yapılan çalışmalar gebelerin %65,5'inin internetten öğrendikleri bilgiler nedeniyle doğum konusunda endişelendiğini göstermektedir. Bu da bazı durumlarda internet ve sosyal ağlar aracılığıyla sağlanan sosyal desteğin doğum korkusunu artırabileceğini düşündürmektedir.

Sonuç olarak perinatal dönemde sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliği, özellikle doğrulanmamış ve olumsuz içerikler aracılığıyla kadınların kaygı düzeyini artırarak doğum algısını olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle, güvenilir dijital içeriklerin sağlanması, sağlık profesyonellerinin rehberliği ve üreme sağlığı okuryazarlığının güçlendirilmesi, doğum korkusunun azaltılması ve perinatal ruh sağlığının korunması açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, sosyal medya, perinatal ruh sağlığı.

Bildiri No: 5988

Derleme Poster

Perinatal fear of childbirth and mental health: effects of social media exposure and ınformation pollution

Betül Uzun Özer[1], Zeynep Gün[1]

[1] *Amasya University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Although childbirth is a natural process, its unpredictable nature often evokes fear. Social support is a significant factor in reducing childbirth anxiety. Today, the internet and social networking services have become new forms of social support. However, it is unclear whether this type of support can reduce the childbirth anxiety experienced by pregnant women. This review aims to examine the effects of social media exposure and misinformation during the perinatal period on childbirth anxiety and mental health.
For this review, the keywords “childbirth anxiety,” “social media,” “information pollution,” and “perinatal mental health” were searched in the Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cochrane Library, and Science Direct databases.

Childbirth anxiety refers to feelings of uncertainty and anxiety related to the upcoming birth. In recent years, with the widespread use of the internet and social networking services, new forms of social support have emerged. It is estimated that more than 80% of women use the internet to obtain information about pregnancy. Pregnant women use social media to obtain information, connect with other pregnant women, and seek advice. However, the quality of social support provided to pregnant women through the internet and social networks remains unclear. Indeed, studies show that 65.5% of pregnant women are anxious about childbirth due to information they learn from the internet. This suggests that in some cases, social support provided through the internet and social networks can increase fear of childbirth.

In conclusion, perinatal exposure to social media and misinformation, especially through unverified and negative content, increases women's anxiety levels and negatively affects their perception of childbirth. Therefore, providing reliable digital content, guidance from healthcare professionals, and strengthening reproductive health literacy are critically important for reducing fear of childbirth and protecting perinatal mental health.

Anahtar Kelimeler: Fear of childbirth, social media, perinatal mental health.

Bildiri No: 6027

Sözlü Bildiri

Ebe ve Hemşireler İçin Kahkaha Yogası: İş Yaşam Kalitesi ve Doyum Üzerindeki Etkileri

Esra Gül ERTÜRK BALCI[1,*], Ayşe ÇUVADAR[2], Nurten ÖZÇALKAP[3]

[1] *Etlik Şehir Hastanesi*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[3] *Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışmada kahkaha yogasının ebe ve hemşirelerin iş yaşam kalitesi ile iş doyumu üzerindeki etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, prospektif ve paralel gruplu randomize kontrollü bir tasarımda olup, ön-test, son-test ve izlem ölçümlerini içermektedir. Çalışma, 15.11.2024 - 30.08.2025 tarihleri arasında Ankara Etlik Şehir Hastanesi'nde çalışan ebe ve hemşireler gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemini gönüllülük esasına göre çalışmaya katılan toplam 86 ebe ve hemşire oluşturmuştur (deney grubu = 45, kontrol grubu = 41). Veriler, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Hemşirelikte İş Yaşam Kalitesi Ölçeği" ve "Minnesota İş Doyum Ölçeği" kullanılarak toplandı. Deney grubundaki katılımcılara toplam 12 oturumdan oluşan Kahkaha Yogası Eğitim Programı uygulandı. Kontrol grubuna ise herhangi bir müdahalede bulunulmadı. İstatistiksel analizde zaman, grup ve zaman × grup etkileşimlerinin değerlendirilmesinde mixed-model ANOVA kullanıldı ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p \leq 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışma bulguları, kahkaha yogasının kontrol grubuna kıyasla genel iş doyumu ve iş yaşam kalitesi puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir artış sağlamadığını göstermiştir. Bununla birlikte deney grubundaki puanların araştırma süreci boyunca büyük ölçüde stabil kalması, buna karşılık kontrol grubunda belirgin bir düşüş eğiliminin görülmesi, kahkaha yogasının doğrudan artırıcı bir etkiden ziyade mevcut düzeyi koruyucu bir işlev üstlenebileceğini düşündürmektedir.

Sonuç: Çalışma sonuçları kahkaha yogasının, yoğun çalışma temposu ve yüksek stres altında görev yapan sağlık profesyonellerinin mesleki iyilik hâlini desteklemede yararlı ve destekleyici bir yöntem olabileceği bildirmektedir. Ayrıca ebelerin de örnekleme dahil edilmesiyle bu meslek grubunda kahkaha yogasının etkilerine ilişkin literatüre öncü nitelikte kanıtlar sunabilir.

Anahtar Kelimeler: Ebe, hemşire iş doyumu, iş yaşam kalitesi, kahkaha yogası.

Bildiri No: 6027

Sözlü Bildiri

Laughter Yoga For Midwives And Nurses: Its Effects on Quality of Work Life and Job Satisfaction

Esra Gül ERTÜRK BALCI[1], Ayşe ÇUVADAR[2], Nurten ÖZÇALKAP[3]

[1] *Ankara Etlik City Hospital*

[2] *Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Karabük University*

[3] *Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Ağrı İbrahim Çeçen University*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the effects of laughter yoga on the quality of work life and job satisfaction of midwives and nurses.

Materials - Methods: This study was designed as a prospective, parallel-group randomized controlled trial including pre-test, post-test, and follow-up measurements. The study was conducted between November 15, 2024, and August 30, 2025, among midwives and nurses working at Ankara Etlik City Hospital. The sample consisted of 86 midwives and nurses who participated voluntarily in the study (intervention group = 45, control group = 41). Data were collected using the "Descriptive Information Form," the "Quality of Nursing Work Life Scale," and the "Minnesota Satisfaction Questionnaire." A Laughter Yoga Training Program consisting of 12 sessions was implemented for the intervention group, while no intervention was applied to the control group. Mixed-model ANOVA was used to evaluate time, group, and time × group interactions, and the level of statistical significance was accepted as $p \leq 0.05$.

Results: The findings indicated that laughter yoga did not produce a statistically significant increase in overall job satisfaction or quality of work life scores compared with the control group. However, while the scores of the intervention group remained relatively stable throughout the study period, a noticeable decline was observed in the control group. This suggests that laughter yoga may play a protective role in maintaining existing levels rather than directly increasing them.

Conclusion: The results suggest that laughter yoga may be a beneficial and supportive approach for promoting the professional well-being of healthcare professionals working under intense workloads and high levels of stress. Additionally, by including midwives in the sample, this study may provide pioneering evidence in the literature regarding the effects of laughter yoga within this professional group.

Anahtar Kelimeler: Midwife, nurse job satisfaction, quality of work life, laughter yoga.

Bildiri No: 6030

Sözlü Bildiri

Kadınların Cinsel Sağlık Okuryazarlık Düzeyleri ile Jinekolojik Muayene Kaygısı Arasındaki İlişki: Jinekolojik Muayene Deneyimlerine Dayalı Karma Yöntemli Bir Çalışma

Merve Şen[1], Yaren Dönen[1,*], Rojin Üren[1], Azra Nur Öztürk[1], Gulshirin Pashyyeva[1], Aynabat Annayeva[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, kadınların cinsel sağlık okuryazarlık düzeyleri ile jinekolojik muayene kaygısı arasındaki ilişkiyi belirlemek ve jinekolojik muayeneye ilişkin deneyimlerini karma yöntem yaklaşımıyla derinlemesine incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, karma yöntemli bir araştırma olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma, Aralık 2025–Şubat 2026 tarihleri arasında İstanbul il merkezinde bulunan özel hastaneler grubuna bağlı jinekoloji polikliniklerine başvuran kadınlar ile yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü Cochran formülüne göre hesaplanmış ve içleme kriterlerini karşılayan 352 kadın çalışmaya dahil edilmiştir. Nicel veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Jinekolojik Muayene Kaygı Ölçeği ve Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği kullanılarak; nitel veriler ise açık uçlu sorular aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Nicel veriler SPSS 26.0 programında, nitel veriler ise MAXQDA programı kullanılarak içerik analizi yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların Jinekolojik Muayene Kaygı Ölçeği toplam puan ortalaması 72,75±11,96, Cinsel Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği toplam puan ortalaması ise 116,95±24,32 olarak saptanmıştır. Jinekolojik muayene kaygısı; cinsel sağlık eğitimi alma, jinekolojik muayene sıklığı ve Pap smear yaptırma durumuna göre anlamlı farklılık göstermiş; düzenli jinekolojik muayeneye giden ve cinsel sağlık eğitimi alan kadınlarda kaygı puanları daha düşük bulunmuştur. Cinsel sağlık okuryazarlığı puanları ise eğitim durumu, çalışma durumu, gelir düzeyi, cinsel sağlık eğitimi alma ve düzenli jinekolojik izlem davranışları ile anlamlı ilişki göstermiştir. İki ölçeğin toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Nitel bulgular, jinekolojik muayeneye yönelik algı ve tutumlar, cinsel sağlık okuryazarlığı ve jinekolojik muayeneye yaklaşım ile jinekolojik muayene deneyimleri ve duygusal tepkiler olmak üzere üç ana tema altında toplanmıştır.

Sonuç: Bu çalışma, kadınların jinekolojik muayeneye yönelik orta–yüksek düzeyde kaygı yaşadığını ve cinsel sağlık okuryazarlık düzeylerinin düşük–orta düzeyde olduğunu ortaya koymuştur. Nicel bulgularda jinekolojik muayene kaygısı ile cinsel sağlık okuryazarlığı arasında anlamlı bir ilişki saptanmazken, nitel bulgular kadınların bilgi düzeyleri, algıları ve önceki muayene deneyimlerinin kaygı üzerinde etkili olduğunu göstermiştir. Bu bulgular, jinekolojik muayene sürecinde bilgilendirme ve eğitim temelli yaklaşımların önemini desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Jinekolojik muayene kaygısı, cinsel sağlık okuryazarlığı, deneyim, kadın

Bildiri No: 6030

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Women's Sexual Health Literacy Levels and Gynecological Examination Anxiety: A Mixed-Methods Study Based on Gynecological Examination Experiences

Merve Sen[1], Yaren Donen[1], Rojin Uren[1], Azra Nur Ozturk[1], Gulshirin Pashyyeva[1], Aynabat Annayeva[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study was conducted to determine the relationship between women's sexual health literacy levels and gynecological examination anxiety and to examine their experiences related to gynecological examinations in depth using a mixed-methods approach.

Materials - Methods: This study was designed as a mixed-methods research. The research was carried out between December 2025 and February 2026 with women who attended gynecology outpatient clinics of a private hospital group located in the city center of Istanbul. The sample size was calculated using the Cochran formula, and 352 women who met the inclusion criteria were included in the study. Quantitative data were collected using the Introductory Information Form, the Gynecological Examination Anxiety Scale, and the Sexual Health Literacy Scale, while qualitative data were obtained through face-to-face interviews using open-ended questions. Quantitative data were analyzed using SPSS version 26.0, and qualitative data were analyzed using content analysis with the MAXQDA software.

Results: The mean total score of the Gynecological Examination Anxiety Scale was 72.75±11.96, and the mean total score of the Sexual Health Literacy Scale was 116.95±24.32. Gynecological examination anxiety differed significantly according to receiving sexual health education, frequency of gynecological examinations, and Pap smear screening status; lower anxiety scores were observed among women who attended regular gynecological examinations and had received sexual health education. Sexual health literacy scores were significantly associated with educational level, employment status, income level, receiving sexual health education, and regular gynecological follow-up behaviors. No statistically significant relationship was found between the total scores of the two scales. Qualitative findings were grouped under three main themes: perceptions and attitudes toward gynecological examination, sexual health literacy and approach to gynecological examination, and gynecological examination experiences and emotional responses.

Conclusion: This study revealed that women experience moderate to high levels of anxiety regarding gynecological examinations and have low to moderate levels of sexual health literacy. Although no significant relationship was found between gynecological examination anxiety and sexual health literacy in the quantitative findings, qualitative results indicated that women's knowledge levels, perceptions, and previous examination experiences influence their anxiety. These findings highlight the importance of information-based and educational approaches during the gynecological examination process.

Bildiri No: 6036

Sözlü Bildiri

Sağlık Çalışanlarının Sağlık Teknolojileri Değerlendirmelerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi

Gülsüm Şeyma KOCA[1], Mercan KARAKAYA[2], Zeynep Vuslat YAZGAN[2,*], Betül DURMUŞOĞLU[2]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü*

[2] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sağlık hizmetlerinde teknolojik dönüşümün başarısı, sistemin temel uygulayıcıları olan sağlık çalışanlarının bu teknolojilere yönelik tutumlarıyla doğrudan ilişkilidir. Bu araştırmanın amacı motivasyon, mesleki doyum ve iş yükü gibi bireysel ve mesleki faktörlerin bu tutumlar üzerindeki belirleyici rolünü incelemektir. Çalışmanın temel amacı, sağlık teknolojilerine yönelik tutumların bireysel (yaş, cinsiyet, eğitim seviyesi gibi) ve mesleki (çalışma süresi, mesleği, görev yapılan birimi gibi) özelliklere göre nasıl farklılık gösterdiğini belirlemek ve bu özellikleri farkındalık ve fayda boyutları altında analiz etmektir.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma, sağlık çalışanlarının sağlık teknolojilerine yönelik tutumlarını kapsamlı bir biçimde incelemeyi amaçlayan tanımlayıcı ve kesitsel türde bir çalışmadır. Araştırmanın evreni Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görev yapmakta olan hekim, hemşire ve ebelerden oluşmaktadır. Araştırma örnekleminin belirlenmesinde evreni bilinen örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Çalışmada ise: Tanımlayıcı Bilgi Formu, Teknoloji Tutum ile İlişkili Faktörlere Yönelik Bilgi Formu ve Sağlık Personeli Sağlık Teknolojileri Değerlendirme Tutum Ölçeği yer almaktadır.

Bulgular: Araştırma sonucunda elde edilen veriler, sağlık çalışanlarının teknoloji kullanım tutumlarının çeşitli değişkenlere göre anlamlı farklılıklar gösterdiğini ortaya koymuştur ($p<0,05$). Cinsiyet değişkeninin teknolojinin iş yüküne etkisi, idari süreçler, teknik bakım/onarım gereksinimleri, verimli kullanım ve bilgi şeffaflığı boyutlarında belirleyici olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Bununla birlikte, katılımcıların medeni durum ve eğitim düzeylerinin teknolojinin iş motivasyonu üzerindeki etkisi noktasında anlamlı farklılıklar saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca, yaş, mesleki statü, çalışma süresi ve görev yapılan alan gibi faktörlerin de sağlık çalışanlarının teknoloji kullanımına yönelik genel tutumlarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkilediği belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırma sonuçları, sağlık teknolojilerinin sadece teknik altyapı ile değil, sağlık çalışanlarının diğer bireysel ve mesleki faktörlerine göre de önemli olduğu, dolayısıyla sağlık teknolojilerinin entegrasyonuna yönelik stratejilerin geliştirilmesinde bu faktörlerin dikkate alınmasının, sağlık alanında çalışma alanlarında bütüncül bir yaklaşım ile benimsenmesinin araştırma sonuçlarının yaygınlaştırılmasında önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıkta teknoloji tutumları, teknoloji farkındalığı, algılanan fayda, dijital sağlık, teknoloji kabulü.

Not: Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenmiştir.

Bildiri No: 6036

Sözlü Bildiri

Examining Healthcare Professionals' Attitudes Towards Healthcare Technology Assessments

Gülsüm Şeyma KOCA[1], Mercan KARAKAYA[2], Zeynep Vuslat YAZGAN[2], Betül DURMUŞOĞLU[2]

[1] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Social Work*

[2] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The success of technological transformation in healthcare services is directly related to the attitudes of healthcare professionals, who are the primary implementers of the system, towards these technologies. The aim of this research is to examine the role of individual and professional factors, such as motivation, job satisfaction, and workload, in shaping these attitudes. The primary objective of the study is to investigate how attitudes towards health technologies vary according to individual (age, gender, education level, etc.) and professional (length of service, profession, unit of work, etc.) characteristics, and to analyze these characteristics in terms of awareness and benefit.

Materials - Methods: This study is a descriptive, cross-sectional study that aims to comprehensively examine healthcare professionals' attitudes towards health technologies. The study population consists of physicians, nurses, and midwives working at Kastamonu Training and Research Hospital. A known-population sampling method was used to determine the research sample. The study includes: the Descriptive Information Form, the Information Form on Factors Related to Technology Attitudes, and the Healthcare Personnel Health Technologies Assessment Attitude Scale.

Results: The data revealed that healthcare workers' attitudes towards technology use differed significantly across various variables ($p<0.05$). Gender was found to be a determining factor in the dimensions of technology's impact on workload, administrative processes, technical maintenance/repair requirements, efficient use, and information transparency ($p<0.05$). Furthermore, significant differences were found in the impact of participants' marital status and education level on their work motivation regarding technology ($p<0.05$). Additionally, factors such as age, professional status, length of service, and field of work were also found to statistically significantly affect healthcare workers' general attitudes towards technology use ($p<0.05$).

Conclusion: The research results suggest that healthcare technologies depend not only on technical infrastructure but also on individual and professional factors of healthcare workers. Therefore, considering these factors in developing strategies for integrating healthcare technologies and adopting a holistic approach across healthcare work areas is important for disseminating the project's results.

Anahtar Kelimeler: Technology attitudes in healthcare, technology awareness, perceived benefit, digital health, technology acceptance.

Bildiri No: 6041

Poster Bildiri

Türkiye'de Sağlık Alanında Yapay Zeka Yöntemlerinin Kullanımına İlişkin Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi: Ebelik Perspektifinden Bir Değerlendirme

Çağla KILIÇ[1,*], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1], Pelin YÜKSEKDAĞ[2]

[1] *Çukurova Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik, Adana, Türkiye*

[2] *Yüreğir Devlet Hastanesi, Adana, Türkiye*

Giriş - Amaç: Hayatımızın her alanında karşımızı çıkan yapay zeka kavramının özellikle sağlık alanında kullanımı oldukça yaygınlaşmıştır. Bu araştırmanın amacı Türkiye'de sağlık alanında yapay zeka ile ilgili yapılan lisansüstü tez çalışmalarının incelenmesi ve ebelik disiplini perspektifinden değerlendirilmesidir.

Gereç - Yöntem: YÖK Ulusal Tez Merkezi'nde bulunan sağlık alanında yapay zeka kullanımı ile ilgili 30 Mart 2025 tarihine kadar yapılan tüm lisansüstü tezler içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir.

Bulgular: Sağlık alanında yapay zeka konularıyla ilgili 118 tez çalışmasına ulaşılmış ve ilk tez çalışmasının 2008 yılında yapılan bir tıpta uzmanlık tezi olduğu belirlenmiştir. 2020 yılı itibariyle yapılan tez çalışmalarının miktarında artış olup, 2024 yılında 48 adet tez çalışması yapıldığı görülmektedir. Tezlerin 11'i yüksek lisans tezi, 17'si doktora tezi, 62'si tıpta uzmanlık ve 28'i diş hekimliğinde uzmanlık tezidir. Ulaşılan tezlerin 3'ünün İngilizce dili ile yazıldığı belirlenmiştir. En fazla lisansüstü tezinin yayınlandığı üniversite 17 tez çalışması ile Sağlık Bilimleri Üniversitesi'dir. Tez çalışmalarının yoğunlaştığı anabilim dallarının başlıcalarının ortodonti, ağız diş ve çene radyolojisi ve acil tıp olduğu belirlenmiştir. Ebelik alanında yapay zeka ile ilgili tez çalışmasına rastlanmaması dikkat çekmektedir. Tek bir yöntem ile hazırlanan tezler bulunmakla birlikte karma yöntem ve birden fazla yöntem kullanılanlar da bulunmaktadır.

Sonuç: Türkiye'deki devlet ve vakıf üniversitelerinde sağlık alanında yapay zeka ile ilgili yapılan sınırlı sayıda lisansüstü tez çalışması olduğu tespit edilmiştir. Kadın ve yenidoğan sağlığının bakımı ve tedavisinde doğrudan görev alan ebelerin yapay zeka alanında tez çalışması bulunmaması önemli bir ihtiyacı göstermektedir. Bu konudaki boşluğu doldurmak için ebelik alanında çalışan akademisyenlerin farkındalığı ve teşviki sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, sağlık, yapay zeka"

Bildiri No: 6041

Poster Bildiri

Review of Graduate Thesis on the Use of Artificial Intelligence Methods in Health in Türkiye: An Assessment from a Midwifery Perspective

Çağla KILIÇ[1], Burcu AVCIBAY VURGEÇ[1], Pelin YÜKSEKDAĞ[2]

[1] *Çukurova University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, Adana, Türkiye*

[2] *Yüreğir State Hospital, Adana, Türkiye*

Introduction - Aim: The concept of artificial intelligence, which we encounter in every aspect of our lives, has become particularly widespread in the healthcare sector. The purpose of this study is to examine master's theses on artificial intelligence in the field of health in Türkiye and to evaluate them from the perspective of the midwifery discipline.

Materials - Methods: All graduate theses related to the use of artificial intelligence in the healthcare sector, completed up to by March 30, 2025, and available at the YÖK National Thesis Center, were analyzed using content analysis.

Results: A total of 118 thesis studies on artificial intelligence in the healthcare sector were identified, and it was determined that the first such study was a medical residency thesis completed in 2008. There has been an increase in the number of thesis studies since 2020, with 48 thesis studies completed in 2024. Of these theses, 11 were master's theses, 17 were doctoral theses, 62 were medical residency theses, and 28 were dental residency theses. It was determined that 3 of the identified theses were written in English. The university with the highest number of graduate theses published was the University of Health Sciences, with 17 thesis studies. It was determined that the primary departments where thesis studies were concentrated were orthodontics, oral and maxillofacial radiology, and emergency medicine. It is noteworthy that no thesis studies related to artificial intelligence were found in the field of midwifery. While some theses are prepared using a single method, others employ mixed methods or multiple methods.

Conclusion: It has been determined that there are only a limited number of graduate thesis studies on artificial intelligence in the field of health at state and foundation universities in Türkiye. The absence of thesis studies on artificial intelligence among midwives, who play a direct role in the care and treatment of women's and newborn health, highlights a significant need. To address this gap, awareness and encouragement among academics working in the field of midwifery must be fostered.

Anahtar Kelimeler: "Artificial intelligence, health, midwifery "

Bildiri No: 6051

Sözlü Bildiri

1-12 Aylık Bebeği Olan Annelerde Sağlık Okuryazarlığının Aşı Tutumlarına Etkisi

Fatma Alan[1,*], Beyza Nur Aslantaş[1], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Aşılar, bebeklik döneminde bulaşıcı hastalıkların önlenmesinde önemli bir halk sağlığı müdahalesidir. Bu çalışma, 1–12 aylık bebeği olan annelerde sağlık okuryazarlığı ile aşı tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu kesitsel ve ilişki arayıcı çalışma, Konya ilinde aile sağlığı merkezlerine kayıtlı 1-12 aylık bebeği olan anneler ile yürütülmüştür. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği Kısa Formu ve Aşı Tutumları Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, ANOVA, korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 28.72 ± 3.86 yıldır. Eğitim düzeyi, gelir algısı ve çalışma durumuna göre sağlık okuryazarlığı puanlarının anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.05$). Aşı tutumu puanlarının (yüksek puanların aşıya yönelik daha olumsuz tutumu gösterdiği) ise çalışma durumu, gelir algısı ve bebeğe aşı yaptırma durumuna göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır ($p<0.05$). Sağlık okuryazarlığı ile aşı tutumları arasında düşük düzeyde negatif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=-0.179$, $p=0.002$). Ancak çoklu doğrusal regresyon analizinde sağlık okuryazarlığının aşı tutumları üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlenmiştir ($p=0.185$). Gelir algısı ($\beta=-0.121$, $p=0.038$) ve bebeğe aşı yaptırma durumu ($\beta=0.335$, $p<0.001$) aşı tutumları ile anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur.

Sonuç: Sağlık okuryazarlığı ile aşı tutumları arasında anlamlı bir ilişki bulunmasına rağmen, diğer değişkenler kontrol edildiğinde sağlık okuryazarlığının bağımsız bir faktör olmadığı görülmüştür. Özellikle gelir düzeyi ve aşı yaptırma davranışı gibi sosyoekonomik ve davranışsal faktörlerin annelerin aşı tutumları üzerinde daha belirleyici olduğu düşünülmektedir. Bu bulgular, aşı tutumlarını geliştirmeye yönelik girişimlerde çok yönlü yaklaşımların önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, aşı tutumu, aşı tereddüdü, anneler, birinci basamak sağlık hizmetleri

Bildiri No: 6051

Sözlü Bildiri

The Effect of Health Literacy on Vaccination Attitudes in Mothers with Infants Aged 1-12 Months

Fatma Alan[1], Beyza Nur Aslantaş[1], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selçuk University*

Introduction - Aim: Vaccines are a key public health intervention in the prevention of infectious diseases during infancy. This study aimed to examine the relationship between health literacy and vaccine attitudes among mothers with infants aged 1–12 months.

Materials - Methods: This cross-sectional and correlational study was conducted with mothers of infants aged 1–12 months registered at family health centers in Konya, Türkiye. Data were collected through face-to-face interviews using a Personal Information Form, the Health Literacy Scale Short Form, and the Vaccine Attitudes Scale. Descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA, correlation, and multiple linear regression analyses were performed.

Results: The mean age of the mothers was 28.72±3.86 years. Health literacy levels were significantly higher among mothers with higher education, income, and employment status ($p<0.05$). Vaccine attitude scores (higher scores indicate a more negative attitude toward vaccination) differed significantly according to working status, income perception, and the infant's vaccination status ($p<0.05$). A significant negative correlation was found between health literacy and vaccine attitudes ($r=-0.179$, $p=0.002$). However, in multiple linear regression analysis, health literacy was not a significant predictor of vaccine attitudes ($p=0.185$). Income perception ($\beta=-0.121$, $p=0.038$) and infant vaccination status ($\beta=0.335$, $p<0.001$) were found to be significant factors associated with vaccine attitudes.

Conclusion: Although health literacy was associated with vaccine attitudes, it was not an independent factor when other variables were considered. Socioeconomic and behavioral factors, particularly income and vaccination behavior, appear to play a more prominent role in shaping mothers' vaccine attitudes. These findings highlight the importance of multifaceted approaches in interventions aimed at improving vaccination attitudes.

Anahtar Kelimeler: Health literacy, vaccine attitudes, vaccination hesitancy, mothers, primary health care

Bildiri No: 6057

Poster Bildiri

Afet durumlarında emzirmenin sürdürülmesi ve ebenin rolleri

İlknur Toprak[1,*], Zehra Kaplan Yeral[1]

[1] *İstanbul Kent Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Afetlerin yarattığı kaotik ortamda temiz su ve hijyen imkanlarının kaybı, bebek sağlığını tehdit eden temel unsurdur. Bebek ölümlerini engellemede en sürdürülebilir yöntem olan emzirme, sadece bir beslenme şekli değil, aynı zamanda hayati bir immünolojik kalkandır. Maternal stresin laktasyonu durdurmadığı, yalnızca oksitosin refleksini geciktirdiği gerçeği ışığında; asıl sorunun sütün kesilmesi değil, sahada profesyonel danışmanlık eksikliği olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı; afet bölgelerinde emzirmenin sürekliliğini sağlamada ebenin üstlendiği kanıta dayalı müdahale rollerini ve stratejik sorumluluklarını tanımlamaktır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma; Google Akademik ve PubMed veri tabanları üzerinden 2015-2026 yıllarını kapsayan literatür taramasına dayanmaktadır. Afet yönetimi ve bebek beslenmesi üzerine güncel ebelik literatürü sistematik olarak analiz edilmiştir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), UNICEF ve International Confederation of Midwives (ICM) güncel rehberleri; afetlerde bebek beslenmesine yönelik ebelik yaklaşımlarının incelenmesinde temel referans noktası olarak kullanılmıştır.

Bulgular: Afet bölgelerinde beslenme güvenliği, sadece gıda temini değil, aynı zamanda patojenlere karşı biyolojik bir savunma yönetimidir. Literatür verileri, denetimsiz formül süt (mama) yardımlarının emzirme başarısını %40 oranında azalttığını ve hijyenik olmayan koşullarda biberon kullanımının enfeksiyon riskini dramatik şekilde artırdığını göstermektedir. Emzirilmeyen bebeklerde ishal kaynaklı mortalite riski, sadece anne sütü alanlara oranla 14.2 kat daha fazladır. Profesyonel ebe müdahalesi; emzirme bariyerlerinin aşılmasında, anne öz-yeterliliğinin artırılmasında ve güvenli beslenme alanlarının tesis edilmesinde stratejik öneme sahiptir.

Sonuç: Afet sahasında ebelik müdahaleleri, sadece teknik bir sağlık hizmeti değil; bebek mortalite ve morbidite oranlarını doğrudan düşüren en stratejik girişimdir. Yapılan literatür analizi sonucunda; ebelerin afet yönetim planlarına standardize edilerek entegre edilmesinin, neonatal kayıpları önlemede akademik ve pratik bir zorunluluk olduğu görülmektedir. "Anne-Bebek Dostu" güvenli alanların tesisi, denetimsiz mama dağıtımının kontrol altına alınması ve anne öz-yeterliliğinin artırılması, kriz anlarında laktasyonel bağı koruyan anahtar unsurlardır. Sonuç olarak, ebelik odaklı kanıta dayalı yaklaşımların afet politikalarında yer alması, halk sağlığı açısından hayati önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet Yönetimi, Laktasyonel Stabilizasyon, Anne Öz-Yeterliliği, Ebelik Bakımı, Beslenme Güvenliği.

Bildiri No: 6057

Poster Bildiri

Maintenance of breastfeeding in disaster situations and the roles of the midwife

İlknur Toprak[1], Zehra Kaplan Yeral[1]

[1] *İstanbul Kent Üniversitesi*

Introduction - Aim: The loss of clean water and sanitation facilities in the chaotic environments created by disasters is a primary factor directly threatening neonatal and infant health. Breastfeeding, as the most sustainable method for preventing infant mortality, serves not only as a form of nutrition but also as a vital immunological shield. In light of the fact that maternal stress does not cease lactation but only delays the oxytocin reflex; it is observed that the primary issue is not the cessation of milk, but the lack of professional counseling in the field. This study aims to define the evidence-based intervention roles and strategic responsibilities of midwives in ensuring the continuity of breastfeeding in disaster-affected regions.

Materials - Methods: This study is based on a literature review covering the years 2015-2026 through Google Scholar and PubMed databases. Current midwifery literature and scientific data on disaster management and infant nutrition were systematically analyzed. Current guidelines and position statements from the World Health Organization (WHO), UNICEF, and the International Confederation of Midwives (ICM) were utilized as primary reference points for examining midwifery approaches to infant feeding in disasters.

Results: Nutritional security in disaster zones is a form of biological defense management against pathogens. Literature data indicates that unregulated formula milk (infant formula) donations reduce breastfeeding success by 40% and dramatically increase the risk of infection due to unhygienic conditions. The mortality risk due to diarrhea in non-breastfed infants is 14.2 times higher than in those exclusively breastfed. Professional midwifery intervention is of strategic importance in overcoming breastfeeding barriers, increasing maternal self-efficacy, and establishing safe feeding areas.

Conclusion: Midwifery interventions in the disaster field are not just technical health services, but the most strategic initiatives directly reducing infant mortality and morbidity rates. Standardized integration of midwives into disaster management plans is an academic and practical necessity in preventing neonatal losses. Establishing "Mother-Baby Friendly" safe areas, controlling unregulated formula distribution, and increasing maternal self-efficacy are key elements protecting the lactational bond. Consequently, the inclusion of midwifery-oriented evidence-based approaches in disaster policies is of vital importance for public health.

Anahtar Kelimeler: Disaster Management, Lactational Stabilization, Maternal Self-Efficacy, Midwifery Care, Nutritional Security.

Bildiri No: 6084

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Klinik Uygulama Değerlendirmeleri ile Öğrenme Deneyimleri Arasındaki İlişkide: Geri Bildirim Değerlendirmesinin Aracı Rolü

Şebnem Rüzgar[1], Zeliha Aşar[1,*], Esra Yurtseven[2]

[1] *Ondokuz Mayis Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Ondokuz Mayis Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Klinik uygulamalar, öğrencilerin kuramsal bilgilerini gerçek klinik ortama aktarmalarına, psikomotor ve klinik karar verme becerilerini geliştirmelerine ve mesleki değerleri içselleştirmelerine olanak sağlamaktadır. Bu araştırmada, ebelik öğrencilerinin klinik uygulama değerlendirmeleri ile öğrenme deneyimleri arasındaki ilişkide geri bildirim değerlendirmesinin aracı rolünün incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipte gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Türkiye'deki 48 devlet üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümlerinde öğrenim gören 2-3-4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak Kişisel Bilgi Formu, klinik öğrenme ortamının kalitesini değerlendiren Yerleştirme Değerlendirme Aracı(YDA), öğrencilerin aldıkları geri bildirimin yapıcılığını ve eğitsel niteliğini ölçen Geri Bildirim Değerlendirme Ölçeği(GDÖ) ve klinik öğrenme deneyimlerini değerlendiren Ebelik Öğrencisi Uygulama Değerlendirme Aracı(EÖUDA) kullanılmıştır. Veriler SPSS-25.0 programında analiz edilmiştir. Bu çalışma ön bulguları sunmakta olup veri toplama süreci devam etmektedir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21.31±2.28 yıl olup, %43.2'si 2.sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %54.8'i travay takibi yapmış, %22.7'si doğum yaptırmıştır. Katılımcıların %76.5'i ebelik lisans programını isteyerek seçmiş, %82.5'i mezuniyet sonrası mesleğini yapmayı istemektedir. Öğrencilerin %62.9'u klinik uygulamalarda ebelerden yapıcı geribildirim aldığını bildirmiştir. YDA(69.50±14.68), GDÖ(37.90±9.30) ve EÖUDA(49.54±5.22) ölçek puanlarının genel olarak yüksek olduğu belirlenmiştir. Ebelik bölümünü isteyerek seçen ve mezuniyet-sonrası mesleği yapmak isteyen öğrencilerin YDA, GDÖ ve EÖUDA puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Doğumhanede uygulama yapan, travay takibi yapan ve doğum yaptıran öğrencilerin YDA puanları, yapmayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir ($p<0.05$). YDA ile GDÖ ($rs=0.579$) ve YDA ile EÖUDA ($rs=0.431$) arasında orta düzeyde, GDÖ ile EÖUDA arasında ($rs=0.359$) ise zayıf düzeyde pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı korelasyon saptanmıştır ($p<0.01$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinin içsel motivasyonu (mesleği isteyerek seçme, mesleği yapmak isteme), klinik öğrenme ortamının kalitesini, yapıcı geribildirimi ve öğrenme deneyimlerini olumlu yönde artırmaktadır. Özellikle doğumhanede aktif klinik deneyimler, öğrenciler tarafından daha nitelikli bir öğrenme ortamı olarak algılanmaktadır. Buna karşın, doğumhane dışındaki klinik birimlerde öğrencilerin öğrenme deneyimlerini destekleyecek yapılandırılmış eğitim süreçlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Bildiri No: 6084

Sözlü Bildiri

The Mediating Role of Feedback in the Relationship Between Clinical Practice Evaluation and Learning Experiences in Midwifery Students

Şebnem Rüzgar[1], Zeliha Aşar[1], Esra Yurtseven[1]

[1] *Ondokuz*

Introduction - Aim: Clinical practices enable students to transfer their theoretical knowledge into real clinical settings, develop psychomotor and clinical decision-making skills, and internalize professional values. This study aimed to examine the mediating role of feedback evaluation in the relationship between midwifery students' clinical practice evaluations and their learning experiences.

Materials - Methods: The study was conducted as a cross-sectional and correlational study. The population of the study consisted of 2nd-3rd-4th year-students studying in the Midwifery Departments at 48 state-universities in Türkiye during the 2025–2026 academic year. Data were collected using a Personal Information Form, the Placement Evaluation Tool(PET), which evaluates the quality of the clinical learning environment, the Feedback Evaluation Scale(FAS), which measures the constructiveness and educational quality of the feedback received by students, and the Midwifery Student Practice Evaluation Tool(MidSTEP), which evaluates clinical learning experiences. Data were analyzed using SPSS25.0software. These findings are preliminary, and data-collection is ongoing.

Results: The mean age of the participants was 21.31±2.28 years, 43.2% were second-year. Students who chose the midwifery program willingly and intended to practice the profession aftergraduation had significantly higher PET, FAS, and MidSTEP scores($p<0.05$). The PET scores of students who practiced in the delivery room, monitored labor, and conducted deliveries were significantly higher than those who did not($p<0.05$). A moderate positive and statistically significant correlation was found between PET and FAS($rs=0.579$) and between PET and MidSTEP($rs=0.431$), while a weak positive and statistically significant correlation was found between FES and MSPET($rs=0.359$)($p<0.01$).

Conclusion: Midwifery students' intrinsic motivation (choosing the profession willingly and intending to practice the profession) positively affects the quality of the clinical learning environment, constructive feedback, and learning experiences. In particular, active clinical experiences in the delivery room are perceived by students as a higher-quality learning environment. However, it is necessary to strengthen structured educational processes that support students' learning experiences in clinical-units outside the delivery room.

Anahtar Kelimeler: Clinical learning environment, accreditation, quality assurance, feedback, midwifery education

Bildiri No: 6089

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımına Yönelik Görüşlerinin Belirlenmesi

Sena Nur Şahin[1,*], Ayseren Çevik[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sağlıkta yenilik ve teknoloji kullanımı, sağlığın korunması, geliştirilmesi ve ebelik bakım süreçlerinin iyileştirilmesi adına yönetimini ele alınması gereken önemli bir konudur. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin sağlıkta yenilik ve teknoloji kullanımına yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır

Gereç - Yöntem: Nitel tipte yapılan bu araştırma, üniversite düzeyinde ebelik eğitimi gören 10 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırma sorularına verilen yanıtların doygunluk noktası (katılımcıların yanıtlarının tekrarlanmaya başladığı nokta), örneklem büyüklüğünün belirlenmesinde önemli bir yol gösterici olmuştur. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bireysel derinlemesine görüşme tekniği ile toplanmıştır. Elde edilen veriler tematik ve içerik analizi ile değerlendirilmiştir

Bulgular: Yapılan analiz sonucunda iki ana tema elde edilmiştir. Bu temalardan biri ebelik bakımında teknoloji kullanımının katkıları ve etkililiği iken diğeri ebelik bakımında teknoloji kullanımının riskleri ve sınırlılıkları olmuştur. Ebelik bakımında teknoloji kullanımının katkıları ve etkililiği temasında, erişilebilirlik ve kullanım kolaylığı, bakım sürecinde verimlilik ve zaman tasarrufu, klinik kalite ve sağlık sonuçlarının iyileştirilmesi, takip ve izlem kolaylığı gibi alt temaları elde edilmiştir. Ebelik bakımında teknoloji kullanımının riskleri ve sınırlılıkları temasında ise ekonomik ve kaynak temelli kısıtlılıklar, teknolojiye bağımlılık, insan etkileşimin azalması, mesleki özerkliğin zayıflaması, hatalı kullanım ve güvenlik riskleri gibi alt temaları elde edilmiştir.

Sonuç: Ebeler öğrencilerinin sağlıkta yenilik ve teknoloji kullanımına yönelik görüşlerinin olumlu yönde olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, ebelik eğitim programı ve klinikte çalışan ebelere yönelik hizmet içi eğitim kapsamında sağlıkta yenilik ve teknoloji kullanımına dair eğitimlerin entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ebelik, sağlık, teknoloji, yenilik

Bildiri No: 6089

Sözlü Bildiri

Determining Midwifery Students' Views on Innovation and Technology Use in Healthcare

Sena Nur Sahin[1], Ayseren Cevik[1]

[1] *Cukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Innovation and technology use in healthcare is a critical issue that must be addressed to promote health, enhance healthcare outcomes, and improve midwifery care processes. This study was conducted to determine midwifery students' views on innovation and technology use in healthcare.

Materials - Methods: This qualitative study was conducted with 10 students enrolled in a university-level midwifery program. The saturation point of the responses to the research questions (the point at which participants' answers began to repeat) served as a key guide in determining the sample size. Data were collected using a semi-structured interview form through individual in-depth interviews. The data obtained were analyzed using thematic and content analysis.

Results: The analysis yielded two main themes. One of these themes was the contributions and effectiveness of technology use in midwifery care, while the other was the risks and limitations of technology use in midwifery care. Under the theme of the contributions and effectiveness of technology use in midwifery care, the following subthemes were identified: accessibility and ease of use, efficiency and time savings in the care process, improvement in clinical quality and health outcomes, and ease of follow-up and monitoring. Under the theme of the risks and limitations of technology use in midwifery care, subthemes such as economic and resource-based constraints, dependence on technology, reduced human interaction, weakened professional autonomy, and risks of misuse and safety were identified.

Conclusion: It was determined that midwifery students' views on innovation and technology use in healthcare are positive. In light of these findings, it is recommended that education on innovation and technology use in healthcare be integrated into the midwifery education program and in-service training for midwives working in clinical settings.

Anahtar Kelimeler: midwifery, healthcare, technology, innovation

Bildiri No: 6100

Derleme Sözlü

Perinatal Dönemde Aleksitimi ve Anne-Bebek Sağlığı

Candan Ersanlı[1], Funda Gül Coşkun[1,*]

[1] *Giresun Üniversitesi*

Özet Metin: Gebelik, doğum ve ebeveynliğe geçiş süreci, bir kadının yaşamında fiziksel, psikolojik ve sosyal açıdan köklü değişimlerin yaşandığı hassas bir dönemdir. Bu süreçte yaşanan değişimler; kaygı, stres ve bazen de travmatik deneyimleri beraberinde getirebilir. Karşılaşılan travmatik olaylar, psikolojik zorlanmalar ve yoğun stres, aleksitimik özelliklerin ortaya çıkmasına neden olabilmektedir.

Aleksitimi, bireyin duygularını tanıma, adlandırma ve ifade etmede yaşadığı güçlüktür. Mantıksal düşünceye aşırı odaklanan bu bireylerin hayal dünyaları zayıftır ve sosyal etkileşimlerde zorluk yaşarlar. Sağlıklı popülasyonda da görülebilen bu durum, bireyin olumsuz bir duygu hissettiğinde derin bir kafa karışıklığı ve yoğun bir sıkıntı yaşamasına neden olabilir. Aleksitiminin aynı zamanda anksiyete, depresyon ve stres ile ilişkisi olduğu ifade edilmektedir. Aleksitimik bireyler genellikle genel sağlık durumlarını daha kötü algılama eğilimindedir. Gebelik sürecinde kadının fizyolojik belirtilere aşırı odaklanmasına ve semptomları olduğundan daha ağır hissetmesine yol açabilir. Ayrıca bu bireylerde görülen hareketsiz yaşam tarzı, sağlıksız beslenme ve yeme bozuklukları, gebelik komplikasyonlarını ve metabolik riskleri doğrudan artırmaktadır. Aleksitimi anne-bebek bağlanmasını da tehdit eder. Duygu düzenleme kapasitesi zayıf olan aleksitimik anneler, bebeğinin duygusal ipuçlarını okumakta zorlanabilir, bebeklerinin ihtiyaçlarına karşı daha az duyarlı veya mesafeli bir tutum sergileyebilirler. Bu durum, çocuğun psikososyal gelişimini de olumsuz etkileyebilir.

Aleksitimik gebelerin fark edilmemesi pek çok riski beraberinde getirebilir. Bu konuda farkındalık yaratmak oldukça önemlidir ve sağlık profesyonellerine büyük sorumluluklar düşmektedir. Gebelik sürecinde yapılacak psikososyal değerlendirmeler ve tarama testleri ile aleksitimik özellikler gösteren riskli gebeler erken dönemde tespit edilmelidir. Doğuma hazırlık eğitimlerine katılımın sağlanması ve aile desteğinin artırılması önem taşımaktadır. Anne-bebek bağlanması değerlendirilmelidir. Stres yaratan durumlar belirlenmelidir. Gebelere oluşabilecek ruhsal değişiklikler anlatılmalı, duygularını tanıma ve ifade etmesi için uygun iletişim becerileri öğretilmelidir. Kendini ifade etmelerine fırsat tanınmalıdır. Aleksitimik özelliklerin iyileştirilmesinde uygun terapi teknikleri kullanılmalıdır. Yapılacak her tür uygulama anne, bebek sağlığının ve toplum sağlığının geliştirilmesi açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Aleksitimi, anne-bebek bağlanması, anne-bebek sağlığı, bağlanma, gebe, gebelik

Bildiri No: 6100

Derleme Sözlü

Alexithymia in the Perinatal Period and Maternal-Infant Health

Candan Ersanlı[1], Funda Gül Coşkun[1]

[1] *Giresun Üniversitesi*

Abstract Text: Pregnancy, childbirth, and the transition to parenthood are sensitive periods in a woman's life, marked by profound physical, psychological, and social changes. These shifts can trigger anxiety, stress, and traumatic experiences, which may contribute to the emergence of alexithymic traits.

Alexithymia is a difficulty an individual experiences in recognizing, naming, and expressing their emotions. These individuals, who focus excessively on logical thinking, have weak imaginations and experience difficulties in social interactions. While it occurs in healthy populations, alexithymia can cause deep confusion and intense distress during negative emotional experiences. Alexithymia is also associated with anxiety, depression, and stress. Alexithymic individuals generally tend to perceive their overall health as worse. During pregnancy, it can lead to an overfocus on physiological symptoms, causing the woman to perceive symptoms as more severe than they actually are. Furthermore, the sedentary lifestyle, unhealthy diet, and eating disorders seen in these individuals directly increase pregnancy complications and metabolic risks. Alexithymia also threatens mother-infant bonding. Mothers with weak emotion regulation may struggle to read their baby’s emotional cues, leading to a less sensitive or distant caregiving style. This can negatively impact the child's psychosocial development.

Failure to recognize alexithymic pregnancies can lead to numerous risks. Raising awareness about this issue is crucial, and healthcare professionals bear a great responsibility. Psychosocial assessments and screening tests during pregnancy should be used to identify high-risk pregnancies exhibiting alexithymic characteristics early on. Ensuring participation in childbirth preparation classes and increasing family support are important. Mother-infant bonding should be assessed. Stressful situations should be identified. Pregnant women should be informed about potential emotional changes and taught appropriate communication skills to recognize and express their feelings. They should be given opportunities to express themselves. Appropriate therapy techniques should be used to improve alexithymic characteristics. All such interventions are crucial for improving maternal, infant, and public health.

Anahtar Kelimeler: Alexithymia, bonding, mother-infant bonding, mother-infant health, pregnancy, pregnant woman

Bildiri No: 6152

Sözlü Bildiri

TÜRK GEBELERİN DOĞUM YERİ SEÇİMİNE İLİŞKİN ALGILARI; NİTEL BİR ÇALIŞMA

Arife Büşra Karaosmanoğlu[1,*], Yasemin Erkal Aksoy[1], Sema Dereli Yılmaz[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Kadınların doğum yeri seçimi bireysel tercihlerin yanı sıra, sosyo-kültürel normların, sağlık sistemlerinin yapısının, hizmet sağlayıcıların tutumlarının ve önceki gebeliklerde yaşadığı tecrübe geçmişinin etkileşimiyle şekillenen çok boyutlu bir süreçtir. Bu çalışma, Türk gebelerin doğum yeri seçimine ilişkin algılarını ve bu tercihlerin altında yatan duygusal, bilişsel ve bağlamsal faktörleri derinlemesine incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Yorumlayıcı epistemolojik yaklaşım temelinde yürütülen bu nitel çalışmada, 12. gebelik haftası ve üzerindeki 19 gebe kadınla yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Veriler refleksif tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Örneklem yeterliliği veri doygunluğu ve "information power" yaklaşımı doğrultusunda değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda doğum yeri algılarının dört ana tema altında yapılandığı belirlenmiştir: (i) psikososyal ve duygusal deneyim, (ii) güvenlik ve risk algısı, (iii) fiziksel deneyim ve bakım kalitesi, (iv) karar verme hakkı, özerklik ve mahremiyet. Katılımcılar hastane doğumunu çoğunlukla acil müdahale kapasitesi nedeniyle teknik olarak daha güvenli algılarken, güvenliği aynı zamanda duygusal destek, kontrol hissi ve mahremiyet ile ilişkilendirmiştir. Doğum yeri tercihlerinin yalnızca klinik risk değerlendirmesiyle değil, öznel güvenlik ve deneyim beklentileriyle şekillendiği görülmüştür.

Sonuç: Doğum yeri seçimi çok boyutlu bir karar sürecidir. Kadın merkezli doğum bakım modellerinin geliştirilmesinde klinik güvenliğin yanı sıra öznel güvenlik, ilişki temelli bakım ve özerklik boyutlarının dikkate alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum yeri seçimi; Güvenlik algısı, Risk algısı, Bedensel özerklik, Mahremiyet, Ebelik

Bildiri No: 6152

Sözlü Bildiri

Perceptions of Birthplace Choice Among Turkish Pregnant Women: A Qualitative Study

Arife Büşra Karaosmanoğlu[1], Yasemin Erkal Aksoy[1], Sema Dereli Yılmaz[1]

[1] *Selçuk University*

Introduction - Aim: Women's choice of birth setting is a multidimensional process shaped not only by individual preferences but also by the interaction of sociocultural norms, the structure of health systems, the attitudes of healthcare providers, and experiential histories from previous pregnancies. This study aims to examine in depth Turkish pregnant women's perceptions regarding the choice of birth setting, as well as the underlying emotional, cognitive, and contextual factors that shape these preferences.

Materials - Methods: This qualitative study, conducted within an interpretivist epistemological framework, involved semi-structured, in-depth interviews with 19 pregnant women at or beyond the 12th week of gestation. The data were analyzed using reflexive thematic analysis. Sample adequacy was evaluated in accordance with the principles of data saturation and the information power approach.

Results: The analysis revealed that perceptions of birth setting were structured around four overarching themes: (i) psychosocial and emotional experience, (ii) perceptions of safety and risk, (iii) physical experience and quality of care, and (iv) decision-making rights, autonomy, and privacy. Participants predominantly perceived hospital birth as technically safer due to its capacity for emergency intervention; however, they also associated safety with emotional support, a sense of control, and the protection of privacy. It was observed that preferences regarding the place of birth were shaped not solely by clinical risk assessments, but also by subjective perceptions of safety and expectations concerning the birth experience.

Conclusion: The choice of birth setting constitutes a multidimensional decision making process. In the development of woman centered models of maternity care, it is essential to consider not only clinical safety but also subjective perceptions of safety, relationship based care, and dimensions of autonomy.

Anahtar Kelimeler: Choice of birth setting; Perception of safety; Risk perception; Bodily autonomy; Privacy; Midwifery

Bildiri No: 6154

Sözlü Bildiri

Engelli kadınlarda menstrüel sağlığı etkileyen faktörler: bir literatür taraması

Elif Saraç[1,*], Sati Koldaş Mir[2]

[1] *Lokman Hekim Üniversitesi ebelik öğrencisi*

[2] *Lokman Hekim Üniversitesi Ebelik bölümü*

Giriş - Amaç: Menstrüel sağlık, yalnızca jinekolojik patolojilerin yokluğu değil; menstrüel sürecin fiziksel, mental ve sosyal açılardan tam bir iyilik hali içinde deneyimlenmesidir. Menstrüel sağlığa erişim her kadın için temel bir hak olsa da engelli kadınlar bu süreçte sıklıkla göz ardı edilmekte, bu durum ise sistemik hak eşitsizliklerine yol açmaktadır. Bu araştırma, engelli kadınların menstrüel sağlığını etkileyen faktörleri güncel literatür ışığında incelemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Çalışma kapsamında Google Scholar ve PubMed veri tabanları kullanılarak kapsamlı bir tarama yapılmıştır. Arama sürecinde "engelli kadınlarda menstrüel sağlık", "engelli kadınlarda üreme sağlığı", "menstrual eşitlik" ve "menstrüel adalet" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Yayın yılı sınırlaması olmaksızın, özellikle 2010 sonrası güncel çalışmalara, meta-analizlere ve sistematik derlemelere öncelik verilerek veriler sentezlenmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, engelli kadınların menstrüel sağlığını etkileyen faktörler beş ana başlıkta sınıflandırılmıştır:

- Fiziksel Faktörler: Erişilebilir hijyen alanlarının yetersizliği ve engel türüne uygun (adaptif) menstrüel ürünlerin eksikliği.
- Psikososyal Faktörler: Menstrüasyona yönelik toplumsal tabular, damgalanma (stigma) ve psikososyal destek mekanizmalarına erişim kısıtlılığı.
- Eğitim Faktörü: Bilgilendirme süreçlerinde Braille alfabesi, işaret dili veya piktogram gibi engel grubuna özgü materyallerin kullanılmaması.
- Aile ve Bakım Veren Etkisi: Bakım verenlerin bilgi eksikliği ve engelli bireyin cinselliğine yönelik önyargılar nedeniyle menstrüasyonun bir "yük" olarak algılanması.
- Sağlık Profesyonellerinin Yaklaşımı: Sağlık personelinin iletişim yetersizliği ve engelli bireyi çocuksu görme (infantilizasyon) eğilimi.

Sonuç: Engelli kadınlar için menstrüasyon yönetimi, biyolojik bir süreç olmanın ötesinde bir insan hakları meselesidir. Ebelerin ve sağlık profesyonellerinin savunuculuk rolünü üstlenerek hak temelli bir yaklaşım benimsemesi çok önemlidir. Menstrüel adalet kavramının engelli bireyleri kapsayacak şekilde genişletilmesi, her engel grubuna özgü adaptif ürünlerin geliştirilmesi ve erişilebilir politikaların üretilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Engelli kadınlar, üreme sağlığı, menstrüel sağlık, menstrüel eşitlik, menstrüel adalet.

Bildiri No: 6154

Sözlü Bildiri

Factors affecting menstrual health in women with disabilities: a literature review

Elif Saraç[1], Sati Koldaş Mir[2]

[1] *Lokman Hekim University midwifery student*

[2] *Lokman Hekim University Midwifery department*

Introduction - Aim: Menstrual health is not merely the absence of gynecological pathologies; it is the experience of the menstrual process in a state of complete physical, mental, and social well-being. While access to menstrual health is a fundamental right for every woman, women with disabilities are often overlooked in this process, a situation that leads to systemic inequalities in rights. This study was designed to examine the factors affecting the menstrual health of women with disabilities in light of the current literature.

Materials - Methods: As part of this study, a comprehensive search was conducted using the Google Scholar and PubMed databases. The search process utilized the keywords “menstrual health in women with disabilities,” “reproductive health in women with disabilities,” “menstrual equity,” and “menstrual justice.” Without any publication year restrictions, data were synthesized with a focus on recent studies, meta-analyses, and systematic reviews, particularly those published after 2010.

Results: As a result of the literature review, the factors affecting the menstrual health of women with disabilities have been classified into five main categories:

• Physical Factors: Insufficient accessible hygiene facilities and a lack of menstrual products adapted to the type of disability.

• Psychosocial Factors: Social taboos surrounding menstruation, stigma, and limited access to psychosocial support mechanisms.

• Educational Factors: Failure to use materials specific to the disability group—such as Braille, sign language, or pictograms—in information dissemination processes.

• Family and Caregiver Influence: Perception of menstruation as a “burden” due to caregivers’ lack of knowledge and prejudices regarding the sexuality of people with disabilities.

• Health Professionals’ Approach: Communication deficiencies among healthcare staff and a tendency to infantilize people with disabilities.

Conclusion: Menstrual management for women with disabilities is more than just a biological process; it is a human rights issue. It is crucial for midwives and healthcare professionals to take on an advocacy role and adopt a rights-based approach. It is recommended that the concept of menstrual justice be expanded to include individuals with disabilities, that adaptive products tailored to each disability group be developed, and that accessible policies be established.

Anahtar Kelimeler: Women with disabilities, reproductive health, menstrual health, menstrual equality, menstrual

Bildiri No: 6157

Sözlü Bildiri

İklim Değişikliği Anksiyetesi İle Kadınların Doğurganlık ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki

Cennet Cüci[1,*], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Küresel ölçekte artan iklim değişikliği, bireylerin psikolojik iyi oluşunu etkileyerek üreme kararları üzerinde belirleyici bir faktör haline gelmektedir. Bu çalışma, kadınlarda iklim değişikliği anksiyetesi ile doğurganlık ve çocuk sahibi olmaya yönelik tutumlar arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tiptedir. Çalışma, Konya'daki Aile Sağlığı Merkezlerine kayıtlı 384 kadın ile yürütülmüştür. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, İklim Değişikliği Anksiyetesi Ölçeği ve Doğurganlığa ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutum Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: İklim değişikliği anksiyetesi, doğurganlığın gelecek açısından önemi ile negatif yönde ($r=-0.188$; $p<0.001$), çocuk sahibi olmayı bir engel olarak görme ile pozitif yönde ilişkili bulunmuştur ($r=0.265$; $p<0.001$). Beklentiler ve planlama alt boyutu ile anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($r=0.042$; $p=0.410$). Regresyon analizlerinde, doğurganlığın gelecek için önemi; evlilik türü ($p=0.036$), çocuk sahibi olma planı ($p<0.001$), ilk çocuk zamanı ($p=0.016$), istenen çocuk sayısı ($p<0.001$) ve iklim değişikliği anksiyetesi ($p<0.001$) ile anlamlı düzeyde ilişkili bulunmuştur. Çocuk sahibi olmayı engel olarak görme ise yaş ($p=0.001$), eğitim düzeyi ($p<0.001$), çocuk sahibi olma planı ($p<0.001$) ve iklim değişikliği anksiyetesi ($p<0.001$) ile anlamlı ilişki göstermiştir.

Sonuç: Kadınların doğurganlık ve çocuk sahibi olmaya yönelik tutumlarının sosyodemografik ve psikososyal faktörlerden etkilendiği; iklim değişikliği anksiyetesinin ise doğurganlığın gelecekteki önemine ilişkin algıyı azaltarak çocuk sahibi olmayı bir engel olarak değerlendirme eğilimini artırdığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda ebelik bakımında, kadınların iklim değişikliğine bağlı kaygılarının değerlendirilmesi, üreme sağlığı danışmanlığı sürecine psikososyal destek yaklaşımlarının entegre edilmesi ve kadınların bilinçli üreme kararları alabilmeleri için kanıta dayalı bilgilendirme yapılması önem taşımaktadır. Ayrıca, anksiyete düzeyi yüksek kadınların uygun destek hizmetlerine yönlendirilmesi ebelik bakımının bütüncül yaklaşımı açısından önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Doğurganlık, iklim anksiyetesi, çocuk tutumu "

Bildiri No: 6157

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Climate Change Anxiety and Women's Attitudes Toward Fertility and Having Children

Cennet Cüci[1], Seyhan Çankaya[1]

[1] *Selçuk University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Increasing climate change on a global scale is becoming a decisive factor in reproductive decisions by affecting individuals' psychological well-being. This study was conducted to examine the relationship between climate change anxiety and fertility, as well as attitudes toward having children, among women.

Materials - Methods: This study is descriptive and cross-sectional in nature. The study was conducted with 384 women registered at Family Health Centers in Konya. Data were collected using the Personal Information Form, the Climate Change Anxiety Scale, and the Attitudes Toward Fertility and Childbearing Scale.

Results: Climate change anxiety was found to be negatively associated with the perceived importance of fertility for the future ($r = -0.188$; $p < 0.001$) and positively associated with viewing having children as an obstacle ($r = 0.265$; $p < 0.001$). No significant relationship was found with the expectations and planning subscale ($r=0.029$; $p=0.576$). In regression analyses, the importance of fertility for the future was significantly associated with marital status ($p=0.036$), plans to have children ($p<0.001$), timing of the first child ($p=0.016$), desired number of children ($p<0.001$), and climate change anxiety ($p<0.001$). Perceiving childbearing as a barrier, on the other hand, showed a significant association with age ($p=0.001$), educational level ($p<0.001$), plans to have children ($p<0.001$), and climate change anxiety ($p<0.001$).

Conclusion: It has been determined that women's attitudes toward fertility and childbearing are influenced by sociodemographic and psychosocial factors; furthermore, climate change anxiety reduces perceptions of the future importance of fertility, thereby increasing the tendency to view childbearing as an obstacle. In this context, it is important in midwifery care to assess women's anxiety related to climate change, integrate psychosocial support approaches into the reproductive health counseling process, and provide evidence-based information to enable women to make informed reproductive decisions. Additionally, referring women with high anxiety levels to appropriate support services is recommended as part of a holistic approach to midwifery care.

Anahtar Kelimeler: "Fertility, climate anxiety, attitudes toward children"

Bildiri No: 6161

Sözlü Bildiri

Simülasyon Temelli Makat Doğum Eğitiminin Ebelik Öğrencilerinin Öz Yeterlik ve Öğrenmede Kendine Güven Düzeylerine Etkisi: Yarı Deneysel Bir Çalışma

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1], Ayça DEMİR YILDIRIM[1], Yaren Buse CANTİMUR[1,*], Aleyna YILDIZ[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Giriş: Ebelik eğitiminde klinik becerilerin geliştirilmesi, özellikle yüksek risk taşıyan obstetrik durumların yönetiminde kritik öneme sahiptir. Makat doğum, tüm doğumların yaklaşık %3–4'ünü oluşturmakta olup uygun yönetilmediğinde ciddi maternal ve neonatal komplikasyonlara yol açabilmektedir. Klinik uygulamalarda bu vakaların sınırlı görülmesi, öğrencilerin yeterli deneyim kazanmasını güçleştirmektedir. Amaç: Bu araştırma, simülasyon temelli makat doğum eğitiminin ebelik öğrencilerinin makat doğum yönetimine yönelik öz yeterlik ve öğrenmede kendine güven düzeyleri üzerindeki etkisini değerlendirmek amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Yarı deneysel tipte planlanan çalışma, tek grup ön test-son test tasarımında yürütülmüştür. Araştırma, bir vakıf üniversitesinin ebelik bölümünde öğrenim gören 3. sınıf öğrencileri ile gerçekleştirilmiştir. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, Makat Doğum Yönetimine Yönelik Öz Yeterlik Ölçeği ve Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ön test uygulamasının ardından öğrencilere simülasyon temelli makat doğum eğitimi verilmiş, eğitim sonrası son test uygulanarak değişim değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bulgular: Araştırmaya üçüncü sınıf ebelik öğrencilerinden 66 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %92,4'ü klinik uygulamada doğumhanede bulunmuş iken %7,6'sının hiç doğumhane deneyimi olmadığı bulunmuştur. Katılımcıların %78,8'i normal doğum gözlemi yapabildiğini, %9,1'inin ise makat doğum gözlemi yapabildiğini ifade etmiştir. Öğrencilerin %43,9'u 1 ila 3 arasında doğum yaptırmış iken %21,2'si hiç doğum yaptırmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %50'si makat doğum konusunda yeterli hissettiği ve %95,5'i ise simülasyon eğitiminin yeterli hissetmede katkısı olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin makat simülasyon eğitimi öncesi ve sonrası öz yeterlilik ölçek puanları arasında istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı bir fark bulunmuş ($p<,001$) iken özgüven ölçek puanları arasında bir fark bulunamamıştır ($p>,310$).

Sonuç: Sonuç: Simülasyon temelli makat doğum eğitiminin, ebelik öğrencilerinin öz yeterlik düzeylerini artırmada etkili olduğu görülmektedir. Bu eğitim yaklaşımı, öğrencilerin klinik karar verme becerilerini geliştirmekte, uygulama sırasında hata yapma kaygısını azaltmakta ve vaka güvenliğini desteklemektedir. Elde edilen bulgular, simülasyon temelli eğitimlerin ebelik müfredatına entegrasyonunun önemini vurgulamakta ve özellikle riskli obstetrik durumların öğretiminde kullanılmasının gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon temelli eğitim, makat doğum, ebelik, öz yeterlik, öğrenmede kendine güven

Bildiri No: 6161

Sözlü Bildiri

The Effect of Simulation-Based Breech Birth Training on Midwifery Students' Self-Efficacy and Self-Confidence in Learning: A Quasi-Experimental Study

Tuğba YILMAZ ESENCAN[1], Ayça DEMİR YILDIRIM[1], Yaren Buse CANTİMUR[1], Aleyna YILDIZ[1]

[1] *Uskudar University*

Introduction - Aim: Introduction: The development of clinical skills in midwifery education is of critical importance, particularly in the management of high-risk obstetric conditions. Breech birth accounts for approximately 3–4% of all deliveries and may lead to serious maternal and neonatal complications if not properly managed. The limited exposure to such cases in clinical practice restricts students' opportunities to gain adequate experience.

Aim: This study was designed to evaluate the effect of simulation-based breech birth training on midwifery students' self-efficacy in breech birth management and their self-confidence in learning.

Materials - Methods: Method: This quasi-experimental study employed a single-group pre-test–post-test design. The research was conducted with third-year midwifery students enrolled in a foundation university. Data were collected using a Descriptive Information Form, the Self-Efficacy Scale for Breech Birth Management, and the Student Satisfaction and Self-Confidence in Learning Scale. Following the pre-test, students received simulation-based breech birth training, and post-test measurements were conducted to assess changes.

Results: Results: A total of 66 third-year midwifery students participated in the study. While 92.4% of the students had been present in a delivery room during clinical practice, 7.6% had no such experience. Of the participants, 78.8% reported having observed a normal birth, whereas only 9.1% had observed a breech birth. Additionally, 43.9% had conducted between one and three deliveries, while 21.2% had not conducted any deliveries. Half of the students (50%) reported feeling competent in breech birth management, and 95.5% stated that simulation training contributed to their sense of competence. A statistically highly significant difference was found between pre- and post-training self-efficacy scores ($p<0.001$), whereas no significant difference was observed in self-confidence scores ($p>0.310$).

Conclusion: Conclusion: Simulation-based breech birth training appears to be effective in increasing midwifery students' self-efficacy levels. This educational approach enhances clinical decision-making skills, reduces anxiety related to making errors during practice, and supports patient safety. The findings highlight the importance of integrating simulation-based training into midwifery curricula, particularly for teaching high-risk obstetric situations.

Anahtar Kelimeler: Simulation-based education, breech birth, midwifery, self-efficacy, self-confidence in learning

Bildiri No: 6244

Sözlü Bildiri

TÜRK ve GÖÇMEN LOHUSALARDA TRANSKÜLTÜREL YAKLAŞIMLAR SPİRİTÜALİTE İYİ OLUŞ: EBELİK PERSPEKTİFİNDEN BAKIŞ

Emine Aksüt Akçay[1], Nilsu Dobur[1,*], Elif Tağtekin[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, postpartum dönemde göçmen ve Türk lohusalarda günlük spiritüel deneyimlerin ve kültürel uygulamaların anne sağlığı üzerindeki olası etkilerini karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Bu analitik-kesitsel çalışma, Şubat 2026 – Nisan 2026 tarihleri arasında Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı'nda yürütülmüştür. Araştırmanın pilot çalışması kapsamında, gönüllü olarak katılan 30 göçmen ve 30 Türk lohusa olmak üzere toplam 60 katılımcıdan elde edilen ön veriler sunulmuştur. Veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle; "Kişisel Bilgi Formu", "Kültürel Uygulamalar Anketi" ve "Günlük Spiritüel Deneyim Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Çalışma, postpartum dönemde kültürel ve spiritüel faktörlerin anne sağlığı üzerindeki etkisini transkültürel ebelik perspektifi doğrultusunda değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Bulgular: Göçmen kadınların sosyoekonomik açıdan daha dezavantajlı olduğu; gebelik ve çocuk sayılarının daha fazla, ilk gebelik yaşlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Türk kadınlarda sezaryen, göçmenlerde normal doğum daha yaygındır ($p<0,05$). Spiritüalite ve iyi oluş düzeyleri benzer bulunurken ($p>0,05$), göçmen kadınların kültürel uygulama puanları daha yüksek saptanmıştır. Kültürel uygulamalar çeşitli değişkenlerden etkilenirken, günlük spiritüel deneyimlerin büyük ölçüde bağımsız olduğu ve iki ölçek arasında anlamlı ilişki bulunmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$).

Sonuç: Göçmen lohusalar daha dezavantajlı olup daha erken ve daha fazla gebelik yaşamaktadır. Kültürel uygulamalar dışsal faktörlerden etkilenirken, spiritüel deneyimler daha bireysel olup iki yapı arasında ilişki saptanmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Transkültürel Ebelik; Göçmen, Spiritüel İyi Oluş; Kültürel Duyarlılık, Postpartum Bakım.

Bildiri No: 6244

Sözlü Bildiri

TRANSCULTURAL APPROACHES, SPİRİTUALİTY, and WELL-BEİNG in TURKİSH AND MİGRANT POSTPARTUM WOMEN: A MİDWİFERY PERSPECTİVE

Emine Aksüt Akçay[1], Nilsu Dobur[1], Elif Tağtekin[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aims to comparatively examine the potential effects of daily spiritual experiences and cultural practices on maternal health among Turkish and migrant postpartum women.

Materials - Methods: This analytical cross-sectional study was conducted between February 2026 and April 2026 at the Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Kahramanmaraş Sütçü İmam University. As part of the pilot application of the study, preliminary data obtained from a total of 60 participants, including 30 immigrant and 30 Turkish postpartum women who volunteered to participate, were evaluated. Data were collected through face-to-face interviews using the “Personal Information Form,” the “Cultural Practices Questionnaire,” and the “Daily Spiritual Experience Scale.” The study aims to examine the effects of cultural and spiritual factors on maternal health in the postpartum period from a transcultural midwifery perspective.

Results: It was determined that immigrant women are more socioeconomically disadvantaged; they have more pregnancies and children, and a lower age for their first pregnancy ($p<0.05$). Cesarean section is more common among Turkish women, while vaginal delivery is more common among immigrant women ($p<0.05$). While spirituality and well-being levels were found to be similar ($p>0.05$), immigrant women had higher cultural practice scores. While cultural practices were influenced by various variables, daily spiritual experiences were largely independent, and no significant relationship was found between the two scales ($p>0.05$).

Conclusion: Immigrant new mothers are more disadvantaged and experience earlier and more frequent pregnancies. While cultural practices are influenced by external factors, spiritual experiences are more individual, and no relationship has been found between the two structures.

Anahtar Kelimeler: Transcultural Midwifery; Migrant Women; Spiritual Well-Being; Cultural Sensitivity; Postpartum Care.

Bildiri No: 6294

Sözlü Bildiri

Klinik Uygulamalarda Hata Yapma Kaygısı: Ebelik Öğrencilerinin Öğrenme Deneyimleri Üzerine Bir İnceleme

Songül KURKUTATA[1,*], Hilal ARSLAN[1], Rabia BAYRAM[1], Meltem AYDIN BEŞEN[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Ebelik öğrencilerinin klinik uygulamalar sırasında yaşadıkları hata yapma kaygısı, öğrenme süreçlerini ve klinik performanslarını etkileyen önemli bir faktör olarak değerlendirilmektedir. Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin klinik uygulamalarda yaşadıkları hata yapma kaygısı ile öğrenme süreçleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanmış olup, evrenini Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören 2., 3. ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş ve çalışmaya katılmayı kabul eden toplam 217 öğrenci örneklemi oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen "Klinik hata yapma kaygısı soru formu" ve "Hata yapma kaygısına bağlı klinik öğrenme güçlüğü soru formu" ile toplanmış ve SPSS programında analiz edilmiştir. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Pearson korelasyon, basit doğrusal regresyon, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve ki-kare testleri kullanılmıştır. Soru formlarının güvenirlik katsayıları sırasıyla 0.92 ve 0.96 olup her iki soru formunun da yüksek düzeyde iç tutarlılığa sahip olduğu belirlenmiştir. Faktör analizleri sonucunda soru formlarının tek boyutlu yapıda olduğu görülmüştür.

Bulgular: Betimsel bulgulara göre hata yapma kaygısı puan ortalaması 36.70±8.84, öğrenmeye etkisi puan ortalaması ise 42.11±13.96 olarak bulunmuştur. Korelasyon analizi sonucunda iki değişken arasında pozitif yönlü, güçlü ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=0.62$, $p<0.001$). Regresyon analizi, hata yapma kaygısının öğrenme üzerindeki olumsuz etkilenmeyi anlamlı düzeyde yordadığını ve modelin varyansın %38.2'sini açıkladığını göstermiştir (RZ=0.382). ANOVA sonuçlarına göre puanlar, öğrencilerin stresle başa çıkma düzeyi, klinik yeterlilik algısı ve sınıf düzeyine göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0.05$). Stresle başa çıkma ve klinik yeterlilik düzeyi yüksek olan öğrencilerin daha düşük hata yapma kaygısı yaşadığı ve klinik öğrenme süreçlerinin daha az etkilendiği belirlenmiştir. Son sınıf öğrencilerinin ise daha düşük düşük klinik hata yapma kaygı düzeyine ve daha yüksek klinik yeterlilik algısına sahip olduğu görülmüştür.

Sonuç: Klinik hata yapma kaygısının klinik öğrenme üzerinde olumsuz etkisi olduğu ve öğrencilerin bireysel ve mesleki özelliklerinin bu süreçte ilişkisel rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: klinik öğrenme, ebelik eğitimi, klinik uygulama, klinik yeterlilik

Bildiri No: 6294

Sözlü Bildiri

Error-Related Anxiety in Clinical Practice: An Investigation into the Learning Experiences of Midwifery Students

Songül KURKUTATA[1], Hilal ARSLAN[1], Rabia BAYRAM[1], Meltem AYDIN BEŞEN[1]

[1] *Mersin University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Error-related anxiety experienced by midwifery students during clinical practice is considered an important factor affecting both learning processes and clinical performance. This study aimed to examine the relationship between error-related anxiety in clinical settings and learning processes among midwifery students.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with students enrolled in the 2nd, 3rd, and 4th years of the Midwifery Department at Mersin University Faculty of Health Sciences. It was aimed to reach the entire population, and a total of 217 students who agreed to participate constituted the sample. Data were collected using the "Clinical Error Anxiety Questionnaire" and the "Clinical Learning Difficulty Questionnaire Related to Error Anxiety," both developed by the researchers, and analyzed using SPSS. Descriptive statistics, Pearson correlation, simple linear regression, one-way ANOVA, and chi-square tests were used. The Cronbach's alpha coefficients were 0.92 and 0.96, respectively, indicating high internal consistency. Factor analyses showed that both instruments had a unidimensional structure.

Results: The mean score for error-related anxiety was 36.70±8.84, while the mean score for its effect on learning was 42.11±13.96. A positive, strong, and statistically significant relationship was found between the two variables ($r=0.62$, $p<0.001$). Regression analysis indicated that error-related anxiety significantly predicted negative impact on learning and explained 38.2% of the variance (RZ=0.382). ANOVA results showed significant differences in scores according to students' stress coping levels, clinical competence perceptions, and class levels ($p<0.05$). Students with higher stress coping skills and clinical competence perceptions had lower anxiety and were less affected in their clinical learning processes. Final-year students exhibited lower levels of clinical error anxiety and higher perceptions of clinical competence.

Conclusion: Clinical error-related anxiety negatively affects clinical learning, and students' individual and professional characteristics play a relational role in this process. Klinik Uygulamalarda Hata Yapma Kaygısı: Ebelik Öğrencilerinin Öğrenme Deneyimleri Üzerine Bir İnceleme

Anahtar Kelimeler: clinical learning, midwifery education, clinical practice, clinical competence

Bildiri No: 6313

Derleme Sözlü

Ebelik Kariyerinin Hastane Hizmetlerindeki Yeri: Güncel Yaklaşımlar ve Yasal Süreçler Üzerine Derleme

Ayşe AKYAR[1], Ayşegül DÖNMEZ[1,*]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Özet Metin: Kariyer, bireyin bilgi, beceri ve deneyimlerini geliştirerek mesleki hedeflerine ulaşma süreci olarak tanımlanırken, ebelik mesleği de sağlık sistemlerindeki sosyal, ekonomik ve politik dönüşümlerden doğrudan etkilenmektedir. Hastaneler, ebelerin yalnızca klinik bakım sundukları değil; aynı zamanda eğitim, danışmanlık ve kadın merkezli bakım yaklaşımlarını hayata geçirdikleri çok yönlü çalışma alanlarıdır. Ebeler; doğumhaneler, gebe izlem servisleri, lohusa ve yenidoğan bakım üniteleri, emzirme danışmanlığı, aile planlaması ve doğuma hazırlık eğitimleri gibi pek çok alanda aktif rol üstlenmektedir. Bu çok yönlü rol, mesleğin hem kapsamını genişletmekte hem de kariyer gelişimi açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Ancak küresel ölçekte yaklaşık 900.000 ebe açığı bulunması, ağır iş yükü, uzun ve düzensiz çalışma saatleri ile yetersiz kurumsal destek gibi faktörler, ebelerin mesleki doyumunu ve kariyer gelişimini olumsuz etkilemektedir. Tükenmişlik, rol karmaşası ve mesleki özerklik eksikliği özellikle hastane ortamında belirginleşmekte ve meslekte kalma isteğini azaltmaktadır. Uluslararası Ebelik Konfederasyonu (ICM) ve Dünya Sağlık Örgütü (WHO) tarafından belirlenen yetkinlik çerçeveleri, ebelerin eğitim, uygulama ve etik sorumluluklarını tanımlayarak küresel bir standart oluşturmaktadır. Bu çerçeveler, ebelerin gebelik öncesinden doğum sonrasına kadar bakım verebilen, özerk ve yetkin sağlık profesyonelleri olarak konumlandırılmasını desteklemektedir. Türkiye'de ise 2024 yılında yürürlüğe giren Ebelik Yönetmeliği ile ebelerin görev, yetki ve sorumlulukları daha net biçimde tanımlanmış; normal doğum yaptırma yetkisi yasal zemine oturtulmuş, "uzman ebe" ve "sorumlu ebe" gibi kariyer basamakları oluşturularak mesleki ilerleme olanakları genişletilmiştir. Buna rağmen uygulamada örgüt kültürü, hiyerarşik yapılar, mesleki baskılar ve toplumsal önyargılar ebelerin kariyer ilerlemesinde önemli engeller oluşturmaya devam etmektedir. Destekleyici çalışma ortamı, etkin liderlik, sürekli eğitim olanakları ve mesleki özerkliğin güçlendirilmesi, ebelerin iş tatminini artırırken anne ve yenidoğan bakım kalitesini de doğrudan iyileştirmektedir. Bu bağlamda, ebelik kariyerinin sürdürülebilir biçimde güçlendirilmesi hem ulusal politikaların etkin uygulanmasına hem de mesleğin toplumsal değerinin artırılmasına bağlı olduğu söylenebilir. Literatüre dayalı olarak hazırlanan bu makalede; Ebelik kariyerinin hastane hizmetlerindeki yeri, güncel yaklaşımlar ve yasal süreçler ile ilgili bilgilerin paylaşılması hedeflenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik Kariyeri, Sağlık Politikaları, Mesleki Özerklik

Bildiri No: 6313

Derleme Sözlü

The Place of Midwifery Careers in Hospital Services: A Review of Current Approaches and Legal Processes

Ayşe AKYAR[1], Ayşegül DÖNMEZ[1]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Abstract Text: While a career is defined as the process of an individual achieving their professional goals by developing their knowledge, skills, and experiences, the midwifery profession is directly affected by social, economic, and political transformations in healthcare systems. Hospitals are multifaceted work environments where midwives not only provide clinical care but also implement education, counseling, and women-centered care approaches. This multifaceted role both expands the scope of the profession and offers significant opportunities for career development. However, factors such as a global shortage of approximately 900,000 midwives, heavy workload, long and irregular working hours, and inadequate institutional support negatively impact the professional satisfaction and career development of midwives. Burnout, role confusion, and lack of professional autonomy are particularly pronounced in hospital settings and reduce the desire to remain in the profession. The competency frameworks established by the International Confederation of Midwives and the World Health Organization create a global standard by defining the education, practice, and ethical responsibilities of midwives. In Turkey, the Midwifery Regulation, which came into effect in 2024, more clearly defined the duties, authorities, and responsibilities of midwives; legally established the authority to perform normal deliveries; and expanded professional advancement opportunities by creating career stages such as "specialist midwife" and "responsible midwife." A supportive work environment, effective leadership, continuous education opportunities, and strengthened professional autonomy increase job satisfaction for midwives and directly improve the quality of maternal and newborn care. In this context, it can be said that the sustainable strengthening of the midwifery career depends both on the effective implementation of national policies and on increasing the social value of the profession. This article, prepared based on the literature, aims to share information about the place of the midwifery career in hospital services, current approaches, and legal processes.

Anahtar Kelimeler: Midwifery Career, Health Policies, Professional Autonomy

Bildiri No: 6320

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Obstetrik Şiddet Algısı ile Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Arasındaki İlişki ve Etkileyen Faktörler

Güleser ADA[1], Neslihan KOÇ[1], Asude MUSLU[1,*], Ayşe Nida DANACI[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ebelik öğrencilerinde obstetrik şiddet algısı ile gebelik öncesi doğum korkusu ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı ve kesitsel bir araştırma deseni ile kartopu örnekleme yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma, 1 Ekim 2025-1 Ocak 2026 tarihleri arasında Türkiye'nin yedi coğrafi bölgesinde öğrenim gören 505 ebelik öğrencisi ile çevrim içi ortamda gerçekleştirilmiştir. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Öğrencilerde Obstetrik Şiddet Algısı Ölçeği ve Kadın Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi, t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve basit doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,59±2,23'tür. Obstetrik şiddet algısı puan ortalaması 95,66±18,72, gebelik öncesi doğum korkusu puan ortalaması ise 38,40±11,66 olarak belirlenmiştir. Obstetrik şiddet algısı ile gebelik öncesi doğum korkusu arasında düşük düzeyde, pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r=0.102$, $p<0.05$). Regresyon analizi sonuçları, obstetrik şiddet algısının gebelik öncesi doğum korkusunun anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermiştir ($\beta=0.102$, $p=0.022$) ve model toplam varyansın %1'ini açıklamaktadır ($RZ=0.01$). Ayrıca obstetrik şiddet algısı ve gebelik öncesi doğum korkusu puanlarının sınıf düzeyine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.01$).

Sonuç: Çalışma bulguları, ebelik öğrencilerinde obstetrik şiddet algısının gebelik öncesi doğum korkusu ile ilişkili olduğunu ve eğitim sürecinin bu algı ve duygular üzerinde belirleyici bir rol oynadığını ortaya koymaktadır. Ebelik eğitiminde obstetrik şiddet farkındalığını artırmaya ve doğum korkusunu azaltmaya yönelik yapılandırılmış, erken dönemden başlayan ve eğitim süreci boyunca sürdürülen eğitim programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, ebe, obstetrik şiddet, doğum korkusu

Bildiri No: 6320

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Perceived Obstetric Violence and Preconception Fear of Childbirth Among Midwifery Students and Associated Factors

Güleser ADA[1], Neslihan KOÇ[1], Asude MUSLU[1], Ayşe Nida DANACI[1]

[1] *Bartin University*

Introduction - Aim: This study aimed to determine the relationship between perceived obstetric violence and pre-pregnancy fear of childbirth among midwifery students and to identify the factors influencing these variables.

Materials - Methods: This study was conducted using a descriptive and cross-sectional research design with snowball sampling. The research was carried out online between October 1, 2025, and January 1, 2026, with 505 midwifery students studying in seven geographical regions of Türkiye. Data were collected using the Personal Information Form, the Perception of Obstetric Violence Scale for Students, and the Women's Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale. Descriptive statistics, Pearson correlation analysis, independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and simple linear regression analysis were used for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 20.59 ± 2.23 years. The mean score for perceived obstetric violence was 95.66 ± 18.72, while the mean score for pre-pregnancy fear of childbirth was 38.40 ± 11.66. A low-level, positive, and statistically significant correlation was found between perceived obstetric violence and pre-pregnancy fear of childbirth ($r = 0.102$, $p < 0.05$). Regression analysis indicated that perceived obstetric violence was a significant predictor of pre-pregnancy fear of childbirth ($\beta = 0.102$, $p = 0.022$), explaining 1% of the total variance ($RZ = 0.01$). In addition, statistically significant differences were found in perceived obstetric violence and pre-pregnancy fear of childbirth scores according to academic year ($p < 0.01$).

Conclusion: The findings demonstrate that perceived obstetric violence among midwifery students is associated with pre-pregnancy fear of childbirth and that the educational process plays a determining role in shaping these perceptions and emotions. It is recommended that midwifery education programs incorporate structured educational interventions aimed at increasing awareness of obstetric violence and reducing fear of childbirth, beginning in the early stages of education and continuing throughout the training process.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, midwife, obstetric violence, fear of childbirth

Bildiri No: 6345

Sözlü Bildiri

Doğuma İlişkin Travma Algısının Annelik Fonksiyonları Üzerindeki Etkisi

Sibel Duman[1,*], Gülizar Çetin[1], Büşra İzol[1], Fatma Ayık[1]

[1] *Sinop Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum süreci doğal bir olay olmakla birlikte bazı kadınlar için travmatik bir deneyime dönüşebilmektedir. Doğum sırasında algılanan tehdit, korku ve olumsuz yaşantılar annenin psikolojik durumunu ve doğum sonrası işlevselliğini etkileyebilmektedir. Travmatik doğumun öz bakım, bebek bakımı, psikolojik durum ve annelik rolüne uyum gibi alanlarda olumsuz sonuçlar doğurabileceği bilinmektedir. Bu çalışmanın amacı, doğuma ilişkin travma algısının annelik fonksiyonları üzerindeki etkisini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırma kesitsel ve tanımlayıcı tipte olup, Sinop Atatürk Devlet Hastanesi kadın doğum servislerinde doğum sonrası dönemde yatan 150 anne ile yürütülmüştür. Veriler; Tanıtıcı Bilgi Formu, Doğuma İlişkin Travma Algısı Ölçeği (DİTAÖ) ve Barkin Annelik Fonksiyonu Ölçeği (BAFÖ) kullanılarak toplanmıştır. Veriler IBM SPSS Statistics 27 programında analiz edilmiş; tanımlayıcı istatistikler, Shapiro-Wilk testi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 28,96±7,03 olup çoğunluğu lise mezunu, çekirdek aile yapısına sahip ve çalışmamaktadır. Gebeliklerin yarıdan fazlası planlı olup büyük çoğunluğunda komplikasyon gelişmemiştir. DİTAÖ puan ortalaması 125,75±17,47, BAFÖ puan ortalaması 65,62±24,68 olarak belirlenmiştir. Regresyon analizinde model anlamlı bulunmuş ($F=10,883$; $p=0,001$) ve açıklayıcılığı %6,8 ($RZ=0,068$) olarak saptanmıştır. BAFÖ toplam puanının, DİTAÖ puanı üzerinde pozitif ve anlamlı bir yordayıcı olduğu belirlenmiştir ($\beta=0,262$; $p=0,001$). Ölçeklerin iç tutarlılığı Cronbach alfa katsayısı ile değerlendirilmiş olup, bu çalışmada DİTAÖ için 0,778; BAFÖ'nün geneli için 0,958 olarak bulunmuştur. BAFÖ alt boyutlarına ait Cronbach alfa katsayıları ise öz bakım için 0,787, anne psikolojisi için 0,817, bebek bakımı için 0,899, sosyal destek için 0,845 ve anneliğe uyum için 0,889 olarak hesaplanmıştır.

Sonuç: Doğuma ilişkin travma algısı ile annelik fonksiyonları arasında anlamlı bir ilişki bulunmaktadır. Annelik fonksiyonlarındaki artışın travma algısındaki artışla ilişkili olması, doğum sonrası değerlendirmelerin yalnızca fiziksel değil psikolojik boyutları da kapsaması gerektiğini göstermektedir. Travmatik doğum deneyimlerinin erken belirlenmesi ve bireyselleştirilmiş bakım yaklaşımlarının geliştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: " Doğum, travma algısı, annelik fonksiyonları"

Bildiri No: 6345

Sözlü Bildiri

The Effect of Perceived Childbirth Trauma on Maternal Functions

Sibel Duman[1], Gülizar Çetin[1], Büşra İzol[1], Fatma Ayık[1]

[1] *Sinop University*

Introduction - Aim: Childbirth, though natural, can be traumatic for some women. Perceived fear and negative experiences may affect psychological well-being and postpartum functioning. This study examines the effect of perceived birth trauma on maternal functions.

Materials - Methods: This cross-sectional, descriptive study included 150 postpartum mothers in the obstetrics and gynecology wards of Sinop Atatürk State Hospital. Data were collected using a Demographic Information Form, the Perceived Trauma Relating to Childbirth Scale, and the Barkin Maternal Function Scale, and analyzed with IBM SPSS Statistics 27 using descriptive statistics, the Shapiro-Wilk test, and multiple linear regression. Statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: The participants' mean age was 28.96 ± 7.03; the majority were high school graduates, lived in nuclear families, and were not employed. More than half of the pregnancies were planned, and the vast majority did not result in complications. The mean DITAÖ score was 125.75 ± 17.47, and the mean BAFÖ score was 65.62 ± 24.68. In the regression analysis, the model was found to be significant ($F = 10.883$; $p = 0.001$), and its explanatory power was determined to be 6.8% ($RZ = 0.068$). It was determined that the total BAFÖ score is a positive and significant predictor of the DİTAÖ score ($\beta=0.262$; $p=0.001$). The internal consistency of the scales was evaluated using Cronbach's alpha, which was found to be 0.778 for DİTAÖ and 0.958 for the overall BAFÖ in this study. The Cronbach's alpha coefficients for the BAFÖ subscales were calculated as 0.787 for self-care, 0.817 for maternal psychology, 0.899 for infant care, 0.845 for social support, and 0.889 for adaptation to motherhood.

Conclusion: A significant relationship exists between perceived birth trauma and maternal functioning. The positive association suggests that postpartum evaluations should address both physical and psychological aspects. Early recognition of traumatic birth experiences and individualized care planning are essential.

Anahtar Kelimeler: "Childbirth, perception of trauma, maternal functions"

Bildiri No: 6355

Derleme Sözlü

Oral Glukoz Tolerans Testi (OGTT) Tartışmaları: Efsaneler, Kanıtlar ve Ebelerin Rolü

Tuana Buse Arı[1,*], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Gestasyonel diyabet mellitus (GDM), gebelik sırasında ortaya çıkan en yaygın metabolik bozukluklardan biri olup, maternal ve fetal açıdan kısa ve uzun vadeli olumsuz sonuçlara yol açabilen doğum öncesi bakımın önemli bileşenlerinden biridir. Erken tanı ve uygun müdahale, maternal ve fetal risklerin azaltılmasında kritik bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda, Oral Glukoz Tolerans Testi (OGTT), gestasyonel diyabetin erken dönemde saptanmasında yaygın olarak kullanılan bir tarama yöntemidir. Oral glukoz tolerans testi (OGTT) GDM tarama/tanı süreçlerinde yaygın olarak kullanılmasına karşın, "gereksiz", "bebeğe zarar verir" veya "tek başına tüm riski ortadan kaldırır" gibi iddialar nedeniyle klinik pratikte ve toplumda tartışmalı bir başlık haline gelmiştir. Literatürde, gebelerin OGTT'ye yönelik bilgi ve farkındalık düzeyleri, test yaptırma kararları ve testin kabul oranlarının sosyo-demografik ve psikolojik faktörlerden etkilendiği bildirilmektedir. Ayrıca, medya ve sosyal çevrenin gebelerin test yaptırma kararlarında önemli bir rol oynadığı vurgulanmaktadır.

Maternal glisemideki artışın advers perinatal sonuçlarla ilişkili olduğuna dair bulgular, GDM taramasının önemini desteklemektedir. GDM'nin saptanması ve uygun yönetimi ile belirli olumsuz sonuçların azaltılabildiği bildirilmektedir. Kılavuzlar arasındaki tarama yaklaşımı farklılıkları, "test var/yok" ikileminden ziyade sağlık sistemi kapasitesi, maliyet-etkinlik, aşırı tanı olasılığı, erişilebilirlik ve popülasyon risk profili gibi parametrelerle ilişkilidir. Ebe; bilgilendirilmiş onam, test öncesi hazırlığın doğru yönetimi, test günü konfor ve uyumun desteklenmesi, sonuçların anlaşılır biçimde açıklanması, yaşam tarzı danışmanlığı, glukoz izlemi eğitimi ve postpartum dönemde diyabet riskine yönelik yönlendirme basamaklarında kilit rol oynamaktadır. Bu derlemenin amacı, OGTT'ye yönelik yaygın efsaneleri kanıt temeliyle karşılaştırmak, farklı kılavuz yaklaşımlarının gerekçelerini çerçevelemek ve ebelerin OGTT sürecindeki rolünü kanıta dayalı ebelik bakışıyla ortaya koymaktır. OGTT tartışması, kanıt temelli ve bağlama duyarlı bir çerçevede ele alınmalı; ebelik uygulaması ise standartlaştırılmış bilgilendirme ve güçlü risk iletişimi ile tarama sürecinin kalitesini artırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: "gestasyonel diyabet, oral glukoz tolerans testi (OGTT), gebelikte şeker yükleme testi, kanıta dayalı ebelik, doğum öncesi bakım"

Bildiri No: 6355

Derleme Sözlü

Diabetes on the Oral Glucose Tolerance Test (OGTT): Myths, Evidence, and the Role of Midwives

Tuana Buse Arı[1], Seda Serhatlıoğlu[1]

[1] *Antalya Bilim University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Gestational diabetes mellitus (GDM) is one of the most common metabolic disorders that occurs during pregnancy and constitutes an important component of antenatal care due to its potential short- and long-term adverse maternal and fetal outcomes. In this context, the Oral Glucose Tolerance Test (OGTT) is a widely used screening method for the early detection of gestational diabetes. Although OGTT is commonly used in GDM screening and diagnostic processes, it has become a controversial topic in both clinical practice and society due to claims such as being “unnecessary,” “harmful to the baby,” or “eliminating all risks on its own.” Media and social environments are emphasized as playing a significant role in pregnant women’s decisions about whether to take the test. Evidence indicating that increases in maternal glycemia are associated with adverse perinatal outcomes supports the importance of GDM screening. It has been reported that certain negative outcomes can be reduced through the detection and appropriate management of GDM. Differences in screening approaches among guidelines are related not to a simple “test versus no test” dilemma, but rather to parameters such as health system capacity, cost-effectiveness, potential overdiagnosis, accessibility, and population risk profile. Midwives play a key role in obtaining informed consent, properly managing pre-test preparation, supporting comfort and compliance on the test day, clearly explaining results, providing lifestyle counseling, offering glucose monitoring education, and guiding women regarding diabetes risk in the postpartum period. The aim of this review is to compare common myths about OGTT with evidence-based findings, to frame the rationale behind different guideline approaches, and to present the role of midwives in the OGTT process from an evidence-based midwifery perspective. The OGTT debate should be addressed within evidence-based and context-sensitive framework; midwifery practice should enhance the quality of the screening process through standardized information and strong risk communication.

Anahtar Kelimeler: “gestational diabetes, oral glucose tolerance test (OGTT), glucose loading test in pregnancy, evidence-based midwifery, antenatal care”

Bildiri No: 6406

Derleme Sözlü

Savaş ve Afetlerde Sessiz Kahramanlar: Anne–Bebek Sağlığının Korunmasında Ebe ve Hemşirenin Yaşam Kurtarıcı Rolü

Kadriye Dumlu[1,*], Merve Köklü[1], Fidan Özdemir[2], Hayru Nisa Doğan[2], Sıla Ünal[2], Ayşe Eminov[2]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

[2] *Kocaeli Sağlik ve Teknoloji Üniversitesi,*

Özet Metin: Savaş ve Afetlerde Sessiz Kahramanlar: Anne–Bebek Sağlığının Korunmasında Ebe ve Hemşirenin Yaşam Kurtarıcı Rolü

Kadriye Dumlu1 , Merve Köklü[1], Fidan ÖzdemirZ, Hayru Nisa DoğanZ , Sıla ÜnalZ, Ayşe EminovZ
[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli.
Z Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, Kocaeli.

Amaç: Bu derleme, savaş ve afet ortamlarında anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında ebe ve hemşirelerin rollerini ve bakım uygulamalarının maternal-neonatal sonuçlara etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, 2020-2026 yılları arasında PubMed ve Google Akademik veri tabanlarında yayımlanan çalışmaların incelendiği anlatısal literatür derlemesi olarak yürütülmüştür. “Anne sağlığı”, “yenidoğan sağlığı”, “ebelik bakımı”, “hemşirelik bakımı”, “afet”, “çatışma” ve “insani yardım” anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Uygun çalışmalar tematik olarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Bulgular, savaş ve afetlerin antenatal bakım hizmetlerinde aksama, güvenli doğuma erişimde azalma, acil obstetrik bakım yetersizliği ve sevk sistemlerinde bozulmalara neden olduğunu göstermektedir. Bu durum maternal ve neonatal mortalite artışı, preterm doğum, düşük doğum ağırlığı ve enfeksiyonlarla ilişkilidir. Psikososyal travma ve sağlık hizmetine erişim eşitsizlikleri gebeler ve yenidoğanlar üzerinde ek risk oluşturmaktadır. Ebe ve hemşirelerin riskli gebeliklerin erken tanılanması, güvenli doğumun sürdürülmesi, postpartum bakım, yenidoğan resüsitasyonu, emzirme desteği ve enfeksiyon kontrolünde kritik roller üstlendiği belirlenmiştir. Ayrıca psikososyal destek, toplum temelli müdahalelerin koordinasyonu ve sınırlı kaynakların etkin kullanımında önemli katkılar sundukları görülmektedir. Afet hazırlık eğitimleri, simülasyon uygulamaları ve mobil sağlık hizmetlerinin olumlu sonuçlar sağladığı bildirilmektedir.

Sonuç: Ebe ve hemşireler savaş ve afetlerde yalnızca bakım sunan profesyoneller değil, yaşam kurtarıcı insani müdahale aktörleridir. Bu profesyonellerin güçlendirilmesi, afet duyarlı sağlık sistemlerinin geliştirilmesi ve bakım sürekliliğinin sağlanması maternal ve neonatal sonuçların iyileştirilmesi açısından kritik önemdedir.

Anahtar Kelimeler: Afet, savaş, anne-yenidoğan sağlığı, ebelik, hemşirelik

Bildiri No: 6406

Derleme Sözlü

Silent Heroes in War and Disasters: The Life-Saving Role of Midwives and Nurses in Protecting Maternal and Infant Health

Kadriye Dumlu[1], Merve Köklü[1], Fidan Özdemir[2], Hayru Nisa Doğan[2], Sıla Ünal[2], Ayşe Eminov[2]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

[2] *Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi,*

Abstract Text: Silent Heroes in War and Disasters: The Life-Saving Role of Midwives and Nurses in Protecting Maternal and Infant Health

Abstract

Aim: This review aims to examine the roles of midwives and nurses in protecting maternal and newborn health in war and disaster settings and to evaluate the impact of their care practices on maternal and neonatal outcomes.

Methods: This study was conducted as a narrative literature review based on studies published between 2020 and 2026 in PubMed and Google Scholar. The search strategy included the keywords “maternal health,” “newborn health,” “midwifery care,” “nursing care,” “disaster,” “conflict,” and “humanitarian settings.” Peer-reviewed studies addressing maternal and neonatal healthcare in crisis contexts were identified and analyzed through thematic synthesis.

Results: Findings indicate that war and disaster settings cause major disruptions in healthcare systems, including interruptions in antenatal care, reduced access to safe childbirth, inadequate emergency obstetric services, and weakened referral mechanisms. These disruptions are associated with increased maternal and neonatal mortality, preterm birth, low birth weight, infections, and malnutrition. In addition, psychosocial trauma, displacement, and inequalities in access to care create further risks for pregnant women and newborns. Midwives and nurses play critical roles in maintaining antenatal follow-up, early identification of high-risk pregnancies, ensuring safe delivery, providing postpartum care, neonatal resuscitation, breastfeeding support, and infection prevention. Furthermore, they contribute through psychosocial support, health education, coordination of community-based interventions, and effective management of limited resources. Evidence also suggests that disaster preparedness training, simulation-based learning, and mobile health services contribute positively to maternal and neonatal outcomes.

Conclusion: In war and disaster settings, midwives and nurses are not only healthcare providers but also essential humanitarian actors directly influencing maternal and newborn survival. Strengthening these professionals, developing disaster-responsive health systems, and ensuring continuity of care are key strategies to reduce maternal

context-specific care models into disaster management policies are crucial for improving outcomes in vulnerable populations.

Keywords: Disaster, War, Maternal Health, Newborn Health, Midwifery, Nursing.

Anahtar Kelimeler: Disaster, war, maternal health, newborn health, midwifery, nursing

Bildiri No: 6425

Derleme Sözlü

Doğum eyleminin yönetiminde amniyotomi: doğum süreci, maternal ve neonatal sonuçlar üzerine etkilerinin kanıta dayalı incelenmesi

Ebrar nida özdoğan[1,*], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol üniversitesi sağlik bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Amniyotomi; amniyotik membranların bir müdahale ile açılması işlemidir. Bu işlem özel tasarlanmış amniyotomi kancaları aracılığıyla gerçekleştirilen invaziv bir girişimdir. Amniyotominin oksitosini uyaran prostaglandinleri serbest bırakarak uterus kasılmalarının gücünü ve etkinliğini arttıracağı bilinmektedir. Doğum eylemini başlatmak veya süreci desteklemek amacıyla amniyotomi uygulanabilmektedir. Bu işlemin endikasyonları olduğu kadar; malprezentasyon ve vasa previa gibi kontrendikasyonları ile intrapartum koryoamniyonit gibi ciddi komplikasyon riskleri bulunmaktadır. Bu derlemenin amacı; amniyotomi kavramını tanımlamak, işlemin maternal ve neonatal sonuçlar üzerindeki etkilerini incelemek ve bu süreçte ebelerin kanıta dayalı uygulama sorumluluklarını tartışmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir. Literatür taraması Türkçe ve İngilizce olarak; "ebelik" "amniyotomi", "doğum" ve "kanıta dayalı uygulamalar" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Mevcut çalışmalarda amniyotominin doğum süresini kısalttığı, sezaryen oranı ve yenidoğan sonuçlarında anlamlı bir iyileşme sağlamadığına dair bulgular tespit edilmiştir. Ayrıca WHO'nun 2018 yılında yayınladığı pozitif doğum deneyimi rehberinde amniyotominin, tek başına doğumu hızlandırmak amacıyla kullanılmasının yetersiz olduğu ve rutin olarak uygulanmaması gerektiği yer almaktadır.

Sonuç: Bakım verici rolleri ile doğum anında kadınları destekleyen ebeler amniyotomi hakkında bilgi sahibi olmalı, süreci yönetmeli ve konu ile ilgili güncel çalışmaları ve rehberleri takip etmelidir. Ebeler aynı zamanda gebeleri amniyotominin riskleri hakkında bilgilendirmeli ve multidisipliner bir şekilde doğumu uygun kanıta dayalı uygulamalar ile planlamalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, amniyotomi, doğum, kanıta dayalı uygulamalar"

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 6425

Derleme Sözlü

Amniotomy in the management of labor: An evidence-based review of its effects on the labor process and maternal and neonatal outcomes

Ebrar nida özdoğan[1], Birsen arıkan[1]

[1] *Ankara medipol university faculty of health Sciences, department of midwifery*

Abstract Text: Objective: Amniotomy is the procedure of artificially rupturing the amniotic membranes. This procedure is an invasive intervention performed using specially designed amniotomy forceps. It is known that amniotomy increases the strength and effectiveness of uterine contractions by releasing prostaglandins that stimulate oxytocin. Amniotomy may be performed to induce labor or to support the labor process. While there are indications for this procedure, there are also contraindications such as malpresentation and vasa previa, as well as risks of serious complications such as intrapartum chorioamnionitis. The purpose of this review is to define the concept of amniotomy, examine the procedure's effects on maternal and neonatal outcomes, and discuss midwives' responsibilities regarding evidence-based practice in this process.
Materials and Methods: This study is a review based on an examination of the national and international literature. The literature review was conducted in both Turkish and English using the keywords "midwifery," "amniotomy," "childbirth," and "evidence-based practices."
Results: Current studies have found that amniotomy shortens the duration of labor but does not result in a significant improvement in cesarean section rates or neonatal outcomes. Furthermore, the WHO's 2018 guidelines on positive birth experiences state that amniotomy, when used alone to accelerate labor, is insufficient and should not be performed routinely.
Conclusion: Midwives who support women during childbirth in their caregiving roles should be knowledgeable about amniotomy, manage the procedure, and stay abreast of current research and guidelines on the subject. Midwives should also inform pregnant women about the risks of amniotomy and plan the birth in a multidisciplinary manner using evidence-based practices.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery, amniotomy, childbirth, evidence-based practices"

Bildiri No: 6435

Derleme Sözlü

Fetal İyilik Hali İzleminde Yenilikçi Yaklaşımlar

Özlem Çelik[1,*], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dali, Kocaeli.*

Özet Metin: Fetal iyilik hali; fetüsün büyüme, aktivite ve oksijenasyon gibi biyofiziksel parametrelerle değerlendirildiği kapsamlı bir süreci tanımlamaktadır. Fetal izlemin temel amacı, intrapartum dönemde asidemi ve hipoksi gibi hayati riskleri erkenden saptayarak maternal ve neonatal sonuçları iyileştirmektir. Bu çalışma, fetal iyilik hali izlemindeki geleneksel yöntemleri ve güncel teknolojik gelişmeleri incelemeyi amaçlamaktadır. Klinik uygulamada düşük riskli gebeliklerde aralıklı oskültasyon (IA), kadının hareket özgürlüğünü desteklemesi ve gereksiz müdahaleleri önlemesi nedeniyle temel yöntem olarak önerilmektedir. Buna karşın, riskli durumlarda tercih edilen sürekli kardiyotokografi (KTG), gözlemci içi değişkenlik ve yüksek yanlış pozitiflik oranları gibi sınırlılıklara sahip olup sezaryen oranlarında artışa yol açabilmektedir. Teknolojik ilerlemelerle birlikte, kardiyotokografi verilerinin analizinde yapay zekâ tabanlı karar destek sistemleri ve bilgisayarlı analiz yöntemleri geliştirilmiştir. Bu sistemler, fetal parametreleri daha objektif ve şeffaf bir şekilde yorumlayarak klinik karar verme sürecinde standardizasyonu sağlamayı hedeflemektedir. Ayrıca, kablosuz internet erişimi sayesinde yaygınlaşan uzaktan dijital izlem sistemleri, hastane dışı kardiyotokografi takibini mümkün kılarak hasta özerkliğini artırma ve sağlık sistemi üzerindeki ekonomik yükü azaltma potansiyeli taşımaktadır. Fetal iyilik hali izlemi yalnızca teknik bir veri takibi değil, güncel kılavuzlar eşliğinde yürütülen bir güvenlik kültürüdür. Yenilikçi dijital çözümlerin klinik uygulamaya entegrasyonu fetal güvenliği artırmada umut verici olsa da ebelerin kadın merkezli ve bütüncül bakım yaklaşımı fetal sağlığın yönetiminde kritik rolünü korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: "Fetal İyilik Hali, Kardiyotokografi, Aralıklı Oskültasyon, Yapay Zeka, Fetal İzlem"

Bildiri No: 6435

Derleme Sözlü

Innovative Approaches in Fetal Well-Being Monitoring

Özlem Çelik[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli.*

Abstract Text: Fetal well-being describes a comprehensive process in which the fetus is evaluated based on biophysical parameters such as growth, activity, and oxygenation. The primary purpose of fetal monitoring is to improve maternal and neonatal outcomes by detecting vital risks such as acidemia and hypoxia early during the intrapartum period. This study aims to examine traditional methods and current technological advancements in fetal well-being monitoring.

In clinical practice, intermittent auscultation (IA) is recommended as the primary method for low-risk pregnancies because it supports the woman's freedom of movement and prevents unnecessary interventions. On the other hand, continuous cardiotocography (CTG), which is preferred in high-risk cases, has limitations such as intra-observer variability and high false-positive rates, and may lead to an increase in cesarean section rates. With technological advancements, artificial intelligence-based decision support systems and computerized analysis methods have been developed for the analysis of cardiotocography data. These systems aim to ensure standardization in the clinical decision-making process by interpreting fetal parameters in a more objective and transparent manner. Additionally, remote digital monitoring systems, which have become widespread thanks to wireless internet access, hold the potential to increase patient autonomy by enabling outpatient cardiotocography monitoring and reduce the economic burden on the healthcare system.

Fetal well-being monitoring is not merely a technical data tracking process; it is a safety culture guided by current guidelines. While the integration of innovative digital solutions into clinical practice holds promise in enhancing fetal safety, midwives' woman-centered and holistic care approach retains its critical role in managing fetal health.

Anahtar Kelimeler: "Fetal Well-Being, Cardiotocography, Intermittent Auscultation, Artificial Intelligence, Fetal Monitoring "

Bildiri No: 6512

Derleme Sözlü

Simülasyon Temelli Eğitimin Ebelik Öğrencilerinin Klinik Becerilerine Etkisi: Literatür Derlemesi

Rukiye Karabacak[1,*], Ayşe Çuvadar[1]

[1] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Günümüzde ebelik eğitiminde hasta güvenliğini artırmak ve öğrencilerin klinik uygulamalara daha hazırlıklı katılımını sağlamak amacıyla simülasyon temelli öğretim yöntemlerinin kullanımı giderek artmaktadır. Bu nedenle simülasyon uygulamalarının ebelik öğrencilerinin klinik becerilerinin gelişimine katkısının ortaya konulması önem taşımaktadır. Bu derlemenin amacı, simülasyon temelli eğitimin ebelik öğrencilerinin klinik becerileri, klinik karar verme, öz güven ve mesleki yeterlilikleri üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmaların değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma literatür derlemesi olarak planlanmıştır. Ebelik öğrencilerinde simülasyon temelli eğitimin klinik beceriler üzerindeki etkisini inceleyen ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir. Konu ile ilgili araştırmalar; araştırma tasarımı, örneklem özellikleri, kullanılan simülasyon türleri ve elde edilen temel sonuçlar açısından değerlendirilmiştir. Derlemeye dahil edilen çalışmaların bulguları karşılaştırmalı olarak analiz edilerek yorumlanmıştır.

Bulgular: İncelenen çalışmaların büyük çoğunluğu simülasyon temelli eğitimin ebelik öğrencilerinin klinik beceri performansını, klinik karar verme becerisini ve öz güven düzeyini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Özellikle yüksek gerçeklik düzeyine sahip simülasyon uygulamalarının doğum yönetimi, obstetrik acil durumların yönetimi ve iletişim becerilerinin geliştirilmesinde etkili olduğu bildirilmiştir. Ayrıca simülasyon temelli eğitimlerin öğrencilerin hata yapma kaygısını azaltarak güvenli bir öğrenme ortamı sağladığı ve klinik uygulamalara uyumlarını kolaylaştırdığı belirtilmektedir.

Sonuç: Simülasyon temelli eğitim, ebelik öğrencilerinin klinik becerilerinin geliştirilmesinde etkili ve güvenli bir öğretim yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Bu nedenle ebelik eğitim programlarında simülasyon uygulamalarının daha yaygın şekilde kullanılması önerilmektedir. Ayrıca farklı simülasyon yöntemlerinin eğitim çıktıları üzerindeki etkilerini inceleyen daha kapsamlı araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: “Simülasyon temelli eğitim, ebelik öğrencileri; klinik beceriler, ebelik eğitimi, klinik yeterlilik”

Bildiri No: 6512

Derleme Sözlü

The Effects of Simulation-Based Education on Midwifery Students' Clinical Skills: A Literature Review

Rukiye Karabacak[1], Ayşe Çuvadar[2]

[1] *Karabuk University*

[2] *Karabuk Univesity*

Abstract Text: Objective: Today, the use of simulation-based teaching methods in midwifery education is increasingly widespread in order to enhance patient safety and ensure that students participate in clinical practice more effectively prepared. Therefore, it is important to reveal the contribution of simulation practices to the development of clinical skills among midwifery students. The aim of this review is to evaluate studies examining the effects of simulation-based education on midwifery students' clinical skills, clinical decision-making, self-confidence, and professional competence.

Materials and Methods: This study was designed as a literature review. National and international studies examining the effects of simulation-based education on the clinical skills of midwifery students were reviewed. The relevant studies were evaluated in terms of research design, sample characteristics, types of simulation used, and main outcomes. The findings of the included studies were comparatively analyzed and interpreted.

Results: The majority of the reviewed studies indicate that simulation-based education positively affects midwifery students' clinical skill performance, clinical decision-making abilities, and levels of self-confidence. In particular, high-fidelity simulation applications have been reported to be effective in improving skills related to birth management, the management of obstetric emergencies, and communication. In addition, simulation-based education is reported to reduce students' anxiety about making mistakes, provide a safe learning environment, and facilitate their adaptation to clinical practice.

Conclusion: Simulation-based education stands out as an effective and safe teaching method for improving the clinical skills of midwifery students. Therefore, the wider integration of simulation applications into midwifery education programs is recommended. Furthermore, more comprehensive studies are needed to examine the effects of different simulation methods on educational outcomes.

Anahtar Kelimeler: "Simulation-based education, midwifery students, clinical skills, midwifery education, clinical competence"

Bildiri No: 6515

Derleme Sözlü

Yenidoğanlarda İnvaziv Girişimlerde Nonfarmakolojik Ağrı Yönetimi

Hayat Şimşek[1,*], Mevlüde Rümeysa Yıldırım[1], Ezgi Nur Özdemir[1], Sümeyra Damsarsan[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Külliyesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Ağrı; hastalık, travma ve çeşitli tıbbi girişimler sonucunda ortaya çıkan, bireyi hem fizyolojik hem de psikolojik açıdan etkiler, günümüzde beşinci vital bulgu olarak kabul edilir. Hastane ortamında uygulanan invaziv işlemler ağrılı girişimlerdir. Yenidoğanlar, yaşamlarının ilk günlerinden itibaren bu tür ağrılı girişimlere maruz kalabilmektedir. Özellikle yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde izlenen preterm bebeklerin, invaziv girişimlere daha sık maruz kaldıkları bilinmektedir.

Bu erken dönemde yaşanan ağrı deneyimleri anne-bebek bağlanmasını, emzirme sürecini ve büyüme-gelişmeyi olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu nedenle literatür, yenidoğanlarda ağrının azaltılmasında non-farmakolojik yöntemlerin etkin biçimde kullanılmasını önermektedir. Yapılan bir çalışmada periferik intravenöz kateterizasyon sırasında kullanılan müzikli ve hareketli oyuncakların, dikkat dağıtarak ağrı algısını azalttığı ve kolay uygulanabilir olması nedeniyle tercih edilebileceği belirtilmektedir. Benzer şekilde, kan alma işlemi öncesinde kısa süreli (yaklaşık iki dakika) bölgesel masaj uygulamasının ağlama süresini kısalttığı bildirilmektedir. Bunun yanı sıra %24'lük sükroz uygulamasının ağrıyı azaltmada etkili olduğu, emzikle kullanıldığında ise bu etkinin daha da arttığı vurgulanmaktadır. Yenidoğan için tanıdık bir uyaran olan anne sütü kokusunun da işlem sırasında ağrı yönetimine katkı sağladığı bilinmektedir. Ayrıca kanguru bakımının invaziv girişimler sırasında ağrı algısını azaltmada etkili olduğu gösterilmiştir. Bazı çalışmalarda, invaziv girişim öncesi uygulanan ılık uygulamaların periferik dolaşımı artırarak işlem süresini kısalttığı ve dolaylı olarak ağrıyı azalttığı bildirilmektedir. Ancak yenidoğanlarda termal regülasyonun hassasiyeti nedeniyle özellikle soğuk uygulamalar rutin olarak önerilmemekte, dikkatli uygulanması gerektiği vurgulanmaktadır. Preterm yenidoğanlarda ise intravenöz işlemler sırasında göz kapama ve masaj gibi uygulamaların, işlem sonrası ağrı algısını azalttığı bildirilmektedir.

Sonuç olarak, mevcut literatür nonfarmakolojik yöntemlerin hem term hem de preterm yenidoğanlarda ağrı algısını azaltmada etkili olduğunu ortaya koymaktadır. Yenidoğanlarla en sık temas eden sağlık profesyonellerinden biri olan ebelerin bu süreçteki rolü oldukça kritiktir. Bu doğrultuda, başta ebeler olmak üzere tüm sağlık profesyonellerine yönelik eğitimlerin artırılması, yenidoğanda ağrı yönetiminin kalitesini doğrudan etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan,Ağrı,Nonfarmakolojik

Bildiri No: 6515

Derleme Sözlü

Non-Pharmacological Pain Management in Invasive Procedures in Newborns

Hayat Şimşek[1], Mevlüde Rümeysa Yıldırım[1], Ezgi Nur Özdemir[1], Sümeyra Damsarsan[1]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Pain; occurs as a result of illness, trauma and many other medical interventions. Affects individuals in physiologically and psychologically, and is currently accepted as the fifth vital sign. Invasive procedures performed in hospital setting are painful interventions. Newborns might be exposed to these painful procedures from the very first days in their life. It is known that preterm infants, especially those monitored in neonatal intensive care units, are exposed to invasive interventions more frequently. The experiences during this early period might affect negatively mother baby relationship, the breastfeeding process, growth and development. Due to this reason, the literature recommends the effective use of non-pharmacological methods to reduce pain in newborns. One study shows that musical and moving toys which are used during peripheral intravenous catheterization reduces pain perception by distracting attention and could be preffered because they are easy to apply. Furthermore, it has been reported that a short regional massage(nearly two minutes) before blood sampling shortens crying duration. Also, the use of 24% sucrose has been emphasized as effective in decreasing pain affect, and this affect boosts further when combined with a pacifier. It is also known that the smell of milk from mother, a familiar stimulus for newborns, contributes to pain management during procedures. Likewise, kangaroo care has been shown to be effective in reducing pain perception during invasive interventions. Some of the studies have reported that warm applications before invasive procedures increase periphal circulation, shorten the time and indirectly reduces the pain. Nevertheless, due to the sensivity of thermal regulation in newborns, especially cold applications are not routinely recommended. They should be applied with caution. In preterm newborns, practices such as eye covering or massage during intravenous procedures have also been reported to decrease pain perception after the procedure. In light of these findings, the current literature demonstrates that non-pharmacological methods are effective in reducing pain perception in newborns. The role of midwives among the healthcare professionals most frequently in contact with newborns is highly critical in this process. Thus, increasing training programs for all healthcare professionals will directly improve the quality of pain management in newborns.

Anahtar Kelimeler: Newborn,Pain,Non-Pharmacological

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 6531

Sözlü Bildiri

Gebelerin Demografik ve Obstetrik Özelliklerinin Sürdürülebilir ve Sağlıklı Beslenme Davranışlarına Etkisi

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Tuana Macit[1,*], Aybüke Okur[1], Betül Geyik[1], Nursena Araca[1]

[1] *Sinop Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Gebelik dönemi, kadının beslenme gereksinimlerinin arttığı, beslenme tercihlerinin hem anne sağlığını hem de fetal gelişimi doğrudan etkilediği kritik bir süreçtir. Bu dönemde sürdürülebilir ve sağlıklı beslenme davranışlarının benimsenmesi, yalnızca gebelik sonuçlarını iyileştirmekle kalmayıp, uzun vadede toplum sağlığının geliştirilmesine de katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda araştırmada gebelerin demografik ve obstetrik özelliklerinin sürdürülebilir ve sağlıklı beslenme davranışlarına etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel bir çalışmadır. Araştırma 157 gebe ile yürütülmüştür. Veriler tanımlayıcı bilgi formu ve Sürdürülebilir ve Sağlıklı Beslenme Davranışları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler için sayı, yüzde, ortalama, ortanca ve standart sapma hesaplanmıştır. Normal dağılım gösteren değişkenler için iki grup farkı için bağımsız gruplarda t-testi, ikiden fazla grup arasındaki farklılıklar için ANOVA analizleri kullanılmıştır. İlişkili faktöreler Pearson korelasyon analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 29.84±5.48'dir. Gebelerin Sürdürülebilir ve Sağlıklı Beslenme Davranışları Ölçeği toplam puan ortalaması 4.43±0.63'dir. Gebelerin yaşı ile Sürdürülebilir ve Sağlıklı Beslenme Davranışları Ölçeği'nin Mevsime Özgü Gıdalar ve Gıda İsrafından Kaçınma, Hayvan Sağlığı ve Düşük Yağ alt boyutları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Gebenin eğitim durumu ile Et Tüketiminin Azaltılması alt boyutu, eşin eğitim durumu ile ise Düşük Yağ alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Gebelerin doğum öncesi bakım alma durumu açısından değerlendirildiğinde ise Mevsime Özgü Gıdalar ve Gıda İsrafından Kaçınma, Hayvan Sağlığı, Yerel Gıda ve ölçek toplam puanı üzerinde anlamlı fark olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Gebelerin sürdürülebilir ve sağlıklı beslenme davranışlarının genel olarak iyi düzeyde olduğu ve bu davranışların yaş ile bazı alt boyutlarda pozitif yönde ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca eğitim düzeyi ve doğum öncesi bakım alma durumu gibi sosyo-demografik ve obstetrik özelliklerin, beslenme davranışlarının belirli alt boyutları ve toplam puanı üzerinde anlamlı etkiler oluşturduğu saptanmıştır. Bu bulgular, sağlık personelinin gebelere yönelik bireyselleştirilmiş beslenme danışmanlığı ve eğitim programlarını planlamasında yol gösterici olabilir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, sürdürülebilir beslenme, prenatal bakım

Bildiri No: 6531

Sözlü Bildiri

The Effect of Demographic and Obstetric Characteristics of Pregnant Women on Sustainable and Healthy Eating Behaviors

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Tuana Macit[1], Aybüke Okur[1], Betül Geyik[1], Nursena Araca[1]

[1] *Sinop University*

Introduction - Aim: Pregnancy is a critical period during which a woman's nutritional needs increase, and her dietary choices directly impact both maternal health and fetal development. It is believed that adopting sustainable and healthy dietary behaviors during this period will not only improve pregnancy outcomes but also contribute to the long-term improvement of public health. Accordingly, this study aims to examine the effect of pregnant women's demographic and obstetric characteristics on sustainable and healthy eating behaviors.

Materials - Methods: This is a descriptive cross-sectional study. The study was conducted with 157 pregnant women. Data were collected using a descriptive information form and the Sustainable and Healthy Eating Behaviors Scale. For descriptive statistics, frequency, percentage, mean, median, and standard deviation were calculated. For variables showing a normal distribution, an independent samples t-test was used to compare differences between two groups, and ANOVA analyses were used to compare differences among more than two groups. Associated factors were examined using Pearson correlation analysis.

Results: The mean age of the pregnant women was 29.84 ± 5.48. The mean total score on the Sustainable and Healthy Eating Behaviors Scale was 4.43 ± 0.63. A statistically significant positive relationship was found between the pregnant women's age and the Scale of Sustainable and Healthy Eating Behaviors' subscales of Seasonal food and avoiding food waste, Animal welfare, and Low fat. A significant association was found between the pregnant woman's education and the "Meat reduction" subscale, and between the spouse's education and the "Low fat" subscale. Prenatal care status was significantly associated with "Seasonal foods and avoiding food waste," "Animal welfare," "Local food," and total scale scores.

Conclusion: It was determined that pregnant women generally exhibit good levels of sustainable and healthy dietary behaviors, and that these behaviors are positively associated with age in certain subdimensions. Additionally, it was found that sociodemographic and obstetric characteristics, such as educational level and receipt of prenatal care, have significant effects on specific subdimensions of dietary behaviors and the total score. These findings may serve as a guide for healthcare professionals in planning individualized nutrition counseling and education programs for pregnant women.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, sustainable nutrition, prenatal care

Bildiri No: 6532

Derleme Sözlü

Hamilelikte mikroplastikler: Anne-yenidoğan sağlığı ve ebelerin görünmeyen yönü

Çisem Baştarcan[1], Nehir Kerdiğe[1,*]

[1] *İstanbul Beykent Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, mikroplastiklerin (MP) gebelik süreci, fetal gelişim ve bebek sağlığı üzerindeki etkilerini literatür doğrultusunda incelemektir. Yöntem: Bu sistematik derleme kapsamında literatür taraması, Kasım 2025–Nisan 2026 tarihleri arasında Google Akademik ve PubMed veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde Türkçe ve İngilizce olarak "mikroplastikler", "yenidoğan", "anne" ve "ebe" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son beş yıl içerisinde yayımlanmış, tam metnine ulaşılan ve mikroplastiklerin immün sistem, plasenta ve bebek sağlığı üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmalar dahil edilmiştir. Tarama sonucunda toplam 57 çalışmaya ulaşılmış (Google Akademik: 25; PubMed: 32), çalışmalar başlık ve özetlerine göre incelenmiş, yinelenenler çıkarılmış ve dahil edilme kriterlerine uymayanlar elenmiştir. Nihai olarak 4 çalışma sistematik incelemeye dahil edilmiştir. Bulgular: İncelenen çalışmalar, mikroplastiklerin insan vücudunda plasenta, akciğer, karaciğer, anne sütü ve kanda bulunabildiğini göstermektedir. Anne dolaşımı yoluyla plasentaya ulaşan mikroplastiklerin; düşük doğum ağırlığı, kısa doğum uzunluğu ve düşük Apgar skoru gibi olumsuz neonatal sonuçlarla ilişkili olduğu bildirilmiştir. Bebeklerin gelişimsel davranışları (emekleme, nesneleri ağza alma) nedeniyle mikroplastiklere yetişkinlere kıyasla daha fazla maruz kaldığı belirlenmiştir. Plastik biberon ve emziklerin yüksek sıcaklıkta sterilizasyonu veya mikrodalgada ısıtılması, süte geçen mikroplastik miktarını artırmaktadır. Ayrıca tek kullanımlık süt saklama poşetleri, göğüs pompaları, ambalajlı bebek mamaları, sentetik tekstil ürünleri ve plastik oyuncaklar başlıca maruziyet kaynaklarıdır.
Sonuç: Gebelik ve erken çocukluk dönemi mikroplastik maruziyetine karşı en hassas dönemlerdir. Maruziyetin azaltılması için cam ürünlerin tercih edilmesi, doğal lifli tekstillerin kullanılması ve plastik ürünlerin güvenli kullanımına yönelik farkındalığın artırılması önerilmektedir. Ebelerin bu konuda danışmanlık rolü toplum sağlığı açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Mikroplastikler, yenidoğan, anne, ebe

Bildiri No: 6532

Derleme Sözlü

Microplastics in pregnancy: maternal-newborn health and the hidden role of midwives

Çisem Baştarcan[1], Nehir Kerdiğe[1]

[1] *Istanbul Beykent University*

Abstract Text: Introduction and Aim: This study aims to examine the effects of microplastics (MPs) on pregnancy, fetal development, and infant health based on current literature.

Methods: This systematic review was conducted between November 2025 and April 2026 using Google Scholar and PubMed databases. The keywords “microplastics”, “newborn”, “mother” and “midwife” were searched in both Turkish and English. Studies published within the last five years, with full-text availability, and investigating the effects of MPs on the immune system, placenta, and infant health were included. A total of 57 studies were identified (Google Scholar: 25; PubMed: 32). The studies were screened by title and abstract, duplicates were removed, and those not meeting the inclusion criteria were excluded. Finally, 4 studies were included in the systematic review.

Results: The reviewed studies indicate that microplastics can be detected in human tissues, including the placenta, lungs, liver, breast milk, and blood. MPs reaching the placenta via maternal circulation have been associated with adverse neonatal outcomes such as low birth weight, shorter birth length, and low Apgar scores. Due to developmental behaviors such as crawling and mouthing objects, infants are exposed to higher levels of microplastics compared to adults. High-temperature sterilization of plastic feeding bottles and pacifiers, as well as microwave heating, significantly increases microplastic release into milk. Additionally, single-use milk storage bags, breast pumps, packaged infant foods, synthetic textiles, and plastic toys are identified as major exposure sources.

Conclusion: Pregnancy and early childhood are the most vulnerable periods for microplastic exposure. Reducing exposure by preferring glass products, using natural textiles, and promoting safe use of plastic materials is recommended. Raising awareness through midwifery guidance is crucial for public health.

Anahtar Kelimeler: Microplastics, newborn, mother, midwife

Bildiri No: 6594

Derleme Poster

Güvenli Cinsellikte Korunma Yöntemleri ve Ebenin Sorumlulukları*9/

İlayda Aygül GÖVEM[1,*], Merve AFACAN SATIOĞLU[2]

[1] *Karabük Üniversitesi, Lisansüstü Enstitüsü*

[2] *Karabük Üniversitesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Bu çalışma, güvenli cinsellik ve korunma yöntemleri konusunda mevcut literatürün kapsamını incelemek ve bu süreçte ebelerin üstlendiği sorumlulukları haritalandırmak amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Çalışma, "kapsam belirleme incelemesi" olarak yürütülmüştür. PubMed ve DergiPark veri tabanları kullanılarak yapılan taramada "güvenli cinsellik", "korunma yöntemleri" ve "ebenin rolü" anahtar kelimeleri ile arama yapılmıştır. 2020-2026 yılları arasında ebelerin güvenli cinsellikteki sorumluluklarından bahsedilen çalışlamalar ve rehberler dahil edilmiştir. Veriler içerik analizi yöntemiyle tematik olarak sentezlenmiştir. Bulgular: Toplam 187 kayıta ulaşılmıştır. Bulgular üç ana eksende toplanmıştır: 1) Literatürün büyük çoğunluğu prezervatif ve oral kontraseptif bilgi düzeyine odaklanmıştır. 2) Ebelerin sorumlulukları genellikle "eğitimci" rolüyle sınırlı kalmış; "savunuculuk" ve "yasal danışmanlık" rollerine dair kanıtların daha kısıtlı olduğu görülmüştür. 3) Kadınların danışmanlık alamama nedeniyle yöntemleri reddettiği saptanmıştır. Dünya Sağlık Örgütü 2025 verilerine göre, küresel boyutta her gün asemptomatik bir milyondan fazla tedavi edilebilir cinsel yolla bulaşan hastalık görülmektedir. Cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlardan en iyi korunma yolunun prezarvatif gibi modern aile planlaması yöntemlerini kullanmak olduğu bilinmektedir. TNSA2018 verilerine göre ülkemizde 15-49 yaş arası evli kadınların %49'u modern yöntemlerini kullanmaktadırlar. Literatürde adölesan nüfusta prezervatif bilgisi yüksek olsa da CYBE riskleri konusundaki farkındalığın hala düşük olduğu görülmektedir. Kadınların yöntemlerden ziyade nitelikli danışmanlık alamamaktan yakındığı belirlenmiştir. Konu ile ilgili ebelerin sorumlulukları eğitici, uygulayıcı, savunuculuk ve psikososyal destek sorumluluğu ana temaları çevresinde dönmektedir. En baskın tema, bireylere sadece yöntemlerin mekanizmasını değil, "çiftler arası rıza" ve "güvenli cinsellik" kavramlarını anlattıkları eğitici sorumluluğu olduğu göze çarpmaktadır. Sonuç: Literatürde güvenli cinselliğin klinik boyutu geniş yer bulurken, ebenin profesyonel ve yasal sorumluluklarının sınırlarını çizen çalışmaların eksikliği tespit edilmiştir. Gelecek araştırmaların ebenin yasal sorumlulukları üzerine yoğunlaşması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: güvenli cinsellik, korunma yöntemleri, ebenin rolü

Bildiri No: 6594

Derleme Poster

Contraceptive Methods and the Midwife's Responsibilities in Safe Sex

İlayda Aygül GÖVEM[1]

[1] *Karabuk University*

Abstract Text: Objective: This study was conducted to review the scope of the existing literature on safe sex and contraceptive methods and to map the responsibilities assumed by midwives in this process. Method: The study was conducted as a "scoping review." A search was conducted using the PubMed and DergiPark databases with the keywords "safe sex," "contraceptive methods," and "the midwife's role." Studies and guidelines published between 2020 and 2026 that addressed midwives' responsibilities regarding safe sex were included. The data were thematically synthesized using content analysis. Findings: A total of 187 records were identified. The findings were grouped into three main categories: 1) The vast majority of the literature focused on knowledge levels regarding condoms and oral contraceptives. 2) Midwives' responsibilities have generally been limited to the "educator" role; evidence regarding "advocacy" and "legal counseling" roles was found to be more limited. 3) It was determined that women rejected methods due to a lack of counseling.

According to World Health Organization (WHO) 2025 data, globally, over one million treatable sexually transmitted infections (STIs) occur daily in asymptomatic individuals. It is known that the best way to protect against STIs is to use modern family planning methods such as condoms. According to TNSA2018 data, 49% of married women aged 15–49 in our country use modern methods. While literature indicates high condom knowledge among the adolescent population, awareness of STI risks remains low. It has been determined that women complain more about the lack of quality counseling than about the methods themselves. Midwives' responsibilities regarding this issue revolve around the main themes of educational, implementation, advocacy, and psychosocial support. The most prominent theme is their educational responsibility, which involves explaining not only the mechanisms of the methods but also the concepts of "mutual consent" and "safe sex." Conclusion: While the clinical aspects of safe sex are extensively covered in the literature, a lack of studies defining the boundaries of the midwife's professional and legal responsibilities has been identified. It is recommended that future research focus on the midwife's legal responsibilities.

Anahtar Kelimeler: Safe sex, contraception methods, the midwife's role

Bildiri No: 6610

Sözlü Bildiri

Kadınlarda Genital Hijyen Davranışları, Servikal Kanser Bilgi Düzeyi ve Servikal Kanser Tarama Tutumu Arasındaki İlişki

Ebru Bulut[1], Sıla Kayan[1,*], Rümeysa Nur Çetin[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Servikal kanser, kadınlarda önlenebilir ve erken tanı ile mortalitesi azaltılabilen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu çalışma, kadınlarda genital hijyen davranışları ile servikal kanser bilgi düzeyi ve servikal kanser tarama tutumu arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tasarımdadır. Veriler Mart–Nisan 2026 tarihleri arasında sosyal medya platformları aracılığıyla çevrimiçi anket yöntemiyle, Tanıtıcı Bilgi Formu, Servikal Kanser Bilgi Ölçeği, Servikal Kanserin Erken Tanısına Yönelik Tutum Ölçeği ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler analiz öncesinde kontrol edilmiş, normallik dağılımı skewness ve kurtosis değerleri ile değerlendirilmiş ve normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Sonuç olarak veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve dahil edilme kriterlerini karşılayan 318 kişi analize dahil edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 26,45±9,31 olup, %44,7'sinin en uzun süre ilde yaşadığı, %77,7'sinin üniversite mezunu, %72,3'ünün çalışmadığı, %59,7'sinin gelir durumunu orta düzeyde algıladığı, %72,0'sinin sigara kullanmadığı, %65,4'ünün cinsel olarak aktif olduğu veya partnerinin bulunduğu, %78,0'ının Pap-smear testi yaptırmadığı, %79,2'sinin sık vajinal enfeksiyon yaşamadığı ve %86,5'inin düzenli jinekolojik muayeneye gitmediği belirlenmiştir. Kadınların genital hijyen davranışları, servikal kanser bilgi düzeyi ve servikal kanser tarama tutumu arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler saptanmıştır ($p<0,001$). Çoklu doğrusal regresyon analizinde, genital hijyen davranışları ($\beta=0,311$) ve servikal kanser bilgi düzeyinin ($\beta=0,129$) servikal kanser tarama tutumunun anlamlı yordayıcıları olduğu belirlenmiş; modelin toplam varyansın %13,2'sini açıkladığı bulunmuştur ($F=23,849$; $p<0,001$). Bulgular, özellikle genital hijyen davranışlarının servikal kanser taramasına yönelik olumlu tutum gelişiminde daha belirgin bir role sahip olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Çalışmada kadınlarda genital hijyen davranışları, servikal kanser bilgi düzeyi ve servikal kanser tarama tutumu arasında anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Servikal kanser bilgi düzeyi arttıkça tarama tutumunun daha olumlu olduğu, ayrıca daha uygun genital hijyen davranışlarına sahip kadınlarda tarama tutumunun da daha olumlu seyrettiği saptanmıştır. Bu doğrultuda kadınlara yönelik eğitim ve farkındalık programlarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Servikal kanser, Human Papilloma Virus, genital hijyen, tarama, tutum

Bildiri No: 6610

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Genital Hygiene Behaviors, Cervical Cancer Knowledge Level, and Cervical Cancer Screening Attitudes in Women

Ebru Bulut[1], Sıla Kayan[1], Rümeysa Nur Çetin[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Introduction - Aim: Cervical cancer is an important public health problem that is preventable and whose mortality can be reduced through early diagnosis in women. This study was conducted to examine the relationship between genital hygiene behaviors, cervical cancer knowledge level, and cervical cancer screening attitudes in women.

Materials - Methods: This study is descriptive and cross-sectional in design. Data were collected between March and April 2026 via online questionnaires through social media platforms, using the Descriptive Information Form, Cervical Cancer Knowledge Scale, Attitude Scale Toward Early Diagnosis of Cervical Cancer, and Genital Hygiene Behaviors Scale. Prior to analysis, the data were checked, and normality distribution was evaluated using skewness and kurtosis values; the data were found to be normally distributed. A total of 318 participants who met the inclusion criteria and completed the forms were included in the analysis.

Results: The mean age of the participants was 26.45±9.31 years; 44.7% had lived in the longest in a province, 77.7% were university graduates, 72.3% were unemployed, 59.7% perceived their income level as moderate, 72.0% did not smoke, 65.4% were sexually active or had a partner, 78.0% had not undergone a Pap-smear test, 79.2% did not experience frequent vaginal infections, and 86.5% did not attend regular gynecological examinations. Significant positive correlations were found between genital hygiene behaviors, cervical cancer knowledge level, and cervical cancer screening attitudes ($p<0.001$). In multiple linear regression analysis, genital hygiene behaviors ($\beta=0.311$) and cervical cancer knowledge level ($\beta=0.129$) were significant predictors of cervical cancer screening attitudes, explaining 13.2% of the total variance ($F=23.849$; $p<0.001$). The findings indicated that genital hygiene behaviors had a stronger influence on positive screening attitudes.

Conclusion: The study demonstrated significant relationships between genital hygiene behaviors, cervical cancer knowledge level, and cervical cancer screening attitudes in women. Higher knowledge levels and more appropriate genital hygiene behaviors were associated with more positive screening attitudes. In this context, strengthening educational and awareness programs for women is recommended.

Anahtar Kelimeler: Cervical cancer, Human Papillomavirus, genital hygiene, screening, attitude

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 6647

Derleme Sözlü

Adölesan Gebelikte Stigma ve Psikososyal Sonuçları

Serpil Sena Çelik[1,*], Burcu Sahra Güler[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr.Öğr.Üyesi-Lokman Hekim ÜniversitesiSağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Adölesan Gebelikte Stigma ve Psikososyal Sonuçları

Giriş: Adölesan gebelik, yalnızca biyolojik değil aynı zamanda güçlü bir sosyal anlam yükü taşıyan bir durumdur ve çoğu toplumda damgalanma ile ilişkilidir. Toplumsal normlar, özellikle erken yaşta anneliği "uygunsuz" olarak çerçeveleyerek genç kadınlarda utanç ve dışlanma duygularını artırmaktadır. Adölesan gebelerde stigma; psikolojik iyilik hali, sosyal destek düzeyi ve sağlık hizmetlerine erişim üzerinde belirleyici bir faktör olarak tanımlanmaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, adölesan gebelikte sosyal damgalanmayı inceleyen uluslararası literatürün derlenmesine dayalı bir derlemedir. Literatür taraması kapsamında PubMed, Scopus ve ScienceDirect veri tabanlarında "adolescent pregnancy", "stigma" ve "social exclusion" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Seçilen çalışmalar; nitel, nicel ve derleme türünde olup stigma deneyimi ve sonuçlarını inceleyen araştırmaları kapsamaktadır.

Bulgular: Adölesan gebelerin önemli bir kısmı gebelikleri nedeniyle sosyal damgalanmaya maruz kaldığını bildirmektedir. Bu damgalanma; aile içi eleştiri, akran dışlanması ve toplumsal yargı şeklinde ortaya çıkmaktadır.Stigma yaşayan adölesan gebelerde düşük benlik saygısı, depresyon ve anksiyete belirtilerinin daha yaygın olduğu saptanmıştır. Ayrıca damgalanma, prenatal bakım hizmetlerinden kaçınma ve geç başvuru ile ilişkilidir. Toplumsal normların güçlü olduğu ortamlarda stigma düzeyinin arttığı ve genç annelerin sosyal izolasyona itildiği belirtilmektedir.

Sonuç: Adölesan gebelikte sosyal damgalanma, genç annelerin psikososyal sağlığını ve sağlık hizmetlerine erişimini olumsuz etkileyen önemli bir sorundur. Stigma ile mücadelede toplum temelli farkındalık çalışmaları ve genç dostu sağlık hizmetlerinin geliştirilmesi kritik öneme sahiptir. Ebelik ve sağlık profesyonellerinin yargılayıcı olmayan yaklaşımı, adölesan gebelerin bakım sürecine katılımını artırmada temel bir rol oynamaktadır.

Anahtar Kelimeler: adölesan gebelik, sosyal damgalanma, stigma

Bildiri No: 6647

Derleme Sözlü

Stigma and Psychosocial Outcomes in Adolescent Pregnancy

Serpil Sena Çelik[1], Burcu Sahra Güler[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: Stigma and Psychosocial Outcomes in Adolescent Pregnancy Introduction: Adolescent pregnancy is a condition that carries not only biological but also a strong social connotation and is associated with stigma in most societies. Social norms, particularly by framing motherhood at a young age as "inappropriate," increase feelings of shame and exclusion among young women. Stigma among adolescent pregnant women is identified as a key factor influencing psychological well-being, levels of social support, and access to healthcare services. Method: This study is a systematic review based on a compilation of the international literature examining social stigma in adolescent pregnancy. For the literature search, the keywords "adolescent pregnancy," "stigma," and "social exclusion" were used in the PubMed, Scopus, and ScienceDirect databases. The selected studies—qualitative, quantitative, and review-type—include research examining stigma experiences and their outcomes. Findings: A significant proportion of adolescent pregnant women report experiencing social stigma due to their pregnancies. This stigma manifests as family criticism, peer exclusion, and societal judgment. It was found that adolescent pregnant women experiencing stigma are more likely to exhibit low self-esteem, depression, and anxiety symptoms. Additionally, stigma is associated with avoidance of prenatal care services and delayed seeking of care. It is noted that in environments where social norms are strong, stigma levels increase, and young mothers are pushed into social isolation.

Anahtar Kelimeler: teen pregnancy, social stigma

Bildiri No: 6650

Sözlü Bildiri

Pospartum Depresyon Şiddetini Azaltmada Alternatif Teknikler: Sistematik Derleme

Semanur YİĞİT[1,*], Tuba KONAK[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Küresel anlamda postpartum depresyon yüksek oranlarda seyretmektedir. Alternatif ve non-farmakolojik kullanılan teknikler postpartum depresyonun şiddetini azaltmada araştırmacılar tarafından çok fazla kullanmıştır. Bu sistematik derleme araştırmasının amacı, pospartum depresyon şiddetini azaltmada alternatif teknikler hakkındaki kanıtları sistematik olarak incelemektir.

Gereç - Yöntem: İrdelenen araştırmalar Şubat-Mart 2026 tarihleri arasında Pubmed, Google Akademik, Cochrane Library, Medline ve Cınahl ve ClinicalKey veri tabanlarından çekilmiştir. Dâhil edilme kriterlerine uygun 21 yayın araştırma kapsamında değerlendirildi. Üç bağımsız araştırmacı, 15 maddelik bir kalite derecelendirme listesi (0-15 puan aralığı, daha yüksek puan daha iyi kaliteyi gösterir) kullanarak metodolojik kalite değerlendirilmiştir. Çalışma tasarımı, çalışma popülasyonu, pospartum depresyon şiddetini azaltmada alternatif tekniklerin sonuçlarına ilişkin sonuçlar sistematik olarak sunulmuştur.

Bulgular: Raporlanma için PRISMA kılavuzları kullanıldı. Çalışmaların kalite skorları ortalaması 9.67-12.33 arasında değişmekte olup, irdelenen çalışmaların orta ve yüksek düzeyde olduğu belirlenmiştir. Değerlendiriciler arası puanlar birbirine yakın olduğu ve büyük sapmalar sınırlı sayıdadır. Bu bağlamda, değerlendiriciler arası iyi düzeyde uyum (ICC ≈ 0.75–0.90) olduğunu göstermektedir. Bulgular, metodolojik kalite değerlendirmelerinin güvenilir olduğunu desteklemektedir. Literatür de pospartum deptesyonu azaltmada karşılaşılan alternatif nonfarmakolojik yöntemlerin mintfulness, meditasyon, yoga, egzersiz, bilişsel davranışçı terapiler, masaj, müzik dinletisi, web tabanlı eğitim, aktan desteği, sosyal destek, aromaterapi, pilates, sanat müdahalesi, ev ziyareti programı, fiziksel aktivite, telefon temelli destek ve grup terapisi olduğu belirlenmiştir. Literatürde ebelikte en sık kullanılan müdahaleler; sosyal destek ile akran desteği, eğitim/danışmanlık, egzersiz, fiziksel aktivite ve meditasyon yaklaşımlı müdahalelerdir.

Sonuç: Pospartum depresyonun küresel anlamda anne ve bebek sağlığını tehdit eden ciddi bir halk sağlığı sorunu olduğu anlaşılmştır. Pospartum depresyon şiddetini azaltmada alternatif tekniklerin depresyonu azaltmada pozitif bir etki olduğuna dair çok sayıda farklı müdahalelerin yapıldığı kanıt düzeyi yüksek araştırmalara rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Alternatif Teknikler, Ebelik, Non-farmakolojik Teknikler, Postpartum Depresyon, Randomize Kontrollü Çalışmalar

Bildiri No: 6650

Sözlü Bildiri

Alternative Techniques for Reducing the Severity of Postpartum Depression: A Systematic Review

Semanur YİĞİT[1], Tuba KONAK[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Postpartum depression is prevalent globally. Alternative and non-pharmacological techniques have been extensively used by researchers to reduce the severity of postpartum depression. The aim of this systematic review is to systematically examine the evidence on alternative techniques in reducing the severity of postpartum depression.

Materials - Methods: The studies reviewed were retrieved from PubMed, Google Scholar, Cochrane Library, Medline, and the Cinnahl and ClinicalKey databases between February and March 2026. Twenty-one publications meeting the inclusion criteria were evaluated within the scope of the study. Methodological quality was assessed by three independent researchers using a 15-item quality rating scale (0-15 points, with higher scores indicating better quality). Study design, study population, and results regarding the outcomes of alternative techniques in reducing the severity of postpartum depression are presented systematically.

Results: PRISMA guidelines were used for reporting. The mean quality scores of the studies ranged from 9.67 to 12.33, indicating that the studies examined were of a moderate to high quality level. Inter-rater scores were close, and large deviations were limited. In this context, it shows a good level of inter-rater agreement (ICC ≈ 0.75–0.90). The findings support the reliability of the methodological quality assessments. The literature also identifies alternative non-pharmacological methods encountered in reducing postpartum depression as mindfulness, meditation, yoga, exercise, cognitive behavioral therapies, massage, music therapy, web-based education, peer support, social support, aromatherapy, Pilates, art intervention, home visit programs, physical activity, telephone-based support, and group therapy. In the literature, the most frequently used interventions in midwifery are social support and peer support, education/counseling, exercise, physical activity, and meditation-based interventions.

Conclusion: Postpartum depression has been identified as a serious public health problem threatening maternal and infant health globally. Numerous studies with high levels of evidence have shown that alternative techniques have a positive effect in reducing the severity of postpartum depression through various interventions.

Anahtar Kelimeler: Alternative Techniques, Midwifery, Non-pharmacological Techniques, Postpartum Depression, Randomized Controlled Trials

Bildiri No: 6709

Sözlü Bildiri

Birinci Basamakta Görev Yapan Sağlık Çalışanlarının Acil Ve Afet Durumlarında Anne Sütü Ve Emzirme İle İlgili Bilgi Düzeyleri

Fatma Nisan Akçay[1], Öznur Hayat Öktem[2,*], Nazan Karahan[3]

[1] *Çankaya İlçe Sağlık Müdürlüğü, Eğitim Birimi*

[2] *Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Doğum Ünitesi*

[3] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, birinci basamakta görev yapan sağlık çalışanlarının acil ve afet durumlarında anne sütü ve emzirme ile ilgili bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel tipte yapılan araştırma, 01 Ocak- 01 Nisan 2025 tarihlerinde web tabanlı olarak yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü "G. Power-3.1.9.2" programı kullanılarak, %95 güven düzeyi, α=0,05 hata payı ve β= 0,80 güç ile hesaplanmış ve en az 195 katılımcıya ulaşılması hedeflenmiştir. Araştırma, birinci basamak sağlık kuruluşlarında çalışan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 206 ebe, hemşire ve hekim ile tamamlanmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan iki bölümden oluşan veri toplama formu ile toplanmıştır. Birinci bölümde sosyodemografik ve obstetrik özellikler, ikinci bölümde ise afetlerde emzirmeye ilişkin bilgi düzeyi sorgulanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada, katılımcıların yaş ortalaması 39.77±7.53'tür. Katılımcıların %84,95'i evli, %65,53'ü üniversite mezunu, %62,62'si ebe ve %27,18'i hemşiredir. Katılımcıların %53,88'i aile hekimliği biriminde çalışmakta, %50,49'u daha önce kadın doğum servislerinde görev yapmıştır. %53,40'nın çalışma süresinin 2-5 yıl arasında olduğu bulunmuştur. Katılımcıların %91,26'sı anne sütü ve emzirme konusunda yeterli bilgiye sahip olduğunu, %68,93'ü herhangi bir afet yaşamadığını, %98,54'ü acil ve afet durumlarında anne sütü ve emzirmenin sürdürülmesi konusunda eğitim almadığını bildirmiştir. Katılımcıların %44,66'sı kendisini afetlerde emzirme destek ve danışmanlığı konusunda kısmen yeterli görmekte, %71,84'ü eğitim almak istemektedir. Katılımcıların anne sütü ve emzirmeye ilişkin genel bilgiler içeren ifadeleri yüksek oranda doğru cevapladığı (%80,58-%98,05), afetlere özgü konularda ise doğru yanıt oranlarının daha düşük olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Sağlık profesyonellerinin emzirmeye ilişkin genel konularda bilgi düzeyinin iyi olduğunu, ancak afetlere özel anne sütü ve emzirme konularında daha iyi eğitim ve desteğe ihtiyaç duyduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Acil durum, afet, anne sütü, emzirme.

Bildiri No: 6709

Sözlü Bildiri

Knowledge Levels of Primary Healthcare Workers Regarding Breast Milk and Breastfeeding in Emergency and Disaster Situations

Fatma Nisan Akçay[1], Öznur Hayat Öktem[2], Nazan Karahan[3]

[1] *Çankaya District Health Directorate,Training Unit*

[2] *Karabük Training and Research Hospital, Delivery Unit*

[3] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences,Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study was conducted to examine the knowledge levels of primary healthcare workers regarding breast milk and breastfeeding in emergency and disaster situations.

Materials - Methods: This cross-sectional study was conducted online between January 1 and April 1, 2025. The sample size was calculated using the G*Power 3.1.9.2 program with a 95% confidence level, a significance level of $\alpha = 0.05$, and a statistical power of 80% ($\beta = 0.20$), targeting at least 195 participants. The study was completed with 206 midwives, nurses, and physicians working in primary healthcare institutions who voluntarily agreed to participate. Data were collected using a two-part questionnaire developed by the researchers. The first part included sociodemographic and obstetric characteristics, while the second part assessed knowledge levels regarding breastfeeding in disasters. Descriptive statistics were used to analyze the data.

Results: The mean age of the participants was 39.77 ± 7.53 years. Of the participants, 84.95% were married, 65.53% held a university degree, 62.62% were midwives, and 27.18% were nurses. Additionally, 53.88% worked in family health centers, and 50.49% had previously worked in obstetrics and gynecology services. It was found that 53.40% had 2–5 years of professional experience. Of the participants, 91.26% reported having sufficient knowledge about breast milk and breastfeeding, 68.93% had not experienced any disasters, and 98.54% had not received training on the continuation of breastfeeding in emergency and disaster situations. Furthermore, 44.66% considered themselves partially competent in providing breastfeeding support and counseling during disasters, while 71.84% expressed a desire to receive training. Participants answered statements related to general knowledge about breast milk and breastfeeding correctly at high rates (80.58%–98.05%), whereas correct response rates were lower for disaster-specific topics.

Conclusion: Healthcare professionals demonstrated good knowledge regarding general breastfeeding issues; however, they require further education and support on breast milk and breastfeeding practices specific to disasters.

Anahtar Kelimeler: Emergency, disaster, breast milk, breastfeeding.

Bildiri No: 6710

Derleme Poster

Prenatal Dönemde Kültüre Duyarlı Bakım İhtiyacına İlişkin Literatürün Sistematik İncelemesi 2010-2025

Afra Duman[1,*], Zeynep Kılıç[2], Nuriye Karadağ[1]

[1] *Balikesir Üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[2] *Balikesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Prenatal dönem, gebeliğin sağlıklı seyri, annenin psikososyal iyilik hâli ve doğuma hazırlık süreçlerinin şekillendiği kritik bir dönemdir. Bu süreçte kadınlar; kültürel inançları, ritüelleri, yasakları ve gebeliğe ilişkin geleneksel uygulamaları yoğun biçimde deneyimlemektedir. Kültür-duyarlı bakım, sağlık profesyonellerinin bu uygulamalara saygı göstererek, güvenli bakım ilkelerini koruyacak biçimde gebeyi desteklemesini gerektirir. Bu çalışmanın amacı, prenatal dönemde kültür-duyarlı bakım gereksinimini ele alan literatürü sistematik olarak incelemek ve prenatal bakım hizmetlerinde kültürel yeterliliği etkileyen faktörleri ortaya koymaktır. Yöntem: Çalışma kapsamında 2010–2025 yılları arasında yayımlanan Türkçe ve İngilizce literatür taranmıştır. PubMed, Scopus, Web of Science, DergiPark ve YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanlarında “prenatal care”, “cultural competence”, “culturally sensitive antenatal care”, “pregnancy”, “midwife”, “maternal health” anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Toplam 1.034 kayıt taranmış, tekrar edenler çıkarıldıktan sonra 765 çalışma değerlendirilmiştir. Başlık–özet taraması sonrası 112 tam metin incelenmiş ve dahil edilme kriterlerini karşılayan 34 çalışma analiz edilmiştir.
Bulgular: Literatürde, prenatal bakımda kültürel duyarlılığın önemli olduğu; ancak klinik ortamlarda yeterli düzeyde uygulanamadığı görülmektedir. Dil engeli, göçmen gebelerle iletişim güçlükleri, kültürel ritüel ve inanışların yeterince tanınmaması, mahremiyet beklentileri ve aile üyelerinin bakım sürecine katılımına ilişkin farklılıklar temel sorunlar olarak saptanmıştır. Eğitim programları, simülasyon uygulamaları ve kültürlerarası iletişim eğitimlerinin sağlık profesyonellerinin kültürel yeterlilik puanlarını anlamlı şekilde artırdığı ve gebenin kültürel uygulamalarının dikkate alınmasının prenatal bakım memnuniyetini arttırdığı bulundu.
Sonuç: Prenatal dönemde kültüre duyarlı bakım, gebelerin fiziksel, duygusal ve kültürel gereksinimlerinin bütüncül şekilde karşılanmasında belirleyici bir role sahiptir. Sağlık profesyonelleri için kültürel yeterlilik eğitimlerinin güçlendirilmesi, kurumlarda tercüman desteğinin artırılması ve prenatal bakım rehberlerine kültürel çeşitliliği dikkate alan düzenlemelerin eklenmesi gerekmektedir. Gelecek çalışmaların deneysel tasarımlarla zenginleştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: prenatal dönem, kültür-duyarlı bakım, kültürel yeterlilik, gebelik, antenatal bakım, sistematik derleme.

Bildiri No: 6710

Derleme Poster

Abstract A Systematic Review of the Literature on the Need for Culturally Sensitive Care in the Prenatal Period

Afra Duman[1], Zeynep Kılıç[2], Nuriye Karadağ[3]

[1] *Balıkesir Üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[2] *Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[3] *Balıkesir üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Abstract Text: Aim: This systematic review aims to analyze how women's cultural values, beliefs, and practices influence their prenatal care experiences and to examine the documented need for culturally sensitive care during the prenatal period. Pregnancy is a life stage in which cultural norms and expectations become highly pronounced, shaping maternal behaviors and interactions with healthcare providers. Therefore, culturally sensitive care plays a critical role in improving the quality and accessibility of prenatal services. Methods: A comprehensive literature search was conducted in PubMed, CINAHL, Scopus, Web of Science, and the National Thesis Center databases for studies published between 2013 and 2024. Keywords included "prenatal care," "culturally sensitive care," "cultural competence," "maternal health," "cultural practices," and "pregnancy." A total of 42 qualitative, quantitative, and mixed-method studies meeting PRISMA eligibility criteria were included and analyzed.

Results: The literature demonstrates that cultural beliefs significantly influence pregnant women's nutrition patterns, physical activity, traditional practices, pregnancy-related rituals, and health-seeking behaviors. Higher levels of cultural sensitivity among healthcare professionals enhance women's participation in prenatal care, improve communication, and contribute to positive maternal–fetal outcomes. Conversely, neglecting cultural differences leads to misunderstandings, reduced service utilization, and widening health disparities. Studies highlight that midwives and nurses frequently report insufficient training in cultural competence and express a need for structured institutional protocols that support culturally appropriate care.

Conclusion: Culturally sensitive care during the prenatal period is essential for promoting maternal well-being and ensuring equitable access to healthcare. Evidence indicates that integrating cultural considerations into prenatal care processes enhances communication, improves quality of care, and supports favorable clinical outcomes. The review recommends expanding cultural competence training for healthcare providers, incorporating cultural assessment components into prenatal care standards, and adopting holistic approaches that address pregnant women's diverse cultural needs.

Anahtar Kelimeler: prenatal period, culturally sensitive care, cultural competence, pregnancy, antenatal care, systematic review

TR

Bildiri No: 6749
Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Servikal Dilatasyon Ölçüm Cihazını Kullanma Deneyimleri: Fenomenolojik Bir Çalışma

Pelin Başkurt[1], Yaren Beyza Duyar[2]

[1] Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

[2] Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü Lisans Öğrencisi

Özet Metin: Giriş - Amaç: Ebelik eğitimi teori ve uygulamanın birbirini tamamladığı pratiğe dayalı bir süreçtir. Ebelik öğrencileri vajinal muayene ile servikal dilatasyonu değerlendirmede subjektif bulgu elde etmekte ve bu uygulama sırasında stres ve korku yaşamaktadırlar. Bu çalışmanın amacı ebelik öğrencilerinin Servikal Dilatasyon Ölçüm Cihazını kullanma deneyimlerini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik desen kullanılmıştır. Veriler 1-25 Mart 2026 tarihleri arasında toplanmıştır. Örneklemi ölçüt örneklem yöntemi ile belirlenen 14 ebelik öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma verileri derinlemesine görüşme yöntemi kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak “Birey Tanılama Formu”, “Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu”, “Servikal Dilatasyon Değerlendirme Formu” kullanılmıştır. Elde edilen verilerin içerik analizi Maxqda programı kullanılarak çözümlenmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamaları 22 ± 2,16 (min: 22, max: 30), genel ağırlıklı not ortalamalarının 3,48 ± 0,28 (min: 2,80 max: 3,78) olduğu, 12 öğrencinin ebelik mesleğini isteyerek tercih ettiği bulunmuştur. Öğrencilerden yapmış oldukları servikal dilatasyon değerlendirmelerinde iki öğrencinin üç, beş öğrencinin iki, altı öğrencinin bir dilatasyon değerini doğru bildiği, bir öğrencinin ise hiçbir dilatasyon değerini doğru bilemediği bulunmuştur. Çalışmada dört tema ve 13 alt tema etiketi belirlenmiştir. Bunlar; İlk vajinal muayene deneyimleri, Servikal Dilatasyon Ölçüm Cihazı kullanım süreci, avantajlar ve dezavantajlar, görüş ve öneriler.

Sonuç: Araştırmada ebelik öğrencilerinin vajinal muayene uygulamasında stres, kaygı ve korku yaşadıkları bulunmuştur. Ebelik öğrencilerinin Servikal Dilatasyon Ölçüm Cihazını kullanmalarının etkili bir öğrenme ortamı oluşturacağı ve özgüvenlerini olumlu etkileyeceği sonucuna ulaşılmıştır. Öğrenciler cihazın klinikte kullanılmasının güvenli bir doğum takibi yapılmasında önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencisi, vajinal muayene, servikal dilatasyon, cihaz, giyilebilir teknoloji.

EN

Bildiri No: 6749
Sözlü Bildiri

Midwifery Students' Experiences of Using a Cervical Dilatation Measuring Device: A Phenomenological Study

Pelin Başkurt[1], Yaren Beyza DUYAR[2]

[1] Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

[2] Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Undergraduate Student

Introduction - Aim: Midwifery education is a practice-based process in which theory and practice complement one another. Midwifery students obtain subjective findings when assessing cervical dilation via vaginal examination and experience stress and fear during this procedure. The aim of this study is to examine midwifery students' experiences of using the Cervical Dilatation Measurement Device.

Materials - Methods: The study employed the phenomenological design, one of the qualitative research methods. Data were collected between 1-25 March 2026. The sample consisted of 14 midwifery students selected using the criterion sampling method. Research data were collected face-to-face using the in-depth interview method. The data collection tools used were the "Individual Assessment Form", the "Semi-Structured Interview Form" and the "Cervical Dilatation Assessment Form". The content analysis of the data obtained was carried out using the Maxqda programme.

Results: It was found that the average age of the students participating in the study was 22 ± 2,16 (min: 22, max: 30), their overall weighted grade point average was 3,48 ± 0,28 (min: 2,80 max: 3,78), and 12 students had chosen the midwifery profession voluntarily. In their assessments of cervical dilation, it was found that two students correctly identified three dilation values, five students correctly identified two, six students correctly identified one, and one student was unable to correctly identify any dilation values. Four themes and 13 sub-themes were identified in the study. These were first experiences of vaginal examination; the process of using the cervical dilation measurement device; advantages and disadvantages; and views and recommendations.

Conclusion: The study found that midwifery students experienced stress, anxiety and fear when performing vaginal examinations. It was concluded that the use of the Cervical Dilatation Measurement Device by midwifery students would create an effective learning environment and have a positive impact on their self-confidence. The students noted that the use of the device in the clinic is important for ensuring safe antenatal care.

Anahtar Kelimeler: Midwifery student, vaginal examination, cervical dilation, device, wearable technology.

Bildiri No: 6784

Sözlü Bildiri

Gebelikte Yaşam Doyumu Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması

SÜMEYRA EROL[1,*], Melek Balçık Çolak[2]

[1] *sakarya üniversitesi*

[2] *Sakarya Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Gebelik, kadının yaşamında büyük değişimlere neden olan biyopsikososyal bir süreçtir. Gebelik süreci boyunca fiziksel ve ruhsal değişimler, gebenin yaşama dair öznel değerlendirmesini etkileyebilmektedir. Ancak literatürde gebeliğe özgü yaşam doyumunu bütüncül biçimde değerlendiren geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının sınırlı olduğu görülmektedir. Bu çalışma, gebelikte yaşam doyumunu ölçmeye yönelik geçerli ve güvenilir bir ölçek geliştirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma, gebelikte yaşam doyumunu değerlendirmeye yönelik bir ölçek geliştirilmesi amacıyla metodolojik tipte yapılmıştır. Araştırma 01 Eylül – 31 Aralık 2025 tarihleri arasında Sakarya iline bağlı kura yöntemi ile rastgele seçilen ilçelerdeki Aile Sağlığı Merkezlerinde gerçekleştirilmiştir. Ölçek geliştirme sürecinde literatür taraması yapılarak madde havuzu oluşturulmuş, uzman görüşü ile kapsam geçerliliği değerlendirilmiş ve pilot uygulama gerçekleştirilmiştir. Yapı geçerliliğini belirlemek amacıyla Açıklayıcı Faktör Analizi (AFA) ve Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) uygulanmıştır. Güvenilirlik analizleri kapsamında iç tutarlılık katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Başlangıçta 26 maddelik ölçek, yapılan analizler sonucunda 14 madde ve dört faktörden oluşmuştur: Psikolojik İyi Oluş, Fiziksel Yüklenme, Negatif Duygulanım ve Algılanan Destek. Son aşamada gerçekleştirilen AFA sonuçları, ölçeğin dört faktörlü yapısının net ve bütüncül bir yapı sergilediğini göstermektedir. Doğrulayıcı faktör analizi model uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeyde olduğunu göstermiştir. Ölçeğin genel Cronbach's Alpha katsayısı 0,806 olarak bulunmuştur.

Sonuç: Geliştirilen Gebelikte Yaşam Doyumu Ölçeği, gebelik döneminin biyopsikososyal çok boyutlu yapısını dikkate alan, geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Yaşam doyumu, Ölçek geliştirme

Bildiri No: 6784

Sözlü Bildiri

Life Satisfaction Scale During Pregnancy: A Scale Development Study

SÜMEYRA EROL[1], Melek Balçık Çolak[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi*

Introduction - Aim: Pregnancy is a biopsychosocial process that causes major changes in a woman's life. Physical and psychological changes throughout pregnancy can affect the pregnant woman's subjective assessment of life. However, the literature shows that there is a limited number of valid and reliable measurement tools that comprehensively assess pregnancy-specific life satisfaction. This study was conducted to develop a valid and reliable scale to measure life satisfaction during pregnancy.

Materials - Methods: This research was conducted as a methodological study to develop a scale for assessing life satisfaction during pregnancy. The research was conducted between September 1 and December 31, December 2025 in Family Health Centers in districts randomly selected by lottery in the province of Sakarya. During the scale development process, a literature review was conducted to create an item pool, content validity was assessed through expert opinion, and a pilot study was conducted. Exploratory Factor Analysis (EFA) and Confirmatory Factor Analysis (CFA) were applied to determine construct validity. Reliability analyses included the calculation of the internal consistency coefficient.

Results: The initial 26-item scale was reduced to 14 items and four factors following analysis: Psychological Well-Being, Physical Stress, Negative Emotion, and Perceived Support. The final stage AFA results indicate that the scale's four-factor structure exhibits a clear and comprehensive structure. Confirmatory factor analysis showed that the model fit indices were at an acceptable level. The overall Cronbach's Alpha coefficient of the scale was found to be 0,806.

Conclusion: The developed Pregnancy Life Satisfaction Scale is a valid and reliable measurement tool that takes into account the multidimensional biopsychosocial structure of the pregnancy period.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, Life satisfaction, Scale development

Bildiri No: 6787

Sözlü Bildiri

EBELİK VE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İKLİM DEĞİŞİKLİĞİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİR YAŞAM ALGILARI: NİTEL ARAŞTIRMA

Medine DEMİR[1,*], Derya DUMAN[1], Jale YEŞİL[1], Sultan ÖZKAN ŞAT[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin iklim değişikliği ve sürdürülebilir yaşam konusundaki algılarını incelemeyi amaçlayan nitel bir çalışmadır.

Gereç - Yöntem: Çalışmada Bitlis Eren Üniversitesi Ebelik ve Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerle derinlemesine yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemi 8 ebelik ve 16 hemşirelik öğrencisinden oluşmuştur. Veriler Braun ve Clarke'ın tematik analiz yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmada, ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik kavramlarını nasıl yorumladıkları, bu konulardaki bilgi düzeyleri ile ebelik ve hemşirelik mesleğiyle olan ilişkisine dair farkındalıkları incelenmiştir.
Ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik algılarını araştırmak ve sağlık sektöründe daha sürdürülebilir bir hizmet sunumu için rollerini nasıl algıladıklarını belirlemek amacıyla yapılan çalışmamızda; "Bilgi ve Farkındalık, Sağlık ve İklim Değişikliği İlişkisi, Ebelik ve Hemşirelik Rolleri ve Mesleki Sorumluluk, Davranışlar ve Günlük Uygulamalar ve Eğitim ve Müfredat" olmak üzere beş tema ortaya çıkmıştır. Bulgular, öğrencilerin iklim değişikliğini küresel bir sağlık tehdidi olarak gördüklerini ancak bu konuda yeterli eğitime sahip olmadıklarını göstermiştir.
Katılımcılar ebelerin ve hemşirelerin sürdürülebilir sağlık hizmetlerinde önemli roller üstlenmesi gerektiğini belirtmiş, çevresel farkındalık ve eğitim ihtiyacına vurgu yapmışlardır.

Sonuç: Araştırmada elde edilen bulgular ışığında, ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin çevre sağlığına duyarlı bireyler olarak yetiştirilmeleri ve müfredatlarda bu konulara daha fazla yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, hemşirelik, iklim değişikliği, sürdürülebilirlik, nitel araştırma, tematik analiz, çevre sağlığı.

Bildiri No: 6787

Sözlü Bildiri

Midwifery and Nursing Students' Perceptions of Climate Change and Sustainable Living: A Qualitative Study

Medine DEMİR[1], Derya DUMAN[1], Jale YEŞİL[1], Sultan ÖZKAN ŞAT[1]

[1] *Bitlis Eren University*

Introduction - Aim: This study is a qualitative research project aimed at examining the perceptions of midwifery and nursing students regarding climate change and sustainable living

Materials - Methods: The study involved in-depth, semi-structured interviews with students enrolled in the Midwifery and Nursing Department at Bitlis Eren University.
The study sample consisted of 8 midwifery students and 16 nursing students.
The data were analyzed using Braun and Clarke's thematic analysis method.

Results: This study examined how midwifery and nursing students interpret the concepts of climate change and sustainability, their level of knowledge on these topics, and their awareness of how these concepts relate to the midwifery and nursing professions.
In our study, conducted to investigate midwifery and nursing students' perceptions of climate change and sustainability and to determine how they perceive their roles in providing more sustainable healthcare services, five themes emerged: "Knowledge and Awareness," "The Relationship Between Health and Climate Change," Midwifery and Nursing Roles and Professional Responsibilities, Behaviors and Daily Practices, and Education and Curriculum."
The findings indicate that students view climate change as a global health threat but lack sufficient education on the subject.
Participants emphasized that midwives and nurses must play significant roles in sustainable health services and highlighted the need for environmental awareness and education.

Conclusion: In light of the findings of the study, it is recommended that midwifery and nursing students be educated to become environmentally conscious individuals and that these topics be given greater emphasis in the curriculum.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, nursing, climate change, sustainability, qualitative research, thematic analysis, environmental health.

Bildiri No: 6799

Derleme Sözlü

Doğal mı, Kültürel mi? Emzirmeye Dair Mitler

ESMA KIR[1,*]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Anne sütü, yenidoğanların en temel besin kaynağıdır. Dünya Sağlık Örgütü, ilk 6 ay sadece anne sütü verilmesini ve 2 yaşına kadar emzirmeye devam edilmesini önermektedir. Ancak küresel düzeyde yalnızca anne sütüyle beslenme oranları hedeflenen düzeyin altındadır.

Emzirme, doğal ve fizyolojik bir süreç olmakla birlikte sosyal, ekonomik ve kültürel bağlamdan da etkilenen biyokültürel bir eylemdir. Emzirme mitleri, bilimsel temeli olmayan, kültürel olarak yerleşmiş yanlış anlamalar olup nesiller boyunca aktarılmaktadır. Bu mitler arasında anne sütünün yetersiz ve zayıf olduğu, formül mamanın anne sütü kadar iyi olduğu, toplum içinde emzirmenin ayıp olduğu, belirli yiyeceklerin kısıtlanması gerektiği inanışları bulunmaktadır. Ayrıca geleneksel uygulamalar ve kültürel normlar gereği yenidoğanın anne sütü dışında beslenmesi gerektiği, sezaryen doğum sonrası sütün gelmeyeceği, emzirmenin ağrılı ve zor olduğu, hastalık durumunda emzirmenin kesilmesi gerektiği, bazı bebeklerin anne sütünü beğenmediği gibi yaygın mitler de emzirme sürecini olumsuz etkilemektedir. Annelerin işe erken dönüşü, sağlık sorunları ve olumsuz tutumlar mitlerle birleştiğinde emzirme başarısını düşürmektedir.

Ebeler, emzirme mitlerini sürdürebilecek veya çürütebilecek önemli bir etkiye sahiptir. Ebeler, prenatal dönemden başlayarak gebe eğitimlerinde emzirme mitlerini bilimsel kanıtlarla ele almalı, doğum sonrası ilk yarım saat içinde erken başlangıç ve ten tene teması teşvik etmeli, annelere doğru emzirme tekniklerini uygulamalı olarak göstermeli, aile büyüklerinin ve eşlerin de dahil olduğu eğitimlerle çevresel desteği güçlendirmeli, emzirme danışmanlığı hizmeti sunmalı ve toplum sağlığı merkezlerinde düzenli takip ve destek grupları oluşturmalıdır.

Bu derlemenin amacı, emzirmenin doğal bir süreç mi yoksa kültürel olarak şekillendirilen bir eylem mi olduğu sorusundan hareketle, toplumda yaygın olan emzirme mitlerini tanımlamak ve bu mitlerin emzirme başarısına olan olumsuz etkilerini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Anne sütü, ebelik, emzirme, kültür, mitler

Bildiri No: 6799

Derleme Sözlü

Natural or Cultural? Myths About Breastfeeding

ESMA KIR[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Breast milk is the most fundamental nutritional source for newborns. The World Health Organization recommends exclusive breastfeeding for the first 6 months and continuing breastfeeding until the age of 2. However, global rates of exclusive breastfeeding remain below targeted levels. Breastfeeding, while being a natural and physiological process, is also a biocultural act influenced by social, economic, and cultural contexts. Breastfeeding myths are culturally embedded misconceptions that lack scientific basis and are transmitted across generations. These myths include beliefs that breast milk is insufficient and weak, that formula milk is as good as breast milk, that breastfeeding in public is shameful, and that certain foods should be restricted. Additionally, common myths such as the necessity of supplementing the newborn with foods other than breast milk due to traditional practices and cultural norms, that milk will not come in after cesarean section, that breastfeeding is painful and difficult, that breastfeeding should be stopped during illness, and that some babies do not like breast milk also negatively affect the breastfeeding process. When early return to work, health problems, and negative attitudes combine with myths, breastfeeding success decreases. Midwives have a significant influence, either perpetuating or refuting breastfeeding myths. Midwives should address breastfeeding myths with scientific evidence during prenatal education starting from the antenatal period, promote early initiation and skin-to-skin contact within the first half hour after birth, demonstrate proper breastfeeding techniques to mothers practically, strengthen environmental support through education that includes grandparents and spouses, provide breastfeeding counseling services, and establish regular follow-up and support groups in community health centers.
The aim of this review is to examine whether breastfeeding is a natural process or a culturally shaped practice, to identify common breastfeeding myths in society, and to reveal the negative effects of these myths on breastfeeding success.

Anahtar Kelimeler: Breast milk, midwifery, breastfeeding, culture, myths

Bildiri No: 6883

Sözlü Bildiri

Dijital Gebelik Takip Uygulamalarının Ebelik Bakımını Desteklemedeki Rolü: Literatür Derlemesi

Aslı Eren[1,*], prof.Dr.Gözde Gökçe İsbir[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Dijital sağlık teknolojilerinin gelişmesiyle birlikte anne adaylarının gebelik süreçlerinde kullandıkları mobil uygulamaların gebelik takibi, randevu hatırlatmaları, fetal gelişimi ve beslenme önerileri gibi birçok alanda gebelerin bilgi düzeyini artırmaktadır. Bu derlemenin amacı, dijital gebelik takip uygulamalarının anne adaylarının gebelik sürecindeki farkındalığına ve ebelik bakımının desteklenmesine olan katkılarını literatür doğrultusunda incelemektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, dijital gebelik takip uygulamalarının ebelik bakımına etkisini inceleyen bir literatür derlemesidir.Derleme kapsamında 2021-2026 yılları arasında PubMed, Google Scholar, ScienceDirect ve DergiPark veri tabanlarında yayınlanmış derlemenin amacına uygun olan 15 makale ele alınmıştır. Makalelerin tamamı Türkçe ya da İngilizce olup tam metindir.

Bulgular: Yapılan inceleme, dijital gebelik takip uygulamalarının ebelik bakımını çok boyutlu olarak desteklediğini ve maternal bakım kalitesinde anlamlı iyileşmeler sağladığını ortaya koymaktadır. Bu uygulamaların, gebelerin bilgi düzeyini artırdığı, gebelik sürecine aktif katılımını güçlendirdiği, sağlık hizmetlerine erişimi kolaylaştırdığı ve prenatal bakımın etkinliğini artırdığına dair güçlü kanıtlar bulunmaktadır. Mobil sağlık uygulamalarının; randevu hatırlatıcıları, düzenli izlem olanakları ve kişiselleştirilmiş içerikler aracılığıyla izlem sıklığını anlamlı düzeyde artırdığı, gebeliğe uyumu güçlendirdiği ve düşük doğum ağırlıklı bebek oranlarını azalttığı gösterilmiştir. Ayrıca, bu uygulamaların postnatal depresyon oranlarında azalma ile ilişkili olduğu, prenatal dönemde koruyucu bir etki sağladığı ve emzirme öz yeterliliğinde anlamlı artışlara katkıda bulunduğu bildirilmektedir. Ebelik bakımı perspektifinden değerlendirildiğinde, dijital uygulamaların risk tanılama, danışmanlık ve eğitim süreçlerini güçlendirerek bakımın sürekliliğini ve kalitesini artırdığı; aynı zamanda ebe ve diğer sağlık profesyonelleri ile iletişimi destekleyerek anne ve yenidoğan sağlığı sonuçlarında iyileşme sağladığı görülmektedir.

Sonuç: Dijital gebelik takip uygulamaları, gebelerin bilgiye erişimini artırarak, öz bakım becerilerini güçlendirerek ve sağlık profesyonelleri ile iletişimi destekleyerek ebelik bakımını güçlendiren önemli araçlar olarak öne çıkmaktadır. Bu doğrultuda, dijital gebelik takip uygulamalarının ebelik bakımına katkısının kapsamlı ve sistematik biçimde değerlendirilmesi; hem klinik uygulamaların geliştirilmesi hem de anne ve bebek sağlığı sonuçlarının iyileştirilmesi açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık ,gebelik takip uygulamaları ,ebelik bakımı ,mobil sağlık , prenetal bakım.

Bildiri No: 6883

Sözlü Bildiri

The Role of Digital Pregnancy Monitoring Applications in Supporting Midwifery Care: A Literature Review

Aslı Eren[1], prof.Dr.Gözde Gökçe İsbir[1]

[1] *Mersin University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: With the development of digital health technologies, mobile applications used by expectant mothers during their pregnancy are increasing their level of knowledge in many areas such as pregnancy monitoring, appointment reminders, fetal development, and nutritional advice. The aim of this review is to examine, in light of the literature, the contributions of digital pregnancy monitoring applications to expectant mothers' awareness during pregnancy and to the support of midwifery care.

Materials - Methods: This study is a literature review examining the impact of digital pregnancy monitoring applications on midwifery care. The review included 15 articles published between 2021 and 2026 in PubMed, Google Scholar, ScienceDirect, and DergiPark databases that met the review's objectives. All articles are in Turkish or English and are full texts.

Results: The review shows that digital pregnancy tracking applications support midwifery care in a very It reveals that it supports it in a multi-dimensional way and provides significant improvements in maternal care quality. There is strong evidence that these applications increase the knowledge level of pregnant women, strengthen their active participation in the pregnancy process, facilitate access to health services, and increase the effectiveness of prenatal care. Mobile health applications;
It has been shown that it significantly increases the frequency of follow-up through appointment reminders, regular monitoring opportunities and personalized content, strengthens adaptation to pregnancy and reduces the rate of low birth weight babies. In addition, these applications are associated with a decrease in postnatal depression rates, provide a protective effect in the prenatal period, and
It is reported that it contributes to significant increases in breastfeeding self-efficacy.
When evaluated from a midwifery care perspective, digital applications strengthen risk diagnosis, counseling and education processes, increasing the continuity and quality of care; At the same time, it is seen that it supports communication between midwives and other health professionals and improves maternal and newborn health outcomes.

Conclusion: Digital pregnancy tracking applications increase pregnant women's access to information and self-care skills and support communication with health professionals, strengthening midwifery care. In this regard, systematic evaluation of their contribution to midwifery care is critical for improving clinical practices and maternal and infant health outcomes.

Anahtar Kelimeler: Digital health, pregnancy tracking applications, midwifery care, mobile health, prenatal care.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 6895

Derleme Sözlü

İletişimin Gölgesinde: Ebelik Mesleğinde Utangaçlık Kavramı

Sibel ÖZTÜRK[1], Nazlı AKAR SEZER[2], Havva KOÇAK[2,*]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü Erzurum /Türkiye*

[2] *Kafkas Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü Kars/Türkiye*

Özet Metin: Utangaçlık, çok boyutlu bir kavram olup özellikle bireyin sosyal ilişkilerde çekimser davranması, iletişim kurarken kaygılı hissetmesi ve geri planda durmasıdır. Sürekli insanlarla iletişim içerisinde olan sağlık profesyoneller için utangaçlık, mesleki uygulama becerilerinide doğrudan etkilemektedir. Özellikle ebelik mesleği, kişilerarası iletişimin yoğun olduğu aynı zamanda kadın, yenidoğan ve aile kavramlarıyla yakın iletişim içerisinde olduğundan dolayı utangaçlığın ebelik mesleği bağlamında ele alınması önem taşımaktadır. Ebeler; prekonsepsiyonel, gebelik, doğum, doğum sonu dönem ve kadın hayatının her aşamasında bakım, danışmanlık ve eğitici rollerinde aktif olarak yer almaktadır. Bu rolleri yerine getirebilmesi için güçlü iletişim becerilerine sahip olması gerekmektedir. Yani bir ebe aynı zamanda güçlü iletişim becerisine sahip olmalıdır. Utangaçlık güçlü iletişimin önündeki engellerden biridir. Çünkü bu durum verilen bakımın, danışmanlığın, eğitimin kalitesini hatta kadın memnuniyetini de olumsuz etkileyebilir. Utangaçlık kavramı ayrıca çalışma hayatında da negatif durumlara sebep olmaktadır. Örneğin klinik karar verme sürecinde çekingen davranma, ekip içi iletişimde geri planda durma, mesleki öz güvende azalma neden olabilmektedir. Özellikle mahremiyetin olduğu ebelik mesleğinde utangaçlık kavramı önem arz etmektedir. Bu derlemedeki amaç ebelik mesleğinde güçlü kişilerarası ilişkilerin önündeki engel olan utangaçlık kavramını vurgulamaktır. Böylece ebelik eğitiminde iletişim becerilenin geliştirmeye yönelik yapılan uygulamalarda utangaçlık kavramında ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, utangaçlık, iletişim, kadın

Bildiri No: 6895

Derleme Sözlü

In the Shadow of Communication: The Concept of Shyness in the Midwifery Profession

Sibel ÖZTÜRK[1], Nazlı AKAR SEZER[2], Havva KOÇAK[2]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery,Erzurum/Türkiye*

[2] *Kafkas University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kars/Türkiye*

Abstract Text: Shyness is a multifaceted concept, particularly characterized by an individual's hesitant behavior in social interactions, feelings of anxiety when communicating, and a tendency to withdraw. For healthcare professionals who are constantly interacting with people, shyness directly impacts their professional skills. The concept of shyness is particularly important within the context of midwifery, given the intense interpersonal communication involved, as well as the close interaction with women, newborns, and families. Midwives are actively involved in care, counseling, and education roles throughout the preconception, pregnancy, childbirth, postpartum period, and every stage of a woman's life. To fulfill these roles, they need to possess strong communication skills. Therefore, a midwife should also possess strong communication skills. Shyness is one of the obstacles to strong communication. This is because it can negatively affect the quality of care, counseling, and training provided, and even the satisfaction of the woman receiving the service. Shyness also causes negative situations in working life. For example, it can lead to hesitant behavior in the clinical decision-making process, a withdrawn attitude in team communication, and a decrease in professional self-confidence. The concept of shyness is particularly important in the midwifery profession, where privacy is paramount.The aim of this review is to highlight the concept of shyness as an obstacle to strong interpersonal relationships in the midwifery profession. Therefore, the concept of shyness should also be addressed in practices aimed at developing communication skills in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, shyness, communication, women

Bildiri No: 6915

Derleme Poster

Medyada Yer Alan Doğum İçeriklerinin Doğuma Yönelik İnançlar Üzerindeki Etkisi

Sudenaz Birlik[1,*], Yaren Hazırbaba[1], Alena Aslan[1], Emine Demir[2], Zehra Baykal Akmeşe[1]

[1] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Medya; bilgi, düşünce ve kültürel içeriklerin geniş kitlelere aktarımını sağlayan temel iletişim araçlarını kapsayan bir kavramdır. Teknolojik gelişmelerle birlikte geleneksel medya yapısı dönüşerek dijital ve sosyal medya platformları ön plana çıkmış, bireyler pasif alıcı konumundan aktif içerik üreticilerine ve yorumlayıcılarına evrilmiştir. Bu dönüşüm, yalnızca bilgiye erişim biçimlerini değil, bireylerin toplumsal olaylara ve yaşam tercihlerine yönelik algılarını da yeniden şekillendirmiştir. Günümüzde medya, yalnızca bilgi aktaran bir araç olmanın ötesine geçerek bireylerin düşünce, tutum ve davranışlarını etkileyen güçlü bir sosyal belirleyici haline gelmiştir. Özellikle sağlık alanında medya, bireylerin bilgi edinme, değerlendirme ve karar verme süreçlerinde önemli rol oynamaktadır.

Doğum; fiziksel, psikolojik, sosyo-kültürel boyutları olan karmaşık bir süreçtir ve genel olarak vajinal doğum ile sezaryen olmak üzere iki temel şekilde gerçekleşmektedir. Vajinal doğum, tıbbi engel olmadığı sürece güvenli bir yöntem olarak kabul edilirken; sezaryen doğum tıbbi gereklilikler doğrultusunda tercih edilen cerrahi bir uygulamadır. Ancak son yıllarda sezaryen oranlarında artış yaşanmış ve bu durumun yalnızca tıbbi nedenlerle açıklanamayacağı; bireysel tercihler, sosyal faktörler ve medyanın da etkili olduğu belirtilmektedir.

Literatürde doğum yöntemi tercihlerinde sosyal çevre, kültürel normlar ve özellikle medya temsillerinin belirleyici olduğu vurgulanmaktadır. Medyada doğumun çoğunlukla riskli veya dramatik bir süreç olarak sunulması ve sezaryenin konforlu bir seçenek gibi gösterilmesi, bireylerin algılarını etkileyebilmektedir. Medyanın etkisi yalnızca yetişkinler üzerinde değil, gelecekte ebeveyn olma potansiyeline sahip genç yetişkinler üzerinde de önem taşımaktadır. Yoğun medya kullanımı nedeniyle genç yetişkinler, medya mesajlarına daha duyarlı bir gruptur. Bu durum, genç yetişkinlerin doğuma yönelik inançlarının anlaşılmasını ve medya kaynaklı yanlış algıların erken dönemde fark edilmesini önemli hâle getirmektedir. Bu süreçte ebeler, güvenilir bilgi sunarak medya kaynaklı yanlış algıları dengeleyen, kanıta dayalı bakım ile bireylerin bilinçli doğum tercihleri geliştirmesine destek olan kilit sağlık profesyonelleridir.

Sonuç olarak, medyanın doğum algıları üzerindeki etkisinin farkında olunması ve ebelik bakımında bu etkinin dikkate alınması, sağlıklı ve bilinçli doğum tercihlerini desteklemede önemli bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, medya, ebelik, doğum inançları, genç yetişkinler

Bildiri No: 6915

Derleme Poster

The Effect of Birth-Related Content in the Media on Beliefs About Childbirth

Sudenaz Birlik[1], Yaren Hazırbaba[1], Alena Aslan[1], Emine Demir[2], Zehra Baykal Akmeşe[1]

[1] *Ege University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Media is a concept that encompasses the primary communication tools that enable the dissemination of information, ideas, and cultural content to large audiences. With technological advancements, traditional media structures have transformed, bringing digital and social media platforms to the forefront. Individuals have evolved from passive recipients into active content creators and interpreters. This transformation has reshaped access to information and individuals' perceptions of social events and life choices. Today, media has gone beyond being merely a tool for information transmission and has become a powerful social determinant influencing individuals' thoughts, attitudes, and behaviors. Particularly in health, media plays a significant role in individuals' processes of acquiring, evaluating, and making decisions about information.

Childbirth is a complex process with physical, psychological, and socio-cultural dimensions, and it generally occurs in two main forms: vaginal birth and cesarean section. Vaginal birth is considered a safe method when there are no medical contraindications, whereas cesarean section is a surgical procedure preferred based on medical necessity. However, in recent years, an increase in cesarean rates has been observed, and this cannot be explained solely by medical reasons; individual preferences, social factors, and media influences are also effective. The literature emphasizes that social environment, cultural norms, and especially media representations play a determining role in childbirth method preferences. The portrayal of childbirth in media as a risky or dramatic process, and the presentation of cesarean section as a comfortable option, may influence individuals' perceptions. The impact of media is not limited to adults but is also significant for young adults who have the potential to become future parents. Due to intensive media use, young adults are more sensitive to media messages. This makes it important to understand their beliefs about childbirth and to identify media-driven misconceptions early. In this context, midwives are key health professionals who provide reliable information, balance media-induced misconceptions, and support individuals in developing informed childbirth preferences through evidence-based care.

In conclusion, recognizing the impact of media on childbirth perceptions and considering this influence in midwifery care is important for supporting healthy and informed childbirth choices.

Anahtar Kelimeler: Childbirth, media, midwifery, birth beliefs, young adults

Bildiri No: 6931

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinin ve Ebelerin Girişimcilik Faaliyetlerinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Pelin Başkurt[1,*], Helia IGHANI[2]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

Özet Metin: Giriş-Amaç: Ebelik eğitimi alan öğrencilerin ve ebelerin girişimcilik faaliyetlerini ve yaklaşımlarını incelemektir. Ebelik, anne ve yenidoğan sağlığının korunması ve sürdürülmesini, kadın sağlığı ve toplum sağlığı hizmetlerini yürüten sağlık profesyonelidir. Ebelerin, sağlığın korunması ve sürdürülmesini sağlamak, mevcut ihtiyaçları belirlemek ve bu ihtiyaçlara uygun çözümler geliştirebilmek için girişimci bir bakış açısına sahip olmaları büyük önem taşımaktadır.

Gereç-Yöntem: Araştırma verileri Kasım-Aralık 2025'te "ebelik, ebe, girişimcilik anahtar kelimeleri kullanılarak Web of Science, ScienceDirect ve Google Scholar web tabanları taranmıştır. Tarama sonucunda 153 çalışmaya ulaşılmış olup araştırma sorusunu karşılayan dört araştırma makalesine ulaşılmıştır. Araştırma sorusunun çerçevesinde PICOS kullanılmıştır. Sistematik derleme protokolü oluşturma ve makale yazımında PRISMA kontrol listesi ve akış şemasından yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmalardan üçü nicel ve kesitsel; biri nitel araştırma olup fenomenolojik yöntem kullanılmıştır. Bu çalışmaların Türkiye, İran, Gana ve Endonezya'da gerçekleştirildiği görülmektedir. Çalışmalar üç kategoride toplanmıştır: Girişimcilik eğitiminin ebelik öğrencileri ve ebeler üzerindeki etkileri, ebelerin girişimciliğe eğilimleri ve bu eğilimleri etkileyen belirleyici faktörler, bireysel yenilikçilik ve kişisel özellikler ile girişimcilik arasındaki ilişki. Ebelik alanında girişimcilik faaliyetlerine yönelik yapılan çalışmaların yetersiz olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Ebelerin ve ebelik öğrencilerinin girişimcilik becerilerinin yüksek olduğu, girişimcilik eğitimlerinin bu becerileri arttırdığı ve klinik problem çözme süreçlerinde bu becerileri kullandıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencileri, ebe, girişimcilik, girişimcilik faaliyeti

Bildiri No: 6931

Derleme Sözlü

An Examination of the Entrepreneurial Activities of Midwifery Students and Midwives: A Systematic Review

Pelin Başkurt[1], Helia IGHANI[2]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Manisa Celal Bayar University, Graduate Education Institute, Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: To examine the entrepreneurial activities and approaches of midwifery students and midwives. Midwives are healthcare professionals responsible for safeguarding and maintaining the health of mothers and newborns, as well as delivering women's health and public health services. It is of great importance for midwives to possess an entrepreneurial mindset in order to ensure the protection and maintenance of health, identify existing needs, and develop appropriate solutions to meet these needs.

Materials and Methods: For the research data, the Web of Science, ScienceDirect and Google Scholar databases were searched in November–December 2025 using the keywords 'midwifery', 'midwife' and 'entrepreneurship'. The search identified 153 studies, of which four research articles met the research question. The PICOS framework was used within the scope of the research question. The PRISMA checklist and flowchart were utilised in the creation of the systematic review protocol and the writing of the article.

Results: Three of these studies were quantitative and cross-sectional; one was a qualitative study employing a phenomenological approach. These studies were conducted in Turkey, Iran, Ghana and Indonesia. The studies have been grouped into three categories: the effects of entrepreneurship education on midwifery students and midwives; midwives' entrepreneurial tendencies and the factors influencing these tendencies; and the relationship between individual innovativeness, personal characteristics and entrepreneurship. It was found that there is a lack of research on entrepreneurial activities in the midwifery field.

Conclusion: It was observed that midwives and midwifery students possess high levels of entrepreneurial skills, that entrepreneurial education enhances these skills, and that they utilise these skills in clinical problem-solving processes.

Anahtar Kelimeler: Midwifery students, midwife, entrepreneurship, entrepreneurial activity

Bildiri No: 6993

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerine Leopold Manevralarının Öğretilmesine Yönelik Giyilebilir Gebe Maketinin Geliştirilmesi ve Öğrenme Üzerine Etkilerinin İncelenmesi: Randomize Kontrollü Çalışma

Nazlı Melek Dursun[1,*], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışmanın iki amacı vardır. İlk olarak ebelik öğrencilerine Leopold manevralarının öğretilmesine yönelik düşük maliyetli bir gebe maketi geliştirmek. İkinci olarak geliştirilen giyilebilir gebe maketi ile verilen eğitimin etkinliğini değerlendirmektir. Bu amaçlarla interaktif ve deneyime dayalı bir öğrenme süreci sağlamak, öğretim memnuniyeti kazandırmak hedeflenmiştir.

Gereç - Yöntem: Prospektif, ön test-son test tasarımlı randomize kontrollü bu çalışma, 2025-2026 eğitim öğretim yılında Kocaeli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü'nde öğrenim gören 85 ikinci sınıf öğrencisiyle yürütülmüştür. Katılımcılar deney (n=41) ve kontrol (n=44) grubu olarak randomize edilmiştir. Her iki gruba da teorik eğitim sunulmuştur. Ardından deney grubuna giyilebilir gebe maketi ile, kontrol grubuna ise standart laboratuvar maketi ile uygulamalı eğitim verilmiştir. Veriler, Tanıtıcı Özellikler Formu, Leopold Manevrası Bilgi Testi, Öğretim Materyali Motivasyon Anketi ve genel memnuniyet sorusu aracılığıyla toplanmıştır.

Bulgular: Her iki grupta bilgi puanları eğitim sonrasında anlamlı biçimde artmıştır (p=0.000). Son test karşılaştırmasında deney grubu bilgi puanı kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur (U=661.5, p=0.031). Deney grubunun memnuniyet düzeyi de anlamlı derecede daha yüksek saptanmıştır (U=644.5, p=0.006). Motivasyon ölçeği toplam puanları açısından gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır (p=0.200).

Sonuç: Giyilebilir gebe maketi, Leopold manevralarının öğretiminde standart makete kıyasla bilgi kazanımı ve öğrenci memnuniyeti açısından daha etkili bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Bu düşük maliyetli, taşınabilir ve çoğaltılabilir simülasyon aracı, ebelik eğitimine yenilikçi bir katkı sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Leopold manevrası, giyilebilir gebe maketi, ebelik eğitimi, simülasyon

Bildiri No: 6993

Sözlü Bildiri

Development of a wearable pregnancy mannequin for teaching Leopold maneuvers to midwifery students and examination of its effect on learning: A randomized controlled trial

Nazlı Melek Dursun[1], Suzi Özdemir[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Introduction - Aim: This study has two objectives. First, to develop a low-cost pregnant mannequin for teaching Leopold maneuvers to midwifery students. Second, to evaluate the effectiveness of training provided using the developed wearable pregnant mannequin. To this end, the study aims to provide an interactive and experience-based learning process and enhance teaching satisfaction.

Materials - Methods: This prospective, pre-test-post-test, randomized controlled study was conducted with 85 second-year students enrolled in the Midwifery Department of the Faculty of Health Sciences at Kocaeli University during the 2025–2026 academic year. Participants were randomized into an experimental (n=41) and a control (n=44) group. Both groups received theoretical training. Subsequently,the experimental group received practical training using a wearable pregnancy simulator, while the control group received practical training using a standard laboratory simulator. Data were collected via the Demographic Form, the Leopold Maneuver Knowledge Test, the Teaching Material Motivation Questionnaire, and a general satisfaction question.

Results: Knowledge scores increased significantly in both groups following the training (p=0.000). In the post-test comparison, the experimental group's knowledge score was found to be statistically significantly higher than that of the control group (U=661.5, p=0.031). The satisfaction level of the experimental group was also found to be significantly higher (U=644.5, p=0.006). No significant difference was found between the groups in terms o total scores on the motivation scale (p=0.200).

Conclusion: The wearable pregnancy mannequin emerges as a more effective method compared to the standard mannequin in terms of knowledge acquisition and student satisfaction in the teaching of Leopold maneuvers. This low-cost, portable, and replicable simulation tool offers an innovative contribution to midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Leopold maneuver, wearable pregnancy mannequin, midwifery education, simulation

Bildiri No: 7049

Sözlü Bildiri

Cinsel İstismar Öyküsü Olan Gebelerde Doğum Korkusunun Azaltılmasında Ebe Desteği

Betül Özer Altunbay[1,*], Dilara Kök[1], Şevval Nur Uran[1], Emine Koç[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Cinsel istismar öyküsü, kadınların yaşam boyu psikolojik sağlığını etkileyen önemli bir travma olup gebelik ve doğum sürecinde yeniden tetiklenebilmektedir. Bu durum, doğum korkusu (tokofobi) gelişme riskini artırmakta ve doğum deneyimini olumsuz etkilemektedir. Bu derlemenin amacı, cinsel istismar öyküsü olan gebelerde doğum korkusunu incelemek ve azaltmaya yönelik literatürdeki etkili bakım yaklaşımlarını değerlendirmektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, 2016–2026 yılları arasında yayımlanan ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayanan derleme türünde bir çalışmadır. PubMed, Google Scholar ve ScienceDirect veri tabanlarında “sexual abuse”, “pregnancy”, “fear of childbirth” ve “trauma-informed care” anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır. Uygun bulunan çalışmalar bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Literatüre bakıldığında cinsel istismar öyküsü olan gebelerde doğum korkusu prevalansının %30 ile %60 arasında değiştiği bildirilmektedir. Bu grubun genel gebelere kıyasla yaklaşık 2–3 kat daha yüksek doğum korkusu düzeyine sahip olduğu belirtilmiştir. Travma öyküsü olan kadınlarda özellikle invaziv obstetrik girişimlere karşı hassasiyet artmakta, vajinal muayene sırasında kaygı düzeyinin belirgin şekilde yükseldiği rapor edilmektedir. Ayrıca cinsel istismar öyküsü olan gebelerde sezaryen doğum tercih oranlarının, cinsel istismara uğramayanlara göre %20–35 daha yüksek olduğu bildirilmektedir. Bu artışın temel nedenleri arasında kontrol kaybı hissi, yeniden travmatizasyon korkusu ve ağrı beklentisi yer almaktadır. Travma odaklı bakım yaklaşımı, sürekli ebe desteği ve bireyselleştirilmiş doğum planı uygulamalarının doğum korkusunu yaklaşık %25–40 oranında azalttığı ve doğum memnuniyetini arttırdığı gösterilmiştir.

Sonuç: Cinsel istismar öyküsü olan gebelerde doğum korkusu sık görülen ancak uygun bakım yaklaşımları ile yönetilebilen bir durum olduğu, bu süreçte travma duyarlı ve kadın merkezli bakım uygulamaların doğum korkusunu azalttığı özellikle sürekli ebe desteğinin kadının güven duygusunu arttırarak kontrol algısını güçlendirdiği, kaygı düzeyini azalttığı ve doğum sürecine aktif katılımını desteklediği literatürde vurgulanmaktadır. Sağlık profesyonellerinin travma farkındalığının artırılması, sürekli ebe desteğinin sağlanması ve multidisipliner yaklaşım benimsenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel istismar, gebelik, doğum korkusu, travma odaklı bakım, ebe desteği

Bildiri No: 7049

Sözlü Bildiri

Midwife Support In Reducing Fear Of Childbirth Among Pregnant Women With A History Of Sexual Abuse

Betül Özer Altunbay[1], Dilara Kök[1], Şevval Nur Uran[1], Emine Koç[1]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: A history of sexual abuse is a significant traumatic experience that can have long-term psychological consequences for women and may be re-triggered during pregnancy and childbirth. This situation increases the risk of developing fear of childbirth (tokophobia) and negatively affects both maternal well-being and the overall birth experience. Understanding the specific needs of this vulnerable group is essential for providing effective and sensitive care. This review aims to examine the prevalence and characteristics of fear of childbirth among pregnant women with a history of sexual abuse and to evaluate evidence-based care approaches that can help reduce this fear.

Materials - Methods: This study is a narrative review based on the evaluation of national and international literature published between 2016 and 2026. A comprehensive search was conducted in PubMed, Google Scholar, and ScienceDirect databases using the keywords “sexual abuse,” “pregnancy,” “fear of childbirth,” and “trauma-informed care.” Studies that met the inclusion criteria were analyzed and synthesized using a holistic and comparative approach.

Results: The literature indicates that the prevalence of fear of childbirth among women with a history of sexual abuse ranges from 30% to 60%, approximately 2–3 times higher than in the general pregnant population. These women often show heightened sensitivity to invasive obstetric procedures, with increased anxiety, particularly during vaginal examinations. Additionally, cesarean section preference rates are reported to be 20–35% higher. Key contributing factors include fear of re-traumatization, perceived loss of control, and anticipation of pain. Evidence suggests that trauma-informed care, continuous midwife support, and individualized birth planning can reduce fear of childbirth by 25–40% and improve childbirth experiences and satisfaction.

Conclusion: Fear of childbirth among pregnant women with a history of sexual abuse is a common but manageable condition when appropriate care approaches are implemented. The literature emphasizes that trauma-informed and woman-centered care practices reduce fear of childbirth; in particular, continuous midwife support enhances the woman’s sense of safety, strengthens her perception of control, reduces anxiety levels, and supports active participation in the birth process. It is recommended that healthcare professionals increase their awareness of trauma, ensure continuous midwife support, and adopt a multidisciplinary approach.

Anahtar Kelimeler: Sexual abuse, pregnancy, fear of childbirth, trauma-informed care, midwife support

Bildiri No: 7050

Derleme Sözlü

İnfertilitede Psikososyal Bakım: Swanson'ın Bakım Kuramı Çerçevesinde Ebelik Yaklaşımı

Zehra Irmak Şener[1,*], Çiler Yeyğel[1], Ayşegül Dönmez[1]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş-Amaç: İnfertilite, 12 ay boyunca korunmasız cinsel ilişkiye rağmen gebelik elde edilememesiyle karakterize, biyopsikososyal boyutları olan üreme sağlığı sorunudur. Bu süreç çiftler üzerinde; toplumsal damgalanma, sosyal izolasyon, anksiyete ve depresyon gibi derin psikiyatrik etkiler yaratabilmektedir. Bu derlemenin amacı, infertilite yönetiminde Swanson'ın Bakım Kuramına göre ebelik yaklaşımlarının önemini vurgulamaktır.

Gereç-Yöntem: İnfertilitenin psikososyal etkilerine ilişkin literatür taranmış ve Swanson'ın Bakım Kuramı'nın bu alana sağladığı katkılar değerlendirilmiştir.

Bulgular: İnfertilite yönetiminde ebeler; bakım verici, danışmanlık/eğitici, duygusal destekleyici ve savunucu rolleriyle multidisipliner ekibin kilit üyeleridir. Swanson'ın Bakım Kuramı, sağlık bakımının bireyin iyileşme hızını artırmasını, sağlık profesyonelinin hastanın yaşadığı güçlükleri derinlemesine kavramasını ve bireyin yaşadığı travmatik deneyimleri sağlıklı bir şekilde yöneterek geleceğe dair öz-güvenini yeniden inşa etmesini hedefler. Bu kurama dayalı infertilite müdahaleleri; çiftin infertiliteye yüklediği anlamı keşfetme (bilme), duygusal erişilebilirlik sağlayarak acıyı paylaşma (birlikte olma) ve karmaşık tedavi süreçlerinde çift adına köprü olma (yapabilme) süreçlerinin yönetilmesinin yanı sıra, öz-yeterliliği artıran eğitimler sunma (olanak sağlama) ve dayanıklılığı hatırlatarak anlamlı bir geleceğe odaklanmayı destekleme (inancı sürdürme) olmak üzere beş temel süreç üzerine kurgulanmıştır. Bu yaklaşımların, bireyin ruhsal bütünlüğünü desteklediği ve çiftlerin psikolojik dayanıklılığını artırdığı görülmüştür.

Sonuç: İnfertilite yalnızca tıbbi prosedürlerle sınırlı kalmamalı; danışmanlık sürecinde psikososyal destekle bütüncül bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Swanson'ın Bakım Kuramı, bu süreçte ebeler için kanıta dayalı ve sistematik bir rehber sunarak bakım kalitesinin artırılmasına katkı sağlamaktadır. Bu kapsamda, bakım modellerinin yaygınlaştırılması ve infertilite danışmanlığının Swanson'ın Bakım Kuramı gibi bilimsel çerçeveler temelinde standardize edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, Ebelik Bakımı, Danışmanlık, Swanson'ın Bakım Kuramı, Psikososyal Destek

Bildiri No: 7050

Derleme Sözlü

Psychosocial Care in Infertility: A Midwifery Approach Within the Framework of Swanson's Theory of Caring

Zehra Irmak Şener[1], Çiler Yeyğel[1], Ayşegül Dönmez[1]

[1] *İzmir Tınaztepe Üniversitesi*

Abstract Text: Introduction-Objective: Infertility is a reproductive health issue with biopsychosocial dimensions, characterized by the inability to achieve pregnancy despite 12 months of unprotected sexual intercourse. This process can exert profound psychiatric effects on couples, such as social stigma, social isolation, anxiety, and depression. The aim of this review is to emphasize the importance of midwifery approaches in infertility management according to Swanson's Theory of Caring. Materials-Methods: The literature regarding the psychosocial effects of infertility was reviewed, and the contributions of Swanson's Theory of Caring to this field were evaluated. Findings: Midwives are key members of the multidisciplinary team in infertility management, fulfilling roles as caregivers, counselors/educators, emotional supporters, and advocates. Swanson's Theory of Caring aims for healthcare to accelerate the individual's recovery rate, for the health professional to gain a deep understanding of the challenges the patient faces, and to rebuild self-confidence for the future by healthily managing the individual's traumatic experiences. Infertility interventions based on this theory are structured around five basic processes: exploring the meaning the couple attributes to infertility (knowing), sharing the pain by providing emotional accessibility (being with), acting as a bridge for the couple during complex treatment processes (doing for), providing education that increases self-efficacy (enabling), and supporting focus on a meaningful future by reminding them of their resilience (maintaining belief). It has been observed that these approaches support the spiritual integrity of the individual and increase the psychological resilience of couples. Conclusion: Infertility should not be limited to medical procedures alone; it should be addressed with a holistic approach incorporating psychosocial support during the counseling process. Swanson's Theory of Caring contributes to increasing the quality of care by providing an evidence-based and systematic guide for midwives in this process. In this context, it is recommended to expand caring models and standardize infertility counseling based on scientific frameworks such as Swanson's Theory of Caring.

Anahtar Kelimeler: Infertility, Midwifery Care, Counseling, Swanson's Theory of Caring, Psychosocial Support.

Bildiri No: 7090

Derleme Sözlü

EBELERDE CİNSEL SAĞLIK İLETİŞİMİ: İLETİŞİM RAHATLIĞINI ETKİLEYEN FAKTÖRLERE YÖNELİK BİR DERLEME

Seda Kurt[1,*], TUĞBA YILMAZ ESENCAN[1]

[1] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ

Özet Metin: Cinsel sağlık, bireyin yalnızca biyolojik iyilik halini değil; duygusal, psikolojik ve sosyal boyutlarını da kapsayan çok boyutlu bir kavram olarak Dünya Sağlık Örgütü tarafından tanımlanmaktadır.Bu bütüncül niteliği, cinsel sağlığı sağlık hizmetlerinin ayrılmaz ve öncelikli bir bileşeni kılmaktadır. Ancak klinik uygulamalarda cinsellik çoğu zaman göz ardı edilmekte; sağlık profesyonellerinin bu alanda iletişim kurmaktan kaçınması, nitelikli bakıma erişimi ciddi ölçüde kısıtlamaktadır.

Ebelik mesleği, gebelik öncesinden doğum sonrası döneme uzanan sürekli ve bütüncül bir izlem modeli sayesinde kadınların cinsel ve üreme sağlığına ilişkin gereksinimlerini değerlendirme ve yanıtlama açısından sağlık sistemi içinde eşsiz ve stratejik bir konuma sahiptir. Bu nedenle ebelerin cinsel sağlık iletişimindeki etkinliği hem bireysel hem de toplumsal sağlık çıktıları üzerinde belirleyici bir işlev üstlenmektedir. Bu derleme, ebelerin cinsel sağlık konularında iletişim kurmadaki rahatlığını etkileyen bireysel, eğitsel ve sosyokültürel faktörleri ulusal ve uluslararası literatür bulgularına dayanarak incelemeyi amaçlamaktadır. Literatür bulguları, iletişim rahatlığının çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu ve yalnızca bilgi düzeyiyle açıklanamayacağını ortaya koymaktadır.Bireysel etkenler arasında utanma, kişisel değerler ve cinselliğe yönelik tutumlar; eğitsel etkenler arasında lisans düzeyindeki müfredatta cinsel sağlığa yönelik uygulamalı eğitimin yetersizliği; sosyokültürel etkenler arasında ise cinselliği tabu olarak değerlendiren toplumsal normlar ve bunların klinisyen tutumlarına yansımaları öne çıkmaktadır.

Türkiye'de yürütülen çalışmalar, öğrenci ebelerin en sık karşılaştığı engellerin bilgi eksikliği, utanma ve aile etkisi olduğunu ortaya koymakta; bu engellerin kadınların cinsel ve üreme sağlığı hizmetlerine erişimini doğrudan kısıtladığını göstermektedir.Kurumsal faktörler de iletişim sürecini belirgin biçimde olumsuz etkilemekte; iş yükü, zaman kısıtlılığı, uygun fiziksel ortamın yokluğu ve kılavuzların yetersizliği ebelerin cinsel sağlık konularını klinik pratiğe taşımasını güçleştirmektedir.

Sonuç olarak; ebelerin cinsel sağlık iletişim yetkinliklerinin artırılması için lisans eğitim programlarında uygulamaya dayalı müfredat güncellemelerine, hizmet içi eğitimlerde iletişim becerisi geliştirmeye odaklanılmasına ve sağlık sisteminde biyopsikososyal bakış açısının bütüncül biçimde benimsenmesine acil ihtiyaç duyulmaktadır. Ebelerin bu alandaki etkin rolü güçlendirildikçe kadınlara sunulan cinsel sağlık bakımının niteliği ve sürekliliği de doğrudan iyileşecektir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel sağlık, ebelik, iletişim rahatlığı, cinsel sağlık eğitimi, kadın sağlığı

Bildiri No: 7090

Derleme Sözlü

SEXUAL HEALTH COMMUNICATION IN MIDWIVES: A REVIEW ON FACTORS AFFECTING COMMUNICATION COMFORT

Seda Kurt[1], TUĞBA YILMAZ ESENCAN[2]

[1] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ

[2] ÜSKÜDAR ÜNİVERİSTESİ

Abstract Text: Sexual health is defined by the World Health Organization as a multidimensional concept encompassing not only biological well-being but also emotional, psychological, and social dimensions. This holistic nature renders sexual health an integral and essential component of healthcare services. However, in clinical practice, sexuality is often overlooked; healthcare professionals' reluctance to engage in communication on this subject significantly limits access to quality care.

The midwifery profession occupies a unique and strategic position within the healthcare system in addressing women's sexual and reproductive health needs, owing to its continuous and holistic model of care extending from the preconception period to the postpartum stage. Therefore, midwives' effectiveness in sexual health communication plays a decisive role in both individual and public health outcomes.

This review aims to examine the individual, educational, and sociocultural factors influencing midwives' comfort in communicating about sexual health, based on national and international literature. The findings indicate that communication comfort is a multidimensional construct that cannot be explained solely by knowledge level. Individual factors include embarrassment, personal values, and attitudes towards sexuality; educational factors involve the inadequacy of practice-based sexual health training in undergraduate curricula; and sociocultural factors encompass societal norms that frame sexuality as taboo and their reflection in clinical attitudes.

Studies conducted in Türkiye reveal that the most common barriers faced by midwifery students include lack of knowledge, embarrassment, and family influence, all of which directly restrict women's access to sexual and reproductive health services. Institutional factors also adversely affect the communication process; workload, time constraints, lack of appropriate physical environments, and insufficient clinical guidelines hinder midwives from integrating sexual health discussions into practice.

In conclusion, there is an urgent need to enhance midwives' competencies in sexual health communication through practice-oriented curriculum updates in undergraduate education, a stronger focus on communication skills in in-service training, and the comprehensive adoption of a biopsychosocial approach within the healthcare system. Strengthening midwives' role in this field will directly improve the quality and continuity of sexual healthcare provided to women.

Anahtar Kelimeler: Sexual health, midwifery, communication comfort, sexual health education, women's health

Bildiri No: 7099

Sözlü Bildiri

ChatGPT Tabanlı Yapay Zeka Eğitiminin Ebelik Öğrencilerinin Yapay Zeka Okuryazarlığı, Tutumları ve Kabulü Üzerindeki Etkileri: Karma Yöntemli Bir Çalışma

Ebru Bulut[1,*], Hacer Yalnız Dilcen[1]

[1] *Bartin Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, kısa süreli yapay zekâ (YZ) eğitim programının ebelik öğrencilerinin YZ'ye yönelik tutumları, okuryazarlık düzeyleri ve kabul düzeyleri üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamıştır. Ayrıca çalışma, nitel verilerle desteklenerek öğrencilerin YZ'yi mesleki bağlamda nasıl algıladıklarını ve nasıl entegre ettiklerini kapsamlı biçimde ortaya koymayı hedeflemiştir.

Gereç - Yöntem: Çalışma açıklayıcı sıralı karma yöntem deseni ile yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Bartın Üniversitesi Ebelik Bölümü öğrencileri oluşturmuştur. Nicel aşamada tek gruplu ön test-son test yarı deneysel tasarım kullanılmıştır. Örneklem seçimine gidilmemiş evrene ulaşılması hedeflenmiştir. Nitel aşamada ise amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilen öğrencilerle yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Nicel veriler tanımlayıcı istatistikler, eşleştirilmiş örneklemler t testi ve korelasyon analizi ile analiz edilmiştir. Nitel veriler ise tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın nicel kısmına 36 öğrenci nitel kısmına ise sekiz öğrenci dahil edilmiştir. Eğitim sonrası öğrencilerin YZ'ye yönelik tutum ve kabul düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı artışlar saptanmıştır ($p<0,01$), ancak YZ okuryazarlık puanlarındaki değişim pozitif olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Nitel bulgular sonucunda; Yapay zekaya yönelik farkındalık ve tutumlar", "bilgi, öğrenme ve mesleki entegrasyon" ve "zorluklar, endişeler ve etik bakış açısı" olarak üç ana tema belirlenmiştir. Bulgular, öğrencilerin YZ'yi destekleyici bir araç olarak algıladıklarını, eğitim sonrası etik kaygılarının azaldığını ve YZ araçlarını kullanma konusunda özgüvenlerinin arttığını ortaya koymuştur. Eğitim, öğrencilerin YZ ile etkileşimini artırmış; ancak derinlemesine YZ okuryazarlığının gelişiminin tekrarlı ve uygulamaya dayalı öğrenme süreçleri gerektirdiği belirlenmiştir.

Sonuç: Kısa süreli YZ eğitimleri ebelik öğrencilerinde olumlu tutum ve kabul düzeylerini artırmakta ve YZ okuryazarlığının gelişimi için önemli bir temel oluşturmaktadır. Bu nedenle, YZ'nin insan merkezli bakım ilkeleriyle uyumlu, pedagojik olarak yapılandırılmış, uygulamaya dayalı ve etik temelli eğitim modülleriyle sağlık eğitim müfredatına entegre edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, chatgbt, ebelik, öğrenci, tutum, kabul, yaapy zeka okuryazarlığı,

Bildiri No: 7099

Sözlü Bildiri

Effects of ChatGPT-Based AI Training on AI Literacy, Attitudes, and Acceptance Among Midwifery Students: A Mixed-Methods Study

Ebru Bulut[1], Hacer Yalnız Dilcen[1], Beyza Aksu Dünya[1]

[1] *Bartin Üniversitesi*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the effects of a short-term artificial intelligence (AI) training program on midwifery students' attitudes, literacy, and acceptance levels regarding AI. Additionally, it provides a comprehensive understanding of how students perceive and integrate AI within professional contexts, supported by qualitative data.

Materials - Methods: The study was conducted using an explanatory sequential mixed methods design. The research population consisted of students from the Midwifery Department of Bartın University. A single-group pre-test-post-test quasi-experimental design was used in the quantitative phase. No sampling was performed; the aim was to reach the population. In the qualitative phase, semi-structured in-depth interviews were conducted with students selected using purposive sampling. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics, paired samples t-test, and correlation analysis. Qualitative data were evaluated using thematic analysis.

Results: Thirty-six students were included in the quantitative part of the study, and eight students in the qualitative part. Statistically significant increases were found in students' attitudes and acceptance levels towards AI after the training ($p<0.01$), however, while the change in AI literacy scores was positive, it was not statistically significant. As a result of the qualitative findings; Three main themes were identified: "awareness and attitudes towards artificial intelligence", "knowledge, learning, and professional integration", and "challenges, concerns, and ethical perspectives". The findings revealed that students perceived AI as a supportive tool, their ethical concerns decreased after the training, and their confidence in using AI tools increased. The training increased students' interaction with AI; however, it was determined that the development of in-depth AI literacy requires iterative and practice-based learning processes.

Conclusion: Short-term AI trainings foster positive attitudes and acceptance among midwifery students, laying a critical foundation for the development of AI literacy. Therefore, it is essential to integrate AI into health education curricula through pedagogically structured, practice-oriented, and ethically grounded training modules that align with the principles of human-centered care.

Anahtar Kelimeler: artificial intelligence, chatGPT, midwifery, student, attitude, acceptance, AI literacy,

Bildiri No: 7104

Derleme Sözlü

Mobil sağlık uygulamalarında gebelik takibine yönelik farkındalık

Fatma Nur Koçer[1,*], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyeriyet Üniversitesi Bilimleri enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Bu derlemede amaç mobil sağlık uygulamalarında gebelik takibinin farkındalığını kaleme almaktır. Bu derleme pubMed ve Google Akademik arama motorlarında "mobil sağlık uygulamaları, gebelik ve ebe" anahtar kelimeleri aratılarak ulaşılan kaynaklar kullanılarak hazırlanmıştır. Türkiye'de mobil sağlık uygulamalarının kullanımı artmaktadır. Mobil sağlık (m-Sağlık), temel olarak sağlık hedeflerinde, sağlık ile ilgili süreçleri iyileştirmek ve dönüştürmek için mobil ve kablosuz teknolojilerin kullanılmasıdır. Bununla birlikte toplumun bilinçlendirilmesine, tıbbi verilerin giyilebilir ve taşınabilir verilerden aktarılmasına izin veren sistemlerden oluşmaktadır. Mobil sağlık uygulamaları risk faktörlerinin azaltılmasına, fiziksel aktivite ve yaşam kalitesinin arttırılmasına olanak sağlamaktadır. Mobil sağlık uygulamaları, kadın sağlığı alanında da kadın sağlık düzeyini iyileştirmek ve farkındalık oluşturmak için önem taşımaktadır. Gebelik süreci, kadınların fiziksel, hormonal, psikolojik ve sosyal boyutlarıyla çok yönlü değişimlerin yaşandığı ve gelişen değişimler sebebiyle uyum sağlanmasını gerektiren bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu süreci gebelerin bilinçli olarak geçirmeleri elzemdir. Mobil sağlık uygulamaları, fetal gelişim, beslenme rehberliği, öz bakım uygulamaları hakkında bilgi vererek gebe kadınların bilgilendirilmesinde ve yaşam tarzının düzenlenmesinde farkındalık oluşturmaktadır. Bu uygulamalar gebe kadınların davranışsal yetkinliğinin artırılmasında profesyonel destek sağlamasıyla gebe kadınların fiziksel sağlığının ve öz yönetiminin desteklenmesi, anksiyetenin azaltılması konusunda büyük bir öneme sahiptir. Bununla birlikte gebelik sürecinde tehlike belirtileri ile ilgili bilgi sağlayarak gebe kadınları bilinçlendirmektedir. Mobil sağlık uygulamaları, gebe kadınların gebeliği kabullenme durumlarını ve partneri ile ilişkilerini daha olumlu düzeye taşımaktadır. Gebe kadınlar mobil sağlık uygulamaları kullanarak gebelik izlemini düzenli olarak gerçekleştirmekte ve mobil sağlık uygulamaları meditasyon uygulaması ile uyku kalitesini artırmaktadırlar. Mobil sağlık uygulamaları gebelere kişileştirilmiş bildirimler göndererek gebelik sürecinin farkındalığını artırmaktadır. Mobil sağlık uygulamalarının kullanıcı merkezli bir uygulama olması için kullanıcı perspektifinin ebeler tarafından iyi analiz edilmesi kritik bir noktada bulunmakta ve etkili bir şekilde kullanımının sağlaması için sosyokültürel değerlere uyarlanması önem arz etmektedir. Mobil sağlık uygulamalarında aktarılacak bilgiler ebeler tarafından denetlenerek ebe odaklı bakım çerçevesinde düzenlemeli ve ebeler eşliğinde gebeliğe özgü içerikler oluşturulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mobil Sağlık Uygulamaları, Gebelik, Ebe.

Bildiri No: 7104

Derleme Sözlü

Awareness of pregnancy monitoring in mobile health applications

Fatma Nur Koçer[1], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department*

Abstract Text: This review aims to discuss awareness of pregnancy monitoring in mobile health applications. This review was prepared using resources accessed by searching the keywords “mobile health applications, pregnancy, and midwifery” on PubMed and Google Scholar. The use of mobile health applications is increasing in Turkey. Mobile health (m-Health) is essentially the use of mobile and wireless technologies to improve and transform health-related processes and achieve health goals. It also consists of systems that allow for the transfer of medical data from wearable and portable devices, and contribute to raising public awareness. Mobile health applications enable the reduction of risk factors and the increase of physical activity and quality of life. Mobile health applications are also important in the field of women's health, improving women's health levels and raising awareness.

Pregnancy is a multifaceted process involving physical, hormonal, psychological, and social changes in women, requiring adaptation to these evolving changes. It is essential for pregnant women to navigate this period consciously. Mobile health applications provide information on fetal development, nutritional guidance, and self-care practices, raising awareness among pregnant women and helping them regulate their lifestyles. These applications are of great importance in supporting pregnant women's physical health and self-management, reducing anxiety, and providing professional support in increasing their behavioral competence. They also raise awareness among pregnant women by providing information about danger signs during pregnancy. Mobile health applications improve pregnant women's acceptance of their pregnancy and their relationships with their partners. Pregnant women use mobile health applications to regularly monitor their pregnancy and improve sleep quality with meditation applications. Mobile health applications increase awareness of the pregnancy process by sending personalized notifications to pregnant women. For mobile health applications to be user-centered, it is critical that the user perspective is well analyzed by midwives, and adaptation to socio-cultural values is important for effective use. The information conveyed in mobile health applications should be reviewed by midwives, organized within the framework of midwife-focused care, and pregnancy-specific content should be created with the guidance of midwives.

Anahtar Kelimeler: Mobile Health Applications, Pregnancy, Midwife.

Bildiri No: 7107

Sözlü Bildiri

Doğum Sonu Dönemde Babalarin Partnerinden Maruz Kaldiği Duygusal Şiddetin Depresyon Düzeyi Ve Baba-Bebek Bağlanmasi Üzerine Etkisi

Havva Tokgöz Kekeç[1,*], Hacer Alan Dikmen[2]

[1] *Selçuk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü*

[2] *Selçuk Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum sonrası dönem, babalar için psiko-sosyal uyumun kritik olduğu bir süreçtir. Bu dönemde partnerden maruz kalınan duygusal şiddet, babaların ruh sağlığını ve baba-bebek bağlanmasını olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışma, doğum sonrası dönemde babaların partnerlerinden maruz kaldıkları duygusal şiddetin, depresyon düzeyleri ve baba-bebek bağlanması üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki bu araştırmanın örneklemini, 1 Nisan–1 Eylül 2023 tarihleri arasında Konya'da bir üniversite hastanesinin çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğine başvuran, 3–12 aylık bebeğe sahip 350 baba oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Edinburg Postpartum Depresyon Ölçeği (EPDÖ) ve Baba-Bebek Bağlanma Ölçeği (B-BBÖ) ile toplanmıştır. Verilerin analizinde Independent Samples t testi, Ki-kare ve Fisher testleri kullanılmış, duygusal şiddetin etkisi lineer regresyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Babaların yaş ortalaması 31,41±4,41 olup, %43'ünün duygusal şiddete maruz kaldığı belirlenmiştir. Duygusal şiddete maruz kalan babaların EPDÖ toplam puanlarının daha yüksek olduğu ($p = 0.001$), buna karşın B-BBÖ toplam puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük olduğu saptanmıştır ($p < 0.01$). EPDS toplam puanları ile B-BBÖ toplam puanları arasında zayıf düzeyde, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($r = –0.357$, $p = 0.001$). Buna göre, babaların depresyon düzeyi arttıkça baba–bebek bağlanma düzeyinin azaldığı görülmektedir. Doğrusal regresyon analizi sonuçlarına göre, duygusal şiddetin babaların depresyon düzeyi ($p < 0.001$) ve baba–bebek bağlanma düzeyi ($p < 0.001$) üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Babaların maruz kaldığı duygusal şiddet, depresyon düzeylerini artırmakta ve bebekleriyle bağlanmalarını olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle perinatal bakımda aile merkezli yaklaşım benimsenmeli, babaların ruh sağlığı değerlendirilerek gerekli durumlarda yönlendirme yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: "duygusal şiddet, baba-bebek bağlanması, baba depresyonu, doğum sonu dönem"

Bildiri No: 7107

Sözlü Bildiri

Effects of Emotional Violence Experienced by Fathers From Their Partners in the Postpartum Period on Depression Level and Father–Infant Attachment

Havva Tokgöz Kekeç[1], Hacer Alan Dikmen[2]

[1] *Selcuk University Institute of Health Sciences*

[2] *Selçuk University*

Introduction - Aim: The postpartum period is a critical time for fathers in terms of psychosocial adjustment. Emotional violence experienced from partners during this period can negatively affect fathers' mental health and father-infant bonding. This study was conducted to examine the effects of emotional violence experienced by fathers from their partners in the postpartum period on their depression levels and father-infant bonding.

Materials - Methods: The sample of this descriptive and correlational study consisted of 350 fathers with infants aged 3–12 months who applied to the pediatric outpatient clinic of a university hospital in Konya between April 1 and September 1, 2023. Data were collected using a Personal Information Form, the Edinburgh Postpartum Depression Scale (EPDS), and the Paternal–Infant Attachment Questionnaire (PIAQ). Independent Samples t-test, Chi-square, and Fisher tests were used in the analysis of the data, and the effect of emotional violence was evaluated with linear regression analysis.

Results: The mean age of the fathers was 31.41±4.41, and it was determined that 43% had been exposed to emotional violence. Fathers exposed to emotional violence had higher total scores on the EPDS ($p = 0.001$), while their total scores on the PIAQ ($p < 0.01$) were statistically significantly lower. A weak, negative, and statistically significant correlation was found between total EPDS scores and total PIAQ scores ($r = -0.357$, $p = 0.001$). Accordingly, it was observed that as the level of depression in fathers increased, the level of father-infant bonding decreased. According to the results of the linear regression analysis, emotional violence was found to have a statistically significant effect on the level of depression ($p < 0.001$) and the level of father-infant bonding ($p < 0.001$) in fathers.

Conclusion: Emotional violence experienced by fathers increases their depression levels and negatively affects their bonding with their babies. Therefore, a family-centered approach should be adopted in perinatal care, and fathers' mental health should be assessed and referrals made when necessary.

Anahtar Kelimeler: "emotional violence, father-infant bonding, paternal depression, postpartum"

Bildiri No: 7121

Sözlü Bildiri

HPV Aşı Programlarının Küresel Karşılaştırması: Politika, Kapsama ve Uygulama Farklılıkları

Ebe Fetiye Keleş aygün[1,*], Doç.Dr. Serap Tekbaş[2]

[1] *Samsun Şehir Hastanesi*

[2] *İzmir Tinaztepe Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışmada, HPV aşı programlarının politika, kapsama ve uygulama açısından bazı ülkelere göre karşılaştırmalı olarak incelenmesi ve ülkeler arasındaki farklılıkların ortaya konulması amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma, PRISMA rehberine uygun olarak planlanmıştır. PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında yayımlanan çalışmalar, "HPV vaccination", "immunization program", "coverage", "policy" ve "implementation" anahtar kelimeleri kullanılarak 2016–2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar taranmış ve 114 kayıt elde edilmiştir. Yinelenen çalışmalar çıkarıldıktan sonra kalan çalışmalar başlık ve özet düzeyinde değerlendirilmiş, uygun bulunan çalışmaların tam metinleri incelenmiş ve dahil etme ile dışlama kriterlerine uygun toplam 28 çalışma analize dahil edilmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, HPV aşı programlarının ülkeler arasında önemli farklılıklar gösterdiğini ortaya koymuştur. Okul temelli aşılama programlarının uygulandığı ülkelerde kapsama oranlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Yüksek gelirli ülkelerde genellikle yüksek kapsama oranlarına ulaşılırken, bazı ülkelerde aşı tereddüdü önemli bir engel olarak öne çıkmaktadır. Düşük ve orta gelirli ülkelerde ise uluslararası destek ve güçlü sağlık politikalarının kapsama oranlarını artırdığı görülmüştür. Ayrıca son yıllarda tek doz aşı uygulamasına yönelik bir geçiş eğilimi olduğu saptanmıştır.

Sonuç: HPV aşı programlarının başarısı yalnızca ekonomik faktörlere bağlı olmayıp, uygulama stratejileri, sağlık politikaları ve toplumsal kabul düzeyi ile yakından ilişkilidir. Okul temelli programlar ve ulusal düzeyde güçlü aşılama politikaları kapsama oranlarını artırmada etkili olmaktadır. Elde edilen bulgular, ülkelerin kendi sağlık sistemlerine uygun sürdürülebilir HPV aşılama stratejileri geliştirmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: HPV aşısı, aşılama programları, aşı kapsama oranı, sağlık politikası

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7121

Sözlü Bildiri

Global Comparison of HPV Vaccination Programs: Policy, Coverage and Implementation Differences

Ebe Fetiye Keleş Aygün[1], Doç.Dr. Serap Tekbaş[2]

[1] *samsun şehir hastanesi*

[2] *Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Tınaztepe University, İzmir*

Introduction - Aim: The aim of this study is to conduct a comparative analysis of HPV vaccination programs across selected countries in terms of policy, coverage, and implementation, and to highlight the differences between these countries.

Materials - Methods: This study was designed in accordance with the PRISMA guidelines. Studies published in the PubMed, Scopus, and Web of Science databases were searched using the keywords “HPV vaccination,” “immunization program,” “coverage,” “policy,” and “implementation” for studies published between 2016 and 2026, resulting in 114 records. After duplicates were removed, the remaining studies were evaluated at the title and abstract level; the full texts of eligible studies were reviewed, and a total of 28 studies meeting the inclusion and exclusion criteria were included in the analysis.

Results: The reviewed studies revealed significant differences in HPV vaccination programs across countries. It was determined that coverage rates were higher in countries where school-based vaccination programs were implemented. While high coverage rates are generally achieved in high-income countries, vaccine hesitancy emerges as a significant barrier in some countries. In low- and middle-income countries, however, international support and strong health policies were found to increase coverage rates. Additionally, a trend toward a shift toward single-dose vaccination has been observed in recent years

Conclusion: The success of HPV vaccination programs is not solely dependent on economic factors but is closely linked to implementation strategies, health policies, and the level of social acceptance. School-based programs and strong national vaccination policies are effective in increasing coverage rates. The findings indicate that countries need to develop sustainable HPV vaccination strategies tailored to their own health systems.

Anahtar Kelimeler: HPV vaccination, immunization programs, vaccination coverage, health policy

Bildiri No: 7132

Sözlü Bildiri

Tanıklıktan Deneyime: Doğumhane Deneyiminin Ebelerin Kendi Doğum Tercihleri Üzerindeki Etkisi Üzerine Fenomenolojik Bir Araştırma

Seda Serhatlıoğlu[1,*], Nükhet Kaçar[2]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi*

[2] *Çankırı Karatekin Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ebeler, doğum sürecine en yakından tanıklık eden sağlık profesyonelleri olarak hem klinik deneyim hem de duygusal etkileşim açısından özgün bir konuma sahiptir. Bu yoğun tanıklık, ebelerin mesleki kimliklerinin yanında, kendi doğum algılarını ve tercihlerini de şekillendirebilmektedir. Özellikle müdahaleci doğum ortamları, travmatik deneyimler ve mesleki özerklik sınırları, ebelerin doğuma bakış açısını dönüştürebilmektedir. Bu çalışma, doğumhane deneyiminin ebelerin kendi doğum tercihleri üzerindeki etkisini derinlemesine incelemek amacıyla fenomenolojik desende gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji deseni ile yürütülmüştür. Çalışmaya farklı klinik deneyimlere sahip toplam 15 ebe dahil edilmiştir. Veriler yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler yoluyla toplanmış ve tematik analiz yöntemi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Analiz sonucunda altı ana tema ve on iki alt tema belirlenmiştir. “Mesleki kimlik ve doğuma tanıklığın anlamı” teması, doğuma eşlik etmenin anlamı (n=13) ve kadın odaklı bakım (n=12) ile öne çıkmıştır. “Kurumsal sistem ve mesleki özerkliğin sınırları” temasında hekim dominansı (n=11) ve müdahaleci bakım (n=12) vurgulanmıştır. “Travmatik tanıklık ve duygusal izler” teması, ikincil travma (n=10) ve komplikasyonların hafızası (n=12) ile ilişkilidir. “Risk algısı ve bilenin korkusu” teması, bilginin kaygı üretmesi (n=13) ve riskin kişiselleştirilmesi (n=9) ile tanımlanmıştır. “Tanıklıktan doğan güvenlik arayışı” teması, ideal doğumun yeniden tanımlanması (n=12) ve güvenli ekip arayışı (n=13) ile öne çıkmıştır. Son olarak, “ebe kimliği ve kadın/anne kimliği” teması, rol çatışması (n=8) ve empati derinleşmesi (n=11) alt temalarını içermektedir.

Sonuç: Doğumhane deneyimi, ebelerin kendi doğum tercihlerinde belirleyici bir rol oynamaktadır. Klinik ortamda yaşanan olumlu ya da olumsuz deneyimler, ebelerin risk algısını, güvenlik arayışını ve doğuma ilişkin beklentilerini şekillendirmektedir. Bu bulgular, ebelik eğitiminde ve klinik uygulamalarda psikososyal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi ve kadın odaklı bakımın teşvik edilmesi gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: “fenomenoloji, doğum deneyimi, ebelik, mesleki kimlik”

Bildiri No: 7132

Sözlü Bildiri

From Witnessing to Experience: A Phenomenological Study on the Effect of Delivery Room Experience on Midwives' Own Birth Preferences

Seda Serhatlıoğlu[1], Nükhet Kaçar[2]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi*

[2] *Çankiri Karatekin Üniversitesi*

Introduction - Aim: Midwives hold a unique position as healthcare professionals who closely witness the birth process. This intensive professional exposure shapes not only their professional identity but also their perceptions and preferences regarding childbirth. Particularly, interventionist birth environments, traumatic experiences, and limitations in professional autonomy may transform midwives' perspectives on birth. This study aimed to explore in depth the effect of delivery room experience on midwives' own birth preferences.

Materials - Methods: This qualitative study was conducted using a phenomenological design. A total of 15 midwives with diverse clinical experiences were included. Data were collected through semi-structured in-depth interviews and analyzed using thematic analysis.

Results: Six main themes and twelve subthemes were identified. The main themes included: Professional Identity and the Meaning of Witnessing Birth; Institutional System and Limits of Professional Autonomy; Traumatic Witnessing and Emotional Traces; Risk Perception and "The Fear of Knowing"; Search for Safety Arising from Witnessing; and Midwife Identity and Woman/Mother Identity. Prominent subthemes were the meaning of accompanying birth, woman-centered care, interventionist care models, memory of complications, anxiety produced by knowledge, redefinition of ideal birth, and the search for a safe team and environment.

Conclusion: Delivery room experience plays a decisive role in shaping midwives' own birth preferences. Clinical experiences both positive and negative significantly influence midwives' risk perceptions, safety needs, and expectations regarding childbirth. These findings highlight the importance of strengthening psychosocial support mechanisms in midwifery education and clinical practice and promoting woman-centered care approaches.

Anahtar Kelimeler: " phenomenology, childbirth experience, midwifery, professional identity"

Bildiri No: 7165

Poster Bildiri

Ebelikte Yeni Ufuklar: Yapay Zekâ ve Mekatronik Yeniliklerle Dönüşen Anne-Bebek Bakımı

Kadriye Dumlu[1,*], Mürüvvet Emrem[1], Sena Dilek Aksoy[1], Yunus Emre Koç[2]

[1] *Kocaeli Üniversitesi,*

[2] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Ebelikte Yeni Ufuklar: Yapay Zekâ ve Mekatronik Yeniliklerle Dönüşen Anne-Bebek Bakımı

Mürüvvet Emrem [1] , Sena Dilek Aksoy [1] , Kadriye Dumlu [1] , Yunus Emre Koç Z

[1] Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Kocaeli.
Z Manisa Celal Bayar Üniversitesi , Teknoloji Fakültesi, Mekatronik Mühendisliği Ana Bilim Dalı , Manisa

Özet

Amaç:

Bu derlemenin amacı, ebelik bakımında yapay zekâ, giyilebilir sensör teknolojileri ve mekatronik yeniliklerin kullanımını incelemek ve bu teknolojilerin maternal ve neonatal sağlık sonuçlarına katkılarını değerlendirmektir. Ayrıca gelişen teknolojilerin ebelik uygulamalarında izlem, risk yönetimi ve klinik karar verme süreçlerini nasıl dönüştürdüğünü ortaya koymak amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme olarak planlanmıştır. PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında "yapay zekâ", "ebelik", "giyilebilir sensörler", "mekatronik", "gebelik izlemi" ve "dijital sağlık" anahtar kelimeleri ile literatür taraması yapılmıştır. Dahil edilme kriterlerine uygun çalışmalar değerlendirilmiş ve tematik sentez yöntemiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Bulgular, ileri teknoloji uygulamalarının obstetrik risklerin erken belirlenmesi, sürekli maternal-fetal izlem ve bireyselleştirilmiş bakım planlamasına önemli katkılar sunduğunu göstermektedir. Yapay zekâ destekli sistemlerin komplikasyonların öngörülmesi ve klinik karar vermeyi desteklemede etkili olduğu; giyilebilir sensörlerin anne ve fetüse ait parametrelerin gerçek zamanlı izlenmesini sağladığı belirlenmiştir. Ayrıca akıllı izlem cihazları, robotik destekli sistemler ve entegre dijital platformlar gibi mekatronik yeniliklerin hasta güvenliğini artırma, bakım kalitesini güçlendirme ve uzaktan izlem olanaklarını geliştirme potansiyeli taşıdığı görülmektedir. Bu teknolojilerin, ebe rollerinde dijital yetkinlik, teknoloji destekli bakım koordinasyonu ve veri temelli uygulamalar açısından dönüşüm sağladığı bildirilmektedir.

Sonuç: Yapay zekâ, giyilebilir sensörler ve mekatronik yenilikler teknoloji destekli yenilikçi ebelik bakımında umut verici araçlardır. Bu teknolojilerin entegrasyonu maternal ve neonatal sonuçları iyileştirebilirken, ebelik

değerlendirilmesine yönelik daha fazla araştırmaya gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, ebelik, gebelik, anne sağlığı ve giyilebilir sensörler

Bildiri No: 7165

Poster Bildiri

New Horizons in Midwifery: Transformation of Smart Maternal and Newborn Care through Artificial Intelligence and Mechatronic Innovations

Kadriye Dumlu[1], Mürüvvet Emrem[1], Sena Dilek Aksoy[1], Yunus Emre Koç[2]

[1] *Kocaeli University*

[2] *Manisa Celal Bayar University*

Introduction - Aim: New Horizons in Midwifery: Transformation of Smart Maternal and Newborn Care through Artificial Intelligence and Mechatronic Innovations

Mürüvvet Emrem [1] , Sena Dilek Aksoy [1] , Kadriye Dumlu [1] , Yunus Emre Koç Z

[1] Kocaeli University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kocaeli. Z Manisa Celal Bayar University, Faculty of Technology, Department of Mechatronics Engineering, Manisa

Abstract

Aim:

This review aims to examine the integration of artificial intelligence, wearable sensor technologies, and mechatronic innovations in midwifery care and to evaluate their contributions to maternal and neonatal health outcomes. It also explores how emerging technologies may transform monitoring, risk management, and decision-making processes in midwifery practice.

Materials - Methods: This study was designed as a systematic review. Literature was searched in PubMed, Scopus, and Web of Science using the keywords “artificial intelligence,” “midwifery,” “wearable sensors,” “mechatronics,” “pregnancy monitoring,” and “digital health.” Relevant studies meeting inclusion criteria were reviewed and thematically synthesized.

Results: Findings indicate that advanced technologies can contribute substantially to early identification of obstetric risks, continuous maternal-fetal monitoring, and individualized care planning. Artificial intelligence-supported systems improve prediction of complications and support clinical decision-making, while wearable sensors enable real-time monitoring of maternal and fetal parameters. In addition, mechatronic innovations such as smart monitoring devices, robotic-assisted support systems, and integrated digital platforms have shown potential to enhance patient safety, optimize care quality, and strengthen remote monitoring capabilities. Evidence suggests these technologies may also support a transformation in midwifery roles through digital competencies, technology-assisted care coordination, and data-driven practice.

Conclusion: Artificial intelligence, wearable sensors, and mechatronic innovations represent promising tools for innovative and technology-supported midwifery care. Their integration may improve maternal and neonatal

implementation, ethical considerations, and sustainable integration into clinical care.

Anahtar Kelimeler: Artificial intelligence, midwifery, pregnancy, maternal health, wearable sensors

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7177

Derleme Sözlü

İstenmeyen Gebeliklerin Önlenmesinde Ebenin Rolü

Reyhan Aydın Doğan[1], Gamze Gedikli[2,*]

[1] *Karabük Üniversitesi*

[2] *Zonguldak Kadin Doğum ve Çocuk Hastaliklari Hastanesi*

Özet Metin: İstenmeyen gebelikler, kadın, çocuk ve toplum sağlığını olumsuz etkileyen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Dünya genelinde yaygın olan bu durumun oluşumunda sosyoekonomik, kültürel ve eğitsel faktörler etkili olmaktadır. Bu derleme, istenmeyen gebeliklerin önlenmesinde ebelerin rolünü literatür doğrultusunda incelemeyi amaçlamaktadır.Bu çalışma, literatür taramasına dayalı bir derleme çalışmasıdır. PubMed, Google Scholar, ScienceDirect, Cochrane Library gibi veri tabanları kullanılarak ilgili Türkçe ve İngilizce çalışmalar incelenmiştir. Belirlenen çalışmalar içerik açısından değerlendirilmiş istenmeyen gebeliklerin nedenleri, sonuçları ve ebelerin rolü başlıkları altında incelenmiştir.İstenmeyen gebeliklerin oluşumunda sosyoekonomik düzey, eğitim eksikliği, kontraseptif yöntemlere erişim sorunları ve kültürel faktörlerin etkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, yetersiz danışmanlık ve bilgi eksikliği, özellikle gençlerde istenmeyen gebelik riskini artırmaktadır. Literatür, ebelerin aile planlaması danışmanlığı, eğitim ve hizmet sunumu yoluyla bireylerin bilinçlendirilmesinde ve kontraseptif yöntem kullanımının artırılmasında önemli rol oynadığını göstermektedir.İstenmeyen gebeliklerin oluşumunda sosyoekonomik düzey, eğitim eksikliği, kontraseptif yöntemlere erişim sorunları ve kültürel faktörlerin etkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca, yetersiz danışmanlık ve bilgi eksikliği, özellikle gençlerde istenmeyen gebelik riskini artırmaktadır. Literatür, ebelerin aile planlaması danışmanlığı, eğitim ve hizmet sunumu yoluyla bireylerin bilinçlendirilmesinde ve kontraseptif yöntem kullanımının artırılmasında önemli rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, istenmeyen gebelik, aile planlaması, üreme sağlığı, danışmanlık

Bildiri No: 7177

Derleme Sözlü

The Role of the Midwife in Preventing Unwanted Pregnancies

Reyhan Aydın Doğan[1], Gamze Gedikli[2]

[1] *Karabük Üniversitesi*

[2] *Zonguldak Kadin Doğum ve Çocuk Hastaliklari Hastanesi*

Abstract Text: Unwanted pregnancies are a significant public health issue that negatively impacts the health of women, children, and society. Socioeconomic, cultural, and educational factors play a role in the occurrence of this widespread condition worldwide. This review aims to examine the role of midwives in the prevention of unwanted pregnancies based on the literature. This study is a literature review. Relevant Turkish and English studies were reviewed using databases such as PubMed, Google Scholar, ScienceDirect, and the Cochrane Library. The identified studies were evaluated in terms of content and examined under the headings of causes of unintended pregnancies, their consequences, and the role of midwives. It was determined that socioeconomic status, lack of education, difficulties in accessing contraceptive methods, and cultural factors play a role in the occurrence of unintended pregnancies. Additionally, inadequate counseling and lack of information increase the risk of unintended pregnancy, particularly among young people. The literature indicates that midwives play a significant role in raising public awareness and increasing contraceptive use through family planning counseling, education, and service delivery. Effective family planning services and the active role of midwives are of great importance in preventing unintended pregnancies. Strengthening midwives' counseling and educational activities, increasing access to services, and developing community-based approaches will contribute to reducing this problem.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, unwanted pregnancy, family planning, reproductive health, counseling

Bildiri No: 7194

Sözlü Bildiri

Ebelik öğrencilerinde saygılı annelik bakımının obstetrik kötü muamele algısı ile ilişkisinde empatik eğilimin rolü

Kadriye Dumlu[1,*], Mürüvvet Emrem[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, ebelik öğrencilerinde saygılı annelik bakımı algısı ile obstetrik kötü muamele algısı arasındaki ilişkide empatik eğilimin aracı rolünü incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipteki bu araştırma, 415 ebelik 2., 3. ve 4. sınıf öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Öğrencilerin Saygılı Annelik Bakımı Algısı Ölçeği, Obstetrik Kötü Muamele Algısı Ölçeği ve Empatik Eğilim Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, karşılaştırma testleri, korelasyon analizi ve Hayes PROCESS Macro Model 4 ile aracılık analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,30±2,35 yıl olup, büyük çoğunluğu 3. sınıf öğrencisidir. Aracılık analizi sonucunda saygılı annelik bakımı algısının empatik eğilim üzerinde pozitif ve anlamlı etkisi olduğu belirlenmiştir (B=0,192; p<0,001). Empatik eğilimin obstetrik kötü muamele algısını anlamlı düzeyde yordadığı saptanmıştır (B=0,330; p=0,031). Saygılı annelik bakımı algısının obstetrik kötü muamele algısı üzerindeki doğrudan etkisi ise anlamlı bulunmamıştır (B=0,246; p=0,059). Bootstrap analizinde dolaylı etkinin 0,063 olduğu ve %95 güven aralığının 0,000–0,141 arasında değiştiği belirlenmiştir.

Sonuç: Bulgular, ebelik öğrencilerinde saygılı annelik bakımı algısının empatik eğilim ile ilişkili olduğunu ve empatik eğilimin obstetrik kötü muamele algısının şekillenmesinde sınırlı bir aracı role sahip olabileceğini göstermektedir. Ebelik eğitiminde empatiyi güçlendiren yaklaşımların, saygılı annelik bakımı farkındalığının artırılmasına katkı sağlayabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: “Ebelik öğrencileri, saygılı annelik bakımı, obstetrik kötü muamele, empatik eğilim, aracılık analizi”

Bildiri No: 7194

Sözlü Bildiri

The role of empathic tendency in the relationship between respectful maternal care and perceptions of obstetric maltreatment among midwifery students

Kadriye Dumlu[1], Mürüvvet Emrem[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University*

Introduction - Aim: This study aimed to investigate the mediating role of empathic tendency in the relationship between perceptions of respectful maternal care and perceptions of obstetric maltreatment among midwifery students.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted with 415 second, third, and fourth-year midwifery students. Data were collected using a Demographic Information Form, the Students' Perception of Respectful Maternal Care Scale, the Perception of Obstetric Maltreatment Scale, and the Empathic Tendency Scale. Descriptive statistics, comparison tests, correlation analysis, and mediation analysis with Hayes PROCESS Macro Model 4 were used to evaluate the data.

Results: The mean age of the participants was 21.30±2.35 years, and the vast majority were third-year students. The mediation analysis revealed a positive and significant effect of the perception of respectful maternal care on empathic tendency (B=0.192; p<0.001). It was found that empathic tendency significantly predicted the perception of obstetric maltreatment (B=0.330; p=0.031). However, the direct effect of the perception of respectful maternal care on the perception of obstetric maltreatment was not found to be significant (B=0.246; p=0.059). In the bootstrap analysis, the indirect effect was determined to be 0.063, and the 95% confidence interval ranged from 0.000 to 0.141.

Conclusion: The findings indicate that the perception of respectful maternal care is related to empathic tendency in midwifery students, and that empathic tendency may have a limited mediating role in shaping the perception of obstetric maltreatment. It is thought that approaches that strengthen empathy in midwifery education can contribute to increasing awareness of respectful maternal care.

Anahtar Kelimeler: “Midwifery students, respectful maternal care, obstetric maltreatment, empathetic tendencies, mediation analysis”

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7227

Derleme Sözlü

Makat Prezantasyonda Güncel Ebelik Bakımı Yaklaşımları

Rabia DOĞU[1,*], Gülay RATHFİSCH[2]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi*

Özet Metin: Özet

Giriş-Amaç: Makat prezantasyon gebeliklerin yaklaşık %3-4'ünde görülmektedir. Türkiye'de %60'lara ulaşan sezaryen doğum nedenleri arasında makat prezantasyon önemli bir yer almaktadır. Bu derlemede, makat prezantasyona yönelik güncel ebelik bakım uygulamalarını irdelemek amaçlandı.
Yöntem: Çalışma, makat prezantasyonun fizyolojisi ve yönetim stratejilerine yönelik güncel literatür verileri, dünya sağlık örgütü kriterleri ve T.C sağlık bakanlığı rehberlerinin taranmasıyla hazırlanan bir derleme özelliğindedir.

Bulgular: Makat prezantasyon; neonatal travma, düşük apgar skoru ve yoğun bakım ihtiyacı gibi risklerle ilişkilendirilmekte, bu nedenle gelişmiş ülkelerde %90'a varan oranlarda sezaryen ile sonuçlanmaktadır. Ancak tahmini fetal ağırlığın 2500-4000 gram arası olduğu ve başın hiperekstansiyonda olmadığı uygun vakalarda vajinal doğum mümkün olmaktadır. Makat prezantasyonun bulunduğu gebelerde doğum sürecinin takibinde servikal değerlendirme ve izlemin yanında, Lovset, Bracht ve Mauriceau-Smellie-Veit gibi kurtarıcı manevraların doğru kullanımı ve bu konuda deneyimli sağlık ekibinin varlığı oldukça önem taşımaktadır. Gebelik sürecinde makat prezantasyonun baş gelişe dönmesi için çeşitli yöntemler bulunmaktadır. Geleneksel Çin tıbbı yaklaşımı olan ve BL67 akupunktur noktasına uygulanan moksa (moxabustion) tekniğinin kullanıldığı çalışmalarda, vakaların büyük çoğunluğunda fetüsün baş gelişe döndüğü ve vajinal doğum oranlarında artış olduğu görülmüştür. Bunun yanında bazı çalışmalarda da diğer bir geleneksel yöntem olan Rebozo uygulamasının gebelerde ligamentleri gevşeterek fetüsün yer değiştirmesi için optimal alan yarattığı ve doğum anksiyetesini azalttığı belirlenmiştir. Belirli pozisyonları içeren spinning baby egzersizlerinin ise yer çekimi kuvvetinden yararlanarak fetüsün ideal pozisyonu almasına yardımcı olduğu kaydedilmiştir. Tıbbi müdahalelerden dış sefalik versiyonun, 36. haftadan itibaren komplikasyonsuz gebeliklerde sezaryen oranlarını düşürmek için önerildiği görülmüştür.
Sonuç: Makat prezantasyondaki gebeler sıklıkla medikal yaklaşımlar ve sezaryen kararı ile karşılaşmaktadır. Ancak bu durum tek başına bir cerrahi zorunluluk değildir. Non-invaziv yöntemlerin (moksa, rebozo, egzersizler) ebelik uygulamalarına entegre edilmesi, sezaryen oranlarının Dünya Sağlık Örgütü'nün önerdiği %10-15 bandına indirilmesine ve müdahaleli doğum oranlarının azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Makat Prezentasyon, Rebozo, Moksa, Ebelik Bakımı

Bildiri No: 7227

Derleme Sözlü

Current Midwifery Care Approaches in Breech Presentation

Rabia Doğu[1], Gülay Rathfisch[2]

[1] *Master's Student, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

[2] *Faculty Member, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

Abstract Text: Abstract

Objective: Breech presentation occurs in approximately 3-4% of pregnancies and is a significant factor in Turkey's 60% cesarean rate. This review examines current midwifery care practices for breech presentation.

Materials and Methods: The study is a review of current literature, World Health Organization (WHO) criteria, and Republic of Turkey Ministry of Health guidelines regarding breech presentation physiology and management.

Results: Breech presentation is associated with risks like neonatal trauma and low Apgar scores, leading to cesarean rates up to 90% in developed countries. However, vaginal birth is possible in suitable cases (fetal weight 2500-4000g, no head hyperextension). Effective management requires experienced healthcare teams, diligent cervical monitoring, and the correct application of rescue maneuvers such as Lovset, Bracht, and Mauriceau-Smellie-Veit. Various prenatal methods encourage cephalic version. Studies on moxibustion at the BL67 acupuncture point show high success in achieving cephalic position and increasing vaginal birth rates. Furthermore, Rebozo application facilitates fetal rotation by relaxing ligaments and reducing maternal anxiety. Spinning Babies exercises utilize gravitational force to help the fetus assume the ideal position. Among medical interventions, External Cephalic Version (ECV) is recommended from the 36th week in uncomplicated pregnancies to reduce cesarean rates.

Conclusion: Although breech presentation often leads to medicalized cesarean decisions, it is not an absolute surgical necessity. Integrating non-invasive methods (moxibustion, rebozo, and exercises) into midwifery practices can help lower cesarean rates toward the WHO-recommended 10-15% range and decrease interventional birth rates.

Anahtar Kelimeler: Breech Presentation, Rebozo, Moxibustion, Midwifery Care

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7228

Derleme Sözlü

Doğum Şeklinin Postpartum Cinsel Sağlık Üzerindeki Etkileri ve Ebelik Yaklaşımları

Duygu Yozgatlı[1,*], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Postpartum dönem, kadınların fiziksel, hormonal ve psikososyal açıdan önemli değişimler yaşadığı ve cinsel sağlığın sıklıkla ihmal edildiği kritik bir süreçtir. Klinik uygulamalarda bakımın çoğunlukla yenidoğana odaklanması, annenin bireysel gereksinimlerinin ve özellikle cinsel sağlığının geri planda kalmasına neden olabilmektedir. Oysa doğum şekli tercihini etkileyen faktörler arasında, kadınların gelecekteki cinsel yaşamlarına ilişkin kaygıları önemli bir yer tutmaktadır. Bu derleme, spontan vajinal doğum, müdahaleli vajinal doğum ve sezaryen doğumun postpartum cinsel sağlık üzerindeki etkilerini güncel literatür doğrultusunda incelemeyi ve ebelik bakımının bu süreçteki rolünü ortaya koymayı amaçlamaktadır. Literatür taraması PubMed, Google Scholar ve YÖK Tez veri tabanları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İlgili anahtar kelimeler doğrultusunda elde edilen çalışmalar incelenmiş ve analiz edilmiştir.
Postpartum erken dönemde cinsel fonksiyonların geri dönüş hızının doğum şekline göre farklılık gösterdiği bildirilmektedir. Özellikle epizyotomi uygulanan veya operatif vajinal doğum yapan kadınlarda disparoni, perineal ağrı ve cinsel ilişkiden kaçınma davranışlarının sezaryen doğum yapan kadınlara oranla daha sık görüldüğü belirtilmektedir. Sezaryen doğum yapan kadınlarda da cinsel aktiviteye başlama zamanının cerrahi iyileşme sürecine bağlı olarak değişkenlik gösterebildiği ifade edilmektedir. Bununla birlikte, postpartum birinci yılın sonunda cinsel istek, uyarılma, lubrikasyon ve orgazm gibi cinsel işlev parametreleri açısından doğum şekilleri arasında anlamlı bir fark bulunmadığı vurgulanmaktadır. Bu durum, postpartum cinsel sağlığın yalnızca doğum şekline bağlı olmadığını; laktasyonel döneme bağlı yaşanan hormonal değişiklikler, vajinal kuruluk, yorgunluk, beden algısı, anneliğe uyum ve partner ilişkisinin de cinsel işlev üzerinde belirleyici olduğunu göstermektedir. Ebelerin prenatal ve postpartum dönemde cinsel sağlığı bütüncül bir yaklaşımla ele alması, sistematik değerlendirme yapması ve bireyselleştirilmiş danışmanlık sunması büyük önem taşımaktadır. Pelvik taban egzersizleri, eğitim ve danışmanlık temelli müdahalelerin cinsel işlevin korunması ve iyileştirilmesinde etkili olduğu bildirilmektedir. Sonuç olarak, postpartum dönem ebelik bakımının kadının cinsel iyilik halini destekleyecek şekilde yapılandırılması ve doğum şekline ilişkin karar süreçlerinde kadının bilinçli tercih yapmasının sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Dönem, Cinsel Sağlık, Ebelik Bakımı, Vajinal Doğum, Sezaryen, Doğum Şekli

Bildiri No: 7228

Derleme Sözlü

The Effects of Mode of Delivery on Postpartum Sexual Health and Midwifery Approaches

Duygu Yozgatlı[1], Gülseren Dağlar[2]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: The postpartum period is a critical phase during which women experience significant physical, hormonal,and psychosocial changes,and sexual health is often neglected.In clinical practice, the focus of care is often on the newborn,which can lead to the mother's individual needs—and particularly her sexual health—being sidelined.Yet, among the factors influencing the choice of delivery method, women's concerns regarding their future sexual lives play a significant role.This review aims to examine the effects of spontaneous vaginal delivery, assisted vaginal delivery,and cesarean delivery on postpartum sexual health in light of current literature and to highlight the role of midwifery care in this process.The literature review was conducted using PubMed,Google Scholar,and the YÖK Thesis databases.Studies identified using relevant keywords were reviewed and analyzed. It has been reported that the rate of recovery of sexual function in the early postpartum period varies depending on the mode of delivery.In particular,it is noted that dyspareunia, perineal pain,and avoidance of sexual intercourse are more common in women who underwent an episiotomy or operative vaginal delivery compared to those who had a cesarean section.It is also noted that the timing of resuming sexual activity in women who had a cesarean delivery may vary depending on the surgical healing process.However, it is emphasized that by the end of the first postpartum year, there is no significant difference between modes of delivery in terms of sexual function parameters such as sexual desire, arousal, lubrication,and orgasm.This finding indicates that postpartum sexual health is not solely dependent on the mode of delivery;hormonal changes during the lactation period,vaginal dryness,fatigue,body image,adjustment to motherhood,and the quality of the relationship with the partner also play a decisive role in sexual function.

It is of great importance for midwives to address sexual health during the prenatal and postpartum periods using a holistic approach, conduct systematic assessments,and provide individualized counseling.Interventions based on pelvic floor exercises, education,and counseling have been reported to be effective in maintaining and improving sexual function.Consequently, it is recommended that postpartum midwifery care be structured to support women's sexual well-being and that women be empowered to make informed choices regarding decision-making processes related to mode of delivery.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Period, Sexual Health, Midwifery Care, Vaginal Delivery, Cesarean Section, Mode of Delivery

Bildiri No: 7240

Derleme Poster

Doğum eyleminde kalite ve güvenliğin yeni anahtarı: Doğum bakım rehberi

Betül Uzun Özer[1], Kübra Demir[1,*]

[1] *Amasya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Anne ölümlerinin üçte birinden fazlası, ölü doğumların neredeyse yarısı ve yenidoğan ölümlerinin dörtte biri doğumda meydana gelen komplikasyonlardan kaynaklanmaktadır. Bu ölümlerin büyük çoğunluğu etkin müdahalelerle önlenebilmektedir. Bu nedenle doğumun takip edilmesi, olumsuz doğum sonuçlarının önlenmesi için kritik öneme sahiptir. Dünya Sağlık Örgütü 2020 yılında önceki partografı gözden geçirmiş ve revize etmiştir. Bu derlemenin amacı Güncel Doğum Bakım Rehberi'nin doğum sürecinin izlenmesi ve yönetimindeki katkılarını değerlendirmektir.

Derleme niteliğinde planlanan çalışma için "doğum bakım rehberi", "saygılı bakım", "partograf" ve "doğum yönetimi" anahtar kelimeleri Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cohcrane Library, Science Direct veri tabanlarında taranmıştır.

Güncel Doğum Bakım Rehberi'nin temel amacı; doğum yönetiminin izlenmesini sağlamak, kalite iyileştirme süreçlerini desteklemek ve doğumda gereksiz müdahalelerin kullanımını önlemektir. Eylemin aktif fazında (servikal dilatasyon 5 cm veya daha fazla olduğunda) başlatılmalıdır. Tüm gebeler için kullanılabilir ancak yüksek riskli gebelerde ek izlem gerekmektedir. Rehber, önceki partograf tasarımından uyarlanmış 7 bölüme sahiptir. İlk bölüm, kadının adı ve doğum yönetimi açısından önemli olan bilgileri kaydetmek için kullanılır. Diğer bölümler ise doğum sürecine ilişkin gözlem ve değerlendirmeleri içerir. Ayrıca birinci evrede yapılan gözlemlerin ikinci evrede de sürdürülmesine olanak sağlayan bir bölüm içermektedir. Rehberde sistematik ve tutarlı kullanımını sağlamak için sağlık profesyonellerinin "Değerlendir, Kaydet, Kontrol Et ve Planla" yaklaşımını kullanmaları önerilmektedir. Uygulamada bazı uyarlamaların yapılabileceği belirtilmiş ancak önerilen uygulamaların rehberden çıkarılmaması gerektiği belirtilmiştir (örneğin fetal inişin değerlendirilmesinde Hodge düzlemlerinin kullanılması gibi). Sonuç olarak Doğum Bakım Rehberi, olumlu bir doğum deneyimini desteklemek amacıyla, doğum sürecindeki bakıma ilişkin DSÖ önerileriyle uyumlu olacak şekilde geliştirilmiştir. Rehberin sistematik ve etkin kullanımı, doğum sürecinin izlenmesini güçlendirerek bakım kalitesinin artırılmasına ve zamanında müdahalelerin gerçekleştirilmesine katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum bakım rehberi, saygılı bakım, partograf, doğum yönetimi.

Bildiri No: 7240

Derleme Poster

The new key to quality and safety in childbirth: Labour care guide

Betül Uzun Özer[1], Kübra Demir[1]

[1] *Amasya University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: More than one-third of maternal deaths, almost half of stillbirths, and one-quarter of neonatal deaths are due to complications during childbirth. The vast majority of these deaths are preventable with effective interventions. Therefore, monitoring childbirth is critical to preventing adverse birth outcomes. The World Health Organization reviewed and revised the previous partograph in 2020. The aim of this review is to evaluate the contributions of the Current Labour Care Guide to monitoring and managing the labor process. For this review, the keywords "Labour Care Guide," "respectful care," "partograph," and "birth management" were searched in Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cochrane Library, and Science Direct databases. The main purpose of the Current Labour Care Guide is to ensure monitoring of labor management, support quality improvement processes, and prevent the use of unnecessary interventions during childbirth. It should be initiated in the active phase of labor (when cervical dilation is 5 cm or more). It is suitable for all pregnant women, but additional monitoring is required in high-risk pregnancies. The guidelines have 7 sections adapted from the previous partograph design. The first section is used to record the woman's name and information important to birth management. The other sections contain observations and assessments of the birthing process. It also includes a section that allows observations made in the first stage to be continued in the second stage. To ensure systematic and consistent use, the guide recommends that healthcare professionals use the "Assess, Record, Check, and Plan" approach. It is stated that some adaptations may be made in practice, but that the recommended practices should not be removed from the guide (e.g., using Hodge planes in assessing fetal descent). In conclusion, the Labour Care Guide has been developed to support a positive birthing experience, aligning with WHO recommendations on care during the birthing process. The systematic and effective use of the guide strengthens the monitoring of the birthing process, contributing to improved quality of care and timely interventions.

Anahtar Kelimeler: Labour Care Guide, respectful care, partograph, birth management

Bildiri No: 7243

Sözlü Bildiri

Gestasyonel Diyabetli Gebelerde Uykunun Öneminin İncelenmesi

Nagihan Akgün[1,*], Doç.Dr Filiz Okumuş[1]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Gestasyonel diyabet mellitus (GDM), gebelikte gelişen metabolik bir bozukluktur. Geleneksel yönetimde diyet ve egzersiz ön planda olsa da güncel kanıtlar uyku kalitesinin glisemik kontrol üzerindeki belirleyici rolüne dikkat çekmektedir. Bu çalışma, GDM'li gebelerde uykunun önemini ve glisemik kontrol üzerindeki etkilerini incelemek amacıyla yürütülmüştür.

Gereç - Yöntem: Literatür taraması 2020-2025 yılları arasında yapılmış çalışmaları içeren Google Akademik, Pubmed,Scopus veri tabanlarında ilgili anahtar kelimeler kullanılarak yapılan çalışmada öncelikle konu ile alakalı başlığa sahip yayınlar geriye dönük olarak incelenmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, gebelik dönemindeki kısa uyku süresinin insülin direncini tetikleyerek GDM riskini anlamlı düzeyde artırdığı saptanmıştır. Farmakolojik olmayan müdahalelerin gebelerde uyku kalitesini artırmada etkinliği kanıtlanmış yöntemler sunduğu görülmektedir. Paulino ve ark. (2022) tarafından yapılan randomize kontrollü çalışmaların sistematik incelemesine göre; müzik dinleme, fiziksel egzersiz, gevşeme egzersizleri, uyku hijyeni eğitimi ve akupres uygulamaları uyku kalitesini anlamlı ölçüde iyileştirmektedir. Tüm müdahaleler gruplandırıldığında, uyku kalitesi (PSQI skoru) üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir iyileşme gözlemlenmiştir (MD = -3,03; %95 CI -4,15 ila -1,92; n = 623; $p < 0,001$). Bu bulgular, ebelik bakımı kapsamında sunulan yapılandırılmış müdahalelerin glisemik kontrol hedeflerine ulaşılmasında düşük maliyetli ve güvenilir bir strateji olduğunu doğrulamaktadır.

Sonuç: GDM yönetiminde uyku kalitesi ve sirkadiyen ritim, glisemik kontrolün çok katmanlı ve ayrılmaz bir parçasıdır.Mevcut literatür, kötü uyku kalitesinin GDM patofizyolojisinde bağımsız bir risk faktörü olduğunu kanıtlamasına rağmen, klinik izlem süreçlerinde uyku parametrelerinin sistematik bir değerlendirme aracı olarak yeterince yer almadığı görülmektedir. Ebelerin, GDM'li gebelerin takibinde uyku kalitesini rutin bir değerlendirme parametresi olarak ele almaları ve bu alandaki kanıta dayalı müdahaleleri bakım planlarına entegre etmeleri, maternal-fetal komplikasyonların önlenmesinde anahtar rol oynamaktadır. Sonuç olarak, ebelik bakımında uykunun glisemik hedeflere ulaşmadaki etkinliğini destekleyecek, uyku odaklı ve geniş ölçekli prospektif çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Gestasyonel diyabet, uyku kalitesi, uyku hijyeni, ebelik bakımı.

Bildiri No: 7243

Sözlü Bildiri

Examining the Importance of Sleep Among Pregnant Women with Gestational Diabetes

Nagihan Akgün[1]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi*

Introduction - Aim: Gestational diabetes mellitus (GDM) is a metabolic disorder that develops during pregnancy. Although diet and exercise are central to traditional management, current evidence highlights the decisive role of sleep quality on glycemic control. This study was conducted to examine the importance of sleep and its effects on glycemic control in pregnant women with GDM.

Materials - Methods: In the study, which includes research conducted between the years 2020-2025 and was performed by using relevant keywords in Google Scholar, Pubmed, and Scopus databases, primarily publications with titles related to the subject were retrospectively examined.

Results: As a result of the literature review, it was determined that short sleep duration during pregnancy significantly increases the risk of GDM by triggering insulin resistance. It is observed that non-pharmacological interventions offer proven methods for increasing sleep quality in pregnant women. According to the systematic review of randomized controlled trials conducted by Paulino et al. (2022); listening to music, physical exercise, relaxation exercises, sleep hygiene education, and acupressure applications significantly improve sleep quality. When all interventions were grouped, a statistically significant improvement in sleep quality (PSQI score) was observed (MD = -3.03; 95% CI -4.15 to -1.92; n = 623; $p < 0.001$). These findings confirm that structured interventions provided within the scope of midwifery care are a low-cost and reliable strategy for achieving glycemic control targets.

Conclusion: In the management of GDM, sleep quality and circadian rhythm are multi-layered and inseparable parts of glycemic control. Although existing literature proves that poor sleep quality is an independent risk factor in GDM pathophysiology, it is observed that sleep parameters are not sufficiently included as a systematic assessment tool in clinical monitoring processes. Midwives' consideration of sleep quality as a routine assessment parameter in the follow-up of pregnant women with GDM and their integration of evidence-based interventions in this field into care plans play a key role in the prevention of maternal-fetal complications. In conclusion, there is a need for sleep-oriented and large-scale prospective studies that will support the effectiveness of sleep in achieving glycemic targets in midwifery care.

Anahtar Kelimeler: Gestational diabetes, sleep quality, sleep hygiene, midwifery care.

Bildiri No: 7255

Sözlü Bildiri

Gebelik Trimesterlerine Göre Prenatal Test Bilgi Düzeyi ve Prenatal Risk Algısı İlişkisi: Korelasyonel Bir Araştırma

Emine Aksüt Akçay[1], Zeynep Mamak[1,*]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu araştırma, gebelik trimesterlerine göre gebelerin prenatal testlere ilişkin bilgi düzeyleri ile prenatal risk algısı arasındaki ilişkinin belirlenmesi ve trimesterler arasında farklılık olup olmadığının incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Analitik-kesitsel ve korelasyonel tipte planlanan araştırma, Mart– Nisan 2026 tarihleri arasında Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi kadın doğum polikliniklerinde yürütülmüştür. Araştırma, çalışmaya katılmayı kabul eden 99 gebe ile tamamlanmıştır. Veriler, "Kişisel Gebe Tanıtım Formu" ve "Gebelikte Risk Algısı Ölçeği" kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS programı ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Gebelikte Risk Algısı Ölçeği toplam puan ortalaması 20,09±13,21 olarak bulunmuştur. Alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde, "bebeğe yönelik risk algısı" 9,66±8,23 ve "kendine yönelik risk algısı" 10,42±6,60 olarak belirlenmiştir. Yapılan korelasyon analizinde, gebelik haftası ile bebeğe yönelik risk algısı arasında düşük düzeyde negatif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır (r=-0,202; p=0,045). Bu bulgu, gebelik haftası ilerledikçe bebeğe yönelik risk algısının azaldığını göstermektedir. Diğer değişkenler ile risk algısı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Araştırma sonucunda gebelerin prenatal risk algısının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Gebelik haftasının ilerlemesiyle birlikte özellikle bebeğe yönelik risk algısının azaldığı saptanmıştır. Prenatal test bilgi düzeyi ile risk algısı arasında anlamlı bir ilişki bulunmaması, bilginin tek başına risk algısını belirlemede yeterli olmayabileceğini düşündürmektedir. Bu doğrultuda gebelere yönelik bireyselleştirilmiş eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Gebelik Trimesterleri, Prenatal Test, Risk Algısı, Prenatal Test Bilgisi

Bildiri No: 7255

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Prenatal Testing Knowledge Level and Prenatal Risk Perception According to Pregnancy Trimesters: A Correlational Study

Emine Aksüt Akçay[1], Zeynep Mamak[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Introduction - Aim: This study aimed to determine the relationship between pregnant women's knowledge levels regarding prenatal tests and their perception of prenatal risk, according to pregnancy trimesters, and to examine whether there are differences between trimesters.

Materials - Methods: This analytical-cross-sectional and correlational study was conducted in the obstetrics and gynecology outpatient clinics of Kahramanmaraş Sütçü İmam University Health Practice and Research Hospital between March and April 2026. The study was completed with 99 pregnant women who agreed to participate. Data were collected through face-to-face interviews using the "Personal Pregnancy Introduction Form" and the "Pregnancy Risk Perception Scale". Data analysis was performed using the SPSS program.

Results: The mean total score on the Pregnancy Risk Perception Scale was found to be 20.09±13.21. When the mean scores of the sub-dimensions were examined, "risk perception towards the baby" was determined as 9.66±8.23 and "risk perception towards oneself" as 10.42±6.60. Correlation analysis revealed a low-level negative and statistically significant relationship between gestational age and risk perception towards the baby ($r=-0.202$; $p=0.045$). This finding indicates that risk perception towards the baby decreases as gestational age progresses. No statistically significant relationship was found between other variables and risk perception scores ($p>0.05$).

Conclusion: The study revealed that pregnant women's perception of prenatal risk was at a moderate level. It was found that as pregnancy progressed, the perception of risk, particularly concerning the baby, decreased. The lack of a significant correlation between prenatal testing knowledge level and risk perception suggests that knowledge alone may not be sufficient to determine risk perception. Therefore, it is recommended that individualized education and counseling services for pregnant women be strengthened.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, Pregnancy Trimesters, Prenatal Testing, Risk Awareness, Prenatal Testing Information

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7285

Derleme Sözlü

Sınırları Aşan Şifa: Sağlık Turizmi ve Kadın Sağlığına Yansımaları

Kübra Nur Memiş[1,*], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Sağlık turizmi; üreme sağlığı hizmetleri, doğum turizmi, yardımcı üreme teknikleri ve ileri jinekolojik girişimleri kapsayan, küresel ölçekte ivme kazanan multidisipliner bir sektördür. Kadınlar, kendi ülkelerindeki yasal kısıtlamalar, yüksek maliyetler, uzun bekleme süreleri ve mahremiyet kaygıları gibi itici faktörler nedeniyle sınır ötesi sağlık çözümlerine yönelmektedir. Bu dinamik süreç, tedaviye erişimi artırarak kadın sağlığı üzerinde güçlendirici bir rol oynasa da beraberinde tıbbi komplikasyon riskleri, etik ikilemler ve hukuki belirsizlikler gibi karmaşık sorunları da getirmektedir.

Bu küresel hareketliliğin merkezinde yer alan ebeler, farklı kültürel arka planlara sahip kadınlara bakım sunarken profesyonel rollerini yeniden tanımlamak zorundadır. Kültürel farkındalık, duyarlılık ve yeterlilik, bu süreçte sunulan bakımın kalitesini belirleyen temel unsurlardır. Ebelerin karşılaştığı en belirgin bariyer olan dil engeli, en az bir yabancı dilde etkili iletişim kurma becerisini ve mesleki yabancı dil yetkinliğini zorunlu kılmaktadır.

Ebelik disiplini, sağlık turizmi bağlamında yalnızca klinik bakım ile sınırlı kalmamalıdır. Seyahat öncesi hazırlık, hedef ülkedeki yasal mevzuat analizi ve dönüş sonrası "sürekliliği olan bakım" süreçlerinde danışmanlık ve savunuculuk rollerini aktif olarak üstlenmelidir. Bu gereklilikler ışığında, ebelik eğitim müfredatlarının; sağlık turizmi, kültürlerarası ebelik ve uluslararası üreme sağlığı hukuku gibi derslerle zenginleştirilmesi, mesleki vizyonun küresel standartlara taşınması açısından önem taşımaktadır.

Sonuç olarak, sağlık turizminin kadın sağlığı üzerindeki risklerinin minimize edilmesi ve çıktılarının optimize edilmesi, ebelerin bu alanda etik ilkeler ışığında, kültürel yetkinliğe sahip ve donanımlı profesyoneller olarak konumlanmalarına bağlıdır. Bu bağlamda sağlık turizminde ebelik yaklaşımı, yalnızca tıbbi bir hizmet olarak görülmemelidir. Aksine, kadın hakları ve güvenli bakım çerçevesinde ele alınması gereken özgün bir uzmanlık alanıdır. Bu derlemenin amacı, sağlık turizminin kadın sağlığına yansımalarını kapsamlı bir biçimde irdelemek ve bu küresel hareketlilik içerisinde ebelerin üstlenmesi gereken mesleki rol, sorumluluk ve yetkinlikleri bilimsel literatür ışığında tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, kadın sağlığı, kültürlerarası bakım, sağlık turizmi

Bildiri No: 7285

Derleme Sözlü

Healing Beyond Borders: Health Tourism and Its Reflections on Women's Health

Kübra Nur Memiş[1], Esma Kır[2]

[1] *yozgat bozok üniversitesi*

[2] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Health tourism is a globally accelerating multidisciplinary sector encompassing reproductive health services, birth tourism, assisted reproductive techniques, and advanced gynecological interventions. Women are turning to cross-border health solutions due to push factors such as legal restrictions, high costs, long waiting periods, and privacy concerns in their own countries. While this dynamic process plays an empowering role on women's health by increasing access to treatment, it also brings complex issues such as risks of medical complications, ethical dilemmas, and legal uncertainties.

Midwives, who are at the center of this global mobility, must redefine their professional roles while providing care to women from different cultural backgrounds. Cultural awareness, sensitivity, and competence are the fundamental elements determining the quality of care provided in this process. The most significant barrier faced by midwives, language barrier, necessitates the ability to communicate effectively in at least one foreign language and professional foreign language proficiency.

The discipline of midwifery should not be limited solely to clinical care within the context of health tourism. It must actively undertake counseling and advocacy roles in pre-travel preparation, legal legislation analysis in the destination country, and post-return "continuity of care" processes. In light of these requirements, enriching midwifery education curricula with courses such as health tourism, intercultural midwifery, and international reproductive health law is important for carrying professional vision to global standards.

In conclusion, minimizing the risks of health tourism on women's health and optimizing its outcomes depend on midwives positioning themselves as culturally competent and well-equipped professionals in light of ethical principles. In this context, the midwifery approach in health tourism should not be viewed merely as a medical service. Rather, it is a unique field of expertise that must be addressed within the framework of women's rights and safe care.

The aim of this review is to comprehensively examine the reflections of health tourism on women's health and to discuss the professional roles, responsibilities, and competencies that midwives need to undertake within this global mobility, in the light of scientific literature.

Anahtar Kelimeler: Health tourism, intercultural care, midwifery, women's health

Bildiri No: 7301

Sözlü Bildiri

Doğum Öncesi Eğitimlerde Katılımın İki Yüzü: Bilgi Arayan Anneler ve Destek Odaklı Babalar

Merve Akıncı[1], Yasemin Özhüner[2], Yaren Buse Cantimur[3,*], Zeynep Cengiz[4]

[1] *Karabük Üniversitesi*

[2] *Eskişehir Vadişehir Aile sağlığı merkezi*

[3] *Üsküdar Üniversitesi*

[4] *Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Giriş - Amaç: Amaç: Bu araştırma, doğum öncesi eğitim programlarına katılımın cinsiyet temelli farklılıklarını incelemeyi ve katılımı etkileyen faktörleri ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı tipteki bu çalışma, Mayıs 2025- Haziran 2025 arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde gebe okuluna katılan anne ve babalarla yürütülmüştür. Örneklem büyüklüğü G*Power 3.1.9.4 programıyla hesaplanmış; 50 anne ve 50 baba olmak üzere toplam 100 katılımcı çalışmada yer almıştır. Veriler, demografik özellikler, motivasyonlar ve katılım engellerini değerlendiren araştırmacılar tarafından geliştirilen bir anket aracılığıyla toplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler ile düzenli katılımın belirleyicilerini incelemek amacıyla tek değişkenli ve çok değişkenli lojistik regresyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Bulgular: Analizler, doğum öncesi eğitimlere katılımın cinsiyet temelli olduğunu göstermiştir. Kadınların düzenli katılım olasılığı erkeklere göre anlamlı düzeyde daha yüksektir (OR=38,4; $p<0,001$). Annelerde bilgi edinme motivasyonu ön plandayken, babalarda katılım eşe destek rolü ile ilişkilidir (OR=15,4; $p\leq0,001$). Ancak babaların katılımı zaman kısıtlılığı ve iş yükü gibi yapısal engellerle sınırlanmaktadır ($p<0,05$). Anne sağlığı ve beslenmeye ilişkin bilgi düzeyinde artış algılayan katılımcıların düzenli katılım olasılığı daha yüksektir (OR=7,2; $p<0,05$).

Sonuç: Sonuç: Bu çalışma, doğum öncesi eğitim programlarına düzenli katılımda cinsiyetin en güçlü bağımsız belirleyici olduğunu ortaya koymuştur. Annelerde bilgi edinme motivasyonu ön plandayken, babalarda katılım daha çok eşe destek olma isteği ile ilişkilidir; ancak bu niyet, iş yaşamına bağlı yapısal engeller ve mevcut programların anne merkezli yapısı nedeniyle çoğu zaman davranışa dönüşmemektedir. Ebeveyn katılımının artırılması, yalnızca bireysel motivasyonlara bırakılmamalı; sağlık sistemi ve çalışma yaşamında babaları da kapsayan daha esnek ve bütüncül yaklaşımların geliştirilmesini gerektirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: doğum öncesi eğitim, ebeveyn, cinsiyet, katılım, belirleyiciler

Bildiri No: 7301

Sözlü Bildiri

The Two Faces of Participation in Prenatal Education: Information-Seeking Mothers and Support-Oriented Fathers

Merve Akıncı[1], Yasemin Özhüner[2], Yaren Buse Cantimur[3], Zeynep Cengiz[4]

[1] *Karabük University*

[2] *Eskişehir Vadişehir Aile sağlığı merkezi*

[3] *Uskudar University*

[4] *Karabük training and research hospital*

Introduction - Aim: Aim: This study aims to examine gender-based differences in participation in prenatal education programs and to identify the factors influencing participation.

Materials - Methods: Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted with expectant mothers and fathers attending a pregnancy school at Karabük Training and Research Hospital between May and June 2025. The sample size was calculated using the G*Power 3.1.9.4 program, and a total of 100 participants (50 mothers and 50 fathers) were included in the study. Data were collected באמצעות a researcher-developed questionnaire assessing demographic characteristics, motivations, and barriers to participation. Descriptive statistics, as well as univariate and multivariate logistic regression analyses, were performed to examine the determinants of regular participation.

Results: Results: The analyses revealed that participation in prenatal education programs is gender-based. Women were significantly more likely to participate regularly compared to men (OR=38.4; $p<0.001$). While the primary motivation for mothers was acquiring information, fathers' participation was associated with supporting their partners (OR=15.4; $p\leq0.001$). However, fathers' participation was limited by structural barriers such as time constraints and workload ($p<0.05$). Participants who perceived an increase in their knowledge regarding maternal health and nutrition were more likely to attend regularly (OR=7.2; $p<0.05$).

Conclusion: Conclusion: This study demonstrated that gender is the strongest independent predictor of regular participation in prenatal education programs. While mothers are primarily motivated by the need for information, fathers' participation is largely driven by the desire to support their partners; however, this intention often fails to translate into behavior due to work-related structural barriers and the mother-centered design of existing programs. Increasing parental participation should not be left solely to individual motivation; rather, more flexible and inclusive approaches that incorporate fathers into both healthcare systems and working life are needed.

Anahtar Kelimeler: Keywords: prenatal education, parents, gender, participation, determinants

Bildiri No: 7309

Derleme Sözlü

Ebelik Öğrencilerinin Etik Konulara İlişkin Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi

Zeynep ahsen özdemir[1,*], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Lisans öğrencisi-lokman hekim üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[2] *Dr.Öğretim üyesi-lokman hekim üniversitesi-sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

Özet Metin: Giriş: Sağlık hizmetlerinde etik ilkeler, hasta haklarının korunması ve kaliteli bakımın sağlanmasında temel bir rol oynamaktadır. Ebelik öğrencilerinin eğitim sürecinde etik farkındalık kazanmaları, mesleki uygulamalarda karşılaşacakları etik sorunları yönetebilmeleri açısından kritik öneme sahiptir. Bu nedenle ebelik öğrencilerinin etik konulara yönelik farkındalığının belirlenmesi önem taşımaktadır. Yöntem: Bu derleme çalışmasında, ebelik öğrencilerine yönelik yapılmış etik farkındalık, etik duyarlılık ve etik ikilem konularını içeren ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir. Tarama sürecinde PubMed, ScienceDirect ve Scopus veri tabanları kullanılmış, "midwifery students", "ethical awareness", "ethical dilemmas" anahtar kelimeleriyle yapılan aramalar değerlendirilmiştir. Bulgular: İncelenen çalışmalar, ebelik öğrencilerinin etik farkındalık düzeylerinin genellikle orta seviyede olduğunu göstermektedir. Ebelik öğrencileri klinik uygulamalar sırasında en sık hasta mahremiyeti, bilgilendirilmiş onam ve bakımda etik ihlallerle karşılaşmaktadır. Ayrıca öğrencilerin etik ikilemler karşısında çoğunlukla pasif kaldıkları ve müdahale etmekte zorlandıkları bildirilmektedir. Eğitim sürecinde etik derslerinin ve klinik rehberliğin artırılmasının, öğrencilerin etik duyarlılıklarını olumlu yönde etkilediği vurgulanmaktadır. Türkiye'de yapılan çalışmalar da benzer şekilde etik farkındalığın geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Sonuç: Ebelik öğrencilerinin etik konulara yönelik farkındalıklarının geliştirilmesi, mesleki yetkinlik açısından büyük önem taşımaktadır. Eğitim programlarında etik içeriklerin güçlendirilmesi ve klinik uygulamalarda etik rehberliğin artırılması önerilmektedir. Bu doğrultuda, gelecekte yapılacak çalışmaların müdahale temelli tasarlanması literatüre katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: ebelik eğitimi, ebelik öğrencileri, etik farkındalık, etik

Bildiri No: 7309

Derleme Sözlü

An Examination of Midwifery Students' Levels of Awareness Regarding Ethical Issues

Zeynep ahsen özdemir[1], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Undergraduate student - Departmant of Midwifery, Faculty of health sciences, lokman hekim university*

[2] *Assistant Professor- Department of midwifery, faculty of health sciences , lokman hekim university*

Abstract Text: Introduction: Ethical principles in healthcare play a fundamental role in protecting patient rights and ensuring quality care. It is critically important for midwifery students to develop ethical awareness during their education so that they can manage the ethical issues they will encounter in professional practice. Therefore, determining midwifery students' awareness of ethical issues is of great importance. Method: In this review study, national and international studies addressing ethical awareness, ethical sensitivity, and ethical dilemmas among midwifery students were examined. During the search process, the PubMed, ScienceDirect, and Scopus databases were used, and searches conducted with the keywords "midwifery students," "ethical awareness," and "ethical dilemmas" were evaluated. Results: The studies reviewed indicate that midwifery students' levels of ethical awareness are generally moderate. During clinical practice, midwifery students most frequently encounter ethical violations related to patient privacy, informed consent, and care. Additionally, it is reported that students often remain passive in the face of ethical dilemmas and find it difficult to intervene. It is emphasized that increasing the number of ethics courses and clinical supervision during the educational process positively influences students' ethical sensitivity. Studies conducted in Turkey also highlight the need to develop ethical awareness. Conclusion: Developing midwifery students' awareness of ethical issues is of great importance in terms of professional competence. It is recommended that ethical content be strengthened in educational programs and that ethical guidance be increased in clinical practice. In this regard, designing future studies as intervention-based would contribute to the literature.

Anahtar Kelimeler: midwifery education, midwifery students, ethical awareness, ethics

Bildiri No: 7311

Sözlü Bildiri

Kadınların Maneviyat ve Mahremiyet Algılarının Travmatik Doğum Algısı ile İlişkisi

Beyza Ünüvar[1,*], Ebru Bulut[2], Güleser Ada[2], Hacer Yalnız Dilcen[2]

[1] *Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Kadın/Doğum Ebelik*

[2] *Bartın Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum deneyimi, kadının biyopsikososyal özellikleri ve içinde bulunduğu kültürel bağlamın etkileşimi ile şekillenmektedir. Bu süreçte maneviyat ve mahremiyet algısının gözetilmesi, olumlu doğum deneyimini destekleyerek travmatik doğum algısını azaltabilecek önemli unsurlar arasında yer almaktadır. Ancak literatürde bu değişkenlerin özellikle birlikte ele alındığı çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırmada, kadınların maneviyat ve mahremiyet algılarının travmatik doğum algısı ile ilişkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma kesitsel ve tanımlayıcı tipte olup, 18–44 yaş aralığında toplam 409 kadın ile yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik bilgi formu, Maneviyat Ölçeği, Jinekoloji ve Obstetride Beden Mahremiyeti Ölçeği ve Travmatik Doğum Algısı Ölçeği kullanılarak yüzyüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 27,52±5,02'dir. Travmatik doğum algısı ile maneviyat ($r=0,002$; $p>0,05$) ve mahremiyet ($r=0,059$; $p>0,05$) toplam puanları arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır. Ancak alt boyut düzeyinde, maneviyatın hoşnutluk alt boyutu ile travmatik doğum algısı arasında negatif yönde ($r=-0,221$; $p<0,01$), tabiatla uyum alt boyutu ile pozitif yönde ($r=0,156$; $p<0,01$) anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Çoklu regresyon analizinde toplam puanlar modele anlamlı katkı sağlamazken, alt boyutlar ile kurulan modelin anlamlı olduğu ve varyansın %7,1'ini açıkladığı saptanmıştır ($RZ=0,071$). Hoşnutluk alt boyutunun travmatik doğum algısını azaltıcı ($\beta=-0,198$; $p<0,001$), tabiatla uyum alt boyutunun ise artırıcı yönde ($\beta=0,120$; $p=0,014$) anlamlı yordayıcı olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırma bulguları, maneviyat ve mahremiyetin toplam düzeyde travmatik doğum algısı ile ilişkili olmadığını, ancak maneviyatın bazı alt boyutlarının farklı yönlerde etkiler gösterebildiğini ortaya koymaktadır. Bu durum, doğum bakımında maneviyatın tek boyutlu değil, çok boyutlu ele alınması gerektiğini düşündürmektedir. Özellikle kadının manevi hoşnutluğunu destekleyen yaklaşımlar, travmatik doğum algısının azaltılmasında önemli olabilir. Bu doğrultuda, doğum bakımında maneviyat ve mahremiyeti bütüncül şekilde ele alan yaklaşımların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: "Travmatik doğum algısı, maneviyat, doğumda mahremiyet, ebelik bakımı, anne sağlığı"

Bildiri No: 7311

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Women's Spirituality and Privacy Perceptions and Their Perception of Traumatic Childbirth

Beyza Ünüvar[1], Ebru Bulut[2], Güleser Ada[2], Hacer Yalnız Dilcen[2]

[1] *Ankara Bilkent City Hospital*

[2] *Bartın University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Childbirth experience is shaped by the interaction of a woman's biopsychosocial characteristics and the cultural context in which she lives. In this process, maintaining spirituality and privacy may support a positive birth experience and reduce the perception of traumatic childbirth. However, studies examining these variables together are limited. This study aimed to investigate the relationship between women's spirituality and privacy perceptions and their perception of traumatic childbirth.

Materials - Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted with 409 women aged between 18 and 44 years. Data were collected through face-to-face interviews using a sociodemographic information form, the Spirituality Scale, the Body Privacy Scale in Gynecology and Obstetrics, and the Traumatic Childbirth Perception Scale. Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson correlation analysis, one-way ANOVA, and multiple linear regression analysis.

Results: The mean age of the participants was 27.52±5.02 years. No significant relationship was found between traumatic childbirth perception and total scores of spirituality ($r=0.002$; $p>0.05$) and privacy ($r=0.059$; $p>0.05$). However, at the subdimension level, the satisfaction subdimension of spirituality was negatively correlated ($r=-0.221$; $p<0.01$), while harmony with nature was positively correlated ($r=0.156$; $p<0.01$) with traumatic childbirth perception. In multiple regression analysis, total scores did not significantly predict traumatic childbirth perception, whereas the model including subdimensions was significant and explained 7.1% of the variance ($RZ=0.071$). The satisfaction subdimension was a significant negative predictor ($\beta=-0.198$; $p<0.001$), while harmony with nature was a significant positive predictor ($\beta=0.120$; $p=0.014$).

Conclusion: The findings indicate that spirituality and privacy are not associated with traumatic childbirth perception at the total score level; however, certain subdimensions of spirituality may have differential effects. This suggests that spirituality should be considered as a multidimensional construct in childbirth care. Supporting women's spiritual satisfaction may play an important role in reducing the perception of traumatic childbirth. Therefore, holistic approaches that integrate spirituality and privacy into maternity care should be emphasized.

Anahtar Kelimeler: Traumatic childbirth preception, spirituality, privacy in childbirth, midwifery care, maternal health

Bildiri No: 7359

Sözlü Bildiri

Sağlık Alanında Öğrenim Gören Gençlerde Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Endokrin Bozuculara Yönelik Tutuma Etkisi

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar[1,*], Nihal Sunal[2]

[1] *Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi*

[2] *İstanbul Medipol Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, gençlerin sağlık okuryazarlığı düzeylerinin endokrin bozuculara yönelik tutumları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Ayrıca sağlık okuryazarlığı ve endokrin bozuculara yönelik tutumların sosyodemografik değişkenler ve endokrin bozucular hakkındaki bilgi durumu açısından farklılaşıp farklılaşmadığı değerlendirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, sağlık alanında öğrenim gören 345 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik bilgi formu, Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği ve Endokrin Bozucular Tutum Ölçeği (EDAS) ile toplanmıştır. Veriler İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulu ve Sağlık Bilimleri Yüksekokulu öğrencilerinden toplanmıştır. Araştırmanın veri toplama aşaması yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak 01.06.2025 ve 31.12.2025 tarihleri arasında tamamlanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon analizleri kullanılmış; anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,33±2,41 olup çoğunluğu kadındır (%88,1).Katılımcılar ameliyathane hizmetleri, beslenme ve diyetetik, diyaliz teknikerliği, ebelik, fizyoterapi ve rehabilitasyon, odyoloji ile tıbbi dokümantasyon ve sekreterlik bölümlerinde öğrenim görmektedir; en yüksek oran ebelik bölümündedir (%44,3). Endokrin bozucular konusunda katılımcıların büyük kısmı hiç bilgi sahibi olmadığını (%33,6) ya da az bilgisi olduğunu (%39,7) belirtmiş; %91,9'u bu konuda herhangi bir eğitim almadığını ifade etmiştir. Sağlık okuryazarlığı toplam puan ortalaması 33,01±5,95, EDAS toplam puan ortalaması 79,97±18,80'dir. Sağlık okuryazarlığı ile EDAS toplam puanı arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=0,463$; $p<0,001$). Benzer şekilde EDAS alt boyutları ile de orta düzeyde pozitif korelasyon bulunmuştur. Kadın cinsiyet, daha iyi ekonomik durum ve yeterli harçlık, daha yüksek EDAS puanlarıyla ilişkili bulunmuştur. Regresyon analizinde sağlık okuryazarlığı, EDAS toplam puanının en güçlü yordayıcısıdır ($\beta=0,453$; $p<0,001$); model varyansın %28,9'unu açıklamıştır. Ayrıca endokrin bozucular konusunda eğitim alanların tutum puanları anlamlı düzeyde daha yüksektir ($p=0,038$).

Sonuç: Gençlerde sağlık okuryazarlığı arttıkça endokrin bozuculara yönelik olumlu tutumların da arttığı görülmektedir. Bulgular, sağlık okuryazarlığının güçlendirilmesi ve endokrin bozuculara ilişkin eğitimlerin yaygınlaştırılmasının koruyucu sağlık davranışlarını destekleyebileceğini göstermektedir. Bu nedenle sağlık okuryazarlığını geliştiren ve endokrin bozucular konusunda farkındalık oluşturan eğitim programlarının

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, endokrin bozucular, gençler, sağlık bilimleri öğrencileri, ebelik.

Bildiri No: 7359

Sözlü Bildiri

The Effect of Health Literacy Level on Attitudes Toward Endocrine Disruptors Among Young People Studying in the Health Field

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar[1], Nihal Sunal[2]

[1] *Kocaeli Health and Technology University*

[2] *Istanbul Medipol University*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the effect of health literacy levels on attitudes toward endocrine disruptors among young people. It also investigated whether health literacy and attitudes toward endocrine disruptors differed according to sociodemographic characteristics and knowledge levels regarding endocrine disruptors.

Materials - Methods: The study was conducted with 345 students enrolled in health-related programs. Data were collected from students at the School of Health Sciences and the Vocational School of Health Services of Istanbul Medipol University using a sociodemographic information form, the Health Literacy Scale, and the Endocrine Disruptors Attitude Scale (EDAS). Data collection was completed through face-to-face interviews between June 1, 2025, and December 31, 2025. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA, Pearson correlation, and linear regression analyses were performed.

Results: The mean age of the participants was 20.33±2.41 years, and 88.1% were female. Most participants reported having no knowledge (33.6%) or limited knowledge (39.7%) about endocrine disruptors, and 91.9% had not received any education on the subject. The mean Health Literacy Scale score was 33.01±5.95, while the mean EDAS total score was 79.97±18.80. A moderate positive correlation was found between health literacy and EDAS total score ($r=0.463$, $p<0.001$), as well as with EDAS subdimensions. Female gender, better economic status, and sufficient monthly allowance were associated with higher EDAS scores. Regression analysis showed that health literacy was the strongest predictor of EDAS total score ($\beta=0.453$, $p<0.001$), explaining 28.9% of the variance. Students who had received education on endocrine disruptors also had significantly higher attitude scores ($p=0.038$).

Conclusion: Higher health literacy was associated with more positive attitudes toward endocrine disruptors. Improving health literacy and expanding educational interventions may support protective health behaviors and increase awareness of endocrine disruptors among young people.

Anahtar Kelimeler: Health literacy, endocrine disruptors, young people, health sciences students, midwifery.

Bildiri No: 7407

Sözlü Bildiri

Ebelik Bölümü Öğrencilerinde Saygılı Annelik Bakımı Algısı ile Empati Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selinay Aktaş Demir[1], Ayça Süzen[1,*]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Saygılı annelik bakımı; kadının gebelik, doğum ve doğum sonu dönemde onurunun, mahremiyetinin ve karar verme hakkının korunduğu, bilgilendirme ve destek temelli bakım yaklaşımıdır ve olumlu doğum deneyimi ile bakım memnuniyetinin artırılmasında önemli bir unsurdur. Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin saygılı annelik bakımı algıları ile empati düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, 201 ebelik öğrencisi ile yürütülmüş tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tiptedir. Veriler tanıtıcı bilgi formu, Saygılı Annelik Bakımı Ölçeği ve Empati Ölçeği kullanılarak toplanmış; analizlerde bağımsız örneklemler t testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %27,9'u birinci sınıf, %27,9'u ikinci sınıf öğrencisidir; %86,1'i bölümü isteyerek tercih etmiş, %82,1'i saygılı annelik bakımı konusunda eğitim almadığını belirtmiştir. Saygılı Annelik Bakımı Ölçeği toplam puan ortalaması 74,96±12,63, Empati Ölçeği toplam puan ortalaması 66,60±7,20 olarak bulunmuştur. Dördüncü sınıf öğrencilerinin saygılı annelik bakımı puanları birinci ve üçüncü sınıflardan daha yüksektir ($F=6,995$; $p<0,001$). İlçede yaşayan, 21 ve üzeri doğum gözlemleyen, saygılı annelik bakımı kavramını daha önce duyan, anlamını bilen ve bu konuda eğitim alan öğrencilerin saygılı annelik bakımı puanları anlamlı olarak daha yüksektir ($p<0,05$). Ayrıca kavramı derslerden duyan öğrencilerin puanlarının bu kavramı hiç duymayanlara göre daha yüksek olduğu, klinik uygulamada daha fazla doğum deneyimi olan öğrencilerde saygılı annelik bakımı algısının belirgin biçimde güçlendiği belirlenmiştir. Saygılı bakım alt boyutu ile duygusal empati arasında negatif yönde zayıf ilişki ($r=-0,249$; $p<0,001$), güvenlik ve konfor ile bilişsel empati arasında pozitif yönde zayıf ilişki saptanmıştır ($r=0,187$; $p=0,008$). Saygılı annelik bakımı toplam puanı ile toplam empati puanı arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($r=-0,060$; $p=0,397$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinde saygılı annelik bakımı algısının geliştirilmesinde sınıf düzeyi, doğum deneyimi ve konuya ilişkin bilgi ve eğitim belirleyici görünmektedir. Bu nedenle ebelik eğitiminde saygılı annelik bakımına yönelik kuramsal içeriklerin ve klinik uygulama fırsatlarının güçlendirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: saygılı annelik bakımı, ebelik, empati

Bildiri No: 7407

Sözlü Bildiri

An Investigation of the Relationship Between Perceptions of Respectful Maternal Care and Levels of Empathy Among Midwifery Students

Selinay Aktaş Demir[1], Ayça Süzen[1]

[1] *Istanbul Atlas University*

Introduction - Aim: Respectful maternal care protects women's dignity, privacy, and autonomy during pregnancy, birth, and postpartum; this study examines its relationship with midwifery students' empathy levels.

Materials - Methods: The study is a descriptive and exploratory study conducted with 201 midwifery students. Data were collected using a demographic information form, the Respectful Maternal Care Scale, and the Empathy Scale; the analyses utilized the independent samples t-test, one-way analysis of variance, and Pearson correlation analysis.

Results: 27.9% of the participants are first-year students, and 27.9% are second-year students; 86.1% chose their department voluntarily, and 82.1% reported that they had not received training in respectful maternal care. The mean total score on the Respectful Maternal Care Scale was 74.96 ± 12.63, and the mean total score on the Empathy Scale was 66.60 ± 7.20. Fourth-year students' respectful maternal care scores were higher than those of first- and third-year students ($F = 6.995$; $p < 0.001$). Students living in the district, having observed 21 or more births, having previously heard of the concept of respectful maternal care, understanding its meaning, and having received training on the subject had significantly higher respectful maternal care scores ($p<0.05$). Additionally, it was determined that students who learned about the concept in class had higher scores than those who had never heard of it, and that the perception of respectful maternal care was significantly strengthened among students with more birth experience in clinical practice. A weak negative correlation was found between the respectful care subscale and emotional empathy ($r = -0.249$; $p < 0.001$), and a weak positive correlation was found between safety and comfort and cognitive empathy ($r = 0.187$; $p = 0.008$). No significant relationship was found between the total respectful maternal care score and the total empathy score ($r = -0.060$; $p = 0.397$).

Conclusion: Class level, childbirth experience, and knowledge and education regarding the subject appear to be key factors in developing midwifery students' perception of respectful maternal care. Therefore, it is important to strengthen theoretical content and clinical practice opportunities related to respectful maternal care in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Respectful maternal care, midwifery, empathy

Bildiri No: 7414

Poster Bildiri

İndüksiyon, Agumentasyon ve Oksitosin Güvenliği

Rabia Yüksel[1,*], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum indüksiyonu, dünyada doğumların yaklaşık %10'unda uygulanan yaygın bir obstetrik müdahaledir. Bu çalışmanın amacı; doğum eylemini başlatmak veya hızlandırmak amacıyla kullanılan indüksiyon yöntemlerini incelemek, bu yöntemlerin anne ve bebek sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirmek ve uzman rehberlerin kanıta dayalı uygulamalarına dikkat çekmektir.

Gereç - Yöntem: Bu derleme çalışmasında, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) güncel rehberleri ve son yıllara ait kanıt temelli araştırmalar (randomize kontrollü çalışmalar ve meta-analizler) incelenmiştir. Araştırma kapsamında doğal (meme ucu uyarımı, hint yağı, akupunktur), mekanik (Foley kateter, higroskopik dilatatörler, amniyotomi) ve farmakolojik yöntemlerin etkinlik ve güvenliği ele alınmıştır.

Bulgular: İndüksiyon başarısını belirleyen en önemli faktör servikal olgunluktur. Servikal olgunluk ise Bishop skoru değerlendirmesi ile tespit edilir. Güncel kanıtlar, doğal yöntemlerden meme ucu uyarımının doğumun aktif fazını kısalttığını ve sentetik oksitosin ihtiyacını anlamlı ölçüde azalttığını göstermektedir. Hint yağı ve akupunktur kullanımı da düşük riskli gebeliklerde doğumu başlatmada güvenli alternatifler olarak öne çıkmaktadır. Mekanik yöntemlerde ise Foley kateter kullanımının, dinoprostona kıyasla sezaryen, uterus hiperstimülasyonu ve düşük Apgar skoru risklerini belirgin şekilde düşürdüğü tespit edilmiştir. DSÖ, indüksiyonun yalnızca açık tıbbi endikasyonlarda, beklenen faydalar olası zararlardan daha ağır bastığında yapılmasını ve oksitosin veya prostaglandin alan kadınların asla gözetimsiz bırakılmamasını tavsiye etmektedir.

Sonuç: Doğum indüksiyonu, ancak tıbbi bir endikasyon varlığında ve fayda-zarar dengesi gözetilerek uygulanması gereken bir işlemdir. Süreç yönetiminde doğal ve mekanik yöntemler son derece güvenilir seçenekler sunarken; oksitosin, misoprostol veya prostaglandin alan kadınların eylem boyunca asla gözetimsiz bırakılmaması gerekir. Ebelerin bu süreçte kanıta dayalı uygulamaları esas alması, bireye özgü doğru yöntemi belirlemesi ve yakın maternal-fetal takip sağlaması komplikasyonları önleyerek anne ve bebek için güvenli bir doğum deneyimi sağlar.

Anahtar Kelimeler: Doğum İndüksiyonu, Agumentasyon, Oksitosin, Ebelik, Kanıta Dayalı Uygulama.

Bildiri No: 7414

Poster Bildiri

Induction, Augmentation and Oxytocin Safety

Rabia Yüksel[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1] *Kocaeli University*

Introduction - Aim: Labor induction is a common obstetric intervention performed in approximately 10% of births worldwide. The objective of this study is to examine the induction methods used to initiate or accelerate labor, to evaluate the effects of these methods on maternal and infant health, and to draw attention to the evidence-based practices of expert guidelines.

Materials - Methods: In this review study, the current guidelines of the World Health Organization (WHO) and evidence-based researches (randomized controlled trials and meta-analyses) from recent years were examined. The efficacy and safety of natural (nipple stimulation, castor oil, acupuncture), mechanical (Foley catheter, hygroscopic dilators, amniotomy), and pharmacological methods were discussed within the scope of the research.

Results: The most important factor determining the success of induction is cervical ripeness. Cervical ripeness is determined by the Bishop score assessment. Current evidence shows that among natural methods, nipple stimulation shortens the active phase of labor and significantly reduces the need for synthetic oxytocin. The use of castor oil and acupuncture also stands out as safe alternatives for initiating labor in low-risk pregnancies. In mechanical methods, it has been determined that the use of a Foley catheter significantly reduces the risks of cesarean section, uterine hyperstimulation, and low Apgar scores compared to dinoprostone. The WHO recommends that induction should only be performed for clear medical indications when expected benefits outweigh potential harms, and that women receiving oxytocin or prostaglandins should never be left unattended.

Conclusion: Labor induction is a procedure that should be applied only in the presence of a medical indication and considering the risk-benefit balance. While natural and mechanical methods offer highly reliable options in process management; women receiving oxytocin, misoprostol, or prostaglandins must never be left unattended during labor. Midwives basing their practices on evidence-based applications, determining the correct individualized method, and providing close maternal-fetal monitoring during this process prevent complications and ensure a safe birth experience for the mother and baby.

Anahtar Kelimeler: Labor Induction, Augmentation, Oxytocin, Midwifery, Evidence-Based Practice.

Bildiri No: 7440

Derleme Sözlü

Babalara Verilen Emzirme Eğitimlerinin Sadece Anne Sütüyle Besleme Oranlarını Artırmadaki Etkinliği: Güncel Bir Literatür İncelemesi

Hacer Erilli[1,*], Sati Koldaş Mir[1], Beyza Öztürk[1]

[1] *Lokman Hekim Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Emzirme geleneksel olarak anneye atfedilen bir sorumluluk olarak görülsede, güncel literatür babanın sürece katılımının emzirme çıktılarını pozitif yönde etkilediğini göstermektedir. Babaların bilgi düzeyi ve tutumu, annenin özgüvenini ve emzirmeyi sürdürme kararlılığını doğrudan etkilemektedir. Bu çalışma, babalara yönelik emzirme eğitimlerinin, sadece anne sütüyle besleme (EBF) oranları ve süreleri üzerindeki etkisini literatür ışığında incelemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Çalışma kapsamında emzirme danışmanlığında baba katılımını ve eğitim müdahalelerini inceleyen randomize kontrollü çalışmalar, sistematik incelemeler ve meta-analizler taranmıştır. Elde edilen veriler; emzirme başlatma oranları, süreklilik ve algılanan destek mekanizmaları çerçevesinde sentezlenerek analiz edilmiştir.

Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, babalara yönelik yapılandırılmış eğitimlerin emzirme başarısı üzerinde çok boyutlu etkileri olduğu saptanmıştır. Babası eğitilen bebeklerin sadece anne sütüyle beslenme sürelerinin, kontrol gruplarına oranla anlamlı derecede daha uzun olduğu ve babanın farkındalığının doğum sonrası emzirmeye başlama hızını doğrudan artırdığı belirlenmiştir. Ayrıca, eğitimli babaların emzirme sürecinde karşılaşılan mastit veya meme başı çatlağı gibi komplikasyonlarda sunduğu lojistik ve duygusal desteğin, sürecin kesintiye uğramasını engelleyerek müdahale etkinliğini artırdığı görülmüştür. Bu süreçte annelerin eş desteğini hissetmesinin, sütün fizyolojik salınımı için gerekli olan psikolojik rahatlamayı sağlayarak emzirme üzerinde olumlu bir psikofizyolojik etki yarattığı saptanmıştır.

Sonuç: Eğitimli ve motive bir baba figürü, annenin stresini azaltarak emzirme başarısını güçlendiren temel bir unsurdur. Sağlık politikalarının emzirme danışmanlığını sadece anne odaklı olmaktan çıkarıp çiftleri kapsayacak şekilde genişletmesi; rutin kontrollere baba katılımını teşvik etmesi ve babalar için özel destek rehberleri oluşturması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, baba katılımı, sadece anne sütü, ebeveyn eğitimi, emzirme başarısı.

Bildiri No: 7440

Derleme Sözlü

The Effectiveness of Breastfeeding Education for Fathers in Increasing Exclusive Breastfeeding Rates: A Recent Literature Review

Hacer Erilli[1], Sati Koldas Mir[1], Beyza Ozturk[1]

[1] *Lokman Hekim University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Although breastfeeding is traditionally viewed as a responsibility attributed to the mother, current literature indicates that the father's involvement in the process positively influences breastfeeding outcomes. Fathers' knowledge and attitudes directly influence the mother's self-confidence and determination to continue breastfeeding. This study was designed to examine, in light of the literature, the effect of breastfeeding education programs for fathers on exclusive breastfeeding (EBF) rates and duration.

Method: This study involved a systematic search for randomized controlled trials, systematic reviews, and meta-analyses examining paternal involvement and educational interventions in breastfeeding counseling. The data obtained were synthesized and analyzed in terms of breastfeeding initiation rates, duration, and perceived support mechanisms.

Findings: A review of the literature revealed that structured education programs for fathers have multifaceted effects on breastfeeding success. It was determined that the duration of exclusive breastfeeding among infants whose fathers received education was significantly longer than that of control groups, and that the father's awareness directly increased the rate of initiating breastfeeding postpartum. Additionally, it was observed that the logistical and emotional support provided by educated fathers during complications such as mastitis or nipple cracks prevented interruptions in the process, thereby enhancing the effectiveness of interventions. It was also found that mothers' perception of spousal support creates a positive psychophysiological effect on breastfeeding by providing the psychological relaxation necessary for the physiological release of milk.

Conclusion: A knowledgeable and supportive father figure is a key factor in reducing the mother's stress and enhancing breastfeeding success. It is recommended that health policies expand breastfeeding counseling beyond a mother-only focus to include both parents; encourage fathers' participation in routine checkups; and develop specialized support guides for fathers.

Anahtar Kelimeler: Breastfeeding, father involvement, exclusive breastfeeding, parent education, breastfeeding success.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7503

Derleme Sözlü

Rutin Obstetrik Müdahalelerin Karbon Ayak İzi: Minimalist Ebelik Yaklaşımıyla Sürdürülebilirlik

Nilüfer Ercan[1,*], Sudenaz Bunsuz[1], Aslı Eker[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Özet

Bu derlemenin amacı, iklim krizi ve rutin obstetrik müdahaleler bağlamında "Minimalist Ebelik" yaklaşımının ekolojik ve klinik gerekliliğini güncel literatür ışığında ortaya koymaktır.

Sağlık sistemleri, özellikle yüksek gelirli ülkelerde ulusal emisyonların %10'una varan paylarıyla, küresel sera gazı emisyonlarının yaklaşık %4,4'ünden sorumludur. Emisyonların yalnızca %10'u doğrudan enerji kullanımından kaynaklanırken, %90'ı tıbbi malzemelerin üretim ve tedarik zinciri süreçlerinden oluşmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (2023), sağlık sistemlerinin hızla karbondan arındırılması gerektiğini vurgulamaktadır. İklim değişikliğinin etkileri kadınlar ve çocuklar üzerinde daha belirgindir. Gebelik ve doğum fizyolojik süreçler olmasına rağmen, modern sağlık hizmetleriyle birlikte giderek medikalize olmuş ve bu durum gereksiz müdahaleleri artırarak çevresel yükü büyütmüştür. Opiyo ve ark. (2020), sezaryen ve gereksiz müdahaleleri azaltmaya yönelik politikaların sınırlı etkisini ortaya koymaktadır. Buna karşılık, İspanya'daki "Green Mother" projesi, yalnızca anne sütü ile beslenmenin formül mamaya göre yaklaşık 500 kat daha sürdürülebilir olduğunu göstermiştir.

Bu bağlamda "Minimalist Ebelik", gereksiz müdahaleleri ve sarf malzeme kullanımını azaltarak doğumun fizyolojik doğasına odaklanan bütüncül bir bakım yaklaşımıdır. Bu yaklaşım, yalnızca anne ve yenidoğan sağlığını değil, aynı zamanda çevresel sürdürülebilirliği de gözetir.

Sonuç olarak, Minimalist Ebelik yalnızca bir klinik tercih değil, sağlık sisteminin karbon ayak izini azaltmaya yönelik ekolojik bir zorunluluktur. Bu doğrultuda non-farmakolojik yöntemlerin teşvik edilmesi ve ebe merkezli kesintisiz bakım modellerinin yaygınlaştırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: "Minimalist ebelik, iklim krizi, ekolojik eylem, sürdürülebilirlik"

Bildiri No: 7503

Derleme Sözlü

Carbon Footprint of Routine Obstetric Interventions: Sustainability Through a Minimalist Midwifery Approach

Nilüfer Ercan[1], Sudenaz Bunsuz[1], Aslı Eker[1]

[1] *Mersin Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Abstract Text: Abstract

The aim of this review is to present the ecological and clinical necessity of the “Minimalist Midwifery” approach in the context of the climate crisis and routine obstetric interventions, in light of current literature. Health systems are responsible for approximately 4.4% of global greenhouse gas emissions, with shares reaching up to 10% of national emissions in high-income countries. While only about 10% of these emissions arise from direct energy use, nearly 90% originate from the production and supply chains of medical materials. The World Health Organization (2023) emphasizes the urgent need to decarbonize health systems.

The impacts of climate change are more pronounced among women and children. Although pregnancy and childbirth are physiological processes, they have become increasingly medicalized with modern healthcare practices, leading to a rise in unnecessary interventions and, consequently, an increased environmental burden. Opiyo et al. (2020) highlight the limited effectiveness of financial and legal regulations aimed at reducing cesarean rates and unnecessary interventions. In contrast, the “Green Mother” project in Spain demonstrated that exclusive breastfeeding is approximately 500 times more sustainable than formula feeding in terms of natural resource use and industrial processes.

In this context, “Minimalist Midwifery” is a holistic care approach that minimizes unnecessary interventions and the use of consumable medical materials while supporting the physiological nature of childbirth. This approach promotes not only maternal and neonatal health but also environmental sustainability.

In conclusion, Minimalist Midwifery should be considered not merely a clinical preference but an ecological necessity for reducing the carbon footprint of health systems. Accordingly, promoting non-pharmacological methods and expanding midwife-led continuity of care models are of great importance.

Anahtar Kelimeler: Keywords: “Minimalist midwifery, climate crisis, ecological action, sustainability”

Bildiri No: 7513

Sözlü Bildiri

Prematürite nedeniyle yenidoğan yoğun bakımda bebeği yatan annelerin görüşlerinin incelenmesi: nitel bir çalışma

Yasemin Yücel[1], Özgür Alparslan[2], Fatma Çelik[2,*]

[1] *Sinop Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Sinop/Türkiye*

[2] *Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü, Tokat/Türkiye*

Giriş - Amaç: Prematürite nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesinde bebeği yatan anneler, anne-bebek ayrılığı ve belirsizlik sürecine bağlı olarak yoğun duygusal ve psikososyal zorluklar yaşamaktadır. Araştırmanın amacı prematürite nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesinde bebeği yatan annelerin düşünce ve hissiyatlarının derinlemesine incelenmesidir.

Gereç - Yöntem: Araştırma nitel tipte olup, katılımcılar amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Bu doğrultuda çalışma grubunu, prematürite nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesinde bebeği yatan anneler oluşturmuştur. Araştırmada öncelikle 4 katılımcı üzerinde pilot uygulama yapılmış ve araştırmadan dışlanmıştır. 3 katılımcı araştırmanın tüm sorularını yanıtlamadan çekilmek istemiş ve geriye kalan 21 anne ile yüz yüze derinlemesine görüşmeler yapılarak veriler toplanmıştır. Araştırmaya katılan annelerin demografik verilerinin analizinde frekans ve yüzde analizi, nitel transkriptlerin analizinde ise tümevarımsal yaklaşım ile MAXQDA 2020 aracılığıyla beş aşamalı içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalamasının 30.1 ± 4.44 olduğu ve %61.90'unun ilk bebeği olduğu saptanmıştır. Araştırmada içerik analizi sonucunda 4 tema ve 30 kategori ortaya çıkmıştır. Temalar sırasıyla "Küvöz Sürecinin Anneye Etkileri, Ekipmanların Anneler Üzerindeki Travmatik ve Çok Boyutlu Etkisi, Anne–Bebek Ayrılığının Yarattığı Çok Boyutlu Duygusal Deneyim, Bilgilendirme Sürecinin Anneye Yansımaları" şeklindedir.

Sonuç: Araştırmaya katılan anneler için yoğun bakım sürecinin travmatik ve zorlu olduğu belirlenmiştir. Bu kapsamda yoğun bakımdaki ebe/hemşirelerin anneleri destekleyici yaklaşımlarının önemli olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anne, prematüre, yoğun bakım

Bildiri No: 7513

Sözlü Bildiri

Examination of wards for mothers and their babies in the neonatal intensive care unit due to prematurity: a qualitative study.

Yasemin Yücel[1], Özgür Alparslan[2], Fatma Çelik[2]

[1] *Sinop University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sinop/Türkiye*

[2] *Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Tokat/Türkiye*

Introduction - Aim: Mothers whose babies are in the neonatal intensive care unit due to prematurity experience intense emotional and psychosocial difficulties due to the separation and uncertainty surrounding their infants. The aim of this research is to deeply examine the thoughts and feelings of mothers whose babies are in the neonatal intensive care unit due to prematurity.

Materials - Methods: This research is qualitative in nature, and participants were selected using criterion sampling, a type of purposeful sampling method. Accordingly, the study group consisted of mothers whose babies were admitted to the neonatal intensive care unit due to prematurity. Initially, a pilot study was conducted on 4 participants, who were then excluded. Three participants chose to withdraw without answering all the questions, and data were collected from the remaining 21 mothers through in-depth face-to-face interviews. Frequency and percentage analysis was used to analyze the demographic data of the participating mothers, while a five-stage content analysis using MAXQDA 2020 with an inductive approach was performed to analyze the qualitative transcripts.

Results: The study found that the average age of the participating mothers was 30.1 ± 4.44, and 61.90% were having their first child. Content analysis of the study revealed 4 themes and 30 categories. These themes were, respectively: “The Effects of the Incubator Process on the Mother, The Traumatic and Multidimensional Impact of Equipment on Mothers, The Multidimensional Emotional Experience Created by Mother-Infant Separation, and the Reflections of the Information Process on the Mother.”

Conclusion: The study found that the intensive care process was traumatic and challenging for the mothers participating in the research. In this context, the supportive approach of midwives/nurses in intensive care units was determined to be important for the mothers.

Anahtar Kelimeler: Mother, premature, intensive care

Bildiri No: 7535

Sözlü Bildiri

Ergenlerde Kürtaja Yönelik Damgalayıcı Tutum, İnanç ve Kültürel Okuryazarlık İlişkisi

Aslıhan Yıldırım[1,*], Hacer Yalnız Dilcen[1], Beyza Nur Sak[1], Sevde Taçoral[1], Pınar Erdem[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Kürtaj, birçok toplumda hâlâ tartışmalı ve sosyal açıdan hassas bir konu olup, çoğu zaman kültürel normlar, dini çerçeveler ve toplumsal cinsiyet beklentileri tarafından şekillendirilmektedir. Bu bağlamda, kürtaja yönelik damgalayıcı tutumlar sıklıkla bu etkiler altında ortaya çıkmaktadır. Bireylerin kültürel değerleri ve toplumsal normları anlama, sorgulama ve değerlendirme kapasitesi olan kültürel okuryazarlık bu tutumların oluşumunda önemli bir rol oynayabilir. Bu çalışmada, kürtaja yönelik damgalayıcı tutumlar ile kültürel okuryazarlık düzeyi arasındaki ilişki incelenmiştir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel desende yürütülen bu çalışmaya 18 yaş ve üzeri toplam 404 kişi katılmıştır. Veriler, Mayıs–Aralık 2025 tarihleri arasında çevrim içi anket yoluyla toplanmıştır. Veri toplama araçları olarak Katılımcı Bilgi Formu, Kürtaja Yönelik Damgalayıcı Tutumlar, İnançlar ve Davranışlar Ölçeği ile Kültürel Okuryazarlık Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t-testi, korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır.

Bulgular: Erkek katılımcıların kürtajla ilişkili damgalama düzeylerinin kadın katılımcılara kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Damgalama ölçeği toplam puanı ile alt boyutları arasında anlamlı pozitif ilişkiler saptanmıştır. Buna karşılık, kültürel okuryazarlık ile kürtaja yönelik damgalayıcı tutumlar arasında anlamlı negatif bir ilişki bulunmuştur. İleri analizler, kültürel okuryazarlığın bir alt boyutu olan kültürel yeterliğin, kürtajla ilişkili damgalamanın anlamlı bir negatif yordayıcısı olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Bulgular, özellikle kültürel yeterlik düzeyinin yüksek olmasının, kürtaja yönelik damgalayıcı tutumların azaltılmasına katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Kültürel okuryazarlığı geliştirmeye yönelik eğitim ve farkındalık çalışmaları, damgalamayı azaltarak daha kapsayıcı ve bilinçli bakış açılarının gelişmesine destek olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kürtaj damgalaması, kültürel okuryazarlık, kültürel yeterlik, cinsiyet farklılıkları, üreme sağlığı

Bildiri No: 7535

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Stigmatizing Attitudes, Beliefs, and Behaviors Toward Abortion and Cultural Literacy

Aslıhan Yıldırım[1], Hacer Yalnız Dilcen[1], Beyza Nur Sak[1], Sevde Taçoral[1], Pınar Erdem[1]

[1] *Bartın Üniversitesi*

Introduction - Aim: Abortion remains a controversial and socially sensitive issue in many societies and is often shaped by cultural norms, religious frameworks, and gender expectations. In this context, stigmatizing attitudes toward abortion frequently emerge under the influence of these factors. Cultural literacy—defined as the capacity to understand, question, and evaluate cultural values and social norms—may play a significant role in the formation of such attitudes. This study examines the relationship between stigmatizing attitudes toward abortion and levels of cultural literacy.

Materials - Methods: This descriptive cross-sectional study included a total of 404 participants aged 18 years and older. Data were collected through an online survey conducted between May and December 2025. The data collection instruments included the Participant Information Form, the Stigmatizing Attitudes, Beliefs, and Behaviors Toward Abortion Scale, and the Cultural Literacy Scale. Data were analyzed using descriptive statistics, independent samples t-tests, correlation analysis, and multiple linear regression analysis.

Results: Male participants were found to have higher levels of abortion-related stigma compared to female participants. Significant positive correlations were identified between the total stigma score and its subdimensions. In contrast, a significant negative relationship was found between cultural literacy and stigmatizing attitudes toward abortion. Further analyses indicated that cultural competence, a subdimension of cultural literacy, was a significant negative predictor of abortion-related stigma.

Conclusion: The findings suggest that higher levels of cultural competence, in particular, may contribute to reducing stigmatizing attitudes toward abortion. Educational and awareness-raising initiatives aimed at improving cultural literacy may help reduce stigma and promote the development of more inclusive and informed perspectives.

Anahtar Kelimeler: Abortion stigma, cultural literacy, cultural competence, gender differences, reproductive health

Bildiri No: 7564

Derleme Sözlü

Güvenli Bir Laboratuvarda Mükemmelleşmek: Ebelik Eğitiminde Simülasyon Temelli Öğrenme ve OSCE Uygulamalarının Beceri Gelişimine Katkısı

Tuğba Yılmaz ESENCAN[1], Esmanur Körsü[1,*], Elif Rabia eryılmaz[1], Senanur Yılmaz[1], Edibe çil[1], Zeynep yılmazer[1]

[1] *Üsküdar üniversitesi*

Özet Metin: Simülasyon temelli eğitim, ebelik müfredatında klinik ortamın yerini almayan; ancak onu güvenli, kontrollü ve tekrarlanabilir bir öğrenme deneyimiyle tamamlayan yenilikçi bir pedagojik yaklaşım olarak tanımlanmaktadır. Özellikle doğum eyleminin yönetimi, obstetrik aciller ve yenidoğan resüsitasyonu gibi kritik senaryolarda simülasyon uygulamaları, öğrencilerin gerçek hastaya zarar vermeksizin hata yapma ve öğrenme fırsatı bulmalarına olanak tanımaktadır. Klinik uygulamalar sırasında yaşanan stres ve anksiyetenin bilgi transferini sekteye uğrattığı bilindiğinden simülasyon, öğrencilerin özgüven kazanmasında kritik bir tampon işlevi görmektedir. Bu derleme, ebelik eğitiminde simülasyon temelli öğrenme yöntemlerini ve Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınav'ın (OSCE) öğrenci yetkinlik değerlendirmesindeki rolünü kapsamlı biçimde ele almaktadır. Beceri laboratuvarlarında gerçekleştirilen simülasyon uygulamaları; psikomotor becerilerin geliştirilmesi, klinik muhakeme, hasta iletişimi ve ekip çalışması gibi çok boyutlu yetkinliklerin pekiştirilmesi açısından vazgeçilmez bir eğitim aracı haline gelmiştir. 1975'te Harden tarafından geliştirilen ve günümüzde yaygın biçimde kullanılan OSCE, birden fazla istasyondan oluşan yapısıyla klinik becerileri standart, nesnel ve tekrarlanabilir biçimde değerlendirmektedir. 3.605 öğrenciyi kapsayan kapsamlı bir sistematik derleme, OSCE'nin klinik yeterliliği ölçmedeki güvenilirliğini kanıtlamakla birlikte zaman baskısı, değerlendirme kaygısı ve hata korkusunun öğrenci performansını olumsuz etkilediğini ortaya koymaktadır.
Sonuç olarak; simülasyon deneyiminin OSCE öncesinde yapılandırılmış hazırlık süreçlerine entegre edilmesi, geri bildirim protokollerinin standardize edilmesi ve simülasyon altyapısına kurumsal yatırımın artırılması, ebelik eğitiminde kanıta dayalı temel öncelikler olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Simülasyon temelli eğitim, OSCE, ebelik eğitimi, beceri laboratuvarı, klinik değerlendirme

Bildiri No: 7564

Derleme Sözlü

Mastering Skills in a Safe Laboratory: The Contribution of Simulation-Based Learning and OSCE Applications to Skill Development in Midwifery Education

Tuğba Yılmaz ESENCAN[1], Esmanur Körsü[1], Elif Rabia eryılmaz[1], Senanur Yılmaz[1], Edibe çil[1], Zeynep Yılmazer[1]

[1] *Uskudar University*

Abstract Text: Simulation-based education is defined as an innovative pedagogical approach that does not replace the clinical setting in the midwifery curriculum, but rather complements it with a safe, controlled and repeatable learning experience. Particularly in critical scenarios such as the management of labour, obstetric emergencies and neonatal resuscitation, simulation applications enable students to make mistakes and learn without causing harm to a real patient. As it is known that the stress and anxiety experienced during clinical practice can hinder knowledge transfer, simulation serves as a critical buffer in helping students build confidence. This review comprehensively examines simulation-based learning methods in midwifery education and the role of the Objective Structured Clinical Examination (OSCE) in assessing student competence.

Simulation exercises conducted in skills laboratories have become an indispensable educational tool for developing psychomotor skills and reinforcing multi-dimensional competencies such as clinical reasoning, patient communication and teamwork. Developed by Harden in 1975 and widely used today, the OSCE evaluates clinical skills in a standardised, objective and reproducible manner through its structure comprising multiple stations. A comprehensive systematic review involving 3,605 students not only demonstrates the reliability of the OSCE in measuring clinical competence but also reveals that time pressure, assessment anxiety and fear of making mistakes negatively affect student performance.

Consequently, the integration of simulation experience into structured preparation processes prior to the OSCE, the standardisation of feedback protocols, and increased institutional investment in simulation infrastructure should be considered as evidence-based priorities in midwifery education.

Anahtar Kelimeler: Simulation-based education, OSCE, midwifery education, skills laboratory, clinical assessment

Bildiri No: 7620

Derleme Poster

Kırılgan Gruplarda Ebelik Desteği

Zeynep Kılıç[1,*], Afra Duman[1], Nuriye Karadağ[1]

[1] *Balikesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş ve Amaç:Kırılgan gruplar; sosyoekonomik yetersizlik, göç, adölesan gebelik, kronik hastalık, engellilik ve şiddet öyküsü gibi risk faktörlerine maruz kalan bireyleri kapsamaktadır. World Health Organization ve International Confederation of Midwives, kırılgan popülasyonlarda ebelik bakımının anne ve yenidoğan sağlığı üzerindeki belirleyici etkisini vurgulamaktadır. Bu araştırmanın amacı, tez ve hakemli makaleler ışığında kırılgan gruplarda ebelik desteğinin etkilerini bütüncül bir yaklaşımla ortaya koymaktır. Yöntem:Bu çalışma, ulusal tezler ve uluslararası hakemli makalelerin incelenmesine dayalı betimsel bir araştırmadır. Literatürde kırılgan gruplarda ebelik bakım modelleri, erişim engelleri, kültürel duyarlılık ve bakım sonuçlarına ilişkin bulgular tematik olarak analiz edilmiştir. Bulgular:Literatür, süreklilik gösteren ve kadın merkezli ebelik bakımının doğum öncesi izlemlere erken başlama oranını artırdığını ve obstetrik komplikasyonları azalttığını göstermektedir. Göçmen ve mülteci kadınlarda kültürel açıdan duyarlı bakımın hizmet kullanımını artırdığı; adölesan gebelerde danışmanlık temelli ebelik yaklaşımının psikososyal uyumu güçlendirdiği bildirilmiştir. Şiddet mağduru kadınlarda ebelerin erken tanılama ve uygun yönlendirme süreçlerinde kritik rol üstlendiği vurgulanmaktadır. Kırsal ve dezavantajlı bölgelerde toplum temelli ebelik uygulamalarının sağlık eşitsizliklerini azaltmada etkili olduğu saptanmıştır. Sonuç:Kırılgan gruplarda ebelik desteği; erişilebilir, kültürel olarak duyarlı ve süreklilik arz eden bakım modelleriyle güçlendirilmelidir. Eğitim programlarının kırılganlık perspektifiyle yapılandırılması ve ebelerin sağlık politikalarında aktif rol alması, anne ve yenidoğan sağlığının iyileştirilmesinde stratejik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kırılgan gruplar, ebelik bakımı, anne sağlığı, kültürel duyarlılık, sağlık eşitsizlikleri.

Bildiri No: 7620

Derleme Poster

Midwifery support in vulnerable groups

Zeynep Kılıç[1], Afra Duman[1], Nuriye Karadağ[1]

[1] *Balikesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Abstract Text: Introduction and Aim:Vulnerable groups include individuals exposed to risk factors such as socioeconomic deprivation, migration, adolescent pregnancy, chronic illness, disability, and a history of violence. World Health Organization and International Confederation of Midwives emphasize the decisive impact of midwifery care on maternal and neonatal health outcomes in vulnerable populations. The aim of this review is to present, in a holistic manner, the effects of midwifery support in vulnerable groups in light of theses and peer-reviewed studies.

Method:This study is a descriptive review based on the examination of national theses and international peer-reviewed articles. Findings regarding midwifery care models, barriers to access, cultural sensitivity, and care outcomes in vulnerable groups were analyzed thematically.

Results:The literature indicates that continuous and woman-centered midwifery care increases early initiation of antenatal follow-up and reduces obstetric complications. Culturally sensitive care in migrant and refugee women has been reported to enhance service utilization, while counseling-based midwifery approaches in adolescent pregnancies strengthen psychosocial adaptation. Midwives play a critical role in early identification and appropriate referral processes for women exposed to violence. Community-based midwifery practices in rural and disadvantaged regions have been found effective in reducing health inequalities.

Conclusion:Midwifery support for vulnerable groups should be strengthened through accessible, culturally sensitive, and continuity-based care models. Structuring educational programs with a vulnerability perspective and ensuring the active involvement of midwives in health policies are of strategic importance in improving maternal and neonatal health.

Anahtar Kelimeler: Vulnerable groups, midwifery care, maternal health, cultural sensitivity, health inequalities.

Bildiri No: 7734

Sözlü Bildiri

Sağlık Çalışanlarının Yapay Zekâya Yönelik Tutumları ile Etik Kodlara Bağlılık Düzeyleri Arasındaki İlişki

Damla Nur Yılmaz[1,*], Sümeyye Ahi[1]

[1] *Kirşehir Ahi Evran Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Sağlık hizmetlerinde yapay zekâ uygulamalarının artması, sağlık çalışanlarının bu teknolojilere yönelik tutumları ile etik kodlara bağlılıklarının birlikte ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Bu araştırma, bu iki değişken arasındaki ilişkiyi ve yapay zekâ eğitimi alma durumuna göre farklılıkları incelemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmamız TÜBİTAK 2209-A projesi ile desteklenmektedir.

Gereç - Yöntem: Araştırma kesitsel ve ilişki arayıcı tipte planlanmıştır. Etik kurul izni alındıktan sonra veriler, 12 Şubat–24 Nisan tarihleri arasında gönüllü katılımı ile çevrim içi ve yüz yüze anket yöntemiyle toplanmıştır. Çalışmanın evrenini Türkiye'de ikamet eden sağlık çalışanları oluşturmuş, araştırma 343 katılımcı ile tamamlanmıştır. Örneklem büyüklüğü için G*Power 3.1 ile yapılan analizde (r=0.20, %95 güç, α=0.05) en az 319 kişiye ulaşılması gerektiği belirlenmiştir. Veriler kişisel bilgi formu, Sağlık Çalışanları Etik Kodlar Ölçeği ve Sağlık Hizmetlerinde Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği ile toplanmış; analizde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon, Welch t-testi ve hiyerarşik regresyon kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35.76±9.59 yıl olup %74.9'u kadın, %67.6'sı evlidir. Katılımcıların %59.5'i yapay zekâ kullandığını, yalnızca %2.3'ü yapay zekâ eğitimi aldığını bildirmiştir. Etik kodlara bağlılık puan ortalaması 4.33±0.60, yapay zekâ pozitif tutum puanı 2.00±0.75 ve negatif tutum puanı 1.77±0.79 olarak bulunmuştur. Etik kodlara bağlılık ile yapay zekâ pozitif tutumu arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır (r=0.043, p=0.430). Etik kodlara bağlılık ile yapay zekâ negatif tutumu arasında da anlamlı ilişki bulunmamıştır (r=0.000, p=0.995). Yapay zekâ eğitimi alan ve almayan sağlık çalışanları arasında etik kodlara bağlılık, pozitif tutum ve negatif tutum puanları açısından anlamlı fark yoktur (p>0.05). Hiyerarşik regresyon analizinde yapay zekâ eğitimi alma durumunun düzenleyici etkisi de anlamlı değildir.

Sonuç: Araştırma bulguları, sağlık çalışanlarının etik bağlılık düzeylerinin yüksek, ancak yapay zekâya yönelik tutumlarının etik bağlılıkla ilişkili olmadığını göstermektedir. Yapay zekâ eğitimi alma oranının düşük olması, etik boyutu güçlendirilmiş uygulamalı eğitimlerin yaygınlaştırılması gerekliliğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, etik kodlar, sağlık çalışanları, dijital sağlık, tutum

Bildiri No: 7734

Sözlü Bildiri

Association Between Healthcare Workers' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Their Levels of Adherence to Ethical Guidelines

Damla Nur Yılmaz[1], Sümeyye Ahi[1]

[1] *Kirşehir Ahi Evran University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study investigates the relationship between healthcare professionals' attitudes toward artificial intelligence and their adherence to ethical codes, while examining differences based on AI training status. The increasing integration of AI in healthcare necessitates this dual analysis to ensure professional and ethical alignment.

Materials - Methods: The study was designed as a cross-sectional and correlational research. Following ethical committee approval, data were collected between February 12 and April 24 through online and face-to-face surveys based on voluntary participation. The study population consisted of healthcare professionals residing in Turkey, and the research was completed with 343 participants. A power analysis conducted via G*Power 3.1 (r=0.20, power = 95\%, \alpha=0.05) determined a required minimum sample size of 319 individuals. Data were gathered using a personal information form, the Ethical Codes Scale for Healthcare Professionals, and the General Attitude Scale Toward Artificial Intelligence in Healthcare; descriptive statistics, Pearson correlation, Welch's t-test, and hierarchical regression were employed for data analysis.

Results: The mean age of the participants was 35.76 \pm 9.59 years, with 74.9% being female and 67.6% married. While 59.5% of the participants reported using artificial intelligence, only 2.3% stated that they had received training in this field. The mean scores were 4.33 \pm 0.60 for adherence to ethical codes, 2.00 \pm 0.75 for positive attitudes toward AI, and 1.77 \pm 0.79 for negative attitudes toward AI. No significant correlation was found between adherence to ethical codes and positive attitudes toward AI (r=0.043, p=0.430), nor was there a significant relationship between ethical code adherence and negative attitudes (r=0.000, p=0.995). No significant differences were observed between healthcare professionals who received AI training and those who did not in terms of adherence to ethical codes, positive attitudes, or negative attitudes (p>0.05). Furthermore, hierarchical regression analysis revealed that the moderating effect of having received AI training was not statistically significant.

Conclusion: The research findings indicate that while healthcare professionals exhibit high levels of ethical commitment, their attitudes toward artificial intelligence are not associated with this commitment. The low rate of participation in artificial intelligence training underscores the necessity of expanding applied training programs that are reinforced with ethical dimensions.

Anahtar Kelimeler: Artificial intelligence, attitude, digital health, ethical codes, healthcare professionals.

Bildiri No: 7759

Derleme Poster

Menopoz, Hormon Replasman Tedavisi (HRT) ve Ebelik Yaklaşımı

Sümeyye BAL[1], Ala BAĞTIR[1,*], Leyla Ceren TAŞKIN[1], Esra AKYEL[1], İrem Nur ÖZDEMİR[1], Myrat YANGIBAYEV[1], Rüveyda KILIÇ[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Özet Metin: Menopoz, over fonksiyonlarının azalması ve östrojen üretiminin düşmesine bağlı olarak menstrüasyonun en az 12 ay süreyle kalıcı olarak sonlanmasıyla tanımlanan fizyolojik bir süreçtir. Bu dönemde kadınlarda sıcak basmaları, gece terlemeleri, uyku bozuklukları, vajinal kuruluk, ruh hali değişiklikleri ve bilişsel sorunlar gibi yaşam kalitesini olumsuz etkileyen semptomlar yaygın olarak görülmektedir. Menopoz semptomlarının görülme sıklığı ve tipi coğrafi bölgelere göre farklılık göstermekte Hormon replasman tedavisi (HRT), menopozun vazomotor ve vajinal semptomlarının yönetiminde sıklıkla altın standart olarak tanımlanmaktadır. Araştırmalar, HRT'nin sıcak basmaları ve vajinal atrofi gibi semptomların giderilmesinde yüksek etkinlik sağladığını ve kemik mineral yoğunluğunu koruyarak osteoporoz riskini azalttığını göstermektedir. Cochrane meta-analizlerine göre oral östrojen tedavisi sıcak basmalarının sıklığını yaklaşık %75 oranında azaltmaktadır. Bununla birlikte HRT; meme kanseri, inme, kardiyovasküler hastalık ve venöz tromboembolizm gibi önemli riskler taşıması nedeniyle dikkatli kullanım gerektirmektedir. Menopoz yönetiminde son yıllarda bireyselleştirilmiş tedavi yaklaşımları ön plana çıkmaktadır. Düşük dozlu ve transdermal hormonal tedaviler, yan etki risklerini azaltmayı hedeflerken; selektif serotonin ve norepinefrin geri alım inhibitörleri (SSRI/SNRI) ile nörokinin-3 reseptör antagonistleri gibi hormonal olmayan tedavi seçenekleri, özellikle HRT için kontrendikasyonu bulunan kadınlarda önemli alternatifler sunmaktadır. Fitoöstrojenler; oral, enjeksiyon ile transdermal formlar dahil olmak üzere farklı dozaj şekillerinde uygulanabilen östrojen preparatları, menopoz tedavisinde umut vadeden yaklaşımlar arasında yer almaktadır. Ancak uterusu bulunan kadınlarda, endometriyal malignite riskini azaltmak amacıyla östrojen tedavisinin progestin veya bazedoksifen (selektif östrojen reseptör modülatörü) ile kombine edilebilmektedir. Tüm kadınlarda kullanılan uygun tek bir tedavi yaklaşımı bulunmamaktadır. Bu nedenle tedavi planları bireyselleştirilmeli, risk–yarar dengesi dikkate alınmalıdır. Ebeler, menopoz sürecinde danışmanlık sağlama, yaşam tarzı değişikliklerini destekleme ve uygun tedavi seçenekleri konusunda rehberlik etme rolleriyle bakımın merkezinde yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Menopoz, Hormon Replasman Tedavisi, Vazomotor semptomlar, Yaşam Kalitesi, Ebelik Yaklaşımı

Bildiri No: 7759

Derleme Poster

Menopause, Hormone Replacement Therapy (HRT), and the Midwifery Approach

Sümeyye BAL[1], Ala BAĞTIR[1], Leyla Ceren TAŞKIN[1], Esra AKYEL[1], İrem Nur ÖZDEMİR[1], Myrat YANGIBAYEV[1], Rüveyda KILIÇ[1]

[1] *Ondokuz Mayis University*

Abstract Text: Menopause is a physiological process defined as the permanent cessation of menstruation for at least 12 consecutive months due to declining ovarian function and reduced estrogen production. During this period, symptoms such as hot flashes, night sweats, sleep disturbances, vaginal dryness, mood changes, and cognitive problems are commonly observed and negatively affect women's quality of life. The prevalence and pattern of menopausal symptoms vary across geographical regions.

Hormone replacement therapy (HRT) is widely regarded as the gold standard for the management of vasomotor and vaginal symptoms of menopause. Evidence suggests that HRT is highly effective in alleviating symptoms such as hot flashes and vaginal atrophy, while preserving bone mineral density and reducing the risk of osteoporosis. According to Cochrane meta-analyses, oral estrogen therapy reduces the frequency of hot flashes by approximately 75%. However, HRT should be used with caution due to its associated risks, including breast cancer, stroke, cardiovascular disease, and venous thromboembolism.

In recent years, individualized treatment approaches have gained prominence in menopause management. Low-dose and transdermal hormonal therapies aim to minimize adverse effects, while non-hormonal options such as selective serotonin and norepinephrine reuptake inhibitors (SSRIs/SNRIs) and neurokinin-3 receptor antagonists provide important alternatives, particularly for women with contraindications to HRT. Phytoestrogens, along with estrogen preparations available in various dosage forms—including oral, injectable, and transdermal formulations —are also considered promising approaches in menopause treatment. However, in women with an intact uterus, estrogen therapy should be combined with progestin or bazedoxifene (a selective estrogen receptor modulator) to reduce the risk of endometrial malignancy.

There is no single universally appropriate treatment approach for all women. Therefore, treatment strategies should be individualized, taking into account the balance between risks and benefits. Midwives play a central role in menopause care by providing counseling, supporting lifestyle modifications, and guiding women in selecting appropriate treatment options.

Anahtar Kelimeler: Menopause; Hormone Replacement Therapy; Vasomotor Symptoms; Quality of Life; Midwifery Care

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7795

Sözlü Bildiri

Gebelerde Doğum Korkusu, Travmatik Doğum Algısı ile Cinsiyet Rolleri Arasındaki İlişki

Şebnem Rüzgar[1], Betül Teke[1,*], Nisanur Aydın[1]

[1] *Ondokuz Mayis Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum korkusu, kadının doğum sürecine ilişkin kaygı ve endişelerini kapsayan çok boyutlu ve dinamik bir öznel deneyimdir. Tokofobi, dünya genelinde yaklaşık her altı kadından birini etkilemektedir. Gebelerin doğum korkusu ve travmatik doğum algılarını etkileyebilecek bireysel faktörlerin incelenmesi önem taşımaktadır. Bu çalışma, cinsiyet rollerinin doğum korkusu ve travmatik doğum algısı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tasarımda olup 207 gebe ile yürütülmüştür. Çalışmaya; 18 yaş üstü, en az 32.gebelik haftasında olan, Türkçe okuyup anlayabilen, riskli gebelik ve kronik hastalık tanısı bulunmayan ve araştırmaya katılmayı kabul eden primipar gebeler dahil edilmiştir. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, BEM Cinsiyet Rolü Envanteri, Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği-A ve Travmatik Doğum Algısı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, normal dağılım testleri ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Bu çalışma, veri toplama süreci devam eden araştırmanın 207 gebeden elde edilen ön bulgularını sunmaktadır.

Bulgular: Bulgulara göre, gebelerin %42.5'inin feminen, %31.4'ünün androjen, %13.5'inin maskülen ve %12.6'sının belirsiz cinsiyet rolüne sahip olduğu belirlenmiştir. Feminen cinsiyet rolüne sahip gebelerin travmatik doğum algısı puanlarının, belirsiz cinsiyet rolüne sahip gebelere göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p=0.040$). Buna karşın, gebelerin cinsiyet rollerine göre doğum korkusu puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($F=1.984$, $p=0.118$).

Sonuç: Araştırma bulgularına göre gebelerin ağırlıklı olarak feminen cinsiyet rolüne sahip olduğu belirlenmiştir. Travmatik doğum algısının feminen cinsiyet rolüne sahip kadınlarda daha yüksek, belirsiz cinsiyet rolüne sahip kadınlarda ise daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Buna karşın, cinsiyet rollerine göre kadınların doğum korkusu düzeylerinin farklılık göstermediği belirlenmiştir. Ön bulgular, algılanan cinsiyet rolünün travmatik doğum algısını etkileyen bir değişken olabileceğini düşündürmektedir. Bu doğrultuda, doğum öncesi hazırlık sınıflarında gebelerin cinsiyet rollerinin ebeler tarafından değerlendirilmesi ve bireyselleştirilmiş eğitim yaklaşımlarının uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, travmatik doğum, cinsiyet rolü, primipar

Bildiri No: 7795

Sözlü Bildiri

The Relationship between Fear of Childbirth, Traumatic Childbirth Perception, and Gender Roles in Pregnant Women

Şebnem Rüzgar[1], Betül Teke[1], Nisanur Aydın[1]

[1] *Ondokuz Mayis University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Fear of childbirth is a multidimensional and dynamic subjective experience encompassing women's anxiety and concerns regarding the childbirth process. Tokophobia affects approximately one in six women worldwide. It is important to investigate individual factors that may influence pregnant women's fear of childbirth and traumatic childbirth perception. This study aimed to examine the effect of gender roles on fear of childbirth and traumatic childbirth perception.

Materials - Methods: The study was designed as a descriptive and cross-sectional study and was conducted with 207 pregnantwomen. The sample included primiparous women aged ≥18 years, at least 32 weeks of gestation, able to read and understand Turkish, without a diagnosis of high-risk pregnancy or chronic disease, and who agreed to participate in the study. Data were collected using a Personal Information Form, the Bem Sex Role Inventory, the Wijma Delivery Expectancy/Experience Questionnaire-A(W-DEQ-A), and the Traumatic Birth Perception Scale. Descriptive statistics, normality tests, and one-way analysis of variance were used to analyze the data. This study presents the preliminary findings obtained from 207 pregnant women, and data collection is ongoing.

Results: According to the findings, 42.5% of the pregnant women had feminine, 31.4% androgynous, 13.5% masculine, and 12.6% ambiguous gender roles. It was found that pregnant women with feminine gender roles had significantly higher traumatic birth perception scores compared to those with ambiguous gender roles ($p=0.040$). However, no statistically significant difference was found in fear of childbirth scores according to gender roles ($F=1.984$, $p=0.118$).

Conclusion: According to the findings of the study, the pregnant women predominantly had feminine gender roles. It was concluded that traumatic birth perception was higher in women with feminine gender roles and lower in women with ambiguous gender roles. However, it was determined that women's fear of childbirth did not differ according to gender roles. Preliminary findings suggest that perceived gender role may be a variable affecting traumatic birth perception. Accordingly, it is recommended that midwives evaluate pregnant women's gender roles in antenatal education classes and provide individualized educational approaches.

Anahtar Kelimeler: Fear of childbirth, traumatic birth, gender roles, primiparous

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7828

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Yüksek Gerçeklikli Neonatal Resüsitasyon Simülasyonuna İlişkin Görüşleri: Nitel Bir Çalışma

Ayşenur Durmuş[1,*]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Ebelik öğrencilerinin yüksek gerçeklikli simülasyon laboratuvarında gerçekleştirilen neonatal resüsitasyon eğitimine ilişkin deneyimlerini ve görüşlerini belirlemektir. Araştırma ile simülasyon temelli eğitimin öğrenme sürecine katkıları ve geliştirilmesine yönelik öğrenci geri bildirimlerinin ortaya konulması hedeflenmektedir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, nitel araştırma deseninde fenomenolojik yaklaşım kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini, neonatal resüsitasyon dersi kapsamında yüksek gerçeklikli simülasyon uygulamasına katılmış ebelik bölümü 4. Sınıf lisans öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmaya katılmaya gönüllü 40 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak "Tanımlayıcı Bilgi Formu" ve "Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullanılmıştır. Etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların simülasyon deneyimlerine ilişkin görüşleri incelendiğinde, en sık ifade edilen temanın teorik bilginin uygulama yoluyla derinleştiği ifadesi olduğu görülmüştür (n=16, %40). Bu temayı sırasıyla öğrenmenin pekişmesi ve kalıcı hale gelmesi (n=8, %20) ile psikomotor beceri uygulama yeterliliği gelişimi (n=6, %15) izlemektedir. Daha az sayıda katılımcı simülasyonun mesleki hazırlık ve klinik yeterlilik algısını arttırdığı (n=5, %12.5), gerçekçi bir deneyim sunduğunu (n=3, %7.5) ve simülasyon deneyiminin genel olarak olumlu olduğunu ifade etmiştir (n=2, %5).
Katılımcıların simülasyon sürecinde zorlandıkları durumlar incelendiğinde, en sık karşılaşılan güçlüğün teknik becerilere ilişkin olduğu belirlenmiştir (n=17, %42.5). Bunu sırasıyla stres ve heyecan yönetimi (n=9, %22.5) ile deneyim eksikliği (n=6, %15) izlemektedir. Daha az sayıda katılımcı anatomik yapıların tanınmasında zorlandığını belirtirken (n=4, %10), bazı katılımcılar ise herhangi bir zorluk yaşamadıklarını ifade etmiştir (n=4, %10).
Katılımcıların simülasyonun geliştirilmesine yönelik önerileri değerlendirildiğinde, en sık dile getirilen önerinin uygulama sıklığının arttırılması olduğu görülmüştür (n=18, %45). Bu öneriyi simülasyon süresinin ve oturum sayısının artırılması (n=8, %20) ile eğitim ortamı ve ekipmanların geliştirilmesi (n=6, %15) takip etmektedir. Ayrıca katılımcılar, farklı senaryoların eklenmesini (n=4, %10) ve geri bildirim süreçlerinin güçlendirilmesini (n=4, %10) önermiştir.

Sonuç: Bu çalışma yüksek gerçeklikli simülasyonun ebelik öğrencilerinin öğrenme süreçlerine çok boyutlu katkılar sağladığını göstermektedir. Ancak simülasyonun etkinliğinin arttırılabilmesi için uygulama sıklığının artırılması, farklı senaryoların geliştirilmesi ve öğrencilerin daha fazla pratik yapmasına olanak sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Neonatal resüsitasyon, simülasyon eğitimi, ebelik öğrencileri

Bildiri No: 7828

Sözlü Bildiri

Midwifery Students' Views on High-Fidelity Neonatal Resuscitation Simulation: A Qualitative Study

Ayşenur Durmuş[1]

[1] *Kastamonu University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: To determine the experiences and opinions of midwifery students regarding neonatal resuscitation training conducted in a high-fidelity simulation laboratory. The study aims to reveal the contributions of simulation-based education to the learning process and to present student feedback for its improvement.

Materials - Methods: The research was conducted using a phenomenological approach within a qualitative research design. The population of the study consisted of 4th-year undergraduate midwifery students who participated in a high-fidelity simulation application within the scope of a neonatal resuscitation course. Forty students who volunteered to participate were included in the study. As data collection tools, a “Descriptive Information Form” and a “Semi-Structured Interview Form” were used.

Results: When participants’ views on their simulation experiences were examined, it was found that the most frequently expressed theme was that theoretical knowledge deepened through practice(n=16, 40%). This was followed by the reinforcement and retention of learning(n=8, 20%) and the development of psychomotor skill application competence(n=6, 15%). Fewer participants stated that the simulation increased perceptions of professional preparedness and clinical competence(n=5, 12.5%), provided a realistic experience(n=3, 7.5%), and that the simulation experience was generally positive(n=2, 5%). When the situations that participants struggled with during the simulation process were examined, it was determined that the most frequently encountered difficulty was related to technical skills(n=17, 42.5%). This was followed respectively by stress and excitement management(n=9, 22.5%) and lack of experience(n=6, 15%). While a smaller number of participants reported difficulty in recognizing anatomical structures(n=4, 10%), some participants stated that they did not experience any difficulties(n=4, 10%). When the participants’ suggestions for improving the simulation were evaluated, it was found that the most frequently expressed suggestion was to increase the frequency of implementation(n=18, 45%).This was followed by increasing the duration of the simulation and the number of sessions(n=8, 20%) and improving the training environment and equipment(n=6, 15%).Additionally, participants suggested adding different scenarios(n=4, 10%) and strengthening feedback processes(n=4, 10%).

Conclusion: This study shows that high-fidelity simulation provides multidimensional contributions to the learning processes of midwifery students.However, in order to increase the effectiveness of the simulation,it is recommended to increase the frequency of practice,developdifferentscenarios, and provide students with more opportunities forhands-on practice.

Anahtar Kelimeler: “Neonatal resuscitation, simulation training, midwifery students”

Bildiri No: 7855

Sözlü Bildiri

Ebelerin Aşı Reddi Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi: Kastamonu Örneği

Demet GÜNEY[1,*], Açelya ÖZTÜRK[1], Hatice ŞEN[1]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışmanın amacı, Kastamonu il merkezinde görev yapan ebelerin aşı reddi konusundaki bilgi düzeylerini belirlemektir.

Gereç - Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı tipte bir araştırma olarak planlanmıştır. Araştırmanın evrenini, Kastamonu ilinde görev yapan ve dahil edilme kriterlerini karşılayan 181 ebe oluşturmuştur. Araştırma verileri, Tanımlayıcı Bilgi Formu ile Aşı Bilgisi ve Aşı Reddi Konusunda Tutum ve Davranışların Değerlendirilmesine yönelik anket formu kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda katılımcıların büyük çoğunluğunun aşıların gerekli ve etkili olduğunu düşündüğü belirlenmiştir. Bununla birlikte katılımcıların %56.9'unun aşıyı kabul ettiği, %43.1'inin ise aşıyı reddettiği saptanmıştır. Aşıların güvenilirliğine ilişkin olarak katılımcıların %80.7'si aşıları güvenli bulurken, %7.7'si güvenli olmadığını, %11.6'sı ise bu konuda bilgi sahibi olmadığını belirtmiştir. Gebelikte aşı uygulamalarına ilişkin olarak katılımcıların %50.3'ü canlı aşıların yapılmaması gerektiğini düşünürken, %40.9'u gerekli durumlarda yapılabileceğini ifade etmiştir. Cansız aşılar için ise katılımcıların %66.3'ü yapılabileceğini, %32.0'ı ise gerekli durumlarda uygulanabileceğini belirtmiştir. Aşı reddinin bireysel bir özgürlük olduğunu düşünenlerin oranı %49.7 iken, katılımcıların %76.2'si aşı yaptırmamanın başkalarına zarar vermesi durumunda bunun bireysel özgürlük kapsamında değerlendirilemeyeceğini ifade etmiştir. Ayrıca katılımcıların büyük çoğunluğu (%91.1) aşı reddini bir halk sağlığı sorunu olarak görmektedir. Aşı reddinin en önemli nedenleri arasında aşı üretici firmalara duyulan güvensizlik, aşı içeriğine yönelik endişeler ve yan etki korkusu yer almaktadır. Bunun yanı sıra katılımcıların önemli bir kısmının alternatif ve tamamlayıcı tıp yöntemlerinin aşının yerini tutabileceğini düşünmesi dikkat çekici bulunmuştur.

Sonuç: Ebelerin aşıya yönelik genel tutumlarının olumlu olmasına rağmen, önemli bir kısmında aşı reddi ve tereddüdünün devam ettiği belirlenmiştir. Bu durum, aşı konusunda doğru ve etkili bilgilendirme çalışmalarının güçlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Ebelerin aşı konusundaki bilgi düzeylerini artırmaya yönelik hizmet içi eğitimlerin yaygınlaştırılması, aşı güvenliği ile içeriğine ilişkin doğru bilgilendirme çalışmalarının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Ebelik, aşı, aşı reddi, bilgi düzeyi"

Bildiri No: 7855

Sözlü Bildiri

Determination of Midwives' Knowledge Levels on Vaccine Refusal: The Case of Kastamonu

Demet GÜNEY[1], Açelya ÖZTÜRK[1], Hatice ŞEN[1]

[1] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aimed to determine the knowledge levels of midwives working in the city center of Kastamonu regarding vaccine refusal.

Materials - Methods: This study was designed as a descriptive research. The population of the study consisted of 181 midwives working in Kastamonu who met the inclusion criteria. Data were collected using a Descriptive Information Form and a questionnaire developed to evaluate knowledge, attitudes, and behaviors regarding vaccination and vaccine refusal.

Results: The findings revealed that the majority of participants considered vaccines to be necessary and effective. However, while 56.9% of the participants accepted vaccination, 43.1% reported vaccine refusal. Regarding vaccine safety, 80.7% of the participants considered vaccines safe, whereas 7.7% believed they were not safe and 11.6% reported having no knowledge on this issue. In terms of vaccination during pregnancy, 50.3% of participants stated that live vaccines should not be administered, while 40.9% indicated that they could be administered when necessary. For inactivated vaccines, 66.3% stated that they could be administered, and 32.0% reported that they could be used when necessary. While 49.7% of the participants considered vaccine refusal as an individual right, 76.2% stated that it should not be regarded as a personal freedom if it poses harm to others. The vast majority (91.1%) viewed vaccine refusal as a public health problem. The most common reasons for vaccine refusal were lack of trust in vaccine manufacturers, concerns about vaccine content, and fear of side effects. Additionally, a considerable proportion of participants believed that complementary and alternative medicine methods could replace vaccines, which was found to be noteworthy.

Conclusion: Although midwives generally exhibited positive attitudes toward vaccination, a substantial proportion demonstrated vaccine hesitancy and refusal. This finding indicates the need to strengthen accurate and effective informational interventions regarding vaccines. It is recommended to expand in-service training programs to improve midwives' knowledge levels and to enhance awareness efforts focusing on vaccine safety and content.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery, vaccine, vaccine refusal, knowledge level"

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7867

Sözlü Bildiri

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Gebelik Öncesi Doğum Korkusunun Belirlenmesi

Zelal ATAN[1,*], Sıla GÜL[1]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Doğum korkusu, gebelik öncesi, gebelik süreci ve doğum sonrasında kadınların sağlık ve refahını etkileyebilen önemli bir sorundur. Bu korku yalnızca gebelerde değil, genç bireylerde de görülebilmektedir. Bu araştırma, sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin gebelik öncesi doğum korkusu düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma için etik kurul onayı (21/05/2025, Sayı: 6/1) ve kurum izni alınmıştır. Araştırmanın evrenini bir devlet üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesi öğrencileri oluşturmaktadır. Bölümler tabakalaştırılarak evreni bilinen örnekleme yöntemi ile 285 öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler 15/06/2025–15/12/2025 tarihleri arasında Kişisel Bilgi Formu ve Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği kullanılarak toplanmış, SPSS for Windows 22 programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.15±3.54'tür. Öğrencilerin %84.2'si kadındır, %40.4'ü üçüncü sınıftadır, %46'sı hemşirelik bölümündedir ve %68.1'inin geliri giderine denktir, %84.9'u kentte yaşamaktadır, %76.5'i yurtta yaşamaktadır, %66.7'si vajinal doğumdur ve %72.6'sı daha önce doğum izlememiştir. Öğrencilerin Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği toplam puan ortalaması 42.13±10.34'tür. Cinsiyet, sınıf düzeyi, bölüm ve kalınan yer değişkenlerine göre ölçek toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Yaş ile ölçek toplam puanı arasında negatif yönlü, düşük düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Çalışma, sağlık bilimleri fakültesi öğrencilerinin gebelik öncesi dönemde belirli düzeyde doğum korkusuna sahip olduğunu göstermektedir. Kadın öğrencilerde, birinci sınıf öğrencilerinde, beslenme ve diyetetik bölümü öğrencilerinde ve apartta kalan öğrencilerde doğum korkusu düzeyleri anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Doğum korkusunu ve gebelik/doğum sonrası fiziksel değişimlere yönelik kaygıları azaltmaya yönelik eğitim programlarının planlanması önerilmektedir. Ebelerin, gebelik öncesi dönemden itibaren çiftlere danışmanlık hizmeti sunmaları önem taşımaktadır.

*Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı 2024 Yılı 1.Dönem Başvurusu ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: "Gebelik, doğum korkusu, öğrenciler, üniversite"

Bildiri No: 7867

Sözlü Bildiri

Determining Pregnancy-Related Birth Anxiety Among Students of the Faculty of Health Sciences

Zelal ATAN[1], Sıla GÜL[2]

[1] *Kastamonu University Faculty of Health Sciences Midwifery Department*

[2] *1Kastamonu University Faculty of Health Sciences Midwifery Department*

Introduction - Aim: Fear of childbirth is a significant issue that can affect women's health and well-being before pregnancy, during pregnancy, and after childbirth. This fear is not only seen in pregnant women but also in young individuals. This study was conducted to determine the levels of fear of childbirth before pregnancy among students of the Faculty of Health Sciences.

Materials - Methods: Ethical committee approval (21/05/2025, No: 6/1) and institutional permission have been obtained for this descriptive study. The study population consists of students from the Faculty of Health Sciences at a state university. The population was stratified by department, and 285 students were included in the study using a known sampling method. Data were collected between 06/15/2025 and 12/15/2025 using the Personal Information Form and the Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale and analyzed using the SPSS for Windows 22 program.

Results: : The average age of the students is 21.15±3.54. 84.2% of the students are female, 40.4% are in their third year, 46% are in the nursing department, and 68.1% have an income equal to their expenses. 84.9% live in the city, 76.5% live in dormitories, 66.7% have had vaginal births, and 72.6% have not had a previous birth. The mean total score on the Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale for students is 42.13±10.34. Statistically significant differences were found in the mean total scale scores according to gender, grade level, department, and place of residence ($p<0.05$). A negative, low-level, and statistically significant relationship was found between age and the total scale score ($p<0.05$).

Conclusion: The study shows that students in the faculty of health sciences have a certain level of fear of childbirth during the pre-pregnancy period. Levels of fear of childbirth were found to be significantly higher among female students, first-year students, students in the nutrition and dietetics department, and students living in dormitories. It is recommended that educational programs be planned to reduce fear of childbirth and concerns about physical changes during pregnancy and after childbirth. It is important for midwives to provide counseling services to couples starting from the pre-pregnancy period.

Anahtar Kelimeler: “Pregnancy, fear of childbirth, students, university”

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 7891

Derleme Sözlü

Atanmayan Ebeler, Sürdürülemeyen Hizmetler: Bir Milyon Ebe Hedefinin Görünmeyen Engelleri

Nursema AKSÖZ[1,*], Gülseren DAĞLAR[2]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*

Özet Metin: Anne ve yenidoğan sağlığının iyileştirilmesinde ebelik hizmetleri küresel sağlık sistemlerinin temel bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Bu doğrultuda Uluslararası Ebeler Derneği tarafından ortaya konulan "Bir Milyon Ebe" hedefi, nitelikli ebelik bakımının yaygınlaştırılması yoluyla maternal ve neonatal sağlık göstergelerinde iyileşme sağlanmasını amaçlamaktadır. Ancak, bu hedefe ulaşma sürecinde yalnızca ebe sayısındaki yetersizliklerin değil, aynı zamanda mevcut iş gücünün etkin biçimde istihdam edilememesinin de önemli bir sorun alanı oluşturduğu görülmektedir.

Bu derleme, ebelik iş gücüne ilişkin küresel hedefler ile Türkiye'deki durum arasındaki çelişkileri eleştirel bir bakış açısıyla incelemeyi amaçlamaktadır. Özellikle Türkiye'de gözlenen "mezun sayısındaki artışa karşın istihdamın sınırlı kalması ve sağlık hizmet ihtiyacının devam etmesi" şeklinde tanımlanan ebelik iş gücü paradoksu analiz edilmiştir. Bu paradoksun arka planında yer alan yapısal, mesleki ve sosyo-politik engeller çok boyutlu bir perspektifle ele alınmıştır.

Derleme bulguları, ebelik iş gücüne ilişkin sorunların yalnızca arz-talep dengesizliği ile açıklanamayacağını; sağlık insan gücü planlamasındaki yetersizlikler, politika-uygulama uyumsuzlukları, mesleki rol belirsizlikleri ve eğitim-istihdam kopukluğu gibi faktörlerin belirleyici olduğunu göstermektedir. Bu sorunların, sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliği üzerinde önemli etkiler yarattığı; özellikle anne sağlığı hizmetlerinde aksamalara, doğum süreçlerinin medikalleşmesine, birinci basamak sağlık hizmetlerinde zayıflamaya ve kadın merkezli bakım anlayışının gerilemesine yol açtığı değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak, ebe yokluğu ya da ebelerin sistem dışında kalması, bireysel bir istihdam sorunu olmaktan ziyade sağlık sistemine özgü yapısal bir problem olarak ele alınmalıdır. Bu bağlamda, ebelik iş gücünün güçlendirilmesi için veri temelli insan gücü planlaması, ebeye özgü kadro politikaları, birinci basamakta ebe rolünün artırılması, uluslararası standartlara uyum ve mesleki otonominin desteklenmesi temel çözüm alanları olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Bir Milyon Ebe, Ebe, Sürdürülebilirlik, Engeller

Bildiri No: 7891

Derleme Sözlü

Unemployed Midwives, Unsustainable Services: Hidden Barriers to the One Million Midwives Target

Nursema AKSÖZ[1], Gülseren DAĞLAR[2]

[1] *Yozgat Bozok University*

[2] *Sivas Cumhuriyet University*

Abstract Text: Midwifery services are widely recognized as a core component of global health systems in improving maternal and newborn health outcomes. In this context, the "One Million More Midwives" target proposed by the International Confederation of Midwives aims to enhance maternal and neonatal health indicators by expanding access to quality, evidence-based midwifery care. However, progress toward this target is constrained not only by workforce shortages but also by the underutilization and ineffective deployment of the existing midwifery workforce.

This review critically examines the inconsistencies between global midwifery workforce targets and the current situation in Türkiye. In particular, it analyzes the midwifery workforce paradox, characterized by an increasing number of graduates alongside limited employment opportunities and a persistent unmet need for maternal health services. The structural, professional, and socio-political determinants underlying this paradox are explored from a multidimensional perspective.

Findings indicate that challenges related to the midwifery workforce cannot be explained solely by supply–demand imbalances. Instead, they are shaped by inadequacies in health workforce planning, misalignment between policy and practice, ambiguity in professional roles, and a disconnect between education and employment systems. These issues may compromise the sustainability of health services and are associated with disruptions in maternal care, increased medicalization of childbirth, weakening of primary healthcare systems, and a decline in woman-centered care approaches.

In conclusion, the absence or underemployment of midwives should be considered not merely as an individual employment issue but as a structural challenge within the health system. Strengthening the midwifery workforce requires data-driven workforce planning, midwife-specific staffing policies, expanded roles in primary care, alignment with international standards, and support for professional autonomy. Addressing these areas is essential to achieving sustainable, high-quality maternal and newborn health services and to advancing global commitments to safe and respectful care.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, Workforce, Maternal Health, Employment, Health Systems

Bildiri No: 7975

Sözlü Bildiri

Mandala Boyama Etkinliğinin Missed Abortus Tanılı Kadınların Durumluk Kaygı, Algılanan Stres, Ağrı Felaketleştirme ve Fizyolojik Parametreleri Üzerine Etkisi

Rukiye Arslantaş[1,*], Bihter Akın[2]

[1] *Konya Şehir Hastanesi*

[2] *Selçuk Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, mandala boyama etkinliğinin missed abortus tanılı kadınların durumluk kaygı, algılanan stres, ağrı felaketleştirme ve fizyolojik parametreleri üzerindeki etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu randomize kontrollü deneysel çalışma, Konya Şehir Hastanesi Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi Jinekoloji Servisi'nde Aralık 2025–Nisan 2026 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini missed abortus tanısı alan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 126 kadın oluşturulmuştur. Katılımcılar müdahale (n=63) ve kontrol (n=63) gruplarına ayrılmıştır. Müdahale grubuna mandala boyama etkinliği uygulanırken, kontrol grubuna rutin bakım verilmiştir. Veriler tanıtıcı özellikler formu, Algılanan Stres Ölçeği, Durumluk Kaygı Ölçeği, Ağrı Felaketleştirme Ölçeği ve fizyolojik parametreler formu ile toplanmıştır. Veriler SPSS 25 programında parametrik testler kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Müdahale sonrası durumluk kaygı puanı müdahale grubunda kontrol grubuna göre anlamlı düzeyde daha düşük bulunmuştur (41,40±10,80; 49,22±11,20; $p<0.001$). Müdahale grubunda durumluk kaygı puanları ön testten son teste anlamlı olarak azalmıştır ($p<0.001$); kontrol grubunda anlamlı değişim saptanmamıştır. Algılanan stres ve ağrı felaketleştirme toplam puanı ile alt boyutlarında son testte gruplar arası anlamlı fark bulunmamıştır. Küretaj öncesi nabız müdahale grubunda daha düşük, oksijen satürasyonu ise daha yüksek bulunmuştur.

Sonuç: Mandala boyama, missed abortus tanılı kadınlarda özellikle durumluk kaygının azaltılmasında etkili, uygulanabilir ve düşük maliyetli bir nonfarmakolojik girişim olarak değerlendirilebilir. Bulgular, bu uygulamanın ebelik ve hemşirelik bakımına destekleyici bir yaklaşım olarak entegre edilebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Missed abortus, mandala boyama, durumluk kaygı, algılanan stres, ağrı felaketleştirme, nonfarmakolojik girişim.

Bildiri No: 7975

Sözlü Bildiri

The Effect of Mandala Coloring on State Anxiety, Perceived Stress, Pain Catastrophizing, and Physiological Parameters in Women Diagnosed with Missed Abortion

Rukiye Arslantaş[1], Bihter Akın[2]

[1] *Konya Şehir Hastanesi*

[2] *Selçuk Üniversitesi Ebelik Bölümü*

Introduction - Aim: This study was conducted to determine the effect of mandala coloring on state anxiety, perceived stress, pain catastrophizing, and physiological parameters in women diagnosed with missed abortion.

Materials - Methods: This randomized controlled experimental study was conducted in the Gynecology Service of Konya City Hospital Women's and Children's Hospital between December 2025 and April 2026. The study sample consisted of 126 women diagnosed with missed abortion who agreed to participate. Participants were allocated to either the intervention group (n=63) or the control group (n=63). The intervention group received mandala coloring, while the control group received routine care. Data were collected using a Descriptive Characteristics Form, the Perceived Stress Scale, the State Anxiety Inventory, the Pain Catastrophizing Scale, and a Physiological Parameters Form. The data were analyzed using parametric tests in SPSS 25.

Results: Post-intervention state anxiety scores were significantly lower in the intervention group than in the control group (41.40±10.80 vs. 49.22±11.20; $p<0.001$). In the intervention group, state anxiety scores decreased significantly from pre-test to post-test ($p<0.001$), whereas no significant change was observed in the control group. No significant between-group differences were found in post-test perceived stress scores or in the total and subscale scores of pain catastrophizing. Before curettage, pulse rate was lower and oxygen saturation was higher in the intervention group.

Conclusion: Mandala coloring may be considered an effective, feasible, and low-cost non-pharmacological intervention, particularly for reducing state anxiety in women diagnosed with missed abortion. These findings suggest that mandala coloring may be integrated into midwifery and nursing care as a supportive practice.

Anahtar Kelimeler: Missed abortion, mandala coloring, state anxiety, perceived stress, pain catastrophizing, non-pharmacological intervention

Bildiri No: 8049

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinde Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum ile Aktif Empatik Dinleme ve Problem Çözme Becerilerine Yönelik Algı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

ESRA KARATAŞ OKYAY[1], Merve Yıldız[2], Serpil Yıldırım[2,*], Saniye Nur Köseoğlu[2], Tülay Altıntaş[2], Kübra Yıldırım[2], Ayşe Nur Güler[2]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Kahramanmaraş*

[2] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü Lisans Öğrencisi, Kahramanmaraş*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, ebelik öğrencilerinin yapay zekâya yönelik genel tutumları ile aktif empatik dinleme ve problem çözme becerilerine yönelik algıları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte gerçekleştirilen araştırmaya 325 ebelik öğrencisi dahil edilmiştir. Veriler Kişisel Bilgi formu, Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği, Aktif -Empatik Dinleme Ölçeği ve Problem Çözmeye Yönelik Algı Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız gruplarda t-testi, tek yönlü ANOVA ve Pearson korelasyon analizi kullanılmış ve tanımlayıcı istatistikler sayı, yüzde, ortalama, standart sapma olarak verilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yapay zekâya yönelik pozitif tutum puanı ortalaması 40.85±9.73, negatif tutum puanı ise 24.05±6.88 olarak bulunmuştur. Gruplar arası karşılaştırmalarda, ilde yaşayan öğrencilerin negatif tutum puanlarının ilçe ve köyde yaşayanlara göre anlamlı düzeyde daha düşük olduğu ($p=0.001$) belirlenmiştir. Benzer şekilde, geliri giderinden az olan öğrencilerin negatif tutum puanlarının, geliri giderine eşit ve fazla olanlara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p=0.017$). Ayrıca, yapay zekâ kullanan öğrencilerin pozitif tutum puanlarının kullanmayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p=0.002$). Ebelik öğrencilerinde yapay zekâya yönelik pozitif tutum ile aktif empatik dinleme arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki tespit edilmiş olup ($r=0.335$; $p<0.001$); problem çözme becerilerine yönelik algı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($r=-0.017$; $p=0.760$). Yapay zekâya yönelik negatif tutum ile aktif empatik dinleme ve problem çözme becerilerine yönelik algı arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (sırasıyla $p=0.060$ ve $p=0.606$).

Sonuç: Ebelik öğrencilerinde yapay zekâya yönelik pozitif tutum arttıkça aktif empatik dinleme becerilerinin de arttığı, ancak problem çözme becerilerine yönelik algı ile anlamlı bir ilişkinin bulunmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Aktif empatik dinleme, ebelik öğrencileri, problem çözme, yapay zeka

Bildiri No: 8049

Sözlü Bildiri

An Investigation İnto The Relationship Between Midwifery Students' General Attitudes Towards Artificial Intelligence And Their Perceptions Of Active Empathetic Listening And Problem-Solving Skills: The Case Of Kahramanmaraş

ESRA KARATAŞ OKYAY[1], Merve Yıldız[2], Serpil Yıldırım[2], Saniye Nur Köseoğlu[2], Tülay Altıntaş[2], Kübra Yıldırım[2], Ayşe Nur Güler[2]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Kahramanmaraş*

[2] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty Of Health Sciences, Undergraduate Student İn The Department Of Midwifery, Kahramanmaraş*

Introduction - Aim: This study was conducted to investigate the relationship between midwifery students' general attitudes towards artificial intelligence and their perceptions of their active empathetic listening and problem-solving skills.

Materials - Methods: The study, which was conducted as a descriptive and cross-sectional study, included 325 midwifery students. Data were collected using the Personal Information Form, the General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale, Active-Emphatic Listening Scales and the Problem-Solving Perception Scale. In the analysis of the data, an independent samples t-test, one-way ANOVA and Pearson's correlation analysis were used, and descriptive statistics were presented as counts, percentages, means and standard deviations.

Results: The average score for students' positive attitudes towards artificial intelligence was found to be 40.85±9.73, whilst the average score for negative attitudes was 24.05±6.88. In cross-group comparisons, it was found that the negative attitude scores of students living in the city were significantly lower than those of students living in towns and villages (p=0.001).Similarly, it was found that students whose income was lower than their expenditure had significantly higher negative attitude scores compared to those whose income was equal to or greater than their expenditure (p=0.017). Furthermore, it was found that students who used artificial intelligence had significantly higher positive attitude scores than those who did not (p=0.002). A significant and positive correlation was found between midwifery students' positive attitudes towards artificial intelligence and active empathetic listening (r=0.335; p<0.001); however, no statistically significant correlation was found with their perceived problem-solving skills (r=-0.017; p=0.760). No statistically significant relationship was found between negative attitudes towards artificial intelligence and perceptions of active empathetic listening and problem-solving skills (p=0.060 and p=0.606, respectively).

Conclusion: It was found that as midwifery students' positive attitudes towards artificial intelligence increased, so too did their active empathetic listening skills; however, no significant relationship was found with their perceived problem-solving skills.

Anahtar Kelimeler: Active empathetic listening, midwifery students, problem-solving, artificial intelligence

Bildiri No: 8111

Derleme Sözlü

ZOR KOŞULLARDA YENİ BİR HAYAT: AFETLERDE GEBELİK VE EBELİK HİZMETLERİ

Zeynep Aksoy[1,*], Semanur Saraç[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Afetler, beklenmedik şekilde meydana gelen, toplumu derinden sarsan, fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden etkileyen, can ve mal kayıplarına neden olan olaylardır. Son yıllarda afetlerin sıklığında ve şiddetinde oldukça artış görülmekte, bu toplum sağlığı üzerinde önemli sonuçlar doğurmaktadır. Afetler toplumun farklı kesimlerini özellikle yaşlılar, göçmenler, kadınlar, engelliler, çocukları daha fazla etkilemektedir ve ayrıca afetlerden olumsuz etkilenme oranları da yüksektir. Afet durumunda riskli grupta yer alan diğer gruplardan biri de gebe kadınlardır. Bundan dolayı afetle ilgili bilinçlenmek ve afet durumunda yapılması gereken şeyleri öğrenmek tüm ebelerin sorumluluğudur. Gebelik dönemi fizyolojik ve psikolojik durumların arttığı bir aşama olduğundan, afetlerin gebelik üzerinden etkisi oldukça fazladır. Bu derlemenin amacı, afetlerin prenatal süreç ve kadın sağlığı üzerindeki etkilerini incelemektir.
Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, afetlerin prenatal süreç ve kadın sağlığı üzerindeki etkilerini değerlendirmek amacıyla ilgili literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir.
Bulgular: Literatür incelendiğinde afetlerde fiziksel, psikolojik ve sosyal olarak zarar gören grup arasında gebeler gelmektedir. Afet sırasında ve sonrasında sağlık kuruluşlarına ulaşmadaki eksiklikler, hijyen yetersizlikleri, yetersiz beslenme ve yetersiz barınma gebeler üzerinde strese ve korkuya yol açmaktadır. Bu nedenle gebelerin afetlerle ilgili kapsamlı bir eğitim almaları ve bu eğitimler doğrultusunda afetlerde gebelerde oluşan stres ve korku düzeyleri en aza indirmek amaçlanmalıdır.
Sonuç: Afet durumlarında gebelerle ilgili sağlık hizmetler geliştirilmeli, afet planları yapılıp koordine edilmeli ve ebelerin bu aktif süreçte bilgi ve becerilerini pratik bir şekilde uygulamaları için rol alması desteklenmelidir. Bu kapsamda gebelerin afetlerden etkilenme düzeyi azaltılabilir ve anne-bebek sağlığı korunabilir.

Anahtar Kelimeler: Afet, Gebelik, Ebelik, Kadın Sağlığı

Bildiri No: 8111

Derleme Sözlü

A NEW LIFE IN DIFFICULT CIRCUMSTANCES: PREGNANCY AND MIDWIFERY SERVICES IN DISASTERS

Zeynep Aksoy[1], Semanur Saraç[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Disasters are events that occur unexpectedly, profoundly disrupt society, have physical, psychological and social impacts, and result in loss of life and property. In recent years, there has been a significant increase in the frequency and severity of disasters, which has major implications for public health. Disasters affect different segments of society, particularly the elderly, migrants, women, people with disabilities and children, and the rates of adverse effects from disasters are also high. Another group at risk in the event of a disaster is pregnant women. Therefore, raising awareness about disasters and learning what needs to be done in the event of a disaster is the responsibility of all midwives. As pregnancy is a stage characterised by heightened physiological and psychological conditions, the impact of disasters on pregnancy is particularly significant. The aim of this review is to examine the effects of disasters on the prenatal process and women's health.

Materials and Methods: This study is a review based on an analysis of the relevant literature, aimed at evaluating the effects of disasters on the prenatal process and women's health.

Findings: A review of the literature indicates that pregnant women are among the groups most affected physically, psychologically and socially during disasters. Shortcomings in accessing healthcare facilities during and after a disaster, poor hygiene, malnutrition and inadequate shelter cause stress and fear in pregnant women. Therefore, pregnant women should receive comprehensive training on disasters, and the aim should be to minimise the levels of stress and fear experienced by pregnant women during disasters in line with this training.

Conclusion: Health services for pregnant women in disaster situations must be developed; disaster plans must be drawn up and coordinated; and midwives must be supported to play an active role in this process, applying their knowledge and skills in a practical manner. In this context, the extent to which pregnant women are affected by disasters can be reduced, and maternal and infant health can be protected.

Anahtar Kelimeler: Disasters, Pregnancy, Midwifery, Women's Health

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8114

Derleme Poster

Her Beden İçin Uygun mu? Jinekolojik Muayene Masalarının Engelli Kadınlar Açısından Erişilebilirliği

Pınar Nisa Yazğan[1,*], Sevda Elkatmiş[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş/Amaç:
Sağlık hizmetlerine eşit erişim temel bir hak olmasına rağmen, engelli kadınlar üreme sağlığı ve jinekolojik muayene hizmetlerine erişimde çok boyutlu engellerle karşılaşabilmektedir. Fiziksel erişilebilirliğin yetersiz olması, uygun ekipman eksikliği, sağlık çalışanlarının engellilik konusunda yeterli farkındalığa sahip olmaması, iletişim güçlükleri ve ayrımcı tutumlar bu süreci olumsuz etkileyebilmektedir. Özellikle standart jinekolojik muayene masalarının farklı fiziksel gereksinimlere uygun olmaması, engelli kadınların sağlık hizmetlerinden yararlanmasını zorlaştırmakta ve muayene sürecini olumsuz bir deneyime dönüştürebilmektedir. Bu poster bildirinin amacı, engelli kadınların jinekolojik muayene hizmetlerine erişimde karşılaştıkları yapısal ve sistemsel engellere dikkat çekmek ve kapsayıcı sağlık hizmetleri için öneriler sunmaktır.
Yöntem:
Bu çalışma, literatür temelli bir poster bildiri olarak hazırlanmıştır. Engelli kadınların üreme sağlığı hizmetlerine erişimi, jinekolojik muayenede erişilebilirlik, sağlıkta ayrımcılık ve kapsayıcı bakım konularına ilişkin literatür incelenerek temel sorun alanları ve çözüm önerileri derlenmiştir.
Bulgular:
Literatürde engelli kadınların jinekolojik hizmetlere erişiminde fiziksel, sosyo-kültürel, ekonomik ve sistemsel engellerin etkili olduğu belirtilmektedir. Erişilebilir olmayan muayene alanları, ayarlanabilir jinekolojik masa ve uygun tıbbi ekipman eksikliği, yetersiz bilgilendirme, mahremiyet sorunları ve sağlık çalışanlarının olumsuz tutumları temel sorunlar arasında yer almaktadır. Bu engeller, engelli kadınların koruyucu sağlık hizmetlerinden, taramalardan ve düzenli jinekolojik kontrollerden daha az yararlanmasına neden olabilmektedir.
Sonuç/Öneriler:
Engelli kadınların jinekolojik sağlık hizmetlerine erişiminin artırılması için sağlık kurumlarında fiziksel düzenlemeler yapılmalı, ayarlanabilir jinekolojik muayene masaları kullanılmalı, sağlık çalışanlarına engellilik farkındalığı ve iletişim becerileri konusunda eğitim verilmelidir. Eşit sağlık hizmeti, herkese aynı hizmeti sunmak değil; bireylerin gereksinimlerine uygun, erişilebilir ve saygılı bakım sunmakla mümkündür.

Anahtar Kelimeler: Engelli kadınlar, jinekolojik muayene, erişilebilirlik, sağlık eşitsizlikleri, kapsayıcı bakım.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8114

Derleme Poster

One-Size-Fits-All Design, Multidimensional Barrier: Accessibility of Gynecological Examination Tables for Women with Disabilities

Pınar Nisa Yazğan[1], Sevda Elkatmiş[1]

[1] *Osmaniye Korkut Ata University*

Abstract Text: Introduction/Aim:

Although equal access to healthcare is a fundamental right, women with disabilities may face multidimensional barriers in accessing reproductive health and gynecological examination services. Insufficient physical accessibility, lack of appropriate equipment, limited disability awareness among healthcare professionals, communication difficulties, and discriminatory attitudes may negatively affect this process. In particular, standard gynecological examination tables may not meet different physical needs, making access to care more difficult and turning the examination process into a negative experience. This poster aims to draw attention to the structural and systemic barriers faced by women with disabilities in accessing gynecological examination services and to present recommendations for inclusive healthcare.

Method:

This study was prepared as a literature-based poster presentation. The literature on access to reproductive health services for women with disabilities, accessibility in gynecological examinations, discrimination in healthcare, and inclusive care was reviewed, and key problem areas and recommendations were summarized.

Findings:

The literature indicates that physical, socio-cultural, economic, and systemic barriers affect women with disabilities' access to gynecological services. Inaccessible examination areas, lack of adjustable gynecological examination tables and appropriate medical equipment, insufficient information, privacy-related problems, and negative attitudes of healthcare professionals are among the main barriers. These barriers may reduce women's use of preventive healthcare services, screening programs, and regular gynecological examinations.

Conclusion/Recommendations:

To improve access to gynecological healthcare services for women with disabilities, healthcare institutions should implement physical arrangements, provide adjustable gynecological examination tables, and ensure accessible medical equipment. Healthcare professionals should receive training on disability awareness, communication skills, privacy, and respectful care. Equal healthcare does not mean providing the same service to everyone; it means offering accessible, respectful, and need-based care for all individuals.

Anahtar Kelimeler: Women with disabilities, gynecological examination, examination tables, accessibility, inclusive care.

Bildiri No: 8115

Derleme Sözlü

SINIRLARIN ÖTESİNDE YAŞAM: EKTOGESTASYON TEKNOLOJİSİ VE EBELERİN KLİNİK, ETİK VE SOSYAL ROL DEĞİŞİMLERİ

Sema Aker[1], Nebiha Nur Öztürk[1,*], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi*

Özet Metin: Bu derleme, günümüzde yenilikçi bir yaklaşım olan ektogestasyon teknolojisinin perinatal bakım süreçlerinde ki kullanımını ve bu teknolojinin ebelik perspektifinden değerlendirilmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. “Ektogestasyon”, “Yapay Uterus”, “Ektogenez”, “Biyoetik”, “Ebelik”, “Ectogestation”, “Artificial Uterus”, “Ectogenesis”, “Bioethics”, “Midwifery” anahtar kelimeleri ile PubMed, Scopus, Cochrane, Google Akademik veri tabanları taranarak erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Araştırmanın kapsamını 2017-2026 yılları arasında yayımlanan 10 makale oluşturmuştur.

Yaşamın laboratuvar ortamında başlatılmasını ifade eden "tam ektogenez" kavramından farklı olarak ektogestasyon kavramı özellikle aşırı prematüre fetüslerin gelişimsel süreçlerini yapay bir sistem içinde sürdürmeyi amaçlayan, dış gebelik süreci odaklı bir teknolojiyi ifade etmektedir. Özellikle kuzu fetüsler üzerinde yapılan deneysel hayvan araştırmaları, geliştirilen yapay plasenta ve ekstrauterin yaşam destek sistemlerinin fetüsün gaz değişimi, dolaşım ve metabolik süreçlerini başarılı bir şekilde sürdürebildiğini göstermektedir. Bu sistemlerin fizyolojik dengeyi koruyarak organ gelişimini devam ettirebilmesi, yaşanabilirlik sınırının yeniden tanımlanmasına olanak tanımaktadır. Özellikle ileri düzey biyoteknolojik destek sistemlerinin, fetüsün uterin ortam dışındaki yaşamsal gereksinimlerini kısmen karşılayabilme kapasitesinin, perinatal bakım paradigmasında önemli bir dönüşüm yarattığı belirlenmiştir. Bulgular, ektogestasyonun klinik açıdan özellikle aşırı prematürite olgularında yaşam şansını artırmaya yönelik deneysel ve gelişmekte olan bir teknoloji olarak ele alındığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, bu teknolojinin mevcut yenidoğan yoğun bakım uygulamalarının yerini almaktan ziyade onları tamamlayıcı bir rol üstlenme potansiyeli taşıdığı görülmektedir.

Etik açıdan değerlendirildiğinde, ektogestasyonun yaşamın başlangıcı, gebeliğin sınırları ve insan müdahalesinin sınırları gibi temel bioetik tartışmaları yeniden gündeme getirdiğini göstermektedir. Özellikle fetüsün statüsü, yaşamın sürdürülebilirliği ve teknolojik müdahalenin doğal süreçler üzerindeki etkisi konusunda farklı etik yaklaşımların ortaya çıktığı belirlenmiştir. Sosyal boyutta ise ektogestasyon teknolojisinin, gebelik ve doğum kavramlarını dönüştürerek toplumsal algıda önemli değişimlere yol açabileceği aile yapısı, ebeveynlik deneyimi ve doğumun kültürel anlamı üzerinde yeniden tanımlayıcı etkiler oluşturabileceği saptanmıştır.

Sonuç olarak ektogestasyon teknolojisinin, ebelik uygulamalarında klinik, etik ve sosyal düzeyde çok boyutlu bir rol değişimini tetiklediği ve gelecekte perinatal bakım modellerinin yeniden yapılandırılmasına zemin

Anahtar Kelimeler: Biyoetik; Ebelik; Ektogenez; Ektogestasyon; Yapay Uterus.

Bildiri No: 8115

Derleme Sözlü

LIFE BEYOND BORDERS: ECTOGESTATION TECHNOLOGY AND THE CLINICAL, ETHICAL AND SOCIAL ROLE SHIFTS OF MIDWIVES

Sema Aker[1], Nebiha Nur Öztürk[1], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi*

Abstract Text: The research distinguishes "complete ectogenesis," the initiation of life in vitro, from "ectogestation," which focuses on maintaining the developmental processes of extremely premature fetuses within an artificial system. Experimental animal studies, particularly involving lamb fetuses, have proven that developed artificial placentas and extrauterine life support systems can successfully maintain vital gas exchange, circulation, and metabolic stability. By preserving physiological balance and allowing uninterrupted organ development, these systems are redefining the traditional limits of fetal viability. The findings reveal that ectogestation is clinically positioned as an experimental technology aimed at increasing survival rates in cases of extreme prematurity. Rather than replacing existing neonatal intensive care, it is viewed as a transformative complement to current perinatal paradigms. Ethically, ectogestation triggers fundamental debates regarding the beginning of life, the biological limits of pregnancy, and the extent of human intervention in natural reproduction. Distinct ethical approaches have emerged concerning the legal status of the fetus and the sustainability of life outside the womb. On a social level, this technology has the potential to decouple gestation from the female body, fundamentally transforming concepts of childbirth, family structures, and the cultural essence of the parenting experience.

Anahtar Kelimeler: Artificial Uterus; Bioethics; Ectogenesis; Ectogestation; Midwifery.

Bildiri No: 8168

Derleme Poster

Doğumda Sürekli Ebe Desteğinin Anne Ruh Sağliği Üzerindeki Etkileri: Güncel Kanitlar

Zeynep Kılıç[1,*], Afra Duman[1], Nuriye Karadağ[1]

[1] *Balikesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Bu çalışma, doğum sürecinde sürekli ebe desteğinin anne ruh sağlığı üzerindeki etkilerini, Türkiye kaynaklı çalışmalar ve ulusal veri tabanları üzerinden taranan kanıtlarla değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: 2015–2025 yılları arasında yayımlanmış Türkçe literatür; ULAKBİM TR Dizin,DergiPark, AVESİS ve Google Scholar (Türkçe filtreleme) aracılığıyla taranmıştır.Tarama sonucunda 46 yayına ulaşılmış olup konu ile doğrudan ilişkili olmayan ve tekrar eden 17 yayın çıkarıldıktan sonra 29 çalışma analiz edilmiştir.Bu çalışmaların 10'u nicel araştırma,6'sı nitel araştırma,5'i tez çalışması,4'ü derleme/bildiri,4'ü olgu-yazısı ve kısa rapor niteliğindedir.İncelenen çalışmalar;doğum korkusu,doğum sonrası travma,anksiyete,doğum deneyimi ve doğum memnuniyeti gibi psikososyal göstergelerle ilişkili ebe desteği uygulamalarını kapsamaktadır. Bulgular: İncelenen araştırmalarda travay sürecinde verilen sürekli ebelik desteğinin kadınlarda doğum korkusu ve posttravmatik stres belirtilerini azalttığı görülmüştür.Ebelik bakımının doğum sürecini daha pozitif hale getirdiği, doğum ağrısıyla baş etme yeteneğini desteklediği ve anne memnuniyetini artırdığı bildirilmiştir.Ayrıca sosyal destek sistemleri ve ebelik konusunda yapılan yayınlar, doğum ve postpartum dönemde alınan sosyal desteğin anne ruh sağlığı açısından koruyucu rolü olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç: Doğumda sürekli ebe desteğinin doğum korkusu,anksiyete ve doğum travması gibi anne ruh sağlığı göstergeleri üzerinde olumlu etkiler sağlayabildiğini göstermektedir.Ayrıca psikososyal faydaları,doğum memnuniyetini artırma ve doğum deneyimini iyileştirme yönleriyle de ilişkilendirilmektedir. Anahtar Kelimeler: Ebe desteği, anne ruh sağlığı, anksiyete doğum korkusu.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Ebe desteği, anne ruh sağlığı, anksiyete doğum korkusu.

Bildiri No: 8168

Derleme Poster

The Effects of Continuous Midwifery Support During Childbirth on Maternal Mental Health: Current Evidence Abstract

Zeynep Kılıç[1], Afra Duman[1]

[1] *Balikesir University Faculty of Health Sciences Department of Midwifery*

Abstract Text: Objective: This study aims to evaluate the effects of continuous midwifery support during childbirth on maternal mental health, based on evidence from Turkey-based studies identified through national databases. Methods: Turkish-language literature published between 2015 and 2025 was searched using ULAKBİM TR Dizin, DergiPark, AVESİS, and Google Scholar (Turkish-language filtering). The search yielded 46 publications. After removing 17 records that were either not directly relevant or duplicates, 29 studies were included in the analysis. Of these, 10 were quantitative studies, 6 were qualitative studies, 5 were theses, 4 were reviews/conference papers, and 4 were case reports or short reports. The included studies examined midwifery support practices in relation to psychosocial outcomes such as fear of childbirth, postpartum trauma, anxiety, birth experience, and birth satisfaction.

Results: The reviewed studies indicated that continuous midwifery support during labor was associated with reduced fear of childbirth and fewer post-traumatic stress symptoms. Midwifery care was also reported to contribute to a more positive birth process, support women's ability to cope with labor pain, and increase maternal satisfaction. In addition, publications addressing social support and midwifery suggest that social support received during childbirth and the postpartum period plays a protective role in maternal mental health. Conclusion: The available evidence suggests that continuous midwifery support during childbirth may have beneficial effects on maternal mental health indicators such as fear of childbirth, anxiety, and birth-related trauma. These psychosocial benefits also appear to be linked to higher birth satisfaction and improved birth experience.

Keywords: midwifery support; maternal mental health; anxiety; fear of childbirth.

Anahtar Kelimeler: Keywords: midwifery support; maternal mental health; anxiety; fear of childbirth.

Bildiri No: 8169

Derleme Sözlü

Doğumun nörobiyolojik senfonisi: oksitosin salınımında mahremiyet ve mekânsal tasarımın etkisi

Sema Aker[1], Nurcan Avcı[1,*], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *sağlik bilimleri üniversitesi*

Özet Metin: Bu derleme, doğum alanı tasarımının doğum eyleminde önemli rol oynayan oksitosin salınım mekanizması üzerinde ki etkilerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. “Oksitosin”, “Doğum”, “Doğum Alanı Tasarımı”, “Nörobiyoloji”, “Oxytocin”, “Birth”, “Birth Area Design”, “Neurobiology” anahtar kelimeleri ile PubMed, Google Scholar veri tabanları taranarak erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Araştırmanın kapsamı 2016-2026 yılları arasında yayımlanan 16 makale oluşturmuştur.

Doğum süreci, endojen oksitosin salınımı tarafından yönetilen nörobiyolojik bir süreçtir. Doğum alanı tasarımı, fizyolojik doğum sürecini kolaylaştıran ya da engelleyen kritik bir değişken olarak değerlendirilmektedir. Literatürde ki bir çok çalışma, doğum ortamının fiziksel özelliklerinin oksitosin salınımı ve doğum deneyimi üzerinde belirleyici bir rol oynadığını tutarlı biçimde ortaya koymaktadır. Oksitosin salınımının yalnızca endokrin bir yanıt olmadığı, aynı zamanda çevresel uyaranlar, psikolojik durum ve sosyal etkileşimlerden etkilenen kompleks bir fizyolojik süreç olduğu belirlenmiştir. Gerçekleştirilen pek çok çalışmada, doğum ortamlarının doğal ışık, ses kontrolü, biyofilik öğeler ve mahremiyet ilkesi gözetilerek tasarlanması önerilmektedir. Ev benzeri, biyofilik öğeler ve kişiselleştirilebilir unsurlar içeren doğum odalarında doğum yapan kadınların sentetik oksitosin kullanım oranlarının daha düşük olduğu saptanmış olup küvet gibi doğum destekleyici olanaklara başvurma eğilimlerinin ise daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Mahremiyetin sağlanmasının, oksitosin sekresyonunu artırarak uterin kontraksiyonların düzenlenmesinde ve doğumun fizyolojik ilerleyişinde kritik bir rol oynadığı saptanmıştır. Özellikle doğum yapan kadının güvenli, gözlenmediğini hissettiği ve kontrol algısının desteklendiği ortamlarda, sempatik aktivitenin azaldığı buna karşılık parasempatik aktivitenin arttığı ve bu durumun oksitosin salınımını olumlu yönde modüle ettiği belirlenmiştir. Mekânsal tasarımın ve mahremiyetin oksitosin döngüsü üzerindeki düzenleyici etkisi dikkate alındığında, doğum sürecinin optimal şekilde ilerleyebilmesi için çevresel koşulların fizyolojik doğum mekanizmaları ile uyumlu hale getirilmesi gerekliliği ön plana çıkmaktadır. Bu durum, doğum deneyiminin yalnızca klinik bir süreç değil, aynı zamanda nörobiyolojik olarak duyarlı bir adaptasyon süreci olduğunu da ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, doğum ortamının oksitosin aracılı nörobiyolojik süreçlerle uyumlu şekilde yapılandırılmasının, doğumun fizyolojik ilerleyişini destekleyebileceği, ağrı algısını azaltabileceği ve obstetrik sonuçları olumlu yönde etkileyebileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum; Doğum Alanı Tasarımı; Mahremiyet; Nörobiyoloji; Oksitosin.

Bildiri No: 8169

Derleme Sözlü

The neurobiological symphony of childbirth: the effect of privacy and spatial design on oxytocin release

Sema Aker[1], Nurcan Avcı[1], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *health sciences university*

Abstract Text: This review was conducted to examine the effects of birthing area design on the oxytocin release mechanism, which plays a significant role in childbirth. Articles accessed through searches of PubMed and Google Scholar databases using the keywords “oxytocin”, “birth”, “birth area design”, and “neurobiology” were evaluated. The scope of the research consisted of 16 articles published between 2016-2026 for which full text was available. The birthing process is a complex neurobiological event governed by endogenous oxytocin secretion. Birthing area design is a critical variable that either facilitates or hinders this physiological process. Literature consistently demonstrates that physical environmental characteristics play a decisive role in hormonal regulation. Oxytocin release is not merely an endocrine response; it is a sensitive process influenced by environmental stimuli, psychological security, and social interactions. Studies suggest that birthing environments must integrate natural light, acoustic control, biophilic elements, and strict privacy principles. Evidence shows that women in home-like environments with customizable features require lower rates of synthetic oxytocin and utilize support amenities, such as hydrotherapy bathtubs, more frequently. Privacy is paramount in regulating uterine contractions by optimizing oxytocin secretion. In environments where the birthing woman feels safe, unobserved, and in control, sympathetic nervous system activity decreases while parasympathetic activity increases, positively modulating the oxytocin cycle. Aligning spatial design with these physiological mechanisms is essential for the optimal progression of labor. This highlights that childbirth is not just a clinical event but a neurobiologically sensitive adaptation process. Structuring birthing environments to be compatible with oxytocin-mediated pathways supports physiological labor progress and effectively reduces pain perception. In conclusion, it is considered that structuring the birthing environment in a way that is compatible with oxytocin-mediated neurobiological processes can support the physiological progress of labor, reduce pain perception, and positively influence obstetric outcomes.

Anahtar Kelimeler: Birth; Birthing Area Design; Privacy; Neurobiology; Oxytocin.

Bildiri No: 8208

Derleme Sözlü

Suda Doğum Yapan Kadınların Deneyimleri ve Memnuniyet Düzeyleri

Ekinnaz Gürkan[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr., Öğr., Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş: Suda doğum ve travayda suya immersiyon (daldırma) , son yıllarda kadın merkezli doğum yaklaşımlarının önemli bir parçası haline gelmiştir. Bu yöntemlerin özellikle doğum ağrısını azaltma, gevşeme sağlama ve doğum deneyimini olumlu yönde etkileme potansiyeli bulunmaktadır. Kadınların doğum deneyiminden memnuniyet düzeyleri, doğumun fizyolojik sonuçlarının yanı sıra psikososyal iyilik hali açısından da önemli bir göstergedir. Bu bağlamda, suda doğumun doğum memnuniyeti üzerindeki etkilerinin incelenmesi önem arz etmektedir.

Yöntem: Bu çalışma, suda doğum ve travayda suya immersiyonun kadınların doğum memnuniyeti üzerindeki etkisini inceleyen ulusal ve uluslararası literatürün derlenmesi amacıyla yapılmıştır. PubMed, ScienceDirect ve Cochrane veri tabanlarında konuya yönelik yapılan çalışmalar taranarak incelenmiştir. Çalışmalar, doğum memnuniyeti, doğum deneyimi ve maternal algı değişkenleri açısından değerlendirilmiştir.

Bulgular: İncelenen çalışmalar, suda doğum yapan kadınların doğum deneyimlerinin genellikle daha olumlu olduğunu göstermektedir. Prospektif kohort bir çalışmada, suda doğum yapan kadınların doğum memnuniyeti skorlarının daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Randomize kontrollü çalışmalarda da suya immersiyonun doğum memnuniyetini artırdığı ve ağrı algısını azalttığı belirtilmiştir. Sistematik derlemeler, kadınların suda doğum sırasında daha fazla kontrol hissi ve rahatlık yaşadığını ortaya koymaktadır.. Bununla birlikte bazı çalışmalarda memnuniyet üzerindeki etkinin çok faktörlü olduğu ve yalnızca doğum yöntemine bağlanamayacağı vurgulanmıştır. Türkiye'de yapılan çalışmalar ise daha çok derleme niteliğinde olup, suda doğumun memnuniyet üzerindeki olumlu etkilerine işaret etmekle birlikte doğrudan ölçüm yapan araştırmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Travayda duş uygulamasını inceleyen bir çalışmada ise doğum memnuniyeti açısından anlamlı fark bulunmamıştır.

Sonuç: Mevcut literatür, suda doğum ve suya immersiyonun kadınların doğum deneyimini olumlu yönde etkileyerek memnuniyet düzeyini artırabileceğini göstermektedir. Ancak bu etkinin çok boyutlu olduğu ve bireysel, çevresel ve bakım süreçleriyle ilişkili olduğu unutulmamalıdır. Türkiye'de bu alanda yapılacak daha fazla nicel ve karşılaştırmalı çalışmaya ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: suda doğum, doğum eylemi, memnuniyet

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8208

Derleme Sözlü

The Experiences and Satisfaction Levels of Women Who Give Birth in Water

Ekinnaz Gürkan[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: Introduction

Water birth and immersion in water during labor have become an important part of woman-centered childbirth approaches in recent years. These methods have the potential to reduce labor pain, promote relaxation, and positively influence the childbirth experience. Women's levels of satisfaction with their birth experience serve as an important indicator not only of the physiological outcomes of childbirth but also of their psychosocial well-being. In this context, examining the effects of water birth on birth satisfaction is of great importance.

Method

This study was conducted to compile national and international literature examining the effects of water birth and immersion in water during labor on women's satisfaction with childbirth. Randomized controlled trials, cohort studies, and systematic reviews published in the PubMed, ScienceDirect, and DergiPark databases were reviewed. The studies were evaluated in terms of birth satisfaction, birth experience, and maternal perception variables.

Results

The studies reviewed indicate that women who give birth in water generally have more positive birth experiences. In a prospective cohort study, it was reported that women who gave birth in water had higher birth satisfaction scores. Randomized controlled trials have also indicated that immersion in water increases birth satisfaction and reduces pain perception. Systematic reviews reveal that women experience a greater sense of control and comfort during water births. However, some studies emphasize that the effect on satisfaction is multifactorial and cannot be attributed solely to the method of delivery. Studies conducted in Turkey, however, are mostly review-based; while they point to the positive effects of water birth on satisfaction, there is a limited number of studies that directly measure these effects. In a study examining the use of showers during labor, no significant difference was found in terms of birth satisfaction.

Conclusion

The current literature suggests that water birth and immersion in water may positively influence women's childbirth experiences and enhance satisfaction levels. However, it should be noted that this effect is multifaceted and related to individual, environmental, and care-related factors. There is a need for further quantitative and comparative studies in this field in Turkey.

Anahtar Kelimeler: Keywords: water birth, childbirth, satisfaction

Bildiri No: 8220

Derleme Poster

Şifa mı, Risk mi? Emzirme Döneminde Kullanılan Bitki Çaylarının Kanıt ve Güvenlik Anatomisi

Yaren Güneş[1,*], Helin Kenli[1], Sevil Güner[1]

[1] *Mersin Üniversitesi, Sağlik bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Anne sütü, bebeğin büyüme ve gelişimi için biyoaktif bileşenler içeren en ideal besindir. Ancak birçok kadın süt üretimi konusunda endişe yaşamakta ve yetersizlik algısı nedeniyle emzirmeyi erken sonlandırmaktadır. Bu süreçte süt üretimini uyaran galaktagoglar, özellikle bitkisel çaylar formunda, geleneksel inanışların etkisiyle yaygın şekilde tercih edilmektedir. Ancak "doğal olan zararsızdır" algısının aksine, bu ürünlerin bilimsel güvenilirliği ve bebek üzerindeki uzun vadeli etkileri büyük bir soru işaretidir. Yapılan kapsamlı literatür incelemeleri, bitkisel galaktagogların süt hacmi veya emzirme oranları üzerindeki etkisine dair kanıtların son derece sınırlı ve düşük güvenilirlik düzeyinde olduğunu göstermektedir. Rezene, çemen otu ve sarı kantaron gibi sık kullanılan bitkiler üzerine yapılan çalışmalar, plasebo ile karşılaştırıldığında bebek kilo alımı veya süt artışı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark ortaya koyamamıştır. Daha da önemlisi, bu bitkilerin kontrolsüz kullanımı "görünmez riskleri" beraberinde getirmektedir. Fitokimyasalların anne sütü aracılığıyla bebeğe geçmesi; yenidoğanlarda uyuşukluk, hipotoni, emme güçlüğü ve kusma gibi ciddi klinik tablolara yol açabilmektedir. Ayrıca aktar bazlı ürünlerin ağır metaller, pestisitler ve sentetik droglarla kontamine olma riski, bebeğin gelişmekte olan metabolizması için toksik bir tehdit oluşturmaktadır. Bilimsel literatür, bitkisel çayların etkinliğinin kanıtlanamadığını ve potansiyel yan etkilerin göz ardı edilmemesi gerektiğini vurgulamaktadır. Bu noktada ebeler, prenatal ve postnatal süreçte annelerin bitkisel ürün kullanımını sorgulamalı, bu maddelerin olası riskleri hakkında kanıta dayalı danışmanlık vererek güvenli emzirme sürecini yönetmelidir. Etkin ebelik bakımı, annenin bitkisel desteklere bağımlılığını azaltarak kendi fizyolojik kapasitesine olan güvenini artırmayı ve hem anne hem de bebek sağlığını koruyarak emzirmenin sürdürülebilirliğini sağlamayı hedeflemelidir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Galaktagoglar, Emzirme Dönemi, Ebelik Bakımı

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8220

Derleme Poster

Healing or Hazard? Evidence and Safety Anatomy of Herbal Tea Consumption During Lactation

Yaren Güneş[1], Helin Kenli[1], Sevil Güner[1]

[1] *Mersin University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department*

Abstract Text: Breast milk is the most ideal food for the growth and development of infants, containing essential bioactive components. However, many women experience concerns regarding their ability to produce sufficient milk, and the perceived insufficiency of breast milk is a frequent reason for the early termination of breastfeeding. In addressing this concern, galactagogues particularly in the form of herbal teas are widely preferred due to the influence of traditional beliefs. Contrary to the "natural is harmless" perception, the scientific reliability of these products and their long-term effects on infants remain significant concerns. Comprehensive literature reviews indicate that evidence regarding the effects of herbal galactagogues on milk volume or breastfeeding rates is extremely limited and of very low reliability. Studies on commonly used herbs such as fennel, fenugreek, and St. John's wort have failed to demonstrate a statistically significant difference in infant weight gain or milk increase compared to placebos. More importantly, the uncontrolled use of these herbs brings "invisible risks." The transfer of phytochemicals to the infant through breast milk can lead to serious clinical conditions such as lethargy, hypotonia, poor sucking, and vomiting in neonates. Furthermore, the risk of contamination in herbalist-sourced products with heavy metals, pesticides, and synthetic drugs poses a toxic threat to the developing metabolism of the infant.

The scientific literature emphasizes that the effectiveness of herbal teas remains unproven and potential side effects should not be disregarded. At this juncture, midwives must screen for the use of herbal products during the prenatal and postnatal periods and manage the safe breastfeeding process by providing evidence-based counseling on the potential risks of these substances. Effective midwifery care should aim to reduce maternal dependence on herbal supports, enhance the mother’s confidence in her own physiological capacity, and ensure the sustainability of breastfeeding while protecting both maternal and infant health.

Anahtar Kelimeler: Breast Milk, Galactagogues, Lactation Period, Midwifery Care

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8228

Sözlü Bildiri

Kadınlarda İklim Değişikliği Kaygısı ve Doğum Korkusu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sinem Ceylan[1], Şüheda Çiftci[2], Züleyha Buse Soylu[2,*], Nisa Demirci[2]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Ankara Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, kadınlarda iklim değişikliği kaygısı ile doğum korkusu arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya toplam 196 kadın katılmıştır. Veriler sosyodemografik ve obstetrik özellikler formu, Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Ölçeği (GÖDKÖ) ve İklim Değişikliği Kaygı Ölçeği (İDKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Normallik analizleri sonucunda her iki ölçek puanının da normal dağılım göstermediği belirlenmiş (Shapiro-Wilk, $p<0,001$) ve analizlerde parametrik olmayan testler kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 26,14 ± 7,76'dır. Çoğunluğu bekâr (%77,6), üniversite mezunu (%78,6) ve çalışmamaktadır (%67,9). Ölçek puanları incelendiğinde; GÖDKÖ puan ortalaması 38,26 ± 13,40, İDKÖ puan ortalaması 25,51 ± 10,10 olarak bulunmuştur. Bekâr kadınların doğum korkusu puanı evlilere göre anlamlı biçimde yüksektir ($U=2212$, $p=0,001$). Eğitim düzeyi ve gelir algısı doğum korkusunu; yalnızca gelir düzeyi ise iklim kaygısını anlamlı biçimde etkilemiştir. Doğum korkusu ile iklim değişikliği kaygısı arasında istatistiksel olarak anlamlı, orta düzeyde pozitif bir ilişki saptanmıştır ($r=0,401$, $p<0,001$). Yaş ile doğum korkusu arasında zayıf düzeyde negatif bir ilişki belirlenirken ($r=-0,158$, $p=0,027$) yaş ile iklim kaygısı arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır ($r=0,006$, $p=0,928$).

Sonuç: Doğum korkusu ile iklim değişikliği kaygısı arasında saptanan pozitif korelasyon, bu iki olgunun ortak psikososyal belirleyicilere sahip olabileceğine işaret etmektedir. Bekâr ve eğitim düzeyi yüksek kadınlarda doğum korkusunun daha belirgin olması, bu gruplara yönelik hedefli ebelik danışmanlığına duyulan ihtiyacı gözler önüne sermektedir. Düşük gelirli kadınlarda her iki puanın da yüksek seyretmesi, kırılgan gruplar için bütüncül bir bakış açısının önemini vurgulamaktadır. Bu bulgular, üreme sağlığı alanında iklim değişikliğinin psikolojik sağlık üzerindeki sonuçlarına daha fazla önem verilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Bu proje TÜBİTAK 2209A kapsamında desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevre Sağlığı; Doğum Korkusu; İklim Değişikliği; İklim Kaygısı; Kadın Sağlığı

Bildiri No: 8228

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Climate Change Anxiety and Fear of Childbirth in Women

Sinem Ceylan[1], Şüheda Çifci[2], Züleyha Buse Soylu[2], Nisa Demirci[2]

[1] *University of Health Sciences Faculty of Gulhane Health Sciences Midwifery Department*

[2] *Ankara Medipol University, Faculty of Health Sciences Midwifery Department*

Introduction - Aim: This study aim to examine the relationship between anxiety about the first menstrual period and fear of childbirth in women.

Materials - Methods: The study was conducted as a descriptive and correlational study. A total of 196 women participated in the study. Data were collected using a sociodemographic and obstetric characteristics form, the Pre-Pregnancy Fear of Childbirth Scale (PPFCS), and the Climate Change Anxiety Scale (CCAS). As a result of normality analyses, it was determined that birth fear scores were close to a normal distribution, while climate anxiety scores did not follow a normal distribution; therefore, non-parametric tests were used in the analyses.

Results: The mean age of the participants is 26.14 ± 7.76. The majority are single (77.6%), college graduates (78.6%), and unemployed (67.9%). Upon examining the scale scores, the mean PPFCS score was found to be 38.26 ± 13.40, and the mean CCAS score was 25.51 ± 10.10. Unmarried women's childbirth fear scores were significantly higher than those of married women (U=2212, p=0.001). Educational level and perceived income significantly influenced fear of childbirth; only income level significantly influenced climate anxiety. A statistically significant, moderate positive correlation was found between fear of childbirth and climate change anxiety (r=0.401, p<0.001). While a weak negative relationship was found between age and fear of childbirth (r = −0.158, p = 0.027), no significant relationship was found between age and climate anxiety (r = 0.006, p = 0.928).

Conclusion: The positive correlation between climate change anxiety and fear of childbirth suggests shared psychosocial determinants. Greater fear of childbirth among single and more educated women highlights the need for targeted midwifery counseling. Elevated scores in both outcomes among lower-income women underscore the importance of holistic care for vulnerable groups. These findings call for greater attention to the psychological health consequences of climate change in reproductive health contexts. This project is funded under the TÜBİTAK 2209A program.

Anahtar Kelimeler: climate change; climate anxiety; fear of childbirth; women's health; environmental health

Bildiri No: 8238

Poster Bildiri

Laktasyon Sürecini Desteklemede Geleneksel Tamamlayıcı Tıp Uygulamaları

Rabia Doğu[1,*], Gülay Rathfish[2]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *İstanbul Atlas Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi*

Giriş - Amaç: Giriş-Amaç: Bu çalışma, laktasyon sürecinde anne sütü üretimini artırmak ve emzirme sorunlarını azaltmak amacıyla kullanılan geleneksel ve tamamlayıcı tıp (GETAT) yöntemlerini inceleyen bir derleme olup, ebelik bakımındaki önemini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.
Yöntem: Literatür taraması kapsamında akupresur, akupunktur, aromaterapi, refleksoloji, masaj ve hidroterapi uygulamaları değerlendirilmiştir. Randomize kontrollü çalışmalar ve klinik örnekler incelenerek bu yöntemlerin süt üretimi, meme ağrısı, meme ucu çatlakları ve mastit gibi sorunlara etkileri özetlenmiştir.

Gereç - Yöntem: Yöntem: Literatür taraması kapsamında akupresur, akupunktur, aromaterapi, refleksoloji, masaj ve hidroterapi uygulamaları değerlendirilmiştir. Randomize kontrollü çalışmalar ve klinik örnekler incelenerek bu yöntemlerin süt üretimi, meme ağrısı, meme ucu çatlakları ve mastit gibi sorunlara etkileri özetlenmiştir.

Bulgular: Bulgular: Akupresur uygulanan annelerde doğum sonrası 2., 4. ve 7. günlerde süt miktarında anlamlı artış gözlenmiştir. Akupunktur, meme ağrısında basınca yönelik ağrı eşiğini yükseltmiş ve annelerin konforunu artırmıştır. Aromaterapi, özellikle nane yağı ile meme ucu çatlaklarının iyileşmesini hızlandırmış, lavanta yağı ile gevşeme ve yorgunlukta azalma sağlamıştır. Refleksoloji uygulanan annelerde süt miktarında düzenli artış saptanmış, günlük seanslarla üretim desteklenmiştir. Masaj teknikleri (gua-sha, marmet, ters basınç yumuşatma) süt kanallarını açarak akışı kolaylaştırmış, mastitin önlenmesine katkı sağlamıştır. Hidroterapi ise sıcak duş ve kompres uygulamalarıyla süt akışını kolaylaştırmış, sağım sonrası soğuk kompres ile rahatlama sağlamıştır.

Sonuç: Sonuç: Geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları, laktasyon sürecinde anne sütü üretimini artırmada ve emzirme sorunlarını azaltmada destekleyici yöntemler olarak kullanılabilir. Ebelerin bu yöntemleri tanıması, annelere doğru danışmanlık yapması ve bakım sürecine dahil etmesi önemlidir. Ancak mevcut kanıt düzeyi sınırlı olduğundan, uygulamaların etkinliğini destekleyecek daha fazla bilimsel araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Anne sütü, Emzirme, Ebelik bakımı, Laktasyon

Bildiri No: 8238

Poster Bildiri

Traditional complementary medicine practices in supporting the lactation process

Rabia Doğu[1], Gülay RATHFİSCH[2]

[1] *Master's Student, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

[2] *Faculty Member, Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Istanbul Atlas University*

Introduction - Aim: Objective: This study is a review that examines traditional and complementary medicine (TCM) practices used to increase breast milk production and reduce breastfeeding problems during the lactation period, and aims to highlight their importance in midwifery care.

Materials - Methods: Materials and Methods: Within the scope of a literature review, practices such as acupressure, acupuncture, aromatherapy, reflexology, massage, and hydrotherapy were evaluated. Randomized controlled trials and clinical examples were analyzed to summarize the effects of these methods on milk production, breast pain, nipple cracks, and mastitis.

Results: Results: In mothers who received acupressure, a significant increase in milk volume was observed on the 2nd, 4th, and 7th days postpartum. Acupuncture elevated the pain threshold related to pressure and improved maternal comfort. Aromatherapy, particularly peppermint oil, accelerated the healing of nipple cracks, while lavender oil reduced fatigue and promoted relaxation. Reflexology sessions resulted in a consistent increase in milk production. Massage techniques (gua-sha, marmet, reverse pressure softening) facilitated milk flow by opening milk ducts and contributed to the prevention of mastitis. Hydrotherapy, through warm showers and compresses, eased milk flow, while cold compresses after expression provided relief.

Conclusion: Conclusion: Traditional and complementary medicine practices can be used as supportive methods to enhance breast milk production and reduce breastfeeding problems during lactation. It is important for midwives to be familiar with these practices, provide appropriate counseling, and integrate them into care. However, as the current level of evidence is limited, further scientific research is needed to confirm their effectiveness.

Anahtar Kelimeler: breast milk,- breastfeeding, midwifery care, lactation

Bildiri No: 8252

Derleme Sözlü

Ebelik perspektifinden "crunchy parenting": doğallık illüzyonunun maternal sağlık davranışlarına etkisi

Sema Aker[1], Asya Sena Memişoğlu[1,*], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *sağlik bilimleri üniversitesi*

Özet Metin: Bu derleme, doğal ebeveynlik olarak nitelendirilen bir akım olan "Crunchy Parenting" akımının maternal sağlık davranışları üzerindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. "Anne davranışı", "aşı tereddüdü", "doğal doğum", "sağlık tutumu", "sosyal medya", "maternal behavior", "vaccine hesitancy", "natural birth", "health attitude", "social media" anahtar kelimeleri kullanarak PubMed, Scopus, Cochrane, Medline, , ScienceDirect, Google Scholar veri tabanları taranarak erişim sağlanan makaleler değerlendirilmiştir. Araştırmanın kapsamına 2015-2026 yılları arasında yayımlanmış ve tam metnine ulaşılan 21 çalışma dahil edilmiştir. Doğal ebeveynlik yaklaşımları olarak nitelendirilen "Crunchy Parenting" akımı son yıllarda sosyal medyada giderek yaygınlaşmaktadır. "Crunchy parenting" yaklaşımı, doğal yaşamı ön plana çıkararak bireylerin tıbbi uygulamalara karşı temkinli tutum geliştirilmesine neden olmaktadır. Gerçekleştirilen bir sistematik derleme çalışmasında, sosyal medya platformlarındaki içerik maruziyeti ve kullanıcı etkileşiminin bireylerin olumlu sağlık davranışı değişikliğine hem olanak sağlayan hem de engel teşkil eden bir unsur olarak nitelendirilmektedir. Bu durum, özellikle aşı uygulamalarına karşı tereddüt ile ilişkilendirilmekte olup maternal sağlık davranışlarını etkileyebilmektedir.

Sosyal medya kullanımının bireylerin alternatif sağlık yaklaşımlarına yönelmesine ve ebeveynlerin aşıya yönelik tutumlarını etkileyerek aşı tereddüdünü artırdığı belirlenmiştir. Türkiye'de çocuk sağlığı polikliniğinde gerçekleştirilen bir çalışmada, ebeveynlerin aşı tutumlarının sosyal medyadan etkilendiği belirtilmektedir. Ebeveynlerde bilgi eksikliği, sosyal medya kaynaklı yanlış bilgiler ve güven eksikliği aşı tereddüdünü arttırırken sağlık profesyonelleriyle kurulan güven ilişkisi aşı kabulünü arttırmaktadır.

Sonuç olarak özelde birey tutumunu etkileyen bu yaklaşım genelde toplum sağlığını riske atabilecek önemli bir sağlık problemine dönüşme potansiyeline sahiptir. Bu doğrultuda özellikle gebeler ve ebeveynler başta olmak üzere hedef gruplara yönelik eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Sağlık çalışanlarının da bu süreçte aktif rol alması, doğru bilgi aktarımı ve güven oluşturulması açısından oldukça önemlidir. Bu kapsamda, aşı tereddüdünü azaltmaya yönelik çok yönlü eğitim programlarının geliştirilmesi ve dijital platformlarda doğru bilgiye erişimin desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne Davranışı; Aşı Tereddüdü; Doğal Doğum; Sağlık Tutumu.

Bildiri No: 8252

Derleme Sözlü

"Crunchy parenting" from a midwifery perspective : the impact of the illusion of naturalness on maternal health behaviors

Sema Aker[1], Asya Sena Memişoğlu[1], Yasemin Aydın Kartal[1]

[1] *health sciences university*

Abstract Text: This review was conducted to examine the impact of the "Crunchy Parenting" movement, a style of parenting characterized as natural parenting, on maternal health behaviors. Articles accessed through systematic searches of PubMed, Scopus, Cochrane, Medline, ScienceDirect, and Google Scholar databases were evaluated. The search utilized keywords including "maternal behavior," "vaccine hesitancy," "natural birth," "health attitude," and "social media." The study included 21 studies published between 2015-2026 for which full text was available. The "Crunchy Parenting" movement, characterized as a style of parenting characterized as natural parenting, has become increasingly widespread on social media in recent years. This approach emphasizes natural living, leading individuals to develop cautious attitudes towards medical practices. A systematic review study indicates that exposure to content and user interaction on social media platforms is both an opportunity and an obstacle to positive health behavior change in individuals. This is particularly associated with hesitancy regarding vaccinations and can affect maternal health behaviors.

It has been determined that social media use leads individuals to turn to alternative health approaches and increases vaccine hesitancy by influencing parental attitudes towards vaccination. A study conducted in a pediatric clinic in Turkey indicates that parental attitudes towards vaccination are influenced by social media. Lack of information among parents, misinformation originating from social media, and lack of trust increase vaccine hesitancy, while a trusting relationship established with health professionals increases vaccine acceptance.

In conclusion, the Crunchy Parenting movement possesses the potential to evolve into a significant public health challenge by jeopardizing herd immunity and standard perinatal care. Therefore, it is essential to strengthen counseling services for pregnant women and parents. Healthcare professionals must play an active role in disseminating accurate information and rebuilding trust through digital engagement and comprehensive educational programs designed to mitigate the risks of health-related misinformation.

Anahtar Kelimeler: Health Attitude; Health literacy; Maternal Behavior; Natural Childbirth; Vaccine Hesitancy.

Bildiri No: 8276

Poster Bildiri

HELLP Sendromu Gelişen Gebede Ebelik Bakımı: Olgu Sunumu

Feyza Hilal Yıldırım[1,*], Sema Yıldırım[2]

[1] *Demiroğlu Bilim Üniversitesi*

[2] *Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye*

Giriş - Amaç: Preeklampsi gebelikte karşılaşılan hipertansiyon ile karakterize bir komplikasyondur. Hipertansiyon ile ilişkili, karaciğer enzimlerinin yüksekliği ve trombositlerin düşüklüğü ile bilinen HELLP sendromunun etiyolojisi tam olarak bilinmemektedir. HELLP sendromu gebe kadınlarda son trimesterde ve gebeliğin sonlanmasından hemen sonra görülür. Gebe kadınlarda hemolitik üremik sendrom ile birlikte ortaya çıkabilir. Bu çalışmada sezaryen sonrası HELLP sendromu ile yoğun bakıma yatan hastanın sendroma bağlı komplikasyonlarını ebelik bakımı çerçevesinde sunmayı amaçladık.

Gereç - Yöntem: Bu vaka sunumunda veriler, hastanın dosya kayıtları, laboratuvar bulguları ve klinik gözlemlerden elde edilmiştir. Elde edilen veriler literatür doğrultusunda değerlendirilmiş ve ebelik bakımı ilgili tanılar çerçevesinde planlanmıştır.

Bulgular: İki yaşında ateşli havale, iki normal doğum ve üçüncü gebeliğinde olan levotiron kullanım öyküsü bulunan 36 yaşında hastanın, sezaryen öncesi bulantı, kusma ve halsizlik yakınmalarıyla acil servise başvurmuş olup tedavi sonrası eve taburcu olmuştur. Evde sırasıyla ajitasyon, karın ağrısı, bilinç bulanıklığı ve nöbet geçirme şikayetleri üzerine ambulansla acile getirilmiştir. Hastanın gelişinde GKS (E4M5V2)11, kan basıncı 170/100mmHg ve bilinç bulanıklığı olması üzerine acil entübasyon ile sezaryene alınmış ve entübasyon sonrası birinci dakikada canlı erkek bebek dünyaya gelmiştir. Foley sondasında 50cc koyu kahverengi idrar görülmesi üzerine fibrinojen replasmanı ve transamine tedavisi uygulanmıştır. Operasyon sırasında alınan tetkik sonuçlarına göre hemoglobin9, platelet50.000, AST1300, ALT2000 görülmesi üzerine HELLP Sendromu tanısıyla yoğun bakıma sevki planlanmıştır. Sezaryen sonrası insizyon bölgesinde dren bulunan hasta, entübe ve noradrenalin ile adrenalin infüzyonu altında yoğun bakıma sevk edilmiştir. Dreninden aktif kanaması devam eden ve hemoglobini 8 olan hastaya eritrosit süspansiyonu, trombosit replasmanı ve plazmaferez yapılmıştır. Yoğun bakım sürecinde akut böbrek yetmezliği gelişen hastaya hemodiyaliz başlanmıştır.

Ebelik girişimleri

- Vital bulgu takibi
- Saatlik idrar çıkışı ve aldığı çıkardığı takibi
- Kanama takibi
- Kapiller dolum

• Laboratuvar bulgularında kreatinin, üre ve elektrolitler takibi yapılır.

dengesinin sağlanması, nöbetlerin önlenmesi, kanama riskinin kontrolü ve fetal iyilik halinin korunmasına yönelik bütüncül ve dikkatli bir yaklaşımdır.

Anahtar Kelimeler: Bakım, Ebelik Bakımı, Hellp Sendromu, Sezaryen, Yoğun Bakım

Bildiri No: 8276

Poster Bildiri

Midwifery Care İn A Pregnant Woman With HELLP Syndrome: A Case Report

Feyza Hilal Yıldırım[1], Sema YILDIRIM[2]

[1] *Demiroğlu Bilim University, Istanbul, Türkiye*

[2] *2Bakirköy Dr. Sadi Konuk Training and Research Hospital, Istanbul, Türkiye*

Introduction - Aim: Preeclampsia is a pregnancy complication characterized by hypertension. HELLP syndrome, associated with hemolysis, elevated liver enzymes, and low platelet count, has an unclear etiology. It typically occurs in the late pregnancy or early postpartum period and is associated with high maternal mortality. It may also coexist with hemolytic uremic syndrome. This case report aims to present HELLP syndrome-related complications within the framework of midwifery care in a patient admitted to the intensive care unit after cesarean section.

Materials - Methods: Data were collected from the patient's medical records, laboratory results, and clinical observations. Findings were evaluated in accordance with current literature, and midwifery care was planned based on relevant nursing diagnoses.

Results: A 36-year-old woman with a history of febrile seizures in childhood, two previous vaginal deliveries, and levothyroxine use during her third pregnancy presented to the emergency department with nausea, vomiting, and fatigue. After initial treatment, she was discharged. She later returned with agitation, abdominal pain, confusion, and seizures.

On admission, her Glasgow Coma Scale score was 11(E4M5V2) and blood pressure was 170/100 mmHg. Due to altered consciousness, she was emergently intubated and underwent cesarean section. A live male infant was delivered shortly after intubation. Dark brown urine (50 cc) was noted in the Foley catheter, and fibrinogen replacement with tranexamic acid was administered.

Intraoperative laboratory results showed hemoglobin 9g/dL, platelet count 50,000/mm3, AST 1300U/L, and ALT 2000U/L. The patient was transferred to the intensive care unit with a preliminary diagnosis of HELLP syndrome. Postoperatively, she remained intubated, with a surgical drain in place and receiving noradrenaline and adrenaline infusions.

Due to ongoing bleeding and hemoglobin drop to 8g/dL, erythrocyte suspension, platelet transfusion, and plasmapheresis were performed. During follow-up, acute renal failure developed, and hemodialysis was initiated. Midwifery Interventions

Vital signs were closely monitored. Hourly urine output and fluid balance were recorded.

Capillary refill time was evaluated. Laboratory values including creatinine, urea, and electrolytes were followed.

Conclusion: Within midwifery care, management of HELLP syndrome requires a holistic approach including continuous vital sign monitoring, fluid–electrolyte balance maintenance, seizure prevention, bleeding control, and fetal well-being preservation.

Anahtar Kelimeler: Care, Midwifery Care, HELLP Syndrome, Cesarean Section, Intensive Care

Bildiri No: 8298

Sözlü Bildiri

Oyunlaştırılmış Öğretim Tasarımının Ebelik Öğrencilerinin Akademik Başarı, Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Düzeyleri ile Eleştirel Düşünme Motivasyonlarına Etkisinin İncelenmesi

Fatma Nur Aydın[1,*], İmran Boylu Gülek[2], İmran Ülkü Alev Gökgöz[2], Ayşegül Unutkan[2]

[1] *Kütahya Sağlik Bilimleri Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *Kütahya Sağlik Bilimleri Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fa kültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Araştırmanın amacı, oyunlaştırma temelli öğretim uyg ulamasının öğrencilerin akademik başarı, öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven düzeyleri ile eleştirel düşünme motivasyonlarına etkisini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden yarı deneysel desen kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma grubunu , ebelik 2. Sınıf öğrencisi 86 öğrenci oluşturmakta olup, öğrenciler müdahale (n=42) ve kontrol (n=44) grubu olarak ikiye ayrılmıştır. Veriler , akademik başarı testi, öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven ve eleştire l düşünme motivasyonu ölçekleri aracılığıyla ön test son test şeklinde toplanmıştır. Verilerin normal dağılım göstermemesi nedeniyle analizlerde parametrik olmayan testler kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin akademik başarı puanları açısından gruplar a rasında anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p< .05$). Benzer şekilde, öğrencilerin öğrenci memnuniyeti ve öğrenmede kendine güven ölçeği ön test ve son test puanları açısından gruplar arasında anlamlı farklar bulunmuştur ($p< .05$). Grupların değişim puanları (gain score) karşılaştırıldığında ise anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > .05$). EDMÖ ölçeğine ilişkin ön test ve son test puanları açısından gruplar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > .05$).

Sonuç: Sonuç olarak, oyunlaştırma uygulamasının akademik başarı üzerinde etkili olduğu, ancak tutum ve motivasyon gibi değişkenler üzerindeki düzeyde bir etki oluşturmadığı görülmektedir. Bilişsel çıktılara kıyasla duyuşsal değişkenlerde anlamlı değişimlerin ortaya çıkmamasının uygulama süresi ile ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyunlaştırma ; akademik başarı motivasyon eleştirel düşünme.

Bildiri No: 8298

Sözlü Bildiri

The Effect of Gamified Instructional Design on Midwifery Students ' Academic Achievement, Satisfaction, Self Confidence and Critical Thinking Motivation

Fatma Nur Aydın[1], İmran Boylu Gülek[2], İmran Ülkü Alev Gökgöz[2], Ayşegül Unutkan[2]

[1] *Kütahya Health Sciences University, Health Sciences Institute, Department of Midwifery, Master Student*

[2] *Kütahya Health Sciences University, Health Sciences Faculty, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study examines the effect of gamified instructional practices on midwifery students ' academic achievement, satisfaction, self confidence and motivation for critical thinking.

Materials - Methods: This study employed a quasi experimental design, a quantitative research method. The study group consisted of 86 second year midwifery students, who were divided into an intervention group (n = 42) and a control group (n = 44). Data were collected via pre and post test measures, including an academic achievement test and scales assessing student satisfaction, self confidence in learning, and motivation for critical thinking. As the data did not follow a normal distribution, non parametric tests were used for the analysis.

Results: A significant difference was found between the groups in terms of academic achievement scores ($p < .05$). Similarly, significant differences were found between the groups regarding the pre test and post test scores on the student satisfaction and self confidence scales ($p< 0.05$). However, no significant difference was found when comparing the groups' gain scores ($p> 0.05$). No significant difference was found between the groups in terms of pre test and post test scores on the EDMÖ scale ($p > 0.05$).

Conclusion: It appears that the gamification intervention has an effect on academic achievement, but not on variables such as attitude and motivation. It is thought that the lack of significant changes in affective variables compared to cognitive outcomes may be related to the duration of the intervention.

Anahtar Kelimeler: Gamification, academic achievement, motivation, critical thinking.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8301

Derleme Sözlü

Perinatal Kayıp Yaşayan Kadınlarda Yas Süreci ve Ebelik Bakımı

Ayça Süzen[1,*], Selinay Aktaş Demir[1]

[1] *İstanbul Atlas Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Perinatal kayıp, gebeliğin 22. haftasından doğum sonrası 7. güne kadar gerçekleşen fetüs veya yenidoğan ölümü olarak tanımlanmakta olup, anne ve aile üzerinde yıkıcı etkilere sahiptir. Tüm dünyada gebeliklerin yaklaşık %20-25'i çeşitli nedenlerle kaybedilmektedir. Bu durum, ebeveynlerde öfke, suçluluk, boşluk, anksiyete ve depresyon gibi yoğun duygularla karakterize edilen şiddetli ve karmaşık bir yas sürecini başlatır. Yas sürecindeki kadınlar sadece bebeklerini değil; annelik rollerini, bedenlerine olan güvenlerini ve geleceğe dair hayallerini de kaybederler. Ayrıca bu travmatik deneyim, kadınların bir sonraki gebeliklerinde yüksek risk algısına, bebeği tekrar kaybetme korkusuna ve gebeliğe uyum sağlama zorluğuna yol açmaktadır. Bu derleme, perinatal kayıp yaşayan kadınların yas sürecini ve ebelerin rolünü incelemeyi amaçlamaktadır.
Gereç ve Yöntem: Bu derleme, konuya ilişkin ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesi ve değerlendirilmesi sonucunda hazırlanmıştır.
Bulgular: Kadınların yas sürecini sağlıklı bir şekilde atlatabilmesi ve yası kabullenebilmesi için sağlık profesyonellerinden alınan yeterli bakım klinik bir zorunluluktur. Yaşamın her evresinde kadınla temas eden ebeler; aileyi yargılamadan dinlemeli, empatik ve şefkatli bir iletişim kurmalı, hem pratik hem de psikolojik destek sağlamalıdır. Ancak araştırmalar, ebelerin perinatal kayıp vakalarında genellikle ne söyleyeceklerini bilemediklerini, kendilerini yetersiz hissettiklerini ve sürekli travmaya maruz kalmak sebebiyle "merhamet yorgunluğu" riski taşıdıklarını göstermektedir. Yas sürecindeki kadınların, sağlıklı bebekleri olan lohusalarla aynı ortamı paylaşmaması ve tek kişilik izole odalarda takip edilmeleri gibi klinik çevre düzenlemelerinin yapılması çok önemlidir. Buna ek olarak, "yas ebeliği" kavramı doğrultusunda, ebelerin mesleki donanımlarını ve baş etme becerilerini artıracak hizmet içi eğitimlere, multidisipliner yaklaşımlara ve standart bakım protokollerine büyük ihtiyaç duyulmaktadır.
Sonuç: Perinatal kayıplar kadın ruh sağlığında derin izler bırakır. Bütüncül, empatik ve yapılandırılmış bir ebelik bakımı, hem yas sürecinin sağlıklı yönetilmesinde hem de sonraki gebeliklerin olumlu geçmesinde kilit bir role sahiptir.

Anahtar Kelimeler: perinatal kayıp, yas, ebelik

Bildiri No: 8301

Derleme Sözlü

The Bereavement Process and Midwifery Care for Women Who Have Experienced Perinatal Loss

Ayça Süzen[1], Selinay Aktaş Demir[1]

[1] *Istanbul Atlas University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Perinatal loss is defined as the death of a fetus or newborn occurring between the 22nd week of pregnancy and the 7th day postpartum, and it has devastating effects on the mother and family. Approximately 20–25% of pregnancies worldwide are lost for various reasons. This triggers an intense and complex grieving process in parents, characterized by intense emotions such as anger, guilt, emptiness, anxiety, and depression. Women in the grieving process lose not only their babies but also their sense of motherhood, their confidence in their bodies, and their dreams for the future. Additionally, this traumatic experience leads to a heightened perception of risk in subsequent pregnancies, fear of losing the baby again, and difficulty adapting to pregnancy. This review aims to examine the grieving process of women who have experienced perinatal loss and the role of midwives.

Materials and Methods: This review was prepared based on the examination and evaluation of national and international literature on the subject.

Findings: Adequate care provided by healthcare professionals is a clinical necessity for women to navigate the grieving process in a healthy manner and come to terms with their loss. Midwives, who interact with women at every stage of life, should listen without judging the family, establish empathetic and compassionate communication, and provide both practical and psychological support. However, research indicates that midwives often do not know what to say in cases of perinatal loss, feel inadequate, and are at risk of “compassion fatigue” due to constant exposure to trauma. It is crucial to implement clinical environment arrangements, such as ensuring that women in the grieving process do not share the same space with postpartum women who have healthy babies and are monitored in single, isolated rooms.Bereavement midwifery highlights the need for in-service training to improve midwives’ skills and coping, alongside multidisciplinary approaches and standardized care protocols.

Conclusion: Perinatal losses leave deep scars on women’s mental health. Holistic, empathetic, and structured midwifery care plays a key role in both the healthy management of the grieving process and the positive outcome of subsequent pregnancies.

Anahtar Kelimeler: Bereavement, midwifery, Perinatal Loss

Bildiri No: 8387

Sözlü Bildiri

Akran Danışmanlığının Emzirme Sonuçları Üzerine Etkisi: Sistematik Derleme ve Meta-Analiz

Enzel Köksaldı[1,*], Handan Özcan[2], Sümeyye Köse[3]

[1] *Esenler Kadin Doğum ve Çocuk Hastaliklari Hastanesi*

[2] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi*

[3] *Pendik İlçe Sağlik Müdürlüğü*

Giriş - Amaç: Anne sütü yenidoğanlar için temel besin kaynağıdır; ancak küresel emzirme oranları hâlen hedeflenen seviyelerin gerisindedir. Bu çalışma, emzirme başarısını artırmada kullanılan akran danışmanlığı müdahalelerinin etkinliğini güncel kanıtlar ışığında sistematik olarak değerlendirmek ve nicel verilerle sentezlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: PRISMA rehberine uygun olarak yürütülen bu sistematik inceleme ve meta-analizde; PubMed, Web of Science, EBSCOhost, Google Scholar ve YÖK Tez Merkezi veri tabanları yayın yılı sınırı olmaksızın taranmıştır. Dahil edilme kriterlerini karşılayan toplam 684 kadını kapsayan 7 çalışma analize alınmıştır. Çalışmaların metodolojik kalitesi Joanna Briggs Enstitüsü (JBI) araçlarıyla değerlendirilmiştir. İstatistiksel analizler Comprehensive Meta Analysis V2 yazılımında, rastgele etkiler modeli ve %95 güven aralığında Standartlaştırılmış Ortalama Fark (SMD) kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Meta-analiz sonuçları, akran danışmanlığının emzirme sonuçlarını artırmada istatistiksel olarak anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir (SMD: -0,951; %95 CI: -1,358 ile -0,545; Z = -4,585; $p < 0,001$). Çalışmalar arasında yüksek düzeyde heterojenlik saptanmıştır (IZ = %83,59). Değerlendirilen yedi çalışmanın moderatör analizinde; ülke, müdahale süresi ve uygulama yönteminin emzirme sonuçları üzerinde anlamlı farklılık yarattığı saptanmıştır. En yüksek etki büyüklükleri sırasıyla İskoçya, 1 aylık müdahale süresi ve çevrimiçi uygulama yönteminde belirlenmiştir Diğer alt gruplarda etki daha düşük veya istatistiksel olarak anlamsızdır.

Sonuç: Akran danışmanlığı müdahaleleri, emzirme başarısını ve öz-yeterliliğini artırmada etkili bir stratejidir. Emzirme hedeflerine ulaşılması ve anne-bebek sağlığının geliştirilmesi için bu tür destek programlarının rutin sağlık hizmetlerine entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akran danışmanlığı, emzirme, emzirme sonuçları

Bildiri No: 8387

Sözlü Bildiri

The Effect of Peer Counseling on Breastfeeding Outcomes: A Systematic Review and Meta-Analysis

Enzel Köksaldı[1], Hanfan Özcan[2], Sümeyye Köse[3]

[1] *Esenler Maternity and Children's Hospital*

[2] *University of Health Sciences*

[3] *Pendik District Health Directorate*

Introduction - Aim: Breast milk is the primary source of nutrition for newborns; however, global breastfeeding rates still fall short of target levels. This study was conducted to systematically evaluate the effectiveness of peer counseling interventions used to improve breastfeeding success in light of current evidence and to synthesize the findings using quantitative data.

Materials - Methods: In this systematic review and meta-analysis, conducted in accordance with the PRISMA guidelines, the PubMed, Web of Science, EBSCOhost, Google Scholar, and YÖK Thesis Center databases were searched without any publication year restrictions. A total of 7 studies, encompassing 684 women who met the inclusion criteria, were included in the analysis. The methodological quality of the studies was assessed using tools from the Joanna Briggs Institute (JBI). Statistical analyses were performed using the Comprehensive Meta Analysis V2 software, employing a random-effects model and the Standardized Mean Difference (SMD) at a 95% confidence interval.

Results: The results of the meta-analysis showed that peer counseling has a statistically significant effect on improving breastfeeding outcomes (SMD: -0.951; 95% CI: -1.358 to -0.545; Z = -4.585; $p < 0.001$). A high level of heterogeneity was observed among the studies (IZ = 83.59%). In the moderator analysis of the seven evaluated studies, it was found that country, intervention duration, and delivery method produced significant differences in breastfeeding outcomes. The highest effect sizes were observed in Scotland, for a 1-month intervention duration, and for the online delivery method, respectively. In other subgroups, the effect was lower or statistically insignificant.

Conclusion: Peer counseling interventions are an effective strategy for improving breastfeeding success and self-efficacy. It is recommended that such support programs be integrated into routine health care services to help achieve breastfeeding goals and improve maternal and infant health.

Anahtar Kelimeler: Peer counseling, breastfeeding, breastfeeding outcomes

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8424

Derleme Sözlü

DOĞMAMIŞ BİR KALPLE İLETİŞİMİN SIRRI: HAPTONOMİ

Derya Duman[1,*], Jale YEŞİL[1], Ayçin ÇİFÇİ[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Haptonomi, gebelik sürecinde anne, baba ve doğmamış bebek arasında bilinçli temas yoluyla iletişim kurulmasını sağlayan bütüncül bir yaklaşımdır. Bu yöntem, prenatal dönemde bebeğin çevresel farkındalık geliştirmesine ve ebeveynlerle erken duygusal bağ kurmasına olanak tanır. Bu çalışma, haptonominin kanıta dayalı bir uygulama olarak gebelik sürecindeki etkilerini ortaya koymak ve hem anne-bebek sağlığına hem de ebelik mesleğine sağlayabileceği katkıları değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu çalışma, haptonominin gebelik sürecindeki etkilerini incelemek amacıyla ulusal ve uluslararası literatürün tarandığı bir derleme niteliğindedir. Konuya ilişkin güncel literatür incelenmiştir. Bulgular: Haptonomik temas, annenin karnına yapılan yumuşak ve yönlendirilmiş dokunuşlarla gerçekleşmekte olup, bebek bu etkileşime tepki verebilmektedir. Literatür bulguları, bu uygulamanın annenin kaygı düzeyini azalttığını, doğum korkusunu hafiflettiğini ve doğum deneyimini olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Ayrıca prenatal dönemde kurulan bu erken bağın, bebeğin temel güven duygusunun gelişimine katkı sağladığı; doğum sonrası ebeveyn-bebek ilişkisini güçlendirdiği ve emzirme ile uyum süreçlerini olumlu etkilediği belirtilmektedir. Sonuç: Haptonomi, modern doğum hazırlığı yaklaşımları içinde giderek önem kazanan, anne-bebek bağlanmasını destekleyen ve gebelik sürecini olumlu yönde etkileyen bir uygulamadır. Bu doğrultuda, haptonominin sağlık profesyonelleri, özellikle ebeler tarafından daha yaygın tanınması ve klinik uygulamalara entegrasyonunun artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Haptonomi, gebelik, prenatal bağlanma, anne-bebek ilişkisi, doğuma hazırlık

Bildiri No: 8424

Derleme Sözlü

THE SECRET OF COMMUNICATION WITH AN UNBORN HEART: HAPTONOMY

Derya DUMAN[1], Jale YEŞİL[1], Ayçin ÇİFÇİ[1]

[1] *Bitlis Eren University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Haptonomy is a holistic approach that facilitates communication between the mother, father, and unborn baby through conscious touch during pregnancy. This method enables the baby to develop environmental awareness and form early emotional bonds with parents during the prenatal period. This study aims to elucidate the effects of haptonomy as an evidence-based practice during pregnancy and to evaluate its potential contributions to both maternal-infant health and the midwifery profession. Materials and Methods: This study is a review that examines the effects of haptonomy during pregnancy by reviewing national and international literature. Current literature on the subject was reviewed. Findings: Haptonomic touch involves gentle, guided touches applied to the mother's abdomen, and the baby is able to respond to this interaction. Literature findings indicate that this practice reduces the mother's anxiety levels, alleviates fear of childbirth, and positively influences the childbirth experience. Additionally, it is noted that this early bond established during the prenatal period contributes to the development of the baby's sense of basic trust; strengthens the parent-infant relationship postpartum; and positively impacts breastfeeding and bonding processes. Conclusion: Haptonomy is a practice that is gaining increasing importance among modern approaches to childbirth preparation; it supports the mother-infant bond and positively influences the pregnancy process. Accordingly, it is recommended that haptonomy be more widely recognized by healthcare professionals, particularly midwives, and that its integration into clinical practice be enhanced.

Anahtar Kelimeler: Haptonomy, pregnancy, prenatal bonding, mother-infant relationship, childbirth preparation

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8434

Derleme Sözlü

Kadın Hastalıkları ve Doğum Alanında Patentlenebilir Tıbbi Yenilikler

Nisa Demirci[1,*], Züleyha Buse Soylu[1], Sudenaz Bediz[1], Nisan Özkan[1], Nida Ayça Şimşek[1], Sılanur Kılıç[1], Şerife İrem Döner[1], Esra Özer[1]

[1] *Ankara Medipol Üniversitesi*

Özet Metin: Patent buluşları yasal koruma altına alan özel bir haktır aynı zamanda patentler buluşlar hakkında teknik detaylarına kamu erişimini sağlayarak inovasyonun hızlanmasına yardımcı olur. Son yıllarda sektörlerde Kadın sağlığında artan yükün indirgenmesi, sağlığın geliştirilmesi,iyileştirilmesi için inovatif ürünler ön plana çıkmaktadır.Bu ürünler patentlerle sektördeki konumunu güçlendirerek kadın sağlığındaki önemli çözümleri hızlandırmaktadır.

Bu incelemede 2021-2025 yılları arasında kadın hastalıkları ve doğum alanında yayımlanmış, klinik kullanıma yönelik patentli tıbbi ürünleri sistematik biçimde tanımlamak,tematik olarak sınıflandırarak teknolojik gelişmelerin ne durumda olduğunu ve buluşçulara ürün örnekleri hakkında fikir vererek kadın sağlığı alanındaki gelişmelere dikkat çekmeyi amaçlamaktadır.

Dünyadaki kadın hastalıkları ve doğum alanındaki patentlere ve ürün modellerine ulaşabilmek için google patents,WİPOpatentscope web sayfalarından Ocak 2021-Aralık 2025 aralığındaki patentler taranmıştır. Arama sonucunda 110 ürüne ulaşılmıştır. Patentlerin tümü araştırmacılar tarafından incelenmiş 30 yeni ürün değerlendirmeye alınmıştır.Patentler obstetrik, jinekoloji,üreme sağlığı/ fertilite, Ferm Tech/ Dijital sağlık olarak dört ana başlığa ayrılmıştır.

Kadın hastalıkları ve doğum alanına yönelik geliştirilen yeni nesil ürünler, giyilebilir teknolojiler ve non-invaziv biyosensör entegrasyonu üzerinde yoğunlaşmaktadır. Jinekoloji başlığında; servikal kanser, endometriozis tanı ve tedavisi ile pelvik taban rehabilitasyonunda yapay zekâ destekli görüntüleme cihazları kullanılarak klinik süreçlerin dijitalleştirilmesi ön plana çıkmaktadır. Obstetride ise postpartum hemoraji, preeklampsi ve fetal distres gibi gebelik risklerinin yapay zekâ ile önceden tespiti ve giyilebilir cihazlarla sürekli gebelik izlemi üzerinde durulmuştur. Fertilite alanı; giyilebilir cihazlar ve dijital sağlık modellemeleri aracılığıyla ovülasyon takibine ve üreme sağlığındaki problemlerin çözümüne odaklanmıştır. Son olarak Femtech sektörü, giyilebilir biyosensörler yardımıyla hormonaldöngülerin, menopoz semptomlarının ve genel kadın refahının dijital takibini merkeze almaktadır.

Sonuç olarak bu derleme kadın hastalıkları ve doğum için geliştirilen çeşitli patent yaklaşımlarını vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: ‘Doğum’, ‘endometrium kanseri’, ‘gebe’, ‘giyilebilir teknolojiler’, ‘jinekoloji’, ‘kadın’, ‘ovulasyon döngüsü’, ‘pelvik taban’, ‘servikal kanser’, ‘yapay zekâ’.

Bildiri No: 8434

Derleme Sözlü

Patentable Medical Innovations in Obstetrics and Gynecology

Nisa Demirci[1], Züleyha Buse Soylu[1], Sudenaz Bediz[1], Nisan Özkan[1], Nida Ayça Şimşek[1], Sılanur Kılıç[1], Şerife İrem Döner[1], Esra Özer[1]

[1] *Ankara Medipol Üniversitesi*

Abstract Text: A patent is an exclusive right that provides legal protection for inventions; at the same time, patents help accelerate innovation by providing public access to the technical details of inventions. In recent years, innovative products have come to the forefront to reduce the increasing burden on women's health and to promote and improve health. These products accelerate significant solutions in women's health by strengthening their position in the sector through patents.

This review aims to systematically define patented medical products intended for clinical use published in the field of obstetrics and gynecology between 2021 and 2025, to classify them thematically to determine the state of technological developments, and to draw attention to developments in the field of women's health by providing inventors with ideas about product examples.

In order to access patents and product models in the field of obstetrics and gynecology worldwide, patents from January 2021 to December 2025 were screened via Google Patents and WIPO Patentscope web pages. As a result of the search, 110 products were reached. All patents were examined by the researchers, and 30 new products were included in the evaluation. The patents were divided into four main headings: obstetrics, gynecology, reproductive health/fertility, and FemTech/Digital health.

Next-generation products developed for obstetrics and gynecology focus on the integration of wearable technologies and non-invasive biosensors. Within the scope of gynecology, the digitalization of clinical processes using AI-powered imaging devices for cervical cancer, diagnosis and treatment of endometriosis, and pelvic floor rehabilitation is taking center stage. In obstetrics, the emphasis is on the early detection of pregnancy risks such as postpartum hemorrhage, preeclampsia, and fetal distress via artificial intelligence, along with continuous pregnancy monitoring through wearable devices. The fertility sector focuses on ovulation tracking and resolving reproductive health issues through wearable devices and digital health modeling. Finally, the Femtech industry centers on the digital tracking of hormonal cycles, menopause symptoms, and overall women's well-being aided by wearable biosensors.

In conclusion, this review highlights various patent approaches developed for obstetrics and gynecology

Anahtar Kelimeler: “obstetrics”, “endometrial cancer”, “pregnant”, “wearable technologies”, “gynecology”, “woman”, “ovulatory cycle”, “pelvic floor”, “cervical cancer”, “artificial intelligence”

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8451

Derleme Sözlü

Ebelik bakımında çözüm odaklı yaklaşımın emzirme sürecine etkisi

MERVE AFACAN SATIOĞLU[1,*], ESRA NUR KABAKCI TAŞ[2]

[1] *KARABÜK ÜNİVERSİTESİ SBF EBELİK BÖLÜMÜ*

[2] *ESOGU SBF EBELİK BÖLÜMÜ*

Özet Metin: Amaç:Bu derlemenin amacı, çözüm odaklı yaklaşımın (ÇOY) ebelik bakımı kapsamında emzirme süreci üzerindeki etkisini incelemek ve emzirme sorunlarının yönetimindeki rolünü ortaya koymaktır Yöntem:Bu çalışma, emzirme süreci ve çözüm odaklı yaklaşım üzerine yapılmış güncel literatürün incelenmesine dayanan bir derlemedir. Postpartum dönemde emzirme sorunları, çözüm odaklı yaklaşımın temel ilkeleri ve bu yaklaşımın ebelik bakımındaki kullanımına ilişkin çalışmalar değerlendirilmiştir. Bulgular:Çözüm odaklı yaklaşım, bireyin sorunlarını ayrıntılı biçimde analiz etmek yerine güçlü yönlerine, mevcut kaynaklarına ve ulaşılabilir hedeflerine odaklanır. Mucize sorusu, derecelendirme soruları, istisna durumların belirlenmesi, yeniden çerçeveleme, geri bildirim, iltifat ve amigoluk gibi teknikler aracılığıyla annenin çözüm üretme sürecine aktif katılımı sağlanır. Ebe bu süreçte yalnızca bakım veren değil; aynı zamanda annenin güçlü yönlerini görünür kılan, motivasyonunu destekleyen ve çözüm geliştirme becerisini güçlendiren bir rehber rolü üstlenir. Özellikle küçük ve sürdürülebilir değişimlerin desteklenmesi, emzirme sürecinde kalıcı iyileşmeler sağlayabilmektedir.

Emzirme süreci, fizyolojik olduğu kadar psikososyal boyutları da içeren karmaşık bir süreçtir. Postpartum dönemde mastit, meme başı problemleri, ağrı, yetersiz süt algısı ve emzirmeye ilişkin kaygılar emzirmenin sürdürülebilirliğini olumsuz etkileyebilmektedir. İncelenen çalışmalarda, çözüm odaklı yaklaşımın bu sorunların yönetiminde etkili olduğu belirlenmiştir. Bu yaklaşım;mucize sorusu, derecelendirme soruları,istisna durumların belirlenmesi, yeniden çerçeveleme, geri bildirim ve iltifat gibi teknikler aracılığıyla annenin çözüm üretme sürecine aktif katılımını desteklemektedir.Ebelik bakımında bu tekniklerin kullanılması, annenin güçlü yönlerinin ortaya çıkarılmasına, motivasyonunun artırılmasına ve emzirme sürecine daha aktif katılım göstermesine katkı sağlamaktadır. Literatürde,çözüm odaklı yaklaşım uygulanan annelerde emzirme başarısının arttığı,emzirme sorunlarının daha az yaşandığı,gebelik döneminde uygulanan müdahalelerin emzirme isteğini artırdığı ve lohusalık döneminde uygulanan programların emzirme sonuçlarını iyileştirdiği bildirilmektedir.Ayrıca randomize kontrollü çalışmalarda çözüm odaklı psikoeğitimin emzirme motivasyonunu artırdığı ve yetersiz süt algısını azalttığı gösterilmiştir.

Sonuç:Çözüm odaklı yaklaşım, ebelik bakımında annenin aktif katılımını destekleyen, emzirme sorunlarıyla baş etmesini kolaylaştıran ve emzirmenin sürdürülebilirliğini artıran etkili ve kanıta dayalı bir danışmanlık modelidir. Bu yaklaşımın ebelik uygulamalarına entegrasyonu, anne ve bebek sağlığının geliştirilmesine önemli katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: ebelik, ebelik bakımı, emzirme, çözüm odaklı yaklaşım

Bildiri No: 8451

Derleme Sözlü

The Effect of the Solution-Focused Approach on the Breastfeeding Process in Midwifery Care

merve afacan satıoğlu[1], esra nur kabakcı taş[2]

[1] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *eskisehir University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Aim:This review aims to examine the effect of the solution-focused approach (SFA) on the breastfeeding process within the scope of midwifery care and to highlight its role in managing breastfeeding-related problems.

Methods:This study is a literature review based on the evaluation of recent studies focusing on breastfeeding and the solution-focused approach.Research addressing postpartum breastfeeding problems,the core principles of the solution-focused approach, and its integration into midwifery care were analyzed. Results:The solution-focused approach emphasizes individuals' strengths, available resources, and achievable goals rather than focusing on problems.Techniques such as the miracle question,scaling questions,identifying exceptions,reframing, feedback,compliments,and cheerleading are used to encourage mothers' active participation in the solution-building process. Within this framework, midwives assume not only a caregiving role but also a guiding and empowering role that supports mothers' motivation and enhances their problem-solving abilities. Supporting small and sustainable changes contributes to long-term improvements in breastfeeding outcomes. Breastfeeding is a complex process influenced by both physiological and psychosocial factors. During the postpartum period, conditions such as mastitis, nipple problems, pain, perceived insufficient milk, and breastfeeding-related anxiety may negatively affect the continuity of breastfeeding. The reviewed studies indicate that the solution-focused approach is effective in managing these challenges. It facilitates active maternal involvement, strengthens positive coping strategies, and improves engagement in the breastfeeding process. Evidence from the literature shows that mothers who receive solution-focused interventions experience increased breastfeeding success, fewer breastfeeding problems, enhanced willingness to breastfeed during pregnancy, and improved outcomes in the postpartum period. Moreover, randomized controlled trials demonstrate that solution-focused psychoeducation increases breastfeeding motivation and reduces the perception of insufficient milk. Conclusion:The solution-focused approach is an effective and evidence-based counseling model in midwifery care that promotes mothers' active participation,facilitates coping with breastfeeding challenges,and enhances the sustainability of breastfeeding.Its integration into midwifery practice can significantly contribute to the improvement of maternal and infant health.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, Midwifery care, Breastfeeding, Solution-focused approach

Bildiri No: 8454

Sözlü Bildiri

Erken Yenidoğan Bakım Uygulamalarının Emzirme Başarısına Etkisi

Melike İkranur Çınar[1,*], Zeliha Burcu Yurtsal[2]

[1] *Yüksek Lisans Öğrencisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

[2] *Prof. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Giriş - Amaç: Erken yenidoğan bakım uygulamaları, emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu derleme, erken yenidoğan bakım uygulamalarının emzirme başarısı üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Bu derleme, PubMed ve Google Scholar veri tabanlarında literatür taraması yapılarak gerçekleştirilmiştir. “Erken yenidoğan bakımı”, “ten tene temas”, “rooming-in”, “emzirmenin başlatılması”, “emzirme başarısı”, “postpartum bakım” ve “ebelik bakım uygulamaları” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Erken yenidoğan bakım uygulamaları ile emzirme sonuçları arasındaki ilişkiyi inceleyen çalışmalar derlemeye dahil edilmiştir. Güncel literatür incelenerek kanıta dayalı yenidoğan bakım uygulamalarının emzirme başlatma, sürdürme ve başarı üzerindeki etkisi değerlendirilmiştir.

Bulgular: Güncel kanıtlar, doğumdan bir saat sonra ten tene temasın erken emzirme başlangıcını kolaylaştırdığını ve neonatal beslenme davranışını iyileştirdiğini göstermektedir. Anne-bebek aynı odada kalma uygulamaları, annenin bebek beslenme sinyallerine duyarlılığını artırmakta ve yalnızca anne sütü ile beslenme oranlarını yükseltmektedir. Çalışmalar, doğumdan sonraki ilk bir saat içinde emzirmenin başlamasının emzirmenin devamlılığı ile güçlü şekilde ilişkili olduğunu göstermektedir. Buna karşın anne-bebek ayrılığı ve erken formül mama desteği emzirme başarısını olumsuz etkilemektedir. Ayrıca sağlık profesyonelleri tarafından verilen emzirme danışmanlığı ve desteği, maternal özgüveni ve emzirme süresini artırmaktadır.

Sonuç: Erken yenidoğan bakım uygulamaları, emzirme başarısının temel belirleyicileridir. Kanıta dayalı postpartum bakım uygulamalarının güçlendirilmesi, yalnızca anne sütü ile beslenme oranlarını ve anne-bebek sağlığını iyileştirebilir. Ebeler bu uygulamaların desteklenmesinde merkezi bir role sahiptir.

Anahtar Kelimeler: " Erken yenidoğan bakımı, emzirme başarısı, ten tene temas, anne-bebek aynı odada kalma, ebelik bakımı "

Bildiri No: 8454

Sözlü Bildiri

The Impact of Early Newborn Care Practices on Breastfeeding Success

Melike İkranur Çınar[1], Zeliha Burcu Yurtsal[2]

[1] *Master's Student, Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Türkiye*

Introduction - Aim: Early newborn care practices play a critical role in the initiation and continuation of breastfeeding. This review aimed to examine the impact of early newborn care practices on breastfeeding success.

Materials - Methods: This review was conducted through a literature search in PubMed and Google Scholar databases. The keywords used were "early newborn care," "skin-to-skin contact," "rooming-in," "breastfeeding initiation," "breastfeeding success," "postpartum care," and "midwifery care practices." Studies examining the relationship between early newborn care practices and breastfeeding outcomes were included in the review. Recent literature was systematically analyzed to evaluate the impact of evidence-based newborn care interventions on breastfeeding initiation, continuation, and success.

Results: Current evidence shows that skin-to-skin contact within one hour after birth facilitates early initiation of breastfeeding and improves neonatal feeding behavior. Rooming-in practices increase maternal responsiveness to infant feeding cues and enhance exclusive breastfeeding rates. Studies indicate that initiation of breastfeeding within the first hour after birth is strongly associated with sustained breastfeeding continuity. In contrast, mother–infant separation and early formula supplementation negatively affect breastfeeding success. In addition, breastfeeding counseling and support provided by healthcare professionals improve maternal confidence and increase breastfeeding duration.

Conclusion: Early newborn care practices are key determinants of breastfeeding success. Strengthening evidence-based postpartum care interventions may improve exclusive breastfeeding rates and maternal-infant health outcomes. Midwives have a central role in supporting these practices.

Anahtar Kelimeler: " Early newborn care, breastfeeding success, skin-to-skin contact, rooming-in, midwifery care "

Bildiri No: 8463

Derleme Sözlü

Doğumda Fetal Malpozisyonların Yönetiminde Spinning Babies® Yaklaşımı

Nihal AYDIN[1], Dilara GÜL[1,*]

[1] *Kastamonu Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Bu derlemenin amacı, doğum sırasında fetal baş rotasyonunu desteklemeye yönelik maternal pozisyon temelli yaklaşımları, özellikle Spinning Babies® yaklaşımı çerçevesinde incelemek ve ebelik uygulamalarındaki yerini değerlendirmektir. Doğum eyleminde fetal başın optimal pozisyonda olması, doğumun ilerleyişi ve maternal-neonatal sonuçlar açısından kritik öneme sahiptir. Buna karşılık fetal malpozisyonlar, doğum süresinin uzaması, müdahale oranlarının artması ve çeşitli obstetrik komplikasyonlarla ilişkilidir. Literatürde maternal pozisyon değişikliklerinin pelvik biyomekaniği etkileyerek fetal başın daha uygun pozisyona rotasyonunu destekleyebileceği belirtilmektedir. Özellikle Spinning Babies® yaklaşımı kapsamında uygulanan pozisyon ve tekniklerin, fetüsün oksiput anterior pozisyona yerleşmesini kolaylaştırabileceği öne sürülmektedir. Mevcut bulgular, bu yaklaşımın özellikle maternal konfor ve doğum deneyimi üzerinde olumlu katkılar sağladığını göstermektedir. Sonuç olarak Spinning Babies® yaklaşımı, non-invaziv ve fizyolojik doğumu destekleyen bir yöntem olarak umut verici görünmekle birlikte, klinik etkinliğinin net olarak ortaya konulabilmesi için daha güçlü bilimsel kanıtlara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spinning Babies®, fetal baş rotasyonu, fetal malpozisyon, maternal pozisyon, ebelik bakımı

Bildiri No: 8463

Derleme Sözlü

Spinning Babies® Approach in the Management of Fetal Malpositions During Labor

Nihal AYDIN[1], Dilara GÜL[1]

[1] *Kastamonu University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: The aim of this review is to examine maternal position–based approaches that support fetal head rotation during labor, with a particular focus on the Spinning Babies® approach, and to evaluate their role in midwifery practice. The optimal positioning of the fetal head during labor is critical for the progression of labor and for favorable maternal and neonatal outcomes. In contrast, fetal malpositions are associated with prolonged labor, increased intervention rates, and various obstetric complications. The literature suggests that changes in maternal position may influence pelvic biomechanics and facilitate the rotation of the fetal head into a more favorable position. In particular, techniques used within the Spinning Babies® approach are proposed to promote the transition of the fetus into the occiput anterior position. Current evidence indicates that this approach may contribute positively to maternal comfort and the overall childbirth experience. In conclusion, the Spinning Babies® approach appears to be a promising non-invasive method that supports physiological childbirth; however, stronger scientific evidence is needed to clearly establish its clinical effectiveness.

Anahtar Kelimeler: Spinning Babies®, fetal head rotation, fetal malposition, maternal position, midwifery care

Bildiri No: 8500

Sözlü Bildiri

Üniversite Öğrencilerinde Çevre Sağlık Okuryazarlığı ile İklim Değişikliği Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişki

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar[1,*], Nihal Sunal[2]

[1] *Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi*

[2] *Istanbul Medipol University*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, gençlerin çevre sağlığı okuryazarlığı düzeyleri ile iklim değişikliği kaygısı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Ayrıca her iki değişkenin sosyodemografik özellikler ile iklim değişikliği ve çevre kirliliğine ilişkin bilgi/eğitim durumuna göre farklılaşıp farklılaşmadığı değerlendirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, sağlık alanında öğrenim gören 340 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulu ve Sağlık Bilimleri Yüksekokulu öğrencilerinden toplanmıştır. Araştırmanın veri toplama aşaması yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak 01.09.2025 ve 28.02.2026 tarihleri arasında tamamlanmıştır. Veriler sosyodemografik bilgi formu, İklim Değişikliği Kaygı Ölçeği ve Çevre Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği ile toplanmıştır. Analizde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 19,95±1,61 olup %87,9'u kadındır. Katılımcılar ameliyathane hizmetleri, beslenme ve diyetetik, diyaliz teknikerliği, ebelik, fizyoterapi ve rehabilitasyon, odyoloji ile tıbbi dokümantasyon ve sekreterlik bölümlerinde öğrenim görmekte olup en yüksek oran ebelik bölümündedir (%42,9). İklim değişikliği kaygı puan ortalaması 35,12±10,29, çevre sağlığı okuryazarlığı puan ortalaması 84,45±24,00'dır. İklim değişikliği kaygısı ile çevre sağlığı okuryazarlığı toplam puanı arasında pozitif yönde yüksek düzeyde anlamlı ilişki saptanmıştır ($r=0,775$; $p<0,001$). Benzer biçimde bilgi, sağlık etkileri farkındalığı, çevresel maruziyet algısı ve davranış alt boyutları ile de anlamlı pozitif korelasyon bulunmuştur. İklim değişikliği ile ilgili eğitim alan ve günlük yaşamında iklim değişikliği/çevre kirliliği konusunda duyarlı davranış gösterdiğini belirten öğrencilerin her iki ölçek puanları anlamlı düzeyde daha yüksektir. Regresyon analizinde çevre sağlığı okuryazarlığı davranış alt boyutu ($\beta=0,518$; $p<0,001$) ve çevresel maruziyet algısı ($\beta=0,103$; $p=0,027$) iklim değişikliği kaygısını anlamlı olarak yordamıştır. Ayrıca iklim değişikliği kaygısı, çevre sağlığı okuryazarlığının en güçlü yordayıcısıdır ($\beta=0,766$; $p<0,001$).

Sonuç: Bulgular, çevre sağlığı okuryazarlığı arttıkça iklim değişikliği kaygısının da arttığını göstermektedir. Gençlerde çevresel farkındalığı ve koruyucu davranışları güçlendirmeye yönelik eğitim programlarının yaygınlaştırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çevre sağlığı okuryazarlığı, iklim değişikliği kaygısı, gençler, İklim değişikliği, ebelik.

Bildiri No: 8500

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Environmental Health Literacy and Climate Change Anxiety Levels Among University Students

Bilge Nur Yıldırım Bayraktar[1], Nihal Sunal[2]

[1] *Kocaeli Health and Technology University*

[2] *Istanbul Medipol University*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the relationship between environmental health literacy and climate change anxiety among young people. It also assessed whether these variables differed according to sociodemographic characteristics and participants' knowledge and training regarding climate change and environmental pollution.

Materials - Methods: The study was conducted with 340 students enrolled in health-related programs at the School of Health Sciences and the Vocational School of Health Services of Istanbul Medipol University. Data were collected through face-to-face interviews between September 1, 2025, and February 28, 2026. A sociodemographic information form, the Climate Change Anxiety Scale, and the Environmental Health Literacy Scale were used. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way ANOVA, Pearson correlation, and linear regression analyses were performed.

Results: The mean age of the participants was 19.95±1.61 years, and 87.9% were female. Students were enrolled in operating room services, nutrition and dietetics, dialysis technology, midwifery, physiotherapy and rehabilitation, audiology, and medical documentation and secretarial studies; the largest group was midwifery students (42.9%). The mean climate change anxiety score was 35.12±10.29, and the mean environmental health literacy score was 84.45±24.00. A strong positive correlation was found between climate change anxiety and total environmental health literacy ($r=0.775$, $p<0.001$). Significant positive correlations were also observed with the subdimensions of knowledge, awareness of health effects, perception of environmental exposure, and behavior. Students who had received education on climate change and those reporting environmentally sensitive behaviors in daily life had significantly higher scores on both scales. In regression analysis, the behavior subdimension ($\beta=0.518$, $p<0.001$) and perception of environmental exposure ($\beta=0.103$, $p=0.027$) significantly predicted climate change anxiety. Climate change anxiety was also the strongest predictor of environmental health literacy ($\beta=0.766$, $p<0.001$).

Conclusion: Higher environmental health literacy was associated with higher climate change anxiety. Expanding educational programs may enhance environmental awareness and protective behaviors among young people.

Anahtar Kelimeler: Environmental health literacy, climate change anxiety, young people, climate change, midwifery.

Bildiri No: 8511

Sözlü Bildiri

Üreme Çağındaki Bireylerde Sağlık Okuryazarlığı ile Bulaşıcı Hastalıklar Risk Farkındalığı ve Korunma Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi

Nursel Demirel[1,*], Bihter AKIN[1]

[1] *Selçuk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Üreme çağındaki bireylerde sağlık okuryazarlığı, bulaşıcı hastalıklara ilişkin risk farkındalığı ve korunma davranışlarının geliştirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Sağlık okuryazarlığının artmasıyla birlikte bulaşıcı hastalıkların önlenmesine yönelik farkındalık ve korunma davranışlarının da olumlu yönde etkilendiği düşünülmektedir. Bu araştırma, üreme çağındaki bireylerde sağlık okuryazarlığı düzeyi ile bulaşıcı hastalık risk farkındalığı ve korunma davranışları arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu tanımlayıcı ve ilişki arayıcı çalışma, Türkiye genelinde 15 Şubat 2026–15 Haziran 2026 tarihleri arasında çevrimiçi yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini 18–45 yaş aralığındaki toplam 551 kişi oluşturmuştur. Veriler, Tanıtıcı Özellikler Bilgi Formu, Sağlık Okuryazarlığı Değerlendirme Ölçeği (SOYDÖ) ve Bulaşıcı Hastalıklar Risk Farkındalığı ve Korunma Ölçeği (BHRFKÖ) kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 20.0 programı kullanılmış ve istatistiksel olarak anlamlılık düzeyi p<o,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 25.41±7.18 (min=18, max=45) olup %80,6' sının kadın, %79,3' ünün üniversite ve üzeri öğrenim durumuna sahip olduğu %43,4' ünün bulaşıcı hastalıklar hakkında bilgi düzeyinin orta olduğu ve %57,7' sinin bu bilgileri doktor, hemşire, ebe vb. sağlık personeli tarafından duydukları belirlenmiştir. SOYDÖ toplam puan medyanı 45,50 (min. 14,00-max. 88,00) ve BHRFKÖ toplam puan medyanı 145,00 (min. 54,00- max. 180,00) olarak bulunmuştur. SOYDÖ ve BHRFKÖ arasında tüm alt boyutlar ve toplam puanlar açısından pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur (p<0,05).

Sonuç: Araştırma sonucu, üreme çağındaki bireylerin sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça bulaşıcı hastalıklara yönelik risk farkındalığı ve korunma davranışlarının arttığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: "Sağlık okuryazarlığı, bulaşıcı hastalıklar, risk farkındalığı ve korunma"

Bildiri No: 8511

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Health Literacy and Infectious Disease Risk Awareness and Prevention in Individuals of Reproductive Age

Nursel Demirel[1], Bihter AKIN[1]

[1] *Selçuk University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Health literacy plays an important role in the development of risk awareness regarding infectious diseases and preventive behaviors among individuals of reproductive age. It is thought that as health literacy increases, awareness and preventive behaviors related to the prevention of infectious diseases are also positively affected. This study aimed to determine the relationship between health literacy level and infectious disease risk awareness and preventive behaviors among individuals of reproductive age.

Materials - Methods: This descriptive and correlational study was conducted online throughout Turkey between February 15, 2026, and June 15, 2026. The study population consisted of 551 individuals aged 18–45 years. Data were collected using the Descriptive Characteristics Information Form, the Health Literacy Assessment Scale (HLAS), and the Infectious Diseases Risk Awareness and Prevention Scale (IDRAPS). Data were analyzed using SPSS version 20.0, and the level of statistical significance was set at $p<0.05$.

Results: The mean age of the participants was 25.41±7.18 (min=18, max=45), and 80.6% were female, 79.3% had a university or higher education level, 43.4% reported a moderate level of knowledge about infectious diseases, and 57.7% stated that they obtained this information from healthcare professionals such as physicians, nurses, and midwives. The median total score of HLAS was 45.50 (min=14.00, max=88.00), and the median total score of IDRAPS was 145.00 (min=54.00, max=180.00). Statistically significant positive correlations were found between HLAS and IDRAPS in all sub-dimensions and total scores ($p<0.05$).

Conclusion: The results of the study indicate that as health literacy increases among individuals of reproductive age, their infectious disease risk awareness and preventive behaviors also increase.

Anahtar Kelimeler: "Health literacy, ınfectious diseases, risk awareness and prevention"

Bildiri No: 8561

Sözlü Bildiri

Genç Kadınlarda Influencer Tutumları ve E-Sağlık Okuryazarlığının Genital Hijyen Davranışları Üzerine Etkisi

Nisanur Balıdede[1,*], Edanur Alp[1], Miraç Aksoy[1], Yasemin Hamlacı Başkaya[1]

[1] *Sakarya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Günümüzde sosyal medya platformlarının kullanımı artmıştır ve sağlıkla ilgili bilgiye erişimde önemli bir noktaya gelmiştir. Sosyal medya ve influencer içerikleri, sağlıkla ilgili kararlar üzerinde giderek daha etkili olmaktadır. Özellikle genital hijyen gibi hassas alanlarda bu etkinin önemi artmaktadır. Bu çalışma, genç kadınlarda influencer tutumları ve e-sağlık okuryazarlığının genital hijyen davranışları üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı-kesitsel tipte planlanmış olup 18-30 yaş aralığında sosyal medya kullanan 223 kadın üzerinde çevrim içi olarak gerçekleştirilmiştir. Alınan etik kurul izninin ardından veriler 1 Mart- 15 Nisan 2026 tarihleri arasında toplanmıştır. Veriler Influencer Tutum Ölçeği, E-Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği ve Genital Hijyen Davranışları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 21,17±1,75 olup günlük sosyal medya kullanım süresi 5,20±2,45 saattir. Katılımcıların büyük çoğunluğu Instagram kullanmaktadır (%80,3) . Öğrenim durumu, çalışma durumu ve yaşanılan yere göre influencer tutumları, e-sağlık okuryazarlığı ve genital hijyen davranış puanları açısından anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Genital hijyen davranış puanlarının gelir durumuna göre anlamlı farklılık gösterdiği ve geliri giderinden az olanların puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,001$). Korelasyon analizinde influencer tutumları ile genital hijyen davranışları arasında negatif ($r=-0,228$, $p=0,001$), e-sağlık okuryazarlığı ile pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=0,283$, $p<0,001$). Çoklu regresyon analizinde model anlamlı bulunmuş ($F(2,220)=18,532$, $p<0,001$) ve varyansın %14,4'ünü açıklamıştır. İnfluencer tutumlarının genital hijyen davranışları üzerinde negatif yönde anlamlı bir etkisi olduğu, yani influencer tutum puanı arttıkça genital hijyen davranış puanlarının azaldığı; buna karşılık e-sağlık okuryazarlığının pozitif yönde anlamlı bir etkisi olduğu, yani e-sağlık okuryazarlığı arttıkça genital hijyen davranışlarının iyileştiği belirlenmiştir ($p<0,001$).

Sonuç: Elde edilen bulgular doğrultusunda influencer tutumlarının genital hijyen davranışlarını olumsuz yönde etkilediği, e-sağlık okuryazarlığının ise olumlu yönde katkı sağladığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda e-sağlık okuryazarlığının artırılması ve sosyal medya içeriklerine eleştirel yaklaşım geliştirilmesi önemli olabilir.

Anahtar Kelimeler: Influencer, e-sağlık okuryazarlığı, genital hijyen, sosyal medya

Bildiri No: 8561

Sözlü Bildiri

The Effect of Influencer Attitudes and E-Health Literacy on Genital Hygiene Behaviors Among Young Women

Nisanur Balıdede[1], Edanur Alp[1], Miraç Aksoy[1], Yasemin Hamlacı Başkaya[1]

[1] *Sakarya University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: The use of social media platforms has increased significantly and has become an important source of health-related information. Influencer content increasingly affects individuals' health decisions, especially in sensitive areas such as genital hygiene. This study aimed to examine the effect of influencer attitudes and e-health literacy on genital hygiene behaviors among young women.

Materials - Methods: This descriptive-cross-sectional study was conducted online on 223 women aged 18-30 who use social media. Following ethical committee approval, data were collected between March 1 and April 15, 2026. Data were collected using the Influencer Attitude Scale, the E-Health Literacy Scale, and the Genital Hygiene Behaviors Scale. Descriptive statistics, Pearson correlation, and multiple linear regression analysis were used to analyze the data.

Results: The mean age of the participants was 21.17±1.75 years, and the average daily social media usage time was 5.20±2.45 hours. The majority of participants used Instagram (80.3%). No significant differences were found in influencer attitudes, e-health literacy, and genital hygiene behavior scores according to education level, employment status, or place of residence ($p>0.05$). Genital hygiene behavior scores differed significantly according to income status, with higher scores among those whose income was lower than their expenses ($p=0.001$). Correlation analysis showed a negative relationship between influencer attitudes and genital hygiene behaviors ($r=-0.228$, $p=0.001$) and a positive relationship between e-health literacy and genital hygiene behaviors ($r=0.283$, $p<0.001$). Multiple regression analysis indicated that the model was significant ($F(2,220)=18.532$, $p<0.001$) and explained 14.4% of the variance. Influencer attitudes had a significant negative effect on genital hygiene behaviors, while e-health literacy had a significant positive effect ($p<0.001$).

Conclusion: The findings indicate that influencer attitudes negatively affect genital hygiene behaviors, whereas e-health literacy contributes positively. Increasing e-health literacy and promoting a critical approach to social media content may improve genital hygiene behaviors.

Anahtar Kelimeler: Influencer, e-health literacy, genital hygiene, social media

Bildiri No: 8578

Sözlü Bildiri

Doğum ve Kadın Sağlığı Hizmetlerinde Meslekler Arası İş Birliği: Ebelik ve Hemşirelik

Kübranur KÜÇÜKDAĞ[1,*], Seda SERHATLIOĞLU[1]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Meslekler arası iş birliği, sağlık hizmetlerinde bakım kalitesini artıran, hasta güvenliğini güçlendiren ve ekip içi iletişimi geliştiren temel bir unsurdur. Özellikle doğum ve kadın sağlığı hizmetlerinde ebeler ve hemşireler, bakım sürecinde en fazla etkileşimde bulunan profesyonellerdir. Bu nedenle iş birliği algılarının erken dönemde, yani lisans eğitimi sırasında geliştirilmesi kritik öneme sahiptir. Ancak literatürde ebelik ve hemşirelik öğrencileri arasında iş birliğini doğrudan inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu çalışma, doğum ve kadın sağlığı hizmetleri bağlamında ebelik ve hemşirelik öğrencilerinin meslekler arası iş birliği algılarını belirlemek ve bu algıyı etkileyen faktörleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı tipte gerçekleştirilen çalışmaya, katılmayı kabul eden toplam 149 öğrenci dahil edilmiştir. Veriler, sosyodemografik bilgi formu ve 23 maddeden oluşan meslekler arası iş birliği ölçeği ile toplanmıştır. Ölçek 1–5 likert tipinde puanlanmış olup toplam puan üzerinden analiz edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve karşılaştırmalı testler kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %91,3'ü kadın, %69,1'i ebelik öğrencisidir ve yaş ortalaması 20,88±1,95'tir. Ölçeğin toplam puan ortalaması 86,79±17,95 olup güvenirlik katsayısı oldukça yüksek bulunmuştur (Cronbach's α=0,976). Bölüm, üniversite türü, sınıf düzeyi, staj ve klinik deneyim gibi değişkenlere göre iş birliği algısında anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Buna karşın staj sürecinde sorun yaşamayan öğrencilerin iş birliği algıları, sorun yaşayanlara göre anlamlı düzeyde daha yüksektir ($p=0,015$).

Sonuç: Çalışma bulguları, meslekler arası iş birliği algısının demografik değişkenlerden bağımsız olduğunu, ancak klinik deneyim sırasında yaşanan etkileşimlerin belirleyici rol oynadığını göstermektedir. Özellikle olumlu staj deneyimlerinin desteklenmesi, ebelik ve hemşirelik öğrencileri arasında iş birliğini güçlendirecek kritik bir strateji olarak değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, eğitim programlarında ekip temelli uygulamaların artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: meslekler arası iş birliği, ebelik öğrencileri, hemşirelik öğrencileri, klinik eğitim

Bildiri No: 8578

Sözlü Bildiri

Interprofessional Collaboration in Maternal and Women's Health Services: Preliminary Findings from Midwifery and Nursing Students

Kübranur KÜÇÜKDAĞ[1], Seda SERHATLIOĞLU[1]

[1] *Antalya Bilim Üniversitesi*

Introduction - Aim: Interprofessional collaboration is a fundamental component that enhances quality of care, strengthens patient safety, and improves communication within healthcare teams. In maternal and women's health services, midwives and nurses are among the professionals who interact most closely with patients. Therefore, developing collaboration perceptions during undergraduate education is critically important. However, studies directly examining collaboration between midwifery and nursing students are limited. This study aimed to determine the perceptions of interprofessional collaboration among midwifery and nursing students and to examine the factors affecting these perceptions.

Materials - Methods: This descriptive cross-sectional study included 149 students who agreed to participate. Data were collected using a sociodemographic information form and a 23-item interprofessional collaboration scale. The scale was rated on a 5-point Likert scale, and analyses were conducted based on total scores. Descriptive statistics and comparative analyses were performed.

Results: Of the participants, 91.3% were female and 69.1% were midwifery students. The mean age was 20.88±1.95 years. The mean total scale score was 86.79±17.95, and the reliability coefficient was very high (Cronbach's α=0.976). No significant differences were found in collaboration perceptions based on department, university type, class level, internship status, or clinical experience ($p>0.05$). However, students who did not experience problems during clinical practice had significantly higher collaboration perception scores compared to those who did ($p=0.015$).

Conclusion: The findings indicate that interprofessional collaboration perception is not significantly influenced by demographic variables but is strongly associated with clinical interaction experiences. Supporting positive clinical experiences is a key strategy for strengthening collaboration between midwifery and nursing students. Therefore, incorporating more team-based practices into educational programs is recommended.

Anahtar Kelimeler: ınterprofessional collaboration, midwifery students, nursing students, clinical education

Bildiri No: 8626

Sözlü Bildiri

Ebelik Eğitiminde VR/AR Uygulamalarının Entegrasyonu ve Öğrenme Çıktılarına Etkisi

Berru Sena Beşevli[1,*], Ebru Çalışkan[2]

[1] *Karabük Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *Kocaeli Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Ebelik eğitimi, teorik bilginin klinik becerilerle bütünleştirilmesini ve etkili klinik karar verme yetkinliğini gerektiren uygulama ağırlıklı bir süreçtir. Geleneksel öğretim yöntemleri, doğum süreci gibi durumların öğretiminde sınırlı kalabilmektedir. Son yıllarda sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) teknolojileri, sağlık eğitiminde öğrenme deneyimini dönüştüren yenilikçi yaklaşımlar olarak öne çıkmaktadır. Bu teknolojiler, öğrencilerin güvenli ortamlarda klinik becerilerini geliştirmelerine ve karmaşık süreçleri kavramalarına olanak sağlamaktadır. Bu derlemenin amacı, VR/AR uygulamalarının ebelik eğitimine entegrasyonunu incelemek ve öğrenme çıktıları üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Gereç - Yöntem: Bu derleme, VR/AR teknolojilerinin sağlık ve ebelik eğitimindeki kullanımına ilişkin 2015-2026 yılları arasında yayımlanan ulusal ve uluslararası literatürün (PubMed, Scopus ve Google Scholar) incelenmesiyle oluşturulmuştur.

Bulgular: Literatür, VR/AR uygulamalarının ebelik eğitiminde öğrenme çıktıları üzerinde anlamlı iyileşmeler sağladığını göstermektedir. Özellikle AR destekli doğum simülasyonlarının, öğrencilerin klinik performans ve prosedürel becerilerini artırdığı, yeterlilik eşiğine ulaşan öğrenci oranını iki katına çıkardığı belirtilmektedir. Sanal gerçeklik temelli programların klinik bilgi düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı artışlar sağladığı ve uygulama sonrası klinik sonuçlara olumlu yansımalar oluşturabildiği görülmektedir. Ayrıca VR destekli immersif eğitim ortamlarının öğrencilerin özgüveni, empatik iletişimini, klinik karar verme becerilerini, derse katılımını ve öğrenme motivasyonunu belirgin şekilde geliştirdiği vurgulanmaktadır. Sistematik derlemeler, bu uygulamaların güvenli bir alan sunarak beceri tekrarını mümkün kıldığını ve karmaşık anatomik süreçlerin anlaşılmasını kolaylaştırdığını ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, çalışmalar yüksek maliyet, teknik altyapı gereksinimi, sınırlı erişim ve yan etkiler gibi temel sınırlılıkları da vurgulamaktadır. Mevcut literatürde uzun dönemli öğrenme çıktıları, klinik pratiğe transfer ve sürdürülebilirlik üzerine kanıtların sınırlı olduğu dikkati çekmektedir.

Sonuç: VR/AR teknolojileri, ebelik eğitiminde yenilikçi ve etkili öğrenme araçları olarak öne çıkmakta, özellikle klinik becerilerin geliştirilmesine önemli katkılar sağlamaktadır. Bu teknolojiler geleneksel eğitim yöntemlerinin yerine geçmekten ziyade tamamlayıcı rol üstlenmektedir. Uygulamaların müfredata entegrasyonu, öğrencilerin klinik yeterliliklerini artırabilir. Ancak etkin kullanım standartlarının geliştirilmesi ve uzun dönemli etkilerinin araştırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, sanal gerçeklik, artırılmış gerçeklik, simülasyon

Bildiri No: 8626

Sözlü Bildiri

Integration of VR/AR Applications in Midwifery Education and Their Impact on Learning Outcomes

Berru Sena Beşevli[1], Ebru Çalışkan[2]

[1] *Karabuk University, Institute of Graduate Studies*

[2] *Kocaeli Health and Technology University, Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Midwifery education is a practice-oriented process requiring the integration of theoretical knowledge with clinical skills and effective decision-making. Traditional teaching methods may remain limited in teaching dynamic conditions like childbirth. Recently, virtual reality (VR) and augmented reality (AR) technologies have emerged as innovative approaches transforming health education. These technologies allow students to develop clinical skills and comprehend complex processes within safe environments. This review aims to examine the integration of VR/AR applications into midwifery education and evaluate their effects on learning outcomes.

Materials - Methods: This review was conducted by examining national and international literature (PubMed, Scopus, Google Scholar) published between 2015-2026 regarding VR/AR use in health and midwifery education.

Results: The literature demonstrates that VR/AR applications provide significant multidimensional improvements in midwifery learning outcomes. Particularly, AR-supported birth simulations enhance students' clinical performance and procedural skills, doubling the proportion of students reaching competency. Virtual reality-based programs show statistically significant increases in clinical knowledge and positive impacts on post-application clinical outcomes. Furthermore, VR-supported immersive environments significantly improve students' self-confidence, empathetic communication, clinical decision-making, course engagement, and motivation. Systematic reviews reveal these applications enable skill repetition by providing a safe space and facilitate understanding complex anatomical processes. However, studies also highlight fundamental limitations including high costs, technical infrastructure requirements, limited access, and side effects. Additionally, current literature lacks sufficient evidence regarding long-term learning outcomes, transfer to clinical practice, and sustainability.

Conclusion: VR/AR technologies stand out as innovative, effective learning tools in midwifery education, significantly contributing to clinical skill development. These technologies assume a complementary role rather than replacing traditional methods. Curriculum integration of these applications can increase students' clinical competencies. However, developing standards for effective use and investigating long-term effects are necessary.

Anahtar Kelimeler: Midwifery education, virtual reality, augmented reality, simulation

Bildiri No: 8677

Derleme Sözlü

Türk Halklarında Gebelik, Doğum ve Doğum Sonrası Dönemde Geleneksel Uygulamalar: Karşılaştırmalı Bir Derleme

ZULFIYYA NURALIYEVA[1,*], Nisanur Tuna[2]

[1] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, 3. Sinif Öğrencisi*

Özet Metin: Amaç:
Bu derlemenin amacı, Türk halklarında gebelik, doğum ve doğum sonrası döneme ilişkin geleneksel uygulamaları karşılaştırmalı olarak incelemektir.

Yöntem:
Çalışmada Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Türkiye'ye ilişkin literatür incelenmiştir. Uygulamalar gebelik, doğum ve doğum sonrası dönem başlıkları altında değerlendirilmiştir.

Bulgular:
İncelenen Türk halklarında gebelik ve doğum, yalnızca biyolojik bir süreç değildir. Aynı zamanda annenin korunması, bebeğin aileye kabulü ve kültürel belleğin aktarımıyla ilişkili bir geçiş dönemi olarak görülmektedir. Gebelik döneminde Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ve Türkiye'de benzer biçimde nazardan sakınma, ağır işlerden kaçınma, dua etme ve iyi dilekte bulunma gibi uygulamalar öne çıkmaktadır. Bebeğin cinsiyetini tahmin etmeye yönelik uygulamalar da yaygındır. Karın şekli, aşerme, annenin görünümü, yürüyüşü, yüzük, makas ve bıçak gibi sembolik nesneler bu amaçla yorumlanabilmektedir.

Doğum döneminde dua, alkış ve kolay doğum dilekleri ortak bir kültürel unsur olarak dikkat çekmektedir. Türkmenistan'da alkış adı verilen iyi dilek sözleri bu bağlamda belirgindir. Azerbaycan ve Türkiye'de lohusa kadın ve yenidoğan kırılgan kabul edilir. Nazar, albasma/halbasma ve kırkbasma gibi inanışlar koruyucu uygulamaları şekillendirir.

Doğum sonrası dönemde altı ülkede de kırk gün anlayışı güçlüdür. Azerbaycan'da çilə çıxarma, Kırgızistan'da kırk çıkarma ve kırk suyu, Özbekistan'da çilla, Kazakistan'da kyrkynan shygaru, Türkiye'de kırklama/kırk çıkarma uygulamaları bu anlayışın farklı adlarla sürdüğünü göstermektedir. Kazakistan'daki besik salu ve besik toy, Özbekistan'daki beshik to'yi/beshik tuy ve Türkiye'deki beşik uygulamaları bebeğin aileye kabulüyle ilişkilidir. Ayrıca Türkiye'de ezanla ad verme, mevlit, yarı kırk ve kırk uçurma gibi ritüeller öne çıkmaktadır.

Sonuç:
Bu uygulamalar anne ve bebeğin korunması, bebeğin aileye kabulü ve ortak kültürel belleğin sürdürülmesi

Anahtar Kelimeler: Türk halkları, gebelik, doğum, doğum sonrası dönem, geleneksel uygulamalar, geçiş dönemi ritüelleri, transkültürel karşılaştırma.

Bildiri No: 8677

Derleme Sözlü

Traditional Practices During Pregnancy, Childbirth, and the Postpartum Period Among Turkic Peoples: A Comparative Review

ZULFIYYA NURALIYEVA[1], Nisanur Tuna[2]

[1] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Third-Year Student*

Abstract Text: Objective:

The aim of this review is to comparatively examine traditional practices related to pregnancy, childbirth, and the postpartum period among Turkic peoples.

Method:

In this study, the literature on Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, Turkmenistan, and Türkiye was reviewed. The practices were evaluated under the themes of pregnancy, childbirth, and the postpartum period.

Findings:

Among the Turkic peoples examined, pregnancy and childbirth are not regarded solely as biological processes. They are also seen as transitional periods related to the protection of the mother, the acceptance of the baby into the family, and the transmission of cultural memory. During pregnancy, similar practices are observed in Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Uzbekistan, Turkmenistan, and Türkiye. These include protection from the evil eye, avoidance of heavy work, prayers, and expressions of good wishes. Practices for predicting the baby's sex are also common. The shape of the abdomen, food cravings, the mother's appearance, walking style, and symbolic objects such as rings, scissors, and knives may be interpreted for this purpose.

During childbirth, prayers, blessings, and wishes for an easy birth stand out as common cultural elements. In Turkmenistan, good-wish expressions known as alkış are particularly notable in this context. In Azerbaijan and Türkiye, the postpartum woman and the newborn are considered vulnerable. Beliefs such as the evil eye, albasma/halbasma, and kırkbasma shape protective practices.

In the postpartum period, the concept of forty days is strong in all six countries. Practices such as çilə çıxarma in Azerbaijan, kırk çıkarma and kırk suyu in Kyrgyzstan, çilla in Uzbekistan, kyrkynan shygaru in Kazakhstan, and kırklama/kırk çıkarma in Türkiye show that this belief continues under different names. Besik salu and besik toy in Kazakhstan, beshik to'yi/beshik tuy in Uzbekistan, and cradle-related practices in Türkiye are associated with the baby's acceptance into the family. In addition, rituals such as naming the baby with the call to prayer, mevlit, yarı kırk, and kırk uçurma are prominent in Türkiye.

These practices are important for protecting the mother and baby, accepting the baby into the family, and maintaining shared cultural memory.

Anahtar Kelimeler: Turkic peoples, pregnancy, childbirth, postpartum period, traditional practices, rites of passage, transcultural comparison.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8703

Sözlü Bildiri

Hemşirelik Öğrencilerinde Algılanan Stres Düzeyinin Yetkinlik Algısı Üzerine Etkisi

Tuğba Güngör[1], Başak Kızılkaya[1,*], Meysare Acar[1], Sena Çay[1], Kardelen Korkmaz[1]

[1] *Karabük Üniversitesi,Hemşirelik Bölümü,Karabük,Türkiye*

Giriş - Amaç: Stres, bireyin yaşamının parçası haline gelen ve doğru şekilde yönetilmesi gereken bir kavramdır. Hemşirelik bölümü öğrencileri eğitim sürecinde diğer üniversite öğrencilerine kıyasla daha fazla stresöre maruz kalmaktadır. Yetkinlik algısı, kaliteli hizmet sunumunda ve hataların azaltılmasında büyük öneme sahiptir. Uygulamalı bilimlerde öğrencilerin yetkinlik algısı, uygulama yapabildikleri ölçüde gelişmektedir. Öğrencilerin stres düzeyinin yüksek olması ve hata yapma korkusu gibi nedenler, eğitim süreçlerinde daha pasif kalmayı tercih etmelerine neden olabilmekte, bu durum yetkinlik algısının gelişmesini zorlaştırmakladır. Literatürde stresin olumlu/olumsuz etkilerinden bahsedilmekle birlikte stres algısının hemşirelik öğrencilerinin yetkinlik algısı üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmaya rastlanmamıştır. Çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde algılanan stres düzeyinin yetkinlik algısı üzerine etkisini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte tasarlanan çalışmaya başlamadan önce etik kurul izni, kurum izni ve katılımcıların yazılı ve sözlü izni alındı.Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte tasarlanan çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde algılanan stres düzeyinin yetkinlik algısı üzerine etkisini incelemektir. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul izni, kurum izni ve katılımcıların yazılı ve sözlü izni alındı. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen veri toplama formu aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı, uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edildi.

Bulgular: Çalışmada öğrencilerin stres algılarının (56,08±23,67) orta düzeyde, yetkinlik algılarının ise (246,82±34,75) yüksek düzeyde olduğu görüldü. Algılanan Stres Ölçeği toplam puanı ile Yetkinlik Ölçeği toplam puanı arasında pozitif yönlü ve zayıf düzeyde (r=0,184; p=0,021) ilişki saptandı. Algılanan stres toplam puanının, hemşirelik öğrencilerinin yetkinlik toplam puanını pozitif yönde ve anlamlı düzeyde yordadığı görüldü (p=0,021).

Sonuç: Sağlık bakım hizmetinin kalitesinin arttırılması ve hata oranlarının azaltılması amacıyla hemşirelik öğrencilerinin eğitiminde mesleğe atılmadan önce çok daha erken dönemlerde yetkinlik algısının geliştirilmesi, bu amaçla yetkinlik algısı üzerinde olumsuz etkisi olan stres faktörlerinin azaltılmasına yönelik stratejiler geliştirilmesi önerilebilir.

Bildiri No: 8703

Sözlü Bildiri

The Effect Of Perceived Stress Level On Competency Perception İn Nursing Students

Tuğba Güngör[1], Başak Kızılkaya[1], Meysare Acar[1], Sena Çay[1], Kardelen Korkmaz[1]

[1] *Karabük University,Department of Nursing,Karabük,Türkiye*

Introduction - Aim: Stress is a concept that becomes a part of an individual's life and needs to be managed correctly. Nursing students are exposed to more stressors during their education compared to students in other universities. Self-efficacy is of great importance in providing quality service and reducing errors. In applied sciences, students' self-efficacy develops to the extent that they can practice. High stress levels and fear of making mistakes can lead students to prefer a more passive approach during their education, making it difficult for their self-efficacy to develop. While the literature discusses the positive and negative effects of stress, no studies have been found that examine the effects of perceived stress on nursing students' perception of competence.The aim of this study is to examine the effect of perceived stress levels on self-efficacy perception in nursing students.

Materials - Methods: Before starting this descriptive and correlational study, ethical committee approval, institutional permission, and written and verbal consent from the participants were obtained. This descriptive and correlational study aims to examine the effect of perceived stress levels on competence perception in nursing students. Before starting the study, ethical committee approval, institutional permission, and written and verbal consent from participants were obtained. Data were collected through face-toface interviews using a data collection form developed by the researchers and analyzed using appropriate statistical methods.

Results: The study found that students' perceptions of stress were at a moderate level (56.08±23.67), while their perceptions of competence were at a high level (246.82±34.75). A positive and weak correlation (r=0.184; p=0.021) was found between the total score of the Perceived Stress Scale and the total score of the Competence Scale. The total perceived stress score was found to positively and significantly predict the total competence score of nursing students (p=0.021).

Conclusion: To improve the quality of healthcare and reduce error rates, it is suggested that nursing students' perceptions of competence should be developed much earlier in their education, before they enter the profession, and that strategies should be developed to reduce stress factors that negatively impact competence perception.

Bildiri No: 8759

Derleme Sözlü

Yardımcı üreme tekniklerinde etik sorunlar ve doğurganlığı koruyucu yaklaşımlar: ebelik perspektifinden güncel bir değerlendirme

Zeynep Çiftci Demirtaş[1,*], Filiz Ünal Toprak[2]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü*

[2] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Amaç: Bu derleme, yardımcı üreme tekniklerinde (YÜT) ortaya çıkan etik sorunları, doğurganlığı koruyucu yöntemleri ve gamet/embriyo kriyoprezervasyonu süreçlerine ilişkin güncel etik tartışmaları ebelik perspektifinden değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca gelişen teknolojilerin üreme sağlığı hizmetlerine etkisi ile ebelerin bu süreçteki etik sorumluluklarının ortaya konulması hedeflenmiştir. Yöntem: Bu çalışma anlatısal derleme olarak hazırlanmıştır. Literatür taraması PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında 2020–2026 yılları arasında yayımlanmış çalışmalar ile ulusal yasal düzenlemeler ve uluslararası rehberler doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Tarama kapsamında infertilite, yardımcı üreme teknikleri, fertilite koruma, embriyo dondurma, oosit bağışı, taşıyıcı annelik, preimplantasyon genetik tanı ve etik anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Bulgular tematik olarak sentezlenmiştir. Bulgular: Bulgular, yardımcı üreme tekniklerindeki teknolojik gelişmelerin infertilite yönetiminde önemli fırsatlar sunduğunu, ancak beraberinde etik ikilemleri de artırdığını göstermektedir. Gamet ve embriyo kriyoprezervasyonunda mülkiyet, kullanım süresi ve artan embriyoların geleceği; oosit ve sperm bağışında soy bağı, anonimlik ve sömürü riski; çoğul gebelikler ve fetal redüksiyonda yaşam hakkı ve zarar vermeme ilkesi; preimplantasyon genetik tanıda seçici uygulamalar ve cinsiyet tayinine ilişkin etik sorunlar öne çıkmaktadır. Taşıyıcı annelik ve uterus transplantasyonu ise özerklik, adalet ve bedenin metalaşması bağlamında tartışılmaktadır. Fertilite koruyucu yaklaşımlarda özellikle onkofertilite, adölesanlarda karar verme kapasitesi ve bilgilendirilmiş onam önemli etik konular arasındadır. Ebelerin danışmanlık, savunuculuk ve etik karar verme süreçlerinde kritik role sahip olduğu vurgulanmaktadır. Sonuç: Yardımcı üreme teknikleri ve fertilite koruma uygulamaları, klinik yararlarının yanında çok boyutlu etik ve hukuki değerlendirme gerektirmektedir. Kadın merkezli, hak temelli ve etik ilkelere dayalı yaklaşımların güçlendirilmesi; ebelerin bu süreçte etik danışmanlık rollerinin desteklenmesi ve ulusal politikaların güncel biyoteknolojik gelişmeler doğrultusunda gözden geçirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yardımcı üreme teknikleri, etik, fertilite koruma, kriyoprezervasyon, ebelik

Bildiri No: 8759

Derleme Sözlü

Ethical issues in assisted reproductive technologies and fertility-preserving approaches: a contemporary assessment from a midwifery perspective

Zeynep Çiftci Demirtaş[1], Filiz Ünal Toprak[2]

[1] *University of Health Sciences, Gülhane Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Aim: This review aims to evaluate the ethical issues arising in assisted reproductive technologies (ART), fertility preservation methods, and current ethical debates related to gamete/embryo cryopreservation from a midwifery perspective. It also seeks to present the impact of emerging technologies on reproductive health services and to highlight the ethical responsibilities of midwives in these processes. Method: This study was prepared as a narrative review. The literature search was conducted in PubMed, Scopus, and Google Scholar databases and was limited to studies published between 2020 and 2026, alongside national legal regulations and international guidelines. The search included the keywords infertility, assisted reproductive technologies, fertility preservation, embryo freezing, oocyte donation, surrogacy, preimplantation genetic testing, and ethics. Findings were synthesized thematically. Results: Findings indicate that technological advances in assisted reproductive technologies offer significant opportunities in infertility management, while also increasing ethical dilemmas. In gamete and embryo cryopreservation, issues related to ownership, duration of storage, and the future of surplus embryos remain prominent concerns. In oocyte and sperm donation, ethical issues related to lineage, anonymity, and risk of exploitation are emphasized. Multiple pregnancies and fetal reduction raise concerns regarding the right to life and the principle of non-maleficence. In preimplantation genetic testing, selective practices and sex selection emerge as major ethical debates. Surrogacy and uterus transplantation are discussed in the context of autonomy, justice, and commodification of the body. In fertility preservation approaches, particularly in oncofertility, decision-making capacity in adolescents and informed consent are among the key ethical concerns. Midwives are highlighted as having a critical role in counseling, advocacy, and ethical decision-making processes. Conclusion: Assisted reproductive technologies and fertility preservation practices require multidimensional ethical and legal evaluation alongside their clinical benefits. Strengthening women-centered, rights-based, and ethically grounded approaches; supporting midwives' ethical counseling roles; and revising national policies in line with current biotechnological developments are recommended.

Anahtar Kelimeler: Assisted reproductive technologies, ethics, fertility preservation, cryopreservation, midwifery

Bildiri No: 8760

Derleme Sözlü

Mikroplastikler ve Plasenta: Plastikleşen Doğum

Nursema AKSÖZ[1,*], Gülseren DAĞLAR[2]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*

Özet Metin: Mikroplastikler, çapı 5 mm'den küçük plastik partiküller olup çevrede yaygın bulunmaları nedeniyle insan sağlığı açısından giderek artan bir risk unsuru olarak değerlendirilmektedir. Güncel araştırmalar, bu partiküllerin solunum, sindirim ve dermal yollarla insan vücuduna girebildiğini ve sistemik dolaşıma katılabildiğini göstermektedir. Bu durum, özellikle gebelik gibi hassas dönemlerde maternal ve fetal sağlık açısından önemli sonuçlar doğurabilmektedir. Bu derleme, mikroplastiklerin plasental geçiş mekanizmalarını ve olası etkilerini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Plasenta, gebelik süresince anne ve fetüs arasında madde alışverişini düzenleyen ve zararlı etkenlere karşı koruyucu bariyer görevi üstlenen kritik bir organdır. Geleneksel olarak güçlü bir bariyer olarak kabul edilmesine rağmen, alkol, bazı farmakolojik ajanlar ve çevresel toksinlerin plasentayı geçebildiği bilinmektedir. Son yıllarda yapılan çalışmalar, mikro ve nano boyuttaki partiküllerin de bu bariyeri aşabileceğini ortaya koymuştur. Plasental dokuda mikroplastik varlığının saptanması, bu partiküllerin fetüse ulaşabileceği olasılığını gündeme getirmiştir. Mikroplastiklerin plasenta üzerindeki etkilerinin, çoğunlukla oksidatif stres, inflamasyon ve endokrin bozucu mekanizmalar aracılığıyla gerçekleştiği düşünülmektedir. Bu süreçler, plasental fonksiyonların bozulmasına neden olarak fetal büyüme geriliği, düşük doğum ağırlığı, preterm doğum ve ölü doğum gibi olumsuz gebelik sonuçlarıyla ilişkili olabilir. Ayrıca plasenta, fetal programlama sürecinde merkezi bir rol oynadığından, bu tür maruziyetlerin bireyin yaşam boyu sağlık durumunu etkileyebileceği belirtilmektedir. Epidemiyolojik veriler, prenatal partikül maruziyetinin nörogelişimsel sonuçlar üzerinde de etkili olabileceğini göstermektedir. Sonuç olarak, mikroplastiklerin plasenta sağlığı üzerindeki etkilerinin anlaşılması, anne ve yenidoğan sağlığının korunması açısından kritik bir önem taşımaktadır. Ebeler, her türlü kriz ve değişen çevresel koşulda anne ve bebek sağlığını koruma sorumluluğunu üstlenen temel sağlık profesyonelleridir. Gebelerin çevresel risklere karşı bilinçlendirilmesi, mikroplastik maruziyetinin azaltılmasına yönelik danışmanlık hizmetlerinin sunulması ve koruyucu sağlık yaklaşımlarının yaygınlaştırılması ebelik bakımının önemli bir bileşeni haline gelmektedir. Ebeler, gebelik sürecinde yalnızca klinik izlem gerçekleştiren değil, aynı zamanda çevresel sağlık risklerini yöneten, farkındalık oluşturan ve sağlıklı nesillerin gelişimine katkı sağlayan kilit aktörler olarak bu alanda aktif rol üstlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Ebelik, Mikroplastik, Plasenta

Bildiri No: 8760

Derleme Sözlü

Microplastics and the Placenta: Plasticizing Birth

Nursema AKSÖZ[1], Gülseren DAĞLAR[2]

[1] *Yozgat Bozok University*

[2] *Sivas Cumhuriyet University*

Abstract Text: Microplastics, defined as plastic particles smaller than 5 mm, are increasingly recognized as a potential threat to human health due to their widespread environmental presence. Recent evidence indicates that these particles can enter the human body via inhalation, ingestion, and dermal exposure, subsequently reaching systemic circulation. This raises particular concern during pregnancy, a sensitive period in which both maternal and fetal health may be adversely affected. This review aims to evaluate the mechanisms underlying the placental translocation of microplastics and their potential impacts based on current literature.

The placenta is a critical organ that regulates the exchange of nutrients and waste products between the mother and fetus while acting as a protective barrier against harmful agents. Although traditionally considered an effective barrier, it is well established that substances such as alcohol, pharmacological agents, and environmental toxicants can cross the placental interface. Recent studies suggest that micro- and nanoscale particles may also translocate across this barrier. The detection of microplastics in placental tissue has raised concerns regarding their potential transfer to the fetal compartment.

Microplastics are thought to exert their effects primarily through oxidative stress, inflammation, and endocrine-disrupting mechanisms. These processes may impair placental function and could be associated with adverse pregnancy outcomes, including fetal growth restriction, low birth weight, preterm birth, and stillbirth. Moreover, given the central role of the placenta in fetal programming, such exposures may have long-term implications for health across the lifespan. Epidemiological evidence also suggests that prenatal particulate exposure may influence neurodevelopmental outcomes.

In conclusion, understanding the effects of microplastics on placental health is essential for protecting maternal and neonatal well-being. Midwives play a key role in raising awareness of environmental risks, reducing exposure, and promoting preventive health strategies, thereby contributing to healthier future generations.

Anahtar Kelimeler: Birth, Midwifery, Microplastics, Placenta

Bildiri No: 8762

Derleme Sözlü

Nicelikten Niteliğe: Türkiye'de Ebelik Eğitiminde Yetkinlik Temelli Yaklaşımın Dönüştürücü Rolü

Tuğba yılmaz esencan[1], Edibe çil[1,*], Senanur yılmaz[1], Zeynep Yılmazer[1], Elif rabia eryılmaz[1], Esmanur körsü[2]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

[2] *üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Ebelik eğitimi, anne ve yenidoğan sağlığının korunması açısından küresel sağlık sistemlerinin temel bileşenlerinden birini oluşturmaktadır. Türkiye'de son yıllarda yaşanan hızlı öğrenci kontenjan artışları, eğitim altyapısı ve klinik uygulama alanları üzerinde ciddi baskı oluşturmuş; bu durum eğitim kalitesinin korunmasını stratejik bir öncelik haline getirmiştir.

Bu derleme, Türkiye'de ebelik eğitiminin mevcut sorunlarını ve niteliğin sürdürülebilir biçimde korunmasına yönelik çözüm yaklaşımlarını yetkinlik temelli eğitim perspektifinden ele almaktadır. Ebelik Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (EBE-UÇEP 2025) ve Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM) standartları çerçevesinde eğitim programlarının yeniden yapılandırılması tartışılmaktadır. Mevcut literatür ve ulusal raporlar incelendiğinde; klinik uygulama alanlarındaki yetersizlik, yetkin eğitici açığı ve mentörlük sisteminin standardize edilmemesinin eğitim kalitesini tehdit eden başlıca etkenlerolduğu görülmektedir.

Yetkinlik temelli eğitim yaklaşımı; öğrenme çıktılarının bilişsel, psikomotor ve duyuşsal alanları kapsayacak biçimde yapılandırılmasını, simülasyon temelli eğitim, beceri laboratuvarları, problem temelli öğrenme ve Objektif Yapılandırılmış Klinik Sınav (OSCE) gibi kanıta dayalı yöntemlerin bütünleşik kullanımını önermektedir. Müfredatın en az %50'sinin klinik uygulamaya ayrılması, mentörlük sisteminin sertifikasyona dayalı olarak güçlendirilmesi ve üniversite-hastane iş birliği modellerinin yaygınlaştırılması kritik öneriler arasında yer almaktadır.

Sonuç olarak, Türkiye'de ebelik eğitiminde nicelik artışının kalite kaybına yol açmaması için yetkinlik temelli, standartlara uygun ve kanıta dayalı bir eğitim modelinin tüm programlarda hayata geçirilmesi zorunludur. Bu dönüşüm; anne-bebek sağlığının korunmasına ve ebelik mesleğinin ulusal ve uluslararası düzeyde güçlendirilmesine doğrudan katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, yetkinlik temelli eğitim, klinik uygulama, simülasyon, mentörlük

Bildiri No: 8762

Derleme Sözlü

From Quantity to Quality: The Transformative Role of a Competency-Based Approach in Midwifery Education in Turkey

Tuğba yılmaz esencan[1], Edibe çil[1], Senanur yılmaz[1], Zeynep yılmazer[1], Elif rabia eryılmaz[1], Esmanur körsü[1]

[1] *Üsküdar Üniversitesi*

Abstract Text: Midwifery education is a fundamental component of global health systems in terms of safeguarding the health of mothers and newborns. The rapid increase in student intake in Turkey in recent years has placed significant pressure on educational infrastructure and clinical training facilities; this situation has made maintaining the quality of education a strategic priority.

This review examines the current challenges facing midwifery education in Turkey and explores solutions aimed at sustainably maintaining quality from a competency-based education perspective. It discusses the restructuring of education programmes within the framework of the National Core Midwifery Education Programme (EBE-UÇEP 2025) and the standards of the International Confederation of Midwives (ICM). An examination of the current literature and national reports reveals that inadequacies in clinical practice settings, a shortage of qualified educators, and the lack of standardisation in the mentoring system are the primary factors threatening the quality of education.

The competency-based education approach recommends structuring learning outcomes to encompass cognitive, psychomotor and affective domains, and the integrated use of evidence-based methods such as simulation-based education, skills laboratories, problem-based learning and the Objective Structured Clinical Examination (OSCE). Key recommendations include allocating at least 50% of the curriculum to clinical practice, strengthening the mentoring system through certification, and promoting university-hospital collaboration models. Consequently, to ensure that the increase in the number of midwifery students in Turkey does not lead to a decline in quality, it is essential that a competency-based, standards-compliant and evidence-based education model is implemented across all programmes. This transformation will make a direct contribution to the protection of maternal and infant health and to the strengthening of the midwifery profession at both national and international levels.

Anahtar Kelimeler: Midwifery education, competency-based education, clinical practice, simulation, mentoring

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8779

Derleme Sözlü

GEBELİKTE BULAŞICI ENFEKSİYONLARIN YÖNETİMİNDE EBELİK BAKIMININ KRİTİK ROLÜ

İlayda Aygül GÖVEM[1,*], Yaren Buse CANTİMUR[2]

[1] *Karabük Üniversitesi*

[2] *Üsküdar Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Gebelikte anneden fetüse veya doğum sırasında anneden yenidoğana geçen, geçmesi mümkün olan bulaşıcı enfeksiyonlar TORCH enfeksiyonları olarak adlandırılmaktadır. TORCH enfeksiyonlarının anne, fetüs ve bebekte ciddi komplikasyonlara yol açması durumu, enfeksiyonların erken dönemde tespit ve tedavisini hayati bir önem haline getirmektedir. Bu derlemede amacımız yüksek morbidite ve mortaliteye sebep olan TORCH enfeksiyonlarının erken dönemde tespiti, tanısı ve tedavisi için ebelik bakımının kritik rolünü vurgulamaktır. Yöntem: Araştırmamızda Google Akademik ve PubMed arama motorlarından tarama yapılmıştır. Taramada "TORCH enfeksiyonları (TORCH infections) gebelik (pregnancy), mortalite (mortality), yenidoğan enfeksiyonları (neonatal infections), prenatal tarama (prenatal tarama), vertikal bulaşma (vertical transmission), fetal sağlık (fetal health) (, ebelik bakımı (midwifery care)" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Bulgular: Literatür taraması sonucunda TORCH enfeksiyonlarının bulaşı ve ebelik bakımı ile ilgili olanlar çalışmamıza dahil edilmiştir. TORCH enfeksiyonlarının, yüksek oranda geri dönülemez hastalıklara ve ölümlere sebep olduğu, bu sebeple küresel çapta ciddi bir halk sağlığı sorunu olarak ele alınması gerektiği görülmüştür. Özellikle bazı enfeksiyonların gebelikte asemptomatik seyretmesi durumu tanı gecikmesine yol açarak maternal ve fetal etkilenme riskini arttırmaktadır. Literatürde gebelerin enfeksiyonlara yönelik bilgi ve koruyucu davranış düzeyinin yetersiz olduğu vurgulanmaktayken sağlık eğitiminin oynadığı kritik role dikkat çekilmektedir. Sonuç: Ebeler prekonsepsiyonel dönem, gebelik, doğum ve doğum sonu dönemlerde kadınlar ve bebekler ile doğrudan çalışan sağlık profesyonelleri olarak bulaş öncesi ve sonrası dönemde verdikleri eğitim, danışmanlık, aşılama ve bağışıklama hizmetleri, düzenli antenatal takipler, bakım ve risk değerlendirmeleri ile enfeksiyonların erken teşhis edilmesi ve yayılımının önlenmesi açısından kritik rol üstlenmektedirler. Ebelerin bu kapsamlı rolleri doğrultusunda gebelikte bulaşıcı enfeksiyonların yönetiminde daha fazla rol alması gerektiği, multidisipliner yaklaşımların desteklenmesi ve gebelik izlemlerinde enfeksiyon yönetimine yönelik standart protokollerin uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: TORCH enfeksiyonları, gebelik, mortalite, yenidoğan enfeksiyonları, prenatal tarama, vertikal bulaşma, fetal sağlık, ebelik bakımı

Bildiri No: 8779

Derleme Sözlü

THE CRITICAL ROLE OF MIDWIFERY CARE IN THE MANAGEMENT OF INFECTIOUS DISEASES DURING PREGNANCY

İlayda Aygül GÖVEM[1], Yaren Buse CANTİMUR[2]

[1] *Karabuk University*

[2] *Uskudar University*

Abstract Text: Aim: Infectious diseases that are transmitted from mother to fetus during pregnancy or from mother to newborn during childbirth are referred to as TORCH infections. The fact that TORCH infections can lead to serious complications in the mother, fetus, and newborn makes early detection and treatment of these infections vital. This review aims to emphasize the critical role of midwifery care in the early detection, diagnosis, and treatment of TORCH infections, which are associated with high morbidity and mortality. Method: In this study, a literature search was conducted using Google Scholar and PubMed databases. The keywords used in the search included “TORCH infections,” “pregnancy,” “morbidity,” “neonatal infections,” “prenatal screening,” “vertical transmission,” “fetal health,” and “midwifery care.” Results: As a result of the literature review, studies related to the transmission of TORCH infections and midwifery care were included. It was found that TORCH infections lead to a high rate of irreversible diseases and deaths, and therefore should be considered a significant global public health issue. Particularly, the asymptomatic course of some infections during pregnancy leads to delays in diagnosis, increasing the risk of maternal and fetal complications. The literature highlights that pregnant women have insufficient knowledge and preventive behaviors regarding infections, emphasizing the critical role of health education. Conclusion: Midwives, as healthcare professionals who work directly with women and newborns during the preconceptional period, pregnancy, childbirth, and the postpartum period, play a critical role in the prevention and management of infections. Through education, counseling, vaccination and immunization services, regular antenatal follow-ups, care, and risk assessments provided before and after transmission, they contribute significantly to early diagnosis and prevention of the spread of infections. In line with these comprehensive roles, it is recommended that midwives take a more active role in the management of infectious diseases during pregnancy, that multidisciplinary approaches be supported, and that standardized protocols for infection management be implemented in antenatal care.

Anahtar Kelimeler: TORCH infections, pregnancy, morbidity, neonatal infections, prenatal screening, vertical transmission, fetal health, midwifery care

Bildiri No: 8824

Derleme Sözlü

PREKONSEPSİYONEL DÖNEMDEN POSTPARTUM SÜRECE GÜVENLİ BAĞLANMA VE EBELİK MÜDAHALELERİ

Gizem Aydemir[1], Bercis Doğan[1,*], Nazan Karahan[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet Metin: Bu çalışma, prekonsepsiyonel dönemden postpartum dönem sonuna kadar güvenli bağlanmanın sağlanması ve ebelerin müdahale stratejilerinin literatür ışığında incelenmesini amaçlamaktadır. Anne ve bebeği arasında zaman içerisinde gelişen, özel ve eşsiz bir ilişki türü olan bağlanma bebeğin sağlıklı büyümesini ve gelişmesini sağlamaktadır. Bağlanma, annenin ruh sağlığı, bebekle ilgili faktörler ve fiziksel ayrılık, doğum ve obstetrik faktörler, sosyal ve çevresel etkenler gibi pek çok faktörden etkilenmekte, oluşan bağ bozulmakta ya da yetersiz kalabilmektedir. Bağlanma sürecinin bozulması çocukta ilerleyen dönemlerde özgüven eksikliği, bilişsel ve dil gelişiminde gerilik, sosyal uyum problemleri ve yetişkinlikte yakın ilişki kurma zorlukları yaşamalarına neden olmaktadır. Perinatal süreçlerde süreçlerde anne ile temasta olan ebelerin bağlanmanın sağlıklı bir şekilde başlatılması ve sürdürülmesinde sorumlulukları bulunmaktadır. Bağlanmanın sağlıklı kurulmasında ebeler öncelikle erken dönemde istenmeyen ve plansız gebelik, adölesan gebelik, gebelik komplikasyonları, travmatik doğum gibi risk faktörlerini belirlemeli, yakından izlemeli ve stratejiler geliştirmelidir. Prekonsepsiyonel dönemde kadının gelecekteki bebeğiyle kuracağı bağın sağlıklı bir zeminde başlamasını sağlamalıdır. Prenatal dönemde, fetal farkındalığın artırılması, Leopold manevralarının anneye öğretilmesi, müzik, ninni dinletme ve psikoeğitim sınıfları; intrapartum dönemde erken ten teması ve pozitif bir doğum deneyimi gibi müdahalelerle bağlanmayı desteklemelidir. Postpartum dönemde ise kanguru bakımı ve bebek masajı gibi uygulamaların sağlanması, anne-bebek arasındaki güvenli bağı güçlendirecektir. Bu nedenle bağlanma sürecinin sağlıklı ilerlemesi için prekonsepsiyonel dönemden itibaren ebe liderliğinde yapılandırılmış psikoeğitim ve destek programlarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bağlanma, Prekonsepsiyonel Dönem, Prenatal Dönem, İntrapartum Dönem, Postpartum Dönem, Ebelik

Bildiri No: 8824

Derleme Sözlü

SECURE ATTACHMENT AND MİDWİFERY INTERVENTİONS FROM THE PRECONCEPTİON PERİOD TO THE POSTPARTUM PERİOD

Gizem Aydemir[1], Bercis Doğan[1], Nazan Karahan[1]

[1] *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Abstract Text: This study aims to examine the establishment of secure attachment from the preconception period through the end of the postpartum period and to analyze midwives' intervention strategies in light of the literature. Attachment, a special and unique type of relationship that develops over time between mother and baby, ensures the baby's healthy growth and development. Attachment is influenced by numerous factors, including the mother's mental health, factors related to the infant, physical separation, birth and obstetric factors, as well as social and environmental influences; as a result, the bond may be disrupted or remain inadequate. Disruption of the attachment process can lead to low self-esteem, delays in cognitive and language development, social adjustment problems, and difficulties forming close relationships in adulthood. Midwives who work with mothers during perinatal care have a responsibility to help initiate and maintain healthy bonding. To establish healthy bonding, midwives must first identify, closely monitor, and develop strategies for risk factors such as unwanted or unplanned pregnancies, adolescent pregnancies, pregnancy complications, and traumatic childbirth. During the preconception period, they should ensure that the bond the woman will form with her future baby begins on a healthy foundation. During the prenatal period, interventions such as increasing fetal awareness, teaching the mother Leopold maneuvers, playing music and lullabies, and offering psychoeducational classes; and during the intrapartum period, early skin-to-skin contact and a positive birth experience should support bonding. In the postpartum period, providing practices such as kangaroo care and infant massage will strengthen the secure bond between mother and baby. For this reason, it is recommended that structured psychoeducational and support programs led by midwives be widely implemented starting from the preconception period to ensure the healthy progression of the attachment process.

Anahtar Kelimeler: Attachment, Preconception Period, Prenatal Period, Intrapartum Period, Postpartum Period, Midwifery

Bildiri No: 8825

Derleme Sözlü

DOĞUM KORKUSUNUN SEZERYAN TERCİHİ ÜZERİNE ETKİSİ VE EBELİK MÜDAHALELERİ

Gizem AYDEMİR[1], Aleyna Burcu YARICI[1,*], Nazan KARAHAN[1]

[1] *SBÜ*

Özet Metin: Bu çalışma, doğum korkusunun sezaryen tercihi üzerindeki etkisini ve azaltılmasında ebelik müdahalelerini literatür ışığında incelemeyi amaçlamaktadır. Doğum korkusu, anne ve bebek sağlığını olumsuz etkileyen psikolojik bir bozukluktur. Literatürde en yaygın nedeni doğum ağrısı olarak bildirilse de çok boyutlu ve karmaşık bir yapıya sahip olup, temelinde birçok farklı fiziksel, psikolojik ve sosyal nedenden kaynaklanmaktadır. Doğum korkusu kadında anksiyete, depresyon, doğum sürecinden daha az memnuniyet ve doğum sonrası travmatik stres bozukluğuna neden olabilmektedir. Şiddetli doğum korkusu olan kadınlar doğum ağrısı, kontrol kaybı, perineal yaralanma ve bebeğin zarar görmesi gibi endişeler nedeniyle endikasyon olmaksızın sezaryen doğumu tercih edebilmektedir. Ebeler, gebelik öncesinden doğum sonuna kadar doğum korkusunun erken tanılanması ve yönetiminde önemli sorumlulukları bulunmaktadır. Doğum korkusunu erken dönemde sorgulamalı ve standart ölçme araçlarını (VAS, WIJMA vb.) kullanarak riskli gebeleri tespit etmelidir. Gebelik döneminde gebe okullarında doğum süreci ve müdahaleler hakkında bilgilendirilme sağlayarak bilinmezlikten kaynaklanan korkuyu azaltmalı ve şiddetli korku yaşayan kadınlara bireysel danışmanlık sağlamalıdır. Doğum eylemi süresince ebenin kadına sunduğu kesintisiz ve bütüncül destek; fiziksel, duygusal ve bilgilendirici alan açarak, güven ve kontrol duygusunu sağlar. Aynı zamanda sezaryen oranlarını azaltmaya yardımcı olur. Sonuç olarak; klinikte çalışan ebelerin doğum korkusu yönetiminde yetkinliklerinin artırılması, her gebenin profesyonel, sürekli ebe desteğine erişiminin sağlanması ve gebelik izlemlerine doğum korkusu taramasının entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Korkusu, Sezaryen, Ebelik

Bildiri No: 8825

Derleme Sözlü

THE EFFECT OF THE FEAR OF CHILDBIRTH ON CESAREAN SECTION PREFERENCE AND MIDWIFERY INTERVENTIONS

Gizem AYDEMİR[1], Aleyna Burcu YARICI[1], Nazan KARAHAN[1]

[1] *SBÜ*

Abstract Text: This study aims to examine the effect of fear of childbirth on the preference for cesarean section and the role of midwifery interventions in reducing this fear, based on the existing literature. Fear of childbirth is a psychological disorder that negatively affects the health of both mother and baby. Although the most commonly reported cause in the literature is labor pain, it is a multidimensional and complex condition rooted in a variety of physical, psychological, and social factors. Fear of childbirth can lead to anxiety, depression, reduced satisfaction with the birthing process, and postpartum post-traumatic stress disorder in women. Women with severe fear of childbirth may opt for a cesarean section without medical indication due to concerns such as labor pain, loss of control, perineal injury, and harm to the baby. Midwives have significant responsibilities in the early identification and management of fear of childbirth, from before pregnancy through to the end of labor. Fear of childbirth should be assessed early on, and high-risk pregnancies should be identified using standard assessment tools (VAS, WIJMA, etc.). During pregnancy, women should be educated about the labor process and interventions through prenatal classes to reduce fear stemming from uncertainty, and individual counseling should be provided to women experiencing severe fear. The continuous and holistic support provided by the midwife to the woman during labor fosters a sense of trust and control by addressing physical, emotional, and informational needs. It also helps reduce cesarean section rates. In conclusion, it is recommended that the competence of midwives working in clinics in managing fear of childbirth be enhanced, that every pregnant woman be provided with access to professional, continuous midwifery support, and that screening for fear of childbirth be integrated into prenatal care.

Anahtar Kelimeler: Fear Of Childbirth, Cesarean Section, Midwifery

Bildiri No: 8839

Derleme Sözlü

Sosyal Medyanın Gebeler Üzerindeki Etkileri: Bir Sistematik İnceleme

Çisem Baştarcan[1], Meryem Naz Yılmaz[1,*]

[1] *İstanbul Beykent Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı, sosyal medya kullanımının gebelik ve annelik sürecindeki kadınlar üzerindeki etkilerini literatür doğrultusunda incelemektir.
Yöntem: Bu sistematik derleme kapsamında literatür taraması, PICO yaklaşımı doğrultusunda Mart–Nisan 2026 tarihleri arasında Google Akademik ve PubMed veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama sürecinde Türkçe ve İngilizce olarak "gebelik", "sosyal medya" ve "doğum kaygısı" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Son beş yıl içerisinde yayımlanmış, tam metnine ulaşılabilen ve sosyal medyanın gebeler üzerindeki etkilerini inceleyen araştırma makaleleri dahil edilmiştir. Tarama sonucunda Google Akademik'te 4510, PubMed'de 161 olmak üzere toplam 4671 çalışmaya ulaşılmıştır. Çalışmalar öncelikle başlık ve özetlerine göre incelenmiş, yinelenen çalışmalar çıkarılmış ve dahil edilme kriterlerine uymayanlar elenmiştir. Nihai olarak 22 makale sistematik inceleme kapsamına alınmıştır.
Bulgular: İncelenen 22 çalışmanın 9'u tanımlayıcı, 7'si kesitsel, 2'si nitel araştırma ve 3'ü içerik analizi türündedir. Çalışmalarda sosyal medya kullanımının gebelik ve doğum sonrası dönemde; stres yönetimi, lohusalık süreci, doğum sonrası vücut değişimi, emzirme, bebek beslenmesi, aşılar ve anne beslenmesi gibi konularda bilgi edinme ve deneyim paylaşımı amacıyla kullanıldığı belirlenmiştir. Ayrıca sosyal medyanın; sosyal destek sağlama, sağlıklı yaşam davranışlarını geliştirme, kilo kontrolü, riskli davranışların azaltılması ve emzirme yönetimi gibi alanlarda etkili olduğu bildirilmiştir. Bununla birlikte, özellikle fazla kilolu/obez gebelerde diyet ve egzersiz uygulamalarına yönelik bilgi edinme amacıyla da kullanıldığı görülmektedir.
Sonuç: Literatür bulguları, sosyal medyanın gebelik ve doğum sonrası dönemde kadınlar için önemli bir bilgi ve destek kaynağı olduğunu göstermektedir. Sosyal medya, gebelerin hızlı bilgiye erişimini ve iletişimini kolaylaştırırken, aynı zamanda sağlık davranışlarını etkileyebilmektedir. Ancak bu bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği önemli bir konu olup, sağlık profesyonellerinin rehberliğinin sürdürülmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, sosyal medya, doğum kaygısı

Bildiri No: 8839

Derleme Sözlü

The Effects of Social Media on Pregnant Women: A Systematic Review

Çisem Baştarcan[1], Meryem Naz Yılmaz[1]

[1] *Istanbul Beykent University*

Abstract Text: Introduction and Aim: The aim of this study is to examine the effects of social media use on women during pregnancy and motherhood based on the existing literature. Methods: This systematic review was conducted using the PICO framework. A literature search was performed between March and April 2026 in Google Scholar and PubMed databases. The keywords “pregnancy,” “social media,” and “fear of childbirth” were used in both Turkish and English. Studies published within the last five years, with full-text access, and investigating the effects of social media on pregnant women were included. A total of 4,671 studies were identified (Google Scholar: 4,510; PubMed: 161). The studies were first screened by title and abstract, duplicates were removed, and those not meeting the inclusion criteria were excluded. Finally, 22 studies were included in the systematic review. Results: Of the 22 studies included, 9 were descriptive, 7 were cross-sectional, 2 were qualitative, and 3 were content analysis studies. The findings indicated that social media is used during pregnancy and the postpartum period for purposes such as stress management, postpartum care, body image after childbirth, breastfeeding, infant nutrition, vaccinations, and maternal nutrition. Additionally, social media was found to provide social support, promote healthy lifestyle behaviors, support weight control, reduce risky behaviors, and assist in breastfeeding management. It was also used by overweight/obese pregnant women to obtain information about diet and exercise. Conclusion: The findings suggest that social media is an important source of information and support for women during pregnancy and the postpartum period. While it facilitates rapid access to information and communication, it also has the potential to influence health behaviors. However, the accuracy and reliability of the information remain critical concerns, and guidance from healthcare professionals is essential.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, social media, fear of childbirth

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 8906

Sözlü Bildiri

Metropolde Bebek Arabası Kullanımı ve Yaşanan Durumların Belirlenmesi

GÜNAY ARSLAN[1], MERAL MUTLU[1], DERYA ESER[1], BERİVAN EFTELYA ÇATALTEPE[1], ÖZLEM TAPLI[2,*], SEDANUR ORAL[1]

[1] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ

[2] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTE

Giriş - Amaç: Metropollerde bebek arabası kullanımı, ebeveynlerin günlük yaşamını doğrudan etkileyen önemli bir konudur. Kamusal alanların erişilebilirliği, ulaşım kolaylığı ve ebeveyn dostu çevre düzenlemeleri yaşam kalitesini artırır. Bu araştırma, metropolde bebek arabası kullanan ebeveynlerin karşılaştıkları durumları ve kamusal alan kullanımında yaşadıkları güçlükleri belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte yürütüldü. Veriler, çevrim içi anket formu aracılığıyla 227 ebeveynden toplandı. Formda tanıtıcı özellikler, bebek arabası kullanım alışkanlıkları, kamusal alan ve ulaşım deneyimleri ile bebek arabası kullanımına ilişkin görüşler değerlendirildi

Bulgular: Katılımcıların bebeklerinin %53,7'si erkek, %46,3'ü kızdı. Bebeklerin en büyük kısmı 25-36 ay grubundaydı (%36,6). Bebek arabası kullanım süresinde en yüksek oran 13-24 ay grubunda görüldü (%36,6). En sık kullanılan bebek arabası türü çok yönlü/modüler araba (%43,6) olup bunu travel sistem (%39,2) izledi. Katılımcıların %57,7'si bebek arabasıyla haftada birkaç kez dışarı çıktığını, %85,9'u aynı anda yalnızca bir çocuk için bebek arabası kullandığını belirtti. Çocuğa bakım veren kişi en sık her iki ebeveyn (%60,4) olarak bildirildi. Bebek arabasıyla dışarı çıkış amacı en sık market/alışveriş (%34,8) oldu. Katılımcıların %59'u metropolde kamusal alanlarda bebek arabası kullanırken zorluk yaşadığını ifade etti. Kaldırımların uygunluğu (%39,2), rampaların yeterliliği (%43,2), kaldırım yüzeylerinin uygunluğu (%44,1), toplu taşıma duraklarının uygunluğu (%38,3) ve toplu taşıma araçlarına binmenin kolaylığı (%49,8) maddelerinde en yüksek oran kesinlikle katılmıyorum yanıtında görüldü

Sonuç: Sonuç olarak, metropolde bebek arabası kullanan ebeveynlerin kamusal alan ve ulaşım altyapısında belirgin erişim sorunları yaşadığı saptandı. Kaldırım, rampa, toplu taşıma ve kamusal bina girişlerinin ebeveyn dostu biçimde yeniden düzenlenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: "Metropol, Bebek arabası, Erişilebilirlik, Kamusal alan, Ebeveyn"

Bildiri No: 8906

Sözlü Bildiri

Determination Of Stroller Use and Related Experiences İn Metropolitan Areas

GÜNAY ARSLAN[1], MERAL MUTLU[1], BERİVAN EFTELTA ÇATALTEPE[1], DERYA ESER[1], ÖZLEM TAPLI[1]

[1] ÜSKÜDAR ÜNİVERSİTESİ

Introduction - Aim: Stroller use in metropolitan areas is an important issue directly affecting parents' daily lives. Accessible public spaces, convenient transportation, and parent-friendly urban arrangements improve quality of life. This study was conducted to determine the experiences of parents using strollers in metropolitan areas and the difficulties they encounter in public spaces.

Materials - Methods: The research was designed as a descriptive and cross-sectional study. Data were collected online from 227 parents using a questionnaire form. The form included descriptive characteristics, stroller use habits, experiences related to public spaces and transportation, and opinions about stroller use.

Results: Of the infants, 53.7% were boys and 46.3% were girls. The largest age group was 25–36 months (36.6%). The highest rate of stroller use duration was observed in the 13–24 month group (36.6%). The most commonly used stroller type was the modular stroller (43.6%), followed by the travel system stroller (39.2%). Among participants, 57.7% reported going out with a stroller several times a week, and 85.9% stated that they used a stroller for only one child at a time. The main caregiver was most commonly reported as both parents (60.4%). The most common reason for going out with a stroller was shopping (34.8%). In addition, 59% of the participants stated that they experienced difficulties using strollers in public areas in metropolitan settings. The highest response was strongly disagree for the suitability of sidewalks (39.2%), adequacy of ramps (43.2%), suitability of sidewalk surfaces (44.1%), suitability of public transportation stops (38.3%), and ease of boarding public transportation with a stroller (49.8%).

Conclusion: In conclusion, parents using strollers in metropolitan areas experience considerable accessibility problems in public spaces and transportation infrastructure. It is recommended that sidewalks, ramps, public transportation systems, and entrances to public buildings should be reorganized in a parent-friendly manner.

Anahtar Kelimeler: "Metropolitan area, Stroller, Accessibility, Public space, Parent"

Bildiri No: 8975

Sözlü Bildiri

Sağlık Çalışanlarının Sağlık Teknolojileri Değerlendirme (STD) Tutumlarının İncelenmesi: Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Örneği

Meral Kurt durmuş[1,*], ilknur Karagöl[2], Esra Çömezoğlu[3], Nihal Türkoğlu Önder[4], Arzu Kaplanoglu[5]

[1] *İstanbul Prof.Dr.Cemil Taşcıoğlu Şehir Hastanesi*

[2] *Başakşehir Çam Ve Sakura Şehir Hastanesi*

[3] *Sindirgi 2 Nolu ASM*

[4] *Bartin İl Sağlik Müdürlüğü*

[5] *İstanbul Eğitim ve Araştirma hastanesi*

Giriş - Amaç: Sağlık profesyonelleri, sağlık hizmet sunumunda geliştirilen teknolojilerin uygulama safhasındaki temel paydaşlarıdır. Sağlık teknolojilerindeki hızlı gelişmeler, bu teknolojilerin sistematik olarak değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Sağlık Teknolojileri Değerlendirme (STD), sağlık hizmetlerinde kullanılan uygulamaların etkililik, güvenlilik ve maliyet açısından analizini sağlayan önemli bir yaklaşımdır. Sağlık çalışanlarının STD'ye yönelik bilgi ve tutumları, bu sürecin etkinliği üzerinde belirleyici bir rol oynamaktadır.Bu araştırmanın temel amacı, bir eğitim ve araştırma hastanesinde görev yapan sağlık çalışanlarının sağlık teknolojileri değerlendirme (STD) tutumlarını analiz etmek ve demografik değişkenlerin bu tutumlar üzerindeki etkisini saptamaktır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte tasarlanan araştırmanın örneklemi, 312 sağlık çalışanından oluşmaktadır. Veriler; kapsam, farkındalık ve fayda olmak üzere üç alt boyuttan oluşan 23 maddelik "Sağlık Personeli Sağlık Teknolojileri Değerlendirme Tutum Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyon analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların toplam STD tutum puanı ortalaması 94,71±12,69 olarak belirlenmiştir. Ölçeğin Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı 0,941 ile mükemmel düzeyde bulunmuştur. Katılımcılar %37,5 oranında asistan doktor %11'i uzman hekim ve %45 oranında ebe ve hemşirelerden oluşmaktadır. Boyutlar arası ilişkiler pozitif ve ileri düzeyde anlamlıdır ($p<0,001$). Cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark saptanmazken ($p>0,05$); yaş, öğrenim düzeyi, meslek, çalışma yılı ve birim değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar ($p<0,05$) tespit edilmiştir.

Sonuç: Sağlık çalışanlarının STD tutumlarının genel olarak yüksek olduğu, ancak bu algının mesleki uzmanlık ve deneyim arttıkça güçlendiği görülmüştür. Özellikle uzman doktorların en yüksek tutum puanına sahip olması, klinik karar verme süreçlerindeki rollerini yansıtmaktadır. Ebe ve hemşirelerin mesleki deneyimi arttıkça STD tutumlarının yükseldiği görülmektedir. Kurumsal farkındalık programlarının ve STD eğitimlerinin yüksek öğrenim sürecinde yaygınlaştırılarak kullanımının arttırılması ve karar destek sistemleriyle hizmet standartlarının ve kalitesi arttırılması amacıyla önerilmektedir.

Bildiri No: 8975

Sözlü Bildiri

Examining Healthcare Professionals' Attitudes Towards Healthcare Technology Assessment (HTA): A Case Study from a Training and Research Hospital

Meral Kurt durmuş[1], İlknur Karagöl[2], Esra Çömezoglu[3], Nihal Türkoglu Onder[4]

[1] *Prof.Dr.Cemil Tascioglu Hospital*

[2] *Başakşehir Çam ve Sakura Hospital*

[3] *Sindirgi ASM 2 Nolu*

[4] *Bartin İl Sağlik Mdrlg*

Introduction - Aim: Healthcare professionals are key stakeholders in the implementation phase of technologies developed for healthcare delivery. Rapid advancements in healthcare technologies necessitate their systematic evaluation. Healthcare Technology Assessment (HTA) is a crucial approach that provides analysis of the effectiveness, safety, and cost of applications used in healthcare services. Healthcare professionals' knowledge and attitudes towards HTA play a decisive role in the effectiveness of this process. The main objective of this research is to analyze the attitudes of healthcare professionals working in a training and research hospital towards healthcare technology assessment (HTA) and to determine the effect of demographic variables on these attitudes.

Materials - Methods: The sample of this descriptive and cross-sectional study consisted of 312 healthcare professionals. Data were collected using the "Healthcare Personnel Health Technology Assessment Attitude Scale," a 23-item scale comprising three sub-dimensions: scope, awareness, and benefit. Descriptive statistics, as well as t-tests, ANOVA, and Pearson correlation analyses, were applied in the analysis of the data.

Results: The mean total STD attitude score of the participants was determined as 94.71±12.69. The Cronbach Alpha reliability coefficient of the scale was found to be excellent at 0.941. Participants consisted of 37.5% resident physicians, 11% specialist physicians, and 45% midwives and nurses. Inter-dimension relationships were positive and highly significant ($p<0.001$). While no significant difference was found according to the gender variable ($p>0.05$); statistically significant differences were found in the age, education level, occupation, years of work, and unit variables ($p<0.05$).

Conclusion: The study revealed that healthcare professionals generally have high attitudes towards HPH, but this perception strengthens as professional expertise and experience increase. The fact that specialist doctors have the highest attitude scores reflects their role in clinical decision-making processes. Midwives and nurses also show higher attitudes towards HPH as their professional experience increases. It is recommended that institutional awareness programs and HPH training be expanded and increased in use within higher education, and that service standards and quality be improved through decision support systems.

Anahtar Kelimeler: Health technologies, healthcare professionals, attitudes, healthcare services, evidence-based practice.

Bildiri No: 8994

Derleme Poster

Afetlerde ve Savaşlarda Ebelik Hizmetlerinin Önemi: Kriz Yönetiminde Ebelerin Rolü

Damla ŞANLI[1,*], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet Metin: Amaç: Afet ve savaşlar sağlık sistemlerini olumsuz etkileyen krizlerdir. Bu tür krizlerde özellikle kadınlar, gebeler ve yenidoğan için büyük riskler taşımaktadır. Bu çalışma afet ve savaşlarda ebelik hizmetlerinin ve bakımının önemini literatür aracılığıyla irdelemek amacıyla yapılmıştır. Materyal ve metod: Çalışmada Google Akademik, Türk Medline, Pubmed, ScienceDirect, Ebscohost gibi veri tabanları incelenerek konuya ilişkin bilimsel çalışmaların yanı sıra, mesleki bilimsel kitaplar incelenmiştir. Bulgular: Ebelik hizmetleri, afet ve savaş gibi kriz durumlarında anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında temel sağlık hizmetlerinden biridir. Ebeler; gebeliğin izlemi, doğumun güvenli bir şekilde gerçekleştirilmesi, doğum sonu bakım, emzirme danışmanlığı ve aile planlaması gibi önemli hizmetleri gerçekleştirerek maternal ve neonatal sağlığın korunmasında ve geliştirilmesinde önemli rol oynarak, sağlık bakım hizmetlerinin sürekliliğini sağlamaktadır. Literatür incelendiğinde, ebelerin afet dönemlerinde ilk yardım ve acil müdahale, bakım planlama ve kadınların yaşam kalitesini artırmaya yönelik rehabilitasyon süreçlerinde etkin rol aldığı görülmektedir. Bununla birlikte, literatürde ebelerin afetlere hazırlık düzeylerinin orta düzeyde olduğu ve eğitim, deneyim ve kurumsal destek eksikliklerinin müdahale etkinliğini sınırladığı belirtilmektedir . Bu durum, afet yönetimi süreçlerinde ebelik hizmetlerinin daha sistematik şekilde entegre edilmesi gerektiğini göstermektedir. Sonuçlar: Afet ve savaş koşullarında ebelik hizmetleri, kırılgan grupların korunmasında vazgeçilmez bir sağlık hizmetidir. Ebelerin afetlere hazırlıklı olması için konuya ilişkin ebelerin uygulamalı eğitim almaları anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında kritik önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Afet, anne sağlığı, yenidoğan sağlığı, ebelik, savaş

Bildiri No: 8994

Derleme Poster

The Importance of Midwifery Services in Disasters and Wars: The Role of Midwives in Crisis Management

Damla ŞANLI[1], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Health Science University*

Abstract Text: Objective: Disasters and wars are crises that negatively impact healthcare systems. These crises pose significant risks, particularly for women, pregnant women, and newborns. This study aims to examine the importance of midwifery services and care in disasters and wars through a literature review. Material and Methods: The study reviewed databases such as Google Scholar, Turkish Medline, PubMed, ScienceDirect, and Ebscohost, examining relevant scientific studies as well as professional scientific textbooks. Results: Midwifery services are one of the essential health services in protecting maternal and neonatal health during crisis situations such as disasters and wars. Midwives play a crucial role in protecting and improving maternal and neonatal health by providing essential services such as pregnancy monitoring, safe delivery, postpartum care, breastfeeding counseling, and family planning, thus ensuring the continuity of healthcare services. A review of the literature shows that midwives play an active role in first aid and emergency response, care planning, and rehabilitation processes aimed at improving women's quality of life during disasters. However, the literature indicates that midwives' preparedness for disasters is at a moderate level, and deficiencies in education, experience, and institutional support limit the effectiveness of interventions. This situation shows that midwifery services need to be integrated more systematically into disaster management processes. Conclusions: Midwifery services are indispensable in protecting vulnerable groups during disasters and wars. Practical training for midwives on disaster preparedness is critically important for protecting maternal and neonatal health.

Anahtar Kelimeler: Disaster, maternal health, newborn health, midwifery, war

Bildiri No: 9092

Sözlü Bildiri

Kültürlerarası Perspektiften Ebelik Öğrencilerinde Mesleki Aidiyet

Çiğdem Şen Tepe[1], Hamide tokatlı[1,*]

[1] *Sakarya Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Giriş - Amaç: Bireyin mesleki hayata yönelik tutum ve davranışlarının temelini oluşturan mesleki aidiyet, kişinin mesleğine duyduğu ilgi, mesleğiyle özdeşleşme ve mesleğini sürdürme çabası olarak tanımlanabilir. Bu kavram, öğrencilerin mesleğe yönelik motivasyonlarını, mesleki kimlik gelişimlerini ve gelecekte mesleği sürdürme eğilimlerini anlamada kritik bir göstergedir. Bu araştırmanın amacı, Türk ve uluslararası ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyet düzeylerini kültürlerarası bir perspektiften incelemek ve aidiyetin akademik ve kültürel faktörlerle ilişkisini ortaya koymaktır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte yürütülmüştür. Katılımcılar, Türkiye'de bir üniversitede öğrenim gören ebelik bölümü öğrencilerinden oluşmaktadır. Çalışma kapsamında 209 öğrenciye ulaşılmış çalışmaya katılmayı 202 öğrenci kabul etmiştir. Veri toplama araçları olarak sosyo-demografik bilgi formu ve "Ebelik Mesleğine Aidiyet Ölçeği" kullanılmıştır. Analizler, uç değerler çıkarıldıktan sonra elde edilen 188 katılımcı üzerinden gerçekleştirilmiştir. Veri analizleri SPSS paket programı ile yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların ortalama yaşı 21,39±1,33 (min:19; max:25) olup %13,3'ü uluslararası öğrenci statüsündedir. Öğrencilerin %26,1'i ikinci sınıf, %35,6'sı üçüncü sınıf ve %38,3'ü dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir. Katılımcıların akademik not ortalaması 2,83±4,60 olup, %81,4'ü akademik başarısını orta düzeyde değerlendirmiş, %27,7'si sağlık alanında sahada çalıştığını belirtmiştir. Ebelik Aidiyet Ölçeği toplam puan ortalaması 89,42±10,80'dir. Öğrencilerin %79,8'i bölümü isteyerek tercih etmiş, %87,2'si kendini mesleğine ait hissettiğini, %91'i bölümden memnun olduğunu, %95,7'si mezuniyet sonrası ebe olarak çalışmak istediğini ifade etmiştir. Analizler sonucunda sınıf düzeyi, bölümü isteyerek tercih etme, kendini mesleğe ait hissetme, bölümden memnuniyet ve mezuniyet sonrası mesleği sürdürme isteği değişkenlerinin mesleki aidiyetin çeşitli boyutlarında anlamlı farklılıklar yarattığı görülmüştür ($p<0,05$). Buna karşılık Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olup olmama, medeni durum, gelir algısı ve aktif çalışma durumu açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır. Korelasyon analizine göre yaş ile duygusal aidiyet ve mesleki gelişim arasında düşük düzeyde anlamlı pozitif ilişki saptanmıştır.

Sonuç: Mesleki aidiyetin sosyo-demografik özelliklerden çok öğrencilerin mesleğe yönelik motivasyonları ve öznel aidiyet algılarıyla şekillendiği görülmektedir. Aidiyetin artırılmasında öğrencilerin motivasyonlarının desteklenmesi ve öznel aidiyet algılarının güçlendirilmesi kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: "Ebe, ebelik öğrencisi, mesleki aidiyet"

Bildiri No: 9092

Sözlü Bildiri

Professional Belonging among Midwifery Students from an Intercultural Perspective

Çiğdem Şen Tepe[1], Hamide Tokatlı[1]

[1] *Sakarya University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Professional belonging, which underlies individuals' attitudes and behaviors toward professional life, refers to interest in one's profession, identification with it, and the effort to sustain it. It is a key indicator for understanding students' motivation, professional identity development, and their tendency to continue practicing. This study aimed to examine professional belonging levels among Turkish and international midwifery students from a cross-cultural perspective and to explore its relationship with academic and cultural factors.

Materials - Methods: The study employed a descriptive design with midwifery students enrolled at a university in Türkiye. Of 209 students reached, 202 participated; after excluding outliers, analyses were conducted on 188. Data were collected via a socio-demographic form and the "Midwifery Professional Belonging Scale." Statistical analyses were performed using SPSS.

Results: Participants' mean age was 21.39±1.33 years; 13.3% were international students. Distribution by year was 26.1% second, 35.6% third, and 38.3% fourth year. The mean total belonging score was 89.42±10.80. Most students reported willingly choosing the department (79.8%), feeling belonging to the profession (87.2%), satisfaction with continuing (91%), and intention to work as midwives after graduation (95.7%). Significant differences in belonging were observed by year of study, willingness to choose the department, sense of belonging, satisfaction, and intention to continue ($p<0.05$). In contrast, citizenship, marital status, perceived income, and active working status showed no significant differences. Correlation analysis revealed a low but significant positive relationship between age and emotional belonging as well as professional development.

Conclusion: Findings indicate that professional belonging is shaped more by motivation and subjective perceptions than by socio-demographic variables. Supporting students' motivation and strengthening their sense of belonging are crucial for enhancing professional belonging.

Anahtar Kelimeler: "Midwifery, midwifery student, professional belonging"

Bildiri No: 9098

Derleme Poster

ICM 2026 Teması: Dünyanın Bir Milyon Daha Ebeye Neden İhtiyacı Var?

Zeliha İNCİ[1,*], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş-Amaç: International Confederation of Midwives (ICM) 100 yılı aşkın bir süredir küresel çapta ebeleri ve ebelik derneklerini destekleyen ve güçlendiren önemli bir kuruluştur. ICM 2026 yılında dünya çapındaki ebe eksikliğini tema olarak belirlemiş ve bu eksikliğe dikkat çekmek istemiştir. Bu bağlamda ebelik hizmetleri; prekonsepsiyonel dönem, gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde bütüncül bakım sağlayarak küresel çaptaki sağlık göstergelerini olumlu etkileyebilecek anahtar roldeki meslek profesyonelleridir. Ebeler kadınların yaşamlarının her döneminde bakım hizmetleri sağlayan meslek profesyoneli olmakla birlikte, yenidoğan sağlığı ve toplum sağlığının korunması ve güçlendirilmesinde de önemli rol alırlar. Olumsuz sağlık göstergeleri, özellikle düşük ve orta gelirli ülkelerde daha belirgin olup, nitelikli ebe eksikliği ile doğrudan ilişkilidir. Bu derleme küresel çaptaki ebe eksikliğinin olumsuz sonuçlarına dikkat çekmek amacıyla hazırlanmıştır. Gereç-Yöntem: Bu derleme, uluslararası raporlar, bilimsel yayınlar ve sağlık istatistikleri incelenerek hazırlanmıştır.

Bulgular: Küresel ölçekte yaklaşık 980.000 ebe açığı bulunduğu ve 181 ülkede üreme çağındaki kadınların %82'sinin bu eksiklikten etkilendiği bildirilmektedir. Ebelik hizmetlerine yeterli yatırım yapılması durumunda anne ölümlerinin %67'si, yeni doğan ölümlerinin %64'ü önlenebilir ve yılda yaklaşık 4,3 milyon hayat kurtarılabilir.

Sonuç: Veriler incelendiğinde ebe eksikliğinin küresel ve ulusal düzeyde anne ve yeni doğan sağlığını doğrudan etkilediğini göstermektedir. Ebe sayısının artırılması, özellikle dezavantajlı bölgelerde sağlık hizmetlerine erişimin iyileştirilmesi açısından önemlidir. Ebe eksikliğinin olumsuz sonuçları göz önüne alındığında ICM'in 2026 temasının önemle ele alınması gerektiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebe, Ebelik, ICM

Bildiri No: 9098

Derleme Poster

ICM 2026 Theme: Why the World Needs One Million More Midwives?

Zeliha İNCİ[1], Elif Tuğçe ÇİTİL GÜLDÜ[1]

[1] *Kütahya Health Science University*

Abstract Text: Objective: The International Confederation of Midwives (ICM) is a significant organization that has been supporting and strengthening midwives and midwifery associations globally for over 100 years. ICM has identified the global midwife shortage as a theme for 2026 and aims to draw attention to this shortage. In this context, midwifery services are key professionals who can positively influence global health indicators by providing holistic care during the preconception, pregnancy, delivery, and postpartum periods. Midwives are professionals who provide care services to women throughout all stages of their lives, and they also play a crucial role in protecting and strengthening newborn health and public health. Negative health indicators are more pronounced, particularly in low- and middle-income countries, and are directly related to the shortage of qualified midwives. This review was prepared to highlight the negative consequences of the global midwife shortage. Materials-Methods: This review was prepared by examining international reports, scientific publications, and health statistics.

Results: It is reported that there is a shortage of approximately 980,000 midwives globally, affecting 82% of women of reproductive age in 181 countries. Sufficient investment in midwifery services could prevent 67% of maternal deaths and 64% of neonatal deaths, saving approximately 4.3 million lives annually. Conclusion: The data shows that midwife shortages directly impact maternal and neonatal health at both global and national levels. Increasing the number of midwives is crucial for improving access to healthcare, particularly in disadvantaged areas. Given the negative consequences of midwife shortages, the ICM's 2026 theme deserves serious attention.

Anahtar Kelimeler: Midwife, Midwifery, ICM

Bildiri No: 9143

Sözlü Bildiri

Genç Kadınlarda Premenstrüel Semptomlar ile Premenstrüel Değişimle Baş Etme, Yaşam Kalitesi ve Psikolojik İyi Oluş Arasındaki İlişki

Ebru BULUT[1], Dilara Gamze ALCANLI[1], Rumeysa AYDEMİR[1,*]

[1] *Bartin Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Menstrüel döngü, kadın sağlığının doğal bir parçası olmakla birlikte, üreme çağındaki kadınların önemli bir kısmı premenstrüel sendrom (PMS) semptomları yaşamaktadır. PMS semptomları; yaşam kalitesini ve psikolojik iyi oluşu olumsuz etkileyebilmektedir. Bu çalışma, genç kadınlarda premenstrüel semptomlar ile baş etme, yaşam kalitesi ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanmıştır. Araştırmanın evrenini, Bartın Üniversitesi'nde öğrenim gören kadın öğrenciler (N=8.577) oluşturmuştur. Evreni bilinen örneklem hesaplama yöntemi ile minimum örneklem büyüklüğü 368 olarak belirlenmiş olup çalışma 387 katılımcı ile tamamlanmıştır. Veriler, Şubat 2026- Nisan 2026 tarihleri arasında, Kişisel Bilgi Formu, Premenstrüel Semptom Ölçeği (PMSÖ) Premenstrüel Değişimle Baş Etme Ölçeği (PMDBEÖ), Premenstrüel Semptoma Yönelik Yaşam Kalitesi Ölçeği (PMSYYKÖ)ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği (PİOÖ)kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 20,64±1,99 olup, %74,7'si ağrılı adet deneyimlemektedir. Katılımcıların PMSÖ toplam puan ortalaması 139,91±31,39, PMDBEÖ toplam puan ortalaması 48,94±8,43, PMSYYKÖ toplam puan ortalaması 57,71±16,06 ve PİOÖ toplam puan ortalaması 40,09±8,95 olarak belirlenmiştir. PMSÖ alt boyutları incelendiğinde en yüksek ortalamanın yorgunluk (24,51±6,25), depresif duygulanım (22,42±5,98) ve depresif düşünceler (21,55±6,33) alt boyutlarında olduğu; PMDBEÖ'de ise en yüksek puan ortalamasının olumlu etki yaratma davranışları (18,31±3,71) alt boyutunda olduğu saptanmıştır. Korelasyon analizine göre PMS ile baş etme arasında yüksek düzeyde pozitif ilişki ($r=0.764$, $p<0.001$), yaşam kalitesi ($r=-0.632$, $p<0.001$) ve psikolojik iyi oluş ile negatif ilişkiler ($r=-0.180$, $p<0.001$) saptanmıştır. Yapılan çoklu doğrusal regresyon analizi sonucunda, modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve PMSÖ toplam puanını anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir ($F=296,592$; $p<0,001$). Modele göre premenstrüel değişimle baş etme ($\beta=0,591$; $p<0,001$) ve yaşam kalitesi ($\beta=-0,347$; $p<0,001$) ile psikolojik iyi oluş ($\beta=-0,156$; $p<0,001$) değişkenleri premenstrüel semptomların anlamlı yordayıcılarıdır. En güçlü yordayıcının premenstrüel değişimle baş etme olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Premenstrüel semptomlar, genç kadınlarda baş etme davranışları, yaşam kalitesi ve psikolojik iyi oluş ile anlamlı düzeyde ilişkili olup, özellikle baş etme davranışları PMS düzeyini güçlü şekilde yordamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Premenstruel sendrom, yaşam kalitesi, baş etme becerileri, piskolojik iyi oluş

Bildiri No: 9143

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Premenstrual Symptoms and Premenstrual Coping, Quality of Life, and Psychological Well-Being in Young Women

Ebru BULUT[1], Dilara Gamze ALCANLI[1], Rumeysa AYDEMİR[1]

[1] *Bartin University*

Introduction - Aim: Although the menstrual cycle is a natural part of women's health, a significant proportion of women of reproductive age experience premenstrual syndrome (PMS) symptoms. PMS symptoms may negatively affect quality of life and psychological well-being. This study was conducted to examine the relationship between premenstrual symptoms and coping, quality of life, and psychological well-being in young women.

Materials - Methods: This study was designed as a descriptive and cross-sectional study. The population consisted of female students studying at Bartın University (N=8,577). The minimum sample size was determined as 368 using a known population sample size calculation method, and the study was completed with 387 participants. Data were collected between February 2026 and April 2026 through face-to-face interviews using a Personal Information Form, the Premenstrual Symptoms Scale (PMSQ), the Premenstrual Change Coping Scale (PCCS), the Premenstrual Symptom Quality of Life Scale (PMSQoL), and the Psychological Well-Being Scale (PWB).

Results: The mean age of the participants was 20.64±1.99 years, and 74.7% reported experiencing dysmenorrhea. The mean scores were 139.91±31.39 for the PMS Scale, 48.94±8.43 for the Premenstrual Change Coping Scale, 57.71±16.06 for the PMS Quality of Life Scale, and 40.09±8.95 for the Psychological Well-Being Scale. The highest PMS subscale scores were observed in fatigue, depressive affect, and depressive thoughts. In the Premenstrual Change Coping Scale, the highest mean score was found in positive affect-enhancing behaviors. According to correlation analysis, PMS showed a strong positive relationship with coping ($r=0.764$, $p<0.001$) and negative relationships with quality of life ($r=-0.632$, $p<0.001$) and psychological well-being ($r=-0.180$, $p<0.001$). These findings indicate that as symptom severity increases, individuals use more coping strategies, while quality of life and psychological well-being decrease. Multiple linear regression analysis showed that the model was statistically significant and significantly predicted PMS total scores ($F=296.592$; $p<0.001$). According to the regression model, premenstrual change coping ($\beta=0.591$; $p<0.001$), quality of life ($\beta=-0.347$; $p<0.001$), and psychological well-being ($\beta=-0.156$; $p<0.001$) were significant predictors of PMS. The strongest predictor was premenstrual change coping.

Conclusion: Premenstrual symptoms are significantly associated with coping behaviors, quality of life, and psychological well-being in young women, and coping behaviors are the strongest predictor of PMS levels.

Bildiri No: 9163

Sözlü Bildiri

Gebelerin Spritüel İyi Oluşu ile Depresyon, Anksiyete ve Stres Düzeyleri Arasındaki İlişki

Kerime Aksoy[1,*], Hatice Gürgen Şimşek[1]

[1] *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Hamileliğin, yaşamın anlamı ve ruhsal inançları yeniden değerlendirme fırsatı sunarak anne ve bebeğin korunmasına katkı sağlayabileceği vurgulanmaktadır. Bu araştırmanın amacı, gebelerde spritüel iyi oluş ile depresyon, anksiyete, stres düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı-ilişki arayıcı tipte yürütülen çalışma, Mayıs 2025-Şubat 2026 arasında bir üniversite hastanesine başvuran 200 gebe ile yürütülmüştür. Gönüllü, 18 yaş üstü, 12.-40. gebelik haftasındaki, son üç ayda stresli kişisel bir olay yaşamamış, psikiyatrik ilaç kullanmayan, psikiyatrik bozukluk öyküsü ve yüksek riskli gebeliği olmayan gebeler çalışmaya dahil edilmiştir. Veriler, "Tanımlayıcı Bilgi Formu", "Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği'nin (DASS 21) Türkçe Kısa Formu" ve "Üç Faktörlü Spiritüel İyi Oluş Ölçeği" ile yüz yüze toplanmıştır. Veriler, SPSS (V. 25) paket programında analiz edilmiştir. Etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Bu araştırma, "TÜBİTAK-BİDEB 2209/A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı" kapsamında desteklenmiştir.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 29,24 ± 5.17; gebelik haftası ortalaması 32,32 ± 5,30'dur. Gebelerin %68'i maneviyat/spiritüalite ile ilgili daha önce bilgi almadığını, %58'inin maneviyat/spiritüalitenin gebelik sürecini etkileyeceğini düşündüğü saptanmıştır. %64,5'i gebelikte sağlık profesyonellerinden manevi destek almayı gerekli gördüğünü belirtmiştir. Gebeler, "Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği"nden ortalama 14,72 ± 7,92 puan; "Üç Faktörlü Spiritüel İyi Oluş Ölçeği"nden ortalama 124,62 ± 10,67 puan almışlardır. Gebelerin Spiritüel İyi oluş puanları ile "Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği" puanları arasında düşük düzeyde korelasyon olduğu saptanmıştır ($r = -.349$, $p < 0.001$).

Sonuç: Gebelikte sağlık profesyonellerinden manevi destek almanın gerekli görülmesi, bu alandaki bakım ihtiyacını ortaya koymaktadır. Spiritüel iyi oluş arttıkça depresyon, anksiyete ve stresin azalma eğiliminde olabileceğini düşündürmektedir. Gebelik izlemlerinde bütüncül bakım yaklaşımı kapsamında manevi destek hizmetlerinin entegrasyonu önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: "Anksiyete, depresyon, gebe, stres, spritüel iyi oluş"

Bildiri No: 9163

Sözlü Bildiri

The Relationship Between Spiritual Well-being in Pregnant Women and Levels of Depression, Anxiety, and Stress

Kerime Aksoy[1], Hatice Gürgen Şimşek[1]

[1] *Manisa Celal Bayar University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: It is emphasized that pregnancy can contribute to the protection of mother and baby by offering an opportunity to re-evaluate the meaning of life and spiritual beliefs. The aim of this research was to determine the relationship between spiritual well-being and depression, anxiety, and stress levels in pregnant women.

Materials - Methods: This descriptive-relational study was conducted with 200 pregnant women who presented to a university hospital between May 2025 and February 2026. Volunteer pregnant women over 18 years of age, between 12 and 40 weeks of gestation, who had not experienced a stressful personal event in the last three months, were not using psychiatric medication, did not have a history of psychiatric disorders, and did not have a high-risk pregnancy were included in the study. Data were collected face-to-face using a “Descriptive Information Form”, the “Turkish Short Form of the Depression, Anxiety and Stress Scale (DASS 21)”, and the “Three-Factor Spiritual Well-being Scale”. Data were analyzed using the SPSS (V. 25) software package. Ethical committee approval and institutional permission were obtained. This research was supported under the “TÜBİTAK-BİDEB 2209/A University Students Research Projects Support Program”.

Results: The mean age of pregnant women was 29.24 ± 5.17; the average gestational age was 32.32 ± 5.30 weeks. It was found that 68% of pregnant women had not received prior information about spirituality, and 58% thought that spirituality would affect the pregnancy process. 64.5% stated that they considered it necessary to receive spiritual support from healthcare professionals during pregnancy. Pregnant women scored an average of 14.72 ± 7.92 points on the "Depression, Anxiety and Stress Scale" and an average of 124.62 ± 10.67 points on the "Three-Factor Spiritual Well-being Scale". A low-level correlation was found between the spiritual well-being scores of pregnant women and their "Depression, Anxiety and Stress Scale" scores ($r = -.349$, $p < 0.001$).

Conclusion: The fact that spiritual support from healthcare professionals is considered necessary during pregnancy highlights the need for care in this area. It suggests that as spiritual well-being increases, depression, anxiety, and stress may tend to decrease. The integration of spiritual support services within a holistic care approach in pregnancy monitoring can be recommended.

Anahtar Kelimeler: Anxiety, depression, pregnancy, stress, spiritual well-being

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9166

Derleme Sözlü

Tokofobide Dijital Müdahaleler ve Ebelik Bakımı: Sistematik Derleme

Sena PEKEL[1,*], Nazlı Melek DURSUN[1], Amine ÇETİNER[1], Sena Dilek AKSOY[1]

[1] *Kocaeli üniversitesi*

Özet Metin: Bu derlemenin amacı, tokofobide dijital girişimleri içeren ebelikle ilişkili literatürü sistematik şekilde incelemektir. Bu amaçla tele ebelik uygulamasının tokofobi üzerinde etkileri değerlendirmek hedeflenmiştir. Bu derleme için Google Akademik ve Pubmed veri tabanları üzerinden "tokofobi", "doğum korkusu", "dijital müdahale", “digital intervention”, "mobil sağlık", "m-sağlık", "tele-sağlık" anahtar kelimeleri Türkçe ve İngilizce olarak taranmıştır. Tarama 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsamaktadır. Tarama sonucunda elde edilen çalışmaların başlık ve özetleri incelenmiştir. Araştırmaya tokofobi ve ebelik uygulamalarına yönelik dijital girişimleri içeren çalışmalar dahil edilip, tam metinlerine ulaşılmış ve literatür tarama stratejisini içeren PRISMA akış şeması oluşturulmuştur. İncelenen çalışmalar doğrultusunda, tokofobiye yönelik dijital müdahaleler, internet tabanlı bilişsel davranışçı terapi (iCBT), mobil sağlık uygulamaları (m-sağlık), çevrim içi doğuma hazırlık eğitimleri ve tele-ebelik karşımıza çıkmaktadır. Ulaşılan araştırmalarda iCBT uygulamalarının doğum korkusunu azaltmada ve gebelerin öz-yeterlilik düzeylerini artırmada etkili olduğu bildirilmektedir. Çevrim içi eğitim programlarının gebelerin bilgi düzeyini artırdığını, buna bağlı olarak korku düzeyinde azalma sağladığı ifade edilmektedir. Benzer şekilde mobil uygulamaların da gebelik sürecinde destekleyici ve bilgi düzeyini artırıcı yönü ile doğum korkusunu azaltmada etkili olduğu bulunmuştur. Tele-ebelik uygulamalarında, ebe desteği ile beraber diğer disiplinlerle de birlikte gebelerin konuyla ilgili ihtiyaçlarını karşılamadaki etkinliği belirtilmektedir. Sonuç olarak ulaşılan araştırmalarda, tokofobi ve doğum korkusunun yönetiminde kullanılan dijital müdahalelerin sınırlı sayıda olmakla birlikte giderek artış gösterdiği görülmektedir. Tokofobiye yönelik dijital girişimler, gebeleri destekleme, bilgi düzeylerini artırma ve günümüz teknolojik koşullarında ulaşılabilir olma konusunda tercih edilmektedir. Bu bağlamda tokofobiye yönelik dijital girişimlerin tele-sağlık, tele-ebelik mobil uygulama alanlarında kullanımının artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: tokofobi, doğum korkusu, dijital müdahale, mobil sağlık, tele-sağlık

Bildiri No: 9166

Derleme Sözlü

Digital Interventions and Midwifery Care in Tokophobia: A Systematic Review

Sena PEKEL[1], Nazlı Melek DURSUN[1], Amine ÇETİNER[1], Sena Dilek AKSOY[1]

[1] *Kocaeli üniversitesi*

Abstract Text: The objective of this review is to systematically examine the literature related to midwifery that includes digital interventions for tokophobia. To this end, the aim is to evaluate the effects of tele-midwifery on tokophobia. For this review, the Google Scholar and PubMed databases were searched using the keywords “tokophobia,” “fear of childbirth,” “digital intervention,” “m-health,” and “telehealth” in both Turkish and English. The search covered the literature from 2020 to 2026. The titles and abstracts of the studies identified through the search were reviewed. Studies addressing digital interventions related to tokophobia and midwifery practices were included in the review; full-text access was obtained, and a PRISMA flowchart detailing the literature search strategy was created. Based on the studies reviewed, digital interventions for tokophobia include internet-based cognitive behavioral therapy (iCBT), mobile health applications (m-health), online childbirth preparation courses, and tele-midwifery. The studies reviewed indicate that iCBT applications are effective in reducing fear of childbirth and increasing pregnant women’s self-efficacy levels. It is stated that online education programs increase pregnant women’s knowledge levels, thereby reducing their fear levels. Similarly, mobile applications have been found to be effective in reducing fear of childbirth through their supportive and knowledge-enhancing aspects during pregnancy. In tele-midwifery applications, the effectiveness of meeting pregnant women’s needs regarding the subject, with the support of midwives and in collaboration with other disciplines, is highlighted.The results of the studies reviewed indicate that, although the number of digital interventions used to manage tokophobia and fear of childbirth is currently limited, there is a growing trend in their use. Digital initiatives targeting tokophobia are preferred for their ability to support pregnant women, enhance their knowledge, and ensure accessibility in today’s technological environment. In this context, it is recommended that the use of digital initiatives for tokophobia be expanded in the fields of telehealth, tele-midwifery, and mobile applications.

Anahtar Kelimeler: tokophobia, fear of childbirth, digital intervention, m-health, telehealth

Bildiri No: 9182

Sözlü Bildiri

Ebelik öğencilerinin obstetrik kötü muamele algılarının ve duygusal öz yeterliklerinin belirlenmesi

Seçil DELİPINAR[1,*], Dilek HACIVELİOĞLU[2]

[1] *İstanbul Gaziosmanpaşa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye.*

[2] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye.*

Giriş - Amaç: Obstetrik kötü muamele, kadın sağlığı hizmetlerinde kalitenin önüne geçen, sağlık hizmetlerine olan güveni sarsan ve sağlık profesyonelleri tarafından göz ardı edilebilen büyük bir engeldir. Obstetrik kötü muamelenin sağlık çalışanları tarafından bilinmemesi veya yok sayılması insan haklarını ihlal eden bir durumdur. Ebelik öğrencileri klinik uygulamalarda obstetrik kötü muamele içeren yaklaşımların farkında olmalıdır. Yüksek lisans tezi olarak yürütülen bu tez araştırma, ebelik öğrencilerinin obstetrik kötü muamele algılarının ve duygusal öz yeterliklerinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte tasarlanan araştırma, bir vakıf üniversitesinin ebelik bölümünde 2., 3. ve 4. sınıflarda öğrenim gören 349 öğrenci ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak Kişisel Veri Formu, Obstetrik Kötü Muamele Algı Ölçeği (OKM Algı Ölçeği) ve Duygusal Öz Yeterlik Ölçeği (DÖYÖ) kullanılmıştır. Veriler, SPSS v27 ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcı öğrencilerin yaş ortalaması 21,89±2,26 olup, %87,1'i ebelik bölümünü isteyerek tercih etmiştir. OKM Algı Ölçeği ortalama puanı 99,91±27,97; DÖYÖ ortalama puanı ise 118,58±25,86 olarak bulunmuştur. Ebelik bölümünü tercih etme şekli ve kadın hastalıkları ve doğum ile ilgili pratik deneyimi olma değişkenleri açısından DÖYÖ puan ortalamasında istatistiksel olarak anlamlı farklar saptanmıştır. Asistan/ebe olarak geçirilen süre, kadın hastalıkları ve doğum ile ilgili pratik deneyim ve obstetrik kötü muamele/şiddet kavramlarını önceden duyma değişkenleri açısından ise OKM Algı Ölçeği puan ortalamalarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca OKM Algı Ölçeği ile DÖYÖ puan ortalamaları arasında düşük düzeyde, pozitif yönde ve anlamlı ilişki saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Bu tez araştırması sonucunda, ebelik öğrencilerinin obstetrik kötü muamele ve duygusal öz yeterlik algıları orta düzeyde olduğu görülmüştür. Öğrencilerin duygusal öz yeterlikleri arttıkça obstetrik kötü muamele algıları da artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebe, duygusal öz yeterlik, kötü muamele, öğrenci

Bildiri No: 9182

Sözlü Bildiri

Determining midwifery students' perceptions of obstetric maltreatment and emotional self-efficacy

Seçil Delipınar[1], Dilek Hacıvelioğlu[2]

[1] *Istanbul Gaziosmanpasa Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey*

[2] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey*

Introduction - Aim: Obstetric maltreatment is a major obstacle to the quality of women's health services, undermines trust in healthcare, and can be overlooked by healthcare professionals. The lack of awareness or disregard of obstetric maltreatment by healthcare professionals constitutes a violation of human rights. Midwifery students should be aware of approaches involving obstetric maltreatment in clinical practice. This thesis research, conducted as a master's thesis, aimed to examine midwifery students' perceptions of obstetric maltreatment and their emotional self-efficacy.

Materials - Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with 349 students in the 2nd, 3rd, and 4th years of the midwifery department at a private university. The Personal Data Form, the Obstetric Maltreatment Perception Scale (OM Perception Scale), and the Emotional Self-Efficacy Scale (ESES) were used as data collection tools. The data were analyzed using SPSS v27.

Results: The average age of the participating students was 21.89±2.26, and 87.1% of them chose midwifery as their field of study voluntarily. The average OM Perception Scale score was 99.91±27.97; and the average ESES score was 118.58±25.86. There were significant differences in the mean ESES scores in terms of the variables of choosing midwifery departments and having practical experience in gynecology and obstetrics.Statistically significant differences were found in the mean scores of the OM Perception Scale in terms of variables such as time spent as an assistant/midwife, practical experience in gynecology and obstetrics, and prior knowledge of obstetric maltreatment/violence ($p<0.05$). Additionally, a low-level, positive, and significant correlation was found between the mean scores of the OM Perception Scale and the ESES ($p<0.05$).

Conclusion: This thesis research revealed that midwifery students' perceptions of obstetric maltreatment and emotional self-efficacy were at a moderate level. As students' emotional self-efficacy increased, their perceptions of obstetric maltreatment also increased.

Anahtar Kelimeler: Emotional self-efficacy, maltreatment, midwife, student.

Bildiri No: 9278

Sözlü Bildiri

18–49 Yaş Grubu Kadınlarda Karşılanmamış Aile Planlaması İhtiyacı ve İsteyerek Düşük ile İlişkisi, Ön Analizleri

Hatice ÇAT[1,*], Rümeysa YILMAZ[1], Aleyna DEMİRKAZIK[1], Sümeyye AHİ[1]

[1] *Kirşehir Ahi Evran Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Karşılanmamış aile planlaması (KAP) ihtiyacı, kadınların doğurganlık tercihleri ile gebelikten korunma davranışları arasındaki uyumsuzluğu ifade eder. Bu araştırma, 18–49 yaş grubu evli kadınlarda KAP ile isteyerek düşük yapma durumu arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte planlanmıştır. Çalışmanın evrenini Kırşehir il merkezinde yaşayan ve Aile Sağlığı Merkezlerine kayıtlı 18–49 yaş grubu evli kadınlar oluşturmaktadır. Araştırma için gerekli etik kurul ve kurum izinleri alınmış olup, katılımcılardan yazılı ve sözlü bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Araştırmada çok aşamalı küme örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Veriler, 01 Şubat–23 Nisan 2026 tarihleri arasında araştırmacılar tarafından hazırlanan yapılandırılmış anket formu aracılığıyla yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Çalışmanın planlanan örneklem büyüklüğü 834 kadın olup, ön analiz kapsamında 344 kadına ait veri analize dahil edilmiştir. Gelecekte çocuk sahibi olmak istemediği halde herhangi bir yöntem kullanmayan kadınlar KAP var olarak kabul edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve ki-kare testi kullanılmış, anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 36.35±8.78 olup, %27.0'ında KAP ihtiyacı saptanmıştır. Katılımcıların %7.3'ünün en az bir kez isteyerek düşük yapmıştır. KAP ile sosyodemografik özellikler arasındaki ilişki incelendiğinde, eğitim düzeyi, çalışma durumu, gelir düzeyi ve sosyal güvence ile KAP arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Bununla birlikte, KAP oranının düşük eğitim düzeyine sahip ve çalışmayan kadınlarda daha yüksek olduğu gözlenmiştir. KAP olan kadınlarda isteyerek düşük yapma oranı, KAP olmayanlara göre daha yüksek bulunmuştur (%9.7'ye karşı %6.4), ancak bu fark istatistiksel olarak anlamlı değildir ($\chi Z=1.098$, $p=0.295$).

Sonuç: Araştırma bulguları, karşılanmamış aile planlaması ihtiyacı olan kadınlarda isteyerek düşük yapma oranının daha yüksek olduğunu göstermesine rağmen, bu ilişkinin anlamlı olmadığı bulunmuştur. Aile planlaması hizmetlerinin güçlendirilmesi ve danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması, istenmeyen gebeliklerin ve buna bağlı düşüklerin azaltılmasına katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Karşılanmamış aile planlaması, aile planlaması, isteyerek düşük

Bildiri No: 9278

Sözlü Bildiri

Unmet Need for Family Planning and Its Relationship with Induced Abortion Among Women Aged 18–49: Preliminary Analyses

Hatice ÇAT[1], Rümeysa YILMAZ[1], Aleyna DEMİRKAZIK[1], Sümeyye AHİ[1]

[1] *Kirşehir Ahi Evran Üniversitesi*

Introduction - Aim: Unmet need for family planning (UNFP) refers to the mismatch between women's fertility preferences and their contraceptive behaviors. This study was conducted to examine the relationship between unmet need for family planning and induced abortion among married women aged 18–49.

Materials - Methods: The study was designed as descriptive. The population consisted of married women aged 18–49 living in Kırşehir city center and registered at Family Health Centers. Ethical and institutional approvals were obtained, and written and verbal informed consent was received from all participants. A multistage cluster sampling method was used. Data were collected through face-to-face interviews using a structured questionnaire developed by the researchers between February 1 and April 23, 2026. The planned sample size was 834 women, and data from 344 women were included in the preliminary analysis. Women who did not wish to have children in the future but were not using any contraceptive method were considered to have an unmet need for family planning. Data were analyzed using descriptive statistics and the chi-square test, with a significance level of $p<0.05$.

Results: The mean age of the participants was 36.35±8.78, and 27.0% had an unmet need for family planning (UNFP). Overall, 7.3% had experienced at least one induced abortion. No statistically significant association was found between UNFP and sociodemographic characteristics such as education level, employment status, income level, and social security ($p>0.05$). However, the prevalence of UNFP was higher among women with lower education levels and those who were not employed. The rate of induced abortion was higher among women with UNFP than among those without (9.7% vs. 6.4), but this difference was not statistically significant ($\chi Z=1.098$, $p=0.295$).

Conclusion: Although the study findings indicate that the rate of induced abortion is higher among women with an unmet need for family planning, this relationship was not found to be statistically significant. Strengthening family planning services and expanding counseling services may help reduce unintended pregnancies and related abortions.

Anahtar Kelimeler: unmet need for family planning, family planning, induced abortion

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9317

Sözlü Bildiri

Oyunlaştırılmış Doğuma Hazırlık Eğitiminin Primipar Kadınların Doğum Özyeterlilik, Doğum İnanç ve Doğum Korkusu Düzeylerine Etkisi: Deneysel Çalışma Protokolü

Fatma Nur Aydın[1,*], Ayşegül Unutkan[2]

[1] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Yüksek Lisans Öğrencisi*

[2] *Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Gebelikte, bilgi düzeylerini arttırmak, kaygıyı azaltmak, hastane başvurularını kontrol altına almak ve olumlu davranış değişikliği sağlamak amacıyla çeşitli yöntemler uygulanmaktadır. Bu yöntemlerin bazı eksiklikleri bulunmaktadır. Bunlar, erişebilirlik, motivasyon eksikliği, bilginin kalıcığının azlığı ve davranış değişikliği sağlamada yetersizliktir. Oyunlaştırma, gebelikte risk faktörlerini ve sağlıklı yaşam davranışlarını öğretmek için etkili bir yöntem olma potansiyeli taşımaktadır. Bu çalışmada, oyunlaştırılmış doğuma hazırlık eğitimi alan primipar kadınların standart eğitim alan kadınlara göre doğum özyeterlilik, doğum inanç ve doğum korkusu düzeylerinin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, ön test- son test desenli, rastgele atama ve kontrol gruplu olarak yürütülecektir. Güç analizine göre (%95 güven aralığı, %80 güç) her iki grup için minimum örneklem büyüklüğü 26 katılımcı olarak belirlenmiştir. Olası veri kayıplarını önlemek amacıyla her iki grup için 30 olmak üzere toplam 60 katılımcı belirlenmiştir. Verilerin toplanmasında "Veri Toplama Formu", "Normal Doğuma Yönelik Özyeterlilik Ölçeği", "Doğum İnançları Ölçeği", "Doğum Korku Ölçeği" kullanılacaktır. Deney grubundaki katılımcılara ön test sonrasında mobil uygulama ile 8 haftalık oyunlaştırılmış doğuma hazırlık eğitimi verilecektir. Eğitiminden sonra son test uygulanacak ve kontrol grubu ile etkisi karşılaştırılacaktır.

Bulgular: Veri toplama süreci devam etmektedir.

Sonuç: Bu çalışmanın, oyunlaştırılmış doğuma hazırlık eğitiminin primipar kadınların doğum özyeterliliklerini geliştirmede, doğum inançlarını olumlu yönde arttırmada ve doğum korkularını azaltmada etkili bir yöntem olduğunu ortaya çıkarması beklenmektedir. Oyunlaştırılmış doğuma hazırlık eğitiminin alanda daha yaygın kullanılması ile doğum sürecine yönelik olumlu sağlık davranışlarının gelişmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: "Doğum hazırlık eğitimi, doğum korkusu, oyunlaştırma."

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi

14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi
SAFRANBOLU

Bildiri No: 9317

Sözlü Bildiri

The Effect of Gamified Childbirth Education on First-Time Mothers' Levels of Childbirth Self-Efficacy, Beliefs about Childbirth and Fear of Childbirth: An Experimental Study Protocol

Fatma Nur Aydın[1], Ayşegül Unutkan[2]

[1] *Kütahya Health Sciences University,Health Sciences Institute,Departmentof Midwifery, Master Student*

[2] *KütahyaHealth Sciences University, Health Sciences Faculty, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Various methods are employed to increase knowledge levels during pregnancy, reduce anxiety, manage hospital admissions and promote positive behavioural change. These methods have certain shortcomings. These include accessibility issues, a lack of motivation, poor retention of information, and an inability to bring about behavioural change. Gamification has the potential to be an effective method for teaching about risk factors during pregnancy and healthy lifestyle behaviours. The aim of this study was to compare the levels of birth self-efficacy, beliefs about childbirth and fear of childbirth among primiparous women who received gamified childbirth education with those who received standard education.

Materials - Methods: The study will be conducted using a pre-test–post-test design with random allocation and control groups. According to the power analysis (95% confidence interval, 80% power), the minimum sample size for each group has been determined as 26 participants. To prevent potential data loss, a total of 60 participants have been selected, with 30 in each group. The following instruments will be used for data collection: the 'Data Collection Form', the 'Self-Efficacy Scale for Normal Childbirth', the 'Beliefs about Childbirth Scale', and the 'Fear of Childbirth Scale'. Participants in the experimental group will receive an 8-week gamified childbirth education programme via a mobile app following the pre-test. A post-test will be administered after the programme, and its effects will be compared with those of the control group.

Results: The data collection process is ongoing.

Conclusion: This study is expected to demonstrate that gamified childbirth education is an effective method for enhancing primiparous women's self-efficacy regarding childbirth, positively influencing their beliefs about childbirth, and reducing their fears of childbirth. Wider adoption of gamified childbirth education in the field could contribute to the development of positive health behaviours related to the childbirth process.

Anahtar Kelimeler: "Childbirth education, fear of childbirth, gamification."

Bildiri No: 9327

Sözlü Bildiri

Yenidoğanların ilk banyosuna yönelik uygulamalar: tanımlayıcı bir araştırma

Emine Vuslat Öksüzce[1,*], Ümmühani Ayşe Yücel[1], Deniz Akyıldız[2]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışmanın amacı, yenidoğanların ilk banyosuna yönelik uygulamaların özelliklerini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniği ve servislerine başvuran, 0-28 günlük bebeğe sahip anneler ile yürütülmüştür. Araştırma, gönüllü olarak katılmayı kabul eden 369 anne ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Yenidoğan İlk Banyo Uygulamaları Bilgi Soruları" kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 29,18±5,60 yıl olup, %40,4'ünün üniversite ve üzeri eğitim düzeyine sahip olduğu ve %62,1'inin multipar olduğu belirlenmiştir. Yenidoğanların %35,2'sine doğumdan sonraki ilk 48 saat içinde erken banyo yaptırıldığı, %44,2'sinin ise göbek kordonu düşmeden önce yıkandığı saptanmıştır. İlk banyo zamanının ortalaması 5,84±5,10 gün olarak bulunmuştur. Annelerin yaklaşık yarısının (%45,3) doğum öncesinde ilk banyoya ilişkin herhangi bir bilgi almadığı belirlenmiş; ilk banyonun en sık (%85,9) hijyen amacıyla (vernix caseosa ve doğum kalıntılarının uzaklaştırılması) yapıldığı görülmüştür. Ayrıca annelerin %32,2'sinin ilk banyoyu kendisi dışında bir kişiye yaptırdığı ve %60,4'ünün bu süreci destek alarak yürüttüğü saptanmıştır. İlk banyoda yenidoğanların büyük çoğunluğunun (%90,5) küvette yıkandığı; %3,2'sinde sabun, %48,5'inde ise bebek yağı kullanıldığı belirlenmiştir. Annelerin %42,0'ının ilk banyo sırasında korku ve kaygı yaşadığı, bu kaygının en sık nedenlerinin bebeğin düşmesi (%76,1) ve boğulması (%58,1) olduğu saptanmıştır. Annelerin %28,2'sinin ilk banyoda geleneksel uygulamalara başvurduğu belirlenmiştir. İlk banyo sonrasında ise yenidoğanlarda huzursuzluk/ağlama (%66,7), hipotermi (%22,2) ve emmede zayıflık (%18,5) gibi sorunların görüldüğü saptanmıştır.

Sonuç: Yenidoğanların ilk banyosuna ilişkin uygulamalarda bilgi eksikliği, erken banyo ve göbek kordonu düşmeden banyo yaptırma oranlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Annelerin önemli bir kısmının kaygı yaşaması ve geleneksel uygulamalara başvurması, bilimsel bilginin yeterince kullanılmadığını göstermektedir. Bu bulgular, doğum öncesi eğitim ve sağlık profesyonellerinin rehberliğinin güçlendirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Banyo, Bebek Bakımı, Anne Davranışı, Ebelik

Bildiri No: 9327

Sözlü Bildiri

Practices Related to the First Bath of Newborns: A Descriptive Study

Emine Vuslat Ösüzce[1], Ümmühani Ayşe Yücel[1], Deniz Akyıldız[2]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aimed to examine the characteristics of practices related to the first bath of newborns.

Materials - Methods: This descriptive study was conducted with mothers of 0-28-day-old newborns attending the pediatric outpatient clinic and inpatient units of Kahramanmaraş Sütçü İmam University Health Practice and Research Hospital. The sample consisted of 369 mothers who voluntarily participated. Data were collected through face-to-face interviews using researcher-developed forms based on the literature. Descriptive statistics (number, percentage, mean, and standard deviation) were used for analysis.

Results: The mean maternal age was 29.18±5.60 years; 40.4% had a university or higher education, and 62.1% were multiparous. Early bathing (≤48 hours) occurred in 35.2% of newborns, and 44.2% were bathed before umbilical cord separation. The mean time to first bath was 5.84±5.10 days. Nearly half of the mothers (45.3%) had not received prenatal information on newborn bathing. Hygiene (removal of vernix caseosa and birth residues) was the most common reason for the first bath (85.9%). The first bath was performed by someone other than the mother in 32.2% of cases, while 60.4% of mothers required assistance. Most newborns (90.5%) were bathed in a tub; 3.2% were washed with soap, and 48.5% received baby oil after bathing. Additionally, 42.0% of mothers experienced fear or anxiety during the first bath, mainly due to fear of dropping (76.1%) or drowning (58.1%) the baby. Traditional practices were reported by 28.2% of mothers. After the first bath, problems such as restlessness/crying (66.7%), hypothermia (22.2%), and poor feeding (18.5%) were observed.

Conclusion: The findings reveal notable knowledge gaps in newborn bathing practices, with frequent early bathing and bathing before umbilical cord separation. Maternal anxiety and the persistence of traditional practices indicate limited use of evidence-based knowledge, underscoring the need to strengthen prenatal education and healthcare professional guidance.

Anahtar Kelimeler: Newborn, Bathing, Infant Care, Maternal Behavior, Midwifery

Bildiri No: 9343

Derleme Poster

Yenidoğan Masajının Hiperbilirubinemi Üzerindeki Etkisi

Sümeyye BAL[1], Beyza Nur ALBAYRAK[1,*], Dilek TAN[1], İkranur ATEŞ[1], Seher ALAN[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Özet Metin: Hiperbilirubinemi, yenidoğanda eritrositlerinin yıkımı ve karaciğer hücrelerinde bilirubin atılımındaki yetersizlik sonucu bilirubin düzeyinde artıştır.Bilirubin nörotoksik potansiyeli olan bir maddedir. Lipofilik özelliği nedeniyle kan-beyin bariyerini geçebilir.Hiperbilirubinemi genellikle tedavi edilebilen bir hastalıktır, ancak tedavi edilmeyen durumlarda kalıcı nörolojik ve gelişimsel bozukluklarla birlikte kernikterus ve takip eden bilirübin ensefalopatisine neden olabilmektedir.

Yenidoğan masajı, yumuşak dokuların elle manipülasyonu yoluyla kas ve sinir sistemini uyararak rahatlama sağlayan ve stresi azaltmaya yardımcı olan bir manuel terapi yöntemidir. Bu yöntem, birçok kültürde köklü bir uygulama olarak yenidoğanlara çeşitli faydalar sağladığına inanılmaktadır. Geleneksel olarak, masajın bakım veren ile yenidoğan arasında bağlanmayı teşvik ettiği, cilt sağlığını ve dolaşımı iyileştirerek bebeğin genel iyilik haline katkıda bulunduğu düşünülmektedir. Masajın düşük maliyetli olması ve uygun koşullarda uygulandığında yan etkisinin bulunmaması, onu cazip kılan özellikler arasında sayılabilir.

Batına uygulanan yenidoğan masajı, parasempatik sinir sistemini aktive ederek sindirim sistemi düzenlemektedir. Yapılan çalışmalar, bu masaj tekniklerinin hareketliliğini (peristaltizm) artırdığını, batın içi basıncı dengeleyerek besinlerin kanalında ilerlemesini hızlandırdığını, mide asit salgısını optimize ettiğini, dispepsi ve abdominal distansiyonu azalttığını ve iştah regülasyonunu etkilediğini göstermiştir. Klinik araştırmalarda özellikle masajın, sindirim sistemi disfonksiyonlarının yaygın bir semptomu olan kabızlık tedavisinde etkinliği vurgulanmaktadır. Masaj, aynı zamanda lenf ve kan dolaşımını da artırarak bilirubin atılımına yardımcı olur.

Yenidoğan masajı; bilirubinin daha hızlı atılmasını kolaylaştırır, beslenme davranışını iyileştirir ve hastanede kalış süresini azaltır. Bu müdahale pratik, ekonomik ve rutin yenidoğan bakımına kolayca entegre edilebilir. Bu bulgular göz önüne alındığında, masaj terapisi özellikle yenidoğanda hiperbilirubinemi prevalansının yüksek olduğu ortamlarda standart tedavi protokollerinde dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Hiperbilirubinemi, Masaj

Bildiri No: 9343

Derleme Poster

The Effect of Newborn Massage on Hyperbilirubinemia

Sümeyye BAL[1], Beyza Nur ALBAYRAK[1], Dilek TAN[1], İkranur ATEŞ[1], Seher ALAN[1]

[1] *Ondokuz Mayıs University*

Abstract Text: Hyperbilirubinemia is an increase in bilirubin levels in the newborn, resulting from the breakdown of erythrocytes and the inadequate excretion of bilirubin by liver cells. Bilirubin is a substance with neurotoxic potential. Due to its lipophilic nature, it can cross the blood–brain barrier. Although hyperbilirubinemia is generally a treatable condition, if left untreated, it may lead to permanent neurological and developmental disorders, including kernicterus and subsequent bilirubin encephalopathy.

Neonatal massage is a manual therapy method that promotes relaxation and helps reduce stress by stimulating the muscular and nervous systems through the manipulation of soft tissues. This method is considered a long-standing practice in many cultures and is believed to provide various benefits to newborns. Traditionally, massage is thought to promote bonding between the caregiver and the infant, improve skin health and circulation, and contribute to the overall well-being of the baby. Its low cost and lack of side effects when applied under appropriate conditions make it an attractive intervention.

Abdominal neonatal massage regulates the digestive system by activating the parasympathetic nervous system. Studies have shown that these massage techniques increase gastrointestinal motility (peristalsis), balance intra-abdominal pressure to accelerate the movement of nutrients through the digestive tract, optimize gastric acid secretion, reduce dyspepsia and abdominal distension, and influence appetite regulation. Clinical research particularly highlights the effectiveness of massage in the treatment of constipation, a common symptom of digestive system dysfunction. Additionally, massage enhances lymphatic and blood circulation, thereby facilitating bilirubin excretion.

Neonatal massage facilitates faster elimination of bilirubin, improves feeding behavior, and reduces the length of hospital stay. This intervention is practical, cost-effective, and can be easily integrated into routine neonatal care. Considering these findings, massage therapy should be taken into account in standard treatment protocols, particularly in settings where the prevalence of neonatal hyperbilirubinemia is high.

Anahtar Kelimeler: Newborn, Hyperbilirubinemia, Massage

Bildiri No: 9357

Sözlü Bildiri

Primipar Gebelerde Sosyal Medya Kullanımının Travmatik Doğum Algısına Etkisi

Dilek Hacıvelioğlu[1], Zeynep Sarıgül[1], Havvanur Ünyılmaz[1,*], Elif Karataş[1], Aysu Akdemir[1], Nurana Kamiljanova[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Gebelik ve doğum süreci kadın hayatı için oldukça önemli bir aşamadır. Bu süreçte sosyal medya kullanma eğilimi ve sosyal medyadan uzak kalmaya bağlı yaşanan duygusal tepkiler, travmatik doğum algısında etkileyici rol oynayabilir. Bu araştırma, primipar gebelerde sosyal medya kullanımın travmatik doğum algısı üzerine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç - Yöntem: Araştırma, kesitsel-tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tiptedir. Araştırmanın evrenini İstanbul'da bulunan bir vakıf üniversitesinin hastanelerinde kadın doğum polikliniklerine başvuran gebeler oluşturmaktadır. En küçük örneklem büyüklüğü Openepi programında hesaplanarak %95 güven aralığı ile ulaşılması gereken örneklem sayısı 361olarak hesaplanmıştır. Örneklemin %60,94' üne ulaşılmıştır. Veri toplamaya devam edilmektedir. Veriler Sosyodemografik Anket Formu, Travmatik Doğum Algısı Ölçeği (TDAÖ) ve Genel Sosyal Medya Kullanımı Ölçeği (GSMKÖ) kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, medyan ve çeyrekler arası aralık gibi tanımlayıcı istatistikler kullanılmış olup bulgular yalnızca tanımlayıcı düzeyde raporlanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 28,54'tür. Katılımcıların ortalama gebelik haftası 32,33 olup, %50,91'i çalışmaktadır. Gebelerin günlük sosyal medya kullanma süresi ortalama 2,8 saat olarak bulundu. En çok kullanılan sosyal medya platformu sırasıyla Instagram (%85,45), YouTube (%7,73), TikTok (%3,18) ve WhatsApp grupları (%1,82) idi. Katılımcıların %93,18'i gebelik ve gebelik süreciyle ilgili bilgi almak için sosyal medyayı kullandığını belirtti. Sosyal medyada gebelik ve doğum ile ilgili en çok karşılaşılan içerik türlerinin doğum videoları/süreçleri (%29,9) olduğu belirlendi.

Sonuç: Elde edilen veriler sonucu, gebeler arasında sosyal medya kullanımının yaygın olduğu görülmektedir. Sosyal medyanın gebelik ve doğum ile ilgili önemli bir bilgi kaynağı olması, sağlık uzmanları tarafından oluşturulan doğru içeriklerin önemini göstermektedir.
*Bu araştırma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında, 1919B012519264 numaralı proje olarak desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Travmatik doğum algısı, sosyal medya, primipar, gebe

Bildiri No: 9357

Sözlü Bildiri

The Effect of Social Media Use on the Perception of Traumatic Birth in Primiparous Pregnant Women

Dilek Hacıvelioğlu[1], Zeynep Sarıgül[1], Havvanur Ünyılmaz[1], Elif Karataş[1], Aysu Akdemir[1], Nurana Kamiljanova[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Pregnancy and childbirth are crucial stages in a woman's life. The tendency to use social media and the emotional reactions experienced due to staying away from social media during this period can play a significant role in the perception of traumatic childbirth. This research was conducted to determine the effect of social media use on the perception of traumatic childbirth in primiparous pregnant women.

Materials - Methods: The research is cross-sectional-descriptive and correlational. The population of the study consists of pregnant women who applied to the obstetrics and gynecology outpatient clinics of a foundation university hospital in Istanbul. The minimum sample size was calculated using the Openepi program, and the required sample size was calculated as 361 with a 95% confidence interval. 60.94% of the sample was reached. Data collection is ongoing. Data were collected face-to-face using the Sociodemographic Questionnaire, the Traumatic Childbirth Perception Scale (TDAÖ), and the General Social Media Use Scale (GSMKÖ). Descriptive statistics such as number, percentage, mean, standard deviation, median, and interquartile range were used in the analysis of the data, and the findings are reported only at the descriptive level.

Results: The average age of the pregnant women participating in the study was 28.54. The average gestational age of the participants was 32.33 weeks, and 50.91% were working. The average daily social media usage time of the pregnant women was found to be 2.8 hours. The most used social media platforms were Instagram (85.45%), YouTube (7.73%), TikTok (3.18%), and WhatsApp groups (1.82%), respectively. 93.18% of the participants stated that they used social media to obtain information about pregnancy and the pregnancy process. It was determined that the most frequently encountered types of content related to pregnancy and childbirth on social media were childbirth videos/processes (29.9%).

Conclusion: As a result of the data obtained, it is seen that social media use is widespread among pregnant women. The fact that social media is an important source of information about pregnancy and childbirth shows the importance of accurate content created by healthcare professionals.
*This research is supported under the TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program, project number 1919B012519264.

Anahtar Kelimeler: Traumatic birth perception, social media, primiparous, pregnant

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9415

Derleme Sözlü

Postpartum Depresyon Üzerinde Sosyal Desteğin Önemi

Eda Nur FENER[1], Kadirye KARATAŞ[1,*], Nisanur AYDEMİR[1], Kader KANAR[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Postpartum dönem fizyolojik, psikolojik ve sosyal değişimlerin deneyimlendiği bireye özgü ve hassas bir süreçtir. Postpartum depresyonun gelişiminde birçok faktör rol oynamakla birlikte sosyal destek önemli ve koruyucu bir unsur olarak kabul edilmektedir. Bu derleme çalışmasının amacı postpartum depresyon üzerine sosyal desteğin önemini literatür bilgileriyle karşılaştırarak tartışmaktır. Yöntem: Bu derleme araştırmasının kanıt dayalı yaklaşım ve teorik altyapısının geliştirilmesinde ulusal ve uluslararası veri tabanlarından orijinal araştırma makaleler ve rehberler kullanılmıştır. Bu derleme için Pubmed, Medline, Ebsco, Google Akademi, Cochrane Library veri tabanları taranmıştır. Bu derleme araştırması ÜNİDES projesi kapsamında desteklenmeye hak kazanmıştır. Ebelikte Araştırma ve Bilimsel Münazara Kulübü olarak, 12. Ulusal & 16. Uluslararası Ebelik Öğrencileri Kongresi'ni hayata geçirilmesini sağladığı katkı ve desteklerden ötürü ÜNİDES programına teşekkürlerimizi sunarız. Bulgular: Literatür bilgileri irdelendiğinde araştırmaların genelinde postpartum dönemde depresyonu tetikleyebilen risk faktörleri belirlenip, gerekli önlemler alındığında postpartum depresyon belirtileri gözlenmemiştir. İrdelenen araştırmalarda yeni annelerin yüksek postpartum depresyon düzeylerinin, düşük sosyal destek skorlarıyla ilişkili olduğu görülmektedir. Öte yandan postpartum dönemde farklı kaynaklarda sağlanan sosyal destek, annenin yeni rolüne uyum sağlamasını kolaylaştırmakta, anksiyete, stres ve depresyon düzeylerini azaltmaktadır. Sonuç ve Öneriler: Literatür bilgileri irdelendiğinde postpartum depresyonun önlem alınması gereken ciddi bir halk sağlığı sorunu olduğu anlaşılmaktadır. Her kadının gebelik, doğum ve postpartum dönemdeki deneyimleri farklıdır. Bu bağlamda gebelikten itibaren bireyselleştirilmiş ebelik yaklaşımları ile özgün bakım sağlanmalı ve yeterli sosyal destek sağlanmalıdır. Pospartum depresyonun erken tanılanması için düzenli izlem ve tarama programlarının uygulanması, anne ve aileye yönelik eğitimlerin artırılması önemlidir. Maternal ve aile sağlığının sürdürülebilmesi için her kadının gebelik ve özellikle postpartum dönemde sosyal desteğin sürekliliği elzemdir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Kanıta Dayalı Bakım, Postpartum Depresyon, Sosyal Destek, Uyum

Bildiri No: 9415

Derleme Sözlü

The Importance of Social Support in Postpartum Depression

Eda Nur FENER[1], Kadirye KARATAŞ[1], Nisanur AYDEMİR[1], Kader KANAR[1], Funda ÇİTİL CANBAY[1]

[1] *Atatürk University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Abstract Text: Introduction and Aim: The postpartum period is a sensitive and individual process in which physiological, psychological, and social changes are experienced. While many factors play a role in the development of postpartum depression, social support is considered an important and protective element. The aim of this review study is to discuss the importance of social support in postpartum depression by comparing it with literature data.

Method: Original research articles and guidelines from national and international databases were used in developing the evidence-based approach and theoretical framework of this review study. PubMed, Medline, Ebsco, Google Scholar, and Cochrane Library databases were searched for this review. This review study was awarded funding under the UNIDES project. As the Midwifery Research and Scientific Debate Club, we would like to express our gratitude to the UNIDES program for its contributions and support in making the 12th National & 16th International Midwifery Students Congress a reality.

Findings: A review of the literature reveals that in most studies, risk factors that can trigger depression in the postpartum period are identified, and when necessary precautions are taken, symptoms of postpartum depression are not observed. The studies examined show that high levels of postpartum depression in new mothers are associated with low social support scores. On the other hand, social support provided from various sources during the postpartum period facilitates the mother's adaptation to her new role and reduces anxiety, stress, and depression levels.

Conclusion and Recommendations: A review of the literature shows that postpartum depression is a serious public health problem requiring preventive measures. Every woman's experiences during pregnancy, childbirth, and the postpartum period are different. In this context, individualized midwifery approaches and unique care should be provided from pregnancy onwards, and adequate social support should be ensured. Regular follow-up and screening programs for early diagnosis of postpartum depression, and increased education for mothers and families are important. Continuous social support during pregnancy and especially the postpartum period is essential for maintaining maternal and family health.

Anahtar Kelimeler: Evidence-Based Care, Midwifery, Postpartum Depression, Social Support, Adaptation

Bildiri No: 9495

Sözlü Bildiri

Ebelikte Yapay Zeka Okuryazarlığı: Yenilikçi Bakım Ve Eğitim

Gül Yılmaz[1,*], Büşra Cesur[2]

[1] *Yüksek Lisans Öğrencisi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

[2] *Prof. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Giriş - Amaç: Yapay zeka'nın ebelik mesleği ve eğitiminde etkilerinin ortaya konulması amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Çalışmanın Literatür Taraması Google Akademik, PubMed elektronik veri tabanından yapay zeka, ''artificial intelligence'', yapay zeka okuryazarlığı, ''artificial intelligence literacy'', yenilikçi bakım, ''innovative care'', eğitim, ''education'', ebelik, ''midwifery'' anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır.

Bulgular: Yapay zeka (YZ) insanlara özgü olan algılama, mantık yürütme, problem çözme ve karar verme gibi bilişsel işlevleri bir makinenin taklit etme yeteneğidir. YZ, teknolojileri arasında makine öğrenimi, derin öğrenme, kural tabanlı sistemler, doğal dil işleme ve konuşma tanıma gibi alanlar yer almaktadır. Sağlık alanında yapay zeka uygulamalarının kullanımı 1970 yıllarında başlamış, günümüzde ise ön plana çıkarak tanı, tedavi, sağlık yönetimi, erken teşhis, karar verme, sağlığın korunması, kadın çocuk sağlığı, obstetrik ve eğitim alanlarında kullanılmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), sistemdeki olası boşlukları ele almak, sağlık hizmetlerini optimize etmek, sağlıkta eşitsizlikleri azaltmak, hizmetlerdeki verimliliği ve performansı artırmak için YZ teknolojilerinin kullanımını önermiştir. Yapay Zeka, Ebelik uygulamalarında; Kişiselleştirilmiş bakım planları oluşturabilme, riskleri erken aşamada tespit edebilme, klinik karar vermeyi kolaylaştırma, ruhsal bakım desteği sağlama ve gebelik, doğum ve doğum sonrası süreçlerde anne ve bebek sağlığını iyileştirmede kullanılmaktadır. Sağlıkta eğitim alanında da gelişmeye devam eden yapay zeka; kişiselleştirilmiş öğrenme deneyimlerinin geliştirilmesinde, sanal (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) destekli uygulamalarla öğrencilerin karmaşık durumlara hazırlıklı hale gelmesini sağlayabilmektedir. Ayrıca öğrenci başarısını artırarak klinik başarıyı desteklemektedir. Sağlık eğitiminde sanal gerçeklik (VR) kullanımının öğrencilerin; Bilgi ve beceri puanlarını önemli ölçüde geliştirdiği, beceri performans süresini kısalttığı, memnuniyeti artırdığı, VR'yi geleneksel eğitim yöntemleri ile entegre edilmesinin hem öğrenme kalitesini hem de sağlık profesyonellerinin genel yetkinliğini artırmak için gerekli olduğu bildirilmiştir.

Sonuç: Yapay Zeka uygulamalarının ebelik eğitimine ve hizmetlerine entegrasyonu, öğrenci başarısını artırmada ve hasta bakım kalitesini iyileştirmede önemli fırsatlar sunmaktadır. YZ, etik ve verimlilik açısından uygun bir şekilde uygulanması koşuluyla, ebelerin yeteneklerini artırmak ve hasta bakım kalitesini yükseltmek için yapay zeka okuryazarlığının arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Yapay Zeka, Yapay Zeka Okuryazarlığı, Yenilikçi Bakım, Eğitim, Ebelik"

Bildiri No: 9495

Sözlü Bildiri

Artificial Intelligence Literacy in Midwifery: Innovative Care and Education

Gül Yılmaz[1], Büşra Cesur[2]

[1] *Master's Student, Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Turkey*

[2] *Professor, Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Turkey*

Introduction - Aim: The aim is to examine the effects of artificial intelligence on the midwifery profession and education.

Materials - Methods: The literature review for this study was conducted using the Google Scholar and PubMed databases, employing the keywords "artificial intelligence," "artificial intelligence literacy," "innovative care," "education," and "midwifery."

Results: Artificial intelligence (AI) is the ability of a machine to mimic human cognitive functions such as perception, reasoning, problem-solving, and decision-making. AI encompasses technologies such as machine learning, deep learning, rule-based systems, natural language processing, and speech recognition. The use of AI applications in the healthcare sector began in the 1970s and has since come to the forefront, being utilized in diagnosis, treatment, healthcare management, early detection, decision-making, health promotion, women's and children's health, obstetrics, and education. The World Health Organization (WHO) has recommended the use of AI technologies to address potential gaps in the system, optimize healthcare services, reduce health inequities, and improve the efficiency and performance of services. In midwifery applications, AI is used to create personalized care plans, identify risks at an early stage, facilitate clinical decision-making, provide mental health support, and improve maternal and infant health during pregnancy, childbirth, and the postpartum period. Artificial intelligence, which continues to advance in the field of healthcare education, enables the development of personalized learning experiences and helps students prepare for complex situations through virtual reality (VR) and augmented reality (AR)-supported applications. Additionally, it supports clinical success by enhancing student performance. It has been reported that the use of virtual reality (VR) in health education significantly improves students' knowledge and skill scores, reduces the time required for skill performance, and increases satisfaction; integrating VR with traditional educational methods is necessary to enhance both the quality of learning and the overall competence of healthcare professionals.

Conclusion: The integration of artificial intelligence (AI) applications into midwifery education and services offers significant opportunities for improving student success and enhancing the quality of patient care. Provided it is implemented appropriately from both ethical and efficiency perspectives, it is essential to increase AI literacy to enhance midwives' capabilities and elevate the quality of patient care.

Anahtar Kelimeler: "Artificial Intelligence, Artificial Intelligence Literacy, Innovative Care, Education, Midwifery"

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9498

Derleme Sözlü

Kadın Sağlığında Yapay Zeka Destekli Klinik Karar Destek Sistemleri

Serpil Sena Çelik[1,*], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Lisans Öğrencisi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

[2] *Dr.Öğr.Üyesi-Lokman Hekim Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Özet Metin: Kadın Sağlığında Yapay Zekâ Destekli Klinik Karar Destek Sistemleri

Giriş: Yapay zekâ (YZ) teknolojileri, sağlık hizmetlerinde klinik karar verme süreçlerini destekleyerek bakım kalitesini artırma potansiyeline sahiptir. Kadın sağlığı alanında özellikle obstetrik, jinekoloji ve perinatal bakım süreçlerinde YZ destekli klinik karar destek sistemlerinin (KKDS) kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Bu çalışmanın amacı, kadın sağlığı alanında YZ destekli KKDS kullanımına ilişkin ulusal ve uluslararası literatürü değerlendirmektir.

Yöntem: Bu çalışma, kadın sağlığında YZ destekli KKDS kullanımını inceleyen çalışmaların sistematik olmayan derlemesi olarak planlanmıştır. PubMed, Scopus ve Cochrane veri tabanlarında "artificial intelligence", "clinical decision support systems", "women's health", "obstetrics" ve "gynecology" anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır.

Bulgular: Literatür, YZ destekli KKDS'nin kadın sağlığında özellikle risk tahmini ve tanı süreçlerinde etkin olduğunu göstermektedir. Preeklampsi gibi yüksek riskli obstetrik durumların erken tahmininde makine öğrenmesi modellerinin yüksek doğruluk oranlarına ulaştığı bildirilmiştir. Yardımcı üreme tekniklerinde geliştirilen YZ tabanlı sistemlerin, gebelik olasılığını tahmin ederek klinik karar sürecini desteklediği gösterilmiştir. Maternal-fetal tıpta yapılan güncel çalışmalar, büyük dil modellerinin rutin klinik karar verme süreçlerinde uzmanlara yakın performans sergileyebildiğini ortaya koymaktadır. Ayrıca YZ destekli ultrason teknolojilerinin gebelik haftasının hızlı ve doğru belirlenmesinde etkili olduğu rapor edilmiştir. Jinekolojik ve obstetrik acillerde YZ uygulamaları, hızlı risk değerlendirmesi ve klinik karar verme sürecini iyileştirme potansiyeli göstermektedir. Türkiye'de yapılan çalışmalar ise daha çok perinatal bakım, IVF süreçleri ve teorik çerçevede yoğunlaşmış olup uygulamaya yönelik çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir.

Sonuç: YZ destekli KKDS'ler kadın sağlığında tanı, tedavi ve bakım süreçlerinde önemli fırsatlar sunmaktadır. Ancak klinik uygulamalarda güvenilirlik, etik ve veri güvenliği konularının dikkate alınması gerekmektedir. Türkiye'de uygulamaya yönelik daha fazla ampirik çalışmaya ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: yapay zeka, klinik karar verme, kadın sağlığı, klinik karar verme destek sistemleri

Bildiri No: 9498

Derleme Sözlü

Artificial Intelligence-Supported Clinical Decision Support Systems in Women's Health

Serpil Sena Çelik[1], Nurgül Şimal Yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

Abstract Text: Artificial Intelligence-Supported Clinical Decision Support Systems in Women's Health Introduction:Artificial intelligence (AI) technologies have the potential to improve the quality of care by supporting clinical decision-making processes in healthcare. In the field of women's health, particularly in obstetrics, gynecology, and perinatal care, the use of AI-supported clinical decision support systems (CDSS) is becoming increasingly widespread. The aim of this study is to evaluate the national and international literature regarding the use of AI-supported CDSS in women's health.
Method:This study was designed as a non-systematic review of studies examining the use of AI-supported CDS in women's health. A search was conducted in the PubMed, Scopus, and Cochrane databases using the keywords "artificial intelligence," "clinical decision support systems," "women's health," "obstetrics," and "gynecology."
Results:The literature indicates that AI-supported CMMs are effective in women's health, particularly in risk prediction and diagnostic processes. It has been reported that machine learning models achieve high accuracy rates in the early prediction of high-risk obstetric conditions such as preeclampsia.AI-based systems developed for assisted reproductive technologies have been shown to support the clinical decision-making process by predicting the likelihood of pregnancy. Recent studies in maternal-fetal medicine reveal that large language models can perform at a level comparable to experts in routine clinical decision-making processes.Additionally, it has been reported that AI-supported ultrasound technologies are effective in the rapid and accurate determination of gestational age.AI applications in gynecological and obstetric emergencies demonstrate the potential for rapid risk assessment and improving the clinical decision-making process. Studies conducted in Turkey, however, have primarily focused on perinatal care, IVF processes, and theoretical frameworks, with limited research on practical applications.
Conclusion:AI-supported CDSS offer significant opportunities in diagnostic, treatment, and care processes in women's health. However, issues regarding reliability, ethics, and data security must be considered in clinical applications. There is a need for more empirical studies focused on practical applications in Turkey.

Anahtar Kelimeler: artificial intelligence, clinical decision-making, women's health, clinical decision support systems

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9544

Derleme Sözlü

DİJİTAL ÇAĞDA ANNELİK VE DEĞİŞEN EBEVEYN ROLLERİ

Nisa Su ARİK[1,*], Emine AKSÜT AKÇAY[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Özet Metin: DİJİTAL ÇAĞDA ANNELİK ve DEĞİŞEN EBEVEYN ROLLERİ 1Emine AKSÜT AKÇAY,1Nisa Su ARIK Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü

ÖZET

Toplumsal yaşamda meydana gelen ekonomik, teknolojik, bilimsel ve sosyo-kültürel dönüşümler, toplumsal yapının temel kurumlarından biri olan aileyi yapısal ve işlevsel açıdan önemli ölçüde etkilemektedir. Sanayileşme, modernleşme, kentleşme, küreselleşme ve dijitalleşme gibi süreçler, aile kurumunun tanımı, yapısı, işlevleri ve aile içi rollerinin yeniden şekillenmesine zemin hazırlamaktadır. Özellikle dijital teknolojilerin gündelik yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmesi, aile içi ilişkilerin niteliğini, ebeveynlik pratiklerini ve çocukluk deneyimini dönüştüren belirleyici bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Geleneksel aile yapısından çocuk merkezli çekirdek aile yapısına doğru gözlenen dönüşüm, çocukların aile içindeki konumunu güçlendirmekte; buna paralel olarak ebeveyn-çocuk ilişkileri yeni toplumsal ve kültürel bağlamlar içinde yeniden tanımlanmaktadır. Bu bağlamda dijital ebeveynlik, ebeveynlerin çocukların dijital ortamlarla etkileşimini düzenleme, denetleme, rehberlik etme ve dijital okuryazarlıklarını destekleme sorumluluklarını kapsayan çağdaş bir ebeveynlik biçimi olarak değerlendirilmektedir. Benzer şekilde dijital çocukluk kavramı da çocukların öğrenme, oyun, sosyalleşme ve kimlik gelişimi süreçlerinin dijital kültür içerisinde yeniden şekillenmesini ifade etmektedir. Bu derleme çalışmada, aile kurumunun toplumsal değişim sürecindeki dönüşümü aile sosyolojisi perspektifinden ele alınmakta; dijitalleşmenin aile yapısı, ebeveynlik pratikleri ve çocukluk deneyimi üzerindeki etkileri kuramsal düzlemde tartışılmaktadır. Ayrıca dijital ebeveynlik ve dijital çocukluk kavramlarının çağdaş aile yapısının anlaşılmasındaki yeri değerlendirilerek, ebeveyn-çocuk ilişkilerinde ortaya çıkan yeni dinamiklerin aile sosyolojisi bağlamında incelenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile,Dijitalleşme,Ebeveynlik,Toplumsal Değişim,Dijital Çocukluk

Bildiri No: 9544

Derleme Sözlü

MOTHERHOOD in THE DİGİTAL AGE and CHANGİNG PARENTAL ROLES

Nisa Su ARİK[1], Emine AKSÜT AKÇAY[1]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi*

Abstract Text: MOTHERHOOD in THE DİGİTAL AGE and CHANGİNG PARENTAL ROLES 1Emine AKSÜT AKÇAY,1Nisa Su ARİK Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of Midwifery

ABSTRACT

Economic, technological, scientific, and socio-culturaltransformationsoccurring in social life significantlyaffectthefamily, one of thefundamentalinstitutions of socialstructure, in terms of itsstructural and functionalaspects. Processessuch as industrialization, modernization, urbanization, globalization, and digitalizationarepavingthewayforthereshaping of thedefinition, structure, functions, and intra-familyroles of thefamilyinstitution. Inparticular, theintegration of digitaltechnologiesintodaily life standsout as a decisivefactortransformingthequality of intra-familyrelationships, parentingpractices, and childhoodexperiences. Theobservedtransformationfromthetraditionalfamilystructuretothechild-centerednuclearfamilystructurestrengthenstheposition of childrenwithinthefamily; in parallel, parent-childrelationshipsareredefinedwithinnewsocial and culturalcontexts. Inthiscontext, digitalparenting is considered a contemporary form of parentingencompassingtheresponsibilities of parentstoregulate, supervise, guide, and supportchildren'sdigitalliteracy in theirinteractionwithdigitalenvironments. Similarly, theconcept of digitalchildhoodreferstothereshaping of children'slearning, play, socialization, and identitydevelopmentprocesseswithindigitalculture. Thisreviewexaminesthetransformation of thefamilyinstitution in theprocess of socialchangefromtheperspective of familysociology; Theeffects of digitalization on familystructure, parentingpractices, and childhoodexperiencesarediscussed at a theoreticallevel. Furthermore, theplace of digitalparenting and digitalchildhoodconcepts in understandingcontemporaryfamilystructures is evaluated, and theaim is toexaminethenewdynamicsemerging in parent-childrelationshipswithinthecontext of familysociology.

Anahtar Kelimeler: Family, Digitalization, Parenthood, SocialChange, DigitalChildhood

Bildiri No: 9553

Derleme Sözlü

Tandem Emzirme: Fizyolojik Temelleri, Anne ve Çocuk Sağlığı Üzerindeki Etkileri ve Ebelik Yaklaşımı

Emine Aksüt Akçay[1], Elif tağtekin[1,*]

[1] *Kahramanmaraş sütçü İmam üniversitesi*

Özet Metin: Anne sütü, yenidoğanın büyüme ve gelişimi için gerekli tüm besin öğelerini içeren ve anne-bebek sağlığı üzerinde çok yönlü olumlu etkileri bulunan en uygun beslenme yöntemidir. Bu nedenle emzirme, bebek beslenmesinde altın standart olarak kabul edilmekte; ilk altı ay yalnızca anne sütü ile beslenme ve sonrasında uygun tamamlayıcı besinlerle birlikte emzirmenin sürdürülmesi önerilmektedir. Emzirme, yalnızca fizyolojik bir süreç değil; psikolojik, sosyal ve kültürel faktörlerden etkilenen çok boyutlu bir olgudur. Annenin bilgi düzeyi, sosyal destek sistemi, kültürel normlar ve bireysel deneyimleri emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesinde belirleyicidir. Ayrıca annenin sağlık durumu, çocuklar arası yaş farkı ve aile desteği emzirme sürecinin devamlılığını etkileyen önemli unsurlardır.

Laktasyon döneminde yeniden gebelik oluşması, emzirmenin sürdürülmesini etkileyen önemli bir durumdur. Gebelikte emzirmenin fetüs gelişimi, uterin aktivite ve erken doğum riski üzerindeki etkilerine ilişkin çeşitli endişeler bulunmakla birlikte, mevcut literatür bu ilişkinin net olmadığını ve kararın bireysel risk değerlendirmesi ile ele alınması gerektiğini göstermektedir. Gebelikte emzirmeye devam eden kadınların bir kısmı, doğum sonrası dönemde hem yenidoğan hem de daha büyük çocuğunu birlikte emzirmeye devam etmektedir. “Tandem emzirme” olarak tanımlanan bu durum, süt üretimi, hormonal değişimler ve maternal enerji gereksinimi açısından fizyolojik olarak uyum gerektiren; aynı zamanda çocukların beslenme ihtiyaçlarını içeren çok boyutlu bir süreçtir. Bu süreçte kadınlar toplumsal baskı, kültürel inanışlar ve bilgi eksikliği nedeniyle çeşitli güçlüklerle karşılaşabilmektedir. Ayrıca gebelikte emzirmenin anne ve gebelik sonuçları üzerindeki etkilerine ilişkin bulguların heterojen olması, konunun tartışmalı olduğunu göstermektedir. Sağlık otoritelerinin yaklaşımı, gebelikte emzirme ve tandem emzirmenin rutin olarak önerilmediği ancak yüksek riskli durumlar dışında bireysel değerlendirme ile sürdürülebileceği yönündedir. Bu nedenle sağlık profesyonellerinin, özellikle ebelerin, danışmanlık ve rehberlik rolü kritik öneme sahiptir.

Sonuç olarak, gebelikte emzirme ve tandem emzirme süreci; fizyolojik, psikososyal ve klinik boyutları olan, bireysel değerlendirme gerektiren kompleks bir konudur ve mevcut kanıtlar ışığında daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tandem Emzirme; Laktasyon, Anne Sütü, Ebelik Bakımı; Emzirme Danışmanlığı

Bildiri No: 9553

Derleme Sözlü

Tandem Breastfeeding: Physiological Basis, Effects on Maternal and Child Health, and Midwifery Approach

Emine Aksüt Akçay[1], Elif tağtekin[1]

[1] *Kahramanmaraş sütçü İmam üniversitesi*

Abstract Text: Tandem breastfeeding is defined as the simultaneous breastfeeding of two children of different ages and represents a complex feeding pattern in which pregnancy and lactation occur concurrently. The aim of this review is to examine the physiological basis of tandem breastfeeding, its effects on maternal and child health, and its management within the framework of midwifery care in light of current literature. Breastfeeding is regulated by hormones such as prolactin and oxytocin, and this hormonal balance may change during pregnancy. Although tandem breastfeeding involves adaptive physiological responses in terms of milk production and composition, it also requires increased maternal energy demand and individualized risk assessment. The literature suggests that tandem breastfeeding does not negatively affect neonatal nutrition and may be safely continued under appropriate conditions; however, individual differences in maternal health and pregnancy status should be considered. In addition, social perceptions, cultural beliefs, and lack of knowledge are important factors influencing the continuation of breastfeeding practices. In this context, midwives play a crucial role in providing evidence-based counseling, monitoring maternal health, and delivering individualized breastfeeding care. In conclusion, tandem breastfeeding is a multidimensional process that requires comprehensive evaluation and a multidisciplinary approach to ensure optimal maternal and child health outcomes.

Anahtar Kelimeler: Tandem Breastfeeding; Lactation, Breast Milk, Midwifery Care;

Bildiri No: 9681

Sözlü Bildiri

Tokofobi Literatürünün Haritalandırılması: Bibliyometrik Bir Analiz ve Gelecekteki Araştırma Yönelimleri

Halide Yıldırım[1,*], Gülay Demir[2], Özlem Duran Aksoy[3]

[1] *Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Anabilim Dali*

[2] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tibbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü*

[3] *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Bu çalışma, 1974-2026 yılları arasında doğum korkusu (tokofobi) üzerine yayınlanan bilimsel literatürün entelektüel yapısını, evrimini ve küresel eğilimlerini bibliometrik ve ağ analizi yöntemleriyle incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Scopus veri tabanından elde edilen ve bibliyografik verileri içeren 228 makale, Python (Matplotlib, Seaborn, Pandas), VOSviewer ve RStudio yazılımları kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmada yıllık üretim hızı, atıf etkileri, ülke iş birlikleri ve anahtar kelime eş-dizilimleri incelenmiştir.

Bulgular: Analiz sonuçları, literatürün yıllık %4,89 büyüme oranına sahip olduğunu ve toplam üretimin yaklaşık %60'ından fazlasının 2020-2025 yılları arasında gerçekleştiğini göstermektedir. İsveç (173 yayın) alanda lider konumdayken, Türkiye 95 yayın ile dünya üçüncüsü olarak dikkat çekmektedir. Tematik harita analizi, literatürün "prevalans" odaklı çalışmalardan "randomize kontrollü klinik müdahaleler (RCT)", "ebelik modelleri" ve "sanal gerçeklik (VR)" gibi teknoloji odaklı temalara evrildiğini kanıtlamaktadır.

Sonuç: Doğum korkusu literatürü metodolojik bir olgunluğa ulaşmış ve disiplinler arası bir karaktere bürünmüştür. Türkiye'nin küresel ölçekteki başarısı, yerel sağlık politikaları ile akademik araştırmaların uyumunu yansıtmaktadır. Gelecek araştırmaların, babaların tokofobisi ve dijital müdahale yöntemlerinin klinik etkinliği üzerine yoğunlaşması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Korkusu, Tokofobi, Bibliometrik Analiz, VOSviewer, Python, RStudio.

Bildiri No: 9681

Sözlü Bildiri

Mapping the Tokophobia Literature: A Bibliometric Analysis and Future Research Orientations

Halide Yıldırım[1], Gülay Demir[2], Özlem Duran Aksoy[3]

[1] *Sivas Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Sivas Cumhuriyet University, Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques*

[3] *Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: This study aims to examine the intellectual structure, evolution, and global trends of the scientific literature on fear of childbirth (tokophobia) published between 1974 and 2026 using bibliometric and network analysis methods.

Materials - Methods: To address the study objective, we analyzed 228 articles containing bibliographic data retrieved from the Scopus database using Python (Matplotlib, Seaborn, Pandas), VOSviewer, and RStudio. Annual publication growth, citation impact, international collaboration patterns, and keyword co-occurrence were assessed.

Results: The findings indicate that the literature has grown at an annual rate of 4.89%, with more than 60% of the total output produced between 2020 and 2025. Sweden leads the field with 173 publications, while Türkiye ranks third globally with 95 publications. Thematic mapping analysis reveals a shift from prevalence-focused studies toward technology-oriented themes, including randomized controlled trials (RCTs), midwifery models, and virtual reality (VR).

Conclusion: The literature on fear of childbirth has reached methodological maturity and adopted an interdisciplinary character. Türkiye's global success reflects the alignment between local health policies and academic research. Future studies are recommended to focus on paternal tokophobia and the clinical effectiveness of digital intervention methods.

Anahtar Kelimeler: Fear of Childbirth, Tokophobia, Bibliometric Analysis, VOSviewer, Python, RStudio.

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9706

Derleme Sözlü

Yıkım ve Yaşam Arasında: Afet Durumlarında Emzirme ve Ebelik Bakımının Bütüncül Yaklaşımı

Kübra Nur Memiş[1,*], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Afetler, bireylerin fiziksel, ruhsal, ekonomik ve sosyal bütünlüğünü tehdit eden, toplumsal yaşamı kesintiye uğratan yıkıcı olaylardır. Bu olağanüstü koşullarda beslenme, barınma ve güvenlik gibi temel ihtiyaçlar arasında en elzem olanlardan biridir. Özellikle yenidoğan ve çocuklar; bağışıklık sistemlerinin gelişmemiş olması, hijyen eksikliği ve yetersiz beslenmeye bağlı olarak afetlerden en çok etkilenen risk gruplarının başında gelmektedir. Afet sonrasında iki yaş altı bebeklerde ölüm hızı yaklaşık 20 kat artmakta ve ölümlerin temelinde malnütrisyon yatmaktadır.

Anne sütü, içerdiği immünoglobulin A, laktoferrin ve çeşitli antimikrobiyal faktörler sayesinde bebeği enfeksiyonlardan koruyan, aynı zamanda tüm besin ögelerini eksiksiz sunan biyolojik bir mükemmellik örneğidir. Acil durumlarda temiz su, yakıt ve steril ekipman gerektirmemesi, kontaminasyon riskini neredeyse sıfıra indirmesi ve maliyet açısından sürdürülebilir olması nedeniyle anne sütü, afet koşullarında bebek beslenmesinde ilk ve en güvenilir seçenek olmayı sürdürmektedir. Stresin sütü kestiği veya yetersiz beslenen annenin emziremeyeceği gibi yanlış inanışlar bilimsel kanıtlarla geçersizdir; düzenli emzirme uyarısı ile süt üretimi 72 saat içinde artırılabilmekte, relaktasyon yoluyla kesintiye uğrayan emzirme yeniden başlatılabilmektedir.

Afet ortamlarında anne ve yenidoğan sağlığının korunmasında en kritik rol, birinci basamak sağlık hizmetinin vazgeçilmez unsuru olan ebelere düşmektedir. Ebelerin temel amacı; emzirmenin başlatılması, sürdürülmesi ve kesintiye uğradığında yeniden başlatılması için annelere doğumdan itibaren rehberlik etmek, doğru emzirme tekniklerini öğretmek, anne-bebek ten temasını sağlamak ve annelerin beslenme desteğini organize etmektir. Ayrıca ebeler, formül mama ve biberon kullanımının yol açabileceği enfeksiyon risklerine karşı aileleri bilinçlendirmeli, gereksiz mama bağışlarını engellemek için saha koordinasyonunda aktif görev almalı ve psikososyal destek sağlayarak annelerin stresle baş etmesine yardımcı olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Afet, bütüncül yaklaşım, ebelik, emzirme, yenidoğan

Bildiri No: 9706

Derleme Sözlü

Between Destruction and Life: A Holistic Approach to Breastfeeding and Midwifery Care in Disaster Situations

Kübra Nur Memiş[1], Esma KIR[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Disasters are devastating events that threaten individuals' physical, psychological, economic and social integrity and disrupt social life. Under these extraordinary circumstances, nutrition is one of the most essential needs among basic requirements such as shelter and security. Newborns and children are among the risk groups most affected by disasters due to their underdeveloped immune systems, lack of hygiene and malnutrition. After a disaster, the mortality rate among infants under two years of age increases approximately 20-fold, and malnutrition is the leading cause of death.

Breast milk is an example of biological perfection, protecting the baby against infections through its immunoglobulin A, lactoferrin and various antimicrobial factors, while also providing all nutrients completely. In emergency situations, breast milk remains the first and most reliable option for infant feeding in disaster conditions because it does not require clean water, fuel or sterile equipment, reduces the risk of contamination to almost zero, and is cost-effective. Misconceptions such as stress stopping milk production or malnourished mothers being unable to breastfeed are invalid according to scientific evidence; with regular breastfeeding stimulation, milk production can increase within 72 hours, and interrupted breastfeeding can be restarted through relactation.

In disaster environments, the most critical role in protecting maternal and newborn health falls to midwives, who are an indispensable component of primary healthcare. The main purpose of midwives is to guide mothers from birth onwards in initiating, maintaining and restarting breastfeeding when interrupted, to teach correct breastfeeding techniques, to ensure mother-infant skin-to-skin contact, and to organize nutritional support for mothers. Furthermore, midwives should raise awareness among families about the infection risks associated with formula and bottle use, actively participate in field coordination to prevent unnecessary formula donations, and help mothers cope with stress by providing psychosocial support.

Anahtar Kelimeler: 'Disaster, holistic approac, midwifery, breastfeeding, newborn

Bildiri No: 9736

Derleme Sözlü

EMZİRME YOLCULUĞUNU OYUNLAŞTIRMAK: ANNE VE BEBEK İÇİN YENİ BİR DENEYİM

Jale Yeşil[1,*], Medine Demir[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren Üniversitesi*

Özet Metin: Giriş ve Amaç: Emzirme, anne ve bebek sağlığı açısından son derece önemli, ekonomik ve birçok çocukluk çağı hastalığını önleyici bir yöntemdir. Dünya Sağlık Örgütü ve Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu, bebeklerin yaşamın ilk altı ayında yalnızca anne sütü ile beslenmesini ve sonrasında uygun ek gıdalarla birlikte emzirmenin iki yaş ve ötesine kadar sürdürülmesini önermektedir. Emzirme süresi ve başarısını etkileyen önemli faktörlerden biri, annenin emzirme öz yeterlilik düzeyidir. Bu doğrultuda, kadınların emzirme süreci ve karşılaşabilecekleri sorunlar hakkında bilgi sahibi olmaları büyük önem taşımaktadır. Ancak sağlık profesyonellerinin zaman kısıtlılığı ve iş yükü gibi nedenlerle emzirme danışmanlığının yeterince sürdürülememesi alternatif yaklaşımlara olan ihtiyacı artırmaktadır. Bu çalışma, emzirme sürecinde oyunlaştırma yaklaşımının anne motivasyonu, öz yeterlilik ve emzirme başarısı üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Gereç ve Yöntem: Bu derleme, emzirme sürecinde oyunlaştırma uygulamalarının etkilerini değerlendirmek amacıyla güncel literatürün incelenmesine dayanmaktadır. Bulgular: Literatür incelendiğinde, oyunlaştırma yaklaşımının bireylerin motivasyonunu artırarak öğrenme sürecine aktif katılımını desteklediği görülmektedir. Emzirme danışmanlığında kullanılan oyunlaştırılmış uygulamaların, annelerin emzirme öz yeterliliğini ve emzirme başarısını artırdığı, aynı zamanda meme problemlerinin azalmasına katkı sağladığı belirlenmiştir. Oyunlaştırma; bireylerin kendi hedeflerini belirlemesine, sürece aktif katılım göstermesine ve sağlık davranışlarını sürdürülebilir hale getirmesine olanak tanımaktadır. Ayrıca geleneksel eğitim yöntemlerine kıyasla daha ilgi çekici olması nedeniyle öğrenme sürecini olumlu yönde etkilemektedir. Sonuç: Oyunlaştırma, emzirme eğitimi ve danışmanlığında yenilikçi ve etkili bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Anne motivasyonunu ve öz yeterliliğini artırarak emzirme başarısının desteklenmesine katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda, ebelerin emzirme danışmanlığında oyunlaştırma temelli uygulamaları kullanmaları ve bu yaklaşımların ebelik eğitim programlarına entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Emzirme, oyunlaştırma, emzirme öz yeterliliği, emzirme danışmanlığı

Bildiri No: 9736

Derleme Sözlü

TURNING THE BREASTFEEDING JOURNEY INTO A GAME: A NEW EXPERIENCE FOR MOTHER AND BABY

Jale Yeşil[1], Medine Demir[1], Ayçin Çifçi[1]

[1] *Bitlis Eren University*

Abstract Text: Introduction and Objective: Breastfeeding is a method that is extremely important for the health of both mother and baby, as well as being cost-effective and effective in preventing many childhood illnesses. The World Health Organization and the United Nations Children's Fund recommend that infants be exclusively breastfed for the first six months of life and that breastfeeding be continued alongside appropriate complementary foods until at least two years of age. One of the key factors influencing the duration and success of breastfeeding is the mother's level of self-efficacy regarding breastfeeding. In this context, it is of great importance for women to be informed about the breastfeeding process and the challenges they may face. However, the inability of healthcare professionals to provide sufficient breastfeeding counseling due to time constraints and heavy workloads has increased the need for alternative approaches. This study aims to examine the effects of the gamification approach on maternal motivation, self-efficacy, and breastfeeding success during the breastfeeding process. Materials and Methods: This review is based on an analysis of the current literature to evaluate the effects of gamification applications in the breastfeeding process. Conclusion: Gamification has emerged as an innovative and effective approach in breastfeeding education and counseling. By enhancing maternal motivation and self-efficacy, it contributes to supporting breastfeeding success. In this context, it is recommended that midwives utilize gamification-based practices in breastfeeding counseling and that these approaches be integrated into midwifery education programs.

Anahtar Kelimeler: Breastfeeding, gamification, breastfeeding self-efficacy, breastfeeding counseling

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9739

Derleme Sözlü

Doğumun Gölgesindeki Korku: Tokofobi ve Ebelik

Tayibe Fidan[1,*], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi*

Özet Metin: Gebelik, birçok kadın için olumlu duygularla bütünleşmiş anlamlı bir yaşam dönemi olmakla birlikte, bazı kadınlarda yoğun strese ve patolojik düzeyde doğum korkusuna yol açabilmektedir. Tokofobi olarak tanımlanan bu klinik tablo, yalnızca doğum anıyla sınırlı bir korku olmayıp kadının gebelik sürecini, doğum tercihlerini, anne-bebek bağlanmasını ve doğum sonu ruh sağlığını derinden etkilemektedir. Birincil tokofobi daha önce doğum deneyimi olmayan kadınlarda görülürken, ikincil tokofobi önceki olumsuz doğum deneyimlerinden kaynaklanmaktadır. Doğum korkusunun nedenleri; biyolojik (doğum ağrısı, komplikasyon korkusu), psikolojik (anksiyete, geçmiş travmalar, kişilik özellikleri) ve sosyal (düşük sosyal destek, ekonomik sorunlar, eğitim düzeyi) faktörlerin karmaşık etkileşimini içermektedir.

Tokofobinin anne ve bebek sağlığı üzerinde önemli olumsuz sonuçları bulunmaktadır. Elektif sezaryen taleplerinde artış, intrauterin büyüme kısıtlılığı, düşük doğum ağırlığı, erken doğum, postpartum depresyon riskinde artış,anne-bebek bağlanma ve emzirme sorunları bu sonuçlar arasında yer almaktadır. Ayrıca doğum korkusu olan kadınların olumsuz doğum deneyimi yaşama riski beş kat daha fazladır.

Doğum korkusunun yönetiminde ebeler kritik bir role sahiptir. Kadının en savunmasız olduğu bu dönemde ebeler tarafından sunulacak saygılı, empatik, travma bilinçli ve bireyselleştirilmiş bakım, korkunun azaltılmasında temel bir unsur olarak görülmektedir. Antenatal eğitim, nefes teknikleri, bilişsel davranışçı yaklaşımlar, yoga, hipnoz, haptoterapi ve sanat terapisi gibi kanıta dayalı müdahalelerin ebelik yaklaşımıyla bütünleştirilmesi, kadınların doğuma ilişkin öz-yeterlilik algısını güçlendirmekte ve olumlu doğum deneyimini desteklemektedir. Bu derlemede, tokofobinin anne-bebek sağlığı üzerindeki etkileri ve ebelik yaklaşımı kapsamında uygulanabilecek destek stratejilerinin bütüncül bir çerçevede sunulması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğum, ebelik, korku, bütüncül yaklaşım, tokofobi

Bildiri No: 9739

Derleme Sözlü

Fear in the Shadow of Birth: Tokophobia and Midwifery

Tayibe Fidan[1], Esma Kır[1]

[1] *Yozgat Bozok University Faculty of Health Sciences*

Abstract Text: Although pregnancy is a meaningful life period integrated with positive emotions for many women, it may lead to intense stress and pathological levels of fear of childbirth for some women. This clinical condition, defined as tokophobia, is not merely a fear limited to the moment of birth but profoundly affects the woman's pregnancy process, birth preferences, mother-infant attachment, and postpartum mental health. While primary tokophobia is observed in women with no previous birth experience, secondary tokophobia arises from previous negative birth experiences. The causes of fear of childbirth involve a complex interaction of biological (fear of birth pain, complications), psychological (anxiety, past traumas, personality traits), and social (low social support, economic problems, education level) factors. Tokophobia has significant adverse consequences for maternal and infant health. These include an increased demand for elective cesarean sections, intrauterine growth restriction, low birth weight, preterm birth, increased risk of postpartum depression, and mother-infant attachment and breastfeeding problems. Furthermore, women with fear of childbirth have a fivefold increased risk of experiencing a negative birth experience. Midwives play a critical role in the management of fear of childbirth. Respectful, empathetic, trauma-informed, and individualized care provided by midwives during this period, when women are most vulnerable, is seen as a fundamental element in reducing fear. The integration of evidence-based interventions such as antenatal education, breathing techniques, cognitive behavioral approaches, yoga, hypnosis, haptotherapy, and art therapy with the midwifery approach strengthens women's perception of self-efficacy regarding birth and supports a positive birth experience. This review aims to present the effects of tokophobia on maternal and infant health, as well as supportive strategies that can be implemented within the framework of the midwifery approach, from a holistic perspective.

Anahtar Kelimeler: Birth, midwifery, fear, holistic approach, tokophobia

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9760

Derleme Sözlü

Kadın Sağlığı Perspektifinden Dijital Şiddetin Etkileri: Literatür İncelemesi

Berna zengin[1,*], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Lisans öğrencisi lokman hekim üniverstesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik bölümü*

[2] *dr.öğr.üyesi nurgül şimal yavuz lokman hekim üniversitesi sağlık bilimleri fakültesi ebelik*

Özet Metin: Giriş: Dijital şiddet, kadınlara yönelik şiddetin teknoloji aracılığıyla gerçekleşen yeni bir formu olup küresel ölçekte önemli bir halk sağlığı sorunu olarak tanımlanmaktadır. Siber zorbalık, çevrimiçi taciz, tehdit ve mahrem içeriklerin izinsiz paylaşımı gibi davranışlar kadınların fiziksel ve ruhsal sağlığını olumsuz etkilemektedir. Bu çalışma, kadın sağlığı bağlamında dijital şiddetin etkilerini inceleyen ulusal ve uluslararası literatürü değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Bu çalışma bir literatür derlemesi olarak tasarlanmıştır. PubMed, Scopus, Cochrane veri tabanlarında "digital violence", "cyber violence", "women's health" ve "kadına yönelik dijital şiddet" anahtar kelimeleri ile tarama yapılmıştır. Kadın sağlığı çıktıları (psikolojik, sosyal ve cinsel sağlık) ile ilişkili çalışmalar analize dahil edilmiştir

Bulgular: İncelenen çalışmalar, dijital şiddetin kadınlarda en sık psikolojik sağlık sorunlarına yol açtığını ortaya koymaktadır. Kadınların çevrimiçi tacize maruz kalmasının anksiyete, depresyon ve sosyal izolasyon ile anlamlı düzeyde ilişkili olduğu belirlenmiştir. Çok ülkeli çalışmalar, kadınların dijital şiddeti erkeklere kıyasla daha tehdit edici ve travmatik algıladığını göstermektedir. Afrika ve düşük gelirli ülkelerde yapılan araştırmalar, dijital şiddetin ekonomik bağımlılık ve sağlık hizmetlerine erişimi de olumsuz etkilediğini bildirmektedir. Türkiye'de yapılan çalışmalar ise kadınların önemli bir kısmının dijital şiddete maruz kaldığını ve bunun özgüven kaybı ve psikolojik stres ile ilişkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca dijital şiddetin toplumsal cinsiyet eşitsizliklerini yeniden ürettiği ve kadınların çevrimiçi alanlardan geri çekilmesine neden olduğu vurgulanmaktadır.

Sonuç: Dijital şiddet, kadın sağlığını çok boyutlu etkileyen önemli bir risk faktörü olarak karşımıza çıkmaktadır. Özellikle ruh sağlığı üzerindeki olumsuz etkiler, bu sorunun halk sağlığı kapsamında ele alınmasını gerektirmektedir. Sağlık profesyonellerinin dijital şiddeti değerlendirme süreçlerine dahil etmesi ve farkındalık artırıcı müdahaleler geliştirmesi önemlidir. Gelecek çalışmaların özellikle cinsel sağlık, gebelik ve doğum süreçleri üzerindeki etkilere odaklanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: dijital şiddet, kadın sağlığı, şiddet

Bildiri No: 9760

Derleme Sözlü

The Effects of Digital Violence from a Women's Health Perspective: A Literature Review

Berna zengin[1], Nurgül şimal yavuz[2]

[1] *Undergraduate student—Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim University*

[2] *-Assistant Professor - Department of Midwifery, Faculty of Health Sciences, Lokman Hekim*

Abstract Text: Introduction:Digital violence is a new form of violence against women facilitated by technology and is recognized as a significant public health issue on a global scale.Behaviors such as cyberbullying, online harassment, threats, and the unauthorized sharing of intimate content negatively impact women's physical and mental health.This study aims to evaluate the national and international literature examining the effects of digital violence in the context of women's health. Method:This study was designed as a literature review.A search was conducted in the PubMed, Scopus, and Cochrane databases using the keywords "digital violence," "cyber violence," "women's health," and "digital violence against women."Studies related to women's health outcomes (psychological, social, and sexual health) were included in the analysis. Results:The studies reviewed indicate that digital violence most frequently leads to psychological health issues among women.It has been determined that women's exposure to online harassment is significantly associated with anxiety, depression, and social isolation.Multinational studies show that women perceive digital violence as more threatening and traumatic than men do.Research conducted in Africa and low-income countries reports that digital violence also negatively impacts economic dependence and access to healthcare services.Studies conducted in Turkey, meanwhile, show that a significant proportion of women are exposed to digital violence and that this is associated with loss of self-confidence and psychological stress.It is also emphasized that digital violence reproduces gender inequalities and leads to women withdrawing from online spaces. Conclusion:Digital violence emerges as a significant risk factor that affects women's health in multiple dimensions.In particular, its negative effects on mental health necessitate addressing this issue within the framework of public health.It is important for healthcare professionals to incorporate the assessment of digital violence into their practices and to develop interventions aimed at raising awareness.Future studies are recommended to focus specifically on the effects on sexual health, pregnancy, and childbirth.

Anahtar Kelimeler: digital violence, women's health, violence

Bildiri No: 9817

Sözlü Bildiri

Gebelikte Yaşanan Risk Algısının Doğum Şekli Tercihi Üzerine Etkisinin Belirlenmesi

Eylül Karabulut[1,*], Ayseren Çevik[1]

[1] *Çukurova Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Gebelikte risk algısı, kadınların doğum öncesi bakım, doğum yeri, doğum şekli gibi kararlarını etkileyebilmesi sebebiyle ele alınması gereken önemli bir konudur. Bu araştırma, gebelikte yaşanan risk algısının doğum şekli tercihi üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu araştırma, bir kadın doğum hastanesine başvuran 201 gebe ile yürütülmüştür. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Gebelikte Risk Algısı Ölçeği ve Gebelerin Doğum Şekli Tercihleri Ölçeği ile toplanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların gebelikte risk algısı puanlarının düşük ve doğum şekli tercihi puanlarının yüksek olduğu belirlenmiştir. Gebelikte risk algısı ile gebelerin doğum şekli tercihleri arasında negatif yönlü zayıf güçte bir ilişki bulunmuştur. Gebelerin doğum şekli tercihlerini eğitim durumu ve gebelik planı etkilemiştir. Gebelikte risk algısını demografik ve obstetrik özellikler etkilememiştir.

Sonuç: Gebelerin risk algısının düşük olduğu ve vajinal doğum tercihlerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Gebelikte yaşanan risk algısı, kadınların doğum şekli tercihini etkilemiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, anne ve çocuk sağlığını yükseltmek amacıyla gebelik ve doğum yönetimine ilişkin gerekli bilgilendirmelerin yapılması ile gebelikte risk algısının azaltılmasına katkı sağlanması ve vajinal doğum şeklinin teşvik edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: gebelik, doğum, doğum şekli, risk

Bildiri No: 9817

Sözlü Bildiri

Determining the Effect of Risk Perception During Pregnancy on Preferred Delivery Method

Eylül Karabulut[1], Ayseren Cevik[1]

[1] *Cukurova University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Risk perception during pregnancy is an important issue that needs to be addressed because it can affect women's decisions regarding prenatal care, delivery location, and delivery method. This research was conducted to determine the effect of risk perception during pregnancy on preferred delivery method.

Materials - Methods: This descriptive study was conducted with 201 pregnant women who applied to a maternity hospital. Data were collected using a Personal Information Form, the Risk Perception During Pregnancy Scale, and the Pregnancy Delivery Method Preference Scale. The obtained data were analyzed using SPSS software.

Results: It was determined that the women participating in the study had low risk perception scores during pregnancy and high delivery method preference scores. A weak negative correlation was found between risk perception during pregnancy and the pregnant women's preferred delivery method. The pregnant women's educational level and pregnancy plan influenced their preferred delivery method. Demographic and obstetric characteristics did not affect risk perception during pregnancy.

Conclusion: The study concluded that pregnant women have a low risk perception and a high preference for vaginal delivery. Risk perception during pregnancy influenced women's choice of delivery method. Based on these results, it is recommended that necessary information regarding pregnancy and childbirth management be provided to improve maternal and child health, contribute to reducing risk perception during pregnancy, and encourage vaginal delivery.

Anahtar Kelimeler: pregnancy, childbirth, delivery method, risk

Bildiri No: 9862

Sözlü Bildiri

Ebelik Yeterlilik ve Yetkinliklerinin Ulusal ve Uluslararası Düzenleyici Belgeler Üzerinden Karşılaştırmalı İncelenmesi: Niteliksel Bir Belge Analizi Araştırması

İrem Erdem[1,*], Zehra Baykal Akmeşe[2]

[1] *Ege Üniversitesi Sağlik Bilimleri Enstitüsü Ebelik Anabilim Dali*

[2] *Ege Üniveristesi Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Yaşamın her evresinde anne, bebek, kadın, aile sağlığını izleyen ebelerin, sahip olması gereken bilgi, beceri ve profesyonel davranışları tanımlayan yeterlilik ve yetkinlik çerçeveleri, güvenli ve nitelikli ebelik hizmet sunumunun temelidir. Çalışmada Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (International Confederation of Midviwes-ICM), Temel Ebelik Yeterlilikleri Çerçevesinin geliştirilmesiyle, farklı ülkelerdeki düzenleyici belgelerin tanım ve uygulama kapsamında incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Çalışmada -ICM Temel Ebelik Yeterliliklerin gelişimi, -Nursing and Midwifery Council (NMC, Birleşik Krallık), Singapore Nursing Board (SNB, Singapur), Nursing and Midwifery Board of Australia (NMBA, Avustralya), Canadian Midwifery Regulators Council (CMRC, Kanada), American College of Nurse-Midwives (ACNM, ABD), Ebelik Yönetmeliği (Türkiye, 2024) karşılaştırmalı analizi, -Türkiye'de ebeliğe yönelik düzenlemeleri içeren mevzuatlar, ICM yeterlilikleri çerçevesinde içerik analizi yöntemiyle sistematik olarak incelenmiştir.

Bulgular: Uluslararası belgeler ebelerin; kadın ve aileyle ortaklık içinde çalışan, insan hakları çerçevesinde, kadın merkezli, kanıta dayalı tıbbi ve sosyal bakım sunan, yeniliklere uyumlu, disiplinler arası iş birlikçi, araştırmacı, geliştirici, etik, liderlik ve savunuculuk gibi çok boyutlu sorumluklar üstlenen çok boyutlu rollerini vurgulamaktadır. ICM çerçevesinin güncellenerek saygılı doğum, kültürel duyarlılık, dijital sağlık ve kriz koşullarında bakım gibi yeni boyutları kapsayarak; genel yeterlilikler, cinsel ve üreme sağlığı, doğum öncesi bakım, doğum sırasındaki bakım ve anne-yenidoğan bakımı kapsamında kategorize edildiği görülmüştür. Bu çerçevede; uluslararası anlamda en kapsamlı düzenlemenin Birleşik Krallık NMC standartları olduğu, Singapur'un yeterlilik ve yetkinlik ayrımını açıkça yaptığı, diğer ülkelerde bazı alanların sınırlı ele alındığı belirlenmiştir. Türkiye'de ise mevzuatın klinik bakım ve sevk mekanizmalarına odaklandığı; özerklik, liderlik, toplum temelli bakım gibi çok boyutlu alanlarda eksiklikler bulunduğu görülmektedir.

Sonuç: Küresel ölçekte ebelik yeterlilikleri, değişen sağlık sistemlerine uyum sağlayan dinamik, kapsamlı ve çok boyutlu bir yapıdadır. Uluslararası çerçeveler, uygulamaların daha bütüncül ve çok boyutlu biçimde ele alınmasına rehberlik etmektedir. Ülkemizde eğitim programları, mevzuat ve uygulama alanlarının birlikte değerlendirilmesi; özerklik, kanıta dayalı uygulama, liderlik ve sürekli gelişim gibi alanların güçlendirilmesi, anne, yeni doğan, toplum sağlığında bütüncül, güvenli ve nitelikli bakımın desteklenmesinde kritiktir.

Bildiri No: 9862

Sözlü Bildiri

A Comparative Analysis of Midwifery Competencies and Qualifications Based on National and International Regulatory Documents: A Qualitative Document Analysis Study

İrem Erdem[1], Zehra Baykal Akmeşe[2]

[1] *Ege University, Institute of Health Sciences, Midwifery Department*

[2] *Ege University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department*

Introduction - Aim: Competency and qualification frameworks defining the knowledge, skills, and professional conduct required of midwives monitoring maternal, infant, women's, and family health across life stages form the foundation for safe, high-quality midwifery care. This study examines the definitions and scope of regulatory documents in different countries through the International Confederation of Midwives (ICM) Framework of Essential Midwifery Competencies.

Materials - Methods: The study
-The development of the ICM Core Midwifery Competencies,
-A comparative analysis of the Nursing and Midwifery Council (NMC, United Kingdom), the Singapore Nursing Board (SNB, Singapore), the Nursing and Midwifery Board of Australia (NMBA, Australia), the Canadian Midwifery Regulators Council (CMRC, Canada), the American College of Nurse-Midwives (ACNM, USA), and the Midwifery Regulation (Turkey, 2024),
-Legislation governing midwifery in Turkey,
has been systematically examined using content analysis within the framework of ICM competencies.

Results: International documents emphasize the multifaceted roles of midwives, who work in partnership with women and families, provide women-centered, evidence-based medical and social care within the framework of human rights, are adaptable to innovation, engage in interdisciplinary collaboration, and assume multidimensional responsibilities such as research, development, ethics, leadership, and advocacy. It has been observed that the updated ICM framework, which now encompasses new dimensions such as respectful birth, cultural sensitivity, digital health, and care in crisis conditions, is categorized under general competencies, sexual and reproductive health, prenatal care, intrapartum care, and maternal-newborn care. Within this framework, it has been determined that the United Kingdom's NMC standards represent the most comprehensive international regulation; Singapore clearly distinguishes between competencies and qualifications; and in other countries, certain areas are addressed only to a limited extent. In Turkey, however, legislation focuses on clinical care and referral mechanisms, while deficiencies exist in multidimensional areas such as autonomy, leadership, and community-based care.

Conclusion: On a global scale, midwifery competencies form a dynamic, comprehensive framework adapting to evolving health systems. International frameworks guide adoption of a more holistic, multidimensional approach to practice. In our country, evaluating educational programs, legislation, and practice settings—while strengthening

quality care for mothers, newborns, and public health.

Anahtar Kelimeler: midwifery, competence, proficiency, international standards

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9893

Derleme Sözlü

Kriz Anında Beslenme: Afetlerde Emzirme Deneyimlerine Literatürden Bakış

Gamze Gedikli[1,*], Begüm Can[2]

[1] *Zonguldak Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi*

[2] *Karabük Üniversitesi*

Özet Metin: Doğal afetler, salgınlar ve insani krizler; barınma, beslenme, sağlık hizmetlerine erişim ve psikososyal iyilik halini olumsuz etkileyerek anne ve bebek sağlığı üzerinde ciddi sonuçlar doğurmaktadır. Bu süreçlerde emzirme, güvenli, sürdürülebilir ve koruyucu bir beslenme yöntemi olarak öne çıkmaktadır. Ebeler ise kriz dönemlerinde anne ve yenidoğan sağlığının korunması, emzirmenin sürdürülmesi ve bakım sürekliliğinin sağlanmasında kritik rol üstlenmektedir. Bu derlemenin amacı, afet ve pandemi dönemlerinde kadınların emzirme deneyimlerini, karşılaştıkları güçlükleri ve destek gereksinimlerini literatür doğrultusunda incelemektir.Bu çalışma, literatür taramasına dayalı tanımlayıcı derleme niteliğindedir. PubMed, Scopus, Web of Science, MEDLINE, Embase, CINAHL ve Google Scholar veri tabanlarında afet, pandemi, emzirme, anne sütü, maternal sağlık ve ebelik anahtar sözcükleri kullanılarak Türkçe ve İngilizce yayınlar incelenmiştir. Konu ile ilişkili özgün araştırmalar, nitel çalışmalar, sistematik derlemeler değerlendirmeye alınmıştır.Literatür, afet dönemlerinde annelerin yoğun korku, kaygı, belirsizlik ve travma yaşadığını göstermektedir. Kahramanmaraş depremini deneyimleyen emziren annelerle yapılan nitel çalışmada, annelerin önceliğinin bebeklerini korumak olduğu; süt miktarında azalma, stres kaynaklı emzirme güçlüğü, hijyen yetersizliği, ek gıdaya erişimde sorun ve bebeklerde kilo kaybı yaşandığı bildirilmiştir. Uzun dönemde uyku sorunları, sürekli tetikte olma hali ve gelecek kaygısı öne çıkmıştır. Ayrıca sosyal destek ağlarının baş etmede önemli olduğu vurgulanmıştır. Diğer çalışmalarda afetlerde emzirme öz yeterliliğinin azalması, bilgi ve kaynak eksikliği ile formül mamaya yönelim saptanmıştır. COVID-19 pandemisi sürecinde ise kadınların emzirmeye bağlılık gösterdiği, ancak profesyonel destek yetersizliği, izolasyon, ruhsal yük ve gıda güvencesizliği yaşadığı; buna karşın uzaktan çalışma ve aile desteğinin bazı anneler için kolaylaştırıcı olduğu belirtilmiştir.Kriz dönemlerinde emzirmenin korunması, anne ve bebek sağlığının sürdürülmesinde temel halk sağlığı önceliklerinden biridir. Afet planlarında emzirme danışmanlığı, güvenli beslenme desteği, yüz yüze ve uzaktan laktasyon hizmetleri ile psikososyal destek mekanizmalarına yer verilmelidir. Ebelerin afet hazırlığı ve kriz yönetimindeki rolleri güçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, emzirme, beslenme, afet, kriz

Bildiri No: 9893

Derleme Sözlü

Nutrition During Crises: A Literature Review of Breastfeeding Experiences During Disasters

Gamze Gedikli[1], Begüm Can[2]

[1] *Zonguldak Kadin Doğum ve Çocuk Hastaliklari Hastanesi*

[2] *Karabük Üniversitesi*

Abstract Text: Natural disasters, pandemics, and humanitarian crises have serious consequences for maternal and infant health by negatively impacting housing, nutrition, access to healthcare, and psychosocial well-being. During these crises, breastfeeding emerges as a safe, sustainable, and protective method of feeding. Midwives play a critical role in protecting maternal and newborn health, maintaining breastfeeding, and ensuring continuity of care during crisis periods. The purpose of this review is to examine women's breastfeeding experiences, the challenges they face, and their support needs during disaster and pandemic periods, based on the literature.This study is a descriptive review based on a literature review. Publications in Turkish and English were reviewed in the PubMed, Scopus, Web of Science, MEDLINE, Embase, CINAHL, and Google Scholar databases using the keywords disaster, pandemic, breastfeeding, breast milk, maternal health, and midwifery. Original research studies, qualitative studies, and systematic reviews related to the topic were included in the evaluation.The literature shows that mothers experience intense fear, anxiety, uncertainty, and trauma during disasters. A qualitative study with breastfeeding mothers affected by the 2023 Kahramanmaraş earthquakes found that their main priority was protecting their babies, while they faced reduced milk supply, stress-related breastfeeding difficulties, poor hygiene, limited access to supplementary food, and infant weight loss. Long-term problems included sleep disturbances, constant alertness, and anxiety about the future, while social support was highlighted as essential for coping. Other studies reported reduced breastfeeding self-efficacy, lack of information and resources, and increased formula feeding during disasters. During the COVID-19 pandemic, women remained committed to breastfeeding but experienced limited professional support, isolation, psychological stress, and food insecurity; for some mothers, remote work and family support were helpful. Ensuring breastfeeding during crises is one of the key public health priorities for maintaining the health of mothers and infants. Disaster plans should include breastfeeding counseling, safe feeding support, in-person and remote lactation services, and psychosocial support mechanisms. The roles of midwives in disaster preparedness and crisis management should be strengthened.

Anahtar Kelimeler: Midwifery, breastfeeding, nutrition, disaster, crisis

12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: 9896

Derleme Sözlü

Ortadoğu Ülkelerinde Ebelik Hizmetleri ve Ebelik Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme

ZULFIYYA NURALIYEVA[1], ZELİHA GÜMÜŞ[2,*]

[1] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

[2] *Karabük Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, 3. Sinif Öğrencisi*

Özet Metin: Amaç: Bu derlemenin amacı, Ortadoğu ülkelerinde ebelik hizmetleri ve ebelik eğitiminin mevcut durumunu karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Çalışmada Suriye, İran, Irak, Afganistan, Türkiye, Ürdün, Lübnan, Suudi Arabistan, Yemen, Katar, Kuveyt, Bahreyn, Umman, Birleşik Arap Emirlikleri, İsrail ve Filistin kapsamına alınmıştır.

Yöntem: Derleme kapsamında bölgesel raporlar, hakemli yayınlar, ulusal kurum verileri ve üniversite program bilgileri incelenmiştir. Ülkeler; ebelik eğitimine giriş modeli, eğitim düzeyi, lisans ve lisansüstü olanaklar, mesleki düzenleme yapısı ve ebelik hizmetlerinin sağlık sistemi içindeki konumu açısından karşılaştırılmıştır.

Bulgular: İncelenen ülkelerde ebelik eğitimi ve hizmet sunumu açısından belirgin farklılıklar bulunmaktadır. Bazı ülkelerde ebelik eğitimi doğrudan girişli lisans programlarıyla yürütülmektedir. Bazı ülkelerde ise hemşirelik sonrası ebelik eğitimi, entegre hemşirelik-ebelik modelleri veya lisans altı programlar devam etmektedir. UNFPA-ASRO raporuna göre Arap bölgesinde yanıt veren 16 ülkenin 12'sinde doğrudan girişli ebelik programı, 6'sında hemşirelik sonrası program ve 2'sinde entegre hemşirelik-ebelik modeli bulunmaktadır. Ancak yalnızca sınırlı sayıda ülkede ebelerin tamamının en az lisans düzeyinde eğitim aldığı bildirilmektedir (UNFPA-ASRO, 2022). Ürdün ve Lübnan'da lisans, yüksek lisans ve doktora düzeylerinde eğitim seçenekleri bulunmaktadır. Bu durum, bu ülkelerde akademik yapılanmanın daha gelişmiş olduğunu göstermektedir. Irak, Bahreyn ve Suriye'de ise lisans altı yeterliliklerin sürmesi, eğitim standardizasyonu açısından sınırlılık oluşturmaktadır. Suudi Arabistan'da hemşirelik sonrası model öne çıkmaktadır. Filistin ve Yemen'de lisans ve lisans altı düzeyler birlikte görülmektedir. İran'da ebelik eğitimi lisans, yüksek lisans ve doktora düzeylerinde yapılandırılmıştır. Ancak doğum hizmetleri büyük ölçüde tıbbi model içinde örgütlenmektedir. Türkiye'de dört yıllık lisans düzeyinde ebelik eğitimi yaygınlaşmıştır. Ayrıca hizmet kalitesini artırmaya yönelik Anne Dostu Hastane Programı uygulanmaktadır. Afganistan'da ise geçmişte uluslararası standartlarla uyumlu ebelik programları geliştirilmiştir. Buna karşın kadınların ebelik ve hemşirelik eğitimine erişiminin kısıtlanması mesleğin sürdürülebilirliği açısından ciddi bir gerilemedir. Sonuç: Ortadoğu ülkelerinde ebelik eğitimi ve hizmetleri homojen değildir. Ebelik eğitiminin uluslararası standartlarla uyumlu hale getirilmesi ve ebelerin sağlık sistemi içindeki özerk rollerinin güçlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi, ebelik hizmetleri, Ortadoğu, anne bebek sağlığı, karşılaştırmalı değerlendirme.

Bildiri No: 9896

Derleme Sözlü

Midwifery Services and Midwifery Education in Middle Eastern Countries: A Comparative Evaluation

ZULFIYYA NURALIYEVA[1], ZELİHA GÜMÜŞ[2]

[1] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

[2] *Karabük University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Third-Year Student*

Abstract Text: Objective: The aim of this review is to comparatively evaluate the current status of midwifery services and midwifery education in Middle Eastern countries. The review includes Syria, Iran, Iraq, Afghanistan, Türkiye, Jordan, Lebanon, Saudi Arabia, Yemen, Qatar, Kuwait, Bahrain, Oman, the United Arab Emirates, Israel, and Palestine.

Method: Regional reports, peer-reviewed publications, national institutional data, and university programme information were examined. The countries were compared in terms of entry routes into midwifery education, level of education, undergraduate and postgraduate opportunities, professional regulation, and the position of midwifery services within the health system.

Findings: There are marked differences among the countries examined in terms of midwifery education and service provision. In some countries, midwifery education is delivered through direct-entry bachelor's degree programmes. In others, post-nursing midwifery education, integrated nursing-midwifery models, or sub-bachelor-level programmes continue to exist. According to the UNFPA-ASRO report, among the 16 responding countries in the Arab region, 12 had direct-entry midwifery programmes, six had post-nursing programmes, and two had integrated nursing-midwifery models. However, only a limited number of countries reported that all midwives were educated at least at the bachelor's degree level (UNFPA-ASRO, 2022). Jordan and Lebanon offer bachelor's, master's, and doctoral-level education options. This indicates a more advanced academic structure. In Iraq, Bahrain, and Syria, sub-bachelor-level qualifications continue, which limits educational standardisation. In Saudi Arabia, the post-nursing model is prominent. In Palestine and Yemen, bachelor's and sub-bachelor-level programmes coexist. In Iran, midwifery education is structured at bachelor's, master's, and doctoral levels, but childbirth services are largely organised within a medical model. In Türkiye, bachelor-level midwifery education has become widespread, and the Mother-Friendly Hospital Programme is implemented to improve service quality. In Afghanistan, internationally aligned midwifery programmes had previously been developed. However, restrictions on women's access to midwifery and nursing education represent a serious setback for the sustainability of the profession.

Conclusion: Midwifery education and services in Middle Eastern countries are not homogeneous. Aligning midwifery education with international standards and strengthening midwives' autonomous roles within health systems are essential.

Anahtar Kelimeler: Midwifery education, midwifery services, Middle East, maternal and newborn health, comparative evaluation.

Bildiri No: 9906

Sözlü Bildiri

Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Yolculuğu: Liderlik, Mesleki Vizyon ve Kaygı Dinamiklerinin Karma Yöntemle Analizi

Seçil Topaloğlu Eti[1], İrem Naz Kalkan[1,*], Aslı Nur Topal[1], Merve Nur Keleş[1], İkra Hazal Ünal[1], Madına Hamudova[1], Sabına Hudayberdıyeva[1]

[1] *İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Ebelik, anne ve bebek sağlığını korumayı amaçlayan temel bir sağlık mesleğidir (Demirbaş & Çevik, 2020; Yılmaz & Aktaş, 2020). Ebelik öğrencilerinin mesleki algı ve motivasyonları bakım kalitesi ve mesleki aidiyeti etkilemektedir (Demir & Taşpınar, 2021). Sağlık hizmetlerindeki artan karmaşıklık liderlik becerilerini önemli kılarken (Daly ve ark., 2014), geleceğe yönelik belirsizlikler kaygıyı artırmaktadır (Demir, 2024). Bu araştırma, ebelik öğrencilerinin liderlik kapasitesi, mesleki beklentileri ve kaygı düzeylerini birlikte incelemeyi amaçlamaktadır.

Gereç - Yöntem: Araştırma, 334 ebelik öğrencisiyle yürütülmüş; veriler Intellectus Statistics programında analiz edilmiştir. Veriler normal dağılım göstermediği için Spearman sıra korelasyonu, Mann–Whitney U testi ve Kruskal–Wallis H testi kullanılmış; ayrıca ÇYLYÖ → UGK → İBKÖ modeli 5.000 bootstrap örneklemesine dayalı basit arabuluculuk analizi ile test edilmiştir.

Bulgular: ÇYLYÖ ile UGK arasında zayıf düzeyde negatif yönlü anlamlı ilişki (r=-0,141; p=0,010), UGK ile İBKÖ arasında orta düzeyde pozitif yönlü anlamlı ilişki (r=0,588; p<0,001) saptanırken, ÇYLYÖ ile İBKÖ arasındaki ilişki anlamlı bulunmamıştır (r=-0,099; p=0,072). Arabuluculuk analizinde ÇYLYÖ'nün İBKÖ üzerindeki doğrudan etkisi anlamlı değilken, UGK üzerinden dolaylı etkinin anlamlı olduğu belirlenmiştir (ab=-0,075; %95 GA=-0,159 ile -0,003).

Sonuç: Araştırmada, ebelik öğrencilerinin liderlik yönelimleri ile gelecek ve iş bulma kaygıları arasında anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Liderlik yönelimi yüksek olan öğrencilerin mesleki gelişime daha açık olduğu; gelecek ve iş bulma kaygılarının ise orta düzeyde olduğu görülmüştür (Daly ve ark., 2014). Özellikle üst sınıflarda kaygının daha yüksek olması, klinik deneyim ve mezuniyet süreciyle ilişkili olabilir (Çevik ve ark., 2021). Mesleğini isteyerek seçmeyen öğrencilerde kaygının daha yüksek olması, mesleki aidiyetin önemini göstermektedir. Liderlik deneyimi olan öğrencilerde kaygının daha düşük bulunması ve liderlik ile kaygı arasında negatif ilişki olması, liderliğin koruyucu bir faktör olabileceğini düşündürmektedir (Can Özdemir ve ark., 2022). Aracılık analizi, liderliğin iş bulma kaygısını doğrudan değil, gelecek kaygısını azaltarak dolaylı etkilediğini göstermiştir. Bu nedenle, ebelik eğitiminde liderlik becerilerinin desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik öğrencileri, liderlik, mesleki aidiyet, öz-yeterlilik, gelecek kaygısı

Bildiri No: 9906

Sözlü Bildiri

Midwifery Students' Professional Journey: A Mixed-Methods Analysis of Leadership, Professional Vision, and Anxiety Dynamics

Seçil Topaloğlu Eti[1], İrem Naz Kalkan[1], Aslı Nur Topal[1], Merve Nur Keleş[1], İkra Hazal Ünal[1], Madına Hamudova[1], Sabına Hudayberdıyeva[1]

[1] *Istanbul Medipol University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Introduction - Aim: Midwifery is a fundamental health profession that aims to protect maternal and infant health (Demirbaş & Çevik, 2020; Yılmaz & Aktaş, 2020). Midwifery students' professional perceptions and motivation influence both the quality of care and professional commitment (Demir & Taşpınar, 2021). While the increasing complexity of healthcare services highlights the importance of leadership skills (Daly et al., 2014), uncertainties about the future increase anxiety levels (Demir, 2024). This study aims to examine midwifery students' leadership capacity, professional expectations, and anxiety levels together.

Materials - Methods: The study was conducted with 334 midwifery students, and the data were analyzed using the Intellectus Statistics program. As the data did not show a normal distribution, Spearman's rank correlation, the Mann–Whitney U test, and the Kruskal–Wallis H test were used; additionally, the ÇYLYÖ → UGK → İBKÖ model was tested using a simple mediation analysis based on 5,000 bootstrap samples.

Results: A weak, negative, and statistically significant relationship was found between ÇYLYÖ and UGK ($r = -0.141$; $p = 0.010$), while a moderate, positive, and statistically significant relationship was identified between UGK and İBKÖ ($r = 0.588$; $p < 0.001$). No significant relationship was observed between ÇYLYÖ and İBKÖ ($r = -0.099$; $p = 0.072$). In the mediation analysis, while the direct effect of ÇYLYÖ on İBKÖ was not significant, the indirect effect through UGK was found to be significant (ab = -0.075; 95% CI = -0.159 to -0.003).

Conclusion: The study found significant relationships between midwifery students' leadership orientation and their future and job-finding anxiety. Students with higher leadership orientation were more open to professional development, while their anxiety levels were moderate (Daly et al., 2014). Higher anxiety among senior students may be associated with clinical experience and the transition to graduation (Çevik et al., 2021). Students who did not willingly choose the profession reported higher anxiety, highlighting the importance of professional commitment. Lower anxiety levels among students with leadership experience and the negative association between leadership and anxiety suggest that leadership may act as a protective factor (Can Özdemir et al., 2022). Mediation analysis showed that leadership indirectly reduces job-finding anxiety by decreasing future anxiety.

Anahtar Kelimeler: Midwifery students, leadership, professional commitment, self-efficacy, future anxiety

Bildiri No: 9908

Sözlü Bildiri

Annelere yenidoğan tarama programına yönelik verilen sağlık eğitiminin annelerin bilgi ve kaygı düzeylerine etkisi

İrem Naz Taşgıran[1], Seval Cambaz Ulaş[2,*]

[1] *MCBÜ Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*

[2] *MCBÜ Sağlik Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş - Amaç: Yenidoğan taramaları, hastalıkları belirti göstermeden erken teşhis edip tedavi sağlamak, morbidite ile mortaliteyi önlemek amacıyla yürütülen toplum sağlığı hizmetleridir. Yapılan araştırmalar ebeveynlerin yenidoğana yapılan tıbbi işlemler hakkında yeterince bilgilendirilmediklerini ve bu işlemlerle ilgili eğitime ihtiyaç duyduklarını göstermektedir. Bu çalışmada annelere yenidoğan tarama programına yönelik verilen sağlık eğitiminin annelerin bilgi ve kaygı düzeylerine etkisini incelemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç - Yöntem: Bu araştırma bir müdahale araştırmasıdır. Araştırmanın örneklemini Manisa Şehir hastanesi Kadın hastalıkları ve doğum kliniğine doğum yapan anneler oluşturmuştur (müdahale=34, kontrol=34). Araştırma üç aşamada gerçekleştirilmiştir. Birinci aşamada iki grubun ön test verileri toplanmıştır. İkinci aşamada ise; müdahale grubundaki annelere eğitim kitapçığı ve yüz yüze eğitim verilmiştir. Kontrol grubuna ise sadece eğitim kitapçığı verilmiştir. Üçüncü aşamada ise eğitim sonrası verileri; 2. topuk kanı alımı işleminden hemen önce online olarak toplanmıştır. Araştırmanın verileri Anne-Yenidoğan Tanıtım Formu, Durumluluk Kaygı Ölçeği ve Yenidoğan Tarama Programı Bilgi Formu kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Müdahale ve kontrol grubunun ön test Durumluk Kaygı Ölçeği puan ortalamaları ve bilgi puanları açısından aralarında fark bulunmamıştır. Müdahale ve kontrol grubunun son test Durumluk Kaygı Ölçeği puan ortalamaları açısından aralarında fark bulunmuştur ($p < 0,05$). Ayrıca müdahale grubunun son test bilgi puanıda kontrol grubuna göre anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$).

Sonuç: Araştırma sonucunda annelere yenidoğan tarama programına yönelik verilen sağlık eğitiminin müdahale grubundaki annelerin bilgi düzeyini arttırdığı, kaygı düzeylerini ise; azalttığı belirlenmiştir. Kontrol grubundaki annelerin ise; bilgi ve kaygı düzeyinde değişiklik olmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık eğitimi, Topuk kanı testi, Bilgi düzeyi, Kaygı düzeyi, Tarama programı.

Bildiri No: 9908

Sözlü Bildiri

The effect of health education given to mothers regarding the newborn screening program on mothers' knowledge and anxiety levels

İrem Naz Taşgıran[1], Seval Cambaz Ulaş[2]

[1] *MCBÜ Postgraduate Education Institute*

[2] *Manisa Celal Bayar University Faculty of Health Sciences*

Introduction - Aim: Newborn screening programs are public health services conducted to diagnose diseases at a pre-symptomatic stage, provide treatment, and prevent morbidity and mortality. Research indicates that parents are not sufficiently informed about medical procedures performed on newborns and express a need for education regarding these processes. This study was planned to examine the effect of health education provided to mothers on newborn screening programs on their knowledge and anxiety levels.

Materials - Methods: This is an interventional study. The sample of the research consisted of mothers who gave birth in the obstetrics and gynecology clinic of a City Hospital (intervention= 34, control= 34). The study was conducted in three stages. In the first stage, pre-test data of both groups were collected. In the second stage, mothers in the intervention group received face-to-face education along with an educational booklet, while the control group received only the booklet. In the third stage, post-test data were collected online just before the second heel prick (Guthrie test) procedure. Data were collected using the Mother-Newborn Information Form, State Anxiety Inventory, and Newborn Screening Program Knowledge Form.

Results: No significant difference was found between the intervention and control groups regarding pre-test State Anxiety Inventory scores and knowledge scores. Significant differences were observed between the post-test State Anxiety Inventory mean scores of the intervention and control groups ($p < 0.05$). Additionally, the post-test knowledge scores of the intervention group were found to be significantly higher than those of the control group ($p < 0.05$).

Conclusion: The results of the study determined that health education regarding the newborn screening program increased the knowledge levels and decreased the anxiety levels of mothers in the intervention group. In contrast, no significant change was observed in the knowledge and anxiety levels of mothers in the control group.

Anahtar Kelimeler: Health education, Heel prick test, Knowledge level, Anxiety level, Screening program.

Bildiri No: 9916

Sözlü Bildiri

Doğum Pozisyonlarının Dönüşümü:Ebelerin Bilgi, Deneyim ve Görüşlerinin Nitel Bir İncelemesi

Sümeyye BAL[1], Ayşe KOYUNCU[1,*], Aleyna ÖZDEMİR[1], Hasibe Nur Şipşak[1], Tuğçe ÜREYEN[1], Zehra ÖZÇELİK[1]

[1] *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*

Giriş - Amaç: Doğum pozisyonları tarihsel süreçte kültürel, tıbbi ve teknolojik gelişmelerden etkilenerek değişim göstermiştir. Geleneksel toplumlarda hareketli ve dik pozisyonlar yaygınken, modern obstetrik uygulamalarla birlikte litotomi gibi pasif pozisyonlar ön plana çıkmıştır. Günümüzde kadın merkezli bakım anlayışıyla alternatif pozisyonlar yeniden önem kazanmıştır. Bu çalışmanın amacı, doğum pozisyonlarının tarihsel dönüşümünü incelemek ve ebelerin bu konudaki bilgi, deneyim ve görüşlerini nitel olarak ortaya koymaktır.

Gereç - Yöntem: Tanımlayıcı ve fenomenolojik tasarımdaki araştırma 01.04.2026- 20.04.2026 tarihleri arasında Karadeniz bölgesinde bulunan bir hastanede çalışan ve öncesinde hastane dışında doğum yaptırmış 13 ebe ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri yarı yapılandırılmış form kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: : Bulgular üç tema altında toplanmıştır: doğum pozisyonlarında değişim, bilgi ve karar verme süreçleri ile doğum ortamı . Geçmişte litotomi pozisyonunun yaygın olduğu, ancak hareketli ve dik pozisyonların doğumu kolaylaştırdığı ve süreci hızlandırdığı yönünde güçlü bir görüş bulunduğu belirlenmiştir. Günümüzde ise hastane prosedürleri ve artan medikal müdahaleler nedeniyle kadının hareket özgürlüğünün kısıtlandığı ifade edilmiştir. Pozisyon seçiminde ebe ve hekimin belirleyici olduğu, ancak bazı durumlarda kadının tercihlerinin de etkili olduğu görülmüştür. Ev ortamı mahremiyet açısından avantajlı, hastane ortamı ise güvenlik ve müdahale olanakları açısından daha uygun bulunmuştur.

Sonuç: Doğum pozisyonları çok boyutlu bir süreç olup; kadının hareket özgürlüğü, klinik uygulamalar ve ebe rolü ile ilişkilidir. Hareketli ve dik pozisyonların doğumu kolaylaştırdığı görülse de, günümüzde medikal uygulamalar bu durumu sınırlamaktadır. Kadın merkezli, hareket özgürlüğünü destekleyen ve ebelerin aktif rol aldığı doğum bakımının güçlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Obstetrik , Doğum Pozisyonu , Ebelik, Nitel Araştırma

Bildiri No: 9916

Sözlü Bildiri

The Transformation of Birth Positions: A Qualitative Examination of Midwives' Knowledge, Experiences, and Perspectives

Sümeyye BAL[1], Ayşe KOYUNCU[1], Aleyna ÖZDEMİR[1], Hasibe Nur Şipşak[1], Tuğçe ÜREYEN[1], Zehra ÖZÇELİK[1]

[1] *Ondokuz Mayıs University*

Introduction - Aim: Birth positions have changed over time under the influence of cultural, medical, and technological developments. While upright and mobile positions were common in traditional societies, passive positions such as the lithotomy position became more prevalent with modern obstetric practices. Today, with the growing emphasis on woman-centered care, alternative birth positions have regained importance. The aim of this study is to examine the historical transformation of birth positions and to explore midwives' knowledge, experiences, and perspectives through a qualitative approach.

Materials - Methods: This descriptive, phenomenological study was conducted between April 1, 2026, and April 20, 2026 with 13 midwives working in a hospital in the Black Sea region who had previously attended births outside the hospital setting. Data were collected using a semi-structured interview form.

Results: The findings were grouped under three themes: changes in birth positions, knowledge and decision-making processes, and the birth environment. It was determined that the lithotomy position was commonly used in the past; however, there was a strong consensus that upright and mobile positions facilitate and accelerate childbirth. In current practice, women's freedom of movement is restricted due to hospital procedures and increased medical interventions.It was found that midwives and physicians are the main decision-makers in choosing birth positions, although in some cases women's preferences also influence the process. The home environment was considered advantageous in terms of privacy, whereas the hospital environment was seen as more appropriate in terms of safety and intervention opportunities

Conclusion: Birth positions are a multidimensional process associated with women's freedom of movement, clinical practices, and the role of midwives. Although upright and mobile positions facilitate childbirth, current medical practices tend to limit their use. It is recommended to strengthen woman-centered care that supports mobility and enhances the active role of midwives in childbirth

Anahtar Kelimeler: Delivery, Obstetric; Labor Position; Midwifery; Qualitative Research

Bildiri No: 9954

Sözlü Bildiri

Üniversite Ebelik Öğrencilerinde Akran Zorbalığının Meslek Aidiyeti ve Akademik Başarı Üzerine Etkisi

Feride CEYHAN[1,*], Büşra KUZUCU[1], Deniz AKYILDIZ[2], Çağla KILIÇ[3]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik, Kahramanmaraş, Türkiye*

[2] *Sağlik Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik, Ankara, Türkiye*

[3] *Çukurova Üniversitesi, Sağlik Bilimleri Fakültesi, Ebelik, Adana, Türkiye*

Giriş - Amaç: Bu araştırma ebelik öğrencilerinde akran zorbalığının mesleki aidiyet ve akademik başarı üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktır.

Gereç - Yöntem: Araştırma analitik-kesitsel tipte olup Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ebelik bölümünde aktif olarak eğitim gören 270 lisans öğrencisi ile yürütülmüştür. Veriler tanıtıcı bilgi formu, Üniversite Öğrencilerinde Akran Zorbalığını Belirleme Ölçeği, Ebelik Aidiyet Ölçeği ve Akademik Başarı Değerlendirme Formu kullanılarak toplanmıştır. Öğrencilerin akademik başarıları; genel not ortalaması, başarısız ders varlığı ve başarısız ders sayısı üzerinden değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların Üniversite Öğrencilerinde Akran Zorbalığını Belirleme Ölçeği toplam puan ortalaması10,02±19,52, Ebelik Aidiyet Ölçeği puan ortalaması 91,31±12,01ve genel not ortalaması 2,89±0,53 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin %15,9'unun başarısız olduğu en az bir ders bulunduğu, başarısız olunan ders sayı ortalamasının ise 0,34±1,08 olduğu saptanmıştır. Regresyon analizi sonucunda, öğrencilerin Ebelik Aidiyet Ölçeği puanlarını genel not ortalaması (B=5,141, p<0,001), başarısız ders sayısı (B=-2,185, p=0,002), Üniversite Öğrencilerinde Akran Zorbalığını Belirleme Ölçeği toplam puanı (B=0,564, p=0,013) ve söylenti yayma alt boyutu (B=-0,815, p=0,028) puanlarının anlamlı düzeyde etkilediği belirlenmiştir. Akademik başarı düzeylerini etkileyen faktörler incelendiğinde ise öğrencilerin genel not ortalamasını yaş (B=0,013; p=0,024), aile tipi (B=-0,265; p=0,001), akran zorbalığı toplam puanı (B=0,042; p=0,004), dışlanma (B=-0,048; p=0,002), fiziksel zorbalık (B=-0,192; p<0,001), siber zorbalık (B=-0,056; p=0,002) ve ebelik aidiyet düzeyi (B=0,010; p<0,001) anlamlı düzeyde etkilemiştir. Başarısız ders varlığını akran zorbalığı toplam puanı (B=-0,090; p=0,009) ve ebelik aidiyet düzeyi (B=0,006; p<0,001) anlamlı düzeyde etkilerken; başarısız olunan ders sayısını akran zorbalığı toplam puanı (B=0,243; p=0,005), siber zorbalık (B=0,104; p=0,005) ve ebelik aidiyet düzeyi (B=-0,017; p=0,001) anlamlı düzeyde etkilemiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçları, akademik başarının ebelik aidiyetini artırdığını, başarısız olunan ders sayısı ile akran zorbalığının ise aidiyeti olumsuz etkilediğini göstermektedir. Ayrıca mesleki aidiyet akademik başarıyı artırırken, akran zorbalığı akademik başarıyı olumsuz etkilemekte ve başarısız olunan ders sayısını artırmaktadır. Bu bulgular, akran zorbalığının önlenmesi ve mesleki aidiyetin güçlendirilmesinin öğrencilerin akademik ve mesleki gelişimleri açısından önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Bildiri No: 9954

Sözlü Bildiri

The Effect of Peer Bullying on Professional Identity and Academic Achievement Among University Midwifery Students

Feride CEYHAN[1], Büşra KUZUCU[1], Deniz AKYILDIZ[2], Çağla KILIÇ[3]

[1] *Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, Kahramanmaraş, Türkiye*

[2] *University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Health Sciences, Midwifery, Ankara, Türkiye*

[3] *Çukurova University, Faculty of Health Sciences, Midwifery, Adana, Türkiye*

Introduction - Aim: The purpose of this study is to examine the effects of peer bullying on professional commitment and academic achievement among midwifery students.

Materials - Methods: This analytical cross-sectional study was conducted with 270 undergraduate students actively enrolled in the Midwifery Department of Kahramanmaraş Sütçü İmam University. Data were collected using a demographic information form, the Peer Bullying Identification Scale for University Students, the Midwifery Belonging Scale, and the Academic Achievement Assessment Form. Academic achievement was evaluated based on students' grade point average, the presence of failed courses, and the number of failed courses.

Results: The participants' mean total score on the Peer Bullying Identification Scale for University Students was 10.02 ± 19.52, the mean score on the Midwifery Belonging Scale was 91.31 ± 12.01, and the mean GPA was 2.89 ± 0.53. It was determined that 15.9% of the students had at least one failed course, with a mean of 0.34 ± 1.08 failed courses. Regression analysis showed that midwifery belonging was significantly influenced by GPA ($B=5.141$, $p<0.001$), number of failed courses ($B=-2.185$, $p=0.002$), total peer bullying score ($B=0.564$, $p=0.013$), and the spreading rumors subscale ($B=-0.815$, $p=0.028$). GPA was significantly associated with age ($B=0.013$, $p=0.024$), family type ($B=-0.265$, $p=0.001$), total peer bullying ($B=0.042$, $p=0.004$), social exclusion ($B=-0.048$, $p=0.002$), physical bullying ($B=-0.192$, $p<0.001$), cyberbullying ($B=-0.056$, $p=0.002$), and midwifery belonging ($B=0.010$, $p<0.001$). Failed course presence was associated with total peer bullying ($B=-0.090$, $p=0.009$) and midwifery belonging ($B=0.006$, $p<0.001$), while the number of failed courses was influenced by total peer bullying ($B=0.243$, $p=0.005$), cyberbullying ($B=0.104$, $p=0.005$), and midwifery belonging ($B=-0.017$, $p=0.001$).

Conclusion: Academic achievement increased professional belonging, whereas failed courses and peer bullying negatively affected it. Professional belonging improved academic achievement, while peer bullying reduced academic performance and increased failed courses. Preventing peer bullying and strengthening professional belonging may support students' academic and professional development.

Anahtar Kelimeler: "Academic success, bullying, midwifery, students"

Tam Metin Bildiriler

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **4684**

Engelli Bireylerde Doğal Doğum ve Ebelik Yaklaşımı

Natural Birth and Midwifery Approach in Disabled Individuals

Merve Hilal Turan[1*], Yasemin Sökmen [2]

[1]Ağrı Tutak Toplum Sağlığı Merkezi

[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[*]Sorumlu Yazar E-posta: 24280310@stu.omu.edu.tr

ÖZET

Giriş-Amaç: Günümüzde doğal doğum tercihi artmasına rağmen engelli bireyler genellikle sezaryen doğuma yönlendirilmektedir. Bu derlemenin amacı, engelli bireylerde doğal doğum ve ebelik yaklaşımı hakkında literatür doğrultusunda bilgi sunmaktır.

Gereç-Yöntem: Bu derleme, 10.01.2026-01.03.2026 tarihleri arasında PubMed, Cochrane, Science Direct ve Google Akademik sayfaları üzerinden "engelli kadın", "doğuma hazırlık" ve "doğal doğum" anahtar kelimeleri ve kombinasyonu kullanılarak taranmış olup, tarama sonucunda elde edilen bulgular yorumlayıcı şekilde sunulmuştur.

Bulgular: Doğal doğum, kadının içgüdüleri ile doğuma aktif katıldığı, annenin travay sürecindeki müdahalelerde onamının alındığı ve gereksiz müdahalelerin yapılmadığı doğum olarak açıklanmaktadır. Günümüzde doğal doğuma tercihi artmasına rağmen dünya nüfusunun yaklaşık %16'sını oluşturan engelli bireylerin doğumlarından nadiren bahsedildiği ve genellikle sezaryen doğuma yönlendirildikleri görülmektedir. Ayrıca engelli bireylerin sağlık kurumlarına ulaşamaması, bilgi ve iletişim materyallerinin eksik olması, sağlık bakım hizmetlerinin yüksek maliyeti, sağlık profesyonellerinin yetersiz bilgisi ve olumsuz tutumu doğal doğum engellemektedir. Bu nedenle ebelerin engelli bireylere tarafsız ve destekleyici bir bakış açısıyla yaklaşması, standart doğum bakım hizmeti yerine bireysel doğum bakım hizmeti sunması ve bireylerin doğum şekline karar vermesinde desteklemesi gerekmektedir.

Sonuç: Engelli bireylerin doğal doğum yapmasını engelleyen faktörlerin tespit edilerek yönetilmesi, ebeler tarafından bireysel doğum bakım hizmeti sunulması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Engelli kadın, doğal doğum, doğuma hazırlık, ebe

ABSTRACT

Objective: Although the preference for natural childbirth is increasing today, individuals with disabilities are often referred for cesarean delivery. The aim of this review is to present information on natural childbirth and midwifery approaches in individuals with disabilities, based on the literature.

Materials and Methods: This review was compiled by searching PubMed, Cochrane, Science Direct, and Google Scholar between January 10, 2026, and March 1, 2026, using the keywords and combinations of "disabled women," "preparation for childbirth," and "natural childbirth." The findings obtained from these searches are presented in an interpretive manner.

Results: Natural childbirth is defined as a birth where the woman actively participates in labor based on her instincts, her consent is obtained for interventions during labor, and unnecessary interventions are avoided. Although the preference for natural childbirth is increasing today, the births of disabled individuals, who constitute approximately 16% of the world's population, are rarely discussed, and they are generally directed towards cesarean delivery. Furthermore, the inability of disabled individuals to access healthcare facilities, the lack of information and communication materials, the high cost of healthcare services, and the insufficient knowledge and negative attitudes of healthcare professionals all hinder natural childbirth. Therefore, midwives need to approach disabled individuals with an impartial and supportive perspective, provide individualized childbirth care instead of standard childbirth care, and support individuals in deciding on the method of delivery.

Conclusion: Identifying and managing factors that prevent disabled individuals from having natural births, and providing individualized birth care services by midwives, are important.

Keywords: Disabled woman, natural childbirth, childbirth preparation, midwifery

1. GİRİŞ

Doğum eylemi, gestasyonel 37-42 haftalar arasında düzenli kontraksiyonların başlamasından, fetüs ve plasentanın doğumuna kadar olan süreyi içerir (Demirtaş Alpsalaz ve Yağmur, 2021). Her kadın için eşsiz bir deneyim olan doğum eyleminin doğal bir şekilde gerçekleşmesi önemlidir (Dünya Sağlık Örgütü [DSÖ], 2018a). Bu nedenle doğal doğuma yönelik doğuma hazırlık sınıfları bulunmaktadır. Doğuma hazırlık sınıflarında, Lamaze Felsefesi, Bradley Felsefesi, Hipnobirthing Metodu ve England Metodu gibi yaklaşımlarla doğumun doğal bir süreçte ilerlemesi desteklenmektedir (Uğuz ve Karaçam, 2022).

Doğal doğum, kadının içgüdüleri ile doğuma aktif katılması, annenin travay sürecindeki müdahalelerde onamının alınması ve gereksiz müdahalelerin yapılmaması olarak açıklanmaktadır (Ratfish, 2012; Elmas ve ark. 2017). Postpartum involüsyon sürecini hızlandırma, doğum yapabilme özgüvenini geliştirme, emzirme oranını artırma, anne bebek bağlanmasını destekleme, annein hastanede kalış süresini kısaltma, kanama gibi komplikasyon, analjezi ihtiyacını ve postpartum depresyon riskini azaltma gibi faydaları bulunmaktadır. Fakat amniyotomi, indüksiyon, lavman, epizyotomi gibi uygulamalar doğumun doğal değil müdahaleli olmasını neden olmaktadır (Akça ve ark., 2021).

Engelli birey, diğer bireylerle eşit koşullar altında topluma tam ve etkin bir şekilde katılımlarının önünde engel teşkil eden uzun süreli fiziksel, zihinsel, düşünsel ya da algısal bozukluğu bulunan kişileridir (Birleşmiş Milletler, 2008). Her kadının üreme ve cinsel sağlığının korunması için gerekli bilgi, eğitim ve hizmete ulaşma hakkı bulunmakta iken engelli bireyler, sağlıklı bireylere kıyasla daha kötü sağlık sonuçları yaşamakta, eğitim ve sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkına daha az erişmektedir. Bu durum; hastanelere ve ulaşım araçlarına fiziksel erişim engeli, toplumsal damgalama, yetersiz hizmet sunumu gibi faktörden kaynaklanmaktadır (Angelo ve ark., 2020; DSÖ, 2023). Fakat Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi, engelli bireylerin üreme sağlığı hizmetlerine eşit erişim hakkına sahip olduğunu vurgulamaktadır (Birleşmiş Milletler, 2008). Ayrıca her kadının engeli olup olmadığına bakılmaksızın, istediği zaman çocuk sahibi olma hakkına sahip olduğunu kabul edilmesi gerekmektedir (Pavlidou ve Sarantaki, 2021). Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılan bir araştırmada, fiziksel engelli olan kadınların doğum yapma oranlarının sağlıklı kadınlara benzer olduğu bulunmuştur (Pavlidou ve Sarantaki, 2021). Fakat engelli kadınların doğum eyleminin doğal olup olmadığı ile ilgili bilgiler sınırlıdır.

Günümüzde engelli kadın ve bu kadınların gebelik oranlarının artmasına rağmen, engelli kadınların gebelik ve doğum deneyimlerine ilişkin araştırmalar hâlen sınırlıdır. Bu derlemenin amacı, engelli bireylerde doğal doğum ve ebelik yaklaşımı hakkında literatür doğrultusunda bilgi sunmaktır.

2. YÖNTEM

Bu derleme, 10.01.2026-01.03.2026 tarihleri arasında PubMed, Cochrane, Science Direct ve Google Akademik sayfaları üzerinden "engelli kadın", "doğuma hazırlık" ve "doğal doğum" anahtar kelimeleri ve kombinasyonu kullanılarak taranmış olup, tarama sonucunda elde edilen bulgular yorumlayıcı şekilde sunulmuştur.

3. BULGULAR

3.1. Doğum

Doğum; her kadın için özel olan, tarih boyunca devam eden, kuşaktan kuşağa aktarılan, annenin ağrı deneyimlediği bir süreçtir (Elmas ve ark., 2017; Bayırlı, 2019; Kaçar, 2020). Dünya Sağlık Örgütü'ne göre normal doğum; "kendiliğinden başlayan 37-42. haftalar arasında baş geliş ile fetüsün kendiliğinden doğması ve doğum sonrası anne ve yenidoğanın izlenerek iyilik durumlarının en üst düzeyde sürdürülmesi"'dir (DSÖ, 1997). Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (ICM) ise normal doğumu, "kadının doğumu başlattığı, devam ettirdiği ve tamamladığı; bebeğin zamanında, baş gelişiyle ve cerrahi, tıbbi veya farmasötik müdahale olmadan kendiliğinden doğduğu benzersiz bir süreç" olarak tanımlamaktadır (ICM, 2026).

3.2. Doğumun Evreleri

Doğum süreci belirli bir sırayla gerçekleşen ve kendine özgü özellikleri olan dört evreden oluşmaktadır (Demirgöz, 2020). Bunlar;

- Birinci Evre: Düzenli ve ritmik uterus kontraksiyonları ile başlamakta olup efesmanın %100, dilatasyonun 10 cm olması ile sonlanmaktadır. Ayrıca birinci evre latent, aktif ve geçiş fazları olmak üzere üç bölüme ayrılmaktadır.
- İkinci Evre: Dilatasyonun 10 cm olduğunda başlamakta olup, fetüsün doğumu ile sonlanmaktadır.
- Üçüncü Evre: Fetüsün doğumuyla başlamakta olup plasenta ve eklerinin doğması ile sonlanmaktadır.
- Dördüncü Evre: Plasenta ve eklerinin doğması ile başlamakta olup, doğum sonu ilk 4 saatlik süreci kapsamaktadır. Kanama kontrol süreci de denilmektedir.

3.3. Doğal Doğum

Kadınların doğumla ilgili farkındalık artışı, ağrısız doğum yapma isteği ve güzel doğum anıları biriktirmek istemesi doğal doğum tercihini arttırmaktadır (Elmas ve ark., 2017; Uğuz, 2022). Doğal doğum, kadının içgüdüleri ile doğuma aktif katılması, annenin travay sürecindeki müdahalelerde onamının alınması ve gereksiz müdahalelerin yapılmaması olarak açıklanmaktadır (Ratfish, 2012; Elmas ve ark. 2017). Fakat, amniyotomi, indüksiyon, lavman, sık vajinal muayene, yeme ve mobilizasyon kısıtlılığı, epizyotomi ve sürekli elektronik fetal

monitörizasyon gibi uygulamalar doğal doğumu etkilemektedir (Akça ve ark., 2021). Bu yüzden ebelerin, gebelik ve doğumun hastalık olmadığını, tam tersine fizyolojik bir süreç olduğunun farkında olması gerekmektedir (Elmas ve ark., 2017; Kurak, 2024).

Her kadın için eşsiz bir deneyim olan doğum eyleminin doğal bir şekilde ve komplikasyonsuz gerçekleşmesi kritik bir öneme sahiptir (DSÖ, 2018a). Bu yüzden, amniyotomi, lavman gibi gereksiz yere yapılan müdahalelerin doğum eyleminde yapılması önerilmemektedir. Çünkü gereksiz yere yapılan müdahalelerin doğumun işleyişini ve hormon salınımını olumsuz yönde etkilediği bildirilmiştir (Akça ve ark., 2021; Başar ve ark. 2020). Dünya Sağlık Örgütü'nün, 2018 yılında yayımladığı rehberde de gereksiz yere yapılan müdahaleler önerilmemekte iken düşük riskli gebelerin doğumunda oral alımın devamı, doğum sırasında hareket özgürlüğü ve dik pozisyonda doğumun benimsenmesini önerilmektedir (DSÖ, 2018b). Ek olarak, doğum eyleminde ebelerin gebeyi desteklemesini, etkili iletişim kurmasını, saygılı ve sürekli bakım vermesini tavsiye edilmektedir (Başar ve ark., 2020; Hall ve ark., 2023; Şatır ve ark., 2024; Yousefi-Ghalehroodkhani ve ark., 2024).

Fizyolojik bir eylem olan doğal doğumun anne ve bebek için birçok faydası bulunmaktadır (Akça ve ark., 2021). Doğal doğumun anneye faydaları, postpartum involüsyon sürecini hızlandırmakta, doğum yapabilme özgüvenini geliştirmekte, emzirme oranını artırmakta ve erken dönemde anne bebek bağlanmasını desteklemektedir. Ayrıca annelerin hastanede kalış süresini, kanama gibi komplikasyon risklerini, analjezi ihtiyacını ve postpartum depresyon riskini azaltmaktadır (Queensland Clinical Guidelines. Normal birth, 2022; Akça ve ark., 2021). Doğal doğumun bebeğe faydaları ise doğum esnasında anneden salgılanan endorfin hormonunun bebeğe geçişi sayesinde bebeğin fizyolojik uyumunu kolaylaştırmakta, immün sistemini güçlendirmekte ve solunum problemleri görülme sıklığını azaltmaktadır (Elmas ve ark., 2017).

3.4. Doğal Doğumun Tarihçesi

Antik çağda kadınların gebelik döneminde doğal taşlardan üretilen kolye ve bileklik gibi takıları kullanmaları, fiziksel aktivitelerine bağlı vücutlarının esnek olması doğumlarının doğal olmasını desteklediği bildirilmiştir (Bayırlı, 2019; Ratfish, 2012). Orta Çağ döneminde, doğum eyleminin ölümcül olarak algılanması ve Havva'nın yasak elmayı yemesinin bir sonucu olarak değerlendirilmesi gebelerin toplumdan izole edilmesine neden olduğu belirtilmiştir (Bayırlı, 2019; Kurak, 2024). Ardından 17. yüzyıla gelindiğinde forsepsin bulunması ebelerin doğum yaptırmasını engellemiş olup gebeleri kadın doğum uzmanı eşliğinde forseps ile doğum yaptırmaya yönlendirmiştir (Bayırlı, 2019; Ratfish 2012). Daha sonra 18. yüzyılda doğum eyleminin ev ortamından hastane ortamına taşınarak tıbbileşmesi, doğumun doğal bir durum değil, gözetim ve denetim gerektiren tıbbi bir durum olarak görülmesine yol açmış, doğum sürecini doktora bağımlı hale getirmiştir (De Hertogh, 2015; Ratfish, 2012; Kurak, 2024). Sanayi Devrimi'ne gelindiğinde kadınların daha fazla çalışma hayatında yer almaya başlaması kadınların pelvis yapısının değişmesine yol açarak doğal doğuma bakış açısını değiştirmiştir

(Bayırlı, 2019; Kurak,2024). Yirminci yüzyılda doğum eyleminde gebelere ilaç kullanımının yaygınlaşması gebelerin doğal doğumdan uzaklaşmasına neden olmuştur (Ratfish, 2012). Günümüzde ise doğal doğumun önemi anlaşılmış olup gebelerin güvenli, huzurlu ve destek dolu bir ortamda doğal doğum yapma hakkı desteklenmektedir (Kurak, 2024).

3.5. Doğal Doğum Yaklaşımları

Günümüzde doğumun hem anne hem de bebek açısından en sağlıklı, güvenli ve konforlu şekilde gerçekleşmesini isteme ebeveynleri doğum öncesi eğitimlerde kullanılan doğal doğum yaklaşım ve felsefelerine yönlendirmektedir. Annenin kaygısını azaltmayı, güvenini artırmayı ve doğum sürecini kolaylaştırmayı amaçlayan bu yaklaşım ve felsefeler; Dick-Read, Bradley, Lamaze, England, Odent, Kitzinger, Leboyer ve Hypnobirthing'den oluşmaktadır (Uğuz ve Karaçam, 2022).

Dick Read Felsefesi: Kadın doğum uzmanı olan Grantly Dick Read tarafından "korku-gerginlik-ağrı" döngüsünü tanımlanmış olup travaydaki ağrının toplumsal olarak şartlandırılmış korku ve gerginlikten kaynaklanan bir deneyim olduğunu belirtilmiştir (Dick Read, 2004; Papoutsis ve Antonakou, 2024). Bu nedenle gebelerin gevşeme teknikleri ve solunumu egzersizleri ile eğitilmesinin ve doğum eyleminde uygulanmasının "korku-gerilim-ağrı" döngüsünü kırarak ağrı yönetimini kolaylaştıracağı bildirilmiştir (Dick Read, 2004; Papoutsis ve Antonakou, 2024). Literatürde, Gültepe ve Çalım (2021) tarafından yapılan çalışmada, Dick-Read ve Lamaze'ye yönelik nefes, solunum ve gevşeme egzersizlerinin, doğum süresini kısaltarak ağrı, korku ve anksiyeteyi anlamlı düzeyde azalttığı bildirilmiştir.

Bradley Felsefesi: Dr. Robert Bradley tarafından hayvanların doğum süreçleri ile kadınların hastane ortamındaki doğum süreçleri izledikten sonra, doğumların karşılaştırması sonucu ortaya çıkmıştır (Mete ve ark., 2015). Bradley, gereksiz müdahale yapılmadan ve eş desteğiyle doğum sürecinin yürütülmesini önermektedir (Elmas ve ark., 2017; Kaçar,2020; Yıldız, 2018). Ayrıca bu felsefe, doğum sürecindeki kadının karanlık ve yalnızlık, sessiz ve sakin ortam, latent, aktif ve geçiş fazları boyunca fiziksel rahatlık, derin gevşeme, kontrollü solunum ve uyku görünümünde derin zihinsel rahatlık olmak üzere toplam altı gereksinim olduğu vurgulamaktadır (Dinç ve ark., 2014; Elmas ve ark., 2017; Yıldız, 2018). Bunlar;

Lamaze Felsefesi: Her doğum deneyiminin benzersiz olduğunu da ifade eden bu felsefe; gebeleri doğum öncesinde bilgilendirmekte, doğum sırasında desteklemekte, solunum egzersizleri yoluyla rahatlatmakta ve ağrıyı azaltmaya yönelik uygulamalar yapmaktadır (Erkaya ve Çalık, 2021; Karkada ve ark., 2024; Mohamed ve ark., 2024). Ayrıca gebelerin duygusal ve fiziksel farkındalığını arttırarak normal doğumu doğal, sağlıklı, korkusuz ve huzurlu hale getirmeyi amaçlamaktadır (Erkaya ve Çalık, 2021; Mohamed ve ark., 2024). Lamaze felsefesinin temeli, altı sağlıklı doğum uygulamasına dayanmaktadır. Bunlar; doğum doğal sürecinde, kendiliğinden başlamalı, doğum boyunca hareket özgürlüğü olmalı, gebeye duygusal ve fiziksel

destek verilmeli, gereksiz her türlü müdahaleden uzak durulmalı, gebe sırtüstü pozisyon yerine dikey pozisyonlarla desteklenmeli, doğum sonrası anne ve bebek emzirme ve ten tene teması sağlanmalıdır (Erkaya ve Çalık, 2021; Kurak, 2024).

England Metodu: Kendi doğumundan etkilenen Uzman Ebe Pam England, doğum yapan bir kadının ihtiyaçları üzerine derinlemesine çalışmalar yaparak bu modeli geliştirmiştir (Onat Bayram ve Hotun Şahin, 2010). Enland modeli, doğumun bir sanat olarak tanımlamakta ve ebeveynlerin geçmiş doğum deneyimleri hakkında bilgilerini, korkularını, istek ve ihtiyaçları üzerine yoğunlaşarak; doğum eğitimi ve doğum sonu döneme hazırlık konusunda bütüncül yaklaşımın benimsemektedir. Bu metotda, bireylerin yaratıcılığı ve seçimleri ön planda tutulmakta olup; deneyimlerini resim, rol-play ve maket yaparak anlatmaları sağlanmaktadır. (Elmas ve ark., 2017).

Odent Metodu: Bu metot, sağlık profesyonellerinin izleyici konumda olup sürece müdahale etmemesi gerektiğini savunmaktadır. Odent'e göre doğum içgüdüsel bir olay ve özel bir deneyim olduğu için çiftlerin bu deneyimi uyaran olmadan konforlu bir ortamda sevgi ile yaşaması gerekmektedir (Elmas ve ark., 2017; Yıldız, 2018).

Kitzinger Metodu: Doğal doğumun savunucularından olan İngiliz antropolog ve doğum eğitimcisi Sheila Kitzinger, doğum sürecinde kadına doğal davranılması gerektiğini savunmaktadır (Yıldız, 2018). Bu metotda, gebenin doğum sürecinde gevşeme tekniklerini ve özel solunum egzersizlerini kullanarak kontraksiyonların kontrol altına alınması hedeflenmektedir (Elmas ve ark., 2017).

Leboyer Metodu: Fransız Frederick Leboyer tarafından geliştirilen bu metod; doğumu yenidoğan için travmatik bir olay olarak görmektedir. Bu nedenle, doğumun hassas bir şekilde yapılmasını, rutin işlemlerden (kuvvetli ışık, gürültü, bebeğin doğar doğmaz umbilikal kordun kesilmesi gibi) kaçınılarak bebeğin ağrı ve travmasının azaltılması gerektiğini savunmaktadır (Onat Bayram ve Hotun Şahin, 2010; Yıldız, 2018).

Hipnobirthing: Marie Mongan tarafından 1989 yılında geliştirilmiş olup, doğumu ağrılı bir deneyimden pozitif bir deneyime dönüştürmeyi savunmaktadır (Betriana ve ark., 2025; Demirtaş Alpsalaz ve Yağmur, 2022; Papoutsis ve Antonakou, 2024; Yaqoob ve ark., 2024). Bu nedenle gebelere doğumda bir eğitmen eşliğinde hipnoza girme ya da gebelik süresince kendi kendine hipnoz uygulama becerisi kazandırılmaktadır (Papoutsis ve Antonakou, 2024). Ayrıca gebelere gevşeme teknikleri, görsel imgeleme, dikkat odaklama gibi yöntemler öğretilmektedir. Böylece dış uyaranlara karşı duyarlılık azalmakta, daha rahat, güvenli, kaygısız ve huzurlu bir doğum ortamı sağlanmaktadır (Papoutsis ve Antonakou, 2024). Babbar ve arkadaşlarının (2021) çalışmasında, hipnozun doğum ağrısını ve korkusunu hafifletmede faydalı olduğu, herhangi bir yan etkisinin olmadığı ve düşük riskli gebeler için güvenli bir seçenek olarak kullanılabileceği belirtilmiştir.

3.6. Engelli Birey

Engellilik; bedenin veya zihnin herhangi bir işlevinde ya da yapısında ortaya çıkan ve bu nedenle kişinin belirli etkinlikleri gerçekleştirmesini ve çevresiyle etkileşim kurmasını güçleştiren herhangi bir durum olarak tanımlanmaktadır (CDC, 2025). Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesine göre engelli birey, diğer bireylerle eşit koşullar altında topluma tam ve etkin bir şekilde katılımlarının önünde engel teşkil eden uzun süreli fiziksel, zihinsel, düşünsel ya da algısal bozukluğu bulunan kişileri içermektedir (BM, 2008; Engelli Ayrımcılığına Karşı Medya Dili Kılavuzu, 2017). Türkiye'de 6518 sayılı kanuna göre engelli birey ise, "fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duyusal yetilerinde çeşitli düzeyde kayıplarından dolayı topluma diğer bireyler ile birlikte eşit koşullarda tam ve etkin katılımını kısıtlayan tutum ve çevre koşullarından etkilenen bireyi" ifade etmektedir (Resmi Gazete, 2014). Engellilik görme, duyma, konuşma, süreğen hastalıklar ve zihinsel engele kadar geniş bir çerçevede çeşitlilik göstermektedir (Türkiye Cumhuriyeti Aile Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, 2023). Dünya'da 1,3 milyar kişinin engelli birey olduğu belirtilmiş olup yaş oranı arttıkça en az bir engeli olan nüfus oranının arttığı vurgulanmıştır (DSÖ, 2023). Türkiye'de ise 2023 yılında 2.511.950 engelli birey olduğu bildirilmiş olup engellilerin yaklaşık %30'unu (454.993 kişi) üreme çağındaki kadınlar oluşturmaktadır (Türkiye Cumhuriyeti Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, 2023).

3.7. Engelli Bireylerde Doğal Doğum

Engelli bireylerin, cinsel hayatları ile ilgili iradeleri ve tercihleri sorgulanmadan saygı duyulması önemlidir (Angelo ve ark., 2020). Engelli kadınlar, anne olmayı istediklerini, anneliğin bir kadın olarak daha yetkin ve tamamlanmış hissettirdiğini, tatmin ve başarı duygusunu oluşturduğunu açıklamaktadır (Gedikli ve Aydın Doğan, 2024; Nguyen ve ark., 2019). Fakat engelli kadınlar, gebelik döneminde sağlık profesyonellerinin ve toplumun olumsuz tepkileri ile karşılaştıklarını, önyargılı davranıldığını, aseksüel olarak algılandıklarını ve jinekolojik bakım ihtiyaçlarının olamadığı düşünüldüğü ifade etmektedir (Başgöl ve Oskay, 2015; Gleason ve ark., 2021; Nguyen ve ark., 2019; Özcan ve Akdemir, 2023).

Engelli kadınların, sezaryenle doğum yapma oranlarının diğer kadınlara göre daha yüksek olduğu hatta sezaryen nedeninin çoğu zaman klinik gereklilik olmadığı belirtilmektedir (Angelo ve ark., 2020; Gleason ve ark., 2021; Nguyen ve ark., 2019). Ayrıca engelli kadınlar, doğum şeklinin kararı konusunda danışılmadığını, anlaşılır biçimde konuşulmadığını, dinlenilmediğini ve doğal doğum olasılığının değerlendirilmediğini belirtmektedir (Başgöl ve Oskay, 2015; Malouf ve ark., 2017). Ek olarak engelli kadınlar toplumun olumsuz yorumlarından kaçmak amacıyla gebeliklerini gizlediklerini ve dışarı çıkmaktan kaçındıklarını belirtmekle birlikte bebeklerinin engelli olacağı ve engelli olmasının doğumu olumsuz etkileyeceği ile ilgili endişelerinin olduğunu belirtmektedir (Nguyen ve ark., 2019).

Kadının vücudunda veya fonksiyonunda olan engel, kadının doğum sırasında rahat pozisyon değiştirmesini kısmi ya da tamamen engellemektedir (Pavlidou ve Sarantaki, 2021). Bu nedenle kadının fiziksel, zihinsel veya gelişimsel engeline yönelik esnek ve duyarlı sağlık bakım hizmeti sunulması gerekir (Angelo ve ark., 2020). Örneğin, fiziksel engeli olan kadınlar fiziksel erişim konusunda yardıma ihtiyaç duyarken, ruh sağlığı problemi yaşayan kadınlar daha fazla duygusal desteğe ihtiyaç duymaktadır (Malouf ve ark., 2017). Bazı engelli gebelerin doğum süreci için belirli sınırlamalara yol açtığı göz önüne alındığında, normal doğum ile sezaryen doğum arasında yapılan seçim tartışmalıdır (Pavlidou ve Sarantaki, 2021). Literatürde yer alan bir çalışmada, engelli kadınların doğum şekli tercihleri ile ilgili farklı görüşleri olduğu bildirilmektedir. Bazı engelli kadınlar doğal doğum isterken, diğerleri sezaryen doğumun epizyotomiyi önlemek için iyi bir seçenek olduğunu, engelli kadınların doğum sonu dönemde epizyotomi bakımı yapmasının zor olacağı vurgulanmıştır (Smeltzer ve ark., 2017). Birleşik Krallık ve İrlanda'da doğum yapan 37 engelli kadının gebelik ve doğum deneyimlerini inceleyen çalışmada; kadınların dörtte birinden fazlası haklarının yeterince gözetilmediğini ve engelleri nedeniyle doğumda olumsuz muamele gördüklerini ifade etmişlerdir. Bazı engelli kadınlar doğum eyleminde destekleyici ebeler varlığını ve olumlu doğum deneyimini belirtirken, diğerleri bilgi eksikliği, tercih sunulmaması ve yetersiz fiziki ortam deneyimlediğini belirtilmiştir (Hall ve ark., 2018).

Engelli kadınlara doğum öncesi ve doğum sürecinde kaliteli ve bütüncül bakım sunulması için ebelere yönelik bazı öneriler bulunmaktadır (Kokanalı ve ark., 2018; Nguyen ve ark., 2019). Bunlar;

- Engelli bireylere özel doğum öncesi bakım ve doğuma hazırlık eğitimi verilmesi,
- Hizmet içi eğitimlere engelli bireylere bakım ve danışmanlık konuları eklenmesi,
- Engelli bireylere tarafsız ve destekleyici bir bakış açısıyla yaklaşılması,
- Engelli bireylerin danışmanlık alabileceği kişi veya kurum bilgisi verilmesi,
- Doğum sürecinde engelli kadınlara standart doğum bakım hizmeti aksine engelliliğe yönelik bireysel bakım verilmesi,
- Engelli bireylere doğum seçeneği sunulması,
- Engelli bireylere yönelik hizmet veren doğum kliniklerinin fiziksel koşullarının düzenlenmesi (tekerlekli sandalyelere uygun giriş ve çıkış, geniş banyo, daha alçak muayene masası, işaret dili ya da Braille alfabesi bilen sağlık personeli gibi) önerilir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Engelli kadınlar, üreme ve cinsel sağlık hizmetlerine erişim konusunda dezavantajlı bir konumdadır. Sağlık hizmetlerine fiziksel olarak ulaşamama (toplu taşıma yetersizliği, hastanelerin mesafesi, rampa olmayışı gibi), bilgi ve iletişim materyallerinin eksikliği (Braille alfabesinde materyal eksikliği, basit resimli broşürlerin olmayışı), sağlık profesyonellerinin yetersiz bilgi ve olumsuz tutumları, sağlık bakım hizmetlerin yüksek maliyetleri gibi sorunlar

deneyimlemektedir. Bu nedenle engelli kadınların doğum ve doğum öncesi süreçte ebeler tarafından desteklenmesi, engeline yönelik bireysel bakım sunulması gerekmektedir. Toplumun tüm katmanlarında engelli haklarının farkındalığı oluşturulması, engelli bireyler doğal doğum konusunda bilgilendirilmesi ve doğum şekli tercihine saygı duyulması önerilir. Ayrıca doğal doğuma hazırlık yaklaşımlarının engeller bireyler için oluşturulması, çeşitlendirilmesi ve yaygınlaştırılması önerilebilir.

KAYNAKLAR

Akça, D., Gökçay, G., Eliş Yıldız, S., & Çevirme, A. (2021). Sağlık ile ilgili farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin doğal doğum hakkındaki görüşleri. Journal of Midwifery and Health Sciences, 4(2), 91-100. https://izlik.org/JA75PF56GE

Babbar, S., & Oyarzabal, A. J. (2021). The application of hypnosis in obstetrics. Clin Obstet Gynecol, 64(3), 635-647. https://doi.org/10.1097/GRF.0000000000000635.

Başar, F., Yeşildere Sağlam, H., & Çiçek, S. (2020). Ebelik bölümü öğrencilerinin doğal doğuma yönelik bilgi ve düşünceleri. Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi, 29(3), 181-189. https://doi.org/10.17942/sted.432545

Başgöl, Ş., Oskay, Ü. (2015). Fiziksel engelliliğin gebelik ve annelik üzerine etkisi. Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi, 23(1), 88-95.

Bayırlı, R. (2019). Antik çağdan milenyuma doğum felsefesi. Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi Yenidoğan Dergisi, 4(2), 324-333. https://izlik.org/JA24PF48CF

Betriana, F., Sunarno, S., Nurwidyaningtyas, W., & Ganefianty, A. (2025). A critical advantage of hypnobirthing to ameliorate antenatal depression: A systematic review and meta-analysis. Healthcare, 13, 705. https://doi.org/ 10.3390/healthcare13070705

Birleşmiş Milletler. (2008). Convention on the rights of persons with disabilities. https://www.ohchr.org/en/instruments_mechanism_s/instruments_/convent_ion-rights-persons-disabilities Erişim Tarihi: 29.04.2025

Center of Disease Control. (2025). Disability and health overview. https://www.cdc.gov/disability-and-health/about/index.html Erişim Tarihi: 28.03.2025

D'Angelo, A., Ceccanti, M., Fiore, M., Petrella, C., Greco, A., Porrari, R., Gencarelli, S., Ralli, M., Vitali, M., Ferraguti, G., Galeoto, G., Valente, D., Framarino dei Malatesta, M., & Messina, M. P. (2020). Pregnancy in women with physical and intellectual disability: Psychiatric implications. Rivista di Psichiatria, 55(6), 331–336. https://doi.org/10.1708/3461.34483

De Hertogh, L. B. (2015). Reinscribing a new normal: Pregnancy, disability, and health 2.0 in the online natural birthing community, birth without fear. Ada: A Journal of Gender, New Media, and Technology, 7. http://dx.doi.org/10.7264/N3Z899PH

Demirgöz, M., & Dereli, S. (2020). Doğumun evreleri. N. Alp Dal & N. Kurt (Ed.), Ebelere yönelik kapsamlı doğum (s 43-117). Akademisyen Kitabevi .

Demirtaş Alpsalaz, S., & Yağmur, Y. (2022). Doğum eyleminde uygulanan tamamlayıcı ve alternatif yöntemler. YOBÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 3(3), 337-347. https://izlik.org/JA38AP37BE

Dick-Read, G. (2004). Childbirth without fear. London: Pinter&Martin

Dinç, H., Yazıcı, S., Yılmaz, T., & Günaydın, S. (2014). Gebe eğitimi. Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi, 1(1), 68–76. https://doi.org/10.17681/hsp.992166

Dünya Sağlık Örgütü. (1997). Care in normal birth: A practical guide. Birth, 24(2), 121–123.

Dünya Sağlık Örgütü. (2018a). Individualized, supportive care key to positive childbirth experience, says WHO. https://www.who.int/ news/item/15-02-2018-individualized-supportive-care-key-to-positivechildbirth-experience-says-who Erişim Tarihi: 01.04.2025

Dünya Sağlık Örgütü. (2018b). WHO recommendations: intrapartum care for a positive childbirth experience. https://www. who.int/publications/i/item/9789241550215. Erişim Tarihi: 01.04.2025

Dünya Sağlık Örgütü. (2023). Disability https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/disability-and-health Erişim Tarihi: 28.04.2025

Elmas, S., Saruhan, A., & Yeyğel, Ç. (2017). Doğum öncesi eğitim modelleri eşliğinde doğal doğum. Journal of Anatolia Nursing and Health Sciences, 20(4), 299-303. https://izlik.org/JA73XN65SB

Engelli Ayrımcılığına Karşı Medya Dili Kılavuzu. (2017). https://www.enkad.org/wp-content/uploads/2022/10/MEDYA-DILI-KILAVUZU.pdf Erişim Tarihi: 29.04.2025

Erkaya R., & Çalık K. Y. (2021). The outcome of intrapartum lamaze philosophy in low risk pregnant women in Turkey. Reproductive Medicine International, 4(1), 1-8. https://doi.org/10.23937/2643-4555/1710015

Gedikli, G. & Aydın Doğan, R. (2024). Engelli kadınların annelik deneyimi: görme ve işitme engelli bireylerin gebelik ve doğum süreçlerinde karşılaştıkları zorluklar ve yaklaşımlar. Y. Altuner (Ed.), Sağlık bilimlerinde kadın sağlığı, gebelik ve yenidoğan bakımı. Özgür Yayınları.

Gleason, J. L., Grewal, J., Chen, Z., Cernich, A. N., Grantz, K. L. (2021). Risk of adverse maternal outcomes in pregnant women with disabilities. JAMA Netw Open, 4(12):e2138414. https://doi.org/10.1001/jamanetworkopen.2021.38414

Gültepe, R., & İldan, Çalım, S. (2021). Obstetride kullanılan solunum ve gevşeme egzersizleri: Lisansüstü tezlere yönelik sistematik bir derleme. Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 8(3), 233–244. https://doi.org/10.52880/sagakaderg.853710

Hall, H., Fooladi, E., Kloester, J., Ulnang, A., Sinni, S., White, C., McLaren, M., & Yeganeh, L. (2023). Factors that promote a positive childbearing experience: A qualitative study. Journal of Midwifery and Women's Health, 68, 44-51. https://doi.org/10.1111/jmwh.13402

Hall, J., Hundley, V., Collins, B., & Ireland, J. (2018). Dignity and respect during pregnancy and childbirth: A survey of the experience of disabled women. BMC Pregnancy and Childbirth, 18(1), 328. https://doi.org/10.1186/s12884-018-1950-7

International Confederation of Midwives. (2026). Midwives and physiological birth (Position statement). https://internationalmidwives.org/resources/keeping-birth-normal/ Erişim Tarihi: 29.04.2025

Kaçar, N. (2020). Doğum ağrısının yönetiminde farmakolojik olmayan ebelik uygulamaları. Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri ve Araştırmaları Dergisi, 2(2), 113–130. https://doi.org/10.46413/boneyusbad.712439

Kokanali, D., Karaca, M., Özel, Ş., & Engin-Üstün, Y. (2018). Engelli kadınlarda üreme sağlığı. Jinekoloji – Obstetrik ve Neonatoloji Tıp Dergisi, 15(1), 28–30. https://izlik.org/JA77MC79MM

Kurak, M. (2024). Doğal doğum ve müdahaleli doğum yapan kadınların doğum sonrası bebekleriyle bağlanma stillerinin karşılaştırılması [Yüksek lisans tezi]. Haliç Üniversitesi.

Malouf, R., Henderson, J., & Redshaw, M. (2017). Access and quality of maternity care for disabled women during pregnancy, birth and the postnatal period in england: Data from a national survey. BMJ Open, 7(7), e016757. https://doi.org/10.1136/bmjopen-2017-016757

Mete, S., Ertuğrul, M., & Uludağ, E. (2015). Bir doğuma hazırlık eğitim programı "doğumda farkındalık". Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi, 8(2), 131-141. https://izlik.org/JA82WC32SX

Nguyen, T. V., King, J., Edwards, N., & Dunne, M. (2019). Maternal healthcare experiences of and challenges for women with physical disabilities in low and middle-income countries: A review of qualitative evidence. Sexuality and Disability, 37(2), 175–201. https://doi.org/10.1007/s11195-019-09564-9

Özcan, E., & Akdemir, A. (2023). Engelli kadınlarda sağlık eşitsizlikleri perspektifinden doğuma hazırlık ve hemşirelik yaklaşımı. Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi (KASHED), 9(Özel Sayı-1), 1–4.

Papoutsis, D., & Antonakou, A. (2024). Hypnobirthing as a way to give natural birth: What is the current evidence. Archives of Hellenic Medicine, 41(2), 279–281.

Pavlidou, A., & Sarantaki, A. (2021). Experiences of physically disabled women during childbirth: A systematic review of the latest literature. MAEDICA – A Journal of Clinical Medicine, 16(4), 685-694. https://doi.org/10.26574/maedica.2021.16.4.685

Onat, Bayram, G., & Hotun, Şahin, N. (2010). Doğuma hazırlık eğitimi modelleri ve güncel yaklaşımlar. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi, 7(3), 36–42.

Queensland Clinical Guidelines. (2022). Normal birth Guideline No. MN22.25-V5-R27 Queensland Health. http://www.health.qld.gov.au/qcg Erişim Tarihi: 29.04.2025

Rathfisch, G. (Eds). (2012). Doğal Doğum Felsefesi. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevleri.

Resmi Gazete. (2014). Engelliler hakkında kanunda değişiklik yapılmasına dair kanun https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat? MevzuatNo=5378&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5 Erişim Tarihi: 28.03.2025

Smeltzer, S. C., Wint, A. J., Ecker, J. L., & Iezzoni, L. I. (2017). Labour, delivery, and anesthesia experiences of women with physical disability. Birth: Issues in Perinatal Care, 44(4), 315–324. https://doi.org/10.1111/birt.12300

Şatır, D. G., Atan, ¸S. Ü., Kavlak, O., Ertem, G., Sezer, H., Kazankaya, F., Tetik, S., Altınta¸ S, R.Y., & Ahsun, S. (2024). Effects of simulation-based education on nursing students' perceptions of positive birth and natural birth approaches. Clinical Simulation in Nursing, 97, 101649. https://doi.org/10. 1016/j.ecns.2024.101649.

Türkiye Cumhuriyeti Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, Engelli ve Yaşlı Hizmetleri Genel Müdürlüğü. (2023). Engelli ve yaşlı istatistik bülteni. https://www.aile.tr/eyhgm/yayin-kaynak/ Erişim Tarihi: 28.03.2025

Uğuz, Y., & Karaçam, Z. (2022). Doğuma hazırlık eğitiminin kadınların doğum şekli ve doğuma ilişkin görüşlerine etkisi. Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 6(3), 453-466. https://doi.org/10.46237/amusbfd.1061949

Yaqoob, H., Ju, X.-D., & Jamshaid, S. (2024). Hypnobirthing training for first-time mothers: Pain, anxiety and postpartum wellbeing. Psychology Research and Behavior Management, 17, 3033–3048. https://doi.org/10.2147/PRBM.S465361

Yıldız, N. K. (2018). Alternatif doğum yöntemleri. SD (Sağlık Düşüncesi ve Tıp Kültürü) Dergisi, (40).

Yousefi-Ghalehroodkhani, F., Rouhani-Tonekaboni, N., Shakiba, M., Mehrabian, F., & Kazemi-Aski, S. (2024) Assessing natural childbirth ıntention based on the theory of planned behavior and social support in pregnant women in northern Iran. J Holist Nurs Midwifery, 34(1), 13-20. https://doi.org/10.32598/jhnm.34.1.2479

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **2579**

Riskli Gebeliklerde Kanıta Dayalı Uygulamalar ve Ebelik Bakımı
Evidence-Based Practices and Midwifery Care In High-Risk Pregnancies

Sibel Yalvaç[1*], Dilek Geçer[1], Nazlı Uyar[1]

[1]Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[*]Sorumlu Yazar E-posta: sibelyalvac@tarsus.edu.tr

ÖZET

Giriş-Amaç: Bu çalışma, riskli gebeliklerde kanıta dayalı uygulamalar ve ebelik bakımı hakkında güncel bilgiler sunmayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma geleneksel derleme niteliğinde yürütülmüş, içeriğin oluşturulmasında uluslararası kılavuzlar ve güncel makaleler ele alınmıştır.

Bulgular: Gebelikte hipertansif, endokrinal ve hematolojik hastalıklara yönelik kanıta dayalı uygulamalar incelendiğinde; hipertansif hastalığı olan gebelerde en az sekiz izlem yapılması gerektiği, gestasyonel hipertansiyon ve preeklampsiyi önlemek için tuz kısıtlamasının önerilmediği, preeklampsinin tanı kriterinin ödem ve proteinüriye bağlı olmadığı, kronik hipertansiyon tedavisinde labetolol, nifedipin veya metildopanın önerildiği, preeklampsi riski olan gebelerde günlük 81 mg aspirin alımının önerildiği, kronik hipertansiyonlu hastalarda alternatif tedavi olarak 75-150 mg aspirin önerildiği, kalsiyum alım oranının düşük olduğu toplumlarda preeklampsi riskini azaltmak için günlük 1,5-2,0 mg kalsiyumun alımının önerildiği belirlenmiştir. Tip 1 diyabetli gebelere sürekli glikoz takibi, gebelikten yaklaşık üç ay önce folik asit alımının önerildiği, gestasyonel diyabetli (GDM) gebelere yıllık HBA1c testi, diyabet risk faktörlerine sahip gebelerde GDM'yi test etmek için 75 g'lık OGTT'nin uygulanması gerektiği, diyabetli gebelerin haftada en az 5 gün 30 dakika veya haftada en az 150 dakika orta yoğunlukta aerobik egzersiz yapması gerektiği, oral antidiabetik ilaç kullanan kadınların fetal-maternal sağlık için gebelikte insülin alması gerektiği, ayrıca 12. haftadan itibaren aspirin alımının önerildiği tespit edilmiştir. Gebelikte anemiyi önlemek için günlük 30-60 mg demir ve 0,4 mg folik asit takviyesi, demir eksikliği anemisi olan kadınlara günlük demir dozunun 100-200 mg olması gerektiği önerilmiştir. Gebelikte tiroid hastalıklarına yönelik rutin bir taramanın önerilmediği, tiroid hastalığı tanısında serum TSH ve serbest T4 düzeylerinin ölçülmesi gerektiği, aşikar hipertiroidizmi olan gebelerde tioamidlerin tedavi seçeneği olduğu, gebelik planlayan kadınların günlük 10 mq iyot alımının önerildiği tespit edilmiştir. Riskli gebeliklerde sık izlem takibi ile komplikasyonların önlenmesi, fetal ve maternal sağlığın iyileştirilmesinde ebelik bakımına kanıta dayalı uygulamaların dahil edilmesi önem arz etmektedir.

Sonuç: Ebeler, güncel kanıt önerileri doğrultusunda gebeye bireyselleştirilmiş bakım vermeli, bu konuda gebeyi ve aileyi biliçlendirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, kanıta dayalı uygulama, riskli gebelikler

ABSTRACT

Objective: This study aims to present current information on evidence-based practices and midwifery care in high-risk pregnancies.

Materials and Methods: The study was conducted as a traditional review, and international guidelines and current articles were considered in the creation of the content.

Results: When examining evidence-based practices for hypertensive, endocrine, and hematological diseases in pregnancy, it was determined that: pregnant with hypertensive disease should undergo at least eight follow-up visits; salt restriction is not recommended to prevent gestational hypertension and preeclampsia; the diagnostic criteria for preeclampsia are not based on edema and proteinuria; labetolol, nifedipine, or methyldopa are recommended for the treatment of chronic hypertension; daily intake of 81 mg of aspirin is recommended for pregnant at risk of preeclampsia; and daily intake of 1.5-2.0 mg of calcium is recommended to reduce the risk of preeclampsia in societies with low calcium intake rates. It has been determined that pregnant with type 1 diabetes should have continuous glucose monitoring, that folic acid intake should be recommended approximately three months before pregnancy, that pregnant with gestational diabetes (GDM) should have an annual HBA1c test, that pregnant with diabetes should do at least 30 minutes of moderate intensity aerobic exercise at least 5 days a week or at least 150 minutes per week, that women using oral antidiabetic drugs should take insulin during pregnancy for fetal-maternal health, and that aspirin intake is recommended from the 12th week onwards. To prevent anemia during pregnancy, daily supplementation of 30-60 mg of iron and 0.4 mg of folic acid is recommended, and women with iron deficiency anemia should take 100-200 mg of iron daily. To prevent anemia during pregnancy, daily supplementation of 30-60 mg of iron and 0.4 mg of folic acid is recommended, and women with iron deficiency anemia should take 100-200 mg of iron daily. It has been determined that routine screening for thyroid diseases is not recommended during pregnancy, and a daily intake of 10 mg of iodine is recommended for pregnant.

Conclusion: Midwives should provide individualized care to pregnant women in line with current evidence-based recommendations and should educate the pregnant woman and her family on this matter.

Keywords: Evidence-based practice, high-risk pregnancies, midwifery

1. GİRİŞ

Gebelik, doğal bir süreç olmasına rağmen kadının biyolojik, fizyolojik, bedensel ve ruhsal yönden etkilendiği, vücudunda bir dizi yapısal ve işlevsel değişikliklerin meydana geldiği bir dönemdir. Gebelikte görülen rahatsızlıkların çoğu, fizyolojik ve anatomik değişimlerin bir sonucudur. Gebeler, sık görülen yakınmalar ve riskli durumlara yönelik olarak kanıta dayalı uygulama doğrultusunda ebeler tarafından bilgilendirilmelidir. Bu çalışmanın amacı riskli gebeliklerde kanıta dayalı uygulamalar ve ebelik bakımı hakkında güncel bilgiler sunmaktır.

2. YÖNTEM

Çalışma geleneksel derleme niteliğinde yürütülmüş içeriğin oluşturulmasında uluslararası kılavuzlar ve güncel makaleler ele alınmıştır.

3. BULGULAR

3.1. Gebelikte Hipertansif Hastalıklar Ve Kanıta Dayalı Uygulamalar

3.1.1. NICE (National Institute for Health and Care Excellence) ve RCOG (Royal College of Obstetricians and Gynaecologists) Önerileri

- Preeklampsi riski yüksek, kronik hipertansiyonu olan gebelere, gebeliğin 12. haftasından doğuma kadar günde bir kez 75-150 mg arası aspirin önerilir.
- Kronik hipertansiyonu olan gebelerde, kadın ve bebeğinin bireysel ihtiyaçlarına göre ek doğum öncesi randevular planlanmalıdır (Hipertansiyon yeterince kontrol edilemiyorsa haftalık randevular/Hipertansiyon iyi kontrol ediliyorsa her 2 ila 4 haftada bir randevu).
- Gebelik döneminde hipertansif bozuklukları önlemek için; nitrik oksit donörleri (NO'yu taklit eden ilaç türevleri), progesteron, diüretikler, düşük molekül ağırlıklı türevi ilaçlar kesinlikle önerilmemelidir.
- Gestasyonel hipertansiyon veya preeklampsiyi önlemek için tuz kısıtlamasını önerilmemelidir.
- Gebelerde proteinüriyi ölçmek için sabah ilk idrarı ile 24 saatlik idrar tahlili rutin olarak kullanılmamalıdır.
- Dipstick taraması pozitifse (1+ veya daha fazla), gebelerde proteinüriyi ölçmek için albümin:kreatinin oranı veya protein:kreatinin oranı kullanılmalıdır.
- Gebelikte hipertansiyonu tedavi etmek için ilaç kullanırken, 135/85 mmHg hedef kan basıncını hedeflenmelidir.
- Gebelerde kronik hipertansiyonu tedavi etmek için labetalol önerilir. Labetalolün uygun olmadığı gebelerde nifedipin veya hem labetalol hem de nifedipin önerilir. Eğer her ikisi

de uygun değilse metildopa tercih edilmelidir. Seçim yaparken önceden var olan tedaviye, yan etki profillerine, risklere (fetal etkiler dahil) ve kadının tercihine göre bir ilaç uygulaması önerilmelidir (NICE, 2023; RCOG, 2022).

3.1.2. ACOG (American College of Obstetricians and Gynecologists) ve TMFPT (Maternal-Fetal Tıp ve Perinatoloji Derneği) Önerileri

- Preeklampsi riski yüksek olan gebelerde düşük doz aspirin (81 mg/gün) profilaksisi önerilmelidir. Gebeliğin 12-28. haftaları arasında (optimal olarak 16. haftadan önce) başlanmalı ve doğuma kadar her gün devam ettirilmelidir.
- Preeklampsi için birkaç orta dereceli risk faktöründen birden fazlasını taşıyan kadınlarda düşük doz aspirin profilaksisi düşünülmelidir.
- Düşük doz aspirin profilaksisi, preeklampsi için risk faktörlerinin yokluğunda, yalnızca önceden açıklanamayan ölü doğum endikasyonu için önerilmez.
- Preeklampsi için risk faktörleri olmadığında spontan erken doğumun önlenmesi için düşük doz aspirin profilaksisi önerilmemektedir.
- Erken gebelik kaybının önlenmesi için düşük doz aspirin profilaksisi önerilmemektedir (ACOG, 2018b; Yakut & Öztürk, 2018).

3.1.3. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Önerileri

Diyetle kalsiyum alımının düşük olduğu toplumlarda preeklampsi riskini azaltmak için gebelere günlük kalsiyum takviyesi (1,5-2,0 g oral elementel kalsiyum) önerilmelidir (Bağlama özgü öneri)(World Health Organization, 2016).

3.2. Gebelikte Diabetes Mellitus ve Kanıta Dayalı Uygulamalar

3.2.1. NICE ve RCOG Önerileri

- Tip 1 diyabetli gebelere sürekli glikoz takibi önerilmelidir.
- Gestasyonel diyabet tanısı alan kadınlara yıllık HbA1c testi yapılması önerilmelidir.
- Risk faktörleri olan kadınlarda gebelik diyabetini test etmek için 75 gr'lık OGTT kullanılmalıdır.
- Gestasyonel diyabet için diğer risk faktörlerinden herhangi birine sahip kadınlara 24-28. haftalarda 75 gr'lık OGTT önerilmelidir.
- Gebede açlık plazma glukoz düzeyi 5,6 mmol/litre veya üzerinde veya 2 saatlik plazma glikoz düzeyi 7,8 mmol/litre veya üzerinde ise gebelik diyabeti teşhisi konulmalıdır.

- Diyet ve egzersiz değişiklikleriyle 1-2 hafta içinde kan şekeri hedefleri karşılanamıyorsa metformin önerilmelidir.
- Metformin kontrendike ise veya kadın için kabul edilemezse insülin önerilmelidir.
- Tip 1 diyabetli gebelere açlık, yemek öncesi, yemekten 1 saat sonra ve yatmadan önce kan şekeri seviyelerini günlük olarak ölçmeleri önerilmelidir.
- Gebelikte risk düzeyini belirlemek için önceden diyabet hastası olan tüm gebelerin randevusu sırasında HbA1c düzeylerini ölçülmelidir (NICE, 2020; RCOG, 2023).

3.2.1.1. Sürekli Glikoz Takibi

- Tip 1 diyabetli tüm gebelere, gebelik kan şekeri hedeflerine ulaşmalarına ve yenidoğan sonuçlarını iyileştirmelerine yardımcı olmak için gerçek zamanlı sürekli glikoz takibi (rtCGM) sunulmalıdır.
- rtCGM kullanamayan tip 1 diyabetli gebelere aralıklı olarak taranan sürekli glikoz takibi (isCGM, yaygın olarak 'flash' olarak anılır) önerilmelidir (NICE, 2020; RCOG, 2023).

3.2.2. ACOG Önerileri

- GDM tanısı alan kadınlar, beslenme ve egzersiz danışmanlığı almalı, glukoz kontrolünde başarı sağlanamazsa fetal ve maternal fayda için medikasyon başlanmalıdır
- GDM'de farmakolojik tedavi endike olduğunda, tercih edilen tedavi insülin olarak düşülmektedir.
- Tüm gebeler kan glukoz seviyelerini ölçen laboratuvar dayalı tarama testleri ile GDM açısından taranmalıdır.
- İnsülin tedavisini reddeden veya kadın doğum hekiminin insülin uygulamasını güvenli yapamayacağını düşündüğü gebelerde veya insülini maddi olarak karşılayamayan hastalarda metformin uygun alternatif bir seçenektir.
- Gliburid tedavisi, ilk basamak tedavi olarak önerilmemelidir çünkü çoğu çalışmada sonuçlar insüline eşdeğer değildir.
- Sağlık hizmeti çalışanları oral ajanları reçete ederken, hastaları güvenilir verilerin kısıtlılığı hakkında bilgilendirmelidir.
- Glukoz tarama testleri için 1. saat eşik değerlerin (130mg/dL, 135 mg/dL, 140 mg/dL) birbirine üstünlüğünü destekleyen kanıtların yokluğundan dolayı, kadın doğum hekimleri ve obstetrik bakım sağlayıcılarının, toplumlarındaki GDM prevalans oranını dikkate alarak kendi uygulamaları için tek bir tutarlı eşik değer seçmesi önerilir.

- GDM'li bir kadın nutrisyon tedavisine (diyet danışmanlığı) başladıktan sonra, glisemik kontrolün sağlandığından emin olmak için kan şekeri düzeylerinin takibi gereklidir.
- Pratikte, karbonhidrat alımını dengelemek ve postprandial glukoz fluktuasyonunu azaltmak için üç ana ve iki veya üç ara öğün önerilmektedir.
- GDM'li kadınlar haftada en az 5 gün 30 dakika veya haftada en az 150 dakika orta yoğunlukta aerobik egzersiz yapmalıdır.
- Başka bir endikasyon yoksa, diyet ve egzersiz ile regüle GDM'li gebelerde doğum zamanı 39. gebelik haftasından önce olmamalıdır. Bu grupta antepartum testleri ile 40 6/7 haftaya kadar bekleme tedavisi uygundur.
- Medikasyon ile iyi kontrollü hastalarda doğum 39 0/7hafta ile 39 6/7 haftalarda önerilmektedir (ACOG, 2018a; Yakut & Öztürk, 2018).

3.3. Gebelikte Anemi ve Kanıta Dayalı Uygulamalar

3.3.1. DSÖ'nün Pozitif Bir Gebelik Deneyimi için Antenatal Bakıma Yönelik Önerileri

- Tam kan sayımı testi gebelikte anemi tanısı için önerilen yöntemdir. Tam kan sayımı testinin mevcut olmadığı ortamlarda, gebelikte anemi teşhisinde hemoglobin renk skalasının kullanılması yerine hemoglobinometre ile hemoglobin testi yapılması önerilir (Bağlama özgü öneri).
- Tam kan sayımı testi sonucunda hemoglobinin 11 gr/dL'nin altında olması anemi olarak tanımlanır.
- Günlük 30-60 mg arası oral demir ve folik asit takviyesi maternal anemiyi, lohusalık sepsisini, düşük doğum ağırlığını ve erken doğumu önlemek için, gebelere elementel demir ve 400 µg (0,4 mg) folik asit takviyesi önerilir.
- Gebelikte anemi yaşanma oranlarını azaltmak için tüm kadınlara demirden zengin diyet ile ilgili bilgiler (yeşil mercimek, kırmızı et, yumurta sarısı, hurma, pekmez vb.) verilmelidir.
- Demir emilimini en üst düzeye çıkarmak için gebelere; aç karnına ve yemeklerden bir saat önce C vitamini kaynakları ile örn: portakal suyu ile birlikte demir alınması önerilmelidir.
- Anemi düzeyinin %20'den daha az seviyede olduğu toplumlarda maternal ve neonatal sonuçları iyileştirmek için haftada bir kez olmak üzere 120 mg demir ve 2.8 mg folik asit önerilmektedir (World Health Organization, 2016).

3.3.2. T.C Sağlık Bakanlığı Doğum Öncesi Bakım Yönetim Rehberi

- Tam kan sayımına bakınız. Mikrositer anemi mevcut ise (Hb < 11 gr/dL ve MCV (ortalama eritrosit hacmi) <80 fL) demir tedavisi başlayınız.

3.3.3. FIGO (Uluslararası Jinekoloji Ve Obstetrik Federasyonu) Önerileri

- Gebelik ve doğum sonrası dönemde hemoglobin 11 g/L'den daha az ise anemi olarak tanımlanmaktadır.
- Tam kan sayımı ile anemi varlığı gebeliğin en az 28. gebelik haftasında değerlendirilmelidir.
- Gebelikte anemi oranlarını azaltmak için tüm kadınlara demirden zengin diyet ile ilgili bilgiler verilmelidir.
- Yüksek anemi oranlarına sahip ülkeler sağlık politikalarına göre, gebelikte tüm kadınlar için rutin demir takviyesi önermelidir.
- Günlük en düşük doz 30 mg elementer demir olmalıdır ve serum Ferritin düzeyi ile takip önerilmemektedir.
- Demir eksikliği anemisi olan kadınlara günlük doz 100-200 mg elementer demir verilmelidir (Ubom vd., 2025).

3.4. Gebelikte Tiroid Hastalıkları Ve Kanıta Dayalı Uygulamalar

3.4.1. ACOG ve TMFPT Önerileri

- Gebelikte tiroid hastalıklarına yönelik rutin bir tarama önerilmemektedir. Çünkü maternal subklinik hipertiroidi tanı ve tedavisinin doğacak çocuklarda nörobilişsel işlevleri iyileştirdiği gösterilememiştir.
- TSH ölçümü gebelerde tiroid durumunun değerlendirilmesinde birinci basamak testtir. Gebelikte tiroid hastalığı tanısında serum TSH ve serbest T4 düzeyleri ölçülmelidir.
- Aşikar hipotiroidizmi olan gebelerde olumsuz sonuç gelişme riskini en aza indirgemek için uygun tiroid hormon replasmanı verilmelidir.
- Aşikar hipertiroidizmi olan gebeler olumsuz sonuç gelişme riskini en aza indirgemek için tioamidlerle tedavi edilmelidir.
- Hipertiroidizm için tedavi alan gebelerde serbest T4 düzeyleri takip edilmelidir ve tioamid dozu serbest T4 düzeylerine göre ayarlanmalıdır.
- Gebelikte aşikar hipertiroidizm tedavisinde tioamidlerin her ikisi de (hem propiltiyourasil hem de metimazol) kullanılabilir.

- Hiperemezis gravidarumlu gebelerde, aşikar hipertiroidizmin diğer belirtileri saptanmadıkça tiroid fonksiyonlarının rutin olarak değerlendirilmesi önerilmemektedir.
- Gebeliği planlayan tüm kadınlar günlük 150 mikrogram iyot alımı önerilir.
- Gebelikte aşikar hipertiroidizm tedavisinde tioamidlerin her ikisi de (hem propiltiyourasil hem de metimazol) kullanılabilir.
- Tiroid hastalığı öyküsü olan veya tiroid hastalığı ile ilişkili olabilecek semptomlar tarif eden gebelere endikasyon dahilinde tiroid fonksiyon testleri yapılmalıdır (ACOG, 2015; Köse, 2019).

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Riskli gebeliklerde; sık izlem takibi ile olası komplikasyonların önceden farkedilip önlenmesi, fetal ve maternal sağlığın iyileştirilmesi, perinatal ölüm oranlarının düşmesi gibi durumlarda ebelik bakımına kanıta dayalı uygulamaların dahil edilmesi büyük önem arz etmektedir. Ebeler, gebeleri takip ederken, risk taşıyan tüm faktörleri farketmeli, önlem almalı, kanıt temelli bakım sunmalıdır. Bakım sunarken bakıma gebeyi de dahil ederek güncel kanıt önerileri doğrultusunda bireyselleştirilmiş bakım vermeli, bu konuda gebeyi ve aileyi bilinçlendirmelidir.

KAYNAKLAR

American College of Obstetricians and Gynecologists. (2015). Practice Bulletin No. 148: Thyroid disease in pregnancy. *Obstetrics & Gynecology, 125*(4), 996–1005.

American College of Obstetricians and Gynecologists. (2018a). ACOG Practice Bulletin No. 190: Gestational diabetes mellitus. *Obstetrics & Gynecology, 131*(2), e49–e64.

American College of Obstetricians and Gynecologists. (2018b). *Low-dose aspirin use during pregnancy (Committee Opinion No. 743).* https://www.acog.org/clinical/clinical-guidance/committee-opinion/articles/2018/07/low-dose-aspirin-use-during-pregnancy

Köse, S. (2019). *ACOG diyor ki! Gebelikte tiroid hastalıkları.* Maternal-Fetal Tıp ve Perinatoloji Derneği.

National Institute for Health and Care Excellence. (2020). *Diabetes in pregnancy: Management from preconception to the postnatal period.* https://www.nice.org.uk/guidance/ng3/chapter/Recommendations

National Institute for Health and Care Excellence. (2023). *Hypertension in pregnancy: Diagnosis and management.* https://www.nice.org.uk/guidance/ng133/chapter/Context

Royal College of Obstetricians and Gynaecologists. (2022). *Severe pre-eclampsia/eclampsia, management (Green-top Guideline No. 10A).* https://www.rcog.org.uk/guidance/browse-all-guidance/green-top-guidelines/severe-pre-eclampsiaeclampsia-management-green-top-guideline-no-10a/

Royal College of Obstetricians and Gynaecologists. (2023). *Diagnosis and treatment of gestational diabetes (Scientific Impact Paper No. 23).* https://www.rcog.org.uk/guidance/browse-all-guidance/scientific-impact-papers/diagnosis-and-treatment-of-gestational-diabetes-scientific-impact-paper-no-23/

Ubom, A. E., Begum, F., Ramasauskaite, D., & Nieto, A. J. (2025). FIGO good practice recommendations on anemia in pregnancy, to reduce the incidence and impact of postpartum hemorrhage (PPH). *International Journal of Gynecology & Obstetrics, 171*, 993–1007. https://doi.org/10.1002/ijgo.70529

World Health Organization. (2016). *WHO recommendations on antenatal care for a positive pregnancy experience.*

Yakut, K., & Öztürk, M. (2018). *"ACOG diyor ki!" Gestasyonel diyabetes mellitus.* Türkiye Maternal-Fetal Tıp Perinatoloji Derneği.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **9544**

Dijital Çağda Annelik ve Değişen Ebeveyn Rolleri

Motherhood in the Digital Age and Changing Parental Roles

Emine Aksüt Akçay[1], Nisa Su Arık[1*]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[*]Sorumlu Yazar E-posta: nisasuarik@gmail.com

ÖZET

Toplumsal yaşamda meydana gelen ekonomik, teknolojik, bilimsel ve sosyo-kültürel dönüşümler, toplumsal yapının temel kurumlarından biri olan aileyi yapısal ve işlevsel açıdan önemli ölçüde etkilemektedir. Sanayileşme, modernleşme, kentleşme, küreselleşme ve dijitalleşme gibi süreçler, aile kurumunun tanımı, yapısı, işlevleri ve aile içi rollerinin yeniden şekillenmesine zemin hazırlamaktadır. Özellikle dijital teknolojilerin gündelik yaşamın ayrılmaz bir parçası haline gelmesi, aile içi ilişkilerin niteliğini, ebeveynlik pratiklerini ve çocukluk deneyimini dönüştüren belirleyici bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Geleneksel aile yapısından çocuk merkezli çekirdek aile yapısına doğru gözlenen dönüşüm, çocukların aile içindeki konumunu güçlendirmekte; buna paralel olarak ebeveyn-çocuk ilişkileri yeni toplumsal ve kültürel bağlamlar içinde yeniden tanımlanmaktadır. Bu bağlamda dijital ebeveynlik, ebeveynlerin çocukların dijital ortamlarla etkileşimini düzenleme, denetleme, rehberlik etme ve dijital okuryazarlıklarını destekleme sorumluluklarını kapsayan çağdaş bir ebeveynlik biçimi olarak değerlendirilmektedir. Benzer şekilde dijital çocukluk kavramı da çocukların öğrenme, oyun, sosyalleşme ve kimlik gelişimi süreçlerinin dijital kültür içerisinde yeniden şekillenmesini ifade etmektedir. Bu derleme çalışmada, aile kurumunun toplumsal değişim sürecindeki dönüşümü aile sosyolojisi perspektifinden ele alınmakta; dijitalleşmenin aile yapısı, ebeveynlik pratikleri ve çocukluk deneyimi üzerindeki etkileri kuramsal düzlemde tartışılmaktadır. Ayrıca dijital ebeveynlik ve dijital çocukluk kavramlarının çağdaş aile yapısının anlaşılmasındaki yeri değerlendirilerek, ebeveyn-çocuk ilişkilerinde ortaya çıkan yeni dinamiklerin aile sosyolojisi bağlamında incelenmesi amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile, Dijitalleşme, Ebeveynlik, Toplumsal Değişim, Dijital Çocukluk

ABSTRACT

Economic, technological, scientific, and socio-cultural transformations occurring in social life significantly affect the family, one of the fundamental institutions of social structure, in terms of its structural and functional aspects. Processes such as industrialization, modernization, urbanization, globalization, and digitalization are paving the way for the reshaping of the definition, structure, functions, and intra-family roles of the family institution. In particular, the integration of digital technologies into daily life stands out as a decisive factor transforming the quality of intra-family relationships, parenting practices, and childhood experiences. The observed transformation from the traditional family structure to the child-centered nuclear family structure strengthens the position of children within the family; in parallel, parent-child relationships are redefined within new social and cultural contexts. In this context, digital parenting is considered a contemporary form of parenting encompassing the responsibilities of parents to regulate, supervise, guide, and support children's digital literacy in their interaction with digital environments. Similarly, the concept of digital childhood refers to the reshaping of children's learning, play, socialization, and identity development processes within digital culture. This review examines the transformation of the family institution in the process of social change from the perspective of family sociology; The effects of digitalization on family structure, parenting practices, and childhood experiences are discussed at a theoretical level. Furthermore, the place of digital parenting and digital childhood concepts in understanding contemporary family structures is evaluated, and the aim is to examine the new dynamics emerging in parent-child relationships within the context of family sociology.

Keywords: Family, Digitalization, Parenthood, Social Change, Digital Childhood

1. GİRİŞ

Dijital çağda yaşanan teknolojik dönüşüm, aile yaşamını ve ebeveynlik pratiklerini önemli ölçüde yeniden şekillendirmektedir. İnternet, sosyal medya, mobil uygulamalar ve çevrim içi destek ağları; ebeveynlerin çocuk bakımı, gelişimi, sağlığı ve güvenliğine ilişkin bilgiye erişim biçimlerini dönüştürürken, annelik ve babalık rollerinin de yeniden tanımlanmasına yol açmaktadır (Nichols & Selim, 2022; Modecki et al., 2022). Özellikle annelik, dijital ortamda bilgi arama, deneyim paylaşma, çevrim içi sosyal destek alma ve çocuğun dijital güvenliğini yönetme gibi yeni sorumluluk alanlarıyla daha görünür ve çok boyutlu bir role dönüşmüştür. Bu süreçte anneler, yalnızca çocuğun fiziksel ve duygusal bakımından değil; aynı zamanda dijital içeriklerin seçimi, ekran süresinin düzenlenmesi ve çevrim içi risklerin yönetiminden de sorumlu hale gelmektedir (Modecki et al., 2022). Böylece annelik, geleneksel bakım rolünün ötesine geçerek dijital okuryazarlık, denetim ve görünürlük boyutlarıyla yeniden yapılandırılmaktadır.

Bununla birlikte dijitalleşme, ebeveynlere bilgiye hızlı erişim ve sosyal destek sağlasa da, ideal ebeveynlik baskısı, sürekli karşılaştırılma, bilgi kirliliği ve çocuk mahremiyetine ilişkin etik sorunları da beraberinde getirmektedir (Nichols & Selim, 2022). Özellikle sosyal medyada çocuklara ait fotoğraf ve kişisel bilgilerin paylaşılması anlamına gelen sharenting pratiği, ebeveynlik deneyiminin dijital kamusal alanda görünür hale geldiğini göstermekte; ancak bu durum çocukların mahremiyeti, dijital ayak izi ve gelecekteki psikososyal etkileri açısından tartışmalara neden olmaktadır (Walrave et al., 2022; Keskin et al., 2023). Ayrıca ebeveynlerin çocuklarının çevrim içi güvenliğini koruma sorumluluğu giderek artarken, yanlış bilgiye maruz kalma ve dijital riskleri yönetme yükü de aile içinde yeni bir ebeveynlik alanı oluşturmaktadır (Ferrara et al., 2023). Bu nedenle dijital çağda annelik ve değişen ebeveyn rolleri, yalnızca teknolojik bir yenilik değil; toplumsal cinsiyet, bakım emeği, mahremiyet ve aile içi rol paylaşımı bağlamında ele alınması gereken çok boyutlu bir toplumsal dönüşüm alanı olarak değerlendirilmektedir.

Dijital Çağda Ebeveynlik

Dijital teknolojilerin bireylerin yaşamına nüfuz etmesiyle birlikte ebeveynlik pratikleri de geleneksel sınırlarının ötesine taşınmıştır. Eskiden sadece fiziksel ve duygusal alanlarda sorumluluk üstlenen ebeveyn, artık dijital ortamda çocuklarının deneyimlerini de yönlendirmek,

denetlemek ve desteklemekle yükümlüdür; bu yeni sorumluluklar dijital ebeveynlik kavramı altında toplanmaktadır. Dijital ebeveynlik, ebeveynlerin çocuklarının dijital risklere ve fırsatlara ilişkin farkındalıklarını, dijital kaynakları etkin kullanma becerilerini ve güvenli çevrim içi davranışları teşvik etme kapasitelerini ifade etmektedir (Altındağ Kumaş & Sardohan Yıldırım, 2024). Bu kavram, yalnızca dijital içeriklere erişimi sağlamakla kalmayıp aynı zamanda çocukların çevrim içi ortamda karşılaşabilecekleri risklerin önlenmesi, dijital becerilerin geliştirilmesi ve medya okuryazarlığının kazandırılması gibi daha geniş bir ebeveynlik rolünü ifade eder.

Dijital ebeveynlik bağlamında ebeveynlerin farkındalık ve öz-yeterlik düzeyleri, çocukların dijital dünyada karşılaştıkları zorluklarla başa çıkabilme kapasitesini belirleyen önemli etmenlerdir. Örneğin, ebeveynlerin dijital ebeveynlik farkındalığı, onların çocuklarına çevrim içi güvenlik, dijital risklerden korunma ve bilinçli medya tüketimi konularında rehberlik etme düzeylerini artırmaktadır (Altındağ Kumaş & Sardohan Yıldırım, 2024). Ayrıca ebeveynlerin dijital öz-yeterlik algısı, dijital ortamda çocuklarla etkili iletişim kurma, dijital cihazları uygun şekilde denetleme ve çocukların dijital becerilerini geliştirme süreçlerinde etkin rol almalarını sağlar (Kalkım, Konal Korkmaz & Uysal Toraman, 2024). Bu çerçevede dijital ebeveynlik, ebeveynlik bilincini teknolojik bağlamda genişleten ve aile içi etkileşimi dijital ortama taşıyan dinamik bir süreç olarak görülmektedir.

Ebeveynlerin dijital farkındalık ve öz-yeterlik düzeyleri arasındaki ilişki, çocukların dijital risklere maruz kalma olasılığı ve problemli medya kullanımı ile de bağdaştırılmaktadır. Araştırmalar, ebeveynlerin dijital ebeveynlik farkındalığının yüksek olmasının çocuklarda problemli medya kullanımını azaltabildiğini göstermektedir (Ereskici, 2024). Bu durum, ebeveynlerin sadece dijital riskleri tanıma ve kontrol etme kapasitesinin değil, aynı zamanda çocukların dijital araçları bilinçli ve sağlıklı bir şekilde kullanmalarını destekleme becerisinin önemini ortaya koymaktadır. Diğer bir deyişle dijital ebeveynlik, bilişsel ve duygusal süreçlerin teknoloji ile birleştiği bir alanı temsil etmektedir.

Dijital çağda ebeveynliğin bir başka önemli boyutu da dijital medya ile çocukların sosyal ve akademik gelişimleri arasındaki ilişkilerdir. Dijital ebeveynlik çalışmaları, dijital araçların uygun şekilde rehberlik edildiğinde çocukların öğrenme süreçlerini destekleyebileceğini göstermektedir

(Pisani Altafim et al., 2024). Özellikle erken yaşlarda dijital araçların kontrollü ve eğitim odaklı kullanımı, çocukların bilişsel becerilerinin ve sosyal iletişim yeteneklerinin gelişimine katkı sağlayabilmektedir. Bu durum, dijital ebeveynlik uygulamalarının yalnızca riskleri kontrol etmekle sınırlı kalmayıp aynı zamanda fırsatları değerlendiren aktif bir yaklaşımı içerdiğini göstermektedir. Dolayısıyla dijital ebeveynlik, hem engelleyici hem de geliştiren yönleri barındıran çok boyutlu bir ebeveynlik biçimi olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak dijital çağ, ebeveynlik rollerini statik, yalnızca bakım ve denetim odaklı bir konumdan çıkararak, dinamik, bilgi temelli ve dijital becerilere dayalı bir süreç hâline getirmiştir. Dijital ebeveynlik, sadece teknolojiyi kontrol etmekle sınırlı olmayıp dijital ortamda çocukların sağlıklı gelişimini destekleyen bir ebeveynlik paradigm transformasyonunu temsil etmektedir. Bu nedenle dijital ebeveynlik uygulamalarının incelenmesi, ebeveynlerin dijital farkındalık ve öz-yeterlik düzeylerinin artırılması ve çocukların dijital dünyada güvenli ve bilinçli bir şekilde yer alması açısından giderek artan bir öneme sahiptir.

Dijital Çağın Çocuklara Etkisi

Dijital teknolojilerin çocukların yaşamında giderek artan rolü, bilişsel, duygusal ve sosyal gelişimleri üzerinde önemli etkiler yaratmaktadır. Dijital cihazlar, internet ve sosyal medya platformları, çocuklara erken yaşta bilgiye erişim ve etkileşim imkânı sunarken, aynı zamanda dikkat dağınıklığı, uyku bozuklukları, problemli ekran kullanımı ve sosyal becerilerde gecikme gibi riskleri de beraberinde getirebilmektedir (Twenge & Campbell, 2018; Odgers & Jensen, 2020). Çocukların dijital medya ile etkileşimi, onların hem öğrenme süreçlerini hem de sosyal ilişkilerini şekillendiren güçlü bir faktör olarak değerlendirilmektedir.

Araştırmalar, ekran sürelerinin ve dijital içerik türlerinin çocukların bilişsel gelişimini ve akademik başarılarını doğrudan etkileyebileceğini göstermektedir (Radesky et al., 2020). Özellikle erken yaşta uzun süreli ve denetimsiz ekran kullanımı, dikkat eksikliği, kısa süreli hafıza zayıflığı ve problem çözme becerilerinde olumsuz sonuçlar doğurabilmektedir. Bununla birlikte, ebeveyn rehberliği ve dijital eğitim materyallerinin kontrollü kullanımı, çocukların bilişsel ve yaratıcı gelişimini destekleyebilmekte ve teknolojiyi öğrenme fırsatına dönüştürebilmektedir (Chaudhary et al., 2022).

Sosyal ve duygusal açıdan bakıldığında, çocukların çevrim içi etkileşimleri, akran ilişkileri ve sosyal iletişim becerileri üzerinde karmaşık etkiler göstermektedir. Sosyal medyanın erken yaşta kullanımı, çocuklarda sosyal karşılaştırma, kaygı ve özgüven sorunlarına yol açabilirken, aynı zamanda akranlarla iletişimi ve işbirliği becerilerini geliştirebilecek fırsatlar da sunmaktadır (Nesi & Prinstein, 2019; Kaye et al., 2021). Bu nedenle dijital çağda çocukların sağlıklı gelişimi, yalnızca dijital araçlara erişim ile değil; ebeveyn rehberliği, sınırlı ve amaca yönelik ekran kullanımı ve dijital okuryazarlık eğitimleri ile desteklenmelidir.

Dolayısıyla dijital teknolojilerin çocuklar üzerindeki etkisi çok boyutludur ve hem olumsuz hem de olumlu potansiyelleri barındırmaktadır. Çocukların dijital ortamda karşılaştıkları risklerin yönetilmesi, problemli kullanımın önlenmesi ve dijital becerilerin geliştirilmesi, ebeveynlerin, eğitimcilerin ve politika yapıcıların sorumluluğunda olan kritik bir süreçtir (Chaudhary et al., 2022; Odgers & Jensen, 2020). Bu bağlamda, dijital çağın çocuklara etkisi, hem gelişim psikolojisi hem de eğitim teknolojisi perspektifinden ele alınması gereken çok boyutlu bir olgudur.

Dijital Çağda Değişen Aile Yapısı

Dijital teknolojilerin hızlı ve yaygın kullanımı, aile yapısı ve işlevleri üzerinde önemli dönüşümlere yol açmıştır. Geleneksel aile modeli, dijital iletişim araçları, sosyal medya ve çevrim içi platformlar aracılığıyla hem iç hem de dış sosyal etkileşimlerde esneklik kazanırken, aile içi roller ve sorumluluk dağılımları da yeniden şekillenmektedir (Livingstone et al., 2019). Dijital ortam, aile bireylerinin birbirleriyle ve dış dünya ile etkileşim biçimlerini değiştirerek, aile yapısında hem işlevsel hem de sosyal boyutlarda dönüşüm yaratmaktadır.

Araştırmalar, dijital teknolojilerin aile içi ilişkilerde hem fırsatlar hem de zorluklar sunduğunu göstermektedir. Çevrim içi iletişim, aile bireylerinin coğrafi olarak ayrışmış olsalar bile düzenli ve hızlı iletişim kurabilmelerini sağlamaktadır. Bu durum, özellikle çalışan ebeveynlerin çocuklarıyla bağlarını güçlendirmelerine ve aile bağlarının sürekliliğini korumalarına imkân tanımaktadır (Chassiakos et al., 2019). Öte yandan, dijital cihazlar ve ekran kullanımı, aile bireyleri arasında yüz yüze etkileşimleri azaltabilmekte ve dijital bağımlılık ile problemli medya kullanımı gibi riskleri beraberinde getirebilmektedir (Valkenburg et al., 2021). Bu çerçevede

dijital çağda aile yapısı, yalnızca yapısal bir organizasyon değil; aynı zamanda teknolojik bağlamda etkileşimsel bir sistem olarak değerlendirilmelidir.

Dijitalleşme, aile içi rollerin yeniden tanımlanmasını da zorunlu kılmaktadır. Ebeveynler, çocuklarının dijital dünyadaki davranışlarını denetlemek, rehberlik etmek ve güvenli kullanım alışkanlıkları kazandırmakla sorumludur. Bunun yanı sıra, çocuklar da erken yaşta dijital ortamda bilgiye erişim ve sosyal etkileşim imkânları elde ederek, aile içinde yeni bir öğrenme ve iletişim dinamiği yaratmaktadır (Kalmus et al., 2020). Dolayısıyla dijital çağ, aile üyelerinin rollerinin yalnızca geleneksel bakım ve denetim boyutlarıyla sınırlı kalmayıp, dijital becerilerin kazandırılması ve dijital medya okuryazarlığının geliştirilmesi gibi yeni görevleri de içerdiğini göstermektedir.

Sonuç olarak, dijital teknolojilerin aile yapısı üzerindeki etkisi çok boyutludur ve hem fırsat hem de riskleri barındırmaktadır. Aileler, teknolojiyi yalnızca bir iletişim aracı olarak değil, aynı zamanda çocuk yetiştirme, eğitim ve sosyal bağların güçlendirilmesi için aktif bir araç

2. SONUÇ

Dijital çağ, aile yapısı, ebeveynlik ve çocuk gelişimi üzerinde çok boyutlu etkiler yaratmıştır. Ebeveynler, çocuklarının dijital deneyimlerini yönlendiren ve güvenli kullanımını sağlayan rehberler olarak kritik bir role sahiptir (Altındağ Kumaş & Sardohan Yıldırım, 2024). Çocukların dijital teknolojilerle etkileşimi hem bilişsel hem de sosyal-duygusal gelişimlerini şekillendirmekte, ekran süresi ve içerik türü bu sürecin belirleyici unsurları olarak öne çıkmaktadır (Twenge & Campbell, 2018; Odgers & Jensen, 2020).

Aile yapısı açısından dijitalleşme, iletişim ve rol dağılımlarını yeniden şekillendirmiş hem fırsat hem de riskler içeren çok boyutlu bir dönüşümü temsil etmektedir (Livingstone, Stoilova & Kelly, 2019; Valkenburg et al., 2021).

3. ÖNERİLER

1. Dijital ebeveynlik eğitimleri: Ebeveynlerin dijital farkındalık ve öz-yeterliklerini artıracak eğitim programları geliştirilmelidir (Ereskici, 2024; Pisani Altafim et al., 2024).
2. Aile içi dijital iletişim rehberi: Ebeveynler, ekran süresi yönetimi, içerik denetimi ve çevrim içi güvenlik konularında somut kurallar oluşturmalıdır.

3. Okul ve toplum işbirliği: Dijital becerilerin kazandırılmasında ebeveynler, öğretmenler ve toplum destekli programlar birlikte hareket etmelidir.
4. Araştırma ve politika geliştirme: Dijital çağın çocuklar ve aileler üzerindeki etkileri sürekli izlenmeli ve politika geliştirilmelidir.
5. Bireysel farkındalık ve rehberlik: Ebeveynler, çocukların dijital etkileşimlerini yalnızca kontrol etme odaklı değil, öğrenme ve yaratıcı gelişim fırsatları sağlayan bir yaklaşımla yönetmelidir.

KAYNAKLAR

Altındağ Kumaş, Ö., & Sardohan Yıldırım, A. E. (2024). Exploring digital parenting awareness, self-efficacy and attitudes in families with special needs children. British Journal of Educational Technology, 55(5), 2403–2418. https://doi.org/10.1111/bjet.13457

Chaudhary, N., Mathur, A., & Sethi, R. (2022). Impact of digital media use on children's cognitive and social development. Children and Youth Services Review, 138, 106514. https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2022.106514

Chassiakos, Y. L. R., Radesky, J., Christakis, D., Moreno, M. A., & Cross, C. (2019). Children and adolescents and digital media. Pediatrics, 138(5), e20162593. https://doi.org/10.1542/peds.2016-2593

Ereskici, E. (2024). The effect of digital parenting awareness on problematic media use by primary school children. Beh Medical Bulletin. https://doi.org/10.5582/bmb.2024.2024-02-019

Ferrara, P., Cammisa, I., Corsello, G., Giardino, I., Vural, M., Pop, T. L., Pettoello-Mantovani, C., Indrio, F., & Pettoello-Mantovani, M. (2023). Online "sharenting": The dangers of posting sensitive information about children on social media. The Journal of Pediatrics, 257, 113322. https://doi.org/10.1016/j.jpeds.2023.01.002

Kalkım, A., Konal Korkmaz, E., & Uysal Toraman, A. (2024). Examining the relationship between digital parenting self-efficacy and digital parenting awareness of early adolescents' parents. Journal of Pediatric Nursing. https://doi.org/10.1016/j.pedn.2024.05.028

Kalmus, V., Runnel, P., & Siibak, A. (2020). Children's agency in the digital age: Parents' mediation, children's online practices, and family dynamics. Computers in Human Behavior, 107, 106288. https://doi.org/10.1016/j.chb.2020.106288

Kaye, L. K., Kowert, R., & Quinn, S. (2021). The role of digital media in adolescent social connectedness: A systematic review. Computers in Human Behavior, 122, 106849. https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.106849

Keskin, A. D., Kaytez, N., Damar, M., Elibol, F., & Aral, N. (2023). Sharenting syndrome: An appropriate use of social media? Healthcare, 11(10), 1359. https://doi.org/10.3390/healthcare11101359

Livingstone, S., Stoilova, M., & Kelly, A. (2019). The Class: Digital media and everyday life in the family. New Media & Society, 21(8), 1793–1811. https://doi.org/10.1177/1461444819830036

Modecki, K. L., Goldberg, R. E., Wisniewski, P., & Orben, A. (2022). What is digital parenting? A systematic review of past measurement and blueprint for the future. Perspectives on Psychological Science, 17(6), 1673–1691. https://doi.org/10.1177/17456916211072458

Nichols, S., & Selim, N. (2022). Digitally mediated parenting: A review of the literature. Societies, 12(2), 60. https://doi.org/10.3390/soc12020060

Nesi, J., & Prinstein, M. J. (2019). Using social media for social comparison and feedback-seeking: Gender and popularity moderate associations with depressive symptoms. Journal of Abnormal Child Psychology, 47(2), 295–306. https://doi.org/10.1007/s10802-018-0459-2

Odgers, C. L., & Jensen, M. R. (2020). Annual research review: Adolescent mental health in the digital age: Facts, fears, and future directions. Journal of Child Psychology and Psychiatry, 61(3), 336–348. https://doi.org/10.1111/jcpp.13190

Pisani Altafim, E. R., Oliveira, R. C., Pluciennik, G. A., Marino, E., & Gaspardo, C. M. (2024). Digital Parenting Program: Enhancing Parenting and Reducing Child Behavior Problems. Children, 11(8), 980. https://doi.org/10.3390/children11080980

Radesky, J. S., Kistin, C. J., Zuckerman, B., Nitzberg, K., Gross, J., Kaplan-Sanoff, M., Augustyn, M., & Silverstein, M. (2020). Patterns of mobile device use by caregivers and children during meals in fast food restaurants. Pediatrics, 145(5), e20193557. https://doi.org/10.1542/peds.2019-3557

Twenge, J. M., & Campbell, W. K. (2018). Associations between screen time and lower psychological well-being among children and adolescents: Evidence from a population-based study. Preventive Medicine Reports, 12, 271–283. https://doi.org/10.1016/j.pmedr.2018.10.003

Valkenburg, P. M., Piotrowski, J. T., Hermanns, J., & de Leeuw, R. (2021). Developing a scale to assess three styles of digital parenting. Journal of Children and Media, 15(3), 321–337. https://doi.org/10.1080/17482798.2020.1793480

Walrave, M., Verswijvel, K., Ouvrein, G., Staes, L., Hallam, L., & Hardies, K. (2022). The limits of sharenting: Exploring parents' and adolescents' sharenting boundaries through the lens of communication privacy management theory. Frontiers in Education, 7, 803393. https://doi.org/10.3389/feduc.2022.803393

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **1671**

Prenatal Sağlık Çalışanlarının Endokrin Bozucu Kozmetiklere İlişkin Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi: Sistematik Derleme

Investigation of Prenatal Healthcare Professionals' Knowledge Levels Regarding Endocrine-Disrupting Cosmetics: A Systematic Review

Nazlı Melek Dursun[1], Sena Dilek Aksoy [2*]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[*]Sorumlu Yazar E-posta: nazlimelekdursun9@gmail.com

ÖZET

Bu sistematik derleme, prenatal sağlık çalışanlarının endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecine ilişkin bilgi düzeylerini konu alan literatürü incelemek amacıyla yazılmıştır. Bu doğrultuda gebelik sürecinde endokrin bozucu kozmetik kullanımı konusuna dikkat çekmek ve konuyla ilgili farkındalık oluşturmak hedeflenmektedir. Bu sistematik derleme için Google Akademik, PubMed, ScienceDirect veri tabanları üzerinden "endokrin bozucu kozmetikler", "gebelik", "sağlık çalışanı", "ebelik", "kozmetik kullanımı", "bilgi düzeyi" anahtar kelimeleri taranmıştır. Tarama, 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsayacak şekilde yapılmıştır. Başlık ve özet incelemelerinin ardından kadın prenatal sağlık çalışanları örneklemi ile yapılmış, endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecini içeren çalışmaların tam metinlerine ulaşılıp dahil edilmiştir. Elde edilen bulgular bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı kategorileri ile sunulmuştur. Literatür tarama stratejisine ilişkin PRISMA akış şeması oluşturulmuştur. İncelenen çalışmalar bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı açısından değerlendirilmiştir. Buna göre, yapılan çalışmalarda prenatal sağlık çalışanlarının endokrin bozucu kozmetiklere ilişkin bilgi düzeylerinin yetersiz olduğu belirtilmektedir. Farkındalık düzeyine yönelik incelemede sağlık çalışanlarının kimyasal madde farkındalıklarının olduğunu fakat endokrin bozucu kimyasallara yönelik farkındalıklarının yetersiz olduğu bildirilmektedir. Benzer şekilde katılımcılar, endokrin bozucu kozmetiklere ve kimyasallara yönelik eğitim ihtiyaçlarının olduğunu ve bu konuda danışmanlık vermede yetersiz olduklarını ifade etmişlerdir. Sonuç olarak, prenatal sağlık alanında çalışanların endokrin bozucu kozmetiklere yönelik bilgi ve farkındalık düzeylerinin genel olarak yetersiz olduğu ve bu durumun gebelere yönelik danışmanlık hizmetlerinin sınırlı kalmasına neden olduğu görülmektedir. Bu bulgular, konuyla ilgili eğitim programlarının geliştirilmesine ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endokrin bozucu kozmetikler, gebelik, sağlık çalışanı, ebelik, kozmetik kullanımı, bilgi düzeyi

ABSTRACT

This systematic review was conducted to examine the literature on prenatal healthcare professionals' knowledge regarding endocrine-disrupting cosmetics and their effects during pregnancy. The review aims to draw attention to the use of endocrine-disrupting cosmetics during pregnancy and to raise awareness of this issue. Google Scholar, PubMed, and ScienceDirect databases were searched using the keywords "endocrine-disrupting cosmetics," "pregnancy," "healthcare professionals," "midwifery," "cosmetic use," and "knowledge level." The search covered studies published between 2020 and 2026. Following title and abstract screening, full-text articles involving prenatal healthcare professionals and addressing endocrine-disrupting cosmetics and pregnancy were retrieved and included in the review. The findings were presented under the categories of knowledge level, awareness, and educational needs. A PRISMA flow diagram was prepared to illustrate the literature search strategy. The included studies were evaluated in terms of knowledge level, awareness, and educational needs. The findings indicated that prenatal healthcare professionals generally had insufficient knowledge regarding endocrine-disrupting cosmetics. Although healthcare professionals demonstrated general awareness of chemical substances, their awareness of endocrine-disrupting chemicals was reported to be inadequate. Similarly, participants stated that they needed further education on endocrine-disrupting cosmetics and chemicals and felt insufficiently prepared to provide counseling on this topic. In conclusion, prenatal healthcare professionals generally have inadequate knowledge and awareness regarding endocrine-disrupting cosmetics, which limits the counseling services provided to pregnant women. These findings highlight the need to develop educational programs aimed at improving healthcare professionals' knowledge and competencies in this area.

Keywords: Endocrine-disrupting cosmetics, pregnancy, healthcare professionals, midwifery, cosmetic use, knowledge level.

1. GİRİŞ

Gebelik döneminde fiziksel ve hormonal değişikliklerle birlikte ciltte akne, malezma, stria ve selülit gibi cilt sorunları sıkça görülmektedir (Biskanaki et al., 2024; Yang et al., 2024). Bu sebeple kadınlar, gebelik döneminde kozmetik ürünleri kullanmaya devam etmekte veya ihtiyaçları artmaktadır (Biskanaki et al., 2024). Kozmetik ürünler, vücudun belli kısımlarına uygulanan temizlemek, güzelleştirmek, hoş koku vermek ve korumak gibi işlevleri olan maddeler ya da karışımlardır (Lee & Moon, 2025). Ancak kozmetiklerin içerdiği bazı kimyasal maddeler, endokrin sistemi olumsuz etkilemektedir (Alnuqaydan, 2024). Özellikle gebelik gibi hassas dönemlerde kozmetik ve kişisel bakım ürünü kullanımı anne-fetüs sağlığını tehdit etmektedir (Chan et al., 2023; Gore et al., 2015).

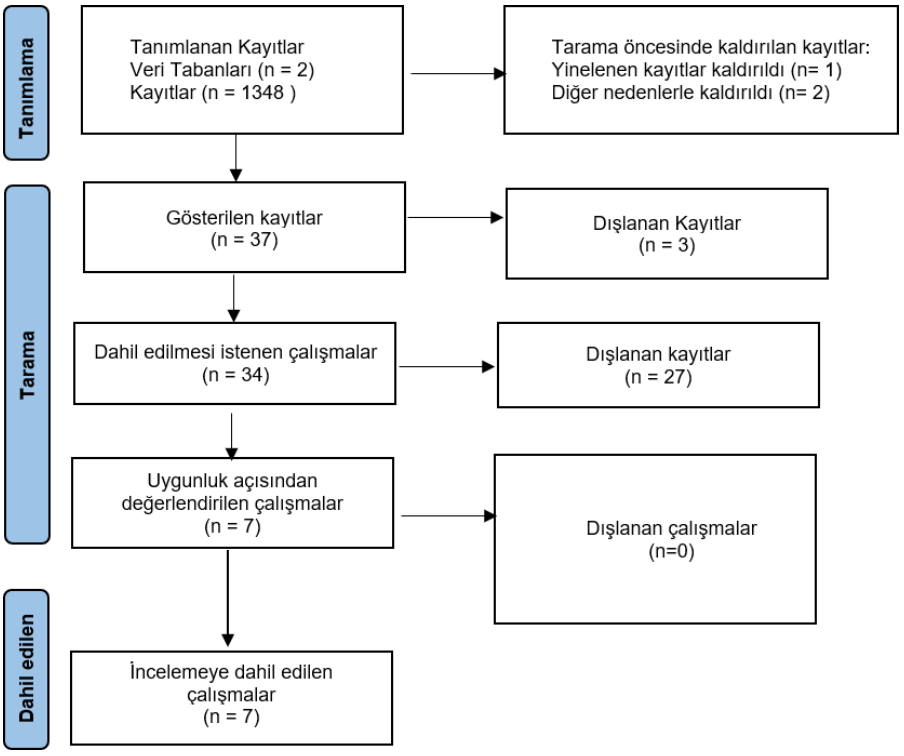
Endokrin bozucu kimyasallar (EBK), hormon üretimi, salınımı, taşınması, bağlanması ve etki etmesinde olumsuz değişikliklere yol açan bileşiklerdir. Bu bileşikler, doğal ve suni olabilmektedir (Jairoun et al., 2022; Kalsi Rajashekara et al., 2025; Turan Miral et al., 2025). Gebelik döneminde annenin EBK kozmetik kullanımı gestasyonel diyabet, hipertansiyon, preterm doğum, düşük doğum ağırlığı, nörogelişimsel bozukluklar ve ileriki yaşamda kardiyometabolik hastalık riskinin artmasıyla ilişkili olabilmektedir. (Hajjar et al., 2024; Miral & Koç, 2025; Puche-Juarez et al., 2023; Zarean et al., 2025).

Yapılan araştırmalarda EBK ile etkilenmenin önemli kısmının kozmetikler aracılığı ile oluştuğu ifade edilmektedir (Johnson et al., 2022; Puche-Juarez et al., 2023). En sık rastlanan endokrin bozucu içerikler, parabenler, ftalatlar, bisfenoller (BPA, BPS), triklosan, benzofenonlar, UV filtreleri ve perfloroalkil maddeler (PFAS) gibi bileşiklerdir. Bu bileşikler losyon, şampuan, parfüm, makyaj ürünleri, tırnak cilası ve güneş koruyucularında yaygın olarak bulunmaktadır (Hassan et al., 2024). Bu maddeler cilt emilimi, solunum veya oral yolla vücuda geçmektedir. Ayrıca plasentayı geçerek fetüsü etkileyebilmektedir (Garg & Mysore, 2022; SARI, 2021). Özellikle PFAS gibi "kalıcı organik kirleticiler" anne sütü ve kana geçebilmektedir (Lu et al, 2023). Bu durum, gebelikte kozmetik kaynaklı etkilenmenin anne, fetüs ve dolayısıyla halk sağlığı açısından önemini artırmaktadır. Bu sebeple perinatal sağlık çalışanlarına, gebelik sürecinde anne ve fetüs sağlığını koruma adına önemli görevler düşmektedir (DSÖ, 2022).

Bu derleme, kadın sağlığı çalışanlarının endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecine ilişkin bilgi düzeylerini konu alan literatürü incelemek amacıyla hazırlanmıştır. Bu doğrultuda gebelik sürecinde endokrin bozucu kozmetik kullanımı konusuna dikkat çekmek ve konuyla ilgili farkındalık oluşturmak hedeflenmektedir.

2. YÖNTEM

Bu derleme için "Google Akademik" ve "PubMed", veri tabanları üzerinden "endokrin bozucu kozmetikler", "gebelik", "kadın sağlığı", "ebelik", "kozmetik kullanımı", "bilgi düzeyi" anahtar kelimeleri Türkçe ve İngilizce taranmıştır. Tarama, 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsayacak şekilde yapılmıştır. Başlık ve özet incelemelerinin ardından kadın sağlığı alanında çalışan sağlık çalışanları örneklemi ile yapılmış, endokrin bozucu kozmetikler ve gebelik sürecini içeren çalışmaların tam metinlerine ulaşılmaya çalışılmıştır. Elde edilen bulgular bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı kategorileri ile sunulmuştur. Literatür taramasına ve tarama stratejisine ilişkin PRISMA akış şeması aşağıda yer almaktadır (Page et al., 2021).

Şekil 1. PRISMA akış şeması

3. BULGULAR

Son yıllarda yapılan çalışmalara göre sağlık çalışanlarının kimyasal veya zararlı madde kavramlarını bilmektedir. Fakat katılımcılar endokrin bozucuların etkileri, endokrin bozucu içerikteki kozmetik kaynakları ve endokrin bozuculara karşı korunma yöntemleri konusunda yeterli bilgiye sahip olmadığını bildirmişlerdir. İncelemeye dâhil edilen araştırmaların bulguları bilgi düzeyi, farkındalık ve eğitim ihtiyacı açısından sınıflandırılarak aşağıda sunulmuştur.

3.1. Bilgi Düzeyi

İncelenen literatür kapsamında katılımcıların endokrin kimyasallar/kozmetikler ile ilgili bilgi düzeyleri yetersiz olarak belirtilmektedir.

Üçüncü basamak bir hastanede kadın doğum bölümünde çalışan sağlık profesyonellerinin gebelikte endokrin bozucu maddelerle ilgili bilgi, tutum ve uygulamalarını belirleyen kesitsel bir çalışma yapılmıştır. Bu çalışmaya toplam 222 kişi katılmıştır. Çalışmanın örneklemini kadın doğum uzmanları (%36) oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların bilgi düzeyleri incelendiğinde %45'inin gebelikte endokrin bozucu maddeler konusunda iyi, %33'ünün orta ve %22'sinin zayıf olduğu görülmüştür (Lao et al., 2026).

Fransa'da ebeler, kadın doğum uzmanları, kadın doğum asistanları, genel tıp hekimleri örneklemi ile yapılan çalışmada sağlık çalışanlarının endokrin bozucular ile ilgili bilgi düzeyinin sınırlı olduğu ve konuyla ilgili danışmanlık verme becerilerinde yetersizlik hissettikleri bildirilmiştir. Bu çalışmaya göre katılımcıların sadece %11'inin konu ile ilgili yeterli bilgiye sahip olduğu belirtilmiştir (Margiullier et al., 2020).

Türkiye'de birinci basamakta görevli hekimleri, genel tıp hekimlerini ve tıp öğrencilerini içeren bir çalışmada özellikle öğrencilerin bilgi düzeylerinin oldukça düşük olduğu görülmüştür. Hekimlerde ise görece yüksek olmasına karşın yeterli olmadığı bildirilmektedir (Kocabaş et al., 2025).

Perinatal sağlık çalışanlarını da kapsayan bir diğer çalışmada ise özellikle bisfenol A (BPA) gibi yaygın endokrin bozuculara ilişkin bilgi eksikliklerinin dikkat çekici olduğu ve sağlık

profesyonellerinin EBK ile etkilenim kaynakları ve sağlık etkilerini yeterince bilmediği vurgulanmıştır (Aslan & Kaplan, 2025).

Gebe okulu eğitimcileri ile yapılan bir çalışmada endokrin bozucular ile ilgili eğitim alanların oranı %16,4 olup, %17,8'i en az bir endokrin bozucu ismi ifade etmiştir. Endokrin bozucu kimyasal kaynaklarından 3'ünü sayabilenlerin oranı %79,5'tir. Katılımcıların %75,3'ü ebe, %13,7'si hemşire, %11'i hekimdir. Gebeleri, endokrin bozucu konusunda bilgilendirdiğini belirtenlerin oranı %86,3'tür. Katılımcıların %49,3'ü gebelerin endokrin bozucular konusundaki sorularını cevaplamada zorlandığını belirtmiştir. En fazla zorlanılan sorular ağır metaller (%30,1) ve kimyasal maddeler (%19,2) ile ilgili sorulardır. Soruları cevaplamada zorlanma nedenleri ise %46,5 ile yetersiz bilgi, %27,5 ile yeterli eğitim materyalinin olmaması şeklinde ifade edilmiştir (Turan Miral, 2022)

3.2. Farkındalık

Elde edilen bulgular, perinatal sağlık çalışanlarının endokrin bozucu kimyasallar ve kozmetiklere ilişkin farkındalıklarının sınırlı olduğunu göstermektedir. Çalışanların çoğu genel olarak "kimyasal", "zararlı madde" kavramlarına farkındalıklarının olduğunu, fakat korunma ve etki mekanizmaları konusunda yeterli olmadıklarını ifade etmektedir (Ünal Kocabaş et al., 2025).

2026 yılında yapılan kesitsel bir çalışmanın verileri endokrin bozucu kimyasallara ilişkin genel tutumun iyi olduğunu (ortalama 4,35), ancak uygulamanın zayıf olduğunu (ortalama 2,06) bildirmektedir. Bu araştırmada gebelikte EBK'lar hakkındaki bilgi ve uygulama arasında anlamlı bir ilişki elde edilmiştir (P = 0,001). Çoğu katılımcı EBK'ların ve yaygın kaynaklarının farkındadır. Fakat katılımcıların birçoğu teorik soruları doğru yanıtlayamamıştır. Çevresel sağlık öyküsü almanın zaman alıcı olup olmadığı ve EBK danışmanlığının kaygıya neden olup olmadığı konusunda görüşler ise farklıdır. Dahası katılımcıların çoğunun EBK farkındalığına ilişkin olumlu bir tutuma sahip olduğu ve bu konu ile ilgili hasta eğitimi ve danışmanlığına başlamaya istekli olduğu bildirilmiştir (Lao et al., 2026).

Sağlık profesyonelleri ile yapılan başka bir çalışmada ise katılımcıların büyük bir kısmının endokrin bozucuların önemli bir sağlık sorunu olduğunun farkında olduğu, ancak bu farkındalığın klinik uygulamaya yeterince yansımadığı belirlenmiştir (Margiullier et al., 2020).

3.3. Eğitim İhtiyacı

İncelenen çalışmalar (perinatal sağlık çalışanlarını da kapsayan) sağlık çalışanlarının çevresel sağlık ve endokrin bozucular konusunda kendilerini yeterli görme oranlarının genel olarak düşük olduğu ve bu durumun eğitim eksikliği ile ilişkili olduğu bildirilmektedir.

Sağlık profesyonellerinin gebelere yönelik eğitim ve danışmanlık rollerini ele alan çalışmalarda, katılımcıların bu konuda sorumluluk hissettikleri ancak yeterli bilgi ve rehber desteği bulunmadığı için uygulamada zorlandıkları ifade edilmiştir (Rouillon et al., 2020).

Türkiye'de ebe ve hemşirelerle yapılan çalışmada katılımcıların bu konuda eğitim almak istediklerini ifade ettikleri ve özellikle gebelik sürecine yönelik danışmanlık verebilmek için daha fazla bilgiye ihtiyaç duydukları belirtilmiştir (Turan Miral et al., 2022).

4. TARTIŞMA

Bu sistematik derlemede elde edilen bulgular, perinatal sağlık çalışanlarının endokrin bozucu kozmetiklerle ilgili bilgi düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir. Bu sonucun klinik uygulamalarda gebelere yönelik danışmanlık hizmetlerinde eksikliğe ve olumsuz etkilere neden olabileceği değerlendirilmektedir.

Margiullier et al., (2020) çalışmasında özellikle ebelerin ve kadın doğum uzmanlarının, perinatal sağlıkla ilişkili olması nedeniyle farkındalıklarının diğer gruplara kıyasla daha yüksek olduğu ancak buna rağmen bilgi düzeylerinin yeterli olmadığı belirtilmiştir. Ayrıca çalışmada ebe ve hekimlerin büyük bir kısmının endokrin bozucular konusunda hastalara rutin danışmanlık vermediği, bunun başlıca nedenleri arasında bilgi eksikliği ve konu ile ilgili klinik rehber yetersizliğinin yer aldığı ifade edilmiştir. Literatürde gebe örneklemi ile yapılan endokrin bozucu kozmetikler ve kimyasallara yönelik kesitsel ve nitel çalışmalarda gebelerin de konuyla ilgili bilgilerinin ve farkındalıklarının yetersiz olduğu görülmektedir (Jairoun et al., 2023; Ateş et al., 2022; Çelik et al., 2025). Bu bulgular beraber değerlendirildiğinde sağlık çalışanlarının bilgi ve farkındalık düzeyleri ile klinik uygulama arasındaki ilişkinin önemini göstermektedir.

Sağlık çalışanlarıyla yapılan çalışmada, sağlık çalışanlarının yalnızca teorik bilgi değil, aynı zamanda günlük yaşam ve klinik uygulamada karşılaşabilecekleri riskler konusunda da sınırlı

bilgiye sahip olduğu görülmektedir (Rouillon et al., 2020). Tüm bu bulgular genel olarak değerlendirildiğinde, Marguillier ve arkadaşlarının çalışmasında da görüldüğü gibi, ebeler ve kadın doğum uzmanları gebelikle ilişkili konularda daha yüksek farkındalığa sahip olmakla birlikte, konuyla ilgili bilgi düzeylerinin yetersiz olması nedeniyle bu farkındalık klinik uygulamaya yeterince yansımamaktadır. Benzer şekilde, diğer çalışmalarda da hekimler ve öğrenciler arasında farkındalık düzeyleri farklılık gösterse de, genel olarak bilgi eksikliği tüm gruplarda ortak bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, kadın sağlığı alanında çalışan sağlık profesyonellerinin endokrin bozucu kozmetiklere yönelik bilgi ve farkındalık düzeylerinin genel olarak yetersiz olduğu ve buna bağlı olarak gebelere yönelik danışmanlık hizmetlerinin sınırlı kaldığı görülmektedir. Ayrıca perinatal sağlık çalışanlarına yönelik doğrudan çalışmalar sınırlı olmakla birlikte, mevcut literatür bilgi, farkındalık ve eğitim ihtiyacının yetersiz olduğunu göstermektedir. Bu bulgular, konuyla ilgili eğitim programlarının geliştirilmesine ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Bu sistematik derlemenin bulguları doğrulusunda kozmetik kullanımının, özellikle perinatal dönemde güvenliğinin artırılması ve endokrin bozucuların etkilerinden korunmak amacıyla bilgilendirme ve farkındalık oluşturulmasına ihtiyaç vardır. Bu kapsamda ilgili kişilerin eğitim, sempozyum veya kongre içeriklerine konuyla ilgili güçlendirmeler yapılarak bilgiye ulaşmalarının sağlanması önerilmektedir. Bunlarla birlikte gelecek çalışmalarda daha geniş örneklemlerle, farklı meslek gruplarını içeren veya farklı meslek gruplarının konuyla ilgili bilgi düzeylerini belirleyen veya karşılaştıran, risk algısını, kullanım davranışlarını araştıran, nicel, nitel ve karma yöntemli çalışmalar literatüre katkı sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

1. Alnuqaydan, A. M. (2024). The dark side of beauty: an in-depth analysis of the health hazards and toxicological impact of synthetic cosmetics and personal care products. Frontiers in Public Health, 12(August), 1–19.
2. Arıca, D. A., Selçuk, L. B., Aran, T., Ateş, E., Yaylı, S., & Bahadır, S. (2017). Gebelikte kozmetik ve kişisel bakım ürünü kullanımı. Turk Dermatoloji Dergisi, 11(1), 22–27. https://doi.org/10.4274/tdd.3210

3. Ateş, E., Aksu Arıca, D., Aran, T., Baykal Selçuk, L., & Set, T. (2023). Differences in the Use of Cosmetic Products Depending on Pregnancy Status. Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 17(2), 262–270. https://doi.org/10.21763/tjfmpc.1181887
4. Aslan, E., & Kaplan, B. (2025). Assessment of bisphenol-related knowledge and awareness among healthcare professionals: a cross-sectional analysis from Türkiye. Frontiers in public health, 13, 1627745. https://doi.org/10.3389/fpubh.2025.1627745
5. Biskanaki, F., Tertipi, N., Andreou, E., Sfyri, E., Kefala, V., & Rallis, E. (2024). The risk of using cosmetics and cosmetic procedures during pregnancy. Applied Sciences (Switzerland), 14(21), 1–12. https://doi.org/10.3390/app14219885
6. Chan, M., Preston, E. V., Fruh, V., Quinn, M. R., Hacker, M. R., Wylie, B. J., O'Brien, K., Williams, P. L., Hauser, R., James-Todd, T., & Mahalingaiah, S. (2023). Use of personal care products during pregnancy and birth outcomes – A pilot study. Environmental Research, 225. https://doi.org/10.1016/j.envres.2023.115583
7. Çelik, S. A., Işbay Aydemir, B., Dişsiz, M., & Kumru, P. (2025). Knowledge and attitudes of pregnant women about endocrine disruptors. Revista da Associação Médica Brasileira, 71(10), e20250803. https://doi.org/10.1590/1806-9282.20250803
8. Dünya Sağlık Örgütü (WHO). (2022). Ebelik: Anne, yenidoğan ve doğum sonrası bakım için rehber. Dünya Sağlık Örgütü Türkiye Ofisi. https://www.who.int/turkey/health-topics/midwifery
9. European Chemicals Agency. (t.y.). Endocrine disruptors. European Chemicals Agency. Erişim tarihi: https://echa.europa.eu/hot-topics/endocrine-disruptors
10. Garg, A., & Mysore, V. (2022). Dermatologic and cosmetic procedures in pregnancy. Journal of Cutaneous and Aesthetic Surgery, 15(2), 108–117. https://doi.org/10.4103/JCAS.JCAS_226_20
11. Gore, A. C., Chappell, V. A., Fenton, S. E., Flaws, J. A., Nadal, A., Prins, G. S., Toppari, J., & Zoeller, R. T. (2015). EDC-2: The endocrine society's second scientific statement on endocrine-disrupting chemicals. Endocrine Reviews, 36(6), 1–150. https://doi.org/10.1210/er.2015-1010
12. Hajjar, R., Hatoum, S., Mattar, S., Moawad, G., Ayoubi, J. M., Feki, A., & Ghulmiyyah, L. (2024). Endocrine disruptors in pregnancy: Effects on mothers and fetuses—a review. Journal of Clinical Medicine, 13(18). https://doi.org/10.3390/jcm13185549
13. Hart, L. B., Lightsey, M., Johnson, K., Golder, J., Vassy, M. B., & Sundstrom, B. (2022). A comparison of personal care product use between undergraduate students attending military and non-military universities: Possible implications for exposure to endocrine-disrupting chemicals. Journal of Hazardous Materials Advances, 7, 100117. https://doi.org/10.1016/j.hazadv.2022.100117
14. Hassan, S., Thacharodi, A., Priya, A., Meenatchi, R., Hegde, T. A., R, T., Nguyen, H. T., & Pugazhendhi, A. (2024). Endocrine disruptors: Unravelling the link between chemical

exposure and Women's reproductive health. Environmental Research, 241(September 2023), 117385. https://doi.org/10.1016/j.envres.2023.117385

15. Hilz, E. N., & Gore, A. C. (2025). Endocrine-disrupting chemicals : Science and policy. https://doi.org/10.1177/23727322231196794.Endocrine-Disrupting
16. Husain, K. (2019). A survey on usage of personal care products especially cosmetics among university students in Saudi Arabia. Journal of Cosmetic Dermatology, 18(1), 271–277. https://doi.org/10.1111/jocd.12773
17. Jairoun, A. A., Al-Hemyari, S. S., Shahwan, M., Jamshed, S., & Bisgwa, J. (2022). Development and validation of a novel cosmetics safety assessment scale (CSAS): Factual understanding of cosmetic safety and fostering international awareness. PLoS ONE, 17(11 November), 1–14. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0276938
18. Johnson, P. I., Favela, K., Jarin, J., Le, A. M., Clark, P. Y., Fu, L., Gillis, A. D., Morga, N., Nguyen, C., & Harley, K. G. (2022). Chemicals of concern in personal care products used by women of color in three communities of California. Journal of Exposure Science and Environmental Epidemiology, 32(6), 864–876. https://doi.org/10.1038/s41370-022-00485-y
19. Kalsi Rajashekara, S., Natarajan, R., Srinivasan, K., Babu, B. S., Madhunapantula, S. V., & Jayshankar, D. V. (2025). Role of personal care products as endocrine disruptors affecting reproductive age women. Frontiers in Reproductive Health, 7, 1514060. https://doi.org/10.3389/frph.2025.1514060
20. Kelly, M., Connolly, L., & Dean, M. (2020). Public awareness and risk perceptions of endocrine disrupting chemicals: A qualitative study. International Journal of Environmental Research and Public Health, 17(21), 1–16. https://doi.org/10.3390/ijerph17217778
21. Lee, Y.-C., & Moon, J.-Y. (2025). Basic cosmetics. In Bionanotechnology Experimental Guide (ss. 203–226). Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-96-6518-1_11
22. Lu, Z., Nian, M., Zhang, B., Zhang, P., Li, G., Zeng, X., Li, X., Wu, X., & Zeng, X. (2023). Emerging and legacy perfluoroalkyl substances in breastfed Chinese infants: Renal clearance, body burden, and implications. Environmental Health Perspectives, 131(12), 127003. https://doi.org/10.1289/EHP11403
23. Miral, M. T., & Koç, E. (2025). Awareness and attitudes of pregnant women regarding endocrine disruptors. African Journal of Reproductive Health , 29(1), 59–69. https://doi.org/10.29063/ajrh2025/v29i1.6
24. Page, M. J., McKenzie, J. E., Bossuyt, P. M., Boutron, I., Hoffmann, T. C., Mulrow, C. D., Shamseer, L., Tetzlaff, J. M., Akl, E. A., Brennan, S. E., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J. M., Hróbjartsson, A., Lalu, M. M., Li, T., Loder, E. W., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., McGuinness, L. A., Stewart, L. A., Thomas, J., Tricco, A. C., Welch, V. A., Whiting, P., & Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: An updated guideline for reporting systematic reviews. PLOS Medicine, 18(3), e1003583. https://doi.org/10.1371/journal.pmed.1003583

25. Puche-Juarez, M., Toledano, J. M., Moreno-Fernandez, J., Gálvez-Ontiveros, Y., Rivas, A., Diaz-Castro, J., & Ochoa, J. J. (2023). The role of endocrine disrupting chemicals in gestation and pregnancy outcomes. Nutrients, 15(21), 1–29. https://doi.org/10.3390/nu15214657
26. Rouillon, S., El Ouazzani, H., Hardouin, J. B., Enjalbert, L., Rabouan, S., Migeot, V., & Albouy-Llaty, M. (2020). How to educate pregnant women about endocrine disruptors?. International journal of environmental research and public health, 17(6), 2156. https://doi.org/10.3390/ijerph17062156
27. Sarı, C. (2021). Gebelikte kişisel bakım ve kozmetik ürün kullanımı ile fetal sağlık ilişkisi. Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 15(3), 633–638. https://doi.org/10.21763/tjfmpc.930868
28. Setyorini, A. D., Yamtinah, S., Mahardiani, L., & Saputro, S. (2021). A Rasch analysis of item quality of the chemical literacy assessment for investigating student's chemical literacy on chemical rate concepts. European Journal of Educational Research, 10(4), 1769–1779. https://doi.org/10.12973/eu-jer.10.4.1769
29. Sulami, N., Aliyati, N. N., Fitri, E., & Defi. (2024). Use of cosmetics in pregnant women during pregnancy. Jurnal Eduhealth, 15(4), 1349–1355. https://doi.org/10.54209/eduhealth.v15i04
30. Sunyach, C., Antonelli, B., Tardieu, S., Marcot, M., Perrin, J., & Bretelle, F. (2018). Environmental health in perinatal and early childhood: Awareness, Representation, Knowledge and Practice of Southern France Perinatal Health Professionals. International Journal of Environmental Research and Public Health, 15(10), 2259. https://doi.org/10.3390/ijerph15102259
31. Turan Miral, M., Mamuk, R., Dişsiz, M., & İşgüven, Ş. P. (2025). Endocrine disruptors attitude scale: A scale development study. Archives of Health Science and Research, 12(1), 1–7. https://doi.org/10.5152/ArcHealthSciRes.2024.24109
32. World Health Organization. (2012). State of the science of endocrine disrupting chemicals – 2012. Geneva: WHO. https://apps.who.int/iris/handle/10665/78101
33. Yang, Z., Zhang, J., Wang, M., Wang, X., Liu, H., Zhang, F., & Fan, H. (2024). Prenatal endocrine-disrupting chemicals exposure and impact on offspring neurodevelopment: A systematic review and meta-analysis. NeuroToxicology, 103(March), 335–357. https://doi.org/10.1016/j.neuro.2024.07.006
34. Zarean, M., Davoodi, S., Keikha, M., Khoshali, M., Daniali, S. S., & Kelishadi, R. (2025). Maternal exposure to specific endocrine-disrupting chemicals and gestational diabetes mellitus: systematic review and meta-analysis. Scientific Reports, 15(1), 1–13. https://doi.org/10.1038/s41598-025-05049-2

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **9166**

Tokofobide Dijital Müdahaleler ve Ebelik Bakımı: Sistematik Derleme

Digital Interventions and Midwifery Care for Tokophobia: A Systematic Review

Sena Pekel[1*], Nazlı Melek Dursun[1], Amine Çetiner[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[*]Sorumlu Yazar E-posta: ebesenapekel@gmail.com

ÖZET

Bu derlemenin amacı, tokofobide dijital girişimleri içeren ebelikle ilişkili literatürü sistematik şekilde incelemektir. Bu amaçla tele ebelik uygulamasının tokofobi üzerindeki etkileri değerlendirmek hedeflenmiştir.

Bu derleme için Google Akademik ve PubMed veri tabanları üzerinden "tokofobi", "doğum korkusu", "dijital müdahale", "digital intervention", "mobil sağlık", "m-sağlık", "tele-sağlık" anahtar kelimeleri Türkçe ve İngilizce olarak taranmıştır. Tarama 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsamaktadır. Tarama sonucunda elde edilen çalışmaların başlık ve özetleri incelenmiştir. Araştırmaya tokofobi ve ebelik uygulamalarına yönelik dijital girişimleri içeren çalışmalar dahil edilip, tam metinlerine ulaşılmış ve literatür tarama stratejisini içeren PRISMA akış şeması oluşturulmuştur.

İncelenen çalışmalar doğrultusunda, tokofobiye yönelik dijital müdahaleler, internet tabanlı bilişsel davranışçı terapi (iCBT), mobil sağlık uygulamaları (m-sağlık), çevrim içi doğuma hazırlık eğitimleri ve tele-ebelik karşımıza çıkmaktadır. Ulaşılan araştırmalarda iCBT uygulamalarının doğum korkusunu azaltmada ve gebelerin öz-yeterlilik düzeylerini artırmada etkili olduğu bildirilmektedir. Çevrim içi eğitim programlarının gebelerin bilgi düzeyini artırdığı, buna bağlı olarak korku düzeyinde azalma sağladığı ifade edilmektedir. Benzer şekilde mobil uygulamaların da gebelik sürecinde destekleyici ve bilgi düzeyini artırıcı yönü ile doğum korkusunu azaltmada etkili olduğu bulunmuştur. Tele-ebelik uygulamalarında, ebe desteği ile beraber diğer disiplinlerle de birlikte gebelerin konuyla ilgili ihtiyaçlarını karşılamadaki etkinliği belirtilmektedir.

Sonuç olarak ulaşılan araştırmalarda, tokofobi ve doğum korkusunun yönetiminde kullanılan dijital müdahalelerin sınırlı sayıda olmakla birlikte giderek artış gösterdiği görülmektedir. Tokofobiye yönelik dijital girişimler, gebeleri destekleme, bilgi düzeylerini artırma ve günümüz teknolojik koşullarında ulaşılabilir olma konusunda tercih edilmektedir. Bu bağlamda tokofobiye yönelik dijital girişimlerin tele-sağlık, tele-ebelik ve mobil uygulama alanlarında kullanımının artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: tokofobi, doğum korkusu, dijital müdahale, mobil sağlık, m-sağlık, tele-sağlık.

ABSTRACT

The purpose of this review is to systematically examine the midwifery-related literature on digital interventions for tokophobia. To this end, the study aims to evaluate the effects of tele-midwifery on tokophobia.

For this review, the Google Scholar and PubMed databases were searched using the keywords “tokophobia,” “fear of childbirth,” “digital intervention,” “mobile health,” “m-health,” and “telehealth” in both Turkish and English. The search covered the literature from 2020 to 2026. The titles and abstracts of the studies identified through the search were reviewed. Studies addressing digital interventions related to tokophobia and midwifery practices were included in the review; full texts were accessed, and a PRISMA flowchart detailing the literature search strategy was created. Based on the reviewed studies, digital interventions for tokophobia include internet-based cognitive behavioral therapy (iCBT), mobile health applications (m-health), online childbirth preparation courses, and tele-midwifery. The studies reviewed report that iCBT applications are effective in reducing fear of childbirth and increasing pregnant women’s levels of self-efficacy. It is stated that online education programs increase pregnant women’s knowledge levels, which in turn leads to a reduction in fear levels. Similarly, mobile applications have been found to be effective in reducing fear of childbirth through their supportive and knowledge-enhancing aspects during pregnancy. In tele-midwifery practices, the effectiveness of addressing pregnant women’s needs in this area—through midwifery support in collaboration with other disciplines—is highlighted. Research findings indicate that while digital interventions used in the management of tokophobia and fear of childbirth are still limited in number, they are gradually increasing. Digital initiatives targeting tokophobia are preferred for supporting pregnant women, increasing their level of knowledge, and ensuring accessibility in today’s technological environment. In this context, it is recommended that the use of digital initiatives targeting tokophobia be expanded in the fields of telehealth, tele-midwifery, and mobile applications.

Keywords: tokophobia, fear of childbirth, digital intervention, mobile health, m-health, telehealth.

1. GİRİŞ

Gestasyonel sürecin başından itibaren kadınlar çeşitli duygusal durumlardan geçmektedir (Alderdice et al., 2019). Bazı kadınlar bu süreçte yaşadığı, yaşayacakları durumları düşünerek endişe, kaygı ve korku hissedebilmektedir (Rondung et al., 2016). Bu durum ideal düzeylerde kadını doğuma hazırlayabilmektedir (Lundgren et al., 2020). Tokofobi, doğum eylemine ilişkin patolojik bir fobiyi ifade etmektedir. Bu durum klinik düzeyde şiddetli doğum korkusu ile ilişkilendirilmektedir (O'Connell et al., 2017). Şiddetli doğum korkusu olarak ifade edilen tokofobi literatüre göre 3 şekilde oluşabilmektedir. Gebelik öncesi, doğum deneyimi sonrası ve prenatal depresyon belirtisi olmak üzere sırasıyla birincil tokofobi, ikincil tokofobi ve üçüncül tokofobi olarak belirtilmektedir (Knapp et al., 2018).

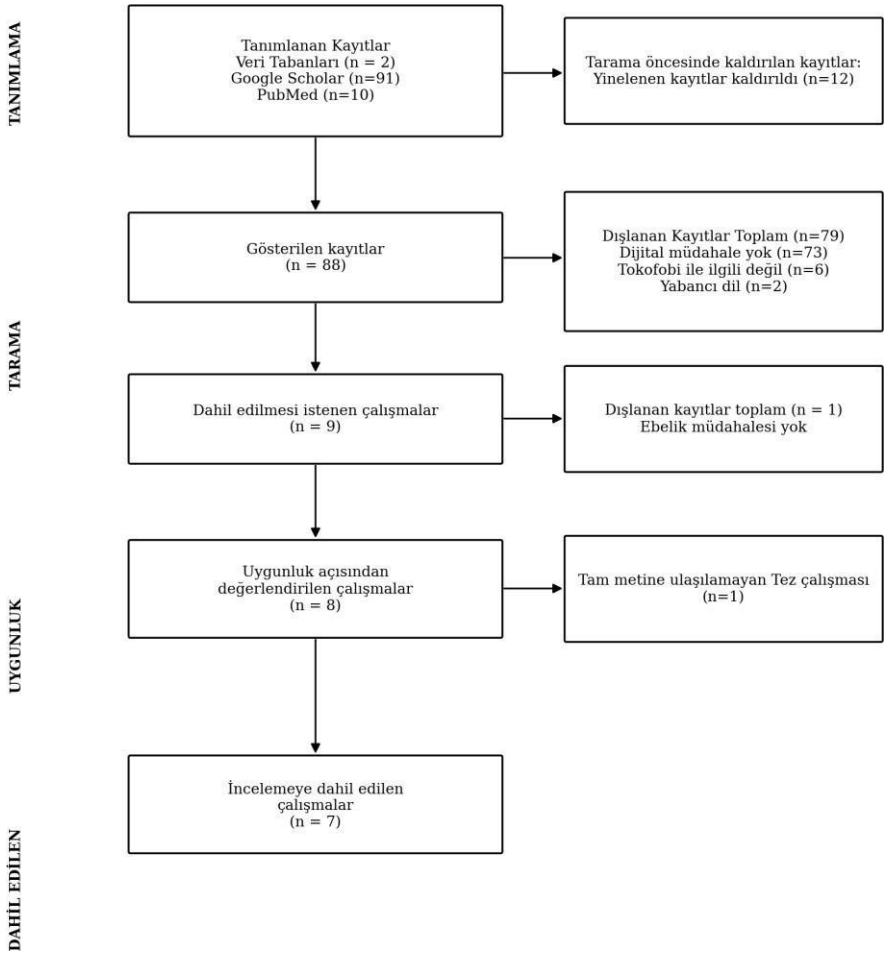
Tokofobiye yönelik tutumlar başta ebe olmak üzere kadın sağlığı çalışanlarını ilgilendiren bir durumdur (Striebich et al., 2018). Son yıllarda sağlık hizmetlerindeki dijital dönüşüm ebelik uygulamalarına da yansımaktadır. Mobil sağlık uygulamaları, internet tabanlı eğitim programları, tele-sağlık hizmetleri ve çevrimiçi danışmanlık gibi dijital müdahaleler gebelerin desteklenmesinde yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır (Hughson et al., 2018). Bu müdahaleler, tokofobi yaşayan kadınlara zaman ve mekândan bağımsız olarak bilgi, danışmanlık ve psikolojik destek sunma potansiyeline sahiptir (Whelan et al., 2021). Özellikle ebeler, gebelerin doğum korkularının erken dönemde belirlenmesi, uygun dijital müdahalelere yönlendirilmesi ve bu süreçte bütüncül bakımın sürdürülmesinde kritik bir role sahiptir (Takegata et al., 2021).

Mobil sağlık (m-sağlık) uygulamaları, tele-sağlık hizmetleri, internet tabanlı eğitim programları, çevrimiçi danışmanlık ve dijital destek platformları bu müdahaleler arasında yer almaktadır. Gebelik döneminde dijital müdahaleler, kadınların bilgiye erişimini kolaylaştırmakta, öz bakım becerilerini geliştirmekte ve psikososyal destek sağlamaktadır (Daly et al., 2020). Bu bağlamda dijital müdahaleler, tokofobi yaşayan gebelerin doğum korkularını azaltmada, güvenilir bilgiye erişimlerini artırmada ve profesyonel destek almalarını kolaylaştırmada umut verici yaklaşımlar olarak değerlendirilmektedir (Naughton et al., 2023).

2. YÖNTEM

Bu sistematik derleme için Google Akademik üzerinden tokofobia, birth fear, digital interventions, mobile health anahtar kelimeleri ile Türkçe ve İngilizce olarak tarama yapılmıştır. Tarama 2020-2026 yılları arasındaki literatürü kapsayacak şekilde yapılmış olup, tarama sonucu, tokofobi ve dijital müdahaleleri ebelik bakımı açsından ele alan çalışmaların başlık ve özet incelemesi ile yürütülmüştür.

Tarama stratejisine ilişkin PRISMA akış şeması aşağıda yer almaktadır (Page et al., 2021).

Şekil 1. PRISMA akış şeması

3. BULGULAR

Derlemeye dahil edilen çalışmalarda mobil sağlık uygulamaları, tele-ebelik uygulamaları, çevrimiçi psikoeğitim programları, tele-tıp danışmanlığı ve internet tabanlı bilişsel davranışçı terapi gibi farklı dijital müdahaleler kullanılmıştır.

Çalışmaların genel bulguları, dijital müdahalelerin doğum korkusunun azaltılmasında etkili olduğunu göstermektedir. Özellikle internet tabanlı bilişsel davranışçı terapi, çevrimiçi çözüm odaklı psikoeğitim ve tele-ebelik uygulamalarının tokofobi ve doğum korkusu düzeylerinde azalma sağladığı belirtilmektedir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Gebelik döneminde tokofobi ve şiddetli doğum korkusu yaşayan kadınlara sunulan dijital müdahalelerin doğum korkusunu azaltmada ve annelerin öz yeterliliğini artırmada etkili olduğu görülmektedir. İnternet tabanlı bilişsel davranışçı terapiler (iCBT), tele-ebelik danışmanlığı, mobil sağlık uygulamaları ve çevrimiçi psikoeğitim programları gibi dijital müdahaleler bulumaktadır. Bu dijital yaklaşımlar; kadınların bilgiye erişimini kolaylaştırmakta, öz bakım becerilerini geliştirmekte olumlu sonuçlar sağlamaktadır. Bu bulgular, geleneksel ebelik bakımının dijital uygulamalarla birleştirmektedir.

Bu sistematik derlemenin bulgular doğrultusunda; prenatal dönemde ruh sağlığının korunması ve tokofobi ile etkili bir şekilde mücadele edilmesi amacıyla ebelerin dijital sağlık okuryazarlığı ve m-sağlık müdahalelerine yönelik farkındalıklarının artırılması gerekmektedir. Ebelerin ve ebelik öğrencilerinin eğitim içeriklerine, sempozyum veya kongrelerde tele-ebelik ve dijital sağlık danışmanlığı ile ilgili güncel konuların eklenmesi önerilmektedir. Gelecekte yapılacak ebelik uygulamalarına yönelik dijital girişimleri içeren, bu yöntemlerin etkinliğini değerlendiren risk algılarını ve deneyimlerin araştırılmasına yönelik araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Tablo 1. Tokofobide dijital müdahaleler ile ilgili incelemeye dahil edilen ebelik çalışmaları

Yazar/Yıl	Tasarım	Örneklem	Dijital Müdahale	Temel Bulgular
Akram ve ark.	Müdahale çalışması	Önceki olumsuz doğum deneyimi olan kadınlar	6 haftalık mobil Tele-CBT uygulaması Mobil tele-bilişsel davranışçı terapi	Mobil Tele-CBT müdahalesinin tokofobiyi azaltmadaki etkinliğini değerlendirmeyi amaçlayan randomize kontrollü çalışma
Marfuah ve ark., 2025	Yarı deneysel çalışma	240 gebe	Akıllı telefon tabanlı egzersiz uygulaması	Fiziksel aktiviteyi artırmış, doğum korkusunu azaltmış ve yaşam kalitesini iyileştirmiştir.
Djouma Nembot ve ark., 2026	Sistematik derleme	21 çalışma	WhatsApp tabanlı eğitim	Anne bilgi düzeyi, sağlık davranışları, psikolojik iyilik hali ve bakım hizmetlerine erişimde iyileşme sağlamıştır.
Kaya ve Güler, 2022	Randomize kontrollü çalışma	119 primigravid kadın	Çevrimiçi çözüm odaklı psikoeğitim ve doğuma hazırlık eğitimi	Doğum korkusunu azaltmış ve öz yeterliliği artırmıştır.
Khademioore ve ark., 2023	Randomize kontrollü çalışma	70 primipar kadın	Tele-ebelik mobil sağlık uygulaması	Doğum korkusunu azaltmış, öz yeterliliği artırmış ve sezaryen oranlarını düşürmüştür.
Ramezani ve ark., 2025	RCT protokolü	102 kadın (planlanan)	Teletıp temelli ACT ve motivasyonel danışmanlık	Sonuç raporlanmamış, çalışma protokolüdür.
Abdelaziz ve ark., 2025	Randomize kontrollü çalışma	96 tokofobili gebe	İnternet tabanlı bilişsel davranışçı terapi (iCBT)	Tokofobiyi anlamlı düzeyde azaltmış ve maternal öz yeterliliği artırmıştır.

iCBT: İnternet tabanlı bilişsel davranışçı terapiler; Tele-CBT: Çevrimiçi Bilişsel Davranışçı Terapi; Teletıp temelli ACT: Teletıp temelli Kabul ve Kararlılık Terapisi; RCT: Randomize kontrollü çalışma.

KAYNAKLAR

Abdelaziz, E. M., Alshammari, A. M., Elsharkawy, N. B., Oraby, F. A., & Ramadan, O. M. E. (2025). Digital Intervention for Tokophobia: A Randomized Controlled Trial of Internet-Based Cognitive Behavioral Therapy on Fear of Childbirth and Self-Efficacy among Egyptian Pregnant Women. BMC Pregnancy and Childbirth, 25(1), 233. https://doi.org/10.1186/s12884-025-07341-5

Abdelaziz, E. M., Alshammari, A. M., Elsharkawy, N. B., Oraby, F. A., & Ramadan, O. M. E. (2025). Digital intervention for tokophobia: a randomized controlled trial of internet-based cognitive behavioral therapy on fear of childbirth and self-efficacy among Egyptian pregnant women. BMC Pregnancy and Childbirth, 25(1), 233. https://doi.org/10.1186/s12884-025-07341-5

Akram, A. (t.y.). Bridging the Trauma Gap: Efficacy of a Protocolized Mobile Tele-CBT Intervention for Tokophobia in Women with Prior Severe Adverse Obstetric Outcomes.

Alderdice, F., et al. (2019). Emotional wellbeing in pregnancy and the postpartum period. Journal of Reproductive and Infant Psychology, 37(4), 337–339.

Daly, L. M., et al. (2020). Mobile apps for gestational support: evaluating psychosocial outcomes and self-care. Women and Birth, 33(6), 521–528.

Djouma Nembot, F., Nkemngu Afutendem, B., Nkum, C. B., Ateudjieu, D., Kakapen, D., Ebongo Nanje, Z., Ndzana, R., Nang Nang, F. D., & Ateudjieu, J. (2026). Effectiveness of WhatsApp-based education on improving access to maternal health: A systematic review. Digital Health, 12, 20552076261428152.

Hughson, J. P., et al. (2018). New technologies in pregnancy care: Scoping review of ICTs used by pregnant women and healthcare providers. Journal of Medical Internet Research, 20(10), e11027.

Khademioore, S., Ebrahimi, E., Khosravi, A., & Movahedi, S. (2023). The Effect of an mHealth Application Based on Continuous Support and Education on Fear of Childbirth, Self-Efficacy, and Birth Mode in Primiparous Women: A Randomized Controlled Trial. PLOS ONE, 18(11), e0293815. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293815

Khademioore, S., Ebrahimi, E., Khosravi, A., & Movahedi, S. (2023). The effect of an mHealth application based on continuous support and education on fear of childbirth, self-efficacy, and birth mode in primiparous women: A randomized controlled trial. PloS One, 18(11), e0293815. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0293815

Knapp, R., et al. (2018). Types of tocophobia: Primary, secondary, and tertiary presentations. Journal of Psychosomatic Obstetrics & Gynecology, 39(2).

Koponen, E. (t.y.). The Effectiveness of Midwife-Led Psychoeducational Interventions to Reduce Fear of Childbirth and Elective Caesarean Section Rates.

Lundgren, I., et al. (2020). From normal to panic—women's experiences of fear of childbirth: A systematic review. Midwifery, 85, 102685.

Marfuah, D., Sansuwito, T. B., & Ayakannu, R. (2025). Smartphone App-Based Exercise for Pregnant Women in Indonesia: Quasi-Experimental Study on Physical Activity, Fear of Childbirth, and Quality of Life. JMIR mHealth and uHealth, 13, e73105. https://doi.org/10.2196/73105

Mousavi, S. R., Amiri-Farahani, L., Hasanpoor-Azghady, S. B., & Omrani Saravi, S. (2021). Comparing the Effect of In-Person and Virtual Childbirth Preparation Trainings on the Fear of Childbirth (FOC) and Pregnancy Experience of Pregnant Women: Protocol for a Quasi-Experimental Feasibility Study. Pilot and Feasibility Studies, 7(1), 194. https://doi.org/10.1186/s40814-021-00933-w

Naughton, F., et al. (2023). Digital interventions for reducing fear of childbirth: A meta-analysis of randomized controlled trials. BMC Pregnancy and Childbirth, 23(1), 142.

O'Connell, M. A., et al. (2017). Worldwide prevalence of tocophobia in pregnant women: a systematic review and meta-analysis. Acta Obstetricia et Gynecologica Scandinavica, 96(8), 907–920.

Ramezani, M., Dehghani, M., Minaei Moghadam, S., & Abdollahpour, S. (2025). Comparing the effectiveness of two telemedicine counseling interventions on secondary tokophobia in single-child women: the study protocol of a pragmatic three-arm randomized controlled trial. Journal of Psychosomatic Obstetrics and Gynaecology, 46(1), 2500928. https://doi.org/10.1080/0167482X.2025.2500928

Ramezani, M., Dehghani, M., Moghadam, S. M., & Abdollahpour, S. (2025). Comparing the Effectiveness of Two Telemedicine Counseling Interventions on Secondary Tokophobia in Single-Child Women: The Study Protocol of a Pragmatic Three-Arm Randomized Controlled Trial. Journal of Psychosomatic Obstetrics & Gynecology, 46(1), 2500928. https://doi.org/10.1080/0167482X.2025.2500928

Rondung, E., et al. (2016). Fear of childbirth and changes in psychological well-being during pregnancy. BMC Pregnancy and Childbirth, 16(1), 1–11.

Shirzad, A., Khalesi, Z. B., & Niknami, M. (2022). The Effect of a Mobile-Based Education App on Fear of Childbirth in Pregnant Women. International Journal of Childbirth, 12(2), 76–83. https://doi.org/10.1891/IJC-2021-0026

Striebich, S., et al. (2018). Support for women with fear of childbirth: A systematic review of midwife-led interventions. Midwifery, 61, 97–105.

Takegata, M., et al. (2021). The role of midwives in screening and managing childbirth fear digitally. International Journal of Nursing Studies, 118, 103910.

Whelan, B., et al. (2021). Digital health interventions for anxiety and depression in pregnant and postpartum women: A systematic review. Internet Interventions, 24, 100373.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **5646**

Perinatal Dönemde İklim Değişikliği Anksiyetesi ve Ebelik Bakımı: Sistematik Derleme

Climate Change Anxiety During the Perinatal Period and Midwifery Care: A Systematic Review

Amine Çetiner[1]*, Nazlı Melek Dursun[1], Sena Pekel[1], Sena Dilek Aksoy[2]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: aminecetiner@gmail.com

ÖZET

Bu sistematik derlemenin amacı, prenatal dönemde iklim değişikliği anksiyetesini inceleyen çalışmaları sistematik olarak değerlendirerek konuyla ilgili ebelik bakımındaki rolü ortaya koymaktır. Bu derleme için Google Akademik veri tabanında "climate anxiety", "pregnancy", "perinatal", "postpartum" ve "midwifery" anahtar kelimeleri kullanılarak tarama gerçekleştirilmiştir. Arama stratejisinde "climate anxiety" terimi ile (pregnancy OR perinatal OR postpartum) ve midwifery terimleri Boolean operatörleri kullanılarak birleştirilmiştir. Tarama 2020-2026 yılları arasında yayımlanan çalışmaları kapsamaktadır. Başlık ve özet değerlendirmeleri sonrasında dahil edilme ve dışlanma kriterleri uygulanmış, tam metnine ulaşılan 8 çalışma sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Literatür tarama süreci PRISMA akış şeması doğrultusunda raporlanmıştır. İncelenen çalışmalar, gebelik döneminde iklim değişikliği anksiyetesinin depresyon, anksiyete, stres ve perinatal bağlanma gibi psikolojik değişkenlerle ilişkili olduğunu göstermektedir. Nitel araştırmalar, gebelerin iklim değişikliğini geleceğe yönelik belirsizlik ve psikolojik yük kaynağı olarak deneyimlediğini ortaya koyarken, müdahale çalışmalarında ebe liderliğinde geliştirilen eğitim ve farkındalık programlarının iklim değişikliği farkındalığını artırdığı ve iklim anksiyetesi üzerinde olumlu etkiler oluşturduğu bildirilmektedir. Ayrıca iklim değişikliği farkındalığı ve çevresel kaygının üreme tutumları ile anne-fetüs bağlanmasıyla ilişkili olabileceği belirtilmektedir.

Sonuç olarak, prenatal dönemde iklim değişikliği anksiyetesi ruh sağlığını etkileyen önemli bir psikososyal faktör olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, konuya ilişkin çalışmaların sayısı sınırlı olup çoğu kesitsel tasarıma dayanmaktadır. Elde edilen bulgular doğrultusunda, ebelerin iklim değişikliği anksiyetesinin erken tanılanması, psikososyal değerlendirilmesi ve danışmanlık süreçlerinde aktif rol üstlenmesi önem taşımaktadır. Ayrıca gebeliğin farklı dönemlerini ve postpartum süreci kapsayan uzunlamasına araştırmaların artırılması, standart ölçüm araçlarının geliştirilmesi ve iklim değişikliği anksiyetesine yönelik ebe liderliğinde müdahale çalışmalarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: iklim değişikliği anksiyetesi, gebelik, perinatal dönem, ebelik, ruh sağlığı.

ABSTRACT

The aim of this systematic review is to evaluate studies investigating climate change anxiety during the prenatal period and to emphasize the role of midwifery care in this context. A literature search was conducted in the Google Scholar database using the keywords "climate anxiety," "pregnancy," "perinatal," "postpartum," and "midwifery." The search strategy combined the term "climate anxiety" with (pregnancy OR perinatal OR postpartum) and "midwifery" using Boolean operators. Studies published between 2020 and 2026 were screened. Following title and abstract screening, inclusion and exclusion criteria were applied, and eight full-text studies were included in the review. The literature selection process was reported according to the PRISMA flow diagram. The reviewed studies indicate that climate change anxiety during pregnancy is associated with psychological outcomes, including depression, anxiety, stress, and perinatal attachment. Qualitative studies reveal that pregnant women perceive climate change as a source of uncertainty and psychological distress, whereas intervention studies demonstrate that midwife-led educational and awareness programs improve climate change awareness and have positive effects on climate anxiety. Furthermore, climate change awareness and environmental concerns appear to be associated with fertility attitudes and maternal-fetal attachment.

In conclusion, climate change anxiety has emerged as an important psychosocial factor affecting maternal mental health during the prenatal period. However, the available evidence remains limited, with most studies employing cross-sectional designs. The findings highlight the importance of midwives' roles in the early identification of climate change anxiety, psychosocial assessment, counseling, and supportive care. Future research should include longitudinal studies spanning pregnancy and the postpartum period, the development of standardized assessment tools, and the implementation of midwife-led interventions targeting climate change anxiety.

Keywords: climate change anxiety, pregnancy, perinatal period, midwifery, mental health.

1. GİRİŞ

İklim değişikliği doğrudan insan faaliyetleri kaynaklı sera gazı artışı sonucu ortaya çıkan, sıcaklık ve hava koşullarında uzun vadeli değişimler ve sonuçları olarak tanımlanmaktadır (DSÖ, 2023). İklim değişikliği ile bağlantılı olarak eko anksiyete kavramı, oluşan çevresel tehditler sonucunda duyulan yoğun endişe, korku ve çaresizlik olarak tanımlanmaktadır (Rousseau et al, 2023).

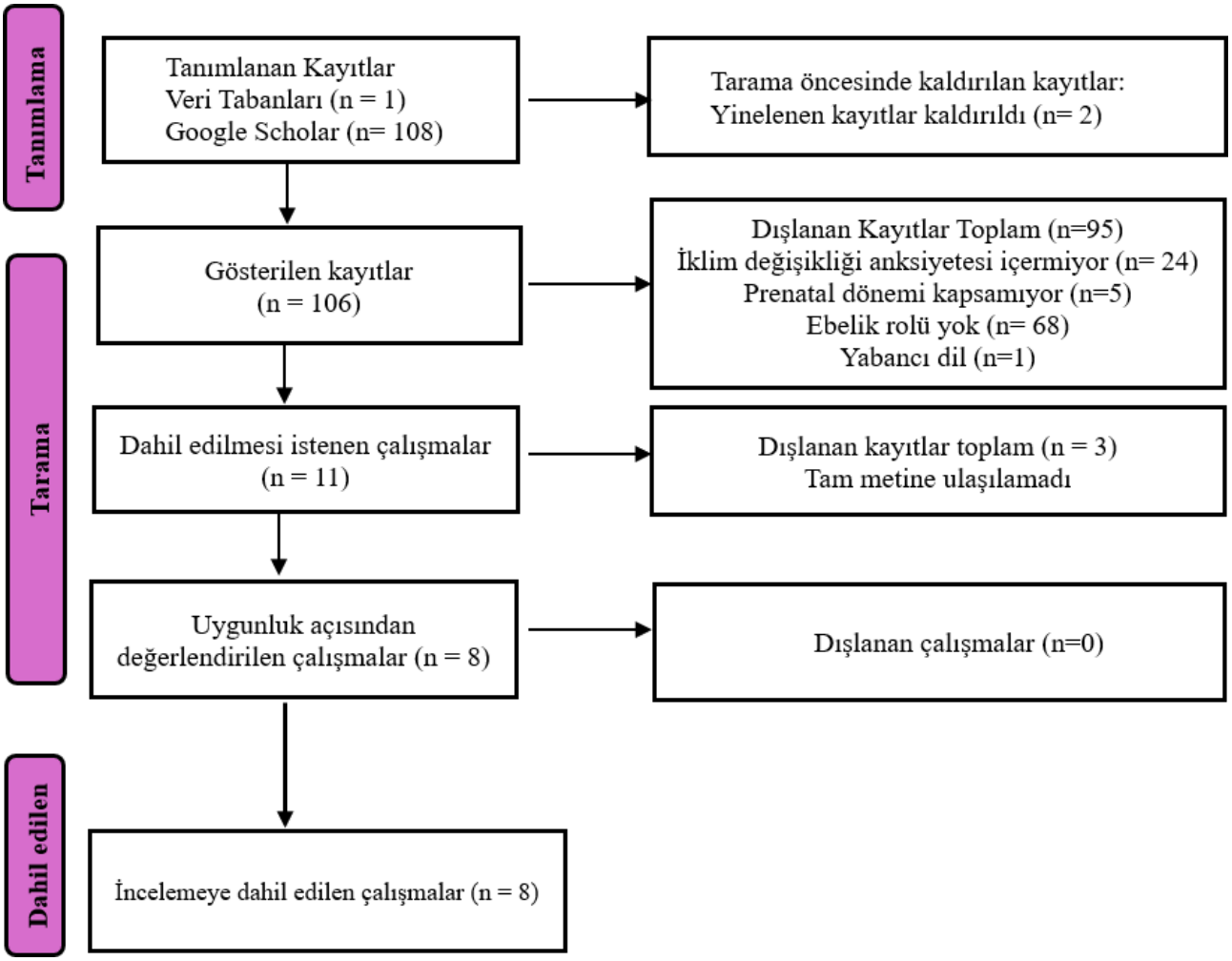
İklim değişikliğinin toplumu sosyal ve psikolojik açıdan etkilemektedir. Çocuklar, yaşlılar engelliler, gebeler vb. Hassas gruplarda bu etkilenmenin belirgin şekilde olduğu görülmektedir (Kos et al, 2025). İklim değişikliğinin sağlık alanındaki etkileri gözlendikçe sağlık çalışanlarının bu alandaki rol ve sorumluluklar doğmaktadır (Balmumcu, 2026). Özellikle gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde iklim değişikliği anksiyetesine yönelik gerekli bakımı ve desteği sağlama, anne ve yenidoğana yönelik gerekli bakımı verme yönünde ebelerin rol sorumlulukları bulunmaktadır (Potter ve Jonker, 2023). Bu bağlamda ebelerin öncelikle iklim değişikliğinin gebe ve yenidoğan üzerinde etkileri konusunda bilgi sahibi olması gerekmektedir (ACNM, 2023; Churchill ve Avery, 2023). Prenatal dönemdeki hormonal dalgalanmalar, vücut biçimindeki değişiklikler, aile planlama sürecindeki kararlar yönüyle ruh hali ve anksiyete bozuklukları için savunmasızlık durumunu ortaya koymaktadır (Pardon et al, 2024). Jinekoloji ve obstetrik federasyonu iklim değişikliğinde farkındalık adına eğitim programları oluşturulmasını önermektedir (Naldöken, 2025) Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde eko anksiyetenin olumsuz ve psikometrik değerlendirilmeleri önem arz etmektedir.

Bu sistematik derlemenin amacı prenatal dönemde iklim değişikliği anksiyetesini inceleyen çalışmaları sistematik şekilde inceleyerek konuyla ilgli ebelik rolüne vurgu yapmaktır.

2. YÖNTEM

Bu sistematik derleme için Google Akademik veri tabanında, "climate anxiety", "pregnancy", "perinatal", "postpartum" ve "midwifery" anahtar kelimeleri kullanılarak tarama gerçekleştirilmiştir. Arama stratejisinde "climate anxiety" terimi ile (pregnancy OR perinatal OR postpartum) ve midwifery terimleri Boolean operatörleri kullanılarak birleştirilmiştir. Tarama 2020-2026 yıllarındaki çalışmaları kapsamaktadır.

Tarama sonucunda elde edilen çalışmaların başlık ve özetleri incelenmiştir. İklim anksiyetesi konusunu içermeyen, prenatal dönemi kapsamayan ve ebelik rolünü içermeyen çalışmalar sistematik derlemeye dahil edilmemiştir. Yinelenen kayıtlar, İngilizce veya Türkçe olmayan çalışmalar ve tam metnine ulaşılamayan makaleler de dışlanmıştır. Prenatal dönemde iklim anksiyetesini konu alan ve ebelik rolüne atıfta bulunan çalışmaların tam metinlerine ulaşılmış ve sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Tarama stratejisine ilişkin PRISMA akış şeması aşağıda yer almaktadır (Page et al., 2021).

Şekil 1. PRISMA akış şeması

3. BULGULAR

Çiçek ve Karakoç (2026) randomize kontrollü çalışmada, postpartum annelere yönelik ebe liderliğinde geliştirilen "Green Future with Midwife's Hand" adlı iklim değişikliği animasyonunun etkileri değerlendirilmiş ve müdahalenin iklim değişikliği farkındalığı, iklim anksiyetesi ve çevresel davranış göstergeleri üzerinde değişim oluşturduğu rapor edilmiştir.

Işık ve arkadaşlarının (2025) nitel çalışmasında, Türkiye'de gebelerin iklim değişikliğine ilişkin deneyimleri incelenmiş ve katılımcıların iklim değişikliğini geleceğe yönelik kaygı, belirsizlik ve psikolojik yük ile ilişkilendirdikleri, bu durumun iklim anksiyetesi ve baş etme süreçleri ile ifade edildiği bildirilmiştir. Kaya ve arkadaşlarının (2025) müdahale çalışmasında gebelere verilen iklim değişikliği eğitiminin etkisi incelenmiş ve eğitim sonrası katılımcıların iklim değişikliği farkındalığında ve iklim anksiyetesi ile ilişkili ölçümlerde değişim gözlendiği bildirilmiştir. Taghavi ve arkadaşlarının (2025) kesitsel çalışmasında gebelerde iklim anksiyetesi ile depresyon ve kaygı arasındaki ilişki incelenmiş; iklim anksiyetesi ile depresyon ve endişe düzeyleri arasında anlamlı ilişkiler olduğu ve iklim anksiyetesinin psikolojik değişkenlerle ilişkili bir faktör olduğu rapor edilmiştir.

Kartal ve Güncü'nün (2025) kesitsel çalışmasında ise gebelerde iklim değişikliği endişesinin depresyon üzerindeki etkisi değerlendirilmiş ve iklim değişikliği endişesinin depresyonu artıdığı bildirilmiştir.

İncelenen çalışmalar, gebelik döneminde iklim değişikliği anksiyetesi ile psikolojik değişkenler ve perinatal bağlanma süreçleri arasındaki ilişkileri ele almaktadır (Taghavi et al., 2025; Bezgin & Kartal, 2026; Lawal, 2025; Amin et al., 2025). Kesitsel ve ilişkisel yöntemdeki çalışmalarda, gebelerde iklim değişikliği anksiyetesi ve iklim değişikliği ile ilişkili duygusal tepkilerin anksiyete, depresyon, stres ve doğum öncesi bağlanma gibi psikolojik değişkenlerle ilişkili olduğu görülmektedir (Taghavi et al., 2025; Bezgin & Kartal, 2026; Amin et al., 2025).

İklim değişikliği endişesi ve anksiyetesinin gebelerde stres, anksiyete ve depresyon belirtileri ile birlikte değerlendirildiği ve bu değişkenler arasında ilişkisel bağlantıların incelendiği bildirilmektedir (Taghavi et al., 2025; Bezgin & Kartal, 2026). Ayrıca bazı araştırmalarda iklim

değişikliği farkındalığı ve çevresel kaygının üreme tutumları ve gebelikle ilgili psikolojik süreçlerle ilişkili olduğu belirtilmektedir (Şat & Akbaş, 2025).

Perinatal bağlanma açısından incelenen çalışmalarda, iklim değişikliğine yönelik duygusal tepkilerin antenatal bağlanma ve anne–fetüs bağlanması ile ilişkili olabileceği; bu ilişkinin özellikle primigravida kadınlarda değerlendirildiği rapor edilmektedir (Amin et al., 2025; Naldöken, 2025).

Nitel ve kesitsel çalışmalarda ise gebelerin iklim değişikliğini geleceğe yönelik endişe, belirsizlik ve psikolojik stres kaynağı olarak deneyimlediği; bu durumun iklim anksiyetesi ve baş etme süreçleri ile ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Işık et al., 2025).

Genel olarak çalışmalar, iklim değişikliğine bağlı psikolojik süreçlerin perinatal dönemde hem ruh sağlığı göstergeleri hem de anne–fetüs bağlanması ve üreme ile ilgili tutumlar üzerinde ilişkisel bir etkiye sahip olabileceğini göstermektedir.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Elde edilen bulgular, gebelik döneminde iklim değişikliği anksiyetesi ve iklim değişikliği ile ilişkili psikolojik süreçlerin; depresyon, anksiyete, stres ve perinatal bağlanma gibi ruh sağlığı göstergeleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir (Taghavi et al., 2025; Bezgin & Kartal, 2026; Amin et al., 2025). Nitel ve nicel araştırmalar, iklim değişikliğini yalnızca çevresel bir soru olarak değil aynı zamanda geleceğe yönelik bir belirsizlik ve stres faktörü olarak göstermektedir (Işık et al., 2025). Ayrıca iklim değişikliği farkındalığı ve çevresel kaygının üreme tutumları ve anne–fetüs bağlanması ile ilişkili olabileceği bildirilmektedir (Şat & Akbaş, 2025; Amin et al., 2025).

Genel olarak iklim değişikliği anksiyetesinin prenatal dönemde bir psikososyal değişken olduğunu ve ruh sağlığı göstergeleriyle ilişkili olarak ele alındığını ortaya koymaktadır. İklim değişikliği anksiyetesi prenatal ruh sağlığı içinde ayrı bir başlık olarak sınıflandırılmamıştır. Mevcut çalışmalar ağırlıklı olarak iklim değişikliği anksiyetesi ile depresyon anksiyete ve bağlanma üzerine etkilerine yoğunlaşmaktadır. Bu alanda karşılaşılan bir diğer boşluk ise iklim değişikliği anksiyetesinin gebelerin, çiftlerin karar verme süreçlerindeki etkileri olarak görülmektedir. Bu bağlamda doğum planı, çocuk sayısının planlaması ve iklim anksiyetesine

yönelik sağlık hizmeti alımına yönelik çalışmalar oldukça azdır. Literatürde bu yönün netleştirilmesi iklim değişikliği anksiyetesine yönelik prenatal bakımın geliştirilmesini etkileyeceği düşünülmektedir. Çalışmaların çoğu kesitsel ve kısa dönemli ölçümlere dayanmaktadır; bu durum iklim değişikliği anksiyetesinin gebelik sürecindeki etkilerini ölçmede yetersiz kalmaktadır. Buna yönelik gelecekteki araştırmalarda, gebeliğin farklı trimesterlerinde ve postpartum döneme uzanan takip tasarımlarının kullanılması, iklim anksiyetesinin zaman içindeki seyrini ortaya koymada etkili olacağı düşünülmektedir. Yapılan çalışmaların ölçüm araçları açısından incelendiğinde iklim anksiyetesini ölçmede kullanılan ölçeklerin farklı psikometrik ölçeklerle kullanıldığı görülmektedir. Bu durum sistematik derleme açısından bulguların karşılaştırılabilirliğini azaltmaktaydı. Bu nedenle iklim anksiyetesine yönelik alana yönelik bir ölçüm aracı geliştirilmesi katkı sunacaktır.

KAYNAKLAR

Altınayak, S. Ö., & Söylemez, T. (n.d.). Effects of climate changes on anxiety and quality of life in pregnant women. Balıkesir Sağlık Bilimleri Dergisi, 14(1), 16–23.

Amin, S. M., El-Monshed, A. H., Khedr, M. A., Awad, A. G. E., & Atta, M. H. R. (2025). The association between emotional responses to climate change, antenatal anxiety and maternal–fetal attachment in primigravida women. Journal of Advanced Nursing, 81(12), 8242–8255.

Balmumcu, A., Öztürk, H., Öztürk, N., & Çoban, A. (2026). The moderating effect of physical activity in the relationship between eco-anxiety and premenstrual syndrome. Journal of Evaluation in Clinical Practice, 32(1), e70364. https://doi.org/10.1111/jep.70364

Bezgin, S., & Akgül Kartal, S. (2026). The relationship between climate change worry and symptoms of stress, anxiety, and depression in Turkish pregnant women: A cross-sectional study. Healthcare, 14, 493.

Churchill, R. T., & Avery, M. D. (2023). The heat is on: Imperative for midwifery engagement in climate change. Journal of Midwifery & Women's Health, 68(3), 313–314. https://doi.org/10.1111/jmwh.13517

Çiçek, S., & Karakoç, H. (2026). The effect of "Green Future with Midwife's Hand" climate change animation on mothers' climate change awareness and behaviors: A randomized controlled study. Midwifery, 104856.

Işık, M., Akbaş, P., & Şat, S. Ö. (2025). The psychological impacts of climate change on pregnant women in Türkiye. Women and Birth, 38(6), 102111.

Kaya, L., Keles, E., Baydili, K. N., Kaya, Z., & Kumru, P. (2025). Impact of climate change education on pregnant women's anxiety and awareness. Public Health Nursing, 42(1), 54–60.

Kos, A., Novak Zabukovec, V., & Jug, V. (2025). The role of eco-anxiety in reproductive wish during emerging adulthood. Journal of Reproductive and Infant Psychology, 1–16. https://doi.org/10.1080/02646838.2025.2508875

Lawal, K. (2025). Mental health challenges among expectant mothers amid climate anxiety.

Naldöken, Ö. (2025). The effect of climate change-related anxiety on prenatal attachment: A descriptive study. Anatolian Journal of Health Research, 6(2), 138–143. https://doi.org/10.61534/anatoljhr.1678420

Pardon, M. K., Dimmock, J., Chande, R., et al. (2024). Mental health impacts of climate change and extreme weather events on mothers. European Journal of Psychotraumatology, 15(1), 2296818. https://doi.org/10.1080/20008066.2023.2296818

Potter, T., & Peterson Jonker, T. (2023). Mental health impacts of climate change for birthing people and the provider's role. Journal of Midwifery & Women's Health, 68(3), 320–323. https://doi.org/10.1111/jmwh.13492

Rousseau, C. (2023). Climate change and sexual and reproductive health: What implications for future research? Sexual and Reproductive Health Matters, 31(1), 2232196. https://doi.org/10.1080/26410397.2023.2232196

Şat, S. Ö., & Akbaş, P. (n.d.). The relationship between climate change awareness and anxiety levels and fertility attitudes in nulliparous women. Anatolian Journal of Health Research, 7(1), 20–26.

Şenol, D. K., Özkan, S. A., & Omuş, D. C. (2025). Climate change anxiety related to women's health among health sciences students. Makara Journal of Health Research, 29(3), Article 6.

Taghavi, S., Alipour, Z., Aghaei, M., & Mehran, N. (2025). Association of climate anxiety with worry and depression during pregnancy. Qom University of Medical Sciences Journal, 19, 0–0.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU
Bildiri No: **5260**

Üniversite Öğrencilerinde Menstrüel Sağlık ve Genital Hijyen Davranışlarının Belirlenmesi

Determining Menstrual Health and Genital Hygiene Behaviors Among University Students

Yıldız Kaya[1*], Şükran Başgöl[1]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü,

[*]Sorumlu Yazar E-posta: yildizkaya541@gmail.com

ÖZET

Amaç: Bu çalışma, üniversite öğrencilerinde menstrüel sağlık ve genital hijyen davranışlarını belirlemek ve yaygın hatalı uygulamaları ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tipte, Ocak - Nisan 2026 tarihleri arasında bir kız öğrenci yurdunda, araştırma kriterlerine uyan 660 kadın ile yüz-yüze yapılmıştır. "Kişisel Bilgi Formu" ve "Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHD-Ö)" ve "Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ)" kullanılmıştır. Veriler SPSS 23.0 programında analiz edilmiş, istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. (Bu çalışma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından **BAP11- 2026-6691** proje numarası ile desteklenmiştir)

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 20,67±2,27 (min:18; maks:38) olup, %98,6'sı bekârdır. Katılımcıların %32,3'ünün menstrüel sağlık ve genital hijyen konusunda başlıca bilgi kaynağı olarak internet/sosyal medyayı kullandığı, sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranının ise en düşük düzeyde olduğu (%12) belirlenmiştir. Ayrıca %72,1'inin bu konuda eğitim almak istediği saptanmıştır. GHD-Ö puan ortalaması 93,70±10,09 (min:54; maks:115), MSÖ puan ortalaması ise 74,54±19,05 (min:22; maks:110) olarak bulunmuştur. GHD-Ö ile MSÖ puanları arasında, ayrıca ölçek puanları ile yaş ve sınıf düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Genç kadınların doğru genital hijyen davranışı sergileme düzeylerinin orta düzeyde olduğu, menstrüel şikayetlerini de orta düzeyde deneyimledikleri bulunmuştur. Bu konuda bilgi kaynağı olarak en sık internet ve sosyal medyanın kullanıldığı, buna karşın sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranının en düşük düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca katılımcıların büyük çoğunluğunun bu konuda eğitim almak istediğini belirtmesi, genç kadınlara yönelik güvenilir dijital eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesi gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Genital hijyen, kadın, menstrüel sağlık

ABSTRACT

Objective: This study aimed to assess menstrual health and genital hygiene behaviors among university students and identify common incorrect practices.

Materials and Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted between January and April 2026 with 660 female students residing in a university dormitory. Data were collected through face-to-face interviews using a Personal Information Form, the Genital Hygiene Behaviors Scale (GHBS), and the Menstrual Symptom Scale (MSS). Statistical analyses were performed using SPSS version 23.0, and a p-value of <0.05 was considered statistically significant. This study was supported by the Scientific Research Projects Coordination Unit of Ondokuz Mayıs University (Project No. BAP11-2026-6691).

Results: The mean age of the participants was 20.67±2.27 years (range: 18–38), and 98.6% were single. Internet and social media were the primary sources of information on menstrual health and genital hygiene for 32.3% of participants, whereas only 12.0% had received education from healthcare professionals. Furthermore, 72.1% expressed a desire to receive education on these topics. The mean GHBS score was 93.70±10.09, and the mean MSS score was 74.54±19.05. No statistically significant associations were found between GHBS and MSS scores or between these scale scores and age or academic year ($p>0.05$).

Conclusion: Participants demonstrated moderate genital hygiene behaviors and experienced menstrual symptoms at a moderate level. The findings indicate that the internet and social media are the main sources of information, while education provided by healthcare professionals remains limited. The high demand for education highlights the need to strengthen reliable digital health education and counseling services to promote menstrual health and appropriate genital hygiene behaviors among young women.

Keywords: Genital hygiene, women, menstrual health

1. GİRİŞ

Dünya Sağlık Örgütü gençlik dönemini 15-24 yaş arası olarak tanımlamakta ve bu dönemi bireylerin yaşam boyu sağlık davranışlarının şekillendiği kritik bir evre olarak değerlendirmektedir. Bu yaş grubunun önemli bir bölümünü oluşturan üniversite öğrencileri, bedensel, ruhsal ve sosyal değişimlerin yoğun olarak yaşandığı bir süreçten geçmektedir. (World Health Organization [WHO], 2014). Üniversite öğrencileri ise adölesan dönemden genç yetişkinliğe geçiş sürecinde bulunmaları, değişen yaşam koşulları, artan bireysel sorumlulukları ve sağlık davranışlarını bağımsız olarak yönetmeye başlamaları nedeniyle üreme sağlığının desteklenmesi gereken önemli gruplardan biri olarak değerlendirilmektedir. Bu nedenle genç kadınların menstrüel sağlık ve genital hijyen konusunda yeterli bilgiye sahip olmaları ve doğru hijyen davranışları geliştirmeleri, mevcut sağlıklarının korunmasına ve gelecekteki üreme sağlığının desteklenmesine katkı sağlayabilecek önemli koruyucu yaklaşımlar arasında gösterilmektedir (Sommer & Sahin, 2013; WHO, 2014). Uygun olmayan genital hijyen uygulamalarının ve menstrüasyona ilişkin bilgi eksikliklerinin genital ve üriner sistem enfeksiyonları gibi çeşitli sağlık sorunları açısından risk oluşturabileceği bildirilmektedir (Sommer ve ark., 2015). Bunun yanında menstrüasyona ilişkin yanlış inanışların ve toplumsal önyargıların, kadınların menstrüel sağlık uygulamalarını ve sağlık hizmetlerinden yararlanma davranışlarını olumsuz yönde etkileyebileceği belirtilmektedir (Sommer & Sahin, 2013). Bu nedenle menstrüel sağlığın yalnızca hijyen uygulamalarıyla sınırlı olmadığı; kadın sağlığı, yaşam kalitesi ve koruyucu sağlık hizmetleri açısından da önemli bir halk sağlığı konusu olduğu ifade edilmektedir (Sommer ve ark., 2015). Türkiye'de yürütülen çalışmalarda üniversite öğrencilerinin genital hijyen konusunda bilgi eksiklikleri yaşayabildiği ve uygun olmayan bazı hijyen uygulamalarının görülebildiği bildirilmektedir. (Özdemir ve ark., 2012). Bunun yanında güncel araştırmalar genital hijyen davranışları ile menstrüel tutum arasında ilişki olabileceğini ve olumlu hijyen davranışlarının desteklenmesinin menstrüel sağlığın geliştirilmesine katkı sağlayabileceğini göstermektedir. (Dağlar ve ark., 2024). Genç kadınların menstrüel sağlık ve genital hijyen davranışlarının belirlenmesi, mevcut uygulamaların değerlendirilmesi ve geliştirilmesi gereken alanların ortaya konulması; koruyucu kadın sağlığı hizmetlerinin planlanması, sağlık eğitimlerinin gereksinimlere uygun biçimde düzenlenmesi ve kanıta dayalı girişimlerin geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu doğrultuda, bu araştırmanın

üniversite öğrencilerinin menstrüel sağlık ve genital hijyen davranışlarının değerlendirilmesine katkı sağlaması, elde edilecek bulguların ise kadın sağlığının geliştirilmesine yönelik eğitim programlarının planlanmasına, koruyucu üreme sağlığı hizmetlerinin güçlendirilmesine ve menstrüel sağlık konusunda farkındalığın artırılmasına katkıda bulunması amaçlanmıştır.

2. YÖNTEM

2.1. Araştırmanın Tipi: Bu araştırma, nicel araştırma yaklaşımlarından kesitsel tipte betimsel desen ile yapılmıştır. Bu desen, araştırma kapsamındaki katılımcıların belirli özelliklerini belirli bir zaman diliminde ölçerek mevcut durumu betimlemeyi amaçlamaktadır.

2.2. Araştırmanın Yeri ve Zamanı: Veriler, Ocak–Nisan 2026 tarihleri arasında Karadeniz Bölgesi'ndeki bir devlet üniversitesinin yakınında bulunan kız öğrenci yurduna kayıtlı, araştırma kriterlerine uyan 660 kadından araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır.

2.3. Araştırmanın Evreni ve Örneklemi: Araştırmanın evrenini, Karadeniz Bölgesi'ndeki bir devlet üniversitesinin yakınındaki kız öğrenci yurdunda kayıtlı, araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan 660 kadın öğrenci oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü, Bilgen ve İpekçi'nin (2024) çalışması ($\bar{X}$: 91.5, SS: 12.38) referans alınarak; G*Power (v3.1.9.2) programında çift kuyruklu hipotez, 2 birimlik fark, %95 güç, 0.05 hata payı ve 0.166 etki büyüklüğü ile minimum 470 olarak hesaplanmıştır. Proje kapsamında, evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir.

2.4. Araştırmaya Dahil Edilme Kriterleri: 18-24 yaş aralığındaki kadınlar, menstrüel döngüsü düzenli olan kadınlar ve araştırmaya katılmayı gönüllü kabul eden kadınlar dahil edilmiştir.

2.5. Araştırmadan Dışlanma Kriterleri: Oral kontraseptif ve benzeri hormonal ilaç tedavisi alanlar, poliendokrin metabolik over sendromu (PMOS) olan kadınlar, geçmişte ya da şimdi tanı konulmuş psikiyatrik bir hastalığı olan kadınlar ile gebe ve lohusalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

2.6 Verilerin Toplanması: Veriler, Ocak–Nisan 2026 tarihleri arasında Karadeniz Bölgesi'ndeki bir devlet üniversitesinin yakınında bulunan bir kız öğrenci yurduna kayıtlı kadın öğrencilerden, araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak yurdun konferans salonunda, çeşitli gün ve saat seçenekleri sunularak toplanmıştır. Verilerin toplanmasından önce her katılımcıya araştırmanın amacı ve yöntemi hakkında bilgi verilmiştir. Ayrıca, elde edilen verilerin yalnızca araştırma kapsamında kullanılacağı, anket formunda isimlerinin yer

almayacağı ve çalışmaya katılıp katılmama kararının tamamen kendilerine ait olduğu açıklanmıştır. Katılımcılara çalışmaya katılım karşılığında herhangi bir teşvik ödemesi yapılmamıştır. Çalışma araştırma kriterlerine uyan toplam 660 kadının katılımıyla tamamlanmıştır. Her bir formun doldurulması yaklaşık 10–15 dakika sürmüştür. Araştırma verilerinin toplanmasında "Kişisel Bilgi Formu", "Genital Hijyen Davranışları Ölçeği" ve "Menstrüasyon Semptom Ölçeği" kullanılmıştır.

2.6.1. Kişisel Bilgi Formu: Literatür (Bilgen ve İpekçi, 2024; Gümüşay ve Acar, 2024) doğrultusunda araştırmacılar tarafından hazırlanan, katılımcıların sosyo-demografik özellikleri (yaş, gelir düzeyi, medeni durumu vb.) ve genital hijyen ile menstrüal sağlıklarına ilişkin bilgileri kapsayan 16 sorudan oluşmaktadır.

2.6.2. Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHD-Ö): Genital Hijyen Davranışları Ölçeği (GHD-Ö), kadınların genital hijyen davranışlarını değerlendirmek amacıyla Karahan tarafından 2017 yılında geliştirilmiştir. Ölçek; Genel Hijyen Alışkanlıkları, Menstrüel Hijyen Alışkanlıkları ve Anormal Bulgu Farkındalığı olmak üzere üç alt boyuttan oluşan toplam 23 maddelik, beşli Likert tipinde bir ölçektir. Ölçekten alınabilecek toplam puan 23 ile 115 arasında değişmekte olup, yüksek puanlar kadınların daha doğru genital hijyen davranışlarına sahip olduğunu göstermektedir. Ölçeğin toplam Cronbach alfa katsayısı 0,80; alt boyutların Cronbach alfa katsayıları ise sırasıyla Genel Hijyen Alışkanlıkları için 0,70, Menstrüel Hijyen Alışkanlıkları için 0,74 ve Anormal Bulgu Farkındalığı için 0,81 olarak bildirilmiştir.Ölçekte 7., 14., 19., 20. ve 23. maddeler ters puanlanmaktadır. Genel Hijyen Alışkanlıkları alt boyutu 1–12. maddeleri, Menstrüel Hijyen Alışkanlıkları alt boyutu 13–20. maddeleri ve Anormal Bulgu Farkındalığı alt boyutu ise 21–23. maddeleri kapsamaktadır. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0,8 olarak bulunmuştur.

2.6.3. Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ): Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ), menstrüasyona bağlı ağrı ve semptomları değerlendirmek amacıyla Chesney ve Tasto tarafından 1975 yılında geliştirilmiştir (Chesney & Tasto, 1975). Ölçeğin Türkçe geçerlik ve güvenirlik çalışması Güvenç, Seven ve Akyüz (2014) tarafından yapılmıştır. Beşli Likert tipinde olan ölçek 22 maddeden oluşmakta olup, katılımcılardan menstrüasyona ilişkin yaşadıkları belirtileri 1 (**hiçbir zaman**) ile 5 (**her zaman**) arasında puanlamaları istenmektedir. Ölçekten alınabilecek toplam puan 22 ile 110 arasında değişmekte olup, yüksek puanlar menstrüel semptom şiddetinin

daha fazla olduğunu göstermektedir. MSÖ; **Negatif Etkiler/Somatik Yakınmalar** (1–13. maddeler), **Menstrüal Ağrı Belirtileri** (14–19. maddeler) ve **Baş Etme Yöntemleri** (20–22. maddeler) olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin toplam puanı ile alt boyut puanları, ilgili maddelerin puan ortalamaları alınarak hesaplanmaktadır. Alt boyut puanlarının yüksek olması, ilgili boyuta ilişkin menstrüel semptom şiddetinin arttığını göstermektedir. Ölçeğin Türkçe uyarlama çalışmasında toplam Cronbach alfa katsayısı 0,92 olarak bildirilmiştir (Güvenç ve ark., 2014). Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0,92 olarak bulunmuştur.

2.7. Verilerin Analizi: Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 23.0 (IBM SPSS Statistics for Windows, Version 23.0) programı ile analiz edilmiştir. Verilerin normallik varsayımına uygunluğu "Kurtosis" ve "Skewness" katsayıları (±2 aralığı) incelenerek değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı istatistiklerde sayı, yüzde, aritmetik ortalama ve standart sapma (SS) kullanılmıştır. Verilerin normal dağılımı varsayımında; üç ortalama arasındaki farklılık tek yönlü varyans analizi (ANOVA), iki ortalama arasındaki farklılık ise independent sample t-test ile analiz edilmiştir. İki sürekli değişken arasındaki ilişki pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

2.8. Etik Yönü: Araştırmanın yürütülebilmesi için Ondokuz Mayıs Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'ndan (31.10.2025 tarih ve 2025/1264 sayılı karar) etik kurul onayı alınmış, ardından araştırmanın yürütüleceği yurttan gerekli kurum izni alınmıştır. Çalışmada kullanılan ölçekler için ilgili yazarlardan e-posta yoluyla kullanım izni alınmıştır. Araştırmaya katılan kadınlardan araştırma hakkında bilgilendirme yapıldıktan sonra yazılı ve sözlü gönüllü onam alınmıştır. Bu çalışma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından BAP11-2026-6691 proje numarası ile desteklenmiştir.

3. BULGULAR

Katılımcıların yaş ortalaması 20,67±2,27 (min: 18; maks: 38) olup, %98,6'sı bekârdır. Katılımcıların %72,0'si gelir durumunu gelir ve giderinin eşit olduğu şeklinde ifade etmiş, %53,0'ü yaşamının büyük bölümünü il merkezinde geçirdiğini ve %72,7'si çekirdek ailede büyüdüğünü belirtmiştir. Ayrıca katılımcıların %19,4'ünün vajinal duş yaptığı, %88,5'inin ise yıllık rutin jinekolojik hekim kontrolüne gitmediği saptanmıştır.

Tablo 1. Katılımcıların Menstrüel Sağlık ve Genital Hijyen Konusunda Bilgi Kaynaklarının Dağılımı

Menstrüel Sağlık ve Genital Hijyen Konusunda Bilgi Kaynakları	**Sayı**	**Yüzde**
İnternet\Sosyal medyadan öğrendiklerim	213	32.3
Okul derslerinden öğrendiklerim	159	24.1
Aile/akrabadan öğrendiklerim	123	18.6
Bilgi almadım	86	13
Sağlık profesyonelinden eğitim aldım	79	12

Katılımcıların menstruel sağlık ve genital hijyen konusunda en sık bilgi kaynağının internet/sosyal medya (%32,3) olduğu, bunu okul derslerinin (%24,1) izlediği belirlenmiştir. Sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranı ise %12,0 ile en düşük düzeydedir (Tablo 1).

Tablo 2. Genital Hijyen Davranışları ve Menstruasyon Semptom Ölçeklerinden ve Alt Boyutlarından Alınan Puanların Dağılımı

Ölçek Puan Ortalamaları	**Ortalama ± Standart Sapma**	**Min–Maks**
Genital Hijyen Davranışları Ölçeği	93,70 ± 10,09	min:54; maks:115
Genel Hijyen Alışkanlıkları	48,35±5,48	min:24; maks:60
Adet Hijyeni Alışkanlıkları	31,79±4,42	min:12; maks:40
Anormal Bulgu Farkındalığı	11,62±2,89	min:3; maks:15
Menstruasyon Semptom Ölçeği	74.54 ± 19.05	min:22; maks:110
Negatif etkiler/somatik yakınmalar	44,02±11,385	min:13; maks:65
Menstrual ağrı belirtileri	21,74±6,525	min:6; maks:30
Baş etme yöntemleri	8,77±3,71	min:3; maks:15

Katılımcıların GHD-Ö toplam puan ortalaması 93,70±10,09, MSÖ toplam puan ortalaması ise 74,54±19,05 olarak bulunmuştur. GHD-Ö alt boyutlarında en yüksek puan ortalaması Genel Hijyen Alışkanlıkları alt boyutunda, MSÖ alt boyutlarında ise Negatif Etkiler/Somatik Yakınmalar alt boyutunda elde edilmiştir (Tablo 2).

Tablo 3. Demografik Özelliklere Göre ''Genital hijyen davranışları ölçeği'' ve Alt Boyutlarından Alınan Puanlarının Karşılaştırılması

Değişkenler		Sayı	Yüzde	Genel Hijyen Alışkanlıkları	Adet Hijyeni Alışkanlıkları	Anormal Bulgu Farkındalığı	GHD-Ö
		n	%	0rt± SS	0rt± SS	0rt± SS	0rt± SS
Medeni Durum	**Evli**	9	1.4	51.77± 4.26	32.22± 3.83	14.33± 2.00	1.00±5.67
	Bekar	651	98.6	48.30± 5.48	31.79± 4.43	11.59± 2.89	93.61±10.11
	Test (t)			1.89	0.29	**2.83**	1.98
	p			0.452	0.434	**0.022**	0.060
Sigara	**Evet**	105	15.9	48.42±5.73	32.84±4.46	12.11±2.99	95.25±10.38
	Hayır	555	84.1	48.33±5.44	31.59±4.39	11.53±2.87	93.40±10.02
	Test (t)			0.157	2.66	1.87	1.749
	p			0.363	0.878	0.527	0.668
Aile Tipi	**Çekirdek**	480	72.7	48.11±5.40	31.36±4.50	11.63±2.90	93.27±9.93
	Geniş	160	24.2	49.03±5.63	32.25±4.07	11.68±2.89	95.03±10.23
	Parçalanmış	20	3.0	48.55±6.02	32.00±5.33	11.15±3.01	93.35±12.17
	Test (F)			1.71	1.16	0.29	1.83
	p			0.181	0.31	0.74	0.160
Gelir durumu	**Gelir giderden az[1]**	134	20.3	46.85±5.52	31.08±4.47	10.77±3.33	90.75±10.34
	Gelir gidere eşit[2]	475	72	48.71±5.31	31.94±4.36	11.87±2.71	94.39±9.79
	Gelir giderden fazla[3]	51	7.7	48.88±6.35	32.27±4.79	11.58±2.97	95.07±10.91
	Test (F)			**6.415**	2.28	**7.65**	**7.77**
	p			**0.002; 2>1**	0.103	**0.001; 2>1**	**0.001;3>2;2>1**

Yapılan Pearson korelasyon analizi sonucunda, GHD-Ö ve MSÖ toplam puanları ile alt boyut puanları arasında, ayrıca bu puanlar ile katılımcıların yaşı ve sınıf düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır (p>0,05).

Kadınların Genel Hijyen Alışkanlıkları alt boyutu puan ortalamaları medeni durum, sigara kullanma durumu ve aile tipine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir (p>0,05). Gelir durumuna göre ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (F=6,415; p=0,002). Post-hoc analiz sonucunda, gelir düzeyi giderine eşit olan kadınların Genel Hijyen Alışkanlıkları puan ortalamasının (48,71±5,31), gelir düzeyi giderinden az olan kadınların puan ortalamasından (46,85±5,52) anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir (2>1) (Tablo 3).

Kadınların Adet Hijyeni Alışkanlıkları alt boyutu puan ortalamaları medeni durum, sigara kullanma durumu, aile tipi ve gelir durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir (p>0,05) (Tablo 3).

Anormal Bulgu Farkındalığı alt boyutu puan ortalamaları medeni duruma göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir (t=2,83; p=0,022). Evli kadınların puan ortalaması (14,33±2,00), bekâr kadınların puan ortalamasından (11,59±2,89) daha yüksek bulunmuştur. Sigara kullanma durumu ve aile tipine göre Anormal Bulgu Farkındalığı puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır (p>0,05). Gelir durumuna göre ise gruplar arasında anlamlı farklılık belirlenmiştir (F=7,65; p=0,001). Post-hoc analiz sonucunda, gelir düzeyi giderine eşit olan kadınların puan ortalamasının (11,87±2,71), gelir düzeyi giderinden az olan kadınların puan ortalamasından (10,77±3,33) anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir (2>1) (Tablo 3).

Genital Hijyen Davranışları Ölçeği toplam puanı medeni durum, sigara kullanma durumu ve aile tipine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir (p>0,05). Gelir durumuna göre ise gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur (F=7,77; p=0,001). Post-hoc analiz sonucunda, gelir düzeyi giderinden fazla olan kadınların toplam puan ortalamasının (95,07±10,91), gelir düzeyi giderine eşit olan kadınlardan (94,39±9,79); gelir düzeyi giderine eşit olan kadınların puan ortalamasının ise gelir düzeyi giderinden az olan kadınlardan (90,75±10,34) anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir (3>2>1) (Tablo 3).

Tablo 4. Demografik Özelliklere Göre ''Menstrüasyon Semptom Ölçeği (MSÖ)'' ve Alt Boyutlarından Alınan Puanların Karşılaştırılması

Değişkenler		Sayı	Yüzde	Negatif Etkiler	Menstruasyon Ağrı Belirtileri	Baş Etme Yöntemleri	MSÖ Toplam
		n	%	0rt± SS	0rt± SS	0rt± SS	0rt± SS
Medeni Durum	Evli	9	1.4	44.33 ±9.55	23.00± 4,76	11.22 ±2,81	78.55± 13.42
	Bekar	651	98.6	44.01 ±11.41	21,72± 6,54	8,74± 3.71	74.48± 19.12
	Test (t)			0.83	0.580	1.993	0.636
	p			0.455	0.225	0.070	0.132
Sigara	Evet	105	15.9	44.69 ±12.02	21.98± 6.80	9.21± 3.77	75.89± 19.60
	Hayır	555	84.1	43.89 ±11.26	21.70± 6.47	8.69± 3.69	74.28± 18.95
	Test (t)			0.661	0.403	1.330	0.792
	p			0.405	0.496	0.863	0.695
Aile tipi	Çekirdek	480	72.7	43.65 ±10.93	21.65± 6.43	8.67± 3.68	73.99± 18.48
	Geniş	160	24.2	44.86 ±12.30	21.79± 6.75	8.90± 3.69	75.56± 20.28
	Parçalanmış	20	3.0	44.02 ±11.38	23.45± 7.02	10.20 ±4.38	79.60± 22.24
	Test(F)			0.97	0.72	1.73	1.13
	p			0.37	0.48	0.17	0.32
Gelir durumu	Gelir giderden az[1]	134	20.3	43.47 ±11.97	21.29± 7.15	8.85± 3.67	73.61± 20.18
	Gelirgidereşit[2]	475	72	44.46 ±11.30	22.06± 6.26	8.86± 3.72	75.40± 18.73
	Gelir giderden fazla[3]	51	7.7	41.29 ±10.27	19.90± 6.95	7.72± 3.63	68.92± 18.22
	Test (F)			1.99	2.95	2.22	2.88
	p			0.137	0.072	0.109	0.061

Negatif Etkiler, Menstrüel Ağrı Belirtileri, Baş Etme Yöntemleri alt boyutları ile Menstrüasyon Semptom Ölçeği toplam puanı açısından medeni durum, sigara kullanma durumu, aile tipi ve gelir durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmamıştır (tüm $p>0,05$) (Tablo 4).

4. TARTIŞMA

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin genital hijyen davranışlarının **olumlu düzeyde**, menstrüasyon semptomlarının ise orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Ayrıca katılımcıların menstrüel sağlık ve genital hijyen konusunda en sık internet ve sosyal medyadan bilgi aldığı, sağlık profesyonellerinden bilgi alma oranının düşük olduğu ve büyük çoğunluğunun bu konuda eğitim almak istediği saptanmıştır. Araştırmada katılımcıların menstrüel sağlık ve genital hijyen konusunda en sık bilgi kaynağı olarak internet ve sosyal medyayı kullandıkları belirlenmiştir. Benzer şekilde Roselan ve ark. (2024) ile Jatal ve Chaudhary (2024), üniversite öğrencilerinin menstrüel sağlık konusunda bilgiye çoğunlukla dijital kaynaklar aracılığıyla ulaştıklarını bildirmiştir. Bu çalışmada sağlık profesyonellerinden bilgi alma oranının düşük, eğitim alma isteğinin ise yüksek bulunması, üniversite öğrencilerine yönelik kanıta dayalı eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin güçlendirilmesine gereksinim olduğunu göstermektedir. Genital Hijyen Davranışları Ölçeği toplam puan ortalamasının yüksek bulunması, katılımcıların olumlu genital hijyen davranışları sergilediğini göstermektedir. Bu bulgu, Altıntaş ve ark. (2021) ile Kardeş ve ark. (2024)'ün çalışma sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Bununla birlikte Anormal Bulgu Farkındalığı alt boyutunun diğer alt boyutlara göre daha düşük bulunması, öğrencilerin genital enfeksiyon belirtilerini tanıma ve uygun zamanda sağlık hizmetine başvurma konusunda desteklenmesi gerektiğini göstermektedir. Katılımcıların Menstrüasyon Semptom Ölçeği puan ortalamasının orta düzeyde bulunması, öğrencilerin menstrüasyon döneminde belirli düzeyde fiziksel ve psikolojik semptomlar yaşadığını göstermektedir. Jatal ve Chaudhary (2024) ile Roselan ve ark. (2024) da üniversite öğrencilerinde menstrüel semptomların günlük yaşamı etkileyebilecek düzeyde görülebildiğini bildirmiştir. Araştırmamızın bulguları bu çalışmalarla benzerlik göstermektedir. Araştırmada Genital Hijyen Davranışları Ölçeği ile Menstrüasyon Semptom Ölçeği puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır. Ayrıca yaş ve sınıf düzeyi ile ölçek puanları arasında da anlamlı ilişki bulunmamıştır. Menstrüel semptomların biyolojik, hormonal, psikolojik ve çevresel birçok faktörden etkilenebilen çok

boyutlu bir yapıya sahip olması bu bulguyu açıklayabilir. Bu konuda farklı örneklem gruplarında yürütülecek çalışmaların literatüre katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Çalışmada gelir durumu arttıkça genital hijyen davranışlarının daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Benzer şekilde Kardeş ve ark. (2024), ekonomik durumun menstrüel hijyen yönetimi ve genital hijyen davranışlarını etkileyebilecek faktörlerden biri olduğunu bildirmiştir. Ekonomik olanakların hijyen ürünlerine, sağlık hizmetlerine ve doğru bilgi kaynaklarına erişimi kolaylaştırması bu bulguyu açıklayabilir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin menstrüel sağlık ve genital hijyen konusundaki bilgiyi en sık internet ve sosyal medya aracılığıyla edindiği, sağlık profesyonellerinden eğitim alma oranının ise düşük olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu, dijital platformların sağlık bilgisine erişimde önemli bir rol üstlendiğini, ancak güvenilir bilgi kaynaklarının kullanımının desteklenmesi gerektiğini göstermektedir. Araştırmadan elde edilen bulguların, üniversite öğrencilerine yönelik menstrüel sağlık ve genital hijyen eğitim programlarının planlanmasına ve koruyucu sağlık hizmetlerinin güçlendirilmesine katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir. Bu doğrultuda, üniversite öğrencilerine yönelik menstrüel sağlık ve genital hijyen eğitimlerinin yaşamın farklı dönemlerini kapsayacak şekilde planlanması, sağlık profesyonellerinin eğitim ve danışmanlık rollerinin güçlendirilmesi ve güvenilir dijital eğitim materyallerinin yaygınlaştırılması önerilmektedir. Ayrıca, farklı üniversitelerde ve daha geniş örneklemlerle yürütülecek çok merkezli çalışmaların konuya ilişkin kanıt düzeyinin artırılmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Altıntaş, R. Y., Bakır, S., Gül, İ., Süer, N., & Kavlak, O. (2021). Hemşirelik öğrencilerinde menstruasyon tutumunun genital hijyen davranışlarına etkisi. *Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 15*(3), 568–575.

Bilgen, F. G., & İpekçi, N. N. (2024). Hemşirelik öğrencilerinin doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği dersini alma durumlarına göre menstrual sağlık ve genital hijyen davranışlarının belirlenmesi: Kilis ili örneği. *BANÜ Sağlık Bilimleri ve Araştırmaları Dergisi, 6*(1), 131–139. https://doi.org/10.46413/boneyusbad.1410194

Chesney, M. A., & Tasto, D. L. (1975). The development of the menstrual symptom questionnaire. *Behaviour Research and Therapy, 13*(4), 237–244. https://doi.org/10.1016/0005-7967(75)90028-5

Dağlar, Ö. Ş., Altıntaş, E., & Kaydırak, M. M. (2024). Genç yetişkin kadınlarda genital hijyen davranışlarının menstrual tutum üzerindeki etkisinin yapısal eşitlik modellemesi ile incelenmesi. *Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hemşirelik Dergisi, 6*(2), 157–164.

Gümüşay, M., & Acar, Z. (2024). Nursing students' menstrual experiences and period poverty. *Bingöl Üniversitesi Sağlık Dergisi, 5*(3), 601–610. https://doi.org/10.58605/bingolsaglik.1550846

Güvenç, G., Seven, M., & Akyüz, A. (2014). Menstrüasyon Semptom Ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması. *TAF Preventive Medicine Bulletin, 13*(5), 367–374.

Jatal, M., & Chaudhary, N. (2024). Knowledge, perceptions and practices regarding menstrual hygiene among students. *NPRC Journal of Multidisciplinary Research, 1*(8), 35–49.

Karahan, N. (2017). Genital Hijyen Davranışları Ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. *İstanbul Medical Journal, 18*, 157–162.

Kardeş, G., Hadımlı, A., Akan, A., Akkurt, B., & Saydam, B. K. (2024). Determination of menstrual hygiene management and genital hygiene behaviors of students: A university example from Turkey. *Revista da Escola de Enfermagem da USP, 58*, e20240113.

Özdemir, S., Ortabağ, T., Tosun, B., Özdemir, Ö., & Bebiş, H. (2012). Hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin genital hijyen hakkındaki bilgi düzeylerinin ve davranışlarının değerlendirilmesi. *Gülhane Tıp Dergisi, 54*(2), 120–128.

Roselan, Y. N., Jamani, N. A., Kaderi, M. A., & Zainuddin, N. (2024). Knowledge, attitude and practices on menstrual hygiene management among female students in Pahang public universities. *Journal of Biomedical and Clinical Sciences, 9*(1), 1–9.

Sommer, M., & Sahin, M. (2013). Overcoming the taboo: Advancing the global agenda for menstrual hygiene management for schoolgirls. *American Journal of Public Health, 103*(9), 1556–1559. https://doi.org/10.2105/AJPH.2013.301374

Sommer, M., Hirsch, J. S., Nathanson, C., & Parker, R. G. (2015). Comfortably, safely, and without shame: Defining menstrual hygiene management as a public health issue. *American Journal of Public Health, 105*(7), 1302–1311. https://doi.org/10.2105/AJPH.2014.302525

Türkmen, H., & Karagüzel, E. N. (2021). Gençlerin genital hijyen tutumlarını etkileyen faktörler. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi, 30*(3), 190–199.

World Health Organization. (2014). *Health for the world's adolescents: A second chance in the second decade*. https://www.who.int/publications/i/item/WHO-FWC-MCA-14.05

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **5069**

Travay, Doğum ve Lohusalık Sürecinde Obstetrik Şiddet

Ecem Oruç[1*], Eftelya Demirci[1], Büşra Yolcu[1]

[1]Sakarya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: ecemoruc@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç: Obstetrik şiddet, annenin fiziksel ve psikolojik bütünlüğünü etkileyebilen ve doğum deneyimini olumsuz yönde şekillendirebilen önemli bir durumdur. Travmanın oluşumunda uzun süren doğum eylemi, uygunsuz müdahaleler, yetersiz destek, iletişim eksikliği ve bireysel hassasiyetler etkili olabilmektedir. Bu derleme, obstetrik şiddetin nedenleri, sonuçları ve önlenmesinde ebelik bakımının rolünü ortaya koymak amacıyla hazırlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, obstetrik şiddet ve ilişkili faktörleri ele alan ulusal ve uluslararası literatürün incelenmesine dayalı bir derleme niteliğindedir. Konuya ilişkin güncel çalışmalar taranarak elde edilen veriler bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Obstetrik şiddet yalnızca anneyi değil, aynı zamanda yenidoğanın sağlığını ve anne bebek bağlanmasını da olumsuz etkilemektedir. Travmaya bağlı olarak ağrı, kanama ve enfeksiyon gibi fiziksel komplikasyonların yanı sıra anksiyete, korku, doğum sonrası stres bozukluğu ve annelik rolüne uyumda güçlükler görülebilmektedir. Ayrıca olumsuz doğum deneyimi, kadının sonraki gebeliklere yönelik tutumlarını da etkilemektedir. Travma riskini artıran önemli faktörler arasında yetersiz destek, iletişim eksikliği ve gereksiz müdahaleler yer almaktadır.

Sonuç: Obstetrik şiddetin önlenmesi ve etkilerinin azaltılmasında ebe önemli bir role sahiptir. Kadına sürekli destek sağlanması, güven verici iletişim kurulması, bireyselleştirilmiş bakım sunulması ve kanıta dayalı uygulamaların benimsenmesi travma riskini azaltmaktadır. Ayrıca doğum sonrası dönemde annenin fiziksel ve psikolojik durumunun değerlendirilmesi ve gerekli desteğin sağlanması önemlidir. Bütüncül, kadın merkezli ebelik bakımının güçlendirilmesi, hem anne hem de yenidoğan sağlığının korunmasına ve olumlu doğum deneyimlerinin artırılmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Obstetrik şiddet, travay, travma, ebelik bakımı

ABSTRACT

Aim: Obstetric violence is an important issue that can affect a mother's physical and psychological integrity and negatively shape the childbirth experience. Prolonged labor, inappropriate interventions, inadequate support, communication deficiencies, and individual sensitivities may contribute to the development of trauma. This review was conducted to identify the causes and consequences of obstetric violence and to highlight the role of midwifery care in its prevention.

Materials and Methods: This study is a review based on the examination of national and international literature addressing obstetric violence and related factors. Current studies on the subject were reviewed, and the obtained data were evaluated using a holistic approach.

Results: Obstetric violence negatively affects not only the mother but also neonatal health and mother–infant bonding. In addition to physical complications such as pain, bleeding, and infection, trauma may lead to anxiety, fear, postpartum stress disorder, and difficulties in adapting to the maternal role. Moreover, a negative childbirth experience may influence a woman's attitudes toward future pregnancies. Inadequate support, poor communication, and unnecessary interventions are among the important factors that increase the risk of trauma.

Conclusion: Midwives have an important role in preventing obstetric violence and reducing its effects. Providing continuous support to women, establishing reassuring communication, delivering individualized care, and adopting evidence-based practices can reduce the risk of trauma. It is also important to assess the mother's physical and psychological condition during the postpartum period and provide the necessary support. Strengthening holistic, woman-centered midwifery care can contribute to protecting both maternal and neonatal health and to increasing positive childbirth experiences.

Keywords: Obstetric violence, labor, trauma, midwifery care

1. GİRİŞ

Doğum hizmetinin gerçekleştirildiği travay, doğum ve lohusa (TDL) odaları; doğum eyleminin başladığı andan doğumun gerçekleşmesine ve doğumdan sonraki anne ile yenidoğanın erken izlem ve bakımlarının yapıldığı alandır (Aktaş ve ark, 2019). Kadın bu odalarda doğumunu lohusalık sürecini tamamlar. Doğal doğum, mümkün olduğu kadar az ya da hiç müdahale edilmeden gerçekleştirilen doğumdur. Ancak bu süreçte kadına birçok müdahale uygulanır. Bu süreçte kadına verilen bakım ve eğitim çok önemlidir, kadın psikolojik açıdan fazlasıyla yoğun bir deneyim yaşar bu yüzden verilen bakım ve eğitimin önemi oldukça fazladır. Bu nedenle kadının doğumunu olumlu hatırlaması için gerekli müdahalelerin uygun şekilde gerçekleştirilmesi gerekir (Serçekuş ve ark, 2018). Kadın bu süreçte yapılan uygulamaları şiddet olarak nitelendirebilir. Obstetrik şiddet, doğum ve gebelik bakımında sözel ve fiziksel şiddet uygulanması, kadının özerkliğinin reddedilmesi, gereksiz tıbbi müdahalelerde bulunulması ve ırk veya etnik kökene dayalı ayrımcılığı içeren davranışlar olarak tanımlanır (Işık ve ark., 2023). Bu derlemede obstetrik şiddetin nedenleri, sonuçları ve önlenmesinde ebelik bakımının rolü incelenecektir.

2. TRAVAY SÜRECİNCE YAPILAN MÜDAHALELER

Travay sürecinde kadın birçok müdahaleye maruz kalır. Sık vajinal muayene, endikasyonsuz indüksiyon, erken amniyotomi, sürekli elektrofetal monitörizasyon (EFM) bu uygulamalar arasında yer alır.

2.1. Sık Vajinal Muayene

Servikal açıklık ve doğumun ilerleyişini değerlendirmek amacıyla uygulanır. Fakat bu uygulamanın belirli aralıklar dışında, endikasyon olmaksızın tekrarlanması, bakımın rutin bir parçası gibi gösterilerek tıbbi müdahale altında normalleştirilmesine yol açmaktadır. DSÖ'nün 2018 yılında yayınlamış olduğu pozitif doğum deneyimi için intrapartum bakım rehberine göre düşük riskli gebelerde doğumun ilk evresinde dört saatlik arayla vajinal muayene önerilmiştir (WHO,2018) Vajinal muayene farklı bireyler tarafından ve mahremiyete dikkat edilmeden yapıldığında kadını korkutabilir (Tandoğan ve ark, 2024). Vajinal muayene öncesi bilgilendirilen, mahremiyeti sağlanan ve aynı ebe tarafından yapılan uygulamalarda daha olumlu sonuçlar gözlemlenmiştir (Hassan ve ark., 2012). Ayrıca vajinal muayenenin sert, aceleci

duyarsız ve hasta ile sözel iletişime girmeden yapılması da rahatsızlık hissedilmesine neden olabilir. Şiddet ve cinsel şiddet öyküsü gibi kötü deneyimleri olan kadınların da vajinal muayene sırasında benzer duyguları hissedip posttravmatik stres bozukluğu yaşadığı bildirilmiştir (Swahnberg ve ark., 2011). Sağlık bakımı çerçevesinde önemli yeri olan ebe ve hemşirenin kadın sağlığının korunmasında rolü çok önemlidir. Ebe ve hemşire vajinal muayene öncesinde ve sırasında kadın ile olumlu iletişim kurmalı onu bilgilendirmeli, nazik davranmalı ve onu rahatlatmalıdır. Bu yaklaşımı sergilediklerinde vajinal muayene sırasında yaşanan olumsuz deneyimlerin sayısının azaldığı bildirilmiştir (Güneş ve ark., 2018).

2.2. Endikasyonsuz İndüksiyon (Oksitosin) Kullanımı

Doğum eylemi henüz doğal yollarla başlamamışken, serviksin açılmasını ve kontraksiyonların oluşmasını sağlamak amacıyla çeşitli tıbbi veya mekanik müdahalelerin uygulanmasına doğum indüksiyonu adı verilir (Bay ve ark., 2020). Doğum sürecinin hızlandırma gerekçesiyle rutin olarak uygulanması tıbbileşmenin bir göstergesidir. Doğumun süresini kısaltmak ve süreci kontrol altında tutmayı amaçlayan bu uygulama bazen iyi sonuçlar vermez. Gereksiz oksitosin kullanımı, kontraksiyonların şiddetini ve sıklığını arttırmakta ve gebenin daha fazla ağrı hissetmesine neden olmaktadır (Gerey ve ark., 2024). Bu durumla birlikte fetal distres gerçekleşebilir (Gerey ve ark., 2024). Fetal distres, bebeğin uterus içinde yeterli oksijen alamadığı durumda verdiği fizyolojik tepkileri ifade eder (Mihmanlı, 2021). Bu durumla karşılaşıldığında ilk yapılacak girişimler oksitosini durdurmak, anneye sol lateral pozisyon vermek, oksijen desteği sağlamak ve IV sıvı desteği sağlamaktır ayrıca fetal kalp atımı takibi sürekli yapılmalıdır (Gerey ve ark.,2024). Bütün bu girişimleri yaparken anne bilgilendirilmelidir çünkü sağlık ekibi hızlıca müdahale ederken anne daha fazla strese girip telaş yapabilir.

2.3. Erken Amniyotomi (Amniyotik Zarın Açılması)

Amniyotomi, doğum eylemini başlatmak, süresini kısaltmak veya mekonyum kontrolü amacıyla yapılan bir işlemdir (Karakoç ve ark., 2020). Amniyotominin, doğum süresine etkisini inceleyen araştırmalardan bazılarında doğum süresine etkisinin olmadığı (Karacam ve ark., 2017; De Vivo ve ark., 2020), bazısında ise doğum eyleminin süresini kısalttığı (Ingvarsson ve ark., 2020) bildirilmiştir. Fetüsün durumuyla ilgili çalışmalar, erken amniyotomi ile kaput suksedenum, kafatası kemiği hizasızlığı arasında ilişki olduğunu bildirmektedir. Ayrıca amniyotomi doğumun

erken dönemlerinde ve prezente olan kısmın angaje olmadığı durumlarda kord prolapsusu riski nedeniyle önerilmemektedir (Ekin ve ark., 2024). Kord prolapsusu fetüse giden kan ve oksijen gidişini engeller. Sürekli kord sıkışması gerçekleştiği durumda uteroplesental yetmezlik ile birlikte fetüse giden oksijen azalır (Ya Ju Jia ve ark., 2023), fetal hipoksi gelişir ve fetal kalp hızında değişiklikler meydana gelir. Fetüste ani bradikardi ve değişken deselerasyonlar görülmeye başlar. Amniyotik mayide mekonyum bulunması fetal distrese işaret eder ve acilen sezaryene gidilmesi gereken durumlardan biridir (Şaraldı ve ark.,2023).

2.4. Sürekli EFM

Doğum süreci boyunca fetusun kalp atım hızını ve uterus kasılmalarını sürekli olarak takip eden bu yöntem, intrapartum dönemde fetüsün sağlık durumunu değerlendirmek amacıyla kullanılır. Aynı zamanda fetal hipoksi, asidoz ve asfiksi gibi yenidoğan ölümlerine yol açabilecek ciddi durumların erken dönemde saptanmasına yardımcı olur (Turan ve ark, 2024). Ancak günümüzde bu uygulamanın düşük riski gebeliklerde her zaman gerekli olmamasına rağmen rutin şekilde uygulandığı görülmektedir. Kadınların deneyimleri açısından değerlendirildiğinde, sürekli EFM'nin belirgin etkileri olduğu görülmektedir. Sürekli monitörizasyon, kadının hareket özgürlüğünü kısıtlayarak doğum sürecine aktif katılımını azaltabilmekte; kontrol algısını zayıflatmakta ve bazı durumlarda kadının kendisini "nesneleştirilmiş" gibi hissetmesine neden olabilmektedir (Murray ve ark, 2024). Bu noktada sürekli EFM uygulaması obstetrik şiddet açısından değerlendirme konusu olmaktadır. Bu bağlamda EFM, yalnızca bir izleme yöntemi olmanın ötesine geçerek müdahaleleri başlatan bir araç haline gelebilmektedir. Klinik pratikte sağlık profesyonelleri daha güvende hissetmek amacıyla sürekli EFM kullanımını tercih etmektedir. Bu yaklaşım ise kanıta dayalı uygulamalardan ziyade, "defansif tıp" anlayışının bir yansıması olarak değerlendirilmektedir (Roth ve ark, 2023).

3. DOĞUMUN İKİNCİ EVRESİNDE YAPILAN MÜDAHALELER

Endikasyonsuz epizyotomi, gereğinden fazla kristaller manevrası, endikasyonsuz forseps ya da vakum uygulaması , annenin hareketinin kısıtlanması, sözel şiddet ve elektif sezaryen doğumun ikinci evresindeki uygulamalar arasında yer alır.

3.1. Endikasyonsuz Epizyotomi

Epizyotomi, vajinal doğum sırasında annenin perine bölgesine kontrollü bir şekilde cerrahi bir kesi yapılmasını içeren işlemdir. Bu uygulamanın temel amacı doğumun güvenli ve kontrollü geçmesini sağlamak ve ciddi perineal yırtıkları önlemek ve doğum sürecini hızlandırmaktır (Daniel ve ark., 2025) Epizyotomi yalnızca hızlı doğum gerekliliği, oksiput posterior prezentasyon , perine kaslarının aşırı gerilmesinden kaynaklı uzayan yanlış yırtıkları önlemek ve fetal distres varlığında , omuz distozisi geliştiğinde , makrozomik fetüs varlığında doğumu kolaylaştırmak amacıyla uygulanabilmektedir (Daniel ve ark., 2025) Rızasız ve zorlayıcı bir şekilde uygulanan epizyotomi, kadının bedenine zorla müdahale edilme şekli ve iletişim eksikliği, etik sorunları gündeme getirirken obstetrik şiddetin görünür bir biçimi olarak değerlendirilir. Epizyotomi kadının kontrolü dışında gereksiz müdahale olarak gerçekleşmesi kadının sağlık hizmetlerine olan güvenini sarsar bir dahaki doğumunda stres, korku ve kaygı bozukluğu, doğum anında duygusal tatminsizlik yapabilir. Ayrıca epizyotomi açılması doğum sonrasında cinsel yaşamı ve tatminsizliği etkileyebilir. Disparoni, perineal ağrı, perinede hematom, hemoraji ve pelvik taban disfonksiyonu gibi kötü sonuçlar gelişebilir. Ayrıca epizyotomi uygulanan kadın perine hijyenine dikkat etmezse enfeksiyon kaynaklı olarak kötü obstetrik durumlar ile de karşılaşabilir (Aktuna ve ark.,2019)

Endikasyonsuz epizyotomi riskini göz önünde bulundurarak, Obstetrik ve Jinekoloji Federasyonu (FIGO) 2017'de bu uygulamanın , yalnızca perineal yırtılma riski olan vajinal doğum veya fetüsün acil doğurtulmasının gerektiği sınırlı durumlarda kullanılmasını önermiştir. Kraliyet Obstetrisyenler ve Jinekologlar Koleji (RCOG) de operatif vajinal doğumda mediolateral epizyotomi kullanımının değerlendirilmesini önermektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) rutin epizyotomi yapılmasını önermemekte ve sıklığının %10'un üzerine çıkmaması gerektiğini belirmektedir (WHO ,2018). On yıl önce, Avrupa'da, özellikle İsveç'te epizyotomi sıklığı %9.7 (Rockner ve Ark.1999) Birleşik Krallık'ta ise %12 – 15 (Goueslard ve ark.,2018) ayrıca, gelişmiş ülkelerde epizyotomi sıklığı hala WHO önerisinin üzerinde olduğu ölçülmüştür. 2022'de, Amerika'da epizyotomi oranı 2012'de %67'den %4.6'ya kadar gerilemiştir. Fransa'da ise epizyotomi oranı 2007'de yaklaşık %26.7'den 2014'te %19.9'a düşmüştür (Goueslard ve ark.,2018). Türkiye gibi gelişmekte olan ülkelerde, doğumda epizyotomi oranı %52'ye kadar

ulaşmaktadır; bu oranların %93.3'ü primipar kadınlarda ve %30.2'si multipar kadınlarda görülmektedir (Kartal ve ark.,2017). Diğer gelişmekte olan ülkelerde de, tüm vajinal doğumlarda epizyotomi çok yüksek bir yaygınlık göstererek liberal bir epizyotomi kullanımı sergilemektedir. Hindistan'da %63.4 (woldegorgis ve ark.,2022) , Umman'da %66 (Woldegorgis ve ark.,2022) , Kamboçya'da %94.5 (Woldegorgis ve ark.,2022) ve Tayvan'da %100 (Goueslard ve ark.,2018) ile en yüksek oranlar rapor edilmiştir. Endonezya'da epizyotomi sıklığına dair veriler sınırlı olmakla birlikte, 2022'de Endonezya'da yapılan bir çalışmada kadınların %33'ü (Goueslard ve ark.,2018) epizyotomi geçirmiştir (Kilci ve ark.,2020)

Çalışmalara göre epizyotomi oranı Dünyada ooldukça yüksek bir boyutta seyretmektedir. Bu oranları azaltmak, obstetrik şiddetin önlenmesi ve kadın merkezli doğum bakımının güçlendirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Sonuç olarak epizyotomi tıbbi gereklilik sınırında tutulduğunda kadının doğum sürecini, güvenli doğumu ve kadının benlik duygusunu güçlendirir (NA ve ark., 2024)

3.2. Gereğinden Fazla Kristaller Manevrası

Kristaller Manevrası, doğumun 2. evresinde bebeğin doğum kanalında ilerlemesini hızlandırmak amacıyla uterusun fundusuna el veya kol ile basınç uygulaması prensibine dayanır (Şimşek ve Demirci, 2023) Tarihsel geçmişe bakıldığında bazı durumlarda kullanılan bir yöntem iken günümüz tıbbında güvenliği ve etkinliği açısından tartışma konusu yaratan bir uygulamadır. Uygulamanın kontrolsüz ve gereksiz şekilde yapılması anne ve bebek sağlığı açısından riskler oluşturabilir (Sulak ve Koç, 2026) Uygulama insidansı oldukça fazla olan bir uygulamadır. Yapılan bir çalışmada doğum eylemindeki kadınların %34.2'sine kristaller manevrası uygulandığı (Mena-Tudela ve ark., 2020), diğer çalışmada ise kadınların %18.8'ine itme sırasında abdominal basınç uygulandığı saptanmıştır (Martínez-Galiano ve ark., 2021) Sıklıkla uygulanmasının yanı sıra fundal basınç kullanımını destekleyecek yeterli kanıt olmadığı bildirilmiştir (Hofmeyr ve ark., 2017) DSÖ, doğum eyleminin ikinci evresinde doğumu kolaylaştırmak için manuel fundal Basınç uygulanmasının kullanımını önermemektedir (WHO, 2018) Bu nedenle modern obstetrik uygulamalarda kadına saygı ve güvenliği ön planda tutmak amacıyla dikkatle ele alınması gereken bir müdahale olarak kabul edilmektedir.

3.3. Endikasyonsuz Forseps/Vakum Uygulaması

Forseps bebeğin başının her iki taraftan kontrollü bir şekilde kavranarak bebeğin doğum kanalından kolay bir şekilde çıkarılmasını amaçlar. Vakum ise bebeğin başına yerleştirilen vakum başlığı ile negatif basınç oluşturarak bebeği doğum kanalından çıkarma prensibine dayanır (Karakuş ve ark., 2014). Forseps kullanımının maternal zararının vakuma göre daha fazla olduğu bildirilmiştir (Gaur ve ark., 2025). Forseps kullanımı ciddi perineal travmalara neden olabilir. Kanıt düzeyleri incelendiğinde vajinal doğumun gerçekleşmesinde vakuma göre forsepsin daha yüksek oranda etkili olduğu görülmektedir (Turan ve Yılmaz, 2019) Ayrıca forseps ile doğum sezaryene oranla daha az komplike ve daha az invaziv bir işlemdir (Evanson ve Riggs, 2022) Vakum uygulamasında ise fetüse yönelik komplikasyon daha sık görülmektedir. Fetüs başında ödem ve şişlik ile seyreden kaput suksedenum, fetüs kafatasındaki kemikler ile periost arasında kan birikmesi ile seyreden sefal hematom ve kafa derisi altında yaygın kanama ile en ciddi komplikasyonlardan olan subgaleal kanama görülebilir. Vakumun yanlış yerleştirilmesi ve uzun süreli uygulama metarnal vajinal komplikasyonlara neden olabilir. Bu nedenle doğumda uygulanan bu müdahaleler gereksiz ve yanlış şekilde uygulanmamalıdır (Smith ve Lee, 2023) Doğum sürecinde ebeler metarnal ve fetal sağlığı korumak için gerekli ebelik bakım ve rollerini yerine getirmelidir. Doğum sırasında ki temel amaç en az müdahale ile doğumun doğal seyrini bozmamaktadır. Bir ebe doğum sürecindeki olası komplikasyonları iyi değerlendirmelidir. Doğum sırasındaki komplikasyonlarda ise doğru karar ile doğru müdahaleleri uygulamalıdır. Forseps ve vakum kullanmadan anne bilgilendirilmeli ve onamı alınmalıdır. Eylemdeki müdahaleler de fetüs ve metarnal sağlık en üst düzeyde tutulmalıdır ve anneye gerekli emesyonel destek verilmelidir.

3.4. Annenin Hareketinin Kısıtlanması

Dünyada yüzyıllar boyunca kadınların doğum sürecinde dikey pozisyonların türlerini kullandığı ve doğumda farklı pozisyonları denemek için sıklıkla desteklendiği görülmektedir. Fakat günümüzde doğum sürecinde kadınlar semi fowler litotomi denilen tek bir pozisyonda doğum yapmaya zorlanmaktadır. Bu durum kadının konforunu ve doğum deneyiminin olumsuz şekilde etkilenmesine ve kadının tercihinin göz ardı edilmesine neden olur. Sağlık profesyonellerinin semifowler litotomi pozisyonunu tercih etmelerindeki sebepler; doğum manevralarını, bebeğin

başına uygulanan forseps ve vakum uygulamalarını, kristaller manevrası ve epizyotomiyi daha kolay şekilde uygulamak, doğum sırasında görüş açısını daha kolay hâle getirmektir (Özçalkap, 2022) Doğumun anne ve bebek açısından daha sağlıklı gerçekleşmesi için annenin kendini en rahat hissettiği doğum pozisyonunu seçmesi desteklenmelidir. Kadının fizyolojisine bakıldığında litotomi pozisyonu ile yerçekiminin itici gücünden faydalanamaz (Fu ve ark., 2023). Uzun süre yatar pozisyonda ve bacakların her iki yanda asılı olarak kalması uterusa giden kan akımını azaltarak uteroplasental kan akımı etkileyebilir. Ayrıca bu pozisyonda dik pozisyona göre kadın ıkınması ve nefes kontrolü daha az olur bu nedenle pelvik açıklık daha uzun sürede artabilir. Bu durum kadının daha uzun süre boyunca ağrı hissetmesine neden olabilir (Aydın, 2018; Üst Taşğın, 2023). Doğumda hareketlilik ve dik pozisyonlar benimsenmeli, kadınların doğum deneyimine pozitif etkide bulunulmalı, fetal ve metarnal sağlık desteklenmeli, kadına rahat hissettiği ve doğumu kolay bir şekilde yapacağı pozisyonu seçme hakkı verilmelidir. Kadınlar alternatif doğum pozisyonları hakkında bilgilendirilmelidir (WHO,2020) Ebeler kadınların isteklerine saygı duymalı onları dinlemeli, bilgilendirmeli ve desteklemelidir .

3.5. Sözel Şiddet

Ebeler, kadınların doğum sürecindeki deneyimlerini şekillendirmede önemli bir rol üstlenmektedir (Jolivet ve ark., 2021). ICM, ebelik felsefesini adalet ,eşitlik ve insan onuruna saygı temelinde kadınların insan, üreme ve cinsel sağlık haklarını teşvik etmeyi, korumayı ve desteklemeyi amaçladığına vurgulamaktadır (ICM, 2014). Kadınlar doğumda kötü muamele görmeden, saygılı bakım çerçevesinde etik anlayışları uyarak güvenli ve destekleyici bir bakım görmeye ihtiyaç duymaktadır. Ebeler kadınları ihtiyaç duyduklarında soru sormaları, görüşlerini ve korkularını belirtmeleri, kendi bakım süreci ile ilgili karar alması konusunda desteklemelidir. Kadına uygulanacak olan tüm müdahaleler için kadını bilgilendirmeli ve onamını almalıdır. Kadının izin vermediği herhangi bir müdahaleyi asla gerçekleştirmemeli ve zorla müdahale etmemelidir. Kadına doğum sürecinde , doğum anında ve doğum sonrasında herhangi bir sözlü şiddet, aşağılama ,küçük görme davranışlarını uygulamamalıdır. 2023 yılında yapılan bir çalışmada katılımcıların % 7'si şiddet gördüğünü bildirmiştir (Perrotte ve ark.,2020). Türkiye'de yapılan bir çalışmada ise bu oran %44,4 olarak rapor edilmiştir (Aşcı ve Bal, 2023). Bu farklılığın, söz konusu çalışmada fiziksel şiddetin daha geniş bir tanımla ele alınmasından

(örneğin, ağrı kesici uygulamasının reddi, anestezisiz epizyotomi gibi dolaylı uygulamaların dahil edilmesi) kaynaklandığı düşünülmektedir (Aşcı ve Bal, 2023). Bir sistematik derlemede ise fiziksel şiddete maruz kalma oranı Etiyopya'da %32.9, Amerika Birleşik Devletleri'nde %1.3, Nijerya'da %16.0, Polonya'da %1.3, Hindistan'da %7.6 ve Pakistan'da %15 olarak rapor edilmiştir (Kaban ve Ay, 2025). Saygılı, destekleyici ve anlayışlı bir iletişim, doğum sürecinin iyi geçmesi için çok önemli bir yere sahiptir. Bu nedenle sağlık çalışanlarının özellikle gebelerle bire bir iletişim kuran ebelerin etik kurallara uyarak bakım vermesi gereklidir.

3.6. Elektif Sezaryen

Doğum eylemi yaşamın içinde fizyolojik bir süreçtir. Sezaryen uygulaması doğumda acil ve gerekli durumlarda annenin bilgilendirilmiş onamı alınarak gerçekleştirilen cerrahi bir müdahaledir (Duman ve ark. ,2023) Preeklemsi- eklemsi, distosi, uterus rüptürü, şiddetli kanama, malpozisyon, malprezentasyon, baş-pelvis uyuşmazlığı, kordon sarkması, fetal distres, plasenta previa gibi ciddi fetal ve metarnal sağlığı tehdit durumlarında sezaryen endikasyonu oluşmaktadır (Bülbül, M. ,2021) Bu gibi durumlarda vajinal doğumu beklemek ciddi komplikasyonlara neden olabilir. Ancak sezaryen bu gibi durumlarda hayat kurtarıcı bir cerrahi operasyondur. Fakat son yıllarda insidansı oldukça fazla durumdadır (Duman ve ark. ,2023). Sezaryen doğum bazı komplikasyon riskleri taşımaktadır. Sezaryen sonrasında veya sırasında kanama riski bulunmaktadır. Bunun yanı sıra enfeksiyon, idrar yolu yaralanmaları, bağırsak hasarı, anesteziye bağlı komplikasyonlar görülebilir. Sezaryen doğumda vajinal doğuma göre ağrı, geç iyileşme ve hastanede daha uzun süre kalma gibi sorunlar görülebilmektedir (Erenel ve Aksu, 2017). Sonuç olarak sezayen doğum bazı durumlarda kullanılması gerekli ve etkili bir yöntemdir. Ancak doğumun spontan ve müdahalesiz şekilde gerçekleşmesi için ebelerin gebelere sezayen ve vajinal doğum hakkında bilgi vermeleri, sağlıklı olanın vajinal doğum olduğunu aktarmaları gerekmektedir (Eser, ve ark., 2021).

4. LOHUSALIK SÜRECİNDE YAPILAN MÜDAHALELER

Uterus masajı, gereğinden fazla yapılan kanama kontrolü, mahremiyete önem gösterilmemesi, yeterli ve gerekli eğitimlerin verilmemesi lohusalık sürecindeki uygulamalar arasında yer alır.

4.1. Uterus Masajı

Doğum sonrasında uterus eski boyutuna dönmek zorundadır. Bu nedenle doğumdan hemen sonra ve lohusalığın ilk saatlerinde ebe uterusu dışarıdan uyararak kasılmasına ve toparlanmasına yardım eder. Doğumdan sonra uterus plasentanın çıkması ile birlikte orta hatta umbilikus ile simfisiz pubis arasında veya umbilikus seviyesinde portakal büyüklüğünde, kontrakte, yaklaşık 1000 gram ağırlığında ve sert bir şekilde hissedilmelidir (WHO, 2018) Doğum son dönemde inovasyon süreci ve uterusta oluşan değişimler ebe tarafından dikkatli bir şekilde izlenmelidir. Çünkü doğum sonrası dönemde paspartum hemoraji riski yüksektir (HSGM, 2023) Ebe bu uygulamayı yaparken anneyi bilgilendirmeli, iznini almalı nazik ve kontrollü bir şekilde uygulamayı gerçekleştirmelidir aksi halde uygulama şiddet olarak algılanabilir.

4.2. Gereğinden Fazla Yapılan Kanama Kontrolü

Pospartum dönemde yapılan vajinal muayeneler annenin sağlığını değerlendirmek amacıyla gereklidir (ICM, 2014) Ancak vajinal muayenelerin sıklığı, uygulama biçimi, mahremiyete özen gösterilmesi gibi konular ele alındığında bakımın niteliği değişebilir. Vajinal muayenenin anne bilgilendirilmeden ve onamı alınmadan yapılması, çok sık aralıklarla ve kadının ağrı çekmesine neden olacak şekilde sert bir şekilde uygulanması, uygulanırken kadının mahremiyetine özen gösterilmemesi daha sonraki uygulamalarda sağlık çalışanına güvensizlik ve kadında değersizlik hissi yaratabilmektedir (Erkek ve Özer, 2020) Bu durum uygulamanın obstetrik bir şiddet olarak algılanmasına neden olur.

4.3. Yeterli ve Gerekli Eğitimlerin Verilmemesi

Lohusalık dönemi annenin doğum sonrasında en hassas olduğu psikolojik ve fiziksel olarak iyileşme dönemini kapsar (WHO, 2013). Bu dönemde anneye verilmesi gereken bütün eğitimler verilmelidir, annenin soruları cevaplanmalıdır, mahremiyetine özen gösterilmelidir, empatik ve saygılı bir bakım verilmelidir. Lohusalık sürecinde obstetrik şiddet sadece anneyi değil bebeği de etkilemeketdir. Herhangi bir tıbbi gerekçe olmadan anne ve bebeği birbirinden ayrılması, ten tene temasın geciktirilmesi, bebekte bağlanma problemlerine, stres seviyesinin artmasına ve güven duygusunun azalmasına yol açabilir (Tandoğan ve ark., 2022). Anneye gerekli emzirme eğitimi verilmediğinde hem anne kendini bu konuda yetersiz hissedebilir hem de bebek anne

sütünü alamayabilir. Bu durum bebekte gelişimsel problemlere neden olabilir. (Özkan ve ark., 2019). Bebeğin gerekli sağlık taramaları ve uygulamaları yapılırken (aşı, tapuk kanı alımı, damar yolu gibi invazi işlemler ve rutin bakım gibi) işlemler anneye açıklamalı ve gerekli onamlar alınmalıdır. Pospartum dönemde anne ve bebek sağlığı için etik kurallara uyularak saygılı bir yaklaşım çerçevesinde bakım verilmesi kadının öz yeterliliğinin güçlendirilmesi açısından oldukça önemlidir.

5. SONUÇ

Obstetrik şiddet, gebelik, doğum ve lohusalık süreçlerinde kadınların fiziksel, psikolojik ve duygusal bütünlüğünü tehdit eden, çoğu zaman normalleştirilen ancak ciddi sonuçlara yol açabilen önemli bir halk sağlığı sorunudur. Bu derleme, kadınların doğum deneyimlerini olumsuz etkileyen uygulamaların yaygınlığını ve sonuçlarını ortaya koymaktadır. Mevcut bulgular, obstetrik şiddetin yalnızca bireysel bir sorun değil; aynı zamanda sağlık sistemi, bakım kültürü ve toplumsal normlarla ilişkili yapısal bir problem olduğunu göstermektedir. Obstetrik şiddetin önlenebilmesi için kadın merkezli bakım anlayışının benimsenmesi, sağlık profesyonellerinin iletişim becerilerinin güçlendirilmesi ve etik ilkelere dayalı hizmet sunumunun yaygınlaştırılması büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, kadınların hakları konusunda bilinçlendirilmesi ve doğum süreçlerine aktif katılımlarının desteklenmesi gerekmektedir. Kurumsal düzeyde ise politika geliştirme, denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi ve standart bakım protokollerinin uygulanması obstetrik şiddetin azaltılmasında büyük rol oynamaktadır. Sonuç olarak, obstetrik şiddetin görünür kılınması ve önlenmesine yönelik çok yönlü stratejilerin geliştirilmesi, hem anne hem de yenidoğan sağlığının iyileştirilmesine katkı sağlayacaktır. Bu bağlamda, gelecekte yapılacak çalışmaların özellikle müdahale programlarının etkinliğini değerlendirmeye ve kanıta dayalı uygulamaları güçlendirmeye odaklanması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Aktaş, S., & Can, H. Ö. (2019). Doğum merkezleri: Kanada izlenimleri. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 8(4), 474–480.

Aktuna En, Aydın Ateş, N., & Ayar Kocatürk, A. (2019). Vajinal doğum eyleminde perineal travmanın önlenmesinde yaklaşımlar. Sakarya Üniversitesi Bütünsel Sağlık Dergisi, 2(2), 38–45.

Alrida, N. A., Ababneh, A., Al-Sharif, K., Arabiat, D., Alshraidah, J., & Al-Zu'bi, B. (2024). A systematic review of the use of routine versus selective episiotomy for vaginal birth. Cureus, 16(7), e65865. https://doi.org/10.7759/Cureus.65865

Aşcı, Ö., & Bal, M. D. (2023). The prevalence of obstetric violence experienced by women during childbirth care and its associated factors in Türkiye: A cross-sectional study. Midwifery, 124, 103766.

Aydın, K. (2018). Annelerin ve doğumhane çalışanlarının doğum pozisyonları ve perine travması ile ilişkili görüşleri [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.

Bay, F., & Bulut, Ö. Ü. (2020). Doğum indüksiyonu: Maternal, fetal-neonatal etkileri, ebenin rolü. KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 1(1), 4–14.

Bülbül, M. (2021). Primer sezaryen doğum oranını etkileyen faktörler. Journal of Uludağ University Medical Faculty, 47(1), 111–115.

Daniel, B. L., Geronimo, B. B., Callado, G. Y., & Santana, E. F. M. (2025). Episiotomy restricted to foetal indications and occurrence of severe perineal tears: Systematic review and meta-analysis of randomised clinical trials. Gynecology and Obstetrics Clinical Medicine, 5(4).

De Vivo, V., Carbone, L., Saccone, G., Magoga, G., De Vivo, G., Locci, M., & Berghella, V. (2020). Early amniotomy after cervical ripening for induction of labor: A systematic review and meta-analysis of randomized controlled trials. American Journal of Obstetrics and Gynecology, 222(4), 320–329.

Duman, F. N., & Gölbaşı, Z. (2023). Artan sezaryen doğum oranının anne-bebek sağlığı üzerine etkileri ve sezaryen doğumların azaltılmasına yönelik stratejiler. TJFMPC, 17(1), 188–194. https://doi.org/10.21763/TJFMPc.1188235

Dünya Sağlık Örgütü. (2013). WHO recommendations on postnatal care of the mother and newborn. World Health Organization.

Ekin, P., & Karaçam, Z. (2024). Ebelerin amniyotomi ile ilgili görüş ve uygulamaları: Nitel bir çalışma. Black Sea Journal of Health Science, 7(4), 140–148.

Erenel, A. Ş., & Aksu, S. P. (2017). Sezaryen sonrası vajinal doğum: Neden ve hangi koşullarda? Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 6(3), 235–242.

Erkek, Z. Y., & Özer, S. (2020). Doğum sürecinde yapılan vajinal muayeneye ilişkin annelerin görüşleri. Journal of Anatolia Nursing and Health Sciences, 23(1), 9–16.

Eser, A., Yılmaz Esencan, T., & Keskin, S. (2021). Sezaryen sonrası vajinal doğum isteği bulunan gebelerde doğum şekli ile doğum korkusu arasındaki ilişkinin incelenmesi. Online Türk Sağlık Bilimleri Dergisi, 6(3), 419–425.

Eylülşimşek, H. N., & Demirci, H. (2023). Obstetrik şiddet perspektifinden intrapartum bakımda kanıta dayalı uygulamalar. KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(2), 122–138.

Evanson, S. M., & Riggs, J. (2022). Forceps delivery.

Fu, L., Huang, J., Li, D., Wang, H., Xing, L., Wei, T., Hou, R., & Lu, H. (2023). Effects of using sitting position versus lithotomy position during the second stage of labour on maternal and neonatal outcomes and the childbirth experience of Chinese women: A prospective cohort study. Healthcare, 11(22), 2996.

Gaur, R., Thakur, K., & Kaur, N. (2025). Efficacy of obstetrics forceps and vacuum extractor to assist during vaginal delivery: Systematic review and meta-analysis. Revista Brasileira de Ginecologia e Obstetrícia, 47, e-RBGO67.

Gerey, S., Türkmen, H., & Palas Karaca, P. (2024). İntrauterin resüsitasyon manevraları ve yönetimi. Balıkesir Medical Journal, 8(2), 107–115.

Goueslard, K., Cottenet, J., Roussot, A., Clesse, C., Sagot, P., & Quantin, C. (2018). How did episiotomy rates change from 2007 to 2014? Population-based study in France. BMC Pregnancy and Childbirth, 18(1), 208.

Güneş, G., & Karaçam, Z. (2018). Doğum sonu dönemdeki kadınların vajinal muayene deneyimleri: Nitel bir araştırma. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi, 11(2), 87–95.

Hassan, S. J., Sundby, J., Husseini, A., & Bjertness, E. (2012). The paradox of vaginal examination practice during normal childbirth: Palestinian women's feelings, opinions, knowledge and experiences. Reproductive Health, 9, 16.

Hofmeyr, G. J., Vogel, J. P., Cuthbert, A., & Singata, M. (2017). Fundal pressure during the second stage of labour. Cochrane Database of Systematic Reviews, 3(3), CD006067.

Ingvarsson, S., Schildmeijer, K., & Oscarsson, M. (2020). Swedish midwives' experiences and views of amniotomy: An interview study. Midwifery, 91, 102840.

International Confederation of Midwives. (2014). International code of ethics for midwives.

International Confederation of Midwives. (2014). Philosophy and model of midwifery care.

Işık, B., & Nazik, E. (2023). Obstetrik şiddet ve ebe/hemşirelerin sorumlulukları. Avrasya Sağlık Bilimleri Dergisi, 6(3), 109–115.

Jia, Y. J., Ghi, T., Pereira, S., Perez-Bonfils, A. G., & Chandraharan, E. (2023). Pathophysiological interpretation of fetal heart rate tracings in clinical practice. American Journal of Obstetrics and Gynecology, 228(6), 622–644.

Jolivet, R. R., Gausman, J., Kapoor, N., Langer, A., Sharma, J., & Semrau, K. E. (2021). Operationalizing respectful maternity care at the healthcare provider level: A systematic scoping review. Reproductive Health, 18, 1–15.

Kaban, H. U., & Ay, F. (2025). Şiddet mi, müdahale mi? Türkiye'de kadınların doğum sırasında algıladıkları obstetrik şiddet göstergeleri. Sağlık ve Yaşam Bilimleri Dergisi, 7(3), 175–183.

Karaçam, Z., Kurnaz, D., & Güneş, G. (2017). Evaluating the content and quality of intrapartum care in vaginal births: An example of a state hospital. Turkish Journal of Obstetrics and Gynecology, 14(2), 10–17.

Karakoç, H., Eriç, J., & Uçtu, A. K. (2020). Amniyotominin eylem süresi ve anne-fetal sonuçları üzerine etkisi: Retrospektif analiz. Acta Medica Nicomedia, 3(1), 10–14.

Karakuş, R., Anğın, D., Temizkan, O., Polat, M., Şanverdi, İ., Karakuş, S., & Ekinci, F. (2014). Vakum ile operatif vajinal doğumun perinatal etkileri. Şişli Etfal Hastanesi Tıp Bülteni, 48(3), 192–197.

Kartal, B., Kızılırmak, A., Calpbinici, P., & Demir, G. (2017). Retrospective analysis of episiotomy prevalence. Journal of the Turkish German Gynecological Association, 18(4), 190–194.

Kilci, Ş., Bozkurt Demirel, Ö., & Saruhan, A. (2020). Bir kadın hakkı ihlali: Obstetrik şiddet. Arşiv Kaynak Tarama Dergisi/Archives Medical Review Journal, 29(2), 122–128.

Martínez-Galiano, J. M., Martinez-Vazquez, S., Rodríguez-Almagro, J., & Hernández-Martinez, A. (2021). The magnitude of the problem of obstetric violence and its associated factors: A cross-sectional study. Women and Birth, 34(5), e526–e536. https://doi.org/10.1016/j.wombi.2020.10.002

Mena-Tudela, D., Iglesias-Casás, S., González-Chordá, V. M., Cervera-Gasch, Á., Andreu-Pejó, L., & Valero-Chilleron, M. J. (2020). Obstetric violence in Spain (Part II): Interventionism and medicalization during birth. International Journal of Environmental Research and Public Health, 18(1), 199.

Mihmanlı, V. (2021). Kadın hastalıkları ve doğum. Öğrenci, 15.

Murray, S., Fox, D. J., Coddington, R. L., & Scarf, V. L. (2024). How does the use of continuous electronic fetal monitoring influence women's experiences of labour? A systematic integrative review of the literature from high-income countries. Women and Birth, 37(4), 101619.

Özçalkap, N. (2022). Ebe ve hemşirelere obstetrik şiddeti önlemeye yönelik verilen eğitim programının etkinliği: Ebe, hemşire ve bakım alan kadınların sonuçları [Doktora tezi, İnönü Üniversitesi].

Özkan, S. A., Bozkurt, A. M., Korkmaz, B., Yılmaz, G., & Küçükkelepçe, D. Ş. (2019). Postpartum birinci ayda depresyon ve emzirme özyeterliliği arasındaki ilişki. Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi, 6(1), 28–35.

Perrotte, V., Chaudhary, A., & Goodman, A. (2020). “At least your baby is healthy”: Obstetric violence or disrespect and abuse in childbirth occurrence worldwide—A literature review. Open Journal of Obstetrics and Gynecology, 10(11), 1544.

Röckner, G., & Fianu-Jonasson, A. (1999). Changed pattern in the use of episiotomy in Sweden. BJOG: An International Journal of Obstetrics & Gynaecology, 106, 95–101.

Sağlığı, H., & Müdürlüğü, G. (2023). Doğum sonu bakım yönetim rehberi.

Serçekuş Ak, P., Vardar, O., & Özkan, S. (2018). Anne dostu hastanelerin yaygınlaşması Türkiye için neden önemlidir? Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 1(1), 25–29.

Smith, J., & Lee, K. (2023). Head injuries related to birth trauma in low birthweight neonates during vacuum extraction.

Sulak, A., & Koç, E. (2026). Doğumun görünmeyen yüzü: Obstetrik şiddet. Sağlık Profesyonelleri Araştırma Dergisi, 2026, 23–33.

Swahnberg, K., Wijma, B., & Siwe, K. (2011). Strong discomfort during vaginal examination: Why consider a history of abuse. European Journal of Obstetrics & Gynecology and Reproductive Biology, 157(2), 200–205.

Şaraldı, H. B., Ekin, P., & Karaçam, Z. (2023). Doğumda indüksiyon uygulanma durumunun acil sezaryen doğuma etkisi. Karya Journal of Health Science, 4(3), 192–198.

Tandoğan, Ö., Kaya, T., & Hotun Şahin, N. (2024). Doğum eyleminde kadınların vajinal muayene deneyimleri. Fenerbahçe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(1), 24–37.

Tandoğan, Ö., Kaydırak, M. M., & Apaydın, Ş. (2022). Lohusaların emzirme deneyimleri: Nitel bir çalışma. Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 8(3), 157–168.

Turan, A., Kocatürk, A., Özdemir, İ., & Topaloğlu, S. (2024). Elektronik fetal monitörizasyon sırasında ebelerin bilgi, beceri ve uygulamaları: Nitel bir çalışma. Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 17(2), 167–178.

Turan, A., & Yılmaz, T. (2019). Doğumun ikinci evresinin süresi, uzaması ve yönetimi. Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri ve Araştırmaları Dergisi, 1(2), 102–119.

Üst Taşğın, Z. D. (2023). Doğum eyleminde kullanılan pozisyonlar. S. Aktaş, Y. Aksoy Derya, & E. Toker (Ed.), A'dan Z'ye temel ebelik kitabı içinde (Cilt 1, Ünite 8c.2, ss. 910–912). İstanbul Tıp Kitabevi.

Woldegeorgis, B. Z., Obsa, M. S., Tolu, L. B., Bogino, E. A., Boda, T. I., & Alemu, H. B. (2022). Episiotomy practice and its associated factors in Africa: A systematic review and meta-analysis. Frontiers in Medicine, 9, 905174.

World Health Organization. (2018a). WHO recommendations: Intrapartum care for a positive childbirth experience.

World Health Organization. (2018b). WHO recommendations on non-clinical interventions to reduce unnecessary caesarean births.

World Health Organization. (2020). Labour care guide: User's manual.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **5988**

Perinatal Dönemde Doğum Korkusu ve Ruh Sağlığı: Sosyal Medya Maruziyeti ve Bilgi Kirliliğinin Etkileri

Perinatal Fear of Childbirth and Mental Health: Effects of Social Media Exposure and Information Pollution

Betül Uzun Özer[1*], Zeynep Gün[1]

[1]Amasya Ünivesitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: betul.uzun@amasya.edu.tr

ÖZET

Doğum doğal bir süreç olmasına rağmen, öngörülemez doğası nedeniyle sıklıkla korku uyandırır. Sosyal destek, doğum korkusunu azaltmada önemli bir faktördür. Günümüzde internet ve sosyal ağ hizmetleri yeni sosyal destek biçimleri haline gelmiştir. Ancak bu tür desteğin gebelerin yaşadığı doğum korkusunu azaltıp azaltamayacağı belirsizdir. Bu derleme ile perinatal dönemde sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliğinin doğum korkusu ve ruh sağlığı üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmıştır. Doğum korkusu, yaklaşan doğumla ilgili belirsizlik ve kaygı duygusunu ifade eder. Son yıllarda, internet ve sosyal ağ hizmetlerinin yaygınlaşmasıyla birlikte yeni sosyal destek biçimleri ortaya çıkmıştır. Kadınların %80'inden fazlasının gebelikle ilgili bilgi edinmek için interneti kullandığı tahmin edilmektedir. Gebeler sosyal medyayı bilgi edinmek, diğer gebelerle iletişim kurmak ve tavsiye almak için kullanmaktadır. Ancak gebeler için internet ve sosyal ağlar aracılığıyla sağlanan sosyal desteğin niteliği belirsizdir. Nitekim yapılan çalışmalar gebelerin %65,5'inin internetten öğrendikleri bilgiler nedeniyle doğum konusunda endişelendiğini göstermektedir. Bu da bazı durumlarda internet ve sosyal ağlar aracılığıyla sağlanan sosyal desteğin doğum korkusunu artırabileceğini düşündürmektedir.

Sonuç olarak perinatal dönemde sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliği, özellikle doğrulanmamış ve olumsuz içerikler aracılığıyla kadınların kaygı düzeyini artırarak doğum algısını olumsuz etkileyebilir. Bu nedenle, güvenilir dijital içeriklerin sağlanması, sağlık profesyonellerinin rehberliği ve üreme sağlığı okuryazarlığının güçlendirilmesi, doğum korkusunun azaltılması ve perinatal ruh sağlığının korunması açısından kritik öneme sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Doğum korkusu, sosyal medya, perinatal ruh sağlığı.

ABSTRACT

Although childbirth is a natural process, its unpredictable nature often evokes fear. Social support is a significant factor in reducing fear of childbirth. Today, the internet and social networking services have become new forms of social support. However, it is unclear whether this type of support can reduce the fear of childbirth experienced by pregnant women. This review aims to examine the effects of social media exposure and misinformation during the perinatal period on fear of childbirth and mental health. Fear of childbirth refers to feelings of uncertainty and anxiety related to the approaching birth. In recent years, with the widespread use of the internet and social networking services, new forms of social support have emerged. It is estimated that more than 80% of women use the internet to obtain information about pregnancy. Pregnant women use social media to obtain information, connect with other pregnant women, and seek advice. However, the quality of social support provided to pregnant women through the internet and social networks is unclear. Indeed, studies show that 65.5% of pregnant women are anxious about childbirth due to information they learn from the internet. This suggests that in some cases, social support provided through the internet and social networks may increase fear of childbirth.

In conclusion, perinatal exposure to social media and misinformation, particularly through unverified and negative content, increases women's anxiety levels and negatively impacts their perception of childbirth. Therefore, providing reliable digital content, guidance from healthcare professionals, and strengthening reproductive health literacy are critical for reducing fear of childbirth and protecting perinatal mental health.

Keywords: Fear of childbirth, social media, perinatal mental health.

1. GİRİŞ

Dünya genelinde yaşamın her alanında internet kullanımı giderek yaygınlaşmaktadır. Bu durum sağlık alanında da etkisini göstermiş ve internetin sağlık bilgisi kaynağı olarak kullanılmasına yol açmıştır (Oh & Song 2017). Uluslararası Telekomünikasyon Birliği (International Telecommunication Union, ITU)'nin 2025 Gerçekleri ve Rakamları raporuna göre, 2024 yılında dünya genelinde yaklaşık 5,8 milyar insanın 2025 yılında ise yaklaşık 6 milyar insanın (dünya nüfusunun dörtte üçü) internet kullandığı tahmin edilmektedir (ITU).

Ülkemizde internet kullanım oranlarına ilişkin TÜİK'in verileri bulunmaktadır. Hanehalkı Bilişim Teknolojileri Kullanım Araştırması raporunda internet kullanım oranı, 16-74 yaş grubundaki bireylerde 2024 yılında %88,8 iken 2025 yılında %90,9 olarak tespit edilmiştir. İnternet üzerinden son 3 ay içinde eğitim, mesleki veya özel amaçlar için öğrenme faaliyeti gerçekleştiren bireylerin oranı, 2025 yılında bir önceki yıla göre 3,9 puan artarak %17,7 olmuştur. Bu oranın erkekler için %17,5, kadınlar için %18,0 olduğu görülmüştür (TÜİK). İnternet üzerinden eğitim, mesleki veya kişisel gelişim amaçlı öğrenme faaliyetlerine katılım oranının 2025 yılında artış göstermesi, bireylerin yaşam boyu öğrenme süreçlerinde dijital teknolojilerden giderek daha fazla yararlandığını göstermektedir. Ayrıca kadınlarda oranın bir miktar daha yüksek olması, kadınların kişisel ve mesleki gelişim amaçlı dijital öğrenme faaliyetlerine yönelik ilgilerinin arttığı şeklinde değerlendirilebilir.

Günümüzde sağlık bilgisine ulaşmada ilk kaynak genellikle internettir (Serçekuş et al., 2020; Van de Belt et al., 2013). Bu durumun farklı sebepleri olabilir. Gizli kalabilmesinin, hızlı ve kolay ulaşılabilir olmasının yanı sıra sağlık hizmetlerine ulaşımda yaşanan zorluklar da bireyleri internet kullanımına yönelten etmenler arasında yer alır (Chang & Huang, 2020). İnternetteki bilgilerin sağlık uzmanlarıyla görüşülmeden güvenli ve faydalı olarak kabul edilmesi, internet kullanımının risklerinin farkında olmanın gerekliliğini göstermektedir (Sayakhot & Carolan-Olah, 2016). Bu durum, bilgi ihtiyacının arttığı ve bireylerin sağlıkla ilgili konularda daha fazla bilgi arayışına yöneldiği gebelik döneminde daha da önem kazanmaktadır. Fizyolojik, psikolojik ve sosyal pek çok değişikliğin meydana geldiği gebelik dönemi anne adayları için bilinmezliklerle dolu bir süreçtir (Dinç, 2014). Anne adayları gebelik sürecinin sağlıklı ve normal bir şekilde ilerlediğini bilmek isterler. Bu nedenle de ortaya çıkan değişiklikleri

araştırmaya başlarlar. Genellikle de gebelikte meydana gelen yakınmalara çözüm bulmak veya doğum deneyimlerini dinlemek amacıyla internet gibi çoklu kaynakları kullanırlar (Bjelke et al.,2016; Batman, 2018; Baker & Yang, 2018).

Günümüzde en popüler kitlesel bilgi ağlarından biri olan sosyal medya, kullanımı hızla genişleyen bir etki alanına sahiptir. Bu durum kadınların gebelik döneminde sosyal medya üzerinden bilgi edinme durumlarını da etkilemektedir (Baker & Yang, 2018).

Anne adaylarının gebelikleri boyunca sosyal medyayı paylaşım yapma, bilgi edinme ve sağlık yönetimi amacıyla kullandıkları konusunda ilgili literatürde görüş birliği bulunmaktadır (Baker & Yang, 2018; Scaioli et al., 2015). Ayrıca sosyal medya, anneler için oldukça değerli bir destek kaynağı haline de gelmiştir (Özkan & Uzun Özer, 2022).

Gebelik döneminde anne adaylarının bilgi ihtiyacı artmaktadır. Gebeler internette meydana gelen fizyolojik değişiklikler, doğum süreci, doğum şekli, fetal gelişim, doğum sonu dönem, yenidoğan bakımı ve emzirme gibi konularda araştırma yapmaktadır (Bjelke et al., 2016; Serçekuş et al., 2021). Gebelikte meydana gelen değişikliklere ve yakınmalara yönelik oluşturulan web sitelerinin incelendiği bir çalışmada, bu sitelerin %87'sinin tıbbi bir otoriteye bağlı olmadığı, yayınladıkları bilgilerin yarısından fazlasında en az bir hata veya eksik bilgi bulunduğu görülmüştür (Bryant et al., 2014). Ayrıca yine yapılan çalışmalarda anne adaylarının internetten aldıkları bilgileri yararlı bulması ve sağlık profesyonelleri ile bu bilgileri konuşmamaları da dikkat çekici bulgular olarak karşımıza çıkmaktadır (Sayakhot & Carolan-Olah 2016; Serçekuş et al., 2021). Sonuç olarak anne adayları eksik veya hatalı bilgilere maruz kalmakta, stres ve anksiyete yaşamaktadır. Instagram gibi platformlarda sık karşılaşılan kıyaslama, vücut memnuniyetsizliğini ve stresi artırabilir. İdealize edilmiş hamilelik görüntülerini izleyen kadınların öz saygıları azalabilir ve endişeleri artabilir. Ayrıca aşırı sosyal medya kullanımının uyku bozukluklarına ve ruh hali sorunlarına katkıda bulunduğu tahmin edilmektedir (Aftab, 2025; Negash & Alelgn, 2023).

Anne adaylarının özellikle doğum süreci ve doğum şekline ilişkin yanlış veya yanıltıcı bilgilere maruz kalması, doğum korkusu yaşamalarına sebep olabilir. Nitekim yapılan bir çalışmada anne adaylarının sosyal medyada karşılaştığı bazı bilgilerin doğum korkularını artırdığı tespit edilmiştir. Bu nedenle doğumla ilgili edinilen bilgiler korkuyu azaltırken doğumla ilgili yanlış

bilgiler veya olumsuz hikayelerin doğum korkusuna neden olabileceği unutulmamalıdır (Serçekuş et al., 2021).

Sağlık profesyonellerinin, kadınların dijital etkileşimleri hakkında bilinçli kararlar vermelerine yardımcı olmada önemli bir rolü vardır. Güvenilir, tıbbi olarak doğrulanmış kaynaklara (doğrulanmış sosyal medya kanalları ve hasta bilgilendirme broşürleri dahil) yönlendirildiğinde, sosyal medya anne ve çocuk sağlığı sonuçlarını iyileştirmek için değerli bir araç haline gelebilir. Gelecekteki politikalar ve müdahaleler, potansiyel riskleri en aza indirirken bu faydaları en üst düzeye çıkarmaya odaklanmalıdır (Aftab, 2025).

Bu derleme ile perinatal dönemde sosyal medya maruziyeti ve bilgi kirliliğinin doğum korkusu ve ruh sağlığı üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmıştır.

2. YÖNTEM

Bu çalışma için "doğum korkusu", "sosyal medya", "bilgi kirliliği" ve "perinatal ruh sağlığı" anahtar kelimeler ile Google Scholar, Clinical Key, PubMed, Cochrane Library, Science Direct veri tabanlarında tarama yapılmıştır. Güncel verilere ulaşabilmek amacıyla literatür taraması 2010-2026 yıllarını kapsayacak şekilde yapılmıştır. Belirtilen tarihler arasında yayımlanmış, İngilizce ve Türkçe dilinde, tam metnine ulaşılabilen özgün araştırma ve derleme makaleleri dahil edilmiştir. Editöre mektup, olgu sunumu, tezler ve konferans bildirileri dışlama kriterleri arasında yer almıştır.

3. EBELİK BAKIMI BAĞLAMINDA DOĞUM KORKUSU VE SOSYAL MEDYANIN ROLÜ

Gebelik ve doğum, belirgin ve öngörülebilir süreçlerdir. Bu nedenle çoğu kadın doğum korkusunu yönetebilir (Chen et al., 2024). Bununla birlikte, gebeliğin seyrindeki değişiklikler ile önceki gebelik ve doğum deneyimi gibi kişisel etmenler nedeniyle anne adayı zorluklarla başa çıkma yeteneğinden şüphe duyabilir, fizyolojik ve psikolojik bir dizi değişiklik yaşayabilir (Hildingsson & Rubertsson, 2022). Sonuç olarak bu stresli ve kaygılı durum doğum korkusuna dönüşebilir. Doğum korkusu, anne adayının gebelik sırasındaki fizyolojik ve psikolojik sağlığını etkileyen önemli bir sorundur. Doğum sonuçları ve doğum sonrası dönem üzerinde potansiyel olarak ciddi bir etkiye sahiptir. Kadınların normal doğumdan uzaklaşmalarına ve sezaryen

ameliyatına yönelmelerine sebep olabilir. Hatta annenin bebeğinden uzaklaşmasına ve maternal bağlanmanın başlatılamamasına yol açabilir (Bryanton et al., 2022).

Doğum korkusu aynı zamanda tokofobi olarak da tanımlanır (O'Connell et al., 2017). Son on yılda tokofobinin yaygınlığında yaklaşık %16'lık bir artış olduğu tahmin edilmektedir (Sanjari et al., 2022). Tokofobinin erken dönemde tespit edilmesi ve gerekli önlemlerin alınması, anne ruh sağlığını korumak ve geliştirmek için önemlidir. Doğum korkusunun doğru bir şekilde değerlendirilmesi ayrıca uygulanacak girişimleri belirlemek için de önemlidir (Chen et al., 2024).

Doğum korkusunun çeşitli sebepleri olabilir. Yapılan çalışmalarda anne adaylarının genellikle bebeğinin veya kendinin zarar göreceği düşüncesi, sağlık profesyonellerine veya sağlık kurumuna duyulan güvensizlik ve kontrol kaybı düşüncesi gibi sebeplerle doğum korkusu yaşadıkları tespit edilmiştir (El-Aziz et al., 2017; Arslantaş et al., 2020). Yapılan çalışmalarda, düşük sosyoekonomik düzey, düşük eğitim seviyesi ve gebelik öncesi bakım almama durumunun doğum korkusu ile ilişkili olduğu bildirilmiştir (Hildingsson et al., 2011; Arslantaş et al., 2020). Ayrıca gebelik ve doğum sürecinde eşinden yeterli desteği görmeyen kadınlarda doğum korkusunun daha sık görüldüğü bildirilmiştir (Saisto et al., 2001). Düşük sosyal destek ve doğuma ilişkin bilgi eksikliği doğum korkusunun seviyesini artırabilir. Nitekim doğum ile ilgili eğitimlerin gebelerde doğumla ilgili olan olumsuz düşüncelerin ve stres düzeyinin azalmasına yardımcı olduğu gösterilmiştir (Saisto et al., 2001). Arslantaş ve arkadaşlarının çalışmasında gebelik takibinde sosyal destek almayanlarda ve doğuma ilişkin yeterli bilgiye sahip olmayanlarda doğum korkusunun arttığı bulunmuştur. Ayrıca doğum korkusunun doğum sonrası depresyona neden olabileceği de belirlenmiştir (Arslantaş et al., 2020). Günümüzde sosyal medya kullanımının yaygınlaşmasıyla birlikte, gebelerin doğum korkusunu etkileyen faktörler arasında sosyal medyanın rolü giderek daha fazla araştırılmaktadır.

Anne adaylarının gebelik döneminde sosyal desteğe ihtiyaçları vardır (Hetherington et al., 2020). Gebelikte sosyal destek, anne adaylarının karşılaştığı sorunlarla baş etmelerinde eş, aile bireyleri veya arkadaşları tarafından sunulan maddi, manevi, duygusal ve bilgi verici yardımların tümüdür (Kanığ & Eroğlu, 2019). Perinatal dönemde anne adayına sunulan sosyal destek, gebelik ve doğum sürecine uyum sağlamasında, annelik rolünü benimsemesinde ve ruh sağlığının

korunmasında temel koruyucu faktörlerden biri olarak kabul edilmektedir (Turan et al., 2020). Sosyal destek; eş, aile üyeleri, arkadaşlar ve sağlık profesyonelleri tarafından sağlanan duygusal, bilgilendirici ve değerlendirici destekleri kapsamakta olup, gebelik sürecinde karşılaşılan fiziksel, psikolojik ve sosyal değişimlerle baş etmede önemli bir rol oynamaktadır. Yeterli sosyal desteğe sahip olan anne adayları, gebelik ve doğuma ilişkin belirsizlikler ve kaygılarla daha etkili başa çıkabilmekte, ihtiyaç duyduklarında çevrelerinden yardım isteyebilmekte ve kendilerini daha güvende hissedebilmektedir. Bu durum, gebelik sürecinin daha olumlu algılanmasına, doğuma yönelik öz yeterlilik algısının güçlenmesine ve olumlu bir doğum deneyiminin desteklenmesine katkı sağlar (Yaşar & Dal, 2022).

Buna karşın, sosyal desteğin yetersiz olması anne adaylarının gebelik sürecinde yalnızlık, çaresizlik, stres ve kaygı düzeylerinin artmasına neden olabilmektedir. Sosyal destek eksikliği; gebelik ve doğuma ilişkin olumsuz düşüncelerin yoğunlaşmasına, doğum sürecine yönelik belirsizliklerin artmasına ve psikolojik iyi oluşun olumsuz etkilenmesine zemin hazırlayabilmektedir. Yapılan çalışmalarda yetersiz sosyal desteğin prenatal anksiyete, depresif belirtiler, düşük yaşam kalitesi ve olumsuz doğum deneyimi ile ilişkili olduğu bildirilmiştir (Tani & Castagna, 2017; Żyrek & ark., 2024). Bu nedenle, gebelik döneminde yeterli ve nitelikli sosyal desteğin sağlanması, anne adaylarının hem fiziksel hem de psikososyal iyilik halinin korunması açısından önemli bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

Günümüzde geleneksel sosyal destek kaynaklarının yanı sıra internet ve özellikle sosyal medya platformları da anne adaylarının bilgi edinme, benzer deneyimleri yaşayan kadınlarla iletişim kurma ve duygusal destek arama amacıyla sıklıkla başvurduğu önemli destek kaynakları hâline gelmiştir (Sayakhot & Carolan-Olah, 2016).

Son yıllarda internet, anne adayları için oldukça popüler bir sağlıkla ilgili bilgi kaynağı haline gelmiştir (Sayakhot & Carolan-Olah, 2016). Bu durum esasen erişim kolaylığından kaynaklanmaktadır. Ayrıca literatürde, anne adaylarının gebeliğin belirli dönemlerinde (örneğin sağlık profesyonelleriyle görüşmeden önce veya görüşmeden sonra) ve karşılaştıkları özel durumlar doğrultusunda sağlıkla ilgili bilgi arama davranışlarını daha sık sergilediklerini ortaya koyan kanıtlar bulunmaktadır (Gao et al., 2013; Sayakhot & Carolan-Olah, 2016).

İsveç ve ABD'de yapılan çalışmalarda anne adaylarının çoğunlukla gebelik, doğum veya

yenidoğan hakkında bilgiye erişmek için bir veya daha fazla kez interneti kullandığı belirtilmiştir (Declercq et al., 2007; Bakhireva et al., 2011). İnternet ve sosyal medya platformları anne adaylarının sağlık bilgisine hızlı ve kolay erişimini sağlamakla birlikte, bu platformlarda yer alan bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği her zaman garanti edilememektedir. Üstelik yapılan araştırmalar, çevrimiçi ortamda sağlık bilgisi arayan birçok bireyin ulaştığı bilgi ve önerileri eleştirel olarak değerlendirmeden doğru kabul etme eğiliminde olduğunu göstermektedir (Abdaoui et al., 2015; Sayakhot & Carolan-Olah, 2016). Bu durum, özellikle gebelik gibi güvenilir bilgiye ihtiyaç duyulan dönemlerde yanlış veya eksik bilgilerin benimsenmesine ve sağlık kararlarının olumsuz etkilenmesine neden olabilmektedir.

İnternette yer alan bilgiler maalesef her zaman güvenilir ve güncel olmayabilir (Abdaoui et al., 2015). İnternet tabanlı sağlık bilgi kaynaklarının değerlendirildiği bir meta-analizinde, internette yer alan bilgilerin genellikle bilgi kalitesinde bir sorun olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Sayakhot & Carolan-Olah, 2016). Ayrıca internet kullanımı konusunda uyarıcı ve rehberlik edici kılavuzların olmaması nedeniyle birçok kişi doğru kaynağı yanlış kaynaktan ayırt etmekte zorlanmaktadır (Bernhardt & Felter, 2004).

Anne adaylarının gebelikle ilgili bilgilere ulaşmak için interneti nasıl kullandıklarını araştıran sistematik bir incelemede, kadınların gebelik hakkında bilgi edinmek için interneti kullandığı belirtilmiştir. Ayrıca kadınların çoğunluğu internetteki sağlık bilgilerini güvenilir ve faydalı bulduğunu tespit edilmiştir (Sayakhot & Carolan-Olah, 2016). Ne yazık ki internette yer alan bilgilerin çoğu yanlış veya eksiktir. Bilimsel kanıtlara dayandırılamaz. Bu durum anne adaylarının doğuma ilişkin algılarının olumsuz etkilenmesine ve hatta bazı kadınlarda doğum korkusunun oluşmasına yol açabilir (Değirmenciler et al., 2022). Bu durum, yanlış bilgi edinme riskini artırmakta ve doğum korkusunun şiddetlenmesine neden olmaktadır (Serçekuş et al., 2021). Ayrıca, sosyal medyada paylaşılan olumsuz doğum hikayeleri ve deneyimler, gebelerin doğuma ilişkin korkularını tetikleyebilmektedir (Gezer & Yarıcı, 2025).Gebelerde internet bağımlılığı ile doğum korkusu arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılan bir çalışmada gebelerin, internet bağımlılığı ve doğum korkusu düzeyleri yüksek bulunmuştur. Ayrıca internet bağımlılığının, doğum korkusunun önemli bir belirleyicisi olduğu saptanmıştır (Karabulutlu & Aydın, 2024).

Gebelik sürecinde yaşanan kaygı ve korkuların önemli bir boyutu olan doğum korkusu, sosyal medya aracılığıyla yayılan içeriklerle daha da karmaşık bir hal almaktadır. Sosyal medyada idealize edilmiş annelik görüntüleri ve mükemmel doğum deneyimleri sunulması, anneler/anne adayları üzerinde baskı oluşturmakta ve bu durum maternal anksiyeteyi artırabilmektedir (Tate, 2026). Bu tür içerikler, annelerin kendilerini yetersiz hissetmelerine ve doğuma yönelik kaygılarının yükselmesine yol açmaktadır. Ayrıca, sosyal medyada karşılaşılan olumsuz karşılaştırmalar ve beden algısına ilişkin memnuniyetsizlikler, gebelikle ilişkili anksiyete düzeylerini yükseltebilmektedir (Samra & Dryer, 2024). Serçekuş ve arkadaşları, internet ve sosyal medya kullanımının gebelerde yanlış bilgi edinme riskini artırdığını ve bunun sonucunda doğum korkusunun yükseldiğini belirtmiştir (Serçekuş et al., 2022). Amanak ve Bilgiç (2025) ise kişinin vücudundaki küçük belirtileri internette aşırı derecede araştırıp, ulaştığı bilgilerle kendi kendine ciddi hastalık teşhisleri koyması ve bu süreçte kontrol edilemez bir sağlık kaygısı (anksiyete) yaşaması durumu olan siberkondrinin gebelerde sağlık anksiyetesi ile ilişkisini ortaya koymuş ve bu durumun doğum korkusunu artırdığını göstermiştir (Amanak & Bilgiç, 2025). Gezer ve Yarıcı ise hem gebelerin hem de sağlık profesyonellerinin doğuma yönelik korkularını inceleyerek sosyal medyanın olumsuz etkilerine dikkat çekmiştir (Gezer & Yarıcı, 2025).

Sosyal medya üzerinden yayılan doğum hikayeleri ve deneyimler, gebelerin doğuma ilişkin algılarını şekillendirmede önemli bir rol oynamaktadır. Olumsuz tonlu doğum hikayeleri, hem kadınlarda hem de partnerlerinde doğumla ilgili kaygıları artırmakta; buna karşın olumlu hikayeler ise kaygıyı azaltmakta ve normal vajinal doğuma yönelik motivasyonu güçlendirmektedir (Michalik & Ludko, 2026). Bu nedenle, sosyal medyada paylaşılan içeriklerin duygusal tonu, gebelerin doğum korkusu düzeylerini belirleyen önemli bir faktör olarak ortaya çıkmaktadır.

Sosyal medyanın gebeler üzerindeki etkileri multidisipliner bir yaklaşım gerektirmektedir. Hem psikolojik hem de sosyokültürel boyutları olan bu etkileşimler, sağlık hizmetlerinin planlanmasında dikkate alınmalıdır. Gebelerin sosyal medya aracılığıyla edindikleri bilgilerin doğruluğu ve güvenilirliği konusunda bilinçlendirilmesi; sağlık profesyonellerinin ise teknolojik sağlık müdahaleleri geliştirmesi gerekmektedir (Serçekuş et al., 2021). Ayrıca sosyal medyada idealize edilmiş annelik imgelerinin oluşturduğu baskılarla başa çıkabilmek için psikososyal

destek mekanizmalarının güçlendirilmesi önemlidir (Tate, 2026).

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, sosyal medya gebeler için hem bilgi edinme hem de sosyal destek sağlama açısından önemli bir platform olmakla birlikte, yanlış veya yanıltıcı bilgilerin yayılması, olumsuz doğum deneyimlerine maruz kalma ve sosyal karşılaştırmalar gibi nedenlerle doğum korkusunu artırabilmekte ve gebelerin psikolojik iyilik halini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle gebelik sürecinde sosyal medya kullanımının doğum korkusu üzerindeki etkilerinin bütüncül bir yaklaşımla ele alınması önem taşımaktadır. Bu kapsamda ebelerin ve diğer sağlık profesyonellerinin gebeleri güvenilir dijital bilgi kaynaklarına yönlendirmesi, dijital sağlık okuryazarlığını desteklemesi ve sosyal medyada karşılaşılan bilgileri eleştirel bir bakış açısıyla değerlendirmeleri konusunda danışmanlık sağlaması gerekmektedir. Ayrıca, sosyal medya platformlarında kanıta dayalı ve güvenilir gebelik-doğum içeriklerinin artırılması, doğum korkusunun azaltılmasına ve anne ruh sağlığının desteklenmesine katkı sağlayabilir. Bu doğrultuda, sosyal medya kullanımının doğum korkusu üzerindeki etkisini inceleyen nitelikli araştırmaların artırılması ve bu alanda ebelik uygulamalarını güçlendirecek müdahalelerin geliştirilmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Abdaoui, A., Aze, J., Bringay, S., & Poncelet, P. (2015). E-patient reputation in health forums. Studies in Health Technology and Informatics, 216, 137–141.

Aftab, N. (2025). Social media use during pregnancy: Risks and benefits for women's health. Cureus, 17(8).

Amanak, K., & Bilgic, F. S. (2025). Cyberchondria and pregnancy-related anxiety: Multidimensional assessment of health anxiety, sensitivity, uncertainty, and fear of childbirth in pregnant women. Psychology, Health & Medicine.

Arslantaş, H., Çoban, A., Dereboy, F., Sarı, E., Şahbaz, M., & Kurnaz, D. (2020). Son trimester gebelerde doğum korkusunu etkileyen faktörler ve doğum korkusunun postpartum depresyon ve maternal bağlanma ile ilişkisi. Çukurova Medical Journal, 45(1), 239–250. https://doi.org/10.17826/cumj.647253

Baker, B., & Yang, I. (2018). Social media as social support in pregnancy and the postpartum. Sexual & Reproductive Healthcare, 17, 31–34.

Bakhireva, L., Young, B., Dalen, J., Phelan, S. T., & Rayburn, W. F. (2011). Patient utilization of information sources about safety of medications during pregnancy. Journal of Reproductive

Medicine, 56(7–8), 339–343.

Batman, D. (2018). Topics and information resources researched for pregnancy by pregnant women: A qualitative study. KOU Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(3), 63–69.

Bernhardt, J. M., & Felter, E. M. (2004). Online pediatric information seeking among mothers of young children: Results from a qualitative study using focus groups. Journal of Medical Internet Research, 6(1), e7.

Bjelke, M., Martinsson, A., Lendahls, L., & Oscarsson, M. (2016). Using the Internet as a source of information during pregnancy: A descriptive cross-sectional study in Sweden. Midwifery, 40, 187–191.

Bryant, A. G., Narasimhan, S., Bryant-Comstock, K., & Levi, E. E. (2014). Crisis pregnancy center websites: Information, misinformation and disinformation. Contraception, 90(6), 601–605.

Bryanton, J., Beck, C. T., & Morrison, S. (2022). When fear surrounding childbirth leads women to request a planned cesarean birth. Western Journal of Nursing Research, 44(7), 643–652. https://doi.org/10.1177/01939459211010192

Chang, C. C., & Huang, M. H. (2020). Antecedents predicting health information seeking: A systematic review and meta-analysis. International Journal of Information Management, 54, 102115.

Chen, C., Hussein, S. Z. B., Nasri, N. W. M., Yao, J., Qin, Y., Zhao, Z., & Zuo, K. (2024). Fear of childbirth among pregnant women: A concept analysis. Journal of Advanced Nursing, 80(11), 4476–4487.

Declercq, E. R., Sakala, C., Corry, M. P., & Applebaum, S. (2007). Listening to Mothers II: Report of the second national U.S. survey of women's childbearing experiences. Journal of Perinatal Education, 16(4), 15–17.

Değirmenciler, B., Serçekuş, P., & Özkan, S. (2022). İnternet ve sosyal medya kullanımı gebe kadınları nasıl etkiler? Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 5(3), 453–458. https://doi.org/10.38108/ouhcd.923961

Dinç, H. (2014). Gebe eğitiminin gebelik ve doğum üzerine etkileri. HSP, 1(1), 68–76.

El-Aziz, S. N., Mansour, S. E., & Hassan, N. F. (2017). Factors associated with fear of childbirth: Its effect on women's preference for elective cesarean section. Journal of Nursing Education and Practice, 7, 133–145.

Gao, L. L., Larsson, M., & Luo, S. Y. (2013). Internet use by Chinese women seeking pregnancy-related information. Midwifery, 29(7), 730–735.

Gezer, A., & Yarıcı, F. (2025). Is the fear of childbirth the pregnant woman's or the health professional's? Fenerbahçe University Journal of Health Sciences, 5(3), 448–458. https://doi.org/10.56061/fbujohs.1521477

Hetherington, E., McDonald, S., Williamson, T., & Tough, S. (2020). Trajectories of social support in pregnancy and early postpartum: Findings from the All Our Families cohort. Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology, 55, 259–267. https://doi.org/10.1007/s00127-019-01740-8

Hildingsson, I., & Rubertsson, C. (2022). Depressive symptoms during pregnancy and after birth in women living in Sweden who received treatments for fear of birth. Archives of Women's Mental Health, 25(2), 473–484. https://doi.org/10.1007/s00737-022-01213-z

Hildingsson, I., Nilsson, C., Karlström, A., & Lundgren, I. (2011). A longitudinal survey of childbirth-related fear and associated factors. Journal of Obstetric, Gynecologic & Neonatal Nursing, 40, 532–543.

International Telecommunication Union. (2025). Facts and figures 2025. https://www.itu.int/en/mediacentre/Pages/PR-2025-11-17-Facts-and-Figures.aspx

Kanığ, M., & Eroğlu, K. (2019). Gebelerde algılanan sosyal destek düzeyi ve etkileyen faktörler. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi, 16, 125–134. https://doi.org/10.5222/HEAD.2019.125

Karabulutlu, Ö., & Aydın, C. M. (2024). The relationship between internet addiction and fear of childbirth in pregnant women. African Journal of Reproductive Health, 28(4), 30–40.

Michalik, A., & Ludko, M. (2026). The association between the emotional tone of birth stories and pregnancy-related anxiety: A dyadic study in Poland. Frontiers in Psychology. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2025.1739622

Negash, B. T., & Alelgn, Y. (2023). Knowledge, attitude and practice of physical exercises among pregnant women attending prenatal care clinics of public health institutions in Hawassa City, Sidama, Ethiopia, in 2021: Descriptive cross-sectional study. BMC Women's Health, 23(1), 630.

O'Connell, M. A., Leahy-Warren, P., Khashan, A. S., Kenny, L. C., & O'Neill, S. M. (2017). Worldwide prevalence of tocophobia in pregnant women: Systematic review and meta-analysis. Acta Obstetricia et Gynecologica Scandinavica, 96(8), 907–920. https://doi.org/10.1111/aogs.13138

Oh, Y. S., & Song, N. K. (2017). Investigating relationships between health-related problems and online health information seeking. CIN: Computers, Informatics, Nursing, 35(1), 29–35.

Özkan, H., & Uzun Özer, B. (2022). Sosyal medyada annelik. Turkish Journal of Family Medicine and Primary Care, 16(1), 222–229. https://doi.org/10.21763/tjfmpc.1004604

Saisto, T., Salmela-Aro, K., Nurmi, J. E., & Halmesmäki, E. (2001). Psychosocial characteristics of women and their partners fearing vaginal childbirth. BJOG: An International Journal of Obstetrics & Gynaecology, 108, 492–498.

Samra, A., & Dryer, R. (2024). Problematic social media use and psychological distress in pregnancy: The mediating role of social comparisons and body dissatisfaction. Journal of

Affective Disorders, 361, 702–711.

Sanjari, S., Chaman, R., Salehin, S., Goli, S., & Keramat, A. (2022). Update on the global prevalence of severe fear of childbirth in low-risk pregnant women: A systematic review and meta-analysis. International Journal of Women's Health and Reproduction Sciences, 10(1), 3–10. https://doi.org/10.15296/ijwhr.2022.02

Sayakhot, P., & Carolan-Olah, M. (2016). Internet use by pregnant women seeking pregnancy-related information: A systematic review. BMC Pregnancy and Childbirth, 16, 65. https://doi.org/10.1186/s12884-016-0856-5

Scaioli, G., Bert, F., Galis, V., Brusaferro, S., De Vito, E., La Torre, G., et al. (2015). Pregnancy and internet: Sociodemographic and geographic differences in e-health practice. Results from an Italian multicenter study. Public Health, 129(9), 1258–1266.

Serçekuş, P., Değirmenciler, B., & Özkan, S. (2021). Internet use by pregnant women seeking childbirth information. Journal of Gynecology Obstetrics and Human Reproduction, 50(8), 102144.

Serçekuş, P., Gencer, H., & Özkan, S. (2020). Finding useful cancer information may reduce cancer information overload for internet users. Health Information & Libraries Journal, 37(4), 319–328.

Serçekuş, P., Özkan, S., Değirmenciler, B., & Ak, P. S. (2022). İnternet ve sosyal medya kullanımı gebe kadınları nasıl etkiler? Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 5(3), 453–458.

Tani, F., & Castagna, V. (2017). Maternal social support, quality of birth experience, and post-partum depression in primiparous women. Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine, 30(6), 689–692. https://doi.org/10.1080/14767058.2016.1182980

Tate, M. K. (2026). Idealized motherhood and maternal anxiety. Issues in Mental Health Nursing.

Turan, Z., Kurt, G., & Arslan, H. (2020). Graviditenin sosyal destek algısı ve prenatal bağlanma düzeyine etkisinin incelenmesi. Çukurova Medical Journal, 45(3), 1126–1136. https://doi.org/10.17826/cumj.732070

Türkiye İstatistik Kurumu. (2025). Hanehalkı bilişim teknolojileri kullanım araştırması, 2025. https://veriportali.tuik.gov.tr/tr/press/53925

Van de Belt, T. H., Engelen, L. J., Berben, S. A., Teerenstra, S., Samsom, M., & Schoonhoven, L. (2013). Internet and social media for health-related information and communication in health care: Preferences of the Dutch general population. Journal of Medical Internet Research, 15(10), e220.

Yaşar, H., & Dal, N. A. (2022). Gebelikte algılanan sosyal desteğin doğum sonu konforla ilişkisi. Sağlık Bilimleri Dergisi, 31(1), 29–35. https://doi.org/10.34108/eujhs.935347

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **5495**

Sezaryen Doğum Öncesi Cerrahi Korkunun Maternal ve Fetal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi: Anlatısal Derleme

The Impact of Pre-Caesarean Surgical Fear on Maternal and Fetal Outcomes: A Narrative Review

Rabia İpek ŞAHİN[1]*, Hatice GÜL ÖZTAŞ[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: rabia.sahin031@hotmail.com

ÖZET

Bu derleme, elektif sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin yaygınlığını, risk faktörlerini ve maternal ile fetal sonuçlar üzerindeki etkilerini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Ayrıca mevcut kanıtların, özellikle maternal hemodinamik yanıt, postoperatif iyileşme ve neonatal sonuçlar açısından tutarlılık ve sınırlılıklarını ortaya koymak hedeflenmiştir. Bu anlatısal derleme, 2014–2025 yılları arasında yayımlanmış ve elektif sezaryen geçiren kadınlarda preoperatif anksiyeteyi inceleyen çalışmaların sentezine dayanmaktadır. Dahil edilen çalışmalar çoğunlukla kesitsel ve prospektif gözlemsel araştırmalardır. Anksiyete değerlendirmesinde en sık Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri (STAI) ve Amsterdam Preoperatif Anksiyete ve Bilgi Ölçeği (APAIS) kullanılmıştır. İncelenen sonuçlar arasında anksiyete prevalansı, ilişkili faktörler, maternal hemodinamik ve postoperatif parametreler ile Apgar skoru, doğum ağırlığı ve umbilikal kord kan gazı gibi neonatal göstergeler yer almıştır. Elektif sezaryen öncesi preoperatif anksiyetenin yaygın olduğu ve prevalansın %41,0–%67,9 arasında değiştiği belirlenmiştir. Yüksek anksiyete ile ilişkili faktörler arasında kırsal yaşam, önceki cerrahi/anestezi deneyimi eksikliği, primiparite ve ölüm, ağrı, komplikasyon ve anesteziden uyanamama korkusu bulunmaktadır. Maternal sonuçların neonatal sonuçlara göre daha tutarlı etkilendiği görülmüştür. Bir prospektif kohort çalışmada yüksek anksiyete düzeyleri artmış kalp hızı ve diyastolik kan basıncı ile ilişkilendirilmiş, ayrıca daha düşük doğum ağırlığı saptanmıştır. Ancak Apgar skorları, umbilikal kord kan gazı ve postoperatif ağrı ile anlamlı ilişki bulunmamıştır. Diğer çalışmalar da Apgar skorları açısından benzer şekilde ilişki göstermemiştir. Sonuç olarak preoperatif anksiyete sezaryen öncesinde yaygındır ve neonatal sonuçlardan ziyade maternal sonuçlarla daha güçlü ilişkilidir. En tutarlı bulgular maternal hemodinamik değişikliklerdir. Neonatal göstergelere ilişkin kanıtlar ise sınırlı ve çelişkilidir. Bu nedenle rutin anksiyete taraması ve hedefe yönelik psikososyal destek, bakım kalitesini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Apgar skoru; cerrahi korku; ebelik; maternal sonuçlar; neonatal sonuçlar.

ABSTRACT

This review was conducted to comprehensively evaluate the prevalence of surgical fear and preoperative anxiety before elective cesarean section, along with associated risk factors and their effects on maternal and fetal outcomes, in light of current literature. It also aims to identify the consistency and limitations of existing evidence, particularly regarding maternal hemodynamic responses, postoperative recovery, and neonatal outcomes. This narrative review is based on the synthesis of studies published between 2014 and 2025 focusing on preoperative anxiety in women undergoing elective cesarean section. The included studies mainly consist of cross-sectional and prospective observational designs. Anxiety was most commonly assessed using the State–Trait Anxiety Inventory (STAI) and the Amsterdam Preoperative Anxiety and Information Scale (APAIS). Outcomes of interest included anxiety prevalence, associated factors, maternal hemodynamic and postoperative parameters, and neonatal indicators such as Apgar scores, birth weight, and umbilical cord blood gas values. Preoperative anxiety before elective cesarean section was found to be common, with reported prevalence ranging from 41.0% to 67.9%. Factors associated with higher anxiety levels included living in rural areas, lack of previous surgical or anesthesia experience, primiparity, and fears related to death, postoperative pain, complications, medical errors, and failure to awaken from anesthesia. Maternal outcomes appeared to be more consistently affected than neonatal outcomes. In one prospective cohort study, higher anxiety levels were associated with increased heart rate and diastolic blood pressure, suggesting adverse maternal hemodynamic effects, as well as lower neonatal birth weight. However, no significant associations were found with Apgar scores, umbilical cord blood gas values, or postoperative pain scores. Similar findings were reported in other studies regarding Apgar scores. Preoperative anxiety is common before cesarean section and appears to be more consistently associated with adverse maternal outcomes than with neonatal outcomes. The strongest evidence relates to maternal hemodynamic changes, while findings regarding neonatal indicators remain limited and inconsistent. Routine preoperative anxiety screening, adequate counseling, and targeted psychosocial support may contribute to improved maternal and fetal care.

Keywords: Apgar score; surgical fear; midwifery; maternal outcomes; neonatal outcomes.

1. GİRİŞ

Sezaryen doğum, anne veya fetüs açısından riskli durumlarda yaşam kurtarıcı bir obstetrik girişimdir (Özkan ve ark., 2021). Ancak sezaryen, vajinal doğumdan farklı olarak cerrahi bir işlem olması nedeniyle kadının yalnızca fiziksel sağlığını değil, psikolojik durumunu da etkileyebilmektedir (Aydın ve ark., 2014; Fentie ve ark., 2022). Sezaryen ameliyatı anne ve yenidoğan sağlığı açısından gerekli olduğunda önemli yararlar sağlasa da kısa ve uzun dönem sağlık etkileri, cerrahi riskleri ve vajinal doğuma göre daha yüksek maliyeti nedeniyle dikkatle ele alınması gereken bir doğum şeklidir (Özkan ve ark., 2021).

Gebelik, fizyolojik değişimlerin yanı sıra psikolojik ve sosyal uyum gerektiren bir dönemdir (Uçar & Gölbaşı, 2015). Doğum sürecine ilişkin belirsizlik, bebeğin sağlığına yönelik endişeler, doğum ağrısı, ameliyat ve anesteziye ilişkin korkular kadında anksiyete düzeyini artırabilir (Aydın ve ark., 2014; Uçar & Gölbaşı, 2015).

Cerrahi korku, hastanın ameliyat öncesi, sırası ve sonrasında yaşanabilecek durumlara ilişkin algısı, bilgi eksikliği ve önceki deneyimleriyle ilişkili psikolojik bir tepkidir (Akutay & Ceyhan, 2023; Kılınç ve ark., 2023). Bu korku; ameliyatın başarısız olacağı, anesteziden uyanılamayacağı, yoğun ağrı yaşanacağı, komplikasyon gelişeceği ya da ölüm meydana gelebileceği gibi düşüncelerle ortaya çıkabilir (Akutay & Ceyhan, 2023; Dibabu ve ark., 2023).

Preoperatif anksiyete, cerrahi girişim öncesinde hastalık, hastaneye yatış, anestezi, operasyon veya bilinmeyene ilişkin endişe nedeniyle ortaya çıkan huzursuzluk ve gerginlik hali olarak tanımlanmaktadır (Tosun ve ark., 2024). Hassan ve arkadaşları, anksiyetenin artmış otonomik aktiviteyle birlikte kan basıncı, kalp hızı, vazokonstriksiyon, ağız kuruluğu ve terleme gibi fiziksel belirtilere yol açabileceğini belirtmektedir (Hassan ve ark., 2025). Bu fizyolojik aktivasyon özellikle obstetrik hastalarda önemlidir; çünkü maternal hemodinamik değişiklikler uteroplasental dolaşımı ve dolaylı olarak fetal iyilik halini etkileyebilir (Mirsadeghi ve ark., 2025; Tosun ve ark., 2024).

Bu derleme, sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin yaygınlığını, ilişkili risk faktörlerini, maternal sonuçlara ve fetal/neonatal sonuçlara etkisini literatür doğrultusunda

değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır (Aydın ve ark., 2014; Fentie ve ark., 2022; Hassan ve ark., 2025; Tosun ve ark., 2024).

2. YÖNTEM

Bu çalışma, sezaryen doğum öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin maternal ve fetal sonuçlar üzerindeki etkisini incelemek amacıyla anlatısal derleme türünde hazırlanmıştır. Derlemede 2014–2025 yılları arasında yayımlanmış, sezaryen doğum planlanan kadınlarda preoperatif anksiyete, cerrahi korku, maternal hemodinamik yanıt, postoperatif ağrı ve neonatal sonuçları değerlendiren çalışmalar ele alınmıştır.

Literatürdeki çalışmalar değerlendirilirken özellikle şu kavramlara odaklanılmıştır: sezaryen doğum, cerrahi korku, preoperatif anksiyete, maternal sonuçlar, fetal sonuçlar, neonatal sonuçlar, postoperatif ağrı, Apgar skoru, doğum ağırlığı, umbilikal kord kan gazı, Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri ve Amsterdam Preoperatif Anksiyete ve Bilgi Ölçeği. İngilizce literatürde "cesarean section", "caesarean delivery", "preoperative anxiety", "surgical fear", "maternal outcomes", "fetal outcomes", "neonatal outcomes", "Apgar score", "birth weight", "umbilical cord blood gas", "STAI" ve "APAIS" terimleri dikkate alınmıştır.

Derlemeye sezaryen öncesi anksiyete veya cerrahi korkuyu doğrudan değerlendiren, maternal ya da neonatal sonuçlarla ilişkilendiren, tam metnine ulaşılabilen kesitsel, tanımlayıcı, prospektif gözlemsel ve derleme türündeki çalışmalar dahil edilmiştir. Konuyla doğrudan ilişkili olmayan, yalnızca genel gebelik anksiyetesini ele alan, sezaryen öncesi dönemle bağlantı kurmayan veya sonuçları yeterli ayrıntı içermeyen yayınlar kapsam dışında bırakılmıştır.

Veriler meta-analiz yapılmaksızın anlatısal sentez yöntemiyle değerlendirilmiş ve bulgular dört ana başlık altında sunulmuştur: sezaryen öncesi cerrahi korkunun yaygınlığı, ilişkili faktörler, maternal sonuçlar ve fetal/neonatal sonuçlar.

3. BULGULAR

3.1. Sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin yaygınlığı

Elektif sezaryen planlanan kadınlarda preoperatif anksiyete yaygın görülen bir durumdur. Literatürde bildirilen prevalans oranları; kullanılan ölçüm araçları, örneklem özellikleri, kültürel farklılıklar, önceki doğum veya cerrahi deneyim, sağlık hizmetlerine erişim ve bilgilendirilme düzeyi gibi faktörlere bağlı olarak değişiklik göstermektedir (Aydın ve ark., 2014; Fentie ve ark., 2022; Hassan ve ark., 2025).

Türkiye'de yapılan tanımlayıcı bir çalışmada, sezaryen doğum yapacak kadınların %66'sında yüksek düzeyde kaygı saptanmış; doğum öncesi bakımın alındığı yer, sağlık profesyoneli ve sezaryen ameliyatı hakkında bilgilendirilme durumunun kaygı düzeyini etkilediği bildirilmiştir (Aydın ve ark., 2014). Uluslararası çalışmalarda da benzer şekilde preoperatif anksiyetenin yüksek oranlarda görüldüğü belirtilmektedir. Etiyopya'da elektif sezaryen planlanan kadınlarda yapılan bir çalışmada anksiyete prevalansı %67,9 olarak bulunurken, Sudan'da yürütülen bir çalışmada bu oran %41 olarak bildirilmiştir (Fentie ve ark., 2022; Hassan ve ark., 2025). Ayrıca obstetrik ve jinekolojik cerrahi planlanan kadınlarda yapılan bir başka çalışmada preoperatif anksiyete oranı %57,1 olarak saptanmıştır (Dibabu ve ark., 2023).

Bu bulgular, sezaryen öncesi preoperatif anksiyetenin farklı toplumlarda yaygın görüldüğünü ve perioperatif bakım sürecinde değerlendirilmesi gereken önemli bir psikososyal sorun olduğunu göstermektedir.

3.2. Sezaryen öncesi cerrahi korku ve anksiyete ile ilişkili faktörler

Sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyete; bireysel özellikler, önceki cerrahi/anestezi deneyimi, obstetrik öykü, bilgi düzeyi ve sosyal destek gibi birçok faktörden etkilenmektedir. Kırsal bölgede yaşama, primiparite ve önceki cerrahi ya da anestezi deneyiminin olmaması anksiyete riskini artırabilmektedir (Fentie ve ark., 2022). Bilgi eksikliği, anestezi, postoperatif ağrı, komplikasyon ve bebeğin sağlığına ilişkin belirsizlikler cerrahi korkuyu güçlendiren önemli nedenler arasındadır (Akutay & Ceyhan, 2023; Dibabu ve ark.,

2023). Sezaryen öncesi yeterli ve anlaşılır bilgilendirme ile aile/eş desteği ise anksiyetenin azaltılmasına katkı sağlayabilir (Aydın ve ark., 2014; Obregón ve ark., 2023). Bu nedenle sezaryen planlanan kadınların yalnızca obstetrik değil, psikososyal açıdan da değerlendirilmesi önemlidir.

3.3. Maternal, fetal ve neonatal sonuçlar

Preoperatif anksiyete, sempatik sinir sistemi aktivasyonunu artırarak maternal hemodinamik değişikliklere neden olabilir. Bu süreçte kalp hızı ve kan basıncında artış, vazokonstriksiyon ve solunum sayısında değişiklik gibi fizyolojik yanıtlar görülebilir. Elektif sezaryen planlanan kadınlarda yapılan çalışmalarda, yüksek anksiyete düzeyinin postoperatif kalp hızı, diyastolik kan basıncı ve ortalama arter basıncı gibi hemodinamik parametrelerle ilişkili olduğu bildirilmiştir (Mirsadeghi ve ark., 2025; Tosun ve ark., 2024).

Preoperatif anksiyetenin postoperatif ağrı üzerinde de etkili olabileceği belirtilmektedir. Yüksek anksiyete düzeyi, ağrı algısını artırabilir ve analjezik gereksinimini yükseltebilir. Bazı çalışmalarda sezaryen öncesi anksiyetenin postoperatif ağrı skorları ve analjezik tüketimiyle ilişkili olduğu gösterilmiştir (Görkem ve ark., 2016; Mirsadeghi ve ark., 2025).

Fetal ve neonatal sonuçlar açısından bulgular daha sınırlı ve çelişkilidir. Tosun ve ark. (2024), yüksek anksiyete düzeyinin daha düşük neonatal doğum ağırlığı ile ilişkili olduğunu bildirmiştir. Buna karşın, Şahin ve ark. (2016) preoperatif maternal anksiyete ile yenidoğanın 1. ve 5. dakika Apgar skorları arasında anlamlı ilişki saptamamıştır. Bu durum, maternal anksiyetenin fetal büyüme üzerinde olası etkileri olabileceğini; ancak Apgar skoru gibi kısa dönem neonatal göstergelerde sonuçların tutarlı olmadığını göstermektedir.

Genel olarak değerlendirildiğinde, sezaryen öncesi preoperatif anksiyetenin maternal hemodinamik yanıt, postoperatif ağrı ve iyileşme süreciyle ilişkili olduğu; fetal ve neonatal sonuçlara etkisinin ise daha fazla prospektif çalışmayla açıklığa kavuşturulması gerektiği söylenebilir (Dibabu ve ark., 2023; Mirsadeghi ve ark., 2025; Şahin ve ark., 2016; Tosun ve ark., 2024).

3.4. Ebelik bakımı açısından önemi

Sezaryen öncesi cerrahi korku ve anksiyete, ebelik bakımında ele alınması gereken önemli bir durumdur. Bu süreçte kadınların anksiyete düzeyi değerlendirilmeli, yeterli bilgilendirme ve bireyselleştirilmiş danışmanlık sağlanmalıdır (Fentie ve ark., 2022; Hassan ve ark., 2025).

Özellikle primipar, kırsal bölgede yaşayan ve önceki cerrahi/anestezi deneyimi olmayan kadınlar anksiyete açısından daha riskli kabul edilmektedir (Fentie ve ark., 2022). Sezaryen, anestezi, ağrı yönetimi, emzirme ve bebekle temas hakkında açık bilgi verilmesi; eş ve aile desteğinin sürece dahil edilmesi kaygıyı azaltabilir (Obregón ve ark., 2023). Ayrıca gevşeme egzersizleri, müzik terapisi, nefes egzersizleri ve aromaterapi gibi nonfarmakolojik yöntemler de kullanılabilir (Mirsadeghi ve ark., 2025).

4. TARTIŞMA

Bu derleme, sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyetenin yaygın ve klinik açıdan önemli bir sorun olduğunu göstermektedir. İncelenen çalışmalarda preoperatif anksiyete oranlarının %41 ile %67,9 arasında değişmesi, sezaryen planlanan kadınların önemli bir bölümünün ameliyat öncesi dönemde psikolojik desteğe gereksinim duyduğunu ortaya koymaktadır (Fentie ve ark., 2022; Hassan ve ark., 2025).

Literatürde maternal sonuçlara ilişkin kanıtlar, neonatal sonuçlara göre daha tutarlıdır. Özellikle kalp hızı, kan basıncı, hemodinamik dalgalanmalar ve postoperatif ağrı ile anksiyete arasında ilişki bildiren çalışmalar bulunmaktadır. Tosun ve ark. (2024), yüksek anksiyete düzeyinin annede daha yüksek kalp hızı ve diyastolik kan basıncı ile ilişkili olduğunu bildirmiştir. Benzer şekilde Mirsadeghi ve ark. (2025), preoperatif anksiyete ile postoperatif ağrı ve hemodinamik parametreler arasında anlamlı ilişki saptamıştır.

Postoperatif ağrıya ilişkin bulgular ise kısmen farklılık göstermektedir. Bazı çalışmalarda yüksek preoperatif anksiyetenin ağrı skorlarını ve analjezik tüketimini artırdığı belirtilirken, bazı çalışmalarda bu ilişki anlamlı bulunmamıştır (Görkem ve ark., 2016; Tosun ve ark., 2024). Bu

farklılığın kullanılan anestezi yöntemi, ağrı değerlendirme zamanı, analjezi protokolü ve bireysel psikolojik özelliklerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Fetal ve neonatal sonuçlar açısından kanıtlar daha sınırlıdır. Tosun ve ark. (2024), yüksek preoperatif anksiyetenin düşük doğum ağırlığı ile ilişkili olduğunu belirtmiştir. Buna karşın, Şahin ve ark. (2016) maternal anksiyete ile yenidoğanın 1. ve 5. dakika Apgar skorları arasında anlamlı ilişki saptamamıştır. Bu nedenle maternal anksiyetenin fetal sonuçlara etkisini değerlendiren çalışmalarda fetal Doppler bulguları, kord kan gazı analizleri ve uzun dönem neonatal izlem sonuçlarının birlikte ele alınması önerilmektedir.

Bu derlemenin önemli bir sonucu, sezaryen öncesi anksiyetenin önlenebilir ve yönetilebilir bir sorun olduğudur. Preoperatif danışmanlık, etkili iletişim, sosyal destek, eş katılımı ve nonfarmakolojik gevşeme yöntemleriyle kadınların korku ve anksiyete düzeyleri azaltılabilir (Mirsadeghi ve ark., 2025; Obregón ve ark., 2023). Böylece hem maternal iyilik hali hem de sezaryen deneyiminin kalitesi artırılabilir.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sezaryen öncesi cerrahi korku ve preoperatif anksiyete, maternal fizyolojik ve psikolojik sonuçları etkileyebilen önemli bir durumdur. Literatürde anksiyetenin özellikle hemodinamik değişiklikler ve postoperatif ağrı ile ilişkili olduğu, fetal ve neonatal sonuçlara ilişkin bulguların ise daha sınırlı ve tutarsız olduğu görülmektedir.

Bu doğrultuda ebeler, sezaryen planlanan kadınlarda anksiyete ve cerrahi korkuyu antenatal dönemden itibaren değerlendirmeli; primipar, önceki cerrahi/anestezi deneyimi olmayan, kırsal bölgede yaşayan ve bilgi gereksinimi yüksek kadınları riskli grup olarak ele almalıdır. Ebelik bakımında kadına sezaryen, anestezi, ağrı yönetimi, emzirme, bebekle erken temas ve iyileşme sürecine ilişkin anlaşılır, güven verici ve bireyselleştirilmiş danışmanlık sunulmalıdır. Ayrıca eş ve aile desteğinin bakım sürecine katılması sağlanmalı; gevşeme egzersizleri, nefes teknikleri, müzik terapisi ve destekleyici iletişim gibi nonfarmakolojik yöntemlerden yararlanılmalıdır.

Gelecekte yapılacak çalışmalarda, ebelik girişimlerinin sezaryen öncesi anksiyete, doğum deneyimi, doğum ağırlığı, Apgar skoru, umbilikal kord kan gazı ve uzun dönem neonatal gelişim üzerindeki etkileri prospektif olarak değerlendirilmelidir. Sonuç olarak, sezaryen öncesi psikososyal değerlendirme ve destek, ebelik bakımının ve standart obstetrik bakımın ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

KAYNAKLAR

Akutay, S., & Ceyhan, Ö. (2023). The relationship between fear of surgery and affecting factors in surgical patients. Perioperative Medicine, 12, 22. https://doi.org/10.1186/s13741-023-00316-0

Aydın, M., Kaya Şenol, D., & Erdoğan, S. (2014). Sezaryen ile doğum yapacak kadınların ameliyat öncesi anksiyete düzeylerinin belirlenmesi. Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 5(1), 54–58.

Dibabu, A. M., Ketema, T. G., Beyene, M. M., Belachew, D. Z., Abocherugn, H. G., & Mohammed, A. S. (2023). Preoperative anxiety and associated factors among women admitted for elective obstetric and gynecologic surgery in public hospitals, Southern Ethiopia: A cross-sectional study. BMC Psychiatry, 23, 728. https://doi.org/10.1186/s12888-023-05005-2

Fentie, Y., Yetneberk, T., & Gelaw, M. (2022). Preoperative anxiety and its associated factors among women undergoing elective caesarean delivery: A cross-sectional study. BMC Pregnancy and Childbirth, 22, 648. https://doi.org/10.1186/s12884-022-04979-3

Hassan, B., Adam, G. K., Nasralla, K., ALhabardi, N., & Adam, I. (2025). Prevalence and associated factors for preoperative anxiety among women undergoing elective cesarean delivery in eastern Sudan: A cross-sectional study. BMC Pregnancy and Childbirth, 25, 199. https://doi.org/10.1186/s12884-025-07308-6

Mirsadeghi, M. N., Kanafi Vahed, L., Hosseinzadeh, F., Moradi, N., Hamidi Madani, Z., Shahrokhi Rad, R., Tayefeh Ashrafiyeh, M., & Biazar, G. (2025). Effects of preoperative anxiety on hemodynamic status and postoperative pain in cesarean section under spinal anesthesia. Journal of Obstetrics, Gynecology and Cancer Research, 10(11), 810–817. https://doi.org/10.24200/jogcr.10.11.810

Obregón, N., et al. (2023). Presence of partners during elective cesareans and anxiety reduction in cesarean delivery experience.

Özkan, et al. (2021). Sezaryen ameliyatının anne ve yenidoğan sağlığına etkileri.

Öztürk İnal, Z., Görkem, Ü., & İnal, H. A. (2020). Effects of preoperative anxiety on postcesarean delivery pain and analgesic consumption: General versus spinal anesthesia. Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine, 33(2), 191–197.

Sahin, T., Gulec, E., Sarac Ahrazoglu, M., & Tetiker, S. (2016). Association between preoperative maternal anxiety and neonatal outcomes: A prospective observational study. Journal of Clinical Anesthesia, 33, 123–126. https://doi.org/10.1016/j.jclinane.2016.03.022

Tosun, F., Bülbül, M., Yıldız, Ç. Ç., Özen, Ö., & Özerdem, F. (2024). High anxiety levels before elective cesarean section can negatively affect the mother and fetus. Nigerian Journal of Clinical Practice, 27, 513–520. https://doi.org/10.4103/njcp.njcp_868_23

Uçar, T., & Gölbaşı, Z. (2015). Nedenleri ve sonuçlarıyla doğum korkusu. İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(2), 54–58.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **1139**

Oksiput Posterior Prezentasyonda Rebozo Tekniğinin Fetal Başın Rotasyonuna Etkisi: Sistematik Derleme

The Effect of Rebozo Technique on Fetal Head Rotation in Occiput Posterior Presentation: A Systematic Review

Selin Günay[1]*, Sümeyye Demirtaş[1], Nefise Sultan Badiş[1], Sena Dilek Aksoy[1]

[1]Kocaeli Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: selingunay222@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç: Bu sistematik derlemede doğum sürecinde uygulanan Rebozo tekniğinin oksiput posterior pozisyonu (OPP) üzerindeki etkisinin değerlendirmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme niteliğindedir. Sistematik derlemenin protokolü ve makalenin yazımında PRISMA (2020) bildiriminin güncellenmiş metni kullanılmıştır. Science Direct, Pubmed, Google scholar veri tabanları kullanılmıştır. "Rebozo tecnique", "occiput posterior position rebozo technique", "rebozo technique fetal malposition", "reboza tekniği", "nonfarmakoloji rebozo" anahtar kelimeler kullanılarak son 15 yıl, İngilizce ve Türkçe tam metin randomize kontrollü çalışmalar taranmıştır.

Bulgular: Kullanılan veri tabanları içerisinde ulaşılan toplam 7 araştırma sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Yapılan analizde 3 çalışmanın randomize kontrollü, 3 çalışmanın tanımlayıcı ve birinin de nitel araştırma olduğu gözlemlenmiştir.

Sonuç: Rebozo tekniği fetal başın oksiput posterior pozisyonuna rotasyonuna etkisi olduğu bildirilmiştir. Yapılan çalışmaların sayısının az olması sebebiyle daha çok bilimsel veriyle desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Rebozo tecnique, occiput posterior position rebozo technique, rebozo technique fetal malposition, reboza tekniği, nonfarmakoloji rebozo.

ABSTRACT

Objective: This systematic review aims to evaluate the effect of the Rebozo technique used during childbirth on occiput posterior position (OPP).

Materials and Methods: This study is a systematic review. The protocol for the systematic review and the writing of the article were based on the updated text of the PRISMA (2020) statement. Science Direct, PubMed, and Google Scholar databases were used. Full-text randomized controlled trials in English and Turkish from the last 15 years were searched using the keywords "Rebozo tecnique", "occiput posterior position rebozo technique", "rebozo technique fetal malposition", "reboza teknik", and "non-pharmacology rebozo".

Results: A total of 7 studies were found within the databases used and included in the systematic review were included. The analysis revealed that three of the studies were randomized controlled trials, three were descriptive studies, and one was a qualitative study.

Conclusion: Reboza technique has an effect on the rotation of the fetal head to the posterior occiput position. It has been reported. However, due to the small number of studies conducted, it is recommended that it be supported by more scientific data.

Keywords: Rebozo technique, occiput posterior position rebozo technique, rebozo technique fetal malposition, rebozo technique, nonpharmacological rebozo.

1. GİRİŞ

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), doğumda gereksiz tıbbi müdahalelerin azaltılması ve doğumun normal seyrinin korunması amacıyla ilaç dışı yöntemleri önermektedir. Bu yöntemler; doğum ağrısının azaltılması, anksiyetenin azaltılması, doğumu kolaylaştırması ve anne memnuniyetin artırılması gibi yararlar sağlamaktadır (World Health Organization, 2020). Doğumda pozisyon değişiklikleri, hareket ve gevşeme içeren yöntemler fetüsün doğum kanalına yerleşmesini kolaylaştırmaktadır. Böylece doğum eyleminin fizyolojik olarak ilerlemesini desteklemektedir (Wijayanti & Marfu'ah, 2023).

Rebozo tekniği, Meksika geleneklerinden köken almaktadır. Günümüzde modern doğum yaklaşımlarında anne konforunu artırmak ve doğum sürecini kolaylaştırmak amacıyla uygulanmaktadır (Aprianti et al., 2025). Rebozo, invazif olmayan pratik bir tekniktir. Doğum sırasında farklı pozisyonlarında uygulanabilmektedir. Rebozo tekniği, kadının pelvisini veya uterusuna masaj yapmak veya kaydırmak için rebozo (örgü bir şal) kullanımına dayanmaktadır. Bu sayede fetusun rotasyonunu ve optimal pozisyonlanmasını teşvik eder ve anne rahatlığı artmaktadır (Fumagalli et al., 2024; Turan, 2023). Rebozo tekniği temelde şal yardımı ile gergin bulunan bölgelerin (karın, kalça, pelvis gibi) ritmik sallama ve eleme hareketleri yaparak gevşetilmesini amaçlamaktadır (Ebel et al., 2025). Iversen ve arkadaşlarının Fetal malpozisyonu gidermek için yaptığı bir çalışmada Rebozo doğum öncesi, sırası ve sonrasında uygulanabilir bir yöntem olduğunumektedir (Wijayanti & Marfu'ah, 2023). Bu teknik, Gebeliğin üçüncü trimesterinden doğum sürecine kadar uygulanabilmektedir (Aprianti et al., 2025). Ayrıca rebozo tekniği, annenin gevşemesini sağlarken yerçekiminin etkisiyle fetüsün doğum kanalına yerleşmesini de desteklemektedir (de Wolff et al., 2022).

Doğum öncesi 32.haftadan sonra uygulanan rebozo tekniğinin fetal optimal pozisyonunu ve fetal rotasyonunu gerçekleştirdiği bildirilmektedir (Ata & Demir Yıldırım, 2025). İntrapartum dönemde basit ritmik hareketlerini gebenin partnerinin uygulaması, gebenin doğumda duygusal destek almasına olanak sağlamaktadır (Tuncay, 2024).

En yaygın fetal malpozisyonu %35 oranla görülen Occiput posterior pozisyonu (OPP) olarak ifade edilmektedir (Ornaghi et al., 2025). Doğumların %40'ında Kalıcı oksiput posterior pozisyonunda görülmektedir. Çoğu spontan olarak anterior pozisyona dönerken, %1,6–8'i doğuma kadar dönmediği bildirilmektedir (Allahbakhshi Nasab et al., 2023). Doğum sürecinde oksiput posterior (OPP) pozisyonundaki fetüsün anteriora dönmesini desteklemek amacıyla çeşitli yaklaşımlar bulunmaktadır. Bu yaklaşımlar arasında annenin pozisyon değişiklikleri ile fetal başın elle ya da bir araç yardımıyla döndürülmesine yönelik yöntemler de yer almaktadır (Ornaghi et al., 2025). Anne pozisyonlarının kullanımı, OP pozisyonundaki fetüsün daha uygun OAP pozisyonuna spontan olarak dönmesini kolaylaştırabilmektedir. Bu, 'optimal fetal pozisyonlama' olarak uygulanan spontan olarak OAP pozisyonuna gelmesini teşvik etmektedir (Allahbakhshi Nasab et al., 2023).

Rebozo masajı, doğum sürecinde gevşemeyi destekleyerek fetal pozisyonlanmayı ve inişi kolaylaştıran, özellikle oksiput posterior gibi malpozisyonların düzeltilmesine yardımcı olabileceği düşünülen bir uygulamadır (Ata & Demir Yıldırım, 2025; Cohen & Thomas, 2015).

2. YÖNTEM

Bu çalışma sistematik derleme niteliğindedir. Sistematik derlemenin protokolü ve makalenin yazımında PRISMA Bildirimi'nin güncellenmiş metni kullanılmıştır (Hür et al., 2021). Science Direct, Pubmed, Google scholar veri tabanı 1 Ekim- 5 Kasım 2025 tarihleri arasında "Rebozo tecnique", "occiput posterior position rebozo technique", "rebozo technique fetal malposition", "reboza tekniği", "nonfarmakoloji rebozo" anahtar kelimeler kullanılarak taranmıştır.

2.1. ÇALIŞMANIN AMACI VE SORULARI

Bu sistematik derlemede doğum sürecinde uygulanan Rebozo tekniğinin fetal baş pozisyonları, özellikle oksiput posterior pozisyonu (OPP) üzerindeki etkisinin değerlendirmesi amaçlanmaktadır. Bu amaçla;

- Rebozo tekniği doğum eylemi sırasında fetal başın optimal pozisyonlanmasına ve rotasyonuna nasıl etki etmektedir?
- Rebozo tekniği, oksiput posterior pozisyonundaki fetüsün anterior pozisyona dönmesine katkı sağlar mı?
- Rebozo tekniği doğumun maternal memnuniyetini destekleyen etkili bir ilaç dışı yöntem midir?

2.2. DAHİL EDİLME KRİTERLERİ

- 2015-2025 yılları arasında yayımlanmış olması.
- Ebelik, hemşirelik ve hekimlik alanında yapılmış olması.
- Araştırmaların erişime açık olması
- Araştırmaların doğum ikinci evresinde yapılmış olması

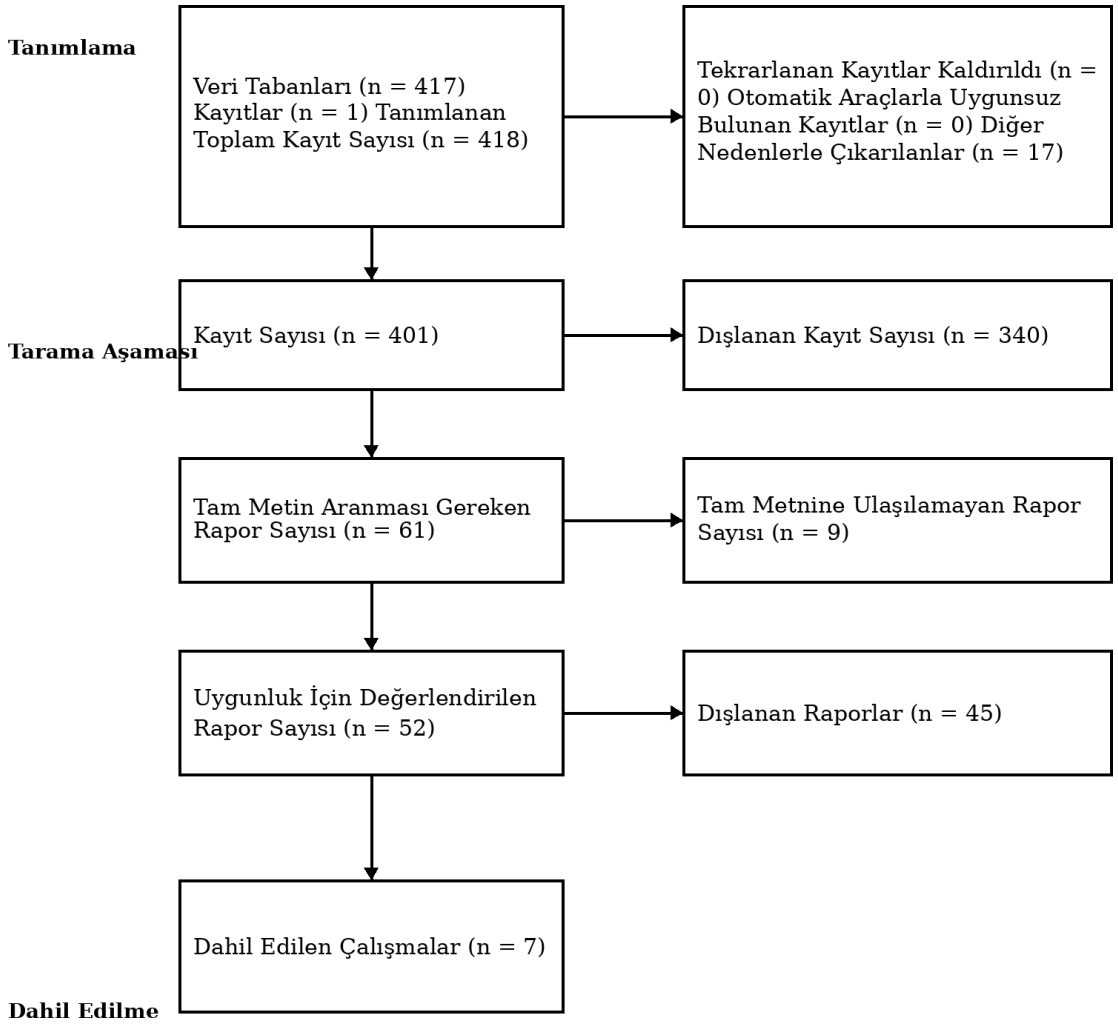
2.3. DIŞLAMA KRİTERLERİ

- Tüm yayınlar incelenerek, konuyla doğrudan ilgili olmayan yayınlar ve yinelenen yayınlar kapsam dışı bırakıldı.
- Konuyla ilgili olabileceği düşünülen 417 çalışma dahil etme kriterlerine göre incelendiğinde 8 çalışma araştırma kapsamına alındı.

2.4. ALANYAZIN TARAMASI

Çalışmada bias durumunu ortadan kaldırmak amacıyla literatür taraması, çalışmaların seçiminde verilerin çekilmesi ve araştırma kalitesinin değerlendirilmesi birbirinden bağımsız üç araştırmacı tarafından yürütülmüştür. Araştırma sürecinin daha standart Sürecin daha standart yürütülebilmesi için anahtar kelimelerden ikisi (rebozo tecnique, occiput posterior position) kullanılarak bir ön çalışma yapılmıştır. Anahtar kelimeler Pubmed veri tabanında tarama strateji ve araştırma verilerinin çekilmesi ve kalitesinin değerlendirilmesi gerçekleştirilmiştir. Ön çalışma sonrasında araştırma ile ilgili olarak ortaya çıkan görüş ayrılıkları gözden geçirilmiş ve standart bir yaklaşım sağlanabilmesi açısından araştırmacılar ortak bir karar alarak çalışmaya devam etmişlerdir. Bu araştırmada taramalar 1 Ekim- 5

Kasım 2025 tarihleri arasında yapılmıştır. Taramalarda ulusal literatürdeki çalışmalara ulaşabilmek için Akademik arama motorları "rebozo tekniği, fetal oksiput pozisyon, kalıcı oksiput pozisyon" anahtar kelimeleri ile taranmış, uluslararası literatürdeki çalışmalara ulaşabilmek için ise Pubmed, Science Direct veri tabanları "Rebozo tecnique", "occiput posterior position rebozo technique", "rebozo technique fetal malposition", "nonfarmakoloji rebozo" anahtar kelimeleri taranmıştır. Tarama sonucunda Elektronik aramada kullanılan kelimeler 417 adet çalışmaya ulaşılmıştır. PRISMA 2020 akış şeması Şekil 1'de yer almaktadır (Page et al., 2020).

Şekil 1: PRISMA 2020 akış şeması

2.5. ARAŞTIRMANIN ETİĞİ

Yapılan çalışma sistematik derleme türünde olup, ulaşılan çalışmalar kaynak gösterilerek yazılmıştır.

2.6. VERİLERİN ANALİZİ

Sistematik derlemeye dahil edilen çalışmaların yazar ve yayın yılı, çalışmaların türü ve deseni, katılımcılar, veri toplama araçları ve ölçümler, yapılan uygulamalar, bulgular ve sonuca ilişkin verilerin toplanması sağlandı.

3. BULGULAR

Bu sistematik derlemeye dahil edilen çalışmalar; randomize kontrollü çalışmalar, prospektif ve retrospektif kohort çalışmaları, kesitsel çalışmalar, nitel araştırmalar ve lisansüstü tezlerden oluşmaktadır. Çalışmalarda rebozo tekniğinin doğum ağrısı, kaygı, doğum deneyimi, fetal malpozisyon, fetal pozisyonun düzeltilmesi, doğum eyleminin ilerleyişi ve sağlık profesyonellerinin bilgi ve deneyimleri üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Çalışmalara ilişkin bulgular aşağıda sırasıyla sunulmaktadır.

Cohen ve Thomas (2015) çalışmada, fetal oksiput posterior pozisyonunun anne ve yenidoğan morbiditesini artırabildiği belirtilmiştir. Rebozo tekniğinin fetal malpozisyonun düzeltilmesinde kullanılabilecek potansiyel bir yöntem olduğu ifade edilmiştir. Makalede doğum eyleminde uygulanabilecek üç farklı rebozo tekniği tanımlanmış, uygulama sırasında güvenlik, fetal kalp hızı izlemi ve enfeksiyon kontrolüne ilişkin hususlar açıklanmış, ayrıca tekniğin bir üniversite hastanesinde klinik uygulamaya entegrasyon süreci ele alınmıştır.

De Wolff ve ark. (2022) randomize kontrollü çalışmada makat veya transvers prezentasyonlu 372 gebe dahil edilmiştir. Müdahale grubunda gebeler ve partnerleri dış sefalik versiyondan önce 3–5 gün boyunca günde üç kez evde rebozo tekniğini uygulamıştır. Doğumda sefalik prezentasyon oranı müdahale grubunda %51, kontrol grubunda %62 olarak bulunmuştur (OR=0,61; %95 GA: 0,40–0,95). Müdahaleye bağlı herhangi bir advers olay bildirilmemiştir. Çalışmada, dış sefalik versiyon öncesinde uygulanan ev tipi rebozo egzersizinin doğumdaki sefalik prezentasyon oranını artırmadığı, aksine daha düşük olduğu bildirilmiştir.

Fumagalli ve ark. (2024) prospektif ve retrospektif kohortların karşılaştırıldığı çalışmada, Spinning Babies® uygulamaları ile rebozo tekniğinin birlikte kullanılmasının persistan oksiput posterior pozisyon görülme olasılığı üzerindeki etkisi incelenmiştir. Doğum başlangıcındaki oksiput posterior oranı iki kohortta benzer bulunmuştur (%34,9 ve %35,1). Persistan oksiput posterior pozisyon oranı prospektif kohortta %27,7, retrospektif kohortta %35,8 olarak saptanmış ve aradaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=0,031). Retrospektif kohortta 35 yaş ve üzeri olmak ile nulliparite persistan oksiput posterior pozisyon ile ilişkili bulunmuştur.

Iversen ve ark. (2017) nitel çalışmada 17 kadınla telefon görüşmeleri yapılmıştır. Kadınlar rebozo tekniğini "doğal doğuma yönelik ortak hareketler" olarak tanımlamıştır. Katılımcılar tekniğin ağrıyı azalttığını, doğum sürecine uyumu desteklediğini, ebe ve partner desteğini artırdığını ifade etmiştir. Rebozo uygulamasının çoğunlukla ebenin fetal malpozisyondan şüphelendiği durumlarda gerçekleştirildiği bildirilmiştir. Kadınların deneyimleri genel olarak olumlu bulunmuştur.

Allahbakhshi Nasab ve ark. (2023) kesitsel çalışmada 262 ebe ve kadın doğum uzmanının manuel rotasyona ilişkin bilgi ve deneyimi değerlendirilmiştir. Katılımcıların %73,3'ünün bu teknik hakkında sınırlı bilgiye sahip olduğu,

%93'ünün ise daha önce manuel rotasyon uygulamadığı belirlenmiştir. Katılımcıların %92,6'sı tekniğin güvenli kabul edilmesi ve ulusal protokollere eklenmesi durumunda eğitim almak istediğini, %82,2'si ise uygulamaya istekli olduğunu bildirmiştir.

Turan (Doktora Tezi) (2023) randomize kontrollü olarak yürütülen çalışmada rebozo uygulanan gebeler ile rutin bakım alan gebeler karşılaştırılmıştır. Rebozo grubunda doğum ağrısı ve kaygı düzeylerinin daha düşük olduğu, doğum deneyimi puanlarının daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Müdahaleye bağlı herhangi bir olumsuz etki rapor edilmemiştir.

Tuncay (Yüksek Lisans Tezi) (2024) primipar gebelerde gerçekleştirilen çalışmada rebozo tekniğinin doğum sürecine etkisi değerlendirilmiştir. Rebozo uygulanan grupta doğum eyleminin ilerlemesinin desteklendiği, ağrı algısının azaldığı ve doğum memnuniyetinin arttığı bildirilmiştir. Maternal ve neonatal sonuçlar açısından olumsuz bir etki saptanmamıştır.

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuç olarak, doğum içi bakım sağlayıcısının OP önleme ve düzeltme için sınırlı araçları vardır. Rebozo tekniği fetal malpozisyon durumunda OP pozisyonunun yönetimi riskler, faydalar ve alternatifler konusunda kapsamlı hasta bilgilendirmesini ve müdahalelerin sistematik bir şekilde uygulanmasını gerektiren bir yöntemdir. Modern hastane dinamiklerine adaptasyonu, profesyoneller arası açık iletişim ve esneklikle mümkündür. Ancak, bu geleneksel uygulamanın klinik protokollere tam entegrasyonu için, yöntemin etkinliğini diğer obstetrik manevralarla kıyaslayan daha fazla bilimsel veriyle desteklenmesi elzemdir. Rebozo tekniği, fetal malpozisyonların yönetiminde invaziv girişimlere duyulan ihtiyacı azaltabilecek bir non-farmakolojik müdahaledir. Bu geleneksel yöntemin modern hastane standartlarına entegrasyonu, profesyoneller arası iş birliği ve yaratıcı klinik uyarlamalarla mümkündür. Pelvik bağların gevşemesini ve fetal başın rotasyonunu kolaylaştırılması üzerine çalışmalar devam etmektedir. Doğumun doğallığını koruyan bu tür ilaç dışı yaklaşımların, rutin obstetrik protokollerdeki yerini sağlamlaştırmak adına, diğer klinik müdahalelerle etkinliğini kıyaslayan daha fazla kanıta dayalı çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır. Maternal konforun artmasını da sağlayan bu yöntem ebeler ve doğum uzmanları için düşük maliyetli ve erişilebilir bir araçtır.

KAYNAKLAR

Allahbakhshi Nasab, P., Loripoor, M., & Mirzaei Khalilabadi, S. (2023). Knowledge and experience of midwives and gynecologists about manual rotation of persistent occiput posterior position. BMC Pregnancy and Childbirth, 23(1), 1–5. https://doi.org/10.1186/s12884-023-05797-x

Aprianti, N. A., Mose, J. C., Pratiwi, Y. S., Susiarno, H., Dany Hilmanto, & Irianti, S. (2025). The Role of Education and Challenges of the Implementation of the Rebozo Technique in Midwifery Practice: A Scoping Review. JTP - Jurnal Teknologi Pendidikan, 27(2), 383–396. https://doi.org/10.21009/jtp.v27i2.54572

Ata, B., & Demir Yıldırım, A. (2025). Rebozo tekniğinin doğumda algilanan destek ve kontrol üzerine etkisi.

Cohen, S. R., & Thomas, C. R. (2015). Rebozo Technique for Fetal Malposition in Labor. Journal of Midwifery and Women's Health, 60(4), 445–451. https://doi.org/10.1111/jmwh.12352

de Wolff, M. G., Ladekarl, M., Sparholt, L., & Lykke, J. A. (2022). Rebozo and External Cephalic Version in breech presentation (RECEIVE): A randomised controlled study. BJOG: An International Journal of Obstetrics and Gynaecology, 129(10), 1666–1675. https://doi.org/10.1111/1471-0528.17111

Fumagalli, S., Antolini, L., Nespoli, A., Panzeri, M., Terenghi, T., Ferrini, S., Spandrio, R., Maini, I. M., Locatelli, A., & Ornaghi, S. (2024). Rebozo and advanced maternal postures: A promising set of intrapartum interventions to reduce persistent occiput posterior position of the fetal head. European Journal of Midwifery, 8(October), 1–11. https://doi.org/10.18332/EJM/191511

Hillier, K. L., Eley, V., Humphrey, T., Ballard, E., & Lee, N. (2026). Use of the Rebozo in second stage labour to reduce the incidence of assisted vaginal births for nulliparous women : A pilot randomised controlled trial. Women and Birth, 39(1), 102134. https://doi.org/10.1016/j.wombi.2025.102134

Hür, G., Zengin, H., Karakaya Suzan, Ö., Kolukısa, T., Eroğlu, A., & Çınar, N. (2021). Joanna BriggsEnstitüsü (Jbi)Randomize Kontrollü ÇalişmalaİçinKaliteDeğerlendirme Araci'Nin Türkçe'Ye Uyarlamasi. Sağlık Bilimlerinde İleri Araştırmalar Dergisi / Journal of Advanced Research in Health Sciences, 0(0), 0–0. https://doi.org/10.26650/jarhs2022-1100929

Ornaghi, S., Fumagalli, S., Antolini, L., Panzeri, M., Spandrio, R., Ferrini, S., Nespoli, A., Maini, M., & Locatelli, A. (2025). Rebozo and maternal postures to prevent persistent occiput posterior position of the fetal head: protocol for a randomised clinical trial "the ReMaP-POPP RCT." BMJ Open, 15(10), e103520. https://doi.org/10.1136/bmjopen-2025-103520

Tuncay, Z. (2024). Primiparlarda rebozo tekniğinin doğum sürecine etkisinin incelenmesi.

Turan, Z. (2023). İntrapartum Dönemde Rebozo Uygulamasının Doğum Ağrısı, Kaygı ve Doğum Deneyimi Üzerine Etkisi (Vol. 2, Issue 4).

Wijayanti, I. T., & Marfu'ah, S. (2023). The Effectıveness Of The Rebozo Technıque On The Progress Of The 1st Cage Of Labor. Proceeding Cendekia International Conference Health and Technology, 1(2017), 436–440. https://proceedings.centamaku.ac.id/article/view/32

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
UNESCO
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **9553**

Tandem Emzirme: Fizyolojik Temelleri, Anne ve Çocuk Sağlığı Üzerindeki Etkileri ve Ebelik Yaklaşımı

Tandem Breastfeeding: Physiological Basis, Effects on Maternal and Child Health, and Midwifery Approach

Emine Aksüt Akçay[1], Elif Tağtekin[1*]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: eliftagtekin@gmail.com

ÖZET

Anne sütü, yenidoğanın büyüme ve gelişimi için gerekli tüm besin öğelerini içeren ve anne-bebek sağlığı üzerinde çok yönlü olumlu etkileri bulunan en uygun beslenme yöntemidir. Bu nedenle emzirme, bebek beslenmesinde altın standart olarak kabul edilmekte; ilk altı ay yalnızca anne sütü ile beslenme ve sonrasında uygun tamamlayıcı besinlerle birlikte emzirmenin sürdürülmesi önerilmektedir. Emzirme, yalnızca fizyolojik bir süreç değil; psikolojik, sosyal ve kültürel faktörlerden etkilenen çok boyutlu bir olgudur. Annenin bilgi düzeyi, sosyal destek sistemi, kültürel normlar ve bireysel deneyimleri emzirmenin başlatılması ve sürdürülmesinde belirleyicidir. Ayrıca annenin sağlık durumu, çocuklar arası yaş farkı ve aile desteği emzirme sürecinin devamlılığını etkileyen önemli unsurlardır.

Laktasyon döneminde yeniden gebelik oluşması, emzirmenin sürdürülmesini etkileyen önemli bir durumdur. Gebelikte emzirmenin fetüs gelişimi, uterin aktivite ve erken doğum riski üzerindeki etkilerine ilişkin çeşitli endişeler bulunmakla birlikte, mevcut literatür bu ilişkinin net olmadığını ve kararın bireysel risk değerlendirmesi ile ele alınması gerektiğini göstermektedir. Gebelikte emzirmeye devam eden kadınların bir kısmı, doğum sonrası dönemde hem yenidoğan hem de daha büyük çocuğunu birlikte emzirmeye devam etmektedir. "Tandem emzirme" olarak tanımlanan bu durum, süt üretimi, hormonal değişimler ve maternal enerji gereksinimi açısından fizyolojik olarak uyum gerektiren; aynı zamanda çocukların beslenme ihtiyaçlarını içeren çok boyutlu bir süreçtir. Bu süreçte kadınlar toplumsal baskı, kültürel inanışlar ve bilgi eksikliği nedeniyle çeşitli güçlüklerle karşılaşabilmektedir. Ayrıca gebelikte emzirmenin anne ve gebelik sonuçları üzerindeki etkilerine ilişkin bulguların heterojen olması, konunun tartışmalı olduğunu göstermektedir. Sağlık otoritelerinin yaklaşımı, gebelikte emzirme ve tandem emzirmenin rutin olarak önerilmediği ancak yüksek riskli durumlar dışında bireysel değerlendirme ile sürdürülebileceği yönündedir. Bu nedenle sağlık profesyonellerinin, özellikle ebelerin, danışmanlık ve rehberlik rolü kritik öneme sahiptir.

Sonuç olarak, gebelikte emzirme ve tandem emzirme süreci; fizyolojik, psikososyal ve klinik boyutları olan, bireysel değerlendirme gerektiren kompleks bir konudur ve mevcut kanıtlar ışığında daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tandem Emzirme; Laktasyon, Anne Sütü, Ebelik Bakımı; Emzirme Danışmanlığı

ABSTRACT

Tandem breastfeeding is defined as the simultaneous breastfeeding of two children of different ages and represents a complex feeding pattern in which pregnancy and lactation occur concurrently. The aim of this review is to examine the physiological basis of tandem breastfeeding, its effects on maternal and child health, and its management within the framework of midwifery care in light of current literature. Breastfeeding is regulated by hormones such as prolactin and oxytocin, and this hormonal balance may change during pregnancy. Although tandem breastfeeding involves adaptive physiological responses in terms of milk production and composition, it also requires increased maternal energy demand and individualized risk assessment. The literature suggests that tandem breastfeeding does not negatively affect neonatal nutrition and may be safely continued under appropriate conditions; however, individual differences in maternal health and pregnancy status should be considered. In addition, social perceptions, cultural beliefs, and lack of knowledge are important factors influencing the continuation of breastfeeding practices. In this context, midwives play a crucial role in providing evidence-based counseling, monitoring maternal health, and delivering individualized breastfeeding care. In conclusion, tandem breastfeeding is a multidimensional process that requires comprehensive evaluation and a multidisciplinary approach to ensure optimal maternal and child health outcomes.

Keywords: Tandem Breastfeeding; Lactation, Breast Milk, Midwifery Care; Breastfeeding Counseling

1. GİRİŞ

Anne sütü, yenidoğanın büyüme ve gelişimi için gerekli tüm besin öğelerini içeren ve hem kısa hem de uzun vadede anne ve bebek sağlığı üzerinde önemli koruyucu etkiler sağlayan en uygun beslenme yöntemidir. Bu nedenle emzirme, bebek beslenmesinde altın standart olarak kabul edilmekte; yaşamın ilk altı ayında yalnızca anne sütü ile beslenme ve sonrasında uygun tamamlayıcı besinlerle birlikte emzirmenin en az iki yaşına kadar sürdürülmesi önerilmektedir.

Emzirme yalnızca biyolojik bir süreç olmayıp aynı zamanda psikolojik, sosyal ve kültürel boyutları olan çok yönlü bir deneyimdir. Kadınların emzirmeye başlama ve sürdürme kararları; bilgi düzeyi, sosyal destek, sağlık hizmetlerine erişim ve bireysel deneyimler gibi birçok faktörden etkilenmektedir. Bunun yanı sıra annenin genel sağlık durumu, doğumlar arası süre ve aile desteği emzirmenin devamlılığında belirleyici rol oynamaktadır.

Emzirme süreci bazı durumlarda gebelikle birlikte devam edebilmekte ve bu durum doğum sonrası dönemde tandem emzirme olarak adlandırılan özel bir emzirme biçimine dönüşebilmektedir. Tandem emzirme, annenin farklı yaş gruplarındaki iki çocuğunu aynı dönemde emzirmesi ile karakterize edilen çok boyutlu bir süreçtir.

2. GEBELİKTE EMZİRME

Emzirmenin devamlılığını etkileyen önemli durumlardan biri, annenin laktasyon döneminde yeniden gebe kalmasıdır. Bu durum hem fizyolojik hem de psikososyal boyutları olan kompleks bir süreç olarak değerlendirilmektedir. Güncel literatür, gebelikte emzirmenin özellikle sağlıklı ve düşük riskli gebeliklerde çoğu zaman olumsuz obstetrik sonuçlarla ilişkilendirilmediğini ve bu nedenle emzirmenin kesilmesine yönelik genel bir zorunluluk bulunmadığını göstermektedir. Bununla birlikte, kararın standart bir yaklaşımla değil, annenin bireysel sağlık durumu, gebeliğin seyri ve olası risk faktörleri dikkate alınarak verilmesi gerektiği vurgulanmaktadır (Ayrim et al., 2016; Molitoris, 2019).

Fizyolojik açıdan değerlendirildiğinde, gebelik sürecinde hormonal değişimler nedeniyle süt bileşimi ve üretim miktarında bazı değişiklikler meydana gelebilmektedir. Özellikle progesteron ve östrojen düzeylerindeki artış, laktasyon sürecini etkileyebilmekte; bazı annelerde süt miktarında azalma ya da emzirme isteğinde değişiklik görülebilmektedir. Buna rağmen, uterin

aktivite ve erken doğum riskine ilişkin endişelerin her gebelikte aynı düzeyde ortaya çıkmadığı, riskin bireysel faktörlere göre değişkenlik gösterdiği bildirilmektedir (Madarshahian & Hassanabadi, 2016).

Öte yandan, gebelikte emzirmenin düşük veya erken doğum riskini artırabileceğine yönelik toplumsal inanışlar ve kültürel algılar birçok toplumda hâlen yaygın şekilde devam etmektedir. Bu inanışlar, annelerin emzirme kararlarını doğrudan etkileyebilmekte ve bazı durumlarda gereksiz emzirme sonlandırmalarına yol açabilmektedir. Bu nedenle konu yalnızca tıbbi kanıtlar açısından değil, aynı zamanda kültürel normlar, aile beklentileri ve sağlık okuryazarlığı düzeyi gibi sosyal belirleyiciler açısından da ele alınmalıdır.

3. TANDEM EMZİRMENİN TANIMI

Gebelikte emzirmeye devam eden kadınların bir kısmı, doğum sonrası dönemde hem yenidoğan hem de daha büyük çocuklarını birlikte emzirmeyi sürdürmektedir. Bu durum literatürde "tandem emzirme" olarak tanımlanmakta olup, doğum sonrası laktasyonun eş zamanlı olarak devam ettiği özel bir emzirme modelini ifade etmektedir (O'Rourke & Spatz, 2019; Rosenberg et al., 2021).

Tandem emzirme süreci, annenin laktasyon kapasitesinin iki çocuk arasında paylaşıldığı dinamik bir yapıdadır. Bu süreçte süt üretimi genellikle artan emme uyarısına bağlı olarak sürdürülebilirliğini korurken, memenin fizyolojik adaptasyonu da devam etmektedir. Aynı zamanda anne hem yenidoğanın yüksek beslenme ihtiyacını hem de büyük çocuğun emzirme ile ilişkili duygusal bağlanma gereksinimini dengelemek durumunda kalmaktadır.

Buna ek olarak tandem emzirme, annenin enerji metabolizması ve günlük bakım yükünü artıran bir süreçtir. Bu nedenle yeterli beslenme, dinlenme ve sosyal destek, emzirmenin devamlılığı açısından kritik öneme sahiptir (Sinkiewicz-Darol et al., 2021).

4. FİZYOLOJİK TEMELLER

Laktasyon süreci prolaktin ve oksitosin hormonları tarafından düzenlenmektedir. Emzirme sıklığı arttıkça süt üretimi de artmakta ve bu süreç "arz-talep" mekanizması ile devam etmektedir.

Tandem emzirme döneminde memenin artan uyarılması süt üretimini genellikle desteklemektedir. Bununla birlikte annenin enerji, protein ve sıvı gereksinimi artmakta; yetersiz beslenme durumunda yorgunluk ve fiziksel tükenmişlik görülebilmektedir.

5. ANNE SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLER

Tandem emzirme anne sağlığını hem fiziksel hem de psikososyal açıdan etkileyebilir. Artan enerji ihtiyacının karşılanamaması durumunda yorgunluk ve tükenmişlik gelişebilirken, bazı çalışmalarda emzirmenin postpartum iyileşmeyi destekleyebileceği bildirilmektedir (Ayrim et al., 2016).

Psikososyal açıdan anne; çocuklar arasında denge kurma, zaman yönetimi ve toplumsal yargılarla baş etme gibi durumlarla karşılaşabilmektedir. Güncel çalışmalar, sosyal çevre ve kültürel normların anne deneyimi üzerinde belirleyici olduğunu göstermektedir.

6. ÇOCUK SAĞLIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLER

Tandem emzirme yenidoğan açısından genellikle olumsuz bir etki oluşturmaz ve anne sütü temel besin kaynağı olmaya devam eder. Anne sütü içeriği gebelik ve doğum sonrası dönemde değişebilse de immünolojik özellikler korunmaktadır (Sinkiewicz-Darol et al., 2021).

Büyük çocuk açısından emzirmenin sürdürülmesi bağışıklık sistemi, duygusal güven ve anne-çocuk bağlanması üzerinde olumlu etkiler sağlayabilmektedir.

7. EBELİK YAKLAŞIMI

Ebeler tandem emzirme sürecinde hem klinik bakım hem de danışmanlık rolünü bütüncül bir şekilde üstlenmektedir. Bu süreçte öncelikle annenin genel sağlık durumu, obstetrik öyküsü, beslenme durumu ve emzirme deneyimi değerlendirilmelidir. Özellikle annenin enerji gereksinimi, yorgunluk düzeyi ve postpartum iyilik hali izlenerek emzirmenin sürdürülebilirliği açısından riskler belirlenmelidir (Meek & Noble, 2022).

Ebelik bakımının önemli bileşenlerinden biri emzirme eğitimi ve teknik destek sağlanmasıdır. Annenin yenidoğan ve büyük çocuğun emzirilmesini güvenli şekilde sürdürebilmesi için doğru pozisyonlar, emzirme sıklığının düzenlenmesi ve meme boşaltımının etkinliği konusunda rehberlik yapılmalıdır. Ayrıca laktasyon fizyolojisi ve tandem emzirme döneminde süt

üretiminin değişkenliği hakkında bilgilendirme yapılması, annenin kaygı düzeyini azaltarak emzirmenin devamlılığını desteklemektedir (O'Rourke & Spatz, 2019; Sinkiewicz-Darol et al., 2021).

Psikososyal destek de ebelik yaklaşımının önemli bir parçasıdır. Tandem emzirme sürecinde anneler çocuklar arasında denge kurma, zaman yönetimi, aile içi roller ve toplumsal yargılar gibi çeşitli zorluklarla karşılaşabilmektedir. Bu nedenle ebeler, annenin duygusal durumunu değerlendirmeli, destekleyici iletişim kurmalı ve gerektiğinde aileyi de sürece dahil ederek sosyal destek sistemini güçlendirmelidir (Rosenberg et al., 2021). Ayrıca ebeler, emzirme sürecine ilişkin yanlış inanışların giderilmesinde önemli bir eğitim rolü üstlenmektedir. Özellikle gebelikte emzirmenin her zaman riskli olduğu yönündeki yanlış algıların düzeltilmesi, kanıta dayalı bilgi ile annenin doğru karar vermesine katkı sağlamaktadır (LLLI, 2022; WHO, 2022).

8. SONUÇ

Tandem emzirme fizyolojik olarak sürdürülebilir bir emzirme biçimidir. Uygun beslenme ve profesyonel destek sağlandığında anne ve çocuk sağlığı üzerinde olumlu etkiler oluşturabilmektedir. Ancak süreç fiziksel yük ve psikososyal etkiler açısından dikkatle değerlendirilmelidir. Bu nedenle ebelik bakımında danışmanlık, eğitim ve bireyselleştirilmiş destek büyük önem taşımaktadır. Tandem emzirme sürecinde bireyselleştirilmiş bakım yaklaşımı esastır. Her annenin gebelik durumu, çocukların yaş aralığı, aile yapısı ve sosyal koşulları farklı olduğundan standart bir bakım yaklaşımı yerine kişiye özgü bir planlama yapılmalıdır. Karar sürecinde annenin sağlık durumu, gebeliğin risk düzeyi ve bireysel tercihleri birlikte değerlendirilmelidir (WHO, 2022; LLLI, 2022).

KAYNAKLAR

American Academy of Family Physicians. (2022). Breastfeeding and the use of human milk. https://www.aafp.org

Ayrim, A., Zeyneloğlu, S., & Aktaş, S. (2016). Breastfeeding during pregnancy and its effects on obstetric outcomes. Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine, 29(7), 1125–1130. https://doi.org/10.3109/14767058.2015.1038512

Centers for Disease Control and Prevention. (2018). Breastfeeding report card. https://www.cdc.gov/breastfeeding

Cinar, N., Köse, D., & Altınkaynak, S. (2022). Factors affecting breastfeeding continuation in mothers. International Journal of Nursing Studies, 129, 104–112. https://doi.org/10.1016/j.ijnurstu.2022.104112

Cohen, S. S., Alexander, D. D., Krebs, N. F., et al. (2016). Factors influencing breastfeeding initiation and continuation: A systematic review. American Journal of Clinical Nutrition, 103(5), 1352–1359. https://doi.org/10.3945/ajcn.115.115790

Dettwyler, K. A. (2016). Cultural perspectives on breastfeeding. Evolutionary Anthropology, 25(3), 145–156. https://doi.org/10.1002/evan.21483

Göncü-Serhatlıoğlu, S., & Yılmaz, E. (2020). Tandem breastfeeding practices and maternal experiences. Journal of Human Lactation, 36(4), 678–686. https://doi.org/10.1177/0890334420939234

La Leche League International. (2022). Breastfeeding during pregnancy and tandem nursing. https://llli.org/breastfeeding-info/breastfeeding-pregnancy-tandem-nursing/

Madarshahian, F., & Hassanabadi, M. (2016). Breastfeeding during pregnancy and birth outcomes: A cohort study. Journal of Obstetrics and Gynaecology Research, 42(2), 145–152. https://doi.org/10.1111/jog.12853

Meek, J. Y., & Noble, L. (2022). Breastfeeding and the use of human milk. Pediatrics, 150(1), e2022057988. https://doi.org/10.1542/peds.2022-057988

Molitoris, J. (2019). Breastfeeding during pregnancy and risk of adverse outcomes. Population Studies, 73(2), 1–15. https://doi.org/10.1080/00324728.2019.1581180

O'Rourke, S., & Spatz, D. L. (2019). Tandem nursing: Clinical considerations and implications. Journal of Human Lactation, 35(2), 234–240. https://doi.org/10.1177/0890334419839082

Rosenberg, K. D., Pierce, J. P., & Dettwyler, K. A. (2021). Breastfeeding and human lactation: Biological and cultural perspectives. Annual Review of Anthropology, 50, 321–338. https://doi.org/10.1146/annurev-anthro-101819-110533

Sinkiewicz-Darol, E., Struzik, M., & Olszewski, J. (2021). Human milk composition in extended lactation. Nutrients, 13(7), 2345. https://doi.org/10.3390/nu13072345

T.C. Sağlık Bakanlığı. (2018). Türkiye anne sütü ve emzirme rehberi. https://hsgm.saglik.gov.tr

World Health Organization. (2022). Infant and young child feeding. https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/infant-and-young-child-feeding

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
UNESCO
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **3708**

Spinal Muskular Atrofi ve Ebelik Hizmetleri: Kapsamlı Literatür İncelemesi

Spinal Muscular Atrophy and Midwifery Services: A Comprehensive Literature Review

Esra Yılmaz[1]*, Ceren Nur Kayış[2]

[1]Eflani İlçe Devlet Hastanesi, Karabük
[2]Karabük Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
*Sorumlu Yazar E-posta: esrayilmaz939@gmail.com

ÖZET

Spinal muskular atrofi (SMA), otozomal resesif geçişli, survival motor nöron genindeki mutasyona bağlı olarak ya da survival motor nöron proteinindeki yetersizlik nedeniyle ortaya çıkan ölümcül kas güçsüzlüğü ile karakterize nöromüsküler bir hastalıktır. Bu derlemede SMA hastalığı, hasta çocuk ve ailesinin değerlendirilmesi ve ebelik hizmetleri kapsamlı bir biçimde incelenmiştir. Araştırma için "Spinal muskular atrofi", "klinik sınıflama" ve "ebelik hizmetleri" anahtar kelimeleri kullanılarak Science Direct, Medline, Web of Science ve Google Scholar veri tabanları taranmıştır. Hastalık prognozunun iyileşmesi ve yaşam kalitesinin artması için taşıyıcı taraması, erken tanı, prekonsepsiyonel, prenatal ve natal süreçteki uygulamalar, danışmanlık, yapılandırılmış eğitim, topuk kanı, aile merkezli yaklaşım ve psikolojik destek oldukça önemlidir. Kadın, gebe, anne, bebek ve topluma verilen sağlık hizmetlerinde kritik role sahip olan profesyonel ebelik mesleği tüm bu sürecin merkezinde yer almaktadır. SMA'nın tanılanmasından, sürecin yönetimi, bakım, destek ve danışmanlık dahil her aşamada ebeler özverili bir ebelik hizmeti sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spinal muskular atrofi, klinik sınıflama, ebelik hizmetleri

ABSTRACT

Spinal muscular atrophy (SMA) is a neuromuscular disease characterized by fatal muscle weakness resulting from a mutation in the survival motor neuron gene or a deficiency in the survival motor neuron protein, with autosomal recessive inheritance. This review comprehensively examines SMA disease, the evaluation of affected children and their families, and midwifery services. For the research, Science Direct, Medline, Web of Science, and Google Scholar databases were searched using the keywords "Spinal muscular atrophy", "clinical classification", and "midwifery services". Carrier screening, early diagnosis, preconception, prenatal and natal interventions, counseling, structured education, heel prick test, family-centered approach, and psychological support are crucial for improving disease prognosis and enhancing quality of life. The professional midwifery profession, which plays a critical role in healthcare services provided to women, pregnant women, mothers, infants, and the community, is central to this entire process. Midwives provide dedicated midwifery services at every stage of SMA, from diagnosis to management, care, support, and counseling.

Keywords: Spinal muscular atrophy, clinical classification, midwifery services

1. GİRİŞ

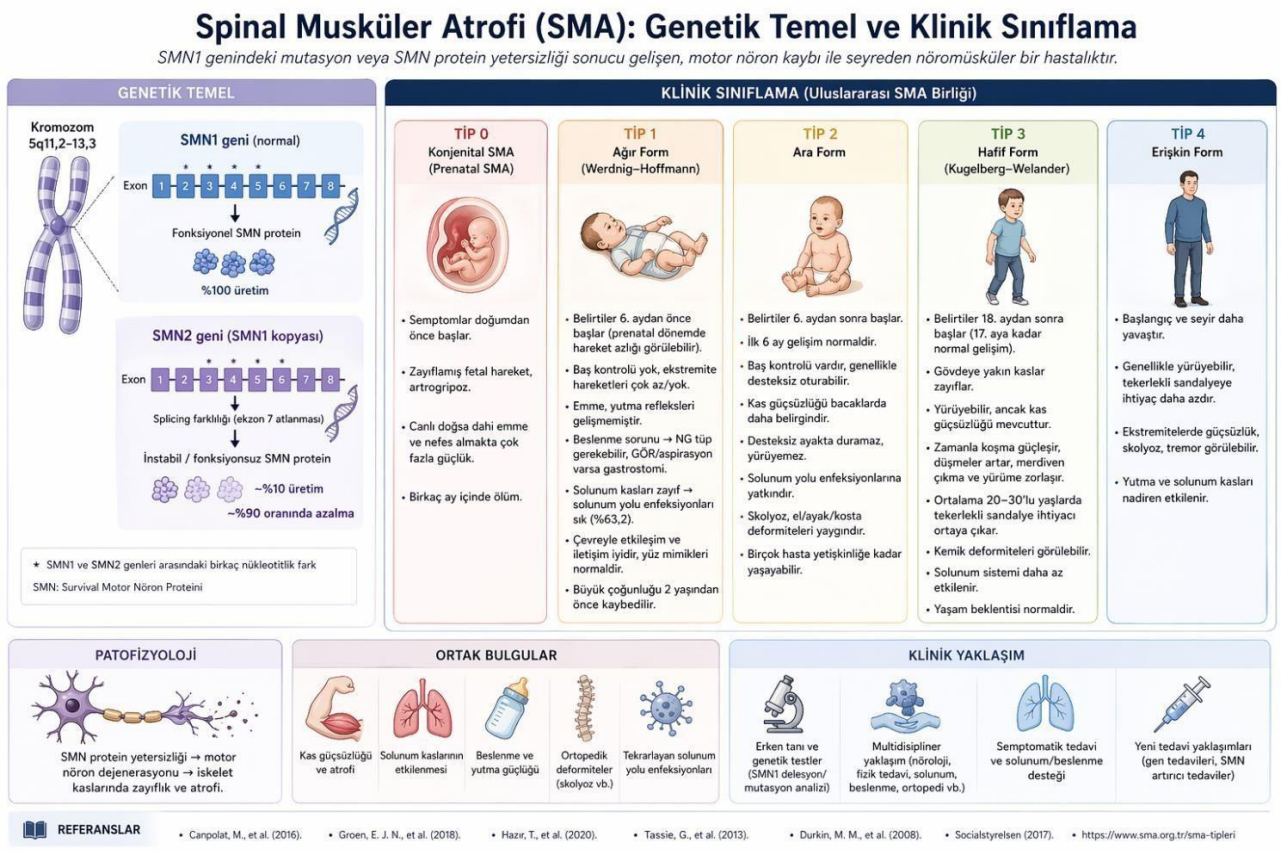
Spinal musküler atrofinin (SMA), patogenezi net olarak bilinmemektedir. Spinal kordun ön boynuz alfa motor nöronlarını etkileyerek fiziksel hareketleri kısıtlayan ve hızlı ilerleyen nörodejeneratif bir hastalıktır. Genellikle otozomal resesif geçişli olup genetik olarak sonraki nesle aktarılmaktadır. Bu durum her iki ebeveynin de mutasyona uğramış bir genin, sağlıklı taşıyıcıları olduğu anlamına gelmektedir. Sağlıklı taşıyıcı ebeveynlerin çocuklarının sağlıklı taşıyıcı olma durumu %25, mutasyona uğramış geni tek bir sette alma durumu %50, çift sette alma oranı ise %25'tir (Socialstyrelsen, 2017).

Tüm dünyada SMA görülme oranı 1/10000 iken Türkiye'de 1/6000'dir. Bu denli yaygın olan SMA hastalığı iskelet kaslarında kuvvetsizlik ve atrofiye neden olmaktadır. İskelet kaslarındaki bu ciddi hasar, ölümcül kas güçsüzlüğüne yol açmaktadır. SMA hastalarının görme ve işitmeleri duyuları ile zeka düzeyleri hastalıktan etkilenmez (https://www.sma.org.tr/sma-nedir). Hastalık her iki cinsiyette de görülmekle birlikte, erkeklerde daha sık görülmektedir (Socialstyrelsen 2017). Hastalarda kurbağa bacağı şeklinde yatma, başı tutamama, dilde fasilasyon, hipotoni, kol ve bacak hareketleri ile derin tendon refleksinde azalma, oturamama, yürüyememe, kuvvet kaybı, solunum sisteminin tutulması, yeme bozuklukları, tiz ağlama, gelişme geriliği ve hareketlerin yavaşlaması gibi belirtileri mevcuttur (https://www.sma.org.tr/sma-belirtileri; Canpolat vd. 2016; Socialstyrelsen 2017). Arkali vd. (2020) çalışmasında SMA'lı hastaların uyku şeklinin bozukluğu ve obstrüktif uyku apne sendromunun sık yaşandığını belirtmiştir. Tüm bu belirtiler bireysel farklılıklar gösterebilmektedir (https://www.sma.org.tr/sma-belirtileri). Bu derlemede SMA hastalığı, hasta çocuk ve ailesinin değerlendirilmesi ve ebelik hizmetleri kapsamlı bir literatür incelemesi ile ele alınmıştır.

2. FİZYOPATOLOJİ

SMA, 5q11,2-13,3 kromozom alanında yer alan "survival motor nöron" (SMN) genindeki mutasyona bağlı olarak ya da SMN proteinindeki yetersizlik nedeniyle ortaya çıkmaktadır (Canpolat vd. 2016). Yine aynı kromozom alanında SMN1 geninin kopyası olan SMN2 geni yer almaktadır. Bu gen, SMN1 geni ile arasındaki bazı nükleotitlik fark oluşturmakta ve SMN protein üretimi %90 oranında engellenmektedir (Groen, et al. 2018; Hazır, vd. 2020).

SMA hastalığının başlangıç yaşı, hastada görülen motor fonksiyonlar, klinik seyri ve ölüm yaşına göre klinik sınıflaması farklılık göstermektedir. Uluslararası SMA birliği bu hastalığı beş grupta toplamıştır (Canpolat vd. 2016).

*Bu görsel yapay zeka tarafından üretilmiştir

2.1. TİP 0 (KONJENİTAL SMA, PRENATAL SMA): Zayıflamış fetal hareket ve artrogripoz şeklinde doğumdan önce semptomlar vermektedir. Yenidoğan canlı doğmuşsa emme ve nefes almakta çok fazla güçlük yaşarlar ve birkaç ayda ölürler (Socialstyrelsen 2017).

2.2. TİP 1 (AĞIR FORM, WERDNİG - HOFFMANN HASTALIĞI): Hastalık belirtileri 6 aydan önce başlayan ve en ağır SMA tipidir. Hatta gebeliğin son aylarında bebek hareketlerinde azalma ile de kendini gösterebilmektedir. Bebeklerin büyük çoğunluğu baş kontrolünü sağlayamamakta olup extremite hareketleri oldukça az ya da yoktur. Göğüs kasları zayıflar. Solunum için diyafragmatik kaslar solunuma aktif katıldığı için göğüste çekilmeye ve dolayısıyla tiz sesle ağlamaya neden olur (Socialstyrelsen, 2017). En erken belirtisi beslenme sorunudur ve

beslenemeyen hastalarda nazogastrik tüp kullanımı gerekebilmektedir (Tassie, et al. 2013). Hastada gastroözofajial reflü ya da aspirasyon pnömonisi gelişiyorsa gastrostomiye geçilebilir (Durkin, et al. 2008). Yüz mimikleri normal ve bakışlarında sorun yoktur. Çevreyle etkileşim halindedir, göz kontağı kurar ve iletişim yeteneği güçlüdür. Bebekler desteksiz oturamaz. Emme, yutma gibi temel refleksleri gelişmemiştir. Hastalığın solunum kaslarını tutması sonucu solunum yolu enfeksiyonları ve tekrarlayan akciğer enfeksiyonları nedeniyle solunumunun desteklenmesi gerekebilir. Canpolat vd. (2016)'nin araştırmasında tekrarlayan akciğer enfeksiyon oranı %63,2'dir. Bu grup hastaların büyük bir kısmı 2. yaşından evvel kaybedilebilmektedir (https://www.sma.org.tr/sma-tipleri).

2.3. TİP 2 (ARA FORM): Bu grup hastalarda klinik belirtiler 6. aydan sonra ortaya çıkar. İlk 6 ayda bebeğin gelişiminde sorun yoktur. Bu grupta hastalar baş kontrolünü sağlar ve genellikle desteksiz oturabilir. Kas güçsüzlüğü bacaklarda daha belirgindir. Bu durum kaba motor becerilerin ince motor becerilere göre daha fazla etkilendiği anlamına gelmektedir. Çocuklar desteksiz ayakta durmakta zorlanır ve yürüyemezler. Genel olarak hastalar solunum yolu hastalıklarına yatkındır. Bu grupta skolyoz, el, ayak ve kostalarda deformite yaygındır. Birçok hasta çocuk, yetişkinliğe kadar yaşayabilmektedir (https://www.sma.org.tr/sma-tipleri; Socialstyrelsen, 2017).

2.4. TİP 3 (HAFİF FORM, KUGELBERG-WELANDERS HASTALIĞI): Bebekler 17. aya kadar normal gelişim gösterir ve klinik belirtiler 18. aydan sonra ortaya çıkar. Bu gruptaki hastaların tanılanması ergenlik dönemine kadar uzayabilir. Hastaların gövdesine yakın kasları zayıflar. Bu nedenle hastalar akranlarının yaptığı aktiviteleri yaparken zorlanırlar. Hastalar yürüyebilir fakat kas güçsüzlüğü mevcuttur. Hastalık ilerledikçe kalça ve bacak kaslarındaki güçsüzlük koşmaya engel olur ve düşmeler sık yaşanır, merdiven çıkma güçleşir ve hatta yürüme zorlaşır. Ortalama 20-30'lu yaşlarda tekerlekli sandalye ihtiyacı ortaya çıkar. Kemiklerde deformasyonlar oluşur. Solunum sistemi tip 1 ve tip 2'ye göre daha az etkilenir. Yaşam beklentisi normaldir (https://www.sma.org.tr/sma-tipleri; Socialstyrelsen, 2017).

2.5. TİP 4 (ERİŞKİN FORM): Hastalığın başlangıcı ve seyri diğer gruplara göre daha yavaştır. Erişkin tip SMA'da hastalar genellikle yürüyebilir ve tekerlekli sandalyeye olan ihtiyaç daha

azdır. Bu hastalarda extremitelerde güçsüzlük, skolyoz, tremor görülür. Yutma ve solunum kasları nadir etkilenir (https://www.sma.org.tr/sma-tipleri; Socialstyrelsen, 2017).

3. TEŞHİS

Teşhis tıbbi geçmiş sorgulama, klinik ve nörofizyolojik muayene, DNA testleri ve kas biyopsisi ile yapılmaktadır.

3.1. KLİNİK MUAYENE: Tendon refleksleri genellikle tetiklenemez ya da zayıftır. Kaslar hipotoniktir.

3.2. NÖROFİZYOLOJİK İNCELEMELER: Elektromiyografide (EMG) spinal motor nöronlarda dejenerasyonlar saptanır. Elektronörografide (ENeG) periferal sinirlerde iletkenlik normal tespit edilir (Socialstyrelsen 2017).

3.3. DNA ANALİZİ: Kesin tanılama genetik inceme sonucunda konur. Tanı için hastadan alınan kan örneğinde delesyon analizi ile konur. Hastalarda %95 oranında SMN1 geninin ekzon 7-8'de homozigot delesyon tespiti yapılmaktadır. %5 oranında ise küçük intragenik mutasyon nedeniyle ileri düzey tanı testleri ile tespit edilmektedir (https://www.sma.org.tr/sma-tanisi; Markowitz, et al. 2012; Canpolat, 2016; Socialstyrelsen 2017).

4. EBELİK HİZMETLERİ

Hastalığın erken tanılanması, eğitim, danışmanlık ve aile merkezli bakım yaklaşımları, hem hastalığın seyrini hem de yaşam kalitesini artırmada kritik önem taşır (Mežnarić et al., 2025; Tizzano and Zafeiriou, 2018). Bu doğrultuda SMA'da ebelik hizmetleri; prekonsepsiyonel dönemde taşıyıcı tarama tarama ve danışmanlıktan, gebelik ve doğumun yönetimine, hasta çocuk ve ailesinin fiziksel ve psikososyal destek, bakım ve danışmanlığa kadar geniş yelpazede hizmet sunan önemli bir role sahiptir.

4.1. Prekonsepsiyonel, prenatal ve natal dönemde eğitim ve danışmanlık

Prekonseosiyonel dönemdeki taşıyıcı taraması, gebelik ve yenidoğan tarama programları önleme, kabullenme ve süreci yönetme açısından belirleyicidir. Birçok ülkede bu programlar ücretsiz olarak sunulabilmektedir. Önleme çalışmaları daha sonraki sürecin yönetimine göre daha az maliyetlidir. SMA taşıyıcı taramasını ACOG tüm gebelik planlayanlara ve gebelere

önermektedir (Hopkins et al., 2021; Shboul et al., 2025; Riegel et al., 2025; Shi et al., 2025). Çiftlere genetik geçiş, hasta çocuk riski, erken tanının önemi, tanılama testleri, gebelikten kaçınma, çifte aile planlaması seçenekleri sunma, yardımcı üreme teknikleri, çift ile hekim/genetik danışman arasında köprü olma, kaygı yönetimi, gebelikte risk değerlendirme, gebelikte izlem ve eğitim, topuk kanı alımı, pozitif tarama sonuçlarını aileye bildirme, kontrol kan alımı ve takibi, hızlı sevk, anne ve bebek eşgüdümünde rol alabilmektedir (Mercuri et al. 2011; Kariyawasam et al., 2019; Bencivenga et al., 2023; Shi et al., 2025; Farrar et al., 2025).

4.2. SMA ile yaşam

SMA hastası ile yaşama devam etmek ciddi emek isteyen ve zaman alan bir deneyimdir. Hastanın yanında bulunmak gün geçtikçe ilerleyen bir sürece şahit olmak oldukça güçtür. SMA hastalarında tedaviden daha çok palyatif bakıma odaklanılmıştır. Aile merkezli bakımda ebe/hemşire tüm aile ile işbirliği yapmalı ve iyi iletişim kurmalıdır. Dolayısıyla gereken işbirliği sağlanarak hastanın yararına girişimler planlanmış ve uygulanmış olur. Ebe/hemşire, ailenin çeşitli becerilerinden yararlanmalıdır. Bu durum, bir sorunun uygulamadan sonra görülmesine ve çözülmesine izin verebilir (Ledin and Sekban, 2020; https://www.sma.org.tr/sma-ile-yasamak; Socialstyrelsen, 2017).

SMA hastaları solunum sisteminin olumsuz etkilenmesi nedeniyle evde mekanik ventilatör ile takip edilebilmektedir. Solunum sistemi etkilenen SMA'lı hastalar için solunum yollarının açıklığının sağlanması için postüral drenaj, aspirasyon ve mekanik ventilatörün hijyeni oldukça önemlidir. Ev tipi mekanik ventilatör kullanımı ailelerin süreci yönetmesinde panik oluşturabilmekte ve hijyen kurallarına dikkat edilmediğinde ventilatör ilişkili pnömoniye neden olabilmektedir. Kurt vd. (2020) evde mekanik ventilatör kullanan çocukların acil servise başvuru nedeni olarak oksijen saturasyonundaki düşme olduğunu ve acil servise en sık başvuru nedeninin ise acil olmayan nedenler olduğunu saptamıştır. Dolayısıyla ailelerin aspirasyonun önemi ve uygulama metodu ile mekanik ventilatör hijyeni ile ilgili konular oldukça önem taşımaktadır. Ebe/hemşireler, ailelere solunum yolunu herhangi bir sorun olmasa dahi 3 saat aralıklarla aspire etmesi gerektiğinin önemini vurgulamalı ve aileye aspirasyon işlem basamakları konusunda bilgilendirme yapmalıdır (https://www.sma.org.tr/sma-ile-yasamak; Socialstyrelsen, 2017).

Bebek ve çocuklarda nörolojik hastalıklara bağlı yutma güçlüğü ve besinin solunum yoluna ya da akciğere aspirasyonu gelişebilmektedir. Yenidoğanın besini aspire etmesi sonucu aspirasyon pnömonisi gelişebilmektedir. Yenidoğan aspirasyon sendromu tüm canlı doğan bebeklerin %4'ünde tespit edilmiş olup yüksek oranda mortalite ve morbidite ile ilişkilidir (Dodril ve Gosa, 2015; Yılmaz ve Yavuz, 2020). Ebe/hemşire bu durumla ilgili bilgi vermeli ve besinlerin solunum yoluna aspirasyonunu engellemek için nazogastrik tüp kullanımını aileye anlatmalı ve uygulamalı olarak göstermelidir.

Hastaya trakeostomi ve gastrostomi açılmışsa bu girişimlerin günlük bakımı hakkında aile bilgilendirilmeli ve ailenin uygulamaları gözlenerek daha etkili girişimlerin yapılması sağlanmalıdır. Ayrıca acil durumlar için 112 ve evin adresinin yazılı olduğu kağıt hazırlanıp kolay erişilebilen bir yere koyulmalıdır. Hastanın yakınına aspiratör cihazı, ambu, enjektör, serum fizyolojik, oksijen cihazı ve el fenerinin bulunduğu bir alan oluşturulmalıdır (https://www.sma.org.tr/sma-ile-yasamak).

4.3. SMA'lı kadın ve gebelik

SMA'lı hastalarda gebelik deneyimi ile ilgili araştırmalar sınırlıdır. Bilinen vakalarda hem anne hem de bebek doğumu oldukça iyi yönetmiştir. Ancak doğuma yakın gebelik vakalarında artan kas güçsüzlüğü sorun oluşturabilmektedir. Literatürde SMA hastalarının doğum şeklinin daha çok sezaryen olduğu bilgisi ile karşılaşılmaktadır (Socialstyrelsen 2017).

4.4. Psikolojik destek

Hastalığın tanısıyla birlikte hem birey hem de ailesi için yeni bir yaşam dönemi başlamaktadır. Bu yaşam biçimi için uyum sağlamaya çalışmak, kabullenmek, hastanın hayat konforunun sağlanması ve tedavi süreci için gerekenleri yerine getirmek ve tüm bunların yanı sıra ebeveyn olarak güçlü görünmek oldukça yıpratıcıdır. Aileler yoğun bir duygu karmaşası yaşarlar, ilk duygu şok ve inkardır. Bu duygu biçimiyle aileler tedaviye direnç gösterebilir ve ardından depresyon yaşabilirler. Daha sonra bu inkar sürecini suçluluk takip eder. Kendilerini ya da eşlerini suçlamaya, öfke ve kızgınlık duymaya başlarlar. Hastalık zor kabullenilmekte ve uygulanan tedavilere ülkemiz şartlarında ulaşım sağlanamadığı için aileler umutsuzluk yaşamaktadır. Hastalığa gösterilen tepkiler bireylerin sosyokültürel yapılarına, dini inançlarına ve kişilik özelliklerine göre farklılık gösterebilir. Bazı bireyler yaşadıklarının ceza ya da sınav

olduğunu düşünebilir, bazıları ise tedaviyi reddedebilir. Bu bireylerin güveni kazanılarak cesaretlendirici destek hizmet verilmelidir (https://www.sma.org.tr/psikolojik-destek).

Prenatal dönemde tanı almış SMA'lı bebek dünyaya getirmek ebeveynlerin beklentilerinde, gelecekle ilgili planlamalarında, özel hayatlarında, sosyal çevrelerinde, çalışma hayatında ve ailevi fonksiyonlarında değişikliklere neden olmaktadır (Seltzer et al.2011; Keleş vd. 2019). Ebe/hemşireler genetik yatkınlığı olan bireyler için genetik danışmanlık alması için bilgi vermeli, gebelik durumunda ise uygun prenatal tanı testlerinin yaptırılması ve gebeliğin devam ettirilip ettirilmeyeceği ile ilgili konuda bilgilendirme yapmalı ve gerekli birimlerle işbirliği içinde olmalıdır. Bu konuda ebe/hemşire ailenin doğum sonrası sürece adaptasyonu ve bebek bakımı konusunda aileye yardım sağlaması gerekir (Kiliç vd. 2013; Keleş vd. 2019). Kabullenmekte sorun yaşanılan bebekler, annenin doğum sonrası depresyonuna neden olabilmektedir. Ebe/hemşireler bu konuda aileyi daha yakından izlemek için postpartum izlemler yapmalı ve risk grubundaki ailelerin psikolojik danışmanlık almasını sağlamalıdır (https://www.sma.org.tr/psikolojik-destek).

4.5. Fizik tedavi

SMA hastalarına uygulanan fizik tedavinin amacı kontraktürün azaltılması ve hareket yeteneğinin artırılmasıdır. Hastalara genel olarak pozisyon verme, egzersiz, ortez ve göğüs fizyoterapisi uygulanır (https://www.sma.org.tr/fizik-tedavi). Özellikle SMA tip-2 ve tip-3 hastaları için fizik tedavinin önemi vurgulanmaktadır (Lemke, et al., 2014). Skolyoz gelişen hastaların oturma pozisyonları desteklenmelidir. Skolyoz açısı artarsa kalp-akciğer fonksiyonu da olumsuz etkilenebileceği için skolyoz korseleri önerilebilir (Socialstyrelsen 2017).

5. SONUÇ

SMA'da preonsepsiyonel dönemden yenidoğana kadarki süreçte ebelik; taşıyıcı tarama, riskli gebelik takibi, doğumun yönetimi, olası komplikasyonları tanıma ve uygun girişim ile yenidoğan taramasında önemli role sahiptir. Ebelik anne ve bebeğin prognozunun ve yaşam kalitesinin iyileştirilmesinde erken tanı, bilgilendirme, hızlı sevk, aile merkezli bakım ve multidisipliner ekip çalışması ile tüm sürecin yönetilmesinde önemli bir meslek profesyonelidir.

KAYNAKLAR

Arkali, N.B., Senel, G.B., Kiliç, H., Incesu, G., Saltik, S., Yalçinkaya, C., & Karadeniz, D. (2020). Duchenne muskuler distrofi ve spinal muskuler atrofi tanisi alan pediyatrik hastalarda uykunun yapisinin ve uyku ile ıliskili hastaliklarin ıncelenmesi. Journal of Turkish Sleep Medicine, 7(1), 1-5.

Bencivenga, R., Zoppi, D., Russo, A., Cassano, E., Tozza, S., Iodice, R., Dubbioso, R., Manganelli, F., & Ruggiero, L. (2023). Pregnancy experience in women with spinal muscular atrophy: a case series.*Acta Myologica, 42*, 60 - 64. https://doi.org/10.36185/2532-1900-316.

Canpolat, M., Bayram, A.K., Bahadır, O., Hüseyin, P.E.R., Gümüş, H., Dundar, M., & Kumandaş, S. (2016). Spinal musküler atrofi olgularının klinik özellikleri. Güncel Pediatri, 14(1), 18-22.

Dodrill, P., & Gosa, M.M. (2015). Pediatric dysphagia: physiology, assessment, and management. Annals of Nutrition and Metabolism, 66(Suppl. 5), 24–31.

Durkin, E.T, Schroth, M.K, Helin, M, Shaaban, A.F. (2008). Early laparoscopic fundoplication and gastrostomy in infants with spinal muscular atrophy type I. J Pediatr Surg, 43:2031-7.

Farrar, M., Mandarakas, M., Briggs, N., Cairns, A., Herbert, K., Junek, Z., Kandula, T., Russell, J., Sampaio, H., & Kariyawasam, D. (2025). Gestational Age at Birth and Clinical Manifestations of Spinal Muscular Atrophy.. *Neurology, 105 2*, e213799 . https://doi.org/10.1212/wnl.0000000000213799.

Groen, E.J.N, Talbot, K, Gillingwater, T.H. (2018). Advances in theraphy for spinal muscular atrophy: promises and challenges. Nature Rev Neurol, 14:214-224.

Hazır, C., Gamze, B.O.R.A., & Yurter, H.E. Nörodejeneratif hastalık araştırmalarında drosophila melanogaster modeli. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 46(2), 237-245.

Hopkins, M., Dugoff, L., & Kuller, J. (2021). Spinal Muscular Atrophy: Inheritance, Screening, and Counseling for the Obstetric Provider. *Obstetrical & Gynecological Survey, 76*, 166 - 169. https://doi.org/10.1097/ogx.0000000000000870 .

Kariyawasam, D., Russell, J., Wiley, V., Alexander, I., & Farrar, M. (2019). The implementation of newborn screening for spinal muscular atrophy: the Australian experience. *Genetics in Medicine, 22*, 557 - 565. https://doi.org/10.1038/s41436-019-0673-0.

Keleş, M.G., Taşpınar, A., & Altınkaya, Ö. (2020). Özel durumlara sahip ebeveynlerin doğum sonrası yeni hayata uyumları ve ebelerin sorumlulukları. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 15(2), 94-100.

Kilic, D, Gencdogan, B, Bag, B, Arıcan, D. (2013). Psychosocial problems and marital adjustments of families caring for a child with intellectual disability. Sex and Dis, 31:287-296.

Kinali, M, Mercuri, E, Main, E, De Biasia, F, Karatza, A, Hiqqins ,R, et al. (2002). Pilot trial of albuterol in spinal muscular atrophy. Neurology, 59:609-10.

Kurt, F., Kendirli, T., Tekin, D., Suskan, E., & Mısırlıoğlu, E.D. (2020). Ev tipi mekanik ventilatör ile izlenen çocukların acil servis başvurularının değerlendirilmesi. J Pediatr Emerg Intensive Care Med, 7:49-54

Ledin, E., & Sekban, B. (2020). " Jag skulle behöva sova med slemsugen under kudden för att kunna slappna av": En narrativ analys om att vara mamma till ett barn med Spinal Muskelatrofi Typ 1.

Lemke, D, Rothwell, E, Newcomb, T.M, Swoboda, K.J. (2014). Perceptions of equine-assisted activities and therapies by parents and children with spinal muscular atrophy. Pediatr Phys Ther, 26:237-44.

Markowitz, J.A, Singh, P, Darras, B.T. (2012). Spinal muscular atrophy: a clinical and research update. Pediatr Neurol, 46:1-12.

Mercuri, E., Sumner, C., Muntoni, F., Darras, B., & Finkel, R. (2011). Spinal muscular atrophy. *Orphanet Journal of Rare Diseases, 6*, 71 - 71. https://doi.org/10.1038/s41572-022-00380-8.

Mežnarić, S., Belančić, A., Rački, V., Vitezić, D., Mršić-Pelčić, J., & Pilipović, K. (2025). Prenatal Management of Spinal Muscular Atrophy in the Era of Genetic Screening and Emerging Opportunities in In Utero Therapy. *Biomedicines, 13*. https://doi.org/10.3390/biomedicines13081796.

Riegel, M., Bender, W., Critchlow, E., & Dugoff, L. (2025). Spinal Muscular Atrophy Carrier Screening: Assessment of Provider Knowledge and Clinical Practice.. *Prenatal diagnosis*. https://doi.org/10.1002/pd.70023.

Seltzer, M.M, Floyd, F, Song, J, Greenberg, J, Hong J. (2011). Midlife and aging parents of adults with intellectual and developmental disabilities: impacts of lifelong parenting. Amer Jour on Intel Develop Dis, 116:479-499.

Shboul, M., El-Khateeb, M., Fathallah, R., & Al-Rashed, K. (2025). Outcomes of genetic testing and prenatal diagnosis of spinal muscular atrophy in Jordan. *The Journal of Maternal-Fetal & Neonatal Medicine, 38*. https://doi.org/10.1080/14767058.2025.2540463 .

Shi, Y., Zhao, L., Meng, F., Ju, D., Wang, X., Zhou, X., & Li, X. (2025). Pregnancy and delivery in a woman with spinal muscular atrophy type III.. *European journal of obstetrics, gynecology, and reproductive biology, 308*, 1-5 . https://doi.org/10.1016/j.ejogrb.2025.01.037 .

Socialstyrelsen (2017). Spinal muskelatrofi. https://www.socialstyrelsen.se/stod-iarbetet/ovanliga-diagnoser/spinal-muskelatrofi/ [27-12-2020].

Tassie, B, Isaacs, D, Kilham, H, Kerridge, I. (2013). Management of children with spinal muscular atrophy type 1 in Australia. J Paediatr Child Health, 49:815-9.

Tizzano, E., & Zafeiriou, D. (2018). Prenatal aspects in spinal muscular atrophy: From early detection to early presymptomatic intervention..

Yılmaz, N.A., & Yavuz, H. (2020). Yutma rehabilitasyonu ev programına alınan yutması bozulmuş (disfajik) çocuk hastaların özellikleri. Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 3(1), 1-6.

https://www.sma.org.tr/sma-nedir

https://www.sma.org.tr/sma-belirtileri

https://www.sma.org.tr/sma-tanisi

https://www.sma.org.tr/sma-tipleri

https://www.sma.org.tr/sma-ile-yasamak

https://www.sma.org.tr/psikolojik-destek

https://www.sma.org.tr/fizik-tedavi

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
2007 KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **2751**

Ebelik Eğitiminde Sanal Gerçeklik Uygulamaları: Güncel Yaklaşımlar ve Gelecek Perspektifi

Virtual Reality Applications in Midwifery Education: Current Approaches and Future Perspectives

Nihal Yıldırım[1]*, Serap Öner[2]

[1]Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Elazığ, Türkiye

*Sorumlu Yazar E-posta: ynihal827@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç: Bu narratif derlemenin amacı, sanal gerçeklik teknolojisinin ebelik eğitimindeki güncel kullanım alanlarını, öğrenme çıktıları üzerindeki bildirilen etkilerini, uygulama sınırlılıklarını ve gelecekteki gelişim alanlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: PubMed ve DergiPark veri tabanlarında Temmuz 2026 tarihinde "virtual reality", "immersive virtual reality", "midwifery", "midwifery education", "sanal gerçeklik" ve "ebelik eğitimi" anahtar sözcükleriyle tarama yapılmıştır. Ebelik öğrencilerini içeren veya hemşirelik ve ebelik öğrencilerine ilişkin sonuçları birlikte raporlayan, 2018–Temmuz 2026 döneminde yayımlanmış hakemli çalışmalar ile ilgili derlemeler incelenmiştir. Çalışmalar; kullanım alanı, öğrenme çıktıları, öğrenci deneyimi ve uygulama güçlükleri bakımından narratif olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Sanal gerçekliğin ebelik eğitiminde kadın üreme anatomisi ve fetal gelişimin görselleştirilmesi, doğum mekanizmasının öğretimi, ebelik laboratuvar uygulamaları, epizyotomi ve perine bakımı, yenidoğan bakımı ve neonatal resüsitasyon gibi alanlarda kullanıldığı görülmüştür. Çalışmalar genel olarak bilgi ve mekansal kavrayışta artış, öğrenmeye katılım ve motivasyonda yükselme, güvenli ve tekrarlanabilir uygulama olanağı ve klinik hazırlığa yönelik olumlu öğrenci algıları bildirmektedir. Bununla birlikte kanıtların önemli bir bölümü küçük örneklemli pilot, tek merkezli, yarı deneysel veya öz-bildirime dayalı çalışmalardan oluşmaktadır. Maliyet, teknik altyapı, siber hastalık, kullanıcı eğitimi, içerik güncelliği ve uzun dönem klinik etkinliğe ilişkin yetersiz kanıtlar başlıca sınırlılıklardır.

Sonuç: Sanal gerçeklik, ebelik eğitiminde geleneksel öğretim ve klinik uygulamayı destekleyebilecek yenilikçi bir araçtır; ancak klinik eğitimin yerine geçmemelidir. Müfredata entegrasyonun açık öğrenme hedefleri, eğitici rehberliği, yapılandırılmış çözümleme ve eşit erişim ilkeleri doğrultusunda gerçekleştirilmesi; gelecekte çok merkezli, kontrollü ve uzun dönemli çalışmalarla klinik performans ve hasta güvenliği üzerindeki etkilerin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebelik eğitimi; sanal gerçeklik; sürükleyici öğrenme; simülasyon; klinik beceri

ABSTRACT

Objective: This narrative review aimed to evaluate current applications of virtual reality in midwifery education, its reported effects on learning outcomes, implementation limitations, and future directions.

Materials and Methods: PubMed and DergiPark were searched in July 2026 using the keywords "virtual reality," "immersive virtual reality," "midwifery," "midwifery education," and their Turkish equivalents. Peer-reviewed studies published between 2018 and July 2026 that included midwifery students, or reported combined findings for nursing and midwifery students, were examined together with relevant reviews. Evidence was narratively synthesized according to application area, learning outcomes, learner experience, and implementation challenges.

Results: Virtual reality has been used to teach female reproductive anatomy and fetal development, birth mechanisms, midwifery laboratory skills, episiotomy and perineal care, immediate newborn care, and neonatal resuscitation. Studies generally report improved knowledge and spatial understanding, greater engagement and motivation, opportunities for safe and repeatable practice, and positive perceptions of clinical preparedness. However, much of the evidence is derived from small pilot, single-center, quasi-experimental, or self-report studies. Cost, infrastructure, cybersickness, user training, content maintenance, and limited evidence on long-term clinical effectiveness remain important barriers.

Conclusion: Virtual reality is a promising adjunct to conventional teaching and clinical practice in midwifery education, but it should not replace real clinical learning. Integration should be guided by explicit learning outcomes, educator facilitation, structured debriefing, and equitable access. Multicenter controlled studies with longer follow-up are needed to determine effects on clinical performance and patient safety.

Keywords: Midwifery education; virtual reality; immersive learning; simulation; clinical skills

1. GİRİŞ

Ebelik eğitimi, kuramsal bilginin klinik karar verme, iletişim, psikomotor beceri ve profesyonel tutumlarla bütünleştirildiği uygulama ağırlıklı bir eğitim sürecidir. Öğrencilerin gebelik, doğum, doğum sonu dönem ve yenidoğan bakımına ilişkin yeterlikleri geliştirebilmeleri için gerçek klinik durumlarla karşılaşmaları gerekir. Bununla birlikte klinik uygulama olanaklarının değişkenliği, nadir görülen obstetrik acillerin eğitim sırasında her öğrenci tarafından deneyimlenememesi ve hasta güvenliğiyle ilgili etik sorumluluklar, yalnızca geleneksel klinik öğretime dayalı eğitimin sınırlarını görünür hâle getirmektedir. Dünya Sağlık Örgütü, hemşirelik ve ebelik eğitiminde simülasyonun öğrenme hedefleriyle uyumlu ve eğitici tarafından yapılandırılmış biçimde kullanılmasını önermektedir (World Health Organization Regional Office for Europe, 2018).

Sanal gerçeklik (SG), kullanıcıyı bilgisayar tarafından oluşturulan üç boyutlu bir ortama taşıyan ve bu ortamla görsel, işitsel ve kimi sistemlerde dokunsal etkileşim kurulmasına olanak sağlayan bir teknolojidir. Başlığa takılan ekranlar, el kumandaları, hareket sensörleri ve etkileşimli senaryolar aracılığıyla kullanıcıda ortamın içinde bulunma algısı oluşturulabilir. Sürükleyici SG, gerçek klinik durumların güvenli, standartlaştırılmış ve tekrarlanabilir biçimde canlandırılmasına olanak tanıması bakımından klasik video, ekran tabanlı öğretim ve manken temelli simülasyondan ayrılmaktadır (Fealy et al., 2019; Hardie et al., 2020).

Ebelik eğitiminde SG'nin önemi, öğrenilmesi güç üç boyutlu anatomik ilişkileri görünür hâle getirmesi ve öğrencinin nadir, karmaşık veya yüksek riskli durumları hastaya zarar verme riski olmadan deneyimleyebilmesiyle ilişkilidir. Neonatal resüsitasyon gibi sık tekrarlanamayan acil durumların öğretiminde SG'nin olası yararları erken dönemde tartışılmıştır (Williams et al., 2018). Daha sonraki çalışmalar, SG'nin fetal gelişim, kadın pelvis anatomisi, doğum mekanizması, ebelik laboratuvar dersleri, epizyotomi ve yenidoğan bakımı gibi çeşitli alanlara uyarlandığını göstermiştir (Aasekjær et al., 2024; Demir-Kaymak et al., 2024; Oner, 2026; Ryan et al., 2022; Zhao et al., 2024).

Bununla birlikte SG'nin yenilikçi olması tek başına etkili öğrenme sağladığı anlamına gelmemektedir. Öğrenme hedefleriyle uyumsuz senaryolar, yetersiz eğitici rehberliği, çözümleme yapılmaması, teknik sorunlar ve öğrenciye uygun olmayan bilişsel yük, beklenen

yararı azaltabilir. Ayrıca ebelik alanındaki kanıt tabanının hemşirelik eğitimine kıyasla daha sınırlı olduğu ve uzun dönem klinik performansa ilişkin sonuçların henüz yeterince ortaya konmadığı bildirilmektedir (Fealy et al., 2019; Welfare et al., 2026). Bu derlemenin amacı, SG teknolojisinin ebelik eğitimindeki güncel kullanım alanlarını, öğrenme çıktıları üzerindeki bildirilen etkilerini, uygulama sınırlılıklarını ve gelecekteki gelişim alanlarını değerlendirmektir.

2. YÖNTEM

Bu çalışma sistematik olmayan derleme olarak hazırlanmıştır. İlgili literatüre ulaşmak amacıyla PubMed ve DergiPark veri tabanlarında Temmuz 2026 tarihinde tarama yapılmıştır. İngilizce taramada "virtual reality", "immersive virtual reality", "midwifery", "midwifery student" ve "midwifery education"; Türkçe taramada ise "sanal gerçeklik", "ebelik", "ebelik öğrencisi" ve "ebelik eğitimi" terimleri tek tek ve uygun Boolean bağlaçlarıyla birlikte kullanılmıştır. Elde edilen çalışmaların kaynak listeleri de ek yayınlara ulaşmak amacıyla incelenmiştir.

Derlemeye 2018–Temmuz 2026 döneminde yayımlanan; SG'nin ebelik eğitimi, ebelik öğrencilerinin öğrenmesi veya hemşirelik ve ebelik öğrencilerinin birlikte değerlendirildiği sağlık eğitimi uygulamalarıyla ilişkisini ele alan hakemli özgün araştırmalar ve derlemeler alınmıştır. Yalnızca gebe veya doğum yapan kadınlarda tedavi, dikkat dağıtma ya da ağrı yönetimi amacıyla kullanılan SG uygulamaları; ebelik eğitimiyle ilişkisi bulunmayan çalışmalar ve yalnızca artırılmış gerçekliği inceleyen yayınlar kapsam dışında bırakılmıştır. Çalışmalar kullanım alanları, araştırma tasarımları, bildirilen öğrenme çıktıları, öğrenci deneyimleri ve uygulama sınırlılıkları yönünden değerlendirilerek narratif biçimde sentezlenmiştir.

3. BULGULAR

3.1. Ebelik eğitiminde sanal gerçekliğin kullanım alanları

İncelenen literatür SG uygulamalarının ebelik eğitiminde dört temel alanda yoğunlaştığını göstermektedir: anatomik ve fizyolojik süreçlerin görselleştirilmesi, doğum ve ebelik laboratuvar becerileri, obstetrik ve neonatal acil durumlar ile klinik uygulamaya hazırlık. Hardie ve arkadaşlarının (2020) gebeliğin ilk dokuz ayını konu alan sürükleyici SG anlatısı, öğrencilerin soyut süreçleri görselleştirmesine ve öğrenme içeriğiyle duygusal olarak etkileşime girmesine olanak sağlamıştır. Ryan ve arkadaşları (2022), SG öğrenme ortamlarının karmaşık anatomik

ilişkilerin anlaşılmasını destekleyebileceğini ve ana müfredata tamamlayıcı bir öğrenme aracı olarak eklenebileceğini bildirmiştir. Aasekjær ve arkadaşlarının (2024) 44 ebelik öğrencisiyle gerçekleştirdiği ön test–son test pilot çalışmasında ise kadın pelvis anatomisine ilişkin bilgi puanlarının SG oturumundan hemen sonra ve 14 gün sonraki ölçümde arttığı görülmüştür.

Doğum eylemi ve laboratuvar becerileri SG'nin bir diğer kullanım alanıdır. Zhao ve arkadaşlarının (2024) 135 ebelik öğrencisiyle yürüttüğü yarı deneysel çalışmada, olgu temelli öğrenmenin SG simülasyonuyla birleştirildiği öğretim; normal doğum, distosi, kordon prolapsusu ve neonatal asfiksi-resüsitasyon konularında uygulanmıştır. Bulgular, bu yaklaşımın geleneksel laboratuvar öğretimine ek bir öğrenme desteği sağlayabileceğine işaret etmektedir. Epizyotomi eğitimi konusunda ebelik öğrencileriyle yürütülen nitel çalışmada öğrenciler, farklı epizyotomi açma ve onarım tekniklerini, kanama gibi karmaşık durumları ve gerçek doğum ortamını etkileşimli biçimde deneyimleme beklentilerini ifade etmiştir (Demir-Kaymak et al., 2024).

SG, yenidoğan bakımı ve neonatal resüsitasyon gibi zaman baskısı ve hasta güvenliği açısından kritik alanlarda da kullanılmaktadır. Williams ve arkadaşları (2018), neonatal resüsitasyon eğitiminde çok modlu öğrenmeyi desteklemek ve seyrek karşılaşılan acil durumların tekrarını sağlamak amacıyla SG'nin potansiyelini vurgulamıştır. Oner'in (2026) 34 ebelik öğrencisiyle yürüttüğü nitel çalışmada öğrenciler, yenidoğanın ilk bakımına yönelik SG deneyimini gerçekçi ve güvenli bir öğrenme ortamı olarak tanımlamış; motivasyon, öz güven ve klinik hazırlık açısından olumlu görüşler bildirirken başlangıç kaygısı ve bazı teknik güçlüklerden de söz etmiştir.

3.2. Öğrenme çıktıları ve öğrenci deneyimi

Çalışmalarda en tutarlı biçimde bildirilen kazanımlar; öğrenmeye katılım, motivasyon, görselleştirme, bilgi düzeyi ve algılanan klinik hazırlıktır. Hardie ve arkadaşlarının (2020) 94 öğrencinin yanıtlarını içeren değerlendirmesinde sürükleyici SG anlatısı, unutulmaz bir öğrenme deneyimi olarak değerlendirilmiş ve soyut kavramların anlaşılmasını desteklemiştir. Hemşirelik ve ebelik öğrencilerini içeren kullanılabilirlik çalışmasında SG sisteminin ortalama Sistem Kullanılabilirlik Ölçeği puanı 75.87 olarak bulunmuş; öğrenciler uygulamayı bilgilendirici,

eğlenceli, güvenli ve öz-yönelimli öğrenmeyi destekleyici olarak değerlendirmiştir (Saab et al., 2023).

Türkiye'de 324 ebelik öğrencisiyle yapılan tanımlayıcı çalışmada öğrencilerin %54.6'sının SG hakkında bilgi sahibi olmadığı ve %90.4'ünün daha önce SG kullanılan bir uygulamaya katılmadığı belirlenmiştir. Buna karşın öğrencilerin büyük bölümü SG ve artırılmış gerçekliğin ebelik eğitiminde yararlı olabileceğini düşünmüştür (Yurtsal & Hasdemir, 2023). Bu sonuç, olumlu tutumun uygulama deneyiminden daha yüksek olabileceğini ve müfredata entegrasyon öncesinde temel dijital yeterliklerin değerlendirilmesi gerektiğini düşündürmektedir.

Genel sağlık eğitimi literatürü de SG'nin özellikle bilgi kazanımı üzerinde olumlu etkiler gösterebildiğini bildirmektedir. Woon ve arkadaşlarının (2021) sistematik derleme ve meta-analizi, hemşirelik öğrencilerinde SG eğitiminin bilgi sonuçlarını geliştirebildiğini göstermiştir. Bununla birlikte ebelik öğrencilerine özgü çalışmaların sayısı daha sınırlıdır. Güncel nitel sistematik derlemede öğrencilerin SG'yi risksiz beceri uygulaması, karmaşık anatomiyi daha derin anlama ve farklı öğrenme biçimlerini destekleme açısından yararlı gördüğü; ancak kalıcı pedagojik ve klinik etkilerin belirsizliğini koruduğu belirtilmiştir (Welfare et al., 2026). Bu nedenle öz güven, memnuniyet ve kullanılabilirlik sonuçlarının doğrudan klinik yeterliğe eşit olmadığı göz önünde bulundurulmalıdır.

3.3. Uygulama güçlükleri ve sınırlılıklar

SG'nin ebelik eğitimine entegrasyonunda donanım ve yazılım maliyeti, cihazların bakım ve güncelleme gereksinimi, uygun fiziksel alan, teknik destek ve eğitici yeterliği temel uygulama sorunlarıdır. Baş dönmesi, göz yorgunluğu, bulantı ve yönelim bozukluğu gibi siber hastalık belirtileri öğrencilerin deneyimini sınırlayabilir. Cihazın hijyeninin sağlanması, gözlük kullanan öğrenciler veya hareket kısıtlılığı bulunan bireyler için erişilebilirliğin düzenlenmesi ve ortak cihaz kullanımında veri güvenliğinin korunması da planlanmalıdır.

Pedagojik açıdan en önemli risk, teknolojinin öğrenme hedefinin önüne geçmesidir. SG senaryosu, öğrencinin yalnızca görsel olarak etkilenmesini değil; karar vermesini, uygulamasını, geri bildirim almasını ve deneyim üzerinde düşünmesini sağlamalıdır. Bu nedenle SG oturumlarının hazırlık, uygulama, kolaylaştırıcı desteği ve yapılandırılmış çözümleme aşamalarını içermesi gerekir. Saab ve arkadaşları (2023), müfredata entegrasyon öncesinde hem

öğrencilerin hem de eğiticilerin eğitilmesini ve uygulamaların açık öğrenme çıktılarıyla ilişkilendirilmesini önermektedir. Ayrıca SG'nin standart hasta, beceri laboratuvarı ve gerçek klinik uygulamanın yerine geçmediği; bunları tamamlayan bir yöntem olduğu vurgulanmalıdır.

Tablo 1. Ebelik eğitiminde sanal gerçekliğe ilişkin seçilmiş çalışmalar

Çalışma / tasarım	Odak ve örneklem	Başlıca sonuç
Fealy ve ark. (2019) Kapsam derlemesi	Hemşirelik ve ebelik yükseköğretiminde sürükleyici SG	Kanıt sayısının az olduğu; SG'nin güvenli ve tekrarlanabilir öğrenme potansiyeli taşıdığı bildirildi.
Hardie ve ark. (2020) Karma yöntemli değerlendirme	Gebeliğin ilk dokuz ayını anlatan sürükleyici SG; 94 öğrenci yanıtı	Katılım ve motivasyonun arttığı, soyut kavramların görselleştirilmesinin kolaylaştığı bildirildi.
Ryan ve ark. (2022) Karma yöntemli çalışma	Lisans ve lisansüstü ebelik öğrencilerinde SG öğrenme ortamı	Karmaşık anatomik ilişkilerin anlaşılmasını destekledi; ana müfredata tamamlayıcı kullanım önerildi.
Saab ve ark. (2023) Kullanılabilirlik çalışması	43 hemşirelik ve ebelik öğrencisi	Sistem kullanılabilirliği kabul edilebilir bulundu; güvenli, eğlenceli ve öz-yönelimli öğrenme görüşleri bildirildi.
Yurtsal ve Hasdemir (2023) Tanımlayıcı çalışma	324 ebelik öğrencisi	SG bilgi ve deneyimi sınırlıydı; eğitime entegrasyona yönelik görüşler genel olarak olumluydu.
Zhao ve ark. (2024) Yarı deneysel çalışma	135 ebelik öğrencisi; olgu temelli öğrenme ve SG laboratuvar uygulaması	Normal doğum, distosi, kordon prolapsusu ve neonatal resüsitasyon öğretiminde olumlu eğitim sonuçları bildirildi.
Aasekjær ve ark. (2024) Ön test–son test pilot çalışma	44 ebelik öğrencisi; kadın pelvis anatomisi	Anatomi bilgi puanları SG oturumundan hemen sonra ve 14 gün sonra arttı.
Demir-Kaymak ve ark. (2024) Nitel çalışma	Ebelik öğrencilerinin epizyotomi eğitimi ve SG'ye ilişkin görüşleri	Öğrenciler etkileşimli, gerçekçi ve karmaşık senaryoları içeren SG eğitimi beklentisini ifade etti.
Welfare ve ark. (2026) Nitel sistematik derleme	Lisans ebelik eğitiminde SG deneyimleri	Güvenli uygulama ve öğrenme deneyimi olumlu; uzun dönem pedagojik etki belirsiz bulundu.
Oner (2026) Nitel çalışma	34 ebelik öğrencisi; yenidoğanın ilk bakımı	Gerçekçilik, güvenli öğrenme, motivasyon ve klinik hazırlık olumlu; başlangıç kaygısı ve teknik sorunlar bildirildi.
Macnaught ve ark. (2026) Uygulanabilirlik ve kabul edilebilirlik çalışması	Ebelik ve obstetri eğitiminde doğum/perine koruma SG simülasyonu	SG'nin perine bakımına ilişkin eğitimi destekleyebilecek uygulanabilir bir strateji olduğu bildirildi.

4. TARTIŞMA

Bu sistematik olmayan derleme, SG'nin ebelik eğitiminde en güçlü katkısının üç boyutlu ve dinamik süreçleri görünür hâle getirmesi, klinik açıdan riskli durumları standartlaştırılmış biçimde sunması ve öğrenciye tekrar olanağı sağlaması olduğunu göstermektedir. Kadın pelvisinin anatomisi, fetüsün gelişimi ve doğum mekanizması, iki boyutlu görsellerle kavranması güç uzamsal ilişkiler içerir. Ryan ve arkadaşları (2022) ile Aasekjær ve arkadaşlarının (2024) bulguları, SG'nin bu ilişkilerin anlaşılmasına katkı sağlayabileceğini desteklemektedir. Ancak mevcut çalışmaların küçük örneklemli veya pilot nitelikte olması, SG'nin geleneksel anatomi öğretimine üstün olduğuna ilişkin kesin bir sonuca ulaşmayı engellemektedir.

Öğrenci deneyimine ilişkin bulgular genel olarak olumludur. SG'nin dikkat çekici ve etkileşimli yapısı motivasyon ve katılımı artırabilmekte; öğrenciler hata yapmanın gerçek bir hastaya zarar vermediği ortamda daha rahat öğrenebilmektedir (Hardie et al., 2020; Oner, 2026; Saab et al., 2023). Bununla birlikte olumlu kullanıcı deneyimi, gerçek klinik ortamda doğru ve zamanında performans gösterileceğini tek başına kanıtlamaz. Öğrenme çıktılarının bilgi veya memnuniyetle sınırlı değerlendirilmesi; beceri transferi, klinik karar verme, ekip iletişimi ve hasta sonuçlarının yeterince ölçülmemesi, literatürün önemli bir sınırlılığıdır.

Ebelik öğrencilerinin SG'ye yönelik ilgisi yüksek olmasına rağmen teknolojiyle deneyimlerinin sınırlı olabileceği görülmektedir. Türkiye'deki bulgular, öğrencilerin önemli bölümünün SG'yi daha önce deneyimlemediğini, ancak eğitimde kullanılmasına olumlu yaklaştığını göstermektedir (Yurtsal & Hasdemir, 2023). Bu durum, teknoloji kabulünün yüksek olabileceğini; fakat müfredata entegrasyonun cihaz temininden ibaret olmadığını göstermektedir. Öğrenci yönlendirmesi, teknik oryantasyon, alternatif öğrenme seçeneği ve eğitici desteği sağlanmadığında yenilik, erişim eşitsizliğini artırabilir.

SG'nin en uygun kullanım biçimi, gerçek klinik uygulamanın alternatifi değil tamamlayıcısı olmasıdır. Öğrenci önce temel kuramsal bilgiyi edinmeli, SG ortamında senaryoyu deneyimlemeli, performansına ilişkin geri bildirim almalı ve deneyimi yapılandırılmış çözümlemeyle değerlendirmelidir. Daha sonra beceri laboratuvarı ve klinik uygulamada gerçek kişiyle iletişim, dokunma, ekip çalışması ve bağlamsal karar verme boyutları geliştirilmelidir. Bu

sıralama, teknolojinin pedagojik hedeflerle bütünleşmesini ve SG deneyiminin yalnızca görsel bir etkinlik olarak kalmamasını sağlayabilir.

Gelecekte yapay zeka destekli sanal hastalar, öğrencinin kararlarına göre değişen dallanmış senaryolar ve performansa dayalı kişiselleştirilmiş geri bildirimler ebelik eğitiminde SG'nin kapsamını genişletebilir. Bununla birlikte yapay zekâ tarafından üretilen geri bildirimin klinik doğruluğu, algoritmik yanlılık, kişisel veri güvenliği ve içerik sorumluluğu dikkatle yönetilmelidir. SG içerikleri farklı ten renklerini, beden yapılarını, kültürel özellikleri, engellilik durumlarını ve çeşitli klinik bağlamları temsil edecek biçimde kapsayıcı olarak tasarlanmalıdır. Ayrıca içerik geliştirme sürecine ebelik akademisyenleri, klinisyen ebeler, öğrenciler, yazılım geliştiriciler ve gerektiğinde hizmet kullanıcıları birlikte katılmalıdır.

Bu derlemenin bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Çalışma sistematik olmayan tasarımda olduğundan tüm veri tabanlarını kapsayan sistematik bir arama, bağımsız çift araştırmacılı çalışma seçimi ve formel kalite değerlendirmesi yapılmamıştır. Ebelik alanındaki yayın sayısının sınırlı olması nedeniyle hemşirelik ve ebelik öğrencilerini birlikte değerlendiren bazı çalışmalar da tartışmaya alınmıştır. Bu nedenle bulguların yalnızca ebelik öğrencilerine genellenmesinde dikkatli olunmalıdır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Sanal gerçeklik; kadın üreme anatomisi ve fetal gelişimin öğretiminden doğum laboratuvarı uygulamalarına, epizyotomi ve perine bakımından yenidoğan bakımı ve neonatal resüsitasyona kadar ebelik eğitiminin farklı alanlarında kullanılabilen yenilikçi bir öğretim aracıdır. Mevcut çalışmalar SG'nin bilgi, uzamsal kavrayış, motivasyon, katılım, algılanan öz güven ve klinik hazırlık üzerinde olumlu katkılar sağlayabileceğini göstermektedir. Bununla birlikte kanıtların önemli bölümü küçük örneklemli, tek merkezli, öz-bildirime dayalı veya kısa süreli çalışmalardan oluştuğundan SG'nin klinik yeterlik ve hasta sonuçları üzerindeki uzun dönem etkileri kesin değildir.

Ebelik programlarında SG uygulamalarının müfredata eklenmesinden önce gereksinim analizi yapılmalı, SG yalnızca açık biçimde tanımlanmış öğrenme hedefleri bulunan konularda kullanılmalı ve her uygulama hazırlık, rehberli deneyim, geri bildirim ve çözümleme aşamalarıyla yapılandırılmalıdır. Eğiticilere pedagojik ve teknik eğitim verilmeli; öğrenciler için

cihaz erişimi, hijyen, güvenlik, siber hastalık ve alternatif öğrenme seçenekleri planlanmalıdır. Gelecek araştırmalarda SG, geleneksel öğretim ve yüksek gerçeklikli simülasyonla karşılaştırılmalı; bilgi yanında gözleme dayalı klinik beceri, karar verme, ekip çalışması, bilgi kalıcılığı, maliyet-etkililik ve hasta güvenliği sonuçları değerlendirilmelidir. Çok merkezli randomize kontrollü çalışmalar ve uzun dönem izlem, SG'nin ebelik eğitimindeki gerçek katkısını belirlemek açısından önceliklidir.

KAYNAKLAR

Aasekjær, K., Bjørnås, B., Skivenes, H. K., & Vik, E. S. (2024). Immersive virtual reality (VR) when learning anatomy in midwifery education: A pre-post pilot study. European Journal of Midwifery, 8, 48. https://doi.org/10.18332/ejm/191364

Demir-Kaymak, Z., Turan, Z., Çit, G., & Akyaman, S. (2024). Midwifery students' opinions about episiotomy training and using virtual reality: A qualitative study. Nurse Education Today, 132, 106013. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2023.106013

Fealy, S., Jones, D., Hutton, A., Graham, K., McNeill, E., Sweet, L., & Hazelton, M. (2019). The integration of immersive virtual reality in tertiary nursing and midwifery education: A scoping review. Nurse Education Today, 79, 14–19. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2019.05.002

Hardie, P., Darley, A., Carroll, L., Redmond, C., Campbell, A., & Jarvis, S. (2020). Nursing & midwifery students' experience of immersive virtual reality storytelling: An evaluative study. BMC Nursing, 19, 78. https://doi.org/10.1186/s12912-020-00471-5

Macnaught, E. S., Dangerfield, L., de Vroome, M. A., Venkatesha, V., Antcliff, D., & Catling, C. J. (2026). Evaluating virtual reality as a feasible and acceptable learning strategy in midwifery and obstetrics using a birthing simulation. Women and Birth, 39(2), 102187. https://doi.org/10.1016/j.wombi.2026.102187

Oner, S. (2026). Midwifery students' experiences with a virtual reality simulation for newborn care: A qualitative study. African Journal of Reproductive Health, 30(12), 38–47. https://doi.org/10.29063/ajrh2026/v30i12.4

Ryan, G., Callaghan, S., Rafferty, A., Murphy, J., Higgins, M., Barry, T., Mangina, E., Carroll, L., & McAuliffe, F. (2022). Virtual reality in midwifery education: A mixed methods study to

assess learning and understanding. Nurse Education Today, 119, 105573. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2022.105573

Saab, M. M., McCarthy, M., O'Mahony, B., Cooke, E., Hegarty, J., Murphy, D., Walshe, N., & Noonan, B. (2023). Virtual reality simulation in nursing and midwifery education: A usability study. CIN: Computers, Informatics, Nursing, 41(10), 815–824. https://doi.org/10.1097/CIN.0000000000001010

Welfare, M., Crowther, S., Chapman, L., & Frost, J. (2026). Exploring virtual reality in undergraduate midwifery education: A qualitative systematic review. Collegian, 33(3), 232–239. https://doi.org/10.1016/j.colegn.2026.03.007

Williams, J., Jones, D., & Walker, R. (2018). Consideration of using virtual reality for teaching neonatal resuscitation to midwifery students. Nurse Education in Practice, 31, 126–129. https://doi.org/10.1016/j.nepr.2018.05.016

Woon, A. P. N., Mok, W. Q., Chieng, Y. J. S., Zhang, H. M., Ramos, P., Mustadi, H. B., & Lau, Y. (2021). Effectiveness of virtual reality training in improving knowledge among nursing students: A systematic review, meta-analysis and meta-regression. Nurse Education Today, 98, 104655. https://doi.org/10.1016/j.nedt.2020.104655

World Health Organization Regional Office for Europe. (2018). Simulation in nursing and midwifery education. https://www.who.int/europe/publications/i/item/WHO-EURO-2018-3296-43055-60253

Yurtsal, Z., & Hasdemir, Ö. (2023). Ebelik öğrencilerinin ebelik eğitiminde kullanılan sanal gerçeklik ve artırılmış gerçeklik hakkındaki bilgi ve görüşleri. Institute of Health Sciences Journal, 8(Special Issue), 303–308. https://doi.org/10.51754/cusbed.1311131

Zhao, L., Dai, X., & Chen, S. (2024). Effect of the case-based learning method combined with virtual reality simulation technology on midwifery laboratory courses: A quasi-experimental study. International Journal of Nursing Sciences, 11(1), 76–82. https://doi.org/10.1016/j.ijnss.2023.12.009

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **1147**

Afet, Kriz ve Acil Durumlarda Ebelik Hizmetlerinin Rolü ve Önemi

The Role and Importance of Midwifery Services In Disasters, Crises and Emergencies

Sudenur GÜNGÖR[1], Serap ÖNER[2]*

[1]Fırat Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Elazığ, Türkiye

*Sorumlu Yazar E-posta: soner@firat.edu.tr

ÖZET

Afetler, silahlı çatışmalar, salgınlar ve iklimle ilişkili acil durumlar; sağlık altyapısını, sevki ve temel anne-yenidoğan hizmetlerinin sürekliliğini bozarak gebeler, lohusalar, yenidoğanlar ve üreme çağındaki bireyler için önlenebilir riskleri artırmaktadır. Bu derlemenin amacı, afet, kriz ve acil durumlarda ebelerin görev alanlarını ve ebelik hizmetlerinin sağlık sistemi dayanıklılığı açısından önemini güncel kanıtlar ve uluslararası rehberler doğrultusunda incelemektir. Temmuz 2026'da PubMed, Google Scholar ve DergiPark veri tabanları ile Dünya Sağlık Örgütü, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu, Uluslararası Ebeler Konfederasyonu ve ilgili kurumların resmî kaynakları taranmıştır. Kaynaklar anlatı derlemesi yaklaşımıyla hazırlık, müdahale ve iyileştirme dönemleri çerçevesinde tematik olarak sentezlenmiştir. Bulgular, ebelerin afet öncesinde riskli grupları belirleme, planlama, eğitim ve tatbikatlara katılma; müdahale döneminde obstetrik ve yenidoğan triajı, güvenli doğum, acil obstetrik ve yenidoğan bakımı, emzirme desteği, aile planlaması, cinsel şiddet sonrası bakım, psikososyal ilk yardım ve sevk koordinasyonu; iyileştirme döneminde ise bakım sürekliliği, izlem, kayıt, toplum temelli destek ve hizmetlerin yeniden yapılandırılması rollerini üstlendiğini göstermektedir. Buna karşın görev tanımlarındaki belirsizlik, malzeme ve personel yetersizliği, koordinasyon sorunları ve psikolojik yük, etkili hizmet sunumunu sınırlamaktadır. Ebelerin ulusal ve kurumsal afet planlarına açık biçimde dahil edilmesi, uygulamalı ve simülasyon temelli eğitimlerin yaygınlaştırılması ve çalışanlara psikososyal destek sağlanması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Afet; acil durum; ebelik; insani kriz; anne ve yenidoğan sağlığı

ABSTRACT

Disasters, armed conflicts, outbreaks, and climate-related emergencies disrupt health infrastructure, referral pathways, and the continuity of essential maternal and newborn services, thereby increasing preventable risks for pregnant and postpartum women, newborns, and people of reproductive age. This review aimed to examine the roles of midwives in disasters, crises, and emergencies and to clarify the importance of midwifery services for health-system resilience using current evidence and international guidance. PubMed, Google Scholar, and DergiPark were searched in July 2026 together with official resources from the World Health Organization, United Nations Population Fund, International Confederation of Midwives, and relevant agencies. Evidence was narratively synthesized across preparedness, response, and recovery phases. The findings indicate that midwives contribute to identifying at-risk populations, preparedness planning, training, and drills before emergencies. During response, their responsibilities include obstetric and newborn triage, safe childbirth, emergency obstetric and newborn care, breastfeeding support, family planning, care following sexual violence, psychological first aid, and referral coordination. During recovery, midwives support continuity of care, follow-up, documentation, community-based services, and restoration of maternity services. However, unclear role definitions, shortages of staff and supplies, coordination failures, and psychological burden may restrict effective practice. Midwives should be explicitly integrated into national and institutional emergency plans; simulation-based, practical education should be expanded; and psychosocial support should be available for the workforce.

Keywords: Disaster; emergency; humanitarian crisis; maternal and newborn health; midwifery

1. GİRİŞ

Afet; toplumun işleyişinde ciddi bozulmaya yol açan ve maruziyet, kırılganlık ile baş etme kapasitesinin etkileşimi sonucunda insani, maddi, ekonomik ya da çevresel kayıplar oluşturan bir durumdur. Acil durum kavramı daha geniş bir müdahale gereksinimini, insani kriz ise çoğu zaman çatışma, kitlesel yer değiştirme ve uzun süreli hizmet kesintilerinin bir arada bulunduğu karmaşık koşulları ifade etmektedir (United Nations Office for Disaster Risk Reduction [UNDRR], 2017). Kavramların kapsamı farklı olsa da bu olayların ortak özelliği, sağlık sisteminin olağan kapasitesini zorlaması ve temel hizmetlerin sürekliliğini tehdit etmesidir.

Gebelik, doğum ve doğum sonrası dönem kesintiye ertelenemeyen sağlık gereksinimleri içerir. Ulaşımın bozulması, sağlık tesislerinin zarar görmesi, personel ve malzeme kaybı, sevk zincirinin kesilmesi, temiz su ve güvenli barınma sorunları; antenatal izlemlerin aksamasına, güvenli doğuma erişimin azalmasına, obstetrik komplikasyonların gecikmiş yönetimine ve yenidoğan bakımının kesintiye uğramasına neden olabilir (Bahmanjanbeh et al., 2016; Liu et al., 2010; Zotti et al., 2015). Dünya Sağlık Örgütü, 2023 yılında küresel maternal ölümlerin %61'inin çatışma veya kurumsal/sosyal kırılganlık bulunan ülkelerde meydana geldiğini bildirmektedir (World Health Organization [WHO], 2026). Bu eşitsizlik, afet yönetiminde cinsel sağlık ve üreme sağlığı ile anne-yenidoğan hizmetlerinin ikincil değil, yaşam kurtarıcı hizmetler olarak ele alınmasını zorunlu kılmaktadır.

Ebeler; kadınlara, yenidoğanlara ve ailelere yakın çalışan, fizyolojik gebelik ve doğum bakımının yanı sıra risk tanılama, acil müdahale, danışmanlık, sağlık eğitimi ve sevk koordinasyonu yetkinliklerine sahip sağlık profesyonelleridir. Toplum temelli konumları, yerel gereksinimleri ve kültürel örüntüleri bilmeleri nedeniyle afet öncesi hazırlıktan iyileştirmeye kadar tüm döngüde stratejik rol üstlenebilirler. Uluslararası Ebeler Konfederasyonu, ebelerin acil durum planlamasına ve çok disiplinli müdahale ekiplerine dâhil edilmesini, afet hazırlığının ebelik eğitiminde yer almasını ve çalışanların uygun kaynaklarla desteklenmesini önermektedir (International Confederation of Midwives [ICM], 2024). Bu derlemenin amacı, afet, kriz ve acil durumlarda ebelik hizmetlerinin rolünü, temel hizmet bileşenlerini, uygulamadaki güçlükleri ve güçlendirme önceliklerini güncel kanıtlar doğrultusunda değerlendirmektir.

2. YÖNTEM

Bu çalışma, anlatı derlemesi olarak hazırlanmıştır. Temmuz 2026'da PubMed, Google Scholar ve DergiPark veri tabanlarında Türkçe ve İngilizce olarak "afet ve ebelik", "acil durumda ebelik", "insani kriz ve anne-yenidoğan sağlığı", "disaster midwifery", "midwives in humanitarian settings", "maternal and newborn health in emergencies" ve "infant feeding in emergencies" anahtar sözcükleriyle tarama yapılmıştır. Ayrıca WHO, Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA), ICM, Inter-Agency Working Group on Reproductive Health in Crises (IAWG) ve Emergency Nutrition Network tarafından yayımlanan rehberler ve resmî belgeler incelenmiştir.

Öncelikle 2017-Temmuz 2026 döneminde yayımlanan çalışmalar değerlendirilmiş; konuya temel oluşturan daha eski araştırmalar gerektiğinde dâhil edilmiştir. Afet ve insani krizlerde ebelik uygulamalarını, cinsel ve üreme sağlığı hizmetlerini, anne-yenidoğan bakımının sürekliliğini, çalışan hazırlığını veya deneyimlerini doğrudan ele alan tam metin yayınlar ve kurumsal rehberler kapsama alınmıştır. Konuyla doğrudan ilişkili olmayan, yalnızca genel afet yönetimini ele alan ve ebelik ya da anne-yenidoğan hizmetleriyle bağlantı kurmayan kaynaklar dışlanmıştır. Kaynaklar; hizmet gereksinimleri, afet yönetimi döngüsündeki ebelik rolleri, temel bakım bileşenleri, karşılaşılan engeller ve güçlendirme stratejileri temaları altında sentezlenmiştir. Anlatı derlemesi olması nedeniyle sistematik kalite puanlaması ve meta-analiz yapılmamıştır.

3. BULGULAR

3.1. Afetlerde anne-yenidoğan ve üreme sağlığı gereksinimleri

Afet sonrası dönemde sağlık hizmetlerine fiziksel erişim azalırken gebelik izlemi, güvenli doğum, acil obstetrik bakım, kontrasepsiyon, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonların önlenmesi ve cinsel şiddet sonrası bakıma duyulan gereksinim devam eder, hatta artabilir. Deprem sonrası araştırmalar; adet düzeni ve jinekolojik yakınmalarda değişiklik, kontraseptif yöntemlere erişimde güçlük, planlanmamış gebelik riski, antenatal bakım kesintisi ve doğum hizmetlerine ulaşmada sorunlar bildirmiştir (Bahmanjanbeh et al., 2016; Liu et al., 2010; Strid et al., 2022). Afetin etkisi yalnızca akut dönemle sınırlı değildir; barınma, beslenme, hijyen, güvenlik ve ruh

sağlığı sorunları doğum sonrası iyileşmeyi ve yenidoğan bakımını uzun süre etkileyebilir (Zotti et al., 2015).

İnsani krizlerin başlangıcında uygulanması gereken Asgari Başlangıç Hizmet Paketi (Minimum Initial Service Package [MISP]); cinsel şiddetin önlenmesi ve mağdurların gereksinimlerine yanıt verilmesi, HIV ve diğer cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara bağlı hastalık ve ölümlerin azaltılması, aşırı maternal ve yenidoğan morbidite ve mortalitesinin önlenmesi, istenmeyen gebeliklerin azaltılması ve kapsamlı cinsel sağlık ve üreme sağlığı hizmetlerine geçişin planlanmasını öngörür (Inter-Agency Working Group on Reproductive Health in Crises [IAWG], 2018; United Nations Population Fund [UNFPA], 2020). Bu hizmetler ilk ayrıntılı gereksinim değerlendirmesi tamamlanmadan eş zamanlı başlatılmalı ve saygılı bakım ilkeleri korunmalıdır.

3.2. Afet yönetimi döngüsünde ebelerin rolleri

Sistematik ve kapsam belirleme derlemeleri, ebelerin insani ortamlarda yalnızca doğum yaptıran meslek üyeleri olmadığını; hizmetleri yerel koşullara uyarlayan, toplum ile sağlık sistemi arasında bağlantı kuran, sevk ve koordinasyonu destekleyen çok yönlü profesyoneller olduğunu göstermektedir (Beek et al., 2019; Ku Carbonell et al., 2024). Ebelik rolleri hazırlık, müdahale ve iyileştirme dönemlerinde birbirini tamamlamaktadır (Tablo 1).

3.3. Müdahale döneminde temel ebelik hizmetleri

Afet alanında ilk öncelik, anne ve yenidoğanın aciliyetini birlikte değerlendiren uygun triajdır. Ebe; doğum eylemi, vajinal kanama, şiddetli baş ağrısı veya hipertansiyon bulguları, nöbet, ateş, erken membran rüptürü, fetal hareketlerde azalma ve yenidoğanda solunum güçlüğü gibi alarm bulgularını hızla tanımalı; yerinde bakım ile üst düzey merkeze sevk gereksinimini ayırt etmelidir. Sevk kararının etkili olabilmesi için ulaşılabilir tesisler, ulaşım seçenekleri ve iletişim kanalları önceden haritalanmalıdır. Nepal depremi deneyimi, üreme sağlığı hizmetlerinin hızlı biçimde yeniden kurulmasında kamu kurumları, Birleşmiş Milletler kuruluşları ve sivil toplum arasındaki koordinasyonun önemini göstermiştir (Chaudhary et al., 2017).

Güvenli doğum ve acil obstetrik-yenidoğan bakımı, mahremiyet ve saygılı bakım ilkelerinden ödün verilmeden sürdürülmelidir. Temiz doğum uygulamaları, doğum sonrası kanamanın erken

tanılanması ve ilk yönetimi, hipertansif acillerin fark edilmesi, yenidoğanın ısı kaybından korunması, erken ten tene temas ve gerekli durumlarda temel yenidoğan resüsitasyonu ebelik müdahalesinin merkezindedir. Ebeler ayrıca aile planlaması danışmanlığı, yöntem sürekliliği, cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara ilişkin bilgilendirme ve cinsel şiddet yaşayan bireylerin güvenli, gizli ve yargılamayan bir yaklaşımla uygun hizmetlere yönlendirilmesinde görev alır (IAWG, 2018).

Tablo 1. Afet yönetimi döngüsünde ebelik hizmetlerinin başlıca bileşenleri

Dönem	Temel amaç	Ebelik rolleri
Hazırlık	Riskleri azaltmak ve hizmet sürekliliğini planlamak	Riskli gebe ve yenidoğanların belirlenmesi; tahliye ve sevk planlarının hazırlanması; doğum ve yenidoğan setlerinin stoklanması; kurum afet planı, MISP ve iletişim zincirlerinin öğrenilmesi; eğitim, simülasyon ve tatbikatlara katılım; toplumun bilgilendirilmesi.
Müdahale	Yaşam kurtarıcı, güvenli ve kesintisiz bakım sunmak	Obstetrik ve yenidoğan triajı; güvenli doğum; temel/acil obstetrik ve yenidoğan bakımı; kanama, hipertansif aciller ve yenidoğan resüsitasyonunun ilk yönetimi; emzirme desteği; aile planlaması; cinsel şiddet sonrası ilk bakım ve yönlendirme; psikolojik ilk yardım; kayıt ve sevk koordinasyonu.
İyileştirme	Hizmetleri yeniden kurmak ve uzun dönem etkileri azaltmak	Antenatal ve postnatal izlemlerin yeniden başlatılması; yüksek riskli kadın ve yenidoğanların takibi; ev ve toplum temelli bakım; kayıp ve travma yaşayan ailelerin yönlendirilmesi; veri toplama, değerlendirme ve ders çıkarma; personel iyilik hâli ve dayanıklılık çalışmalarına katılım.

Not. Tablo; IAWG (2018), ICM (2024), Beek et al. (2019) ve Ku Carbonell et al. (2024) temel alınarak yazarlar tarafından oluşturulmuştur.

Acil durumlarda bebek ve küçük çocuk beslenmesi programları, emzirmenin korunması ve desteklenmesi ile anne sütü yerine geçen ürünlerin güvenli ve gereksinime dayalı yönetimini birlikte ele almalıdır. Ebe; erken emzirmenin başlatılması, emzirme güçlüklerinin değerlendirilmesi, relaktasyon desteği ve anne-bebek birlikteliğinin korunmasında önemli bir konumdadır. Anne sütü ile beslenmenin mümkün olmadığı durumlarda ise bireysel değerlendirme yapılmalı; uygun ürün, güvenli su, hijyen, hazırlama ekipmanı ve düzenli izlem sağlanmadan kontrolsüz mama dağıtımı yapılmamalıdır (IFE Core Group, 2017).

3.4. Karşılaşılan güçlükler ve hazırlığı belirleyen etmenler

İnsani ve kırılgan ortamlarda kaliteli ebelik bakımını destekleyen unsurlar; yeterli ve güvenli personel, işlevsel sevk sistemi, temel ilaç ve malzeme tedariki, uygun barınma ve ulaşım, destekleyici liderlik, mesleki özerklik, güvenlik ve sürekli eğitimdir (Homer et al., 2022). Buna karşılık rol belirsizliği, görevlendirme ve koordinasyon sorunları, iletişim kesintileri, kalabalık ve uygun olmayan bakım ortamları, temel gereksinimlerin karşılanamaması ve güvenlik tehdidi bakım kalitesini azaltmaktadır.

Türkiye'de iki büyük depremde görev yapan ebelerle yürütülen nitel araştırmada afet organizasyonu, yönetim ve koordinasyonundaki aksaklıklar; iletişim boşlukları; tıbbi malzeme yetersizliği; ağır çevresel koşullar; temel gereksinimlerin karşılanamaması ve afet bilgisi/deneyimi eksikliği öne çıkmıştır. Ebeler ayrıca şok, üzüntü, yetersizlik hissi, uykusuzluk, kâbus, suçluluk, kayıp ve yas gibi psikolojik etkiler bildirmiştir (Çağlayan Keleş, 2024). Türkiye'de yapılan daha yeni bir nitel çalışma da lisans ve mezuniyet sonrası eğitimlerin, uygulamalı ve simülasyon temelli afet eğitimlerinin, rotasyonlu görevlendirmenin ve psikolojik dayanıklılığın güçlendirilmesini önermektedir (Şimşek Bulgulu et al., 2025).

Güncel sistematik derleme bulguları, ebelik iş gücünün afet hazırlığının yalnızca bireysel bilgi ve beceriyle açıklanamayacağını; afet deneyimi ve eğitimin yanında kurum planı, liderlik, lojistik kapasite, ekip içi iletişim ve psikososyal dayanıklılığın da bakım sürekliliğini belirlediğini göstermektedir (Orovou et al., 2026). Dolayısıyla hazırlık eğitimleri tek seferlik kuramsal kurslar yerine, tekrarlanan simülasyonlar, senaryolar, saha tatbikatları ve görev sonrası yapılandırılmış değerlendirmelerle desteklenmelidir.

4. TARTIŞMA

Bu derlemede elde edilen bulgular, afet ve insani krizlerde ebelik hizmetlerinin anne-yenidoğan ölümlerini azaltmaya yönelik dar bir klinik müdahale alanından daha geniş olduğunu göstermektedir. Ebeler, fizyolojik süreçleri destekleme ve komplikasyonları erken tanımanın yanı sıra toplumun gereksinimlerini görünür kılma, hizmetleri değişen koşullara uyarlama, sevk zincirini işletme ve kadınların haklarını savunma işlevlerini bir arada yürütmektedir. Beek et al. (2019) ve Ku Carbonell et al. (2024) tarafından bildirilen bu geniş kapsam, ebelerin afet planlarında yalnızca doğum anında çağrılan personel olarak değil, hazırlık ve iyileştirme aşamalarının da asli paydaşı olarak tanımlanması gerektiğine işaret etmektedir.

MISP, bu rollerin kurumsal bir çerçeveye dönüştürülmesi için kullanılabilir. MISP ile uyumlu bir kurum planı; sorumlu koordinatörü, 24 saat işleyen obstetrik-yenidoğan sevk mekanizmasını, gerekli ilaç ve ekipman stoklarını, cinsel şiddet sonrası bakım yolunu, kontraseptif hizmetleri ve kapsamlı hizmetlere geçiş adımlarını açık biçimde tanımlamalıdır (IAWG, 2018; UNFPA, 2020). Ebe görev tanımlarının bu planlara yazılı olarak eklenmesi, kriz anında yetki belirsizliğini ve gecikmeyi azaltabilir. Toplum temelli ebelerin yerel gebe kayıtları ve risk haritalarıyla hazırlık çalışmalarına katılması, özellikle ulaşımın kesildiği durumlarda hizmet sürekliliğini güçlendirebilir.

Türkiye'den elde edilen nitel bulgular, eğitim eksikliğinin yanında organizasyonel ve psikolojik sorunların da etkili olduğunu göstermektedir (Çağlayan Keleş, 2024; Şimşek Bulgulu et al., 2025). Bu nedenle yalnızca bireysel yeterliği artırmaya odaklanan yaklaşımlar yeterli değildir. Kurumların personel çağrı ve görevlendirme sistemleri, güvenli çalışma ve dinlenme alanları, vardiya düzeni, çocuk/bağımlı bakımına ilişkin destekler, kişisel koruyucu donanım ve görev sonrası psikososyal destek planları bulunmalıdır. Çalışan güvenliğinin ve iyilik hâlinin korunması, sürdürülebilir bakım sunumunun ön koşuludur.

Ebelik lisans programlarında afet risk yönetimi; maternal-yenidoğan triajı, kaynak kısıtlı ortamda klinik karar verme, MISP, acil doğum, doğum sonrası kanama, yenidoğan resüsitasyonu, kriz iletişimi, cinsel şiddete duyarlı bakım ve psikolojik ilk yardım başlıklarıyla ele alınmalıdır. Mezuniyet sonrası dönemde kurumun risk profiline uygun simülasyonlar ve çok disiplinli

tatbikatlar yapılmalıdır. Eğitimlerin bilgi testiyle sınırlı kalmaması; beceri, ekip iletişimi, karar verme, sevk ve etik ikilemler üzerinden değerlendirilmesi daha işlevsel olacaktır.

Bu derlemenin bazı sınırlılıkları vardır. Anlatı derlemesi tasarımı nedeniyle çalışma seçimi ve kalite değerlendirmesi sistematik derleme standartlarında yürütülmemiştir. Afet türleri, ülkelerin sağlık sistemi kapasiteleri ve ebelik yetki alanları arasında önemli farklılıklar bulunduğundan bulgular her bağlama aynı biçimde genellenemez. Bununla birlikte hakemli çalışmaların uluslararası rehberlerle birlikte ele alınması, uygulamaya dönük ortak önceliklerin belirlenmesine olanak sağlamıştır.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Afet, kriz ve acil durumlarda ebelik hizmetleri; kadınların, yenidoğanların ve ailelerin yaşamını ve sağlık hakkını koruyan temel bir sağlık sistemi bileşenidir. Ebelerin hazırlık planlaması, maternal-yenidoğan triajı, güvenli doğum, acil bakım, emzirme ve aile planlaması desteği, cinsel şiddet sonrası yönlendirme, psikososyal ilk yardım, kayıt ve sevk koordinasyonundaki rolleri açık biçimde tanımlanmalıdır.

Ulusal ve kurumsal afet planlarının MISP ile uyumlu hâle getirilmesi; ebelik müfredatına uygulamalı afet eğitiminin eklenmesi; düzenli simülasyon ve çok disiplinli tatbikatların yürütülmesi; doğum ve yenidoğan bakım setleri ile iletişim/sevk sistemlerinin hazır tutulması; toplum temelli riskli gebe ve yenidoğan izlem mekanizmalarının kurulması önerilmektedir. Ayrıca afet sırasında görev yapan ebeler için güvenli çalışma koşulları, dinlenme, rotasyon ve psikososyal destek sağlanmalı; görev sonrası deneyimler kurumsal öğrenme amacıyla kayıt altına alınmalıdır. Gelecek araştırmalarda ebelerin afet yeterlikleri, müdahale sonuçları ve anne-yenidoğan hizmet sürekliliği arasındaki ilişkiler farklı afet türlerinde ve çok merkezli tasarımlarla incelenmelidir.

KAYNAKLAR

Bahmanjanbeh, F., Kohan, S., Yarmohammadian, M. H., & Haghshenas, A. (2016). Evaluation of reproductive health indicators in women affected by East Azarbaijan earthquake on August 2012. Iranian Journal of Nursing and Midwifery Research, 21(5), 504–509. https://doi.org/10.4103/1735-9066.193414

Beek, K., McFadden, A., & Dawson, A. (2019). The role and scope of practice of midwives in humanitarian settings: A systematic review and content analysis. Human Resources for Health, 17, Article 5. https://doi.org/10.1186/s12960-018-0341-5

Chaudhary, P., Vallese, G., Thapa, M., Alvarez, V. B., Pradhan, L. M., Bajracharya, K., Sekine, K., Adhikari, S., Samuel, R., & Goyet, S. (2017). Humanitarian response to reproductive and sexual health needs in a disaster: The Nepal earthquake 2015 case study. Reproductive Health Matters, 25(51), 25–39. https://doi.org/10.1080/09688080.2017.1405664

Çağlayan Keleş, N. (2024). Midwifery experiences during two major earthquakes in Türkiye: Challenges and lessons learned—A qualitative study. Disaster Medicine and Public Health Preparedness, 18, e248. https://doi.org/10.1017/dmp.2024.273

Homer, C. S. E., Turkmani, S., Wilson, A. N., Vogel, J. P., Shah, M. G., Fogstad, H., & Langlois, E. V. (2022). Enhancing quality midwifery care in humanitarian and fragile settings: A systematic review of interventions, support systems and enabling environments. BMJ Global Health, 7(1), e006872. https://doi.org/10.1136/bmjgh-2021-006872

IFE Core Group. (2017). Operational guidance on infant feeding in emergencies (Version 3.0). Emergency Nutrition Network. https://www.ennonline.net/resource/ife/operational-guidance-infant-feeding-emergencies-og-ife-version-30-oct-2017

Inter-Agency Working Group on Reproductive Health in Crises. (2018). Inter-agency field manual on reproductive health in humanitarian settings. https://www.iawgfieldmanual.com/manual

International Confederation of Midwives. (2024). The role of midwives in humanitarian crises [Position statement]. https://internationalmidwives.org/resources/role-of-the-midwife-in-disaster-emergency-preparedness/

Ku Carbonell, S. E., Ogba, P., Vanstone, M., Gombay, C., & Darling, E. K. (2024). Midwives' adaptation of their practice, role, and scope to ensure access to sexual and reproductive services during humanitarian crises: A scoping review. Midwifery, 136, 104065. https://doi.org/10.1016/j.midw.2024.104065

Liu, S., Han, J., Xiao, D., Ma, C., & Chen, B. (2010). A report on the reproductive health of women after the massive 2008 Wenchuan earthquake. International Journal of Gynecology & Obstetrics, 108(2), 161–164. https://doi.org/10.1016/j.ijgo.2009.08.030

Orovou, E., Liepinaitienė, A., Taskou, C., Gourounti, K., Papoutsis, D., & Sarantaki, A. (2026). Determinants of midwifery workforce disaster preparedness and its impact on the continuity of maternal care: A systematic review. Healthcare, 14(11), 1499. https://doi.org/10.3390/healthcare14111499

Strid, P., Snead, M. C., Galang, R. R., Bish, C. L., & Ellington, S. R. (2022). Fertility and contraception among women of reproductive age following a disaster: A scoping review. Reproductive Health, 19, Article 147. https://doi.org/10.1186/s12978-022-01436-4

Şimşek Bulgulu, Ö., Gökçay, G., Akkuş, Y., & Bağış, K. O. (2025). Midwifery workforce preparedness and competence in disaster situations: A qualitative study. BMC Nursing, 24, Article 1450. https://doi.org/10.1186/s12912-025-04103-8

United Nations Office for Disaster Risk Reduction. (2017). Terminology on disaster risk reduction. https://www.undrr.org/terminology

United Nations Population Fund. (2020). Minimum Initial Service Package (MISP) for SRH in crisis situations. https://www.unfpa.org/resources/minimum-initial-service-package-misp-srh-crisis-situations

World Health Organization. (2026). Maternal mortality in fragile and conflict-affected situations: Technical brief. https://www.who.int/publications/i/item/9789240115545

Zotti, M. E., Williams, A. M., & Wako, E. (2015). Post-disaster health indicators for pregnant and postpartum women and infants. Maternal and Child Health Journal, 19(6), 1179–1188. https://doi.org/10.1007/s10995-014-1643-4

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU
Bildiri No: **1989**

Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Aidiyetlerini Etkileyen Faktörler: Bir Literatür İncelemesi

Factors Affecting Professional Belonging Among Midwifery Students: A Literature Review

Sibel YALVAÇ[1]*, Nazlı UYAR[2], Dilek GEÇER[3]

[1]Tarsus Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: sibelyalvac@tarsus.edu.tr

ÖZET

Mesleki aidiyet; bireyin mesleğine olan ilgisi ve mesleğinde kendini nereye koyduğu olarak tanımlanır. Güçlü bir motivasyon kaynağı olan aidiyet duygusu, bireyin mesleği ile arasındaki psikolojik bağı oluşturur. Mesleki aidiyetin güçlü olması; bireyin mesleğiyle özdeşleşmesini, olumlu tutumlara sahip olmasını, iş doyumunu ve iş verimini artırır. Literatürde ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyetin birçok faktörden etkilendiği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetlerini etkileyen faktörleri, literatür doğrultusunda incelemektir. Çalışma geleneksel derleme yöntemiyle yürütülmüştür. Güncel çalışmalar incelendiğinde; ebelik öğrencilerinde mesleğini severek ve isteyerek tercih edenlerin, üst sınıf öğrencilerin, mesleğinden memnun olanların, çalışmak istediği klinikte yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünenlerin, mezuniyet sonrası meslekten ayrılmak istemeyen, mesleğini severek yapacağına inanan, bilimsel etkinliklere katılan, klinik ortamda olumlu tutuma sahip sağlık profesyonelleri ile çalışan, klinik ortama ait hisseden, ebelik, doğum ve kadın sağlığı kliniklerinde çalışan, akademik öğreticinin desteğini hisseden ve hastalar tarafından olumlu karşılanan öğrencilerin mesleki aidiyet düzeylerinin daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Çalışmaların bulgularına göre; ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetlerinin bireysel, akademik ve klinik ortam gibi çok boyutlu faktörlerden etkilendiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ebelik, ebelik öğrencileri, mesleki aidiyet

ABSTRACT

Professional belonging is defined as an individual's interest in their profession and where they place themselves within it. A strong source of motivation, the feeling of belonging creates a psychological bond between an individual and their profession Strong professional belonging increases an individual's identification with their profession, positive attitudes, job satisfaction, and work efficiency. The literature reports that professional belonging in midwifery students is influenced by many factors. The aim of this study is to examine the factors affecting the professional belonging of midwifery students in light of the literature. The study was conducted using the traditional review method. When current studies are examined; It has been reported that midwifery students who choose their profession with love and enthusiasm, upperclassmen, those who are satisfied with their profession, those who believe they have sufficient knowledge in the clinic where they want to work, those who do not want to leave the profession after graduation, those who believe they will enjoy their profession, those who participate in scientific activities, those who work with healthcare professionals who have a positive attitude in the clinical environment, those who feel a sense of belonging to the clinical environment, those who work in midwifery, obstetrics and women's health clinics, those who feel the support of their academic instructors, and those who are positively received by patients have a higher sense of professional belonging. In conclusion, this shows that midwifery students' professional belonging is influenced by multidimensional factors such as individual, academic, and clinical environments.

Keywords: midwifery, midwifery students, professional belonging

1. GİRİŞ

Bireyler; aile, arkadaş, okul, iş ortamı, kültürel gruplar ve fiziksel mekanlar vb. sistemlerin ayrılmaz bir parçası olduklarını hissettiklerinde aidiyet duygusu ortaya çıkar. Aidiyet duygusu kavramı genellikle sosyal bağlantıyla ilişkilendirilir ve dışlanma, yalnızlık ve sosyal izolasyon ile negatif korelasyon gösterir (Murray & Chiotu, 2025). Aidiyet ihtiyacı temel bir insan motivasyonudur. Aidiyet duygusunu birçok insan hissetmekte zorlanmaktadır. Aidiyeti desteklemeyen bir iş yeri, personelin kariyer gelişimini engelleyebilir, bu durum düşük moral ve düşük iş performansına yol açabilir. Ayrıca, fiziksel ve ruhsal sağlıklarını olumsuz etkileyebilir (2). Ebelik mesleğinde güçlü bir motivasyon kaynağı olan aidiyet duygusu; iş hayatına olan tutum, davranış, iş performansı, meslek algısı ve profesyonelliği etkileyen, birey ile mesleği arasındaki psikolojik bağ olarak tanımlanmaktadır (Tiryaki vd., 2024). Literatürde aidiyet duygusunun; klinik deneyimleri olumlu yönde etkileme, kendi kendine öğrenme motivasyonu, öz yeterlik, akademik başarı ve benlik saygısını artırmada bireye yararlar sağladığı bildirilmiştir (Yücetürk & Çuvadar, 2024). Aidiyet, bireylerin güçlü ve istikrarlı ilişkiler kurma, sürdürme konusunda derinden motive oldukları temel bir ihtiyaç duygusudur (Bharmal & Ahluwalia, 2025). Ayrıca aidiyet duygusu, bireyin çalışma ortamında sosyalleşmesinin en önemli faktörlerinden biridir (Baghbani vd., 2022). Bu bakımdan aidiyet duygusunun olumlu psikolojik etkisi vardır denilebilir. Bireyde aidiyet eksikliği; olumsuz psikolojik, davranışsal, fiziksel ve zihinsel sağlık sonuçlarına neden olabilir (Bharmal & Ahluwalia, 2025). Mesleki aidiyet; bireyin mesleğine olan ilgisi ve mesleğinde kendini nereye koyduğu olarak tanımlanmıştır. Mesleğe karşı tutum ve iş performans, içsel ve dışsal motivasyonu etkileyen unsur olarak görülmektedir (Baskaya vd., 2020). Bireyin aidiyetin güçlü olması; mesleğiyle özdeşleşmesine, mesleğiyle ilgili olumlu tutumlara sahip olmasına, iş doyumuna ve iş verimini arttırmasına yol açacaktır (Çevik & Alan, 2021). Mesleki aidiyeti yüksek olan kişilerde işe yönelik motivasyon ile birlikte iş veriminin arttığı bilinmektedir (Aktürk vd., 2021; İnce & Yılmaz, 2024). Literatür bilgileri doğrultusunda yola çıkılarak hazırlanan bu derlemenin amacı; ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetlerini etkileyen faktörleri incelemektir.

2. YÖNTEM

Bu çalışma geleneksel derleme yöntemiyle yürütülmüş olup google scholar, pubmed ve researchgate veri tabanlarından güncel çalışmalara ulaşılmıştır.

3. BULGULAR

Literatürde ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetleri ile ilgili güncel çalışmalar incelendiğinde; Çevik ve Alan'ın (2021) ebelik öğrencileriyle yürüttüğü kesitsel çalışmada ebelik aidiyet ölçeği puan toplamının, 88,46±14,00 (min 32, max 110) yüksek düzeyde olduğu, ebelik mesleğini severek ve isteyerek tercih eden öğrencilerin aidiyet puanlarının diğerlerine kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Üçüncü sınıf öğrencilerinin mesleki aidiyet puanlarının dördüncü sınıf öğrencilerine kıyasla daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin mesleki memnuniyet düzeyi arttıkça aidiyet düzeylerinin de artığı tespit edilmiştir (Çevik & Alan, 2021). Ocak Aktürk ve ark. (2021) ebelik son sınıf öğrencileriyle yürüttükleri tanımlayıcı çalışmada ebelik aidiyet ölçeği puan ortanca değerinin 99 olduğu bildirilmiştir. Çalışmada, ebelik öğrencilerinden çalışmak istediği alanla ilgili yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünen, mesleğini severek yapacağına inanan ve mezuniyet sonrası meslekten ayrılmayı düşünmeyen öğrencilerin ebelik aidiyet düzeyi puanlarının daha yüksek olduğu bildirilmiştir (Aktürk vd., 2021). Çelebi ve Kurt'un (2023) ebelik öğrencileriyle yürüttükleri nitel çalışmada öğrencilerin doğumhane, obstetri, jinekoloji servislerinde aidiyet duygusunu daha çok hissettikleri; kliniklerdeki sağlık profesyonelleri tarafından azarlanma korkusu, saygı duyulmaması, değer verilmemesi, iletişim kurmama ve yok sayma, sert ve yargılayıcı tavırların aidiyetlerini olumsuz etkilediği; klinik ortama ait hissetmediklerinde staja devam etmek istemedikleri, motivasyonlarının düştüğü, öğrenmelerinin olumsuz etkilendiği ve bunun sonucunda hastalarla yeterince ilgilenemedikleri bildirilmiştir. Öğrencilerin özellikle doğumhane, obstetri, jinekoloji servislerinde aidiyet duygusunu daha çok hissettikleri tespit edilmiştir. Öğrencilerin tamamına yakını kliniklerdeki ebelerin hemşirelerin ve doktorların, öğretici, destekleyici, güven verici ve saygılı yaklaşımlarının kendilerini kliniklere ait hissetmelerinde büyük etken olduğunu belirtmiştir. Ayrıca olumsuz hemşire ve ebe tutumlarından etkilendiklerini, azarlanma korkusu, saygı duyulmaması, değer verilmemesi, iletişim kurmama, yok sayma, sert ve yargılayıcı tavırların aidiyetlerini olumsuz etkilediği bildirilmiştir. Çalışmada öğrencilerin; başta hemşire ve ebeler

olmak üzere hastane çalışanlarının kendilerine karşı olumlu bir tutum içinde olmalarını, kendileriyle iyi iletişim kurmalarını, değer vermelerini, öğretici ve destekleyici olmalarını ve öğrencileri ekibin bir parçası gibi görmelerini istedikleri sonucuna ulaşılmıştır (Çelebi & Kurt, 2023). Öğrencilerden bazılarının ifadeleri şu şekildedir;

K6:"Üniversite hastanesine kıyasla şehir hastanesine kendimi daha fazla ait hissediyorum. Çünkü orada öğrenci olarak sadece biz vardık. Bir süre çalıştıktan sonra öğrenci gibi değil de oranın bir çalışanıymış gibi hissettik. Çünkü hemşireler, ebeler ve doktorlar bize daha fazla özen gösterdiler, bize çok iyi davrandılar. Üniversite hastanesinde öğrenci olarak çok kalabalık olduğumuz için ebe ve hemşireler de bizimle çok fazla ilgilenemiyor ve kendimi oraya ait hissedemiyorum".

K17:"Oradaki sağlık çalışanlarının davranış ve tutumları aidiyetimi etkiliyor. Staja gittiğimizde çalışanların bize hoş geldin demeleri, hastaların bizi istemediğinde oradaki ebe ve hemşirelerin bizi hastalara karşı korumaları ve savunmaları, bu durumda kendimizi oraya ait hissederiz. Uygulamalarda azarlayıcı tutumlar yerine "gel uygulamaları birlikte yapalım" demeleri hoşumuza gider, bizi teşvik eder".

K1:"Klinikte eğitimcilerimizin bizi sık sık denetlemesi özgüvenimizi arttırıyor. Bir sorun olduğunda bizi desteklemeleri, yanımızda olmaları, bir uygulama yaparken bize öğretmesi, yalnız bırakmaması aidiyetimizi kolaylaştırıyor".

K18:"Kendimi kliniğe ait hissetmemde hastaların rolü büyük. Hastaların bize karşı sıcak tutumları, bize minnettarlık hissetmeleri daha çok ait hissetmemi sağlıyor ve çalışma motivasyonumu arttırıyor"(Çelebi & Kurt, 2023).

Yücetürk ve Çuvadar'ın (2025) çalışmasında öğrencilerin mesleki aidiyet puan ortalamasının 88.57±14.86 olduğu, ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyetinin tıbbi hatalara yönelik olumlu tutumları artırdığı, ancak konuya ilişkin düşük farkındalığın olduğu, bu nedenle eğitimin iyileştirilmesi gerektiği belirlenmiştir (Yücetürk & Çuvadar, 2024). Cangöl ve ark. (2024) çalışmasında ebelik öğrencilerinin mesleki aidiyet puan ortalamasının 93,58 ± 10,44 olduğu görülmüştür. Öğrencilerin maneviyat ve manevi bakım algıları arttıkça, ebe olarak mesleki aidiyet duygularının da arttığı tespit edilmiştir. Öğrencilerin tanımlayıcı özelliklerine göre mesleki aidiyet düzeyleri incelendiğinde; orta/yüksek gelirli öğrencilerin ebelik mesleğine

aidiyet düzeyinin, düşük gelirli öğrencilere göre; akademik müfredat dışında maneviyat ve manevi bakım eğitimine katılmış öğrencilerin katılmayanlara göre aidiyet düzeylerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur (Cangöl vd., 2024). Demir Yıldırım ve ark. (2022) ebelik bölümü ilk ve son sınıf öğrencilerinin mesleki aidiyet düzeylerini belirlemek amacıyla yürüttükleri tanımlayıcı çalışmada öğrencilerin ilk tercihlerinde ebelik bölümünü seçme durumu ile tercih yaparken mesleği bilme durumunda 1. sınıf ve 4. sınıf öğrencileri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Ebelik aidiyet ölçeği puan ortalamasının 4. sınıflarda daha yüksek olduğu, 4. sınıf ve 1. sınıf öğrencileri ölçek puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Ebelik aidiyet ölçeği toplam puanı ve alt boyut puanları arasında pozitif yönde bir korelasyon olduğu; 1. sınıf ebelik öğrencilerinin meslek seçiminde daha bilinçli olduğu ve öğrencilerin aldıkları lisans eğitiminin ebelik aidiyetlerini yükselttiği belirlenmiştir (Yıldırım vd., 2022). Akmaz ve ark. (2025) çalışmasında ebelik öğrencilerinin güdülenme ve aidiyet düzeyi puan ortalamalarının sınıf seviyesine paralel olarak istatistiksel açıdan anlamlı şekilde arttığı görülmüştür. Ayrıca araştırmada öğrencilerin güdülenme düzeyleri ile ebelikte aidiyet düzeyleri arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Çalışmada öğrencilerinin güdülenme düzeyleri ve aidiyet düzeylerinin sınıf seviyesi ile birlikte arttığı görülmüştür (Akmaz vd., 2025).

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

Ebelik öğrencilerinde mesleki aidiyetin; akademik başarı, klinik vakayı yönetme, diğer öğrenci meslektaşlarına rol model olma, gelecekte profesyonel ve lider ebe olma açısından önem taşıdığı yadsınamaz bir gerçektir. Mesleki aidiyetin, mesleği öğrenme isteğinde, mesleğe karşı ilgi ve isteklerin oluşmasında, mesleki sorumluluğun üstlenilmesinde etken olduğu görülmektedir. Bu derlemede yer alan literatür temelli güncel araştırma bulgularına göre;

- ebelik mesleğini severek ve isteyerek tercih eden öğrencilerin aidiyet puanlarının daha yüksek olduğu,
- üst sınıf öğrencilerin alt sınıf öğrencilerine göre aidiyet düzeylerinin daha yüksek olduğu,
- mesleğiyle ilgili yeterli bilgiye sahip olduğunu düşünen ve mesleğini severek yapacağına inanan öğrencilerin aidiyet düzeylerinin daha yüksek olduğu,

- mesleğiyle doğrudan bağlantılı kliniklerde bulunan ve klinik ortama ait hisseden öğrencilerin aidiyetlerinin olumlu yönde etkilendiği,
- klinik ortamdaki sağlık profesyonellerinin ve hastaların olumsuz tutumlarının öğrencilerin motivasyonlarını ve mesleki aidiyetlerini olumsuz etkilediği,
- öğrencilerin manevi değer ve manevi bakım algılarının aidiyetlerini olumlu yönde etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Bu sonuçlar doğrultusunda öğrencilerin; aidiyetlerini olumlu yönde etkileyen faktörlerin artırılması; olumsuz yönde etkileyen faktörlerin düzeltilmesi önem arz etmektedir. Öğrencilerin klinik ortama hazırlığa ilişkin teorik dersleri almaları, klinik ortamda çalışan sağlık profesyonellerinin ebe akademisyenlerle birlikte öğrencilerle uyum içinde çalışacakları bir klinik ortam yaratmaları, klinik ortamda öğrencilerin rol ve sorumluluklarının sağlık profesyonelleri ile açık bir şekilde konuşulması mesleki aidiyetin güçlendirilmesinde öneri olarak sayılabilir.

KAYNAKLAR

ADDIN Mendeley Bibliography CSL_BIBLIOGRAPHY Akmaz, D., Başçı, B., Amanak, K., & Altınkaya, S. Ö. (2025). Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Güdülenme ve Ebelik Aidiyet Düzeyleri Arasındaki İlişki. EJOVOC, 15(2), 18–25. https://doi.org/10.17339/ejovoc.1760613

Aktürk, S. O., Kizilkaya, T., Çelik, M., & Yilmaz, T. (2021). Ebelik Bölümü Son Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Aidiyet Düzeyleri Ve Etkileyen Faktörler: Kesitsel Bir Çalışma. 4(1), 23–33. https://doi.org/https://izlik.org/JA87ZU34UW

Baghbani, R., Rakhshan, M., Zarifsanaiey, N., Nemati, R., & Daneshi, S. (2022). Comparison of the effectiveness of the electronic portfolio and online discussion forum methods in teaching professional belonging and ethical behaviors to nursing students : a randomized controlled trial. BMC Medical Education, 1–13. https://doi.org/10.1186/s12909-022-03677-0

Baskaya, Y., Sayıner, F. D., & Filiz, Z. (2020). How much do I belong to my profession ? A scale development study : Midwifery Belonging Scale. 41(8), 883–898. https://doi.org/https://doi.org/10.1080/07399332.2020.1716765

Bharmal, S., & Ahluwalia, S. (2025). Building belonging in medical education. Education for Primary Care, 36(5), 194–197. https://doi.org/10.1080/14739879.2025.2512335

Cangöl, E., Söğüt, S. C., & Garip, S. (2024). The Relationship Between the Sense of Professional Belonging and Perceptions of Spirituality and Spiritual Care Among Tukish Midwifery Students. Journal of Religion and Health, 63, 1818–1829. https://doi.org/https://doi.org/10.1007/s10943-023-01978-2

Çelebi, E., & Kurt, N. (2023). Ebelik Öğrencilerinin Klinik Ortamlarda Aidiyet Duygusu Deneyimleri: Nitel Bir Çalışma. Gevher Nesibe Journal of Medical & Health Sciences, 8(2), 327–338. https://doi.org/http://doi.org/10.5281/zenodo.7922563

Çevik, A., & Alan, S. (2021). Ebelik Bölümü Öğrencilerinin Liderlik Yönelimleri İle Mesleki Aidiyet Durumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 7(2), 0–2. https://doi.org/https://izlik.org/JA64RZ24MR

İnce, B., & Yılmaz, S. (2024). Ebelerin Aidiyet, Merhamet ve Tükenmişlik Düzeylerinin Belirlenmesi. Selçuk Sağlık Dergisi, 5(2), 199–217. https://doi.org/https://izlik.org/JA83YM83NP

Murray, D. D., & Chiotu, L. B. (2025). Inclusion and Exclusion – How Staff Experience Belonging at a Mental Health and Addiction Hospital Setting: A Cross-Sectional Study and the Implications. Issues in Mental Health Nursing, 46(1), 70–82. https://doi.org/10.1080/01612840.2024.2433504

Tiryaki, Ö., Ayrak, Ş., & İslikaye, M. İ. (2024). Ebelerin Profesyonel Değerleri ve Ebelik Mesleği Algılarının Ebelik Aidiyetine Etkisi. STED / Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi, 33(5), 363–371. https://doi.org/10.17942/sted.1506074

Yıldırım, A. D., Esencan, T. Y., Aydın, F. N., Akıncı, A., Dağlı, E. F., Demir, H. K., & Aksu, A. U. (2022). Ebelik İlk ve Son Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Aidiyetlerinin Değerlendirilmesi. Fenerbahçe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 2(3), 613–623. https://doi.org/10.56061/fbujohs.1149620

Yücetürk, S., & Çuvadar, A. (2024). Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Kimlik Algısı ile Tıbbi Hatalara Karşı Tutumları Arasındaki İlişki. Yükseköğretim ve Bilim Dergisi, 15(2), 268–274. https://doi.org/10.5961/higheredusci.1584211

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU
Bildiri No: **2940**

Sağlıkta dijital dönüşüm ve ebelik hizmetlerinin yeniden yapılanması

Digital transformation in healthcare and restructuring of midwifery services

Zeynep Çiftci Demirtaş[1]*, Arzu Kul Uçtu[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü

*Sorumlu Yazar E-posta: zeynepciftcidemirtas@gmail.com

ÖZET

Teknolojik gelişmeler, sağlık sektörünü hızla dönüştürmüş ve dijitalleşme, sağlık hizmetlerinin erişilebilirliğini, kalitesini ve verimliliğini artırmada kritik bir rol oynamıştır. Sağlık 4.0 yaklaşımı, yapay zekâ, tele-sağlık, giyilebilir cihazlar, mobil uygulamalar ve büyük veri analitiği gibi teknolojiler aracılığıyla bakım süreçlerini yeniden şekillendirmektedir. Ebelik bakım modelleri de bu dönüşümden etkilenmiş; risk tahmini, uzaktan izlem, klinik karar destek sistemleri ve dijital kayıt uygulamaları ile bakım sürekliliği, erişilebilirliği ve kalitesi güçlenmiştir. Dijital sağlık uygulamaları, gebelik ve postpartum dönemde erken risk tespiti, kırsal bölgelerde erişim artışı, kadınların bakım sürecine aktif katılımı ve maternal-neonatal sonuçların iyileştirilmesi açısından önemli fırsatlar sunmaktadır. Sonuç olarak, dijitalleşme ebelik bakımına yalnızca teknolojik araçların eklenmesi değil; bakım süreçlerinin, karar mekanizmalarının ve hizmet organizasyonunun bütüncül olarak yeniden yapılandırılması anlamına gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital sağlık, Ebelik bakımı, Mobil uygulamalar, Tele-sağlık, Yapay zekâ

ABSTRACT

Technological advancements have rapidly transformed the healthcare sector, and digitalization has played a critical role in increasing the accessibility, quality, and efficiency of healthcare services. The Health 4.0 approach is reshaping care processes through technologies such as artificial intelligence, telehealth, wearable devices, mobile applications, and big data analytics. Midwifery care models have also been affected by this transformation; continuity, accessibility, and quality of care have been strengthened through risk estimation, remote monitoring, clinical decision support systems, and digital record applications. Digital health applications offer significant opportunities in terms of early risk detection during pregnancy and the postpartum period, increased access in rural areas, active participation of women in the care process, and improvement of maternal and neonatal outcomes. In conclusion, digitalization in midwifery care means not only the addition of technological tools but also the holistic restructuring of care processes, decision-making mechanisms, and service organization.

Keywords: Digital health, Midwifery care, Mobile applications, Telehealth, Artificial intelligence

1. GİRİŞ

Teknolojik gelişmeler nedeniyle dünya sürekli evrim geçirmektedir (He ve Musa, 2022). Sağlık sektörü, teknolojik gelişmelerden en çok etkilenen ve dijitalleşme ile hızla dönüşen alanlardan biri olmuştur. Sağlık hizmetlerinin dijitalleşmesi, daha kapsayıcı bir sağlık hizmeti sunumu sağlama, hizmete erişimi genişletme ve sağlık hizmetlerinin kalitesini artırmada önemli bir rol oynamaktadır (Baş, 2025). Dijital dönüşüm, topluma ve sağlık sektörüne fayda sağlamak için kullanılan dijital teknoloji değişikliklerini ifade eder. Sağlık sistemlerinin, sağlık hizmeti sunumunu iyileştirmek ve tıbbi sorunlarda iyileşme sağlamak için yenilikçi çözümler için dijital teknolojiyi kullanması gerekir (Stoumpos vd., 2023). Dijital sağlık, hastaların sağlık hizmeti sağlama sürecine katılımını kolaylaştırdığı için sağlık alanındaki yeniliklerde rol oynayabilir (Iyava vd., 2016). Teknolojik yenilikler; giyilebilir cihazlar, bilgi teknolojileri, sanal gerçeklik ve Nesnelerin İnterneti gibi uygulamalarla birlikte günlük yaşamın ve sağlık hizmetlerinin ayrılmaz bir parçası haline gelmiştir. Bu gelişmeler, sağlık hizmetlerinin organizasyonunu ve sunum süreçlerini dönüştürerek hasta merkezli bir yaklaşımın güçlenmesine katkı sağlamaktadır. Günümüzde dijital dönüşüm, hem bireysel sağlık davranışlarını hem de kurumsal sağlık hizmeti modellerini şekillendiren temel bir unsur olarak değerlendirilmektedir (Stoumpos vd., 2023). Ayrıca, sağlık hizmetlerindeki dijital dönüşümün, hasta bakımını iyileştirmenin yanı sıra maliyetleri azaltarak hizmet sunumundaki verimliliği artırdığı vurgulanmaktadır (Jain vd., 2024; Dewi vd., 2024). Dijital sağlık teknolojileri, teletıp, giyilebilir cihazlar ve sanal gerçeklik cihazları gibi teknolojileri içerir (He ve Musa, 2022). Sağlık bilişimi, gereksiz iş yükünü azaltmak için veri odaklı ve dijital sağlık teknolojisinin nasıl etkili bir şekilde kullanılabileceğini gösterebilir (He ve Musa, 2022). Capurro ve diğerlerinin araştırmasına dayanarak, örneğin kliniklerden ve hasta kayıtlarından düzenli olarak elde edilen büyük veri kümelerini değerlendirmek için algoritmalar, daha hassas tanı kararlarına yardımcı olmak ve aşırı tanı olasılığını azaltmak için yeni dijital tarama teknolojileri ortaya çıktıkça oluşturulabilir (Capurro vd., 2022). Bu teknolojiler, hastaların hayati belirtileri, yaşam tarzları ve tıbbi geçmişleri hakkında gerçek zamanlı veri toplamayı kolaylaştırarak daha etkili bakım yollarını, kişiselleştirilmiş tedavileri ve öngörücü sağlık hizmetlerini destekler. Dahası, dihjital sağlık teknolojileri ve yapay zeka, bakım kalitesini iyileştirirken aynı zamanda sağlık hizmeti maliyetlerini düşürme potansiyeline sahiptir (Andersson vd., 2025). Dijital sağlık okuryazarlığı,

daha iyi sonuçlar elde etmek için kapsamlı bir yaklaşım gerektiren çok yönlü bir kavramdır (Vaart ve Drossaert, 2017). Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), eşitlik, uygun fiyat ve erişilebilirliği teşvik edecek şekilde dijital sağlık teknolojilerinin geliştirilmesi ve uygulanmasının öneminin altını çizmiştir. DSÖ, 2023-2030 Bölgesel Dijital Sağlık Eylem Planı'nda, evrensel sağlık kapsamına ulaşmada ve tüm nüfusların dijital sağlık çözümlerinden faydalanmasını sağlamada Dijital Sağlık Okuryazarlığını kritik bir faktör olarak vurgulamaktadır (WHO, 2021; WHO, 2023). Sanayi devrimleri sürecinde yaşanan teknolojik ilerlemeler, sağlık hizmetlerinin dönüşümünü de etkilemiş ve gelişme süreçleri benzer bir kronolojiyle izlenebilir (Chen vd., 2020).

2. SAĞLIK SİSTEMLERİNDE DÖNÜŞÜM VE DİJİTALLEŞME AŞAMALARI

Sağlık 1.0 (19. yy sonları – 20. yy ortaları): Halk sağlığı odaklı bir dönemdir. Gıda güvenliğinin sağlanması, antibiyotik ve aşıların geliştirilmesi ile laboratuvar bilimindeki ilerlemeler bu dönemde öne çıkmıştır (Koştı vd., 2021; Chen vd., 2020). Sağlık hizmetlerinin geleneksel, bireysel ve hastaya odaklı sunulduğu dönemdir. Hizmetler çoğunlukla doktor-hasta ilişkisine dayanır ve teknolojik yenilikler sınırlıdır (Çelik ve Okyay, 2023).

Sağlık 2.0 (20. yy ortaları): Endüstrideki seri üretim anlayışı sağlık alanına da yansımış, büyük hastaneler kurulmuş ve sağlık profesyonelliği artmıştır. Bu dönemde, kronik hastalıklar ile HIV/AIDS gibi yeni bulaşıcı hastalıklara hazırlıksızlık ve temel sağlık hizmetlerinin güçlendirilmesi öne çıkmıştır (Akalın ve Veranyurt, 2022; Koştı vd., 2021). Bilgi teknolojilerinin kullanımı artmıştır. Elektronik sağlık kayıtları (ESK) ve bilgi sistemleri sayesinde sağlık çalışanları hastalara kolay erişir, hizmetleri etkin yönetir ve internet üzerinden sunulan hizmetlerle kalite artar (Çelik ve Okyay, 2023).

Sağlık 3.0 (1980'ler – 2000'ler): Bilişim ve bilgisayar teknolojileri sağlık alanında kullanılmaya başlanmıştır. Koruyucu sağlık hizmetleri öne çıkmış, kanıta dayalı tıp uygulamaları yaygınlaşmış ve elektronik sağlık sistemleri temelleri atılmıştır (Chen vd., 2020; Koştı vd., 2021). Dijitalleşmenin arttığı bu dönemde odak, hastalığı önleme ve sağlığı korumadır. Sağlık hizmetleri toplum merkezli ve koruyucu yaklaşımlara yönelir (Çelik ve Okyay, 2023).

Sağlık 4.0 (2000'ler – günümüz): Endüstri 4.0'ın sağlık hizmetlerine yansımasıdır. Amaç, hasta, hasta yakını ve sağlık profesyoneli için gerçek zamanlı, kişiselleştirilmiş ve sanal sağlık hizmetleri sunmaktır. Yapay zekâ, bulut bilişim, Nesnelerin İnterneti (IoT) ve 5G teknolojileri bu dönemde dijitalleşmenin temel bileşenleridir (Akalın ve Veranyurt, 2022; Kalkan vd., 2024).

3. SAĞLIK 4.0'IN EBELİK BAKIM MODELLERİNE ETKİSİ

Sağlık 4.0, dijital dönüşümün sunduğu teknolojiler sayesinde hastaların sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştırmayı, hizmetlerin verimliliğini artırmayı ve tedavi süreçlerinin kalitesini iyileştirmeyi hedefleyen bir yaklaşımdır (Çelik ve Okyay, 2023). 21. yüzyılda internetin yaygınlaşmasıyla insanların mobil ve dijital sağlık beklentileri artmıştır. Sağlık 4.0 kapsamında kullanılan yenilikçi teknolojiler arasında yapay zekâ, makine öğrenmesi, tanısal karar destek sistemleri, kişiselleştirilmiş tedavi yöntemleri, nesnelerin interneti (IoT), sağlık izleme cihazları, tele-tıp uygulamaları, robotik cerrahi, rehabilitasyon ve yardımcı cihazlar, sağlık bulutu, sanal gerçeklik ve artırılmış gerçeklik yer almaktadır (Uysal ve Ulusinan, 2020; Akalın ve Veranyurt, 2022). Sonuç olarak Sağlık 4.0, reaktif ve hizmet başına ödeme temelli sistemden; proaktif, önleyici, ölçülebilir sonuçlara dayalı ve değer temelli bir sağlık sistemine geçişi ifade etmektedir. Amaç; doğru zamanda, doğru yerde, doğru bilgiyle müdahale ederek komplikasyonları azaltmak ve hasta sonuçlarını iyileştirmektir (Koştı vd., 2021).

Sağlık 4.0 teknolojileri, ebe bakım modellerinin dijitalleşmesi için fırsatlar yaratarak risk tahmini, uzaktan izleme ve bakım sürekliliğini güçlendiren yeni bir yapı ortaya koymaktadır (Sibanda vd., 2022). Güncel literatürde, ebelerin maliyet etkin, verimli ve yüksek kaliteli bakım sunabilmek için dijital becerilerini geliştirmeleri, araştırmaya dayalı problem çözme yeteneklerini kullanmaları ve yeni teknolojileri etkin şekilde entegre etmeleri gerektiği vurgulanmaktadır (Griewing vd., 2026).

4. DİJİTALLEŞMENİN EBELİK BAKIM SÜREKLİLİĞİNE ETKİSİ

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), dijital teknolojilerin potansiyel faydalarından yararlanmanın ve halk sağlığı sonuçlarını iyileştirmek ve bu sonuçların kalitesini izlemek için stratejik çerçeveler oluşturmanın önemini vurgulamaktadır (Iyamu vd., 2021). Dijital sağlık girişimleri, özellikle ilaç uyumunu iyileştirerek, uzaktan izlemeyi sağlayarak ve hastalar ile sağlık hizmeti sağlayıcıları

arasındaki iletişimi kolaylaştırarak, hastalar için bakım sürekliliğini artırmada önemli bir potansiyel taşımaktadır (Miladi vd., 2025). Dijital sağlık teknolojileri, kadın sağlığı ve ebelik alanında giderek yaygınlaşmaktadır. Mobil sağlık uygulamaları, sağlık profesyonelleri ile hastalar arasındaki zaman ve mekan sınırlamalarını ortadan kaldırmıştır. Bu sayede gebelik takibi, fetal sağlık izlemi, lohusa bakımı, aşı takibi gibi kadın ve çocuk sağlığına yönelik hizmetlerde erişim kolaylaşmış ve avantajlı bir sistem oluşturulmuştur (Kalkna vd., 2024). Ebeler tarafından gebelere ve eşlerine telefon ile danışmanlık hizmeti, mesajlar gönderme ve sözlü iletişimle sunulmaktadır (Dağlı ve Topkara, 2022). Son yıllarda teknolojideki ilerlemeler, kadın sağlığı alanında önemli bir rol oynamış; tanı, tedavi, tetkik ve bakım süreçlerinde verimliliği artırmış ve işlemleri hızlandırmıştır. Ayrıca dijital sağlık uygulamalarının ebelik bakım ve modellerine entegrasyonu, gebelerin bu sistemleri kullanabilmesini sağlamış ve sağlık profesyonelleri ile hastalar arasındaki iş birliğini güçlendirmiştir (Kalkna vd., 2024). Dijital doğum takibi sistemleri, gebelik ve doğum sırasında toplanan verileri sürekli izleyerek komplikasyonları erken dönemde fark etmeyi mümkün kılar. Özellikle yapay zekâ ve mobil uygulamalar (mHealth) çözümleri maternal mortalite oranlarının azaltılmasında kritik rol oynamaktadır (Soğukpınar, 2025; Rashati & Akbar, 2025; Ngepah vd., 2025). Yapay zekâ algoritmaları, gebelikte komplikasyon risklerini öngörerek ebelere klinik karar desteği sağlar. Bu sayede yüksek riskli gebelikler erken tanılanabilir ve müdahale süreçleri daha planlı yürütülebilir (Karakaya, 2024; Hirst, 2025; Sciore vd., 2025). Mobil uygulamalar ve tele-sağlık çözümleri, özellikle kırsal bölgelerde bakımın sürekliliğini sağlar. Kadınlar ebelere 7/24 erişebilir, danışmanlık ve destek alabilir. Bu durum doğumda eşitsizlikleri azaltır ve hizmetlerin kapsayıcılığını artırır (Astuti vd., 2023; Malloy, 2024). Gebelerin sağlık verilerine erişebilmesi, süreçte aktif katılımını artırır. Kullanıcı dostu mobil uygulamalarla kadınların gebelik yolculuğunu daha bilinçli yönetmesine imkân tanır (Rashati ve Akbar, 2025). Dijital araçlar, ebe/klinik eğitim için güçlü bir öğrenme materyali oluşturur. Simülasyonlar, yapay zekâ destekli uygulamalar ve mobil platformlar, öğrencilerine risk yönetimi ve klinik karar verme becerilerinde deneyim kazandırır (Hüseyinoğlu vd., 2025). Mobil sağlık uygulamaları, dijital çağda sağlık hizmet sunumuna yeni bir boyut kazandırmaktadır. Bu dönüşüm sürecine sağlık hizmetlerinin tüm paydaşlarının ve meslek gruplarının uyum sağlaması gerekmektedir. Ebelik hizmetleri de uluslararası düzeyde dijital sağlık uygulamalarıyla giderek daha fazla entegre

olmakta olup, ulusal düzeyde yaygınlaşması kaçınılmaz görünmektedir. Bu doğrultuda, ebelik bakım modellerinin dijital dönüşüme hazırlanması; literatür doğrultusunda mevcut gereksinimlerin belirlenmesi ve ulusal bağlama uygun mobil sağlık uygulamalarının geliştirilmesi önem taşımaktadır (Yıldırım vd., 2023).

Tele ebelik hizmetleri; ebeler açısından temas gerektirmeyen, gebeye daha kolay ulaşılabilen, toplu eğitimleri daha kolay planlayabileceği bir ortam hazırlar. Gebe açısından ise daha az temas, daha ekonomik ve daha az zaman kaybını sağlayan bir uygulamadır (Çıtak ve Bektaş, 2023). Mobil sağlık uygulamaları kadın sağlığı, prekonsepsiyonel dönem, doğum öncesi dönem, doğum, doğum sonu dönem ve yenidoğan alanında mobil uygulamaları içeren bütüncül ebelik bakımına yönelik sağlık hizmetleri sunabilmektedir. Kadın sağlığı alanındaki uygulamaların gelişmesi ile beraber ebelik alanına entegre edilmesi, ebelik bakımının kalitesinin artmasına ve daha çok bireye ulaşılmasına katkı sağlayacaktır (Yıldırım vd., 2023).

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Teknolojik gelişmeler ve dijitalleşme, sağlık sistemlerinin dönüşümünde kritik bir rol oynamış, sağlık hizmetlerinin erişilebilirliğini, verimliliğini ve kalitesini artırmıştır. Sağlık 4.0 yaklaşımı ile yapay zekâ, mobil uygulamalar, tele-sağlık çözümleri, giyilebilir cihazlar ve büyük veri analitiği gibi teknolojiler, bakım süreçlerini yeniden yapılandırmış ve hasta merkezli bir yaklaşımı güçlendirmiştir. Ebelik bakım modelleri de bu dönüşümden etkilenmiş; risk tahmini, uzaktan izlem, klinik karar destek sistemleri ve dijital kayıt uygulamaları ile bakımın sürekliliği, erişilebilirliği ve kalitesi artmıştır. Dijital sağlık uygulamaları, özellikle gebelik ve postpartum dönemde erken risk tespiti, kırsal ve dezavantajlı bölgelerde erişim artışı, kadınların bakım sürecine aktif katılımı ve maternal-neonatal sonuçların iyileştirilmesi açısından önemli fırsatlar sunmaktadır.

Bu çerçevede, ebelik hizmetlerinin dijital dönüşüme uyum sağlaması ve bakım modellerinin dijital teknolojilerle entegre edilmesi gerekmektedir. Ebelerin dijital sağlık okuryazarlığının artırılması, mobil uygulamalar ve tele-ebelik çözümlerinin yaygınlaştırılması, yüksek riskli gebeliklerin erken tanısı ve yönetimi için yapay zekâ tabanlı karar destek sistemlerinin kullanılması önerilmektedir. Ayrıca, ulusal bağlama uygun dijital doğum takip sistemlerinin

geliştirilmesi ve eğitim programlarının dijital araçlarla desteklenmesi, bakım kalitesini artıracak ve daha kapsayıcı bir ebelik hizmeti sunumuna katkı sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

Akalın, B., & Veranyurt, Ü. (2022). Health 4.0 and artificial intelligence. Journal of Health Professional Research, 4(1), 57–64.

Astuti, D. A., Langputch, P., & Sulisworo, D. (2023). Telemedicine and digital health in the future of midwifery care. Buletin Ilmu Kebidanan dan Keperawatan, 20(2), 141–153.

Baş, K. (2025). Sağlıkta dijitalleşmenin önemi ve kalite yönetimine etkisi. Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi, 17(1), 130–143. https://doi.org/10.69785/oybd.1568273

Capurro, D., Coghlan, S., & Pires, D. E. (2022). Preventing digital overdiagnosis. JAMA, 327(6), 525–526. https://doi.org/10.1001/jama.2021.22969

Chen, C., Loh, E. W., Kuo, K. N., & Tam, K. W. (2020). The times they are a-changin': Healthcare 4.0 is coming! Journal of Medical Systems, 44(2), Article 30.

Çelik, E., & Okyay, P. (2023). Dijitalleşmenin sağlığa yansımaları: Sağlık 4.0. Halk Sağlığı Araştırma ve Uygulamaları Dergisi, 1(1), 35–42.

Çıtak, G., & Acar Bektaş, H. (2023). Pandemide gebe-ebe iletişimi: Tele-ebelik. ERÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 10(2), 39–44.

Dağlı, E., & Topkara, F. N. (2023). The effect of tele-education delivered to mothers during the COVID-19 pandemic on breastfeeding success and perceived breastfeeding self-efficacy: A randomized controlled longitudinal trial. Health Care for Women International, 44(3), 345–360.

Demir Yıldırım, A., Yılmaz Esencan, T., Güder, A., & Daştan, K. (2023). Ebelik alanında kullanılan mobil sağlık uygulamaları. Karya Journal of Health Science, 4(2), 174–178. https://doi.org/10.52831/kjhs.1177753

Dewi, N. K., Putri, S. A., & Aditya, B. S. (2024). Towards more inclusive healthcare: The role of digitalization in expanding access and improving quality in Indonesia. Jurnal Multidisipliner Bharasa, 3(1), 52–61. https://doi.org/10.56691/jurnalmultidisiplinerbharasa.v3i01.352

Griewing, S., Teske, P., Wichmann, J., et al. (2026). Digital maternity care in Germany: A cross-sectional web-based survey on midwives' perceptions. Archives of Gynecology and Obstetrics, 313, 56. https://doi.org/10.1007/s00404-025-08239-5

He, D., & Musa, S. S. (2023). Editorial: Insights in health informatics—2021. Frontiers in Digital Health, 4, Article 1129054. https://doi.org/10.3389/fdgth.2022.1129054

Hirst, J. E. (2025). Digital technologies for improving pregnancy care. In Disruptive technologies and Muslim societies: From AI to robotics (pp. 226–245). World Scientific. https://doi.org/10.1142/q0481

Hüseyinoğlu, S., & Bulur, B. (2024). Ebelik eğitiminde yapay zekâ ve öğrenci başarısına etkisi. ResearchGate.

Iyamu, I., Xu, A. X., Gómez-Ramírez, O., Ablona, A., Chang, H. J., McKee, G., & Gilbert, M. (2021). Defining digital public health and the role of digitization, digitalization, and digital transformation: A scoping review. JMIR Public Health and Surveillance, 7(11), e30399. https://doi.org/10.2196/30399

Iyawa, G. E., Herselman, M., & Botha, A. (2016). Digital health innovation ecosystems: From systematic literature review to conceptual framework. Procedia Computer Science, 100, 244–252. https://doi.org/10.1016/j.procs.2016.09.149

Jain, M., Shakdwipee, P., & Bhatia, T. K. (2024). Digitalization and healthcare quality. Educational Administration: Theory and Practice, 30(5), 6240–6243. https://doi.org/10.53555/kuey.v30i5.3923

Kalkan, S. C., Sakin, Ö., & Çolak, M. B. (2024). Sağlıkta dijital dönüşüm ve ebelik. In Sağlık & Bilim 2024: Ebelik-I (p. 7).

Karakaya, N. (2024). Ebelikte yapay zekâ. In Sağlık & Bilim 2023: Ebelik-IV (p. 21).

Koştı, G., Burmaoğlu, S., & Kıdak, L. B. (2021). Sağlık 4.0: Sanayide öngörülen gelişimin sağlık sektörüne yansımaları. Hacettepe Sağlık İdaresi Dergisi, 24(3), 483–506.

Malloy, S. (2024). Impact of digital health interventions on birth equity: A review. Seminars in Reproductive Medicine, 42(5), 325–336.

Miladi, Q. N., Pahria, T., & Pramukti, I. (2025). Effectiveness of digital health interventions to enhance continuity of care in patients with pulmonary tuberculosis: A systematic review of randomized controlled trials. Patient Preference and Adherence, 19, 1807–1823. https://doi.org/10.2147/PPA.S533210

Ngepah, N., Saba, C. S., & Mouteyica, A. E. N. (2025). The impact of artificial intelligence (AI) on maternal mortality: Evidence from global developed and developing countries. Globalization and Health, 21(3), 135.

Rashati, D., & Akbar, P. S. (2025). The impact of mobile health on maternal health services. International Journal of Women's Health, 17(1), 102–115. https://doi.org/10.2147/IJWH.S521762

Sciorio, R., Tramontano, L., Ferretti, C., & Totaro, C. (2025). Use of time-lapse technology and artificial intelligence in the embryology laboratory: An updated review. JBRA Assisted Reproduction, 29(2), 112–119. https://doi.org/10.5935/1518-0557.20250015

Sibanda, K., Ndayizigamiye, P., & Twinomurinzi, H. (2022). Industry 4.0 technologies in maternal healthcare: A systematic review. IFAC-PapersOnLine, 55(10), 2407–2412. https://doi.org/10.1016/j.ifacol.2022.10.419

Soğukpınar, N. (2025). Normal ve riskli gebeliklerin takibinde yapay zekâ. In Sağlık & Bilim 2025: Ebelik-II (p. 31).

Stoumpos, A. I., Kitsios, F., & Talias, M. A. (2023). Digital transformation in healthcare: Technology acceptance and its applications. International Journal of Environmental Research and Public Health, 20(4), 3407. https://doi.org/10.3390/ijerph20043407

Uysal, B., & Ulusinan, E. (2020). Güncel dijital sağlık uygulamalarının incelenmesi.

van der Vaart, R., & Drossaert, C. (2017). Development of the digital health literacy instrument: Measuring a broad spectrum of Health 1.0 and Health 2.0 skills. Journal of Medical Internet Research, 19(1), e27. https://doi.org/10.2196/jmir.6709

Wamala Andersson, S., & Gonzalez, M. P. (2025). Digital health literacy: A key factor in realizing the value of digital transformation in healthcare. Frontiers in Digital Health, 7, 1461342. https://doi.org/10.3389/fdgth.2025.1461342

World Health Organization. (2021). Global strategy on digital health 2020–2025. World Health Organization.

World Health Organization. (2023). Regional digital health action plan 2023–2030. World Health Organization.

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK, Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU

Bildiri No: **8759**

Yardımcı Üreme Tekniklerinde Etik Sorunlar ve Doğurganlığı Koruyucu Yaklaşımlar: Ebelik Perspektifinden Güncel Bir Değerlendirme

Ethical Issues in Assisted Reproductive Technologies and Fertility Preservation Approaches: A Contemporary Review from a Midwifery Perspective

Zeynep Çiftci Demirtaş[1*], Filiz Ünal Toprak[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ebelik Bölümü

[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik

*Sorumlu Yazar E-posta: zeynepciftcidemirtas@gmail.com

ÖZET

Giriş-Amaç: Bu derleme, yardımcı üreme tekniklerinde (YÜT) ortaya çıkan etik sorunları, doğurganlığı koruyucu yöntemleri ve gamet/embriyo kriyoprezervasyonu süreçlerine ilişkin güncel etik tartışmaları ebelik perspektifinden değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca gelişen teknolojilerin üreme sağlığı hizmetlerine etkisi ile ebelerin bu süreçteki etik sorumluluklarının ortaya konulması hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma anlatısal derleme olarak hazırlanmıştır. Literatür taraması PubMed, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında 2020–2026 yılları arasında yayımlanmış çalışmalar ile ulusal yasal düzenlemeler ve uluslararası rehberler doğrultusunda gerçekleştirilmiştir. Tarama kapsamında infertilite, yardımcı üreme teknikleri, fertilite koruma, embriyo dondurma, oosit bağışı, taşıyıcı annelik, preimplantasyon genetik tanı ve etik anahtar sözcükleri kullanılmıştır. Bulgular tematik olarak sentezlenmiştir.

Bulgular: Bulgular, yardımcı üreme tekniklerindeki teknolojik gelişmelerin infertilite yönetiminde önemli fırsatlar sunduğunu, ancak beraberinde etik ikilemleri de artırdığını göstermektedir. Gamet ve embriyo kriyoprezervasyonunda mülkiyet, kullanım süresi ve artan embriyoların geleceği; oosit ve sperm bağışında soy bağı, anonimlik ve sömürü riski; çoğul gebelikler ve fetal redüksiyonda yaşam hakkı ve zarar vermeme ilkesi; preimplantasyon genetik tanıda seçici uygulamalar ve cinsiyet tayinine ilişkin etik sorunlar öne çıkmaktadır. Taşıyıcı annelik ve uterus transplantasyonu ise özerklik, adalet ve bedenin metalaşması bağlamında tartışılmaktadır. Fertilite koruyucu yaklaşımlarda özellikle onkofertilite, adölesanlarda karar verme kapasitesi ve bilgilendirilmiş onam önemli etik konular arasındadır. Ebelerin danışmanlık, savunuculuk ve etik karar verme süreçlerinde kritik role sahip olduğu vurgulanmaktadır.

Sonuç: Yardımcı üreme teknikleri ve fertilite koruma uygulamaları, klinik yararlarının yanında çok boyutlu etik ve hukuki değerlendirme gerektirmektedir. Kadın merkezli, hak temelli ve etik ilkelere dayalı yaklaşımların güçlendirilmesi; ebelerin bu süreçte etik danışmanlık rollerinin desteklenmesi ve ulusal politikaların güncel biyoteknolojik gelişmeler doğrultusunda gözden geçirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yardımcı üreme teknikleri, etik, fertilite koruma, kriyoprezervasyon, ebelik

ABSTRACT

Objective: This narrative review aims to evaluate the ethical issues arising in assisted reproductive technologies (ART), fertility preservation strategies, and the ethical challenges associated with gamete and embryo cryopreservation from a midwifery perspective. It also examines the impact of emerging reproductive technologies on reproductive healthcare and highlights the ethical responsibilities of midwives throughout these processes.

Material and Methods: This study was conducted as a narrative review. A comprehensive literature search was performed in PubMed, Scopus, and Google Scholar to identify studies published between 2020 and 2026. National legal regulations and international guidelines were also reviewed. The search strategy included the keywords infertility, assisted reproductive technologies, fertility preservation, embryo cryopreservation, oocyte donation, surrogacy, preimplantation genetic testing, and ethics. The retrieved evidence was synthesized using a thematic approach.

Results: Technological advances in ART have expanded opportunities for infertility management while simultaneously increasing ethical complexities. Major ethical concerns include ownership, storage duration, and the future disposition of cryopreserved gametes and embryos; issues of genetic parenthood, anonymity, and potential exploitation in oocyte and sperm donation; the ethical implications of multiple pregnancies and fetal reduction in relation to the principles of beneficence and non-maleficence; and selective embryo transfer, sex selection, and other ethical considerations associated with preimplantation genetic testing. Surrogacy and uterus transplantation continue to raise debates regarding autonomy, justice, and the commercialization of the human body. In fertility preservation, particularly oncofertility, ethical issues surrounding adolescents' decision-making capacity and informed consent remain prominent. Midwives play a pivotal role in providing evidence-based counseling, advocating for patients' reproductive rights, and facilitating ethical decision-making throughout the reproductive care continuum.

Conclusion: While ART and fertility preservation have substantially improved reproductive outcomes, they also require comprehensive ethical and legal evaluation. Strengthening woman-centered, rights-based, and ethically grounded approaches is essential. Supporting midwives' roles in ethical counseling and advocacy and updating national policies in line with advances in reproductive biotechnology are recommended to ensure equitable and ethically sound reproductive healthcare.

Keywords: assisted reproductive technologies; ethics; fertility preservation; cryopreservation; midwifery.

1. GİRİŞ

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ), infertiliteyi üreme çağındaki bir çiftin herhangi bir kontraseptif yöntem kullanmaksızın en az bir yıl süreyle düzenli cinsel ilişkiye rağmen gebelik elde edememesi olarak tanımlamaktadır (WHO, 2025). İnfertilitenin tedavisinde önemli bir yer tutan yardımcı üreme tekniklerinin (YÜT) kullanımı son 40 yılda belirgin bir artış göstermiş olup, günümüzde dünya genelindeki doğumların yaklaşık %2-5'i bu yöntemler aracılığıyla gerçekleşmiştir (Peipert vd., 2023; Bentov vd., 2025). Yardımcı üreme teknikleri, gebelik elde edilmesi amacıyla oosit, sperm veya embriyoların laboratuvar ortamında işlenmesini içeren tüm tıbbi uygulama ve prosedürleri kapsamaktadır (Graham vd., 2023). Bu kapsamda en yaygın kullanılan yöntemler arasında intrauterin inseminasyon (IUI), gamet intrafallopian transferi (GIFT), zigot intrafallopian transferi (ZIFT), in vitro fertilizasyon (IVF) ve embriyo transferi (ET), tubal embriyo transferi (TET), dondurulmuş-çözülmüş embriyo transferi (FET) ile intrasitoplazmik sperm enjeksiyonu (ICSI) yer almaktadır (Akın vd., 2020; Boyraz vd., 2023).

Yardımcı üreme teknolojilerindeki hızlı bilimsel ve teknolojik ilerlemeler, infertil çiftlere yeni tedavi olanakları sunarken, embriyonun hukuki ve etik statüsüne ilişkin tartışmaları da giderek daha karmaşık bir hâle getirmektedir. Nitekim Alabama Yüksek Mahkemesi'nin 2024 yılında dondurulmuş embriyoları "uterus dışında bulunan doğmamış çocuklar" olarak nitelendiren kararı, yardımcı üreme tekniklerinin yalnızca tıbbi uygulamalarla sınırlı olmadığını; aynı zamanda hukuki, etik ve toplumsal sonuçları bulunan çok boyutlu bir alan olduğunu ortaya koymuştur (Ginod vd., 2024).

2. YARDIMCI ÜREME TEKNİKLERİNDE ETİK

Yardımcı üreme teknikleri, infertilite tedavisinde önemli klinik kazanımlar sağlamakla birlikte, çok boyutlu etik sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu etik sorunların değerlendirilmesinde özerklik, yarar sağlama, zarar vermeme, adalet ile mahremiyet ve gizlilik ilkeleri temel etik çerçeveyi oluşturmaktadır (Abiç vd., 2019). Özellikle embriyonun ahlaki ve hukuki statüsüne ilişkin tartışmalar, yardımcı üreme teknikleri alanındaki etik değerlendirmelerin merkezinde yer almaktadır. Embriyonun "birey" olarak tanımlanması, yalnızca felsefi veya etik bir tartışma konusu olmayıp, klinik uygulamaları, hasta haklarını ve sağlık profesyonellerinin etik ve hukuki sorumluluklarını doğrudan etkileyen çok boyutlu bir sorun olarak değerlendirilmektedir (Alon

vd., 2024). Bu bağlamda, in vitro fertilizasyon (IVF) günümüzde yalnızca bir infertilite tedavi yöntemi olmanın ötesine geçmiş; hukuki, etik ve toplumsal boyutları bulunan kapsamlı bir uygulama alanına dönüşmüştür. Embriyoların hukuki olarak "doğmamış çocuk" statüsünde değerlendirilmesi, implantasyon başarısızlığı gibi IVF sürecinin doğal bir parçası olan biyolojik olayların dahi hukuki sorumluluk kapsamında yorumlanmasına ilişkin tartışmaları gündeme getirmektedir (Ginod vd., 2024). IVF uygulamalarında başarıyı artırmak amacıyla oluşturulan fazla embriyolar, kullanılmayan embriyoların geleceğine ilişkin etik tartışmaları gündeme getirmektedir. Bu kapsamda embriyoların saklanması, kullanımı veya imha edilmesi, yardımcı üreme tekniklerindeki temel etik sorunlardan biri olarak kabul edilmektedir (Abiç vd., 2019). Embriyonun ahlaki statüsü, yardımcı üreme tekniklerinde temel etik tartışma konularından biridir. Embriyonun yalnızca biyolojik bir materyal mi yoksa ahlaki statüye sahip bir varlık mı olduğu tartışılmaktadır. Ayrıca fazla embriyoların dondurulması ve imhası etik sorunlara yol açarken, embriyonun "potansiyel yaşam" olarak değerlendirilmesi bu embriyolara yönelik müdahalelerin sınırlandırılmasına ilişkin görüşleri desteklemektedir (Az vd., 2022). Yardımcı üreme teknikleri, çoğul gebelik riskini artırabilmektedir. Çoğul gebelikler; prematürite, fetal kayıp, düşük doğum ağırlığı ve maternal komplikasyon riskinde artışla ilişkilidir. Bu risklerin azaltılması amacıyla gebelik redüksiyonu uygulanması gündeme gelebilmektedir. Fetal gebelik redüksiyonu, bir veya daha fazla fetüsün sonlandırılması ile kalan fetüs(ler)in ve annenin sağlığının korunması arasında zarar vermeme ve yararlılık ilkeleri açısından etik bir ikilem oluşturmaktadır (Patuzzo vd., 2025). ACOG, yardımcı üreme tekniklerinde önceliğin çoğul gebeliklerin önlenmesi olması gerektiğini vurgulamaktadır. Fetal redüksiyon kararı sürecinde tarafsız danışmanlık sağlanmalı, hasta özerkliğine saygı gösterilmeli ve karar verme süreci multidisipliner bir ekip tarafından desteklenmelidir (ACOG, 2017). Sperm ve oosit kriyoprezervasyonu günümüzde yaygın olarak uygulanan fertilite koruma yöntemlerindendir. Ancak bireyin ölümü veya boşanması gibi yaşam koşullarındaki değişiklikler, dondurulan gametlerin kim tarafından ve hangi koşullar altında kullanılabileceğine ilişkin önemli etik tartışmaları gündeme getirmektedir (Dönmez vd., 2025). Oosit ve sperm bağışında temel etik sorunlar; donör ve alıcının bilgilendirilmiş onamı ile özerkliğinin korunması, donör anonimliği ile çocuğun biyolojik kökenini bilme hakkı arasındaki denge, ticarileşme ve donörün sömürülme riski ile gamet bağışına adil ve eşit erişimin sağlanmasıdır. Bu nedenle süreçlerin şeffaf

danışmanlık, etik ilkeler ve yasal düzenlemeler doğrultusunda yürütülmesi önem taşımaktadır (Henry vd., 2025).

Yardımcı üreme tekniklerinde etik açıdan tartışma yaratan bir diğer uygulama ise preimplantasyon genetik testleridir (PGT). PGT, embriyoların transfer öncesinde kromozomal ve genetik açıdan değerlendirilmesine olanak sağlayarak kalıtsal hastalıkların önlenmesine ve embriyo seçiminin optimize edilmesine katkıda bulunmaktadır. Bununla birlikte, bu teknolojinin tıbbi endikasyonlar dışında cinsiyet seçimi amacıyla kullanılabilmesi, toplumsal cinsiyet dengesinin bozulması, ayrımcılık ve öjenik uygulamaların teşvik edilmesi gibi etik kaygıları gündeme getirmektedir (Alon vd., 2024).

Etik ve hukuki açıdan yoğun biçimde tartışılan bir diğer yardımcı üreme uygulaması taşıyıcı anneliktir. Taşıyıcı annelik, bir kadının başka bir kişi veya çift adına gebeliği sürdürmeyi ve doğumun ardından çocuğu planlanan ebeveynlere teslim etmeyi kabul ettiği bir yardımcı üreme yöntemidir. Bu uygulama, geleneksel ve gestasyonel taşıyıcı annelik olmak üzere iki farklı şekilde sınıflandırılmaktadır. Geleneksel taşıyıcı annelikte taşıyıcı kadın aynı zamanda genetik anne olduğundan, soy bağı, ebeveynlik hakları ve çocuğun üstün yararı açısından daha karmaşık etik ve hukuki sorunlar ortaya çıkmaktadır. Buna karşılık, gestasyonel taşıyıcı annelikte taşıyıcı anne ile çocuk arasında genetik bir bağ bulunmamaktadır. Bu nedenle, uygun etik ilkeler, bilgilendirilmiş onam süreçleri ve yasal güvencelerin sağlanması koşuluyla, Uluslararası Jinekoloji ve Obstetrik Federasyonu (FIGO) gestasyonel taşıyıcı anneliği etik açıdan daha kabul edilebilir bir yaklaşım olarak değerlendirmektedir (Zadykowicz vd., 2025).

3. TÜRKİYE'DE YARDIMCI ÜREME TEKNİKLERİ UYGULAMALARI

Türkiye'de yardımcı üreme tekniklerine ilişkin hukuki düzenlemeler, ilk olarak "İn Vitro Fertilizasyon ve Embriyo Transferi Merkezleri Yönetmeliği" ile başlatılmış, daha sonra "Üremeye Yardımcı Tedavi Merkezleri Yönetmeliği" ile güncellenerek günümüzdeki hâline ulaşmıştır. Mevcut düzenlemeler doğrultusunda YÜT uygulamaları yalnızca evli çiftlere ve eşlere ait gametlerin kullanıldığı homolog döllenme esasına göre gerçekleştirilmektedir. Sperm, oosit ve embriyo donasyonu ile heterolog döllenme ve embriyoların üçüncü kişilerde kullanılması yasak olup, mevzuata aykırı uygulamalar idari yaptırımlara tabidir (Boyraz vd., 2023).

4. FERTİLİTE KORUYUCU YÖNTEMLER VE ETİK

Kanser tedavilerindeki gelişmeler, üreme çağındaki bireylerde sağ kalım oranlarını artırmıştır. Ancak kemoterapi, radyoterapi ve cerrahi girişimler fertilite kaybı riskini de beraberinde getirmektedir. Bu durum, yalnızca sağ kalımın değil, gelecekteki ebeveynlik potansiyelinin korunmasının da önem kazanmasına yol açmış ve onkofertilite ile fertilite koruyucu yaklaşımların gelişimini hızlandırmıştır. Fertilite koruma yöntemleri cinsiyete göre farklılık göstermektedir. Kadınlarda embriyo, oosit ve over doku kriyoprezervasyonu; erkeklerde ise sperm ve testiküler doku kriyoprezervasyonu başlıca fertilite koruma yöntemleri arasında yer almaktadır. (Taşan vd., 2023). Fertilite koruyucu yaklaşımlarda temel etik sorunlar; bilgilendirilmiş onam ve üreme özerkliğinin sağlanması, dondurulan gamet ve embriyoların gelecekteki kullanımına ilişkin karar verme süreçleri, hizmetlere adil erişim, ticarileşme ve yanıltıcı beklentiler ile kültürel ve dini değerlerden kaynaklanan etik ikilemleri kapsamaktadır (Alon vd., 2024).

5. YARDIMCI ÜREME TEKNİKLERİ VE ONKOFERTİLİTEDE EBELİK YAKLAŞIMI VE ETİK SORUMLULUKLAR

Ebeler, yardımcı üreme teknikleri ve fertilite koruyucu yaklaşımlarda kanıta dayalı danışmanlık ve eğitim sunma, bilgilendirilmiş onam sürecini destekleme, psikososyal bakım sağlama ve etik ilkeler doğrultusunda birey merkezli bakım verme konusunda önemli sorumluluklara sahiptir. Ayrıca ebeler multidisipliner ekip iş birliğini güçlendirme, hasta haklarını savunma, kültürel duyarlılığı gözetme ve gelişen üreme teknolojilerinin etik boyutlarını değerlendirmede aktif rol üstlenmektedir (Taşan vd., 2023).

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

Yardımcı üreme teknikleri ve fertilite koruyucu yaklaşımlar, infertilite tedavisinde önemli gelişmeler sağlamakla birlikte embriyonun statüsü, gamet ve embriyo kriyoprezervasyonu, donasyon, preimplantasyon genetik testleri, taşıyıcı annelik ve fertilite koruma gibi alanlarda çok boyutlu etik ve hukuki sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu nedenle klinik uygulamalarda özerklik, yarar sağlama, zarar vermeme, adalet, mahremiyet ve bilgilendirilmiş onam ilkeleri doğrultusunda hasta merkezli bir yaklaşım benimsenmelidir. Ebeler ise kanıta dayalı

danışmanlık, etik karar verme süreçlerinin desteklenmesi, psikososyal bakımın sağlanması ve hasta haklarının savunulmasında önemli sorumluluklar üstlenmektedir. Bu doğrultuda ebelerin yardımcı üreme teknikleri ve fertilite koruma alanındaki etik bilgi ve becerilerinin güçlendirilmesi, lisans ve lisansüstü eğitim programlarında bu konulara daha fazla yer verilmesi, etik danışmanlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması ve ulusal yasal düzenlemelerin gelişen üreme teknolojileri doğrultusunda güncellenmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

Abiç, A., & Yılmaz, D. V. (2019). Güncel kadın sağlığı konuları: Etik ve yasal durum nedir? Researcher, 7(1), 20–34.

Akın, Ö., & Şahin, E. (2020). Yardımcı üreme teknikleri ve hemşirelik yaklaşımı. Sakarya University Journal of Holistic Health, 3(1), 55–75.

Alon, I., Bussod, I., Golan, O. C., & Ravitsky, V. (2024). Mapping ethical, legal, and social implications (ELSI) of fertility preservation. Journal of Assisted Reproduction and Genetics, 41(9), 2495–2514. https://doi.org/10.1007/s10815-024-03268-1

Alon, I., Bussod, I., & Ravitsky, V. (2024). Mapping ethical, legal, and social implications (ELSI) of preimplantation genetic testing (PGT). Journal of Assisted Reproduction and Genetics, 41(5), 1153–1171. https://doi.org/10.1007/s10815-024-03162-w

American College of Obstetricians and Gynecologists. (2017). Multifetal pregnancy reduction (Committee Opinion No. 719). Obstetrics & Gynecology, 130(3), e152–e161. https://doi.org/10.1097/AOG.0000000000002303

Az, A., & Karaman, M. İ. (2022). Üremeye yardımcı tedavi yöntemleri ve etik sorunlar: Mümkün olan her şey ahlaki midir? Androloji Bülteni, 24(4).

Bentov, Y., & Schenker, J. (2025). IVF and pregnancy outcomes: The triumphs, challenges, and unanswered questions. Journal of Ovarian Research, 18(1), 228. https://doi.org/10.1186/s13048-025-01692-5

Boyraz, H. G., Nefes, H. N., Aydın, E., & Erbil, N. (2023). Yardımcı üreme tekniklerinde yasal durum ve etik sorunlar. Androloji Bülteni, 25(2).

Dönmez, K., Baykuş, Y., Aba, Y. A., & Deniz, R. (2025). Gamet donasyonu uygulamalarında etik ve yasal perspektifler. Hipokrat Tıp Dergisi, 5(3), 115–125.

Ginod, P., & Dahan, M. H. (2024). Embryos as unborn children: The Alabama Supreme Court's ruling and its possible impact for legal rulings in other states. F&S Reports, 5(2), 130–131. https://doi.org/10.1016/j.xfre.2024.03.006

Graham, M. E., Jelin, A., Hoon, A. H., Jr., Wilms Floet, A. M., Levey, E., & Graham, E. M. (2023). Assisted reproductive technology: Short- and long-term outcomes. Developmental Medicine & Child Neurology, 65(1), 38–49. https://doi.org/10.1111/dmcn.15363

Henry, L., Antsaklis, A., Feldberg, D., Malhotra, J., Pandit, S., Salazar, C., Vidaeff, A., Zadykowicz, R., Hull, M. L., Purandare, N., FIGO Committee on the Ethical Aspects of Human Reproduction and Women's Health, & FIGO Committee on Reproductive Medicine, Endocrinology, and Infertility. (2025). FIGO position statement: Gamete donations. International Journal of Gynecology & Obstetrics, 170(1), 15–24. https://doi.org/10.1002/ijgo.70040

Patuzzo Manzati, S., Casprini, C., Bosco, M., Raffaelli, R., Uccella, S., Franchi, M., & Garzon, S. (2025). Voluntary multifetal pregnancy reduction: Who should decide and select, and why? European Journal of Obstetrics & Gynecology and Reproductive Biology, 308, 143–146. https://doi.org/10.1016/j.ejogrb.2025.04.026

Peipert, B. J., Adashi, E. Y., Penzias, A., & Jain, T. (2023). Global in vitro fertilization utilization: How does the United States compare? F&S Reports, 4(3), 326–327. https://doi.org/10.1016/j.xfre.2023.06.005

Taşan, R., Türkmen, H., & Karaca, P. P. (2023). Onkofertilite ve ebelik yaklaşımı. Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri ve Araştırmaları Dergisi, 5(1), 84–94.

World Health Organization. (2025, November 28). Infertility. https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/infertility

Zadykowicz, R., Watson, K., & FIGO Committee on Ethical Aspects of Human Reproduction and Women's Health. (2025). FIGO position statement on surrogacy: Ethical considerations. International Journal of Gynecology & Obstetrics, 171(2), 588–592. https://doi.org/10.1002/ijgo.70128

Miras Şehrinde, Miras Mesleği EBELİK. Tarih ve Bilimin Işığında Güçleniyor
12. Uluslararası 16. Ulusal Ebelik Öğrencileri Kongresi
14-16 Mayıs 2026
Leyla Dizdar Kültür Merkezi SAFRANBOLU
Bildiri No: **6915**

Medyada Yer Alan Doğum İçeriklerinin Doğuma Yönelik İnançlar Üzerindeki Etkisi

The Effect of Birth-Related Content in the Media on Beliefs About Childbirth

Sudenaz Birlik[1*], Yaren Hazırbaba[1], Alena Aslan[1], Emine Demir[2], Zehra Baykal Akmeşe[1]

[1]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[2] Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

[*]Sorumlu Yazar E-posta: sudenazbirlik03@gmail.com

ÖZET

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte geleneksel medya yapısı dönüşerek dijital ve sosyal medya platformları ön plana çıkmış; medya, bireylerin bilgiye erişim biçimlerini, sağlıkla ilgili tutum ve algılarını etkileyen güçlü bir sosyal belirleyici hâline gelmiştir. Bu derleme çalışması; medya mecralarında yer alan doğum içeriklerinin bireylerin ve gelecekte ebeveyn olma potansiyeline sahip genç yetişkinlerin doğuma yönelik algı ve inançları üzerindeki etkisini ve bu süreçte ebelerin kanıta dayalı bakım rollerini incelemek amacıyla hazırlanmıştır. Çalışma kapsamında 2010–2025 yılları arasında Google Scholar, PubMed ve DergiPark veri tabanlarında yayımlanmış araştırmalar taranarak sentezlenmiştir. İncelemeler sonucunda; medyada yer alan dramatik ve travmatik doğum sahnelerinin bireylerde korku ve kaygıyı artırdığı; müdahaleci doğum yaklaşımları ile sezaryenin daha kolay ve güvenli bir seçenek gibi sunularak normalleştirildiği, bu durumun da bireylerin seçim algısını yanılttığı saptanmıştır. Ayrıca haberler, sosyal medya anketleri ve dijital yorumlar gibi sensasyonel içeriklerin bilgi kirliliğine ve yanlış inanışlara yol açtığı belirlenmiştir. Yoğun medya kullanımı nedeniyle bu mesajlara daha duyarlı bir grup olan genç yetişkinlerde, doğuma ilişkin olumsuz tutumlar pekişmektedir. Bu süreçte ebeler; kanıta dayalı doğru bilgiyi anlaşılır şekilde sunarak, üreme sağlığı okuryazarlığını artırarak, gençlerin medya içeriklerini eleştirel bir gözle değerlendirmesini sağlayarak, korkuları anlamlandırıp güven duygusunu ve öz yeterliliği artırmada kilit sağlık profesyonelleridir. Sonuç olarak, medyanın doğum algıları üzerindeki etkisinin farkında olunması, bilinçli ve sağlıklı doğum tercihlerinin desteklenmesinde büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum, medya, ebelik, doğum inançları, genç yetişkinler

ABSTRACT

With the advancement of technology, the traditional media structure has transformed, with digital and social media platforms coming to the forefront; media has become a powerful social determinant influencing individuals' access to information and their attitudes and perceptions regarding health. This review study was prepared to examine the impact of birth content in media outlets on the perceptions and beliefs of individuals and young adults with the potential to become parents regarding childbirth, and the evidence-based care roles of midwives in this process. The study synthesized research published in Google Scholar, PubMed, and DergiPark databases between 2010 and 2025. The results showed that dramatic and traumatic birth scenes in the media increased fear and anxiety in individuals; that interventionist birth approaches and cesarean sections were normalized by being presented as easier and safer options, thus misleading individuals' perceptions of choice. Furthermore, it was determined that sensationalist content such as news, social media polls, and digital comments led to misinformation and false beliefs. Negative attitudes towards childbirth were reinforced among young adults, a group more sensitive to these messages due to intensive media use. In this process, midwives are key health professionals in increasing reproductive health literacy by presenting evidence-based, accurate information in an understandable way, enabling young people to critically evaluate media content, and helping them make sense of fears while increasing trust and self-efficacy. Consequently, awareness of the media's impact on perceptions of childbirth is crucial in supporting informed and healthy birth choices.

Keywords: Childbirth, media, midwifery, birth beliefs, young adults

1. GİRİŞ

Medya; bilgi, düşünce, haber, kültürel ve sanatsal içeriklerin yazılı, görsel, işitsel ve dijital platformlar aracılığıyla geniş kitlelere aktarılmasını sağlayan temel iletişim ortamlarını ifade eden kapsamlı bir kavramdır (Gencer, Daşlı & Biçer, 2019). Tarihsel süreçte gazete, dergi, radyo ve televizyon gibi geleneksel araçlarla şekillenen medya yapısı; teknolojik gelişmelerin hızlanmasıyla birlikte dijital ve sosyal medya platformlarına doğru önemli bir dönüşüm geçirmiştir (Şener, 2021). Bu dönüşüm yalnızca bilginin üretim, paylaşım ve yayılım biçimlerini etkilemekle kalmamış; bireylerin bilgiye erişim biçimlerini, düşünme yapılarını ve toplumsal olaylara yönelik değerlendirmelerini de yeniden biçimlendirmiştir (Lupton, 2016). Böylece günümüz bireyleri, bilgiye pasif bir alıcı olarak ulaşmak yerine, içerik üreten, yorumlayan ve paylaşan aktif kullanıcılar hâline gelmiştir (Timurturkan, 2019).

Teknolojinin hızla ilerlemesi medya araçlarının bireylerin günlük yaşamına daha derinlemesine nüfuz etmesine yol açmış ve medya toplumsal davranışların şekillenmesinde güçlü bir belirleyici konuma gelmiştir (Şener, 2021). Artık medya yalnızca bilgi aktaran bir araç olmaktan çıkarak, bireylerin düşünce, tutum ve davranışlarını yönlendiren sosyal ve kültürel bir güç hâline gelmiştir (Chee, Capper & Muurlink, 2023). Artan bilgi talebi, bireyleri sağlık, yaşam biçimi, toplumsal olaylar ve kişisel tercihler gibi pek çok konuda medya içeriklerine yönlendirmektedir (Dündar & Özsoy, 2020). Sağlık alanında medya, bireylerin bilgi edinme, değerlendirme ve karar verme süreçlerini şekillendirmede belirleyici bir role sahiptir (Acavut, Yeşilçınar, Uğurlu & Karaşahin, 2021). Bu nedenle medya aracılığıyla edinilen sağlık bilgileri, bireylerin sağlık hizmetlerinden yararlanma biçimlerini, tıbbi uygulamalara karşı tutumlarını ve doğum gibi önemli yaşam olaylarına ilişkin algılarını doğrudan etkileyebilmektedir (Değirmenciler, Serçekuş & Özkan, 2022).

Doğum eylemi; emosyonel, fiziksel, sosyal, kültürel ve tıbbi yönleri bulunan karmaşık, öznel ve kadının yaşamındaki en temel dönüm noktalarından biridir (Aktaş & Yılar, 2018). Doğum genel olarak vajinal (normal) doğum ve sezaryen olmak üzere iki temel yöntemle gerçekleşmektedir (Özkan et al., 2013). Vajinal doğum, anne ve bebek açısından tıbbi bir engel olmadığı sürece güvenli ve doğal bir fizyolojik süreç olarak kabul edilmektedir (Özkan et al., 2013). Sezaryen

doğum ise uterusa yapılan cerrahi kesiyle bebeğin doğurtulmasıyla gerçekleşmekte olup daha çok tıbbi gereklilik durumlarında tercih edilmesi gereken bir yöntemdir (Karabulutlu, 2012). Ancak son yıllarda sezaryen oranlarında belirgin bir artış yaşandığı, bu artışın yalnızca tıbbi gerekliliklerle açıklanamayacağı; bireysel tercihler, kişisel korkular ve sosyal faktörlerin önemli bir rol oynadığı bildirilmektedir (Kadıoğlu & Şahin, 2019). Türkiye'de sezaryen oranlarının yıllar içinde yükselmesi, doğum şekline ilişkin tercihlerde tıbbi olmayan unsurların da etkili olduğunu göstermektedir (Özkan et al., 2013).

Literatürde, bireylerin doğum yöntemine yönelik tercihlerini şekillendiren unsurlar arasında tıbbi gerekliliklerin yanı sıra sosyal çevre, kültürel normlar ve özellikle medya temsillerinin belirleyici olduğu belirtilmektedir (Ay et al., 2019). Medya; doğum sürecinin nasıl algılandığını ve hangi doğum yönteminin ideal veya uygun olduğuna yönelik toplum inançlarını dolaylı biçimde etkileyebilmektedir (Luce et al., 2016). Dizilerde ve filmlerde doğumun sıklıkla dramatik, acılı ve acil tıbbi kriz gerektiren travmatik bir süreç olarak sunulması; sosyal medyada ve "influencer anne" paylaşımlarında sezaryenin konforlu, kolay ve estetize edilmiş bir seçenek gibi aktarılması; internet ortamı ve dijital forumlardaki sansasyonel içerikler bireylerin algılarını ve doğuma yönelik tutumlarını doğrudan şekillendirmektedir (Chee et al., 2023; Luce et al., 2016). Bu abartılı temsiller, doğum eylemine karşı korku ve kaygıyı artırmakta, müdahaleci doğumu normalleştirerek seçim algısını yanıltmakta ve bilgi kirliliği ile yanlış inanışlara yol açmaktadır.

Medyanın etkisi yalnızca yetişkin bireyler üzerinde değil, gelecekte ebeveyn olma potansiyeline sahip genç yetişkinler üzerinde de büyük önem taşımaktadır (Şener, 2021). Yoğun medya kullanımı nedeniyle genç yetişkinler, medya mesajlarına daha duyarlı bir gruptur (Duran et al., 2022). Henüz doğrudan bir deneyimi bulunmayan gençlerin medyada karşılaştıkları bu olumsuz temsiller, doğumun mutlaka tıbbi müdahale gerektiren bir kriz olduğu inancını pekiştirmektedir. Bu süreçte ebeler; kanıta dayalı doğru ve güvenilir bilgiyi anlaşılır şekilde sunarak, üreme sağlığı okuryazarlığını artırarak, gençlerin medya içeriklerini eleştirel bir gözle değerlendirmesini sağlayarak, korkuları anlamlandırıp güven duygusunu ve öz yeterliliği artırmada kilit sağlık profesyonelleridir (Chee et al., 2023). Ebelerin sunacağı kanıta dayalı bakım, medyanın oluşturduğu yanlış algıları dengeleyerek bireylerin bilinçli ve sağlıklı doğum tercihleri geliştirmesini desteklemektedir.

2. YÖNTEM

Bu çalışma, medya mecralarında yer alan doğum içeriklerinin doğuma yönelik inançlara etkisini ve bu doğrultuda ebelerin kanıta dayalı bakım rollerini inceleyen sistematik nitelikli bir **literatür derlemesidir**.

2.1. Veri Kaynakları ve Tarama Stratejisi

Derleme sürecinde, 2010–2025 yılları arasında yayımlanmış ulusal ve uluslararası literatür esas alınarak **Google Scholar**, **PubMed** ve **DergiPark** veri tabanları taranmıştır. Tarama sürecinde Türkçe ve İngilizce olarak *"Doğum" (Childbirth)*, *"Medya Etkisi" (Media Effect)*, *"Doğum İnançları" (Birth Beliefs)*, *"Ebelik Kanıtları/Uygulamaları" (Midwifery Evidence)* ve *"Genç Yetişkinler" (Young Adults)* anahtar kelimeleri kombinasyonlar hâlinde kullanılmıştır. Elde edilen yayınlar başlık, özet ve tam metin düzeyinde incelenerek tematik olarak sentezlenmiştir.

2.2. Dâhil Etme ve Çıkartma Kriterleri

2.1.1. Dâhil Etme Kriterleri: 2010–2025 yılları arasında yayımlanan; medyadaki doğum temsilleri ile doğum yöntemi tercihleri (vajinal doğum / sezaryen) arasındaki ilişkiyi inceleyen; genç yetişkinlerin ve gebelerin doğum algılarına odaklanan ve medya kaynaklı yanlış algıların önlenmesinde ebelerin kanıta dayalı bakım, danışmanlık ve eğitim rollerini ele alan tam metni açık erişilebilir araştırmalar çalışmaya dâhil edilmiştir.

2.1.2. Çıkarma Kriterleri: Tam metnine ulaşılamayan, konusu bakımından medyanın doğum algısına etkisini veya ebelik rollerini odağına almayan çalışmalar değerlendirme dışı bırakılmıştır.

3. BULGULAR

İncelenen literatür doğrultusunda elde edilen veriler üç temel alt başlık altında tematik olarak sentezlenmiştir:

3.1. Medyadaki Vajinal Doğum ve Sezaryen Temsilleri

Sentezlenen araştırmalar, medya mecralarında doğum yöntemlerinin taraflı ve abartılı biçimlerde sunulduğunu göstermektedir. Görsel ve dijital medyada (özellikle sinema filmleri ve popüler televizyon dizilerinde) vajinal doğum eylemi sıklıkla *"şiddetli acı"*, *"çaresizlik"*, *"kontrol kaybı"* ve *"acil tıbbi kriz"* temalarıyla işlenmektedir (Luce et al., 2016). Buna karşılık, sosyal medya platformlarında ve "influencer anne" paylaşımlarında sezaryen doğum; planlanabilir, ağrısız, kontrol edilebilir ve konforlu bir seçenek olarak sunularak estetize edilmektedir (Chee et al., 2023). İnternet forumları ve haber portalı içeriklerinde ise vajinal doğuma ilişkin negatif ve travmatik hikâyelerin öne çıkarılması, gebelerde ve toplumda doğumun fizyolojik bir süreç olmaktan ziyade riskli bir kriz durumuna dönüştüğü algısını pekiştirmektedir (Değirmenciler et al., 2022).

3.2. Genç Yetişkinlerde Doğum İnançları, Tokofobi ve Tercihler

Henüz doğrudan ebeveynlik ve doğum tecrübesi bulunmayan genç yetişkinler, doğuma ilişkin ilk bilgi ve inançlarını büyük oranda medya içeriklerinden edinmektedir (Şener, 2021; Duran et al., 2022). Medyada işlenen dramatik kurgular ve olumsuz temsiller; gençlerin doğumun doğal fizyolojisine ve kendi bedenlerine olan güvenlerini zayıflatmakta, *"tıbbi süreç inancını"* (doğumun mutlaka ağır tıbbi müdahale gerektirdiği algısı) yükseltmekte ve ikincil tokofobiyi (doğum korkusu) tetiklemektedir (Luce et al., 2016; Duran et al., 2022). Bu durum, tıbbi bir endikasyon bulunmaksızın isteğe bağlı sezaryen talebinin ve sezaryen oranlarının artmasında belirleyici bir sosyal etmen olarak öne çıkmaktadır (Kadıoğlu & Şahin, 2019).

3.3. Medya Mecralarının Doğum Algısına Etkileri ve Ebelerin Kanıta Dayalı Rolleri

Elde edilen literatür verileri, farklı medya mecralarının bireyler üzerindeki etkileri ve bu etkilere karşı ebelerin üstlendiği kanıta dayalı bakım rollerini özetlemektedir:

Tablo 1. İncelenen Literatürde Medya Mecraları, Temsil Biçimleri, Bireysel Etkiler ve Ebelik Yaklaşımları

Medya Mecrası	Öne Çıkan Temsil Biçimi	Bireyler Üzerindeki Etkisi	Kanıta Dayalı Ebelik Yaklaşımı
Dizi ve Filmler	Bağırış-çağırış, panik, çaresizlik ve acil tıbbi müdahale vurgusu.	Doğum korkusunda (tokofobi) belirgin artış ve vajinal doğumdan kaçınma (Luce et al., 2016).	Doğum eyleminin doğal ve fizyolojik bir süreç olduğu konusunda bireyleri bilgilendirme, güven duygusunu pekiştirme.
Sosyal Medya / Vloglar	Mükemmelleştirilmiş, estetize edilmiş ve "konforlu" sezaryen görselleri.	Tıbbi gereklilik olmaksızın isteğe bağlı sezaryen talebinin artması (Chee et al., 2023).	Dijital platformlardaki yanlış algıları kanıta dayalı bilgilerle dengeleme, eleştirel medya okuryazarlığı kazandırma.
Haber ve İnternet Forumları	Komplikasyon odaklı, negatif ve travmatik doğum öyküleri.	Doğal doğum eylemine ve kadın bedenine karşı güvensizlik, bilgi kirliliği (Değirmenciler et al., 2022).	Doğum öncesi eğitim (Gebe Okulları/üreme sağlığı okuryazarlığı) ile doğru bilgi sunarak algılanan riski ve kaygıyı azaltma.

4. TARTIŞMA

Elde edilen derleme bulguları, medya mecralarında sunulan dramatik kurguların ve idealize edilmiş sezaryen temsillerinin bireylerin doğuma yönelik inançlarını "tıbbi süreç" lehine dönüştürdüğünü göstermektedir (Luce et al., 2016; Değirmenciler et al., 2022). Literatürdeki araştırmalar; henüz doğrudan doğum deneyimi olmayan genç yetişkinlerin, medyadan edindikleri manipülatif ve olumsuz görselleri "fizyolojik gerçeklik" olarak içselleştirdiklerini ve bu durumun gençlerde yüksek düzeyde ikincil tokofobiye (doğum korkusu) yol açtığını doğrulamaktadır (Duran et al., 2022; Kadıoğlu & Şahin, 2019). Sosyal medyadaki estetize edilmiş içerikler ise genç yetişkinlerde sezaryenin tıbbi bir gereklilikten ziyade bir "konfor alanı" olarak algılanmasına neden olmakta ve vajinal doğum fizyolojisinden kaçınma eğilimini beslemektedir (Chee et al., 2023).

Bu durum, medyanın doğum eylemini doğal bir süreç olmaktan çıkarıp tıbbileştirilmiş bir kriz gibi sunmasının genç yetişkinler üzerindeki sosyo-psikolojik etkisini açıkça ortaya koymaktadır

(Gencer et al., 2019; Şener, 2021). Yoğun medya kullanımına sahip olan genç yetişkinlerin kadın bedeninin fizyolojik gücüne duyduğu inanç zayıfladıkça, teknolojik ve tıbbi müdahaleler tek güvenlik alanı olarak algılanmaktadır (Özkan et al., 2013; Serhatlıoğlu & Karahan, 2023). Medyadaki bilgi kirliliği ve kurgusal abartılar, henüz ebeveynlik aşamasında olmayan gençlerin kendi fizyolojik potansiyellerine yabancılaşmasına ve gelecekteki doğum tercihlerinde isteğe bağlı sezaryen eğilimlerinin artmasına zemin hazırlamaktadır (Aktaş & Yılar, 2018; Ay et al., 2019).

Medyadaki bu olumsuz algı döngüsünü daha gençlik döneminde kırmada ve beden güvenini yeniden tesis etmede ebelerin kanıta dayalı bakım, danışmanlık ve rehberlik rolleri hayati bir önem taşımaktadır (Timurturkan, 2019). Ebelerin üniversitelerde, gençlik danışmanlık merkezlerinde ve evlilik öncesi eğitim süreçlerinde sunacağı üreme sağlığı ile eleştirel medya okuryazarlığı eğitimleri, gençlerin medyada gördükleri abartılı sahneleri analitik bir süzgeçten geçirmelerini sağlayacaktır (Paker & Ertem, 2022; Chee et al., 2023). Sonuç olarak; kanıta dayalı ebelik danışmanlığı, medyanın genç yetişkinler üzerinde yarattığı bilgi kirliliğini ve korkuyu erken dönemde nötralize ederek gelecekteki vajinal doğum tercihlerini ve olumlu doğum inançlarını destekleyen en etkili araçtır (Acavut et al., 2021; Dündar & Özsoy, 2020).

5. SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu derleme çalışması, medya mecralarında yer alan dramatik, abartılı ve müdahaleci doğum temsillerinin, henüz ebeveynlik deneyimi bulunmayan genç yetişkinlerin doğuma yönelik inançlarını olumsuz etkilediğini ve isteğe bağlı sezaryen eğilimlerini dolaylı olarak artırdığını göstermektedir. Medya kaynaklı bu olumsuz algıları nötralize etmede ve vajinal doğum fizyolojisine olan güveni yeniden tesis etmede ebelerin kanıta dayalı rolleri kritik öneme sahiptir.

Kanıta Dayalı Ebelik Önerileri

- **Gelişmiş Değerlendirme Süreçleri:** Ebelik bakım ve danışmanlık süreçlerine, gençlerin ve bireylerin medya kullanım alışkanlıklarını, maruz kaldıkları içerik türlerini ve etkilenme düzeylerini belirleyen değerlendirme parametreleri dâhil edilmelidir.

- **Dijital Mecralarda Ebelik Varlığı:** Ebeler sosyal medya ve dijital platformlarda aktif rol üstlenerek bilgi kirliliği ile mücadele etmeli; kanıta dayalı, vajinal doğumu destekleyen güvenilir ve bilimsel içerikler üretmelidir.
- **Gençlere Yönelik Eğitim Programları:** Üniversitelerde ve gençlik merkezlerinde genç yetişkinlerin medya mesajlarını eleştirel bir süzgeçten geçirmelerini ve üreme sağlığı farkındalıklarını artırmayı sağlayacak "Üreme Sağlığı ve Medya Okuryazarlığı" modülleri/eğitimleri yaygınlaştırılmalıdır.

KAYNAKLAR

Acavut, G., Yeşilçınar, İ., Uğurlu, M., & Karaşahin, K. E. (2021). Gebelerin oral glikoz tolerans testine ilişkin farkındalıkları ve medyanın etkisi. Sağlık Akademisyenleri Dergisi, 8(4), 283–289.

Aktaş, S., & Yılar, Z. (2018). Annelerin vajinal doğumu tercih etme nedenleri. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 7(1), 111–124.

Ay, F., Ekmekçi, K. A., Batuhan, F., & Oğuz, A. (2019). Kadınlar sosyal medyada normal doğum eylemi ile ilgili ne paylaşıyor? ACU Sağlık Bilimleri Dergisi, 10(1), 49–54.

Chee, R. M., Capper, T. S., & Muurlink, O. T. (2023). The impact of social media influencers on pregnancy, birth, and early parenting experiences: A systematic review. Midwifery, 120, 103623.

Değirmenciler, B., Serçekuş, P., & Özkan, S. (2022). İnternet ve sosyal medya kullanımı gebe kadınları nasıl etkiler? Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi, 5(3), 453–458.

Duran, B., Yıldız, H., Sırım, M., Ünal, F. R., & Durgut, B. (2022). Üniversiteli gençlerin doğuma ilişkin korkuları. KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 3(3), 61–71.

Dündar, T., & Özsoy, S. (2020). Annelerin emzirmeye yönelik sosyal medya kullanım durumları. Ankara Sağlık Bilimleri Dergisi, 9(1), 29–39.

Ege Üniversitesi. (2025). Sayılarla Ege Üniversitesi. https://sayilarla.ege.edu.tr/

Gencer, Z. T., Daşlı, Y., & Biçer, E. B. (2019). Sağlık iletişiminde yeni yaklaşımlar: Dijital medya kullanımı. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu Dergisi, 22(1), 42–52.

Kadıoğlu, M., & Şahin, N. H. (2019). Üniversite öğrencilerinin doğum şekline yönelik görüşleri. Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi, 5(2), 43–69.

Karabulutlu, Ö. (2012). Kadınların doğum şekli tercihlerini etkileyen faktörler. Florence Nightingale Journal of Nursing, 20(3), 210–218.

Luce, A., Cash, M., Hundley, V., Cheyne, H., Van Teijlingen, E., & Angell, C. (2016). The portrayal of pregnancy and childbirth in the media. BMC Pregnancy and Childbirth, 16, Article 40.

Lupton, D. (2016). The use and value of digital media for information about pregnancy and early motherhood: A focus group study. BMC Pregnancy and Childbirth, 16, Article 171.

Özkan, S., Aksakal, F., Avcı, E., Civil, E., & Tunca, M. (2013). Kadınların doğum yöntemi tercihi ve ilişkili faktörler. Turkish Journal of Public Health, 11(2), 59–71.

Paker, S., & Ertem, G. (2022). Doğum inançları ölçeği Türkçe formu geçerlilik ve güvenirlik çalışması. Journal of Tepecik Education & Research Hospital/İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Dergisi, 32(1).

Serhatlıoğlu, S. G., & Karahan, N. (2023). Ebelik öğrencilerinde doğum algıları. Türk Kadın Sağlığı ve Neonatoloji Dergisi, 5(2), 48–55.

Şener, S. (2021). Sosyal medyanın gençlerin düşünce ve değerlerine etkisi. Akademik Platform İslami Araştırmalar Dergisi, 5(3), 529–553.

Timurturkan, M. (2019). Ebeveynlik ve dijital medya: Annelik temsilleri. Akdeniz İnsani Bilimler Dergisi, 9(1), 315–333.

Kongre Bilimsel Programı

14 MAYIS 2026, PERŞEMBE, ANA SALON		
0G.30 – 10.00	**AÇILIŞ (Müzik Dinletisi)**	
10.00 – 10.30	**ARA**	
10.30 – 12.00	**OTURUM 1** ***Bir Milyon Daha Fazla Ebe – Ebeler Sağlık Sistemlerini Nasıl İleriye Taşıyor?*** *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN, Öğr. Ebe Hilal KAÇAN*	
10.30– 11.00	*Türkiye'nin Geleceği İçin Stratejik Yatırım: "İlk 1000 Gün" ve Yenidoğan Sağlığında Bir Milyon Ebe Vizyonu* ***Sağlık Bakanlığı Temsilcisi***	
11.00– 11.30	*Sistemlerin Mimarı Olarak Ebeler: Pronatalist Doğum Politikalarında Stratejik Liderlik ve Olasılıkların Sanatı* ***Prof. Dr. Fatma Deniz SAYINER***	
11.30– 12.00	*Geleceği Dönüştüren Mesleki Güç: Bir Milyon Ebe Vizyonunda Örgütlenme, Otonomi ve Yeni Ufuklar* ***Prof. Dr. Nazan KARAHAN***	
12.00 – 13.00	**ÖĞLEARASI**	**VİRTUAL REALİTY (VR) GÖSTERİMİ** **METAVERSE EVRENİNDE** **EMZİRME DANIŞMANLIĞI**
13.00 – 13.45	**OTURUM 2** ***Geleceği İnşa Eden Bir Milyon Ebe: Birinci Basamak Rehberleri ve Dönüşen Roller*** *Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nezihe KIZILKAYA BEJİ, Öğr. Ebe Rabia İNCEDAL*	
13.00–13.15	*Halk Sağlığının Sürdürülebilirliğinde Ebe Gücü: 2025 Birinci Basamak Rehberi ve Değişen Roller* ***Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÖZÇOBAN***	
13.15– 13.30	*2025 Birinci Basamak Vizyonu: Üreme Sağlığı Hizmetlerinde Ebelerin Stratejik Rolü ve Yeni Uygulama Rehberleri* ***Dr. Gökhan YILDIRIMKAYA***	
13.30–13.45	*Birinci Basamakta Ebelik Hizmetlerinin Yeri ve Önemi* ***Doç. Dr. Hacer YALNIZ DİLCEN***	
13.45 – 14.00	**ARA**	
14.00 – 14.45	**ÖZEL OTURUM** ***Ebelikte Fark Yaratan Girişimler: Sahadan Geleceğe İlham Veren Modeller*** *Oturum Başkanları: Prof. Dr. Yeşim AKSOY DERYA, Öğr. Ebe Zehra AY*	
14.00– 14.15	*Akran Dayanışmasından Profesyonel Bakıma: Ebe Akran Polikliniği Modeli* ***Dr. Öğr. Üyesi Asiye AYAR KOCATÜRK, Öğr. Gör. Emine AVCU***	
14.15– 14.30	*Dijital Köprüler Kurmak: EbeBul Uygulaması ile Profesyonel Rehberlik, Bakım ve Güvenilir Bilgiye Erişim* ***Doç. Dr. Tuğba YILMAZ ESENCAN, Doç. Dr. Ayça DEMİR YILDIRIM***	
14.30–14.45	*Geleceğin Ebelik Hizmetleri için Yenilikçi Bir Perspektif: Oyunlaştırılmış 3.0 Eğitim Modellemesi ve Girişimcilik Yolculuğu* ***Yüksek Lisans Öğrencisi Fatma Nur AYDIN***	
14.45 – 15.00	**ARA**	
15.00 – 16.00	**OTURUM 3** ***Ebelikte İnovasyon ve Dijital Dönüşüm: Geleceğin Bakımını Şekillendirmek*** *Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Ebru ÇALIŞKAN, Dr. Öğr. Üyesi Zulfiyya NURALIYEVA, Öğr. Ebe Melike ÇELİK*	
15.00–15.15	*Fikirden Patente: Ebelikte İnovatif Ürün Geliştirme ve Girişimcilik Yolculuğu* ***Doç. Dr. Betül MAMMADOV***	
15.15–15.30	*Yapay Zekadan Klinik Dokunuşu: Eğitim ve Kliniğe Yansımaları* ***Doç. Dr. Elif Yağmur GÜR***	
15.30–15.45	*One Million Midwives: Shaping the Future of Global Midwifery (Bir Milyon Ebe: Küresel Ebeliğin Geleceğini Şekillendiriyor)* ***Ebe Kate STRİNGER, Uluslararası Ebeler Konfederasyonu (Çevrimiçi)***	
15.45–16.00	*Dijital Çağda Ebelik Etiği* ***Prof. Dr. Nurten KAYA (Çevimiçi)***	

16.00 – 17.30	**İNTERAKTİF PANEL** **Panel Başkanları: Prof. Dr. Yasemin Aydın Kartal, Öğr. Ebe Hilal KIRIK**	
	5 Soru'da Ebelik Gündemi: Dernekler Yanıtlıyor ****Dr. Öğr. Üyesi Sinem CEYLAN**, Ebeler Derneği* ****Doç. Dr. Ayşegül DÖNMEZ**, Ebelikte Eğitim Araştırma Geliştirme Derneği* ****Doç. Dr. Filiz ASLANTEKİN ÖZÇOBAN**, Anadolu Ebeler Derneği* ****Prof. Dr. Fatma Deniz SAYINER** Ebelik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği* ****Ebe Neslihan ŞEBİK**, Serbest Ebeler Derneği* ****Öğr Ebe Zehra Irmak Şener**, Öğrenci Ebeler Derneği* ****Doç. Dr. Ummahan YÜCEL,** Ebelik Tarihi Araştırmaları ve Eğitimi Derneği*	
18.00 – 22.00	**GALA YEMEĞİ**	

15 MAYIS 2026, CUMA, ANA SALON		
0G.30 – 10.50	**OTURUM 4** ***Geleceği Şekillendiren Miras: Ebelik Eğitiminde Yenilikçi Yaklaşımlar*** *Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Yeliz ÇAKIR KOÇAK, Öğr. Ebe Beyza Nur GERİŞ*	**VİRTUAL REALİTY (VR) GÖSTERİMİ ve DENEYİMİ** **İNTRAUTERİN HAYAT** **HAFTA HAFTA FETAL GELİŞİM** **DOĞUMUN 2. VE 3. EVRESİ**
09.30– 09.50	*Eğitimde Kalite Güvencesi: EUÇEP'in Müfredata Uyumlandırılması* ***Prof. Dr. Nazan KARAHAN***	
09.50– 10.10	*Generation Z Midwife Candidates: New Generation Strategies in Hybrid Learning and Clinical Mentoring (Z Kuşağı Ebe Adayları: Hibrit Öğrenme ve Klinik Mentorlukta Yeni Nesil Stratejiler)* ***Prof. Dr. Atf GHERİSSİ, Uluslararası Ebeler Konfederasyonu, Tunus***	
10.10– 10.30	*Dijital Laboratuvarlar: Ebelik Eğitiminde Simülasyon ve VR Uygulamaları* ***Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN, Dr. Öğr. Üyesi Sebahat HÜSEYİNOĞLU***	
10.30– 10.50	*Ebelik Eğitiminde Yeni Bir Boyut: Çokkültürlü Eğitim Ortamı* ***Dr. Öğr. Üyesi Sevil GÜNER***	
10.50 – 11.00	**ARA**	
11.00 – 12.00	**OTURUM 5** ***Ekolojik Miras ve Ebelik: İklim Krizi ve Afet Kısakcında Geleceği Korumak*** *Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Neriman GÜDÜCÜ, Öğr. Ebe Suzan BEKTAŞ*	
11.00– 11.20	*İklim Değişirken Hayata Başlamak: Afetlere Dirençli Bir Gelecek İnşası* ***Prof. Dr. Mikdat KADIOĞLU (Çevrimiçi)***	
11.20– 11.40	*Sessiz Tehdit: İklim Değişikliğinin Gebelik, Doğum ve Yenidoğan Sağlığına Etkileri* ***Doç. Dr. Mukaddes TURAN MIRAL***	
11.40– 12.00	*Kaosun Ortasında Güvenli Doğum: Afet Durumlarında Ebelik Bakımı ve Organizasyon* ***Dr. Öğr. Üyesi Esra ÇÖMEZOĞLU***	
12.00 – 13.30	**ÖĞLEARASI**	

13.30 – 14.50	**OTURUM 6** ***Zamanın ve Kültürlerin İzinde Ebelik (International Midwifery Session)*** *Moderators: Dr. Öğr. Üyesi Mesude ULUŞEN, Öğr. Ebe Evin ŞİMŞEK*	**12.00-15.30:** **EBERALLİ** **EbelikÖğrenci Yarışması** ***Koordinatörler:*** *Doç. Dr. Reyhan AYDIN DOĞAN, Dr. Öğr. Üyesi Sebahat HÜSEYİNOĞLU, Arş. Gör. KübraNurKILIÇ, Arş. Gör. BegümCAN* ***Düzenleme Ekibi:*** *Öğr. Ebe Elif ARTUÇ, Öğr. Ebe Hilal KAÇAN, Öğr. Ebe Meryem KUTAY, Öğr. Ebe Edanur KARATEPE, Öğr. Ebe Cansu YARIMBAŞ, Öğr. Ebe Cennet ÇINAR, Öğr. Ebe Sümeyye Gül KARA, Öğr. Ebe Beren ACABEY, Öğr. Ebe İpek AYDOĞAN, Öğr. Ebe Ayşe Melike KIZILKAYA, Öğr. Ebe Suzan BEKTAŞ, Öğr. Ebe İrem ERSOY, Öğr. Ebe Beyza Nur GERİŞ, Öğr. Ebe Hümeyra EKER, Öğr. Ebe Hilal KIRIK, Öğr. Ebe Kübranur KEPENEK*
13.30– 13.50	*Intangible Wisdom: What Midwifery Knowledge Can Offer the World (Somut Olmayan Bilgelik: Ebelik Bilgisi Dünyaya Ne Sunabilir)* ***Doç. Dr. Elizabeth Liz NEWNHAM, Avustralya (Çevrimiçi)***	
13.50– 14.10	*History of Midwifery in Ethiopia (Etiyopya'da Ebelik Tarihi)* ***Ebe Aynetu Girma MOGES, Etiyopya (Çevrimiçi)***	
14.10– 14.30	*Maternal Health Transformation in Indonesia: The Strategic Role of Midwives (Endonezya'da Anne Sağlığının Dönüşümü: Ebelerin Stratejik Rolü)* ***Dr. Öğr. Üyesi Qorinah Estiningtyas Sakilah ADNANİ, Endonezya, (Çevrimiçi)***	
14.30– 14.50	*Midwifery in the Arab States: Challenges (Arap Devletlerinde Ebelik: Zorluklar)* ***Dr. Öğr. Üyesi Iman KANAAN, Lübnan***	
14.50 – 15.15	**ARA**	
15.15 – 16.15	**OTURUM 7** ***Zamanın İzinde Ebelik: Mesleki Mirasın Dönüşümü*** *Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Asiye AYAR KOCATÜRK, Öğr. Ebe Ayşe Nur DOĞAN*	
15.15– 15.35	*Cumhuriyet'in Beyaz Çiçekleri Sözlü Tarih Yolumuzu Aydınlatanlar* ***Pınar OKAY***	
15.35– 15.55	*Osmanlı Dönemi Ebelik Tarihi* ***Doç. Dr. Ahmet YADİ***	
15.55– 16.15	*Cumhuriyet Dönemi Ebelik Tarihi* ***Doç. Dr. Ummahan YÜCEL***	
16.15 – 17.15	**OTURUM 8** ***Mirasın Gelecek Elçileri: Ebelikte Çok Boyutlu Kariyer Yolculuğu*** *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Ayşe ÇUVADAR, Dr. Öğr. Üyesi Merve AKINCI, Öğr. Ebe Aisha Salad HERSİ*	
16.15– 16.35	*Ebelikte Kariyer Planlaması: Uzmanlaşma ve Akademik Yolculuk* ***Prof. Dr. Serap EJDER APAY***	
16.35– 16.55	*Klinik Sahada Liderlik: Sağlık Bakım Hizmetlerinde Ebe Yönetici Olmak* ***Dr. Ebe Meral KURT DURMUŞ***	
16.55– 17.15	*Midwifery Beyond Borders: Care Practices and Processes in Gaza (Sınırların Ötesinde Ebelik: Gazze'de Ebelik Bakım Süreçleri)* ***Ebe Renad SALEM, Filistin (Çevrimiçi)***	
17.15 – 18.15	**OTURUM G** ***Kritik Dakikalar, Hayat Kurtaran Eller: Acil Obstetrik Bakımda Altın Standartlar*** *Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sebahat HÜSEYİNOĞLU, Öğr. Ebe Gökçe ARSLAN*	
17.15–17.35	*Zamanla Yarış: Güncellenen Postpartum Kanama ve Ebenin Rolü* ***Dr. Öğr. Üyesi Merve AFACAN SATIOĞL***	
17.35– 17.55	*Yaşam İçin İki Can: Gebe CPR Algoritması* ***Paramedik Abdullah BALTACI (Çevrimiçi)***	
17.55– 18.15	*Temel Tanı Aracı: Her Ebe İçin Genel EKG Okuma ve Ritim Yorumlama* ***Paramedik Merve BİÇER ADIYAMAN, Paramedik Nevzat ADIYAMAN***	
18.15 – 18.30	***KAPANIŞ G ÖDÜL TÖRENİ***	

Sözlü Bildiri Programı

SALON 2

11.00-12.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 1 | SALON 2

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Bihter AKIN, Öğr. Ebe Aybüke URLU

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
7828	Ebelik Öğrencilerinin Yüksek Gerçeklikli Neonatal Resüsitasyon Simülasyonuna İlişkin Görüşleri: Nitel Bir Çalışma	Ayşenur Durmuş
7855	Ebelerin Aşı Reddi Konusundaki Bilgi Düzeylerinin Belirlenmesi: Kastamonu Örneği	Demet Güney
8463	Doğumda Fetal Malpozisyonların Yönetiminde Spinning Babies® Yaklaşımı	Dilara Gül
4873	Ebelik Bakımında Yapay Zeka ve Klinik Karar Destek Sistemleri: Sistematik Bir Literatür Analizi	Iroda Iskandarova
5297	Sağlık Çalışanlarının Şiddete Yönelik Güvenlik Algısı ve Güven Düzeylerinin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma	İrem Özkan
5776	Sağlık Bilimleri Fakültesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Organ Bağışı Hakkındaki Tutumları	Övgüm Azra Kaş
7867	Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Gebelik Öncesi Doğum Korkusunun Belirlenmesi	Zelal Atan
6036	Sağlık Çalışanlarının Sağlık Teknolojileri Değerlendirmelerine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi	Zeynep Vuslat Yazgan
2454	Ebelik Öğrencilerinin Aşılara İlişkin Tutumları ile Sağlık Okuryazarlığı İlişkisi	Açelya Naz Şahin
4921	Afrika'da Ebelik Hizmetleri ve Ebelik Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme	Aisha Salad Hersi

12.00-13.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 3 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi İffet GÜLER KAYA, Öğr. Ebe Beren ACABEY

8825	Doğum Korkusunun Sezeryan Tercihi Üzerine Etkisi ve Ebelik Müdahaleleri	Aleyna Burcu Yarıcı
2050	Ebelik Öğrencilerinde Mesleki Aidiyet Ve Gelecek Kaygısı Arasındaki İlişki: Kesitsel Bir Çalışma	Aleyna Göbel
5392	Progresif Gevşeme Egzersizi Kullanılarak Verilen Doğuma Hazırlık Eğitiminin Doğum Şekli Tercihi, Doğum Ağrısı ve Emzirme Konforuna Etkisi	Aleyna Peker
2127	Tele-Ebelik ve Uzaktan İzlem Uygulamalarının Anne ve Yenidoğan Sağlığına Etkisi: Güncel Yaklaşımlar	Aleyna Yıldız
3773	Ebelik Öğrencilerinin Klinik Becerilere İlişkin Özgüven Duyguları ve Deneyimlerinin Belirlenmesi: Nitel Bir Yaklaşım	Aleyna Yıldız
5646	Perinatal Dönemde İklim Değişikliği Anksiyetesi ve Ebelik	Amine Çetiner
6152	Türk Gebelerin Doğum Yeri Seçimine İlişkin Algıları; Nitel Bir Çalışma	Arife Büşra Karaosmanoğlu
2548	Geçici Barınma Alanlarında Postpartum Bakımın Değerlendirilmesi: Literatür İncelenmesi	Asiye Tuğsa Uludağ
6883	Dijital Gebelik Takip Uygulamalarının Ebelik Bakımını Desteklemedeki Rolü: Literatür Derlemesi	Aslı Eren
7535	Ergenlerde Kürtaja Yönelik Damgalayıcı Tutum, Inanç ve Kültürel Okuryazarlık Ilişkısı	Aslıhan Yıldırım

13.00-14.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 5 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Dilek HACIVELİOĞLU, Öğr. Ebe İpek AYDOĞAN

6320	Ebelik Öğrencilerinde Obstetrik Şiddet Algısı ile Gebelik Öncesi Doğum Korkusu Arasındaki İlişki ve Etkileyen Faktörler	Asude Muslu
8252	Ebelik Perspektifinden "Crunchy Parenting": Doğallık İllüzyonunun Maternal Sağlık Davranışlarına Etkisi	Asya Sena Memişoğlu
8301	Perinatal Kayıp Yaşayan Kadınlarda Yas Süreci ve Ebelik Bakımı	Ayça Süzen
7407	Ebelik Bölümü Öğrencilerinde Saygılı Annelik Bakımı Algısı ile Empati Düzeyi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Ayça Süzen
3064	Perinatal Bakımda Travma Bilgisi İçeren Organizasyonel Yaklaşım ve Ebelik: Bir Derleme	Aysenur Gamze Yürek
1013	Tele-Ebelik Uygulamalarının Maternal ve Neonatal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi	Ayşe İlayda Eracar
3516	Kadınlarda İklim Değişikliği Endişesi ile Doğurganlığa ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	Ayşe İlayda Eracar
5090	Türk Kadınlarında Üriner İnkontinans Farkındalığı ve İlaç Dışı Başa Çıkma Davranışları	Ayşe Kayar
9916	Doğum Pozisyonlarının Dönüşümü: Ebelerin Bilgi, Deneyim ve Görüşlerinin Nitel Bir İncelemesi	Ayşe Koyuncu
2961	Karbon Ayak İzinden "Bebek Ayak İzine": Yeşil Ebelik	Ayşe Melek Sevinç

14.00-15.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 7 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Nuran Nur AYPAR AKBAĞ, Öğr. Ebe Berfin Bolluk

3944	Kültürlerarası Bakım Verebilen Ebeler Yetiştirmek: Türkiye'deki Ebelik Bölümlerinde Kültürlerarası/Transkültürel Ebelik Derslerinin İncelenmesi	Ayşegül Akdağ
6313	Ebelik Kariyerinin Hastane Hizmetlerindeki Yeri: Güncel Yaklaşımlar ve Yasal Süreçler Üzerine Derleme	Ayşegül Dönmez
2939	Ebelik Öğrencilerinde Klinik Uygulamaya Yönelik Tutum, Klinik Beceri Öz-Yeterliliği ve Klinik Öğrenme Deneyimleri Arasındaki İlişki	Ayşegül Ertan
1736	Kadınların Doğumda Mahremiyet ve Gizlilik Algısı ve İlişkili Faktörler	Ayşegül Gürbüz
1059	0–3 Aylık Bebeklerde Bebek Bezi Dermatitinin İyileşmesi ve Anne Oz Yeterliliği Uzerine Havalandırma Sıklığının Etkisi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	Ayşegül Kara
1885	Görücü Usulü Evliliklerde Cinsel Tutumlar: Cinsiyet Farklılıkları ve Sosyodemografik Belirleyiciler	Ayşegül Kara
2216	Doğumda Non-Farmakolojik Ağrı Yönetiminde Ebenin Rolü: Bir Sistematik İnceleme	Ayşenaz Güneş
8703	Hemşirelik Öğrencilerinde Algılanan Stres Düzeyinin Yetkinlik Algısı Üzerine Etkisi	Başak Kızılkaya
2789	Ebelik öğrencilerinin Türkiye'deki ve dünyadaki ebelik mesleği algısı: nitel bir çalışma	Bengisu Yıkılmaz
8824	Prekonsepsiyonel Dönemden Postpartum Sürece Güvenli Bağlanma ve Ebelik Müdahaleleri	Bercis Doğan

15.00-16.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 9 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Burcu FIRAT, Öğr. Ebe Boshra ZİYAYİ

2068	Ebelerin Mesleki Profesyonel Tutumlarının Perinatal Yas Bakım Yeterliliğine Etkisinin İncelenmesi	Berfin Solmaz
2576	Ağrının Algısal Haritası: Ebelik Bakımı Perspektifinde Duygusal ve Fiziksel Modülasyon Yaklaşımları	Berfin Yılmaz
9760	Kadın Sağlığı Perspektifinden Dijital Şiddetin Etkileri: Literatür İncelemesi	Berna Zengin
4805	Saygılı Annelik Bakımı: Klinik Gerçeklik ve Etik İkilemler	Berru Sena Beşevli
8626	Ebelik Eğitiminde VR/AR Uygulamalarının Entegrasyonu ve Öğrenme Çıktılarına Etkisi	Berru Sena Beşevli
7049	Cinsel İstismar Öyküsü Olan Gebelerde Doğum Korkusunun Azaltılmasında Ebe Desteği	Betül Özer Altunbay
7795	Gebelerde Doğum Korkusu, Travmatik Doğum Algısı ile Cinsiyet Rolleri Arasındaki İlişki	Betül Teke
1174	"Gerçek Bir Ebe Gibi Hissetmek": Ebelik Öğrencilerinin Doğuma Tanıklık Etme Deneyimlerine İlişkin Nitel Bir Çalışma	Beyza Nur Aslantaş
7311	Kadınların Maneviyat ve Mahremiyet Algılarının Travmatik Doğum Algısı ile İlişkisi	Beyza Ünüvar
3400	Dijital Çağda Maternal Sağlık Okuryazarlığı: Sosyal Medya Kaynaklı Yanlış Bilginin Gebe Kadınlar Üzerindeki Etkileri	Bilge Rengin Fettahoğlu

16.00-17.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 11 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Günay ARSLAN, Öğr. Ebe Çağlanur OLUKBAŞLI

7359	Sağlık Alanında Öğrenim Gören Gençlerde Sağlık Okuryazarlığı Düzeyinin Endokrin Bozuculara Yönelik Tutuma Etkisi	Bilge Nur Yıldırım Bayraktar
8500	Universite Öğrencilerinde Çevre Sağlık Okuryazarlığı ile Iklim Değişikliği Kaygı Düzeyleri Arasındaki Ilişki	Bilge Nur Yıldırım Bayraktar
2912	Sağlık Bilimleri Öğrencileri Arasında Yapay Zekaya Yönelik Tutumlar ve Dini İnançlar: Nicel Bir Çalışma	Binnur Yüksel
3244	Bir Bitiş Değil, Dönüşüm: Menopozun Bedensel ve Psikososyal Yüzü	Birsen Arıkan
2372	Ebelik Öğrencilerinin Klinik Uygulamalarda Bakım Planı Hazırlama Deneyimleri ve Yapay Zeka Kullanımı: Nitel Bir Çalışma	Buket Alış
3369	Gebelikte Sosyal Medya Kullanımının Endişe ve Korku Uzerine Etkisi	Burcu Sahra Güler
1438	Türkiye'de Annelerde Aşı Kararsızlığı: Bir Ön Çalışma ve Literatür Derlemesi	Buse Alış
3412	Ebelik Öğrencilerinde Dijital Sağlık Okuryazarlığı ve Yapay Zekaya Yönelik Tutum: Ön Çalışma	Buse Alış
5037	Depremin Kadın Sağlığı Üzerine Etkilerini İnceleyen Çalışmaların Bibliyometrik Analizi	Buse Berber
5743	Prenatal Dönemde İhtiyaç Farkındalığı	Büşra Gülal

17.00-18.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 13 | SALON 2

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Şahika ŞİMŞEK ÇETİNKAYA, Arş. Gör. Sevda ELKATMİŞ, Öğr. Ebe Damla Yağmur GÖKCAN

5427	Yenidoğan Canlandırmasında Güncel Yaklaşımlar; Anlatısal İnceleme	Büşra Işıkcan
6157	İklim Değişikliği Anksiyetesi ile Kadınların Doğurganlık ve Çocuk Sahibi Olmaya Yönelik Tutumları Arasındaki İlişki	Cennet Cüci
4700	Görünmez Yaralar: Obstetrik Şiddet Sarmalında Travma ve "Saygılı Doğum Bakımı" Protokolleri	Ceren Karakaya
3708	Spinal Muskular Atrofi ve Ebelik Hizmetleri: Kapsamlı Literatür İncelemesi	Ceren Nur Kayış
4735	Sezaryen Sonrası Vajinal Doğum ve Danışmanlık	Ceyda Tufanlı
3106	Postpartum Dönemde Kadınların Genital Benlik İmajının Cinsel Yaşam Kalitesi ile İlişkisi	Ceyda Tufanlı
2668	Ebelik Öğrencilerinde Klinik Öğrenme Deneyimi ve İlişkili Faktörler	Çağla Binen

SALON 3

11.00-12.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 2 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Nihal AYDIN, Öğr. Ebe Elanur ERKİŞ

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
7734	Sağlık Çalışanlarının Yapay Zekâya Yönelik Tutumları ile Etik Kodlara Bağlılık Düzeyleri Arasındaki İlişki	Damla Nur Yılmaz
5493	Universite Öğrencilerinde Human Papilloma Virüsü (HPV) Bilgi Düzeyi Uzerinde Dijital Eğitim Formatlarının Etkisi: Video ve Broşür Temelli Eğitimin Karşılaştırılması (Ön veriler)	Deniz Çelik
8424	Doğmamış Bir Kalple İletişimin Sırrı: Haptonomi	Derya Duman
1491	Gebelikte Gestasyonel Diyabet ve Perinatal Sonuçlar	Dilara Kök
2579	Riskli Gebeliklerde Kanıta Dayalı Uygulamalar ve Ebelik Bakımı	Dilek Geçer
2234	Üniversite Öğrencilerinde Riskli Cinsel Davranışların Cinsel Sağlık Okuryazarlık Düzeyi ile İlişkisi	Dilek Geçer
4178	Doğum Sonrası Dönemdeki Annelerin Obsesif Kompulsif Davranışlarının Emzirmeye Etkisi	Dilek Hacıvelioğlu
2866	Tokofobi ve Sağlıkta Eşitsizlikler: Doğum Korkusunun Sosyal Belirleyicileri ve Ebelik Bakımının Rolü	Duygu Yozgatlı
7228	Doğum Şeklinin Postpartum Cinsel Sağlık Uzerindeki Etkileri ve Ebelik Yaklaşımları	Duygu Yozgatlı
6425	Doğum Eyleminin Yönetiminde Amniyotomi: Doğum Süreci, Maternal ve Neonatal Sonuçlar Üzerine Etkilerinin Kanıta Dayalı İncelenmesi	Ebrar Nida Özdoğan

12.00-13.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 4 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Gülsüm Şeyma KOCA, Öğr. Ebe Emine ÇİMEN

7099	ChatGPT Tabanlı Yapay Zeka Eğitiminin Ebelik Öğrencilerinin Yapay Zeka Okuryazarlığı, Tutumları ve Kabulü Üzerindeki Etkileri: Karma Yöntemli Bir Çalışma	Ebru Bulut
1357	Menopozda Stigma: Küresel Perspektifte Bir Halk Sağlığı Sorunu ve Sağlık Eşitsizlikleri	Ebru Çalışkan
5069	Travay, Doğum ve Lohusalık Sürecinde Obstetrik Şiddet	Ecem Oruç
8762	Nicelikten Niteliğe: Türkiye'de Ebelik Eğitiminde Yetkinlik Temelli Yaklaşımın Dönüştürücü Rolü	Edibe Çıl
5458	Türk Toplumunda Kadınların Erkek Hormonal Kontrasepsiyonuna Ilişkın Algıları: Tanımlayıcı Fenomenolojik Bir Çalışma	Ejma Sıla Göç
8208	Suda Doğum Yapan Kadınların Deneyimleri ve Memnuniyet Düzeyleri	Ekinnaz Gürkan
3763	Ebelerin Obstetrik Şiddet Konusundaki Farkındalık Düzeylerinin Incelenmesi	Ekinnaz Gürkan
1704	Üreme Çağındaki Bireylerin Erkek Infertilitesine Yönelik Bilgi Düzeyleri, Cinsiyet Algıları ve Sosyal Damgalanma Durumlarının Belirlenmesi	Elif Füsun Dağlı
3714	Ebelik Öğrencilerinin Klinik Ortamlardaki Akademik Ebelik Algısının Akademik Kaygı Düzeyi ile İlişkisi	Elif Gökçe Erfırat
3238	Rollerin Ötesinde Bir Rehberlik: Ebelik Uygulamalarında Mentörlük	Elif Rabia Eryılmaz

13.00-14.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 6 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Ayşenur DURMUŞ, Öğr. Ebe Esra AYDIN

2192	Engelli Gebelerde Sanal Gerçeklik Uygulamaları: Bir Literatür Taraması	Elif Saraç
6154	Engelli Kadınlarda Menstrüel Sağlığı Etkileyen Faktörler: Bir Literatür Taraması	Elif Saraç
9553	Tandem Emzirme: Fizyolojik Temelleri, Anne ve Çocuk Sağlığı Üzerindeki Etkileri ve Ebelik Yaklaşımı	Elif Tağtekin
2070	Ebelik Öğrencilerinde Kültürlerarası Duyarlılık ile Duygusal Zekâ Arasındaki Ilişkının Incelenmesi: Kesitsel Bir Çalışma	Elif Tırıtcı
1662	Kadın Doğum ve Çocuk Kliniklerinde Sorumlu Ebe ve Hemşirelerin Teknolojik Tıbbi Cihaz Kullanımına Ilişkin Görüşleri	Elnaz Shirmohammadlee
4102	Gebelikte Geçirilen Idrar Yolu Enfeksiyonunun Yenidoğan Sağlığı Uzerine Etkileri	Emel Keskin
1542	Genç Kadınlarda Cinsel Sağlık Okuryazarlığı ile Damgalanma Algısı Arasındaki Ilişkının Değerlendırılmesi	Emine Ceritlioğlu
9327	Yenidoğanların Ilk Banyosuna Yönelik Uygulamalar: Tanımlayıcı Bir Araştırma	Emine Vuslat Oksüzce
8387	Akran Danışmanlığının Emzirme Sonuçları Uzerine Etkisi: Sistematik Derleme ve Meta-Analiz	Enzel Köksaldı

14.00-15.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 8 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Ayseren ÇEVİK, Öğr. Ebe Feyza ANKARA

5192	İntrapartum Maternal Konforun Doğum Memnuniyeti ve Erken Postpartum Depresif Belirtilerle İlişkisi: Kesitsel Bir Çalışma	Esin Gündüz
6799	Doğal mı, Kültürel mi? Emzirmeye Dair Mitler	Esma Kır
5812	Dijital Dönüşümün Ebeliğe Yansıması: Yapay Zekâ Uygulamaları, Fırsatlar ve Etik Sınırlar	Esma Kır
7564	Güvenli Bir Laboratuvarda Mükemmelleşmek: Ebelik Eğitiminde Simülasyon Temelli Öğrenme ve OSCE Uygulamalarının Beceri Gelişimine Katkısı	Esmanur Körsü
3856	Postpartum Dönemde Cinsel Sağlık Sorunları ve Ebelik Yaklaşımları	Esra Durmuş
6027	Ebe ve Hemşireler İçin Kahkaha Yogası: İş Yaşam Kalitesi ve Doyum Üzerindeki Etkileri	Esra Gül Ertürk Balcı
2017	Gebelikte Cinsel Sağlık: Fizyolojik Süreçten Profesyonel Danışmanlığa Bir Sistematik Bakış	Esra Şekerci
9817	Gebelikte Yaşanan Risk Algısının Doğum Şekli Tercihi Üzerine Etkisinin Belirlenmesi	Eylül Karabulut
6051	1-12 Aylık Bebeği Olan Annelerde Sağlık Okuryazarlığının Aşı Tutumlarına Etkisi	Fatma Alan
7513	Prematürite Nedeniyle Yenidoğan Yoğun Bakımda Bebeği Yatan Annelerin Görüşlerinin İncelenmesi: Nitel Bir Çalışma	Fatma Çelik

15.00-16.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 10 | SALON 3

Oturum Başkanları: Arş. Gör. Begüm CAN, Öğr. Ebe Gülay BAŞABAŞ

8298	Oyunlaştırılmış Öğretim Tasarımının Ebelik Öğrencilerinin Akademik Başarı, Öğrenci Memnuniyeti ve Öğrenmede Kendine Güven Düzeyleri ile Eleştirel Düşünme Motivasyonlarına Etkisinin İncelenmesi	Fatma Nur Aydın
9317	Oyunlaştırılmış Doğuma Hazırlık Eğitiminin Primipar Kadınların Doğum Ozyeterlilik, Doğum Inanç ve Doğum Korkusu Düzeylerine Etkisi: Deneysel Çalışma Protokolü	Fatma Nur Aydın
7104	Mobil Sağlık Uygulamalarında Gebelik Takibine Yönelik Farkındalık	Fatma Nur Koçer
2056	Koital Üriner İnkontinansın Kadınlarda Fizyolojik ve Psikolojik Etkisi Ve Ebelerin Önemi	Fatma Nur Koçer
5053	Olumlu Çocukluk Deneyimlerinden Doğum Sonrası Ruh Sağlığına: Öz-Şefkat ve Maternal Bağlanmanın Aracılık Rolleri	Fatma Sevim Tosun
4169	Ten Tene Temasın Gücü: Doğum Sonrası Hormonal Dengeden Duygusal İyileşmeye Uzanan Yolculuk	Fatma Yaren Çelik
1140	Takipçi mi, Takip Edilen mi? Blogger Annelik Kültüründe Ebenin Yeri	Fatma Yaren Çelik
9954	Üniversite Ebelik Öğrencilerinde Akran Zorbalığının Meslek Aidiyeti ve Akademik Başarı Üzerine Etkisi	Feride Ceyhan
7121	HPV Aşı Programlarının Küresel Karşılaştırması: Politika, Kapsama ve Uygulama Farklılıkları	Fetiye Keleş Aygün
2673	Gebelikte Listeria monocytogenes Enfeksiyonları: Klinik Önemi ve Ebenin Rolü	Feyza Nur Altınbaş

16.00-17.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 12 | SALON 3

Oturum Başkanları: Arş. Gör. Kübra Nur KILIÇ, Arş. Gör. Demet GÜNEY, Öğr. Ebe İrem ERSOY

6100	Perinatal Dönemde Aleksitimi ve Anne-Bebek Sağlığı	Funda Gül Coşkun
3016	Emzirme Eğitimi Alan Annelerin Emzirme Öz Yeterlilik ve Emzirme Başarılarının Sağlık İnanç Modeli Temelinde Değerlendirilmesi	Gamze Bayrak Başdağ
2644	Kadın Sağlığında Dijital Dönüşüm: Bir Derleme	Gamze Çakır
9893	Kriz Anında Beslenme: Afetlerde Emzirme Deneyimlerine Literatürden Bakış	Gamze Gedikli
7177	Istenmeyen Gebeliklerin Onlenmesinde Ebenin Rolü	Gamze Gedikli
4755	Gebelikte Idrar Yolu Enfeksiyonları: Klinik Seyir, Maternal-Fetal Etkiler ve Yönetim	Gökçe Arslan
4829	Üreme Çağındaki Kadınlarda Solastalji, Psikolojik Sağlamlık ve Menstrüel Semptom Şiddeti Arasındaki İlişki	Guljan Dovletova
9495	Ebelikte Yapay Zeka Okuryazarlığı: Yenilikçi Bakım ve Eğitim	Gül Yılmaz
1001	Sezaryen Doğum Öncesi Gebelere Verilen Bilgilendirme Eğitiminin Preoperatif Anksiyete ile Doğum Sonu Ağrı ve Konfor Üzerine Etkisi	Gülay Aktaş Alpay
4979	Genç Bireylerde Eleştirel Düşünme ile Duygusal Zekâ Arasındaki Ilişki	Güleser Ada

17.00-18.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 14 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Elnaz KARAMELİKLİ, Öğr. Ebe Hilal KURTER

3118	Ebe Gözetiminde Postpartum Bakım Alan Annelerde Stres Etkenleri ve Doğum Sonu Güvenlik Hislerinin Değerlendirilmesi	Gülsema Avşar
7440	Babalara Verilen Emzirme Eğitimlerinin Sadece Anne Sütüyle Besleme Oranlarını Artırmadaki Etkinliği: Güncel Bir Literatür İncelemesi	Hacer Erilli
5353	Modern Çalışma Hayatında Emzirmenin Sürdürülebilirliği: Bütüncül Destek Mekanizmalarının Etkisi	Hacer Erilli
9681	Tokofobi Literatüründe Haritalandırılması: Bibliyometrik Bir Analiz ve Gelecekteki Araştırma Yönelimleri	Halide Yıldırım
9092	Kültürlerarası Perspektiften Ebelik Öğrencilerinde Mesleki Aidiyet	Hamide Tokatlı
2743	Afet Sonrası Yeni Yaşama Uyumda Kırılgan Gurupların Güvenliği Hususunda Ebelerin Sorumlulukları	Hanım Batın
9278	18–49 Yaş Grubu Kadınlarda Karşılanmamış Aile Planlaması İhtiyacı ve Isteyerek Düşük ile Ilişkisi, On Analizleri	Hatice Çat
5773	Gebelik, Postpartum ve Emzirme Sürecinde Annelerin Dijital Mahremiyet Farkındalığı	Hatice Nur Atik
1593	Ergenlerde doğum sahneleri ile medya okuryazarlığının travmatik doğum algısına etkisi	Hatice Tunç
9357	Primipar Gebelerde Sosyal Medya Kullanımının Travmatik Doğum Algısına Etkisi	Havvanur Unyılmaz

SALON 2

09.00-10.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 15 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Meral BAŞARAN, Öğr. Ebe İrem Naz ŞAHİN

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
6895	İletişimin Gölgesinde: Ebelik Mesleğinde Utangaçlık Kavramı	Havva Koçak
5564	Kadınların cinsel sağlık okuryazarlığının jinekolojik muayene davranışları üzerine etkisi	Havva Koçak
5443	Doğum Sonu Dönemde Annelere Verilen Kahkaha Terapisinin Algılanan Stres, Uyku Kalitesi ve Emzirme Oz-Yeterlilik Düzeyine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma	Havva Tokgöz Kekeç
7107	Doğum Sonu Dönemde Babaların Partnerinden Maruz Kaldığı Duygusal Şiddetin Depresyon Düzeyi ve Baba-Bebek Bağlanması Üzerine Etkisi	Havva Tokgöz Kekeç
6515	Yenidoğanlarda İnvaziv Girişimlerde Nonfarmakolojik Ağrı Yönetimi	Hayat Şimşek
1225	Sosyal Medyanın Gebelik Üzerine Etkisi	Helin Şirazi
3078	Doğumda Uygulanan Rutin Uygulamaların Kadın Tarafından Müdahale Olarak Algılanması Uzerine Bir Derleme Çalışması	Hilal Arslan
5327	Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri Doğrultusunda Emzirme: Ebelerin Rolü ve Küresel Modeller	Hilal Gizem Dalgıç
4744	Lohusalarda Posttravmatik Stres ve Yaşam Kalitesi ile İlişkili Faktörler	Hilal Gizem Dalgıç
4513	Kadınların Ureme Sağlığını Koruyucu Tutumları: Bir Olçek Geliştirme Çalışması	Hülya Demirci

10.00-11.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 17 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Emel GÜDEN, Öğr. Ebe Keziban Nazlı SALMANLI

4177	Gebelik Döneminde Kadınlarda Uykusuzluk ve Tıkanırcasına Yemede Ruminasyonun Aracı Rolünün İncelenmesi: Pilot Çalışma	Isra Ghassan Jarjawi
2744	Erken Postpartum Dönemde Emzirme Başarısını Etkileyen Faktörler ve Ebelik Bakımı	İdil Oğur
4456	Menopoz Semptomlarının Yönetiminde Tamamlayıcı ve Alternatif Yöntemlerin Etkinliği	İkbal Nur Ergin
8779	Gebelikte Bulaşıcı Enfeksiyonların Yönetiminde Ebelik Bakımının Kritik Rolü	Ilayda Aygül Gövem
2445	Geçmişten Geleceğe Köprü: 'Ebelik Tarihi Araştırmaları ve Eğitimi Derneği (ETAD)	İrem Erdem
9862	Ebelik Yeterlilik ve Yetkinliklerinin Ulusal ve Uluslararası Düzenleyici Belgeler Uzerinden Karşılaştırmalı İncelenmesi: Niteliksel Bir Belge Analizi Araştırması	İrem Erdem
1713	Antenatal Paternal Eğitim Programlarının Baba-Bebek Bağlanması ve Babalık Rolü Adaptasyonu Uzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi	İrem Naz Kalkan
9906	Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Yolculuğu: Liderlik, Mesleki Vizyon ve Kaygı Dinamiklerinin Karma Yöntemle Analizi	İrem Naz Kalkan
4568	Gebe Kadınlarda Gebe Okuluna Katilim Durumunun Doğum Korkusu Uzerindeki Etkisinin Incelenmesi: Prospektif Kohort Çalışması	İrem Tunç
9736	Emzirme Yolculuğunu Oyunlaştırmak: Anne ve Bebek İçin Yeni Bir Deneyim	Jale Yeşil

11.00-12.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 19 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Rukiye YALAP, Öğr. Ebe Luiza Muzaffarova

9415	Postpartum Depresyon Üzerinde Sosyal Desteğin Önemi	Kadirye Karataş
6406	Savaş ve Afetlerde Sessiz Kahramanlar: Anne–Bebek Sağlığının Korunmasında Ebe ve Hemşirenin Yaşam Kurtarıcı Rolü	Kadriye Dumlu
7194	Ebelik Öğrencilerinde Saygılı Annelik Bakımının Obstetrik Kötü Muamele Algısı ile Ilişkisinde Empatik Eğilimin Rolü	Kadriye Dumlu
9163	Gebelerin Spritüel İyi Oluşu ile Depresyon, Anksiyete ve Stres Düzeyleri Arasındaki İlişki	Kerime Aksoy
1327	Ebelik Öğrencilerinin Jinekolojik Kanserlere Yönelik Farkındalık Düzeyleri ve Belirleyicileri: Kesitsel bir analiz	Kübra Nur Kılıç
7285	Sınırları Aşan Şifa: Sağlık Turizmi ve Kadın Sağlığına Yansımaları	Kübra Nur Memiş
9706	Yıkım ve Yaşam Arasında: Afet Durumlarında Emzirme ve Ebelik Bakımının Bütüncül Yaklaşımı	Kübra Nur Memiş
4534	Primipar ve Multipar Gebelerde Doğum Korkusu: Deneyim Korkuyu Azaltır mı?	Kübra Yaraşlı
8578	Doğum ve Kadın Sağlığı Hizmetlerinde Meslekler Arası İş Birliği: Ebelik ve Hemşirelik	Kübranur Küçükdağ

12.00-13.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 21 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Seval CAMBAZ ULAŞ, Öğr. Ebe Medine KORKMAZ

4445	Ebelerin Travmatik Doğum Deneyimlerine Tanıklık Etmesinin Çalışma Yaşamlarına Etkileri ve Baş Etme Yöntemleri	Lachyn Abdullayeva
5430	Non-Farmakolojik Yöntemlerin Doğum Ağrısına Etkisi	Mahizer Elif Aras
3905	Postpartum Dönemde Emzirmenin Desteklenmesinde Non-Farmakolojik Yöntemlerin Rolü	Mahizer Elif Aras
5841	İklim Değişikliğinin Kadın Sağlığı Üzerine Etkileri ve Ebenin Rolü	Medine Demir
6787	Ebelik ve Hemşirelik Öğrencilerinin İklim Değişikliği ve Sürdürülebilir Yaşam Algıları: Nitel Araştırma	Medine Demir
5942	Annelerin Ebeveynlik Oz Yeterlik Algıları ve Bebek Bakımına Yönelik Obsesif-Kompulsif Davranışlarının Belirlenmesi	Melek Tunç
5655	Üreme Çağındaki Bireylerde Aşı Karşıtlığı ve Sosyal Medya Okuryazarlığı Arasındaki İlişki	Meliha Edem
1126	Ebelik Öğrencilerinin Kişilik Ozelliklerinin Premenstürel Sendrom Semptomlarına Etkisinin Incelenmesi	Melike Çolak
4725	Ebelik Öğrencilerinde Yapay Zekâya Uyum Süreci: Anksiyete, Değişime Direnç ve Mesleki Kimlik Gelişimi	Melike Sena Aydın

13.00-14.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 23 | SALON 2

Oturum Başkanları: Prof. Dr. Selma ŞEN, Öğr. Ebe Muhlise Nur AYDIN

2323	Anne Sütü Mikrobiyotasının Yenidoğan Bağışıklığının Şekillenmesi ve Uzun Dönem Sağlık Sonuçlarındaki Rolü	Melike İkranur Çınar
8454	Erken Yenidoğan Bakım Uygulamalarının Emzirme Başarısına Etkisi	Melike İkranur Çınar
5577	Prenatal Dönemdeki Ebelik Bakım Hizmetlerinin Gebelik Depresyonu Üzerine Etkisi	Meltem Gülşen
1866	Gebelerin Karar Alma Süreçlerinde İnternet Kullanımının Rolü ve Etkisi: Kesitsel Bir Çalışma	Meral Kurt Durmuş
8975	Sağlık Çalışanlarının Sağlık Teknolojileri Değerlendirme (STD) Tutumlarının Incelenmesi: Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi Örneği	Meral Kurt Durmuş
8451	Ebelik Bakımında Çözüm Odaklı Yaklaşımın Emzirme Sürecine Etkisi	Merve Afacan Satıoğlu
4684	Engelli Bireylerde Doğal Doğum ve Ebelik Yaklaşımı	Merve Hilal Turan
1764	Ebelik Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Aşılarına Yönelik Tutumları ile Aşı Komplolarına Inanma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Merve Köklü
3372	Doğuma İkinci Bir Şans: Sezaryen Sonrası Vajinal Doğumda Anne ve Yenidoğan Sonuçları	Merve Köklü
5525	Perinatal Ruh Sağlığının Doğum Sürecine Etkisi	Merve Sefa Bulut

SALON 3

09.00-10.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 16 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Nurcan ÇAĞLAYAN, Öğr. Ebe Raşa Elhüseyin

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
7975	Mandala Boyama Etkinliğinin Missed Abortus Tanılı Kadınların Durumluk Kaygı, Algılanan Stres, Ağrı Felaketleştirme ve Fizyolojik Parametreleri Üzerine Etkisi	Rukiye Arslantaş
6512	Simülasyon Temelli Eğitimin Ebelik Öğrencilerinin Klinik Becerilerine Etkisi: Literatür Derlemesi	Rukiye Karabacak
9143	Genç Kadınlarda Premenstrüel Semptomlar ile Premenstrüel Değişimle Baş Etme, Yaşam Kalitesi ve Psikolojik İyi Oluş Arasındaki İlişki	Rumeysa Aydemir
5003	Gebelik Takibinde Yapay Zekâ	Rumeysa Girişen
9182	Ebelik Öğrencilerinin Obstetrik Kötü Muamele Algılarının ve Duygusal Öz Yeterliklerinin Belirlenmesi	Seçil Delipınar
7090	Ebelerde Cinsel Sağlık İletişimi: İletişim Rahatlığını Etkileyen Faktörlere Yönelik Bir Derleme	Seda Kurt
7132	Tanıklıktan Deneyime: Doğumhane Deneyiminin Ebelerin Kendi Doğum Tercihleri Uzerindeki Etkisi Uzerine Fenomenolojik Bir Araştırma	Seda Serhatlıoğlu
4810	Ebelik Öğrencilerinin Duygusal Okuryazarlık Düzeyleri ile Saygılı Annelik Bakımı Bilgi ve Uygulama Durumları Arasındaki İlişki	Sedanur Küççük
1475	Görme Engelli Kadınlara Verilen Genital Hijyen Eğitiminin Etkinliğinin Değerlendirilmesi	Selda İldan Çalım
2883	Toplumsal Cinsiyet Temelli Obstetrik Şiddet: Bir Literatür İncelemesi	Selenay Tan

10.00-11.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 18 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Ebe Esra YILMAZ, Öğr. Ebe Rümeysa KAYA

3287	Geleceğin Ebelerinde Çifte Kaygı: Iklim Değişikliği Anksiyetesi ile Doğum Korkusu Arasındaki Ilişkinin İncelenmesi	Selime Nur Çapraz
4109	Görme Engelli Kadınların Perinatal Süreçteki Sağlık Hizmet Deneyimlerinin Incelenmesi: Bir Literatür Derlemesi	Selin Günay
1139	Oksiput Posterior Prezentasyonda Rebozo Tekniğinin Fetal Başın Rotasyonuna Etkisi: Sistematik Derleme	Selin Günay
4440	Polikistik Over Sendromlu Kadınlarda Endokrin Bozucu Maddelere Maruz Kalmaya Yönelik Tutumların Yaşam Kalitesi Üzerindeki Etkisi	Selin Kayaoğlu Ecer
5830	Ebelik Öğrencilerinde Mobbing Deneyimleri	Selin Sodra
4303	Saygılı Annelik Bakımının Perinatal Sonuçlara Yansıması ve Ebe Liderliğinin Rolü	Selinay Erol
4620	Ebelik Öğrencilerinin Ruh Sağlığı Okuryazarlığının Pozitif Ruh Sağlığı ile İlişkisi	Selinay Erol
5593	Universite Öğrencilerinde Menstrüel Sağlık Okuryazarlığı, Çevre Dostu Menstrüel Urün Tercihi ve Sıfır Atık Farkındalığı Arasındaki İlişki	Sema Nur Uysal
2942	Anne ve Yenidoğan Sağlığını Korumada İklim Duyarlı Ebelik Yaklaşımı: Yeşil Ebelik Bakımı	Semanur Saraç
6650	Pospartum Depresyon Şiddetini Azaltmada Alternatif Teknikler: Sistematik Derleme	Semanur Yiğit

11.00-12.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 20 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Güleser ADA, Öğr. Ebe Samira IDRISS ADAM TERDA

6089	Ebelik Öğrencilerinin Sağlıkta Yenilik ve Teknoloji Kullanımına Yönelik Görüşlerinin Belirlenmesi	Sena Nur Şahin
9166	Tokofobide Dijital Müdahaleler ve Ebelik Bakımı: Sistematik Derleme	Sena Pekel
5074	Kalite Güvencesinin Anahtarı: Ebelik Eğitim Programlarında Akreditasyonun Onemi ve Türkiye'deki Güncel Durum	Senanur Yılmaz
4116	Ebelik Eğitiminde Menopoz Bilgisi: Öğrenciler Uzerinde Vaka Temelli Bir Değerlendirme	Serap Dikmen
9498	Kadın Sağlığında Yapay Zeka Destekli Klinik Karar Destek Sistemleri	Serpil Sena Çelik
6647	Adölesan Gebelikte Stigma ve Psikososyal Sonuçları	Serpil Sena Çelik
8049	Ebelik Öğrencilerinde Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum ile Aktif Empatik Dinleme ve Problem Çözme Becerilerine Yönelik Algı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Serpil Yıldırım
5310	Sosyal Medya Güveni ile Ebeveynlerin Aşı Tereddüdü Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Serranur Atmaca
6610	Kadınlarda Genital Hijyen Davranışları, Servikal Kanser Bilgi Düzeyi ve Servikal Kanser Tarama Tutumu Arasındaki İlişki	Sıla Kayan
5135	Gestasyonel Diyabetin Anne ve Yenidoğan Üzerindeki Etkileri Ebelik Bakımı Yaklaşımları	Sıla Nur Bakçı

12.00-13.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 22 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Seda SERHATLIOĞLU, Öğr. Ebe Elif ARTUÇ

5206	Ebelerin İklim Değişikliği Farkındalığı ile Afete Hazırbulunuşluk Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Sevda Elkatmiş
4031	Iklim Krizinin Kordon Kanı Bağışlama Süreçlerine ve Bu Süreçlerdeki Ebelik Uygulamalarına Etkisi	Sevda Elkatmiş
6345	Doğuma İlişkin Travma Algısının Annelik Fonksiyonları Üzerindeki Etkisi	Sibel Duman
5820	Gebelerde Dijital Sağlık Okuryazarlık Düzeyinin Belirlenmesi	Sibel Karakoç
5543	Ekrandan Doğumhaneye: Sosyal Medya Gebelerin Doğum Tutumlarını Nasıl Şekillendiriyor?	Sinem Dağtarla
5721	Son Trimesterdeki Gebelerin Dini Başa Çıkma Düzeyi ile Doğum Korkusu Arasındaki Ilişki: Karma Yöntemli Bir Araştırma	Solmaz Nur Oruk
6294	Klinik Uygulamalarda Hata Yapma Kaygısı: Ebelik Öğrencilerinin Öğrenme Deneyimleri Üzerine Bir İnceleme	Songül Kurkutata
3697	Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Kaygıları ile Duygusal Bulaşma Düzeyleri Arasındaki İlişki	Sude Güneş
2726	Doğumun İki Yüzü: Ebelik Öğrencilerinde Tokofobi Düzeyi Ve Vajinal Doğum/Sezaryen Algısı	Sudenaz Ceylan

13.00-14.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 24 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sevda KORKUT ÖKSÜZ, Öğr. Ebe Sümeriye GÜLER

3104	Gebelikte Dijital Kirlilik: Nöroplastisite, Nöro-Endokrin Yanıt ve Doğum Tercihleri	Sudenaz Bunsuz
1737	Dijital Kordon: Ebelik Öğrencilerinin Dijital Bağımlılık Düzeylerinin Ders Çalışma Alışkanlıkları Uzerine Etkisi	Sudenaz Bunsuz
1147	Afet, Kriz ve Acil Durumlarda Ebelik Hizmetlerinin Rolü ve Önemi	Sudenur Güngör
2399	Sezaryen Sonrası Emzirme Neden Zorlaşıyor? Fizyolojik ve Psikolojik Mekanizmalar	Sümeyra Doğangönül
6784	Gebelikte Yaşam Doyumu Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması	Sümeyra Erol
2890	NST Sırasında Müzik Müdahalesinin Gebeler Uzerine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışmaların Sistematik Derlemesi	Sümeyye Gürsoy
4368	Dijital Etkileşimin Kadın Sağlığına Etkileri: Universite Öğrencilerinin Sosyal Medya Kullanımının Yaşam Kalitesi ve Premenstrüel Sendromla Başa Çıkma Üzerindeki Rolü	Sümeyye Gürsoy
1857	2018-2026 Yılları Arasında Türkiye'deki Lisansüstü Tezlerde Doğum Ağrısı Yönetiminde Kullanılan Nonfarmakolojik Yöntemlerin Sistematik Analizi	Sümeyye İrem Özkan
2989	Adölesan Annelerde Postpartum Depresyon: Literatür İncelemesi	Şafak Eylül Karadağ

SALON 2

14.00-15.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 25 | SALON 2

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Hülya DEMİRCİ, Öğr. Ebe Nisa FİLİZ

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
8839	Sosyal Medyanın Gebeler Üzerindeki Etkileri: Bir Sistematik İnceleme	Meryem Naz Yılmaz
2100	Ebelik Öğrencilerinde Mesleki Aidiyet ile Mesleki Kaygı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Meryem Toprak
1957	Sağlık Çalışanlarının Kadına Yaklaşımının Doğum Deneyimine Etkisi: Bir Sistematik İnceleme	Meryem Tuana Güzel
5795	Bebek Sağlığında Temel Adım: Emzirme Sürecinde Mikrobiyota ve Ebelik Yaklaşımı	Mihriban Akdemir Dökmetaş
3692	Göçmen Gebelerde Sağlık Okuryazarlığının Antenatal Bakım Kullanımına Etkisi	Miray Acuner
5398	İleri Yaş Gebelikler: Kaçınılmaz Mı, Önlenebilir Mi? Ebelik Uygulamalarının Rolü	Müge Demir
1731	Cinsel Sağlık ve Ureme Sağlığı Genel Yeterlilikleri Kapsamında Ebelik Eğitim Standartlarının Incelenmesi – Türkiye Örneği	Müge Öztürk
7243	Gestasyonel Diyabetli Gebelerde Uykunun Öneminin İncelenmesi	Nagihan Akgün
2650	Ebelik Öğrencilerinde Dijital Sağlık Okuryazarlığı ve Mesleki Gelişim	Nargizahon Erkaboeva
4398	Universite Öğrencilerinin Dijital Sağlık Okuryazarlığı ile Iklim Değişikliği Farkındalığı Arasındaki Ilişkinin İncelenmesi	Nazar Özcanoğulları

15.00-16.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 27 | SALON 2

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Selda İLDAN ÇALIM, Öğr. Ebe Ogulsafar YUSUF

1671	Perinatal Sağlık Çalışanlarının Endokrin Bozucu Kozmetiklere Ilişkin Bilgi Düzeyinin Incelenmesi: Sistematik Derleme	Nazlı Melek Dursun
6993	Ebelik Öğrencilerine Leopold Manevralarının Öğretilmesine Yönelik Giyilebilir Gebe Maketinin Geliştirilmesi ve Öğrenme Üzerine Etkilerinin İncelenmesi: Randomize Kontrollü Çalışma	Nazlı Melek Dursun
1989	Ebelik Öğrencilerinin Mesleki Aidiyetlerini Etkileyen Faktörler: Bir Literatür İncelemesi	Nazlı Uyar
8115	Sınırların Ötesinde Yaşam: Ektogestasyon Teknolojisi ve Ebelerin Klinik, Etik ve Sosyal Rol Değişimleri	Nebiha Nur Öztürk
6532	Hamilelikte Mikroplastikler: Anne-Yenidoğan Sağlığı ve Ebelerin Görünmeyen Yönü	Nehir Kerdiğe
2751	Ebelik Eğitiminde Sanal Gerçeklik Uygulamaları: Güncel Yaklaşımlar ve Gelecek Perspektifi	Nihal Yıldırım
6244	Türk ve Göçmen Lohusalarda Transkültürel Yaklaşımlar Spiritüalite İyi Oluş: Ebelik Perspektifinden Bakış	Nilsu Dobur
7503	Rutin Obstetrik Müdahalelerin Karbon Ayak İzi: Minimalist Ebelik Yaklaşımıyla Sürdürülebilirlik	Nilüfer Ercan
8434	Kadın Hastalıkları ve Doğum Alanında Patentlenebilir Tıbbi Yenilikler	Nisa Demirci
9544	Dijital Çağda Annelik Ve Değişen Ebeveyn Rolleri	Nisa Su Arik

16.00-17.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 29 | SALON 2

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Funda ÇİTİL CANBAY, Öğr. Ebe Öznur TURMAK

8561	Genç Kadınlarda Influencer Tutumları ve E-Sağlık Okuryazarlığının Genital Hijyen Davranışları Üzerine Etkisi	Nisanur Balıdede
3421	Türkiye'de Emzirme Alanında Kullanılan Dijital ve Teknoloji Destekli Yaklaşımların Lisansüstü Tezler Üzerinden İncelenmesi	Nur Sena Yaldız
8169	Doğumun Nörobiyolojik Senfonisi: Oksitosin Salınımında Mahremiyet ve Mekânsal Tasarımın Etkisi	Nurcan Avcı
8511	Ureme Çağındaki Bireylerde Sağlık Okuryazarlığı ile Bulaşıcı Hastalıklar Risk Farkındalığı ve Korunma Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi	Nursel Demirel
8760	Mikroplastikler ve Plasenta: Plastikleşen Doğum	Nursema Aksöz
7891	Atanmayan Ebeler, Sürdürülemeyen Hizmetler: Bir Milyon Ebe Hedefinin Görünmeyen Engelleri	Nursema Aksöz
1992	Gebelikte İklim Değişikliği Bilgi ve Tutum Ölçeği: Bir Ölçek Geliştirme Çalışması	Özge Sakin
1588	PCOS'lu Kadınlarda Aleksitimi ve Biriktirme Bilişleri: Vaka-Kontrol Çalışması	Özlem Baran
6435	Fetal İyilik Hali İzleminde Yenilikçi Yaklaşımlar	Özlem Çelik
8906	Metropolde Bebek Arabası Kullanımı ve Yaşanan Durumların Belirlenmesi	Özlem Taplı

17.00-18.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 31 | SALON 2

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sibel YÜCETÜRK, Öğr. Ebe Rabia GENÇ

4404	Perineyi Koruyucu Bakım Paketi: Randomize Kontrollü Bir Çalışma	Öznur Hayat Öktem
6709	Birinci Basamakta Görev Yapan Sağlık Çalışanlarının Acil ve Afet Durumlarında Anne Sütü ve Emzirme ile İlgili Bilgi Düzeyleri	Öznur Hayat Öktem
6931	Ebelik Öğrencilerinin ve Ebelerin Girişimcilik Faaliyetlerinin İncelenmesi: Sistematik Derleme	Pelin Başkurt
5523	Gebelikte Dijital Sağlık Uygulamalarının Anne ve Yenidoğan Sonuçlara Etkisi: Sistematik Derleme	Pelşin Aydoğdu
1196	Doğumhanelerde Görünmeyen Bir Tehdit: Gürültünün Anne, Fetüs, Yenidoğan ve Sağlık Çalışanları Üzerindeki Etkileri	Pınar Yücel
7227	Makat Prezantasyonda Güncel Ebelik Bakımı Yaklaşımları	Rabia Doğu
2005	Doğumda Gebelere Uygulanılan Rebozo Tekniğinin Ebelik Bakımındaki Yeri	Rabia Doğu
5495	Sezaryen Doğum Öncesi Cerrahi Korkunun Maternal ve Fetal Sonuçlar Üzerindeki Etkisi: Anlatısal Derleme	Rabia İpek Şahin
2841	Ebelik Bakımında Dijital Dönüşüm: Mobil Sağlık Uygulamaları	Rabia Yarar
5758	Toplum Sağlığının Güçlendirmede Pozitif Psikolojik Sermayenin Rolü: Salgın Hastalıklar Perspektifinden Ebelik Yaklaşımı	Rabia Yarar

SALON 3

14.00-15.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 26 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sevil GÜNAYDIN, Öğr. Ebe Sevilay UĞUR

BİLDİRİ NO	BİLDİRİ BAŞLIĞI	SUNUCU YAZAR
2658	Ebelik Alanında Kuram Temelli Hazırlanan Lisansüstü Tezlerin Postpartum Döneme Etkisinin Incelenmesi: Sistematik Derleme	Şeyda Ayçiçek
2388	Dijital Ebelik Çağında Gestasyonel Diyabet Yönetimi: Klinik Karar Destek Sistemlerinin Bakım Kalitesine Etkisi	Şeyma Nur Yılmaz
4961	Sessiz Çığlık: İklim Krizi Kadın Sağlığını Nasıl Kuşatıyor?	Tayibe Fidan
9739	Doğumun Gölgesindeki Korku: Tokofobi ve Ebelik	Tayibe Fidan
6355	Oral Glukoz Tolerans Testi (OGTT) Tartışmaları: Efsaneler, Kanıtlar ve Ebelerin Rolü	Tuana Buse Arı
6531	Gebelerin Demografik ve Obstetrik Özelliklerinin Sürdürülebilir ve Sağlıklı Beslenme Davranışlarına Etkisi	Tuana Macit
2238	Sezaryen Oranlarını Azaltmada Kanıta Dayalı Ebelik Yaklaşımları	Tuba Konak
4618	Toplumsal Cinsiyet Rolü Stresinin Prenatal Emzirme Öz-Yeterlilik Düzeyi ile İlişkisi	Tuğba Cankurt
3609	Gebelikte Hipertansif bozukluklar ve Kanıtlarla Ebelik Yaklaşımı	Tuğba Yılmaz Esencan

15.00-16.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 28 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Ayfer ESER, Öğr. Ebe Şevval Nisa DEMİR

4834	Ebelik Öğrencilerinin Kadın Merkezli Doğum Algısı ile Klinik Uygulama Gerçekliğinin Değerlendirilmesi: Niteliksel Çalışma	Tuğçe Tunçel
5928	Doğumda uygulanan müdahalelerin travmatik doğum algısı ve emzirme öz yeterliliği ile ilişkisi	Türkan Yüksel
5971	Osmanlı ve Cumhuriyet Arşivlerinde Ebeler ile Ilgili 1692-1977 Yılları Arasındaki Resmi Yazışmaların İncelenmesi: Bir Doküman Analizi	Ummahan Yücel
2200	Yenidoğan Tarama Programlarına İlişkin Annelerin Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi: Amasya İli Örneği	Vildan Şahin
2995	Kırsal Bölgelerde Gebe Okullarına Erişimdeki Engeller ve Ebe Liderliğinde Çözüm Yaklaşımları	Vildan Ünlü
5868	Yapay Zeka Destekli Obstetrik Bakımının Ebeliğe Entegrasyonu	Yağmur Akşit
7301	Doğum Öncesi Eğitimlerde Katılımın İki Yüzü: Bilgi Arayan Anneler ve Destek Odaklı Babalar	Yaren Buse Cantimur
6161	Simülasyon Temelli Makat Doğum Eğitiminin Ebelik Öğrencilerinin Oz Yeterlik ve Öğrenmede Kendine Güven Düzeylerine Etkisi: Yarı Deneysel Bir Çalışma	Yaren Buse Cantimur
3005	Gebelik Döneminde Kadınlarda Uykusuzluğun Hedonik Açlık ve Risk Algısı Üzerine Etkisi	Yaren Doğan

16.00-17.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 30 | SALON 3

Oturum Başkanları: Dr. Öğr. Üyesi Sibel KARAKOÇ, Öğr. Ebe Şevval Nur DEMİR

6030	Kadınların Cinsel Sağlık Okuryazarlık Düzeyleri ile Jinekolojik Muayene Kaygısı Arasındaki Ilişki: Jinekolojik Muayene Deneyimlerine Dayalı Karma Yöntemli Bir Çalışma	Yaren Dönen
5260	Üniversite Öğrencilerinde Menstrüel Sağlık ve Genital Hijyen Davranışlarının Belirlenmesi	Yıldız Kaya
1911	Kadın Sağlığında Beden Otonomisi: Hak Temelli Bir Yaklaşım ve Toplumsal Dinamiklerde Ebelerin Rolü	Zehra Irmak Şener
7050	İnfertilitede Psikososyal Bakım: Swanson'ın Bakım Kuramı Çerçevesinde Ebelik Yaklaşımı	Zehra Irmak Şener
3426	Geç Preterm Bebek Annelerinde Kaygı Düzeyi ile Emzirme Öz Yeterliliği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Zehra Karahan Acar
1218	Bebeklerine sağarak süt veren annelerde sanal gerçeklik uygulamasının anksiyete ve süt miktarına etkisi	Zehra Karahan Acar
6084	Ebelik Öğrencilerinin Klinik Uygulama Değerlendirmeleri ile Öğrenme Deneyimleri Arasındaki Ilişkide: Geri Bildirim Değerlendirmesinin Aracı Rolü	Zeliha Aşar
9896	Ortadoğu Ülkelerinde Ebelik Hizmetleri ve Ebelik Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme	Zeliha Gümüş
7309	Ebelik Öğrencilerinin Etik Konulara İlişkin Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi	Zeynep Ahsen Özdemir
4875	Ebelik Eğitiminde Kullanılan Simülasyon ve Sanal Gerçeklik Uygulamalarının Etkinliği: Güncel Literatür Doğrultusunda Bir Derleme	Zeynep Ahsen Özdemir

17.00-18.00 | SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 32 | SALON 3

Oturum Başkanları: Doç. Dr. Emine KOÇ, Öğr. Ebe Urella Eugenia Prisca ADETONAH

8111	Zor Koşullarda Yeni Bir Hayat: Afetlerde Gebelik ve Ebelik Hizmetleri	Zeynep Aksoy
2940	Sağlıkta Dijital Dönüşüm ve Ebelik Hizmetlerinin Yeniden Yapılanması	Zeynep Çiftci Demirtaş
8759	Yardımcı üreme tekniklerinde etik sorunlar ve doğurganlığı koruyucu yaklaşımlar: ebelik perspektifinden güncel bir değerlendirme	Zeynep Çiftci Demirtaş
7255	Gebelik Trimesterlerine Göre Prenatal Test Bilgi Düzeyi ve Prenatal Risk Algısı Ilişkisi: Korelasyonel Bir Araştırma	Zeynep Mamak
2549	Ebelikte Klinik Öğrenme Ortamının Mesleki Gelişim ve Öğrenme Çıktılarına Yansımaları	Zeynep Yılmazer
5840	Gebelerin Algıladıkları Sosyal Medya Okuryazarlığı ve Gebelik Taramaları Yaptırma Durumları	Zeynep Zehra Çiçek
2858	Gebelerin Maternal Sağlık Okuryazarlık Düzeyi ile Sağlık Arama Davranışları Arasındaki Ilişki ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi	Zilan Tanhan
8677	Türk Halklarında Gebelik, Doğum ve Doğum Sonrası Dönemde Geleneksel Uygulamalar: Karşılaştırmalı Bir Derleme	Zulfiyya Nuralıyeva
8228	Kadınlarda İklim Değişikliği Kaygısı ve Doğum Korkusu Arasındaki İlişkinin İncelenmesi	Züleyha Buse Soylu
9908	Annelere Yenidoğan Tarama Programına Yönelik Verilen Sağlık Eğitiminin Annelerin Bilgi ve Kaygı Düzeylerine Etkisi	Seval Cambaz Ulaş